Library of
INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
Presented by
Rev. A.A. Vaschalde,
C.S.B.

The Institute of Mediaeval Studies
LIBRARY
Toronto, Ontario

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/chronicaminorapa00guid

SCRIPTORES SYRI

SERIES TERTIA — TOMUS IV

CHRONICA MINORA

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

CURANTIBUS

J.-B. CHABOT, I. GUIDI

H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES SYRI

VERSIO

SERIES TERTIA — TOMUS IV

CHRONICA MINORA

PARS PRIOR

INTERPRETATUS EST IGNATIUS GUIDI

PARISIIS

E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

CAROLUS POUSSIELGUE, BIBLIOPOLA

15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE : OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCIII

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S
COLLEGE
LIBRARY

NOV 6 1942

12015

I

CHRONICON EDESSENUM.

EDIDIT ET INTERPRETATUS EST

IGNATIUS GUIDI.

Chronicon quod cognomen Edesseni ab Assemānī datum usque adeo apud viros doctos retinet, paullo post annum 540, vel si Hallier assentimur, sub finem saeculi VI conscriptum fuit. Quae ad Edessam spectant e tabulario urbis certe deprompta sunt. Ceteros libros quibus auctor usus est, recenset Hallier hos: 1° chronicon nomini Josuae Stylitae falso addictum; 2° historiam quamdam Persarum nunc deperditam; 3° scripta quaedam Antiochiae composita. Auctoris nomen nos latet, sed eum ad clerum ecclesiae edessenae pertinuisse verisimillimum est, orthodoxum itidem neque tamen Nestorianis infensum.

Chronicon tantum in Codice Vatic. Syr. CLXIII, saeculi fere VII asservatur; ediderunt primum Assemānī (qui tamen scripturam codicis ad recentiorem formam et rationem redegit, et textum diverso ordine disposuit) et nuper Hallier, translatione et commentario amplissimo additis.

Textum ad codicis fidem ita expressimus ut vel puncta eisdem atque in codice litteris adposuerimus, nullo discrimine inter editionem nostram et ipsum codicem nisi in versuum distributione relicto. Ad marginem numeri apponuntur quos Hallier notavit; quos autem notaverat Assemānī, quotiescumque diversi sunt, uncis inclusos adiunximus.

Notitia librorum qui ad Chronicon spectant haec est:

a. Editiones : Jos. Sim. Assemani. *Bibliotheca Orientalis Clementino-Vaticana*, t. I, p. 387-417 (Textus cum latina interpretatione).

L. Hallier. *Untersuchungen über die Edessenische Chronik*, Leipzig, 1892 (Textus cum germanica interpretatione et commentario).

b. Versio anglica, in *Journal of Sacred Literature*, 1864, vol. 5 (new ser.), p. 28 et seq. (Laudat Wright hanc versionem, sed cf. Hallier, p. 3, n. 3.)

c. Vide etiam : R. Duval, *Histoire politique, religieuse et littéraire d'Edesse*, Paris, 1892.

ITEM; NARRATIONES FACTORUM IN BREVITATEM COACTAE.

Anno 513, imperante Severo, sub Abgaro rege filio regis Maʿnu, mense tešrīn ḥĕrāy (novembr.), fons ex magno (*maiori*) palatio Abgari regis magni erumpens, abundantius fluxit et iuxta morem antiquum crevit et copiosissimus exundavit in omnem partem, adeo ut regia atria et porticus et aedes regiae aquis impleri coeperint. Quae cum vidisset dominus noster Abgar rex in locum montis tutum *ab aquis* palatio imminentem ascendit, ubi sedem et domicilium habent opifices regii. Interea dum homines periti consulunt quid remedii inveniant aquis quae nimis copiose creverant, factus est forte noctu imber magnus ac vehemens. Quare tum flumen Dayṣān, die et mense non suo, tum alienae aquae devolutae cataractas clausas invenerunt, quae ferro obductae et ferreis repagulis firmatae erant. Quare cum *fluminis* aquis ingressus *in urbem* non inveniretur, *crevit et* factum est *velut* mare latum extra urbis moenia, et aquae per pinnas muri paullatim in urbem descendere coeperunt. Abgarus rex stans in magna turri quae Persarum vocatur, aquam *exundantem* collucentibus facibus conspexit, portas et octo cataractas muri occidentalis urbis, qua flumen perfluit, extolli iussit; sed illo temporis momento, muro occidentali urbis everso, aquae urbem intrarunt, magnum et perpulchrum palatium regis domini nostri subruerunt, omnia quae obviam erant aedificia amoena et magnifica urbis, omnia quae prope flumen sita erant ad meridiem et septentrionem asportarunt, in templum (*h. e. partem ecclesiae ubi populus locum habebat*) aedis sacrae Christianorum irruperunt. Hoc facto plus quam 2000 hominum perierunt, quorum multos noctu dormientes aquae improviso irruentes suffocaverunt; urbs autem gemitibus et lamentationibus plena erat. Cum vidisset rex quae acciderant ruinas, iussit omnes urbis artifices longe a flumine tabernas habere, et neminem prope flumen sibi tabernam aedificare. Consilio mensorum et hominum peritorum tabernae exstructae sunt pro latitudine fluminis, *in quam flumen, eluvionis tempore, patere solebat, extrema ripae parte quamvis plerumque sicca non occupata*, prolatis insuper terminis antiquis. Aquae enim multae quidem fuerunt et vehementes *insolite*, sed flumen ipsum, utpote quod aquas 25 torrentium qui ex omni parte se colligunt, excipiat, in parvam latitudinem patebat. Iussit *quoque* rex eos omnes qui in porticu sedem habent et artes fabriles

I (VIII).

BQ
3955
.H8

exercent in conspectu fluminis, in tabernis non pernoctare a mense tešrīn qĕdēm (octobr.) ad mensem nīsān (april.); ex praetorianis vero, qui urbem custodiebant, quinos per totum tempus hiemale in moenibus pernoctare, supra locum per quem aquae urbem intrant. Et simul ac senserint noctu atque audiverint aquarum alienarum strepitum, quae in urbem intrare coeperint... Quicunque autem strepitum audiverit et rei neglegens non exiverit *clamans* «ecce aquae», neglegentiae poena ab eo exigebatur, quod regis iussum sprevisset; edictum hoc ex eo tempore quo talia acciderunt factum, in perpetuum valere debebat. Iussit autem rex noster Abgar, domum regiam in Bēth Tabārā sibi aedificari, ad tempus hiemale agendum, ibique per totam hiemen commorabatur; aestate autem ad novum palatium descendebat quod ad caput fontis exstruxerat. Eius etiam optimates, domos in quibus commorarentur sibi aedificaverunt prope locum ubi rex versabatur, in foro superiori quod vocatur B[ēth] Saḥrāyē. Et quo prior urbis prosperitas firmaretur, iussit rex Abgarus debita tributorum remitti tum iis qui intra moenia commorabantur, tum iis qui in pagis et campis habitabant; tributorum immunes fuerunt per quinque annos, donec civibus aucta est urbs atque aedificiis exornata. Haec acta regisque Abgari edictum conscripsere Māryabh Bar Šĕmeš et Qāyōmā Bar Magarṭaṭ[1], notarii Edesseni : eaque in tabularium Edessenum intulere Bardīn et Bôlid[aᶜ], ejusdem tabularii praefecti, utpote urbis commissarii.

ii (i). Anno 180, coeperunt Reges regnare Edessae.

iii (ii). Anno 266, imperavit Augustus Caesar.

iv (iii). Anno 309, Dominus noster natus est.

v (iv). Anno 400, aedificavit sibi Abgarus rex mausolaeum (*pr.* monumentum sepulchrale in honorem mortis suae).

vi (v). Anno 449, Marcion ab Ecclesia catholica defecit. Lucius autem
vii. Caesar una cum fratre Parthos Romanis subegit anno imperii sui quinto.

viii (vi). Anno 465, die undecima mensis tammūz (iulii), natus est Bardesanes.

ix. Anno 517, Abgarus palatia in oppido suo aedificavit.

x. Anno 551, natus est Manes.

xi. Anno 614, sub Diocletiano imperatore, muri Edessae secundo corruerunt.

[1] Vocales nominis incertae.

Anno 624, iecit fundamenta ecclesiae Edessenae Qūnē (Κόνος? xii.
Κοῦνος? Κοῖνος?) episcopus : exstruxit autem absolvitque aedificium
Šaʿad episcopus eiusdem successor.

Anno 635, aedificatum fuit coemeterium Edessae, diebus Aytallāhā xiii.
episcopi, anno prius quam magna synodus Niceae locum haberet.

Anno 636, factus est Aytallāhā Edessae episcopus : qui coeme- xiv.
terium et latus australe ecclesiae aedificavit. Anno vero sequenti xv.
congregata est Niceae synodus episcoporum tercentum decem et octo.

Anno 639, factum est aedificium et additamentum (*aedif. additum* xvi.
est) in edessena ecclesia.

Anno 649, obiit Mār Iacobus Nisibis episcopus. xvii.

Anno 657, factus est Abraham Edessae episcopus, qui sacellum xviii.
Confessorum aedificavit.

Anno 660, aedificavit Constantius Constantini filius Amidam xix.
urbem.

Anno 661, aedificavit etiam idem Constantius Tellam urbem xx.
quae olim Antipolis (*Antoninop.*) dicebatur.

Anno 667, claruit Abraham Qīdōnāyā reclusus. xxi.

Anno 672, migravit ex hoc saeculo Mār Abraham Edessae epi- xxii (xxiii).
scopus.

Eodem anno migravit ex hoc saeculo Vologesus Nisibis episcopus. xxiii (xxiv).

Item eodem anno, Barsē episcopus imperatoris jussu ex urbe xxiv (xxv).
Ḥarran Edessam venit.

Anno 670[1], corruit Nicomedia. xxv (xxii).

Anno 674, mense ḥazīrān (iunio), Iulianus perrexit ad bellum xxvi.
cum Persis gerendum, ibique interiit.

Anno 675, mense šĕbāṭ (februario), imperium occupavit Valen- xxvii.
tinianus magnus cum Valente fratre.

Anno 678, migravit ex hoc saeculo Mār Iuḷianus Sābhā. xxviii.

Anno 681, exstructum fuit magnum Edessae baptisterium. xxix.

Anno 684, mense ḥazīrān (junio), die nona, migravit ex hoc xxx.
saeculo Mār Ephrem sapientissimus. Mense ēlūl (septembri) ejus- xxxi.
dem anni, ecclesia Edessae populus excessit propter Arianorum in-
sectationem.

Anno 689, mense ādār (martio), migravit ex hoc saeculo Mār xxxii.
Barsē Edessae episcopus.

Eodem anno, die 27 kānūn qĕdēm (decembris) *postliminio* xxxiii.

[1] Fortasse 674, emend. Cf. Hallier.

reversi Orthodoxi ingressi sunt et occupaverunt edessenam ecclesiam *recuperatam*.

XXXIV. Per idem tempus factus est Mār Eulogius episcopus, anno nimirum quo Theodosius magnus imperare coepit. Et ipse quidem Mār Eulogius aedificavit aedem s. Danielis, quae *postea* aedes Mār Domitii appellata fuit.

XXXV. Anno 692, Theodosius magnus Rhesainam urbem in Osrhoena aedificavit.

XXXVI. Anno 693, coacta fuit synodus centum et quinquaginta episcoporum Constantinopoli.

XXXVII. Anno 698, migravit ex hoc saeculo Mār Eulogius episcopus, feria sexta Crucifixionis.

XXXVIII. Anno 705, mense āb (augusto), die 22, advexerunt arcam Mār Thomae apostoli, in templum magnum eidem dicatum, diebus Mār Cyri episcopi.

XXXIX. Anno 706, die 17 kānūn ḥĕrāy (ianuarii), migravit ex hoc saeculo Theodosius magnus imperator. Die vero 27 nīsān (aprilis) Arcadius Contantinopolim ingressus est. Die autem 8 tešrīn ḥĕrāy (novembris), cadaver Theodosii eamdem urbem intravit.

XL. Eodem anno, mense tammūz (iulio), Hunni in Romanorum ditionem transgressi sunt.

XLI. Anno 707, die 22 tammūz (iulii), migravit ex hoc saeculo Mār Cyrus Edessae episcopus.

XLII. Anno 708, factus est Mār Silvanus Edessae episcopus.

XLIII. Anno 710, die 17 tešrīn qĕdēm (octobris), migravit ex hoc saeculo Mār Silvanus Edessae episcopus.

XLIV. Eodem anno, die 23 tešrīn ḥĕrāy (novembris), factus est Mār Pĕqīdā Edessae episcopus.

XLV. Eodem etiam anno fuit Iohannes Chrysostomus episcopus Constantinopoli.

XLVI. Anno 714, Theodorus Mopsuestiae episcopus sacram scripturam commentari coepit.

XLVII. Anno 715, ʿAbsamyā presbyter, sororis beati Mār Ephrem filius, de Hunnorum incursione in Romanorum ditionem hymnos et sermones conscripsit.

XLVIII. Anno 720, factus est Mār Diogenius Edessae episcopus : qui aedem Mār Barlāhā aedificare coepit.

XLIX. Eodem anno, in neomenia mensis āb (augusti), migravit ex hoc saeculo Mār Pĕqīdā Edessae episcopus.

Anno 721, factus est Cyrillus Alexandriae magnae episcopus. L.

Anno 723, fuit Rabbulas episcopus Edessae. Hic aedificavit aedem LI.
Mār Stephani quae antea domus sabbati, *synagoga* Iudaeorum (Audianorum?) fuerat; aedificavit autem iussu imperatoris.

Anno 724, sub Honorio et Arcadio, invictis imperatoribus, muri LII.
Edessae, iam tertio, aquis labefactati sunt.

Anno 732, Eutyches monachus innotuit, qui Incarnationem ne- LIII.
gavit.

Per idem tempus martyrio fuit coronatus beatus Iacobus inter- LIV.
cisus.

Anno 739, innotuit haeresis asserentium peccatum naturae in- LV.
situm esse.

Anno 740, Andreas Samosatae episcopus claruit. LVI.

Anno 741, pulvere caelum pluit. LVII.

Anno 744, Ephesina prior synodus congregata fuit. LVIII.

Anno 746, die 8 āb (augusti), migravit ex hoc saeculo Rabbulas LIX.
Edessae episcopus : cui magnus Ibas suffectus fuit. Hic novam aedificavit ecclesiam quae hodie aedes Apostolorum appellatur.

Anno 749, sub praestantissimo Iba, obtulit Senator magnam LX.
mensam argenteam librarum 720, quae in veteri Edessae ecclesia reposita fuit.

Anno 753, Anatolius Stratelates (*militiae praefectus*) fecit argen- LXI.
team capsam in honorem ossium sancti Thomae apostoli.

Anno 756, Dioscorus Alexandriae magnae factus fuit episcopus. LXII.

Item altera synodus Ephesi coacta fuit; hic *Dioscorus* anathemate LXIII.
perculit magnum Flavianum episcopum Constantinopoleos, Domnum Antiochiae, Irenaeum Tyri, Ibam Edessae, Eusebium Dorylaei, Danielem Ḥarran, Sophronium Tellae, et Theodoretum Cyri.

Anno 759, Ibas episcopus Edessa excessit die 1 kānūn ḥĕrāy LXIV.
(ianuarii), cui Nonnus successit die 21 tammūz (iulii), tenuitque sedem annis duobus, et fecit sacrarium in ecclesia.

Anno 760, fuit Leo Romae episcopus. LXV.

Anno 762, synodus in urbe Chalcedone coacta fuit. LXVI.

Anno 763, claruit Mār Isaac scriptor et archimandrita. LXVII.

Anno 769, die 28 tešrīn qĕdēm (octobris) requievit Ibas, LXVIII.
Edessae episcopus; et in locum eius venit Nonnus qui aedificavit aedem Mār Iohannis Baptistae, et nosocomium in domo pauperum leprosorum extra portam Bēth Šĕmeš. Exstruxit autem in eodem nosocamio martyrium Mār Cosmae et Mār Damiani, praeterea

monasteria turresque excitavit : sed et pontes fecit, et vias complanavit[1].

LXIX. Anno 771, migravit ex hoc saeculo beatus Simeon Stylites, die 2 ēlūl (septembris), feria quarta, hora undecima.

LXX. Anno 777, aedificavit Leo Callinicum in Osrhoena, quam de suo nomine Leontopolim appellavit : episcopum etiam in ea constituit.

LXXI. Anno 782, mortuus est Nonnus Edessae episcopus : cui Cyrus successit.

LXXII. Anno 795, Leontius a Zenone descivit imperavitque Antiochiae annis duobus.

LXXIII. Anno 800, Persarum schola ex urbe Edessae excisa est.

LXXIV. Anno 809, mense īyār (maio), remissum fuit aurum (tributum χρυσάργυρον) artificibus universae terrae.

LXXV. Mense autem ḥazīrān (iunio), die 6 mortuus est Cyrus Edessae episcopus : cui successit Petrus, et Edessam ingressus est die 12 ēlūl (septembris) eiusdem anni.

LXXVI. Anni 810, plurimae visae sunt locustae : quae tamen exiguum eo anno damnum peperere, sed ova deposuerunt. Accidit praeterea ingens terrae motus, et thermae Abarnē triduo aruerunt. Sed et Nicopolis urbs corruit, et incolas omnes praeter sanctuarium et episcopum duosque eiusdem syncellos oppressit. Mense kānūn ḥĕrāy (ianuarii), signum hastae simile apparuit in caelo multos dies.

LXXVII. Anastasius vero imperator Euphemium Constantinopolitanum episcopum sede eiecit, eique Macedonius subrogatus est.

LXXVIII. Anno 811, multae locustae fuerunt, totum frumentum corruperunt absumpseruntque.

LXXIX. Anno 813, luculentus ignis in boreali plaga apparuit, qui tota nocte ardere visus est, sub die 22 āb (augusti).

LXXX. Anno 814, Cavades Persarum rex obsedit Amidam Mesopotamiae urbem, die 5 tešrīn qĕdēm (octobris), quam pugna facta post 97 dies subegit.

LXXXI. Mense autem ēlūl (septembri) eiusdem anni, venit et obsedit Edessam : attamen Dei beneficio nullam ipsi attulit perniciem, aedem Mār Sergii et aquilonarem basilicam aedis Confessorum tantum incendit.

LXXXII. Anno 821, sabbato Resurrectionis requievit Petrus Edessae episcopus, eique Paulus successit.

[1] Aut potius «tutas reddidit» ut mavult Hallier.

LXXXIII. Anno 21 imperii, Anastasius arcam Euphemiae martyris aperiri jussit, ut volumen quod synodus Chalcedonensis eo in loculo reposuerat, indidem extractum cremaretur. Ast erumpens ex arca ignis ora percussit volentium id *volumen* extrahere; quapropter, Anastasius destitit inde extrahere *volumen* et igni comburere.

LXXXIV. Macedonium tamen Constantinopolitanum episcopum, quod anathema dicere synodo recusaret, expulit eique Timotheus suffectus est.

LXXXV. Anno Anastasii 24, Vitalianus ab eo defecit.

LXXXVI. Anno 829, die 9 tammūz (iulii), migravit ex hoc saeculo Anastasius imperator : cui Iustinus successit.

LXXXVII. Anno imperii 2, qui fuit annus 830, Iustinus Severum Antiochia, et *urbe* Mabbog Xenaiam expulit : quotquot insuper quatuor synodos suscipere recusarunt, *exilio mulctavit.*

LXXXVIII. Anno 831, 4 tešrīn ḥĕrāy (novembris), Patricius Edessam venit ut Paulum inde expelleret; adegitque hominem ut alterutrum sibi optaret : aut nempe synodo subscribens in sede maneret, aut si renuisset, ab episcopatu dimitteretur. Ast ille cum alterutrum facere renuisset, ad baptisterium profugit ibique consedit. Quem animadvertens Patricius alterutrum facere renuentem, veritus imperatoris edictum, coactus est Paulum e baptisterio extrahere, et Seleuciam deportandum tradere. Imperator vero ut rescivit *Patricium* vi e baptisterio hominem abstraxisse, iussit ad sedem revocari, sperans eum a proposito discessurum, synodumque suscepturum. Quatuor ergo et quadraginta diebus post Paulus ad sedem revertitur. Qui tamen diu Edessae perstitit neque synodum suscepit; cum autem imperator comperisset eum renuere, Euchaita in exilium pepulit. Paulus Edessa excessit, sub die 27 tammūz (iulii) anni 833; ei successit Asclepius, Edessam ingressus 23 tesrīn qĕdēm (octobris) anni 834, exactis ab expulsione Pauli mensibus tribus.

LXXXIX (XC). Die 24 kānūn qĕdēm (octobris), statim a sua inauguratione Asclepius Edessae episcopus monachos *monasterii* Orientalium eorumque sodales monachos eiusdem cum illis propositi eiecit; quod videlicet Chalcedonense concilium respuerent.

XC (XCI). Anno 836, aquarum magna vis quarta iam vice intravit Edessam : quae moenia subruerunt, aedificia *urbis* everterunt, civesque suffocarunt, cum ingenti totius civitatis ruina.

XCI (XCII). Qua causa Asclepius episcopus Edessa fugit perrexitque Antiochiam ad Euphrasium patriarcham : ibique, Antiochiae, post septuaginta circiter dies, etiam mortuus est die 27 ḥazīrān (iunii)

eiusdem anni, et ibidem, Antiochiae, conditus est. Cadaver die 4 ēlūl (septembris) eiusdem anni Antiochia deportatum, in aede Mār Barlāhā prope Mār Nonnum episcopum depositum fuit.

XCII (XCIII). Paulus autem de obitu Asclepii certior factus, poenitentia ductus, Mār Iustiniano patricio per litteras supplicavit : libellum quoque Euphrasio patriarchae obtulit. Quam ob rem, tum propter libellum quem fecerat, tum propter litteras gloriosi Deumque amantis Mār Iustiniani patricii, restitutus fuit, in suamque sedem rediit et die 8 ādār (martii) anni 837, post menses ab obitu Mār Asclepii octo, Edessam ingressus est.

XCIII (XCIV). Vixit autem Paulus episcopus a sua tertia inauguratione menses octo demptis diebus octo; 30 autem tešrīn qĕdēm (octobris) anni 838 defunctus est.

XCIV (XCV). Successoremque habuit Andream, qui Edessam ingressus est die 7 mensis šĕbāṭ (februarii) eiusdem anni 838.

XCV (LXXXVIII). Imperator autem Iustinianus Dei amans *omnem* industriam et curam posuit, donec sanctas quatuor synodos Ecclesiae diptychis adscripsit : Niceanam videlicet, Constantinopolitanam, Ephesiam priorem et Chalcedonensem.

XCVI (CIV). Anno 13 imperii Iustiniani, qui fuit annus 850, indictione 2, die 5 tešrīn qĕdēm (octobris), signum hastae in speciem in caelo apparuit.

XCVII (XCVI). Anno 837, die 29 īyār (maii), feria sexta, hora septima, contigit ingens et validus terrae motus quo magna Antiochiae pars corruit suosque filios obruit et incolas suffocavit.

XCVIII (XCIX). Anno 839, die 15 tešrīn ḥĕrāy (novembris), magnum incendium Antiochiae fuit : quo urbis pars maxima quae terrae motibus superfuerat, deflagravit. Undenam incendium ortum sit incompertum.

XCIX (XCVII). Eo terrae motu occubuit quoque Euphrasius patriarcha aedium collabentium ruinis sepultus, quem ferunt gemitus edidisse subter aedes diem perpetuam. Ei successit Antiochiae Ephrem amidenus, qui erat comes Orientis.

C (CIII). Anno 844, die 6 kānūn qĕdēm (decembris), ex hoc saeculo migravit Mār Andreas episcopus; et conditus est in aede Mār Barlāhā, prope ossa Mār Nonni et Mār Asclepii : eique successit Addaeus qui Edessam ingressus est die 28 āb (augusti) anni 844.

CI (XCVIII). Anno 838, prima die nīsān (aprilis), Mār Iustinianus Caesar creatus fuit : et die 10 āb (augusti) eiusdem anni obiit imperator Iustinus, imperavitque solus Mār Iustinianus.

CII (C). Anno 842, mense tammūz (iulio), Edessam venit Mār Demosthenes ut *dux* romanas copias regeret.

CIII (CI). Anno 843, die 18 kānūn qĕdēm (decembris), Hunni ditionem Romanorum ingressi, captivos abduxerunt et depopulati sunt usque ad agrum Alepinorum, et ad duodecimum ab urbe Antiochia lapidem. Ea ex clade concepto moerore, morbo correptus est Mār Demosthenes, et in urbe Tellā, die 10 kānūn ḥĕrāy (ianuarii) eiusdem anni, mortuus est.

CIV (CII). Anno 843, mense ēlūl (septembri), pacem inter Romanos et Persas composuit Mār Rufinus patricius: eaque ad annum 851 producta est.

CV. Hoc eodem anno, mense īyār (martio), Chosroes Persarum rex pacem diremit, terras Romanorum invasit, Suramque, Alepum, et Antiochiam vastavit : Apamea quoque potitus est : et reversus usque ad Edessam perrexit. Dei autem eam protegentis gratia, nullo eam damno affecit : sed acceptis duobus auri pondo quae ei urbis primores pependerunt, in patriam reversus est.

CVI. Quemadmodum ex antiquis historiis discimus, annis a Christi Domini ad gloriosum Patrem adscensu, quatuor vicibus aquae perruperunt moenia benedictae (*Edessae*) et disiecerunt turres, civesque suffocaverunt. Prima vice sub Severo imperatore Romanorum, anno 513 Graecorum, mense tešrīn ḥĕrāy (novembri), *urbis* moenia corruerunt. Altera, qua similiter eiusdem muri corruerunt, sub Diocletiano imperatore, anno 614, īyār (maio) mense. Tertia simili sub Honorio et Theodosio, invictis imperatoribus, anno 724, die 18 ādār (martii), feria tertia, sub Rabula Edessae episcopo. Quarto corruerunt denique sub Iustino imperatore, anno 836, Asclepio eiusdem urbis episcopo.

II

CHRONICON ANONYMUM.

EDIDIT ET INTERPRETATUS EST

IGNATIUS GUIDI.

Chronicon hoc anonymum ipse reperi in Synodico nestoriano Romae asservato[1] et publici iuris feci, anno 1891; ad textus emendationem nonnulla contulerunt Hoffmann et Noeldeke, qui chronicon egregie, ut solet, germanice vertit et commentatus est anno 1893.

Textum cum libro ms. iterum contuli, ut editio haec altera tum in verbis tum in interpunctione cum eo plane congrueret. Quod vero in interpretatione mea Noeldeke vestigiis plerumque institerim, per se intellegitur.

De auctore, quis fuerit aut quo tempore vixerit nihil comperti habemus, neque omnia quae in chronico leguntur uno tempore litteris mandata esse videntur; quaedam enim et maxime ea quae ad historiam regum Persarum spectant, maiorem antiquitatem sapiunt. Sed chronicon quale nunc est, a monacho quodam nestoriano, annis circiter 670-680 compositum fuisse, pro certo haberi potest. Monachum hunc, nec non monachum auctorem scripti maioris momenti quo ille usus est, in regione ʿIrāq vel Khūzistān floruisse opinatur Noeldeke.

[1] De hoc apographo codicis vetusti (in monast. Rabban Hormizd prope Mossul asservati) prius Borgiano, nunc Vaticano, breviter dixi in Ephemeride *Zeitschr. der Deutsch. Morgenländ. Gesellschaft,* t. XLIII, p. 389.

Accepi nuperrime collationem, ut aiunt, archetypi, quam rogatu viri doctissimi E. ℞. Rahmānī, Patriarchae Syrorum, in meum usum confecit Rev. ܩܫܫܐ ܐܦܪܝܡ ܢܩܠܡܘ, cui laudes gratiasque ago maximas. Archetypon (quod siglo R.H. notavi) non multum differt ab apographo romano, cuius menda partim neglegentiae librarii, alia vero ipsi textus *παραδόσει* tribuenda esse videntur.

Notitia bibliographica :

a. Editio : I. Guidi. *Un nuovo testo siriaco sulla storia degli ultimi Sassanidi*, Leide, J. Brill, 1891 (tiré des *Actes du huitième Congrès international des Orientalistes*).

b. Versio germanica : Th. Nöldeke. *Die von Guidi herausgegebene syrische Chronik übersetzt und commentiert*, Wien, 1893 (*Sitzungsber. d. Wien. Akad. phil.-hist. Classe*, B. CXXVIII).

*Eventus nonnulli ex Qlēsaṣṭiqē h. e. narrationibus ecclesiasticis et Qosmosṭiqē h. e. narrationibus ad res saeculares pertinentibus, inde a morte Hormizdae filii Chosrois usque ad finem regni Persarum. *p. 15.

Hormizda regnavit 12 annos, et durum servitutis iugum tum primoribus tum omnibus iniunxit. Quidam ex ducibus eius exercitus, nomine Warahrān, Rhagis oriundus, ad Turcarum fines ab eo missus, ab eo defecit, et multis copiis collectis, bellum contra regem paravit. Cum primores qui in regia sede aderant, atque itidem Hormizdam odio habebant, defectionis Warahrān certiores facti sunt, coniuratione inita, Hormizdam regno spoliaverunt obcaecaruntque, atque in eius locum Chosroem filium substituerunt. Cum rumor ad Warahrān perlatus est, valde iracunde tulit, non quod Hormizdam diligeret, sed quia ipse rem ad effectum non perduxerat. Quare suis copiis instructis, bellum paravit in Chosroem contra quem iter fecit. Cum autem intellexisset Chrosroes factionem Warahrān sua esse potiorem, eum fugit et viam meridionalem celeriter ingressus, h. e. per Pērōz-šāpūr, ʿAnāt, Hīt et Circesium, ad Mauricium imperatorem Romanorum confugit. Quando quidem fugiens iter fecerat, Mār Īšōʿyabh catholicus cum eo proficisci praetermisit; et ipse Mauricius multum vituperavit Chosroem, quod regni patriarcham comitem secum non haberet, *eo magis quod Mār *p. 16.
Īšōʿyabh, Arzon oriundus, vir erat sapiens et sollers. Et multum odium in catholicum suscepit Chosroes, quod una non profectus erat, tum secundo loco quod non obviam se dederat, cum ipsum, acceptis a Mauricio copiis, redeuntem audivisset. Sed catholicus regi obviam se dare praetermisit, nequitiam Warahrān metuens, ne ecclesiam perderet et consectationem in christianos conciret. Mauricius multas copias Chosroi tradidit, quae orientem versus iter fecerunt; qua re audita, Warahrān Māḥōzē profectus cum exercitu fugit in Ādhorbāygān. Contra hunc Chosroes cum copiis persicis et romanis perrexit; Romani victoriam consecuti sunt, copiis Warahrān devictis, Chosroes autem laetissimus reversus est. Narrant senis speciem apparuisse Chosroi, frenum equi regenti et ad bellum proficiscenti; quam rem post reditum a bello, cum Šīrīn uxori narrasset, «hic est» inquit ipsa «Sabhrīšōʿ episcopus Lāšum»; *Chosroes* animum rei intendit et tacuit.

Illo tempore e carcere egressi sunt Bindōy et Bisṭām fratres quos Hormizda in vincula coniecerat, et Chosroi multo adiumento fuerunt, quia e stirpe eius matris erant. Tunc *Chosroes* Bisṭām cum magno exercitu misit ad fines Turcarum, Bindōy vero in sua *regia* sede reliquit. Sed cum Bindōy de rebus ad rempublicam pertinentibus Chosroem reprehenderet, de eo occidendo hic cogitavit; fugit ille, Bisṭām fratrem petens. Sed eum per regionem Ādhorbāygān venientem, Marzbān (*praefectus*) illius loci, cum de eo audivisset, cena ei facta, comprehendit, et ad Chosroem misit. Quibus rebus perceptis, frater eius, copiis ex Turcis et incolis Dēlom (*Dailam*) collectis, Māḥōzē usque processit, sed Turca quidam ei insidiatus,
*p. 17. interemit eiusque caput ad Chosroem misit. *Ad Bindōy vero quod attinet, iussit rex eius membra dexterae partis omnia praecidi, ipsumque ad urbem Bē Lāpāṭ mitti, ubi cruci adfixit. Caput quoque Bisṭām, cervici Šāpūr filii Warahrān, qui ab eo *Chosroe* defecerat, suspenderunt, et *Sāpūr* camelo impositum, per sedem regiam circumduxerunt.

Īšōʿyabh autem antistes Christianorum, quando quidem magnum odium in eum Chosroes gerebat, tum quia secum una non profectus erat in ditionem Romanorum, tum etiam propter criminationes Timothei nisibeni archiatri, vehementer sibi a rege cavebat. Haud multo post, cum patriarcha ad urbem Ḥērthā Arabum (*Ḥīra*) profectus esset, regem Arabum Nuʿmān, qui christianus factus baptisma perceperat, invisurus, et cum prope Ḥērthā devenisset, morbo correptus, mortuus est in pago cui nomen est Bēth Qūšī. Qua re comperta, Hind soror Nuʿmān cum sacerdotibus et fidelibus urbis Ḥērthā exiit; et magna exsequiarum pompa corpus sancti viri *in urbem* intulerunt, quod Hind in monasterio novo a se exstructo deposuit. Mansit ecclesia per quoddam tempus sine rectore; tunc rege iubente synodus coacta est, ut *quibus suffragii latio esset*, caput, *patriarcham*, eligerent. Misit rex eis ut Sabhrīšōʿ *episcopum* Lāšum adducerent et sibi caput constituerent; quem festinanter adductum sibi caput constituerunt; et in multo honore habitus est quoad vixit, tum a rege tum ab ambabus eius uxoribus christianis, videlicet a Šīrīn aramaica et a Maryam (*Maria*) romana.

Erat Nisibi metropolita Gregorius urbis Kaškar, nec lingua potest contentiones et rixas multas enarrare quas inter hos duos sanctos viros (*Gregorium et Sabhrīšōʿ*) Satanas excitavit. [Ante] Gregorium fuit Nisibi per breve tempus Gabriel filius Rufini, quem expulerunt

quod totus esset in observando cursu siderum et signorum Zodiaci; *Gregorium vero episcopum Kaškar vi raptum adduxerunt. Urbs *p. 18. autem Nisibis, quae eadem est Antiochia Mygdoniae, et ab hortis ac pomariis quae ibi sunt nomen ducit, cum esset pariter [in confinio] Persarum et Romanorum sita, multi undique homines stulti et tumultuosi atque ad rixam prompti illuc conveniebant, praesertim propter celebrem scholam quae ibi erat. *S. Scripturae* interpres aderat Ḥĕnānā adiabenus, qui cum variis in rebus interpretem oecumenicum, *Theodorum Mopsuhest.*, in suis doctrinis vituperasset, studiosissimus hic *Gregorius* rem non toleravit. Voluit etiam clericos non bene moratos et ceteros fideles corrigere, sed non paruerunt. Quidam autem diaconus, qui cognomine Bar Taʿlē (*filius vulpium*) appellabatur, deprehensus est gallum album sacrificans in luco qui est extra urbem; eum vocavit et puniit, quosdam etiam monachos qui turpia facinora patrantes circum montem Šīgār commorabantur, dedecoravit et nusquam non depulit; erant quidem Mĕṣallĕyānē (*Messaliani*). Ex eo tempore multae factae sunt in eum accusationes tum Nisibenorum tum in propinquis urbi locis degentium; quare eum rex arcessivit, iussitque in monasterio Šāhdōst commorari. *Detestatus est Gregorius in Nisibenorum capita iram Dei*, decusso ad portas Nisibis pulvere pedum, et deinde excessit. Mār Sabhrīšōʿ Gregorium a dignitate deponere volebat, sed episcopos sibi assentientes non habuit; tunc rex domum redire iussit; illuc profectus, monasterium sibi aedificavit in regione Kaškar, in loco qui vocatur Bazzā dhe Nahrawāthā, ubi monasterium fundavit, multosque ad timorem Dei adduxit. Aiunt autem post abdicationem Gregorii non amplius datum fuisse patriarchae Sabhrīšōʿ miracula patrare ut antea.

Post haec Nisibis descivit a Chosroe; quod cum rex comperisset, *contra eam misit Nakhwergān virum in regni dignitatis gradu col- *p. 19. locatum cum multis copiis et elephantis, eique Mār Sabhrīšōʿ comitem addidit. Incolae urbis portas ei clauserunt; deinde blandimentis catholici permoti, et quia Nakhwergān iusiurandum dederat se nullo eos detrimento puniturum, portas ei aperuerunt. Sed ingressus ille, fidem foederis rumpens, spectatissimos civium deprehensos tormentis affecit, domos expilavit, omnia quae possidebant perdidit, eos denique omni mortis genere interemit. Itaque exsecratio in eos Gregorii ad effectum perducta est, quod et ipse Mār Sabhrīšōʿ intellexit.

Florebat tunc temporis Gabriel Dĕrustbadh (*medicus*), Šīgār oriundus, archiatrus, quem rex propterea carum habuit quod cum sanguinem ex brachio Šīrīn detraxisset, filius ei *Šīrīn* natus est, quem Merdānšāh appellavit, cum antea filios non haberet; Gabriel quamvis esset antea haereticus, *monophysita*, voluit sectae orthodoxae *Nestorianorum* adnumerari; sed quia uxorem legitimam quam duxerat, *Christum* confitentem (*ad Christi fidem conversam*), nobili genere natam, ex matrimonio expulerat, et duas uxores paganas duxerat, quibuscum pagano more vivebat, catholicus hortatus est paganas expellere et legitimam recipere, quod ille facere renuit; tunc ad sectam haereticorum rursus rediit, et sectae nostrae asseclis, *Nestorianis*, mala multa intulit.

Quo tempore Chosroes, Warahrān fugiens, in ditionem Romanorum devenit, dicitur a Nuʿmān Arabum rege petiisse ut secum proficisceretur, sed morem ille non gessit; equum etiam eximium ab eo poposcit quem dare recusavit; filiam quoque *regis* Nuʿmān, formosissimam, petiit Chosroes nec Nuʿmān assensus est; renunciavit autem Nuʿmān se viro qui pecudum more nuptias iniret, p. 20. filiam suam nuptum non daturum; quae omnia Chosroes *cumulata in animo servavit. Quo tempore vero Chosroes a bellis gerendis animum relaxavit, voluit inimicorum, et cum eis etiam *regis* Nuʿmān, iniurias ulcisci. Quamobrem olim Nuʿmān ad cenam condixit, sed pro pane frusta ex faeno confecta secavit; quod acerbissime tulit Nuʿmān et ad Maʿadd contribules suos misit, qui loca multa *ditionis* Chosrois depopulati sunt, captivis inde abductis, et usque ad ʿArabh devenerunt. Quae cum comperisset Chosroes valde obturbatus est, eumque multimodis adlectavit et invitavit ad se venire, quod ille facere renuit. Sed quidam ex interpretibus Nuʿmān, insula Dērīn oriundus, nomine Maʿnē, coniuratione cum Chosroe inita, asseveravit Nuʿmān vehementer regem eum adamare, et per Evangelium iuravit regem ei damnum non illaturum. Māwiyah quoque uxor Nuʿmān ait ei : «magis tibi convenit regis appellatione ornatum mori, quam expulsum et regis appellatione spoliatum vivere.» Cum vero ille aulam regiam adiisset, non quidem *Chosroes* eum occidit, sed in aula manere iussit; verumtamen postea, ut fama fert, illustrem hunc confessorem veneno letali sustulit.

Post haec vir quidam nomine Phocas seditionem contra Mauricium regem Romanorum movit, quem una cum filiis et uxore necavit; sed unus ex filiis aufugit, nomine Theodosius, et ad Chos-

roem venit; hunc rex honorificentissime excepit, et catholico praecepit ut ad ecclesiam perduceret, iussitque *ibi* coronam regiam altari *prius* superpositam dein eius capiti imponi, ut ritus est Romanorum. Tum copias ipsi tradidit Chosroes, quibus contra Romanos *qui cum Phoca stabant* progressus est. Misit quoque Phocas multas copias quae castra posuerunt in Bēth Wašī, ultra urbem Daram, et dimicatione cum Theodosio facta, eius copias profligarunt. Renunciavit hic Chrosroi non posse se, propriis viribus, Romanis obsistere; quare Chosroes cum multis *copiis hieme Mā- *p. 21.
ḥōzē profectus est, et in ditionem Romanorum advenit, catholicum comitem habens. Contra eos egressae sunt copiae Phocae, et militum contra milites impetu facto, multi ab utraque parte perierunt. Laqueum quoque ipsi Chosroi intenderunt, quem quidam ex eius heroibus, *viris fortibus*, nomine Muškān, excidit; postridie acie ordinata, Romani inferiores discesserunt a Persis. *Tunc* oppugnavit rex Daram, et aggeres exstruxit; *milites* sub moenibus rimas effoderunt ignemque subiecerunt, multisque modis adhibitis moenia labefactarunt; atque in ea *urbe* sanguinem veluti aquam effuderunt. Episcopus autem Darae venam quae catholica, *universa*, corporis vocatur sibi ferro secavit, et cum in lectulo recubuisset, sanguine effluente mortuus est; metuebat enim sibi a rege qui quadraginta mortis modis se eum occisurum esse iuraverat. Ex illo tempore praevalenti auctoritate pollebat Chosroes in ditione Romanorum. In deditionem subacta est Dara anno Chosrois decimo quarto.

Quo tempore Chosroes Daram oppugnavit, Radh (*praefectus*) quidam ad ecclesias urbis Sĕyārzūr devenit easque evertit; quae cum fideles vidissent cum episcopo Nathanael non tolerarunt, et turbis contra Radh excitatis, eum expulerunt. Venit ille Nisibim ad Chosroem quem concitans: «Tu, inquit, pro Christianis pugnas, dum ego a Christianis exagitor.» Rex re minime perpensa, Nathanael episcopum Sĕyārzūr arcessivit, et in custodiam per spatium sex annorum coniici iussit; postea cruci confixit. Quamquam enim Chosroes favorem erga Christianos per speciem ostendebat, Mauricii caussa, tamen gentem nostram odio prosequebatur.

Mār Sabhrīšōᶜ gravi morbo correptus est Nisibi; misit rex ab eo flagitans ut Gabrielem ab excommunicatione solveret, quod facere renuit; testamentum nuncupavit atque obsignavit, *iubens se in *p. 22.
suum monasterium deferri; Nisibeni vero corpus viri sancti in sua ecclesia deponere maluerunt, sed rex, iussu catholici comperto, non

adnuit, quare eius, *Sabhrišō*ᶜ discipuli corpus camelo impositum in eius monasterium transportaverunt.

Tunc catholicus factus est Gregorius, Phorāth oriundus, opera Šīrīn cuius erat popularis, cum fideles et ipse rex Gregorium urbis Kaškar, qui Nisibi expulsus fuerat, magis optarent. Nec bene se gessit in pontificatu, et cum paucos annos vixisset mortuus est; tunc propter dolos et odium Gabrielis in ecclesiam, mansit haec aliquamdiu sine duce, et propter Gregorii criminationes, loquendi copia *coram rege* ipsi, *ecclesiae rectori*[1] adempta est, quare in ecclesia constitutus est *patriarcha vicarius* Mār Abhā archidiaconus, Ctesiphonte natus, qui eam regeret, vir probus et sapiens, et longum tempus mansit ecclesia capitis expers. Gabriel autem Šīgār oriundus multa orthodoxis *nestorianis* minitatus, nostros e monasterio Mār Pethyōn et monasterio Sīrīn atque ex aliis monasteriis expulit, quae sectae haereticae asseclis, *monophysitis*, habitanda tradidit.

Ea aetate claruerunt in ecclesia Ionadab adiabenus qui familiaritate qua gaudebat coram Deo, et amore in regem[2], litteras regias obtinuit quibus ius potestatemque haberet in monte illo toto quem *monachi* s. Matthaei incolunt, urbis Mauṣel deceptores, *haeretici*. Sed cum viri desiderium eos expellendi et quoqueversus persequendi rex explevisset, doli Gabrielis non permiserunt *rem ad finem perducere*. Nominis famam adeptus erat in libris conscribendis Bār Ḥadhbĕšabbā urbis Holwān; moribus autem vitae eximiis clarebat Ṣubhḥālĕmāran urbis Karkhā dhĕ Bēth Sĕlōkh, et Afrahnoy(?)[3] regionis ad *fluvios* Zābh, et Gabriel urbis Nĕhargūl, vir magnus et miracula patrans.

*p. 23. *Tunc Gabriel contra nos regem excitavit ut cum suae sectae asseclis verbis contenderemus; cumque catholicus in ecclesia abesset, sponte ad disceptationem descenderunt Ionadab metropolita adiabenus, Šubhḥālĕmāran urbis Karkhā dhĕ Bēt Sĕlōkh, Georgius montis Izalae, item episcopus *urbis* Nĕhargūl et Sergius urbis Kaškar, Tell Paḥḥārē oriundus. Disceptatio in domo regia facta est; inferiores discesserunt Gabriel eiusque asseclae, orthodoxi vero nostri victoriam consecuti sunt. Reprehendit rex Gabrielem ut ab hac vexatione desisteret, sed recusavit. Quin imo acerbas contumelias dixit

[1] Vel «ipsi *ecclesiae*» si ܗ̇ܘ pro ܗܘ legimus. — [2] Verba commutata esse videntur pro «familiaritate qua gaudebat coram rege et amore in Deum». — [3] Nomen incertum; forte : Abraham.

Gabriel in orthodoxos, ipsumque Georgium Izalae coram rege accusavit, quod nempe dēn, *religionem*, Magorum deseruisset, christianus factus, Hormizdam *deum* et Kēwān (*Saturnum*) conviciis consectans. Misit rex, et per unius anni spatium in carcerem tradidit; deinde cruci adfixit in Behardašīr (*Seleucia*), in medio foro faeni. Fideles tunc cadaver rapuerunt, et in ecclesia s. Sergii in *urbe* Mabhrakhthā deposuerunt.

Nobilis erat eo tempore in aula regia Yazdīn, Karkhā Garamaeorum oriundus; erat hic ecclesiae defensor ut Constantinus et Theodosius, atque aedes sacras et monasteria ubicumque exstruxit, exempla Hierosolymae caelestis. Qui tam dilectus fuit Chosroi quam Josephus Pharaoni et amplius, adeo ut propter hanc rem celeber esset in utroque regno, Persarum videlicet et Romanorum. Ferunt Yazdīn hunc quotidie a mane ad posterum mane mille stateres mittere solitum ad regem.

Morum sanctitate ea aetate floruerunt Mār Bābhay montis Izalae, qui post Rabban Mār Abrahamum urbis Kaškar hoc monasterium prosperavit; permulti laboriosi fratres ex eo monasterio prodierunt, videlicet Mār Jacob monasterii Bēth ᶜĀbhē fundator, Mār *Elias qui *p. 24.
monasterium in ripa Tigridis ad Ḥesnā ᶜEbhrāyā exstruxit, Mār Bābhay filius Nisibenorum. Vir ille sanctus (*Bābhay Izalae*) omnia quae possidebat reliquit, atque ut anachoreta ad monasterium Mār Abrahami ascendit; postremo inde exiit, profectus, monasterium ipse quoque fundavit in viciniis eiusdem monasterii. Permulti fratres eo domicilium transtulerunt; et quamquam vir erat in civili societate illustris, maluit in duris operibus sanctitatis versari; eius autem vitae mores verbis superiores sunt. Quae cum comperisset Yazdīn, visendi gratia ad eum perrexit; et vitam omnem asceticam et corpus mortuum conspicientem Yazdīn et stantem, dimisit vir ille sanctus. Aliquanto post Yazdīn ei attulit crucem auream permultos hyacinthos et smaragdos pretiosissimos infixos habentem, in cuius media parte fragmentum ligni dominicae crucis Servatoris nostri positum erat, cum aliis rebus ad exornandum eius monasterium. Satanas vero rixae amator iurgia multa magnasque contentiones excitavit inter duas illas firmissimas religionis turres, *duo Bābhay*, nec conquievit aut desiit usque ad finem agonis, *vitae asceticae*, eorum. Asseclae, *monachi*, Mār Bābhay magni (*maioris*) nemini permittebant ut in suum monasterium intraret, quin anathema diceret in eximium Mār Bābhay nisibenum quem Bābhay parvum (*minorem*)

cognominaverunt. Breviter haec attigimus, sole enim magis perspicui et clari mores eorum, et scripta multa quae eos habent auctores testimonium dicunt de eorum *recta* confessione et puritate qua praediti erant. Scripsit autem Mār Bābhay magnus (*maior*) libros multos, disputationes atque interpretationes. Scripsit vero etiam sanctus Mār Bābhay nisibenus libros de moribus anachoretarum, qui auditores admiratione imbuunt, necnon homilias de poenitentia, quas adstricta oratione conscripsit.

*p. 25. *Post haec Chosroes copias collegit, et ditionem Romanorum ingressus, duo summos duces creavit quos occidentem versus misit. Hi subegerunt Maridem (Mardē), Amidam (Amed), Mayfarqēṭ et Edessam, et ponte Euphrati imposito, flumen traiecerunt ex adverso urbis Mabbog. Alter ex ducibus, cui nomen erat Šahrbarāz, Hierosolymam cito petiit et multam operam dedit ut *incolae* sibi portas aperirent, sed facere recusaverunt; quare bellum instruxit et aggere aedificato, murum *arietibus* perforavit atque urbem ingressus, episcopum et primores urbis apprehendit, vexavitque propter Lignum Crucis resque in thesauro adservatas. Cum autem vis Domini Romanos coram Persis perrupisset, eo quod sanguinem purum Mauricii imperatoris et filiorum effudissent, nullum locum absconditum reliquit Deus, quin ipsis manifestaretur. Lignum Crucis in horto olitorio positum atque absconditum ipsis commonstratum est, qui multis capsis fabricatis, *Lignum* cum multis vasis et rebus magni pretii miserunt ad Chosroem. Quae *supellex* cum ad Yazdīn pervenit, festum solemne celebravit, et regis concessu, parte ex eo *Ligno sibi* sumpta, ipsum *Lignum* misit ad regem, qui honoris caussa cum sacris vasis in aerarium novum quod Ctesiphonte aedificaverat, rettulit.

Tunc copiae Persarum obsederunt Alexandriam quae moenibus circumcluditur et Nili aquis circumdatur et portas habet firmissimas; quam *urbem* Alexander, suasore Aristotele magistro, fundavit. Diuturnum tempus *Persae urbem* oppugnaverunt neque capere potuerunt; tunc exiit ad eos quidam nomine Petrus, qui inde a pueritia e regione Qaṭar Alexandriam venerat, ut philosophiae studio operam daret; hic Persarum duci pollicitus est se ipsi urbem traditu-
*p. 26. rum. Hic autem Petrus olim *in tabulario urbis in calce libri cuiusdam scriptum invenit hoc exemplo : « quo tempore angustiae contra Alexandriam surgent, a porta occidentali quae ad mare respicit capietur. » Itaque se paraverunt Persae, et naviculis piscatoriis sumptis

insederunt et multo mane et adhuc in tenebris, galeris[1] piscatoriis tecti, piscatoribus admixti urbem ingressi sunt et portarum custodibus necatis, *portas* ipsas sociis patefecerunt, et Chosrois victoriam supra moenia renuntiarunt. Metu perterriti sunt omnes, et naves multas quibus thesauri ecclesiae et primorum *urbis*, ut mari in tutum transferrentur, impositi fuerant, ventus rapuit et ad castra Persarum detulit; qui *thesauri* missi sunt ad Chosroem cum clavibus urbis. Simul ac nuncius claves ferens pervenit ad Yazdīn, eadem nocte claves aureas pro ipsis confecit, et ad regem misit, quo regis favorem sibi magis conciliaret. Hierosolyma vero expugnata, Iudaei nostrum osores omnibus templis qui in ea erant ignem iniecerunt; per hoc incendium aedes etiam Resurrectionis (*Anastasis*) periit, a Constantino et Helena exstructa et marmoribus et musivo opere pretiosissimo exornata. Quin etiam ducem Persarum adierunt filii crucifixorum, *Iudaei*, aientes omne aurum et argentum et thesauros Hierosolymae sub sepulcro Iesu posita esse; machinabantur scilicet locum sepulcri delere. Et cum *dux* potestatem eis fecisset et in altitudinem trium fere cubitorum circa ipsum *sepulcrum* effodissent, arcam invenerunt inscriptam his verbis : « haec est arca Iosephi consiliorum ministri (βουλευτής) qui sepulturam dedit corpori Iesu. » Dux autem exercitus, machinationibus Judaeorum compertis, aspere eos expulit. De qua re certior factus Yazdīn regem edocuit, qui opes Iudaeorum adimi, ipsosque crucibus adfigi iussit. Ad corpus *autem Iosephi quod attinet, praeceperat Iosephus ante- *p. 27
quam moreretur, ut ad latus sepulcri Domini nostri deponeretur. Deinde Yazdīn veniam a rege petiit templa Hierosolymae reficiendi, et pecuniae summa haud parva missa, omnibus ornamentis renovavit; ecclesias quoque et monasteria ubique exstruxit.

Cum dux exercitus Persarum audivisset multas divitias Lyddae quoque in aede s. Georgii reperiri, permultos ex militibus misit, qui tamen divina vi impediti, *templum* ingredi non potuerunt. Postremo ipse dux animo valde irato ivit, et cum ad portam aedis pervenisset, equum *calcaribus* concitavit ut per vim ingrederetur; sed pedes equi solo haeserunt ita ut neque ante progredi nec retro

[1] Verbum ܣܝܪܢܐ quod frustra in lexicis quaeras (habet Brockelmann, sed hunc tantummodo locum laudat), ita interpretatur Nöld. componens cum talm. סירנא; recte, ut censeo; piscatores enim et navicularii Aegyptii propriis et peculiaribus galeris caput sibi operiebant, quibus facile a ceteris hominibus internosci poterant.

cedere posset. *Qua re* ostendit Deus, quod quamquam ei permiserat Hierosolymam intrare, non tamen *hoc factum fuisset quod* imbecilla esset Eius vis, sed ut Romanos corriperet negantes Chosroem Hierosolyma potiri posse. *Dux Persarum* vovit se rem ex argento facturum quae similitudinem templi s. Georgii referret, si sospes evasisset; quod reapse praestitit, et usque ad nostrum tempus mirifica haec res in eo templo pendet.

Post haec cum Chosroes in Dasqarthā dhĕ Malkā (*Pago Regis*) commoraretur, collegit Heraclius imperator copias multas et contra eum venit; conturbatus est Chosroes coram eo, et in magno metu versabatur. Heraclius regionem septentrionalem nactus, totam pessumdedit et vastavit, captivosque inde abduxit. Cum prope accessisset ad Dasqarthā, fugit Chosroes eius adspectum et perrexit Māḥōzē. Fama fert *Chosroem* cum fugam e Dasqarthā capessere statuisset, audivisse sonum tintinnabuli lignei; qua re perturbatus lumbum percussit, *et venter ei solutus est. Ait illi Šīrīn: «ne timeas, o deus!» cui ille: «qui sim deus, quem ecce presbyter persequatur?» Haec locutus est quia Heraclium audiverat dignitatem sacerdotii suscepisse; iuravit autem si victoriam adeptus fuisset nullam ecclesiam neque tintinnabulum ligneum in tota sua ditione relicturum. Terror autem et pavor qui ex sono tintinnabuli in eum inciderat, inde ortus quod putabat Romanos esse qui tintinnabula lignea secum portarent, iam iam ad Dasqarthā devenientes. *Heraclius* omnem gazam regiam asportavit, captivos abduxit et loca multa depopulatus retro cessit.

p. 28.

Post haec plures ex numero militum desciverunt a Chosroe; Šamṭā autem filius Yazdīn et Nĕhormizd, exsurgentes, regem crearunt Šērōy filium Chosrois, multis copiis circa eum collectis. Quae cum audivisset Chosroes, angoribus pressus est et letales dolores in ipsum inciderunt; et relicto regno noctu aufugit una cum duobus pueris ex eius famulis, qui se comites adiunxerant. Fugientes se in horto regio abdiderunt, et cum vidisset copias *inimicas* iam eum assecutas, ad invicem flebant, ipse et pueri. *Rex* manum porrexit in saepem, ut *hortum* ultra praetergrederetur et aufugeret, sed prae metu praetergredi non valuit. Quare captus est et adductus atque custodiae mandatus, in domo viri cuiusdam cui nomen erat Mihraspend; panis ei suppeditabatur quantus vitam eius sustentaret. Tunc Šamṭā et Nĕhormizd a rege Šērōy filio Chosrois veniam petierunt Chosroem occidendi; quod cum eis

permisisset ad Chosroem ingressi sunt, quo loco custodiebatur. Šamṭā gladium sustulit eum percussurus; tunc contra flens Chosroes ait: «quid in te peccavi qui me neces?» neque eum Šamṭā percussit, sed Nēhormizd securi percussit supra humerum, atque ictum supra alterum *humerum* iteravit. Funus ei fecit Sērōy filius, *et in sepul- *p. 29. crum regium inlatus est. Haec Šamṭā patravit, quod Yazdīn patre mortuo, Chosroes eius domum diripuisset et uxorem *Yazdīn* multo cruciatu affecisset; Nēhormizd vero quod eius patrem interemisset. Regnavit autem Chosroes filius Hormizdae triginta et octo annos.

Regnante Šērōy eius filio in pace et tranquillitate omnes Christiani vixerunt. Primores vero regis una cum Šamṭā, dolis instructis omnes filios Chosrois necaverunt, inter quos etiam Merdānšāh filium Šīrīn. Postea accusatus est Šamṭā coram eo *Šērōy* quod regnum occupare vellet; quare misit *rex* qui adducerent et in carcerem coniecit. Tunc fuga se eripuit Šamṭā, quem *tamen* insecuti invenerunt in urbe Ḥērthā Arabum (*Ḥīra*); rex dexteram eius truncavit cumque in carcerem dedit.

Ecclesiae caput creatus est Īšōʿyabh, Gĕdhālā oriundus, qui cum prima aetate uxorem duxisset non ideo impeditus est quominus episcopus crearetur urbis Balad; postremo ad munus catholici promotus est; erat autem omnibus animi virtutibus exornatus.

Šērōy quandoquidem tempora aestiva aderant, ut fert mos regum, in Mediam profectus est; tunc viscerum doloribus correptus, in itinere mortuus est; regnaverat autem octo menses.

Tunc ei regem suffecerunt Ardašīr filium eius et Anzoy romanae, quamquam adhuc puer erat parvus. Sed quidam e ducibus Persarum, Heraclio imperatori addictus, nomine Feruhān, de regno Ardašīr pueri certior factus, copias Romanorum et Persarum instruxit, Māḥōzē urbem petiit, et exercitu Persarum profligato, ingressus est urbem et necavit Ardašīr *regem;* Šamṭā filium Yazdīn e carcere eductum, ante portam ecclesiae Bēth Narqos cruci adfixit, quod olim filiam *huius ducis *Feruhān* conviciis affecisset. Romanos autem qui *p. 30. eum comitati fuerant, dimisit, qui ad Heraclium iverunt, et una cum eis misit ad Heraclium Lignum Crucis dominicae quod Hierosolyma retulerant et in aerario Persarum depositum erat, cum donis permultis sine fine. Regnavit autem Ardašīr annum unum et menses sex; Feruhān iste, dux exercitus, qui Ardašir necavit, regnavit quadraginta dies. Quem olim Māḥōze egressum quidam

ex eius heroibus hasta percussit a tergo, et mortuus et ab omnibus protritus est.

Regem sibi crearunt Persae Bōrān uxorem Šērōy, quae cum ad regnum pervenisset, misit prudenter Mār Īšōʿyabh catholicum ad Heraclium, pacis cum eo ineundae gratia. Eum *catholicum* comitabantur Cyriacus nisibenus nec non Gabriel urbis Karkhā Garamaeorum et Mārūthā urbis Gusṭrā. Perquam comiter ab Heraclio imperatore excepti sunt, qui eis in rebus omnibus quas petierunt morem gessit. Bōrān uxor Šērōy, quae in Persas dominationem habuit, postremo suffocatione obiit.

Regem crearunt in urbe Isṭakhr Yezdegerd, regia stirpe oriundum, sub quo regnum Persarum finem cepit. Itinere facto venit ille in urbem Māḥōzē et ducem exercitus sibi creavit nomine Rusṭam. Tunc contra eos incursum filiorum Ismaelis effecit Deus, *innumerorum* ut arena in littore maris. Quorum rector fuit Muhammad, neque moenia aut portae eis obsistere poterant, neque arma aut scuta, atque tota terra Persarum potiti sunt. Yezdegerd quidem innumeras copias in eos misit, quas tamen Arabes profligarunt et Rusṭam ipsum necaverunt. Yezdegerd moeniis Māḥōzē inclusum se tenuit, sed
*p. 31. postremo fuga sibi salutem petiit, *profectus ad terras Huzitarum et Marwanorum, atque ibi vita excessit. Arabes Māḥōzē et omnibus locis potiti sunt; devenerunt etiam in regionem Romanorum et loca omnia Syriae diripuerunt et depopulati sunt. Misit in eos Heraclius imperator Romanorum milites quorum plus quam centum millia Arabes necaverunt. Īšōʿyabh autem catholicus cum vidisset Māḥōzē ab Arabibus devastatam, et portas ad urbem ʿAqōlā delatas, et qui in urbe remansissent fame macerari, abiens sedem et domicilium habuit in Bēth Garmay (*Garamaea*) in urbe Karkhā.

Cyriacus nisibenus obiit et Nisibeni propter odium quod in eum gerebant, discipulos eius criminati sunt apud principem urbis, qui eos in carcerem coniecit; et cella, *domicilium* Cyriaci direpta est, simulque gaza sedis metropolitanae Nisibis. In cella Cyriaci vestes (*vel* vasa), et tunicae multae linteae (?) et sericae, et ephippia aurea, quae discipulorum Christi non sunt, inventa fuerunt. Tunc Mār Īšōʿyabh catholicus Barṣaumā interpretem urbis Ḥērthā arcessivit et metropolitam constituit in monasterio s. Sergii extra urbem *Nisibim*, ut pacem *Nisibeni* cum eo inirent et *libenter* exciperent, sed illi facere renuerunt.

Patriarchatum rexit Mār Īšōʿyabh octodecim annos atque eius

corpus depositum est in martyrio ecclesiae urbis Karkhā Garamaeorum. Mār Emmeh constitutus est patriarcha in ecclesia; erat hic regione Arzon pago Qozimar ortus, creatus fuerat metropolita urbis Lāpāṭ et habitum *monasterialem induerat in monasterio Mār *p. 32. Abrahami Izalae, multa laude celebratus dum fuit monachus et metropolita. Ex quo tempore vero super candelabro patriarchatus positus est, ab omnibus Ismaelitarum rectoribus in honore habitus est.

Aiunt autem pagum esse inter Māḥōzē et Ḥērthā positum, Māthāmasyā appellatum, quem totum Iudaei obtinebant. Cum olim scholasticus quidam eadem transiret, quidam ex filiis crucifixorum eum adprehendit, in suam domum rapuit diuque captivum retinuit, molam versantem. Tunc iussu regis, homo quidam christianus in eum pagum missus est ad negotium quoddam expediendum; qui Deo providente in ea ipsa domo devertit. Simul ac scholasticus eum conspexit, ingemuit, quare homo *ille* christianus herum adprehendit, qui ei omnem veritatem manifestavit, addens si culpam ignovisset, thesaurum eximium se ei patefacturum; et locum in sua domo monstravit, ubi deposita erant corpora sanctorum puerorum Ḥananiae nempe et sociorum. Rem huius scholastici providit Deus, ut thesaurus corporum sanctorum *puerorum* detegeretur. Narrant olim *catholico* Mār Emmeh Māḥōzē profecto et Ḥērthā urbem petenti, accidisse ut in eo pago pernoctaret et propter timorem *quem in animis excitabat*, magno honore exceptus esset *ab incolis Iudaeis*.

Exstruxit autem Mār Emmeh ecclesiam monasterii s. Sergi urbis Mabhrakhthā incendio consumptam, et variis diversisque ornamentis exornavit; multum autem excellebat hic antistes eximia virtute. Ad Bēth Lāpāṭ vero, unctum misit pastorem Sergium episcopum Něhargūl, virum eximium ac iustum. Nisibin quoque perrexit Mār Emmeh ut incolas cum metropolita reconciliaret, sed non paruerunt. *Quare Isaacum episcopum urbis Arzon arcessivit et super *p. 33. eos constituit, virum castum et eximium, qui per totam vitam impensis Ecclesiae nisibenae non est altus, neque eius opibus usus est, sed sibi suisque discipulis quae ad vitam necessaria essent e patria adferenda curabat.

Illa aetate e pago cui nomen est Pallughthā, *nempe* quo loco aquae Euphratis ad terras irrigandas dividuntur, prodiit homo quidam iudaeus, Bēth Aramāyē oriundus, asserens Messiam adve-

nisse; ille apud se colluviem textorum, tonsorum[1] et fullonum collegit ad quattuor centum homines, qui tres aedes sacras incendio deleverunt et moderatorem eius regionis necaverunt. Tunc vero exercitus ex urbe ʿAqōlā supervenit, eosque trucidavit cum uxoribus et filiis; princeps (*caput*) autem cruci suffixus est in ipso suo pago.

Item deprehensi sunt Manichaei in regione Behqawādh, in pago Šaṭrū appellato. Hos autem ferunt domi loco subterraneo includere solitos hominem ab ineunte anno, omnia ei edenda per totum annum suppeditantes quae ipse appeteret; tum denique eum occidere, hostiam daemonibus, et per eius caput divinationes et artes magicas toto anno tractare; singulos vero quotannis mactare. *Ferunt* etiam adferre solitos virginem intactam quacum omnes concumbebant, infantem autem qui ex ea nasceretur statim coquere donec caro et ossa veluti oleum fierent, tum in pistillo tundere et farina indita parvas placentas inde parantes conficere; tunc singulis sibi coniunctis singulam placentam comedendam dare, atque ita fieri ut numquam in posterum Manetem renegaturi essent. Verumtamen Dei consilio deprehensi sunt omnes, ope scholastici cuiusdam quem arripere volebant, sed ex eorum manibus evasit;
*p. 34. crucibus autem suffixi sunt una cum meretricibus *quas inclusas tenebant et quibuscum moechabantur; erant autem numero ad septuaginta.

Mār Emmeh, tres annos et sex menses patriarchatu perfunctus, mortuus est; corpus eius depositum est in monasterio s. Sergii urbis Mabhrakhthā.

Claruerunt ea aetate metropolitae et episcopi hi : Mār Sabhrīšōʿ urbis Karkhā, oleribus tantum per totam vitam vesci solitus; Isaacus nisibenus, Sabhrīšōʿ urbis Ḥērthā, Yazdpanāh urbis Kaškar, Aristos urbis Nĕhargūl, Moses urbis Ninive, Iohannes regionis *fluviorum* Zābh, Sabhrīšōʿ urbis Ṭrīhān, Sergius urbis Bēth Lāpāṭ.

Elias autem metropolita urbis Marū (*Merw*) permultos e Turcis aliisque gentibus ad fidem convertit; Marū autem flumen est de cuius nomine urbs et regio nomen acceperunt. Aiunt intra moenia ad XII parasangas se extendere, et intra murum exteriorem esse urbes et oppida multa, grani et hordei campos, hortos et παραδείσους. Exstructa fuit ab Alexandro filio Philippi, qui eam Alexandriam

[1] Si emendationem Hoffm. probamus, vertend. «tapetum textoribus».

nominavit; *Alexander* cum multas gentes in oriente subegisset et in deditionem redegisset, itinere facto in patriam reversurus, ad Euphratem fluvium, loco qui Bāgniqyā[1] appellatur, in regione babylonica, a servis veneno mortifero occisus est; regnaverat autem annos duodecim et menses sex. De Elia isto metropolita urbis Marū narrant haec: cum peragraret loca quae ad fines exteriores ex interiore parte sunt, regulus quidam ei obviam fuit qui ad bellum cum alio rege gerendum iter faciebat. A quo cum multum expetisset Elias ut bello desisteret, respondit ille se Dei eius, *Eliae*, cultum suscepturum, dummodo Elias miracula ostenderet, qualia sacerdotes deorum quos ipse colebat ostendebant. *Iussu autem reguli, [* p. 35.] sacerdotes daemonum cultores qui eum comitabantur, daemones quibus serviebant invocaverunt, et confestim aer obscuratus est nubibus, dum venti et tonitrua et fulgura sine intermissione ingruunt. Tunc divina vi commotus Elias caelesti cruce se signavit, et quam daemones rebelles congesserant hallucinationem cohibuit, quae subito omnino evanuit. Tunc regulus, visis quae sanctus Elias patraverat, pronus veneratus est, et cum suo comitatu fidem *christianam* amplexus est. Ad flumen quoddam eos deduxit *Elias*, atque ad unum baptizavit; tum sacerdotibus et diaconis constitutis in suam regionem reversus est.

Regnavit autem Seleucus triginta duo annos et fabricavit Antiochiam et Laodiceam, Seleuciam et Apamaeam, et Edessam quae est ʾOrhāy, et Beroeam quae est Ḥalab. Babylon autem haec quae hodie ita vocatur, a Semiramide fabricata est; Babylon vero antiquior sita est quo loco turris fabricata fuit. Ninus filius Beli fabricavit ʾArakh quae est ʾOrhāy, et Akkar (Akkad) quae est Nisibis, Kalyā (Kalnā) quae est Ctesiphon, Kālāḥ quae est Ḥaṭrē τοῦ Sanaṭrūg; Niniven quoque et Rehobot ipse aedificavit.

Hoc tempore quod supra diximus, Arabes, omni regione Persarum et Romanorum[2] subacta, effusi sunt et regionem quoque Huzitarum intrarunt, urbesque omnes munitas subegerunt, h. est Bēth Lāpāṭ, Karkhā dhĕ Lēdān, Šūšan arcem; tantum Šūš et Šōšṭrē remanserunt urbes munitissimae, neque ullus remansit e Persis qui Arabibus resisteret, nisi rex Yezdegerd et quidam ex eius ducibus nomine Hormizdān medus, qui copias collegerat et Šūš et Šōšṭrē occupaverat; Šōšṭrē autem haec est habitatu spatiosa, * et magnis flu- [* p. 36.]

[1] Bēniqyā fortasse legendum (N.). — [2] Textus habet «Aramaeorum».

viis et canalibus, quibus quasi fossa ex omni parte circumdatur, munitissima. Unus ex his *canalibus* Adrahšīragān (*Ardahšir.*) vocatur de nomine Adrahšīr (*Ardah.*) qui eum effodit; alter qui *urbem* interfluit vocatur Samīrām, de nomine reginae; tertius autem Dārāyagān, de nomine Darii. Horum omnium maximus est torrens copiosus qui de montibus septentrionalibus devolvitur. Tunc contra Hormizdān medum ascendit dux quidam Arabum Abū Mūsā cognominatus, qui urbem Basra, Arabum domicilium aedificavit, quo loco Tigris in mare magnum influit, inter terram cultam et desertum, quemadmodum Sacd b. [Abū] Waqqāṣ quoque urbem cAqōlā aedificavit, alterum domicilium Arabum, «Kūfā» appellatam propter sinum (*Kĕfīfūthā*) Euphratis. Quo tempore Abū Mūsā contra Hormizdān perrexit, iste Hormizdān caussas confinxit ut illum a bello secum *gerendo* deterreret, donec sibi exercitum collegisset; quare ad Abū Mūsā misit ut captivis abducendis et vastationibus absisteret, tributum se daturum pollicitus quodcumque sibi impositurі essent. Atque ita manserunt duos annos; tunc Hormizdān moeniis *munitissimis* fisus, pacem quae inter eos erat rupit, atque homines qui legationes inter eos obibant occidit, e quorum numero fuit Georgius episcopus *urbis* Ulay; Abrahamum vero metropolitam Porāth in custodiam coniecit; tum copias multas contra Arabes misit quas tamen cunctas Arabes deleverunt. Quare Arabes *properarunt* Šūs obsidione stringere, eaque post paucos dies in deditionem subacta, spectatissimum quemque ex iis qui in urbe aderant necaverunt. Tum domo in ea *urbe* sita, quae domus s. Danielis nuncupatur, occupata, thesaurum ibi inclusum surripuerunt, qui regum iussu inde a temporibus Cyri et Darii servabatur. Arcam vero argenteam in qua depositum erat corpus aromatibus conditum, sive Danielis,
*p. 37. ut multi dicunt, *sive Darii regis, ut alii asserunt, diffregerunt atque abstulerunt. Šōštrē quoque urbem obsidione cinxerunt et per biennium ut expugnarent certaverunt. Tunc homo quidam Qaṭar oriundus et eius *urbis Šōštrē* accola, alteri consociatus cuius domus supra moenia sita erat, coniurationem inierunt ambo, et cum Arabes adiissent, polliciti sunt se eos in urbem introducturos, dummodo tertiam partem praedae urbis dedissent; pactione inter se facta, foveas intra moenia sub muro effoderunt, atque Arabes introduxerunt qui Šōštrē subegerunt, sanguinem veluti aquam in ea effundentes et interpretem urbis, nec non episcopum *urbis* Hormizd-Ardašīr, cum ceteris scholasticis, presbyteris et diaconis necave-

runt, eorum sanguine in sanctuario effuso; Hormizdān vero vivum deprehenderunt.

Post haec prodiit quidam ex Arabibus, nomine Khāled, qui occidentem versus perrexit, regiones et urbes occupans usque ad ʿArabh. Heraclius imperator Romanorum, his rebus compertis, magnum exercitum in eos misit, cuius dux nominabatur Sacellarius (Σακελλάριος); sed ab Arabibus devicti sunt, qui plus quam centum millia Romanorum et ducem interemerunt. Īšōʿdadh quoque Ḥērthā urbis episcopum ibi, *in urbe Šōsṭrē*, degentem apud ʿAbd Mašiḥ, qui legationis officio inter Arabes et Romanos fungebatur, necaverunt; potiti sunt autem Arabes tota regione Syriae et Palaestinae. Aegyptum quoque ingredi erat in animo, sed non valuerunt; custodiebantur enim fines exercitu magno et vi, a patriarcha Alexandrino, locis quoque quibus *hostes* in regionem ingredi aut egredi possent praeclusis, et exstructis in ripa Nili per omnem regionem muris, quorum altitudine coerciti Arabes ingredi et occupare Aegyptum, Thebaidem et Africam *provinciam* aegre potuerunt. Heraclius imperator, *dolore oppressus, quod Romani profligati essent, ad urbem *p. 38.
regiam perrexit, et morbo correptus, mortuus est; regnaverat autem cum filio viginti et octo annos.

Verumtamen victoria filiorum Ismaelis qui duo illa regna munita vicerunt et subegerunt, a Deo fuit qui tamen eos Constantinopoli potiri usque adhuc non sivit; quamobrem victoria est ei *Deo*, *non Arabibus* tribuenda. De tholo autem Abrahami quid sit nihil invenimus, nisi quod cum beatus Abraham divitiis abundaret et simul longius discedere vellet ab invidia Cananaeorum, maluit in locis longinquis et late patentibus deserti habitare; atque, utpote qui in tentoriis commoraretur, ad Deum adorandum et hostias offerendas locum illum aedificavit, atque ex eo, qualiscumque fuit, hic qui nunc est cognomen sumpsit; quia una cum stirpis progenie loci quoque memoria servata est. Nihil autem novum faciunt Arabes dum ibi *Deum* adorant, verum ab omni antiquitate usitatum, utpote qui honorem tribuant patri, suae gentis capiti. Urbs quoque Haṣor quam caput regnorum S. Scriptura appellat, ad Arabes pertinet, et Medīna appellata est de nomine Midyan quarti filii Abrahami, quem a Cetura susceperat; quae urbs Yathrib quoque nominatur. *Arabum sunt* Dūmat Gandal et regio Hagaraeorum (*Hagar*) aquis abundans et palmis atque solidis aedificiis. *His rebus* pariter affluit regio Ḥaṭṭā (*Atta*) ad littus maris sita, prope insulas Qaṭar; densa est

variis diversisque plantis. Huic similis est regio Mazūn, quae pariter in ora maritima sita est et in amplius quam centum parasangas se extendit; et regio Yamāma in medio deserto sita, et regio Tāwāf
*p. 39. (*Taif?*), nec non Ḥērthā *urbs in qua Mundar rex sedem habuit, cognominatus Ganbarā, qui sextus est ordine ex quo initium ceperunt reges Ismaelitae.

Finem hic capiunt nonnullae rerum notitiae ex historia ecclesiastica depromptae.

CHRONICA MINORA

PARS SECUNDA

EDIDIT E.-W. BROOKS

INTERPRETATUS EST I.-B. CHABOT.

I

CHRONICON MARONITICUM

EDIDIT E.-W. BROOKS

INTERPRETATUS EST I.-B. CHABOT.

Chronici huius reliquiae, praeter duo folia manca quae ad eundem codicem olim pertinebant et nunc Petropoli, initio codicis qui Eusebii Historiam Ecclesiasticam continet praefixa, exstant, in Cod. Brit. Mus. Add. 17, 216 f. 2-14 asservantur; unde a Nöldeke et Nau excerpta quaedam edita et translata sunt. Nunc vero primum, additis fragmentis Petropolitanis, quorum phototypiam faciendam, qua est comitate, curavit A. A. Vasilyev, integrae vulgantur.

Codex saeculo VIII° vel IX° exaratus est, secundum Wright (*Cat.*, p. 1041). Auctorem autem Chronici Maronitarum sectae addictum fuisse ex ipsius verbis (cf. infra, p. 55, l. 3) liquido constat.

Quoniam ultima fragmenta, quae ad ann. 664 pertinent, viri coaevi opus esse videntur, verisimile est non multo post compositum esse Chronicon. Auctor usque ad ann. 361 (inde ad ann. 658 lacuna est in codice) eisdem quibus Michael Syrus plerumque usus est fontibus; e Chronico Eusebii, et Theodoreti Historia Ecclesiastica et Haereticarum Fabularum Compendio directe vel indirecte hausit. Historia Manetis non solum cum Michaele sed etiam cum Socrate et Epiphanio affinitatem redolet, sed a neutro horum derivata esse videtur.

Notitia bibliographica :

Codicis descriptionem reperies apud Wright, *Catalogue of the Syriac manuscripts in the British Museum*, pag. 1041; London, 1870.

Editiones : Th. Nöldeke, *Zur Geschichte der Araber im 1 Jh. d. Hig. aus syrischen Quellen* (*Zeitschr. der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft*, Bd. XXIX, p. 82 sqq.); Leipzig 1875. Textus ultimae partis cum interpretatione germanica, et eruditis adnotationibus.

F. Nau, *Opuscules Maronites*, 1re partie, App., p. 32 sqq., 2e partie, p. 1 sqq.; Paris 1899, 1900 (Extrait de la *Revue de l'Orient Chrétien*). Excerpta nonnulla cum interpretatione gallica.

E.-W. B.

. . . .

. . . .[1]

Alexander, in quo adimpleta est prophetia Danielis de hirco caprarum qui venit et occidit arietem post annos 240, mortuus est «et confractum est cornu eius magnum, et orta sunt quattuor *cornua* subter illud[2]». Audacter enim egerunt servi eius et regnaverunt post eum. Unus ex eis est Ptolemaeus filius Lagi, id est filius leporis. Regnavit autem in *urbe* Alexandria annos 40.

Eo anno quo regno potitus est, cepit Hierosolymam dolo; et captivitatem exinde abduxit quam in Aegypto collocavit.

Notus erat hoc tempore summus sacerdos Iudaeorum Ḥonias filius Ioiadae.

Hi sunt qui regnaverunt post Alexandrum : in Macedonia regnavit Philippus qui et Aridaeus, frater ipsius Alexandri; et in Asia, Antigonus; et in Macedonia, Cassander; et in Syria, Seleucus.

Hoc tempore Antiochus Antiochiam absolvit; et vocata est ab eius nomine Antiochia.

Anno 13° imperii Ptolemaei filii Lagi, regnare coepit super Syriam et Babel, Seleucus Nicator, annos 32, *nempe* postquam Alexander natus est annis 45, postquam regno potitus est *annis* 25, et postquam mortuus est annis 13. — Ab initio regni eius incipit aera Graecorum, quae vocatur Alexandri.

Colliguntur autem anni ab Adamo hucusque : 5197; — ab Olympiade prima : 469 anni[3], qui sunt Olympiades 117 et superest annus unus; — ab incendio *templi Salomonis : 280, et ab eius reaedificatione 206. — Si quis itaque vult scire quantus annus indictionis solaris sit hic annus, aut lunaris, aut *periodi* quindecimalis, aut quadriennalis, sine augmento vel demunitione : divide annos ab Adamo per XXVIII, qui fiunt indictiones 185, et supersunt anni 17; item, divide per XIX : fiunt indictiones 273, et supersunt anni 10; item, divide per XV : fiunt indictiones 346, et supersunt anni 7; item divide per IV : fiunt indictiones seu olympiades, ab Adamo, 1299, et superest annus unus. — Haec autem Olympias, quae est *spatium* quattuor annorum, post annum bisextilem incidit semper; sunt autem qui dicant esse annum bisextilem.

*p. 44.

[1] Initium deest. — [2] DAN., VIII, 8, 21, 22. — [3] Ms. : 499.

— Annos autem qui supersunt adde annis Alexandri, quotiescunque vis cognoscere initium anni, et lunam Romanorum, et indictionem, et annum bissextilem. Si vero ab Adamo computes, non debes addere vel detrahere *quidquam*. Est enim annus a quo incipit aera Graecorum *annus* ab Adamo 5198us, annus 2us Olympiadis $CXVII^{ae}$; initium habuit feria secunda; fuit autem in luna Romanorum *annus* 2us, in indictione *annus* 8us.

Anno 30° eiusdem Ptolemaei filii Lagi, regnavit in Macedonia Demetrius, annos 6.

Hoc tempore, aedificavit Seleucus Apameam, et Alepum, et Edessam, et Seleuciam, et Laodiceam.

Notus autem erat summus sacerdos Iudaeorum Simeon filius Honiae.

Etiam Romae fuit census : inventae sunt myriades populi XXVII.

Post Simeonem summum sacerdotem fuit Eleazarus eius frater.

Hoc tempore cepit Seleucus Nicator Demetrium in Sicilia[1], et Asia potitus est.

*p. 45. *Et anno 29° aerae Alexandri regnare coepit in Aegypto Ptolemaeus [II](2) Philadelphus, annos 38. Et statim dedit libertatem captivis Iudaeorum qui erant in Aegypto; et misit oblationem Eleazaro summo sacerdoti, qui *erat* Hierosolymis.

Eodem tempore, venit Serapis Sinope Alexandriam, qui a nonnullis vocatur Apis, ab aliis autem Osiris; et quia disputatio orta est constituerunt idola secundum haec nomina, et ab eis vocabatur duplici nomine Serapis.

Anno 5° Ptolemaei, qui est annus 33us ab Alexandro, olympiade $CXXV^{a}$, indictione 10^{a}, misit Ptolemaeus apud Eleazarum summum sacerdotem Iudaeorum ut ad se remitteret cunctos libros Hebraeorum et *viros* qui scirent hebraice et graece, ut traducerent illos ex hebraeo in graecum. Cum autem *pontifex* misisset ei legisperitos, qui sunt LXXII, *rex* aedificavit eis in insula Pharo cellulas XXXVI : unam cellulam duobus *viris*, monens quidem eos ne mutarent quidquam. Verterunt autem *libros* intra dies LXXII. Singuli duumviri omnes libros verterant ; verterunt itaque tringinta sex exemplaria; et, cum inter se collata fuerunt omnia, inventa sunt quasi unus omnia vertisset. Reposuit hos *libros* in libraria *seu* bibliotheca Alexandriae. Inde processit recensio Septuaginta.

[1] Sic ms. et Michael; Sync. (p. 519) : ἐν Κιλικίᾳ. — [2] Numeri isti uncis inclusi, hic et infra, in codice ad marginem appositi sunt.

Nomina autem virorum qui libros interpretati sunt haec sunt : — E tribu Ruben, vi : Ioseph, Ezechiel, Zakarias, Ioḥannes, Ezechiel, Eliseus. — E tribu Simeon, vi : Iudas, Simeon, Addai, Samuel, Matthias, Šalmias. — E tribu Levi, vi : Nehemias, *Ioseph, *p. 46. Theodos, Bassus, Ḥonias, Decius. — E tribu Iudae, vi : Ionathan, Abrai, Eliseus, Ḥananias, Zakarias, Ḥelcias. — E tribu Issachar, vi : Isaac, Iacob, Iesus, Sembaṭ, Simeon, Levi. — E tribu Zabulon, vi : Iudas, Ioseph, Simeon, Zakarias, Samuel, Šatmaia. — E tribu Gad, vi : Sembaṭia, Ṣedecias, Iacob, Isaac, Osias, Matthai. — E tribu Aser, vi : Theodos, Iason, Iesus, Theodotus, Ioḥannes, Ionathan. — E tribu Dan, vi : Theophilus, Abraham, Aedesimus, Iason, Ieremias, Daniel. — E tribu Nephtali, vi : Ieremias, Eleazar, Zakarias, Banaias, Eliseus, Dathan. — E tribu Beniamin, vi : Agesilaus (?), Iohannes, Theodos, Arison (?), Abṭai, Ezechiel. — E tribu Ioseph vi : Kaleb, Samuel, Ioseph, Iudas, Ionathan, Dositheus. — Universi LXXII.

Rursum, anno 5° eiusdem Ptolemaei Philadelphi, regnavit super Syriam et Asiam, post Seleucum, Antiochus Soter, annos 19; et in Macedonia regnavit Antigonus, annos 36.

Eo tempore, mortui sunt Epicurus, et Platon; et surrexerunt Archelaus et Qraṭos[1] philosophi. Etiam Nicomedus[2], rex Bithyniae, condidit urbem et vocavit eam e suo nomine Nicomediam.

Anno autem 24° eiusdem Ptolemaei, rursum regnavit super *Ṣyriam et Asiam Antiochus qui vocatus est Theos, annos 15. *p. 47.

Eodem tempore vicerunt Romani Carthaginienses navibus et ceperunt in Libya civitates c.

Hoc tempore, post Eleazarum summum sacerdotem Iudaeorum accepit eius sacerdotium Manasses eius patruus.

Et anno 34° eiusdem Ptolemaei, rebellarunt Parthi, qui sunt Persae, adversus Macedones, et super se constituerunt regem cui nomen Arsaces et appellati sunt Arsacidae.

Et anno 67° aerae Graecorum, indictione 4ª, regnavit super Aegyptum Ptolemaeus Euergetes, annos 26.

Eodem anno, regnavit in Syria Seleucus Callinicus, annos 20.

Summus autem sacerdos notus erat Ḥonias filius Simeonis; qui cum nollet dare tributum regi Aegypti factus est ei inimicus.

[1] *Sic* ms.; Πολέμων....μεθ'όν Ἀλκέτας καὶ Κράτης (Sync., 525, 3; cf. Eus. Hieron. ann. 1749). — [2] Ms. *Nicodemos.*

Anno 4° Ptolemaei, regnavit in Macedonia Demetrius, annos 10.

Et factus est rursum census Romae : fuerunt autem populi myriades XXVI.

Eodem tempore conditum est Callinicum a Seleuco Callinico.

Anno 15° eius Ptolemaei, Olymp. CXXXVII^a^, indictione 3^a^, qui est secundum Graecos *annus* 81us, constitutus est summus sacerdos Iudaeorum Simeon, filius Ḥoniae, qui erat pater Iesu filii Sirae. Et hoc tempore composuit librum celebrem Sapientiae, qui vocatur *liber* Bar Asirae. Habet sententias MMDL. Quidam dicunt hunc
*p. 48. Simeonem sacerdotem *portasse Christum in ulnis suis, quia vinctus[1] est usque ad hoc tempus, scilicet per annos 216.

Et anno 21°, regnavit in Syria Seleucus Ceraunus, annos 3; et post eum Antiochus Magnus, annos 36.

Anno 93°, indictione 6^a^, regnavit Ptolemaeus [IV] Philopator, annos 17. — Tum inceperunt res gestae Machabaeorum[2].

Anno 9° huius Ptolemaei, devictus est ab Antiocho Magno qui subiugavit eum et venit in Iudaeam eamque subegit.

Anno 110°, regnavit Ptolemaeus [V] Epiphanes, annos 21. Misit Scopam ducem exercitus eius et expugnavit civitates Syriae et Iudaeae; ei occurrit Antiochus Magnus eumque devicit, et abstulit ab eo omnes civitates[3] . . . .

. . . .

Misit Antiochus Gorgiam cum exercitu CXX milium Hierosolyma. Dum autem pugnant cum Iudaeis, vidit Eleazarus, cognominatus Ḥauran[4], elephantem magnum in quo sedere regem existimavit; subter eum se immisit et eius ventrem gladio pupugit : elephans autem vacillavit et cecidit super eum, et mortuus est *Eleazar*. Cum autem cessavisset pugna collegerunt cadavera et sepelierunt Hierosolymis : dum autem colligunt, invenerunt sub vestimentis uniuscuiusque eorum ex auro idolorum lamniae[5]. Iudas etiam Machabaeus misit tria milia argenti sacerdotibus qui erant Hierosolymis ut offerrent sacrificium pro eis qui mortui sunt et eorum misererentur, propter spem resurrectionis mortuorum.

Et eodem tempore, fecerunt Iudaei et Romani amicitiam ad invicem.

[1] Fabula apud Syros vulgata; «*asira*» syriace «vinctus» audit. — [2] Cf. Eus. armen. ann. 1795; hier. 1797. — [3] Deest folium unum tantum, ut mihi videtur. — [4] Αὐράν (I Mach., VI, 43, cod. Sinait.). — [5] Cf. II Mach., XII, 40.

*Anno 151°, exiit Demetrius Soter, filius Seleuci, Roma, et venit occupavitque regnum patrum suorum, annos 12. Antiochum et Lysiam eunuchum occiderunt milites eius. *p. 49.

Et eodem tempore, cum occisus fuisset Menelaus, summus sacerdos, ei successit Alcimus impius; et quidem non erat e genere Iudaeorum, sed munere *oblato* constitutus est. Ḥonias autem filius Ḥoniae, *id* cum videret, fugit in Aegyptum, et aedificavit ibi civitatem et templum ad instar *templi* Hierosolymitani. Attigit autem iudicium Dei Alcimum impium, et mortuus est; et constituerunt eius loco Iudam Machabaeum.

Et anno 152°, mortuus est Iudas, et eius loco stetit Ionathan eius frater, annos 19 : fuit autem gubernator populi et sacerdos. Persecutus est autem Bacchidem[1] ducem exercitus Demetrii eumque vicit.

Et anno 160°, Ptolemaei 29°, regnavit Alexander filius Antiochi Epiphanis, annos 10. Et mox occidit Demetrium; et etiam in Aegyptum progressus est eamque subegit; et dedit ei rex Aegypti suam filiam. Alii autem dicunt filiam Ptolemaei Euergetis fuisse. Quidquid est, dixit Hippolytus in ipsa adimpletum esse quod dicitur apud Danielem[2] : « Filia regis Austri dabitur regi Septentrionis. » Theodoretus autem in ea quam dedit Ptolemaeus Epiphanes Antiocho Magno adimpletum esse dixit; et hoc verisimile est.

Et anno 165° Alexandri, regnavit Ptolemaeus [VII] Euergetes, annos 29.

Et eodem tempore, instituit Ionathan summus sacerdos et dux Iudaeorum pactum amicitiae cum Spartiatis qui sunt Romani.

Et anno 167°, qui est Ptolemaei *annus* 3us, occidit *Demetrius filius Demetrii Alexandrum, et regnavit annos 3. *p. 50.

Anno 170° Alexandri, 6° Ptolemaei, occisus est Ionathan a Triphone duce exercitus Demetrii, dolo; et, stetit post eum Simeon frater eius, annos 8.

Et eodem tempore dedit Ptolemaeus Demetrio filiam suam et regnum Alexandri.

Anno 174°, regnavit in Syria Antiochus, frater Demetrii, qui cognominatus fuit Sidetes, annos 9.

Et eodem tempore, misit Simeon Romam clypeum aureum, et constituerunt ei foedus in tabula aerea. Item, hoc tempore misit

[1] Ms. : *Bīkōrōs*. — [2] Dan., xi, 6.

Simeon Iohannem filium suum adversus Cendebaeum, ducem exercitus Antiochi. Cum autem ivisset, vicit eum et diripuit eius exercitum; et liberati sunt Iudaei a servitute gentium post annos 28; subacti sunt enim anno 143° et liberati sunt anno 170°, anno primo gubernationis Simeonis. Liberati sunt etiam a tributo; regnante enim Seleuco Nicatore et incipiente aera Graecorum, tributarii facti erant Iudaei regibus Syriae. — Et eodem anno explicit historia secunda Machabaeorum.

Anno 177°, Ptolemaei 11°, indictione 4ª, occisus est Simeon a Ptolemaeo filio Ḥabubi, mense šebaṭ; et surrexit post eum Iohannes filius eius, qui cognominatus est Hyrcanus, annos 28.

Et eodem tempore inceperunt gubernatores constitui Edessae usque ad reges posteriores e familia Abgari.

Et anno 182°, Ptolemaei 17°, necavit Arsaces Parthus Antiochum Sidetem, et surrexit post hunc Demetrius filius Demetrii
*p. 51. altera vice[1] annos 4. Et post eum *regnavit Antiochus Agrippas[2] annos 12.

Mox autem processit adversus Hierosolymam et eam oppressit vehementer. Videns autem Iohannes Hyrcanus, aperuit sepulcrum Davidis, quod ab omnibus regibus ornatum fuerat, indeque extraxit talentorum aureorum tria milia, e quibus trecenta talenta dedit Antiocho qui recessit ab Hierosolymis.

Et eo tempore, evertit Hyrcanus Samariam, quam reaedificavit et vocavit Sebastiam (Herodes[3]).

Ab hoc anno 186°, quo regnavit Antiochus et processit adversus Hierosolymam, incipit aera Tyriorum.

Anno 194°, indictione prima, regnavit Ptolemaeus Soter, annos 17. Et mox processit Hyrcanus gubernator Iudaeorum in bellum cum Antiocho; et occiderunt Sidetem[4] ducem exercitus regis Parthorum.

Anno 198°, Ptolemaei 4°, regnavit in Syria Antiochus Cyzicus, annos 18.

Hoc tempore fuit terrae motus Rhodi et ruit colossus.

Anno 205° Alexandri, Ptolemaei 11°, mortuus est Iohannes qui et Hyrcanus, et surrexit *post eum* filius eius Aristobulus, anno uno. Ipse fuit *simul* sacerdos et rex, prima vice apud Iudaeos, elapsis annis 484 ab incendio Templi et cessatione regni eorum. At vero

[1] Sic legendum; *τὸ β'*. Ms. : «altera». — [2] *ὁ Γρυπός* (Sync.). — [3] Cf. Eus. ann. 1898. — [4] Cf. Ios., *Antiq.*, XIII, VIII (*'Ινδάτης*).

erant Aristobulo fratres : Iohannes[1] qui et Alexander, et Antigonus quem dolo et invidia occidit. Eo loco quo effusus est sanguis huius, ibidem sparsus est etiam illius sanguis. Vaticinatus enim erat eis Iohannes, pater eorum, quod non multum clari futuri erant in gubernatione; habebatur enim sermo cum patre eorum a Deo.

Anno 207° aerae Graecorum, mortuo Aristobulo, surrexit Iohannes, qui et Alexander, *frater eius, annos 27. Hic quoque dure et graviter regebat populum. *p. 52.

Eodem tempore, expulsus est Ptolemaeus Soter a Cleopatra, matre sua, e regno; et surrexit post eum Ptolemaeus [IX] Alexander annos 10, anno 211° aerae Graecorum.

Anno 208° incipit aera Ascalonitarum.

Anno 216°, Ptolemaei 5°, necavit Pompeius, dux exercitus Romanorum, Antiochum Cyzicum, postquam is patrem suum cremaverat; et regnavit post eum super Syriam Philippus, annos 2.

Postea cessavit regnum Syriae, anno 217° aerae Alexandri, quae incipit ex quo regnavit rex primus in Syria, qui est Seleucus Nicator.

Anno 222°, regnum obtinuit iterum Ptolemaeus qui *a matre* pulsus fuerat, annos 8 alios.

Eius tempore, facta est descriptio populi Romae; inventae sunt myriades XLVI, et animae insuper trecentae[2].

Etiam Capitolium ibidem incensum est a Thracis.

Anno 229° aerae Graecorum, Antiochenorum autem 2°, regnavit super Aegyptum Ptolemaeus Dionysius, annos 30.

Anno 5° huius *Ptolemaei*, qui est annus 234us secundum Graecos, mortuus est Alexander qui et Iohannes, et surrexit Alexandra uxor eius, quae cognominata est Salina, annos 9. Observantissima erat mandatorum et puniebat eos qui ea solvebant. Habebat autem duos filios : Hyrcanum et Aristobulum; fecerat vero filium suum Hyrcanum summum sacerdotem, quo facto valde contenderunt inter se; post autem *perturbationem sancitum fuit ut esset Hyrcanus summus sacerdos, et Aristobulus rex. Venit autem Pompeius, dux exercitus Romanorum, et abduxit Aristobulum in captivitatem Romam vinctum; et constituit Hyrcanum summum sacerdotem, anno 14° Ptolemaei, 243° Graecorum : stetit autem annos 33. *p. 53.

Et eo tempore, vastaverunt Romani Antiochiam Syriae. Iudaeos

[1] Ἰαννaῖος. — [2] Sic ms.; lege : 3000 (Eus. hier. ann. 1932).

quoque tributarios fecerunt; et loca alia multa subegerunt. Constituerunt procuratorem super Iudaeam virum nomine Antipatrum. Is Antipater gentilis fuit, filius sacerdotis cuiusdam, cui nomen Herodes. Cum enim Idumaei in rapinam exiissent captivum eum abduxerant e templo idoli Apollinis quod ad murum civitatis Ascalonis. Herodes autem pater eius aurum non habebat quod daret ad liberandum Antipatrum filium suum ; qua de causa cum eis ivit. Puer autem cum crevisset accepit filiam Aretae regis Arabum, quae vocabatur Cypris. Dein factus est amicus Hyrcano summo sacerdoti Iudaeorum, et multum egit pro eo in contentione cum eius fratre, et eius gratia adivit Pompeium ducem exercitus Romanorum hac de re; factus est quoque amicus Romanis qui etiam procuratorem super Iudaeos eum constituerunt. Porro, erant ei filii ex Cypride araba : Ioseph, Pherôras [1], Phaselaus [2] et Herodes, et filia cui nomen Salome. Phaselaus et Ioseph paulo post [3]. . . . . . .

. . . .

. . . . fuit census Romae, et inventae sunt myriades hominum CCCCXVI et milia IV.

* p. 54. *Anno 18° Augusti, misit Tiberium ducem exercitus in Armeniam; subegit etiam Cyzicenos; et dedit libertatem civibus Sami.

Eodem tempore, vocaverunt Romani diem intercalarem anni quarti idus [4] πρὸ ἑξ καλανδῶν Μαρτιῶν; Graeci autem eam bisextam vocant.

Anno 28°, aedificavit Herodes civitates, muros, turres plurimas; reaedificavit quoque urbem quam quasi in honorem Caesaris Caesaream nominavit, antea enim Turris Stratonis vocabatur.

Hoc tempore notus erat Sextus philosophus e secta Pythagorae.

Iudas quoque Galilaeus e Gamala civitate cum Sadōk pharisaeo hoc tempore insurrexerunt in rebellione; dicebant enim : «Non decet dare capitationem, nec nobis constituere dominos mortales.»

Anno 42° Augusti Caesaris, Herodis 35°, qui est Antiochenorum *annus* 45us, Graecorum 309us, indictione 1^{a}, qui est ipse annus secundus Olympiadis CXCIV^{ae}, natus est Dominus noster et Salvator noster Bethlehemi Iudaeae, octavo calendas ianuarii, id est 25^{a} *mensis* kanūn prioris.

Colliguntur autem anni ab Adamo usque ad hunc annum : 5505; initium huius anni fuit feria secunda. Erat verum in *computo* lunari

[1] Φερώρας (Ios., *Ant.*, XIV, VII). — [2] Φασάηλος (*Ibid.*). — [3] Deest folium unum. — [4] Vox delenda, ut videtur.

graeco 12us, romano autem 16us. Annus superior, quo conceptus est Christus die 25^{a} *mensis* adar, initium habuit die dominica, et fuit cum incepit in luna graeca primus, in romana quintus. Hoc anno fuit luna intercalaris.

Anno antequam nasceretur Christus missus erat Quirinus *praeses *p. 55. a senatu in descriptionem capitationis; consul enim erat et ex eis qui in senatu congregantur. Cum autem quisque in sua civitate describendus esset, adscendit etiam Ioseph, vir Mariae, ut describeretur. Tunc autem fuit nativitas Christi. Meminit autem huius temporis Longinus sapiens romanus, in suo tertio libro de bello Romanorum et eorum victoria in Antiochiam Syriae, dum dicit Caesari: «Persae Orientis transierunt in dicionem regni tui et obtulerunt munera parvulo puero qui ibi natus est; quis *sit,* cuius filius? nondum audivimus.» Et misit Augustus epistulam Longino: «Herodes satrapa, qui a me ibi relictus est, scribet et nota faciet mihi omnia.»

Rex autem Persarum qui misit Magos Perīšabur nomen habebat. Venerunt autem Magi anno 44° Augusti, cum esset Christus natus annos 2. Herodes itaque mox universos pueros Bethlehemi a bimatu et infra occidit. Erat autem Maria, cum peperit Salvatorem nostrum, nata annos 13, et mortua est nata annos 51, quinque annis post ascensionem Domini nostri. Anno igitur 307° aerae Graecorum, die 24^{a} mensis elūl, luna etiam 24^{a}, conceptus est Iohannes filius Zakariae et natus est 24^{a} ḥazīran, anno sequenti. Maria enim nuntium accepit *die* 25^{a} *mensis* adar, sex mensibus post conceptionem Iohannis.

Cum autem natus esset Dominus noster Bethlehemi post menses novem, circumcisus est ibi, natus dies 8. Natus autem dies quadraginta ascendit in Templum, et eum portavit Simeon senex in Templo. Et ivit Nazareth : elapso anno, rediit ad Templum in Hierosolymam et iterum rediit Nazareth; anno autem secundo, iterum venit Hierosolymam et a Magis visus est. Ipsa nocte qua a Magis visus est, *descendit in Aegyptum ubi egit 2 annos. Tum, nuntio *p. 56. accepto Herodem mortuum esse, ascendit ex Aegypto, cum esset natus 4 annos, et ivit in civitatem Nazareth : ibi autem crescebat.

Herodes igitur, cum vixisset annos 70, e quibus regnaverat 30, mortuus est anno 44° Augusti Caesaris, qui est annus 311us secundum Graecos, indictione 3^{a}. Mortuus est autem in doloribus acerbis; antea occidit uxorem suam filiosque suos in dementia sua;

et erat in visceribus eius ulcus et dolor acerbus, et tumor humidus in pedibus eius, pudenda eius putrefacta sunt et vermibus scaturiebant; et anhelitus contentione tabescebat, et iratus sumpsit pomum et cultrum et incidebat *pomum;* dum autem vult cultro cor suum percutere, eum prohibuerunt. Dixit vero Salomae suae sorori et marito istius : « Scio festum Iudaeis fore in mea morte; sed universi qui hic congregati sunt in carcerem detrudantur et occidantur : et ita Iudaei congregati agent luctum super me etiam inviti. » Et sic mortuus est in doloribus acerbis. — Haec itaque ei acciderunt, sicut dicebant sapientes qui eo tempore vixerunt, ob caedem iniquam parvulorum.

Habuit autem uxores novem; filii ei fuerunt, e Doride[1] : Antipater, is mortis duorum e suis fratribus causa fuit et ipse denique a patre occisus est; — e Maria, filia Hyrcani summi sacerdotis quem occiderat : Aristobulus et Alexander qui perierunt calumnia Antipatri eorum fratris, et Herodes cognomine Antipas qui Herodiadem uxorem duxit et Iohannem trucidavit; — e Malchusa samaritana : Archelaus qui regnavit post eum; — e Cleopatra hierosolymitana :
* p. 57. Herodes alter qui privatus vixit, et Philippus *cuius uxorem sumpsit frater eius et eum occidit; — e Pallade : Phaselaus.

Filii autem filiorum eius sunt : Aristobuli fratris Alexandri, Herodes qui rex fuit in Chalcide, Agrippas cognominatus Herodes, qui occidit Iacobum et scaturiens vermibus [periit][2] . . . .

. . . .

[Dominus noster anno primo praedicationis suae]. . . . . mutavit aquam in vinum, Canae Galilaeae, dedit decem beatitudines, docuit orationem discipulos, mundavit leprosos, sanavit socrum Simeonis; deinceps ivit Hierosolymam ad Pascha, prout dixit Iohannes in canone XXVI.

Anno autem secundo : transivit quidem in Galilaeam; edocuit Samaritanam et *huius* universam civitatem, mense šebaṭ; sanavit filium centurionis in Capharnahum, et expulit Legionem in regione Gadarenorum. Sanavit ibi paralyticum quem e tecto demiserunt, in Nazareth; resuscitavit filiam Iaïri; et haemorrhoissam sanavit, illum quoque mutum et surdum qui daemonium habebat, et illum cuius exsiccata manus *erat.* Eodem anno secundo, occisus est Iohannes in carcere. Et suscitavit Christus filium viduae, ingressus est domum

[1] Ms. : *Dosis.* Δόρις (Ios., *Ant.*, XIV, XII). — [2] Deletae sunt columnae duae.

Simeonis pharisaei; deinceps ascendit Hierosolymam in Pascha et sanavit paralyticum.

Anno autem tertio, e pane duodecim cophinos fecit: appropinquabat autem Pascha Iudaeorum; iterum multiplicavit septem panes; aperuit oculos caeci Timay et eius qui a ventre matris *caecus erat.*

Rursum, anno quarto, ascendit in montem et alba facta sunt eius vestimenta; sanavit filium tecti[1] et hydropicum; *et resuscitavit *p. 58.
Lazarum, et exsiccare fecit ficum tempore *mensis* adar; proposuit parabolam de divite et Lazaro, et de vinea et operariis, et de turri, et de homine qui fecit convivium, et de centum ovibus et decem drachmis[2]. . . . .

. . . .

. . . . Causa ob quam cecidit (Paulus samosatenus) fuit mulier quam constituerant Persae super Syriam et Phoeniciam cum vicissent Romanos, cui nomen Zenobia; huic autem dum vult *Paulus* placere, quia ad res iudaicas propensa erat, ad sectam Artemonis deductus est. Neque elongatus erat a scortatione Paulus iste : nam mulieres ei adhaerebant pulchrae et canebant in eius nomine. Cum igitur excommunicatus fuisset nec vellet abire, quod magistratus eum tuebantur, petierunt ab imperatore Aureliano ut tyrannum ab ecclesia arceret; cui, licet idola coleret, non tamen conveniens visum est eorum petitiones neglegere : sed statim praecepit ut expelleretur e civitate. Ei successit Domnus; filius erat Demetrii decessoris Pauli; stetit autem annos 5.

Rursum, anno 4° Aureliani, qui est secundum Graecos annus 583us, floruit Manī insanus in falsa doctrina; hoc tempore erat annorum 33; natus est enim anno 551°.

. . .[3] erat autem vir quidam e Lapaṭ civitate, cui nomen Paṭīq, et habebat filium e Ṭaqašīṭ, uxore sua; eum vocaverant parentes eius Corbicum; cum *puer* esset annorum 7, emit eum uxor cuiusdam
Arabi nomine *Scythiani; erat *mulier* e Thebaïde superiore : quam *p. 59.
ob causam tempus multum fuit in Aegypto. In doctrina Aegyptiorum cum educatus fuisset Scythianus haeresim Empedoclis et Pythagorae introduxit inter christianos. Habebat autem discipulum cui nomen Budus, antea vero vocabatur Terebinthus. Hic autem, mortuo Scythiano, abiit in regionem Babelis, cum uxore Scythiani. Ipse dice-

[1] Lunaticum (Matth., xvii, 14). — [2] Desunt folia nonnulla. — [3] Excidit vox una.

bat seipsum e virgine natum et in montibus educatum. Fecit hic libros quattuor : uni titulus *est* «Mysterium», alteri «Evangelium», tertio «Thesauri», quarto «Capita». Dum autem ostendebat speciem quamdam visionum percussus spiritu est et mortuus est. Mulier autem apud quam habitabat, postquam eum sepelivit sumpsit aurum quod sibi collegerat et emit puerum cui, ut diximus, nomen erat Corbicus; eum erudivit his quattuor libris doctrinalibus, et mortua est ipsa mulier, ei linquens hos libros Ṭerebinthi, quos *is* composuerat e doctrina accepta a Scythiano, et omnia bona. Omnes libros et aurum sumpsit Corbicus et abiit in regionem Persarum. Ivit autem in domum paternam, et ibi nomen sibi imposuit Manī, librosque quasi a seipso compositos eis quos eorum ope seduxerat tradebat specie christianismi. Illis autem videntibus eum in doctrina nazareorum versari tunc temporis eum ibidem presbyterum effecerunt, et, interpres Librorum factus, contendebat adversus
*p. 60. Iudaeos et paganos. Sibi addixit *tres discipulos : Addaeum quem misit ut doceret Bēt Aramayē, Thomam, qui profectus est in Indiam, et alium cui nomen fuit Hermias. Cum autem rediissent et ei renuntiavissent neminem eos suscepisse, iratus est et dereliquit doctrinam christianorum, quam haud sane ab initio tenebat; seipsum appellavit Christum et Spiritum sanctum; mox elegit sibi duodecim discipulos et insufflavit in eos spiritum ad imitationem veri Christi, et exierunt et decipiebant mundum. Dicebat autem ille Manī in sua doctrina duo entia esse : Deum et materiam; unum esse bonum, et tenet loca orientalia, septentrionalia, occidentalia et superiora; alterum, id est materiam, «malum» vocabat, tenens loca australia. «Ipsa materia dum agitatur insurrexerunt filii eius in invicem : daemones, ignis, aquae, idola; alii alios vexabant et ab aliis vexabantur, usque dum pervenerunt ad caelum, locum lucis; et cupiebant miscere eorum obscuritatem bono et luci; quos cum vidisset Deus eos vinxit ibi : et sumpsit paullulum lucis et proiecit in materiam ad instar hami, ipsa vera cum id absorbuisset eo vincta est; et propterea coactus est Deus creare mundum [1]. . . . .

. . . .

. . . .

. . . . . et huic [2] successit Zabda, annos 8; et huic Hermon, annos 9.

[1] Desunt folia aliquot. — [2] Id est: Hymenaeo, episcopo Hierosolymorum; (cf. Eus. ann. 2316; infra, p. 146, l. 27).

Et eo tempore, quattuor reges regnabant simul, Diocletianum dico, et Maximianum [1], qui cognominatus est Herculius, et acceperat filiam *Diocletiani, et Maxentium, filium hujus Maximiani, qui Romae regnabat, et Constantinum [2] qui in Gallia Britanniaque regnabat. Diocletianus autem et Maximianus in regione Orientis regnabant et communiter res dirigebant. *p. 61.

Et eo tempore rebellavit Aegyptus et Alexandria; profecti sunt Romani, eam subegerunt multosque ibi trucidarunt.

Anno 11° Diocletiani, regnavit in Perside Narses, annos 7.

Et anno 18° eius, regnavit, post Narsen, Hormizd, annos 5.

Ephesi stetit episcopus, post Theodorum, Zoilus; et post eum Linthus; et post eum Solon [3].

Erant autem doctores Alexandriae Pierius [4] et Achillas presbyteri.

Antiochiae erat Dorotheus presbyter; callebat etiam linguam hebraicam.

Laodiceae etiam post Eusebium, stetit doctor Anatolius : genere Alexandrinus erat. Is autem dicebat in sua doctrina initium mensium et temporum esse decimam octavam adar, seu secundum computum Aegyptiorum 24^{am} phamenōt, et circumvolvi redireque in *pristinum* locum post annos decem et novem.

Caesareae Palestinae stetit post Theotecnum Agapius. Ibi autem erat presbyter nomine Pamphilus : is est qui edocuit Eusebium, qui propter eum cognominatus est Pamphilus.

Anno 9° eiusdem imperatoris Diocletiani, iussit et eversae sunt ecclesiae usque ad terram, et fuit persecutio gravis. Incepit haec persecutio ab anno 11° eius *regni*, usque ad annum 19um. Hoc autem anno, qui est annus 613us secundum Graecos, *die* 29^{a} mensis adar, ipsa die *Paschae eversae sunt ecclesiae, die dominica. *p. 62.

Colliguntur anni a nativitate Domini nostri Iesu usque ad hunc annum : anni 305, cum ipso anno eversionis et nativitatis. Hoc autem tempore fuerunt martyres multi : sanctum dico Petrum episcopum Alexandriae, qui primus excommunicavit impium Arium ob eius blasphemiam. Manifestatum est ei divina revelatione eum reprobatum a Domino esse.

Stetit post eum Achillas, annum unum; et post hunc Alexander, annos 23. — Martyrium passus est hoc tempore etiam Pamphilus,

[1] Apud Syros, omissis vocalibus, nullum est discrimen in ratione scribendi nomina «Maximianus» et «Maximinus». — [2] Intellege «Constantium Chlorum». — [3] Cf. p. 146, l. 35. — [4] Cf. p. 147, n. 1.

presbyter Caesareae, magister Eusebii; et Seleucus episcopus Emesae bestiis devoratus est, postquam fuerat *episcopus* annos 40. Testimonium reddidit etiam Pantaleon monachus, qui hoc tempore degebat in Aegypto, cum DXLVI aliis qui eius causa martyrium passi sunt; et innumeri alii hanc persecutionem sustinuerunt.

Fuit etiam fames ingens adeo ut venumdaretur modius frumenti MMD minis. Post autem annum commutavit Deus mala. Imperator Diocletianus imperium suum dimisit, natus annos 72, et habitu pagani (*seu villici*) quasi insanus versabatur usque dum mortuus est. Etiam Maximiano, eius generi, ita accidit postquam antea constituit duos imperatores : Severum et Maximianum alterum[1]; qui etiam fuit violentus persecutor Christianorum, et eius tempore martyres plurimi fuerunt. Sed Severus cum regnavisset annum unum occisus est, et remansit Maximianus in regione Orientis, et Maxentius iniquus Romae in regione Occidentis. Unusquisque eorum malitia socium superabat.

*p. 63. Constantinus autem primus, qui regnabat *in Gallia, secum adsumpsit filium suum Constantinum in imperium, et postquam regnavit adhuc tres annos, mortuus est die 25ª mensis tamūz; vixerat annos 60; regnaverat autem annos 12. Potitus est igitur imperio Constantinus[2]. . . . .

. . . .

. . . . . Athanasium evertisse altare et destruxisse, calices effudisse, libros combussisse. Et quanquam in his omnibus manifestata est calumnia accusatorum, non tamen a sententia sua destiterunt. At anno 30° Constantini, qui est annus 645us Graecorum, calumnias alias paraverunt. Voluerunt quidem synodum facere Caesareae Palestinae : sed Athanasius recusavit ibidem venire; inde vero abierunt in urbem Tyrum; amputaverunt manum dextram mortui, eam combusserunt aromatibusque condiverunt et reposuerunt in theca lignea; proclamabant Athanasium Arsenio, episcopo Melitenae, mortem intulisse et hac eius manu quam amputaverat ordinationes perficere. Arsenius vero, cupiens videre quae circa seipsum agenda erant, Tyrum venit et depositioni Athanasii subscripsit. Denique a fautoribus Athanasii circumdatus est : produxit duas suas manus et eas viderunt, et detexit Athanasius accusatores. Sed mox mercede duxerunt pellicem quae conclamabat et dicebat

[1] Maximinus; cf. p. 49, n.1. — [2] Desunt nonnulla folia.

Athanasium violasse suam virginitatem. Tacuit quidem Athanasius, dum surgit Macarius presbyter qui eum comitabatur et dixit huic *mulieri* : «Ego ad te accedi unquam?» Respondit contorquens manus, clamans et dicens : «Tali die, tu *virginitatem meam corru- *p. 64. pisti!» Et ita manifestum fuit hanc *accusationem* calumniam esse sicut omnes alias. Nihilominus depositionem Athanasii pronuntiarunt, qui statim ad imperatorem[1]. . . . .
. . . et mox abierunt Tyro Hierosolymam iussu imperatoris ad dedicationem (ecclesiae) quam ibi aedificaverat. Receperunt Arium . . . . . et etiam miserunt Alexandriam; sed mox allatae sunt epistulae imperatoris ut venirent apud se Constantinopolim propter Athanasium[2]. . . . .

Iverunt itaque . . . . . et aliam accusationem moverunt in eum dicentes : minatus est Athanasius arcessere frumenta quae ab Aegypto Constantinopolim deducuntur. Imperator autem iussit ut in Galliam eiiceretur . . . . . et ivit et fuit in civitate Trevirorum, quae ibi est, duos annos . . . . .

Congregati sunt igitur Constantinopoli et deposuerunt Marcellum episcopum urbis Ancyrae, quod addictus erat doctrinae Pauli Samosateni . . . . comburere librum suum (recusabat) . . . . . .[3]

(Arius profectus est) Alexandria Constantinopolim (iussu Constantini), anno 30° eius imperii; et venit quidem portans symbola duo : unum secundum fidem rectam, alterum secundum id quod credebat sub ala eius repositum. Et, lecto symbolo recto quod tradidit imperatori, iuravit : «Sicut infra scriptum est, credo.» Cum autem *sancitum fuisset ut iret ad ecclesiam populus in duas partes *p. 65. scissus est. Sanctus autem Alexander qui hoc tempore *ecclesiam* regebat ivit ad ecclesiam quae vocatur Irene, coram altari se prostravit, tres dies et tres noctes, orans et dicens : «Domine Deus, si Arius ecclesiam ingressurus est, libera me ex hac vita.» Etiam Iacobus episcopus Nisibis similia orabat. Dum autem it Arius *ad ecclesiam* subito . . . . in latrinam . . . .[4]

. . . .

. . . .

. . . Aetius . . . . imperator autem iussit ut mitteretur in Phrygiam, in locum desertum. [Venit] Eustathius et dixit Eudoxium idem sentire, quippe qui domus et mensae Aetii particeps esset . . .

[1] Aliquot voces desunt. — [2] Tres aut quattuor voces desunt. — [3] Quattuor versus pene deleti sunt. — [4] Desunt nonnulla folia.

excommunicavit Eudoxium [1] . . . . . consubtantialem; dixit ei Silvanus : Si vero non est creatura nec alterius naturae, iam consubstantialis est Patri . . . . eiecit imperator et alios multos.

Eiecit enim Cyrillum Hierosolymae, postquam stetit annos 12, et constituerunt eius loco Hadrianum [2].

Depositus est etiam hoc tempore Liberius episcopus Romae et pro eo constituerunt Philippum [3], sed populus hoc non tulit et mox *p. 66. Philippum expulerunt *Liberiumque in suum locum restituerunt.

Et etiam Macedonium Constantinopolis, cum stetisset annos 5, hoc tempore removerunt eiusque loco constituerunt Eudoxium postquam egerat Antiochiae annos 3.

Stetit autem Antiochiae, post Eudoxium, Meletius qui Sebastia e loco *oriundus* episcopus Alepi factus erat; et Alepo adduxerunt eum et constituerunt Ariani Antiochae. Cum autem ascendisset *cathedram* ut homiliam haberet paullo post, ostendit eis tres digitos clamans : «Tres personas proclamamus et quasi unum praedicamus.» Tunc, cum viderent Ariani eum ipsis non consentire, deposuerunt eum; rexerat autem *ecclesiam* annos duo; et constituerunt pro eo Euzoium qui cum Ario eiectus erat ex Aegypto. Idcirco divisus est populus Antiochiae : unam partem dirigebat Flavianus [4] cum esset presbyter, et alteram Euzoius.

Etiam Hierosolymis, cum stetisset Hadrianus annos 9, ei successit Heraclas.

Macedonius qui Constantinopoli expulsus est dicebat : nullo modo esse consubstantialem Patri Spiritum; Filio quoque, Arii instar, detrahebat in sua blasphemia. Cum autem expulsus fuisset hic maledictus in regionem Hellesponti abiit, et eius locum occupavit Eudoxius qui rationem agendi furtivam (*hypocritam*) coram imperatore ostendebat. Mox e Cyzico Eleusium episcopum huius loci expulit et *ibi* constituit Eunomium notarium Aetii; erat autem e Cilicia. Eum quidem monuit ne prius cuiquam divulgaret eorum doctrinam quam firmiter occupavissent ecclesias. At sibi quidem blandientibus civibus *Eunomius* aperuit mentem suam pravam, qui abierunt Constantinopolim et de eo conquesti sunt. Imperator vero, re audita, mandavit Eudoxio ut ab eo rationem posceret; hic vero, quia erat eiusdem

[1] Tres versus fere deleti. — [2] Socr. : Ἀῤῥήνιος. — [3] Sic ms.; lege : «Felicem». — [4] Sic ms.; lege : «Paulinus». Nomina *Paulinus* et *Flavianus* haud raro apud scriptores syros permutantur.

opinionis, *negotium differebat[1] . . . . ab imperatore coactus *p. 67. . . . . Eunomio ut abiret. Eunomius vero invitus discessit, dicens quidem Eudoxio : «Peccasti in me et in Aetium magistrum meum.» Congregavit sectatores suos qui vocati sunt Eunomiani. Hac ratione recesserunt Eunomiani ab Arianis.

Dicebat Eunomius[2] Deum ante omnia creavisse Filium, Filium autem creavisse Spiritum ante omnia creata. Mutavit quoque consuetudinem qua tribus vicibus in invocatione Trinitatis baptizarentur *fideles*, sed qui baptizabantur in nomine mortis Christi tantum baptizari voluit. A capite ad renes *corpus* aqua tingebant, partes ceteras ut quid impurum relinquebant. Accidit autem quadam die, dum baptizant, ut esset vulnus in capite eius qui baptizabatur . . . . .[3]; cum viderent excogitaverunt facere alveos in quibus eum qui baptizandus erat extendebant et aquas in eius caput effundebant. Etiam alium modum *baptizandi* excogitaverunt : sindonem longam consecrarunt et eum qui baptizandus erat ea involvebant a pectore ad ungues, et sic aquam in eum effundebant. Ausus est etiam dicere Eunomius : Nihil rerum divinarum sibi celatum, sed se omnia nosse, etiam naturam divinam, et quod «ita novit Deum ut Deus novit eum». Expulsus est itaque et eiectus est in locum desertum Pamphyliae : et ibi praedicavit doctrinam suam.

*Rursum tempore Constantii, ipso iubente, aedificata est Tella *p. 68 in regione Orientis, quae Constantina appellata est.

[Tunc celebrare] festum Nativitatis et Epiphaniae die 25ª *mensis* kanūn prioris, secundum tempus a Romanis constitutum, mandatum est ecclesiis Orientis : sexto enim kanūn posterioris celebrabant ambas festivitates. . . . . .

Apparuerunt hoc tempore Apollinaristae. Oriundus erat Apollinaris Alexandria. Cum autem studuisset profanis doctrinis, inde abiit et magister factus est Beryti. Inde abiit Laodiceam in civitatem Syriae; ibi vero accepit uxorem et habuit filium qui eodem nomine Apollinaris nominatus est. Ibi factus est presbyter et eius filius lector, diebus Theodoti episcopi huius loci. Docebant disciplinas graecas : pater docebat disciplinam Grammaticorum, eius filius Rhetorum. Familiaritatem habebant cum Epiphanio sophista pagano. Quod videns Theodotus episcopus prohibuit eos ab eius commercio, ne forte rursum ad paganismum declinarent. Ii vero

[1] Duo versus pene deleti sunt. — [2] Spatium unius vocis in ms. — [3] Vox mutila.

aperte voluntatem episcopi exsequuti sunt. Denique, cum mortuus esset Theodotus eique successisset Georgius, rursum cum Epiphanio conversati sunt, vel quando sacrificia paganorum perficiebat. Cum conatus esset *episcopus* eos ab eo avertere nec potuisset, a communione Ecclesiae eos removit. Apollinaris iunior id ignominiam reputavit et ratione Sophisticae fretus perversam haeresim protulit. Statim adiit quosdam ex episcopis qui excommunicati fuerant, qui eum creaverunt episcopum civitatis non nominatae. Et ipse cum
*p. 69. patre insanam haeresim suscitavit : affirmat enim naturam *Trinitatis sicut nostram unius esse; gradus tamen proponit dicens de Patre quod est magnus, de Filio quod est nimius, de Spiritu quod est multus. Verbum incarnatum esse dicit, et animam assumpsisse : non tamen rationalem sed vegetativam aut animalem; mentem vero non assumpsisse, sed Deum mentis vicem gessisse. Alio autem loco, universae Trinitati imputat oeconomiam, Sabellii instar; corpus Domini nostri caeleste esse dicit, et e substantia mixta et composita esse Filium. Dicunt etiam eum opinionem iudaicam tenuisse circa cibum, potum et matrimonium post resurrectionem. Composuit mille psalmos, dicens quidem davidicis *psalmis* eos pulchriores esse. Anathemate itaque percussus est cum omnibus haeresibus in canone primo quem constituerunt CL *Patres* Constantinopoli.

Imperator autem Constantius, cum esset Antiochiae, audivit Iulianum Caesarem in Gallia cum multis Barbaris decertavisse eosque superavisse, et a Romanis huius loci imperatorem vocatum fuisse. Timuit pro corona imperii[1] . . . .

. . . .

. . . .

. . . . Moʿawia[2], Ḥudaifa filius sororis eius; iubente autem Moʿawia, necatus est.

Rursum etiam ʿAlī minabatur se iterum profecturum adversus
*p. 70. Moʿawiam. Eum percusserunt dum orat, in *urbe* Ḥīrtā,* et occiderunt eum. Et descendit Moʿawia in *civitatem* Ḥīrtā. Dederunt ei manum universae copiae Arabum quae ibi *erant*, et reversus est Damascum.

Anno 970°, Constantis 17°, mense ḥazīran, die Veneris, hora 2ª, fuit motus *terrae* vehemens in regione Palestinae : multi loci eo corruerunt.

[1] Desunt nonnulla folia. — [2] Ea quae sequuntur edidit et commentatus est Nöldeke; vide praefationem.

Eodem mense, venerunt episcopi Iacobitarum, Theodorus et Sebōkt, Damascum, et disputationem coram Moʿawia habuerunt cum viris gregis Mar Maronis, circa fidem. Cum autem victi essent Iacobitae, iussit Moʿawia ut darent xx milia denariorum, mandavitque ut in quiete starent; et orta est consuetudo ut episcopi Iacobitarum, singulis annis, id aurum *regi* Moʿawiae persolverent, ne removeret ab eis manus et a filiis Ecclesiae persecutionem paterentur. Qui appellabatur a Iacobitis patriarcha omnibus monasteriis monachorum et monacharum imposuit quantitatem huius auri quam singulis annis persolverent : similiter et omnibus fidelibus suis imposuit, et seipsum fecit praebitorem [1] *regis* Moʿawiae, ut prae huius timore sibi submitterentur omnes Iacobitae. Et eo mense quo facta est disputatio Iacobitarum, die nona, dominica, hora octava, mota est terra.

Eodem anno, iubente imperatore Constante, occisus est Theodosius eius frater inique et sine ratione, ut multi dixerunt. Plurimi dolorem conceperunt de eius caede. Dicunt cives fecisse clamores [2] in imperatorem eumque Cainum alterum, fratris occisorem, vocavisse. Ipse quidem multum iratus reliquit filium suum Constantinum super* solium suum, sumpsit imperatricem et universum *p. 71. exercitum Romanorum pugnae capacium, et profectus est ad Septentrionem adversus populos extraeneos.

Anno 971°, Constantis 18°, congregati sunt Arabes multi Hierosolymis, et regem creaverunt Moʿawiam : is adscendit in *montem* Golgotha, ibi sedit et oravit, et ivit ad *hortum* Gethsemani, et descendit ad sepulcrum beatae Mariae, et in eo oravit.

Hisce diebus, dum ibi congregati sunt Arabes cum Moʿawia, fuit commotio et motus *terrae* vehemens : quo cecidit Hiericho, magna ex parte, et cunctae eius ecclesiae. Et ecclesia Mar Iohannis, *in honorem* baptismi Salvatoris nostri *aedificata* ad Iordanem, eversa est a fundamentis, cum universo monasterio; monasterium quoque Patris Euthymi cum domiciliis multis monachorum et anachoretarum, locique plurimi corruerunt in hoc *motu*.

Eodem anno, mense tamūz, congregati sunt amirae et Arabes multi et dextram dederunt Moʿawiae : exiit edictum ut in omnibus pagis et civitatibus eius imperii rex renuntiaretur eique praeconia et acclamationes [3] facerent. Cudit etiam aurum et argentum, quod

[1] Ad litteram : «heredem faciens». — [2] φωνάς. — [3] κλήσεις et φωνάς.

acceptum non fuit quia in eo crux non erat. Rursum, Moʿawia non coronam cinxit sicut alii reges qui fuerunt in mundo. Solium suum posuit Damasci, noluitque ad sedem Moḥammeṭi ire.

Gelavit etiam anno sequenti, 13^{a} *mensis* nīsan, illucescente feria quarta, et aruit hoc gelu vinea alba.

Moʿawia, cum regnaret, secundum placitum suum, et quiesceret a bellis civilibus, rupit pacem cum Romanis, nec amplius accepit
*p. 72. ab eis pacem; dicebat autem : « Si cupiunt *Romani pacem, dent arma sua et tributum solvant...............................[1]

....

....anni adscendit iterum Yezīd, filius Moʿawiae, cum exercitu valido. Dum autem castrametantur in Thracia, dispersi sunt Arabes in praedam, et eorum mercenarii puerique ut pascerent iumenta et raperent quidquid in manus incideret; quos cum vidissent qui stabant super murum egressi sunt et inciderunt in eos multosque puerorum et mercenariorum, etiam Arabum, occiderunt, praedam rapuerunt et regressi sunt. Sequenti die, congregati sunt universi pueri civitatis et ex eis qui *urbem* ingressi erant ut ibi protegerentur, et Romanorum aliqui, et dixerunt : « Exeamus contra eos. » Et ait illis Constantinus : « Nolite exire; non enim pugna percussistis et vicistis, sed furando furati estis. » Illi autem non audierunt eum, sed exierunt, populus multus, armis instructi, vexillis erectis flammulisque, secundum morem Romanorum. Et simul atque exierunt occluserunt omnes portas et imperator sibi fixit tentorium super murum sedensque inspiciebat. Sarraceni autem se retro subduxerunt et multum a muro elongati sunt, ne cum fugerent illi *Romani* subito salvarentur; et exierunt sederuntque secundum tribus *dispositi*, et cum approquavissent illi, exsilierunt steteruntque et clamaverunt lingua sua: « Deus magnus est! » Statimque illi verterunt terga in fugam, et adversus eos cucurrerunt Sarraceni in eosque inciderunt et trucidabant eos vel captivos abducebant, usque dum sub ictum
*p. 73. balistarum muri *pervenerunt*. Et Constantinus iratus est eis, *et aegre permisit eis aperiri *portas*; ceciderant ex eis multi et alii sagittis transfixi sunt.

Et anno 975°, Constantis 22°, Moʿawiae 7°, ascendit Bar Khaled[2] dux exercitus Arabum Emesae, urbis capitis Phoeniciae, et duxit exer-

[1] Deest folium unum. — [2] Ὁ Ἀβδεραχμᾶν ὁ τοῦ Χαλέδου (Theoph.).

citum in terram Romanorum. Ivit et castrametatus est ad lacum qui vocatur Ásqdrīn, vidensque populum multum habitare ibi *in insula* voluit eam occupare; fecit rates et naviculas easque exercitum conscendere iussit et misit intus; qui intus erant, hoc videntes fugerunt et se absconderunt ab eis. Cum pervenissent Arabes in portum descenderunt et alligarunt naviculas operamque dederunt ut aggrederentur populum. Tum surrexerunt qui latuerant, cucurreruntque et absciderunt funes navicularum quas in altum duxerunt. Arabes autem relicti sunt intra portum in terra circumdati mari profundo et coeno. Qui intus erant contra eos congregati sunt et circumdederunt eos undique, fundis et lapidibus et sagittis *instructi* ceciderunt in eos omnesque occiderunt. Socii autem eorum *Arabum* ex adverso stabant et adspiciebant nec poterant eis opitulari. Et iterum non bellum intulerunt Arabes in lacum illum usque in praesentem diem.

Et inde abiit Bar Khaled recedensque condiciones fecit cum urbe Amorio. Cum vero ei *portas* aperuissent ibi constituit custodiam Arabum. Et inde abiit recessitque ad Sīlūs castellum magnum; ubi illusit ei architectus quidam e provincia Paphlagoniae, qui dixit ei : «Si vero condiciones feceris mihi et domui meae, ego faciam tibi machinam quae id castellum expugnabit.» Ipse autem annuit. Et iussit Bar Khaled afferri tabulas longas; et fecit machinam cuius similis nunquam visa est, et ascenderunt fixeruntque *eam* contra portam *castelli. Custodes cum confiderent *p. 74.
in castelli firmitate siverunt eos ad castellum accedere. Dum suspensi sunt milites Khaledi in sua machina, lapis proiectus percussit ianuam castelli; et rursum proiecerunt lapidem alterum qui minor fuit, rursumque proiecerunt lapidem tertium et ceteris inferior fuit. Qui supra *muros stabant* deridentes clamaverunt dicentes : «Intendite, viri Khaledi; male enim suspensi estis», et statim miserunt ipsi ab alto in machinam lapidem ingentem; devolvit et percussit machinam Bar Khaledi et confregit eam; corruit *machina* et cadens multos homines occidit. Et inde abiit Bar Khaled et expugnavit castellum Pessinuntem, et castellum Kīōs, et castellum Dpīrīmōs[1] et etiam Smyrnam civitatem[2].......

[1] Forte genitivo casu : «ad arcem Pīrīmōs»; corruptio e «Prymnesus» vel (secundum Nöldeke) e «Pergamus». — [2] Reliqua desiderantur.

II

HISTORIA SUBIECTIONIS SYRIAE AB ARABIBUS EFFECTAE

EDIDIT E.-W. BROOKS

INTERPRETATUS EST I.-B. CHABOT.

Initio codicis Evangeliorum Matthaei et Marci (Brit. Mus., Add. 14,461 f. 1 r°) exstant notae breves lectu difficillimae quae ad historiam subiectionis Syriae spectant, a viro coaevo parum docto conscriptae. Hae notae in catalogo clarissimi Wright primum vulgatae sunt, postea plenius et accuratius a Nöldeke : quinque primos versus a Nöldeke paene omissos hic cum ceteris edidi; in aliis vero ab eius lectione vix discessi.

Notitia bibliographica :

Editiones : W. Wright, *Catalogue of the Syriac MSS. in the British Museum*, p. 65, 66; London, 1870. Textus.

Th. Nöldeke, *Zur Geschichte der Araber im 1 Jh. d. Hig. aus syrischen Quellen* (*Zeitschr. der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft* Bd. XXIX, p. 76 sqq.); Leipzig, 1875. Textus cum interpretatione germanica, addito commentario.

E.-W. B.

NARRATIO

DE EXPUGNATIONE SYRIAE AB ARABIBUS

*p. 75. *1. ....
2. .... Mōḥammed et ....
3. .... presbyter Mar Elias.......................
4. .... et venerunt
5. ....ex Bat.........................
6. ..... vehemens..... mense.......................
7. .... et fugerunt Romani ....
8. ..... et *mense* kanūn posteriore accepit fidem de sua vita
9. populus Emesae, et pagi plurimi vastati sunt caede ab
10. ..... Moḥammed, et populus ingens occisus est et captivitas
11. abducta est inde a Galilaea usque ad Bēt Zak.....
12. .... et ipsi Arabes castrametati sunt in regione [Damasci]
13. .... et videntes ubique ....
14. et olivam qu(ae ?) adduxerant .... eos. Et *die* vigesima
15. sexta īyār abiit s[acellarius](1)...... iumentum(2)......
16. ....e regione Emesae, et persecuti sunt eos Romani....
17. .... *die* decima *mensis*
18. ʾāb fugerunt Romani e regione Damasci....
19. populus multus quasi decem milia, et revertente
20. anno venerunt Romani; die 20ª ʾāb anni nongentesimi
21. quadragesimi septimi, congregati sunt in Gabita.......
22. .... Romani, et populus multus occisus est e
23. Romanis, circiter quinquaginta millia ....
24. .... anno nongentesimo quadragesimo et.....
25. ....

[1] Coniectavit Nöldeke. — [2] Forte : «in vindicta» (?)

III

CHRONICON MISCELLANEUM

AD ANNUM DOMINI 724 PERTINENS

EDIDIT E.-W. BROOKS

INTERPRETATUS EST I.-B. CHABOT.

Chronicon hoc, ob catalogum Calipharum ei additum, nomine «Liber Calipharum» parum apte a Land donatum est. In codice Mus. Brit. Add. 14,643 (saec. VIII) asservatur, et praeter folia decem (novem ante et unum post folium 1) quae exciderunt, ut a numeris syriacis in codice appositis patet, integrum exstat.

Quale nunc est, compositum esse videtur ab auctore catalogi Calipharum, qui regnante Hišam (724-743) vixit; is autem multorum praecedentium auctorum opera tantum compilavit.

Res gestae quas narrat in quattuor series divisae sunt; prima, quae ceteris multo plenior est, ad ann. 641, secunda ad ann. 570 pertinet; harum auctores historias incursionis Hunnorum (p. 136, 137) et terrae motuum (p. 139-143) e coaevis documentis exscripserunt. Tertia series (Thomae presbytero a Land adscripta) ad ann. 636, quarta denique ad ann. 529 deducitur. Sequitur brevis historia synodorum ad Chalcedonensem usque, et ultimo loco occurrit catalogus Calipharum. Fragmentum geographicum, ab eodem fonte quo Chronicon Paschale (p. 57 et seq.) et Chronicon Barbari a Scaligero vulgatum haustum, toti operi praefixum est. Genealogia patriarcharum ex Aphraatis homilia quae «Botrus» inscribitur transcripta est; quae sequuntur usque ad Constantini imperium, paucis exceptis, ab Eusebio derivata sunt.

Compilatoris textus valde corruptus est; sed, cum liber autographus esse videatur, non nisi ubi propter incuriam aliter videtur scripsisse quam in animo habebat, emendationes feci.

Quae Eusebio posteriora hic leguntur a Land olim vulgata sunt, adiecta interpretatione latina; Eusebiana vero et historia patriarcharum a Rödiger latine tantum edita sunt, excerptis quibusdam in eiusdem viri Chrestomathia syriace datis.

Textus integer nunc primum editur.

Notitia bibliographica :

a. Editiones : J. P. N. Land, *Anecdota Syriaca*, t, I, p. 2-24 (partis syriacae), p. 40, 41, 103-122 (partis latinae); Leiden, 1872. Textus cum interpretatione latina.

E. Rödiger, *Chrestomathia Syriaca*, ed. 2ª, p. 105 sqq.; Halle, 1868 (ed. 3ª p. 95 sqq.). Excerpta.

b. Versio anglica : B. H. Cowper, *Notes and Queries*, ser. II, 1, p. 208, London, 1856. Catalogus Calipharum tantum.

c. Versio latina : E. Rödiger, apud A. Schöne, *Eusebii Chronicorum libri duo*, t. I, App. p. 53 sqq.; t. II, p. 203 sqq.; Berlin, 1875-76. Historia patriarcharum et Eusebiana.

E.-W. B.

. . . .

| Gentes autem quas dispersit Dominus Deus super faciem universae terrae[1] . . . .

. . . .

. . . .]. *Syri; Cilices qui et Tarsen- *p. 77.
ses; Cappadoces; Armeni; Iberi qui et Bibrani[2]; Scythae; Colchi; Sanni[3]; Bosporani; Asiani; Isauri; Lycaones; Pisidae[4]; Galatae; Paphlagones; Phryges; Iones[5] qui et Achaei; Thessali, Macedones; Thraces[6]; Mysi; Bessi; Dardani[7]; Sarmatae; Germani; Pannoni qui et Paeones[8]; Norici[9]; Dalmatae; Romani qui et Cittei[10]; Ligures; Galli qui et Celtae; Aquitani; Britanni; Hispani qui et Tyrrheni; Mauri[11]; Macui[12]; Sūlqī'[13]; Afri; Mazices[14]; Taramanti qui sunt Boradi[15], qui se extendunt usque ad Aethiopes[16].

Sunt etiam insulae magnae duodecim, in quibus sunt civitates, quae vocantur Sporades in quibus habitaverunt Iones; et sunt hae[17]: Euboea; Creta; Sicilia; Cyprus; Cos; Rhodus; Chius; Thasus; Lemnus, Samus, Lesbus, Samothrace.

Euboea quae vocata est a Boeotis, ut ab Ionibus Ionia[18]. — Civitates sexdecim[19] hae *sunt :* Clazomenae; Bīlṭūnī'[20]; Mitylene; Phocaea; Priene; Erythrae; Samus; Teos[21]; Colophon; Chius; Ephesus; Smyrna; Perinthus; Byzantium; Chalcedon; Pontus; Amisus; Eleuthera[22].

[1] Initium desideratur. Haec verba addidimus ex anonymo Barbaro Scaligeri (apud SCHOENE, *Eus. Chr.,* I, App., p. 186-190.); ut enim monuit Brooks, fragmentum nostrum syriace exhibet graecum textum quem Barbarus latinum fecit; qui etiam textus plerumque convenit cum *Chron. Pasch.,* e quo graeca vocabula recitamus. — [2] Barb. : «33. Iberi; 34. Bibrani»; *βέβρανοι.* — [3] Sic recte Barb., ms. : *Sīnī',* (*Σάννιοι*). — [4] Barb. : «41. Lycaonii; 42. Pissidii». Voces syriacae omnino corruptae. — [5] Barb. : «Greci qui et Achei». — [6] Lege ܬܪ̈ܩܝܐ. — [7] Legerit syrus : *Λάρδανοι* pro *Δαρδ''*. — [8] *Παίονες.* — [9] Lege ܢܘܪ̈ܩܝܐ. — [10] «qui et Cittei», ita Barb.; *Chr. Pasch.* : *οἱ καὶ* Κίτιοι; ms. : *qīṭnn'.* — [11] Ms. : *mdī'.* Lege ܡܘܪ̈ܝܐ. — [12] *Μακουάκοι.* — [13] Vox corrupta; hic habet Barb. «Getuli». — [14] Lege : ܡܙܝ̈ܩܝܐ. — [15] Locus mancus et corruptus; Barb. : «68. Mazici; 69. Tarantii exteriores; 70. Boradii; 71. Celtionii; 72. Taramantii exteriores qui usque in Ethiopia extendunt». — [16] Lege : ܠܟܘܫ̈ܝܐ. — [17] Barbarus, *op. cit.,* p. 189. — [18] *Op. cit.,* p. 188. — [19] Item Barb.; qui pariter 17 nomina exhibet. — [20] Vox in *Chr.* et a Barb. omissa et delenda, ut videtur; prava scriptio nominis sequentis. Land coni. : Miletus. — [21] Ms. : *sṭs's;* restitue : ܛܐܘܣ (Τέως). — [22] Lege : *Ἄμισος ἐλεύθερα.*

Hoc etiam mihi curae fuit ut ostendam tibi climata populorum ignotorum, et montes celebres et locos notos qui in eis[1]. — Inci- *p. 78. piemus ab Oriente[2] : Adiabeni[3], ultra *Arabes Ṭayayē; ultra Ṭayayē Albani, ultra portas Claspianorum Madianitae, quibuscum pugnavit Moses inter flumina[4] et Mare rubrum; Madai[5] minor quae est ultra Mare rubrum, ad latus Aegypti, ubi regnavit Raguel socer Mosis. Et ultra Cappadoces in parte dextra, Armeni, et Iberi, et Berrani; qui vocantur Signos[6], qui se extendunt usque ad mare; ubi est Apsaros, et Sostplos, et Aūsūʿībīn[7], et Phasis fluvius; et se extendunt populi isti usque ad Trapezuntem.

Hi sunt montes celebres, qui sunt ibi duodecim : Libanus[8]; Caucasus; Taurus; Atlas; Parnasus[9]; Cithaeron[10]; Helicon; Parthenius; Nyssus[11]; Lycabettus; Spinius[12]; [O]lympus.

Et hi fluvii magni qui sunt ibi : Indus qui et Phison; Nilus qui et Giḥon; Tigris qui et Euphrates[13]; Iordanan; Cephisus; Tanais[14]. . . . .

. . . . [15]

Deus creavit et genuit Adamum. Cum esset Adamus natus 130 annos, genuit Sethum; et vixit Adamus postquam genuit Sethum 800 annos. Summa annorum eius : 930 anni. Usque ad annum 31um vitae Lamechi qui genuit Noaḥum vixit Adamus, et mortuus est in generatione nona.

[1] Cf. Barb., *op. cit.*, p. 190; *Chr. Pasch.*, p. 34. — [2] Exinde textus mancus et corruptus est. Ne multiplicentur adnotationes damus Barbari versionem e qua quisque facile emendabit syriacum textum quem ad fidem codicis, servata prava interpunctione, vertimus : «Initiemus autem dicere de illas ignotas gentes ab oriente usque ad occiduum solis quomodo habitant. Illi Adiabinii habitant ultra Arabia interiore Taina ii autem ultra illos. Alamosyni autem ultra Arabes in inferiore Arabia. Saccini autem ultra Taones. Albani autem ultra Caspianorum portas. Madinii fortiores qui expugnati sunt a Moyse in rubro maris. Illa autem modica Madian est ultra de illa rubra mare ubi regnavit Raguel et Iothor socer Moysi. Et ultra Cappadocia in dextera Armenii et Birri et Birrani, in leva autem Scythi et Colchi et Bosporani. Sanni autem qui dicuntur Sanniggii qui et usque Pontum extendunt ubi est congregatio Apsari et Sebastopolis et Causolimin et Fasis fluvius, usque ad Trapezuntum extendunt istas gentes». — [3] Ms. : *Aribanii*; corrige ܐܠܒ̈ܢܝܐ e nota super. — [4] Stupida interpretatio graeci : *οἱ μέζονες, οἱ πολεμηθέντες* . . . . . — [5] *Μαδιάμ.* — [6] *Σάλλοι, οἱ καὶ Σανῖται.* — [7] *Ἄψαρος, καὶ Σεβαστόπολις, καὶ Ἴσσου λιμήν.* — [8] Ita recte Barb.; ms. : *Lbinos*; lege : ܠܝܒܢܘܣ. — [9] Lege : ܦܪܢܣܘܣ (*Παρνασὸς*). — [10] Lege : ܩܝܬܪܘܢ. — [11] Lege : ܢܘܣܘܣ, *Νύσσος*. — [12] Intellege : Alpes penninae (*Πίννιον*). — [13] Rectius Barb. et *Chr.* «Tigris et Eufrates». — [14] *Τάναϊς*; lege : ܛܢܝܣ. — [15] Deest folium unum. Quae sequuntur usque ad pag. 65, l. 22, ex homilia Aphraatis «Botrus» inscripta supplevit Brooks.

Et vixit Sethus 105 annos et genuit Enošum; et vixit Sethus, postquam genuit Enošum, 807 annos. Summa annorum eius : 912 anni. Usque ad annum 180um vitae Lamechi vixit, *duobus *p. 79. annis ante nativitatem Noaḥi, et mortuus est in generatione octava.

Et vixit Enošus 90 annos et genuit Qainanum; et vixit Enošus, postquam genuit Qainanum, 815 annos. Summa annorum eius : 905 anni. Et vixit Enošus usque ad annum 79um vitae Noaḥi, ad annum 521um ante diluvium; et mortuus est in generatione octava.

Et vixit Qainanus 70 annos et genuit Mahlalaelem; et vixit Qainanus, postquam genuit Mahlalaelem, 840 annos. Summa annorum eius : 910 anni. Et vixit Qainanus usque ad annum 179um vitae Noaḥi, ad annum 421um ante diluvium; et mortuus est in generatione septima.

Et vixit Mahlalael 65 annos et genuit Iaredum; et vixit Mahlalael, postquam genuit Iaredum, 830 annos. Summa annorum eius : 895 anni. Et vixit Mahlalael usque ad annum 214um vitae Noaḥi, ad annum 386um ante diluvium; et mortuus est in generatione sexta.

Et vixit Iaredus 162 annos et genuit Henochum; et vixit Iaredus, postquam genuit Henochum, 800 annos. Summa annorum eius : 962 anni. Et vixit Iaredus usque ad annum 222um ante diluvium; et mortuus est in generatione quinta.

Et vixit Henochus 65 annos et genuit Mathušelaḥum; et placuit Henochus Deo, postquam genuit Mathušelaḥum, per 300 annos. Summa annorum eius : 365 anni. Et anno 300° *vitae* Mathušelaḥi, eius filii, anno 113° vitae Lamechi, 69 *annis ante nativitatem *p. 80. Noaḥi, 669 annis ante diluvium, transtulit eum Deus in locum vitae, in generatione tertia.

Et vixit Mathušelaḥus 187 annos et genuit Lamechum; et vixit Mathušelaḥus, postquam genuit Lamechum, 782 annos. Summa annorum eius : 969 anni. Et vixit Mathušelaḥus usque ad annum 600um vitae Noaḥi, et post eius mortem ingressus est Noaḥus arcam fuitque diluvium eo tempore quo mortuus est vir iustus; vidit Adamum per 150 annos, et Semum per 97 annos; et mortuus est in generatione tertia, et consumptus est mundus ira.

Et vixit Lamechus 182 annos et genuit Noaḥum. Et vixit Lamechus, postquam genuit Noaḥum, 595 annos. Summa annorum eius : 777 anni. Vixit Lamechus usque ad annum 596um vitae

Noaḥi, filii sui, 4 annis ante diluvium. Et vixit Mathušalaḥus, pater eius, post eum 4 annos, et tum fuit diluvium. Et vidit Lamechus Adamum per 68 annos, et mortuus est post[1], 4 annis ante diluvium, in generatione secunda.

Et natus est Noaḥus anno 86° post mortem Adami, primogeniti primi, qui genuit Sethum. Natus est anno 9° ante mortem Sethi, qui genuit Enošum. — Anno 79° vitae Noaḥi mortuus est Enošus, qui genuit Qainanum. — Anno 179° vitae Noaḥi mortuus est Qainanus, qui genuit Mahlalaelem. — Anno 214° vitae Noaḥi mortuus *p. 81. est Mahlalael qui genuit Iaredum. — Anno *378° vitae Noaḥi mortuus est Iaredus, qui genuit Henochum. — Anno 67° antequam nasceretur Noaḥus translatus est Henochus, et non comperta est mors eius, 669 annis ante diluvium. — Anno 600° vitae Noaḥi mortuus est Mathušelaḥus, et posthac fuit diluvium. — Anno 595° vitae Noaḥi mortuus est Lamechus, pater Noaḥi, 4 annis ante patrem suum Mathušelaḥum. Et erat Noaḥus natus 600 annos, cum ingressus est arcam, eo anno quo mortuus est Mathušelaḥus. Et fuit Noaḥus in arca, ipse cum familia sua, a 17ª *die* mensis secundi usque ad 27ᵃᵐ *diem* secundi mensis anni sequentis, per 12 menses et 10 dies. Tum exiit Noaḥus cum filiis suis ex arca. Et vixit Noaḥus post diluvium 350 annos, et mortuus est anno 59° vitae Abrahami. Natus est *Noaḥus* anno 79° vitae Enoši, et mortuus est anno 58° vitae Abrahami. Et vidit 18 generationes, *ex illis* quae ante eum et quae post eum *fuerunt*.

Šemus, natus 100 annos, genuit Arphakšarum, 2 annis post diluvium. Et vixit Šemus, postquam genuit Arphakšarum, 500 annos. Summa annorum eius : 600 anni. Et mortuus est anno 112° vitae Isaaci et anno 72° vitae Iacobi. Natus est Šemus 98 annis ante diluvium; natus est *enim* intra annos *viventis* Mathušelaḥi, et mortuus est intra annos Iacobi. Vidit 16 generationes, *ex illis* quae ante eum et quae post eum *fuerunt*.

Et Arphakšarus vixit 35 annos et genuit Šalaḥum. Et vixit Arphakšarus, postquam genuerat Šalaḥum, 430 annos. Summa *p. 82. annorum eius : 465 *anni. Et mortuus est anno 147° vitae Abrahami et anno 47° vitae Isaaci, in generatione decima.

Et Šalaḥus vixit 30 annos et genuit ʿEberum. Et vixit Šalaḥus, postquam genuit ʿEberum, 403[2] annos. Summa annorum eius :

[1] Quaedam verba forte exciderunt. — [2] Ms. : 463.

433 anni. Et mortuus est anno 62° vitae Iacobi et anno 122° vitae Isaaci, in generatione decima.

Et ʿEber vixit 34 annos et genuit Phalagum. Et vixit ʿEber, postquam genuit Phalagum, 430 annos. Summa autem annorum eius : 464 anni. Et mortuus est anno 120° vitae Iacobi, 5 annis post mortem Isaaci, in generatione decima.

Et Phalagus vixit 30 annos et genuit ʾArʿu. Et vixit Phalagus, postquam genuit ʾArʿu, 209 annos. Summa annorum eius : 239 anni. Et mortuus est anno 48° vitae Abrahami, in generatione sexta.

Et ʾArʿu vixit 32 annos et genuit Sarugum. Et vixit ʾArʿu, postquam genuit Sarugum, 207 annos. Summa annorum eius : 239 anni. Et mortuus est anno 78° vitae Abrahami, 3 annis postquam is emigraverat ex Ḥarran, in generatione quinta.

Et Sarugus vixit 30 annos et genuit Naḥorum. Et vixit Sarugus, postquam genuit Naḥorum, 200 annos. Summa annorum eius : 230 anni. Et mortuus est anno 101° vitae Abrahami, anno uno postquam natus est Isaacus, in generatione quinta.

*Et Naḥorus vixit 29 annos et genuit Tharaḥum. Et vixit *p 83. Naḥorus, postquam genuit Tharaḥum, 119 annos. Summa annorum eius : 148 anni. Et mortuus est anno 49° vitae Abrahami, anno 939° vitae Noaḥi, anno 339° post diluvium. Et vixit Noaḥus, postquam mortuus est Naḥorus, 11 annos. Et mortuus est in generatione tertia.

Et vixit Tharaḥus 70 annos et genuit Abrahamum. Et vixit Tharaḥus, postquam genuit Abrahamum, 135 annos. Summa annorum eius : 205 anni. Et mortuus est anno 135° vitae Abrahami, anno 35° vitae Isaaci, 5 annis antequam Isaacus uxorem duceret Rafecam filiam Bethuelis; in generatione tertia mortuus est.

Et vixit Abrahamus 100 annos et genuit Isaacum. Et vixit Abrahamus, postquam genuit Isaacum, 75 annos. Summa annorum eius : 175 anni. Et mortuus est anno 15° vitae Iacobi; in generatione tertia mortuus est.

Et vixit Isaacus 60 annos et genuit Iacobum. Et vixit Isaacus, postquam genuit Iacobum, 120 annos. Summa annorum eius : 180 anni. Et mortuus est anno 120° vitae Iacobi, 23 annis postquam redierat Iacobus ex Ḥarran, 11 annis postquam venditus est Iosephus in Aegyptum, 10 annis antequam descenderet Iacobus in Aegyptum; in generatione quarta mortuus est.

Et fuit Iacobus 77 annos natus cum benedixit ei Isaacus, pater eius; et natus 84 annos *uxores* duxit Līam et Raḥīlem, filias Labani. Et nati sunt ei a Līa : Rūbīl et Šemʿōn et Levī et Iehuda et Isakar et Zebūlūn, et a Raḥīle : Ioseph et Beniamīn; et a Bilha, *p. 84. *serva Raḥīlis : Gad et Ašīr, et a serva Līae, nempe Zilpa : Dan et Naphtalī. Hi (sunt) filii Iacobi duodecim. — Et mortuus est Iacobus natus 147 annos, 17 annis postquam descendit in Aegyptum; in generatione quarta mortuus est.

COMMEMORATIO VARIARUM RERUM.

Nomina regum gentium qui ab Abrahamo usque ad annum 20um Constantini et res eorum diebus gestas in Canonibus posui; et quomodo subiecti sint sub manum Romanorum in libro indicavi.

Reges Assyriorum : 1. Belus : annos 62. — 2. Ninus : annos 52. — 3. Semīram uxor Nini : annos 42.

Et ab anno 40° regni Nini in Asia usque ad annum 20um Sardanapali, colliguntur anni 1196.

Anni Patrum Iudaeorum, et quot annos rexerit unusquisque eorum suo tempore : Anno 43° regni Nini natus est Abrahamus.

Abrahamus : annos 100. — Isaacus : annos 60. — Iacobus : annos 171. — Iosephus in Aegypto : annos 80. — Hebraei servierunt in Aegypto annos 144.

Summus principatus populi : Moses in deserto : annos 40. — Iosue : annos 27.

Iudices : ʿOthoniel : annos 40. — ʾAhōr : annos 80. — Debōra et Baraq : annos 40. — Gideʿōn : annos 40. — Abīmelek : annos 3. — Thōlaʿ : annos 23. — Iāīr : annos 22. — Naphtaḥ : annos 6. — Ḥešbōn : annos 7. — Labrōn : annos 10. Tunc Ilion expugnatum est. — Šimšōn : annos 20. — ʿElī sacerdos : annos 40. Samuel : annos 30. — Saul : annos 40, donec exstitit Iudaeis rex David.

*p. 85. *Reges Babylonis : Phuʿ[1]. — ʾAdršk[2], assyrius. — Tiglatpilasar, assyrius. — Salmanʿasar, assyrius. — Sanḥērīb, assyrius. — Merōdak Baledan, chaldaeus. — Nebukadnaṣar, chaldaeus. — Evil-

[1] Sic ms.; lege «Phul». — [2] Sic ms.; lege «Ardšk».

merōdak, chaldaeus. — Beltšaṣar, chaldaeus. — Darius, medus. — Darius filius Šūrōs. — Anno autem primo Olymp. L(V^{ae})[1] incepit imperium Persarum.

REGES ISRAELITARUM ET IUDAEORUM :

Saul. — David. — Salomon.

IUDAEORUM :

Rehabeʿam : annos 17.
Abia : annos 3.
Asa : annos 41.
Iehošaphat : annos 25.
Iehoram : annos 8.
Aḥazia : annum 1.
ʿAtalia : annos 6.
Ioāš : annos 40.
Amaṣia : annos 29.
ʿOzia : annos 12.
Iotam : annos 16.
Aḥaz : annos 16.
Manasse : annos 15.
Amon : annos 12.
Iošia : annos 31.
Iehoaḥaz : menses 3.
Ioiaqim : annos 11.
Iekonia : menses 3.
Ṣedeqia : annos 11.

*Iudaea in captivitatem deducta est et templum combustum a Nebukadnaṣar rege, anno 2° Olymp. XLVII. Colliguntur universi anni regum Israelitarum : anni 485.

ISRAELITARUM ex adverso illorum :

Ierobeʿam filius Nabaṭ : annos 22.
Nadab : annos 2.
Baʿša, filius Aḥazia : annos 24.
ʿEla : annos 22.
Zimri : dies 7.
ʿOmri : annos 13.
Aḥab : annos 22.
Aḥazia : annos 2.
Ioram : annos 12.
Iehu : annos 28.
Iehoaḥaz : annos 11.
Ioāš : annos 14.
Ḥezeqia : annos 29.
Ierobeʿam : annos 41.
Zakaria : menses 6.

Et rebellavit adversus eum Ṣallum, et interfecit eum, et regnavit post eum mensem unum plenum.

Menaḥem : annos 7.
Peqaḥia : annos 2. *p. 86.
Peqaḥ : annos 20.
Hošeʿa : annos 19.

Salmanaṣar assyrius in captivitatem abduxit Israelem. 438. Olymp. incepit imperium[2].

DYNASTIA XXVII^{a}; PERSAE imperaverunt in Aegyptum.

IMPERIUM BABYLONIORUM ET IMPERIUM MEDORUM cessavit initio imperii Persarum. Primus eorum est

Cyrus : annos 30.
Cambyses : annos 8.

Primus Cambyses : annos 6.

[1] Ms. : L; lege LV cum Eusеb. — [2] Locus omnino corruptus.

Et *eius successores* post eum usque ad Darium : *per* annos 114.

Persae : annos 114.

Magi : menses 7.
Darius : annos 36.
Xerxes : annos 20.
Ṭṭîknus[1] : menses[2] 7.
Artaḥšîšat Longimanus : ann. 41.

Xerxes : menses 2. — Sorginos[3] : menses 7. — 'Arisoltos[4] : annos 19. — Artaḥšîšat[5] : annos 40. — Artaḥšîšat Ukama[6] : annos 26. — Perses[7] filius Ochi : annos 4. — Darius filius Aršak[8] : annos 6. — Alexander Macedon : annos 5. — Summa autem omnium annorum : 225 *anni* et 11 menses. Inceperunt autem anno 45° et desierunt anno[9] 113°.

*p. 87. *REGES PTOLEMAEAE[10] ET ALEXANDRIAE ET AEGYPTI.

Olymp. CXIV^a^ Alexander Macedonius mortuus est Babylone. Et divisum est imperium eorum.

ALEXANDRINORUM ET AEGYPTIORUM[11] : Rex primus Ptolemaeus atque etiam filius leporis.

Ptolemaeus filius Lagi : annos 40.
Ptolemaeus Euergetes : annos 17.
Ptolemaeus Philadelphus : annos 38.
Ptolemaeus Philopator : annos 24.
Ptolemaeus Euergetes : annos 35.
Ptolemaeus Physcon : annos 29.
Ptolemaeus Soter : annos 17 et menses 6.
Ptolemaeus qui et Alexander : annos 17.
Ptolemaeus Philadelphus[12] : ann. 8.
Ptolemaeus Dionysius : annos 30.
Cleopatra : annos 22.

Summa annorum : 296 et menses 6. Inceperunt autem ab annis CXIV^ae^ Olymp., et desierunt CLXXXVII^ae^.

[1] Lege «Artabanus». — [2] Ms. : «7 annos». Ex Eus. hieron. correxi; hanc emendationem etiam summa annorum innuit. — [3] Lege «Sogdianos». — [4] Lege «Darius Nothos». — [5] Mnemon. — [6] *Ukama* id est «niger»; lege «Ochos». — [7] Lege «Arses». — [8] Lege «Aršam». — [9] Sic ms.; lege «Olympiade XLV... Ol. CXIII». — [10] Sic ms. Intelligendum videtur «Ptolemaicae stirpis». — [11] Hanc seriem turbatam esse iam monuit Rödiger. — [12] Auletes (R.).

REGES SYRIAE ET BABYLONIS ET ASIAE.

Anno 13° regni Alexandri Macedonii[1] et Ptolemaei filii leporis, regnavit Seleucus in Asiam et in Babylonem et in Syriam. Ipse primus

Seleucus Nicator : annos 32.
Antiochus Soter : annos 19.
Antiochos Deus : annos 15.
Seleucus Callinicus : annos 21.
Seleucus Ceraunus : annos 3.
Antiochus Magnus : annos 36.
Seleucus Philometor : annos 12.
Antiochus Epiphanus : annos 11.
Antiochus Eupator : annum 1 et menses 6.
Demetrius Soter : annos 2.
Alexander : annos 2 et menses 8.
Demetrius et Drmtr[2] : annos 3.
Antiochus Sidetes : annos 9.
Demetrius : annos 4.
Antiochus Agrippa[3] : annos 12.
Antiochus Cyzic(us) : annos 18
Philippus[4] : annos 2.

Summa annorum : 219 et menses 10. Inceperunt autem a CXVII^{a} Olymp., et desierunt CLXXI^{a}.

*COMMEMORATIO PROPHETARUM; *p. 88.
QUORUM REGUM DIEBUS VATICINATI SINT PROPHETAE.

Anno 40° Šimšonis, fuit Reᶜuth.

Anno 4° Davidis, vaticinati sunt Gad, Nathan et Asaph.

Anno 32° regni Salomonis, vaticinatus est Aḥia propheta Šilonensis.

Anno 3° Reḥabeᶜami et anno 3° regni Ierobeᶜami, vaticinatus est Šemaᶜia in Iuda.

Anno 13° eiusdem Reḥabeᶜami et Ierobeᶜami, vaticinabatur *propheta* qui habitabat *in urbe* Bethel et qui versus altare *clamabat.*

Rursum, anno 17° eorumdem, vaticinatus est Iozedeq.

Anno 2° Baᶜšae, regis Israel, et anno 6° Asae, regis Iudae, vaticinatus est Ioel, qui et ᶜAzaria filius ᶜIddo.

Anno 23° Asae et anno 19° Baᶜšae, vaticinatus est Iehu.

Anno 28° Asae et anno 24° Baᶜšae, vaticinatus est Ḥanani.

Anno 3° Aḥabi et anno 4° Iehošaphati, vaticinati sunt Elia et ᶜObadia et ᶜOzia et Iehu et Mika.

Anno 21° Aḥabi et anno 22° Iehošaphati, vaticinati sunt Elia et Elišaᶜ.

[1] Sic ms.; intellege «anno 13 post divisionem regni Alexandri». — [2] Lege : «filius Demetrii». — [3] Gripus. — [4] Ms. : «Philipds».

Anno 13° Ioaši, regis Iudae, et anno 3° Iorami, vaticinati sunt Elišaᶜ et Zakaria filius Ioiadaᶜ.

Anno 17° Amaṣiae, regis Iudae, et anno 16° Ioaši, vaticinabantur Hoseᶜa et ᶜAmos et Ionan[1] et Naḥum.

*p. 89. *Anno 12° ᶜOziae, regis Iudae, et anno 24° Ierobeᶜami regis, vaticinatus est ᶜEšaᶜia.

Anno 4° Iotami, regis Iudae, et anno 7° Peqaḥi, vaticinati sunt Hošeᶜa et Ionan et ᶜEšaᶜia et Ioel et Mika.

Et anno 13° Iošiae, Eremia cepit prophetiam *enuntiare.*

Porro anno 17° eiusdem *regis,* vaticinata est Huldē.

Anno 2° Ṣedeqiae, regis Iudae, Babylone Daniel et Ḥanania et ᶜAzaria et Mišael noti erant.

Anno 5° Ṣedeqiae, Ḥezeqiel cepit prophetiam *enuntiare.*

Et anno 3° Ioiaqimi, vaticinatus est Uria filius Šemaᶜiae, cum Eremia et Baruq filio Neriae.

Anno 12° Captivitatis, Babylone vaticinati sunt Daniel et Ḥezeqiel. Item, Cambysen dicunt Hebraei vocatum fuisse Nebukadnaṣar II, cuius diebus fuit Iehudith.

Anno 64° Captivitatis, vaticinati sunt Ḥaggai et Zakaria et Malākī.

Anno 16° Darii, filii Vištaspi, cuius diebus adscendit Captivitas, perfecta est aedificatio templi in *urbe* Ierusalem, prophetantibus Ḥaggai et Zakaria.

Diebus Neḥemiae, Audas mulier vaticinabatur.

Huc usque prophetae. Abhinc et deinceps usque ad Messiam : res gestae Machabaeorum. Et deinde Apostoli et Patres sancti cum eis.

HI SUNT PRINCIPES IUDAEORUM :

Ante familiam Iudae Machabaei fuerunt eis principes, post ascensum *e captivitate,* qui sunt hi :

Primus Iešuᶜ, filius Iozedeq, sacerdos, cum Zorobabele. —
*p. 90. Ioiaqim, filius Iešuᶜ. — Elišaᶜ, filius Ioiakim. — Iodaa, filius *Nešib. — Ioḥannan, filius Iodaa. — Anros, filius Ioḥannan. Eius diebus condidit Alexander Alexandriam et venit Ierusalem et adoravit Dominum. — Ionias, filius Iaddu, et Eleᶜazar. Huius autem diebus translati sunt Libri a LXX sapientibus Hebraeorum. — Ḥonia, filius Šimᶜon, frater Eleᶜazari. Šimᶜon is *est* cuius diebus extitit

[1] Ionas.

Iešu^c, filius Šim^{c}onis, qui vocatur filius Sirae. — Honia autem cuius diebus Antiochus Iudaeos persecutus est. — Ele^{c}azar, filius Mathathiae.

Mathathias ipse et filii eius : — Iudas Machabaeus : annos 3. — Ionathan : annos 20. — Simeon : annos 8. — Iohannes, filius Hyrcani : *annos* 36. — Aristobulus, post annos 470 *a captivitate*, imposuit *sibi* coronam regiam una cum summo sacerdotio : annum 1. — Antigonus[1] Iannai, qui et Alexander : annos 20. — Salina : *annos* 9, uxor huius, quae et Alexandra, post eius mortem tradidit imperium et sacerdotium Hyrcano et Aristobulo filiis suis : annos 34. Et fuit contentio inter eos, et venit in auxilium Hyrcani Antipater idumaeus : et vicit Aristobulum. Cum mortuus esset Aristobulus, surrexit filius eius, Alexander, qui pugnavit cum Hyrcano et Antipatro donec surrexit Herodes, filius Antipatri, annis 37, post mortem patris sui; et vicit Alexandrum et regnavit eius loco.

Herodes genuit quattuor filios : Archelaum et Antipatrum qui vocatus est Herodes[2], et Herodem alium, et Philippum.

*Et post mortem Herodis regnavit Archelaus filius eius, annos 9. *p. 91.
Et posthac divisum est regnum in tetrarchias, diebus Tiberii Caesaris.

Herodes tetrarcha : annos 24. — Agrippas : *annos* 7. — Agrippas iunior : annos 26.

Verum ante Gaium Iulium et Augustum et ante ortum Domini nostri, Pompeius romanus expugnavit Hierosolyma, et fecit Iudaeos tributarios, et summum sacerdotium tradidit Hyrcano et Antipatro philistaeo.

Et anno 8° Augusti, obtinuit regnum Herodes sub dicione Romanorum, et Hyrcanum summum sacerdotem is interfecit. Atque in eius diebus summi pontifices non extiterunt unus post alterum[3], sed illum cui ius non competebat summum sacerdotem constituebat. — Et eius diebus natus est Dominus noster, Bethlehemi.

Iam[4] vero collegi omnia tempora, et posui eorum numerum, unum ex adverso alterius, et *hoc modo* hic Canon conscriptus est. Et repperi inter Hebraeos diversas *sibi contrarias* temporum descriptiones, et non selegi mihi illam quae excederet et reliqui illam

[1] Sic ms. — [2] Hic in ms. anteponuntur versus 21 et 22 huius paginae. — [3] Sensus videtur esse : «iure successionis». — [4] Quae sequuntur ex Eusebii praefatione desumpta sunt.

quae deficeret. Atque ita agens repperi, tempore Inachi, qui primus Argis imperavit, extitisse Iacobum, principem Hebraeorum, a quo *ortae sunt* duodecim tribus Israelis, et tempore Semiramis extitisse Abrahamum ex gente Chaldaeorum, qui dilectus fuit Deo et meruit ut sit propheta; et, ut verum dicam, apparere Mosem his quidem iuniorem, antiquiorem *tamen* esse illis omnibus qui antiqui putantur apud Graecos, Homero, dico, et Hesiodo et tempore Ilii, et multo antiquiorem Heracle et Musaeo et Lino et Chirone[1] et Orpheo[2], et Dioscuris, et Asclepio, et Dionyso et omnibus filiis, deorum, et Hermete, et Apolline ceterisque diis Graecorum, et ar- *p. 92. canis *eorum et cultibus eorum, et antiquiorem etiam gestis a Iove rebus quas Graeci narrant. Nam omnem harum rerum historiam Graeci dicunt *tempore* posteriorem esse Cecrope : Moses autem, ut invenimus in hac temporum disquisitione, extitit tempore illius Cecropis *διφυέος*, qui primus regnavit in Attica, 350 annis ante actionem Iliacam.

Apparet autem sermonem meum verum esse hac ratione. Iam sibi respondent tempora Augusti, Romanorum imperatoris, et adventus Domini nostri et initii praedicationis eius, quae facta est anno 15° regni Tiberii. Si quis itaque velit colligere tempora abhinc usque ad annum 2um regni Darii, cuius diebus templum Hierosolymitanum, post Babyloniorum destructionem, instauratum est, inveniet a Tiberio usque ad Darii annum 2um absolvi annos [5]48[3]. Quoniam vero in anno 2° Darii complentur anni 70 post destructionem templi Hierosolymitani, ut est in historia Hebraeorum, et deinde, si quis retro perquirat tempus, reperiet annos ab anno 2° Darii usque ad Olympiadem primam colligi 256 annos, qui sunt Olympiades 64.

Porro etiam in computo Hebraeorum si perquisiveris *tempus* ab ultimo anno vastationis templi usque ad annum 50um ʿOziae regis, cuius diebus vaticinabantur Isaias et Hoseus ceterique prophetae, reperietur idem numerus annorum : ut Olympias prima sit tempore Isaiae eiusque sociorum[4]. Ab anno enim 45° Cecropis usque ad vastationem Ilii sunt anni 330, et ab anno 80° Mosis et exodo Israelis usque ad Labronem et Šimšonem, qui extiterunt diebus vasta- *p. 93. tionis Ilii, *consummatur idem numerus. Itaque, sine dubio, Moses

[1] Χειρῶν; ms. : «Chriun». — [2] Ὀρφεύς; ms. : «Orqos». — [3] Ms. : 48. — [4] Sane hic quaedam desiderantur a compilatore omissa; cf. Eus. praef., (Schöne, p. 6, l. 10-33). Sed nulla est lacuna in ms.

exstitit in diebus Cecropis qui primus regnavit Athenis, et apparuit oliva in Acropoli diebus eius; et inditum est urbi hoc nomen Athenarum.

De isto autem Cecrope dicunt : Is ipse invenit nomen Διός, isque fecit simulacrum Ἀθήνης, isque primus constituit aras quae adhuc non inveniebantur inter Graecos; et vero etiam ceteras res miras quae reperiuntur inter eos, patet post huius tempus *demum* exstitisse; atque quanto posteriores sunt huius *Cecropis* aetate, tanto etiam Mosis. Etenim, post Cecropem fuit diluvium quod *accidit* diebus Deucalionis, et incendium quod diebus Phaethontis, et nativitas Erichthonii, et aedificatio Dardaniae a Dardano illo quem Homerus[1] «primum» vocat, et raptus Κόρης, Iovis filiae, et mysteria τῆς Δήμητρος, et descriptio[2] arae quae fuit Eleusine, et Triptolemi cultura, et raptus Europae a Iove *factus*, et rex Tros ex quo fuit Ganymedes qui raptus est a Diis : quorum tempore fuit Tantalus et Tityus, et ortus Apollinis ex concubitu Iovis cum Λήτω (*Latona*), et Ca[d]mi adventus cum Thebanis[3], et ortus Dionysi. Et hic reperitur Dionysus Cecrope posterior esse 200 annis Rursum autem iis posteriores esse scripserunt : Linum et Zetum, et A[m]phionem et Musaeum et Orpheum, nec non Minoa et Perseum et Asclepium et Dioscuros et Heraclem. Locavere se Almeto[4] Apollo et Heracles post eventus vastationis Ilii[5] qua multo posterior *est* Homerus. Et post hunc *demum* extiterunt Thales et Solon et reliqui *e* septem Sapientum *numero*.

Hic septem sapientes graecorum. Et dein post hos nominatus est primus philosophorum Pythagoras, et post *eum Socrates, a quo *p. 94.
initium cepere doctrinae philosophorum. Horum autem uniuscuiusque tempora singulatim ipse hic Canon indicat.

Constat autem Mosem hisce omnibus antiquiorem esse quod diebus Cecropis exstitit.

Ab exodo Israelis, et anno 80° Mosis, usque ad annum primum vitae Abrahami colliguntur anni [50]5. — Ab anno 45° Cecropis usque ad Ninum et Semiramin, qui primi regnaverunt in Assyria, colligitur idem numerus annorum. Dicunt enim hunc Ninum, Beli filium, tenuisse totam Asiam praeter Indos. Itaque apparet Abrahamum horum temporibus extitisse secundum historiam Hebraeo-

[1] Il. Υ, 215. — [2] Forte corrigendum ܡܬܩܢܘܬܐ «constitutio». (Ἐλευσινίων ἵδρυσις. Sch., p. 7, l. 17.) — [3] Sic intellexisse videtur compilator. — [4] Legerit ΑΛμητῳ pro ΑΔμητῳ (R.). — [5] Sic perperam intellexit compilator.

rum. Ab Abrahamo usque ad diluvium magnum colliguntur anni 1081, secundum historiam Hebraeorum; a diluvio autem usque ad Adamum hominem primum 2242. Colliguntur itaque omnes anni a Nino et Semiramide usque ad annum 15um regni Tiberii, 2046[1], congruenter numero annorum qui *sunt* ab Abrahamo ad Tiberium.

Et[2] ab anno 15° Tiberii usque ad annum 24um Constantini victoris sunt anni 300, ita ut colligat universus numerus huius Canonis anno 2346. Summa autem omnium annorum canonum : nempe ab Abrahamo usque ad annum 20um Constantini sunt anni 2344, et ab Adamo usque ad diluvium, anni 2242. Omnes autem anni sunt 5526. In hebraea autem *computatione* Iubilaeorum, quia est *Iubilaeum* anno *quoque* quinquagesimo, *sunt* Iubilaea 86, quibus colliguntur anni 4300. In summa autem omnes anni ab Adamo *p. 95. ad ascensionem Domini nostri *sunt 5522, secundum dictam computationem : nempe quod ab Adamo usque ad imperium Alexandri *sunt* anni 5180, et natus est Dominus noster anno 310° Alexandri et in caelum adscendit anno 342° eiusdem Alexandri.

HAEC SUNT REGNA POTENTIA QUAE FUERUNT IN UNIVERSA TERRA :

Rex primus qui accepit coronam a Deo Sīkun nomen habuit. ἡμίθεος, et princeps Gigantium qui tenuerunt imperium : ipse Sīkun annos 17 et reges eius successores Gigantesque qui tenuerunt imperium undecim; et rexerunt imperium 140 annos.

Post Gigantes acceperunt imperium Babylonii; et eorum princeps Angīr Baladan cum regibus sex qui post eum *regnaverunt;* et tenuerunt imperium 177 annos.

Post Babylonios acceperunt imperium ʿArabayē; et eorum princeps Sīkun cum regibus quindecim qui post eum *regnaverunt;* et rexerunt imperium 528 annos.

Et post ʿArabayē acceperunt imperium filii Persidis; et princeps eorum Hudrškr cum regibus tredecim qui post eum *regnaverunt;* et rexerunt imperium 409 annos.

Et post Persas acceperunt imperium Babylonii, secunda vice; et princeps eorum Ṭīrus cum regibus viginti quattuor qui post eum *regnaverunt;* et rexerunt imperium 731 annos.

Et post Babylonios secunda vice, acceperunt *imperium* filii Atōr

[1] Lege : 2044 (R.). — [2] Quae sequuntur Eusebiana non sunt; corruptus est textus, nec secum semper congruunt numeri.

et Ninivitae; et princeps eorum Asṭṭīr cum regibus xviii qui post eum *regnaverunt;* et rexerunt imperium 462 annos.

Et post Assyrios et Ninivitas acceperunt imperium Babylonii, tertia vice; et caput eorum... cum regibus... qui post eum *regnaverunt;* et rexerunt imperium... annos.

*Et post Babylonios tertia vice, acceperunt imperium Medi et Persae; et princeps eorum Ašrtkūn cum regibus xiii qui post eum *regnaverunt;* et tenuerunt imperium 330 annos. *p. 96.

Et post Medos et Persas secunda vice, acceperunt imperium Macedones; et princeps eorum Alexander cum decem regibus qui post eum *regnaverunt;* et tenuerunt imperium 143 annos.

Et post Graecos acceperunt imperium Romani; princeps eorum Augustus, cum regibus triginta duobus qui post eum *regnaverunt*, usque ad annum 19um Diocletiani; et tenuerunt imperium 335 annos et menses 4.

Summa autem annorum ab anno 8° Neronis, et etiam martyrio Pauli et Petri, usque ad annum 32um Constantini imperatoris victoris : colliguntur anni 272. — Ab Adamo usque ad annum 8um Neronis, colliguntur anni 5566. Universi autem anni sunt 5840, usque ad annum quo Persae adscenderunt in Nisibin : et hoc anno obdormivit Mar Iacobus, vir magnus et iustus, episcopus Nisibis, cum iam obsessa esset triginta diebus. Anno autem superiore decesserat e mundo Constantinus imperator victor et in hereditatem tradidit filiis suis imperium. Regnavit autem Constantinus annos 33.

Supputatio annorum ab Adamo usque ad nativitatem vivificatoris nostri Christi : 5490, et a Domino nostro usque ad dies Constantini : anni 341 [1].

..... annus [2]. Et haec *est* eversio ultima Hierosolymorum per *Titum filium Espasiani. Et destruxerunt Romani universos opti- *p. 97.
mates civitatis, et civitatem destruxerunt et igne incenderunt et muros eius everterunt. Capta est Ierusalem anno 2° Espasiani, *die* 8^{a} *mensis* ēlūl. Ante enim hanc *expugnationem* quinque vicibus capta est, bina vice destructa est. ʾIskās [3] enim rex Aegyptiorum primus vastavit eam; et post eum Antiochus, et post hunc Pompeius, et post hunc Herodes et Sossius eam ceperunt et servarunt.

[1] Quaedam excidisse videntur. — [2] Quae sequuntur reponenda erant, ut Brooks suspicatur, post commemorationem Vespasiani, p. 92. — [3] Σουσαχίμ; prava lectio e Iosepho, *Bell. Iud.*, VI, x : Ἀσωχαῖος.

Antea autem Nebukadnaṣar rex Babylonis, eam expugnavit et destruxit, post eam conditam annis 1408 et mensibus sex. Condidit autem eam primus Chananaeus qui appellabatur lingua patrum eius «Rex iustitiae». Erat enim ita, et propterea placuit Deo; et nomen urbis auxit et Auri-Šalem [1] appellavit quae antea Šalem appellabatur. Populum autem Chananaeorum ab ea expulit rex Iudaeorum David, populumque suum in ea habitare fecit. Et post annos 477 et menses sex Babylonius *rex* eam devastavit. A Davide rege primo Iudaeorum qui in ea regnavit, usque ad eius eversionem a Tito *factam*, sunt anni 1179; ab initio primae aedificationis usque ad eius eversionem a Tito *factam* sunt anni 2177. At neque antiquitas eius, neque opulentia eius prior, neque celebritas eius in universo orbe, neque gloria eius magna ei profuit contra ruinam quae eam attigit [2].

Anno autem 309° secundum aeram Alexandri Macedonii, fuit ortus Salvatoris nostri in mundo; et per 33 annos fuit in mundo, secundum testimonium quod invenimus in libro veraci
*p. 98. archivii Edessae, *qui nullo modo errat sed omnia exhibet fideliter.

Acceperat Simeon Cephas a Domino nostro sacerdotium, cum omnibus apostolis suis sociis, die dominica ascensionis Domini nostri ad Patrem suum altissimum et gloriosum : et est dies quarta *mensis* ḥazīran, anni 18^{i} imperii Tiberii Caesaris, consulatu tertio Rufi, et est hic annus annus 339us *Alexandri.*

INITIUM TEMPORUM CANONUM AB ABRAHAMO, ET NINO REGE ASSYRIORUM, USQUE AD ANNUM 20um CONSTANTINI IMPERATORIS VICTORIS.

Regnum Nini regis Assyriorum, qui regnavit annos 52. Anno 42° Nini [3] aedificavit Ninum urbem in terra Assyriae; et Hebraei vocant eam Ninive.

Šemīram, uxor Nini, regnavit in Assyrios, annos 42. De ea narrationes multae dicuntur; tenuit autem *illa* Asiam, et constituit tumulos propter inundationem. Et instauravit quoque Babylonem.

Abraham cum esset natus 75 annos, revelatione Dei dignus habitus est et promissione quae ei facta est.

[1] Hic est lusus in syriacis verbis quem latinis reddere non valemus. — [2] Verba sunt Iosephi, *loc. cit.* — [3] Textus corruptus; lege : «Anno 43 natus est Abraham. Et Ninus aedificavit», etc. (Röd.)

Anno 10° promissionis, Ismael natus est ex eius concubina Hagar; ex qua [1] fuit genus Ismaelitarum qui et Hagareni nominantur, qui etiam Ṭayayē vocantur.

Anno 100° vitae Abrahami natus est Isaacus. Et vixit Abrahamus postea annos 75.

Et Isaacus natus 60 annos genuit Iacobum et Esavum.

Abrahamo primo prophetarum Verbum Dei apparuit in forma hominis, *et vocationem gentium praedixit, quae nostro tem- *p. 99.
pore [2] sermone Christi finem adepta est per praedicationem eius doctrinae ad omnes gentes. Tunc Abrahamus adduxit Isaacum suum *filium* ad aram in montem Amoraeorum. [Isaacus natus annos 10 adscendit in aram.] [3]

Annus 100° promissionis, in quo mortuus est Abraham. Omnis autem vita eius *fuit* 175 annorum.

Cassus et Belus, filii Inachi, aedificaverunt civitatem in arce Antiochiae, ad Orontem fluvium [4].

Anno 160 promissionis [5]. — Iacobus descendit in Mesopotamiam, et serviit apud Labanum per annos 14.

Annus 170 promissionis. — Iacobus genuit Rubenem, Simeonem, Levium, et Iudam a quo Iudaei nominati sunt.

Annus 150 Isaaci. — In anno 92° Iacobi; hoc anno natus est Iosephus.

Annus 190 promissionis. — Iosephus natus 17 annos venditus est a fratribus suis.

Annus 170 Isaaci, Iacobi 110.

Annus 200 promissionis; annus 110 Iacobi.

Annus primus saturitatis Aegypti erat annus 31 *aetatis* Iosephi.

Annus 210 promissionis. — Anno secundo famis intravit Iacobus in Aegyptum cum filiis suis, et stetit coram Pharaone, et cum interrogaretur professus est se 130 annos natum esse.

Annus 230 promissionis. — Iacobus autem vixit omnes aetatis suae annos 147. Vaticinatus autem est de Christo *et de *p. 100.
vocatione gentium quae in eum crediturae erant et vitam acquisiturae.

Annus 280 promissionis. — Annus 110 Iosephi in quo ablatus

[1] Sic ms. — [2] Corrige in ms. : ܕܒܙܒܢ (Eus. ann. 101). — [3] Uncis inclusa in margine scripta sunt. — [4] Cf. Sync., 237, 12 (Röd.). — [5] Adnotatio annorum Promissionis vix intelligitur extra canonem, nec semper synchronismi recti sunt; sed fideliter codicem vertimus.

est e mundo; cuius post mortem Hebraei servierunt Aegyptiis annos 144. Omnes autem anni commorationis Hebraeorum in Aegypto sunt 215; et numerantur a descensu Iacobi eiusque filiorum.

Annus promissionis 380. — Xanthus condidit Tripolim[1].

Moses annos 35 natus erat, cum in Attica imperaret Cecrops, a quo usque ad destructionem Ilii sunt anni 375.

Annus 390 promissionis. — Moses annos 40 natus dereliquit habitationem in Aegypto et in deserto sedem fixit. — Eupolemus scripsit Mosen virum fuisse sapientem, et docuisse Iudaeos litteras et leges; a Iudaeis autem Phoenices acceperunt, et Graeci a Phoenicibus.

Annus 420 promissionis. — Moses revelatione Dei dignus habitus est, et accepit tabulas *Legis* in monte Sinai.

Corinthus aedificata est : quae olim Ἐφύρα appellabatur.

Moses annos 80 natus eduxit populum Hebraeorum ex Aegypto; et fuit cum eis in deserto per 40 annos, cum leges eis constitueret.

Summus sacerdos primus qui exstitit inter Hebraeos Aharon fuit, frater Mosis.

Templum quod in Delo *est* constructum est ab Erysichthone, filio Cecropis.

*p. 101. *Epaphus, filius Ius et Iovis, Memphim condidit, cum regnaret in Aegyptum secundam.

Lacedaemon condita est a Lacedaemone, filio Semelae.

Dardanus condidit Dardaniam.

Summum sacerdotium Hebraeorum accepit Eleazar.

Tunc Moses mortuus est. Hucusque quinque libri Mosis, in quibus descripta sunt gesta annorum 3730, secundum interpretationem LXX.

Iosue filius Nūn populo Iudaeorum terram Palestinorum sortibus distribuit.

Dionysus adversus Indos ivit ad bellum, et condidit Nysam urbem ad latus Hindos fluminis.

Condita est Tyrus ante aedificationem templi Hierosolymitani annis 240; ut scribit Iosephus in tertio *capite libri octavi* Historiae suae.

[1] Eus. Hieron. ad ann. 451 : «Xanthus Triopa Lesbum condidit».

Carchedona dicit Philistus conditam esse ab Azōr[1] et Qarkedōs Tyriis, hoc tempore.

Šimšonem dicunt heroicis *gestis* famosum fuisse, ita ut comparentur eius facta factis Heraclis.

Post mortem ʿElī sacerdotis, arca in Philistaeam deducta est; et postea fuit in domo ʿAminadabi per annos 20.

Saul. David. Salomon.

Post mortem Salomonis, fecit quidem seditionem populus Iudaeorum; et divisum est eorum regnum; et Ierobeʿamus princeps factus est in *urbe* Samaria in decem tribus Israel.

Ioram acri morbo laboravit, ita ut eius intestina et viscera exirent *e corpore.*

Et Elias sublatus est in coelum.

*Ioiadaʿ summus sacerdos apud Hebraeos innotuit, et solus post *p. 102.
Mosen vixit annos 130.

Captivitas prima Israelis. Šalmanʿasar, rex Chaldaeorum, decem tribus populi Iudaeorum captivas abduxit e Samaria et deduxit eas in terram Chaldaeorum. Et misit Assyrios[2] ad custodiendam terram eorum. Et cum emularentur in custodienda lege Iudaeorum, Samaritae nuncupati sunt. Hoc autem nomen Samaritarum «custodes» interpretatur.

Latini Romani appellati sunt. Et regnavit in eos primus Romulus; isque condidit Romam et in ea regnavit primum 38 annos.

Numas Pompilius : annos 43.

Aedificavit Capitolium a fundamentis. Isque donavit nummos ligneos et scorteos et testaceos loco eorum qui hodie sunt aurei et argentei ceterique.

Glaucus e Chio *insula oriundus* invenit conglutinationem ferri.

Manassen regem Iudae duces exercituum Assyriorum in captivitatem deduxerunt et miserunt Babylonem. Et cum esset in captivitate se convertit ad Deum patrum suorum, et recuperavit regnum suum; cum adscendisset e Babylone aedificavit murum australem Hierosolymorum, et simulacrum quod intulerat idolaque extra urbem eiecit; et stabilivit Iudaeam et Hierosolyma.

Tullus Ostilius : annos 33. Rex Romanorum is primus usus est purpureis et sceptris. Domus autem eius fulmine icta est, et ipse cum ea conflagravit et mortuus est.

[1] Lege «Zaro» (Röd.). — [2] Videtur auctor intellexisse «miserunt Assyrii».

Amon rex Iudaeae coluit deos gentium; et percusserunt eum eius servi gladio et mortuus est.

Iošia eiecit idola quae erexerat Amon, et purgavit templum et Hierosolyma et Iudaeam; et egit secundum id quod de eo vaticinatus *p. 103. erat *propheta qui venerat e Iudaea ad aram apud Ierobeʿamum regem Israelis.

Ḥezeqia instauravit murum Hierosolymorum qui dirutus erat, et fontem Šīlōḥae convertit intra murum.

Kelqī[1] summus sacerdos notus erat, qui et Ḥelqia.

Pugnavit Iošia cum Pharaone, rege Aegypti, et *is* interfecit Iošiam.

Vaticinatus est Uria filius Semaʿiae cum Ieremia et Baruk filio Nēriae. Uriam autem prophetam occidit Ioiacimus rex Iudae.

Anno 3° Ioiacimi, adscendit Nebukadnaṣar et subegit Hierosolyma; et deduxit captivitatem plurimam, etiam vasa ministerii *sacri* deduxit secum; et imposuit tributum Ioiacimo. — Et in hac captivitate descenderant Babylonem Daniel et Ḥanania et ʿAzaria et Mišaël.

Anno 10° Ioiacimi, adscendit Nebukadnaṣar rex Babylonis Hierosolyma et secum deduxit captivitatem plurimam.

Babylone vaticinatus est Daniel cum Ezechiele.

Postquam mortuus est Nebukadnaṣar, rex Babylonis, accepit imperium Babyloniorum Evilmerodak, et post eum Belṭšaṣar eius frater, cuius in diebus, secundum interpretationem Danielis scriptura apparuit in pariete significans ablatum esse a Chaldaeis imperium et deductum esse ad Medos et Persas.

Evilmerodak eduxit Iekoniam e carcere et in honore constituit eum, anno 37° migrationis eius.

Cyrus remisit captivitatem populi Iudaeorum; eius quidem diebus, cum adscendissent e Babylone ad quinque myriades usque *p. 104. Iudaeorum, altare erexerunt et fundamenta templi posuerunt; *et quia impediverunt eos populi vicini, mansit opus imperfectum usque ad Darium regem, cum solum altare staret.

Nehemias hebraeus instauravit muros Hierosolymorum; completum est opus anno 32° Artaxerxis, regis Persarum, sicut liber ʿEzrae ostendit. Et si quis velit numerare abhinc hebdomades septuaginta Danielis, quae sunt anni 490, invenientur compleri diebus Neronis, imperatoris Romanorum, cuius diebus obsidione pressa est Ierusalem,

[1] Χελκίας est Ḥilqia syriace (Röd.).

et duobus annis post hunc Neronem, manibus Espasiani eversionem ultimam passa est.

Manasse, frater Ioiadae summi sacerdotis Iudaeorum, aedificavit templum in monte Garizim.

Alexander evertit Tyrum, etiam Iudaeam cepit, et Persas Babyloniosque vicit, et occidit Darium; et anno 7° sui imperii condidit Alexandriam.

Antigonus Antigonam ad latus Orontis fluminis condidit; eam Seleucus perfecit et Antiochiam nominavit, et Laodiceam et Seleuciam et Apameam et Edessam et Alepum et Pellam [1] aedificavit.

Translati sunt Libri Pharo in insula intra septuaginta duas dies.

Tempora Romanorum [2] : Romanis primus imperavit Gaius Iulius, annos 5 [3].

Secundus Romanorum *imperator fuit* Augustus : annos 56 [4].

Hic habet finem regnum Iudaeorum; Herodes autem postea, cum ad eum non pertineret, a Romanis accepit regnum Iudaeorum.

*Pacor, rex Parthorum, et Bar Zaphron [5] dux exercitus, adscen- *p 105.
derunt in Syriam, et Hyrcanum, regem Iudaeorum, Phasaelemque fratrem Herodis in captivitatem duxerunt.

Postquam desierunt summi sacerdotes Iudaeorum regnavit Herodes, philistaeus, annos 37, filius Antipatri Ascalonitae et Cypridis arabissae, cum ei a Romanis concreditum esset regnum.

Diebus Herodis, cum appropinquaret nativitas Christi, summum sacerdotium paternae successionis nec non regnum Iudaeorum dissolutum est; tunc completa est prophetia, quae apud Mosen *scripta est*, quae dicit [6] : «Non deficiet princeps a Iuda neque dux e mediis femoribus eius, donec venerit ille cui repositum est; et is est expectatio gentium.» Hic etiam unctus dux qui praedicatur in prophetia, apud Danielem, finem accepit. Ad Herodem enim usque uncti erant duces : hi autem erant summi sacerdotes qui antistites erant populi Iudaeorum, qui initium habebant a renovatione templi, diebus Darii, Olymp. LXV^a, et desierunt diebus Hyrcani, Olymp. CLXXXVI^a : anni autem intermedii sunt 483; quemadmodum etiam liber Danielis vaticinatur dicens [7]: «Scias et intellegas, ab exitu sermonis de dando responso et aedificandis Hierosolymis

[1] Corrig. in ms. : ܦܠܠܐ (?). — [2] Inscriptio in codice postposita est notitiae Gaii. — [3] Ms. habet «annos 40»; corrige ܗ pro ܡ. — [4] Ms. habet «annos 16»; corrige ܢܘ pro ܝܘ. — [5] Βαρζαφάρνης, alias Βαρζαφράνης, cf. Ios., *Antiq.*, XIV, XIII, 3 (Röd.). — [6] *Gen.*, XLIX, 10. — [7] Dan., IX, 25.

usque ad unctum ducem, hebdomades septem et hebdomades sexaginta duae.» Hae igitur hebdomades 69 implent tempus annorum 483 principatus ducum unctorum[1], usque dum ductus est in capti-
*p. 106. vitatem *a Parthis Hyrcanus qui est ultimus omnium ducum.

Herodes, filius Antipatri, cui non competebat regnum, ab Augusto et Senatu Romanorum accepit regnum Iudaeorum, et deinceps huius filii usque ad ultimam eversionem Hierosolymorum. Nec vero amplius qui *erant* e successione generis sacerdotum sacerdotio fungebantur Deo, nec per omne tempus eorum vitae secundum legem Mosis, sed quidam ignobiles, modo hic modo ille, quorum alii *pro* anno uno alii *pro* breviore *tempore* a Romanis sacerdotium emebant. Haec Daniel vaticinatur dum dicit[2] : «Post septem et sexaginta duas hebdomades pervertetur unctio et iudicium non erit in ea, et templum et sanctum destruet populus cum duce veniente, et exscindentur in inundatione belli. Et deinceps in abominatione desolationis usque ad finem temporis consummatio dabitur super destructionem.»

Herodes dimicavit adversus Hierosolymam et cepit eam; evertit quidem ambos eius muros; multosque in ea occidit.

Et Ḥananelem accivit e Babylone et summum sacerdotem Iudaeorum eum constituit; brevi post, eum amovit, et Aristobulum fratrem suae uxoris, filium Hyrcani, ad dignitatem promovit; et elapso anno uno iterum Ḥananeli restituit ministerium, cum Aristobulum interfecisset.

Cleopatra fraudulenter egit in regnum Iudaeorum et Arabum, et nisa est ut acciperet eorum terram ab Antonio[3].

Cleopatra et Antonius[3] semet occiderunt, et Aegyptus Romanis subiecta est.

Herodes Hierosolymis multum aedificavit. Idemque Samariam
*p. 107. *quae vastata erat a fundamentis aedificavit. Et templum Hierosolymitanum evertit aliudque maius aedificavit. Herodes Caesaream aedificavit et nomine Caesaris eam cognominavit, quae olim Turris Stratonis appellabatur. Idem Anthedona[4] aedificavit et Agrippiada nominavit. Rursus autem aedificavit et Kaphar Saba[5], et aliam *civitatem* condidit appellavitque eam Herodion.

Augustus Pontifex Maximus decreto constitutus est; dominia et

[1] Ms. : «ducis uncti» numero singul., sensu generali, nisi corruptus sit textus. — [2] Dan., ix, 26, 27. — [3] Ms. : «Antonino». — [4] Ms. : «Aithedona». — [5] Ms. : «Krbsn»; Χαβαρσαβᾶ (Ios., *Antiq.*, XIII, xv, 1.).

urbes sibi subegit. Iuliam[1] filiam suam expulit quae accusata est adulterii.

Herodes Hyrcanum summum sacerdotem Iudaeorum occidit, postquam redierat e captivitate Parthorum. Occidit autem et huius filium qui acceperat sacerdotium patris sui; occidit quoque huius sororem, quae sua uxor erat, et duos filios quos ex ea habebat; et matrem occisae, quae erat socrus sua, et maritum Salomae suae sororis, occidit : et doctores legum divinarum et aemulationis patrum occidit.

Iesus Christus, filius Dei, Bethlehemi Iudae natus est[2].

Herodes quidem didicit a Magis tempus nativitatis Christi. Venerunt *enim* Magi ab oriente Hierosolyma, et primum exinde didicit Bethlehemi in civitate Davidis natum esse Christum. Mandatum acceperant dolo ab Herode[3] : «Ubi inveneritis eum, venite, edocete me.» Cum ivissent et invenissent eum, revelatum est eis visione nocturna, ne redirent ad Herodem; qui cum vidisset Magos sibi illusisse misit necatum pueros qui erant Bethlehemi et in finibus eius a bimatu et infra, secundum tempus quod ei dixerant Magi.

Eo quod occisi sunt in Bethlehem et eius finibus, hac de re *scripsi *p. 108.
Scriptura Rachelem ploravisse, quia accidit et facta est res priori similis, cum educeretur captivitas Iudaeae a rege Babyloniorum, et vaticinaretur Ieremias eorum captivitatem reversuram; ita dixit[4] : «Vox audita est in Rama : luctus et ploratus ingens : vox Rachelis plorantis filios suos et nolentis accipere consolationem, quia non sunt» in regione et in locis eorum, sed captivi abducti sunt. Et dixit *propheta* : «Est merces tuis lacrymis et revertentur filii in terminum eorum»; quod reversuri erant filii Israel cum filiis Iudae diebus Zorobabelis et Iešu[c], filii Iozedeci, summi sacerdotis. Regnum enim Iudaeae, quod erat e Iuda, qui est filius Liae, constitutum erat Hierosolymis quae sunt hereditas Beniamini qui est filius Rachelis, quemadmodum dixit Moses in suis benedictionibus[5] : «Inter humeros eius requiescet», quia fixum est tabernaculum Hierosolymis quae sunt in hereditate Beniamini. Illo igitur tempore, cum vaticinaretur Ieremias de captivitate regni Iudaeorum, dixit Rachelem lugere quoniam abducuntur filii Beniamini e Hierosolymis cum

[1] Ms. : «Iulianam». — [2] Quae sequuntur usque ad l. 9 pag. 87, Eusebiana non sunt (R.). — [3] Cf. Matth., II, 1. — [4] Jer., XXXI, 15-17; cf. Matth., II, 18. — [5] *Deut.*, XXXII, 12.

filiis domus Iudae. Rursum, plorat etiam captivitatem primam Israelis, quae effecta est per regem Assyriorum, nam est regnum eorum *Israelitarum* e domo Ephraimi filii Iosephi, filii Rachelis. Idcirco scripsit Scriptura, illo tempore Rachelem ploravisse, et hoc tempore novissimo cum necarentur pueri, diebus Herodis, Bethlehemi, quoniam in finibus huius *civitatis* interfecti sunt etiam filii Rachelis, siquidem conclusus est terminus domus Beniamini cum *termino* domus Iudae. Ita enim scriptum est [1] : mortuam esse Rachelem spatium parasangae ad ingressum Ophrit quae est Bethlehem. Et cum daret signum Samuel Sauli postquam unxerat eum ut esset
*p. 109. *rex super Israel, ita eum allocutus est [2] : « Ecce occurrent tibi [3] tres viri in Ṣalṣaḥ, ad sepulcrum Rachelis quod est ad terminum Beniaminis. »

Cum igitur iussisset Herodes ut occiderentur pueri, fugae mandaverat Zacharias Iohannem filium suum ne interficeretur. Et, ut opinor, hac de causa dixit Scriptura [4] : « In deserto habitabat usque in diem ostentionis suae ad Israel », quod in fuga erat. Cum peterent ab eo Iohannem, occiderunt hunc *Zachariam* ibi inter vestibulum et altare, et de ipso sane dixit Dominus noster [5] : « A sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zachariae, filii Barachiae, quem occidistis inter vestibulum et altare »; non autem quod ad hunc usque Zachariam tantum poenae ab eis exigentur, sed vult dicere : ab initio usque ad currens tempus. Et hac ratione est sensus eorum sermoni. Qui autem opinantur de Zacharia filio Ioiadae locutum esse Dominum nostrum, difficultatem habent quoniam usque ad huius solum tempus locutus fuisset; insuper, scriptum est eum in aula domus Dei lapidibus obrutum fuisse, non autem inter vestibulum et altare occisum fuisse scriptum est.

.... hoc tempore Herodes [6]. Dixerunt Herodem e gentibus fuisse et Ascalone oriundum. Erat hariolus Apollinis idoli. In terra Augusti imperatoris Romanorum accepit potestatem, et factus est satrapa in terra Hierosolymorum; post autem mortem huius Herodis, cuius diebus apparuit Dominus noster, regnavere quattuor filii eius et tenuerunt potestatem variis in locis prout distinguit Evangelium. Filius huius. Herodes occidit Philippum fratrem suum et sibi sumpsit eius uxorem, quae est Herodias. Quapropter
*p. 110. *redarguebat eum Iohannes, quia non ei licebat accipere uxorem

[1] *Gen.*, XXXV, 19. — [2] I SAM., X, 2. — [3] Ms. : « ei ». — [4] LUC., I, 80. — [5] MATTH., XXIII, 35. — [6] Quaedam excidisse videntur.

fratris sui. (Et non solum quia erant Philippo, fratri suo, liberi non licebat Herodi accipere uxorem fratris [*ut generaret*] ei filios secundum legem, sed etiam [*quia occiderat eum;*] et propter haec duo quae in lege enuntiabantur redarguebat eum *Iohannes* : *nempe*)[1] quod occidisset fratrem suum et quod accepisset uxorem eius cum illa haberet liberos; quemadmodum etiam ab Abgaro, filio Abgari, dicitur in Evangelium : «Occidit fratrem suum injuste, et accepit eius uxorem inhoneste.»

Quirinus[2] ἡγεμών senatusconsulto missus est in Iudaeam, et descriptionem possessionum et incolarum fecit.

Herodes hydrope acriter afflictus est, et vermibus scatentibus e corpore eius, e mundo decessit.

Augustus Archelaum, filium Herodis, principem super populum Iudaeorum constituit.

Romanorum tertius Tiberius fuit princeps solus.

Herodes condidit Tiberiadem urbem.

Iohannes, filius Zachariae, summi sacerdotis, eremita, praedicabat ad ripam Iordanis fluminis, annuntians omnibus hominibus[3] : «Inter vos est Christus Filius Dei.» — Et ipse Iesus, Dominus noster, Filius Dei, ab hoc tempore initium fecit in doctrina salutari evangelii, quando verbis et factis veritatem divinae virtutis videntibus ostendebat.

Iesus, filius Dei, secundum prophetias de ipso, ad passionem accessit anno 19° regni Tiberii. Et eo tempore etiam in hypomnematis scriptorum Graecorum invenimus scripta esse singula. *«Sol defecit, Bithynia commota est, Nicaeae pars magna ruit.» Et sunt testati ea quae acciderunt in passione Salvatoris nostri. Scribit autem etiam Phlabos[4], qui descripsit Olympiadum tempora, de his rebus in libro decimo tertio hunc in modum : «Anno 4° Olympiadis CCII^ae, fuit eclipsis solis per tempus longum, qualis antea non fuit : et nox hora sexta diei facta est : ita ut stellae in caelo apparerent. Et fuit terrae motus magnus in Bithynia et magnam partem Nicaeae evertit.» Haec vir quem commemoravimus dixit. Ut ostendatur autem eodem anno accidisse passionem Salvatoris nostri, in probationem adducunt Lucam evangelistam qui scripsit anno 15° imperii Tiberii incepisse praedicationem Domini nostri, per tres

*p. 111.

[1] Uncis inclusa dubie vertimus; textus vix sanus est. — [2] Iterum Eusebiana. — [3] Cf. Luc., xvii, 21. — [4] Lege «Phlegon» (Eus. Hier. ann. 2047).

annos. Sicut hic, ita et Iosephus scripsit de eo tempore dicens[1] : «Die Pentecostes audita est a sacerdotibus vox magni tremoris quae dicebat : Migrandum nobis est hinc. Et perturbatio commotioque corripuit eos.» Et aliud quoque scripsit ipse Iosephus[2] : «Pilatus ἡγεμών, illo tempore, imagines Caesaris noctu in templo statuit : quod facere nefas erat, et primordium perturbationis magnae, verum etiam seditionis, ipse iniecit inter Iudaeos.»

Summa omnium annorum ab Adamo ad ascensionem Domini nostri : anni 5520. Passus est autem Salvator noster anno 340° *Alexandri.*

Episcopus primus ecclesiae Hierosolymitanae exstitit ex apostolis Iacobus, frater Domini nostri.

*p. 112. Romanorum. Iudaeorum[3]. Inde scire potes *quot tentationes continuo supervenerint populo Iudaeorum postquam impudenter egerunt contra Dominum nostrum Christum.

Olympias[3]. Pilatus post factum seditionis, de quo dictum est, propter Caesaris imaginem, invasit gazam templi, quae apud Iudaeos q u r b a n a dicitur, et in expensas aquae ductus exhausit : et causa alterius seditionis eis fuit.

Seianes ὕπαρχος Tiberii, qui plurimum apud imperatorem poterat, ut semel perderet populum Iudaeorum consilium ei dedit. Hoc commemorat Philon, in libro secundo Legationis.

Agrippas, filius Herodis regis, ivit Romam ut accusaret Herodem tetrarcham, et in vincula a Tiberio coniectus est.

Pilatus de doctrina Christianorum certiorem fecit Tiberium, et ipse Tiberius certiorem fecit Senatum; et, cum non probaret *Senatus*, mortem minatus est ipse Tiberius accusatoribus Christianorum. Et haec Tertullianus romanus narrat.

Multi e Senatoribus et ex Equitibus occisi sunt.

Romanorum quartus Gaius[4], annos 3 et menses 10.

Gaius Agrippam e vinculis solvit, et regem super Iudaeos constituit eum. Gaius seipsum deum esse praedicavit.

Iudaeorum duodecimus regebat Agrippas rex, annos 7.

Flaccus Avilius, praefectus Aegypti, populum Iudaeorum omnibus tentationibus vexavit per septem annos; et una cum eo etiam
*p. 113. populus Alexandrinorum plagis cuiuscunque generis in eos *usus est, et eorum synagogas quae vocantur apparatu imaginum, sta-

[1] *Bell. Iud.*, VI, v, 3. — [2] *Ibid.*, II, ix, 2. — [3] Haec nomina e capite columnarum canonis hic migravisse videntur. — [4] Caligula.

tuarum, altarium, sacrificiorum polluit. Et haec narrat Philon in libro quem scripsit de Flacco, dicitque se praesentem fuisse his gestis et suis occulis ea vidisse, atque legationem ad Gaium Iudaeorum gratia suscepisse.

Gaius uxorem Memmii Reguli abduxit et *hanc* uxorem inter uxores accepit, dum cogit Memmium patrem suae uxoris esse ut inscriberetur.

Pontius Pilatus in varias incidit tentationes, et suis manibus se interfecit : et hoc etiam scriptores romani narrant.

Gaius Petronio, Syriae praefecto, mandavit ut statuam Iovis Hierosolymis erigeret. In synagogis Iudaeorum in universa terra statuae et simulacra Gaii et arae posita sunt. Et haec scribunt Philon et Iosephus.

Multi e nobilibus a Gaio occisi sunt. Etiam sorores suas in insulas fugere coegit.

Gaius eos qui in fuga erant interfecit.

Gaius occisus est a custodibus.

Romanorum quintus imperavit Claudius, annos 13 et menses 8 et dies 28.

Petrus apostolus ipse primus posuit fundamenta ecclesiae Antiochenae, et in urbem Romam profectus est ibique praedicavit evangelium; et praefuit ecclesiae quae ibidem erat annos 25.

Marcus evangelista, nuntius et interpres Petri, in Aegyptum et Alexandriam profectus, eis praedicavit verbum Christi.

Episcopus primus Antiochiae exstitit Euodius.

*Agrippas murum tertium Hierosolymorum aedificare coepit; et *p. 114.
timuit a Claudio Caesare : posuit fundamenta et destitit[1].

Fames magna corripuit universam terram, et prophetia Agabi, quae in Actis Apostolorum est[2], eventum habuit, qua praedixerat famem futuram in universam terram.

Stephanus lapidatus est Hierosolymis.

Agrippas occidit Iacobum fratem Iohannis, et etiam Simeonem Cepham *in carcerem* inclusit.

Agrippas, rex Iudaeorum, qui regnaverat septem annos, mortuus est. Agrippas eius filius *rex* constitutus est a Claudio.

Claudius de Britannis triumphavit.

Iudaeorum XIIIus, regebat Agrippas iunior, annos 26.

[1] Haec notitia non ex Eusebii *Chron.* deprompta est. — [2] *Act. Apost.*, XXI, 38.

Inter Theram et Therasiam apparuit insula triginta stadiorum.

Cum Romae census populi actus esset a Claudio, inventi sunt cives descripti DCXCIV myriades et IV milia *numero esse.*

Thrac[i]a quae huc usque sub rege erat, iam provincia facta est.

Petrus apostolus moderator factus est ecclesiae Romanae.

Philon philosophus iudaeus Alexandriae innotuit.

Dum Cumanus ἐπίτροπος erat Iudaeae, diebus azymorum seditio fuit Hierosolymis, tanta ut Iudaeorum protererentur et perirent plus quam tres myriades.

Fames dira fuit in Hellade, ita ut venderetur modius sex zūzē[1]. Fuit fames magna Romae.

*p. 115. *Claudius misit Felicem ἐπίτροπον in Iudaeam; eius diebus Paulus apostolus a Iudaeis accusatus est et apologiam apud eum pro seipso fecit.

Cum Felix ἐπίτροπος Iudaeae esset, multi exstiterunt seductores populi, e quibus etiam Aegyptius quidam pseudopropheta tres myriades eorum quos seduxerat ad se congregavit et magnas res ausus est; per strategiam Felicis dissolutus est. Scribit haec Iosephus, consentiens eis quae in Actis Apostolorum *leguntur*, ubi chiliarcha dicit *Paulo*[2] : «Nonne tu es ille Aegyptius qui ante hos dies migrasti et eduxisti in desertum quattuor milia hominum?»

Claudius mortuus est in palatio.

Romanorum VI^us regnavit Nero, annos 13 et menses 7 et dies 28.

Cum Felix ἡγεμών esset, seditio Iudaeorum fuit Caesareae Stratonis, et multi ex eis destructi sunt.

Festus accepit gubernationem Felicis ; coram eo Paulus apostolus stetit et apologiam fecit pro eis quae praedicaverat, praesente ad audiendum Agrippa rege, et vinctus Romam missus est.

Fuit terrae motus magnus Romae; et eclipsis solis.

Nero Agrippinam matrem suam interfecit; rursus etiam sororem patris sui.

Nero Romae in tractanda cithara vicit.

Post Festum, ἡγεμών Iudaeae fuit Albinus.

Iacobum fratem Domini nostri, qui vocabatur Iustus, Iudaei
*p. 116. lapidaverunt; et accepit eius episcopatum Simeon, *qui vocatur Simon.

[1] ἐξ διδραχμῶν (Sync., 630, 10). — [2] *Act. Ap.*, XI, 28.

Dum parata est mensa Neronis decidit in eam fulmen.

Post Marcum evangelistam episcopus primus ecclesiae Alexandrinae fuit Annianus; et rexit *eam* annos 22.

Nero Romae in tractanda cithara vicit *denuo*.

Incendia plurima Romae fuerunt. Terrae autem motu ruerunt tres civitates in Asia : Laodicea, Hierapolis et Colossae.

Post Albinum Florus fuit ἡγεμών : eius diebus rebellarunt Iudaei.

Certamina olympiaca non sunt acta, quia Nero cunctatus est in adventu suo.

Multi e nobilibus Romae a Nerone occisi sunt.

Nero Olympiae coronatus est inter praecones et tragoedos et citharoedos, et curru pullorum, et curru perfecto decem pullorum.

Rursus Nero Isthmiis et Pythiis et Actiis et inter praecones et inter tragoedos et inter citharoedos coronatus est.

Senatus decrevit ut darent Neroni in ministerium eius mensae per annum myriades mille.

Nero, praeter viros insignes, etiam Octaviam uxorem suam interfecit; isque Cornutum persecutus est.

Musonius et Plutarchus philosophi noti erant.

Nero, praeter omnia crimina sua, primus excitavit persecutionem adversus Christianos; cuius diebus [1] Petrus et Paulus Romae martyrium passi sunt.

Iudaei rebellarunt in Romanos, quia oppressionem Flori non ferebant. Misit adversus eos Nero Espasianum ducem exercitus, et cepit loca multa Iudaeorum.

Flavius Iosephus scriptor *fuit dux exercitus Iudaeorum in bello; *p. 117.
cum paullo abesset ut interficeretur a Romanis [2], praedixit Espasiano mortem Neronis et imperium ipsi futurum.

Post Petrum heres fuit episcopatus ecclesiae Romanae primus Linus, per annos 12.

Nero cum nuntii undique ad aures eius perferrentur minime iucundi seipsum interfecit.

Post Neronem Galbas in Iberia, Vitellius in Germania, et Othon Romae : seorsum quisque ad imperium assiluit.

Galbas regnavit septem menses ; Romae caput ei amputatum est.

Espasianus duabus pugnis vicit Iudaeos eosque obsedit.

[1] Sic legendum, mutata codicis interpunctione. — [2] Ms. : «a Iudaeis».

Vitellius cum regnasset tres menses seipsum occidit[1].

Antiochiae episcopus secundus exstitit Ignatius.

Romanorum VII^us regnavit Espasianus : annos 9 et menses 11 et et dies 22.

Espasianus αὐτοκράτωρ a copiis suis in Iudaea appellatus est, et bellum iudaicum *gerendum* Tito filio suo commisit et ipse via Alexandriae ad urbem Romanorum profectus est.

Templum Iovis Capitolini arsit.

Titus Iudaeos pressit et Hierosolyma diruit et sex myriades hominum occidit. Dicit autem Iosephus[2] : fame et gladio centum et decem myriades periisse, et decem myriades alias captivorum venumdatas esse; causam autem cur tantus populus reperiretur in civitate fuisse festum azymorum quo omnes cives ibi convenerant, et quasi in carcere inclusi fuere. Decebat autem eos qui diebus azy-
*p. 118. morum *audacter aggressi sunt Salvatorem eodem die dare poenas.

Comprehendit autem totum tempus usque ad annum 2um Espasiani et ultimam eversionem Hierosolymorum, inde ab anno 15° Tiberii et initio praedicationis Salvatoris nostri, annos 42 ; ab obsidione autem diebus Antiochi *facta* : annos 238; ab anno 2° Darii quo templum Hierosolymitanum exstructum est secunda vice : annos 590; ab aedificatione prima templi, diebus Salomonis facta, usque ad eversionem ultimam diebus Espasiani : annos 1103.

Espasianus Capitolium instaurare coepit.

Alexandriae seditio facta est.

Colossus erectus est : eius longitudo 107 pedum.

Cypri tres urbes terrae motu ruerunt.

Pestis magna fuit Romae, ita ut cotidie mortui reperirentur plus quam myrias.

Espasianus colonos misit, et mortuus est; regnavit autem annos 9 et menses 11 et dies 22.

Romanorum VIII^us imperavit Titus, annos 2 et menses 2.

Besbion mons ruptus est a vertice et ignem efflavit, ita ut regionem vicinam et urbes circumiacentes incenderet.

Romanorum IX^us imperavit Domitianus : annos 15 et menses 5.

Uxor Domitiani Sebaste appellata est.

Decrevit Senatus ut Titus deus appellaretur.

Domitianus Sebastos vetuit ne quis faceret eunuchos.

[1] Eadem nominum Vitellii et Othonis permutatio occurrit in graecis, v. gr. *Chron. pasch.*, 460, 1 (Röd.). — [2] Cf. *Bell. Iud.*, VI, IX.

Virgines tres sacerdotes Hestiae in stupro deprehensae sunt *et poenam sustinuerunt. *p. 119.

Multos nobilium filios proscripsit Domitianus et occidit.

Episcopus II^us^ ecclesiae Alexandrinae Abilus fuit; et rexit annos 13.

Domitianus exstruxit templum in quo nulla erant ligna.

Nasamones et Daci pugnarunt cum Romanis et victi sunt.

Duorum mensium apud Romanos nomina mutata sunt : Sebṭemrios in Germaniqos et Hoqṭombri(o)s in Domiṭianos.

Domitianus multos proscripsit et occidit.

Domitianus Chaldaeos et philosophos Roma expulit.

Domitianus de Dacis et de Germanis triumphavit.

Prima virginum Hestiae, Cornelia, stupri accusata est et viva defossa est secundum legem.

Iussit Caesar ne vitis plantaretur in urbibus.

Episcopus III^us^ ecclesiae Romanae Clemens, annos 9.

Flavius Iosephus hoc tempore conclusit libros [1] viginti chronographiae suae.

Secundus post Neronem Domitianus Christianos persecutus est. Et in eius diebus etiam Iohannes apostolus in Patmum insulam eiectus est, ubi etiam apocalypsim vidisse dicitur, ut perhibet Irenaeus.

Iussit Domitianus ut interficerentur omnes qui essent e familia Davidis, ne quis maneret successor regni Iudaeorum. Narrat autem Brettios [2] multos Christianos diebus Domitiani martyrium subiisse, et Flaviam Domitillam, filiam sororis Clementis consulis, relegatam esse in insulam Pontiam, quod *se christianam profiteretur. *p. 120.

Signa magna Romae et in universa terra fuerunt.

Domitianus occisus est in palatio.

Romanorum X^us^ imperavit Nervas, annum unum et menses 4.

Episcopus III^us^ ecclesiae Alexandrinae extitit Cerdon [3], annos 11.

Decrevit Senatus ut honor Domitiani tolleretur. Et e fugitivis, qui putabantur perperam ab eo expulsi esse reversi sunt, et nonnulli etiam possessiones suas receperunt.

Dicunt autem tunc etiam Iohannem apostolum dimissum esse ab insula et Ephesum rediisse, ubi domicilium habebat.

[1] Ms. pro «libros» habet «annum». — [2] Ms. : «Burṭnos». — [3] Ms. : «Qdron», inversio haud rara apud Syros scriptores.

Iustus Tiberiade oriundus scriptor Iudaeorum notus erat.

Nervas morbo extinctus est in horto Salustii[1].

Romanorum XI^us regnavit Traianus, annos 19 et menses 6.

Senatus decrevit Nervam esse deum.

Episcopatum ecclesiae Romanae accepit quartus Euari[s]tus, annos 8.

Iohannem apostolum scribit Irenaeus usque ad tempus Traiani permansisse in mundo; post quem qui auditores eius fuerant innotuerunt : Papias hierapolitanus, et Polycarpus, episcopus sedis Smyrnensis; rursum, etiam Ignatius, episcopus Antiochenorum.

Traianus de Dacis et de Scythis triumphavit.

Traianus Daciam provinciam fecit.

Romae domus aurea incendio consumpta est.

Terrae motus fuit magnus et evertit in Asia quattuor civitates.

*p. 121. *Exstitit in ecclesia Alexandriae IV^us *episcopus* Primus, annos 12.

Cum Traianus movisset persecutionem adversus Christianos, Simeon, filius Cleophae, episcopus ecclesiae Hierosolymitanae martyrium passus est, et post eum fuit Iustus.

Simili modo, etiam Ignatius episcopus Antiochenorum martyrium passus est; et post eum tertius fuit Eros[2].

Plinius[3] Secundus ἡγεμών unius e provinciis Christianos multos morte damnavit, et e dignitate deiecit eos, quia pertubatus est multitudine populi : qua de causa nesciens quid iam se agere deceret, scripsit Traiano imperatori, significans ei, praeter quam nollent idola colere, nihil inhonesti se invenisse apud eos; edocuit eum etiam hoc : « Surgunt mane et Christum velut deum laudant; prohibent autem occidere, adulterium committere et his similia. » Ad haec rescripsit Traianus gentem Christianorum non esse inquirendam. Haec quidem Tertullianus narrat.

In Galatia tres civitates terrae motu eversae sunt.

Romae, templum quod omnium deorum[4] appellatur fulmine destructum est.

Post Iustum accepit sedem ecclesiae Hierosolymitanae quartus Zachai, et post eum quintus Tobia, et post eum sextus Beniamin,

[1] Sic emendandus textus; ms. : « *islusis* ». — [2] Sic legendum; ms. : « Neron », — [3] Ms. : « Philinos ». — [4] Pantheum.

et post eum septimus Iohannes, et post eum octavus Matthai, et post eum nonus Philippus.

Trianus fecit Armeniam provinciam.

Terrae motus fuit Antiochiae, et parum abfuit quin everteret urbem.

Iudaei qui in Libya, cum paganis qui habitabant apud eos, seditionem movere et pugnare coeperunt; nec non illi qui in Aegypto et Alexandriae *degebant.*

Cum autem fecissent seditionem Iudaei Mesopotamiae, mandavit *Autocrator Lysiae Quieto[1] ut removeret eos e tota provincia. Et * p. 122.
arma sumpsit Quietus, et multas myriades Iudaeorum ibi occidit: ob quam victoriam ἡγεμών Iudaeae ab Autocratore constitutus est.

Contra Salaminam, quae est in Cypro, surrexerunt Iudaei, et paganos qui in ea *erant* trucidarunt ipsamque urbem subverterunt.

Traianus morbo mortuus est.

Romanorem XII^us^ regnavit Hadrianus, annos 22.

Et Alexandriam quae perturbata erat a Iudaeis restituit; et subegit quidem Iudaeos qui rebellaverant adversus Romanos secunda vice; et remisit debita, et chartas in ipsa urbe combussit; et tributum pluribus remisit donaque dedit.

Episcopatum[2] ecclesiae Romanae accepit sextus Xystus, annos 3; et ecclesiae Alexandrinae quintus Iustus, annos 11.

Fuit terrae motus et corruit Nicomedia et maior pars Nicaeae: ad quarum instaurationem Hadrianus expensas tradidit.

In Libyam, quae devastata erat a Iudaeis, misit habitatores.

Post Philippum fuit episcopus Hierosolymis [X^us^][3] Senecas, XI^us^ Iustus, XII^us^ Levi, XIII^us^ Ephros[4], XIV^us^ Iose, XV^us^ Iuda. Omnes isti e circumcisione administrarunt episcopatum usque ad obsidionem diebus Hadriani.

Episcopatum ecclesiae Romanae accepit septimus Telesphorus: annos 20.

Episcopus ecclesiae Antiochenae exstitit quartus Cornelius[5].

Nicopolis et Caesarea corruerunt terrae motu.

Episcopus Alexandriae exstitit sextus Eunomius, annos 13.

[1] Λυσίᾳ Κυίντῳ (Sync., 657, 9). — [2] Re quidem vera, hic et in quibusdam locis infra, non «episcopatus» sed «episcopus» legitur in ms.; ita ut ad litt. vertendum foret «episcopus ecclesiae Rom. successit sextus...», peculiarem sensum verbo ܩܒܠ assignando.. — [3] Numerus omissus est; cf. supra, l. 2. — [4] Sync.: Ἐφραΐμ. — [5] Ms.: Cyrillus; lege: ܩܘܪܢܠܝܘܣ.

*p. 123. Bellum Iudaeorum in Palaestina finem *accepit, quo crevit condemnatio Iudaeorum in malis quae toleraverunt. Ab hoc autem tempore vetiti sunt Hierosolyma ascendere : primum quidem Dei voluntate, dein edicto Romanorum.

Episcopus primus e gentibus extitit Hierosolymis Marcus.

Hadrianus in hydropem letalem incidit et mortuus est.

Romanorum XIII^us^ *imperavit* Titus Antoninus cum suis filiis Aurelio[1] et Lucio, annos 22.

Episcopus ecclesiae Romanae VIII^us^ Hygienos, annos 4.

Et eius diebus Valentinus et Cerdon[2] caput haeresis Marcionitarum exstiterunt.

Episcopus Romae IX^us^ Pius, annos 15.

Episcopus Antiochae V^us^ Eros.

Episcopus Alexandriae VII^us^ Marcus, annos 10.

Eiusdem *urbis* VIII^us^ Celadion, annos 14.

Episcopus Romae X^us^ Anicetus, annos 11; cuius diebus Polycarpus cum Romam venisset, multos ex haereticis convertit et ibi martyrium passus est.

Episcopus Hierosolymorum XVII^us^ Cassianus; XVIII^us^ Publius; XIX^us^ Maximus; XX^us^ Iulianus; XXI^us^ Gaianus; XXII^us^ Symmachus; XXIII^us^ Gaius; XXIV^us^ Iulianus; XXV^us^ Capiton[3].

[Romanorum] XV^us^ regnavit Marcus[4].

Episcopus Alexandriae IX^us^ Agrippinus, annos 19.

Cum persecutio in Asia esset, Polycarpus martyrium subiit et Papias : quorum martyria in libro exstant *scripta*.

*p. 124. *Multi autem in Galatia martyrium subierunt.

Episcopus Romae XI^us^ Soter[5], annnos 8.

Episcopus Antiochae VI^us^ Theophilus.

Episcopus eiusdem Romae XII^us^ Eleutherius, 15 annos[6].

Episcopus Antiochiae VII^us^ Maximus.

Antoninus morbo decessit.

Episcopus Alexandriae X^us^ Iulianus, annos 10.

Romanorum [XIV^us^] imperavit Commodus, annos 13.

Episcopus Hierosolymorum XXVI^us^ Maximus; XXVII^us^ Antoninus; XXVIII^us^ Valens; XXIX^us^ Dolichianus[7]; XXX^us^ Narcissus ; XXXI^us^

[1] Ms. : «Aureliano», ut saepe apud Syros. — [2] Ms. : «Qdron»; cf. p. 93, n. 3. — [3] Ms : «Qaption». — [4] Verus. Quaedam exciderunt. — [5] Ms. : «Sator». — [6] Notitia Eleutherii in ms. omissa est; eius loco repetita est notitia Soteris. — [7] Ms. : «Dvlksnavs».

Dius; XXXII[us] Germanus; XXXIII[us] Gordianus; XXXIV[us] Narcissus.

Episcopus Alexandriae XI[us] Demetrius, annos 43.

Episcopus Antiochiae VIII[us] Serapion.

Commodus subito mortuus est cum strangulatus est in domo (Vestiliani)[1].

Romanorum XVI[us] [imperavit Pertinax, menses 6.

Episcopus Romae XIII[us]] [2] Victor, annos 10.

Pertinax occisus est in palatio[3].

Romanorum XVII[us] regnavit Severus, annos 18.

Episcopus Romae XIV[us] Zephyri[nu]s, annos 18.

Cum flaret persecutio in ecclesiam, Leonidas pater Origenis martyrium subiit.

Alexander in confessione coronatus est.

Severus mortuus est inter Barbaros; et Antoninus eius filius regnavit post eum, annos 7.

Episcopus Antiochiae IX[us] Asclepiades.

Episcopus Hierosolymorum XXXIV[us] Alexander.

Antoninus occisus est inter Ḥarran et Edessam.

*Romanorum XIX[us] regnavit Macrinus, annum unum. * p. 125.

Episcopus Antiochiae X[us] Philetus.

Regnavit Edessae vir praeclarus Abgar, ut narrat Africanus.

Macrinus occisus est Archelaide.

Romanorum XX[us] regnavit Antoninus, annos 4.

Episcopus Romae XV[us] Callistus, annos 5.

Romanorum XXI[us] regnavit Alexander, filius Mammaeae, annos 13.

Episcopus Romae XVI[us] Urbanus, annos 9.

Episcopus Antiochae XI[us] (Zebennus)[4].

Episcopus Alexandriae XII[us] Heraclas, annos 19.

Episcopus Romae XVII[us] Pontianus, annos 15.

Alexander occisus est.

Romanorum XXII[us] regnavit Maximinus, annos 3.

Et in gubernatores ecclesiae persecutionem movit, et repente occisus est.

Romanorum XXIII[us] regnavit Gordianus[5] annos 6. Et repente occisus est in Parthia[6].

[1] Ita complendum ex Eus. ann. 2208. — [2] Ita ex Eus. ann. 2209. — [3] Sic vertimus, neglectis prava codicis interpunctione et vocabulo ܗܘ. — [4] Ex Eus., ann. 2245. — [5] Ms. : «Godrianos». — [6] Ms. : «Prt».

Episcopus Romae XVIII^{us} Antherus, mensem unum; — et post eum XIX^{us} Fabianus, annos 12.

Romanorum XXIV^{us} regnavit Philippus, annos 7.

Sub imperio Philippi, qui cum Philippo suo filio *regnabat*, mille anni Romanis impleti sunt.

Episcopus Alexandriae XIII^{us} Dionysius, annos 17.

Philippus occisus est cum suis filiis.

Romanorum XXV^{us} regnavit Decius, annum unum. Et cum interfecisset Philippum et huius filium cum eo, in persecutionem adversus Christianos confortatus est, et repente cum suo filio in *urbe* Abriṭos[1] occisus est.

Post Alexandrum Hierosolymis fuit Mazabanus; et post Babylam Fabianus Antiochiae.

Romanorum XXVI regnaverunt Gallus et Volusianus, annos 2.

* p. 126. *Episcopus Romae XX^{us} Cornelius[2], annos 2.

Novatus scidit ecclesiam et haeresim Novatianorum excitavit.

Episcopus Antiochiae XIV^{us} Domitianus[3].

Episcopus Romae XXI^{us} Lucius, cui successit XXII^{us} Stephanus, annos 3.

Gallus et filius eius occisi sunt.

Romanorum XXVII regnaverunt Valerianus et Gallienus, annos 15.

Adversus Christianos persecutionem excitavit *Valerianus* et servitutem statim apud Persas pertulit; et postquam is captus est quietem filius eius *Gallienus* Christianis concessit.

Sabur, rex Persarum, Syriam et Ciliciam et Cappadociam vastavit.

Gothi transgressi sunt Danubium flumen et provinciarum multarum *incolas* in captivitatem deduxerunt, et vastaverunt insulas quae vocantur Cyclades.

Episcopus Antiochiae XV^{us} Paulus samosatenus; et doctrinam veram adulteravit haeresimque Artemonis renovavit. Et institutus est pro eo XVI^{us} Domnus.

Episcopus Alexandriae XIV^{us} Maximus, annos 18.

Episcopus Hierosolymorum Hymenaeus.

Gallienus occisus est Mediolani.

Romanorum XXVIII^{us} regnavit Claudius, annos 2.

[1] ἐν Ἀβύρτῳ. *Chr. pasch.*, 505, 4. — [2] Ms. : «Cyrillus»; cf. p. 95, n. 5. — [3] Sic ms.; lege «Demetrianus».

Romanorum XXIXus regnavit Aurelianus[1], annos 5.

Et cum meditaretur excitare adversus nos persecutionem, fulmen de caelo eum cohibuit; occisus est dolo in domo eius Custodiae Novae.

Episcopus Antiochiae XVIIus Timotheus.

Romanorum XXXus regnavit Tacitus, menses 6.

Et cum occisus esset in Ponto, regnavit Florianus dies 88; occisus est Tarsi.

Romanorum XXXIus regnavit Probus, annos 6.

*Episcopus Romanorum XXVus Felix, annos 5. *p. 127.

Eusebius et Anatolius eius successor, episcopi Laodiceae, ut laudabiles doctrina philosophorum noti erant.

Episcopus Antiochiae XVIIIus Cyrillus.

Episcopus Romae XXVIus Eutychianus, menses 8; et post eum XXVIIus Gaius, annos 15.

Probus occisus est Sirmii[2].

Episcopus Alexandriae XVus Theonas, annos 19.

Romanorum XXXIIus regnavit Carus[3] cum filiis suis, annos 2.

Carus mortuus est in Mesopotamia. Et Numerianus[4] occisus est ab eo in Thracia, et Carinus similiter in pugna cum Carinino[5].

Romanorum XXXIIIus regnavit Diocletianus, annos 20.

Et anno tertio sui regni consortem *imperii* sibi fecit Maximianum[6] *Herculium*.

Constantius et Maximianus Iovius[7], nobilissimi Caesares, anno 9° Diocletiani ad imperium promoti sunt.

Episcopus Romae XXVus Marcellinus.

Alexandria cum Aegypto in rebellionem venerunt, opera Achillis; ast constitere non potuit *is* coram pugna Romanorum in qua multi occisi sunt, poenam luentibus qui causa fuerant rebellionis, anno 13° Diocletiani.

Episcopus Hierosolymorum XXXVIIus Zabda.

Veturius, dux exercitus, Christianos qui in militia erant aliquantulum persecutus est, et ex inde persecutio in omnes *Christianos* invaluit.

Episcopus Hierosolymorum XXXVIIIus exstitit Hermon.

[1] Ms. : «Aulerianos». — [2] Ms. : «Srbivn». — [3] Ms. : «Qvrvs». — [4] Ms. : «Iumerianus»; haud semel ـ pro ر legit scriba noster. — [5] Sic ms.; cf. Eus. arm. 2302. — [6] Ms. : «Maximinus»; cf. p. 49, n. 1. — [7] Sic ms.

*p. 128. *Episcopus XIX^{us} Antiochiae exstitit Tyrannus.

(Episcopus) ecclesiae Alexandriae XVI^{us} post Theonam *fuit* Petrus qui laudabiliter postea, anno persecutionis nono, martyrium passus est.

Cum autem fuisset motus terrae validus magna pars Tyri et Sidonis concidit, ingensque populus periit.

Anno 19° huius imperii, mense adar, in festo Azymorum, eversio ecclesiarum facta est. Et post duos annos persecutionis Diocletianus et Maximianus[1] abalienati sunt ab imperio et a Deo.

Constantinus[2] in honore excessit e mundo, postquam regnavit annos 12.

Et post eum Constantinus victor, eius filius, Romanorum XXXIV^{us} imperavit annos 32.

Maxentius et Severus mortui sunt.

Constantinus dedit libertatem omnibus christianis.

Episcopus Hierosolymorum XXXIX^{us} Macarius.

Episcopus Antiochiae [XX^{us}] Vitalis[3].

Episcopus Alexandriae XVII^{us} Alexander.

Constantinus filium suum Constantium appellavit Caesarem.

Episcopus Antiochiae XXI^{us} Philigonius.

Episcopus Antiochiae XXII^{us} Paulinus[4], menses 7; — et post eum XXIII^{us} Eustathius, annos 4.

Comprehendunt omnes anni usque ad annum 20um Constantini : ab anno 15° Tiberii et ortu Salvatoris nostri, 298 annos; — ab anno 2° Darii regis Persarum, cuius diebus instauratum est templum hierosolymitanum, annos 847; — ab Olympiade I^{a}, qua vaticinabantur apud Iudaeos Isaias et qui cum eo *erant*, annos 1102; — a Salomone et prima aedificatione templi hierosolymitani, annos 1359; — ab excidio Ilii, quo *tempore* apud Hebraeos innotuit

*p. 129. Šimšon, annos 1[50]7[5]; — *a Mose et primo rege Atheniensium Cecrope *διφυεῖ*, annos 1837; — ab Abrahamo et imperio Nini et Semiramidis eius uxoris, annos 2342.

Continet universus canon ab Abrahamo usque ad annum 20um Constantini : tempus annorum 2342. — A diluvio autem usque ad annum 120um Phalagi, quo confusae sunt linguae, *sunt* anni 662; et a confusione linguarum usque ad Abraham, anni 420; qui fiunt universi anni 1082. — Simul universi anni sunt 5522[6].

[1] Ms. : «Maximinus». — [2] Lege : «Constantius (Chlorus)». — [3] Ms. : «Bitilios». — [4] Ms. : «Flavianus»; cf. p. 52, n. 4. — [5] Ms. : 1007. — [6] Ita si addideris 1098 annos ab Adamo ad diluvium.

ST. MICHAEL'S COLLEGE LIBRARY

Secundum autem supputationem Hebraeorum *sunt* Iubilaea LXXXVI, quae sunt quinquageni anni, hisque continentur anni 4300.

Ex inde pax plurima[1].

Constantinus clementissimus adversus eos qui impugnabant religionem Christianorum bellum paravit et obtinuit victoriam a Deo suis precibus. Idcirco etiam ecclesias propter conversionem Christianorum omni loco in honorem Dei condidit. Subiecti sunt ei reges et populi Barbarorum.

Et synodum universalem episcoporum congregavit. Et Drepanum instauravit in honorem Luciani martyris, qui ibi depositus erat, et de nomine suae matris Helenae Helenopolim appellavit hanc *civitatem*. Antiochiae ecclesiam magnam condidit. Et propter suum amorem Dei, memoriam idolorum delevit fanaque eorum evertit.

Episcopus Hierosolymorum XXXX^us^ Maximus.

Episcopus Alexandriae XVIII^us^ Athanasius.

Episcopus Antiochiae XXIV^us^ Eulalius; — et post eum XXV^us^ Eusebius.

Eusebius, filius Pamphili, episcopus Caesareae *Palestinae scri- *p. 130.
ptor innotuit, cuius etiam multi libri asservantur.

Constantinus urbem famosam et fortunatam condidit, et senatu honoravit eam, quam et Constantinopolim nominavit, quae antea Byzantia appellabatur.

Et deinceps ex hoc mundo pie exiit, qui regnaverat annos 32.

Post eum eius filii Constantius et Constantinus[2] et Constans, annos 13.

Eustathius, presbyter constantinopolitanus, opera apostolica peragebat, et Zenobius archidiaconus innotuit. Et templum Hierosolymis condidit prout praecepit Constantinus.

In Mesopotamia, multi Assyriorum in Perside degentium ab Arabibus venditi sunt.

Šabur, rex Persarum, venit in Mesopotamiam ut Nisibin occuparet. Obsedit eam 66 dies. Et Iacobus, episcopus Nisibis, per orationem suam repulit ab ea exercitum; et cum in regionem suam reverterent famem et pestem coram se mercedis loco invenerunt *Persae*.

[1] Hic explicit compendium Eusebianum. — [2] Notanda permutatio nominum Constantini et Constantii; quae etiam infra pluries occurrit; cf. p. 150.

Episcopus Alexandriae XIX^us Gregorius.

Constantinus novus decessit; regnaverat annos 25.

Antiochiae Syriae, ecclesia sphaericae formae completa est intra 15 annos. Eius dedicationem celebravit Constantius, diebus episcopi Flacilli[1], die Epiphaniae Salvatoris nostri.

Episcopus Antiochiae XXVIII^us Stephanus.

Antiochia terrae motibus plurimis, per dies 13 in periculo constituta est.

Šabur Christianos persecutus est.

Neocaesarea Ponti submersa est praeter ecclesiam, episcopum et aliquot viros eximios qui in ea versabantur.

Episcopus Antiochiae XXIX^us Leontius, vir castus.

*p. 131. *Constantius portum Seleuciae in Isauria[2] fecit, resecto monte magno; et urbem aedificavit.

In Phoenice urbem condidit quam Constantiam nominavit; antea autem Antaradus appellabatur.

Etiam in Mesopotamia aedificavit Amidam civitatem, quam Augustam Constantinam appellavit.

Rursum in Osrhoene urbem condidit quam appellavit Constantinam, quae antea appellabatur Antoninopolis.

Et anno 18° sui regni, bellum gessit adversus Licinium[3], eumque vicit et eius regnum occupavit.

Anno sequenti, rebellavit adversus eum Martinus, qui regnavit 3 menses et occisus est. Et obtinuit universum imperium Romanorum Constantinus cum suis filiis Constantino, Constantio et Constante, anno 11° pacis ecclesiis factae.

Anno 632° secundum aeram Graecorum, scripsit epistulas pacis ecclesiis Dei, et magnificavit et honoravit sacerdotes qui in eis ministrabant, eos liberavit[4]; et honoravit loca ubi deposita erant ossa iustorum, eaque liberavit[4] et magnificavit; et etiam loca signorum quae fecit Dominus noster in praeclaris suis *gestis*, et iudicii quo iudicatus est et passionis eius et ascensionis eius, aedificavit et ornavit.

Etiam in Persidem misit epistulam ad Šabur de honore Christianorum.

Tradidit Deo cor suum : et etiam Deus magnificavit eum et exaltavit eum supra regna, et tradidit inimicos eius in eius manus

[1] Ms. : «Fliqilpos»; cf. Eus. hier. ann. 2345; infra, p. 150 : Placitus. — [2] Sic ms.; lege «Syria». — [3] Ms. : «Lbinvs». — [4] Id est «a tributis exemit».

et retribuit ei gratiam operum eius pulchrorum. Et recubuit in lecto quietis suae, et in honore mortuus est; et sepultus est sepultura regum iustorum. Regnavit autem annos 33. Is primus christianus regnavit inter Romanos.

Delevit consuetudines multas paganismi inter eos, et aras evertit et idola dextruxit. Eorum thesauros in aerarium intulit. Doctrinas erroneas persecutus est, et *synagogas earum evertit, et istarum *p. 132. thesauros dedit ecclesiis. Et unanimi consensu cum filiis suis fidem ecclesiae catholicae professus est, et aequam dedit adorationem sanctae Trinitati coram universa Synodo dominorum episcoporum.

Steterunt autem et potiti sunt imperio Romanorum Constantinus et Constantius et Constans, *tres* eius filii, anno 649°.

Eodem anno, Persae ascenderunt in Nisibin, quae obsidione magna pressa est per 30 dies, eo tempore quo mortuus est Mar Iacobus episcopus ipsius Nisibis.

Et mortuus est Constantinus, et *etiam* Constans; et universo imperio potitus est Constantius eorum frater. Qui Gallum Caesarem constituit ut secum regeret imperium : et paullo post eum interfecit, huiusque loco constituit Iulianum eius fratrem. Bellum gessit Iulianus adversus Gothos eosque vicit, et rebellavit adversus Constantium regnavitque in Hispania et Gallia. In eum se paravit ad bellum Constantius; cum autem adscenderet ex Oriente ad praelium cum eo ineundum, recubuit in lecto quietis suae et mortuus est anno 673°, mense tešrī posteriore. Regnavit autem Constantius annos 24.

Fuit autem diebus familiae Constantii episcopus Constantinopoli Alexander; cuius diebus exciderunt viscera Arii. Post eum Eusebius Nicomediae, e sede sua recedens, hac sede potitus est, et rursum Antiochiam profectus est, unde Eudoxius eum expulit. Ambo autem ariani fuerunt. Post eos fuit episcopus Constantinopoli Flavianus : et martyrium passus est; et post hunc Macedonius impius.

Et mortuus est Constantius anno *673°, mense tešrī posteriore; *p. 133. regnavit autem annos 24. Et fecit pulchrum coram Domino, et ambulavit in viis Constantini patris sui. Id est arianus fuit[1]. Et potitus est regno eius post eum Iulianus; cum iam per annos 52 pax ecclesiarum exstitisset.

Et anno 52° pacis ecclesiis *concessae*, stetit in universum impe-

[1] Glossema esse videtur haec sententia.

rium Romanorum Iulianus, et renovavit persecutionem adversus Christianos, iussitque templa idolorum aperiri et aras eorum reaedificari et idola restitui eorumque ministerium instaurari. Astulit ecclesiarum thesauros; et mandavit constitui synagogas falsarum doctrinarum, misitque episcopos in exilium e sedibus eorum.

Et anno 674°, descendit Iulianus impurus in terram Chaldaeorum, in *regionem* Bēt Aramayē *dictam*, ubi eius ruina accidit per manus Romanorum.

Eodem tempore, iratus est Dominus adversus civitates paganorum et Iudaeorum et Samaritanorum et falsarum doctrinarum in regione australi, quae se participes effecerant insaniae Iuliani pagani. Et processit furor a Domino coepitque in ruinas dare civitates immundas et paganas super earum incolas, quia eas polluerant sanguine quem iniuste in eis effuderunt; et coepit destruere civitates XXI quaram aliae eversae sunt, aliae ruerunt, aliae substiterunt, mense īyār anni 674ⁱ.

Et die 27ª huius mensis, occisus est Iulianus.

Mense ḥazīran anni 674ⁱ, die Veneris ad ripam fluminis magni Tigridis, ad latus boreale Kaukabā[1] et Ctesiphontis, in regione dicta Bēt Aramayē[2], cinxit Iovinianus coronam magnam

* p. 134. imperii Romanorum, et ipse fecit pacem et concordiam, *et hostilitates sedavit inter utrumque regnum validum Romanorum et Persarum. Ut autem esset pax inter eos et liberaret Romanos ex angustia qua premebantur dedit Persis universam regionem ad orientem Nisibis, quosdam e pagis quibus circumdatur *civitas*, et Armeniam universam cum locis pertinentibus ad ipsam Armeniam[3]. Et exulavit Nisibis, mense āb anni 674ⁱ, in regionem Edessenorum; et tradita est Persis Nisibis vacua quidem incolis suis.

Credidit Iovinianus in Dominum ex toto corde suo, et coeperat facere bonum et pulchrum coram Domino, et ambulare in viis Davidis et in fide Ezechiae et in operibus Iosiae; et requiem ei dedit Dominus, ut merebatur, gratiamque ei retribuit bonorum eius operum. Inceperat agere et ipse, volens sibi comparare nomen in aeternum, et tribuere honorem universo populo Dei, Christianis *nempe*; et iussit ut thesaurus ecclesiarum redderetur quem abstulerat

[1] Non Kaukaba sed «Kōkē» ܟܘܟܐ Χωχή, scribi solet nomen antiquum urbis Seleuciae ad Euphraten; cf. tamen p. 106, l. 32. — [2] Ms.: «Armenayē». — [3] ܗܪܡܢ pro ܐܪܡܢ, ut ܗܪܕܢ pro ܐܪܕ″ (cf. p. 137, l. 4), scriptum puto; nisi sit vox corrupta e «Rehimena» (Amm. Marcell., XXV, VII).

Iulianus in insania sua, et a tributo eius liberavit omnes Christianos. Et recubuit in lecto quietis suae mense šebaṭ anni 675[1]; et sepultus est sepultura regum iustorum. Et reliqua eius dicta et opera pulchra : ecce scripta sunt in libro memoriali Domini nostri in diem eius revelationis.

Et surrexerunt in imperio Romanorum Valentinus et Valens, fratres, anno 675°. Et regnare fecit Valentinus Gratianum filium suum in Gallia, et egit bonum et pulchrum coram Domino, et ambulavit in vestigiis Ioviniani fidelis.

Et mortuus est Valentinus, et post eum regnavit Valentinus (II) in Hispania et Gallia. Et excitavit Valens persecutionem in Christianos, et tradidit cor suum doctrinae et schismati Arianorum.

Hoc autem tempore eiecti fuerant in exilium episcopi qui erant *in eius dicione, cum presbyteris, diaconis et clericis[1] qui cum *p. 135. eis persecutionem subierunt; et verbera et ignominiam passi sunt in urbibus. Et postea adscendit Valens in bellum cum Gothis qui adversus eum rebellaverant, atque illic fuit exitium eius.

Eo tempore, misit litteras de reditu, et in urbem suam unusquisque reversus est.

Regnavit autem Valentinus 13 annos, et mortuus est; et mansit Valens, frater eius, post eum duos annos, et mortuus est.

Et regnavit Theodosius in Thracia; et fecit pulchrum coram Domino. Et bellum gessit cum Gothis et vicit eos pacemque ab illis regioni Romanorum constituit. Et magnificavit honoravitque Christianos. Et ambulavit in semitis mandatisque Constantini imperatoris victoris; et persecutus est cunctas haereses, et evertit omnes earum synagogas, quae diebus Iuliani aedificatae erant, et evertit templa omnia idolorum eorumque ministerium abolevit.

Anno 693°, sibi consortem imperii sui fecit Arcadium filium suum.

Et anno 695°, rebellavit Maximinus adversus Gratianum et eum interfecit : regnavit autem Gratianus 17 annos, et fecit quod erat pulchrum coram Domino, sicut Valentinus pater eius.

Et anno 701°, fuit bellum inter Maximinum et Theodosium Valentinumque; et occidit Maximinum sumpsitque eius imperium *Theodosius*.

Hoc tempore misit Theodosius litteras pacis Christianis.

[1] Ad litt. : «et foedus sanctum», forte «monachi».

Et anno 703°, mortuus est Valentinus et regnavit post eum Eugenius[1] duos annos; et hunc occidit Theodosius eiusque imperium *p. 136. sumpsit. Regnavit autem Valentinus 15 *annos; et fecit pulchrum coram Domino, et in vestigiis patris sui ambulavit.

Et anno 15° imperii Theodosii, qui est annus 705us, Honorius ad regnum promotus est, et regnavit anno 10° Arcadii fratris eius. Et steterunt tenueruntque imperium Romanorum Theodosius cum Arcadio et Honorio filiis eius. Et crevit nomen eius valde, et honoratus est in omnibus regnis. Honoravit et magnificavit omnes ecclesias Dei : et Deus quoque eum magnificavit; quocumque se converteret vincebat; et reliqua eius dicta et fortitudo et facta : ecce consignata sunt in libro vitae.

Et fuit eius diebus episcopus Constantinopoli Macedonius arianus. Et congravit synodus CL *episcoporum*, quae eum anathematizavit et loco eius constituit Nectarium. Et rursum, Demophilus Iberus[2] e Thracia, sedem sibi rapuit. Et rursum Gregorius theologus, et post hunc Iohannes Chrysostomus. Et aegrotavit *Theodosius* super lectulum suum et mortuus est anno 706°. Regnavit autem Theodosius annos 17, et mortuus est. Et potiti sunt filii eius imperio.

Et hoc ipso anno, venit populus maledictus Hunnorum in regiones Romanorum et peragrarunt Sophenen, Armeniam, Mesopotamiam, Syriam, Cappadociam ad Galatiam usque; captivos plurimos abduxerunt, et regressi sunt ut reverterent in regionem suam; descenderunt autem ad ripas Euphratis et Tigridis, in dicione Persarum, perveneruntque ad urbem regiam Persarum; nihil damni illic intulerunt sed pagos multos ad Euphratem et Tigrim *sitos* devastarunt, occideruntque et captivos abduxerunt plurimos. Cum autem audiissent Hunni Persas in se progredi fugere statuerunt, et eos persecuti sunt *Persae* et ex eis turmam unam occi- *p. 137. derunt, sumpseruntque *ab eis omnem praedam quam praedati erant, et liberaverunt ab eis homines captivos qui erant numero decem et octo milia, et hos adduxerunt in suas urbes Selok et Kaukaba[3], quae dicuntur Hardašir et Ctesiphon, ubi fuerunt multos annos; adscripsit eis annonas rex Persarum : panem, vinum, siceram oleumque. Ex his 18000 non manserunt nisi pauci[4]..... milliarium unum primum; et dimiserunt eos Persae ut redirent in patriam suam.

[1] Ms. : «Avgbis». — [2] Sic ms.; forte corrigendum «arianus». — [3] Cf. supra p. 104, n. 1. — [4] Quaedam excidisse patet.

Cum autem regnaret Yezdegerd, rex Persarum, rursum remisit ex his captivis in patriam eorum 1330; remanserunt autem in Perside circiter 800 captivi, reliqui omnes mortui sunt lue dysenteriae prae vexatione et angustia quas ab Hunnis exsecrandis passi erant. Haec omnia captivi nobis narrarunt. Christiani quoque et ascetae narrarunt; et iuniores clerici ipsi rettulerunt de benefactis quae captivi sibi facta dixerunt et de eorum gratia erga regem bonum et clementem Yezdegerd, christianum et benedictum inter reges. Sit eius memoria in benedictionem et eius finis praeclarior sit eius initio; qui omnibus diebus suis pulchra fecit erga egenos et miseros.

Rursum, regnaverunt Arcadius et Honorius, filii Theodosii maioris, annos 29.

Eorum diebus fuit episcopus Constantinopoli Iohannes; et post eum Isacius[1]; et post eum Nestorius delendae memoriae. Diebus Iohannis fuit *episcopus* Alexandriae Theophilus, et in Cypro Epiphanius thaumaturgus.

Deinceps in eius imperio stetit Theodosius minor, filius Arcadii; et congregavit synodum CCXX *episcoporum*, *quae excommunicavit * p. 138. Nestorium ab ecclesia; huius loco instituit Atticum; et post eum *fuit* Sisinus[2], et post eum Proclus, et post eum Flavianus haereticus, et post eum Anatolius haereticus.

Post synodum priorem Ephesinam annis decem et novem, coactus est imperator Theodosius alteram synodam Ephesinam convocare propter Flavianum Constantinopolis et Eusebium Dorylaei.

Rursum, diebus eiusdem Theodosii, offenderunt episcopi huius temporis et dixerunt non esse resurrectionem mortuorum; et propter eius patrumque eius praeclara opera, expergefecit Deus, eius diebus diebusque Marii episcopi Ephesini, octo pueros Ephesinos : Maximinum, Iamlichum, Martelium, Dionysium, Iohannem, Serapionem, Hexacostadianum et Antoninum. Et venit rex Constantinopoli salutem dare pueris; et confirmatus est in *fide* resurrectionis ipse et episcopus. Rediit ad thronum suum et accubuit in lecto quietis suae cum patribus suis.

Et post eum regnavit Marcianus annos septem. Et congregavit synodum Chalcedone. Et professi sunt duas naturas aperte, et turbaverunt ecclesiam Dei.

[1] Ἀρσάκιος. — [2] Ἀττικός et Σισίννιος ante Nestorium sedem tenuerunt.

Hucusque occupaverant (ecclesias) Orthodoxi *viri* per annos 62, a Theodosio maiore ad Theodosium minorem.

Et post Marcianum regnavit Leo, annos 16. Et tunc tenuerunt ecclesias haeretici per annos 23.

Et post Leonem regnavit Zeno, annos 18. Et fecit unionem in ecclesia Dei.

Et post eum *regnavit* Anastasius annos 27. Et tunc tenuerunt ecclesias Orthodoxi per annos 45.

*p. 139. Et deinde *regnavit Iustinianus, piae Theodorae maritus[1]. Is introduxit iterum synodum Chalcedonensem in Ecclesiam.

Eo tempore fuerunt Constantinopoli episcopi unus post alterum: Gennadius, et post eum Acacius, et post eum Flabitas[2], et post eum[3] Anthimus, et post eum Menas xenodocharius[4], haereticus.

Episcopus Romae fuit Iohannes, haereticus; — et Alexandriae: Theodosius; — et Antiochiae : Severus.

Postea regnavit Iustinianus annos 40; et post eum Iustinus, annos 14; — Tiberius, annos 4; — Mauricius, annos 22; — Phocas, annos 8; — Heraclius, annos 30.

Et diebus huius Heraclii, anno 940° Alexandri, mense ḥazīran, noctu terra vehementer tremuit. Et eo anno, *mense* tamūz sibi invicem occurerunt Heraclius imperator Romanorum et Šahrwaraz patricius, in quadam *κλεισοῦρα* in *regione* septentrionali, cui nomen Arabissus Tripotamus, et ibi invicem de pace collocuti sunt. Inter eos sancitum est ut Euphrates sit terminus : et ita mutuo pacem fecerunt. Et aedificaverunt ibi ecclesiam et vocarunt nomen eius Irenen.

NOTITIA ANNORUM QUI NOTANDI SUNT PROPTER RES VARIAS. ET PRIMUM DE TERRAE MOTU QUI ANTIOCHIAE ACCIDIT.

Anno 767° aerae Alexandri, anno 506° aerae Antiochenorum, media nocte, accidit terrae motus et tremor *die* 14[a] *mensis* ēlūl,
*p. 140. sabbato in vigilia dominicae. *Et subito aedificia collisa et eversa sunt et ruerunt in habitatores eorum; et facta est calamitas magna et vehemens, et duae partes civitatis magnae et famosae Antiochiae eversae sunt; et ceciderunt ira divina, et obruerunt habitatores suos tum liberos tum servos, viros et mulieres, pueros et adoles-

[1] Non solum nomina Iustini et Iustiniani sed et personas confundit auctor; cf. p. 115, l. 34; p. 169, l. 2. — [2] Ms. : «Phvlitvs». — [3] Plures omittuntur; sed indocti viri errores corrigere non vacat. — [4] Vox corrupta; dubia interpretatio.

centes, populum sine numero. Qui supererunt, fugerunt et exierunt e medio, et constiterunt omnes in vicinia urbis inter hortos; nemo remansit in ea. Fuerunt autem in metu et tremore, in deprecatione et fletu et dolore maximo, diu noctuque. Deinde, coeperunt mortuos detegere, eruere et sepelire; sed nonnulli victi sunt, cum non possent odorem tolerare qui admodum ingravescebat : per totam enim civitatem putredinis odor exhalabat propter multitudinem cadaverum : foras namque in vicis iacebant. Industria autem Mar Acacii episcopi, et rectoris, viri sapientis, et etiam principum civitatis, iussit[1] *rector* (?) plaustra adduci quae inceperunt *cadavera* trahere et educere; curam habuerunt clerici ut constituerent quosdam qui tus et odoramenta deferrent et procederent ante boves in psalmis et canticis. A *die* 14ª *mensis* ēlūl usque ad ingressum kanūn posterioris, non cessarunt plaustra illa quin cotidie exirent continuo ab aurora ad vesperam.

Rursum, ignis proiiciebatur ab imo qui combureret et consumeret; telas laneas et linteas, et aurum et argentum, et corpora hominum ferarumque simul devorabat et incendebat usque dum emisit Deus pluviam e caelo quae illum exstinxit. Fumus autem magnus seu caligo quasi e fornace ascendebat perpetuo diu noctuque qui etiam *e longinquo adspiciebatur. Et studio beati Mar *p. 141. Acacii episcopi, studio quoque virorum timore Dei repletorum, unusquisque pro arbitio afferebat quidquid volebat de opibus suis, et emebant telas laneas et linteas quibus sepelirentur et involverentur mortui, et celebrabantur exsequiae in psalmis et canticis quantum dabat Deus virtutem et patientiam iis qui supererant in civitate. Et unusquisque sicut voluit constituit sibi thesaurum in caelis, et acquisiverunt vitam et mercedem haud perituram; adeo ut etiam meretrices venderent vestes *pretiosas* et omnia ornamenta sua, et (pretio comparata linteamina)[2] adducerent sepelirentque eis cadavera, participesque se effecerunt operis mirabilis et dolendi quod operatus est Deus diebus nostris. Etiam episcopus Mar Acacius, omnibus diebus, in planctu et dolore et prostratione fuit; nam strato aulaei panno ante altare Dei, se in eum proiiciebat rogans et deprecans Dominum suum ut averteret iram suam a loco et civitate. Explevit circiter triginta dies et complevit in hac paenitentia. Et etiam Deus misericordia motus est placavitque iram suam quae

[1] Locus corruptus; dubia interpretatio. — [2] Locus corruptus. Quaedam exciderunt; coniectando supplevi.

tanta fuerat. Tremor tamen et timor non cessabant ante elapsum annum unum aut duos vel tres. Et curae nobis fuit scribere portentum hoc ut sit etiam exemplo generationibus subsequentibus, quae glorificent Deum propter misericordiam eius erga homines.

Anno 771° aerae Alexandri et anno 507° aerae Antiochenorum, mense ḥazīran, die 19ª huius mensis, vespere, tempore quo dimittitur ecclesia, subito furor a Deo immissus est, et vox quasi rugitus facta est, et terra commota est et quassata est et vacillavit, et etiam * p. 142. eius aedificia concussa sunt et commota et collisa sunt, *et eversa sunt et ruerunt in habitatores. Et fuit terror magnus : et terra emittebat fremitum quasi maris, et homines qui superstites erant in timore et tremore stabant, aedificia et palatia mutuo collidebantur, ligna tectorum eorum fragorem dabant, terror et tremor omnes invadebant, metus et anxietas invalebant, pavor omnes expellebat, iuncturae corporis relaxabantur, corpus ipsum commotione agitabatur ob timorem et terrorem eorum quae videbant, anima in corpore opprimebatur, tenebrae noctis terrebant, calamitas metum iniiciebat. Unusquisque autem fugit et e domo sua exiit, clamans ad Deum ut faciat misericordiam mundo. Ex aedificiis autem altis quasi cedris alia incurvata erant et agitata nunc depressa nunc elata. Et sicut homo qui affligitur et Dei sui iudicis misericordias implorat, ita terra plorabat voce fremitus; et aedificia ululabant fragore collisionis suae, dum eorum habitatores exeunt in fugam. Erant domus altae, pulchrae, ornatae, decoratae, formido earum possessorum : aliae factae sunt sepulchra, aliae terriculum.

Processit virga irae in universam regionem Antiochenorum, temperata tamen Dei castigatione misericordiis. Est pagus qui penitus ruit et *tamen* salvati sunt eius incolae : quod rursum Dei misericordia factum est. Accidit ut rueret pars *tantum domus;* accidit autem ut rueret *domus* in suum *dominum,* in eius filios familiamque et omnes perierunt; fuit autem domus e qua unus vel duo salvati sunt, ut narrarent quid viderint tempore calamitatis et quid acciderit. Duravit autem *motus* circiter tres horas[1], crescens et consistens : unusquisque autem in metu et tremore degens clamore deprecabatur Deum ut secundum misericordiam eius adiuvaret. Et post- * p. 143. quam diu permansit, paulisper quievit, et rursum invaluit. *Et ita

[1] Ms. : «tres annos».

accidit tota nocte usque ad diluculum. Et nobis curae fuit scribere hoc portentum in Dei glorificationem.

Anno 814°, ascendit Cabades in terram Romanorum.

Anno 851°, ascendit Chosroes prima vice.

Anno 853°, ascendit Chosroes secunda vice.

Anno 830°, ascendit Mundar prima vice.

Anno 865°, *mense* ḥazīran, mortuus est Mundar.

Anno 843°, Indus[1] venit, *mense* kanūn.

Anno 854°, fuit pestis prima.

Anno 855°, terra quassata est et urbes submersae sunt.

Anno 873°, *mense* nīsan, fuit lues tumorum.

Anno 881°, fuit perturbatio ob ieiunium in universa Syria. Divisus est populus: alii inceperunt ieiunium die 17ª *mensis* šebaṭ, alii die 24ª : pascham tamen omnis populus simul celebravit. Et feria quinta Ascensionis huius anni proelium iniit Mundar. Et auxiliatus est Dominus Mundaro, et devicit Qabus et crux triumphavit.

Anno sequenti, *mense* tešrī posteriore, quassata est terra et fuit commotio magna : ruit Antiochia universa, paucis exceptis, et cum ea Seleucia et utraque Cilicia[2]. *Id accidit* 58 annis[3] postquam Severus dereliquerat sedem suam.

Centurio qui custodiebat Dominum nostrum in cruce erat Longinus, qui etiam aperuit latus Domini nostri : tandem credidit et martyr mortuus est.

Ordinatus est Severus patriarcha Antiochiae *mense* tesrīn posteriore, indictione Vª, anno 823°. Erat autem Sozopoli, e civitate Pisidiae, filius episcopi huius loci; *is episcopus* unus fuit ex illis qui deposuerunt *Nestorium diebus Theodosii filii Arcadii. Egit autem * p. 144.
in sua sede Severus annos 6, et expulsus est die 29ª *mensis* ēlūl, ind. XIIª, anno 829°. Vixit autem in exilio annos 19, e quibus tres egit Constantinopoli; migravit tandem ex hoc mundo die 8ª *mensis* šebaṭ, ind. Iª, anno 848°. — Eodem anno defunctus est etiam Mar Iohannes Bar Qursus Tellensis, *mense* šebaṭ, die nona.

Et eo tempore erat Mar Iacobus doctor[4]; mortuus est autem anno 830°.

Anno 876°, mortuus est Theodosius patriarcha Alexandriae, *mense* ṭamūz, die 22ª, ind. XIIIª.

[1] Sic ms.; coniect. Land (*Anecd. Syr.*, I, 172) legendum «Hunnus», collato *Chron. Edess.* (supra, p. 12, l. 24). — [2] Sic ms.; locus vix sanus. — [3] Numerus fere certus in ms. Ab ordinatione Severi computavisse videtur auctor. — [4] Sarugensis.

Anno 888°, mortuus est Iacobus episcopus Pesiltae, ind. XI^a^, *mense* tamūz, die 31^a^.

Anno 901°, mortuus est Petrus patriarcha, ind. IX^a^, *mense* nīsan, die 22^a^.

Anno 906°, mortuus est Mar Iulianus patriarcha, *mense* tamūz, *die* 9^a^.

Ordinatus est Mar Athanasius anno 915°, *mense* tešrī posteriore, *die* 6^a^; et mortuus est anno 942°, ind. IV^a^, *mense* tamūz, *die* 28^a^.

Et hoc tempore migravit populus ex oriente Euphratis.

Et anno sequenti, *ind.* V^a^, factus est Mar Iohannes patriarcha.

Et anno 678°, *mense* šebaṭ, die 15^a^, mortuus est Mar Iulianus Saba.

Et anno 684°, mortuus est Mar Ephrem, doctor, mense ḥazīran, die 18^a^.

Et anno 673° erepta est Nisibis e manibus Romanorum a Persis.

*p. 145. * Anno 746°, *mense* āb, *die* 7^a^, mortuus est Mar Rabula episcopus Edessae.

Et anno 730°, constitit Mar Simeon in columnam; et anno 770° mortuus est, mense ēlūl, *die* 2^a^.

Et anno 871°, adscendit Chosroes cum suo exercitu in Antiochiam eamque expugnavit et devastavit eiusque incolas captivos abduxit; et civitates multas devastavit et captivos multos abduxit; et descendit in regionem suam aedificavitque urbem captivis quos Antiochia deduxerat, et ei nomen imposuit Antiochiam-Chosrois[1].

Et rursum, anno 884°, ascendit Chosroes cum exercitu et Daram obsedit. Et misit Mzldrhmn[2] marzbanum suum, qui adscendit Antiochiam usque et incendit Amōs et Bēt (*sacellum*) Mar Iuliani. Et profectus est Seleuciam eamque expugnavit; et progressus est Apameam quae se ultro tradidit ei : sed incendit eam et eius incolas captivos fecit; dein abiit. Cum autem descenderet apud dominum suum expugnavit Daram, captivos incolas fecit, urbem evacuavit et in ea collocavit populum Persarum.

Anno 902°, *ind.* IX^a^, Chosroes (II) adscendit in regionem Romanorum, cum esset adolescens : et exceptus est magno cum honore; et deduxere eum Romani et in thronum eius instituerunt eum.

Anno 910°, *ind.* II^a^, persecutus est Domitianus[3] fideles.

[1] Cf. Proc., *B. P.*, II, xiv. — [2] Nomen corruptum, ut videtur; vir iste appellatus est ܐܕܪܡܢܣ a Joh. Ephes. (vi, 6), Ἀδααρμάνης a script. Byzant. — [3] Episcopus Melitenis; «fideles» id est monophysitas.

Anno 914°, *ind.* VIª, mense āb, die 23ª, trucidarunt Romani Mauricium et eius filios.

Anno 915°, *ind.* VIIª, expugnata est Dara, secunda vice.

*Anno 920°, *ind.* XIIª, fuit nix copiosa in omnibus locis, et frigus vehemens, adeo ut Euphrates totus congelaretur nocte Epiphaniae; et supernatarunt in eo rates glaciei per sex dies, neque scaphae eum traiiciebant, et pisces multi perierunt; arbores olivae ubique arefactae sunt. *p. 146.

Et hoc anno capta est Mardē; eodem quoque anno et Rhesaina capta est *tempore* aestivo.

Anno 921°, capta est Edessa, et Ḥarran, et Callinicum, et Circesium, et omne oppidum quod ad orientem Euphratis supererat. Et illa hieme Euphrates erat terminus.

Et *die* 7ª *mensis* āb eiusdem anni, transiit Šahrwaraz Zenobiam et expugnavit eam : haec civitas prima capta est ad occidentem Euphratis.

Et anno 922°, ingressi sunt Persae Emesam, ubi invenerunt ingentem populum orientalium : et inde remiserunt quemque in regionem suam. — Et eo anno, tempore aestivo, pugnarunt Romani et Persae in aede Mar Thomae Emesae.

Anno 924°, ingressi sunt Persae Damascum.

Et anno 925°, expugnata est Ierusalem.

Et anno 929°, uniti sunt Damiani asseclae.

Et anno 930°, uniti sunt qui parti Cononis et Eugenii addicti erant. — Et eo anno, *mense* ḥazīran, expugnata est Alexandria.

Et anno 940°, egressi sunt Persae Alexandria nec non ex omnibus civitatibus Syriae, mense ḥazīran, mandato Dei non autem per vim humanam.

*Anno 934°, ingressi sunt Sclavi Cretam aliasque insulas; et ibi comprehensi sunt beati e Qennešrē e quibus circiter viginti viri interfecti sunt. *p. 147.

Anno 934°, ingressi sunt Persae Rhodum; ibi strategum comprehenderunt et deduxerunt captivos insulae in Persidem. Et eo anno processit imperator Heraclius e sede sua, deduxit exercitum ingentem et descendit in dicionem Persarum : vastavit regionem et multos captivos abduxit.

Anno 938°, *mense* ēlūl, die 15ª, defecerunt sol et luna.

Et anno 939°, obiit Chosroes, *mense* šebaṭ, qui subegerat universam terram, et regnaverat annos 40.

Et regnavit Šīroy eius filius post eum 7 menses, et eiusdem anni sub finem mortuus est. Et regnavit post eum filius eius cui nomen erat Ardašīr.

Et anno 940°, *mense* ḥazīran, noctu quassata est terra vehementer. Eodem anno, *mense* tamūz convenerunt imperator Romanorum, Heraclius, et Šahrwaraz, patricius Persarum, in quadam κλεισοῦρα[1] regionis septentrionalis, cui nomen Arabissus Tripotamus. Et aedificaverunt ibi ecclesiam et ei nomen dederunt Irenen. Ibi mutuo collocuti sunt de pace, et sancitum est inter eos ut sit Euphrates terminus. Et ita mutuo pacem fecerunt.

Anno 945°, ind. VII^a, *mense* šebaṭ, die 4^a, feria sexta, hora nona, fuit pugna Romanorum cum Arabibus Moḥamedi in Palestina ad orientem Gazae duodecim miliaribus : aufugerunt Romani et dereliquerunt Patricium filium Iardan[2], et hunc occiderunt Arabes. *p. 148. Ibi occisi sunt quasi *quadraginta milia rusticorum pauperum e Palaestina : christiani, iudaei et samaritani. Et vastaverunt Arabes universam regionem.

Et anno 947°, ind. IX^a, invaserunt Arabes universam Syriam, et descenderunt in regionem Persarum eamque subegerunt; et adscenderunt in montem Mardē et trucidarunt Arabes monachos multos in Qedar et in Bnata[3]. Ibi mortuus est beatus Simeon ostiarius *monasterii* Qedar, frater Thomae presbyteri.

Anno 343°, posuit Simeon Cephas fundamenta ecclesiae Antiochiae.

Anno 344°, lapidatus est Stephanus martyr a Iudaeis, Hierosolymis; et anno sequenti praedicare coepit Paulus.

Et anno 375°, occidit Nero, Romae, Paulum et Petrum.

Et anno 376°, devastata sunt Hierosolyma ab Espasiano et a Tito eius filio. Et hoc ipso bello occisus est Iosephus chronographus.

Anno 383°, fuit pestis Romae ita ut *cotidie* perirent mille homines.

Anno 420°, mortuus est Mar Iohannes evangelista.

Anno 415°, excitata est persecutio magna in Christianos a Traiano imperatore scelesto; et martyrium passus est clarissimum Simeon, filius Cleophae, episcopus Hierosolymorum.

[1] Cf. supra, p. 108, l. 22. — [2] Sic intellexisse videtur compilator; perperam sane. — [3] Desunt in cod. puncta pluralis. Monasterium «Ovorum» seu «Filiarum»; cf. Mich. Syr., ed. Chabot, textus, p. 414.

Anno 419°, Traianus Armeniam provinciam fecit. — Et eo anno Ignatius Antiochiae martyrium passus est, qui erat discipulus Iohannis evangelistae.

*Anno 448°, innotuerunt Marcion et Montanus[1] haeresiarchae *p. 149. in Phrygia.

Anno 479°, Bar Daiṣan notus erat, qui doctrinam Valent n propagavit.

Anno 543°, martyrium passi sunt Sergius et Bacchus.

Anno 552°, completi sunt anni mille Romanorum.

Anno 560°, excitata est persecutio in Christianos a Valentino imperatore ariano.

Et anno 563°, vastavit Šabur rex Persarum Syriam et Cappadociam. — Et eo anno Barbari traiecerunt Danubium flumen et devastaverunt insulas.

Et anno 5[6]3°, surrexit Paulus samosatenus.

Et anno 573°, surrexit Mānī seductor.

Et anno 583°, excitavit persecutionem Aurelianus imperator; et eum percussit Deus fulmine : et mortuus est.

Et anno 611°, accidit eversio ecclesiarum a Diocletiano impio : et martyrium passus est Petrus episcopus Alexandriae.

Anno 619°, regnavit Constantinus victor.

Anno 620°, transtulit Constantinus sedem Roma Constantinopolim.

Anno 626°, dedit Constantinus libertatem Christianis; honoravit et magnificavit ecclesias Christi.

Et anno 636°, fuit synodus CCCXVIII episcoporum.

Anno 648°, mortuus est Constantinus magnus.

Anno 670°, primum innotuit Mar Ephrem doctor.

Anno 814°, expugnata est Amida, *mense* kanūn priori, *die* 24ª.

Anno 820°, condita est Dara.

*Anno 824°, rebellavit Armenia, et misit Anastasius imperator *p. 150. exercitum eamque subegit. — Et edidit imperator monetam quadraginta nummorum et viginti, et decem, et quinque.

Anno 830°, persecutionem passi sunt episcopi a Iustino[2], marito Theodorae imperatricis.

Anno 835°, submersa est Edessa.

Anno 840°, adscendit Zuraq, dux exercitus Persarum, in dicionem

[1] Ms. : «Mntis». — [2] Sic ms.; cf. p. 108, n. 1.

Romanorum et dimicavit cum Romanis ad flumen Euphratem : et multi Romani in Euphrate suffocati sunt.

QUIBUS TEMPORIBUS CONGREGATAE SINT SYNODI, ET QUIBUS SUB REGIBUS.

Anno 427°, diebus Hadriani imperatoris, surrexit Sabellius adversus Ecclesiam, post nativitatem Christi annis 117. Et dixit unam personam esse Trinitatem; et corpus sanguinemque quae ab altari sumimus Trinitatis esse. — Et congregati sunt XLIII episcopi Ancyrae Galatiae et excommunicaverunt eum ab Ecclesia.

Et anno 530°, diebus Severi imperatoris, surrexit Paulus samosatenus adversus Ecclesiam, qui erat episcopus Antiochiae. Et appellavit Filium Dei «iustum» quasi unum e iustis antiquis qui fuerunt in mundo. Hic remotus est annis 220 a nativitate Christi. — Et congregati sunt omnes episcopi Antiochiae, Dionysius Romae et Dionysius Alexandriae [1] et Gregorius thaumaturgus, et excommunicaverunt eum ab Ecclesia.

Et anno 640°, diebus Iuliani imperatoris pagani, surrexit Eustathius adversus Ecclesiam; et hic remotus est a nativitate Christi annis 330. Et scandalizati erant clerici qui nec comedebant carnem nec sumebant uxores in clericos *qui comedebant carnem et sumebant uxores : et facta erat divisio in Ecclesia. — Et congregati sunt LXX episcopi in civitate Gangris, et legerunt libros sacros et definiverunt dixeruntque ita : «Ex quo Deus assignavit Aharoni sacerdoti armum dextrum et genas et pectus [2] usque ad ʿElī sacerdotem comedebant carnem sacerdotes Israelis, et nemo scandalizatus est in eis, quia recte et decenter comedebant eam, sicut mandat Deus in prophetis. Cum autem adessent filii ʿElī, qui rapiebant carnem a populo, venit Paulus et vetuit eam, non propter impuritatem sed propter gulam, dicens [3] : In aeternum carnem non manducabo ne offendam fratrem meum.»

*p. 151.

Synodus CCCXVIII *episcoporum* congregata est Nicaeae, diebus Constantini imperatoris primi christiani, anno 636°, *mense* ḥazīran, die 19ª, ind. XIIIª. In ea facta est depositio impii Arii; remota est *haec synodus* a nativitate Christi annis 326. — Erant autem principes huius synodi Silvester Romae, et Alexander magnus Alexandriae, et Eustathius Antiochiae, et Macarius Hierosolymorum. In

[1] Ms. : «Alprna»; vox corrupta, ut videtur. — [2] *Lev.*, VII, 33. — [3] I *Cor.*, VIII, 13.

ea autem aderat et magnus Athanasius, qui adhuc diaconus erat et sicut verus filius sancto Alexandro ministrabat. Aderat quoque et Eusebius[1], episcopus Cordubae, qui et synodo Sardicensi[2] interfuit. Aderant et Eustathius Lyddae, Aitalaha Edessae, Iacobus Nisibis, Antiochus Rhesainae, Eusebius Caesareae Palestinae, Eusebius Nicomediae.

Synodus CL *episcoporum* congregata est diebus imperatoris Theodosii magni, Constantinopoli, anno 691°, *mense* āb, die 10ª. Facta est in ea depositio impii Macedonii *Constantinopolis. Remota est *p. 152. autem a nativitate Christi annis 380, a *synodo* vero Nicaena annis 55. Erant autem principes eius Timotheus Alexandriae, Meletius Antiochiae et Cyrillus Hierosolymae. Pro Macedonio Nectarius institutus est. Aderant autem huic *synodo* etiam Gregorius theologus Nazianzi, Gregorius Nyssae frater Basilii, Amphilochius Iconii, Diodorus Tarsi, Gelasius Caesareae Palestinae, Rufus Baišan (Scythopolis), Acacius Alepi, Eulogius Edessae, Abraham Batnarum, Mara Amidae, Bathes Tellae, Helladius Caesareae Cappadociae, Aetherius Tyanae[3].

Synodus prior Ephesi CCXX *episcoporum*, sub consulatu XIII° Theodosii minoris et III° Valentini, anno 740°. Remota est ab anteriore annis 50, a nativitate autem Christi annis 430. — In hac *synodo* edicta est depositio Nestorii, die 28ª ḥazīran. Erant autem eius primores : Cyrillus Alexandriae, Celestinus Romae per eos quos miserat, Theodotus Ancyrae Galatiae, Succensus Diocaesareae[4], Acacius Melitenes, Valerianus Iconii[5], Memnon[6] ipsius Ephesi, Iuvenalis Hierosolymae.

Synodus altera Ephesi, diebus Theodosii minoris, anno 760°. — Distat autem a nativitate Christi annis 450; ab anteriore *synodo* annis 19; propter Flavianum Cpolis, et propter Eusebium Dorylaei, et propter (synodum quae Cpoli, in causa) Eutychis archimandritae, congregata est; et urgebant hunc Eutychen impium profiteri consubstantiale nobis esse corpus Domini nostri; et confessus erat hoc, quod antea non *profitebatur; et urgebant eum profiteri *p. 153. etiam duas esse naturas in Christo : et cum id renuisset profiteri, eius depositionem decreverunt Flavianus et ceteri qui ibi aderant. Hanc ob causam necesse habuit imperator Theodosius congregare synodum alteram Ephesi. Eius principes erant Dioscorus Alexandriae,

[1] Lege: «Osius». — [2] Ms.: «Saddiqa». — [3] Ms.: «Trvna». — [4] Ms.: «Disqvria». — [5] Ms.: «Mqlvn». — [6] Ms.: «Manos».

Iuvenalis[1] Hierosolymae, Stephanus Ephesi, Eustathius Beryti[2], Amphilochius Sides cum ceteris. Cum autem perlectum fuisset coram eis quod actum fuit in civitate regia, invenerunt Flavianum petivisse ab Eutyche ut duas naturas confiteretur : et Flaviani Eusebiique depositionem decreverunt. Postea deposuerunt etiam Domnum[3] Antiochiae, et [I]renaeum Tyri, et Ibam Edessae, et [A]quilinum Bibli, et Theodoretum Cyrrhi, et Danielem Ḥarran, et Serapionem Tellae et Marim Persam, cum aliis qui sunt numero triginta quinque. Eutychen vero, qui obtulit libellum in quo erat fides CCCXVIII Patrum theophororum et anathematizavit in eo omnia quae ei crimini imposita erant Constantinopoli, receperunt; quod eos prout homines decepit malum in eius anima occultum haeresis atheismi; scriptum est enim[4] : «Homo oculos intuetur. Deus autem intuetur cor.»

Synodus autem Chalcedonensis congregata est diebus Marciani imperatoris, in ea erant DCCLXV *episcopi;* distat vero ab anteriore tribus annis, a nativitate autem Christi annis 453; congregata est ipsa anno 763°. — Erant autem principes eius : Leo Romae
*p. 154. et Anatolius Constantinopolis * et Maximus Antiochiae, et Iuvenalis Hierosolymae, Amphilochius[5] Sides, Ibas Edessae, Theodoretus Cyrrhi, Eusebius Dorylaei, Basilius Seleuciae Isauriae, Seleucus Amasiae[6], qui postquam adfuerunt cum Flaviano Constantinopoli depositioni Eutychis adhaeserunt, cum vidissent Flavianum condemnatum, se converterunt et libellum obtulerunt synodo alteri ephesinae, et opinionem illam reprobarunt et recepti sunt ibi. Et rursum, cum venissent Chalcedonem et vidissent omnia agi adversus synodum alteram Ephesi et in eius destructionem, iterum ad vomitum redierunt priorem, et retractaverunt quidquid fecerant in altera ephesina synodo, dicentes : «Non voluntarie sed coactione haec fecimus.» Est autem sententia quam statuerunt Constantinopoli depositio Eutychis, et duas naturas in Christo confitendas esse : quae damnata est in synodo altera ephesina. Cum autem congregati essent Chalcedone, post quam fecerunt depositionem sancti confessoris magni Dioscori, rogati sunt a principibus et a senatoribus qui cum eis, ut statuerent definitionem fidei : illi autem exclamabant dicentes : «Non licet nobis hoc facere; nec audemus, nec appetimus, quia exstat canon

[1] Ms. : «Ivbilinos». — [2] Ms. : «Bostris». — [3] Ms. : «Dvmivs». — [4] Cf. I SAM., XVI, 7. — [5] Ms. : «Aniniqos». — [6] Ms. : «Dmsia».

qui prohibet nos hoc agere.» Cum autem pluries hoc dixissent neque annuissent eis principes, coacti sunt ipsi principibus morem gerere, et transgressi sunt propria anathemata. Tricies et quinquies enim iuraverant se non dicturos esse duas naturas in Christo post unionem. — Finis.

* MEMORIALE VITAE MOHAMMETI LEGATI DEI *p. 156.

postquam ingressus est urbem suam et antequam ingrederetur per tres menses ex anno primo ipsius; et quamdiu vixerint singuli reges qui post eum steterunt super Hagarenos, postquam regnum adepti sunt, et quamdiu fuerit tumultus inter eos.

Tres menses antequam veniret Moḥammed.
Et vixit Moḥammed annos decem.
Et Abu Bekr filius Abu Qōḥafa, annos 2 et menses 6.
Et ʿOmar filius Kaṭṭāb, annos 10 et menses 3.
Et ʿOtman filius ʿAffan, annos 12.
Et tumultus post ʿOtman, annos 5 et menses 4.
Et Moʿawia, filius Abu Saifan, annos 19 et menses 2.
Et Yezīd filius Moʿawiae, annos 3 et menses 8.
Et tumultus post Yezīd, menses 9.
Et Marwan filius Ḥakam, menses 9.
Et ʿAbd al-Malik filius Marwan, annos 21 et mensem unum.
Walīd filius ʿAbd al-Malik, annos 9 et menses 8.
Et Soleiman filius ʿAbd al-Malik, annos 2 et menses 9.
Et ʿOmar filius ʿAbd al-ʿAzīz, annos 2 et menses 5.
Et Yezīd filius ʿAbd al-Malik, annos 4 et mensem unum et dies 2.
Colliguntur universi anni centum quattuor et menses quinque et dies duae.

IV

CHRONICON

AD ANNUM DOMINI 846 PERTINENS

EDIDIT E.-W. BROOKS

INTERPRETATUS EST I.-B. CHABOT.

Id Chronicon ad consecrationem Iohannis patriarchae Iacobitarum anno 846 factam pertinet, unde videtur eo ecclesiam gubernante (846-873) completum esse; sed, cum inde ab anno 795 multo brevior sit narratio, verisimile est opus eo tempore compositum, postea ad ann. 846 continuatum esse. Auctorem monachum Qartaminensem fuisse e variis notulis (vide textum p. 207, l. 22-26; p. 235, l. 22, 23; p. 236, l. 26) coniectare licet.

Inter fontes recensenda sunt Liber I Machabaeorum, Iosephus, Eusebius, Scripta Edessena a Cureton edita, Doctrina Addaei, Vitae Prophetarum Epiphanio adscriptae, Socrates, Chronicon Edessenum, Iohannes Ephesinus, Historia Zachariae Rhetori falso adscripta, auctor quo usi sunt Theophanes et Michael, et Acta quaedam sanctorum.

Asservatur Chronicon in Codice Mus. Brit. Add. 14, 642, f. 1-36 r°, 40, 41; f. 40 post f. 31 ponendum est, et f. 41 cum f. 22 conjungendum. Codex palimpsestos est, et secundum Wright priore parte saeculi x[i] rescriptus. Lacunas habet multas et longas.

Ultimam partem chronici ego ipse, anno 1897, cum interpretatione anglica et commentario edidi; excerpta quaedam cum interpretatione gallica a Nau vulgata sunt. Textus integer nunc primum editur.

Notitia bibliographica :

Codicis descriptionem legas apud Wright, *Catalogue of the Syriac MSS. in the British Museum,* p. 1041, 1042.

Editiones : E. W. Brooks, *A Syriac Chronicle of the year 846*, (*Zeitsch. d. Deutschen Morgenländischen Gesellschaft*, Bd. LI, p. 569 sqq). Ultima pars cum interpretatione anglica. — Vide etiam Bd. LII, p, 153, 416; Bd. LIII, p. 259, 537; Bd. LIV, p. 104 (adnotationes Sigismundi Fränkel).

F. Nau, *Une Chronique syriaque inédite* (*Revue de l'Orient Chrétien*, 1896, p. 396 sqq.); et *Note inédite sur Philoxène, évêque de Maboug* (*Rev. de l'Or. Chr.*, 1903, p. 630 sqq.). Excerpta cum interpretatione gallica. — Vide etiam *Rev. de l'Or. Chrét.*, 1898, p. 157.

E.-W. B.

* .... *p. 157.

.... appellata[1] est haec regio universa Chananaeorum : ab illis qui .... Gigantes .... Syria de nomine ipsius Syri. Et Cilix filiique eius cum occupassent regionem Mompsisṭiae, etiam [haec terra] ab eius nomine appellata est Cilicia. Tum accidit, sicut invenimus temporum coniunctionem, mors Iacobi, filii Isaaci, filii Abrahami.

Iacobus autem natus *annos* 89 genuit Levi.

Levi natus *annos* 46 genuit Cahat. Et anno 130° Iacobi, qui est *annus* Levi 41us, promissionis autem 215us, Iacobus ingressus est in Aegyptum[2].

Sunt autem ab Adamo usque ad Iacobum viginti duae generationes. Et propterea .... dispositae sunt .... scripturae .... viginti duo signa alphabeti et ...... viginti duo.

Cahat natus 60 *annos* genuit ʿAmram. ʿAmram natus 70 *annos* genuit Mosem. Vaticinatus est autem Moses 40 annos, ante adventum Christi annis 1430; et cum esset natus annos 80, locutus est cum eo Dominus e rubo. Et natus annos 180[3] ....

Hic rursum, ex quo ingressus est Iacobus in Aegyptum ad annum 80um Mosis *sunt* anni 215; ex promissione quae facta est anno septuagesimo quinto Abrahami ad exodum *ex Aegypto sunt anni *p. 158.
430; quod ita notum fit : a promissione usque dum ingressi sunt in Aegyptum : 215, et ab ingressu usque dum exierunt : 215. A nativitate vero Abrahami ad exodum *sunt* 505 anni. Hic congruunt varii expositores inter se[4].

A diluvio autem ad exodum : 1586 *anni*, et ab Adamo 3842. Haec secundum Septuaginta. Secundum autem Syros : a diluvio ad exodum : 836 *anni*, ab Adamo autem 2492.

Moses rexit principatum Israelis 40 annos. Post eum Iosue filius Nun, 27 *annos*. — Seniores : 10. — Kūšan impius : 8. — ʿOthoniel : 40. — ʿEglōn : 8. — Ahōr : 80. Et anno 25° Ahōri comple-

[1] Initio desunt tria folia. Sermo est de divisione gentium. Fabulam de Syro et Cilice, filiis Agenoris, lege apud auctores graecos, v. gr. in *Chron. Pasch.*, ed. Ducange, p. 43. — [2] In margine scriptum est : « Accidit autem mors eius anno 51; et mortuus est natus 147 *annos*, cum esset Ioseph natus *annos* 56 ». — [3] Sic textus corruptus. — [4] Hic in margine scripta est vox « Conclusio »; et pariter aliis locis ubi computus annorum instituitur; quod semel notavisse satis est.

tum est millenarium quartum, secundum computum Septuaginta. — Nabīn : 20. — Debora et Baraq : 40. — Madianitae : 7. — Gīdeᶜōn : 40. — Abīmelek : 3. — Thōlaᶜ : 23. — Iāīr : 22. — Ammonitae : 18. — Naphtaḥ : 6. — Abīṣan : 7. — Ailōn : 8. Huius diebus vastatum est Ilium. — ᶜEkron : 10. — Philistaei : 40. — Šimšōn : 20. — Sine iudicibus : 10. — ᶜElī : 40. Anno 31° ᶜElī completum est millenarium tertium, secundum computum Syrorum. — Samuel : 20. Vaticinatus est autem 40 *annos*, ante adventum Dei in carne 1025 annis. Abducta est autem arca Domini a Philistaeis, et postea fuit in domo ᶜAminadabi annos 70, usque ad annum 10um Davidis. — Saul : 40 *annos*.

Colliguntur itaque anni, secundum Chronicon Eusebii, ab exodo filiorum Israel usque ad Samuelem prophetam et Saulem regem primum Israelitarum : anni 517.

*p. 159. *Anno autem 10° Saulis genitus est David Iešaio e Naḥaš.

Et anno 23° Saulis unctus est David.

Colliguntur autem anni ab exodo ad Davidem 500, secundum Septuaginta.

Et anno 35° Saulis mortuus est Samuel.

David autem regnavit 40 annos. Vaticinatus est 40 *annos*, ante incarnationem *annis* 995. Tunc erant prophetae diebus Davidis : Gad et Nathan — erat Nathan e Gabaᶜon, et mortuus est et sepultus est in Gabaᶜon — et Asaph; et *summus* sacerdos *erat* Aḥimelek.

Et anno 10° sui regni, cum requiesceret a persecutione domus Saulis, constituit in pagis sacerdotes et ursit eos ut orarent mane et vespere, nam ad eius tempus usque non erant in pagis synagogae ad orandum, sed tantum Hierosolymis orationes et sacrificia consecrabantur.

Hisce temporibus, regnabat Tyri Ḥīram; qui dicitur vixisse 500 annos, a diebus Davidis usque ad Ṣedeciam : et hunc Nebukadnaṣār occidit.

Salomon : 40 *annos*. — Anno 4° sui regni coepit aedificare templum Domino.

Colliguntur anni ab exodo ex Aegypto ad annum 4um Salomonis : 617 anni, secundum Andronicum, et secundum Eusebium 480. — Universi anni ab Adamo ad aedificationem Templi, secundum Eusebium : 4169, secundum Andronicum : 4452. Et ab exodo ex Aegypto usque ad annum 4um Salomonis regis : 610 *anni* secundum veram computationem.

Sacerdos autem temporibus Salomonis *fuit* Ṣadoq, octavus post Aharonem.

*Et post mortem Salomonis fuit seditio et divisum est regnum *p. 160.
Iudaeorum in duas partes: super undecim tribus regnavit Ierobeʿam filius Nabaṭ, et constitutum est eius regnum Samariae; et super tribum unam Iudae regnavit Rehabeʿam, filius Salomonis, Hierosolymis.

Rehabeʿam : 17 *annos.* — Anno 5° eius, ascendit Šīšaq, rex Aegypti, in Hierosolyma.

Tunc vaticinatus est Šemaʿia, et Aḥia, et ille qui habitabat in Bethel, et ille qui vaticinatus est contra altare. Aḥia autem erat e Šīlō, e civitate ʿElī; et mortuus est et sepultus est in pago suo.

Abia, filius Rehabeʿami, regnavit 3 *annos.* — Propheta eius tempore *fuit* Zadoq[1].

Asa : 41 *annos.* — Sacerdos autem : Aḥīmelek; et prophetae : Iehū et Ḥananī.

Iehošaphaṭ : 25 *annos.* — Tunc vaticinabantur Elias et ʿObadia, ʿOzia et Iehū et Mīka et ʿOziel et Eliʿezer. — Elias autem vaticinatus est 24 annos, ante incarnationem Dei *annis* 886; erat autem e Tišbeʿ, e regione Sabaron[2], e familia Aharonis, et habitabat in Galaʿad. — Et Mīka erat e Morasthim e tribu Ephraimi, et mortuus est et sepultus est in terra sua, in valle filii Hinnōm, in convalle ʿAqīm[3].

Ioram rex regnavit 8 *annos.* — Eius diebus raptus est Elias; et stetit eius loco Eliseus, cum sacerdotio fungeretur Ioiadaʿ. Eliseus autem erat e Maḥala[4] e terra Rubeni. Et mortuus est et sepultus est Samariae.

Aḥazia : *annum* unum. — Tunc exstitit Ionadab filius Rechab.

ʿAtalia : *annos* 7. — Ioāš : *annos* 40.

Tunc vaticinatus est Zakaria * filius Ioiadaeʿ, qui erat ex Hiero- *p. 161.
solymis. Et eum occidit Ioāš; et sepeliverunt eum sacerdotes cum patre eius. — Anno 37° *regis* Ioāš, mortuus est Eliseus, ante incarnationem, *annis* 834.

Amaṣia : 29 *annos.* — Vaticinati sunt tunc, Hoseus et ʿAmos, et Ionan, et Naḥum. — Hoseus erat e Belemoth, e tribu Issachar; et mortuus est in sua regione. — Etiam ʿAmos erat e Tecuʿa; dum vaticinatur percussit eum Amaṣia et occidit. Et sepultus est

[1] In margine : «Iozedeq». — [2] ἐκ γῆς Ἀράβων (Pseudo-Epiph., *Patr. Gr.*, XLIII, 396). — [3] Omnino aliter apud Ps.-Epiph. — [4] Ἀμεμουήλ.

ibi. Vaticinatus est autem 50 *annos*, ante adventum Christi 690 annis. — Et Ionan erat e terra Gadbaḥar [1] e Qariataīm. Et venit habitare in terram Ṣaʿar, et mortuus est, et sepultus est in spelunca Qenezaei. — Naḥum erat e regione ultra Bēt Ṭabarīn[2], e tribu domus Simeonis; et mortuus est, et sepultus est in terra sua.

ʿOzia : 52 *annos*. — Eius diebus vaticinati sunt Isaias et Hoseus; rursum et Ioel et Zacharias filius Barachiae. Vaticinati sunt 112 *annos*, ante Christum 670 annis. — Isaias erat ex Hierosolymis: et eum occidit Manasses, et depositus est sub quercu Rogel[3]. — Ioel erat e tribu Rubeni et regione Bēt Eūbōsan[4]; et mortuus est, et sepultus est ibi. (Zacharias) ..... lapidaverunt eum Iudaei in templo et sepultus est ad .... — Paullo post eos vaticinatus est Habacuc 84 annos, ante Dominum nostrum annis 607.

Et anno 33° ʿOziae adscendit Phūl rex Babylonis in Samariam et obtinuit a Menaḥem mille talenta.

Et anno 50°, adscendit rursum Tiglatpilasar, et in captivitatem abduxit Samariam et Israelem, diebus Peqaḥ, et descendit.

*p. 162. *Iotam : 16 *annos*. — Aḥaz : 16 *annos*.

Anno 8° Aḥaz, condidit Romulus Romam, et in ea regnavit primus, annos 38.

Anno 10° Aḥaz, qui est annus 3us regni Hošeʿae regis Israel, adscendit rursum Salmanʿasar et captivos abduxit Israelitarum decem milia. Stetit autem eorum regnum annos 250.

Ḥezeqia : 29 *annos*. — Vaticinabantur Isaias, Hoseus et Naḥum. Diebus Ḥezeqiae adscendit Sennaḥerīb in Hierosolyma.....

Et anno 27° Ḥezeqiae, exstitit Romae secundus *rex*, Numa Pompilius : 41 annos.

Manasses : 55 *annos*. — Et anno 19° regni eius captivus abductus est in regionem Babylonis ....

....

Qardawayta (?) et aufugerunt in terram Curdaeorum et ibi regnaverunt. Et Saraḥedōm regnavit Babylone loco Sennaḥerīb patris sui.

Manasses quidem captivus abductus est anno 19° eius regni, et ibi *fuit* 6 annos, cum deprecaretur diu noctuque Dominum, reversus est in regnum suum.

[1] Sic ms., corruptis et transpositis litteris, e graeco Γεθ(α)χοβέρ (IV *Reg.*, XIV, 25). — [2] *πέραν τοῦ Βηταϐαρήμ* (*ibid.*, 417). — [3] Ms. «Dogel», prout mos est Syris. — [4] *ἐξ ἀγροῦ Θεϐορῶν*, var.: *ἀγροῦ τοῦ Βεθωρῶν* (*ibid.*, 416).

Anno 42° Manassis, factus est rex tertius, Romae, Tullus Ostilius[1], annos 33.

Et anno 52° Manassis, qui est annus 9[us] Tulli Os[tilii], condita est Byzantia, quae est Constantinopolis.

Amon, filius Manassis : 2 *annos.* — Iošia : 31 *annos.*

Diebus huius *regis* fuit Ḥelcias sacerdos, et Ṣophonias propheta; hic erat ex agro Sabaratha et mortuus est in terra sua; et Ḥuldē prophetissa.

*Et anno 10° Iošiae, Ancius[2] Marcus regnavit Romae, rex IV[us], *p. 163.
annos 24.

Et anno 13° Iošiae, coepit Ieremias vaticinari, qui erat ex Anathoth. Et, Memphi in Aegypto, a populo lapidatus mortuus est, et depositus est in loco ubi habitabat Pharaon; vaticinatus est autem 100 *annos;* ante incarnationem Dei 560 annis.

Iehoaḥaz : menses 3. — Ioiacim : annos 12.

Tunc Baruch, filius Neriae, et Uria, filius Šemaʿiae, vaticinabantur; et occidit Ioiacimus Uriam.

Anno 1° Ioiacimi factus est rex V[us] Tarquinius[3] Romae : *annos* 38. Et hoc anno, regnavit etiam Nebukadnaṣar rex Babylonis; et adscendit in Hierosolyma, et sumpsit thesaurum domus Dñi cum captivis multis. Tunc captivi abducti sunt Daniel et socii eius cum Ioiacimo. Hic autem Ioiacimus erat maritus Šūšanae e qua genuit Salathielem patrem Zorobabelis. Et eum constituit Nebukadnaṣar principem in concives eius quos captivos abduxerat, cum essent Babylone.

Adscendit iterum Nebukadnaṣar adversus Hierosolyma etiam anno sui *regni* septimo, et anno 18°, et anno 23°. Tunc cepit Hierosolyma universamque Iudaeam et captivum abduxit Ṣedeciam, anno 11° eius regni.

Colliguntur a Salomone usque ad captivitatem Babylonis 470 anni. Perstiterunt autem *reges* Iudaeae post captivitatem Samariae annos 130 et menses sex. Universi autem anni eorum regni sunt 478; reges autem *fuerunt* XXII.

Tunc vaticinabatur in captivitate Ezechiel; qui erat *e regione *p. 164.
Sarida[4] e sacerdotibus; et mortuus est in terra Chaldaeorum in captivitate; et sepelivit eum populus in agro Mūār[5], in sepulchro

[1] Vox corrupta in ms. — [2] Ms. : «Acacius». — [3] Ms. : «Hrṭqvnis». — [4] Σαριρά (Ps.-Epiph., *l. cit.*). — [5] Μαούρ (*ibid.*).

Semi et Arphakšari patrum Abrahami. Vaticinatus est autem annos 20, ante adventum Dei in carne : 477 *annis.*

Stetit autem Templum, ex quo conditum est a Salomone usque dum incensum est a rege Babylonis, annos 440. Inde incipiunt anni 70 captivitatis, ab anno 11° Ṣedeciae, qui est *annus* 23us Nebukadnaṣar.

Anno 38° *Captivitatis* regnavit rex VI^{us} Romae, Servius, 44 *annos.*

Nebukadnaṣar regnavit 43 annos; ei successit Evilmerodak filius eius : duos *annos.*

Belṭašaṣar, frater eius : 3 annos. — Tunc vidit Daniel Babylone somnium de ariete et de hirco. Eius temporibus accidit res Susannae et seniorum iniquorum. Cum in hunc Belṭašaṣar praevaluisset Darius eum occidit sumpsitque imperium et regnavit annos 17. — Hic cessavit imperium Babyloniorum quod translatum est ad Medos.

Cyrus : 14 *annos.* — Cambyses qui est Nebukadnaṣar II^{us} : 8 *annos.*

Et anno 3° huius regnavit Romae rex VII^{us} Tarqu[in]us.

Magi : menses 7. — Darius filius Vištaspi : 36 *annos.*

Et anno 2° huius, completi sunt anni 70 Captivitatis. Et anno 6° absolutum est Templum, cum essent duces populi Zorobabel et Iesus, filius Iozedeq, qui constituti erant principes eis a rege cum proclamavit et concessit reditum.

* p. 165. *Colliguntur itaque anni ab Adamo usque ad annum 70um captivitatis : 4840; alii autem scriptores definiverunt ab aedificatione Templi usque ad captivitatem Babylonis annos 440 *elapsos :* fuerunt autem Babylone per annos 70; ab aedificatione igitur usque ad ascensum Captivitatis 510 annos *elapsos*, et ab Adamo usque ad ascensum Captivitatis 4680.

Anno autem 8° Darii, qui reditum permisit, mortuus est Daniel, anno septimo[1] post ascensum. Huic enim adscendere non permisit rex propter suam erga eum dilectionem. Vixit autem Daniel 110 annos; qui ita computantur : cum esset natus annos 15 captivus abductus est cum sua matre, anno 3° Ioacimi filii Iosiae, initio regni Nebukadnaṣari, et usque ad annum 8um Darii *sunt :* 15 *anni* ante suam captivitatem, et 43 *regni* Nebukadnaṣari; et 2 Evilmerodak

[1] Ad litteram : « post annos sex ascensus ».

filii eius; et 2 Nergalasari huius soceri, qui eum occidit; et Beltašaṣari seu Saraci 3; et Darii, qui vocatur Medus in Scriptura, 17, appellatur autem Nabonidus; et 10 Cyri Persae postquam expugnavit Babylonem, et Cambysis filii eius 8; et annus fratrum Magorum qui rebellarunt; et anni 8 Darii : qui fiunt universi anni 110.

Vaticinatus est autem Daniel annos 70, ante manifestationem Dei in carne *annis* 490.

Darius postquam regnavit *annos* 36, accepit regnum eius Aḥšīraš, filius eius, qui propter suas virtutes appellatus est Nebukadnaṣar. Hic est rex Persarum qui devicit Arphakšarum regem Medorum et Aegyptios et Graecos, et incendit Athenas civitatem famosam istorum.

Et eius diebus accidit res stupenda quam egit Iehudith in Olophernem ducem *exercitus quem miserat *rex* ut devastaret terram * p. 166.
Iudaeorum, quod volebat ut sibi venirent auxilio in bello adversus Aegyptios et adversus Arphakšarum.

Sacerdos autem erat hisce temporibus Hierosolymis Eliacim filius Iesu filii Iozedeci.

Post autem Aḥšīraš, qui regnavit annos 20 et cuius regni anno 10° completum est millenarium quintum, regnavit Arṭaban menses 6; et post eum Arṭaḥšišat Longimanus 41 *annos*. Et anno 20° *huius* completum est millenarium quintum, *secundum aliam computationem.*

Arṭaḥšišat : menses 2. — Sogdianus : menses 7. — Darius Nothus : annos 19. — Arṭaḥšišat qui appellabatur Aḥšīraš : 40 *annos*. Huius diebus fuit Esther, filia Amišaīl[1], e tribu Beniamini, quae abducta est in captivitate domus Iechoniae.

Ochus Arṭaḥšīšat : 27 *annos*. — Arses[2] filius Ochi : 4 annos. — Darius, filius Aršak : 6 *annos*. Et anno 6° imperii eius, Alexander Macedonius praelium iniit cum hoc Dario in Cilicia et eum occidit, et potitus est imperio Medorum et Persarum, et impleta est visio Danielis post spatium 236 annorum.

Regnavit autem Alexander *annos* 12, et mortuus est natus *annos* 32.

Colliguntur itaque anni ab Adamo usque ad Alexandrum 5180; et a captivitate Babylonis usque ad Alexandrum regem 244.

[1] Sic ms., in Scripturis : Abihaïl. — [2] Ms. : «Prs»; Ἀρσῆς Ὤχου ἀδελφός (Sync., 487, 6); cf. p. 70, n. 6, 7.

Quando autem mortuus est Alexander occupaverunt quattuor eius servi imperium eius. Ita enim praedictum erat in visione Da-*p. 167. nielis[1]. Philippus, quem nonnulli Antipatrum vocant, *qui et Aridaeus, frater Alexandri Macedoniam *obtinuit;* Antigonus, qui et a nonnullis Demetrius vocatur : Asiam; Ptolemaeus, filius leporis : Aegyptum; Seleucus Nicanor : Syriam.

Ptolemaeus regnavit 40 *annos*. Et post eum steterunt reges Ptolemaei XI, qui sunt hi :

Ptolemaeus Philadelphus, 38 *annos*. Huius anno 7°, et ipsius curis, LXXII Interpretes libros divinos Testamenti interpretati sunt. Eius tempore fuit Bar Asīra.

Deinde Ptolemaeus Euerge[te]s *annos* 26; — Ptolemaeus Philopator : *annos* 17; — Ptolemaeus Epiphanes : *annos* 24; — Ptolemaeus Philometor : *annos* 35. In eum praevaluit Antiochus et Aegyptum spoliavit, 323 *annis* post visionem Danielis; — Ptolemaeus Euergetes : *annos* 29; — Ptolemaeus Soter : *annos* 17; — Ptolemaeus Alexander : *annos* 10; — Ptolemaeus qui fugit : *annos* 8; Ptolemaeus Dionysius : *annos* 30; — Cleopatra : *annos* 22. Et ipso anno 22°, Augusto auctore, occisa est. Et tradita est tunc Aegyptus in manus Romanorum.

Universi autem anni eorum regni 296.

Super Babyloniam et Syriam regnavit Seleucus Nicanor : annos 32. Ab anno primo eius regni incepit aera illa Graecorum, quae hodie adhuc in usu est, duodecim annis post mortem Alexandri[2].

Et anno 13° condita est Edessa. — Et anno 108° Graecorum constitutus est rex Edessae.

*p. 168. *Post autem Seleucum regnavit Antiochus Soter : *annos* 19; — Antiochus Theos : *annos* 15; — Seleucus Callinicus : *annos* 20; — Seleucus Ceraunus : *annos* 3; — Antiochus Magnus : *annos* 36. Eius diebus expugnaverunt Romani Antiochiam Syriae, et adimpleta est visio Danielis de regibus Septentrionis et Austri.

Seleucus Philopator : *annos* 12. Et postea exortum est cornu parvum quod vidit Daniel : Antiochus Epiphanius.

Hic quidem obtinuit imperium anno 134°; anno 143° praevaluit, ut diximus, in Ptolemaeum Philometorem et cepit Aegyptum

[1] Dan., VIII, 21, 22. — [2] In margine scriptum est : « . . .ab ascensu captivitatis et reaedificatione Templi diebus Zorobabelis, anno 2° Darii filii Vištaspi, usque ad hunc Seleucum, qui regnavit super Babylonios et Syros, sunt anni 209 ».

eamque plaga magna percussit. Venit etiam in Hiersolymam et eam vastavit et in ea caedem ingentem commisit, et ab ea abstulit praedam vasaque ministerii domus Domini, et mandavit ducibus copiarum ut universam Iudaeam vastarent. Edictum promulgavit ut quicumque nollet a lege recedere, nec sabbata profanare nec omni impuritate pollui, mortem subiret.

Et anno 145°, *mense* kanūn, die 15ª, aedificaverunt pollutionem desolationis super altare et aedificaverunt aras, in circuitu . . . . Eleazarus senex[1] . . . . Et cum venissent milites regis qui cogebant ad defectionem Mōrᶜaīm[2], congregaverunt universum populum, et exposuerunt eis mandatum regis. Statim unus e viris loci accessit ad aram ut perficeret mandatum regis; et videns Mathathias doluit, et zelo accensus, sicut Phinees, accessit et trucidavit eum super aram; et etiam ipsum ducem regium qui cogebat sacrificare occidit; et clamavit voce magna in civitate dixitque : « Quicumque propensus est in legem patrum veniat post me. » Et fugit ipse cum filiis suis in montem.

* Et congregati sunt apud eum viri fortitudinis propensi in *p. 169. legem, et factus est eis princeps : et congregati sunt et circuiverunt per pagos et civitates, et evertit aras et circumcidit[3] parvulos.

Postquam decertavit[4] Mathathias pro populo suo et lege per tres annos, anno 148°, cum iam moriturus esset constituit sui loco ducem exercitus Iudam Machabaeum filium suum, et praecepit filiis suis et amicis suis ut decertarent pro foedere sancto.

Et praefuit Iudas princeps populo suo; et circuivit et persecutus est impios; et pugnavit cum gentibus, et destruxit copias Antiochi. Et fuit Dominus ei adiutorio; et factus est sicut leo in operibus suis; et ingressus est Hierosolymam in civitatem sanctam, et purgavit eam a pollutione gentium, et sanctificaverunt templum; anno 148°, ipsa die 25ª kanūn, celebraverunt festum dedicationis per octo dies[5]. . . . . misit Bacchidem et Alcimum in terram Iudaeorum, secunda vice, et castrametati sunt ad Masaloth et occupaverunt id *oppidum*.

Anno 152° Graecorum, anno 3° Demetrii, Iudas occisus est, et Iohannes rursum captivus factus est. Et . . . . Ionathan

[1] Desunt 7 versus. — [2] Ita semper Syrus pro vulgato « Modin ». — [3] Vox corrupta in ms.; cf. I Mach., 1, 45 sqq. — [4] Vox incerta in ms. — [5] Desunt 7 versus.

praevaluit fortiter in . . . . in civitates et quocumque se verteret . . . . fuit, et aedificavit . . . . populo suo in laude . . . .

*p. 170. Anno 160°, regnavit Alexander, filius *Antiochi Epiphanis, et expulit e regno Demetrium Soterem.

Anno 165°, regnavit Demetrius filius Demetrii, et occidit Alexandrum et proelium iniit cum Ionathan. Et destruxit Ionathan . . . .

Anno 169°, regnavit Antiochus, filius Alexandri, et Tryphon dux exercitus eius dolo tenuit Ionathan et occidit eum; gubernaverat autem annos 19. Surrexit autem Simeon in summo sacerdotio et in gubernatione loco fratris sui. Tryphon vero necavit Antiochum et cinxit coronam eius postquam regnavit annos 9.

Anno 174° regnavit Antiochus, filius Demetrii, frater Demetrii: et misit Cendebaeum et exercitum numerosum adversus Simeonem; *is* autem vocavit Iohannem filium suum, qui vocatur Hyrcanus, cum eius fratre et misit eum adversus inimicos suos.

Et profectus est Iohannes in Cendebaeum et profligavit eum ingenti caede, et persecutus est eum et universum exercitum eius. Surrexit itaque Simeon cum filiis suis in . . . . et decertaverunt . . . . cum Israel: et liberaverunt populum Iudaeorum a iugo Macedonum . . . . subacti erant . . . . et fecit . . . . Ptolemaeus filius Ḥabobi [1]. .

. . . .

Fuit autem eius loco in principatu super populum et summo sacerdotio Iohannes filius eius. Et cum explevisset annos 33 in gubernatione migravit e vita. Et filius eius natu maior Aristobulus mox *p. 171. cinxit coronam regni annis 475 *post reditum e Babylone. Occidit autem fratrem suum Antigonum et alios vinxit: cum autem regnavisset annum unum male, mortuus est.

Et regnavit Alexander, qui et ipse fecit malum coram Domino et non ambulavit in viis patrum suorum: multos e concivibus suis occidit et perdidit; et postquam regnavit annos 27 reliquit regnum Alexandrae uxori suae: quae valde timebat Deum. Et cum ea rexisset annos 9, reliquit duos filios: Hyrcanum et Aristobulum; et instituit Hyrcanum summum sacerdotem.

Interea cum regnavisset Demetrius annos 4, surrexit post eum

[1] Cf. I Mach., xvi.

Antiochus Agrippas[1] annos 12; et post hunc surrexit Cyzicenus, annos 18, denique Philippus, annos 2. — Tunc cessavit regnum eorum. Summa annorum eorum : 220.

Aristobulus autem volebat esse princeps; qua de causa populus in duas partes scissus est : alii enim Hyrcano adhaerebant, et alii Aristobulo. Post autem magnam perturbationem, sancitum est ut Aristobulus esset princeps, Hyrcanus vero summus sacerdos. Et[2] .... Antipater suasit Hyrcano ut recederent apud Arabes et *inde* adducerent exercitum et pugnarent propter regnum. Noctu sumpsit eum et aufugit apud Aretam regem Arabum. Iam contentio .... hisce duobus fratribus erat. Et cum invalesceret bellum inter eos, accidit ut veniret *Pompeius cum exercitu Romanorum in regionem; Hyrcani asseclae *p. 172. rem eum edocuerunt, et mox celeriter venit in Iudaeam, pugnam iniit cum Aristobulo et .... et evertit murum civitatis.. .... et polluit sanctum sanctorum.

Aristobulum autem spoliatum et principatu et summo sacerdotio vinctum misit Romam, tradiditque sacerdotium et gubernationem Hyrcano eius fratri; et populum Iudaeorum ex inde tributarium Romanorum fecit, et ibi reliquit praesidium Romanorum. Statim .... venerat Pompeius et .... stabant in regimen populi iam a regressu e Babylone usque in id tempus.

Accidit autem ut dum Aristobulus et filii eius ascendunt, vincti quidem, Romam, Alexander filius natu maior Aristobuli fugit et venit in Iudaeam, et collegit exercitum. Paullo post et ipse Aristobulus fugit et se paravit (ad bellum), et rursum devicti sunt, et in manus inciderunt Romanorum secunda vice et Romam missi sunt, et postea ambo mortui sunt.

Antipater autem strenue pro sacerdotio Hyrcani decertabat, et etiam Romanis plurimum in bello auxilium contulerat. Caesar autem, hisce auditis, procuratorem universae Iudeae eum constituit; confirmavit autem Hyrcano summum sacerdotium. Mox vero Antipater filium suum Herodem in Galilaeam constituit, Phasaelem vero instituit ducem exercitus Hierosolymis.

Mater autem Herodis erat ex Arabibus; ille vero erat vir strenuus et victorias......in terra........ fuit; propterea etiam excitati sunt in eum *et accusaverunt eum apud Hyrcanum summum *p. 173.

[1] Sic ms.; lege : «Grypus». — [2] Desunt versus sex.

sacerdotem. Antipatrum autem Malchus rebellis veneno interemit, et . . . .

Antigonus autem unus e filiis Aristobuli Roma effugit, celeriter exercitum congregavit et etiam Parthos mercede conduxit, dolo urbem ingressus est; et Phasaelem fratrem Herodis occiderunt Hyrcanumque summum sacerdotem captivum abduxerunt : rexerat autem annos 34. Ad hunc *virum* usque summi sacerdotes inde a reditu e Babylone secundum legem fuerant. Steterunt autem annos 483, sicut etiam praedixerat Daniel in numero hebdomadarum quem indicavit.

Herodes autem fugit, Romam adscendit, Augustum Caesarem adiit et res istas eum edocuit. Ab eo postulabat ut sibi daret auxilium. Caesar vero eum regem in Iudaeam constituit et misit eum, mandavitque ducibus exercitus ut ei opitularentur. Sossius, dux exercitus Romanorum, mox castrametatus est ad Hierosolyma, proelium iniit cum Antigono, eum devicit vinctumque abduxit et regnum Herodi tradidit.

Anno 275° imperii Graecorum, qui erat annus 16us Cleopatrae, et 8us Augusti Caesaris, regnavit in Iudaeos, primus e gentibus, Herodes qui erat e patre Idumaeus e matre Arabs : et completa est prophetia *scripta* per Mosen dicentem [1] : «Non deficiet dux e Iuda usque dum veniat ille cuius est principatus, quem expectabunt Gentes». Cum autem adeptus esset regnum Herodes summa magnificentia et prosperitate gubernabat, et conditis civitatibus splendidisque aedificiis universam regionem suae dominationis ornavit.

*p. 174. Anno 281° imperii Graecorum, qui est Augusti *Caesaris *annus* 14us et Herodis 7us, expletis a Cleopatra annis 22, imperium Romanorum etiam in Aegyptum sese extendit. Occisa est Cleopatra et cessavit imperium Ptolemaeorum.

Herodes antequam regnaret acceperat uxorem cui nomen Dušia [2] e qua genuit Antipatrum ; quando autem regnavit eam eiusque filium expulit et sumpsit Mariam, filiam Hyrcani qui fuit summus sacerdos [3] . . . .

. . . . poenam, fugit cum uxore sua in Hispaniam. Etiam ante res istas, magna inimicitia erat inter eum et Aretam regem eius socerum, quia cum accepisset Herodiadem iniuriam fecerat priori *uxori* quae erat filia Aretae, regis Petrae [4] : et inde is

[1] *Gen.*, XLIX, 10. — [2] Sic ms.; lege : «Doris», cf. p. 46, n. 1. — [3] Deest folium saltem unum. — [4] Ms. : «Petraya»; forte : Petraeae *Arabiae*.

bellum adversus *Herodem* gessit quia in contemptum venerat filia sua. Cum autem proelium cum eo iniisset periit exercitus Herodis. Et haec ei acciderunt propter dolum *quo usus est* erga Iohannem Baptistam. Rexit autem Herodes annos 24.

Apostoli autem discipuli sancti Salvatoris nostri, post passionem Domini nostri et eius ascensionem, Iacobum, qui vocabatur frater Domini nostri, designarunt ut esset episcopus *Hierosolymae*. Hic autem Iacobus iustus et frater Domini nostri ipse est filius Iosephi frater Iosē, ab eius uxore prima et vetula, et vocabatur iustus propter suam castitatem. Eum autem e summitate templi praecipitarunt Iudaei, et manibus fullonis ligno percussus mortuus est; abu tero enim matris suae optimus fuit, vinum et siceram non bibit neque quidquam quod habet in se animam *comedit*.

Hisce temporibus adimpletum est per Thaddaeum[1] quod promiserat Salvator noster* Abgaro : credidit is et familia eius; et mox *p. 175.
misit epistolas ipse Abgarus ad regem Graecorum cum donis et muneribus, postulans ab eo ut ultionem sumeret a Iudaeis; is illi assentiens misit et necavit principes Iudaeorum. Dicit historia Tiberium fuisse ad quem scripsit Abgarus.

Addaeus vero apostolus postquam evangelizavit regionem Edessae et Mesopotamiae, mortuus est in ecclesia quam condiderat Edessae, die 10ª mensis ʾiyar, diebus Gaii imperatoris. Accepit autem post eum sedem summi sacerdotii Aggaeus. Abgarus etiam post Addaeum apostolum defunctus est ipse fidelis : et accepit regnum filius eius. Hic autem valde scelestus fuit; postulabat ab Aggaeo sericario ut sibi faceret vestes sericas sicut patri suo; ille vero non dereliquit ecclesiam nec ei assensit; misit rex frangere eius crura et hac ratione consummationem obtinuit.

Accepit autem manum sacerdotalem ab Aggaeo sericario, discipulo Addaei apostoli, Persis et universa regio Assyriorum, Medorum et Aramaeorum, et universa regio Bēt Huzayē, et universa regio Bēt Gōg et Magōg, et universae regiones quae Babylonem circumiacent usque ad finem Indorum.

Accepit autem sedem post eum Paluṭ, qui presbyter factus fuerat ab Addaeo.

Hisce temporibus fuit persecutio *concitata* in Stephanum protomartyrem, et accepit consummationem martyrii per lapidationem.

[1] Infra : Addaeum; eadem varietas occurrit in documentis Edessenis a Cureton editis.

Et etiam Philippus, unus e septuaginta *discipulis*, in Samariam descendit; et Simon ibi detectus est et poenam Petri ope tulit.

Eis temporibus fuit etiam Philon, sapiens Hebraeorum.

Interea lapidatus est a Iudaeis etiam Iacobus frater Domini nostri, et tandem in caput ligno percussus et mortuus est. Accepit autem ab eo manum sacerdotalem apostolicam Ierusalem et uni-
p. 176. versa regio Palaestinae *et Samaritanorum et Philistaeorum, et regio Arabum et Phoenicia[1] .... Caesarea. Rexit autem annos 30.

Stetit autem post eum eius in loco in episcopatu Hierosolymorum, episcopus II^us, Simeon, filius Cleophae, fratris Iosephi.

Eis temporibus, Pilatus ἡγεμών, qui erat Hierosolymis, angustias vehementes e doloribus passus, cum acerbitatem doloris ferre non valeret se ipsum occidit et propriis manibus sibi poenam qua dignus erat imposuit.

Gaius autem cum regnavisset annos 4, ei successit Claudius Caesar. Hic autem, quia fuit ei adiutor in rebus imperii Agrippas, dedit huic universum regnum patrum suorum, et Herodem, eius fratrem, regem Chalcide constituit.

Tunc fuit persecutio de qua sermo fit in Actis[2]. Et Agrippas caput Iacobi, fratris Iohannis, tum gladio amputavit, et apprehendit etiam Simeonem Cepham; at non se substraxit iustitiae Dei, sed mox attigit eum decretum iustitiae et percussit eum angelus Domini, et consumptus vermibus periit. Vixit autem annos 54, et regnavit diebus Gaii *annos* 4 et diebus Claudii 3. Reliquit tres filias : Berenicen, Mariam et Drusillam, et filium Agrippam puerum parvulum. Berenice fuit uxor Herodis, fratris sui *patris*, regis Chalcidis, Drusilla vero Felicis praesidis. Paullo post mortuus est et ipse Herodes rex Chalcidis; reliquit autem e Berenice duos filios : Berenicum et Hyrcanum, et e Maria Aristobulum. Denique mortuus est etiam Aristobulus frater eorum, filius Aristobuli primi : hic autem nusquam regnavit.

*p. 177. Agrippae autem dedit Claudius *Caesar regnum patrui eius, et addidit ei universam tetrarchiam Philippi et Lysaniae. Hic autem Agrippas, sicut diximus, relictus est puer parvulus a patre suo Agrippa.

Claudius regnavit annos 14. Hunc Claudium olim fecerat Tibe-

[1] Deest una vox. — [2] *Act. Ap.*, XII.

rius vicarium suum, et Romae reliquit eum cum iret ad pugnandum cum Hispanis qui rebellaverant. His autem temporibus Simeon *Petrus* ibi praedicabat; cum vero vidisset Protonice, uxor Claudii, virtutes quas operabatur Simeon, credidit in Christum; et venit Hierosolymam, et venerata est loca sancta Golgotha et Resurrectionis, et requisivit lignum pretiosum Crucis quod ab ea coacti adduxerunt Iudaei; illud accepit et commisit Iacobo qui eo tempore praeses erat in ecclesia fidelium.

Post Claudium regnavit [VI^{us}][1] Nero. Hic autem regem fecit in Armenia minori Aristobulum, filium Herodis regis Chalcidis, fratris Agrippae maioris; regno autem Agrippae minoris, filii Agrippae maioris, addidit quattuor civitates. In Iudaeam vero constituit procuratorem Felicem. Stetit autem Agrippas in regno annos 26.

De Herode autem filio Antipatri Idumaei, amico Hyrcani summi sacerdotis Iudaeorum et de filiis eius; rursum et de successione Machabaeorum hucusque producta, brevi et compendiose notavimus. Non enim historiam cuiuscunque rei instituimus componere, sed memoriale quarumdam rerum quae nobis necessariae visae sunt. Hoc etiam notandum est: prolem Alexandri occisi, fratris Aristobuli, in Armenia maiori regnavisse.

Apostoli *sancti e Palestina in Syriam venerunt evangelizantes *p. 178.
et docentes gentes. Cum autem recepisset populus Antiochiae verbum Domini, constituerunt ibi Apostoli altare, et aedificata est ecclesia primum Antiochiae, et ex inde appellati sunt discipuli «christiani»[2]. Posita sunt fundamenta ecclesiae Antiochiae, a Petro, anno 350° Alexandri, et ab ipso Petro acceperunt verbum vitae Antiochia et universa Syria et Cilicia et Galatia usque ad Pontum.

Hisce temporibus fuit contentio Petrum inter et Simonem. *Petrus* pluries devicit eum et confudit detexitque cuncta artificia magiae eius; et populus qui post eum errabat ad veritatem confugit; etiam Clemens cum suis fratribus tunc crediderunt et Petri discipuli facti sunt.

Petrus vero, populo Antiochiae iam fidem amplexo, Romam progressus est post annos 8; in itinere ad Romam duos annos egit.

[1] Hic numerus non in linea sed supra nomen scriptus est; eadem ratione superscripti sunt numeri regum et episcoporum quoscumque infra invenies uncis inclusos. — [2] In margine scriptum est : «Eis temporibus credidit Paulus et annumeratus est collegio Apostolorum, et coepit praedicare anno 352 (?) Alexandri».

Sui loco reliquit episcopum primum Evodium. Cum autem Romam pervenisset ibi rursum Simonem penitus devicit, et condidit Deus per eum sedem in ecclesia Romana.

Accesserunt autem multi fideles ad Marcum Petri discipulum, cuius meminit in epistula catholica [1], et eum rogarunt ut e praedicatione sui magistri evangelium eis scriberet et relinqueret.

Marcus autem primum praedicavit verbum Dei in Aegypto interiori, in Libya, in Thebaide usque ad fines Indorum (*Aethiopum*); et factus est episcopus Alexandriae per 6 annos, anno 8° Neronis.
*p. 179. Stetit autem post Marcum Alexandriae *episcopus II^{us} Anianus. Inter ea quidem, Paulo praedicante verbum Dei Iconii, Thecla sancta prima martyr credidit; et cum Paulo sedulo circuibat habitu virili, cum comam quidem suam amputavisset, et angustias multas pro veritate perpessa est.

Anno 12° Neronis, Alexandri 375°, Paulus martyrium passus est Romae, Neronis instinctu, *die* 5^a *mensis* tamūz; et eodem anno, testimonium reddidit etiam Petrus qui crucifixus est inverso capite, *die* 28^a kanūn prioris; sed cum multi e fratribus fidelibus mortui essent hac die, egressus est Marcus cum quattuor fratribus noctu, et deposuit Simeonem suum magistrum e cruce, et corpus *etiam* Pauli ibi sumpsit; sed quia nox erat non invenit caput eius. Et quidam discretus Roma exiit mane et collegit corpora et membra martyrum quae dispersa erant, et etiam caput Pauli, et recondidit ea uno loco. Elapso tempore, pastor cui ibidem erat septum ovium sumpsit caput Pauli, quod iacens videbat, illudque reposuit super septum ovium ex alto; et noctu vidit ignem inflammatum supra caput. Verbum cum diffusum esset pervenit ad sanctum Xystum pro hoc tempore episcopum Romae. Clerici quidem dicebant esse caput Pauli; ille vero dixit: «Non decet ut sine probatione corpus peregrinum ad corpora sanctorum reponamus.» Cum autem valde ab eis vexaretur placuit ut deponerent caput ad pedes Apostoli. Vigiliam compleverunt ministerii per noctem, et ad auroram inventum est caput ad partem superiorem *corporis* re-
*p. 180. gressum et adhaerens vertebrae *colli gladio amputatae. Et omnes crediderunt Deumque laudarunt.

Stetit autem Petrus annos 25, et menses 2, et dies 3: praedicavit verbum Dei, postquam adscendit Romam Antiochia propter Simo-

[1] I Petr., v, 13.

nem magum qui ibidem decipiebat, Romae, et in universa Italia, et in Hispania, et in Britannia, et etiam in ceteris locis circumiacentibus.

Stetit autem post eum in ecclesia Romae [II^{us}] Linus, cuius meminit Paulus in epistula ad Timotheum[1] qui fuit episcopus primus Ephesi; Titus autem in Creta, et etiam Dionysius ex Arios pagos Athenis fuit *episcopus*.

Anno autem dicto, nempe anno 375°, cum populus Iudaeorum omnino in rebellionem venisset in eos bellum excitatum est. Missus est in Iudaeam Espasianus dux excercitus cum Tito filio eius. Dum autem obsidunt Hierosolymam mortuus est Nero; regnaverat 12 annos; et regnavit [VII^{us}] Galbas, annum unum. Romani autem qui Hierosolymam obsidebant Espasianum imperatorem renuntiarunt; et statim bellum commisit Tito et Romam adscendit. Titus autem urbem penitus diruit; antequam ea potiretur multi fame perierunt, et etiam mulieres parvulos suos devorarunt. Ut ait quidam e scriptoribus[2] : 110 myriades fame perierunt, 7 *myriades captivorum* captae sunt, reliqui occisi sunt ad 6 circiter *myriades*. — Hisce autem temporibus erat sacerdos et doctor Iudaeorum Iosephus.

Colliguntur autem anni ab anno 15° Tiberii ad annum 2um Espasiani et ruinam completam Hierosolymorum : 42; — *et ab An- *p. 181.
tiocho : 238; — et a Dario : 590; — et a Salomone : 1103.

Postquam regnavit Espasianus annos 10, ei successit [IX^{us}] Titus.

Anno 2° huius imperii, postquam rexit Linus ecclesiam Romae annos 11 et menses 3, ei successit [III^{us}] Anacletus.

Postquam regnavit Titus annos 2, regnavit post eum [X^{us}] Domitianus eius frater.

Anno 4° Domitiani, postquam Anianus Alexandriae explevit annos 22, accepit ecclesiam huius loci [III^{us}] Abilius.

Anno 12° Domitiani, postquam stetit Anacletus annos 12 et mensem unum ei successit [IV^{us}] Clemens, quem notavit Paulus[3] fuisse sibi adiutorem. Huius exstat epistula ad Corinthios magna.

Eo tempore excitavit persecutionem Domitianus in Christianos; et Iohannes evangelista in Patmum relegatus est.

Antiochiae, postquam stetit Evodius 30 annos, [III^{us}] Ignatius

[1] II Tim., iv, 21. — [2] Fl. Ios., *Bell. Iud.*, VI, ix. Numeri hic perturbati; cf. Eus., *Chr.*, ann. 2086. — [3] *Philip.*, iv, 3.

ibidem factus est episcopus; is primus docuit alternis choris psallere in ecclesia.

Postquam regnavit Domitianus annos 15, ei successit [XI^{us}] Nerva filius eius, et is postquam regnavit annum unum, [XII^{us}] Traianus imperio potitus est.

Et anno eius 1°, postquam Abilius Alexandriae stetit annos 13, ei successit [IV^{us}] Cerdon.

Hisce temporibus, fuit Menander magus, discipulus Simonis; et haeresis Ebionitarum qui dicunt Christum e matrimonio natum;
*p. 182. et Cerinthus qui dixit *in terris fore regnum *Christi;* et Nicolaitae impuri.

Anno 3° Traiani, postquam explevit Clemens episcopus Romae 9 annos migravit e saeculo, et suscepit *episcopatum* [V^{us}] Evaristus.

Tunc Simeon[1], filius Cleophae, martyrium passus est postquam fuit in episcopatu annos 42, decem ante ruinam Hierosolymorum et 32 post ruinam, usque ad annum 9um Traiani, duobus annis post mortem Iohannis evangelistae; vixit autem 120 annos, et is solus supererat hoc tempore e tota generatione Apostolorum. Eius loco stetit Hierosolymis [III^{us}] Iustus.

Etiam Ignatius, postquam rexit annos 15, bestiis Romae traditus est. Et eius loco stetit [IV^{us}] Heron[2].

Anno 7°[3], e mundo exiit Iohannes evangelista postquam stetit in episcopatu annos 70; habuit discipulos Ignatium et Polycarpum; protracta est autem vita Iohannis ad annum 7um[3] imperii Traiani. Ei successit Timotheus[4].

Hisce temporibus martyrium passa est sancta Drosis ab ipso Traiano, qui erat eius pater, cum sanctis virginibus eius sociis. — Martyrium autem passi sunt hoc tempore Šarbīl et Bībay, eius soror, a Lysania praeside Edessae civitatis, cum Edessae regnaret rex Abgarus, qui erat nepos Abgari fidelis qui edoctus fuerat ab Addaeo; et tormenta ei inflixit denique sera secuit eum.

Illustris erat hisce temporibus, in Asia, Polycarpus episcopus Smyrnae, qui ab apostolis sanctis ordinationem acceperat. De eo narrat historia : cum apprehendisset eum Traianus iniquus iussit
*p. 183. ut igne cremaretur; sed *flamma rogi in modum fornicis supra caput eius exstitit; denique videns eum non comburi iussit ut

[1] In margine scriptum est : «Is Simeon, filius Cleophae, frater est (*sic*) Iosephi viri adscititie Mariae, et morte crucis necaverunt eum Iudaei». Cf. p. 136, l. 11. — [2] Antiochiae. — [3] Ms. : anno 9°; sed superscriptum est 7°. — [4] Ephesi.

gladio perfoderetur ab uno quaestionariorum, et cum confodisset eum exivit exinde anima eius in speciem columbae et sanguis abundans defluxit e vulnere, qui rogum exstinxit. Et ita consummatus est, [cum rexisset annos 70; martyrium passus est die 23 *mensis* šebaṭ][1].

Illustris autem erat tunc et Papias Hierapolis, et Ephesi Onesimus, et Demas Magnesiae, et Polybius Trallibus.

Anno 12° Traiani, Cerdon Alexandriae exiit e mundo postquam stetit annos 11. Composuit librum de existentia mundi, de sex diebus et de omnibus quae creata sunt a Deo his diebus. Eius loco stetit [V^{us}] Primus[2].

Et hoc tempore, postquam explevit Evaristus Romae annos 8 et menses 10, ei successit [VI^{us}] Alexander.

Hisce temporibus martyrium passus est sanctus Mar Phocas episcopus et martyr, qui est ex agmine apostolico; testimonium autem reddidit *die* 13ª *mensis* tešrīn posterioris in Asphunia[3].

Traianus postquam tenuit imperium annos 20, ei successit [XIII^{us}] Aelius Hadrianus.

Anno 3° Aelii, cum explevisset Alexander Romae annos 10 et menses 7, ei successit [VII^{us}] Xystus.

Et in ecclesia Alexandriae postquam explevit Primus annos 12, ei successit Iustus (VI^{us}.

Episcopi Hierosolymitani[4]) quindecim steterunt e circumcisione qui habebant testimonium bonum, quorum nomina: primus Iacobus, annos 28; II^{us} Simeon [annos 70][5]; — III^{us} Iustus [annos 7]; — IV^{us} Zachaeus [annos 8]; — V^{us} Tobias [annos 3]; — *VI^{us} Beniaminus [annos 3]; — VII^{us} Iohannes [annos 2]; — VIII^{us} Matthaeus [annos 3]; — IX^{us} Philippus [annos 13]; — X^{us} Senecas [annos 3]; — XI^{us} Iustus [annos 2]; — XII^{us} Levi [annos 8]; XIII^{us} Ephrem [annos 3]; — XIV^{us} Iosephus [annos 3]; — XV^{us} Iudas [annos 3].

* p. 184.

Anno 12° Hadriani, Aquila interpres notus erat; hic erat filius soceri imperatoris.

Hisce temporibus, statuerunt Iudaei reaedificare Hierosolyma et templum; cum vero constituisset imperator Aquilam rei curatorem

[1] Uncis inclusa in margina scripta sunt. — [2] Ms.: «Firmvs». — [3] Vox corrupta; restituendum ܣܝܢܘܦܐ, id est Sinope in Ponto (ex *Act. SS.*, 14 iul.). — [4] Quaedam exciderunt: ex Eus., ann. 2135, 2140 sensum supplevi. — [5] Numeri annorum superscripti sunt nominibus episcoporum; hic autem pro 70 forte legendum 3 (?).

et cum vidisset Aquila discipulos Apostolorum prodigia operantes ad christianismum inclinatus est; cum autem accepisset signaculum sanctum nomine tantum christianus fuit, in operibus vero paganismi, auguriis et sortibus conversabatur. Eum admonitum minime vero cessantem arcebant ab Ecclesia, et ex inde transiit ad Hebraeos eorumque doctrina imbutus est. Coepit interpretari perverse quae apud Septuaginta duo recte de Christo dicta erant.

Eo autem anno 12° regni Aelii Hadriani, postquam explevit Romae Xystus annos 10 et menses 2, ei successit [VIII^us] Telesphorus.

Et etiam Antiochiae fuit Cornelius [V^us].

Et post annum, cum explevisset Alexandriae Iustus annos 11, ei successit [VII^us] Eumenes.

Et cum Iudaei, secundum eorum consuetudinem, rebellionem fecissent, Hadrianus penitus diruit eorum civitatem et eius loco aliam condidit quam de suo nomine vocavit Aeliam. — Tunc constitutus est episcopus *Hierosolymae* primus e gentibus: Marcus.

Tunc fuerunt haeretici Saturninus et Basilides.

Hisce temporibus, Ephesi, post Timotheum accepit episcopatum Gaius, et post eum Gaius alius, et post hunc Phygellus (?)
*p. 185. *et post eum[1] . . . . et post eum Apollonius, et rursum Posidos[2] (?).

Postquam autem gubernavit Aelius Hadrianus annos 21 mortuus est, et stetit post eum Antoninus Pius.

Anno huius primo, Telesphorus postquam explevit annos 11, martyrio vitam suam consummavit. Ei successit [IX^us] Hyginos.

Eo tempore fuerunt Valentinus et Cerdon et Marcion[3], *haeretici.*

Cum autem complevisset Hyginos Romae annos 4 et menses 3, ei successit [X^us] Pius.

Et Antiochiae, postquam stetit Cornelius annos 17, impositionem manuum accepit [VI^us] Eros.

Et Alexandriae, postquam complevit Eumenes annos 12, Marcus factus est pastor ecclesiae huius loci; et cum explevisset Marcus annos 14, accepit ministerium [IX^us] Celadion.

Etiam in ecclesia Romae, cum complevisset Pius annos 19 et menses 4, stetit ibi [XI^us] Anicetus.

[1] Deest nomen. — [2] Forte: «Posidonius». — [3] In margine scriptum: «Anno 449 decessit Marcion e mundo».

Hisce temporibus erat Iustinus philosophus, e Neapoli, filius Prisci[1], filii Bacchi, e Neapoli Palestinae. Is fideliter composuit tractatum adversum paganos, et adversum Cerdonem qui a Simone haeresim acceperat; et tractatum alterum adversus haereses huius temporis; et tractatum alterum insignem *nempe* apologiam pro fide Christianorum ad Antoninum Pium Caesarem, filium Aelii Hadriani.

Postquam rexit Antoninus Pius annos 22, [XV^us] Marcus Aurelius et Verus Antoninus Lucius regnaverunt.

Eorum diebus fuit persecutio et multi martyrium passi sunt; inter quos Polycarpus cuius consummatio agonis supra consignata est, qui erat *episcopus Smyrnae, et rexit 70 *annos*[2]; et Iustinus *p. 186. philosophus, et Carpus episcopus e Pergamo, et Papulus[3] diaconus et virgo, iubente proconsule. Et etiam Onesimus discipulus Pauli martyrium passus est, iubente Tertullo[4] qui erat praefectus; dissectis eius cruribus migravit ad Dominum nostrum *die* 15 *mensis* šebaṭ.

Anno 8° Antonini, cum explevisset Anicetus Romae annos 11 et menses 4, ei successit [XII^us] Soter.

Etiam Alexandriae postquam stetit Celadion annos 14, ei successit [X^us] Agrippinus.

Et Antiochiae postquam stetit Eros annos 16, ei successit [VII^us] Theophilus.

Illustris erat, eis temporibus, Dionysius, episcopus Corinthi, et alii.

Postquam stetit Theophilus annos 15, Maximus stetit in ecclesia Antiochiae.

Tunc apparuerunt Tatianus deceptor, et Bar Daiṣan syrus. Hic autem annus erat annus 465us Graecorum.

Hisce temporibus, fuit inundatio Edessae quae perdidit plus quam mille homines.

Cum autem explevisset Soter Romae annos 19 et menses 6, ei successit [XIII^us] Eleutherius.

Anno 17° Antonini, Pōlītīnōs episcopus *civitatis* Ludunā[5], cum

[1] Sic legendum, ex ipsa inscriptione Apologiae maioris. Ms. : «Priscopi». — [2] In dextra margine adnotatum est : «scriptum est in eius historia eum matyrio affectum esse per Traianum»; in sinistra vero : «Et Paulus martyr, et Iuliana eius soror». Prima nota ad Polycarpum spectat, ut videtur; altera omissionem supplet. — [3] Eus., *H. E.*, IV, xv. — [4] Τέρτυλος. *Act. SS.*, 16 febr. — [5] Pothinus Lugduni.

explevisset annos 90, successorem habuit Irenaeum discipulum Polycarpi.

Antoninus autem regnavit annos 19. Ei successit [XVIus] Commodus.

*p. 187. Anno primo eius, cum complevisset *Agrippinus Alexandriae, annos 12, successorem habuit [XIum] Iulianum. — Tunc ibidem illustres erant Pantaenus philosophus et Clemens eius discipulus.

In ecclesia Hierosolymitana, ut diximus, fuit primus episcopus e Gentibus Marcus, annos 3; [IIus] Cassianus, annos 2; [IIIus] Publius annos 3; [IVus] Maximus, annos 2; [Vus] Iulianus, annos 5; [VIus] Gaius, annos 4; [VIIus] Symmachus, annos 3; [VIIIus] Gaianus, annos 3; [IXus] Gaius, annos 4; [Xus] Capiton, annos 6; [XIus] Maximus, annos 4; [XIIus] Antoninus, annos 3; (XIIIus) Valens, annos 7; [XIVus] Dolichianus, annos 4; [XVus] Narcissus, annos 8; huius tempore fuit haeresis Phrygiorum et Montanistarum qui tunc prodierunt; adversum eos Apollinarius hierapolitanus fortiter decertavit, et Apollonius et Miltiades et Irenaeus.

Anno 10° Commodi, cum complevisset Eleutherius Romae annos 13, ei successit [XIVus] Victor.

Hoc tempore, cum complevisset Iulianus Alexandriae annos 10, ei successit [XIIus] Demetrius.

Et in ecclesia Antiochiae, postquam stetit Maximus annos 18, ei successit [IXus] Serapion.

Ecclesiam Caesareae Palestinae regebat Theophilus; et Corinthi *erat* Bacchyllus, et Ephesi Polycrates.

Hoc tempore fuit contentio de Pascha.

Postquam stetit Commodus annos 13, et Pertinax [XVIIus] 6 menses[1], Severus [XVIIIus] regnavit.

Tunc prodiit Artemon.

*p. 188. Postquam stetit Victor Romae annos 10 et menses 6, *ei successit [XVus] Zephyrinus, anno 9° Severi Caesaris.

Et anno 10° Severi, excitata est persecutio, et martyrium passus est Leonidas pater Origenis.

Hisce temporibus, Symmachus samaritanus sapiens notus erat, et sese convertit ad Iudaeos et secunda vice circumcisus est; et interpretatus Scripturas etiam corrupit *eas* propter pravitatem Sama-

[1] Ms. : «20 et menses sex».

ritanorum; eius vestigia premens paullo post Theodotion interpres notus erat.

Postquam autem stetit Severus annos 18, Antoninus filius Severi, qui cognominatur Geta [1], regnavit [XIX^{us}].

Eis temporibus inventi sunt Libri *sacri* recensionis «quintae» in dolio, Hierichunte, ubi latebant cum libris hebraicis aliisque libris [2].

Ephesi post Posidos (?) [3], stetit Onesimus; et post eum Lucius, dein Proclus.

Eo tempore, aliqua de causa, discesserat Narcissus ab ecclesia, et eius loco stetit [XVI^{us}] Dius, et post eum Germanion [XVII^{us}], et post eum [XVIII^{us}] Gordius. Tum, cum repertus fuisset Narcissus, cogebant illum ut regeret ecclesiam; cum autem senex esset secum adsumpsit *coadiutorem* in ecclesia *Hierosolymitana* Alexandrum [XIX^{um}].

Antiochiae, postquam stetit Serapion annos 18, ei successit [X^{us}] Asclepiades, confessor.

Eis temporibus, illustris erat doctrina, post Pantaenum et Clementem, Origenes; et Beryllus Bostrae Arabiae, et Hippolytus.

Postquam stetit in imperio Antoninus annos 8, post eum regnavit [XX^{us}] Macrinus, et, elapso anno uno, rursum (XXI^{us}) alius Antoninus [4] huic successit.

Anno 1° eius regni, Zephyrinus Romae postquam gubernavit annos 18 et menses 7, ei successit [XVI^{us}] Callistus, et hic cum vixisset *annos 5 et menses 2, successorem habuit Romae [XVII^{um}] *p. 189.
Urbanum.

Postquam autem regnavit Antoninus annos 4, factus est *αὐτοκράτωρ* Alexander [XXII^{us}] qui vocatur filius Mammaeae.

Eius temporibus inventa est recensio «sexta» Librorum sanctorum quae latebat in dolio, Nicopoli ad Actium [5].

Colliguntur autem ab Alexandro Magno et primo ad hunc *Alexandrum* usque: anni 532.

Hoc tempore, postquam stetit Asclepiades annos 11, Philetus [XI^{us}] stetit in ecclesia Antiochiae.

Cum autem stetisset [6]. . . . .

. . . .

[1] Ms. : «Gaietos»; lege : «cognom. Caracalla (cum Geta fratre suo)». — [2] C Eus., *H. E.*, VI, xvi. — [3] Cf. supra, p. 142, n. 2. — [4] Elagabalus. — [5] Sic ms.; cf. Eus., *H. E.*, VI, xvi. — [6] Desunt hic folia duo aut tria.

Accepit autem imperium, post Aurelianum [XXXI^{us}] Probus. Cum autem is regnavisset annos 6, Carus [XXXII^{us}] et filii eius, Carinus et Numerianus, susceperunt imperium.

Dionysius autem Romae postquam tenuit episcopatum annos 9 et menses 2, ei successit [XXVI^{us}] Felix.

Hisce temporibus martyrium passa est Stratonice cum Seleuco sponso suo; erant Cyzico e civitate.

Postquam tenuerunt Carus et filii eius imperium duos *annos*, deductum est imperium ad [XXXIII^{um}] Diocletianum; cuius diebus fuit persecutio vehemens, et eversae sunt ecclesiae. Annus primus eius imperii erat annus 610us Alexandri.

Anno 8° eius imperii, martyrium passi sunt Edessae Šamuna et Gurya, confessores.

Eis diebus apprehensus est ab Adriano praefecto vir asceta et
*p. 190. anachoreta Paphnutius e *Ṭanṭarōn [1], et coronatus est optimo martyrio per varia tormenta cum aliis multis qui cum *eo erant*.

[Eis temporibus commoti sunt muri Edessae] [2].

Tunc, in Perside, martyrium passus est Mar Iacobus intercisus.

Hisce temporibus fuit Mānī insanus.

Postquam stetit Felix in ecclesia Romae annos 5 et menses 3, ei successit [XXVII^{us}] Eutychianus, et cum is egisset annum unum, ei successit [XXVIII^{us}] Gaius.

Istorum diebus, cum absolvisset vitam suam Domnus Antiochiae, expletis annis 5 *in episcopatu*, eius loco fuit [XIX^{us}] Timotheus, annos 15, et post eum [XX^{us}] Cyrillus [3].

Et post [XXII^{um}] Hymenaeum, in ecclesia Hierosolymorum [XXIII^{us}] Zabdas accepit ministerium; et cum paullum *temporis* stetisset, ibi constitutus est [XXIV^{us}] Hermōn.

Alexandriae, postquam ministravit Maximus annos 18, ei successit [XVI^{us}] Theonas.

Etiam Romae, postquam stetit Gaius annos 15 et menses 7, ei successit [XXIX^{us}] Marcellinus.

Antiochiae autem, postquam stetit Cyrillus [3] annos 12, stetit [XXI^{us}] Tyrannus.

Et Ephesi, post Theodorum stetit Zoilus, et post eum Linthus, et Solon [4], et Alexander.

[1] Ms. «Ṭīṭrvn», lego: ܛܢܛܪܘܢ; in *Synax. Cpl.*, 25 sept. (ed. Delehaye, p. 79) Γεντυρίας, emendandum Τεντυρίας. — [2] Uncis inclusa in margine scripta sunt. — [3] Ms.: «Qndilvs». — [4] Cf. p. 49, l. 11.

Tunc noti erant doctores Alexandriae Pierius[1] et Achillas presbyteri.

Postquam autem ministravit Theonas annos 19, Petrus martyr [XVII^{us}] rexit *ecclesiam*. Anno 9° persecutionis decoratus est corona martyrii : stetit autem annos 12.

Colliguntur itaque a nativitate Domini nostri usque ad persecutionem anni 305.

Persecutio itaque vehemens et acerba diebus Diocletiani, *Maximiani (*p. 191.) eius collegae, et aliorum coaevorum, facta est usque dum victor Constantinus triumpharet et opprimeret persecutores.

Regnavit autem Constantinus anno 615° Alexandri, adhuc vivente eius patre [XXXIV°] Constantino[2]: *is* autem regnavit annos 12.

Regnavit autem [XXXV^{us}] Constantinus, vivente patre, 3 annos; et post duos annos, mortuus est Maximianus impius, qui regnaverat annos 9; et dein etiam Licinius tyrannus occisus est : regnavit autem annos 17.

In persecutione autem quam excitavit Licinius, post illam quae diebus Diocletiani *saevierat*, martyrium passus est Mar Ḥabīb, diaconus, e pago Tellṣeha, in regione Edessae, quem tandem post varia tormenta igne combussit. Apprehendit etiam Qūnē[3] episcopum Edessae, et Šaʿdut presbyterum, et Aitallaha diaconum, et dum eos vexat, occisus est Licinius. Mandavit autem Constantinus victor ut cessaret persecutio : et tunc liberati sunt.

Cum autem requiesceret paullulum a persecutione, anno 624° Graecorum, posuit Qūnē episcopus fundamenta ecclesiae magnae Edessae, et vitam suam finivit cum nondum absoluta esset; eam autem complevit Šaʿdut episcopus eius successor.

Eis temporibus, sublatis e terra omnibus tyrannis et persecutoribus, universum imperium relictum est digno memoriae iustissimae Constantino, postquam passus est martyrium Petrus episcopus Alexandriae, cuius sanguinis effusio finis fuit persecutionis, sicut ipse deprecatus est et petivit a Domino; steterat autem annos 11; ei successit [XVIII^{us}] Achillas, annum unum; et post eum [XIX^{us}] Alexander.

In ecclesia autem Romae, cum *rexisset Marcellinus annos 17 (*p. 192.) et menses 4, ei successit [XXX^{us}] Eusebius, annos 6 et mensem

[1] Πιέριος (Eus., VII, xxxii). — [2] Intellege «Constantio Chloro»; cf. p. 49, n. 2. — [3] Cf. p. 5, l. 1.

unum; et post eum [XXXI^{us}] Miltiades, annos 4; et post eum [XXXII^{us}] Silvester.

Antiochiae, postquam stetit Tyrannus annos 11, ei successit [XXIII^{us}][1] Vitalis, qui ecclesiam antiquam eversam aedificavit; et postquam stetit annos 6, ei successit [XXIV^{us}] Philogonius; stetit autem annos 5, et postea ordinatus est [XXV^{us}] Eustathius.

Et Hierosolymis, post Hermonem *fuit* [XXV^{us}] Macarius.

Et Edessae, post Saʿdut *fuit* Aitallaha; et primo sui *episcopatus* anno, aedificavit coemeterium et latus orientale ecclesiae.

Eo tempore prodiit Arius qui Filium creaturam dicebat. Erat presbyter in ecclesia Alexandriae. Et anno 20° imperii Constantini congregata est synodus episcoporum cccxviii, anno 636°, Nicaeae, hac de re et etiam propter pascham sanctam. Et ipse imperator cum eis congregationi aderat.

Ibi confessionem perfectam Trinitatis confessi sunt communiter et definiverunt unam esse essentiam Trinitatis : Patris et Filii et Spiritus Sancti. Eiecerunt autem Arium et eius asseclas : Eusebium Nicomediae, Theognidem Nicaeae, Marim Chalcedonis. Negotium etiam de Pascha composuerunt; et cum perfecissent festum victoriae[2], sic soluta est synodus.

Illustres erant in hac synodo cum praedictis episcopis : Iacobus episcopus Nisibis; Alexander Alexandriae; Patrophilus[3] episcopus Constantinopolis, Eustathius Antiochiae, Eusebius Caesareae Pa-
*p. 193. lestinensis, Macarius Hierosolymorum, *Vincentius[4] presbyter romanus locum tenens Silvestri episcopi Romae; cum reliquis.

Colliguntur itaque a nativitate Christi, quae accidit anno 309° Graecorum secundum sententiam Andronici, usque ad annum 20um imperii victoris Constantini, in quo congregata est synodus Nicaena, qui est annus Graecorum 636us : [anni 327, et ab eius Ascensione][5] colliguntur anni 296.

Mox post synodum, Alexander episcopus Alexandriae vitam suam finivit, anno 640° Graecorum, postquam rexit annos 23.

Et anno 649°, mortuus est Mar Iacobus Nisibis.

Et anno 654°, Abraham factus est episcopus Edessae; is aedificavit aedem Confessorum ad septentrionem civitatis.

Eis temporibus aggressi sunt Iudaei reaedificare ruinas et templum,

[1] Sic ms., omisso numero xxii. — [2] Alludit ad vicenalia Constantini. — [3] Ms. : «Bvṭrvn»; cf. p. 149, l. 6, forte corruptum e Μητροφάνης (Eus., *Chr.*, I, App., 80). — [4] Ms. : «Bīqṭvs». — [5] Uncis inclusa desunt in ms.

quin eis concessum fuisset; re autem nota, imperator misit et mandavit aures eis amputare et eos circumducere per loca.

Post mortem Alexandri eius loco stetit in ecclesia Alexandriae Athanasius.

Anno 3° imperii Constantini, constituta est sedes imperii primum Constantinopoli, et ibi stetit episcopus primus Patrophilus.

Et eis temporibus, mater imperatoris, Helena Hierosolymam descendit ut ibi oraret in locis sanctis. Lignum pretiosum Crucis requisivit, quod cum invenisset simul ac clavos et lanceam, misit ad imperatorem. Haec acciderunt cum adhuc in vita maneret Macarius episcopus Hierosolymae.

[Eo tempore, etiam Antonius princeps et primus ascetarum in deserto Aegypti pugnam cum daemonibus agebat][1].

Patrophilus autem Constantinopolis *postquam rexit annos 13, *p. 194.
et *vitam* finivit, ei successit [II^{us}] Alexander; hic etiam adfuit synodo Nicaenae.

Post autem breve tempus, qui opinabantur opinionem Arii omnem lapidem movebant ut Arium in ecclesiam introducerent. Synodum habuerunt Antiochiae et Eustathium deposuerunt : steterat annos 8 : et eius loco instituerunt [XXVI^{um}] Eulalium haereticum, per annum, et postea [XXVII^{um}] Euphronium. Texuerunt rursum varias accusationes in Athanasium : nam persuasum habebant quod non possent cum is esset Alexandriae consilium suum perficere. Magnopere enim decertaverat cum haereticis in synodo cum comitaretur Alexandrum. Tenent itaque synodum Tyri et accusant Athanasium quod «amputavit manum cuiusdam Arsenii», at cum vocassent Athanasium ut corrigeretur, iustitia *divina* movit Arsenium ut veniret Tyrum; et quidem inventus est cum duabus suis manibus : et fraus universa detecta est. Nihilhominus ad aliam calumniam se converterunt dicentes : «Athanasius minatus est arcere frumenta quae secundum consuetudinem mittuntur ex Aegypto Constantinopolim.» Et cum Tyro synodus translata esset Hierosolymam, ibi receperunt Arium et Euzoium diaconum qui cum eo erat, et eiecerunt Athanasium in Galliam. Eiecerunt etiam Marcellum Ancyrae Galatiae; et sententiam synodi imperatori retulerunt, et iussit imperator ut Arius reciperetur.

Tunc Alexander episcopus Constantinopolis in angustia dolo-

[1] Uncis inclusa in margine scripta sunt.

reque magno fuit; se prostravit coram altari sancto, et gemuit acerbo dolore et petiit a Domino ut si opinio Arii praevalitura esset
*p. 195. * ipse ad assignatam diem non perveniret. Neque fefellit eum spes eius : ante enim diem quo recipiendus esset, Arius ingressus locum quendam ad exsolvendam alvum ibi, Domini castigatione, super fimum suum viscera et exentera emisit, et sic mortuus est morte amara.

Imperator Constantinus, expletis annis 31, exiit e mundo et reliquit sui loco tres filios suos : Constantinum, Constantem et Constantium [XXXVI^{um}].

Et in ecclesia Romae, postquam rexit Silvester annos 24 et menses 10, ei successit [XXXIII^{us}] Marcus, annos 2; et fuit pro isto [XXXIV^{us}] Iulius.

Etiam Alexander Constantinopolis, postquam rexit annos 23, mortuus est, natus annos 98; et praecepit ut, si placeret eis, constituerent ei successorem aut Paulum aut Macedonium. Unanimi consensu ordinatus est [III^{us}] Paulus. Re autem nota, imperator Constantius iratus est quod se nescio facta est consecratio Pauli. Iussit ut in silentio[1] maneret *Paulus*, et transtulit Eusebium Nicomediae ad sedem Constantinopolis.

Postquam requievit Macarius episcopus Hierosolymae eius loco creatus est [XXVI^{us}] Maximus.

Tunc, rogante Constantino Constantium, reversus est Athanasius ad suam sedem.

Antiochiae, postquam stetit Euphronius haereticus annos 23, ei successit Placitus[2].

Constantinus autem filius natu maximus Constantini victoris aedificavit Amidam civitatem[3], anno 660° Graecorum, et anno sequenti condita est Tella Mauzelat.

Et anno 667°, Abraham Qīdōnaya notus erat.

*p. 196. Et anno 672°, mortuus est Vologesius episcopus Nisibis; *et etiam Abraham Edessae; et huius in locum venit ex Ḥarran Barses episcopus, iussu imperatoris.

Brevi post mortuus est Constantinus cum regnavisset annos 24[4]. Et qui tenebant opiniones Arii, curis Eusebii, rursum synodum Antiochiae celebrarunt. In ea, secunda vice, Athanasium deposue-

[1] Ad litteram : «iussit ut ad se ipsum sit». — [2] Ms. : «Pvlnīqvs»; cf. p. 102, n. 1. — [3] Quae Constantino II hic adscripsit auctor de Constantio dicenda sunt; cf. p. 101, n. 2. — [4] Item intellege de Constantio.

runt et [XXI^{um}] Gregorium arianum eius loco Alexandriae instituerunt. Non autem venerunt ad hanc synodum neque Maximus Hierosolymorum, neque Iulius Romae, qui nec misit quemquam sui loco.

Mox, post synodum, Eusebius vitam suam finivit, cum stetisset annos 2. — Athanasius et Paulus Romam adscenderunt et Iulium edocuerunt res gestas. Ariani autem Alexandriae Gregorium amoverunt et eius loco [XXII^{um}] Georgium Cappadocem ibi instituerunt.

Iulius vero scriptis munivit Paulum et Athanasium et remisit eos ad civitates eorum. Quod audiens Constantius iratus est, et vi adhibita per milites Paulum expulit et [V^{um}] Macedonium eius loco adduxit. Athanasius autem fugit.

Orientales quidem, in epistula sua, conviciis multis Iulium affecerunt. Tum synodus congregata est in Italia, quae sedes eorum Paulo et Athanasio assignavit; sed neque ita placuit Constantio ut reciperet *eos*. Constans vero cum id audiisset valde ei displicuit, et illi mandavit ut aut reciperet quod statuit de Athanasio et Paulo synodus Italiae, aut acciperet bellum. Et cum his epistulis territus esset imperator Orientis, invitus quidem restituit sedes eorum Athanasio et Paulo.

Paullo post mortuus est imperator Occidentis Constans, et universum imperium ad Constantium devolutum est. Et statim expulsus est Paulus: Athanasius autem fugit.

Post autem Placitum haereticum, *qui stetit annos 4, stetit in ecclesia Antiochiae [XXIV^{us}] Stephanus haereticus, annos 3; et postea [XXV^{us}] Leontius haereticus, annos 5; et post eum rursum [XXVI^{us}] Eudoxius.

*p. 197.

Eis temporibus erat Mar Ephrem; tunc famosus fuit etiam Iulianus senex (*Saba*).

Constantinopoli Macedonius vehementer persequebatur eos qui opinionem Arianorum profiteri renuebant; et plus quam is Georgius Alexandriae.

Tunc prodiit Photinus.

Iulius episcopus Romae postquam rexit annos 15 et menses 2, ei successit [XXXIV^{us}] Liberius.

Tunc prodiit etiam Aetius palaestinensis atheus, qui antea erat diaconus in ecclesia Antiochena. Non autem cessavit tempestas haereticorum vel in regione Italiae, sed et ibi magnae perturbationes exstiterunt. Iussu imperatoris Liberius in exilium missus est, et eius

loco Ariani Philippum[1] constituerunt. Id autem populus romanus non tulit, sed mox Philippum eiecerunt et Liberium, invito imperatore, in proprium locum restituerunt.

Expulsus est etiam Hierosolymis [XXVI^{us}] Maximus et eius loco fuit [XXVII^{us}] Cyrillus. Paullo post celebrarunt synodum Seleuciae et deposuerunt Cyrillum eiusque loco instituerunt [XXVIII^{um}] quendam Adrianum. Deposuerunt quoque Macedonium Constantinopolis et amoverunt Antiochia etiam Eudoxium haereticum, qui sederat ibi annos 3, eumque Constantinopoli instituerunt, et pro Eudoxio Antiochiam adduxerunt [XXVII^{um}] Meletium, episcopum Alepi, qui iam Sebastia Alepum migraverat. Facta autem est
*p. 198. *eius translatio consensu duarum factionum Orthodoxorum et Arianorum. Ea die habuit homiliam in haec verba[2] : «Dominus creavit me principium viarum suarum in opera sua», et canonice et recte locutus adduxit exemplum trium digitorum et unius *manus*, dixitque : «coaequales essentia unum profiteor». Insurrexerunt in eum Ariani et in exilium eum eiecit Constantius. Et Antiochiae constituerunt [XXVIII^{um}] Euzoium. Inde populus divisus est. Cum autem reversus esset Lucifer ab exilio, Orthodoxis creavit episcopum [XXIX^{um}] Paulinum[3], qui eos dirigebat adhuc presbyter.

Hoc tempore, Athanasius latebat.

Hierosolymis, post Hadrianum fuit [XXIX^{us}] Heraclius, dein [XXX^{us}] Hilarius[4], denique Cyrillus reversus est.

Tunc prodiit Apollinarius Laodicensis. Modo dicebat Salvatorem nostrum animam non assumpsisse; modo dicebat animam quidem sumpsisse sed mentem non habuisse.

Etiam Macedonius cum eiectus esset e sede Constantinopolitana haeresim suscitabat; recusabat profiteri Spiritum sanctum consubstantialem Patri et Filio. Imperator Constantius, quem seduxerant quidam ex Arianis, multos ex Orthodoxis persequebatur. Causa omnium malorum fuerat presbyter qui testamentum eius patris ei attulerat. Quando enim moriebatur pater eius, nullus filiorum suorum aderat. Hac de causa fecit testamentum quod commisit cuidam sacerdoti, Eusebio nomine. Hic autem arianus erat. Attulit itaque testamentum Constantio; is cum invenisset scriptum secundum beneplacitum suum magno in honore habuit hunc *presbyterum* hac de causa.

[1] Cf. p. 52. — [2] *Prov.*, VIII, 22. — [3] Ms. : «Flavianum»; cf. p. 52, n. 4. — [4] Ms. : «'Irilivs»; Hilarius, *alias* Helladius. Numeros suo loco restitui.

*Regnavit autem imperator Constantius annos 25 et mortuus [*p. 199.] est. Et regnavit post eum [XXXVII^{us}] Iulianus.

Eius diebus facta est seditio Alexandriae. Populus Alexandriae Georgium apprehendit : super camelum ligaverunt eum, deduxerunt per totam civitatem, et cremaverunt eum camelumque eius. Ariani autem eius loco [XXIII^{um}] Lucium instituerunt; et Athanasius mox ab exilio redux tenuit ecclesiam.

Loco Meletii, Antiochiae *Orthodoxos* regebat Paulinus[1], qui adhuc erat presbyter, Arianos vero Euzoius.

Plures ab exilio reversi sunt; inter quos : Hilarius Pictavorum, Lucifer Caralium[2], Eusebius Vercellarum, Meletius Antiochiae.

Eusebius autem statim Alexandriam profectus est, et ibi cum Athanasio synodum celebravit, et Trinitatem sanctam divine glorificarunt, et eum qui homo factus est non solum carnem sed et animam *assumpsisse* professi sunt.

Meletius autem ab exilio reversus suis asseclis praefuit, et in tres partes scissa erat civitas. Quando autem Iuliani minae Athanasio notae fuerunt rursum fuga sibi providit.

Impius autem Iulianus dedit libertatem paganis, et multi martyrium passi sunt eius diebus; inter quos : Theodoretus[3], presbyter ecclesiae Antiochenae, et Iudas, episcopus Hierosolymorum[4], qui vocabatur Cyriacus et eius mater Ḥanna, et Eugenius, et beatus Macarius[5]; et Cyrillus diaconus, quem inter tormenta iugulaverunt et eruerunt eius iecur idque comederunt pagani : in eos vero excitatus est zelus iustitiae, eorum dentes deciderunt, linguae putrefactae sunt et oculi occaecati sunt.

Et Iudaei cum a Iuliano culparentur, quod sacrificia *neglexissent, [*p. 200.] praetextum ceperunt : «Cum praeceptum sit *nobis* quod extra templum hierosolymitanum non licet sacrificare, concede nobis, si vis ut sacrificemus, ut reaedificemus templum nostrum.» Annuit eis et coeperunt aedificare. Vix fundamenta iecerant, cum ex eis prodiit ignis: et eos qui ibi erant perdebat et aedificia consumebat et destruebat. *Id* cum audivisset Iulianus destitit quin urgeret eos ad aedificandum vel ad sacrificandum.

[1] Ms. : «Flavianum». — [2] Ms. : «Prhlvn». — [3] Alias Theodorus; (cf. Theod., *H. E.*, III, XI). — [4] Acta syriace edidit Guidi, *Rev. de l'Or. chrétien,* 1904, p. 79. Cf. Wright, *Cat. syr. mss.*, p. 1084; *Act. SS.*, maii t. I, 449. — [5] Suspicor primo scriptum fuisse nomen «Marci» Arethusii, de quo Theod., *H. E.*, III, VII, ubi et de Cyrillo fit sermo.

Imperator autem Iulianus in Persidem ivit; volebat enim Persidem sub iugo suae potestatis redigere : et ibi mortuus est. Dicitur autem senem Iulianum cum oravisset ob impietatem Iuliani habuisse revelationem de eius caede in Perside.

Regnavit quidem annos 3, et mortuus est. Post eum regnavit [XXXVIII^us] Iovinianus, menses 8. Annus autem quo mortuus est Iulianus et regnavit Iovinianus erat annus 674us Graecorum.

Athanasius autem iterum rediit e sua fuga, et tenuit ecclesiam mandato Ioviniani.

Cum autem mortuus esset Iovinianus, Valentinianus [XL^us][1] et Valens, frater eius, regnaverunt, anno 675°.

Hic autem Valentinianus qui factus est imperator cum, ingrediente Iuliano templum idolorum, aspergeret sacerdos aqua lustrali[2] eumque attigisset, zelo percussit sacerdotem; videns autem Iulianus quod fecerat iratus est eumque in exilium misit; quando regnavit Iovinianus eum arcessivit, et electus est in imperium cum esset catechumenus[3].

Hisce temporibus Romae erat Liberius; — Alexandriae : Athanasius Orthodoxis et Lucius Arianis; — Antiochiae, Arianis Euzoius; Orthodoxi vero partim cum Meletio partim cum Paulino[4] *p. 201. congregabantur, non enim eiectus erat in exilium * propter venerabilem eius senectutem; — Hierosolymis, Cyrillus; — Constantinopoli autem Eudoxius.

Illustris erat his temporibus Eusebius, episcopus Samosatae ad ripam Euphratis.

Iterum autem Valens Meletium in exilium misit, et Barsen Edessenum, et Eusebium Samosatenum. Deinde discessit Eunomius discipulus Aetii ab Eudoxio, qui postquam Eusebius in exilium profectus est sedem Samosatae occupavit, verum non admiserunt eum *cives* in communionem.

Imperator autem cum vidisset plebem Alexandriae Athanasii causa commoveri, iussit eum ecclesiam occupare.

Postquam Eudoxius ecclesiam Constantinopolitanam occupavit annos 12, pro eo Ariani Demophilum constituerunt, Orthodoxi vero Evagrium; cum autem facta esset seditio, iussit imperator eum qui creatus erat et qui eum fecerat in exilium abire. Porro Evagrius ordinationem ab Eustathio Antiocheno acceperat.

[1] Sic ms. — [2] Ad litt. : «aqua hysopi». — [3] Ad litt. : «audiens». — [4] Ms. : «Flaviano.»

Eis temporibus famam sparserunt Ariani : « Senex Iulianus nobiscum consentit. » Ei autem in desertum Orthodoxi litteras miserunt ut veniret et confunderet eos qui hoc mendaciter de eo professi erant. Et venit Antiochiam confuditque Arianos. Multi quoque per eum ad fidem veram adducti sunt; signa etiam magna operatus est Dominus noster eius manibus. Unum eorum hoc est : Deversabatur in domo mulieris cuiusdam fidelis, cui erat filius septem annorum. Is incidit in puteum. Illa vero non turbata est neque commota est. Cum id novisset *Iulianus* stetit supra puteum, et obtulit orationem Deo; postea in puteum adspexit, et inventus est statim puer in superficie aquae, et eum extraxerunt. *Iterum signum alterum : Cum ambularet per vicos civitatis, vir quidam qui manibus pedum loco ambulabat reptando cum ad latus eius transiret manum extendit et tetigit eius tunicam; et subito pedes eius exsoluti sunt, et rectus ambulavit. Et cum Arianos confudisset reversus est in desertum in regionem Parthorum, in locum qui dicitur Osrhoene[1]; et paullo post e mundo exivit, anno 678° Graecorum. *p. 202.

Eis temporibus, de Antonio quoque Ariani Alexandriae similem rumorem sparserunt; quod cum audivisset venit e deserto *Alexandriam* in diebus Athanasii, cum hactenus Constantinus etiam in vita superstes esset; et confudit Arianos, et confirmavit multos, et operatus est signa magna in civitate; et postea reversus est in desertum.

Postquam Liberius Romae rexit annos 6 et menses 3, ei successit [XXXVus] Felix, et post hunc [XXXVIus] Damasus.

Athanasius quoque cum rexisset ecclesiam Alexandriae 46 annos in pugnis multis et persecutionibus, migravit ad Dominum nostrum. Et fuit pro eo Gregorius haereticus[2], et post eum Georgius iterum haereticus, deinde Petrus discipulus Athanasii. Mox praevaluerunt Ariani et Euzoius Alexandriam ivit; Petrum autem expulerunt, et ecclesiam Lucio tradiderunt; quem nuntiis missis adduxerunt e Samosata, ubi episcopus post Eunomium creatus erat. Tunc multa mala patiebantur ii qui confitebantur verbum « consubstantiale ». Petrus quidem apud Damasum aufugit, quem de causa sua certiorem fecit. Damasus vero munivit eum epistulis quae confirmabant episcopatum eius et remisit eum *Alexandriam*. Populus statim

[1] Cf. Theod., *Philoth.*, II. — [2] Hic scriptum est et postea minio deletum : « cum persecutionem pateretur », *Athanasius* nempe.

*p. 203. Lucium *abegit et Petrum introduxit. Cum autem is annos 7 stetisset, reliquit locum suum Timotheo, fratri suo, et mortuus est.

Hoc tempore noti erant Basilius, episcopus Caesareae in Cappadocia, Petrus Gregoriusque eius fratres; et Gregorius Nazianzenus, et Ambrosius Mediolanensis.

Postea, cum regnavisset Valentinianus annos 12, mortuus est, anno[1] 687°; et regnaverunt post eum Valentinianus et Gratianus eius filii.

Valens quoque cum annos 16 regnavisset in bello mortuus est, a Barbaris igne combustus, statimque proclamatus est imperator Theodosius.

Eis temporibus mortuus est Mār Ephrem, [*die* 9ª *mensis* ḥazīran][2].

Et reversi sunt ab exilio episcopi quos eiecerat Valens; et Orthodoxi ecclesiam Edessae obtinuerunt; et Eulogius fuit in ea episcopus, qui ipse persecutionem passus erat, et eius presbyter fuerat in diebus Barsae. Porro Barses in exilio obiit, et hic Eulogius locum eius obtinuit; et exstruxit templum Mār Domitii, anno 688°.

Theodosius quidem cum regnaret expulit Arianos ab ecclesiis; et ipse aedificavit Rhesaina.

Eusebius autem episcopus Samosatae, cum ab exilio rediisset, creavit episcopos Eulogium Edessae, Protogenemque presbyterum, eius socium, qui in persecutione claruerat, ordinavit in Ḥarran, et Acacium in Alepum; in Dolichen vero creavit Marim, et quod eum multum diligebat, profectus est cum eo ut constitueret eum in throno eius. Porro Ariani multi erant ibi et arma adversus eos tulerunt; cum autem ambularet Eusebius in vico, mulier ariana proiecit in eum laterem e tecto, et ictu gravissimo et validissimo
*p. 204. vulneratus est in capite, *et post paucos dies, dum redit ad civitatem suam, media via e mundo exivit.

Meletius ab exilio redux invenit ibi[3] Paulinum qui senex erat. Sectatores eius operam dabant ut cum Paulino sederet Meletius. Paulinus vero dicebat « contra canones est ut sit mihi collega vir qui ab Arianis suscepit ordinationem ». Quidam autem sanationi providerunt huiusmodi pacto : collegit[4] nomina eorum qui apti erant episcopatui, inter quos erat Flavianus, et ab eis iuramenta obti-

[1] Superscriptus est numerus 8, inde legendum : 688. — [2] Uncis inclusa in margine scripta sunt. — [3] Id est Antiochiae. — [4] Meletius sane.

nuit ne quis eorum ad episcopatum accederet si alter duorum illorum episcoporum moreretur ante collegam suum. Meletius autem humiliter dixit ad Paulinum : « Si vis, misceamus greges, et communiter pascant oves. Si vero sessio throni qui est in medio generat litem, ego sedabo eam : ponemus librum Evangelii sancti, et nos sedebimus ad utrumque latus eius. Si ego prior ad finem vitae pervenero, obtinebis regimen gregis; si vero tu *prior mortuus eris*, ego igitur *regimen obtinebo.* » Paulinus autem non assensit. Stratelates Sapor, iudex huiusce rei factus, ecclesiam tradidit Meletio.

Eo tempore communi consensu multorum episcoporum translatus est Gregorius Nazianzenus Constantinopolim.

Theodosius imperator cum baptismum accepisset Thessalonicae ab Akilio[1], episcopo ecclesiae Orthodoxorum eius loci, mox Constantinopolim advenit et expulit Arianos ab ecclesia postquam annos (40 eam occupaverant)[2].

Sed Gregorius * Constantinopolis residentiam abdicavit et rediit in civitatem suam, postquam stetit ibi annos 12. * p. 205.

His temporibus claruit Iohannes monachus, propheta et videns e Thebaide, etiamque Marcus in monte Anṭaryae[3].

Post paullulum Evagrius monachus in deserto Scetensi ascetam agebat, et pugnam adversus daemones sustinebat; prius discipulus fuerat Gregorii Nazianzeni.

Anno 692°, qui est Theodosii annus 2us, iussu ipsius Theodosii congregata est Constantinopoli synodus episcoporum CL, propter impium Macedonium qui dicebat Spiritum sanctum esse creaturam; in diebus Damasi Romae *episcopi*. Congregati sunt autem ex Alexandria Timotheus, ex Hierosolymis Cyrillus, ex Antiochia Meletius, et Nectarius Constantinopolis. Aderant autem et Gregorius Theologus, et familia Basilii[4], et Akilios[1] Thessalonicae. Confirmaverunt quidem fidem Nicaeae, et dixerunt Spiritum sanctum dominum et vivificantem et consubstantialem Patri et Filio, et anathematizaverunt Macedonium eiusque sectatores; et episcopum creaverunt [VIII^um^] Nectarium; decreveruntque ut sit episcopo Constantinopolis praeeminentia honoris post *episcopum* Romae, quod haec *Constantinopolis* est Roma nova. Decreverunt etiam non *licere*

[1] Ἀσκόλιος (Socr., V, VI). — [2] Locus corruptus in ms.; sed sensus satis patet; cf. Mich. Syr., p. 156. — [3] Mons alias vocatur Tarmaqa; cf. Wright, *Cat.*, p. 782. — [4] Episcopi, ut videtur, supra designati, p. 156, l. 4, fratres s. Basilii.

ut episcopi discedant ab una dioecesi in alteram, aut extra *terminos* suae iurisdictionis administrarent.

Tum Meletius Antiochiae, cum sedisset annos 25, e mundo exivit in ipsa *urbe* Constantinopoli, antequam synodus dissolveretur;
*p. 206. et Gregorius Nyssenus, Basilii frater, *sermonem consolatorium habuit in eius sepultura.

Pro eo *Meletio* creaverunt Flavianum. Paulinus quoque *dux* Eustathianorum mortuus est, et sectatores eius pro eo Evagrium constituerunt. Cum autem is paullum vixisset, pro eo non factus est *episcopus* alius sed omnes Flaviano paruerunt.

Post congregationem synodi anno primo, qui est 693us, mortuus est Eulogius episcopus Edessae, et pro eo fuit Qūrā; et in diebus eius venit corpus Mār Thomae apostoli, et repositum est Edessae in templo.

Colliguntur autem a synodo Nicaeae usque ad eam quae Constantinopoli congregata est anni 59.

Imperator autem Gratianus postquam regnavit annos 15, in bello mortuus est.

Eodem tempore mortuus est etiam Timotheus magnus Alexandriae, cum sedisset annos 7; et fuit pro eo [XXVI^{us}] Theophilus.

Mortuus est paullo post etiam Cyrillus Hierosolymorum, cum sedisset annos 13, et fuit pro eo [XXXI^{us}] Iohannes.

Eis temporibus, imperante Theodosio, consulatu decimo Honorii, sexto Arcadii, inventa est capsa ossium sanctorum Stephani, protomartyris et primogeniti martyrum, et Nicodemi, et Gamalielis et Ḥabibi eius filii, in Kaphar Gamala vico Gamalielis, in Iudaea, ubi sepulti erant. Postquam enim lapidatus est, Stephanus extra Ierusalem proiectus est; Gamaliel autem occasionem nactus noctu praecepit ministris suis ut furarentur corpus sancti deferrentque in vicum Kaphar Gamala. Cum autem Gamaliel quoque mortuus esset, ibi sepultus est, etiamque Nicodemus. Et eo tempore revelatus est et apparuit quasi per somnium ille Gamaliel Luciano presbytero
*p. 207. eiusdem vici, et notum ei fecit *eos ibi sepultos esse imperavitque ei ut *id* manifestaret Iohanni episcopo Hierosolymorum.

Imperatorem autem Valentinianum iuniorem duces exercitus eius strangulaverunt et inventus est, ut fama refert, in palatio Tiberii strangulatus quidem in vigilia Pentecostes. Et cum Theodosius *id* didicisset, bello persecutus est rebelles: traditi sunt in manus eius, eosque interfecit.

Regnavit autem Theodosius annos 17, et mortuus est anno 707°. Filii eius totum imperium Romanorum acceperunt : Arcadius [XLII^{us}] Orientem, Honorius Occidentem.

Eo anno translata sunt ossa Iosephi patriarchae unde sepulta erant, a Sichem, in Constantinopolim, curis imperatorum Honorii et Arcadii.

Eo tempore fuit Diodorus haereticus, quem Meletius Antiochenus consecravit in Tarsum Ciliciae.

Paullo post, Nectarius episcopus Constantinopolis[1] vitam finivit, cum sedisset annos 17. Et fuit pro eo [IX^{us}] Iohannes Chrysostomus, qui erat presbyter in ecclesia Antiochiae. Annus autem consecrationis huius Iohannis est annus 710us. Anno uno et mensibus 10 antea, conditum est monasterium Qartamin, curis Mar Samuelis archimandritae primi et Mar Simeonis, eius discipuli, cui angelus noctu ostendit delineationem et dimensionem eius fundamentorum.

Et anno 711°, Theodorus Mopsuestenus notus erat, haereticus, qui interpretatus est Libros secundum mentem suam perversam.

Etiam his temporibus noti erant *Epiphanius Cypri, et Seve- *p. 208.
rianus Gabalae; etiam ʿApsima[2], filius sororis Mar Ephrem syri, qui sermones metricos de adventu Hunnorum composuit.

Iohannes autem cum pervenisset ad summum sacerdotium magnifice claruit doctrina, per libertatem et confidentiam magnam. Idcirco armata est in eum invidia, et inique expulsus est e sua sede, postquam rexit annos 6; ei successit [X^{us}] Arsacius, frater Nectarii, et postquam stetit annum unum fuit pro eo [XI^{us}] Atticus.

His temporibus Mar Isaac, doctor, discipulus Mar Ephrem notus erat; et habitabat Amidae.

Imperator Arcadius regnavit cum fratre suo annos 14; regnavit post eum [XLIII^{us}] Theodosius, eius filius, adhuc vivente Honorio.

Theophilus Alexandriae mortuus est, cum stetisset annos 38; et pro eo fuit [XXVII^{us}] Cyrillus, anno 721° Graecorum.

Flavianus quoque Antiochiae mortuus est cum stetisset annos 19; et fuit pro eo [XXXI^{us}] Porphyrius, annos 5.

Et eo tempore, anno 723° Graecorum, factus est Mar Rabūla episcopus Edessae; condidit templum Mar Stephani, quod erat synagoga Iudaeorum.

[1] Hic, lacuna unius vocis in ms. — [2] Ita ms., pro consueta forma «ʿAbsamya».

Post autem Porphyrium, stetit [XXXII^{us}] Alexander. Is autem potuit divisionem inter christianos Antiochae post annos 85 componere.

Romae, postquam rexit Damasus annos 15 et menses 3, ei successit Siricius.

Eo tempore fuit inventio corporis Zachariae prophetae, unius
*p. 209. ex duodecim *prophetis *minoribus*; inventum est per revelationem, in regione Eleutheropolis, in templo sub eius nomine consecrato.

Iohannes postquam stetit Hierosolymis annos 22, ei successit [XXXII^{us}] Praylus.

Et Antiochiae postquam rexit Alexander annos 10, pro eo factus est [XXXIII^{us}][1] Theodotus.

Eo tempore clarescebat Mar Simeon stylita.

[Eo tempore e regia aufugerunt Maximus et Domitius, et facti sunt monachi, diebus Macarii magni Aegyptii. . . .][2].

Romae autem, cum rexisset Siricius annos 15, Anastasius providit ecclesiae huius loci annos 3, et post eum [XXXVIII^{us}] Innocentius.

Tunc, imperator Honorius cum regnavisset annos 28 mortuus est, cum bene vixisset in timore Dei. Induebat enim se super carnem suam vestimento quod dicitur mataz[3], et super illud vestimento regio quod ab omnibus videbatur. Mortuus est autem anno 738° Graecorum; et regnavit Valentinianus, filius Placidae sororis Arcadii et Honorii.

Eo tempore, mortuus est etiam Atticus Constantinopolis, postquam rexit annos 20; et fuit pro eo [XII^{us}] Sisinnius, annos 2, cui successit [XIII^{us}] Nestorius haereticus, qui et ipse Antiochiae educatus fuerat.

Romae autem, postquam rexit Innocentius annos 16 et menses 2, fuit pro eo [XXXIX^{us}] Zosimus, annos 2 et menses 3; et post eum stetit [XL^{us}] Bonifacius annos 3 et menses 8; et rursum post eum [XLI^{us}] Celestinus.

Eis temporibus Eutyches archimandrita haereticus prodiit; impie locutus est de incarnatione Christi, anno 732° Graecorum.

*p. 210. *Anno sequenti martyrium passus est in Perside Iacobus intercisus, qui erat e Bēt Lapaṭ.

Antiochae, postquam stetit Theodotus annos 6, ei successit [XXXIV^{us}] Iohannes.

[1] Ms. : XXIII. — [2] Uncis inclusa in margine scripta sunt. — [3] Vox mihi ignota; incertae vocales.

Hierosolymis, postquam rexit Praylus annos 2, stetit [XXXIII^us] Iuvenalis.

Nestorius autem, ut diximus[1], cum olim esset presbyter Antiochiae ad episcopatum Constantinopolis elevatus est, et statim doctrinam turpem protulit. Dicebat enim : «Mariam Deiparam nemo appellet : Maria enim filia hominis est : ut autem Deus e filia hominis nascatur impossibile est.» Ex hac autem doctrina totus populus perturbatus est et multi suadebant Nestorio ut recederet ab hac impia doctrina : sed non annuit.

Eo tempore notus erat Andreas episcopus Samosatae ad Euphratem, qui et ipse postea impietati Nestorii consensit. Eius diebus fuit inventio ossium Septem martyrum qui martyrium passi sunt diebus impii Maximini : hic autem erat annus 740us *Graecorum*.

Anno sequenti decidit pulvis e caelo super universam terram.

Nestorio autem non recedente ab opinione sua perniciosa, synodus eius causa congregata est anno 743°, Theodosii 32°, iussu ipsius imperatoris Theodosi minoris, synodus episcoporum ccxx *qui convenerunt* Ephesum ad metropolim. Ibi convenerunt Cyrillus Alexandriae, Iuvenalis Hierosolymorum; etiam Celestinus Romae miserat *legatos suos episcopos et presbyteros. Et Theodoretus, et *p. 211. Acacius, et Isaacus doctor Syrorum *convenerunt*. Iohannes autem Antiochiae paullum cunctatus erat. Examine autem instituto, Nestorius nolebat e praeiudicata opinione sua perversa recedere, sed dicebat : «Ego, eum qui fuit duorum et trium mensium deum non dicam; sed innocens sum a sanguine vestro, et apud vos iterum non veniam»; et cum hoc dixisset, exiit; et conveniebat cum episcopis suae opinionis. Cyrillus autem et qui cum eo erant in medium protulerunt commentationes Nestorii, e quibus iudicarunt eum blasphematorem esse, eiusque depositionem fecerunt. Hanc depositionem miserunt ad Nestorium, una die postquam anathematizatus est, dum sedent in ecclesia sancta quae vocatur Maria : «Synodus sancta quae, gratia Dei, secundum mandatum fidelium et Deum amantium imperatorum, congregata est Ephesi : Nestorio novo Iudae[2]. Scito tu, propter praedicationem tuam impiam et pervicaciam tuam adversus canones, ut consentaneum est canonibus ecclesiasticis, die 22^a praesentis mensis ḥazīran a synodo deposi-

[1] Ms. : «ut dicunt». — [2] E Mansi, *Conc.*, IV, 1228, correxi; ms. : «novo Iudaeo».

tionem tuam effectam esse et te ab omni foro ecclesiastico extraneum esse. »

Et etiam Nestorius congregavit episcopos suae opinionis et pronunciavit depositionem Cyrilli necnon Memnonis episcopi Ephesi. Cum autem Iohannes advenisset et vidisset perturbationem exortam, indignatus est in Cyrillum quod *is* nimia celeritate usus erat, et nolebat venire ad synodum. Cyrillus autem Iohanni retribuens eius depositionem procuravit[1]. . . . .

. . . .

*p. 212. * . . . . Congregata est synodus Ephesi secunda vice anno 760° Graecorum. Principes et moderatores eius *erant* Dioscorus Alexandriae, et Iuvenalis Hierosolymorum, et Domnus Antiochiae, et Mar Bar Sauma archimandrita, monachus. Cum autem congregati essent et examinavissent acta *concilii* Constantinopolitani, Flavianus Constantinopolis et Eusebius Dorylaei depositi sunt; et clamaverunt episcopi et anathematizaverunt eum qui dicit duas naturas esse in Christo post unionem. Etiam Iohannes Aegearum depositus est cum aliis qui visi sunt opinioni Nestorii assentire : ut Theodoretus Cyrrhi et Ibas Edessae; Eutyches vero acceptus est quia fecit libellum retractationis. Pro Flaviano [XVI°][2], Constantinopoli constituit synodus sancta Anatolium [XVII^us][3], et dissoluta est.

Domnus autem Antiochiae postquam rexit annos 8, ei successit Maximus.

Eis temporibus profecta est Eudocia, uxor Theodosii imperatoris, Hierosolyma ut oraret, et reversa est.

Imperator autem Theodosius postquam regnavit annos 42, accepit imperium [XLIV^us] Marcianus.

Anno primo sui regni, congregavit et ipse episcopos in synodum Chalcedonis, anno 762°. Causa scilicet erat receptio Eutychis phantasiastae, potius vero ut rediret Theodoretus in suam sedem. Congregati sunt episcopi DLXVII. Misit autem imperator Iohannem tribunum ut adduceret Nestorium ad synodum. Cum esset in via et blasphemaret adversus Deigenitricem, attigit eum iustitia Dei et in itinere mortuus est; mortuus est quoque Dorotheus qui cum eo[4]

*p. 213. . . . . * . . . . con-

[1] Desunt folia nonnulla. — [2] Ms. : «VI»; ordo rectus est: 13. Nestorius (cf. p. 160, l. 26); 14. Maximianus; 15. Proclus; 16. Flavianus; 17. Anatolius; 18. Gennadius, 19. Acacius; 20. Fravitas; 21. Euphemius, etc. — [3] Ms. : «X». — [4] Desunt 7 versus.

stitus est Alexandriae Proterius; eiectus est autem Dioscorus in Gangra : steterat annos 7 in episcopatu; isti adhaeserunt opinioni duarum naturarum. Theodoretus vero anathematizatus erat in synodo anteriore.

Postquam eiectus est Dioscorus in exilium, multi *tamen* clam eum proclamabant in monasteriis. Proterius vero cum id didicisset dedit munus militibus et morti tradidit sacerdotes plurimos in sanctuario : quemcumque noverat adhaerere Dioscoro et hunc proclamare. Fideles autem Alexandriae tunc confortati sunt et sibi constituerunt episcopum [XXVIIIum] Timotheum, qui vocatur Aelurus; vir *erat* asceta et ieiunator, e deserto adductus a Cyrillo et ab eo in presbyterum consecratus. Ordinaverunt autem eum Petrus Iberus et duo episcopi Aegyptii. Strategus autem timens ne audiret imperator duos episcopos esse in civitate misit Timotheum in exilium; sed cum rixa magna in civitate orta esset revocavit eum. Cotidie vero rixas suscitabant in fideles Proterius et eius asseclae. Miles autem quidam (volens) contentioni finem imponere vocavit Proterium quasi complicem : et gladio transfodit eum qui mortuus est; tractum est eius cadaver, et recepit quae merebatur pro certaminibus quae excitaverat in civitate; sicut *olim* Georgii ariani *cadaver*, etiam eius cadaver cremaverunt.

Eis temporibus fuit inventio capitis Iohannis Baptistae in civitate Emesa, diebus Uranii episcopi huius oppidi.

*Tunc mortuus est Ibas, episcopus Edessae, qui fuerat Rabulae *p. 214.
successor[1]. . . . . .obviam ei et dixerunt ei nisi. . . . . . . non accepturos eum, sicut. . . . . eis. Et ipse dixit : «Quod scripsi, scripsi». . . . . et Theodosium monachum vi adhibita ordinaverunt, et [ipse creavit] episcopos multos[2].

Tunc Petrus Iberus ordinatus est episcopus Gazae. Erat regis filius et datus est obses Theodosio imperatori, qui eum in magno honore tenebat. Postea aufugit et in hanc regionem venit.

Iuvenalis cum despectus esset adiit imperatorem et secum adduxit exercitum ut apprehenderet Theodosium, et eos qui eum ordinaverant vinctosque mitteret ad imperatorem, excepto Petro Ibero cuius in gratiam imperatrix intercederat. Tum captus est Theodosius et

[1] Desunt circiter 12 versus. — [2] Ita e Mich. Syr., p. 216.

inclusus ab haereticis in........., in camera in qua erat calx; et mortuus est.

Marcianus autem cum regnavisset annos 8 mortuus est, et ei successit Leo.

Et anno 777° condidit Callinicum[1]...................

....

*p. 215. *.................... suasit Anatolius imperatori ut scriberet encyclicon et interrogaret *episcopos* quid eis videretur de definitione et de ordinatione Timothei. Qui Anatolio assenserunt dixerunt *definitionem* pulchram et rectam, ordinationem vero repugnare canonibus; alii non acceperunt sed spreverunt definitionem. Attamen Timotheus in Gangra eiectus est, et paullo post pulsus est in exilium in regionem Barbarorum, qui cum viderent excellentiam viri adhaeserunt ei. Quando autem advenit edictum imperatoris ut exiret, asseclae Proterii invaluerunt, multos fideles occiderunt et Timotheum e pelvi baptisterii, ubi prae timore latuerat, extraxerunt et eiecerunt; et ordinaverunt sibi alterum Timotheum, qui vocatus est Ḥawara[2] et etiam Salofaciolus[3]. Hic Timotheus assentiebat........... proclamare Dioscorum[4].........................

....

.... ut haec faciant.

Romae autem, cum rexisset Leo annos 22 et mensem unum, ei successit [XLIV^us] Hilarius, annos 6 et menses 3; et post eum [XLV^us] Simplicius.

*p. 216. Constantinopoli, cum stetisset Anatolius annos 9, *ei successit Gennadius, annos 15.

Et Antiochiae, cum stetisset Basilius annos 2, ei successit [XXXVII^us] Acacius annos 9; et post eum [XXXVIII^us] Martyrius annos 13, et post eum [XXXIX^us] Iulianus Cotinus, 5 annos, et deinde [XL^us] Petrus Fullo [anno 790][5].

Leo autem imperator cum regnavisset annos 18, accepit imperium [XLVI^us] Zeno. Brevi postquam tenuit imperium abiit in castrum Salamon[6]; et in eum insurrexit tyrannus Basilicus dictus qui eum expulit et imperio potitus est. Et mox Timotheum Alexan-

[1] Desunt aliquot versus. — [2] Id est «deceptor» vel, mutatis vocalibus Ḥewara «candidus». — [3] Non transcripsit syrus sed interpretatus est hoc nomen quasi «tremula fascia». De etymo, cf. Ahrens und Krüger, *Die sog. Kirchengesch. d. Zacharias*, p. 310. — [4] Desunt aliquot versus. — [5] Uncis inclusa in margine scripta sunt. — [6] Eadem lectio apud Mich. Syr., p. 251 (e Zach. Rhet., V, 1).

driam introduxit, quem ab exilio revocavit post annos 18. Exceptus est magna cum pompa; et secum adduxit ossa Dioscori et Anatolii eius fratris in theca argentea. Timotheo Salofaciolo, qui erat in civitate et amotus fuit, praecepit dari e *reditibus* ecclesiae denarium in singulos dies : is vero e cophinis quos nectebat vivebat.

Tum edidit imperator scriptum encyclicon cui assenserunt Timotheus et multi ex episcopis, circiter DCC, qui anathematizaverunt Tomum Leonis et Nestorium.

Simplicius autem Romae cum rexisset annos 16, ei successit [XLVI^us] Felix.

Et Hierosolymis postquam stetit Iuvenalis, cuius vita tempore trium synodorum protracta est, 39 annos, ei successit Anastasius annos 18, et deinde Martyrius; de isto narrant, cum defunctus esset habuisse discipulum caecum qui dixit : Si veritatem tenebat magister noster in fide sua, cum appropinquabunt oculi mei eius cadaveri illuminabuntur; et ita factum est, et illuminati sunt.

Eis temporibus ordinatus Iohannes e monasterio Qartamin in *episcopum* Amidae; in ea *civitate* condidit templum magnum et gloriosum Quadraginta *Martyrum; et pontem magnum extra civi- *p. 217.
tatem supra Tigrim, anno 795° Graecorum.

Paullo post occisus est tyrannus Basilicus[1], et rursum Zeno imperio potitus est.

Eis temporibus exstirpata est schola Persarum ex Edessa.

Et eo tempore, cum Petrus Fullo regeret ecclesiam Antiochiae, descendit Mar Isaacus compositor Edessa Antiochiam, et vidit avem quandam, quae psittacus vocatur, quae clamabat hymnum «ter Sanctus» et «Qui crucifixus es», et confundebat adversarios; fecit etiam ipse carmen lingua aramaea de ista *re*. — [Est et alius Mar Isaacus qui vixit Edessae temporibus Pauli episcopi et fideliter docebat; et tempore Asclepii, qui fuit episcopus Edessae et introduxit in *hanc* civitatem haeresim Nestorianorum, factus est et ipse nestorianus, scripsitque carmina *quibus* illusit Christo][2].

Et tempore huius Petri Fullonis confirmata est locutio illa : ὁ σταυρωθείς, in omnibus ecclesiis Orientis. Fullo autem vocatur ob eius parentes qui erant fullones, et appellabant eum haeretici hoc nomine quasi per contemptum.

Timotheo autem Aeluro, id est gumrara, quod interpretantur

[1] Ita saepius apud Syros. — [2] Uncis inclusa in margine scripta sunt.

«mustela», a pueritia adiectum est hoc nomen a pueris sociis eius in schola, propter tenuitatem et macorem vultus eius; et etiam cum adolevisset et ascesi vacaret gracilis et macer erat; is postquam stetit annos 2, reliquit in sui loco [XXXII^{um}][1] virum nomine Petrum, qui cognominatus est Mongus; quem cum brevissime stetisset: quasi duos menses, in exilium eiecit Zeno, et eius in locum adduxit Timotheum Ḥawaram.

Is multum laborabat ut uniret populum, damnans fidem Chalce-
*p. 218. donis et Nestorium. Stetit annos 20, et ei successit * [XXXIII^{us}] Iohannes Tiberiadis[2] [duos annos][3]. Is omnibus odio fuit, quia se ipsum anathematizavit et mentitus est et unicuique abominationi fuit; etiam Zeno, negotii saecularis causa, ei iratus est et iussit ut deponeretur eiusque loco Petrus Mongus *iterum* potiretur ecclesia.

Huius Petri diebus extitit Nephalius perturbator, qui volebat confirmare *definitionem* duarum naturarum Chalcedone *latam*.

Ecclesiam autem Constantinopolis dirigebat eo tempore Acacius, qui Gennadio successerat, — et Antiochiae Petrus Fullo.

Tum imperator Zeno fecit scriptum henoticon, et Alexandriam id misit: in eo anathematizavit fidem Nestorii et Chalcedonis et Eutychis, et minatus est exilium omnibus qui id non facerent.

Cum autem regnavisset Zeno annos 17, mortuus est, anno 802°, et accepit eius imperium [XLVII^{us}] Anastasius.

Et anno eius primo completum est millenarium sextum. [Alii dicunt anno eius 19° completum fuisse millenarium sextum][4].

Tunc, cum Felix Romae episcopus explevisset annos 8 et menses 11, ei successit [XLVII^{us}] Gelasius, annos 4 et menses 8; et post eum [XLVIII^{us}] Anastasius.

Eis temporibus fuit Mar Iacobus[5], doctor.

[Et anno 11° regni huius *Anastasii* fuit pestis et fames de qua scripsit Mar Iacobus doctor][4].

In ecclesia Antiochiae, cum stetisset Petrus Fullo annos 2, ei successit [XLI^{us}] Iohannes *annos* 3; et post eum Stephanus; et post eum alter Stephanus, quem perforatum arundinibus proiecerunt in Orontem; et post eum [XLIV^{us}] Calandion; et post eum Petrus annos 5, et Palladius *annos* 7.

Eis temporibus, regnante Anastasio, fuit terrae motus *magnus,

[1] Timotheus supra (p. 163, l. 10) numero XXVIII designatus est. — [2] Sic textus corruptus; Ιωάννης ὁ ταξεννησιώτης ὁ λεγόμενος λοκανικός (Χρον. συντ.). — [3] Numerus in margine. — [4] Uncis inclusa in margine. — [5] Iacobus Sarugensis.

anno 810°; et venit locusta plurima; et thermae ʿAbarnē exsiccatae sunt triduo; et Nicopolis eversa est et obruit suos incolas, servata ecclesia et episcopo; et signum quod imitatur hastam[1] apparuit in caelo.

Anastasius autem imperator addidit tunc, Constantinopoli, formulam : *ὁ σταυρωθείς;* multi acceperunt et recitaverunt eam.

Alexandriae cum stetisset Petrus Mongus annos 9, ei successit [XXXIVus] Athanasius, annos 7; et post eum Iohannes [XXXVus] monachus [*annos* 8][2], cuius diebus *adoptatae* fuerunt formulae Alexandriae. Post eum fuit [XXXVIus] Iohannes Niciotes, annos 11, et post eum [XXXVIIus] Dioscorus, annos 3; deinde [XXXVIIIus] Timotheus can......[3]. Hi omnes orthodoxi *fuerunt.*

Et Hierosolymis cum stetisset Martyrius annos 8, ei successit Saul[4], annos 8.

Et Constantinopoli, cum stetisset Acacius annos 16, ei successit Phrauitas[5] fidelis, annum unum, et post eum stetit [XIXus][6] Euphemius. Hunc eiecit imperator in exilium Euchaita Ponti quia laborabat haeresi nestoriana. Stetit autem annos 7. Et cum eiectus esset is stetit [XXus][7] Macedonius.

Et Hierosolymis, post Saulem[4] stetit Elias. Postquam autem explevit Anastasius Romae annos 9 et menses 11, ei successit [XLIXus] Symmachus, annos 8.

Eis temporibus ascendit Cabades, rex Persarum, in Amidam eamque obsedit 97 dies; et occidit in ea 80 milia hominum, et cum recessisset venerunt Romani et oppresserunt in ea eos qui remanserant.

Et eodem anno, mense elūl, die 6ª, venit *Cabades* Edessam et obsedit eam, *sed gratia Dei nihil nocuit ei, praeter quam *p. 220. incendit ecclesiam Mar Sergii et basilicam septentrionalem Confessorum.

Anno 21° regni Anastasii, eiecit Macedonium [quia notum fuit eum commemorationem facere Nestorii et percutere eos qui dicunt in Trisagio «qui crucifixus es pro nobis»; eiecit eum Oasim][8] et eius loco instituit [XXXIum] Timotheum.

Anno 24° eius regni, rebellavit in eum Vitalianus.

[1] Lege : ܚܢܝܬܐ; cf. supra, p. 8, l. 30; in ms. «quod imitatur tenebras». — [2] Numerus superscriptus. — [3] Vox mutila. — [4] Lege : Sallustius; cf. p. 169, l. 23. — [5] Ms. «Pretorius». — [6] Ms. : XXXIX. Series numerorum inde perturbata; cf. p. 162, n. 2. — [7] Ms. : XXX. — [8] Uncis inclusa in margine scripta sunt.

Vir autem quidam cognominatus Xenaias, nomen vero eius erat Philoxenus, genere Persa erat; olim fuerat unus e ducibus scholae quae antea erat in urbe Edessa, et postea, quod addicta fuit doctrinae Nestorii, exstirpata fuerat Edessa. Huius viri eloquentiam cum perspectam haberent qui cum eo duces erant in schola Edessena, ei inviderunt, et eum expulerunt ab omni schola; et hoc revera *fecerunt* quia non consensit cum eis doctrinae Nestorii. Is vero mox Antiochiam migravit et a Petro archiepiscopo in communionem receptus est, qui cum vidisset eloquentiam eius primum eum fecit chorepiscopum et paullo post etiam episcopum civitatis Mabbug. Mansit autem in communione ecclesiae spatium 20 annorum, et magnam familiaritatem habebat cum Petro, qui stetit annos 5, et pariter cum Palladio qui ei successit per annos 7. Cum autem accepisset episcopatum Flavianus, cessavit eius auctoritas nec omnino poterat consueta perficere. Ex inde orta est inimicitia inter hunc *Flavianum* et Mar Xenaiam, et quia Xenaias adiit imperatorem eique dixit ut protereretur et anathema-
*p. 221. tizaretur synodus Chalcedonensis *et eius Tomus et Nestoriani. Flavianus autem et eius asseclae dixerunt imperatori: « Anathematizamus quemque in suo loco et nolumus incitare draconem in nos. » Ubi autem nota fuit impietas Flaviani imperatori, eum eiecit imperator. Eius loco stetit Severus vir bonus et fidelis, et disertus, monachus probatus e monasterio Theodori, ἀπὸ δικανικῶν Gazae, qui erat apocrisiarius in urbe imperiali. Inauguratus est autem anno 823°. Episcopi autem qui eius ordinationem fecerunt hi sunt : Dionysius Tarsi; Philoxenus Mabbug, qui est Mar Xenaias; Nicias Laodiceae, Simeon Qennešrīn, Petrus Alepi, Eusebius Gabulae, Marion Šurae Romanorum, Sergius Cyrrhi, Silvanus Urimorum, Iohannes Europi, Philoxenus Doliches, Iulianus Salamiae. Cum autem institutus esset, industria Mar Xenaiae Mabbugensis congregata est synodus Tyri, quae anathematizavit synodum Chalcedonensem et eius Tomum. Sergius autem Grammaticus calumniatus est sanctum et scripsit librum reprehensionis adversus eam synodum Tyri eumque tradidit monachis Palaestinae suae opinionis fautoribus. Cum autem haec didicisset sanctus Severus, scripsit eius longam refutationem et testimonia[1] Patrum in tribus tomis adversus Grammaticum.

[1] χρήσεις.

Cum autem regnavisset Anastasius annos 27, regnavit post eum Iustinus[1], qui fautor erat fidei asseclarum Leonis, anno 829°; et anno 830°, expulit Severum Antiochia et Xenaiam Mabbug.

Postquam stetit Symmachus annos 8, Romae, ei successit [L^us] Hormizdas.

*Iustinus autem imperator cum regnaret iussit ut proclamaretur *p. 222. synodus Chalcedonensis et Tomus. Surrexerunt autem Amantius praepositus, et Theocritus domesticus, et Andreas cubicularius, et voluerunt imperatorem impedire, ei dicentes : «Nondum exsiccatae sunt subscriptiones trium patriarcharum qui anathematizarunt synodum!» Imperator autem inde iratus eos necavit. Tunc fidelis Severus Antiochia discessit, metu imperatoris qui mandaverat ut ei lingua abscinderetur.

Eius loco fuit Paulus, qui vocatur Iudaeus, quem olim eiecerat Anastasius; sed, quod commemorationem Nestorii faceret, expulsus est, et eius loco fuit Euphrasius, is qui cum eversa esset Antiochia *terrae motu* combustus est in ardenti lebete cerati unguentarii.

Eis temporibus Edessa aquis submersa est.

Nağran in civitate Himiaritarum, confessores Himiaritae martyrium passi sunt, anno 835° Graecorum.

Constantinopoli, post Timotheum fidelem stetit Iohannes, et post eum Epiphanius.

Hierosolymis, post Martyrium stetit Sallustius[2]; et post eum Elias, qui demum eiectus est; et post eum Iohannes, et post eum Petrus.

Iustinus autem cum regnavisset annos 9, regnavit Iustinianus filius eius sororis, anno 838° Graecorum. Et eius diebus occisus est Vitalianus tyrannus qui rebellaverat tempore Anastasii.

Pontifices autem eius diebus erant : Romae Hormizdas; Alexandriae Timotheus; Hierosolymorum Petrus, qui succcessit Iohanni; Antiochiae Euphrasius, qui successit Paulo Iudaeo et crematus est in eversione Antiochiae, et post eum Ephrem Amidensis; *Constantinopolis autem Epiphanius. *p. 223.

Cum autem inauguratus esset Iustinianus anno 838°, revocavit episcopos qui expulsi erant et in exilium eiecti, ut eos uniret in fide. Erant autem : Severus Antiochenus, Xenaias Mabbugensis, Antoninus Alepensis, Thomas Damascenus, Thomas Darensis, Iohannes

[1] Ms. : «Iustinianus»; cf. p. 108, n. 1. — [2] Cf. p. 167, l. 14, 21.

Tellensis, Thomas Imeriensis, Petrus Rhesainensis, Constantinus Laodicensis, Petrus Apamensis, cum aliis plurimis expulsis quorum nomina mox scribemus.

Cum autem venissent et ingressi essent in conspectu imperatoris, disputabant coram eo cum adversariis; imperator vero propensus erat in asseclas Leonis et *concilii* Chalcedonensis. Id cum vidissent reversi sunt in locos suos pontifices : at rursum imperator eos iterum vocavit; sollicitavit quidem scriptis suis praesertim Mar Severum ob instantiam imperatricis Theodorae quae eum valde diligebat propter eius puritatem suavitatemque et eius dilectione vehementissime capta erat.

Eis temporibus, mortuus est Epiphanius Constantinopolis; eius loco stetit vir eximius et timens Deum, Mar Anthimus Trapezuntis, qui ibi aderat in urbe imperiali et notus erat imperatori omnibusque carus erat; propter eius excellentiam constitutus est patriarcha; et synodum non recipiebat.

Alexandriae, quando mortuus est sanctus Timotheus, ei successit vir Gaianus nomine, qui erat fautor haeresis Iulianistarum; tres menses sedit et eiectus est. Eius loco fuit Theodosius vir fidelis et disertus et probatus et pacificus et amoenus. Advenerunt tres dicti
*p. 224. pontifices *simul in urbe imperiali.

Eis temporibus valde illustris erat et notus Sergius archiater Rhesainensis, vir lingua valens et disertus et edoctus libros graecos syrosque; etiam in doctrina profana multum eruditus erat. Sententia sua orthodoxus erat, ut testantur Prologus et Commentarius Dionysii quem valde convenienter fecit, necnon tractatus circa fidem ab eo compositus diebus Petri episcopi fidelis.

Pontifices autem cum vocati essent ab imperatore, venit quoque Agapetus Romae et cum eo Sergius etiam ascendit. Exceptus est autem Agapetus ab imperatore cum honore, quia eiusdem linguae erat, et coepit conviciari pontificibus sanctis, eos vocans Eutychianistas, cum et ipse haeresi Nestorii detineretur; nam dicebat parvulum primum efformatum fuisse cui deinceps illapsum erat Verbum. Imperator autem cum ei assentiret, expulit tres illos venerabiles Patres quos laudavimus; et abierunt ut viveret unusquisque eorum occulto in loco sibi congruenti. Et constitutus est loco Anthimi in urbe imperiali Menas.

Sergius autem archiater ibi mortuus est his diebus; et Agapetus etiam post eum mortuus est eis diebus stupendo modo, nam com-

minuta est lingua eius et eam lacerabat dentibus. Et fuit post eum Romae Silverius.

Pontifices autem diebus Iustiniani *hi fuerunt :*

Romae, post Hormizdam Iohannes, et post eum Felix; et post eum Bonifacius; et iterum Iohannes; et post eum Agapetus, qui defunctus est in urbe imperiali; et post eum Silverius, deinde Vigilius;

Alexandriae autem, post Timotheum Gaianus iulianista, qui expulsus est; et post eum Theodosius fidelis; et postquam is in silentio quievit, stetit Paulus qui ab Ephrem expulsus est; et post eum Zoïlus *qui pulsus est; et post eum Apollinarius; *p. 225.

Antiochiae autem, post Ephrem Domnus;

Hierosolymis : Petrus; et post eum Macedonius qui expulsus est; et post eum Eustathius;

Constantinopoli : post Epiphanium Anthimus qui recessit in requie; et post eum Menas; et post eum Eutychius qui erat presbyter Amasiae civitatis Ponti, qui missus erat ut vices gereret episcopi senis; cum autem inter episcopos χρήσεις Diodori asseclarum examinarentur, fideliter locutus est; imperator se persuaderi sivit, eum carum habuit, mandavitque ut eum ordinarent.

Eis temporibus, missi sunt ab imperatore Abraham Bar Kaīlī episcopus Amidensis et Ephrem Antiochenus cum exercitu militum ut cogerent fideles synodo Chalcedonensi acquiescere. Et persecutionem passi sunt multi fideles et monachi et episcopi. Multos quidem episcopos proscripsit imperator : alii vero metu discesserunt. Reliquos autem episcopos qui in luctis pro Christo per multos annos claruerunt, nec spatium annorum uniuscuiusque, nec eorum exilia valemus consignare; nam erant e remotis civitatibus et variis in locis cursum suum consummaverunt; nonnullos autem eorum quos oculis nostris vidimus et quibuscum longum tempus conversati sumus, indicabimus; sunt isti [1] :

Post exitum sancti Severi ex Antiochia, persecutionem passi sunt, et e sedibus suis discesserunt e Cilicia II^{a}, *episcopi* quorum nomina : Entrechius Anazarbi expulsus est et abiit in exilium; Iulius Aegearum; Iohannes urbis Mopsuestiae; Paulus [2] Epiphaniae; Iohannes Irenopolis; Paulus Alexandriae minoris. Et e

[1] Quae sequuntur e Iohanne Ephesino deprompta sunt, et in Pseudo Dionysii Chron. servata. Vide Kleyn, *Bijdrage tot de Kerkgeschiedeniss*, etc.; cf. Mich. Syr., p. 266. — [2] Ms. : «Pvlivs».

*p. 226. Cappadocia : *Proclus Coloniae; Musonius Thermarum Basilicarum; Nicephorus Sebastiae Armeniae. Pius Constantinus Laodiceae civitatis Syriae, qui propter mirabilia opera sua et provectam aetatem et doctrinas dignus fuit ut proclamaretur cum patriarcha, in omnibus congregationibus fidelium; habitavit denique in urbe imperiali et in ea consummavit cursum vitae suae. Alepo e civitate exiit beatus magnus et electus Dei Antoninus, qui postquam per plures annos passus est persecutionem variis in locis finivit vitam Constantinopoli. Initio autem persecutionis, strenuissimus miles Philoxenus Mabbugensis, doctor magnus et martyr, exiit; post multos annos persecutionis et ipse martyrium passus est, cum inclusus fuisset in fornace ubi suffocatus est, in civitate Gangris. Exiit Apamea beatus Petrus, qui etiam corporaliter usque ad annum 856um erat cum Theodosio patriarcha et Anthimo; consummavit cursum suum in urbe imperiali. Seleucia e civitate exiit beatus Nonnus et consummavit cursum suum in urbe Amida post annos . . . [1] persecutionis. Qennešrīn e civitate beatus Isidorus pulsus est et exiit cum beato Mara episcopo Amidae in Mesopotamia : Petram quidem expulsi sunt, alia exilia passi sunt et rursum Alexandriam simul venerunt, ubi ambo requieverunt. Damasco e civitate beatus magnus Thomas exiit, qui naziraeus et asceta magnus
*p. 227. erat : ita ut *gustum panis et vini per annos 20 non expertus esset; post annos multos persecutionis quos Alexandriae egit adscendit ad urbem imperialem et in ea vitam suam complevit. Rursum, e provincia Damasci, Alexander Abilae civitatis exiit et in exilio mortuus est; rursum et Thomas episcopus Iabrudae exiit et mortuus est in exilio. Et Iohannes Palmyrae exiit et mortuus est in exilio. Et Iohannes episcopus Zizae Arabum τῶν Ḥawarīn [2] exiit et mortuus est in exilio Ḥaralan in agro Damasceno. Cyrrho sanctus Sergius episcopus, vir (pius) [3], exiit et mortuus est in exilio post annos multos et depositus est in monasterio Bēt Qīṭōn. Germanicia exiit Thomas episcopus et vixit proscriptus annos 23, et mortuus est in urbe Samosata, et depositus est in monasterio Qennešrē. Edessa e civitate exiit Paulus [4] . . . . . Iohannes *civitatis* Ḥarran; Iohannes Himeriae (?), et mortuus est in exilio; Eustathius Perrhae, et mortuus est in exilio; Petrus Rhesainae, et mortuus est

[1] Excidit numerus; forte : 2. — [2] Ziza urbs in Arabia Petraea (Ptol., V, xvii, 6); sane intelligendum «Zizaeorum arabum qui sunt in Ḥawarin»; omnino aliter apud Ps.-Dion. et Mich. Syr. — [3] Deest vox una in ms. — [4] Desunt aliquot voces.

in exilio; Nonnus Circesii, et mortuus est in exilio; Paulus Callinici, et mortuus est in exilio; Marion Šurae, et mortuus est in exilio; Iohannes Tellae, et martyrium passus est Antiochiae; Thomas Darae, et mortuus est in exilio; Aharon Arsamosatae, et mortuus est in exilio. Ex Asia et e Caria *exierunt* : Euphemius archiepiscopus, Aphrodisiade, et mortuus est in persecutione; Menophanes Antiochia ad Maeandrum fluvium; Zeuxis Alabandis, et mortuus est in exilio; Petrus Alindorum, et mortuus est in exilio; Iulianus Halicarnassi, qui factus est *phantasiasta; Theosebius Ephesi; is requi- *p. 228. situs adscendere in urbem imperialem, ut acciperet synodum, se prostravit coram altari et die tertia mortuus est; Valerianus Diocaesareae; Elpidius Cestrinorum; Theodorus Olbiae; Lucas Anemurii [1]; Eusebius Hadrianes; Petrus Meloes [2] (?); Victor Philadelphiae; Petrus Mandanes; Agathodorus Iassi; Pelagius Celenderis, Photianus episcopus Arsinoes, Alexander episcopus Kōnkar, et alii iis numero plures tulerunt agones persecutionis pro Christo.

Anthimus autem, patriarcha urbis imperialis, cum invalesceret haec persecutio, receptus est et occultatus ab imperatrice Theodora, uxore Iustiniani : nam diligebat eum; nec imperator rem notam habuit, honorem et sollicitudinem *imperatrix* ei tribuit[3] . . . . . virtutem orationis huius beati.

Defunctus est autem sanctus Mar Iacobus [4], anno 833°; vixit autem annos 72; *oriundus* erat e pago Ḥawara Sarugi in Mesopotamia, et erat presbyter huius pagi, fuitque . . . . . duos annos; coepit autem componere doctrinam . . . . . cum esset natus annos 15. Et eodem anno, *nempe* anno 833°, mortuus est etiam (. . . . .) episcopus Alexandriae; vixit autem annos . . . . . Paulus autem cum didicisset mortem . . . . instituit eius loco quendam [5] . . . .

Et anno 831°, venit Patricius Edessam ut eiiceret Paulum; urgebat eum ut unum e duobus ageret : aut synodum acciperet et remaneret in sede sua, aut si *recusaverit se eum eiecturum e sua *p. 229. sede. Is vero unum alterumve facere non consensit; sed aufugit et ingressus est in baptisterium et ibi sedit. Cum autem videret Patricius eum resistere et mandatum imperatoris terribile, vi adhibita, eum adduxit Seleuciam. Cum autem audivisset imperator eum e baptisterio extractum fuisse, iussit ut reverteretur, spe quidem ut sen-

[1] Legendum videtur : ܐܢܡܘܪܝܐ; ms. : «Aimoria». — [2] Ms. : «Mlvta». — [3] Deest vox una in ms. — [4] Sarugensis. — [5] Hic desunt circiter versus 14.

tentiam mutaret. At cum vidisset imperator eum minime consentire, eiecit eum in civitatem Euchaita. Eius in locum venit Asclepius, et Edessam ingressus est.

Anno 834° expulit monachos Orientales et singulos qui non admittebant synodum[1] . . . .

. . . .

Anno 843°, composuit pacem inter Persas et Romanos Rufinus patricius, et protracta est pax usque ad annum 851um. Et eo anno transgressus est Chosroes senior, rex Persarum, fines Romanorum, et Antiochiam populatus est, et Šuram et Alepum, [et alios locos][2] multos, et reversus est Edessam, sed nihil ei nocuit, nam exierunt ei obviam proceres: accepit duo κεντηνάρια auri et regressus est in regionem suam[3] . . . .

. . . .

*p. 230. * . . . . christiani. Et hoc anno . . . .

Et anno 885° Graecorum, expugnavit Chosroes Daram et ab ea abduxit captivorum hominum 98 milia.

Et eodem anno lues tumorum pervenit Constantinopolim et eiiciebantur [cadavera][4] . . . .

Et anno 892°, eiectus est Paulus, et factus est Petrus patriarcha . . . . et anno sequenti . . . . et Theodora[5] . . . .

. . . .

. . . . qui eum occidit Phocas regnavit post eum, et expugnata est Rhesaina.

Et anno 912°, fuerunt tenebrae in universam terram et apparuerunt stellae media die.

Anno 914°, Narses Edessam ingressus est et eam occupavit; et lapidavit Severum episcopum.

Et anno 921°, mortuus est Phocas imperator Romanorum, et regnavit post eum Heraclius . . . . et venit ad[6] . . . . .

. . . .

. . . . synodus congregata est Constantinopoli anno 992°, et anathematizavit eum qui dicit «unam voluntatem et

[1] Desunt aliquot folia. — [2] Desunt duae aut tres voces quas coniectando supplevi. — [3] Voces quae proxime sequuntur spectant ad ordinationes «sacerdotum in omnibus civitatibus» factas a «Iacobo» Baradaeo, anno graecorum 856°. Versus circiter 55 pene deleti sunt; et desunt folia sequentia. — [4] Desunt 5 vel 6 voces. — [5] Desunt circiter 20 versus. — [6] Desunt aliquot folia.

unam operationem in oeconomia». Clarum se praebuit in hac *synodo* Maximus monachus.

Tunc regnavit Iustinianus, 27 annos. Et confirmavit synodum a patre suo Constantino congregatam, et expulit ab ecclesia, ne ministrarent altari, eos *qui non acceperunt dogma. Insurrexe- *p. 231. runt autem in eum Romani, nasum ei amputarunt eumque in exilium eiecerunt.

Eius loco regnare fecerunt Leontium patricium; hunc, postquam regnavit annos 3, eiecerunt et regnare fecerunt Apsimarum; et postquam *is* regnavit annos 3, reversus est Iustinianus ab exilio cum ingenti exercitu, et occidit omnes principes Romanorum. Et insurrexerunt in eum et occiderunt eum Tiberiumque eius filium, et regnare fecerunt Philippicum, (annum) unum cum dimidio.

Hunc, cum vellet congregare synodum et confirmare haeresim Maronitarum, in eum insurrexerunt Romani, ei oculos effoderunt, et regnare fecerunt Anastasium. Et, cum regnavisset annos 3, eum eiecerunt et regnare fecerunt Theodosium; et post annos 2 hunc eiecerunt et regnare fecerunt in se Leonem.

Antea autem, temporibus Iustiniani et Constantini, cuius diebus exorta est haeresis Maronitarum, anno 990°, mense nīsan, die 3ª, dominica Azymorum, hora 3ª, accidit terrae motus vehemens quo ruit Baṭnan Sarugi et ecclesia antiqua Edessae : et periit populus multus.

Et anno 991°, mortuus est Moʿawia, rex Arabum [20 ann.][1]; et regnavit Yezīd filius eius post eum, annos 3 et menses 6.

Et anno 994°, mortuus est Mar Severus Bar Maška, patriarcha Antiochiae; et *etiam* Yezīd filius Moʿawiae, et regnavit Marwan filius Ḥakam, annum unum cum dimidio.

Et anno 995°, factus est patriarcha Mar Athanasius.

Et anno 996°, mortuus est Marwan; et regnavit ʿAbd al-Malik, filius eius, post eum, annos 21. Is composuit cum Romanis pacem 3 annorum, eisque solvebat tributum in singulos dies mille denarios et equum arabicum unum.

*Et anno 999°, factus est Mar Iulianus patriarcha, in monasterio *p. 232. Mar Iacobi, Cyrrhi, et Mar Georgius Tribuum[2] *episcopus factus est.*

Et anno 1006°, exierunt exercitus Romanorum in vallem Antiochiae, et eis occurrit Dīnar filius Dīnar eosque destruxit; pauci

[1] Uncis inclusa in margine adnotata sunt. — [2] Arabum nomadum.

eorum effugerunt et reversi sunt in dicionem Romanorum cum dedecora fama.

Et eodem anno, rebellarunt Romani in Iustinianum eorum imperatorem, et ei nasum amputarunt, et eum eiecerunt; et e carcere eduxerunt Leontium eumque regnare fecerunt in se. Et haec notata sunt a nobis supra, quando consignavimus nomina imperatorum Romanorum unum post alterum usque ad Leonem.

Et anno 1008°, cuderunt Arabes zūzē et denarios quibus non cruces sed scripturae impressae erant.

Et anno sequenti, fecit ʿAṭiya descriptionem peregrinorum. Et factus est Mar Georgius episcopus, e monasterio Mar Šīlae, in Sarug et regionem Ḥawara.

Et anno 1010°, mortuus est beatus Mar Thomas Tellae Mauzelat.

Et anno 1015°, profectus est ʿAbdallah, filius ʿAbd al-Malik, cum magno exercitu; secum duxit operarios et reaedificavit Mopsuestiam in regione Ciliciae.

Et eodem anno, exiit edictum et omnes porci necati sunt.

Et anno 1016°, mortuus est ʿAbd al-Malik, et regnavit Walīd, filius eius, post eum, annos 9; vir astutus qui multiplicavit exactiones et angustias plus quam omnes eius decessores. Penitus delevit cunctos praedones et latrones. Condidit urbem eamque vocavit ʿAīn Gērā.

Et eodem anno, mersus est in Euphrate Šabīb ḥarurita [1], eques famosus et strenuus.

* p. 233. *Et anno 1018°, condidit et absolvit ecclesiam Nisibi Mar Simeon, episcopus Ḥarran, qui erat e monasterio Qartamin; eam autem consecravit Mar Iulianus patriarcha.

Et eo anno congregata est synodus in monasterio Mar Šīlae, diebus Mar Iuliani patriarchae.

Et eo tempore, Abbas Mar Iacobus, interpres Librorum notus erat, et a synodo coactus accepit sedem Edessae. Et post menses 4, profectus in Occidentem ut assumeret libros suos, mortuus est in monasterio TellʿAdae.

Et anno 1020°, factus est Mar Elias patriarcha.

Et eodem anno, exiit edictum ut omnes describerentur et quisque veniret in locum et domum patrum suorum.

Et anno 1021°, destitutus est Moḥammed filius Marwani, *praefectus*

[1] Id est : addictus sectae religiosae Arabum Iraci حرورية dictae.

Mesopotamiae, et eius in locum venit Maslama, filius ʿAbd al-Malik; et congregatis copiis ingressus est in terram Romanorum. Obsederunt castrum Tarandum, et Mysiam[1], et Mystiam civitatem : eas *urbes* vastaverunt et captivos abduxerunt omnes in eis *inventos*.

Et anno 1022°, misit Maslama amiras in universam Mesopotamiam : mensuraverunt agros et numeraverunt vineas et plantas, homines et iumenta, et suspenderunt numismata plumbea collo uniuscuiusque.

Et anno 1024°[2], mense šebaṭ, die 28ª, ad auroram feriae tertiae, fuit terrae motus in universis locis Syriae; destruxit et obruit homines innumeros; et fuit etiam locusta numerosa, et lues.

Et anno 1026°, mortuus est Walīd, et regnavit Soleiman annos 2 cum dimidio.

*Et anno 1027°, congregavit Soleiman copias et operarios, et *p. 234.
gressi sunt per mare, et castrametati sunt in Asia; et expugnaverunt civitates duas : Sardes et Pergamum, aliaque castra; multosque occiderunt et captivos abduxerunt; Syros etiam qui ibidem erant deduxerunt et dimiserunt in pace.

Anno 1028°, collegit rursum Soleiman copias in prato Dabiq, et misit exercitum numerosum cum ʿObeida, duce exercitus, in dicionem Romanorum. Profecti sunt et castrametati sunt in Thracia regione; et ingressus est ʿObeida Bulgariam regionem, et magna pars eius exercitus a Bulgaris destructa est; reliquos vero ita oppressit Leo, imperator astutus Romanorum, ultimus imperatorum Romanorum de quibus supra scriptum est[3], ut devorarent carnem et fimum iumentorum suorum.

Eodem anno, expugnatum est castrum Anṭigōn a Davide filio Soleimani. — Et mense ēlūl, mortuus est Soleiman in prato Dabiq; et post eum regnavit ʿOmar, filius ʿAbd al-ʿAzīz, filii Marwani, annos 2 et menses 7 . . . .[4] et rex misericors plusquam omnes eius decessores.

Et anno 1029°, mense kanūn priore, die 24°, die Veneris, hora tertia, *in festo* Nativitatis, accidit terrae motus vehemens, et audita est vox quasi tonitrus magnus.

Anno 1030°, factus est Mar Athanasius Hibaya, archimandrita *monasterii* Qartamin.

[1] Lege «Amasia». — [2] Ita in margine; in textu scriptum est «1029», correctum e 1022. — [3] Cf. supra, p. 175. — [4] Desunt duae aut tres voces.

Et anno 1031°, mortuus est ʿOmar in regione Apamensium, in monasterio Icronithae [1] (?), et regnavit post eum Yezīd filius ʿAtka, filii [2] ʿAbd al-Malik, annos 4. Et iussit ut delerentur omnes imagines et figurae in suo imperio sive aeneae, sive ligneae, sive lapideae sive coloribus depictae.

*p. 235. *Et anno 1033°, misit Daḥak, amira Mesopotamiae, descriptores in universam provinciam suam, qui descripserunt homines parvulos et seniores, eum etiam qui ipsa die natus erat, et mensuraverunt agros, et numeraverunt plantas et censum fecerunt qualis *antea* non fuit; quem inveniebant fraudem commisisse, eum radebant : multos homines raserant.

Et anno 1035°, mortuus est Mar Elias patriarcha, *mense* tešrīn priore, die 3ª, et ei successit Mar Athanasius e monasterio Gubba Barraya.

Et eodem anno mortuus est Yezīd rex, et regnavit Hišam [3], filius ʿAbd al-Malik, post eum, annos 19. Is plus quam reges sui praedecessores condidit domos, sata, officinas. Et eduxit ab Euphrate canalem ad irrigandum plantationes et sata quae ad eum *fluvium* instituerat.

Et anno 1037°, ingressus est Maslama dicionem Romanorum : cepit Neocaesaream Ponti, et eam vastavit, et *incolas* eduxit captivos in Syriam.

Et rursum ingressus est anno 1039° fines Turcarum : occurrit ei exercitus numerosus, et clade *accepta* reversus est; iterum collegit lapicidas et lignarios fabros et secunda vice ingressus est, pugnavit et vicit : et ibi condidit castra et urbes magnas.

Et anno 1045°, decessit Mar Simeon episcopus Ḥarran, e monasterio Qartamin, die 3ª *mensis* ḥazīran : ei successit Mar Simeon eius discipulus.

Et anno 1046°, defunctus est Mar Constantinus, episcopus Edessae, discipulus Mar Iacobi, cui successerat; ei successit Athanasius eius discipulus.

Et anno 1047°, congregata est synodus episcoporum in monasterio ʾArbīn, in Occidente, cum Mar Athanasio patriarcha, propter correctionem canonum ecclesiasticorum.

*p. 236. *Et anno 1049°, defunctus est Mar Thomas episcopus Ḥarran,

[1] Dubiae vocales; arabici script. vocant illud «Simeonis monasterium». — [2] Vel «filius»; re quidem vera ʿAtka uxor fuit ʿAbd al-Malik, mater Yezidi. — [3] Ms. ubique : «Hašīm», ratio scribendi frequens apud Syros.

et Mar Theodorus Samosatae, et Mar Theodotus Germaniciae, et Mar Iohannes stylita Litarbae.

Et anno 1054°, congregata est synodus in Occidente, cum Mar Iohanne patriarcha et Mar Athanasio Sandalana[1], metropolita Mesopotamiae, ob perturbationem quae accidit in ecclesia et varias correctiones.

Et eodem anno, mortuus est Hišam, et regnavit post eum Walīd, annum cum dimidio, vir vino et luxuriae deditus.

Et anno 1056°, mortuus est Walīd, et regnavit post eum Marwan; vir durus et Arabibus tremendus. Cum mortuus esset, regnavit post eum ʿAbdallah filius Moḥammedi. Eo iubente, eversi sunt muri civitatum Syrorum.

Et anno 1065°, mortuus est ʿAbdallah, et regnavit ʿAbdallah eius frater. Initio eius regni fuit bellum et dissentio inter Persas et Arabes. Et post se regnare fecit filium suum Mahdī in Arabes[2]...

Et anno 1066°, mortuus est Mar Iohannes patriarcha; et convenerunt episcopi Rhesainam, secundum mandatum regis, et ordinaverunt sibi patriarcham Mar Isaacum, episcopum Ḥarran, e monasterio Qartamin.

Et anno sequenti, mortuus est apud regem, ʿAqūlae, et ei successit patriarcha Mar Athanasius Sandalana, e monasterio Qartamin.

Et anno 1069°, ordinatus est Mar Dionysius episcopus in *urbem* Ḥarran, e Qartamin.

Et eodem anno, mortuus est Mar Athanasius, in *urbe* Ḥarran, die 11ª mensis ḥazīran, et adduxerunt eum deposueruntque in coenobio quod condiderat apud Bēt Tell Bešmai.

* Et anno 1070°, fuit schisma et perturbatio magna in ecclesia; *p. 237.
tunc congregati sunt episcopi Occidentales et creaverunt patriarcham Georgium diaconum e Baʿaltan; episcopi autem Mesopotamiae sibi constituerunt Mar Iohannem e monasterio Qarqaphtae.

Et anno 1073°, mortuus est Mar Iohannes patriarcha; congregavit autem rex ʿAbdallah omnes episcopos, et Georgium patriarcham in carcerem detrusit decem annos, et eius loco constituit Davidem impium, episcopum Darae, e monasterio Qartamin. Ibi mortuus est Mar Dionysius episcopus Ḥarran.

Et anno 1081°, venit Maruta impostor Mosule in provinciam

[1] Lectio etiam apud alios scriptores recepta, melior forte quam vulgata forma «Sandalaya». — [2] Una vox deest.

Mesopotamiae; praedicabat autem suis diebus completum esse peccatum mundi, et dicebat de se ipso : « thaumaturgus sum. » Venerunt apud eum *e variis* locis Mesopotamiae. Praecipiebat autem eis ut exirent in rogationes; et conspergebat eos cinere; altaria autem, cruces, presbyteros in suo nomine a se consecrari dicebat; feria quinta mysteriorum agnum comedebat, Christi instar nempe, cum Christianis multis. Erat autem in regione Darensium.

Et anno 10..[1] mortuus est David impius qui factus est patriarcha cogente regia auctoritate; beatus autem Georgius mansit in carcere vinctus.

Postquam regnavit ʿAbdallah, filius Moḥammedi, annos 23, mortuus est, et ei successit Mahdī eius filius, quem regnare fecerat.

Is vero cum regnaret dimisit Georgium e carcere. Et congregavit synodum episcoporum xxxvi in *urbe* Sarug, propter Iohannem me-
* p. 238. tropolitam Tagrit; et anathematizaverunt eum omnes *et deposuerunt. Acceptus vero est in monasterio Mar Mattai: et creavit ex istis *monachis* sex episcopos.

Et eodem anno[2] mortuus est Mahdī; regnavit autem 8 annos et 9 menses. Et regnavit Musa, filius eius, post eum, annum unum. Regnavit autem post eum Harun, frater eius, annos 23. Et post hunc regnavit Moḥammeṭ, eius filius; et occidit eum ʿAbdallah al-Māmun, frater eius, et mansit universa regio Syriae sine rege 15 annos.

Et anno 1101°, ordinatus est Mar Iosephus patriarcha, e monasterio Gubba Barraya, *sedit* annum unum, et mortuus est.

Et anno 1104°, ordinatus est Mar Cyriacus patriarcha, e monasterio Bizunae, die 15ª *mensis* ʾāb.

Et anno 1128°, die 16ª *mensis* ḥazīran, die dominica sancta, hora sacrificii divini, is e mundo migravit in civitate Mosule; et deductus est ad civitatem Tagrit depositusque est in ecclesia magna castri.

Et anno 1130°, ordinatus est Mar Dionysius patriarcha, e monasterio Qennešrē, Callinici in civitate. Et cum is mortuus esset fuit post eum patriarcha Iohannes e monasterio Mar Zakai, anno 1158°; ordinatus est autem in monasterio Mar Šīlae, quod est in *urbe* Sarug.

[1] Quo anno mortuus sit David nullibi adnotatum invenimus. — [2] Anno Graecorum 1096 (785).

CHRONICA MINORA

PARS TERTIA

INTERPRETATI SUNT

E.-W. BROOKS, IGN. GUIDI, I.-B. CHABOT

I

FRAGMENTA CHRONICI ANONYMI AUCTORIS AD ANNUM DOMINI 813 PERTINENTIA.

INTERPRETATUS EST E.-W. BROOKS.

Haec fragmenta, quae ego ipse, anno 1900, adiectis interpretatione anglica et commentario, edidi, inde a morte Ioannis, patriarchae Iacobitarum, quae anno 754 contigit, usque ad caedem Al Amin caliphae, anno 813 patratam, protendunt. Auctor eodem fonte quo Michael Syrus usus est, sed quo tempore vixerit parum liquet.

Asservantur fragmenta in cod. Musaei Britannici Add. 14,642, fol. 36 v°-39 r°, qui etiam Chronicon aliud quod supra edidimus (vide p. 121) alia manu scriptum continet. Haec pars codicis, valde mutila et indistincte scripta, ultima pagina excepta, palimpsestos est et saeculo x° vel xi° exarata esse videtur. Errores haud paucos, quos in priore editione feceram, nunc correxi, et lacunas e syriaco Michaelis textu a Chabot recenter vulgato plenius atque accuratius supplevi.

Notitia bibliographica :

Codicis descriptionem legas apud Wright, *Catalogue of Syriac MSS. in the British Museum*, p. 1041.

Editio : E. W. Brooks, *A Syriac Fragment* (*Zeitschr. d. Deutschen Morgenländischen Gesellschaft*, Bd. LIV, p. 195 sqq.). Textus cum interpretatione anglica. Vide etiam p. 560 (adnotationes Sigismundi Fränkel) et p. 682.

. . . . Et anno] 1066° requievit Mār Ioannes patriarcha in *p. 243. Gĕzīrtha, [et depositum est corpus ejus] in vico Badya ad flumen Euphratem. Et deinde mandavit Abū Gaᶜfar [rex], qui et ᶜAbd Allah, episcopis, et coegit eos patriarcham instituere Isaacum episc. Ḥārrān, qui erat [monachus] e monasterio Qartamin. Hunc ipsum Isaacum Athanasius Sandālāna, metropolita Gĕzīrthae, instituit super Ḥārrān contumaciter et non secundum Deum : factus est enim Athanasio amicus et etiam regi causa huiusmodi. Fertur, cum habitaret in monte Edessae, in monasterio quod vocatur Bēth Purkĕse[1], venisse ad eum monachum quendam peregrinum, et apud eum degisse, et ab eodem Isaaco honoratum esse; et, cum vellet abire, dixisse Isaaco peregrinum illum ut sibi particulam plumbi adferret; quam cum liquefecisset, e mantica sua protulisse marsupium quoddam parvum, cui inesset medicamentum[2], [et] particulam eius super plumbum illud [infudisse], idque tinctum esse et aurum factum : quo viso Isaacum artis *adquirendae* desiderio ictum esse, eumque multum supplicasse ut se eam doceret; illum autem dixisse se de hac nihil scire, sed medicamentum illud sibi ab alio datum esse : et, quando exiisset in itinere progressurus, Isaacum cum eo ivisse *ducendi causa; et, dum eunt, prostravisse eum et *p. 244. in unam e fossis antiquis, quae in monte sunt, deiectum, magno quodam saxo post eum misso, occidisse : et id fecisse quia putaret illius medicamenti multum cum eo esse; et mantica eius perquisita nihil in ea invenisse praeter marsupium illud; et, cum multum eum paeniteret, se ipsum culpasse de caede illius monachi : et ratione huius medicamenti accidisse ut Sandālānae amicus fieret, et *is* eum [episc.] institueret in Ḥārrān, spe *ductus* ut se ipsum artem doceret. Ita etiam eadem ratione Abū Gaᶜfar regi familiaris effectus est. Hac de causa post mortem Ioannis congregavit episcopos, eosque compulsione adegit eum patriarcham creare; et instituerunt eum Rhesainae. Et, quia noverat miser se non libenter acceptum iri, a rege diploma[3] postulavit. . . . ., ut ab omnibus acciperetur; et dedit b ī r u n a m[4] et baculum e thesauris regni sui :

[1] «Domus turrium.» — [2] ξήριον, *elixir*. — [3] σιγίλλιον. — [4] βιῤῥίον, hodie *biretta*.

et promisit ei se exiturum esse et radices arti idoneas collecturum, eumque eam docturum. Post breve tempus rex eum arcessivit, et re cum eo inquisita cognovit eum mendacem esse neque artem novisse seque decipere : et mandavit et suffocarunt eum et corpus eius in Euphratem iecerunt; et reddita est ei pernicies quam merebat pro caede pauperis illius monachi; itaque morte mala interfectus est.

Similiter etiam post mortem huius Isaaci rursum coegit rex episcopos, et patriarcham creaverunt Athanasium metropolitam Maipherqaṭ, qui et Sandālāna; cui dedit diploma[1] et milites regales et mandatum regale quod omnes eum accipere cogebat. Qui, cum Ḥārrān venisset, homines sibi obviam exire cogebat seque cum pompa recipere; et urbem ingressus voluit eis episc. instituere
*p. 245. ʿAbdĕnāy, *Isaaci cuius supra mentionem fecimus discipulum; *quem accipere* nolebant, sed ab ipso etiam abhorrebant. Tandem coactus. . . . . .rem haud pulcram et modo audacem (facilis enim detectu). . . . . .quidam, cum zelo exarsissent, eum noctu adorti. . .iniecto [suffocaverunt][2]. Sunt [autem] qui dicunt eos instigante a m ī r a urbis hoc fecisse, et. . .iniecisse et eum occidisse. Verum mors eius liberatio esse multis visa est. Corpus eius monasterii [incolae] tulerunt et eduxerunt, et intra monasterium eius depositum [in urna][2] cum honore reposuerunt.

Post huius *mortem* congregati episcopi super se patriarcham instituerunt [Georgium] e vico Bĕʿeltān qui prope Gusith (?) situs est, in regione Emesae; qui prima adolescentia [in] coenobio quod vocatur monasterium Qennešrē [educatus est] : institutus est autem in *urbe* Mabbug anno [1070°][2] Graecorum mense k ā n u n[3]. Ceterum erant inter episcopos Iohannes Callinici [et David] episc. Darae, qui Georgio non favebant; eumque vituperabant, et malignitate *commoti dixerunt :* «[Ne] omittamus viros instructos ac [peritos et] laicos instituamus»; ea de causa quod Georgius albis adhuc vestitus erat, utpote [in ordine] diaconorum numeratus. Hoc autem fecerunt quia patriarchatum sibi uterque [adpetebat]. Et, cum episcopi discessissent [. . . . . .et episcopi] Gĕzīraei [rediissent][2] et Euphratem traiecissent, [operatus est in eis Satanas, et constituerunt sibi principem Iohannem episc. Callinici et eum patriarcham

[1] σιγίλλιον. — [2] E Michaelis Syri Chronico suppl. — [3] Utrum *kānun* I°, an *kānun* II° (decembri an ianuario), nusquam dicitur.

institueruut; cuius etiam in monasterio][1] Qarqaphthae fuerat disciplina, et in. . . . . .vico *iuxta Edessam. *p. 246.

Exinde divisio et schisma in ecclesiam inciderunt : [et Georgius][1] tractus occidentales et regionis Gĕzīrae partem visitabat; fideles [autem. . .] Callinici incolae, Iohanne ex urbe sua expulso, etiam [nomen eius proclamare][1] recusaverunt.

Et anno sequenti, qui est *annus* 1073us, ʿAbd Allah Abū Gaʿfar rex [urbem ad] Tigrim supra Ctesiphontem aedificavit, quam nominavit Baghdād : et eo anno mortuus est Iohannes. [Et hoc] anno [fuit] grando multa et pernicies adeo ut in omni saxo ex ea, ut fertur, essent [8 librae.][1]

Mortuo Iohanne, stetit David Darae, qui cum ipso Iohanne electionem impedire conatus erat. Et episcopi ad *urbem* Sĕrug congregati inter eum et Georgium pacem fecerunt, anno 1078° : et, cum non stabilita esset neque mansisset pax, impius David ad regem ivit, et de Georgio multa mala regi proferebat, dicens : «Male nobiscum agit, et vult per compulsionem [patriarcha] esse; et, cum dicimus ei[2] : «Cur non regis diploma[3] tecum portas?», dicit nobis : «Non iustum aestimo ut nomen prophetae eorum in peram meam intret.» Et rex, cum misisset eumque vocasset, eum de hoc interrogavit et eum examinavit : «Verumne est quod dicunt, te ita dixisse, nomen prophetae nostri in peram [tuam] non intraturum?» Dixit ei : «Non dixi. Nomen eius mecum manifestum est in multis rebus, in zuze ac denariis impensae [meae].» Et cognovit rex eos ex invidia eum tradidisse[4]. Verum imprimis eum in rotis extendit, *et tribus *p. 247. scuticis tantum vapulavit. Et, cum ab eo postulasset ut se artem chemicam doceret, et dixisset [ei] aliquid hujusmodi[5], ... Et cum eum rogasset : «Cur non tecum portas [diploma] a nobis?», dixit patriarcha : «Quia non propositum mihi est ut quemquam mihi se submittere compulsione cogam.» Et, cum vidisset rex . . . . , tamen mandavit et eum in carcere incluserunt. Et misit rex et vocavit episcopos, et super se principem creaverunt ipsum David Darae, et nolentes invitique principem [suum] nominaverunt; cui dedit diploma et copias regales qui cum eo circumirent; et [passim] videre erat sacrarium vice clericorum Persis ac satellitibus plenum, qui [populum. . . . .] in oblatione per compul-

[1] E Mich. suppl. — [2] Cf. Matth., xxvii, 18. — [3] σιγίλλιον. — [4] Excidit, ut videtur, aliquid. — [5] Excidit, ut videtur, aliquid. Habet Mich. «fortitudinem et intelligentiam eius».

sionem communicare cogebant. Itaque episcopi et fideles a facie eius recesserunt; et, si quis inveniretur qui a facie eius fugisset et caperetur, crudeliter eum tractabant, et Ḥārrān adductum in carcere includebant : itaque ecclesia in [turbatione] et negotiis impeditis usque ad mortem Davidis et solutionem vinculorum (?)[1] quam concessit Deus [Mār] Georgio remansit.

Et anno 1080° fuit terrae motus gravis, et Paddānae Rabthae revelatum est idolum quod adorabant Manichaei qui ibi *erant*. Et hoc anno Abū Gaʿfar Rafiqam iuxta Callinicum aedificavit. Hoc tempore fertur inventa esse mulier in regione Bukāriorum, quae
*p. 248. *nunquam cibum cepisset, nec lac suxisset, neque etiam potu *opus habuisset* a tempore [nativitatis], res stupenda et vere mirabilis et contra naturam. De [qua] cum audiisset Mahdī, filius regis, arcessivit eam adduxitque, et rem exploratam veram esse [repperit].

Et anno 1083° *Abū Gaʿfar* [fratrem suum] ʿAbbās [a Gĕzīrtha][2] dimisit, et pro eo constituit Mūsam filium Muṣʿab Iudaeum; ita [etiam in Qennešrīn *constituit* quendam] quem vocant Mūsam filium Sulaimān, nefarios ambo et [iniquos. Et omne argentum atque aurum][2] mundi in aerarium [suum] congregavit, donec nulla [prorsus] zuza vel [denarius] inveniebatur [nisi apud mercatores][2], et homines adeo graviter afflicti sunt ut mortem poscerent....... pretium eius, et asinus similiter : triticum [.......quinque][2] modii zuza, et pueri puellaeque qui cadebant.....quinque zuzē ....subito eos ebrios fecit.................. ....occidit eos et abstulit quodcunque........... ....

Et hoc ipso tempore [mortuus est Abū Gaʿfar rex, postquam regnavit annos] 21 et menses 3; et [post eum regnavit Mahdī, filius eius. Et eo anno obiit] Constantinus, imperator Romanorum, [et post eum stetit Leo, filius eius; et ambo omnes] inclusos et incarceratos liberaverunt; [quibuscum exiit etiam Georgius patriarcha anno[2] 10]8[8° Graecorum[2]......................
*p. 249. *Et anno 110]1° Graecorum [.......................... .... crevit][2] autem morbus in regione Claudiae; [quapropter adscendit

[1] Hoc sensus requirere videtur. Interpretationem Fraenkel (*Z.D.M.G.*, LIV, 560) cum contextu conciliare non valeo. — [2] E Mich., suppl.

...ad monasterium Mār Barṣaumae][1], et Dei mandatum eum adsecutum est atque ibi vitam finivit, ibique [depositus est.

Et *mense* ḥĕzīrān] eiusdem anni congregati sunt episcopi Badyæ Zĕʿorthae, in planitie [Ḥārrān; et electionem fecerunt][1] Mār Iosephi e Gubba Barraya, eumque super se patriarcham instituerunt. Et, cum [exiisset] ut regem adiret ac diploma[2] reciperet, et, itinere completo redire incepisset, [Dei] mandatum eum adsecutum est in [coenobio] Mār Athanasii, quod *est* supra Tell Bešmai, atque ibi vitam finivit, [mense kānun][1] priore anno 1103° Graecorum. Unum autem episcopum solum instituit, [Anthimum[1]...] in Bĕʿelbakh.

Et anno 1104° Graecorum congregati sunt episcopi ad *urbem* Ḥārran, [et *die* octavo][3] mensis āb Cyriacum Tagrīthensem e monasterio Bizunae, virum disertum ac prudentem, moribus purum, anima ac corpore sanctum, ecclesiae principem instituerunt. Et, postquam..... et omnibus gratus fuit, et quodcunque faciebat et mandabat, secundum voluntatem suam eveniebat....... et ut dominus ac princeps quodcunque voluit stabilivit, et antiqua etiam renovavit correxitque. .... et cum amore et iusta subiectione ab omnibus receptus est, et non erat «satan [neque] occursus malus[4]», et iam speravit res a se inceptas ita facile exituras, operam dedit ut etiam vocem «panem caelestem» ex [ecclesiae] oblationibus amoveret atque aboleret; dicebat [enim]: «Noviter introducta est», et: «Additamentum inducit ad * Trinitatis mysterium.» Et * p. 250. [sacerdotibus] etiam, quoscunque instituebat, strenue mandabat ne eam in commemorationibus suis proferrent; neque in mentem revocavit Georgium etiam, praedecessorem suum, zelo adversus vocem magis quam ipse exarsisse, et *tamen,* quoniam tempora mala [consideraret][5], et ut virum sapientem qui emit tempus suum[6], quidquam de ea [decernere] dispensatorie neglexisse; quia schisma quod ob eam *vocem* futurum erat praevidit. Sed quidam qui hanc vocem amplectebantur, cum vidissent [Mār] Cyriacum decretum facientem et sacerdotes eam proferre sub anathemate prohibentem, multum conturbati sunt. Exinde, synodum congregavit ad vicum Bēth Bāthīn in planitie Ḥarran, anno 1106° Graecorum; et, cum verba et disputatio de ea inter episcopos fuissent,

[1] E Mich. suppl. — [2] *σιγίλλιον.* — [3] Sic Barh.; textus Mich. «quintodecimo» : vide textum p. 249, n. 4. — [4] III *Reg.*, v, 4. — [5] Hoc sensus requirit. — [6] *Col.*, iv, 5.

placuit de ea ut unusquisque ea secundum voluntatem suam uteretur, neque ei qui proferrent eos qui non proferrent neque hos illi culparent; aliter enim decretum de ea promere non potuerunt. Et postea canones alios ecclesiasticos quadraginta statuerunt, quos in hac synodo patriarcha novos condidit, neque erat qui mandatis eius resisteret. Sed erant inter episcopos qui erga eum animis parum bene dispositi erant, quorum unus [fuit] Severus, episc. Samosatorum; qui cum Cyriaco cognitus esset, ab ipso concilio, postquam dispersum est, recto itinere ad urbem eius Samosata ivit; et, cum speraret Severus se eum accusaturum et de ea *re* praetextum inventurum, ivit, et civibus nuntium misit ne ad eum [exirent] neve ecclesiae portas ei aperirent. Et, cum venisset Cy-
*p. 251. riacus et * [ad eum] non exiissent [neque] portam ei [aperuissent], deinde ad rectorem urbis profectus [diploma ei monstravit][1]; et, mandato ab illo dato, ecclesiae ei apertae sunt : et tunc patriarcha [ecclesiam] ingressus [tribunal adscendit][1], et Severum ab omni Christianorum societate sub anathemate separavit....... concilum deinde ivit et episcopis persuasit[2] [ut.......] et ab eo peterent ut se absolveret : et [ad patriarcham in monasterium eius ivit, et *is* ei veniam dedit, et facta est][1] pax.

Et anno 1110° Constantinus, [imperator Romanorum], ad omnem lasciviam atque impudicitiam conversus [filias optimatum] Romanorum [sumebat] et [illas] stupro [polluebat. Tunc][1] mater eius [de his omnibus][1] quae agebat [a principibus certior facta se ipsam eum amoturam promisit; et eruit oculos][1] eius et occaecatus est, et ea [sola regnavit, et vicarium suum fecit Aetium eunuchum[1].

Et] *mense* ḥĕzīrān anni [1117[1][3].......... Hārūn dicionem Romanorum invasit.........is multum tempus.......

Et anno 1109° Graecorum Cyriacus patriarcha synodum unionis cum Iulianistis faciendae causa congregavit, et][1] Gabriel etiam qui Iulianistarum [patriarcha] nominabatur [cum] eo ad id concilium [venit.........] vir simplex et rebus saecularibus instructus[4]. Et, pace facta,....... Gabriel, id agentes ut eum ab opinione quam tenebat atque eos qui cum eo *erant* converterent, ita ut in omnibus rebus eadem quae nos confiterentur. Verumtamen ad

[1] E Mich. suppl. — [2] Ad litt. : «episcopos superavit». — [3] Vide textum, p. 251, n. 3. — [4] Requiritur potius «haud instructus».

[sancti]* Severi proclamationem *faciendam* difficiles se praebuerunt * p. 252. et ne distincte Iulianum proprio nomine anathematizarent *licentiam postulaverunt. His annuit patriarcha* [praeter] regulam strictam ad hoc *pertinentem* : dispensationem enim secundum id quod tempus exigit agebat, eosque [postea] defectum correcturos sperabat. Et sancitum est ut Cyriacus in ecclesiis eorum proclamaretur, et Gabriel [etiam in nostris], et uterque dicionem suam, ut tunc erat, retineret, donec unus ex eis obiret, et, qui [ex eis] alteri superesset, is fieret princeps ecclesiae. Et, postquam promissa confirmaverunt, surrexit Mār Cyriacus, et [ecclesiam][1] Ḥārrān [ingressus][1] Gabrieli eisque qui cum eo *erant* communionem dedit; et die sequenti, oblatione a Gabriele facta, [communicavit] *ipse* et coetus *eorum* qui cum eo *erant.* Verum erant nonnulli inter episcopos qui cum Cyriaco *erant* qui [unionem] non acceperunt, eo quod in Cyriacum male affecti erant; et nunc mentem suam manifestam facere potuerunt, in hac [re] quae accidit : sunt autem Bacchus terrae Cyrrhestarum, Zacharias Edessae, Severus Samosatorum, [atque] ei [etiam] qui a Cyriaco instituti erant, Theodosius Callinici et Philoxenus Nisibis. Hi hanc unionem constanter vituperabant et calumniabantur, et . . . . eum haereticum et Iulianistam vocabant; et, nisi eos *ab incepto* recedere fecissent socii sui, caedem [eius] perpetrassent. . . . . . Is autem, cum videret eos contra se murmurantes et dispensationem suam vituperantes, synodum [de eo] negotio congregavit, ad quam venit Gabriel, princeps Iulianistarum; et [Cyriacus eis quos nominavimus ut de eo quod poscerent cum Gabriele colloquerentur permisit. [Qui eis dixit] : «Oportet vos intellegere et cognoscere quod ego, nisi omnino *fidelis [essem], sciens veritatem * p. 253. apud vos esse, populum hunc, [qui mihi in rebus][1] mundanis [subiectus est,][1] non attraxissem et sub subiectione vestra adductum iunxissem. Sed, si [me solum] lucrari quaeritis, neque de universa factione Iulianistarum sermonem facitis, [ego] Iulianum scripto et absque scripto [anathematizabo] : sed noveritis ex eis qui [me] sequuntur multos, sive ob simplicitatem, sive ob ignorantiam, sive, quod verius est dicere, ... ob consuetudinem quae apud eos inveteravit, ad hoc [ipsum], ut Iulianum distincte anathematizent, difficiles se praebere.» Cui *rei* cum videret episcopos illos non consensisse, sed se ipsum cum episcopis Iulianum anathema-

[1] E Mich. suppl.

tizare cogere, passiones in eis absconditas intellexit; et, cum surrexisset, vestibus excussis dixit: «Nunc cognovi neque in Deo neque Dei causa esse strictae regulae observantiam [apud vos][1], sed ex invidia adversus principem vestrum, ne per [manus eius] eveniat bonum. [Et iam][2] a vobis requiret Deus sanguinem universi huius populi [cuius salutem][2] impeditis.» [Itaque] dissolutum est concilium illud, et unio irrita evasit.

Et anno 1115°, [tempore] Hārūn, erat forte vir quidam e tribu Qurais [nomine Ruwaiḥ, qui] Damasci [habitabat], et eius loca habitationis ecclesiae [Christianorum][2] propinqua erant. Is cotidie, [cum orationem audiisset,][2] e fenestra quae in domo sua erat pro-
*p. 254. spiciebat . . . . sacerdotem qui in ecclesia *erat* *[sacrificium mysteriosum] constanter celebrantem ac perficientem, [eo quod] in arcum *ecclesiae* globulos [e pulvere][2] a se confectos deiiciebat, [ut eum vexaret][2] molestiaque afficeret ex odio contra fidem nostram. [Et Deus] qui hominibus utilitatis causas praeparat [eius misertus est[2]. . . . .] finem qui futurus erat [. . . . . . . et ei visa est] oblatio quae super altare iacebat similitudo esse [agni][2] in ipsa patina quae super altare erat [immolati ac sanguine conspersi][2]. Et, [cum spectaculo . . . . .] tremefactus [ad sacerdotem descendisset][2], sic sedulo intuitus [agnum in particulas . . . . . dissectum et][2] in patina iacentem *ac* sanguine conspersum vidit; [presbyter autem non percepit : sed, cum ab eo didicisset][2] quod viderat, deinde ei [sancta mysteria] explicuit [. . . . .

Et mense . . . anni 1117° Graecorum[3] flavit] aquilo vehemens per decem circiter [dies. . . . .] fracti sunt; et semen illo anno *terram* non intravit, neque in Assyria neque . . . . die paschae[4].

Et eo anno et sequenti fuit schisma Gubbiorum quod [. . . . . . . Bacchus][2] Cyrrhesta, episc. ipsius regionis Cyrrhi, qui [ecclesiam]
*p. 255. iniuste administrabat . . . . et illegitime, et saepe a pio * Mār Cyriaco increpatus erat [et] a ministerio suo [amotus] : et, cum tandem per intercessionem quorundam episcoporum absolutus esset, is [rem in corde retinuit][2], dum occasionem quaerit quomodo et in qua re patriarcham molestia afficiat; et hoc *animo* [presbyteros] incitabat ut vocem «panem caelestem» proclamarent,

[1] Id sensus requirit. — [2] E Mich. suppl. — [3] Vide textum, p. 254, n. 4. — [4] Vel «ante pascham».

et hoc eius exacerbandi causa..... Et, cum advenit tempus eius ut moreretur, sacerdotibus et diaconis et populi nobilioribus suae regionis congregatis [sub anathemate mandavit][1] eis ne vocem hanc abolerent neve episcopum in loco suo reciperent nisi ex ipso [coenobio]. Et post mortem eius exiit discipulus eius, qui vocabatur Aksĕnāya, cum [aliis *viris* e] Gubba Barrāya, et, ad patriarcham in territorium Antiochiae profecti, asino et pera [et baculo][2] ipsius Bacchi ei oblatis postulabant ab eo ut loco Bacchi [super ecclesiam Cyrrhi] Aksĕnāyam sibi institueret. Huic rei patriarcha non consensit, sed dixit : «E coenobio vestro [regioni alii] *episcopum* creabimus, et e coenobio alio vobis ipsis, quia non secundum iustitiam est [ut regio][1] a coenobio [velut hereditas teneatur][1].» Itaque monachi cum [Aksĕnāya] regressi [ob] eam causam schisma fecerunt; et post *breve* tempus *virum* quendam [nomine Solomonem][1] episcopum eis institutum ad regionem [misit], quamvis invitis et eum *accipere* nolentibus. Hoc fecit instigatione [quorundam episcoporum[3]; et] vere dico, hic transgressionem fuisse et errorem. Sed tamen [multiplicatum est malum, non solum][1] quia episcopum non acceperunt, sed quia eos magis accendit; et [Cyrrhestae, *schis- * p. 256.
mate] constituto, proclamationem nominis Cyriaci intermiserunt. Et congregati sunt episcopi...... anathematizabant Cyriacum et deponebant, et instituerunt eis [etiam] Aksĕnāyam illum [inique], quia episcopatui non electus erat. Et [petitionem] iniquitatis scripserunt, verba impietatis et ad caedem incitantia, quam Hārūn regi obtulerunt dederuntque, in qua Cyriacum [accusabant]. Sed tamen Deus, cui semper salus eorum [qui] sibi in veritate [serviunt] curae est, qui per apostolos suos sanctos promisit, nobis scilicet......... : «Ecce ego vobiscum sum usque ad finem saeculi[4].»...... Cyriacus, sed, cum arcessitus esset, pacifice et cum misericordia receptus est....... Et [accusationem] contra eum in ipsa petitione[5] [faciebant], *nempe*, ab eo occisum esse [episcopum quendam qui vocabatur Simeon, qui in regionem Arabum institutus erat; ...., cum in ipsa regione ipse et duo e discipulis eius iter facerent, inciderunt forte [in eos latrones], quia mulorum in quibus vehebantur et perarum, quae plenae erant, cupidine affecti erant, [atque, tribus simul occisis,] cadavera

[1] E Mich. suppl. — [2] E Barh. suppl. — [3] E Mich., p. 488, ubi nomina leguntur, supplevi. — [4] Matth., xxviii, 28. — [5] ἀναφόρα.

eorum in via abiecerunt. Et hoc ipsum invenerunt [. . . . . et dicebant[1] . . . .] : «Patriarcha Arabes quosdam mercede conductos in eos misit qui occiderent.»

[Et hoc tempore[1] fuit] fames magna e causa quod nihil intravit e. : et demum bestias rapaces in homines misit Deus, quae, [si quae mulieres vel pueri exiissent,][1] die eos adoriebantur ac dilaniabant.

*p. 257. Patriarcha autem, cum [vidisset. . . . . se *a][2] rege cum misericordia [receptum esse][2], triginta episcopos in *vico* [Gubrīn] congregavit [propter causam] Gubbiorum, eosque [arcessivit] ad pacem vocaturus : et, cum non venissent, ... eos: et illi, qua erant insolentia et audacia, ... legibus etiam ecclesiae aperte contemptis, [duo sibi episcopos creaverunt, Gabrielem][1] Gubbium et alium qui vocabatur Theophanes [e monasterio Eusebunae. Id cum audiissent][1] patriarcha et episcopi qui in *vico* Gubrīn *erant*, ... omnes episcopos. . . . .

. . . .

. . . . praeceptorum sibi datorum [oblitus contumacibus se adiunxit. Et tunc congregati][1] qui bis depositi erant, spreto Deo et legibus [ecclesiae], eum falsum sibi principem : quod dicunt : seu patriarcham effecerunt; et exinde haeresis eorum stabilita ac fundata est, ita ut ecclesiae aculeus ac stimulus et legum eius corruptores fierent. Et tunc miser [Abraham][1] episcopos creare incepit, vacantes scilicet ac provinciis[3] carentes, eosque temere mittere, ut egressi [regionem] circumirent et hominum mentem corrumperent.

Et mense ādār anni 1120[1] [Graecorum] Hārūn rex mortuus est, in urbe Ṭus, quae in Khurāsān *sita est*, cum regnasset annos 23. Et [regnum suum] inter tres filios suos divisit. Muḥammad, *p. 258. Zubaidae filium, *regem creavit in *urbe* Baghdād, et ʿAbdallaham [Māmūn] super Khurāsān constituit (et mandavit ut post mortem Muḥammad is esset rex), [et Qāsim], filium suum, super cunctas regiones Gĕzīrthae et Occidentis in *urbe* Mabbug constituit, nesciens se [per hanc] causam contentionem inter eos iniecisse. Et post mortem patris eorum misit Māmūn legatum ad Muḥammad, fratrem suum, post patrem regnantem, ut ad se bona sua et divitias [quas]

[1] E Mich. suppl. — [2] Hoc sensus requirit. — [3] ὑπαρχίας, perperam pro ἐπαρχίας.

pater sibi [dedit], mille milia drachmarum, pro eo quod frater primus regnavit, mitteret, et ad se mitteret etiam familiam suam. *Id facere* noluit, sed eum ad se attrahere volebat, dum in corde fraudem nutrit, quoniam, pacta quae pater eis statuit transgressus, filios suos post se reges facere voluit. Is causa fuit belli quod per cupiditatem eorum incidit; et hac de causa ad bellum alter contra alterum sese paravit; et demum occisus est Muḥammad opera Ṭāhir filii Ḥusain, per manus *viri* cuiusdam qui vocabatur Dandānīr[1]. Et, cum hominibus notum esset ratione regni incidisse inter hos fratres contentionem, tumultus ac perturbatio in mundum inciderunt, et unusquisque prout poterat praedatur, diripit, latrocinatur. Huius *rei* causa et initium fuit quidam qui vocabatur ʿAmr, Sulaimī; qui ob seditiones caedesque Samosatis factas Callinici incarceratus erat. Is, de eo quod inter hos duos fratres Muḥammad et ʿAbd Allah acciderat certior factus, ad quendam propinquum suum *nuntium* misit, ut sibi equum suum et gladium adferret, eumque in loco quodam deserto[2], quales Callinici *plerique* exstant, collocaret; ipse autem a carceris praefecto *licentiam* postulavit ut exiret et sibi panem emeret: qui *virum* quendam cum eo misit custodiendi causa eumque vinculo ligavit. Et, cum exiisset, *custodem continuo longius abduxit, donec ad locum pervenerunt *p. 259. ubi erat equus ille suus; et gladio suo a consobrino[3] illo accepto occidit eum qui se ducebat, equumque conscendit et consobrinus alium, et aufugerunt; et Samosata recto itinere contendit : quae ingressus, ʿAbd Allah amīram qui ibi *erat*, cuius ope in carcere inclusus erat, occidit; et ex urbe cum eis qui se ei coniunxerunt egressus celeriter discessit et ad regionem Palestinae abiit, et omnes quibus praevalere poterant praedari, occidere, spoliare inceperunt; et hoc primum facinus audax *quod fecit* ʿAmr initium mali fuit quod in mundum incidit. Et haec facta sunt mense nīsān anni [1121[i]][4]. Quo tempore, cum hoc ad aures Naṣr filii Šabath ʿUqailī pervenisset, qui in Armeniae regione [defecerat] et vias praecludebat, celeriter profectus venit seque cum ʿAmr coniunxit, et [consociati] sunt ambo ad mundum spoliandum ac perdendum : et per regiones Palestinae et Syriae et Phoenices circumibant, per totam illam aestatem, praedantes et incendentes et occidentes. Et ......

[1] Al Dandani. — [2] Vel «aedificio quodam ruinoso». — [3] Ad litt. : «filio patrui» vel «avunculi». — [4] Vix aliter supplere licet.

Naṣr exercitum et socium, fuit ipse princeps sodalium suorum, et discessit et ad regionem [Sĕrug][1] ivit; et ʿAmr, Samosata profectus, arcem superiorem quae in eis est muro munivit.

Et anno 1122° mortuus est Nicephorus[2], imperator Romanorum; post quem regnavit super Romanos Stauracius[3], filius eius : fertur autem Nicephorus e populo Arabum fuisse. Et post quinque menses, quos Stauracius super Romanos regnavit, congregati sunt
*p. 260. [Bulgari] et ad urbem imperialem pervenerunt *cum eo dimicaturi. Et, cum exiisset Stauracius et cum [eis] dimicasset, in femore [percussus est; et] vulnere postquam sectum est inflammato obiit; et [post eum] regnavit Michael, Nicephori [gener], annum unum et menses septem. Dicunt nonnulli Procopiam, Nicephori [filiam], Stauracium fratrem suum veneno interfecisse, ut [Michael maritus suus, pro eo super Romanos][1], regnaret.

Et mense iyār [anni 1123[1] fuit defectio solis totalis[1].....

. . . .

[1] E Mich. suppl. — [2] In textu semper «Nicophorus» scriptum est. — [3] In textu semper «Stauricius» scriptum est.

II

CHRONICON IACOBI EDESSENI.

INTERPRETATUS EST E.-W. BROOKS.

Huius chronici fragmenta in Codice Musaei Britannici Add. 14,685 asservantur, qui saeculo x° vel xi° secundum Wright exaratus est. Auctor Iacobus Philoponus seu « laboris amans » appellatur, quem cum Iacobo Edesseno eundem fuisse, ut opinatus est Wright, ab excerptis Iacobi Edesseni operis apud Michaelem Syrum recitatis satis liquet. Canon ipse, qui fol. 10 *r* incipit, Chronici Eusebii Caesariensis continuatio est; ei praefatio, in qua Eusebii opus corrigitur et suppletur praefixa est.

In codice, ut nunc se habet, fragmenta prave ordinata sunt : fol. 12 *v* ante fol. 12 *r* legendum est, et fol. 18 *v* ante fol. 18 *r*, fol. 11 et 13 ex uno eodemque folio proveniunt, et similiter fol. 19 et 20; et duo fragmenta quae fol. 19 continentur inter se arctius coniungenda sunt.

Fragmenta non ultra annum 942um Sel. = 631um p. Chr. protendunt, sed Canon, ut a Michaele discimus[1], usque ad annum 1021um Sel. continuatus erat. Iacobum duobus antea annis mortuum esse ipse Michael notat, unde duos ultimos annos ab aliquo discipulo eius adiectos esse suspicatur. Iacobum autem iam anno 1003° Sel. = 692° p. Chr. Chronicon scripsisse adfirmat Elias Nisibenus[2]; quod si verum est, anni 18 continuatori adscribendi sunt. Canon annorum a Michaele exscriptus est, unde partes quae in codice desunt supplere facillimum est. Idem auctor e praefatione locos nonnullos qui in nostro codice mutili sunt integros recitat. Apud Eliam etiam Nisibenum sive e praefatione, quam Chronicon appellat, sive ex ipso Canone excerpta testimonia reperiuntur, quae ad calcem operis edidimus.

[1] Ed. Chabot, p. 452. — [2] Brit. Mus., Add. Ms. 7197, f. 88*r*.

Inter Canonis fontes recensenda sunt Socrates, Theodoretus, Chronicon Edessenum, Iohannes Ephesinus, Historia Zachariae Rhetori vulgo adscripta, et catalogi fortasse imperatorum, regum et episcoporum. In praefatione praeter Eusebium chronographis quibusdam Alexandrinis, Aniano fortasse et Andronico, usus est Iacobus, et catalogo, ut videtur, regum Persarum.

Praefationis exordium in Catalogo clarissimi Wright vulgatum est; Canonem ego ipse, anno 1899°, cum interpretatione anglica et commentario edidi : textus integer totius operis nunc primum vulgatur. Multa loca quae in priore Canonis editione lacunosa relicta sunt vel perperam suppleta nunc a Michaele supplevi ac correxi. Codicis dispositionem tum in textu Canonis tum in interpretatione, prout potui, imitatus sum; in interpretatione lacunas canonis annorum supplevi, in textu autem id facere operae non pretium visum est.

Notitia bibliographica :

Codicis descriptionem legas apud Wright, *Catalogue of syriac MSS. in the British Museum,* p. 1062-1064.

Editiones : W. Wright, *op. cit.,* p. 1062, 1063. London, 1872. Textus exordii.

E. W. Brooks, *The Chronological Canon of James of Edessa* (*Zeitschr. d. Deutschen Morgenländischen Gesellschaft*, Bd. LIII, p. 261 sqq. et p. 550). Canon cum interpretatione anglica. — Cf. etiam ibid., p. 534 sqq. (adnotationes Sigismundi Fränkel). — Vide etiam F. Nau, *Notice sur un nouveau ms. de l'Octoechus de Sévère d'Antioche et sur l'auteur Jacques Philoponus* (*Journ. asiatique*, ser. IX, tom. XII, p. 346 sqq.).

*CONTINUATIO CHRONICI EUSEBII CAESARIENSIS A IACOBO LABOREM AMANTI FACTA[1]. *p. 261.

Eusebius quidem Pamphili, Caesareae Stratonis, quae in Palestina *est,* episcopus, Chronicon illud magnum et universale et celebre cum omni diligentia ac studio, et, quoad homines tempora remota discernere atque intelligere possunt, cum omni accuratione fecit, et in eo numerum annorum et tempora et historias *rerum* quae eis *gestae sunt* ordinate disposuit, ab Adamo principe generis nostri usque ad annum primum vitae Abraham patris primi Hebraeorum, et usque ad Ninum regem secundum Assyriorum qui Niniven aedificavit, et usque ad Europem regem secundum Sicyonis, quae in Hellade *est,* Graecorum regione, e libris videlicet sacris Mosis qui apud Hebraeos *sunt,* et e libris historiarum Chaldaearum et Assyriarum et Aegyptiarum : cui etiam *Chronicon* aliud latius *atque amplius adiunxit, a tempore quod dictum est, Abrahami *p. 262.
scilicet patriarchae et Nini filii Beli et Europis regis Sicyoniorum, usque ad annum 20um Constantini Victoris imperatoris Romanorum; in quo multa regna commemoravit, omnia quae in Europa et in Libya et in Asia Magna dominata sunt, Chaldaeorum dico et Assyriorum, et Sicyoniorum, et Argivorum et Atheniensium, item Hebraeorum et Aegyptiorum, et Latinorum qui postea Romani, Medorum et Babyloniorum et Lydorum et Persarum, et cetera omnia quae post haec apud Graecos potestatem tenuerunt, Macedonum dico et Corinthiorum et Lacedaemoniorum, et ea quoque [quae post] mortem Alexandri aedificatoris [super Aegyptum] et Syriam et Asiam dominata sunt, necnon et regnum [Romanorum], a Iulio Caesare et Augusto Sebasto [usque] ad ipsum Constantinum Victorem; et [tempora] eorum secundum singulorum *regum* annos distinxit [ac disposuit], et tempora [durationis] et initium et dissolutionem et cessationem singulorum demonstravit, et rerum ab unoquoque [rege] ac duce gestarum memorias separatim descripsit,

[1] In. marg. superiore : «..... eorum diebus Alexandriae. Licinius foede e mundo exiit postquam regnavit annos 11; et Martinus occisus est postquam regnavit menses 3.» In marg. dextro : «Petrus episcopus ecclesiae Alexandrinorum in carcere erat ad martyrium; qui abscisso capite praeclare martyrium passus est anno [9° persecutionis.....] episcopus..... Ecclesiae Alexandrinorum episcopus XVIII^{us} stetit Alexander annos [11.......................»]

et quo tempore innotuissent singuli [sapientes][1] et scriptores qui in singulis populis insignes fuerunt, [et philosophi] et poetae qui apud Graecos *erant;* necnon [et historias Gigantum][2] et *res* mirabiles quae apud [eos] celebrantur, [et] virorum qui in scriptis[3] et apud scriptores qui inter eos *erant* proferuntur, [bella ac victorias][2], et
*p. 263. urbium aedificationes et * populorum captivitates, cum multis aliis rebus quae per omne tempus quod in Chronico ab eo *composito* inclusum est gestae sunt. Huic autem *Chronico* finem fecit, [ut] antea cognitum est, anno iam 20° Constantini; a quo tempore usque ad hunc diem nemo prorsus operam dedit ut Canoni ab eo *composito* tempora posteriora et commemorationes ad ea pertinentes adiciat. Ergo iustum esse pariter et necessarium aestimavi ut res ab illo tempore usque ad hunc diem gestas, quoad scilicet Deus opem dabit et vires sufficient, non inenarratas relinquam; sed, sicut is canonem dispositionis temporum descripsit, in quo illis temporibus[4] gesta summatim inclusit et annos regnorum unum contra alterum propinque disposuit, ita ut legentibus facile esset discere, qui quorum diebus exstent, sive reges sint sive duces sive homines sapientes sive scriptores sive ex eis qui in aliqua re quocumque modo illustres sunt, ita ego etiam similiter, ab anno 20° Constantini, canonem novum tempora posteriora complectentem disponam, et in eo annos regnorum quae in eo proferuntur unum contra alterum propinque ordinabo, eorum scilicet quorum series temporum durationis nobis notae sunt, et res quae singulorum tempore gestae sunt, et eos qui cum singulis ob quamcunque virtutem vel excellentiam famam obtinebant.

Cum vero necessarium sit ut quae ante hunc *Canonem* utilia sunt prius disponamus et praeparemus, haec ipsa prius dicamus ac monstremus. Quae autem ante Canonem ipsum requiruntur et utilia sunt haec sunt. Primum[5] de fine Canonis Eusebii, et de quantitate an-
*p. 264. norum * temporis quod in eo est, et quomodo numerari debeat hic novus noster, et ad illum adiungi; postea[6], ut quae regna illo tempore, ante tempus finis Canonis, cum regno Romanorum fuerint neque ab Eusebio integre commemorata sint demonstremus; post[7]

[1] E Michaelis Syri Chronico suppl. — [2] E Mich. suppl. — [3] In marg. : «[Complectitur] Canon tempus annorum ab Abraham et regno [Nini usque ad annum 636um Graecorum], qui est annus 20us Constantini.» — [4] In marg. : «Ab Adamo usque ad annum 20um Constantini, quod comprehensum est annis 5527.» — [5] In marg. : I. — [6] In marg. : II. — [7] In marg. : III.

hoc etiam, et quae sint regna quae nos in Canone disponemus cum ipsis imperatoribus Romanorum simul et contra eos, propinque unum contra [alterum]; postea etiam demonstratio distincta seriei temporum uniuscuiusque regni separatim *facta.* Itaque, cum haec omnia dicta et praeparata erunt, facile nobis erit etiam Canonem construere [ac disponere][1].

* DE CANONE QUEM FECIT EUSEBIUS, ET DE TRIBUS ANNIS QUIBUS AD FINEM EIUS ERRAT. *p. 265.

Scire igitur oportet eos qui canonem dispositionis temporum regnorum ab Eusebio factum legunt tres annos superfluos et a computationibus discrepantes in quantitate summae annorum qui in eo *sunt* ad finem eius positos reperiri : de quibus oportet nos quam maxima accuratione et laboris amore investigare, et quomodo sint superflui et quomodo errorem in computationibus faciant demonstrare. Oportet autem, ut opinor, etiam hoc facere : quia, quamquam sufficit error qui ab eis fit et computationum discrepantia ut eos superfluos *esse* demonstret, sed tamen per inquisitionem quoque de eis factam et per rei demonstrationes a scriptoribus antiquis *haustas* hoc demonstrare necesse est. De his igitur res ita se habet. Cum tempus potestatis regum [qui in] Macedonia regnaverunt, a Carano, primo qui apud eos *fuit* rege, usque ad mortem Alexandri, aedificatoris urbis Alexandriae, qui nominatur filius Philippi, sit annorum 490, ut ex eis videre licet quae Diodorus historiographus de eis narrat, et idem numerus *annorum* in Eusebii Canone poni debuisset, quoniam anno 3° Alexandri, regis X^{i} Corinthiorum, post Ilii vastationem annis 368, initium eorum ponitur, unus annus ex eis defecit, et in Canone nonnisi 489 anni *tantum scripti sunt : et, cum debuisset Alexandri mors contra annum primum Olympiadis CXIV^{ae} collocari, ut fuisse testatur etiam Porphyrius philosophus, dum res regum Macedonum[2] qui post mortem eiusdem Alexandri *erant* disponit, porro et initium regni Philippi Arrhidaei, fratris eius, qui post eum regnavit, anno 2° eiusdem Olympiadis CXIV^{ae} adscribi, hoc non factum est propter annum qui ab annis potestatis regum *p. 266.

[1] In marg. : «[Constantinus, cum regnum] solus [obtinuisset], urbem aedificavit, quae prius [Byzantium vocabatur, eamque] a nomine suo Constantinopolim [vocavit]. Et eo anno. . . . . . .» — [2] In marg. : «Hoc est Lagidarum qui Alexandriae steterunt. De regibus Macedonibus.»

Macedonum defecit; sed tum Alexandri mors tum initium regni fratris eius superius anno uno haud recte anteposita sunt, et ab hoc error unius anni in ipso Canone effectus est. Verba autem eiusdem Porphyrii de [regibus Macedonibus][1] sunt : [«Anno 2° Olympiadis CXIV^{ae}, post Alexandrum Macedonem regnat] Arrhidaeus qui [nominatus est Philippus, qui frater erat] eiusdem Alexandri, [non a matre,] a Philinna [enim quae e Larissa *erat*] Philippo [natus est; regnat] autem annos septem, et in Macedonia [a] Polysperche[2], Antipatri filio, occiditur. Ptolemaeus autem, Arsinoes et Lagi filius, post annum unum principatus qui Philippo adscriptus est satrapa [in] Aegyptum mittitur : et in satrapia quidem annos 17 priores agit, regnat autem annos 23, ita ut ei, usque ad mortem, *p. 267. universi anni 40 computentur; sed, quia *adhuc vivus Ptolemaeo filio, qui Philadelphus appellatus est, principatum concessit, et cum filio postquam principatum *is* accepit duo annos vixit, non iam 40, sed triginta octo *anni* Ptolemaei primi, quem Salvatorem appellabant, computantur.» Ergo ex his liquet et anno 2° Olympiadis CXIV^{ae} incepisse Arrhidaei principatum, et anno 3° eiusdem Olympiadis incipere Ptolemaeum, si 38 ei computantur. Alexandrini autem ei 39 adnumerant, quippe qui ab anno primo Arrhidaei numerare [incipientes] Arrhidaei [7] numerent, et [Cassandri] 12, item ipsius 20, qui contra Cassandri [annos 7] reliquos, et filiorum huius 4, [et Demetrii 6,] et Pyrrhi unum, et Lysimachi [2, universos] 20 annos, numerantur, et *cum* 19 prioribus, universos [annos 39. Ergo] hic quoque liquet apud hunc etiam annum [unum superfluum esse]. Cum igitur [Alexandri] mors uno anno qui de regibus [Macedonibus] *computatur* in Canone descendit detrahetur etiam a Canone annus alius [apud Ptolemaeum] primum, et detrahetur etiam ab ipso [Canone annus] alius superfluus qui [nepoti eius] Evergetae adscribitur. Aliter statim reperietur . . . . harum *rerum* explicatio superflua . . . . amplius dicentur, [non] oportuisse [annum] unum numerari [qui a regibus Macedonibus] defecit et in [Canone . . . . .] non positus est, sed . . . . *p. 268. ita ut incideret mors Alexandri [. . . . . * . . . . . in annum primum] Olympiadis [CXIV^{ae}, non autem in annum priorem, ut] in Canone . . . . Scriptus est autem] . . . . . . in

[1] Exstat Porphyrii catalogus apud Eus., *Chron.*, ed. Schoene, I, p. 160, 162, unde uncis inclusa supplevi. — [2] Polysperchonte.

Canone Eusebii], sive recte scriptus sive [non recte, annus] 1692us eiusdem Canonis contra annum ultimum Olympiadis CXIII^{ae}. Haec dixi ut demonstrem esse in ipso Canone mutationem annorum ab uno in alterum locum, et annorum additiones et defectiones. Quae [cum] ita sint, additio esse videntur hi duo anni qui tempori Lagidarum, qui *erant* post mortem Alexandri, in Canone adnumerantur. Hanc igitur ob causam hos omnino superfluos esse dicimus, neque in Canone computari debere, scilicet quia nec Ptolemaeus primus, qui Salvator vocabatur et filius Lagi, nisi 39 annos tantum regnavit, neque Evergetes nisi 25 annos; in Canone autem illi 40, huic 26, haud recte adscribuntur : praeterea quia neque Alexandrini hos duo annos numerant, neque universos annos Lagidarum, temporis dico quod *fluxit* a morte Alexandri usque ad mortem Cleopatrae et Augusti super Aegyptum dominationem, nisi 294 annos tantum computant. Adfirmant enim Alexandrini [esse] dominationem Cleopatrae et tempus potestatis eius 22 [annorum, ab] anno primo Olympiadis CLXXXII^{ae} [usque ad annum 3um * *Olym-* *p. 269. *piadis*] CLXXXVII^{ae}: ann. 4 priusquam regnaverit [Iulius], imperator primus Romanorum, 5 contra [annos] quos dominatus est Iulius, 13 [contra annos] priores Augusti; tempus autem [omnium Lagidarum], ut diximus, annorum 294 esse adfirmant, [ab anno] 2° Olympiadis CXIV^{ae} usque [ad annum 3um Olympiadis] CLXXXVII^{ae}. Post autem Cleopatram [tempus] quod Augustus super Aegyptum dominatus est adfirmant [esse annorum 43]; constat [enim] universos annos dominationis [eius esse annos 56] : in Canone autem [dominationi eius in Aegypto] non 43, sed 41 tantum adscribuntur; ita ut ex eis quae [diximus. . . . . . .] manifeste notum fiat duos alios annos [in Canone deficere. . . . .] Cleopatrae, cum eidem duo anni [a] Lagidarum tempore, hoc est contra annum 1[6]9[2um], detrahentur, et his postea additi erunt anni potestatis imperatorum Romanorum absque additione et defectu; quia scilicet etiam in his variationes multae discerni possunt, et additiones ac defectus in codicibus diversis cum aliis atque aliis *comparatis* inveniuntur : quamobrem tempus quod ex annis eorundem imperatorum Romanorum colligitur dubitatione non caret. Nam secundum dispositionem consulum qui temporibus potestatis eorundem imperatorum singulis annis steterunt ab anno primo Iulii Caesaris usque ad annum 20um Constantini colliguntur anni 375, a morte autem Cleopatrae usque ad * dictum annum *p. 270.

anni 357 : et secundum Eusebii sententiam in ipso Chronico eius *prolatam* et secundum dispositionem quae in eiusdem Canone *exstat*, similiter idem *statuitur numerus annorum*. Secundum sententiam autem ac computationem Alexandrinorum a Iulio, hoc est ab anno quarto Cleopatrae, usque ad initium regni Diocletiani, inveniuntur anni 331; a Diocletiano autem usque ad annum 20um Constantini 41 anni notantur, ut fiant universi anni 372; a morte autem Cleopatrae usque ad annum 20um Constantini colligunt Alexandrini annos 354, qui ab eis quos notat Eusebius tribus annis deficiunt. His igitur 354 annis, [qui] imperatoribus Romanorum, secundum Alexandrinorum computationes, colliguntur, cum additi erunt Lagidarum anni, qui secundum ipsos Alexandrinos sunt 294, colligentur universi anni 648 : a quibus [si] auferimus annos 12, qui ab initio regni [Philippi] Arrhidaei, Alexandri fratris, usque ad initium [regni] Seleuci Nicatoris, regis primi Syriae, [a quo] secundum librum [Machabaeorum] Graecorum aera incipere reputatur, *elapsi sunt*, manent anni 636, totidem *anni* quot [eodem] 20° [anno] Constantini aera [quae vocatur Graecorum] praeferebat. Annus igitur 1us aerae Graecorum est 1us annus Seleuci Nicatoris [. . . . . ab anno primo] Seleuci usque ad
*p. 271. mortem Cleopatrae sunt anni [282], ut *antea dictum est. *Anni* autem Romanorum etiam secundum Eusebium, si anno 13° Augusti occisa est Cleopatra, a morte eius usque ad annum 20um Constantini, sunt, ut dictum est, anni 357. Cum igitur *annis* 282 qui a Seleuco usque ad Cleopatrae depositionem *elapsi sunt* hi 357 additi erunt, colligentur 639, ita ut hac ratione ipso anno 20° Constantini inveniantur *anni* aerae Graecorum 639 anni. Sed hoc falsum est, ut a multis historiis et a notationibus quae in eis de ipso anno 20° Constantini *proferuntur* discere licet; hae enim eum in annum 636um Graecorum incidisse demonstrant. Si igitur hoc verum *est*, annos Romanorum tot esse, sequitur in *annis* Lagidarum esse hos tres annos superfluos. Si autem *anni* Lagidarum revera absque errore tot sunt, a morte quidem Alexandri ad mortem Cleopatrae anni 294, *a* Seleuco autem anni 282, sequitur *annis* Romanorum errorem inesse, eosque non tot esse, *scilicet* a Iulio quidem usque ad annum 20um Constantini annos 375, a morte autem Cleopatrae annos 357, sed ita tantum se habere, a Iulio quidem usque ad ann. 20um Constantini, ut supra dictum est, annos 372, a morte *autem* Cleopatrae usque ad ipsum dictum annum 20um annos 354;

unde, *cum* hi illis 282 adiecti erunt * qui a Seleuco usque ad Cleopatrae depositionem *elapsi sunt*, anno 20° Constantini anni 636 tantum nobis colligentur, quot *scilicet* erant tunc anni aerae [Graecorum], non autem 639, qui [e] Canonis dispositione nunc colliguntur. Si autem neque *anni* Romanorum falsi sunt [neque] etiam Lagidarum, sed a morte Alexandri usque ad [annum 20um] Constantini sunt revera tot anni, sequitur manifesto non [anno] primo Seleuci, regis primi [Syriae, incipere] annos aerae [Graecorum seu aerae] Edessenorum, ut in libro [Machabaeorum] habetur, [atque ut etiam] in ipso Canone notatum est, sed [anno] quarto eiusdem Seleuci, ita ut hac ratione anno quarto Olymp. CXVII^{ae} haec aera inveniatur incepisse. Ceterum, sive *anni* Romanorum falsi sint, sive Lagidarum, sive etiam notatio initii aerae Graecorum, sive etiam anni qui de regibus Macedonum *colliguntur* ante mortem Alexandri in Canone vel aucti sint vel diminuti, et, ob id quod in Canone mors Alexandri superius vel inferius collocata sit, in ipso Canone facta sit perversio : quamcunque causam statuamus esse quae in Canone errorem fecit, id omnimodo manifestum erit, tres annos superfluos in Canone exstare a tempore quod initium aerae Graecorum esse reputatur, hoc est ab initio regni Seleuci, usque ad annum 20um Constantini. Porro hoc ab eo quoque manifestum est quod Alexandrini initium regni * Diocletiani tribus annis superius collocant quam in Canone collocatum est, atque etiam aeram quam in . . . . . suis ab hoc numerant; anno enim 596° aerae Graecorum eius initium ponunt. Verum, pro omnibus his causis et dubitationibus quae de tribus annis superfluis qui in Canone exstant hic propositae sunt hoc tantum nunc proponetur et omnibus notum fiet : Alexandrinos annos a morte Alexandri usque ad annum 20um Constantini *elapsos* annos 648 tantum esse adfirmare, non autem 651, ut in Canone Eusebii stat; hoc est, Lagidarum annos 294, a morte Alexandri et initio regni Philippi Arrhidaei, fratris eius, usque ad mortem Cleopatrae, et 313 a morte Cleopatrae usque ad initium [regni] Diocletiani, et 41 quos anno 20° Constantini [aera] Diocletiani praefert. [Ergo, ut] omnibus noti fiant anni. . . . ., nempe regum Macedonum, non [eorum tantum qui] post Caranum *fuerunt*, sed eorum etiam [qui eum antecesserunt], qui a Macedone primo rege incipiunt, [et Aegypti regum] qui vocantur Lagidae, qui a morte [Alexandri usque ad] Cleopatrae [depositionem] *fuerunt*, atque etiam [im-

*p. 272. *p. 273.

peratorum Romanorum, ut] Alexandrini eos [numerant], en! eos tibi hic [disponam, et] faciam etiam summam omnium, a Mace- *p. 274. done [ad] Caranum, et a Carano ad Alexandrum, et ab *hoc usque ad mortem Cleopatrae, et exinde usque ad Constantinum.

REGES MACEDONUM. — Post descensum Heraclidarum, quidam ex eis qui vocabatur Macedo, filius Jovis et filius Thyiae, cum solus ab omnibus Heraclidis discessisset, et ad regionem quae tunc Aemathia, item Apiaria, vocabatur profectus *ibi* consedisset, super omnes qui ibi habitabant rex factus, regionem dominationis suae a nomine suo Macedoniam nominavit. Tenuerunt igitur dominationem super Macedonum regionem ipse et filii eius usque ad divisionem regni Graecorum. Initium autem potestatis eius in annum 7um post descensum Heraclidarum et annum 40um post Ilii vastationem incidit. Sunt autem unus post alterum et anni potestatis eorum ita :

	1. Primus Macedo, filius Jovis, annos 32.......	32
	2. Barcis et Phylocas, filii eius, simul, annos 40..	72
	3. Gorgias, filius Phylocae, annos 24..........	96
	4. Macedo, filius Parrhasii[1], annos 5...........	101
	5. Athyrus, filius Gorgiae, annos 28...........	129
	6. Arisbelus, filius Athyri, annos 41...........	170
	7. Plistarchus, filius Usi (?), annos 35..........	205
	8. Gynaeus, filius Plistarchi, annos 14.........	219
	9. Deucalus, filius Gynaei, annos 5............	224
	10. Balager, filius Lavati[2], annos 7............	231
	11. Qaphalin, filius Balagri, annos 12..........	243
	12. Nicaeus, filius Qaphalin, annos 26..........	269
*p. 275.	*13. Alisgatas, filius Nicaei, annos 37...........	306
	14. Cissus, filius Alcathi, annos 2.............	308
	15. Tharogus, filius Cissi, [annos] 7............	[315]
	16. Aranus, filius Aristodamini, [annos 13[3]......	328]

POST HOS CARANUS ET QUI [IN CANONE] EUSEBII NUMERANTUR :

1. Caranus, [annos 28[3].....................	28]
2. Coenus, filius Carani, [annos 12[3]...........	40]
3. Tyrimas, filius Carani, [annos 38[3]..........	78]

[1] Vel «Persis». — [2] In textu «Deucalai» (Deucali), corr. marg. : Elias Nisibenus (Brit. Mus., Add. Ms. 7197, f. 9) «Laucati». — [3] Ex Elia Nis. suppl.

4. Perdiccas, filius Carani, [annos 51[1] .... 129]
5. Argaeus, filius [Perdiccae, annos 38[1] .... 167]
6. Philippus, filius Atropi[2], [annos] 38[1] 205
7. Arrhidaeus[3], filius Philippi, annos 26 221
8. Alcatas, filius Orestis, annos 29 260
9. Amyntas, filius Alexandri, annos 50 310
10. Alexander, filius Amyntae, annos 43 353
11. Perdiccas, filius Alexandri, annos 28 381
12. Archelaus, filius Perdiccae, annos 24 405
13. Orestes, filius Perdiccae, annos 3 408
14. Archelaus, filius Orestis, annos 4 412
15. Amyntas, filius Archelai, annum 1 413
16. Hic regnavit etiam Aeropus, filius Pantarchi, menses 3.
17. Pausanias, filius Aeropi, annum 1 414
18. Amyntas, filius Arrhidaei, annos 6 420
19. Argaeus, filius Amyntae, annos 2 422
20. Amyntas, filius [Argaei], annos 18 440
*21. Alexander, filius Amyntae, annum 1 .... 441 *p. 276.
[22. Hic] regnavit [etiam .... [4]
23. Ptolemaeus Alyrites][1], annos 3 444
[24. Perdiccas, filius Amyntae, annos 6 450
25. Philippus, filius Amyntae, annos 27 477
26. Alexander, filius Philippi, annos 12 .... 490][1]

....

....

[1. Ptolemaeus, filius Lagi, annos 39 39
2. Ptolemaeus Philadelphus, annos 38 77
3. Ptolemaeus Evergetes, annos 25 102
4. Ptolemaeus Philopator, annos 17 119
5. Ptolemaeus Epiphanes, annos 24 143
6. Ptolemaeus Philometor, annos 35 178
7. Ptolemaeus Evergetes, annos 29 207
8. Ptolemaeus Soter, annos 36 243
9. Ptolemaeus Dionysus, annos 29 272
10. Cleopatra, annos 22 .... 294][1]

[1] Ex Elia Nis. suppl. — [2] Elias Nis. : «Aeropi». — [3] In marg. : «Aeropus». — [4] Nomen supplere non valeo. Ap. Eliam Nis. inter Alexandrum et Ptolemaeum nihil stat.

. . . .

. . . .

[2. Augustus, annos 43]	43
3. Tiberius, annos 22	65
4. Gaius, annos 4	69
5. Claudius, annos 14	83
6. Nero, annos 14	97
7. Espasianus, annos 10	107
8. Titus, annos 3	110
9. Domitianus, annos 15	125
*p. 277. *10. Nerva, annum 1	126
11. Traianus, annos 19	145
12. Hadrianus, annos 21	166
13. Antoninus, annos 23	189
14. Commodus cum filiis suis, annos 32	221
15. [Severus] cum filio suo Antonino, annos 25	246
16. [Antoninus], annos [4]	250
17. [Alexander, annos 13]	263
18. Maximinus, [annos 3	266
19. Gordianus, annos 6	272
20. Philippus, annos 7	279
21. Decius, annum 1	280
22. Gallus cum filio suo, annos 2	282
23. Valerianus cum filio suo, annos 15	297
24. Claudius, annum 1	298
25. Aurelianus, annos 6	304
26. Tacitus, menses 6	305
27. Florianus, dies 80.	
28. Probus, annos 6	311
29. Carus cum filiis suis, annos 2	313
30. Diocletianus, annos 21	334
31. Constantinus, annos 20	354][1]

. . . .

. . . .

. . . .

[1] E Mich., p. 129, et El. Nis. suppl. In Canone Constantinus 35us est, sed numeros aliter restituere non possum : pars catalogi quae in codice exstat a scriba fortasse abbreviata est. Si Marcum, Pertinacem, Antoninum Caracallam, et Macrinum cum Eusebio adicimus, rectum numerum habemus.

[Eusebius quidem anno quarto Olympiadis CCLXXI^{ae} annum] primum initii regni Constantini Victoris, porro [et annum] 20um eius anno 3° Olympiadis [CCLXXVI^{ae} collocat] : Socrates vero, *ecclesiae historiographus, initium regni eius annis 3 superius *p. 278. collocat, *nempe* anno primo eiusdem Olympiadis CCLXXI^{ae}; ita ut hac ratione annus 20us eius in annum quartum Olympiadis CCLXXV^{ae} incidat, non autem in *annum* 3um *Olympiadis* CCLXXVI^{ae}, ut in Canone ponitur. Et de his tribus annis superfluis qui in Canone ponuntur haec satis sunt.

QUAE REGNA FUERINT TEMPORE QUOD FINEM CANONIS EUSEBII ANTECEDIT, CUM REGNO ROMANORUM, QUAE EUSEBIUS IN IPSO CANONE INTEGRE NON COMMEMORAVIT, ET QUAE POSTQUAM FINITUS EST CANON.

Quae autem regna tunc fuerint ita dicemus, *nempe* ex quo mortuus esset Darius, rex ultimus Persarum, et Alexander regnum eorum exstirpasset et cessare fecisset, et eos potestati regni Graecorum seu Macedonum subegisset, omnino cessavisse, ut *ita* dicam, cuncta regna populorum, qui in Asia *sunt*, qui eo usque, tempus haud parvum, Persarum dicioni subiecti erant omnes. Brevi autem tempore ex quo regnum Persarum destructum erat et ei sub dicione Graecorum fuerant transacto, aliquantulum ad se redierunt et *secum* reputaverunt regnum quidem Persarum, [quod] sibi et genere et regione propinquum esset seque *tempus [longum] subie- *p. 279. cisset, iam omnino eversum esse *atque* abolitum; *regnum* [autem] Graecorum, quod potestatem super se recenter accepisset, atque a se longe et [genere] et regione distaret, inter multos divisum esse et apud se ipsum turbari, [cum] reges qui in eo [stabant alter adversus alterum] pugnarent, [quorum alii] in Macedonia, alii [in Epiro[1], alii in] Thessalia, alii in Thracia, [alii in Asia[1], alii in] Aegypto, alii etiam in Syria regnabant; [ipsosque Syriae *reges*, qui propinqui *esse* videbantur, bello adversus ceteros reges Graecorum omnium vehementissimos esse. Et, cum talia animadvertissent populi qui regno Persarum quondam subiecti erant, a Graecis multi desciverunt; et, cum sibi ipsi libertatem dedissent,][2] statim regnum in regione [sua], plena potestate usi, sibi quisque seorsim

[1] E Mich., p. 76, suppl. — [2] Sensum e Mich. supplevi : Iacobum paullo aliter scripsisse e reliquiis patet.

constituerunt, animose simul et [absque] metu : et alii quidem nunc, alii autem post breve [tempus], a Graecis defecerunt. Sunt autem qui ita animum sumpserunt [et] sibi regnum constituerunt primi quidem Parthiae, regionis Medis vicinae, regioni Persarum a septentrione *confinis*, incolae, quippe qui, postquam 74 annos Graecis subiecti sunt, anno 62° aerae Graecorum sive Edessenorum, cum a Macedonibus descivissent, regem sibi constituerint quendam e
*p. 280. suis qui vocabatur Aršaq : qui, cum *regnum eorum valde confirmasset, ut cuncti reges qui post se *fuerunt* Arsacidae appellarentur fecit. Etenim Eusebius etiam hunc commemorat, dicens eum descivisse et a Macedonibus defecisse et regem factum esse; et in ipso Canone eum tempore quod dixi contra annum 11um Antiochi Dei, regis III^i^ Syriae, cum super Aegyptum regnaret Ptolemaeus Philadelphus, super autem Macedoniam Antigonus, notavit [1]. Praedationes igitur et bella quae reges hi Parthi adversus reges Graecorum, qui Antiochiae erant, per omnem Syriam faciebant, Eusebius etiam ex parte commemoravit, quippe qui et Aršaq nominet et Lephacephrum, eorundem Parthorum regem ultimum, in Canone temporum notaverit et Barzaphramnem [2], *qui* dux *erat* [super] eos qui in regionem Syriae et Palestinae adscenderunt eamque populati sunt tempore quo Augustus super Romanos regnabat, et Hyrcanus super populum Iudaeorum dominabatur, qui etiam ab ipsis Parthis tunc in captivitatem abductus est. Series autem horum regum alterius post alterum et nomina eorum. . . . . non disposuit, eo quod nullum [historiographum] de eis narrantem invenerat.

Eodem [modo etiam populus] [3] Hyrcanorum qui ipsis [Parthis] contigui [sunt. . . . .] ipsi [terrae eorum] a septentrione confines, [cum vidissent ⌜plenam potestatem [4] quae] [3] Parthis [facta erat. . . . .⌝ipsi
*p. 281. etiam regnum] [3] sibi [seorsim] [3] constituerunt, [et modo *se cum Parthis adversus Graecos conjungebant, modo etiam adversus illos stabant.

Et Armeni quoque, hos aemulati, in Armenia usque ad mare Hyrcanum et in montibus qui Caucasii vocantur et partibus etiam Iberiae, quae et Gurzan, regnum sibi constituerunt; et ex eis stete-

[1] *Chron.*, ann. 1766, 1769. — [2] Barzapharnem (Jos., *Ant.*, XIV, XIII, 3); cf. supra, p. 83, l. 17. Neque huius neque regis Parthorum ultimi mentio in Eusebii reliquiis exstat. — [3] E Mich. suppl. — [4] αὐθεντία.

runt, ex uno genere, reges 9 : Khosro, Tĕrtad, Khosro, Tiran, Ašaq[1], Pap, Urastat[2], Ašaq[1], Valašaq[3]. Tunc, cum regnum ultimum Persarum rursum praevaluisset, ne se converterent Armeni et cum regno Romanorum per Christianismum coalescerent, bellis eos constrinxerunt et subiecerunt, donec dominationem eorum omnino cessare fecerunt, et neque militem ex eis apparere sinebant, sed eos velut servos tenebant. Et in regione Armenorum ita incepit regnum Armenorum atque ita cessavit.

In regione autem Mesopotamiae quae vocatur Osrhoene ab anno 180° aerae Graecorum, antequam cessaret regnum Graecorum quod in Syria *exstabat* annis 40, regnante super Alexandriam Ptolemaeo Evergete, VII° Lagidarum, et super Syriam Antiocho Sidete, et super Iudaeos Simeone, fratre Ionathis, cum infirmum factum esset genus eorum qui Edessae erant, qui vocabantur Syromacedones, qui cum Alexandro Magno ex Edessa Macedoniae descenderunt et Urhāy (Edessam) aedificaverunt, eamque a nomine urbis suae Edessam vocaverunt, cum nemo ibi e genere graeco inventus esset qui perstaret et regno Graecorum quod in Syria *erat* honorem conservaret, praevaluit populus qui iam diu illic consederat *ar- *p. 282.
meno de genere, atque et ipsi, Parthorum honorem aemulati[4], in ipsa Edessa quendam e suis cui nomen Abgar, animosum et fortem ac bellorum peritum, regem constituerunt. Hic et filii eius post eum tempus 380 annorum, ab anno 180° Graecorum ad annum 560um eiusdem aerae, usque ad Babylonis fines dominati sunt : et dominati sunt reges illi qui Edessae *erant* etiam super Armeniae regionem, donec et ei sibi regem constituerunt : et nomine hoc «Abgar» multi vocabantur, quia Abgaris magni et primi amorem retinebant. Sub manu igitur Romanorum subiugati sunt rursus Edesseni et reges eorum ab anno 477° aerae Graecorum, ab anno 7° Lucii, imperatoris Romanorum, quo tempore cum Parthis pugnavit Lucius eosque vicit et subiecit : rege autem caruerunt et omnino abolitum est regnum eorum anno 5° Philippi, imperatoris Romanorum, anno 560° aerae Graecorum. Diebis Abgaris Severi regnum eis ablatum est, quando Romani hunc expulerunt quia ab eis deficere voluit, *et* Aurelianum, filium Ḥabsāy, praesidem[5] pro rege creaverunt, postquam eis [tributum] subiectionis imposuerunt. Itaque cessavit

[1] Aršaq. — [2] Varazdat. — [3] Valaršaq. — [4] Id sensus requirit : vox syriaca corrupta videtur; vers. arab. «honore contempto»; legendum fortasse ܫܒܗܪܘ, et vertendum «honore gloriati». — [5] ἡγεμών.

regnum Edessenorum, postquam 380 annos, ut dixi, perduravit, anno 560° Graecorum, anno 5° Philippi, annis 1000 post aedificationem Romae completis. Harum *rerum* nullam prorsus mentionem fecit Eusebius, sed ita paucis *verbis* dixit : « Super Edessam regnavit *p. 283. Abgar, vir *sanctus, ut narrat Africanus[1]. »

Verum, antequam cessaret regnum Edessenorum annis 22, anno 538° Graecorum, anno 7°[2] Alexandri filii Mammaeae, cum alia regna in regionibus Orientis oriri inciperent, stetit subito et praevaluit regnum ultimum Persarum, et usque ad Indorum fines dominatum cuncta regna harum regionum cessare fecit. Cum igitur hoc regnum anno 538° Graecorum stetisset, et cuncta regna, Parthos dico et Hyrcanos et Medos et eos qui Margianam *habitabant* et qui Heru[3], et Huzāye et Chaldaeos et Assyrios subiecisset, tunc inceperunt reges hi animosi in regiones Syriae et Mesopotamiae, quae Romanis subiectae erant, adscendere, ut eas popularentur vastarentque. Et etiam huius *rei* mentionem partim litteris mandavit Eusebius eo quod Saporem regem secundum in Syriam et Ciliciam et Cappadociam adscendisse notavit[4].

Haec omnia regna in regionibus Asiae Magnae his temporibus steterunt, eis exclusis quae in regionibus Indorum *fuerunt*, porro etiam septentrionalibus quae in regionibus Sericae quae vocatur Tesešnistān (?)][5]. . . . .

. . . .

[Iulianus] autem, cum [die 3° kānun[5] prioris] imperator factus esset ([fuit] autem Caesar, antequam imperator fieret, annos 4), *p. 284. [annos 31 natus][5], *consulatu suo quarto et Sallustii, [*die* 26° tāmmuz[6] occisus est.] Erat autem regni eius annus 3us, [et ex] quo Caesar factus est [7us]. Verum numerantur ei anni [2].

Iovianus autem, cum die 27° tāmmuz post mortem Iuliani [uno die] imperator factus esset et dominatus esset 7 menses tantum, consulatu suo et nobilis Varroniani filii sui, mense šĕbāṭ *die* 17° [mortuus est]. Erat autem 39 annus *natus*. Verum in summa annorum contra eum adscribitur annus unus.

Post hunc regnat Valentinianus (Vus)[7], et regni consortem

[1] *Chron.*, ann. 2234, 2235. — [2] Mich. «primo»; sed cf. p. 287 (textus). — [3] Herat. — [4] *Chron.*, ann. 2275. — [5] E Mich. suppl. — [6] E sequentibus ita cum Elia Nis. (ed. Lamy, *Bull. de l'Acad. royale de Belgique*, 1888, p. 575 sqq.) supplendum videtur. Socrates autem, quem recitat Elias, habet «Iunii», eique reliqui auctores consentiunt. — [7] In marg. scriptum.

secum adsumit Valentem fratrem suum : et ipse quidem Romam proficiscitur, Valentem autem Constantinopoli regnantem relinquit. [Valentinianus] igitur, cum [Romae] potestatem tenuisset annos 12, [et] cum eo [Gratianus filius eius annos 2, post consulatum Gratiani et Equitii, *die* 17° tešrīn posterioris mortuus est].

. . . .

. . . . [aerae autem] Graecorum erat annus 719us. Erat[1] [autem quando] mortuus est annorum 31. Verum in [summa annorum] numerantur ei [anni] 13.

Honorius autem, cum Romae potestatem tenuisset cum fratre [annos] 13, postea paullo minus quam 17 annos, universos [annos 30,] consulatu Asclepiodoti * et Marini, [*die* 15°] mensis āb *p. 285.
mortuus est. In regno autem reliquit, qui Caesar *tunc* erat, Valentinianum puerum, filium Flaccillae maioris, Arcadii quidem et Honorii sororis, Theodosii autem maioris filiae, et filium Constantii, qui eis adfinis fuit.

Post Arcadium regnum accepit Theodosius (VIII^us^)[2], filius eius, qui erat 8 annorum tantum. Cum autem cum patruo Honorio annos 17, cum consobrino[3] Valentiniano annos 25, universos [annos 42,] regnasset, [consulatu Valentiniani septimo et Avieni, *die* 11° tāmmuz mortuus est : post quem regnavit Marcianus[4].]

. . . .

. . . . Et hoc [regnum] ex omnibus [historiographis neminem] invenit qui commemorat vel qui disponit et monstravit seriem regum et tempora potestatis eius. Tertio etiam, quia is tempora remota narrare et [ea quae] dubia erant et ignota omnibus tradere studuit; et, quamquam serie [annorum] usque ad sua tempora descendit, et. . . . . ea scilicet quae a multis. . . . . et transmittuntur. . . . . alii quoque. . . . .

. . . .

* . . . . *p. 286.

. . . . judicavi necessarium esse etiam . . . . de temporibus regni Persarum, [et de] singulis [regibus] qui in eo *alter alteri* successerunt, dum genus ac numerum eorum [. . . . . .commemoro][5], et singulorum alterius post alterum [annos et menses et] dies distinguo, et [quo tempore] in-

[1] Sc. Arcadius. — [2] In marg. scriptum. — [3] Ad litt. : «filio amitae». — [4] Ex Elia Nis. (ed. Lamy) suppl. — [5] Id sensus requirit.

ceperit et quo etiam cessaverit, ita ut. . . . . .tempora eius contra tempora [imperatorum Romanorum. . . . .] singulorum annos seorsim. . . . . inter se. . . . . .eorum et summam [annorum]. . . . .

[1. Ardašir, filius Pabeq, annos 15.	15.
2. Sapor, filius Ardašir, annos 31.	46.
3. Hormizd, filius Saporis, annos 2.	48.
4. Warahran, *filius Hormizd*, dies 17.	
5. Warahran, filius Warahran, annos 16.	64.
6. Warahran Segangšah, menses 4.	65.
7. Narsi Garmanšah, annos 7 et mensem 1.	72.
8. Hormizd, filius Narsi, annos 7.	79.
9. Sapor, filius Hormizd, annos 69.	148.

A summa annorum imperatorum Romanorum et regum Persa-
*p. 287. rum *annum 20um Constantini annum 19um Saporis fuisse liquet. Ab anno enim 7° Alexandri filii Mammaeae usque ad 20um Constantini inveniuntur anni 98, et a primo Ardašir usque ad 19um Saporis similiter 98. Et, cum hic Sapor annos 69[1] regnaverit, et initio Canonis nostri annus 20us eius primus inscribendus sit, hunc Canonem ex annis Saporis 50 continere liquet; ab anno enim 21° Constantini initium eius sumitur, qui est consulatus ipsius septimus, filii autem Constantini][2] Caesaris 3us; [quod autem ad Persas attinet, *est* annus 20us][3] eiusdem Saporis, regni [Sassanidarum][3] regis IX^{i} : aerae autem Graecorum est [annus] hic primus annus 637us, secundum computationem Olympiadum est annus primus Olympiadis $CCLXXVI^{ae}$, aerae Antiochenorum *annus* 374us, *aerae* Diocletiani est *annus* 42us.

Constantinus duos filios suos seniores Constantinum et Constantium Caesares creavit.

[1] Sic e «70» correxi, ut Canon et contextus requirunt. — [2] E Mich. et El. Nis. suppl — [3] E Mich. suppl.

*p. 288. *Constantinus imperator ecclesiis et [monasteriis][1] ac viduis, et omnibus qui ministerio divino addicti erant diaria distribuit et adsignavit.

Constantinus in omnia loca et ad omnes episcopos litteras de [pace] ecclesiarum [misit], et etiam Macario episcopo Hierosolymorum de aedificatione [ecclesiae] Salvatoris nostri; et [mandavit] episcopis [et mandavit etiam] Eusebio ut libros sacros [in ordinem redigerent][1].

PERSARUM Sapor ann. 69.	ROMANORUM Constantinus ann. 32.	SUMMA ANNORUM.
	Olympias CCLXXVI.	
20	21	1
21	22	2
22	23	3
23	24	4
	Olympias CCLXXVII.	
24	25	5
25	26	6
26	27	7
27	28	8
	Olympias CCLXXVIII.	
28	29	9
29	30	10
30	31	11
31	32	12

Episcopus XIX^us notus [erat] Edessae [Aitallāha][1]; Nisibi [autem Iacobus][1]: qui ambo [synodo Nicaeae][1] adfuerunt. . . . .

. . . .

. . . . stetit. . . . .

. . . . . ius[2]. . . . . imperator. . . . .

. . . .

non propter inventionem [Crucis. . . . .] propter aedificationem. . . . .

. . . .

[1] E Mich. suppl. — [2] Aut de Eustathio Antiochiae aut de Macario Hierosolymorum sermo esse videtur.

p. 289. *[. . . . . rediit] Athanasius, [initio] regni Constantini novi: etenim [imperator] etiam qui obierat eum reducere paratus erat. Alexandrinis etiam per litteras misit imperator ut eum acciperent.

xxxvi^us Constantinus cum fratribus suis ann. [24][1].

Olympias CCLXXIX.

32	1	13

[Episcopus xxxiii^us] stetit in ecclesia [Romanorum] Iulius annos 15.

Episcopus xlii^us stetit in ecclesia Hierosolymorum Maximus; huius oculus dexter persecutionibus paganorum evulsus[2] erat.

Episcopus xxi^us stetit in ecclesia Edessae post Ḥabsāy Barni.

Hoc [tempore] ad Christianismum attrahuntur etiam Iberi, per mulierem quandam christianam ad illam regionem captivitatis modo profectam.

Hoc tempore etiam Sapor persecutionem instituit contra Christianos qui in omni terra sua *erant*, et ea *persecutione* multi pro Christo martyrizantur.

Sapor contra Nisibin bello adscendit, et ab ea pudefactus revertitur per preces Iacobi episcopi. Et statim furore profectus omnem regionem [Mesopotamiae] diripit et vastat anno [649°].

Hoc tempore haec synodus congregata est.

p. 290. *. . . . .

[Cum autem in] exsilium [relegatus esset] Eustathius, [Antiochiae] episcopus, vivente magno Constantino, orthodoxi pro Eustathio [Paulinum] creant, [Ariani] autem Eulalium instituunt; qui cum paulisper [vixisset, Euphronium] pro eo constituunt. Cum autem neque hic [diu vixisset][3], Flacciltelas[4] pro eo ab Arianis factus est; quo mortuo, Stephanum creant. Et Ariani cunctas Antiochiae ecclesias obtinebant; Paulinus autem [unam] tantum parvam [obtinebat].

Constantinopoli [autem,] cum obdormiisset Alexander, qui annos 23 *ecclesiam* administravit, orthodoxi Paulum creant, Ariani autem Macedonium: [et] Paulo ab [Arianis] expulso ingressus est Macedonius, ... in medio erat . . . . Eusebium [Nicomedia Constantinopolim] adduxit et ambos destituit.

[1] E Mich. suppl. — [2] [illegible] hoc sensu alibi non inveni. — [3] Hoc sensus requirit. — [4] Flaccillus seu Placitus, quae duo nomina saepe apud Syros confundi videntur.

*p. 291. *Synodus [Antiochiae fuit,] et fecit dedicationem.

Constantius[1] imperator ad Arianorum opinionem [inclinavit, et] per eum [fecerunt] quodcunque [voluerunt].

Athanasius statim secunda vice relegatur : qui, cum fugisset, ad Iulium Romam profectus est; et apud eum [fuit] Constans imperator qui propter Athanasium synodum Sardicae [congregavit]; et [duo][2] episcopi Roma Antiochiam [ad] Constantium a Constante mittuntur, [Euphratas][2] et Vincentius; [contra quos] dolum [paravit Stephanus][2].

PERSARUM Sapor.	ROMANORUM Constantius.	SUMMA ANNORUM.
33	2	14
34	3	15
35	4	16
Constantinus imperator natu maximus mortuus est cum regnasset annos 3.		
Olympias CCLXXX.		
36	5	17
37	6	18

Mortuo Iacobo episcopo Nisibis, stetit pro eo Walgeš.

Hoc tempore Antonius solitarius vita ascetica clarebat.

*p. 292. * . . . .

[Cum Constans 6 annos Romae regnasset, et regnasset etiam cum patruo suo Constantinus][3] minor, filius [fratris eius Constantini,][3] annos 3, consiliis Magnentii et Bretanionis[4] [a militibus][2] ambo occiduntur : porro autem [Nepotianus], qui de genere erat imperatorum [et] Romae [sibi] principatum adsumebat, a Magnentii [militibus occiditur]. Magnentius igitur totam Italiam atque Africam [gubernabat], Bretanio autem Sirmii proclamabatur.

Constantius autem imperator, cum haec omnia [audiisset], contra tyrannos confestim profectus est; quos cum [proelio inito vicisset], solus [regnavit].

[1] Ms : «Constantinus». — [2] E Mich. suppl. — [3] E Mich. suppl. Locum Socr., II, 25, cum prava lectione Κωνσταντῖνος male intellexit Iacobus. — [4] Vetranionis.

	PERSARUM Sapor.	ROMANORUM Constantius.	SUMMA ANNORUM.	
Constantinus[1] cum Francis proelium committit eosque devincit. Et eo anno terrae motus fuerunt multi in Oriente, praesertim Antiochiae, per totum annum.	38	7	19	....
	39	8	20	Athanasius [tertium relegatur, et] Ariani Georgium [opinionis] suae [participem pro eo ....] Alexandriae creant.
		Olympias CCLXXXI.		
p. 293. *Annus 660us Graecorum. Eo aedificavit Constantius in Mesopotamia Amidam urbem. Et eo anno fuit inter Romanos et Persas proelium nocturnum.	40	9	21	[Sunt] qui dicunt anno 658° Graecorum aedificatam esse Amidam urbem[2].
	41	10	22	
	42	11	23	
	43	12	24	
		Olympias CCLXXXII.		
Fit synodus Mediolani propter fidem et propter Athanasium : et symbolum fidei Nicaeae *sancitum* conservant et Athanasium absolvunt.	44	13	25	Episcopus XXXIVus stetit in ecclesia Romanorum Liberius annos 7. Hoc tempore Nisibi notus erat Ephrāim doctor
	45	14	26	
	46	15	27	

syrus. In Mesopotamia aedificata est Tella [urbs] et Constant[ia] vocata; quae olim [Antipolis][3] vocabatur.

[Liberius], Romae [episcopus], in exsilium relegatur.......................

....

p. 294. Anno 15° Constantii fuit *proelium inter Constantium et Magnentium.

[1] Potius «Constans». — [2] Ad ann. 22um signo videtur referri. — [3] E Mich. suppl.

Magnentius se ipsum occidit, et Decentius, frater eius, strangulatus est.

Mandat Constantius, et Gallus Caesar occiditur anno 666°.

Constantius Iulianum, Galli fratrem, Caesarem instituit anno 667°.

Leontius Antiochiae mortuus est; et Eudoxius Germaniciae sedem illius urbis statim arripit.

Hoc [tempore] notus [erat Apollinaris][1].

. . . .

PERSARUM Sapor.	ROMANORUM Constantius.	SUMMA ANNORUM.
47	16	28
Olympias CCLXXXIII.		
48	17	29
49	18	30
50	19	31
51	20	32
Olympias CCLXXXIV.		
52	21	33
53	22	34
54	23	35
55	24	36

Episcopus xxxv^us [stetit] in ecclesia Romanorum Damasus annos 19.

[Hoc tempore vita ascetica fulgebat Abraham Qīdunāya][2]. . . . .

. . . .

*p. 295. * Mortuo Arsenio quem Hierosolymis instituerunt Ariani, [qui] erat xliv^us, stetit xlv^us Heraclius Arianus, et post eum xlvi^us Hilarion.

Hoc tempore Aetius notus erat, qui fuit Eunomii magister.

Iulianus Caesar contra Constantium imperatorem descivit : et imperator de defectione Iuliani certior factus Antiochia exiit contra eum profecturus, et in Cilicia mortuus est.

Eudoxius Antiochia eiectus ipse Macedonium Constantinopoli eiecit, et ecclesiam illius urbis obtinuit. Continuo Antiochiae post Eudoxium Ariani Meletium constituunt. Cum igitur Meletius secundum opinionem Arianorum non docuit, eum eiiciunt, et pro eo constituunt Euzoium : is autem in ecclesia orthodoxorum illius urbis stetit; et orthodoxorum nonnulli, cum a communione Meletii declinassent, senem quendam [Paulinum Luciferi ope] sibi episcopum instituerunt; quem supra etiam iam antea [dictum est pro] Eustathio [stetisse][3].

[1] E Mich. suppl. — [2] E Chron. Edess. et Mich. suppl. Textus syriaci littera prima tantum manet. — [3] P. 290 textus.

PERSARUM Sapor.	ROMANORUM XXXVII^us Iulianus [ann. 1 menses 7][1].	SUMMA ANNORUM.
Olympias CCLXXXV.		
56	1	37
57	2	38

[Hoc] tempore clarebat Eusebius [episcopus Samosatae. . . . .]

*p. 296. *Mortuo Iuliano, super se [imperatorem] instituunt Iovianum. Hic amicitia ac pace cum [Sapore] facta [concessit] ei Nisibin.

PERSARUM Sapor.	ROMANORUM XXXVIII^us Iovianus menses 7.	SUMMA ANNORUM.
58	1	39
XXXIX^us Valentinianus cum Valente fratre suo et Gratianus ann. 14.		
59	1	40
Olympias CCLXXXVI.		

Athanasius a quarta fuga Alexandriam redit et sedem obtinet annos 6.

Iovianus, cum 7 menses tantum regnasset, in Bithynia mortuus est.

[Ira] a Deo Alexandriae fit[2].

Et, cum eiectus esset Eunomius, ab Arianis *se separavit*, et fiunt factiones duae.

Annus 680us Graecorum. Fuit terrae [illegible] et cecidit Nicaea *mense*

Fuit terrae motus magnus; et Lampsaci fuit synodus episcoporum anno 7° post *synodum* Seleuciae.

... gravis et occidit Nicaea magna		Olympias CCLXXXVI.		post *synodum* Seleuciae.
		2	41	Anno secundo imperatorum mortuus
alius terrae motus[3].	61	3	42	est Procopius tyrannus.
	62	4	43	Constantinopoli fit grando magna ac
	63	5	44	mirabilis.
	Olympias CCLXXXVII.			*Mense* āb *die* 24° Gratianus imperator factus est [anno] 3° imperatorum.
	Imperatores ad episcopos Asiae et ad omnes episcopos dioecesis Orientis scribunt; et confessionem ac fidem Nicaeae *sancitam* confirmant.			Synodus alia [in] Illyrico congregatur, alia Romae, [et] confessionem consubstantialitatis confirmant.

[Anno] 3° duorum imperatorum, qui est [annus 678us Graecorum, mortuus est Eudoxius, et creaverunt] Ariani Demophilum

[1] Cf. p. 283 textus, l. 26 sqq., et Mich., p. 146. — [2] Ad ann. 40 signo refertur. Cf. Mich., p. 148. — [3] Ad ann. 41 signo videtur referri.

	PERSARUM	ROMANORUM	SUMMA	
	Sapor.	Valens.	ANNORUM.	. . . .
p. 298. *Valens contra barbaros qui Istrum flumen transierant egressus est, et proelio inito victor fuit eosque e terra Romanorum expulit. Etenim, pace cum eis facta, constrinxit eos, et omnes Gothi facti sunt Ariani consiliis Eudoxii impii.	64 65	6 7	45 46	. . . . deceptus est [. . Eudoxio] impio. . . . . .[1] et adhaesit [opinioni] Arianorum.
Athanasius, cum episcopatum administrasset annos 4[6][2], et episcopos creasset 28[4][2], et in exsilium quinque vices relegatus esset, sancte obdormiit *die* 22° *mensis* iyār; et post eum in ecclesia Alexandrinorum stetit xx^us Petrus annos 7.	66 67	8 9	47 48	[Valens] contra orthodoxos persecutionem [facit]; et multos episcopos in exsilium relegat. Athanasius etiam agonista quinta vice ab ecclesia sua pellitur; et pro eo creant Ariani Lucium, quem Samosateni ex urbe sua expulerunt.
	Olympias CCLXXXVIII.			
	68 69	10 11	49 50	
Orthodoxi ab ecclesia Edessenorum ab p. 299. Arianis pelluntur, et *in exsilium [rele-	x^us Ardašir Saporis filius ann. 3 menses 8.			Hoc tempore Gregorius, Nazianzi episcopus, ab episcopis orthodoxis Constantinopoli constituitur ut fidelium qui ibi

ruisset beatus Mār Ephrāim, anno 684° Graecorum, *die* 9° *mensis* ḥĕzīrān, mortuus est.

Hoc [tempore] Libanius [sophista] Antiochiae notus erat.

Alexandriae autem Didymus caecus scripturarum ac scriptorum interpres clarebat.

Mortuus est Valentinianus cum regnasset annos 12, et post eum regnum cepit Gratianus, filius eius, qui etiam vivente patre αὐτοκράτωρ factus erat Romae.

2	13	52

clarebat, et Basilius Caesareae, et Gregorius Nyssae, et Petrus Sebastiae, fratres ipsius Basilii.

Porro etiam in ipsa *urbe* Antiochia vita ascetica clarebat Aphrahaṭ monachus; qui etiam Valentem increpavit.

Arabes[3] contra terram Romanorum insurgunt . . . . [et] super eos regnabat mulier [cui nomen Maʿwiya][2]. . . . . pacem fecerunt . . . . acumen. . . . .

[1] Fortasse, «et cum E. impio communicavit»; cf. Mich., p. 148. — [2] E Mich. suppl. — [3] Ad ann. 48 signo videtur referri.

*p.300. *[Valens licentiam][1] dedit [paganis][1] ut [Antiochiae][1] sacrificarent, [atque etiam Iudaeis][1] ut secundum....... se gererent : tantum contra orthodoxos persecutionem excitavit, eo quod Arianis permisit quodcunque voluerunt eis infligere. Quamobrem scilicet, cum Nicomediae esset, presbyteros, [qui] ad eum Byzantio venerant Arianos accusaturi, cum nave [in] qua venerant in medio mari comburi iussit; et revera combusti sunt.

PERSARUM Ardašir.	ROMANORUM Valens.	SUMMA ANNORUM.
	Olympias CCLXXXIX.	
3	14	53

Constantinopoli notus erat qui hoc tempore clarebat Isaac monachus qui Valentem increpavit, quando exibat cum Gothis atque Avaribus dimicaturus [et] ibi occisus est : [Romanis] enim victis [ac] fugatis, eum [in mansione quadam][1] invenerunt barbari et cum ea igne combusserunt. [Et, ut] dixerunt *homines*, cum [a] fratre *adhuc* vivente auxilium contra barbaros [postulasset, dixit :] « Contra Deum dimicanti auxilium dare [nefas *est*] ».

*p.301. Annus 690us Graecorum.

Rhesaina urbs in Mesopotamia aedificata est.

	* XL^us Theodosius ann. 16, menses 8.	
4	1	54
	XI^us Sapor ann. 4, menses 4.	
1	2	55
2	3	56
	Olympias CCXC.	
3	4	57

....

*p.302. *[Anno 693° aerae] Graecorum, qui est Theodosii 4us, [synodum] episcoporum ad urbem regiam Constantinopolim [congregavit : qui] Macedonium Pneumatomachum et [opinionis] eius participes anathematizaverunt.

Cum congregata esset synodus, Gregorium dimisit ut Nazianzum adiret, atque ibi instituit episcopum VI^um Nectarium.

[1] E Mich. suppl.

	PERSARUM Sapor.	ROMANORUM Theodosius.	SUMMA annorum.	
Meletio magno in synodo mortuo stat pro eo in ecclesia Antiochiae XXXIII^us Flavianus. Arcadius a patre imperator proclamatus est. Orthodoxi alteri Antiochiae [post] Paulinum sibi episcopum instituunt [Evagrium].	4	5	58	Hoc tempore clarebant episcopi Amphilochius Iconii, et Ambrosius Mediolani, et Optimus Antiochiae Pisidiae, et Diodorus Tarsi.
	XII^us Warahran Garmanšah filius Saporis maioris frater Ardašir et Saporis qui ante eum fuerunt annos decem menses undecim.			
*p. 303.	1	6	59	Alexandriae episcopus XXII^us stetit Theophilus annos 27.
	2	7	60	*Edessae episcopus XXV^us stetit Cyrus[1].
....	Olympias CCXCI.			
	3	8	61	
	4	9	62	
	5	10	63	
	6	11	64	
	Olympias CCXCII.			
	7	12	65	
	8	13	66	
	9	14	67	*Ann.* 700us Graecorum[2].
	Mortuus est imperator Valentinianus et descivit Eugenius.			

.... Theophili episcopi .... vehementer sollicitudinem ostendit ut etiam ....
.... Constantinopoli ....

[1] El.Nis. sub ann. 698 Sel. ad Canonem Iacobi remittit, sed notitia in codice deest; sub eodem autem anno Chron. Edess. Eulogii Cyri antecessoris mortem narrat; unde haec notitia ad ann. 62 referenda esse videtur. — [2] Ad ann. 64 signo videtur referri.

*p. 304.

* PERSARUM Warahran.	ROMANORUM Theodosius.	SUMMA ANNORUM.
10	15	68
Olympias CCXCIII.		
11	16	69
Theodosius contra Eugenium tyrannum profectus est; et, acie instructa, tyrannus victus et occisus est, consulatu Arcadii III et Honorii II.		

. . . .
Antiochiae. . . . .

Hoc [tempore] in Aegypto clarebat [Iohannes] asceta; ad [quem misit][1] Theodosius. . . . . tyrannum. . . . . autem. . . . . et victoriam. . . . . et obitum [eius. . . . .]. Cum autem ad proficiscendum paratus esset, filium [suum] Honorium imperatorem proclamavit.

XXXVII^us^ stetit in ecclesia Romae Anastasius.

*p. 305.

*XIII^us^ Yezdegerd filius Saporis ann. 21.		
1	17	70
XLI^us^ regnavit Arcadius cum Honorio ann. 13.		

[Theodosius] mortuus est [et post] eum [regnavit Arcadius et Honorius, Arcadius] Constantinopoli, [et Honorius Romae][2].

[Arbogastes][1] se ipsum occidit. . . . .

[1] Cf. Mich., p. 162. — [2] Cf. Mich., p. 164.

*p. 306.

[Mortuo Nectario episcopus v^us stetit Constantinopoli Iohannes qui vocabatur] Ch[rysostomus; qui] Antiochia [Consta]nt[inopolim adductus est][1].

*PERSARUM Yezdegerd.	ROMANORUM Arcadius.	SUMMA ANNORUM.
2	1	71
3	2	72
Olympias CCXCIV.		
4	3	73
5	4	74
6	5	75
7	6	76
Olympias CCXCV.		

. . . . [et Sisinn]ius[1] . . . . vir disertus [hoc] tempore noti erant.

[Gainas][2] Gothus defectionem contra Arcadium instituit : et [proelio inito] victus est consulatu Stilichonis et Aureliani, [ut quidam] autem dicunt, consulatu sequenti. [Hoc tempore] monachi ad Phoenicen a Iohanne mittuntur cum [mandato] regio, qui paganorum templa eruant, et idola ac sculptilia confringant.

*p. 307.

Hoc tempore ut interpres scripturarum notus erat Theodorus[3] [episcopus Mopsuestiae] C[iliciae urbis. . . . .].

Edessae, [mortuo Pĕqīda, stetit episcopus xxviii^us Diogenius][4].

*PERSARUM Yezdegerd.	ROMANORUM Arcadius.	SUMMA ANNORUM.
*8	7	77
9	8	78

Fiunt accusationes [contra] Iohannem episcopum, et in exsilium relegatur : et fit ibi pro eo episcopus vi^us Ursacius[5]. Tunc [post] depositionem Iohannis [dioeceses][1] orientis [et occidentis][1] scinduntur[6].

*p. 308.

*PERSARUM Yezdegerd.	ROMANORUM Arcadius.	SUMMA ANNORUM.
*10	9	79
11	10	80
Olympias CCXCVI.		

. . . . legatio
. . . . Romani
. . . .
. . . .
. . . .

[1] E Mich. suppl. — [2] Ad ann. 76 signo videtur referri. — [3] Ms. : «Theodosius». — [4] Supplementum dubium. — [5] Arsacius. — [6] Hinc ad ann. 112 canonem annorum supplevi.

PERSARUM Yezdegerd.	ROMANORUM Arcadius.	SUMMA ANNORUM.
12	11	81
13	12	82
14	13	83
XLII^us Theodosius ann. 42.		
15	1	84
Olympias CCXCVII.		
16	2	85
17	3	86
18	4	87
19	5	88
Olympias CCXCVIII.		
20	6	89
21	7	90
XIV^us Warahran filius Yezdegerd ann. 22.		
1	8	91
2	9	92
Olympias CCXCIX.		
3	10	93
4	11	94
5	12	95
6	13	96

. . . . etiam . . . . . Et[1], cum [acie] instructi essent, [Persae victi sunt, septem ducibus Persarum][2] ab Ardaburio duce Romanorum [et ab Areobindo et Vitiano][3], ducibus Romanorum, occisis. In Euphrate autem submerguntur etiam Arabes [qui Persis in auxilium venerant][2]. . . . .

[1] De anno vide Marcellinum sub ann. 421, et Chron. Pasch., p. 579. — [2] E Mich. suppl. — [3] E Socr. suppl.

PERSARUM Warahran.	ROMANORUM Theodosius.	SUMMA ANNORUM.
	Olympias CCC.	
7	14	97
8	15	98
9	16	99
10	17	100
	Olympias CCCI.	
11	18	101
12	19	102
13	20	103
14	21	104
	Olympias CCCII.	
15	22	105
16	23	106
17	24	107
18	25	108
	Olympias CCCIII.	
19	26	109
20	27	110
21	28	111

PERSARUM Warahran.	ROMANORUM Theodosius.	SUMMA ANNORUM.
22	29	112
*xv^us Yezdegerd filius Warahran ann. 19.		
Olympias CCCIV.		
1	30	113
2	31	114
3	32	115
4	33	116
Olympias CCCV.		
5	34	117
6	35	118
7	36	119
8	37	120
Olympias CCCVI.		
9	38	121
10	39	122
11	40	123
12	41	124

Episcopus xxiv^us stetit in ecclesia Alexandriae Dioscorus annos 8.

Episcopus xliii^us stetit in ecclesia Romae Leo annos 21.

* p. 309.

. . . .

. . . .

*p. 310. * . . . .

. . . . et Barṣauma monachi.

Amotis [Domno et Hība,] Edessae [stetit XXXI^us Nonnus,] Antiochiae [autem stetit XLI^us] Maximus.

Constantinopoli [stetit episcopus] XIII^us [Anatolius].

[Hoc] tempore. . . . .

. . . .

. . . .

. . . .

PERSARUM Yezdegerd.	ROMANORUM Theodosius.	SUMMA ANNORUM.
	Olympias CCCVII.	
13	42	125
	XLIII^us Marcianus ann. 6 menses 6.	
14	1	126
15	2	127[1]
16	3	128
	Olympias CCCVIII.	
17	4	129
18	5	130
19	6	131
	XVI^us Piruz (filius Yezdegerd)[2] ann. 27.	
	XLIV^us Leo ann. 18.	

[1] Hinc ad ann. 152 canonem supplevi. — [2] Apud Mich. deest.

*p.311. * . . . .

. . . . . . .modo[1] . . . . . .fervVentes, cum [a communione abominanda] episcoporum qui deflexerant declinassent, [pro eis sibi instituunt][2], qui Hierosolymis *erant* pro [Iuvenali Theodosium]; qui autem Alexandriae, [pro Proterio Timotheum]; similiter etiam in multis locis . . . . Episcopi autem qui a [fide] deflexerant, [cum] ab ecclesiis [non reciperentur], neque [hac communionem] eorum tolerarent, dum stultitiae suae rationem non habent. . . . . principatus amore *ducti* per potestates mundanas et [gladium tyrannicum[3] . . . . .] ecclesias et sedes [et greges][3]. . . . . Christi sanguine emptas obtinent . . . . veniunt. Inde [. . . . . . .ubicunque][3] Christi [praedicatio][3] sese diffuderat et . . . . afflictiones . . . .

. . . .

PERSARUM Piruz.	ROMANORUM Leo.	SUMMA ANNORUM.
1	1	132
Olympias CCCIX.		
2	2	133
3	3	134
4	4	135
5	5	136
Olympias CCCX.		
6	6	137
7	7	138

[1] Haec a Mich. ad finem regni Marciani narrantur; unde ad hunc annum adtribuenda censui. — [2] Hoc sensus requirit. — [3] E Mich. suppl.

PERSARUM Piruz.	ROMANORUM Leo.	SUMMA ANNORUM.
8	8	139
9	9	140
Olympias CCCXI.		
10	10	141
11	11	142
12	12	143
13	13	144
Olympias CCCXII.		
14	14	145
15	15	146
16	16	147
17	17	148

PERSARUM Piruz.	ROMANORUM Leo.	SUMMA ANNORUM.
Olympias CCCXIII.		
18	18	149
XLV^us Leo minor annum unum[1].		
19	1	150
XLVI^us Zeno ann. 16.		
20	1	151
Basiliscus imperium invasit, et regnavit ipse et filius eius Marcus[2] annos duo.		
Olympias CCCXIV.		
21	2	152

[1] Ita e p. 328 textus et Mich., p. 251, restituendum censeo. In canone Michaelis, quanquam anni 18 tantum Leoni adscribuntur, numeratio annorum usque ad ann. 20um continuatur, et numeratio annorum Zenonis cum anno 2° = 21° Piruz incipit. Zenonem a Iacobo non continuo post Leonem positum esse ex eo liquet quod Anastasium 47um designat. — [2] Mich. : «Marcianus».

	PERSARUM Piruz.	ROMANORUM Zeno.	SUMMA ANNORUM.	
p.312. *............................				....
patricius........................	22	3	153	....
filium eius,......................	23	4	154	.... post] breve *tempus*
....	24	5	155	et [expulsus est Petrus], et
....	25	6	156	fuit [post eum] Calandion
	Olympias[1] CCCXV.			Nestorianus episcopus XLV^us^.
	26	7	157	Alexandriae, mortuo [Timotheo]
	27	8	158	Salofaciolo, [stetit episcopus]
	XVII^us^ Valaš (filius Yezdegerd)[2]			XXVI^us^ Petrus [qui voca-
	ann. 4.			batur] Mongus. Cum
	1	9	159	[autem audiisset Zeno,]
	2	10	160	Petrus [post] breve
	Olympias CCCXVI.			[tempus] Alexandria pellitur
	3	11	161	[et fit pro eo]
	4	12	162	Salofaciolus.
	XVIII^us^ Qawad filius Piruz ann. 11.			Hierosolymis stetit [episcopus]
	1	13	163	LII^us^ Martyrius.
	2	14	164	

Olympias CCCXVII.		
3	15	165
4	16	166
XLVII^us Anastasius silentiarius ann. 27.		

*p.313. * . . . . consilii particeps etiam Calandion Antiochiae. Quamobrem, cum ei[3] post annos 3 a Zenone debellati essent, Calandion etiam Antiochia expulsus est, et Petrus iterum ingressus est mandato imperatoris.

. . . . Hierosolymis [episcopus] LIII^us [stetit] Sallustius.

Leontius et Illus capiuntur et occiduntur.

Theodericus usque ad Rhegium Malanthiodes (?) venit, et, cum prius Thraciam invasisset et multa combussisset et destruxisset, discessit.

Theodericus tyrannus Romam ingressus est; et Arcadius [4] Anticaesar, qui ibi a Zenone constitutus erat, ante eum Ravennam fugit; et [cunctam regionem] Italiae [diripuit].

Mandavit Zeno, et strangulatus est Pelagius . . . .

[1] Hinc ad ann. 165 canonem restitui. — [2] Apud Mich. deest. — [3] Leontius et Illus. — [4] Odoacer.

*p. 314.

	*PERSARUM Qawad.	ROMANORUM Anastasius.	SUMMA ANNORUM.	
. . . .				. . . . .mortuo [Palladio stetit] Antiochiae [XLVII^us Flavianus].
. . . .	5	1	167	[Alexandriae stetit] XXVIII^us [Iohannes].
. . . .	6	2	168	
fugit.	Olympias CCCXVIII.			
	7	3	169 [1]	
Euphemio Constantinopoli	8	4	170	
amoto, [post eum fuit XVIII^us] Macedonius.	9	5	171	
. . . . .seditio	10	6	172	
. . . . .Isauri. . .	Olympias CCCXIX.			
Artificibus [qui in omni terra] Romanorum *erant* [remissum est] aurum. Venerunt [locustae multae]; non autem [multum perdiderunt.	11	7	173	
	Descivit Zamasph, frater Qawad, et regnavit ann. 2[2].			
Fuit] terrae motus magnus; [et thermae Abarne] aruerunt [dies tres.][3]	1	8	174	
	2	9	175	
	*Qawad fratrem occidit et regnavit ann. 30.			

*p. 315.

1	10	176
Olympias CCCXX.		
2	11	177
3	12	178 [5]

[Cometa][4] apparuit.

Locustae multae omne frumentum [perdiderunt] et [fuit] fames gravis per omnem Mesopotamiam.

Ignis multus in plaga septentrionali apparuit qui totam noctem flagrabat: et statim post breve *tempus* exierunt Hunni, et bellum cum Persis fecerunt.

Qawad Armenia egressus contra Amidam Mesopotamiae urbem [castra posuit]; qua expugnata 80 milia *hominum* intra [eam] trucidavit.

[1] Hinc ad ann. 175 canonem restitui. — [2] Apud Mich. haec notitia turbata videtur : sensum restitui. — [3] Lacunas e Chron. Edess., ubi haec sub ann. Sel. 809,810 = 173,174 Iacobi narrantur, supplevi. — [4] E Mich. suppl. — [5] Addit Mich. a latere canonis : «Anno 814° Graecorum completum est milliarium 6um.»

*p.316. * Venit [Qawad contra Edessam, quam non potuit][1] expugnare . . . .

	PERSARUM Qawad.	ROMANORUM Anastasius.	SUMMA ANNORUM.	
Mittuntur [quinque $\sigma\tau\rho\alpha\tau\eta\gamma o\acute{\iota}$] Romanorum et [Nisibin oppugnaverunt, quam] non potuerunt expugnare. Quamobrem Dara [urbs] in limite Romanorum aedificatur[2].	4	13	179	Episcopus XLVIII^us stetit in ecclesia Romae Anastasius.
	5	14	180	Episcopus LIV^us stetit in ecclesia Hierosolymorum Elias.
Annus 820us Graecorum[3].	Olympias CCCXXI.			Episcopus XXIX^us stetit in ecclesia
	6	15	181	Alexandriae Iohannes annos 11.
Mandat imperator [ut arcam] Euphemiae martyris [aperiant et] inde definitionem a synodo [Chalcedonis] sancitam [extrahant] eamque comburant[4].	7	16	182	Hoc tempore in carcere clarebat Simeon,
	8	17	183	episcopus Bēth
	9	18	184	Aršam.
	Olympias CCCXXII.			
Vitalianus contra [imperatorem] descivit, quem contra [Hypatius] profectus superatus est et ab eo vinctus.	10	19	185	Edessae stetit episcopus
	11	20	186	XXXIV^us Paulus.
	12	21	187	Macedonio Constantinopoli amoto,
	13	22	188	fuit pro eo XIX^us Timotheus.
Alexandriae stetit episcopus XXX^us Dioscorus annos [3][5].	Olympias CCCXXIII.			
	14	23	189	Antiochiae autem, amoto
*p.317. *Anastasius mortuus est *die* [9°] Tammuz. — Cometa magnus et terribilis ab oriente apparuit.	15	24	190	Flaviano, stetit
	16	25	191	episcopus XLVIII^us
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Elias Hierosolymis relegatus est et stetit LV^{us} Iohannes.

Constantinopoli stetit episcopus XX^{us} Iohannes. Romae autem L^{us} stetit Hormisda.

Iustinus imperator factus synodum Chalcedonis [accepit; et] Severus Antiochia [recessit, et stetit] ibi episcopus [XLIX^{us}] Paulus Iudaeus. [Et post] annum unum hunc amoverunt [et stetit] L^{us} Euphrasius.

Annus [830us Graecorum].

Occisi sunt Amantius praepositus et Theocritus et Andreas cubicularius, qui [synodo Chalcedonis] proclamandae obstabant.

17	20	192	Severus. Romae XLIX^{us} stetit Symmachus annos 6.
Olympias CCCXXIV.			
18	27	193	
XLVIII^{us} Iustinus ann. 9.			
19	1	194	
20	2	195	

Anno primo Iustini, postquam reconciliatus est Vitalianus, occisus est ipse et Paulus notarius, et Celerianus domesticus eius.

Anno 2° Iustini mortuus est Iohannes, episcopus Constantinopolis, et fuit pro eo [XXI^{us} Epiphanius].

[1] Cf. Mich., p. 259. — [2] Lacunas e Mich. supplevi. — [3] Ad ann. 184 signo videtur referri. — [4] Lacunas e Chron. Edess. supplevi. — [5] E Chron. anni 846 suppl.

*p. 318. *Exiit [ab imperatore de] militibus mandatum ut omnes [synodo] Chalcedonis consentirent : et revera consenserunt.

	PERSARUM	ROMANORUM	SUMMA	
				[Paulus] episcopos [Syriae congregavit, et omnes qui] synodum Chalcedonis acceperant eorum ecclesiis [restituit][2].
Cecidit terrae motu [Corinthus][1]. Homeritae in *urbe* Nīgron martyrizati sunt.	Qawad.	Iustinus.	ANNORUM.	
Fuit diluvies Edessae.	21	3	196	Edessae stetit episcopus [xxxv^us Asclepius].
	Olympias CCCXXV.			
Romae stetit episcopus LI^us Iohannes; post quem LII^us Felix.	22	4	197	Alexandriae [stetit] episcopus [xxxi^us Timotheus] annos 17.
Terrae motu eversa est Antiochia et Seleucia. Crux lucis in caelo in plaga septentrionali apparuit; et ecclesia Antiochiae arsit.	23	5	198	
	24	6	199	[Hierosolymis stetit] episcopus LVI^us [Macarius], post quem [LVII^us Petrus].
	25	7	200	Antiochiae stetit episcopus LI^us Ephrāim.
	Olympias CCCXXVI.			
Persae et Arabes usque ad regiones Antiochenorum et Apamenorum venerunt.	26	8	201	Cpoli stetit episcopus XXII^us Anthimus.
	27	9	202	
Fuit seditio Cpoli et arsit ecclesia et Hypatius occisus est.	XLIX^us Iustinianus ann. 38.			Edessae stetit episcopus XXXVI^us Andreas.
*p. 319. Persae *in Mesopotamiam venerunt et Maipherqat oppugnaverunt, et loca multa vastaverunt ac diripuerunt.	28	1	203	Edessae stetit episcopus XXXVII^us Addai.
	29	2	204	
Exierunt Hunni et diripuerunt et	Olympias CCCXXVII.			[Romae] stetit episcopus LIII^us Bonofatius : qui cum mox

[illegible] ad regiones Antio-chenorum.	50	3	205	obiisset, ingressus est Iohannes qui praedicto Felici antecesserat et expulsus erat. Et, cum hic breve tempus [superfuisset], mortuus est, [et fuit] LIV^us^ Agapetus.
Rufinus et Hermogenes, magister officiorum, a Iustiniano ad Khosrau missi sunt et pacem fecit 7 annos.	XVIII^us^ [3] Khosrau filius Qawad ann. 47.			
	1	4	206	
Samaritani desciverunt, et principem sibi instituerunt : et venerunt Romani et stragem eorum fecerunt.	2	5	207	[Et] Iustinianus episcopos expulsos ad se congregavit, et Severus ad eum venit, cum aliis multis, et de pace ecclesiarum conloquuntur; et nihil effecerunt, quia obstetit Agapetus.
	3	6	208	
	Olympias CCCXXVIII.			
Belisarius dux profectus est et Carthaginem expugnavit, et tyrannum qui ibi desciverat vinctum adduxit : et cum eo venit etiam Agapetus Romae, et Cpoli mortuus est; et Romae fuit pro eo LV^us^ Silverius.	4	7	209	
	5	8	210	
	6	9	211	
	7	10	212	
	Olympias CCCXXIX.			Egresso Anthimo, stetit Constantinopoli episcopus XXIII^us^ Menas.
	8	11	213	
	9	12	214	

Alexandriae dividuntur orthodoxi, et alii [Gaianum creant, alii episcopum] XXXII^um^ Theodosium [: qui cum annos] 2 ministrasset [amotus est. . . . .].

[1] Ex Evagr. et Dion. suppl. — [2] Lacunas e Mich. supplevi. — [3] Sic ms.; et similiter reges sequentes numerantur : numeros correxit Mich.

*p.320. Fuit persecutio gravis et dura *in Mesopotamia, et contra omnes qui cum [synodo] Chalcedonis communicare recusaverunt : et cuncti monachi a coenobiis pulsi sunt; et sub divo cum frigore versabantur : et hiems dura fuit multo frigore et nive, ita ut multi homines ac multa animalia ea mortui sint.

Ephrāim synodum 132 episcoporum Antiochiae congregavit, et Severum anathematizavit. Et Amidae fuit persecutio dura, et multi occisi sunt.

	PERSARUM Khosrau.	ROMANORUM Iustinianus.	SUMMA ANNORUM.	
Pax quae inter regna *erat* dissoluta est : et eo anno *mense* kānun[1] fuit cometa magnus vespertinus [dies] 40.	10	13	215	Severus mortuus est. Romae stetit episcopus LVI[us] Vigilius. Hoc tempore Alexandriae clarebat [Iohannes]
Et tunc eo anno, Graecorum [850°][2], adscendit Khosrau [*et* diripuit] Suram	11	14	216	Philoponus. Zoilus Alexandria remotus est, et stetit Apollinaris.
et Ḥālāb et Antiochiam et Apameam et regiones earum. Et Romani [etiam]	Olympias CCCXXX.			Antiochiae post Ephrāim fit LII[us]
terram [Curdorum][2] et Arzanenorum et Arabum diripuerunt.	12	15	217	Domninus.
	13	16	218	Hierosolymis stetit episcopus LVIII[us]
Adscendit Khosrau et Callinicum diripuit et Mesopotamiae cunctam regionem	14	17	219	Marcus.
	15	18	220	Ab eis qui synodo Chalcedonis
meridianam.	Olympias CCCXXXI.			non consentiebant duo episcopi
Fuit pestis magna in [omni] terra, ab	16	19	221	nunc in Oriente designantur,
Aethiopia [ultra] Aegyptum anno 853°	17	20	222	Iacobus et Theodorus, quia
Graecorum orta. Anno autem 854° fuit	18	21	223	episcopi eis defecerant
in omni regione Orientis.	19	22	224	propter persecutionem
*p.321. *Romani [cum exercitu] descendere et	Olympias CCCXXXII.			Chalcedoniorum.

in regione [Persarum] multa destruxere.	20	23	225	
Khosrau iterum profectus est et Petram Lazicae urbem expugnavit, et in ea exercitum posuit.	21	24	226	Constantinopoli stetit episcopus xxiv^us Eutychus.
	22	25	227	Edessae stetit episcopus xxxviii^us Amazon.

Fuit pestis bovina in omnibus Orientis regionibus, annos duo, donec terrae incultae fuerunt defectu boum. Anno 25° regni [mandavit] Iustinianus imperator [et] episcopi multi Constantinopoli [congregati sunt] et fuit [synodus] quae vocatur [synodus quinta. Et] mandavit eis [et anathematizaverunt Theodoretum] et Theodorum [et Hībam] et eorum scripta.

Khosrau profectus est et [bellum] contra Edessam fecit, et Batnas diripuit.

Et exinde continuo eam oppugnabant Romani tempus *nonnullum* : [et post] 7 annos Persas vicerunt eamque [eis] abstulerunt [3].

Fuit fames magna et inopia per totam regionem Orientis, quae tanta erat ut etiam cum multum comederent homines non possent satiari.

Ann. 860us Graecorum

Theodora imperatrix mortua est.

Theodosius et Anthimus et archimandritae multi Constantinopolim ab imperatore accersiti sunt [propter] pacem ecclesiarum.

Barbari [Romani] expugnaverunt eamque penitus vastaverunt, [et] fugit ab ea. . . . . . Constantinopolim . . . . pax . . . .

[1] Decembri vel ianuario. — [2] E Mich. suppl. — [3] Notitiae perturbatae : haec ad Petram referenda; cf. Mich., p. 309.

* PERSARUM Khosrau.	ROMANORUM Iustinianus.	SUMMA ANNORUM.
23	26	228
Olympias CCCXXXIII.		
24	27	229
25	28	230
26	29	231
27	30	232
Olympias CCCXXXIV.		
28	31	233
29	32	234
30	33	235
31	34	236
Olympias CCCXXXV.		

Apparuit ignis in caelo a septentrionibus multos dies : similiter etiam cometa terribilis apparebat.

Fuit concilium multorum monachorum ab Oriente apud imperatorem, propter pacem ecclesiarum; cum quibus adscendit etiam Iacobus episcopus.

Hoc tempore orta est haeresis Tritheitarum.

Mala quae inter homines faciebat Photius monachus.

Mandavit imperator ut monachi qui expulsi erant ad coenobia redirent.

Hoc tempore [orta est] haeresis Agnoetarum.

Romae stetit episcopus LVII^us Pelagius.

Cum persecutio a fidelibus qui in Oriente *erant* parumper cessasset, sibi archiepiscopum [creaverunt pro] Severo Tellensem quendam [qui] vocabatur Sergius domus [chartarum][1]; qui mox mortuus est.

Hierosolymis stetit episcopus LIX^us Eustathius.

Edessae stetit episcopus XXXIX^us Iohannes.

Romae stetit episcopus LVIII^us Iohannes.

Antiochiae stetit episcopus LIII^us Ana-

Photius monachus.				
imperator edictum de fide fecit, et	32	35	237	stasius.
mandavit ne quis omnino sermonem de	33	36	238	Cpoli stetit episcopus xxv^us Iohannes
fide moveret, sed unusquisque secundum	34	37	239	Sirimensis, pulso Eutycho
edictum crederet; et qui non consentirent	35	38	240	qui ei antecessit.
expellerentur.				Edessae stetit episcopus [xl^us] Epiphanius.
*p. 323.	* L^us Iustinus ann. 13.			Orthodoxis autem erant hi
	Olympias CCCXXXVI.			episcopi; in Syria erat Iacobus
	36	1	241	et Theodorus; in ipsa autem *urbe*
	37	2	242	Constantinopoli erat Iohannes
	38	3	243	Asiae, et Theodosius
	39	4	244	Alexandriae, qui eo tempore
	Olympias CCCXXXVII[2].			obiit.

Orthodoxi archiepiscopum in Syria constituunt Paulum Alexandria *ortum* qui vocabatur Bēth Ukhāmensis.

[Anastasius] Antiochia [pellitur], et fit Gregorius.

A Chalcedoniis Alexandriam Constantinopoli mittitur post Apollinarim Iohannes.

. . . .

[1] E Barh. suppl. — [2] Hinc ad ann. 276 canonem restitui.

PERSARUM Khosrau.	ROMANORUM Iustinus.	SUMMA ANNORUM.
40	5	245
41	6	246
42	7	247
43	8	248
Olympias CCCXXXVIII.		
44	9	249
45	10	250
46	11	251
47	12	252
xix^{us} Hormizd filius Khosrau ann. 13[1].		
Olympias CCCXXXIX.		
1	13	253
li^{us} Tiberius ann. 4.		

PERSARUM Hormizd.	ROMANORUM Mauricius.	SUMMA ANNORUM.
13	8	265
xx^{us} Khosrau filius Hormizd ann. 38.		
1	9	266
2	10	267
3	11	268
Olympias CCCXLIII.		
4	12	269
5	13	270
6	14	271
7	15	272
Olympias CCCXLIV.		
8	16	273
9	17	274
10	18	275
11	19	276
Olympias CCCXLV.		

2	1	254
3	2	255
4	3	256
Olympias CCCXL.		
5	4	257
LIIus Mauricius ann. 20.		
6	1	258
7	2	259
8	3	260
Olympias CCCXLI.		
9	4	261
10	5	262
11	6	263
12	7	264
Olympias CCCXLII.		

[1] Mich. 12 annos ei adtribuit, quod nec cum ms. Iacobi quadrat, nec cum numero 47 annorum quem ipse Mich. in canone (vers. arab.; textus syr. deficit) Khosrau adsignat.

	PERSARUM Khosrau.	ROMANORUM Mauricius.	SUMMA ANNORUM.	
*p.324. * Occiso Mauricio atque omnibus filiis eius cum eo pax inter Romanos et Persas dissolvitur.	12	20	277	Severus episcopus Edessae lapidatus est. In Oriente fideles archiepiscopum creaverunt Anastasium.
	LIII^us Phocas ann. 7 menses 8.			
Narsi a Phoca descivit et Edessam venit eamque cepit et in ea obsessus est.	13	1	278	Fideles qui Edessae *erant* episc.
	14	2	279	habebant Paulum.
	15	3	280	Chalcedonii autem sibi Theodosium instituunt.
Expugnaverunt Persae Daram urbem.	Olympias CCCXLVI.			
	16	4	281	Episcopi regionis Orientis in
Persae arcem [1] Ṭur ʿAbdīn ceperunt.	17	5	282	Aegyptum fugerunt; et cum eis
	18	6	283	monachi et populus
	19	7	284	multus a facie
Persae Amidam urbem ceperunt; et Tellam et Rhesainam.	Olympias CCCXLVII.			Persarum. Alexandriae stetit Chal-
Ann. 920us	20	8	285	cedoniis episcopus

... Phocam occiderunt et impera-	LIVus Heraclius ann. 32.			Cyrus.
torem faciunt Heraclium.				Unitas fidelium
	21	1	286	Alexandriae *facta*.
Persae Edessam expugnaverunt.	22	2	287	Pelluntur episcopi. . . . .
Persae totam Syriam et Phoenicen et	23	3	288	. . . . Persae a
Palestinam subegerunt.				. . . .
Heraclius [filium suum] Constantinum	Olympias CCCXLVIII.			. . . . Romanorum
[Augustum instituit][2].	24	4	289	. . . . .Orientis; et venit
	25	5	290	. . . . ,
	26	6	291	. . . .
Persae [Aegyptum][1] subiugaverunt et	27	7	292	. . . .
[Libyam][1] subegerunt.	Olympias CCCXLIX.			

[1] Fortasse nomen proprium «Ḥesna». — [2] E. Mich. suppl.

p. 326. * . . . .

et descendit Muḥammaṭ ob mercaturam in regionem Palestinae et Arabum[1] et Phoenices Tyriorum.

Fuit defectus solis.

Persae universam terram Romanorum diripuerunt et vastaverunt, usque ad Bithyniam et Asiam, et usque ad mare Ponticum.

Incepit regnum Arabum quos Ṭayāye vocamus cum Heraclius, imperator Romanorum, annum 11[um] ageret, Khosrau autem, rex Persarum, annum 31[um].

Inceperunt Arabes incursiones (?)[2] in

PERSARUM Khosrau.	ROMANORUM Heraclius.		SUMMA ANNORUM.
28		8	293
29		9	294
30		10	295
31		11	296
Primus rex Arabum stetit Muḥammaṭ ann. 7.			
Olympias CCCL.			
1	32	12	297
2	33	13	298
3	34	14	299
4	35	15	300
Olympias CCCLI.			
5	36	16	301

Edessam episcopus mittitur e Perside Isaias.

Alexandriae fideles episc. creaverunt Andronicum.

Alexandriae stetit fidelibus episcopus Beniamin.

Mandavit Khosrau et Edessa in captivitatem deducta est.

Ann. 940[us] Graecorum

304

Alexandriae Cyrus in fideles persecutionem fecit. In Oriente fideles

Inceperunt Arabes incursiones (?)[2] in ...	6	37	17	302	archiepiscopum fecerunt
	7	38	18	303	Iohannem.
*p. 327. * Persae Khosrau occiderunt; et regnavit Širwai[3] [menses] 9.	xxi^us Širwai filius Khosrau menses 9.				Šahrwarz et Boran, et Khosrau [et] Piruz,
Et Edesseni qui [supererant][4] a [captivitate] redierunt.	ii^us Arabum Abū Bakr ann. 2 menses 7.				et Azarmidukht [et] Hormizd, universorum fiunt [anni] circiter
[Heraclius] et Šahrbarz[5]	1	1	19	304	[duo].
[pactum] fecerunt : et sancitum est ut [Persae] a [terra Romanorum] exirent et [in regionem suam descenderent][6].	xxii^us Persarum Ardašir filius Širwai annum unum menses 10.				
	Olympias CCCLII.				
Iudaei[7]	2	1	20	305	
. . . .	3[8]	2	21	306	

[1] Hoc est, prov. Arabiae incolarum. — [2] Vox hoc sensu alibi ignota. — [3] Superscriptum «Birwai». — [4] E Mich. suppl. — [5] Superscriptum «Šahrwarz». — [6] Lacunas e Mich. supplevi. — [7] Cf. Mich., p. 410. — [8] Hinc canonem e Mich. supplevi : Olympiadas autem inserere operae non pretium visum est.

xxiii[a] Persarum Boran [1] filia Khosrau annum unum.			
iii[us] Arabum ʿUmar filius Khaṭṭāb ann. 12.			
1	1	22	307
Persarum alii annum unum.			
2	1	23	308
xxiv[us] Persarum Yezdegerd filius Khosrau ann. 12.			
3	1	24	309
4	2	25	310
5	3	26	311
6	4	27	312
7	5	28	313
8	6	29	314

ARABUM ʿUthmān.		ROMANORUM Constantinus.	SUMMA ANNORUM.
3		4	321
4		5	322
5		6	323
6		7	324
7		8	325
8		9	326
9		10	327
10		11	328
11		12	329
12		13	330
Regnum Arabum in duo divisum est.			
In *urbe* Yathrib ʿAli ann. 5, in Syria Muʿawiya.			
1	1	14	331
2	2	15	332

10	8	31	316
11	9	32	317
Heraclius mortuus est et duos filios in regno reliquit.			
LV^{us} Constantinus ann. 27.			
12	10	1	318
Occisus est ʿUmar et regnavit IV^{us} ʿUthmān ann. 12.			
1	11	2	319
2	12	3	320

3	3	16	333
4	4	17	334
5	5	18	335
V^{us} Arabum Muʿawiya solus ann. 20.			
1		19	336
2		20	337
3		21	338
4		22	339
5		23	340
6		24	341
7		25	342
8		26	343
9		27	344
LVI^{us} Romanorum Constantinus et fratres eius ann. 16.			

[1] Sic restituendum videtur : nomen in textu corruptum; vide versionem Chabot, t. II, p. 536, n. 2.

ARABUM Muʿawiya.	ROMANORUM Constantinus.	SUMMA ANNORUM.
10	1	345
11	2	346
12	3	347
13	4	348
14	5	349
15	6	350
16	7	351
17	8	352
18	9	353
19	10	354
20	11	355
Mortuus est Muʿawiya et regnavit Yazīd filius eius rex VI^us ann. 4.		
1	12	356
2	13	357
3	14	358
4	15	359
Mortuus est Yazīd, et regnum Arabum divisum est, et postea regnavit VII^us Marwān annum unum.		
Depositus est Iustinianus et regnavit LVIII^us Leontius ann. 3.		
11	1	371
12	2	372
13	3	373
Romanorum LIX^us Tiberius qui et Apsimarus ann. 7.		
14	1	374
15	2	375
16	3	376
17	4	377
18	5	378
19	6	379
20	7	380
Mortuus est ʿAbd al-Malik et regnavit IX^us Walid filius eius.		
Iustinianus iterum regnavit et ambos[2] occidit.		

Arabum regnum inter multos divisum est, et postea regnavit VIII[us] ʿAbd al-Malik ann. 20.		
Romanorum LVII[us] Iustinianus ann. 10.		
1	1	361
2	2	362
3	3	363
4	4	364
5	5	365
6	6	366
7	7	367[1]
8	8	368
9	9	369
10	10	370

1	1	381
2	2	382
3	3	383
4	4	384
5	5	385

[1] Hucusque, si Eliae fidem damus, Canon ab ipso Iacobo compositus. Reliqua cum numeris annorum ʿAbd al-Malik et Iustiniani supra datis continuatori adtribuenda. — [2] Leontium et Tiberium. Aliquid fortasse in textu stabat, ad quod referenda est vox.

TESTIMONIA IACOBI EDESSENI

APUD ELIAM NISIBENUM RECITATA[1].

*p. 328. I. (27). Annus 663us. Eo apparuit crux in caelo, ab oriente, *mense* iyār, *die* 5°[2].

II. (87). Annus 723us. Eo stetit Rabbula, episcopus Iacobitarum, in urbe Edessa[2].

III. (99). Annus 735us. Eo mortuus est Honorius, imperator Romanorum, *mense* āb, die 15°[3].

IV. (110). Annus 746us. Eo mortuus est Rabbula, episcopus Edessae; et stetit post eum Hība[2].

V. (125). Annus 761us. Eo mortuus est Theodosius, imperator Romanorum, *mense* tāmmuz, die 11°; et regnavit post eum Marcianus[3].

VI. (132). Annus 768us. Eo mortuus est Marcianus, imperator Romanorum, *mense* kānun posteriore, die 15°; et regnavit post eum Leo[3].

VII. (134). Annus 770us. Eo mortuus est Hība, episcopus Edessae; et stetit post eum Nonnus[4].

VIII. (150). Annus 786us. Eo mortuus est Leo, imperator Romanorum, *mense* kānun posteriore, die 11°; et regnavit post eum Leo, filiae eius filius, minus quam annum, et mortuus est; et regnavit post eum Zeno[3].

IX. (166). Annus 802us. Eo mortuus est Zeno, imperator Romanorum, et regnavit post eum Anastasius[3].

*p. 329. *X. (193). Annus 829us. Eo mortuus est Anastasius, imperator Romanorum, *mense* tāmmuz, *die* 9°; et regnavit post eum Iustinus[5].

XI. (202). Annus 838us. Eo mortuus est Iustinus, imperator Romanorum, *mense* tāmmuz, *die* 9°; et regnavit post eum Iustinianus, sororis eius filius[5].

[1] Brit. Mus., Add. Ms. 7197 f. 23 sqq., unde pars a Lamy (*Bull. de l'Ac. roy. de Belgique*, 1888, p. 575 sqq.) et a Baethgen (*Abh. für die Kunde d. Morgenlandes*, t. VIII) edita est. Notitiae partim a Canone, partim a Chronico (Canonis praefatione; vide p. 283 sqq. textus) desumptae sunt. Numeri uncis inclusi ad annos Iacobi remittunt. — [2] E Canone. — [3] E Chronico. — [4] Operis nomen non recitatur: ad Canonem referenda est notitia. — [5] Nomen operis periit : e Chronico procul dubio recitata est notitia.

XII. (250). Annus 886us. Eo Iustinus Caesar secum in regno consociavit Tiberium Caesarem, *mense* kānun priore, *die* 7°[1].

XIII. (254). Annus 890us. Eo mortuus est Iustinus, imperator Romanorum, *mense* tešrīn priore, *die* 4°; et regnavit post eum Tiberius[2].

XIV. (257). Annus 893us. Eo mortuus est Tiberius, imperator Romanorum; et regnavit post eum Mauricius[1].

XV. (278). Annus 914us. Eo occisus est Mauricius, imperator Romanorum, et uxor eius, et filii, *mense* tešrīn posteriore, *die* 23°; et regnavit post eum Phocas[1].

XVI. (279). Annus 915us. Eo luna obscurata est nocte feriae quintae, *mense* tāmmuz, *die* 16°[3].

XVII. (285). Annus 921us. Eo occisus est Phocas, imperator Romanorum, et regnavit Heraclius[4].

XVIII. (306). Annus 10us (Arabum). Eo obiit Athanasius, patriarcha Iacobitarum[5].

*XIX. (314). Annus 18us. Eo fuit pestis vehemens in omnibus *p. 330.
regionibus Syriae[6].

XX. (351). Annus 56us. Eo apparuit cometa terribilis matutinus; qui incepit a die 28° *mensis* āb et perduravit usque ad diem 26um *mensis* tešrin prioris[5].

XXI. (360). Annus 66us. Eo regnavit Psomirus[7], imperator Romanorum[8].

XXII. (370). Annus 75us. Eo fuit defectio solis totalis die dominica, 5° tešrīn prioris, hora quinta diei[9].

[1] E Chronico. — [2] Nomen operis non datur; ad Chronicon referenda est notitia. — [3] Recitatur e Chronico, sed vix recte. Si revera e Canone desumpta est notitia, codex noster, qui nullam lacunam hac in parte habet, integrum opus non continebat. — [4] E Chronico. — [5] Nomen operis non datur : ad Canonem referenda est notitia. — [6] E Canone. — [7] Hoc est, Apsimar; qui revera anno demum 698 Chr., post finem operis a Iacobo ipso, teste Elia, compositi, imperator factus est. Hoc autem anno regnare incepit Iustinianus, cuius nomini, scribae nescio cuius errore, Apsimari nomen substitutum est. — [8] Nomen operis non datur : ad Chronicon referenda est notitia. — [9] Nomen operis non datur : ad Canonem referenda est notitia et continuatori adscribenda.

TESTIMONIUM A MICHAELE SYRO RECITATUM[1].

Iacobus Edessae ostendit e populo Armenorum ante initium regni ultimi Persarum, seu ante tempus adventus Domini nostri, stetisse reges 9, qui sunt hi :

Khosro, et Tĕrtat, et Khosro, et Tiran, et Ašaq, et Pap, cum Orast et Ašaq et Valašaq : qui dies suos usque ad tempus regum Christianorum prolongaverunt. Et, cum Armeni in Christum credidissent, reges eorum ad unionem cum regibus fidelibus propensi erant. Tunc steterunt reges Persae et adversus eos praevaluerunt donec nec milites etiam ex eis exstare permittebant.

Haec dixit doctor Mār Iacobus.

[1] Cod., p. 775; cf. supra. p. 281 (textus).

III

NARRATIONES VARIAE.

INTERPRETATUS EST E.-W. BROOKS.

Hae tres narrationes cum alia quadam quam cum e Chronico Barhebraei exscripta sit prelis dare operae non pretium visum est, in Codice Berolinensi Sachau 315, anno 1792° Sel. = 1481 p. Chr. conscripto, asservantur. Narratio secunda ex historia Zachariae Rhetori adscripta cum additamentis vel mutationibus[1] desumpta est : ceterarum fontes me latent. Exhortationes ac preces quae sub finem uniuscuiusque narrationis occurrunt scribae adtribuenda sunt; sed in prima narratione Iacobum Burdĕʿānam eas enuntiantem induxit.

Textus nunc primum editur ad fidem supradicti codicis. Eius descriptionem legas apud Sachau, *Die Handschriftenverzeichnisse der Königl. Bibliothek zu Berlin,* Bd. XXIII, p. 521-530.

[1] V. gr. Sergii ducis nomen apud Zachariam non invenitur.

*p. 331.

XVII. — Ex historia ecclesiastica[1].

Anno 813° Graecorum, diebus Anastasii, imperatoris fidelis, Qawad, rex Persa, filius Chosrois regis, Amidam urbem opulentam ac nobilem expugnavit.

Rursus, anno 871° multiplicata sunt peccata Amidensium, adulterium et fornicatio et impudicitia et lascivia et iniustitia, et avaritia et testimonium falsum, et odium mutuum, et inimicitia, et iracundia et contentiones et rixae, et mendacitas; et, quod omnibus peius fuit, et Deum ad iram provocabat, reprobatae Chalcedonis synodo omnes consenserunt, et duas naturas in Christo Deo confessi sunt. Et subito Deus iram acerbam in eos dominari fecit, et opprobium et ludibria fuerunt videntibus, et insanierunt omnes, a parvo usque ad viros, *atque* etiam [mulieres], et latrabant ut canes, et ululabant ut feles, et clamabant ut galli, et balabant ut oves, et rudebant ut asini; et in hac ira acerba spatium dierum persliterunt............ut insani............et mortui sunt in ea circiter centum et triginta milia hominum, et desolati sunt vici eius et desertae mansiones. Et, cum praeteriit sanctus Iacobus Burdĕʿāna, eosque in hac adflictione et tristitia acerba conspexit, misertus eorum petitionem et supplicationem pro eis Deo obtulit,
*p. 332. eosque hortatus est et reprehendit, *et instruxit et correxit, et a peccati errore ad viam veritatis ac vitae scientiam convertit, et eis de fide vera et recta in Domino nostro Iesu Christo mandata atque admonitiones dedit; et ne eam perverterent, et ut a malis peccatisque quibus vincti erant recederent et sese removerent *hortatus est*; et dixit eis : «Videte, fratres et dilecti, quam malae et acerbae *sint* plagae quas propter peccata et delicta nostra atque odium mutuum in nos dominari facit Deus; qui tandem nobis hereditatem dabit gehennam et cruciatus sine misericordia, et ignem qui non exstinguitur et stridorem dentium, et tenebras externas. Fratres, quis non tremet? quis non timebit? In amore divino obsecro vos ut a malis vestris conversi animas vestras possideatis : et, cum alter alteri reconciliamur, reconciliatur nobis Deus. Et dixit Mār Ephrāim in uno e sermonibus suis: «Quamdiu irasceris contra..........

[1] In marg. : «Narratio de Amida urbe, et *de* re horrenda et ira quae in ea fuit ob causam peccatorum.»

a te, et, si ei reconciliatus es, ... caelum Det nobis . . . . et famulis suis omnes dies vitae nostrae, per preces sanctae Virginis Dei genetricis Mariae, et omnium sanctorum. Et Deo *sit* gloria in saecula saeculorum. Amen!» — Finitum est.

XVIII. — Rursus, de vastatione et captivitate Amidae secunda vice[1].

Rursus, anno 817° Graecorum, Qawad, rex Persarum, Amidam urbem vastavit. Et, cum venisset et, castris contra eam positis, eam dies septem constrinxisset neque in manum eius bello data esset, et statim se vertisset[2] ut ab ea abiret et discederet, ipse et omnis exercitus eius, tunc Amidenses ei a *muro urbis conviciati sunt con- *p. 333.
viciis acerbis, et eum contumeliis adfecerunt et deridebant; et valde in eos ira exarsit. Et, cum se accinxisset ut iter faceret, Christus ei apparuit et dixit ei: «Redi ad urbem, et ego post dies tres urbem in manus tuas tradam, eo quod incolae eius multum in me peccaverunt.» Et, cum iterum advenisset et tres dies adversus eam bello consedisset, a parte occidentali expugnata est, quam custodiebant monachi Mār Iohannis Baptistae[3]; et, quia *vir* quidam fidelis eis donum benevolum fecerat, cum avide comedissent et vinum bibissent, ebrii facti obdormierunt et custodiam sibi commissam neglexerunt; Persae autem in murum urbis conscenderunt, et, monachis occisis, urbem ingressi portas urbis aperuerunt; et ingressae copiae tres dies et tres noctes gladium in eam inmiserunt: homines absque misericordia occidebant, trucidabant, mactabant; et numerati sunt in ea occisi praeter eos qui fumo suffocati sunt et in latebris *erant* centum et octoginta milia occisorum. Deinde rex Persarum ut urbem videret ingressus ad aerarium ecclesiae magnae quae in ea erat pervenit; et erant in ecclesia homines multi qui in ea latebant; quos omnes eiecit: et ecclesiam ingressus prospexit, et, visa Christi imagine quae in pariete intra sacrarium depicta erat, rogavit: «Cuius est haec imago?» Et responderunt ei, e dixerunt: «Est imago Christi, filii Mariae.» Et cum didicisset cuius esset, tunc in faciem suam convolutus eum adoravit, et dixit: «Hic est qui dixit mihi: «Redi ad urbem, et post dies tres eam in manus

[1] In marg.: «Rursus; de ipsa Amida urbe et *de* re horrenda et caede quae in ea fuerunt.» — [2] ܦܢܐ sensu intransitivo alibi non inveni. — [3] Zacharias: «Iohannis Urtāyae.»

*p. 334. tuas tradam». Et ab illa *hora mandavit, nec quisquam postea occisus est. Et cunctas divitias ecclesiarum et universae urbis spoliavit et diripuit et praedatus est, et abstulit quidquid potuit et in regionem suam abiit.

Post breve tempus, cum audiissent Romani quod factum erat et rem horrendam quam Amidae fecerant Persae, advenerunt Romani et cum Persis contenderunt quos reliquerat Qawad, rex Persa, ut Amidam custodirent. Et, bello adversus eam per longum tempus protracto, fuit in ea fames dira, et feruntur plus quam quingenti homines famis causa in ea devorati esse; et quicumque in socium suum praevalebat eum mactabat et comedebat : et mortui sunt multi, sine numero ac sine computatione. Erat Anastasio imperatori dux cui nomen fuit Sergius. Hic stragem fecit Persarum, et *eos* qui Amidae remanserant multum constrinxit. Et Persae in angustias redacti pacis condiciones a Romanis postulaverunt, et ut eis iurarent se eis non nocituros, et ut exirent et in suam quisque regionem discederent. Et, urbe post iuramenta aperta, exierunt et in suam regionem, secundum promissum quod eis a Sergio duce Romanorum factum erat, in pace discesserunt.

Videte, fratres, peccata ac mala quae perpetrantur quot adflictiones in patratores inferant. Beatus qui a peccatis cessaverit, et a malis suis recesserit, et ad Deum conversus fuerit, et paenitentiam obtulerit, et ab iniquitate sua resipuerit, quia in hoc mundo adflictiones et tribulationes effugiet, et ibi a gehenna et cruciatibus liberabitur. Si quis autem in peccatis et malis suis manserit et perseveraverit, neque ab eis cessaverit neque recesserit, hic Deus in eum dominari faciet cunctas tribulationes et cunctas adflictiones et
*p. 335. cunctos cruciatus huiusmodi, et quod his peius est, et in illo *mundo hereditatem accipiet ignem gehennae, et tenebras externas, et foveam miseriae, et vermem non moriturum; neque erit ei liberator neque salvator, neque pro eo accipietur oratio neque supplicatio neque oblatio.

Dominus nos a malis ad bona transire faciat! Dominus nobis paenitentiam atque animae compunctionem concedat, et det nobis finem bonum qui viris concordiae promissus est! Dominus in nos misericordiam et clementiam suam effundat, neque dexteram suam a nobis relaxet, et debita nostra remittat et peccatis nostris qua est clementia propitius sit, et a nobis tempora mala atque acerba removeat, et pacem ac concordiam suam in nos regnare faciat, et,

quamquam indigni sumus, tamen nobiscum secundum bonitatem et benignitatem suam et secundum magnitudinem misericordiae suae agat, quia bonus et benignus et misericordiae plenus est; et gloriam ac laudem ei et Patri eius omnes offeramus! — FINITA EST HAEC NARRATIO.

XIX. — Rursus, anno 146° Arabum, dominatus est Mūsa filius Muṣ‘ab[1], homo malus et durus et acerbus, propter peccata et iniquitates et impietates quae illo tempore et illa generatione multiplicatae sunt. Et apud prophetas dicitur : « Princeps malus populo malo »[2]; et, prout homines alicuius generationis digni sunt, Deus in eos adducit aut tempora bona, aut tempora mala et acerba, vel famem vel pestem, vel plagam irae quaequae sit, ut corrigantur et paenitentiam agant.

Et, cum hic Mūsa in Gĕzīraeos et Mauṣilenses tres annos dominatus esset, homines vectigalibus et tributo et capitatione constringere incepit; et, fame magna illis diebus exorta, homines ut locustae mortui sunt; et in vicis iacentes manserunt, neque erat qui sepeliret. Et asinus zuza emptus est, eo quod * propter gravitatem *p. 336.
tributi et vectigalis quae obtinebat neque aurum neque argentum in manibus hominum remanserat. Et illis diebus egressi sunt lupi rapaces et multos homines devoraverunt; et rector iniustus plumbi sigilla in collo omnium hominum regionis suae suspensit, ut eos vexaret et opprobrio ac contumelia adficeret. Et homines multum adflicti in magna adflictione ac tribulatione manserunt, et ad Deum clamaverunt, et supplicatione facta lacrimas Deo obtulerunt, ut a se adflictionem in qua involuti erant amoveret. Et Deus misericors lacrimas eorum accepit et supplicationem audiit, quia « corde confractis propinquus est », et « cor contritum Deus non reiicit »[3]. Vindictam in eum intulit, et subito eum interfecit; et homines misericordiae ac clementiae expertes Deus in eum dominari fecit, qui cunctas possessiones eius vendiderunt, et vendiderunt fratres eius et filios et filias, et uxores eius et concubinas, et omnes divitias quas possidebat praedati sunt et diripuerunt; et fuit ei finis malus et acerbus; et Dominus iniquitatem eius in caput eius vertit, et mortuus est et ad gehennam abiit.

[1] Cf. supra, p. 248 (textus), et Dion., ed. Chabot, p. 92, etc. — [2] *Prov.* XXVIII, 15.(?) — [3] *Ps.* XXXIV, 18; LI, 17.

Dominus *est* qui non parcet; et nos, fratres, in omnibus tribulationibus et adflictionibus nostris ad Deum nostrum misericordem confugere debemus, eumque orare et obsecrare ut, quamquam peccamus, nos exaudiat, et nostri misereatur, neque faciem suam a nobis avertat; et ut nos a malis ad bona convertat, et det nobis ut animas nostras possideamus, neque in perniciem recidamus; et debita nostra et peccata remittat, et parcat nobis, et parcat defunctis nostris, et omnibus defunctis fidelibus, per preces et supplicationes Virginis sanctae Dei genetricis Mariae, Christianorum decoris, et precibus omnium sanctorum. Et Deo *sit* gloria in saecula saeculorum, Amen! — Finita est haec narratio tribulationis.

IV

EXPOSITIO

QUOMODO SE HABEANT GENERATIONES ET FAMILIAE ET ANNI AB ADAMO USQUE AD HUNC DIEM.

INTERPRETATUS EST E.-W. BROOKS.

Hoc breve Chronicon in codice Musaei Britannici Add. 14,683, fol. 93 *r*–102 *r*, asservatur, qui codex, Wright iudice, saeculo x° exaratus est, et ab Abraham seu Ephrāim, Alexandriae Coptorum patriarcha (975-978)[1], monasterio Scetensi Syrorum dono datus est (vide p. 349 textus, n. 6). Usque ad annum 724um praeter catalogos patriarcharum, iudicum, regum, imperatorum, et calipharum nihil fere continet; sed exinde ad annum 775um, ubi desinit, breves notitias historicas, quae coaevi auctoris opus esse videntur, exhibet. Chronographo quodam, qui in dicione Persarum anno 505° scripsit (vide p. 347, l. 4-7), usus est auctor, et a p. 338, l. 23, ad p. 345, l. 23, Librum Generationis[2] fere verbatim exscripsit.

Codicis descriptionem legas apud Wright, *Catalogue of Syriac MSS. in the British Museum,* p. 610-612; ubi etiam notula de donatione codicis recitata est.

Textus chronici nunc primum vulgatur.

[1] Gutschmid, *Kleine Schriften,* II, p. 510, 511. — [2] Frick, *Chronica Minora,* I, p. 36-54.

*Quia autem veritatis famulos omnibus quae veritati congrua sunt instrui oportet, hoc et mihi curae fuit, fratres et dilecti, ut a Libris sacris ea quae congrua sunt breviter colligamus et diligentiam vestram aedificemus, ut per paucas demonstrationes veritas earum rerum quae necessario desiderantur apud nos reperiatur, et contentio quae ab ignorantia nascitur et mentem eorum qui eam possident obscurat cesset, *ita* ut nos, qui veritatis amore veritatem cognoscere cupimus, populorum divisionem et patrum prosapias cognoscamus; atque etiam *terrae* occupationis [tempora]; et iudicum potestatem; et tempora regum ac prophetarum, et quorum regum diebus fuerint singuli; et captivitates quae populo acciderunt, quorum regum diebus ac prophetarum, et quorum sacerdotum; et quomodo semen patrum deducatur et in Christo consummetur; et quot anni a constitutione mundi usque ad hunc diem numerentur. Omnia igitur breviter ostendemus, non peritia propria, sed testimonio e scripturis *hausto*. *p. 337.

Incipimus igitur sermonem nostrum ab initio creationis. «Hae *sunt* generationes caeli et terrae. Die quo Deus Adamum creavit, ad imaginem Dei eum creavit; marem et feminam creavit eos[1].»

Et Adamus vivit 230 annos et genuit Sēth.

Šēth vivit 205 annos et genuit Enoš.

Enoš vivit 190[2] annos et genuit Qainān.

Qainān vivit 170 annos et genuit Mahalalĕēl.

*Mahalalĕēl vivit 165 annos et genuit Iāred. *p. 338.

Iāred vivit 162 annos et genuit Ḥenoch. Et, cum natus esset Iāred 40 annos, completum est milliarum primum.

Ḥenoch vivit 165 annos et genuit Mathušalaḥ.

Mathušalaḥ vivit 167 annos et genuit Lāmech.

Lāmech vivit 188 annos et genuit Noaḥ.

Noaḥ vivit 500 annos et genuit tres filios, Šēm et Ḥām et Iapheth.

Et, cum Noaḥ 398 annos natus esset, completum est milliarum secundum[3]. Et post nativitatem Šēm 100 annis fuit diluvium, anno 640° Noaḥ. Sunt igitur anni ab Adamo usque ad diluvium 2242, generationes X.

[1] *Gen.*, II, 4; V, 1, 2. — [2] Ms. 290 (lapsu evidenti). — [3] Abhinc supputationes non semper sibi constant.

Hae *sunt* generationes Šēm. Šēm 102 annos natus genuit Arphachšarem anno secundo diluvii.

Arphachšār vivit 135 annos et genuit Šelaḥ.

Šelaḥ vivit 131 annos et genuit ʿĒberum.

ʿĒber vivit 134 annos et genuit Phāleg. Et eius diebus terra divisa est. Generationes sunt V, anni 402; et ab Adamo generationes XV, anni 2642.

Phāleg autem post annos 130 gignit Rĕʿū.

Rĕʿū post annos 132 [gignit Sĕrūg. Et] eius diebus inceperunt [homines] idola [colere, sacrificia] facere, urbes aedificare, alteri alteros bello lacessere et captivos ducere.

Sĕrūg post annos 136 gignit Nāḥor; et, cum Sĕrūg natus esset 94 annos, completum est milliarium tertium.

Nāḥor post annos 79 gignit Thāraḥ.

*p. 339. *Thāraḥ post annos 70 gignit Abraham.

Natus autem erat Abraham annos 75, quando Deus eum e domo patrum suorum exire et in terram Chanaan venire iussit. Sunt igitur a divisione terrae usque ad *tempus* quo Abraham in terram Chanaan venit generationes V, anni 616; et ab Adamo generationes XX, anni 3260.

Habitavit Abraham in terra Chanaan annos 25, et genuit Isaac.

Isaac autem natus annos 64 gignit Iacobum.

Iacobus autem post annos 86 gignit Levi.

Levi autem post annos 46 gignit Qĕhāth.

Qĕhāth autem post annos 60 gignit ʿAmrām.

ʿAmrām autem post annos 70 gignit Aaronem. Anno autem 83° [Aaronis exierunt] filii Israel [e terra Aegypti] ope Mosis. [Sunt ab] Abraham universi anni 430; et in deserto habitavit populus annos 40.

Iesus filius Nūn ex quo Iordanem transiit annos 27 in terra habitavit, in bello sex: et, postquam terram sortibus possidendam tradidit, vixit amplius annos 21. Sunt igitur ex quo Abraham in terram Chanaan venit usque ad *tempus* quo mortuus est Iesus filius Nūn generationes VII, anni 497; et ab Adamo generationes XXVII, anni 3754.

Et post mortem Iesu filii Nūn, cum peccasset populus, traditus est Chūšani, regi Mesopotamiae, cui servierunt annos 8. Et, cum ad Deum clamassent, surrexit eis rector ʿOthnīēl, *frater* Chālēb,
*p. 340. *qui* eo minor *erat*, qui erat e *tribu Iudae. Hic cum Chūšane cer-

tavit eumque occidit, et in populum dominatus est annos quadraginta[1].

Et rursus, cum peccassent, traditi sunt ʿEgloni, regi Moāb; cui servierunt annos 18. Et, cum conversi essent, Deus eis suscitavit Ahūr, virum e [tribu] Ephrāim; qui ʿEglonem occidit, [et] in populum dominatus est annos 80.

Et, postquam mortuus est Ahūr, peccavit populus; et traditus est Iabi, regi Chanaan, annos 20. Et huius diebus vaticinata est Debbora, Liphīthoris uxor, e tribu Ephrāim : cuius ope in exercitum dominatus est Bārāq, filius Abīnoʿam, e tribu Naphthālī. Hic cum Sisara, duce Iabis, certavit eumque devicit, et in eos[2] praevaluit. Iudicavit autem Debbora annos 40.

Huius autem post mortem peccavit populus et traditus est Madianitis annos 7. Adversus hos surrexit Gedʿon, qui viros trecentos secum habebat, et ex eis centum et viginti milia extinxit. Hic in populum dominatus est annos 40. Erat autem e tribu Manassis. Anno 30° Gedʿonis completum est milliarum quartum.

Post hunc Abīmelech, filius eius, annos tres.

Et post hunc in populum dominatus est Tholāʿ, filius Phūae; qui erat e tribu Ephrāim; et dominatus est annos 23.

Et post eum surrexit Iāīr Galaadita, e tribu Manassis; et in populum dominatus est annos [22].

Et post hunc peccavit populus [et traditus est] Ammonitis annos 18. Et [clamaverunt rursus ad] Deum et surrexit eis princeps *Nephthas Galaadita e tribu Manassis; et dominatus est annos sex. *p. 341.

Et post hunc dominatus est Abīʿṣān, qui et Ḥešbon, e Bēthlĕḥem, e tribu Iudae, annos septem.

Et post hunc dominatus est Ēlon, e Zĕbulone, annos decem.

Et post hunc dominatus est ʿAbron, qui et Labron, e tribu Ephrāim, annos octo.

Et post hunc peccavit populus, et traditus est Philistaeis annos 40. Et cum conversi essent, surrexit Samson, filius Mānoaḥ, e tribu Dān; qui cum Philistaeis pugnavit, et dominatus est annos 20[3].

Et post hunc dominatus est Šamgar annos tres.

Et post hunc ʿElī sacerdos iudicavit populum annos 20.

[1] In marg. : «cum octo alienigenarum». — [2] Sc. Chananaeos; licet etiam vertere «in eos (Israelitas) dominatus est». — [3] In marg. : «secundum *textum* Hebraicum 40».

Et post hunc Samuel propheta, qui Saulem in regnum unxit. Postea Samuel arcam a Philistaeis reduxit, et in domum Abīnādāb intulit; ubi mansit annos 20. Et post hoc tempus, cum rex factus esset David, e domo Abīnādāb eam eduxit. Quam cum bos e *domo* traheret, eam declinare fecit; et, cum *eam* prehendisset ʿOza, percussus est; et David timore *perculsus* eam in domum ʿObēr Edom Gittitae intulit, ubi mansit menses tres.

Regnavit autem Saul annos 40. Erat autem ei ibi dux Abner. Samuel autem David quoque in regnum unxit. Sunt igitur ex quo mortuus est Iesus filius Nūn usque ad *tempus* quo regnum accepit is qui e tribu Iudae est anni 490, generationes VII; ab Adamo
*p. 342. autem anni * 4247, generationes XXXIV.

Postea regnat David annos 40 et menses sex : Ḥebrone annos septem et menses sex, et Hierosolymis annos 33. Huius diebus summus sacerdos *erat* Abiāthār, filius Abīmelech, et ab alia familia sanctus Ṣādūq sacerdos. Vaticinantur autem diebus David Gād et Āsāph et Nāthān. Ducem autem habebat David Ioāb, filium Suriae. Hic populum filiorum Israel numeravit; et fuit numerus quem numeravit Ioāb filius Suriae, filiorum Israel animarum mille et centum milia, filiorum Iudae autem quadringenta et septuaginta milia. Levi autem et [Beniamin non] numerati sunt. Et numerus eorum qui ceciderunt ex Israel septuaginta milia.

Post David autem Salomon, filius eius, annos 40. Et anno 4° Salomonis domum Domino aedificare incepit. Et eius diebus rursus vaticinati sunt Nāthān propheta, et Ahias, qui e Šiloh[1]; et summus sacerdos *erat* Ṣādūq.

Post hunc regnat Reḥabʿām, filius eius, annos 17. Huius diebus regnum divisum est; et regnavit Ierobʿām, Salomonis servus, e tribu Ephrāim. Et vaticinatur rursus diebus Ierobʿām Aḥias Silōnita, et Semeias, filius eius, *et* post eum Lēhū (?)[2].

Post hunc regnat Abia, filius eius, annos 3.

Post hunc regnat Asa, filius eius, annos 41. Hic, cum senex esset, pedibus laboravit. Vaticinatus est autem eius diebus Hananias.

*p. 343. Post hunc regnat Iošāphāṭ, filius eius, annos 25. * Huius diebus vaticinatur Elias et Michaeas, filius Iimlae, et Abdias, filius Hana-

[1] In marg. : «Semeias». — [2] Locus corruptus : pro «Lehu» legendum fortasse «Iehu».

niae. Michaeae autem diebus erat pseudopropheta Sedecias, filius Chananaei[1].

Post hunc regnat Iorām, filius eius, annos 8; cuius diebus vaticinatur Elias; et post hunc vaticinatur Eliseus, diebus huius filii, cui nomen est Ochozias, cuius diebus Samariae populus filios suos *et* columbarum stercora comederunt, cum Samariae rex factus esset Iorām.

Post hunc regnat Ochozias, annum unum; cuius diebus vaticinatur Eliseus.

Post hunc regnat Athalia, Ochoziae mater, annos 7. Haec filii sui filios occidit : fuit enim e genere Aḥāb, regis Israel. Yošbaᶜ autem, Ochoziae soror, Ioiadae summi sacerdotis uxor, Ioāš, Ochoziae filium, furto surripuit; cui Ioiada regnum commisit. Vaticinatur autem diebus Athaliae Eliseus.

Post hanc regnat Ioāš, filius Ochoziae, annos 40. Hic Zachariam, filium Ioiadae, summi sacerdotis, occidit.

Et post hunc regnat Amasias, filius eius, annos 29.

Et postea Ozias, filius eius, annos 52. Hic autem leprosus factus est usque ad *tempus* quo mortuus est : iudicabat autem eius diebus Iothām, filius eius, qui nondum rex factus erat. Vaticinantur autem eius diebus Isaias, filius Amoṣ, et Hošēaᶜ, filius Bēri, et Ionas, filius Matthaei, a Sēpher[2].

Post hunc regnat Iothām, filius Oziae, annos 16. Huius diebus vaticinantur Isaias et Hošēaᶜ et Michaeas Morasthites, et Ioēl, filius Bĕthūelis.

Post hunc regnat Aḥāz, filius eius, annos 16; cuius diebus vaticinantur Isaias et Hošēaᶜ et Michaeas; * summum autem sacerdotium *p. 344.
administrat Urias. Huius diebus Šalmaneᶜsar, super Assyrios rex factus, *eos* qui Samariae habitabant Babylonem et in Mediam transportavit.

Post hunc regnat Ezechias, filius eius, annos 29; cuius diebus vaticinantur Isaias et Hošēaᶜ et Michaeas.

Post hunc regnat Manasses, filius eius, annos 55.

Postea regnavit Āmon, filius eius, annos 12.

Post hunc regnat Iosias, filius eius, annos 31. Hic membra hominum super membra idolorum posuit, ut scriptum est[3]. Et eius diebus, anno 18° regni eius, fuit pascha, quia ex quo mortuus est

[1] Sic. — [2] Gath Ḥepher (IV *Reg.*, XIV, 25). — [3] IV *Reg.*, XXIII, 20.

Iesus filius Nūn populus pascha non observaverat. Et Helcias sacerdos, Ieremiae prophetae pater, legis librum in templo invenit, anno 18° regni Iosiae. Vaticinantur autem eius diebus ʿAbēdšālom, custodis vestium summi sacerdotis filius, et Sophonias et Ieremias. Diebus autem Ieremiae erat pseudopropheta Hananias.

Post hunc regnat Iehoāḥāz, filius eius, menses[1] 3. Hunc vinxit Nĕkhāo, Aegypti rex, et in Aegyptum deduxit : pro eo autem constituit Eliāqīm, fratrem eius, qui etiam Ioiāqīm vocatus est; cuius diebus vaticinatur Ieremias et Urias, filius Semeiae, a Quriath Nĕʿārīm. Regnat autem annos 12. Hunc vinculis aeneis vinxit Nĕbūchadnāṣṣar, rex Babylonis, et Babylonem adduxit.

Postea Ioiāqīm, qui et Iochonias, menses[2] tres. Et hunc ad se ducit Nĕbūchadnāṣṣar, rex Babylonis, et alios cum eo, et pro eo constituit Sedeciam qui vocatus est Iochonias : hic frater *erat* Ioiā-
*p. 345. qīm : regnavit autem annos 11. Anno autem * 12° eum occaecatum Babylonem adducit Nĕbūchadnāṣṣar; et tunc populum apud se transportat exceptis paucis qui in Aegyptum descenderunt. Vaticinantur autem diebus Sedeciae Ieremias et Bārūch et Ḥabaqqūq. Anno autem quinto regni eius Babylone vaticinatus est Ezechiel: post quem Babylone vaticinatus est Naḥūm, et Malachias et Daniel. Sunt autem a David usque ad transportationem Sedeciae, qui et Iochonias, generationes XVII, anni 485; et ab Adamo usque ad transportationem Babylonis quae diebus Iochoniae *fuit* generationes LI, *anni* 4732; et a transportatione Babylonis usque ad Khoreš anni 30.

Khoreš atque alii reges tredecim regnaverunt absque errore annos 245. Khoreš autem regnavit annos 30. Anno autem secundo postquam rex factus est Khoreš, populum eduxit ut Hierosolyma adirent.

Et post Khoreš regnavit Cambysus, annos 8. Et post eum fratres duo magi, menses septem; post quos quartus est Darius, qui regnavit annos 36. Huius anno secundo, quo *anno* aedificatur domus seu templum, completi sunt post excidium Hierosolymorum anni septuaginta : et vaticinabantur simul Daniel et Ezechiel, Malachias, Aggaeus, et Zacharias: post Aggaeum et Zachariam autem Nehemias, filius Helciae, a semine Israel, qui urbem Hierosolyma aedificavit cum esset pincerna Arṭaḥšašt.

[1] In marg. : «annos 3». — [2] Ms. : «annos».

Post Darium Aḥšīreš, Darii filius, annos 24. — Artabanus, menses septem. — Arṭaḥšašt Longimanus, annos 51. — Xerxus secundus, menses duo. — *Sogdianus, menses septem. — Darius, filius concubinae, annos 19. — Arṭaḥšašt Rector[1], annos 40. — *p. 346.
Arṭaḥšašt, qui et Oxus, annos 27. — Arses, filius eius, annos 4. Et, cum Arses tres annos haberet[2], completum est milliarium quintum.

Darius, filius Aršam, annos 6; eius regni anno sexto Alexander Macedo eum devicit et regnum Persarum mutavit. Regnavit autem Alexander annos sex.

Post eum Ptolomaeus[3], filius Lagi, annos 40. — Ptolomaeus Philadelphus, cuius diebus *oi* Septuaginta Libros sacros interpretati sunt, annos 38. — Ptolomaeus Evergetes, id est *operum* bonorum factor, annos 26. — Ptolomaeus Philopator, annos 17. — Ptolomaeus Epiphanus, annos 24[4]. — Ptolomaeus Philomotor, annos 35. — Ptolomaeus Evergetes, annos 29. — Ptolomaeus Physcon, qui et Soter, annos 17 et menses 6. — Ptolomaeus Alexander, annos 10. — Ptolomaeus qui expulsus est, annos 8. — Ptolomaeus Dionysus, annos 30[5]. — Cleopatra, annos 22.

Anno secundo regni Cleopatrae Romae regnavit Gaius Iulius Caesar, annos quattuor et menses 7.

Augustus, annos 56 et menses 6. Et anno 43° eius regni natus est Salvator noster. Colliguntur autem anni a transportatione Babylonis usque ad Christi nativitatem 603, et generationes XXIV; ab Adamo autem generationes LXV, anni 5335.

*Tiberius, annos 23. Et anno 15° regni eius baptizatus est Do- *p. 347.
minus noster. Et anno 18° regni eius, mense ādār Graecorum, passus est. Et a nativitate Christi usque ad passionem eius *sunt* anni 32. Et a passione usque ad annum 816um Graecorum, qui est annus 15us Qawad, regis regum, et dies Anastasii, imperatoris Romanorum, *sunt* anni 474.

Gaius, annos quattuor. — Claudius, annos 15. — Nero, annos 13. Et Petrum et Paulum occidit. Et Iacobum Iudaei Hierosolymis lapidaverunt.

Espisianus, annos decem. — Titus, annos duo. Eorum diebus expugnata sunt Hierosolyma.

[1] Ita saepe apud Syros, ܡܕܒܪܢܐ pro ܡܥܗܕܢܐ «Memor». — [2] Sc. in regno. — [3] Sic nomen a nostro scribi solet. — [4] Ms. : «27». — [5] Ms. : «3».

Domitianus, annos 15. — Nerva, annum unum.

Traianus, annos undeviginti. Usque ad annum 7um regni eius vivit Iohannes evangelista.

Hadrianus, annos 21[1]. — Antoninus et Verus, annos 9. — Commodus, annos 13. — Pertinax, menses sex. — Severus, annos 18. — Antoninus Caracalla, annos 7. — Marcianus, annum unum. — Antoninus, annos 4. — Alexander, filius Mammaeae, annos 13. — Maximus, annos 3. — Gordianus, annos 6. — Philippus, annos 7. — Ducius, annum unum. — Gallus *et* Volosianus, annos duo. — Valerianus et Gallienus, annos 15. — Claudius, annum unum et menses novem. — Aurulianus, annos sex. — Tacitus, menses sex. — Probus, annos sex. — Carus et filii eius, annos duo. — Docletianus et filii eius, annos . . . . .[2].

Constantinus, annos 33. — Constantinus, filius eius, et Con-
* p. 348. stantius et Constans, annos 24. — Iulianus, annum *unum et menses octo. — Iovinianus, annos duo. — Valens et Valentinus et Gratianus, annos 15. — Theodosius maior, annos 16[3]. — Arcadius et Honorius et Theodosius minor et Valintus, annos 55. — Marcianus, annos septem. — Leo, annos 17 et menses 8. — Zeno, annos 18.

Anastasius, annos 27. Et anno 19° regni eius completum est milliarum sextum. — Iustus, annos octo. — Iustinianus, annos 40. — Iustinus, annos 11. — Tiberius, annos sex et menses quinque. — Mauricius, annos 27 et menses sex. — Phocas, annos octo. — Heraclius, annos 24.

Et anno 930° Alexandri Heraclius et Romani Constantinopolim ingressi sunt : et Muḥammaṭ et Arabes e meridie exierunt et terram ingressi eam subiugaverunt.

Rursus anni Hagarenorum[4]. Et tempus quo Syriam ingressi potestatem acceperunt ab anno 933° Alexandri *incipit*. Unusquisque eorum nomine suo ita se habet : Muḥammaṭ, annos 10. — Abū Bakr, annum unum. — ʿUmar, annos 12. — ʿUthmān, annos 12. — Et sine rege, annos quinque. — Muʿawiya, annos 20. — Yazīd, filius eius, annos 3. — Et sine rege, menses 9. — Marwān, menses 9. — ʿAbd al-Malik, annos 21. — Walīd, filius eius, annos 9. — Sulaimān, annos 2 et menses 7. — ʿUmar, annos duo et menses 7. — Yazīd, annos 4 et menses decem et dies 10.

[1] Ms. : «27». — [2] Locus, ut videtur, corruptus. — [3] Ms. : «56». — [4] Ad litt. : «Magaritarum» hoc est «eorum qui Hagareni (Moslemi) facti sunt». Cf. Theoph., A. M. 6137.

Et anno 1035°, qui est annus 105us *Arabum, regnavit Hišām, filius ʿAbd al-Malik, mense kānun posteriore. * p. 349.

Et anno 1054° mortuus est Hišām; et regnavit Walīd, filius Yazīd, qui occisus est; et post eum stetit Yazīd; et post eum stetit Marwān, filius Muḥammaṭ.

Et anno 128° Arabum Emesam eruit.

Et anno 129° contra Dhaḥḥāk Harūritam descendit.

Et anno 130° Arabum contra Maurophoros[1] descendit; et ab eis [victus] fugit et in Aegypto, ab Abū ʾAun duce, occisus est. Et eo [anno] regnavit Abū ʾl ʿAbbās, filius Muḥammaṭ, Hāšimita.

Et anno 1065° regnavit ʿAbd Allah, filius Muḥammaṭ, frater eius.

Et anno 133° Circesium urbs ab Abū Naṣr erutum est. Et eo anno erutae sunt universae urbes Gĕzīrthae.

Et anno 1087°, mense tešrīn posteriore, *die* nono, regnavit Muḥammaṭ al-Mahdī, filius eius[2].

[1] Hoc est, Abbasidarum asseclas, qui nigras vestes induebant. — [2] Infra scriptum est: «Hic liber ad monasterium Dei genetricis quod *est* in deserto Scetae pertinet. Dono autem eum dedit Abraham patriarcha diebus Ṣĕlībae archimandritae, quem Deus conservet; et sub anathema incidat quicunque eum e deserto Scetae auferet.»

V

DESCRIPTIO POPULORUM ET PLAGARUM.

INTERPRETATUS EST E.-W. BROOKS.

Hoc opusculum in Codice Musaei Britannici Add. 25, 875 fol. 77 *v*-79 *v*, qui codex anno 1709° p. Chr. scriptura nestoriana exaratus est, asservatur. Pars maior « Descriptio plagarum Andronici sapientis » a compilatore seu scriba inscripta est; sed, cum nonnulla excidisse videantur, num iam ab initio Andronico adscribendus sit tractatus parum liquet. Clausula quae titulum sequitur nonnisi praecedentium recapitulatio est. Andronicum chronographum, qui cum auctore nostro proculdubio idem est, sub Iustiniano vixisse testatur Elias Nisibenus[1], et eius opus, regnante Khosrau II, a Simeone Baraqya syriace versum esse : utrum « descriptio plagarum » chronographiae pars fuerit an opus diversum, incertum est; illud tamen verisimilius. Quae ad divisionem populorum spectant cum Libro Generationis[2], cum Chronico Paschali[3], et Epiphanii Ancorato[4], quem auctor Chronici Paschalis recitat, cum Excerptis Barbari Scaligeri[5], cum Chronico Michaelis Syri[6], et cum opusculo quod p. 356 textus edidi adfinitatem habent, sed ab his omnibus multum discrepant.

Codicis descriptionem legas apud Wright, *Catalogue of Syriac MSS. in the British Museum*, p. 1064-1069. Textus, qui valde corruptus esse videtur, nunc primum vulgatur.

[1] Brit. Mus., Add. ms. 7197, f. 88 r. — [2] *Chronica Minora*, ed. Frick, I, p. 9-26. — [3] P. 47-56. — [4] Cap. 112, 113. — [5] Euseb., *Chron.*, ed. Schoene, I, App., p. 181-186; Frick, *op. cit.*, I, p. 192-206. — [6] Ed. Chabot, p. 17.

*p. 351. *RURSUS, DOMINI NOSTRI OPE SCRIBAM QUI POPULI FUERINT POST CONFUSIONEM LINGUARUM BABYLONE FACTAM.

Sēm et Ḥām et Iapheth. — A semine Šēm *sunt* populi et nationes et linguae viginti duo; inter quas sunt quae litteras sciunt quinque linguae, Syri, Hebraei, Babylonii, Persae, Elamitae. Et terram ab oriente obtinent, et usque ad mare magnum Hedrinos ab occidente; et *pars* media terrae ad eos pertinet.

Et filii Ḥām sunt tredecim populi et nationes et linguae; inter quas sunt quae litteras sciunt quattuor linguae, Aegyptii, Aethiopes, Indi, Phoenices. Et terra eorum est tota plaga meridiana, et occiduae *pars* exigua.

Et filii Iapheth sunt triginta septem populi et nationes et linguae; inter quos sunt qui litteras sciunt sex populi, qui sunt Graeci, Amorrhaei, Alani, Romani, Armeni, Georgii. Terram *ut* hereditatem obtinent orientis fines, a monte Nod, qui *ad* terminos orientis *situs est*, et usque ad Tigrim, et septentrionum partem extremam, a Baqṭinos[1] et usque ad Gadriyon[2].

Et terra habitata septem climatibus constat, quorum uniuscuiusque est longitudo, ab oriente ad occidentem, quinque milia parasangarum et parasangae septingentae. Duo autem climata ultima, septentrionalia et meridiana, haud habitabilia sunt, septentrionalia ob frigus, meridiana ob aestum solis[3] . . . . in quattuor plagis
*p. 352. creationis extra sedem atque habitationem hominum, qui *ab Andronico philosopho et sapientiae pleno compositus est : et operam dedit ut omnia monstraret quae in sedibus hominum sunt; in regionibus externis ultra eas nihil aliud est nisi terra vacua quae omnis deserta est.

Ab oriente igitur Babylonis et universi Qēdar, extra omnes Elamitidis fines, habitant populi qui vocantur Georgii; qui ipsi sunt filii Iapheth, et in tabernaculis habitant. Et ultra eos sunt alii, de quibus nemo unquam novit quomodo et quid vocentur. Tabernacula enim non habent, neque etiam vestibus hominum utuntur, sed coma eorum vestimentum eis fit, et cibus eorum sunt pisces et reptilia aquatica : neque enim accipere et dare sciunt;

[1] Βάκτρα Epiph., Chron. Pasch., Lib. Gen.. — [2] Γάδειρα Epiph., Lib. Gen.; Γαδαρῖνοι Chron. Pasch.. — [3] Exciderunt nonnulla, ut videtur.

his[1] enim non utuntur. Terra enim eorum lamiarum plena est quae a semine hominum non fuerunt, sed creatura sunt Dei qui ipse eos fecit prout voluit. Et ultra hos nihil aliud est nisi terra deserta et vacua, et mare e quo sol ab oriente adscendit. Omnis autem arena illius maris aurum est : et aurum illud album *est :* et margaritae bonae; et cum oritur sol omnes fugiunt atque intra mare descendunt ne radiis eius adurantur.

Item de plaga occidentali, cuiusmodi sit et quid in ea sit.

Ab occidente autem extra omnes fines Oceani maris magni sunt alii qui in silvis habitant, quorum cibus sunt arborum fructus ab ipsa regione *quaesiti;* et neque ipsi vestibus hominum utuntur. Prope illos canes aurei et struthiones et simiae abundant. Et ultra illos nihil aliud est nisi aquae abyssi. *Et ibi etiam omnis arena quae iuxta mare illud *est* aurum est; et aurum illud bonum, neque est ei simile. *p. 353.

Item de plaga septentrionali, cuiusmodi sit et quid in ea sit.

A septentrionibus autem, extra omnes fines Gog et Māgog, per totam regionem quae circa Oceanum *est,* ubi vadit et aquas suas abysso magno inmiscet, sunt homines aspectu foedissimi et statura parvi ac contemptibiles; et habitationes eorum in cavernis *sunt* ac montium apicibus : cibus eorum sunt reptilia terrestria; vestimentum autem non habent, neque opera utilia hominum apud eos quaeruntur. Cum his grues certant, et aestate vincunt, quia ipsi contra eas congregantur *et* ab eis superantur; sed tempore hiberno, quando grues ad austrum effunduntur, ab eis *liberati* adleviantur : et, cum grues illuc revertuntur, contra eas congregantur, et bello eas accipiunt, et ipsi eas vincunt, quia grues *male* paratae sunt et fessae. Quando autem exeunt grues[2] . . . .
Et ultra illos iuxta mare externum sunt alii quorum aspectus valde foedus et horrendus *est;* mensura autem ac statura valde parvi *sunt;* vultus autem eorum in pectoribus sunt, et caput non habent; et intra arenam habitant : cibus autem eorum est ex eis quae aquae gignunt. De his fuit quaestio num a semine et stirpe domus Adami sint; opinor enim *rem* non *ita se habere*, quia, si quis forte e nobis apud eos apparet, in terra non manent, sed sub aquas fugiunt et latent. Ultra hos nihil est, nisi mare magnum, et montes magni non habitati et regio vacua.

[1] Sic ms.; fortasse excidit aliquid. — [2] Aliquid excidisse videtur. Locus obscurissimus est.

*p. 354. *Item de plaga meridiana, cuiusmodi sit et quid in ea sit.

Ultra Hedrinos flumen, quod est Phīšon, a meridie sunt qui vocantur Qaphrigawos. Ultra hos sunt qui vocantur Tagriwos. Et ultra hos sunt qui vocantur Qoros; et dracones ac viperae aspectu foedi, quorum singuli tria capita habent. Et in hac terra sunt lapides boni, sardius et carchedonii et berylli cum ceteris : et tempore quo ciconiae illuc revertuntur : quia terra illa calida *est :* fugiunt dracones et sub terram descendunt ob ciconiarum metum; et hoc tempore Aethiopes illas regiones sine metu ingressi beryllorum et lapidum pretiosorum *partem* auferunt : nemo enim regionem illam ingreditur, nisi hanc avem secum portet; cuius ob metum dracones nihil contra eos audent. Ultra hos a meridie nihil est nisi mare tantum.

A Šēm et Ḥām et Iapheth sunt septuaginta duo populi et nationes et linguae; inter quos sunt qui litteras sciunt quindecim populi; et ceteri a creatura[1] nihil distant animalium instar quae, sine ratione, super faciem terrae incedunt.

Finitus est *liber* plagarum Andronici sapientis.

Qui litteras sciunt sunt Syri, Hebraei, Babylonii, Persae, Elamitae, Aegyptii, Aethiopes, Indi, Phoenices, Graeci, Amorrhaei, Alani, Romani, Armeni, Arabes, Georgii.

[1] Fortasse excidit aliquid.

VI

DE FAMILIIS LINGUARUM.

INTERPRETATUS EST E.-W. BROOKS.

Hoc opusculum in Codice Musaei Britannici Add. 14,541, fol. 52, continetur; codicis descriptionem in Catalogo cl. Wright, p. 1040, legas : eo iudice, saeculo circ. IX° exaratus est. De fontibus vide quae ad «Descriptionem populorum et plagarum» (supra, p. 277) notavi. Cum nostro autem auctore maximam adfinitatem habet Liber Apis dictus (ed. Budge, p. 36-38). Quae hic leguntur a compilatore seu scriba Eusebio adscripta sunt : ratio fortasse quaerenda est ab eo quod adfirmat Elias Nisibenus (Brit. Mus., Add. ms. 7197, f. 88 *r*), nempe apud Orientales Andronici Chronicon opus Eusebii reputatum esse.

Textus, qui nunc primum vulgatur, valde perturbatus est et repugnantiis scatet.

*p. 355. * RURSUS EXPLICATIO OMNIUM LINGUARUM; ET QUIS SIT PATER UNIUSCUIUSQUE EARUNDEM LINGUARUM, QUAE AB EUSEBIO CAESARIENSI DISCERNUNTUR.

Filii Iapheth. Gomer genuit Gothos et Germanos et Sarmatas. Māgog genuit Carpos et Phoenices. Mādai genuit Medos et Gallos. Iāwān genuit Alanos et Ilum et Sigastanāye[1]. Thūbāl genuit Isauros et Asianos. Mošoch genuit Mazices et Taphīle. Thīrās genuit Thraces. — Et filii Gomer. Aškĕnaz genuit Armenos et Zabdicenos et Curdos. Rīphath genuit Urtāye et Sophanenos et Ingilenos. Thogarmāh genuit Thaphthāye (?)[2] et Sakhīnāye (?). — Et filii Iāwanis. Elīšāh genuit Athenienses. Tharšīš genuit Pantasāye (?). Chithīm genuit Achaeos, qui sunt Macedones. Dodānīm genuit Dardanos et Dalmatas et Romanos, qui sunt in occidente et in septentrionibus.

Et filii Ḥām. Chūš genuit Aethiopes et Aegyptios et Phūṭāye[3] et Chananaeos. Et filii Chūš, Šĕba et Ḥawīla et Sabathchāh ⌜et Thebais et Musrus (?) et Mauri, et filii Raʿmāh Sabathchāh et Maurusii et Marmaritae[4]; et filii Raʿmāh Šĕba et Dĕdān, qui sunt Šarāye (?) et Terphaei[5]. Chūš genuit Nemrod gigantem, et is aedificavit Babylonem et Ārāch quae est Edessa, et Achar quae est Nisibis, et Chalyēh quae est Seleucia, et Rhesainam, et Niniven, et Atra, et Dĕlassar[6], et Singara. Et Meṣraim genuit Lodīm et Naʿābīm et Lĕ-
*p. 356. hābīm et Iaphthuḥīm *et Phathrusīm, unde exierunt Philistaei et Cappadoces, qui sunt Onanāye (?), et Nomades et Phryges et Bithyni et Paphlagones et Galatae et Cappadoces et Chananaei. Et Chĕnaʿan genuit Sidonem, qui sunt Tyrii et Sidonii et Helīsāye (?) et Phoenices, Iebusaeos, *qui* sunt Hierosolymitae, Amorrhaeos, *qui* sunt Phryges, Gergosaeos, ⌜Galatas, Emesenos, *qui* sunt Hevaei⌝ et Arethusii, Aracaeos, *qui* sunt Cilices et Sinaei et Asapharaei[7], Arodios, *qui* sunt Cyprii, Samaraeos, *qui incolunt* (?) Perrhas et Samosata et Armeniam Minorem, Amathaeos, *qui* sunt Antiocheni et Syri. Et tractus filiorum Ḥām in *ea* parte *situs est* quae meridiem occupat et occidentis *portionem* exiguam.

[1] Sc. Sacas, regionis Sagastān incolas. — [2] Legendum fort. [illegible], Tibetani : ei autem in Libro Apis inter progeniem Ḥām recensentur. — [3] Ierem., xlvi, 9; Ezech., xxvii, 10. — [4] Haec perturbata esse videntur. — [5] I Esd., iv, 9 (vers. syr.). — [6] IV *Reg.*, xix, 12 (vers. syr.). — [7] Haec perturbata sunt. De Asapharaeis vide IV *Reg.*, l. c.

Et filii Šēm. Et Šēm, pater filiorum ʿĒberi, frater Iapheth maioris, ipse genuit[1]. Filii Šēm: ʿElām, Elamitae; Aššūdad, Parthi; Arphachšār, Aramaei; et Lūdīm, Lebnāye; et Arām, Ḥārrānāye. Et filii Arām sunt ʿUṣ et Ḥūl et Gāther et Moš. Et ab Ḥārrānāye nati sunt Damasceni et Arabes, et filii ʿEsau et Hebraei : et Iaqṭān genuit Elmodād et Afros : Šāleph genuit Sakhīnāye (?) et Ḥerpathanāye (?); Iāraḥ Yartutāye (?) : Hadorām genuit Arbagāye (?); Uzēl Izlāye[2] et Dinaeos[3] : Deqlah genuit Chaldaeos et Babylonios; ʿObāl Horrhaeos et filios Sēʿir; Abīmelech Brachmanos; Sěba Ḥerpathanāye (?); Ophīr Muntasāye (?) et Indos : Hawīlāh genuit Tanūkhāye et Aethiopes; Iobāb Brachmanos. Et tractus hereditatum eorum est oriens totus et meridiei pars exigua, quae orientis lateri meridiano contigua est.

Liber generationum usque ad *tempus* quo *unicuique* viro filius nascitur, anni a principio[4].

---

* RURSUS, QUOT LINGUAE SINT QUAE LITTERAS SCIUNT, DE QUO INTERROGAVISTI, SECUNDUM ID QUOD COMPERTUM HABUI INDICO TIBI. *p. 357.

Babylone autem homines qui tunc *erant* inter linguas septuaginta duo confusi sunt : et hoc porro quod scire voluisti, quot sint quae litteras sciunt, et hoc etiam indico tibi. Sunt enim quae litteras sciunt quindecim : e Iapheth sex, quae sunt Graeci et Iberi et Romani et Armeni et Medi et Alani; et e Šēm quinque, scilicet Hebraei et Syri et Babylonii et Persae et Elamitae; et ex Ḥām quattuor, Aegyptii et Aethiopes et Phoenices et Indi.

FINITAE SUNT FAMILIAE LINGUARUM[5].

[1] *Gen.*, x, 21. — [2] Sc. montis Izlae prope Nisibin incolas. — [3] I Esd., iv, 9. — [4] Haec ad ea quae in Libro Apis et in Libro Generationis sequuntur et a compilatore seu scriba nostro omissa sunt spectare videntur. — [5] Fragmentum cuius textum dedimus p. 358, nihil aliud continet quam genealogiam patriarcharum ab Adamo usque ad ʿEberum. Vide notam ibi appositam.

VII

PSEUDO-DIOCLIS FRAGMENTUM

INTERPRETATUS EST IGN. GUIDI.

Fragmentum hoc in cod. Mus. Brit. 12152 (scripto ann. 837 p. Chr. n.) Diqlios nomini addicitur, quem Dioclem Peparethium esse putat Lagarde (*Gesamm. Abhandl.*, 143); sed quominus magnam saltem eius partem Diocli tribuamus, ipsa temporum ratio nos vetat. Praeterea fabulas satis ineptas et non traditas nisi a scriptoribus aetate posterioribus vel potius postremis[1]: auctorem habere antiquum et gravem, nemo certe est qui facile credat; etenim *τὸ δραματικὸν καὶ πλασματῶδες* illud quod in Diocle arguit Plutarchus (*Rom.*, XIII) de huiusmodi nugis et fabellis intellegi nequit. Pertinent haec potius ad genus illud historicum quod Malalam praecipue invexisse credibile est, et in quo narratiunculae quae in ore populi erant, ad popularem intellegentiam accomodatae exponuntur. Scimus genus hoc scribendi, fabulae propius quam historiae, in Syria et potissimum Antiochiae floruisse, quamobrem vix in casu positum esse duxerim quod liber ms. quo fragmentum pseudodiocleum continetur, in regione Antiochena, saeculo IX ineunte scriptus fuerit.

[1] Malala, Ioh. Antioch., Cedren., *Chron. Pasch.*, etc. Cf. Chabot, *Chron. de Michel le Syrien*, I, 80, 83 s. (Cf. Wright, *Catal. of syriac MSS. in the Br. Museum*, p. 498.)

SCRIPTUM SAPIENTIS DIQLIOS.

Codex Mus. Brit.

Post divisionem linguarum quae temporibus Phaleg facta est, fuit vir quidam e progenie Japhet, cui Agenor nomen erat; profectus hic ex Oriente, venit et habitavit in ora maritima, et condidit urbem quam vocavit Genor; syriace autem Sor nuncupatur. Habuit ille tres filios Syrum[1] primogenitum, alterum Cilicem[2] et tertium Phoenicem[3]. Eorum pater Genor regnavit Tyri tredecim annos, tum moriens terram inter filios divisit, tribuitque Phoeniciam Phoenici, Ciliciam Cilici et Syriam Syro. Phoenicis aetate vivebat Hercules[4] vir sapiens et ingens viribus, qui cum se oblectaret in ora maris Tyri *deambulando*, vidit canem pastoricium qui conchylium, κογχύλη appellatum, *in ore* tenebat atque edebat, qua re os canis sanguine conchylii respersum erat. Pastorem eius gregis arcessivit Hercules, et cum eo de cane sermonem habuit; statim pastor lanam attulit qua os canis detersit, atque ex ea lana confecit sibi pastor coronam, *fasciam*, suoque capiti imposuit. Ut sol ei affulsit, conspexit Hercules coronam ex lana confectam, mire renidentem, eiusque pulchritudinem demiratus, eam pastori ademit. Insequenti die, pastorem et canem secum portans, exit Hercules ad oram maris; cum canis conspexisset conchylium ambulans, accurrit idque comprehendit, sed Hercules ex eius ore conchylium abripuit, sivitque pastorem ad suum gregem reverti. Quotidie deambulabat Hercules in ora maris, et simul ac tale conchylium e mari prodiebat, extemplo advolans comprehendebat; cum xxxiv conchylia collegisset, igne coxit, eorumque sanguine lanam albam tinxit, tradiditque cuidam feminae, quae inde pallium ei confecit. Sumpsit *Hercules* eam vestem et attulit Phoenici regi Tyri, qui, ea conspecta, ut pulcherrimam admiratus est, iussitque neminem nisi regem tantummodo eam sibi induere. Praeterea ius potestatemque fecit Herculi in sui locum imperandi, eumque regni patrem scripsit, *renuntiavit*.

Hercules iste tincturam omnium colorum pulchrorum monstravit; monstravit etiam et docuit homines quomodo margaritae e mari prodeant.

[1] Script. : Swrws. — [2] Scr. : Qwlyqws. — [3] Scr. : Fwnyqws. — [4] Scr. : Hrqlys (Ἡρακλῆς).

SCRIBAM ITEM NARRATIONEM *RERUM* QUAE FUERUNT POST DIVISIONEM LINGUARUM, TEMPORIBUS PHALEG, IN QUA EST VERA SIGNIFICATIO DE DOMINO NOSTRO.

Post divisionem linguarum quae temporibus Phaleg facta est, Codex Nöld. fuit vir quidam e stirpe Japhet, cui Agenor nomen erat; profectus hic ex Oriente, venit et habitavit in ora maritima. Condidit sibi urbem, quam de suo nomine Genor vocavit, quae est Phoenicia Syriae et syriace Sor nuncupatur; habuit ille tres[1] filios : Syrum[2] primogenitum, Cilicem alterum[3] et tertium Phoenicem[4]. Regnavit Tyri eorum pater Agenor [XIII] annos, tum moriens [regnum] inter filios divisit, deditque Phoenici Phoeniciam, Ciliciam totam Cilici et totam Syriam Syro. Temporibus Phoenicis vivebat Hercules[5] vir sapiens et ingens viribus, qui cum se oblectaret in ora maris Tyri *deambulando,* vidit canem gregis, *pastoricium,* conchylium maris edentem quod «quzklâ[6]» vocatur, os autem canis sanguine conchylii respersum erat. Pastorem arcessivit ad se Hercules, et de cane sermonem habuit; confestim pastor lanam albam attulit, qua os canis detersit[7], atque ex ea lana confecit pastor veluti coronam, suoque capiti imposuit. Ut sol ei affulsit, conspexit Hercules lanam mire renidentem, atque obstupescens eius pulchritudinem demiratus, lanam pastori ademit. Insequenti die res ei curae fuit; pastorem et canem secum portans, exiit ad oram maris et cum ambo ambularent, rursum canis conspexit conchylium; accurrit *canis* idque comprehendit, sed illico Hercules ex ore canis conchylium abripuit, et cum eius speciem et formam cognovisset, sivit pastorem ad gregem suum reverti. Quotidie spatiabatur *Hercules* in ora maris, et simul ac unum ex iis conchyliis prodiebat e mari ut pasceretur, illico id comprehendebat; et cum triginta fere conchylia collegisset, igne coxit, eorumque sanguine lanam albam tinxit traditque cuidam feminae quae inde pallium ei confecit. Accepit *Hercules pallium* et attulit Phoenici regi Tyri, qui cum id conspexisset, ut pulcherrimum admiratus est, iussitque neminem nisi regem tantummodo, id pallium sibi induere. Potestatem etiam dedit Herculi sui loco imperandi.

Hercules iste sapiens tincturam omnium colorum pulchrorum monstravit; purpurae, cocci, ostri, Veneti et Prasini et omnia genera

[1] Ms. : «duo». — [2] Script. : Swaros. — [3] Scr. : Qalkos. — [4] Foniqos. — [5] Scr. : Hēraqlīs (Ἡρακλῆς). — [6] Corr. e κογχύλη. — [7] Ms. : «deterserunt».

Codex Mus. Brit.

Vivebat illis temporibus in regione Occidentis vir quidam Româyâ[1] appellatus; vir erat fortissimus, cuius aetate in insula Ciliciae vivebat virgo speciosa, sacerdos creata templi dei Ares[2]. Quam cum conspexisset Româyâ, cupiditate et amore incensus, rem habuit cum ea *virgine*, quae ex eo concepit, et cum se gravidam esse sensisset, magno timore fuit, et sibi cavebat ne sacerdotes dei Ares, re cognita, se interficerent. Itaque cum uno partu duos peperisset filios, hos accepit pater et tradidit feminae cuidam quae eos aluit; cum crevissent pueri et adultae aetatis essent, nomina eis imposuit pater, alterum Romulum[3], alterum Remum[4] appellans. Hi urbem Romam condiderunt atque ibi re[gnaverunt] omnesque milites suos «româyâ» (*Romanos*) vocaverunt de nomine patris sui[5]; haec est causa cur incolae Romae Romani nuncupantur. Aedificaverunt etiam Capitolium[6], quod vertitur «caput urbis»; est autem unum ex miraculis quae toto orbe erant; cum *Romulus et Remus* simulacrum magnum quod erat in Helodos[7] attulissent, ascenderunt idque posuerunt superne in vertice Capitolii; miraculum autem erat magnum, quocum nullum in orbe comparari posset. Aedificaverunt *δημόσιον* magnum quod est Athenis, a philosophis : *δημόσιον σοφίας* appellatum.

Tum vero rixa orta est inter duos fratres, et assurgens Romulus Remum fratrem interemit. Illico urbs contremiscere coepit, quam cum trementem viderent magnopere extimuerunt et omnes incolae inde evadere maluerunt. Romulus videns Romanos obturbatos, templum deae Fwthny'[8] ingressus, eam precatus est ut causam tremoris urbis sibi ostenderet. Respondit illa : «Propterea quod fratrem tuum interemisti tremit urbs et ingemiscit, quia ipse tecum eam aedificavit, nec tremere desinet, donec videat fratrem hunc tuum tecum una in regni solio sedentem, imperantem, scribentem et legentem tecum ut antea.»

Simul ac rumor hic per totam civitatem serpsit, convenerunt *Romani* ut Romulum lapidibus obruerent, quod fratrem occiderat; fugit ille et Athenas profectus est. Cum de eo comperisset

[1] Scr. : Rwmy'. — [2] Scr. : 'rys (Ἄρης). — [3] Scr. : Rwml'ws; infra : 'rml'ws. — [4] Scr. : Rwmws (Ῥῶμος). — [5] Vel etiam : milites eorum... vocati sunt... patris eorum. — [6] Scr. Q'fṭwlwn; infra : Q'plṭwn. — [7] Nisi sit legend. : ܗܘ ܕܝܘܣ «ibi, Dios (*Jovi*) sacrum», ut legitur in altero exemplari; sed utrumque, ut videtur, ad vocem Παλλάδιον referendum. — [8] Vel : Pw. (= Πυθία).

et figuras quae sunt in terra; fabricatus est et vidit[1] etiam sigilla et margaritas, quomodo e mari Ponṭos prodeant, homines ipse docuit, quippe qui vir erat sapiens.

Vivebat illa ipsa aetate vir quidam in Occidente, Româyâ appellatus; vir erat fortissimus, cuius temporibus in insula Sqilā[2] vivebat virgo speciosa, sacerdos creata in templo deae Heres cui ministrabat. Hanc *virginem* cum conspexisset Româyâ, cupiditate et amore incensus, rem habuit cum ea. Concepit illa ex eo et cum se gravidam esse sensisset, magno timore fuit, sibique cavebat ne sacerdotes Hêrîs, re animadversa, se interficerent. Itaque cum peperisset, filios ambo patri eorum dedit, qui feminae cuidam tradidit; haec eos aluit et cum crevissent pueri, homines fortissimi evaserunt, et nomina eis pater imposuit, alterum Romulum[3] alterum vero Remum[4] appellans. Hi ambo Romam condiderunt, ibique ambo regnaverunt; filios suos «româyâ» appellabant[5], quare inde ab eo tempore incolae Romae «româyâ» (*Romani*) vocantur. Duo hi fratres condiderunt Romam et muro cinxerunt. Aedificarunt etiam Capitolium[6] quod vertitur «caput urbis», estque unum ex mundi miraculis; cum simulacrum magnum quod in ea *urbe* erat, sacrum Dyws[7] attulissent, ascenderunt et collocaverunt in summo Capitolio; erat miraculum magnum. Duo hi fratres aedificaverunt magnum *illud δημόσιον.*

Cum rixa magna orta esset inter hos fratres, Romulus Remum fratrem interemit; extemplo vero urbs contremiscere coepit, et cum Romani urbem trementem animadvertissent, magnopere timuerunt et Roma evadere maluerunt, ne aedificia ruina corruerent atque se occiderent. Romulus videns cives obturbatos, templum deae Futhithâ[8] ingressus, eam precatus est ut sibi causam tremoris urbis referret. Respondit illa : «Quia fratrem tuum interemisti, propter eius mortem ingemiscit *urbs,* quia ipse tecum eam aedificavit; nec tremere desinet donec videat fratrem tuum tecum una in regni solio sedentem ut antea.» *Romanis* erat in animo Romulum lapidibus obruere, quia fratrem interemerat; evasit ille et Athenas[9] se contulit. Cum Funṭos[10] philosophus Ro-

[1] Intell. «monstravit»? (ἀπέδειξεν). — [2] H. c. : Sicilia. — [3] Scr. : Romīlos; infra Armēlē'os. — [4] Scr. : Romīos. — [5] Cf. p. 288, n. 5. — [6] Scr. : Qupaṭlīon. — [7] Διός (Ζεύς), sed cf. p. 288, n. 7. — [8] Vel : Puthithā (Πυθία). — [9] Scr. : Athēnos. — [10] Vel. : Punṭos.

Codex Mus. Brit.

Fwnyṭws[1] philosophus, advenit et Romuli verbis auditis, pollicitus est se Romam profecturum et incolas et milites sedaturum, ea condicione ut *Romulus* Athenas liberas renunciaret, ita ut nulla foret regi Romanorum in eis dominatio; pactionem cum eo fecit *Romulus* se id ei praestiturum. Fwnyṭws contulit se Romam et cum eis *incolis* collocutus est dicens : «Si regem vestrum pacati et libentes acceperitis, illico tremor hic urbis vestrae desinet, neque in posterum contremiscet; quod si non acceperitis, tota urbs vesṭra corruet.» Nulla interposita mora, incolae Romae se congregarunt et vestigia sui regis secuti, Athenas perrexerunt. Quo cum pervenissent ac *inde* profecti Romam revertissent, tota civitas ei *Romulo* obviam exiit, et exorsi sunt dicere : «Si probe scis tremorem per tuum introitum in urbem nostram finem capturum, huc ades et ingredere cum pompa et honore, et sede in regni tui solio; sin a nobis non desierit tremor, ne intraveris.» Pollicitus est ille tremorem finem capturum. Idem hic philosophus simulacrum aureum fecit quod os vultumque fratris eius *Remi* referebat, id *Romulus* secum una in regia sede collocavit, iussitque omnia ad effectum adduci et scribi velut ex auctoritate amborum. Quibus rebus ita peractis, illico desiit tremor urbis; sapientia huius viri desiit tremor et incolae *urbis* suo regi reconciliati sunt; ex eo tempore mos obtinuit apud Romanos scribendi et iubendi *ita :* «Dicimus, iubemus.» Ab illa aetate Athenae libertatem recuperaverunt, ita ut nulli regi esset potestas quidquam in ea urbe per vim faciendi. Idem hic Romulus instituit 'pyqṭwn[2] ad oblectamentum et marṭyos[3]; ipse primus instituit Venetos[4] et Prasinos[5]. Cum a senatoribus timeret ne se occiderent, quemadmodum ipse fratrem suum interemerat, duos homines ante se stitit, se invicem odio habentes, alterum ex Venetis et alterum ex Prasinis; aiebat enim : «Si mihi Veneti insidias ponant, Prasini me certiorem facient, et si Prasini insidias ponant, Veneti me certiorem facient.» Adducebat duos viros ante [propugnacula] urbis ad oblectationem : Venetum induebat veste *colorem* maris *referente*, et alterum veste Prasini quae similis est herbae terrae. Aiebat enim : «Si vicerit is qui Venetum induit, mare erit tranquillum nec Barbari intrabunt et maris insulis potientur; etenim qui mare incolunt victoriam consequentur et incolae terrae cladem accipient. Sed si ex contrario is qui Prasinum induit

[1] Vel : Pw. — [2] Ἱππικόν. — [3] Martius. — [4] Βένετος. — [5] Πράσινος.

muli verba audivisset, pollicitus est ei *Romulus* se Athenas liberas scripturum, *in libertatem se restituturum*, ita ut regibus Romanorum nulla foret in eis dominatio; ipse autem *Funṭos pollicitus est* se profecturum[1] et sedaturum milites et Romanos, ut eum *Romulum* pacati et concordi animo exciperent. Codex Nöld.

[1] Si emendationem textus probaveris intellege : Fonṭos pollicitus est se Romam profecturum... si Romulus Athenas liberas renunciavisset.

Codex Mus. Brit.

vicerit, incolae terrae continentis victoriam consequentur et incolas marium perdomabunt.» Simul ac prope accedebant ambo illi homines alter cum altero dimicaturi, incolae marium preces faciebant ut victor discederet Venetus, incolae vero continentis ut Prasinus superior abiret. Inde ab eo tempore fuerunt hae duo factiones imperii romani, Venetorum nempe et Prasinorum. Instituit Romulus brwmly'[1], eo quod vir erat amans doctrinae, oblectationis et coetus iuvenum : iussitque ut hiberno tempore homines invicem se invitarent et multi congregarentur apud *civem* aliquem, comedentes, bibentes et ioca agentes. Iussit omnes litteras alphabeti unam alteram ex ordine excipere, et unamquamque sua die invitare[2]; haec vocata sunt brwmly' quod graece vertitur : «edimus et bibimus de *pecunia* aliorum», h. e. gratis. Erat . . . gradus principatus inter Romanos et concessit ingenuis magnum honorem in consessu, potestatemque dedit imperandi atque ut eorum *iussa* audirentur. Ipse instituit in imperio romano cubicularios, h. e. qui ministrarent in regia. Misit etiam Athenas et philosophos Glsws et Lthrws inde ad se arcessivit, quibus organum fabricatus est[3], ut vocibus suavibus oblectarentur. Romulus instituit κατάδρομον et praecepit ut quo tempore incolae Romae in Capitolium conveniebant, pueri fune descenderent a summo Capitolio deorsum, rotae insidentes et coronam in regnum porrigentes : quemadmodum in illud Nemrod viri fortissimi corona descendit, et *iussit* reges dona dare illis puerulis, quo tempore se vertunt ascensuri. Instituit etiam ut sumerent Romani Q'pṭ'[4] quo, tempore hiberno toto se nutrirent, aestate vero ad bellum cum hostibus gerendum exirent. Ipse monstravit et instituit veredos qui perferrent *epistulas*, et referrent responsionem regibus a militibus, diem quoque qua Romani ad bellum proficiscebantur, mrṭyws[5] appellatum, quod vertitur : «victoria».

Multas res admodum admirabiles et facta diversa et leges egregias et praecepta iusta fecit et instituit Romae. Nemo erat inter Romanos omnes tam scientia praestans ut *Romulus*, aut qui homines *magno* ingenio praeditos magis honore prosequeretur; atque adeo intellegentia pollebat, ut *vel* ex obtutu et sermone malum hominem a bono distingueret et falsum a vero . . . .

[1] Brumalia. — [2] H. e. : Optimates quorum nomina a littera A inciperent, primi alios ad cenam condicere debebant, et deinde ceteri, pro ordine litterarum. — [3] Sed emend. : «qui eis (*Romanis*) organum fabricati sunt». — [4] «Capita» (Capitatio, tributum capitis). — [5] Martium (fort. emend. : «dies. . . appellatur»).

Has leges egregias et praecepta iusta instituerat Romulus in regnis Romanorum; [non fuit inter omnes Romanos] ei similis vir tam praestans sapientia, et honore prosequebatur viros *magni* ingenii; Romae regnavit annos septuaginta novem.

Post mortem Romuli usque ad Yolinos (*Iulium Caesarem*), a consulibus regebantur Romani; huius Yolinos mater cum praegnans alvo eum contineret, mortua est mense nono; quam cum pollingerent, animadverterunt *Iulium* in utero se moventem; quamobrem eam diffiderunt et vivum eum *Iulium* extraxerunt; hac de causa

Codex Nöld. Yolinos Caesar appellatus est, quod latine «scissus (*caesus*)» vertitur; inde ab eo tempore reges Romanorum «Caesares» vocantur.

Primus rex qui inde a tempore adventus Christi imperium Romanorum tenuit fuit Augustus; regnavit annos 26[1]. Hic in convivio[2] cognovit per somnum diem mortis sibi appropinquare. Templum Dīws[3] ingressus, petiit ab eo ut de successore in regno quisnam futurus esset, certiorem se faceret, sed Dīws respondere renuit; ingressus est rursum templum deae Futhīthā, matris Dīws et *eamdem rem* ab ea petiit. Respondit illa puerum hebraeum, vocatum Filium Dei, natum esse e Virgine, sine concubitu: «Quare, *inquit*, recede a tuis sacrificiis, quia sacrificia et simulacra cessaverunt; haec est causa cur Dīws tibi respondere noluit.» Rex Augustus, his auditis, magnum simulacrum aureum fabricatus est, et cum in summo Capitolio collocasset, sermone latino inscripsit *haec verba* : «Hoc est simulacrum Filii Dei, qui natus est ex Virgine quae vocatur Maria, filia Hebraeorum.» Cum Simon Romam perrexisset, ibique *fidem christianam* praedicaret, a Romanis comprehensus, eis dixit : «Sequimini me»; cumque ad Capitolium eum secuti essent, ait : «Legite, quaeso, verba quae in fronte huius simulacri scripta sunt»; atque illi legerunt : «Simulacrum hoc erectum est Sancto Dei, qui natus est e Virgine sine concubitu.» Quae cum legissent, ait illis Petrus : «Nihil alieni a regno vestro vobis praedico, verum hoc ipsum quod a rege vestro scriptum fuit, vobis nuntio.» Itaque Romani multi, optimates et ingenui, crediderunt, *christiani facti sunt*.

Anno Alexandri trecentesimo septimo, Gabriel missus est de *throno* Dei ad Zachariam, eique bonum nuntium nuntiavit, mense īlol. Post sex menses ex quo Ioannes conceptus fuerat. . . . . .[4] ad supputationem solis, ad supputationem vero lunae die decima, missus est Gabriel et bonum nuntium nuntiavit Virgini, et natus est Christus in Bethleem, quod nomen «domus panis vitae» vertitur, mense nono kānon qdēm, die vigesima quinta, hora diei septima, feria sexta; post octo dies, *Christus* legem circumcisionis explevit, sed nihil ex eo, *ex eius corpore*, resecatum est, verum quemadmodum gladius flammam lucernae secat, nec quidquam lae-

[1] Sic ms. Error videtur esse scribae qui legit 26 pro 56; hanc enim notam habent chronographi. — [2] Fortasse ex male intellecta voce κλίνη «in convivio», pro «in lecto» scripsit auctor. — [3] Πυθία; cf. Suidas, sub v. Αὔγουστος, Malala, etc. — [4] Quaedam exciderunt; restitue : «mense adar (*mart.*), die vigesima quinta».

ditur *flamma*, aut *gladius* aufert, ita etiam Christus circumcisus est, Codex Nöld. nebue pars ulla eius corporis deminuta fuit. Feria tertia postquam quadraginta dies praeterierant, templum ingressus est; hora diei secunda, Simeon senex eum in manibus gestavit, cum annum ageret Simeon quingentesimum trigesimum quintum. Post triginta annos baptizatus est in Iordano, a Ioanne filio Zachariae, mense kānon ḥrāy, die sexta, hora decima, feria prima. Et tribus annis cum dimidio postquam baptisma perceperat, anno trigesimo tertio, feria quinta, noctu, comedit Dominus noster Pascha cum discipulis suis; hora noctis tertia proditus est a Iuda Iscariota; crucem ascendit hora quinta, feria sexta; hora autem nona magna voce clamavit et animam tradidit, *expiravit*, et redemit Adam eiusque filios. Ei *decet* gloria cum Patre eius et Spiritu eius vivo et sancto, in saecula saeculorum, amen.

VIII

DOCUMENTUM NESTORIANUM

INTERPRETATUS EST I.-B. CHABOT.

Huic documento, non magni faciendo, ultimum locum in nostro volumine, ne quid praetermisisse videamur, assignavimus. Chronici nomine vix aut ne vix quidem dignum, opus est viri nestoriani in re historica omnino peregrini et in litteris syriacis parum docti. Exstat ad calcem codicis syriaci Vaticani CLXXIX, fol. 104-111. Scriptus est codex in urbe Mausili, anno p. Chr. n. 1703, et varia complectitur ad rem dogmaticam et polemicam Nestorianorum pertinentia.

Prior et maior pars opellae fragmentis Historiarum Socratis et Theodoreti, ad fidem, ut videtur, alicuius syriacae epitomes, male consarcinata est; quae vero ad Nestorium spectant iam fere eadem recitavit Maris in libro *Turris* (Gismondi, *De patriarchis Nestorianorum commentaria,* Romae, 1897, p. 34); ultima autem notula Dioscoro infensa undenam hausta est, nescio. Auctoris nomen ignoramus : cur eum pluribus ante saeculis vixisse dicamus non est.

Documentum primus edidit et latinitate donavit Emilius Goeller : *Ein nestorianisches Bruchstück zur Kirchengeschichte des 4 und 5 Jahrhunderts,* in periodico cui titulus *Oriens Christianus,* ann. I, Romae, 1901; p. 80 et seq.

Textum autem, me rogante, denuo ad codicem contulit Guidi et quadraginta circiter emendationes notavit; signa vocalium in codice apposita omnino negligenda duxi; signa interpunctionis nonnulla quae manifesto desiderabantur suo loco apposui. Versionem vero primi editoris correxi et in melius immutavisse mihi visus sum.

Codicis descriptionem dedit Assemanus, *Bibliothecæ apostolicæ Vaticanæ codicum manuscr. catalogus*, t. III, p. 372 et seq.; et brevius Goeller, *loc. cit.*

Sectio quae exponit res turbidas et casus gemendos et perturbationes et iras quae fuerunt in ecclesia occidentali. *p. 371.

A Christo ad Constantinum elapsum est tempus longum et fuerunt in ecclesia aemulationes stultae et irae innumerabiles, et opiniones inanes cuiusvis generis, et confabulationes contumeliosae, et reliqua.

Et cum esset imperator Constantinus Arelate zelo captus est ut liberaret Romam a servitute tyranni; et meditabatur qua ratione deiiceret tyrannum, et quem deum in auxilium suum invocaret, qui eum adiuvaret et quem ipse adoraret. Et postquam profectus est cum militibus, in ardore vehementi solis, cum iam coeperat inclinari dies, suspexit in caelum et vidit columnam lucis in speciem crucis; et scriptum erat in ea : «In hoc signo vinces.» Et ipse cum vidisset, interrogavit eos qui eum comitabantur num et ipsi viderint; qui et ei significarunt : «Vidimus», et rem notam fecerunt imperatori qui valde gavisus est. Et ipsa nocte vidit Christum dicentem sibi : «Fac tibi signum huius instar, et in eo vinces.» Et cum fecisset et vicisset, baptizatus est et credidit.

Et cum excommunicatus esset Arius ab Alexandro, misit imperator Hosium, virum eximium inter episcopos, Alexandriam, ut procuraret reconciliationem inter Alexandrum et omnes episcopos Aegypti et Libyae, quorum numerus ad centum circiter accedebat. Et anathematizaverunt Arium; et scripserunt in Orientem, et notum fecerunt : «Postquam anathematizavimus eos asseclae Eusebii eos receperunt.»

*Cum audivisset imperator has perturbationes, statim iussit synodum oecumenicam congregari. Congregati sunt et convenerunt ex omnibus locis episcopi quorum numerus explebat duo milia quadraginta et octo; attamen, praeter trecentos decem et octo non inventi sunt inter eos qui consentirent epistulae Alexandri Hierosolymorum. Et illi unanimiter anathematizaverunt Arium et etiam Eusebium Nicomediae, et Theognim Nicaeae, et Marim Chalcedonis, et Theonam Marmaricae, et Secundum ᶜAkko, cum aliis qui istis adhaerebant. Et hoc factum est anno 636° Graecorum, mense iyar, die 20ª mensis. *p. 372.

Et erat episcopus Alexandriae, eo tempore, Alexander, et Constantinopolis Alexander; ille autem Romae *erat* aut Sylvester

aut Iulius, et Antiochiae Eustathius magnus princepsque synodi; et Hierosolymorum Macarius. Presbyter Alexandri, quem terra miserat *Alexander*, ipse factus est episcopus loco sui magistri : magistrum eius occiderunt in mari Ariminitae.

Et rursum dolo usus est Arius et receptus est, ut historia refert; et precibus sanctorum Mār Iacobi et Mār Alexandri, quia audivit Deus vocem iustorum suorum, dum venit Arius ut dolose ecclesiam ingrederetur, latrinam quaesivit et cum invenisset et introivisset, disrupta eius viscera cum eius fimo exciderunt, et iudicium amarum mortemque terribilem et horrendam quae cum eius impietate congruebat subiit.

Et post Alexandrum *Alexandriae* Athanasius eius loco stetit.

Eo tempore congregata est synodus Antiochiae. Convenerunt asseclae Eusebii Nicomediae, et Eustathium magnum per calumnias quas in eum commentati sunt in exilium pepulerunt.

*p. 373. *Et perturbatio magna seditioque in universa civitate propter illustrem Eustathium facta est. Et Ariani Eusebium Caesariensem, quia eorum opinionis fautor erat, in urbem inducere voluerunt; reliquus populus ut sanctum Eustathium reducerent decertavissent nisi imperator perturbationi finem imposuisset et Eusebius venire recusavisset. Imperator vero laudavit eum dicens «eum qui sit non unius civitatis sed totius orbis episcopus dignum esse». Eustathius autem iussus est in urbem *patriam* suam abire et illic habitare. Hic sane erravit imperator quod non examinaverit causam tanti viri, eversoris haeresis Arianorum et principis synodi Nicaeae.

Et cum spatium octo annorum sedes Antiochena sine episcopo remansisset, asseclae Arii Euphronium ibi constituerunt.

Et cum Ariani Athanasium accusarent, rursum praecepit imperator ut synodus Tyrum congregaretur et probaret causam Athanasii. Et Athanasius in omnibus innocens apparuit. Ariani autem rursum imperatorem adierunt, et multas accusationes adversus Athanasium coram imperatore commentati sunt, quod quamdiu Athanasius Alexandriae esset confessio Arii non prospere cederet.

Verum, postquam imperator mortuus est, mortuus est Eusebius Caesariensis. Acacius eius discipulus loco eius stetit.

Etiam Alexander episcopus Constantinopolis, postquam rexit ecclesiam annos XXII occubuit : et sive Paulum sive Macedonium designationi episcoporum reliquit. Paulus quidem erat presbyter

ecclesiae, vir magnus iustitia et doctrina. Constanti[nus][1] Paulum ab *episcopatu amovit, et Eusebium Nicomediae, impium Arianae impietatis defensorem, adduxit eiusque in loco constituit et effecit ut fides alia pro Nicaena valeret. *p. 374.

Rursum, anno undecimo post mortem patris imperatorum, isti synodum congregarunt Sardicae in civitate Illyrici; cui synodo adfuerunt etiam viri praeclari, ut Iulius Romae, Paulus Constantinopolis, Athanasius Alexandriae, et reliqui alii; et restituerunt eorum sedes Athanasio et Paulo et Marcello Ancyrae; cum quidem is prius quae adversus se *proponebantur* correxisset, et maior pars congregrationis fidem Nicaenam amplexa est.

Cum quidem imperator Constantinus coepisset ecclesiam Antiochiae aedificare, sed mortuus esset et eam non absolvisset, perfecit eam Constantinus eius filius. Eusebius autem congregavit synodum Antiochiae occasione consecrationis ecclesiae, et omnem lapidem movebat ut confirmaret fidem Arii. Et facta est perturbatio in civitate.

Cum autem notam habuisset imperator pugnam *exortam* propter Paulum et Macedonium scripsit praefecto ut eiiceret Paulum. Is *praefectus* cum timeret, dolo usus est et quasi honoris causa Paulum ad se vocavit eique litteras imperatoris ostendit. Episcopus cum bona voluntate in se recepit sententiam iniustam. Praefectus locum protexit et abduxerunt Paulum, in navem eum coniecerunt et in mari suffocaverunt eum. Et Macedonius cum pompa curru deductus est et, militibus protegentibus[2], se direxerunt ad ecclesiam; fuit autem altercatio inter populum et milites. Putarunt milites populum parare seditionem, stinxerunt gladia et hominum tria milia centum et quiquaginta occisi sunt in his pugnis et sanguinis effusione.

*Haeretici ecclesiis potiti sunt; fecerunt aliam synodum Sirmii, praesente quidem imperatore, et tres formulas proposuerunt cum primam vituperarent et corruptiones multas in eis fecerunt. *p. 375.

Rursum fecerunt synodum Arimini : congregati sunt filii Satanae et confirmarunt formulam Arii; et imperator mandavit ut ad ecclesias Italiae mitteretur et quicunque *eam* non reciperet eiiceretur. Et Liberius, qui non consensit, in exilium missus est, et institutus est eius loco quidam arianus.

[1] *Sic*, pro Constantio; cf. supra, p. 150, n. 3. — [2] Lego ܡܛܠܠܝܢ.

Rursum, alia synodus congregata est Seleuciae *in civitate* Isauriae : et cum sibi invicem consentirent in ea adscenderunt apud imperatorem asseclae Acacii et Eudoxii qui coram eo synodum calumniati sunt. Synodus autem eos excommunicatos declaravit. Et unaquaeque ex eis *synodis* formulam fidei proposuit; et altera alteri non consentiebat. Octo enim formulas proposuerunt praeter Nicaenam. Eustathius Sebastiae, Basilius Ancyrae, Silvanus Tarsi cum decem aliis viris notis in hoc concilio anathematizati sunt, iussu imperatoris. Et isti, ut demonstravit Theodorus, interpres noster, omnes orthodoxi erant praeter Macedonium; quamvis iste Novatianus[1] eos vituperet quoniam eos non cognovit.

Athanasius aliquando, cum eum persequerentur, navem conscendit in Nilo, ut peteret Aegyptum; cum autem didicisset eos qui eum persequebantur propinquos esse, eis qui secum erant dixit : «Revertamur obviam illis»; hi vero dicebant : «In desertum fugiamus»; ipse autem suadebat : «Obviam persequentibus revertamur.» Postquam conversi sunt et sibi invicem occurrerunt, interrogaverunt q*ui eum persequebantur* num Athanasius prope esset, hi vero
*p. 376. responderunt : «Haud procul *a vobis abest, sed mox eum assequemini.» Et dum ab eis derisi persequuntur eum, Athanasius ingressus est Alexandriam et seipsum abdidit; et altera vice in sepulchro parentum suorum per longum tempus delituit.

Rursum, fuit dissensio inter Meletium et Paulinum; denique adiudicata est sedes Meletio. Accidit ut cum aliquando dormiret Theodosius vidit in somnio Meletium qui ipsum chlamyde imperali induebat et ipsi coronam imponebat. Et cum victor regressus esset ex eo bello ad quod *gerendum* eum miserat Gratianus *is* sibi socium in regno adscivit illum, die 16ª kanun posterioris. Imperator autem factus praecepit ut omnes episcopi orthodoxi sui imperii adscenderent Constantinopolim; et ubi ingressi sunt episcopi palatium imperiale vetuit ne quis sibi indicaret Meletium; et cum omnes inspexisset imperator agnovit eum e visione quam habuerat, et cucurrit et amplexus est eius manus et oculos et genua, eique visionem notam fecit.

Eo tempore fuit Ambrosius : et is interdixit imperatorem propter caedes quas commiserat; imperator autem probe accepit interdictum, ut decet.

[1] Hoc vocabulo prestringit Socratem historicum.

Rursum, fuit dissensio inter Flavianum et Damasum; et praecepit imperator ut *Flavianus* iret reconciliatum cum Damaso. Et Flavianus respondit imperatori : «Si propter meam fidem quae non congruat cum fide Apostolorum, aut propter meos mores qui non digni sint episcopatu, ego ipsos meos accusatores constituo iudices meos et accipio quidquid in me latrant; si vero propter sedem et principatum contendunt, non litigabo neque resistam; cui volueritis da eam.» Imperator cum haec animadvertisset dimisit eum in pace.

*Eo tempore fuit Mār Nestorius. Is discipulus fuit Theodori inter- *p. 377.
pretis; fuitque magister Antiochiae et ordinatus est patriarcha in Constantinopolim. Fuit vir bonorum operum et prohibuit turmam adversariorum et pigros ab ecclesiis, et excommunicavit monachos qui in domos et vicos se insinuabant; et evertit loca Arianorum. Ex his quidam ad portam imperatoris erant et adversus eum locuti sunt. Et soror imperatoris monacha erat; ei mos erat ut comederet cum patriarcha die dominica post mysteria : is vero eam prohibuit; erat etiam illius imago in sanctuario, quam is laceravit; introibat quoque in sanctuarium ante imperatorem ipsius fratrem : quod etiam *ne faceret* eam prohibuit. Vexata est[1], et *rem* denunciavit imperatori fratri suo.

Hisce diebus quidam presbyter ecclesiae concionem habuit et dixit Mariam hominem peperisse. Et patriarcha ei dixit : «Neque dicimus eam hominem peperisse[2], sicut Paulus *Samosatenus* confitens Christum hominem simplicem esse, neque Deum peperisse[3], sicut confitetur Apollinaris, sed dicimus eam peperisse Christum[4] Deum et hominem.» Et id cum ita dixisset omnibus qui aderant placuit; et postea adduxit testimonia ex Evangelio et Pauli epistulis.

Cyrillus cum videret sororis imperatoris et imperatoris ipsius cor odio in patriarcham repleri, dedit munus immensum imperatori, eius sorori, episcopis insanis et principibus imperii, qui se Nestorio opposuerint. Id odium fuit Cyrillo quod ipse Nestorius reduxerat ossa Iohannis Chrysostomi et sepulchro mandaverat, quodque et mulieres quae noctu conveniebant inter viros ad orationem et recitabant hymnos *et antiphonas prohibuit, et ne acciperetur pecu- *p. 378.

[1] Quoad sensum; ad. litt. : «quievit (defecit) cor eius»; haec locutio hucusque nonnisi in hoc documento inventa est. Vide notam textus, p. 377, n. 5. — [2] *ἀνθροπότοκον*. — [3] *θεότοκον*. — [4] *χριστότοκον*.

nia propter sacerdotium vetuit : quae omnia fieri permittebat Cyrillus. Et factae sunt perturbationes caedesque, et alter alterum excommunicavit. Et imperator accivit Iohannem patriarcham Antiochiae qui utrumque examinaret. Et *is* quidem venit : examinavit fidem Nestorii et vidit eam cum *fide* Apostolorum congruere : examinavit quoque fidem Cyrilli et vidit eam commentum esse. Et ivit ad portam imperatoris eumque arguit quod non decebat locum dari litibus neque Nestorium deponi. Et excommunicaverunt Cyrillum et Memnonem. Tunc soror imperatoris, quae munus acceperat, frustra lamentata est quod Cyrillus vexaretur. Iohannes patriarcha demonstravit imperatori culpam Cyrilli. Et comprobavit factio Cyrilli se ridiculam esse. Suscitaverunt quemdam monachum senem, qui a parte eorum erat, et eum portaverunt suis manibus ad portam imperatoris; ille vero dixit imperatori : «Ego ostendam tibi veritatem Cyrilli et errorem Nestorii.» Cui imperator : «Hanc causam, ait, Iohannes patriarcha examinavit, eam probavit et in animo meo fixa est. Surge, abeas.»

Et Mār Nestorius ingressus est desertum Oasis; et Cyrillus, cum excommunicatus esset, ingressus est quoddam monasterium in quo habitabat Dioscorus. Dicunt hunc centum et quinquaginta aut viginti *κεντηνάρια* auri erogasse ut Nestorium eiiceret ab eius sede : dicunt etiam eum non comedisse nisi carnem tenerorum porcellorum et gallinarum pinguium.

Satis est nos scripsisse unam e mille litibus quae ad rem pertinet : quae vero ad rem non pertinent non commemoravimus eas.

INDEX TOMI IV.

PARS PRIMA.

I. Chronicon Edessenum 1
II. Chronicon anonymum de ultimis regibus Persarum 13

PARS SECUNDA.

I. Chronicon Maroniticum 35
II. Historia subiectionis Syriae ab Arabibus 59
III. Chronicon miscellaneum, ad ann. p. Chr. 724 pertinens 61
IV. Chronicon anonymum, ad ann. p. Chr. 846 pertinens 121

PARS TERTIA.

I. Chronicon anonymum, ad ann. p. Chr. 813 pertinens 183
II. Chronicon Iacobi Edesseni 197
III. Narrationes variae 259
IV. Expositio generationum, familiarum et annorum 265
V. Descriptio populorum et plagarum 277
VI. De familiis linguarum 281
VII. Pseudo-Dioclis fragmentum 285
VIII. Documentum Nestorianum 297

INDEX TOMI IV.

PARS PRIMA.

I. Chronicon Edessenum.......................... 1

II. Chronicon anonymum de ultimis regibus Persarum.......... 15

PARS SECUNDA.

I. Chronicon Maroniticum.......................... 43

II. Historia subiectionis Syriae ab Arabibus.................. 75

III. Chronicon miscellaneum, ad ann. p. Chr. 724 pertinens..... 77

IV. Chronicon anonymum, ad ann. p. Chr. 846 pertinens....... 157

PARS TERTIA.

I. Chronicon anonymum, ad ann. p. Chr. 813 pertinens........ 243

II. Chronicon Iacobi Edesseni.......................... 261

III. Narrationes variae.......................... 331

IV. Expositio generationum, familiarum et annorum........... 337

V. Descriptio populorum et plagarum...................... 351

VI. De familiis linguarum. — Fragmentum Epitomes Eusebianae. 355

VII. Pseudo-Dioclis fragmentum.......................... 359

VIII. Documentum Nestorianum.......................... 371

ܕܗܕܡܐ. ܘܡܓܢ ܐܢܘܢ. ܘܓܠܐ ܠܢܒܝ̈ܐ ܕܐܬܝܢ ܗܘ̈ܝ
ܥܠܠܐ ܒܝܫܬܐ ܕܥܬܝܕܐ ܠܡܐܬܐ: ܘܐܡܪ̈ܝܢ ܗܘ̈ܝ ܡܕܪ̈ܫܐ
ܘܡܘܬܢܐ. ܘܓܠܐ ܕܢܬܦܩܕ ܦܘܩܕܢܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ.
ܘܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܒܝܬ ܩܘܪܝܠܘܣ ܫܪܝܐ ܟܠܗܘܢ. ܘܗܘ̣ܘ[1]
ܫܓܘ̈ܫܝܐ ܘܩܛ̈ܠܐ ܘܟܠ ܚܕ ܐܚܝܕ ܚܒܪܗ. ܘܫܕܪ
ܡܠܟܐ ܒܬܪ ܢܘܚ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝ ܕܢܣܥܘܪ ܥܠ
ܬܪ̈ܝܥܗܘܢ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܘܒ̣ܪ *ܒܡܕܝܢܬܗ ܕܢܣܛܘܪܝܣ *f. 110 v°.
ܘܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ ܠܕܡܫܝܚܐ. ܘܒܪ ܒܗ̇ܝ ܕܩܘܪܝܠܘܣ ܘܒܝܬܗ̇
ܒܕܝܢܐ. ܘܐܙܠ ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܘܐܡܣܩܗ ܕܠܐ ܢܕܘܢ ܗܘܐ
ܕܢܫܠ ܐܬܪܐ ܠܣ̈ܝܒܐ. ܘܐܦܠܐ ܕܢܬܬܘܪܣ ܢܣܛܘܪܝܣ.
ܘܐܡܪܘܗ ܠܩܘܪܝܠܘܣ ܘܟܡܘܢܝܘܢ. ܗܢܘܢ ܣܠܩܘ ܕܡܠܟܐ
ܕܢܫܕܪ ܗܘܐ ܫܘܕܪܐ ܐܠܐ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ ܕܢܦܘܩ ܠܒܝܬܗ
ܕܩܘܪܝܠܘܣ. ܘܗܘܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܗܘ ܠܡܠܟܐ ܣܛܢܝܐ
ܕܩܘܪܝܠܘܣ. ܘܫܕܪ ܒܬܪܗ ܕܩܘܪܝܠܘܣ ܕܗܘܐ ܒܐܘܪܚܐ.
ܘܐܬܡܣܟܢ[2] ܚܕ ܕܝܢܐ ܗܟܢܐ ܡܢ ܒܬܪܗܘܢ ܘܦܠܓܘܗܝ
ܥܠ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܠܘܬ ܡܠܟܐ. ܘܗܢܐ ܐܡܪ ܠܡܠܟܐ
ܐܢܐ ܗܘܐ ܒܡܗܘܐ ܐܢܐ ܠܝ ܫܪܪܗ ܕܩܘܪܝܠܘܣ ܘܦܠܓܘܬܗ
ܕܢܣܛܘܪܝܣ. ܘܡܠܟܐ ܦܩܕ ܠܗ ܕܗܢܐ ܗܘܡܢܘܬܐ ܒܪ ܒܗ
ܢܘܚ ܦܛܪܝܪܟܐ ܘܫܪܪܗ ܘܒܬܪ ܒܠܒܗ. ܘܡܢ ܝܠ ܠܝ.
ܘܟܢܝ، ܢܣܛܘܪܝܣ ܥܠ ܠܡܕܒܪܐ ܕܐܘܐܣܐ. ܘܩܘܪܝܠܘܣ
ܒܪ ܐܬܬܚܝܕ ܥܠ ܠܣܝܒܐ ܕܝܢܐ ܕܒܫܢ̈ܝ ܗܘܐ ܒܗ̇
ܕܢܣܛܘܪܝܣ. ܐܬܟܪܝ ܥܠ ܗܢܐ ܕܗܟܢܐ ܘܫܒܩܝܢ ܐܘ
ܒܫܢܝ ܡܛܠܬܐ[3] ܕܗܟܢܐ ܡܬܝܗܒ ܥܠ ܢܣܛܘܪܝܣ
ܕܐܦܣܗ ܡܢ ܒܪܣܘܡܗ. ܘܐܬܟܪܝ *ܥܠܘܗܝ، ܕܠܐ ܐܬܪ *f. 111 r°.
ܗܘܐ ܐܠܐ ܒܫܦܪܐ ܕܡܣܪ̈ܢܝܐ[4] ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ. ܘܐܬܪܓܠܬܐ
ܒܠܬܦܬܐ[5]. ܘܦܩܕ ܥܠ ܗܕܐ ܕܢܬܟܬܒ (ܡܢ)[6] ܥܠ
ܐܠܦܐ ܫܢ̈ܝܐ ܚܕ ܗ̇ܘ ܕܢܫܚܢ ܘܗܘܘ ܕܠܐ ܢܫܚܢܝܢ ܠܐ
ܒܗܕ ܐܢܘܢ ⁘ ⁘ ⁘ ⁘ ⁘

[1] Ms. : ܘܗܘܐ. — [2] Ms. : ܘܐܬܡܣܟ. — [3] Ms. : ܘܡܛܠܬܐ. — [4] Sic ms. Correxit Baumstark apud Goeller ܣܘܪ̈ܢܝܐ; sed mihi videtur esse phonetica mutatio vocis ܒܘܪ̈ܢܝܐ (*Thes. syr.*, col. 692). — [5] Ms. : ܒܠܬܦܐ. — [6] Deest in ms.

ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܡܪܝ ܢܣܛܘܪܝܣ. ܗܢܐ ܬܠܡܝܕܐ ܗܘܐ ܕܬܐܕܘܪܘܣ ܡܦܫܩܢܐ. ܗܢܐ ܗܘܐ ܡܠܦܢܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝ ܘܐܬܛܟܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[1]. ܘܐܝܬܘܗܝ (ܗܘܐ)[2] ܡܢ ܒܪܐ ܒܒܢ̈ܝܐ ܫܦܝܪ̈ܐ. ܘܡܠܠܐ ܠܗܠܐ ܕܕܠܣܘܡܠܟܐ ܘܛܠ̈ܝܐ ܡܢ ܒܢ̈ܬܐ. ܘܐܚܪܩ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܥܠܝܢ ܒܒ̈ܬܐ ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ[3] ܘܐܚܪܒܗ ܕܥܕ̈ܬܐ ܕܐܪ̈ܝܘܣܝܐ. ܘܗܠܝܢ ܗܘܐ ܒܝܘܡܘܗܝ ܐܢ̈ܫܐ ܒܬܪ ܡܠܟܐ ܘܡܒܠܠ ܒܗ. ܘܣܢܬܗ ܕܡܠܟܐ ܐܚܬܗ ܗܘܬ ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ̇ ܚܪܝܢܐ ܕܬܐܒܘܠ ܥܡ ܦܛܪܝܪܟܐ ܢܩܘܦ ܫܒܝܫܒܐ ܒܬܪ ܐܘܪ̈ܐ. ܘܗܘ ܒܠܗ̇. ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ̇ ܪܘܬܐ ܟܠܗ ܡܕܒܚܢܐ ܘܠܚܡܢܗ̇[4]. ܘܡܟܐܠܐ ܗܘܬ ܠܡܕܒܚܐ ܡܢ ܡܕܡ ܕܡܠܟܐ ܐܚܘܗ̇ ܘܐܦ ܡܢ ܗܕܐ ܒܠܗ̇. ܦܫ ܠܒܗ̇[5] ܘܚܣܡܬ ܠܡܠܟܐ ܐܚܘܗ̇.

ܘܒܗܢܘܢ ܢܩܒܠܬܐ ܚܕ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬܐ ܒܒܪ ܒܬܘܠܬܐ ܘܐܡܪ ܕܒܪܝܫ ܒܪܢܫܐ ܝܠܕܬ. ܘܗܘ ܦܛܪܝܪܟܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܡܪܝܢ *ܕܝܠܕܬ ܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܕܡܘܕܐ ܦܘܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܢܫܐ ܗܘ ܫܚܝܡܐ. ܘܠܐ ܐܠܗܐ ܝܠܕܬ ܐܝܟ ܕܡܘܕܐ ܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ. ܐܠܐ ܐܡܪܝܢ ܝܠܕܬ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܘܒܪܢܫܐ. ܘܟܕ ܐܡܪ ܗܟܢ ܟܠ ܕܗܘܐ ܬܡܢ ܫܦܪܬ ܠܗ ܗܕܐ. ܘܐܢܬܝ, ܒܬܪ ܗܕܡ ܡܫܪ̈ܘܬܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܘܐܓܪ̈ܬܐ ܕܦܘܠܘܣ.

* f. 110 r°.

ܩܘܪܠܘܣ ܟܕ ܚܙܐ ܕܣܢܬܗ ܡܠܟܬܐ ܘܡܠܟܐ ܦܫ ܒܠܒܗܘܢ ܣܢܐܬܐ ܕܦܛܪܝܪܟܐ. ܝܗܒ ܫܘܚܕܐ ܕܠܐ ܣܟܐ ܠܡܠܟܐ ܘܠܚܬܗ ܘܠܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ ܣܓ̈ܝܐܐ ܘܠܪ̈ܫܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܥܒܕܘ ܕܠܡܘܡܠܐ ܟܠ ܢܣܛܘܪܝܣ. ܘܗܕܐ ܣܢܐܬܐ ܗܘܬ ܕܡܘܠܐ ܬܘܪܐ ܟܠ ܕܐܗܦܟ ܗܘ ܢܣܛܘܪܝܣ ܠܛܘ̈ܒܢܐ ܕܝܘܐܢܝܣ ܦܘܡܐ

[1] Sic ms. — [2] Deest in ms. — [3] Ms. : ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ. — [4] Ms. : "ܠܗ̇. — [5] Haec locutio hucusque nonnisi in hoc documento inventa est, et quidem bis (cf. p. 378, l. 11), unde suspicio erroris amovetur (cf. tamen infra, l. 22). Maris (Gismondi, *De patriarchis Nestor. comm.*, p. 34), qui eadem fere verbatim recitat, ait فصعب عليها «et molestum ei fuit».

ܪܚܡ ܡܫܝܚܘܗܝ. ܐܠܐ ܡܠܝܠܐܝܬ ܡܕܪܫܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ.
ܘܟܕ ܗܢܘܢ ܐܬܟܢܫܘ ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܪܕܦܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪܗ.
ܐܬܢܨܚܘ ܥܠ ܠܐܠܗܘܬܗ ܘܦܬܚܘ ܢܟܦܗ. ܘܒܢܝܬܐ
ܐܝܬܝܗ ܒܡܒܪܬܐ ܕܐܒܗܘܗܝ، ܦܬܚܐ ܠܦܬܐ ܘܒܢܐ ܗܝܟܠܐ ܀
ܬܘܒ ܗܘܐ ܦܘܠܚܐ ܒܝܬ ܡܠܦܢܘܬܐ ܠܦܘܠܚܢܐ ܘܒܝܪܬܐ[1]
ܐܘܪܚ ܒܦܪܘܫܘܬܐ ܠܡܠܦܢܘܬܗ. ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܕܡܢ
ܬܐܪܘܡܘ ܒܝܕ ܡܢ ܢܘܡܬܐ ܒܢܝܐ * ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܗ | * f. 109 r°.
ܠܡܠܦܢܘܬܗ ܒܕ ܡܬܦܠܓ ܠܗ ܐܣܦܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܘܦܐܝܩ ܠܗ ܒܠܝܠܝܐ. ܘܡܢ ܕܦܢܐ ܒܝܬܘܬܐ ܡܢ ܗܘ
ܡܪܟܒܐ[2] ܕܢܘܪܗ ܕܝܠܝܢܘܗܝ ܐܡܠܟܘܗܝ ܒܟܢܗ
ܒܐܬܟܢܫܬܐ ܟܢܫܘ ܐܢܪ، ܘܡܢ ܕܗܘܐ ܡܠܟܐ ܦܩܕ
ܕܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܬܬܪܡܝܘܬܐ ܕܢܦܩܝܢܗ ܢܗܘܘܢ
ܠܡܣܦܝܢܝܐ[3]. ܘܡܢ ܕܠܘܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܡܢܬܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܦܩܕ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܣܒ ܠܡܠܦܢܘܬܗ. ܘܡܢ
ܕܒܪ ܡܠܟܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܬܟܬܒܬܗ ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܒܢܝܐ.
ܘܪܗܛ ܘܢܦܩ ܐܝܟܘܬܗ، ܘܚܝܠܗ، ܘܡܘܗܒܬܗ، ܘܐܡܪ ܠܗ
ܥܠ ܚܝܠܐ ܀
ܒܗܢܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܐܡܒܪܘܣܝܣ. ܘܗܘ ܥܠܘܗܝ ܠܡܠܟܐ
ܡܛܠ ܡܣܟܠܐ ܕܟܕ: ܘܡܠܟܐ ܩܒܠ ܫܦܝܪ ܠܥܠܝܢܐ
ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܀
ܬܘܒ ܗܘܐ ܦܘܠܚܐ ܒܝܬ ܦܠܘܢܐ ܠܕܡܣܘܣ. ܘܦܩܕ
ܡܠܟܐ ܕܢܐܙܠ ܢܬܪܟܐ ܠܕܡܣܘܣ. ܘܦܠܘܢܐ ܩܢܐ
ܠܡܠܟܐ. ܐܝܟ ܡܛܠ ܗܝܡܢܘܬܗ، ܕܠܐ ܫܠܡܐ
ܠܕܫܠܝܢܐ. ܐܘ ܕܡܢܝ، ܕܠܐ ܥܕܡ ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ:
ܠܗܘܢ ܠܡܬܟܢܫ ܡܘܬܒ ܐܢܐ ܕܝܠ. ܘܡܫܡܫ ܐܢܐ
ܥܠ ܕܡܬܚܫܒ ܥܠܝ. ܐܦ ܕܝܢ ܡܛܠ *ܒܦܪܘܫܐ | * f. 109 v°
ܘܪܫܝܢܘܬܐ ܡܬܚܫܒܝܢ. ܠܐ ܕܝܢ ܐܢܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܐܢܐ. ܠܥܠܡܝܢ.. ܕܝܢܐ.. ܫܪܝܪ، ܡܠܟܐ ܕܝܢ
ܐܬܒܛܠ ܒܫܠܡ ܫܪܝܪ، ܒܫܠܡܐ ܀

[1] Ms. : ܐܘܪܚܬܐ. — [2] Ms. cum puncto post vocem. — [3] Sic ms.

ܠܟܠܗ ܡܕܝ̈ܢܬܐ ܗܦܪܟܝܐ. ܚܒܪܘ ܒܢܡܘܣܐ ܐܚܪܢܐ ܒܡܫܪܒܗܘܢ. ܟܕ ܡܘܒܕ ܕܡܠܟܐ. ܘܡܢ̈ܝܢܐ ܬܠܬܐ ܗܟܢ ܟܕ ܡܬܟܬܒܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܫܒ̈ܠܐ ܗܦܪ̈ܟܝܐ ܒܗܘܢ ܟܕܒܘ.

ܘܬܘܒ ܟܕܒܘ ܒܡܫܝܚܐ ܒܐܪܥܝܗܘܢ. ܐܬܒܢܝܘ ܒ̈ܬܝ ܣܦܪܐ ܘܐܣܟܘܠܐ ܗܘ ܕܐܪܥܗܘܢ. ܘܡܠܟܐ ܦܩܕ ܕܠܒ̈ܝܬܐ ܕܐܣܦܠܐ ܢܬܒܢܘܢ. ܘܟܠܗܝܢ ܕܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܢܬܦܛܪ. ܘܠܡܟܪܝܗܘܢ ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܠܐܣܟܘܠܐ ܢܫܬܪܐ. ܘܐܬܬܗܝܡܢ ܚܕ ܐܪܘܣܝܐ ܕܗܘܬܗ.

ܬܘܒ ܐܚܪܬܐ ܗܘܒܕܗܘܢ ܐܬܚܒܫܬ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܟܕ ܠܫܢ̈ܝܐ ܡܠܟܘ. ܒܗ ܐܬܒܢܝܘ ܠܘܬ ܡܠܟܐ. ܗܠܝܢ ܕܒܫܬ ܐܘܣܝܣ ܘܐܘܪܕܒܣܝܣ[1] ܘܡܩܕܘܢܝܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܗܘܒܕܗܘܢ ܐܟܠܘ. ܗܝ ܗܘܒܕܗܘܢ ܠܗܠܝܢ ܡܫ̈ܬܡܠܐ ܒܟܕܒܬ. ܘܟܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢܗܘܢ ܡܫ̈ܬܡܠܐ ܕܡܬܒܢܝܬܐ ܗܘܒܬ ܘܚܕܐ ܠܡܬܒܪܬܗ ܠܐ ܫܠܡܬ. ܬܡܢܝܐ ܓܝܪ ܡܫ̈ܬܡܠܐ ܡܢܗ ܡܦܢܝ ܡܢ ܗܘ ܕܚܡܫܐ. ܠܐܘܣܦܬܗܘܢ ܕܡܐܒܦܢܐ ܘܠܒܡܠܠܗ ܕܐܘܣܘܪܐ[2] ܘܠܡܠܘܗܘܢ ܕܦܪܣܘܗܘܢ. ܒܗܢ ܒܡܫܪܐ ܐܚܪܢܐ ܐܢ̈ܫܐ ܒܪ̈ܒܐ. *ܒܫܢܬ ܒܗܝܢܐ ܐܬܬܚ̈ܕܒܘ ܡܢ ܦܩܕܢ ܡܠܟܐ. * f. 108 v°.
ܘܗܠܝܢ ܐܝܟ ܕܚܘܝ ܬܐܪܕܘܗܘܢ ܡܦܩܢܝܬܐ ܕܒܠܝܢ. ܕܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܫܪ̈ܪܐ ܗܘܘ ܡܦܢܝ ܡܢ ܡܩܕܘܢܝܐ. ܐܦ ܡܬܒܕܠ ܒܗܘܢ ܗܢܐ ܢܐܘܣܦܢܐ ܟܕܠܐ ܢܕܟ ܠܗܘܢ ܀

ܐܬܘܣܣ ܒܫܢܬ ܡܢ ܘܫܢܐ ܟܕ ܢܪܦܩ ܠܗ ܢܦܠ ܒܐܬܦܐ ܒܢܠܘܣ ܕܢܐܘܠ ܠܡܪܢܝܢ. ܘܟܕ ܢܦܩ ܕܡܪܢܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܢܪܦܩܝܢ ܠܗ. ܐܟܢ ܠܗܠܝܢ ܕܒܟܠܗ ܢܗܦܘܟ ܠܐܘܪܒܗܘܢ. ܘܟܕ ܗܢܘܢ ܐܟ̈ܪܝܢ ܗܘܘ ܕܠܡܒܕܒܪܐ ܢܕܘܫ. ܗܘ ܕܟܦܢܣ ܗܘܐ ܕܠܡܫܟܠ ܙ̈ܪܘܦܐ ܢܗܦܘܟ. ܘܡܢ ܕܗܦܟܘ ܘܦܩܕܘ ܒܫ̈ܪܒܐ. ܕܡܫܐܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܕܐܢ ܡܘܒܕ ܐܬܘܣܣ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܬܟܪܘ ܠܗ ܣܦܘ

[1] Ms.: ܐܘܪܕܡܣܣ. — [2] Sic ms.; lege: ܐܘܣܘܪܐ; cf. p. 374, n. 2.

ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܝܠܗ. ܘܠܐܘܣܒܝܣ ܕܢܝܩܘܡܕܝܐ ܗ̇ܘ
ܪܫܝܥܐ ܕܒܗܘܢ ܪܘܫܢܗ ܕܐܪܝܘܣ ܐܝܬ̇, ܘܦܩܕ ܒܪܘܒܬܗ.
ܘܡܗܝܡܢܘܬܐ ܐܚܪܬܐ ܫܠܦ ܕܢܗܘܐ ܕܬܠܒܘܢ ܟܒܪ ܀
ܬܘܒ ܒܫܢܬ ܫܒܥܣܪ̈ܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܒܘܗܘܢ ܕܡܠܟ̈ܐ
ܣܘܢܗܕܘܣ ܟܢܫ ܒܢܝܩܘܡܕܝܐ ܕܒܝܬܘܢܝܐ ܕܐܠܘܪܝܢܘܢ.
ܘܐܝܬ ܗ̇ܘܐ ܒܗ̇ ܐܦ ܐܢ̈ܫܐ ܩ̈ܕܝܫܐ ܒܡܘܫܚܬܐ ܗܘ.
ܐܝܟ ܢܘܡܘܣ ܕܪܗܘܡܝܐ. ܘܡܠܟܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[1].
ܘܐܬܟܢܫܘ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܘܐܪܒܥܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܐܦ ܗܘ
ܠܗܘܢ ܕܒܬ̈ܚܘܡܝܗܘܢ ܠܐܬܟܢܫܘ ܘܠܦܠܛܐ. ܘܠܡܪܘܬܐ
ܕܢܘܡܪܐ[2]. ܒܗ ܗܘܐ ܡܕܡܢܬ ܐܦܪܝܢ ܗܠܝܢ ܕܒܠܝܗܘܢ,
*ܘܣܘܠܩܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܢܝܩܝܐ ܢܦܪܘ ܀ * f. 107 v°.
ܒܗ ܕܝܢ ܒܡܠܟܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ (ܒܪ̇)[3] ܕܝܢܐ ܒܫܢܬܐ
ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܝܬ ܘܠܐ ܫܠܡܗ̇ ܫܘܠܡܗ̇ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ
ܒܪܗ. ܐܘܣܒܝܣ ܕܝܢ ܟܢܫ ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܐܢܛܝܟܝܐ
ܒܥܠܬ ܡܘܕܥܢܝܐ ܕܒܪܬܐ. ܘܒܠ ܒܐܦ̈ܝܢ ܒܠܚܘܕ ܗ̣ܘܐ
ܕܝܗܒ ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܪܝܘܣ. ܘܗ̣ܘܐ ܗܘܐ ܫܓܘܫܝܐ
ܒܥܕ̈ܬܐ ܀
ܘܒܗ ܢܦܩ ܡܠܟܐ ܕܦܪܣܝܐ ܡܛܠ ܦܘܠܛܐ ܘܡܡܪܕܘܬܗ.
ܒܬܪ ܠܡܦܪܥܐ ܕܢܦܪܥܘܢܗ, ܠܦܘܠܛܐ. ܗܢܐ ܒܗ ܕܝܢ
ܒܪܝܬܐ ܒܒܕ. ܘܐܝܟ ܕܒܐܝܡܪܐ ܠܦܘܠܛܐ ܠܗܬܗ
ܡܪܐ ܘܠܒܬܠܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘ̣ ܠܗ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܝܬܝܐ
ܦܠܓܐ ܩܒܠ ܟܠܗܘܢ, ܠܘܬ ܕܝܢܐ ܕܠܐ ܒܐܘܬܐ.
ܗܦܪܟܐ ܦܬܪ ܕܒܬܐ ܘܥܒܘܗܝ, ܠܦܘܠܛܐ ܘܐܪܡܝܘܗܝ,
ܒܐܠܦܐ ܘܢܝܚܘܗܝ, ܒܢܝܡܐ. ܘܐܙܕܝܢ ܒܡܩܕܘܢܝܘܣ
ܒܩܘܪܒܐ. ܘܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܗ ܒܡܝܢܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܠܒܪܬܐ.
ܘܗ̣ܘܐ ܙܘܥܐ ܒܝܬ ܒܢ̈ܝܐ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܡܣܒܪ
ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܠܬܠܬܝܢܐ ܕܦܠܓ ܒܒܐ: ܘܡܥܦܠܘ ܣܘ̈ܦܐ.
ܘܐܬܩܛܠܘ ܬܠܬܐ ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܠܒ̈ܢܝܢ
ܒܗܠܝܢ ܩܪ̈ܒܐ. ܘܐܫܬܒܪ *ܕܒܟܐ. * f. 108 r°.

[1] Sic ms. — [2] Sic ms.; lege : ܢܡܘܣܐ. — [3] Deest in cod.

ܘܣܘܓܐܐ ܪܒܐ ܘܐܦܣܩܘܦܘܗܝ ܒܟܠܗ̇ ܡܕܝܢܬܐ. ܡܛܠ
ܢܨܚܐ ܐܦܣܩܘܦܘܬܗ ܗܘܐ. ܘܐܪ̈ܝܢܐ ܠܐܦܣܩܘܦܘܗܝ ܩܫܝܫܐ
ܐܝܟ ܡܢ ܕܒܪ ܪܚܝܡܘ̈ܗܝ ܐܝܬܘܗܝ ܕܢܬܠܘ ܠܡܕܝܢܬܐ
*f. 106 v°. ܢܓܕܘ. *ܫܪܝܘ ܕܒܒܐ ܠܡܪܕܐ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ ܕܢܣܒܘܢ
ܡܬܟܬܫܝܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܠܐ ܕܡܠܟܐ ܠܣܘܓܐܐ ܫܒܩܘ.
ܘܐܦܣܩܘܦܘܗܝ ܐܫܬܐܠ ܡܢ ܕܢܐܬܐ. ܘܡܠܟܐ ܫܒܩܗ
ܟܕ ܐܡܪ ܕܠܘ ܕܢܣܒܐ ܡܕܝܢܬܐ ܫܦܝܪܐ ܕܢܗܘܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܠܐ ܕܬܟܝܠ ܒܠܚܘܕ. ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ
ܠܡܕܝܢܬܗ ܐܬܦܢܝ ܕܢܐܙܠ ܘܬܡܢ ܢܥܡܪ. ܗܪܟܐ ܐܝܟ
ܡܢ ܕܣܓܝܐ ܗ̇ܘ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܒܣܝܢ ܕܝܢܗ ܕܓܒܪ̈ܐ
ܕܐܝܟ ܗܢܐ. ܡܒܛܠܢܐ ܕܗܪܣܝܣ ܕܐܪ̈ܝܢܐ. ܘܪܫܐ
ܕܡܩܕܘܢܝܘܣ ܕܢܚܫܐ .:.

ܘܟܕ ܙܒܢܐ ܕܬܡܢܝܐ ܫܢܝܢ ܦܫ ܒܩܘܪܣܝܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܕܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܒܬܪ ܟܢ ܕܐܪܝܘܣ ܠܐܦܪܘܢܝܘܣ[1]
ܬܡܢ ܒܟܕܘ .:.

ܘܟܕ ܐܪ̈ܝܢܐ ܠܐܬܢܣܝܘܣ ܡܬܦܪܦܪܝܢ ܗܘܘ. ܦܩܕ ܬܘܒ
ܡܠܟܐ ܕܡܩܕܘܢܝܘܣ ܒܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[2] ܬܬܒܥ. ܘܬܒܥܝܢ
ܗܠܝܢ ܕܐܬܢܣܝܘܣ. [ܘ]ܐܬܢܣܝܘܣ[3] ܒܟܠܗܝܢ ܗܢܐ ܐܬܐܣܝ.
ܘܬܘܒ ܐܪ̈ܝܢܐ ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܐܙܠܘ. ܘܡܦܝܣܝܢ ܠܗ
ܣܓܝ̈ܐܐ ܥܠ ܐܬܢܣܝܘܣ ܡܕܡ ܡܠܟܐ ܙܒܢܐ. ܕܒܟܠܐ
ܕܐܬܢܣܝܘܣ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܬܘܕܝܬܐ ܕܐܪܝܘܣ
ܠܐ ܡܬܩܒܠܐ .:.

*f. 107 r°. ܒܪܡ ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܡܝܬ ܡܠܟܐ. *ܡܝܬ ܐܘܣܒܝܘܣ
ܩܫܝܫܐ. ܐܘܣܒܝܘܣ ܬܠܡܝܕܗ ܒܕܘܟܬܗ ܩܡ.
ܐܦ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ[4]. ܡܢ
ܒܬܪ ܕܓܒܪ ܫܢ̈ܬܐ ܒܣܝܒ ܘܬܠ̈ܬܝܢ ܫܢܝܢ ܫܒܩ: ܘܒܠ
ܦܘܠܐ[5] ܘܒܠ ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܢܣܒܝܢ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܫܚ.
ܟܕ ܦܘܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗ̇ܘܐ ܡܬܚܫܐ ܕܒܕܝܬܐ ܠܒܪܐ
ܪܒܐ ܒܪܕܘܦܝܐ ܘܒܓܠܘܬܐ. ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ″ ܠܦܘܠܐ ܡܢ

[1] Sic ms. — [2] Ms. : ܒܠܟܣܢܕܪܘܣ. — [3] ܘ deest in ms. — [4] Sic ms. — [5] Hic habet cod. voces : ܠܦܘܠܘܣ ܗܘܐ ܡܢܝܐ; sed delendae sunt.

ܘܟܕ ܫܡܥ ܡܠܟܐ ܗܠܝܢ ܫܘܥܝܬܐ. ܒܡܚܪܐ ܦܩܕ ܕܟܠ ܕܬܬܟܢܫ ܣܘܢܗܕܘܣ ܬܢܝܢܘܬܐ. ܘܐܬܟܢܫܘ ܘܐܬܘ ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ̈ܘܢ ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܐ ܕܗܠܝܢ ܕܒܝܫܝܗܘܢ ܠܬܪܝܢ ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܡܢܝܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܩܠܝܠ ܡܢ ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢܬܥܣܪ ܠܐ ܐܫܬܟܚܘ ܒܗܘܢ ܕܫܠܡܘ ܠܐܓܪܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܦ ܗܠܝܢ ܡܫܘܐܝܬ ܐܚܪ̈ܢܐ ܠܐܪܝܘܣ. ܘܐܦ ܠܐܘܣܒܝܘܣ ܕܢܝܩܘܡܕܝܐ: ܘܠܬܐܘܓܢܝܣ[1] ܕܢܝܩܝܐ. ܘܠܡܪܝ ܕܟܠܩܕܘܢܝܐ. ܘܠܬܐܘܢܐ ܕܡܪܡܪ̈ܝܩܐ. ܘܠܣܩܘܢܕܘܣ ܕܟܒܠܘ[2]. ܥܡ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܐܬܝܗܒܘ ܠܗܘܢ. ܘܗܕܐ ܗܘܬ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܒܝܪܚ ܐܝܪ ܒܬܫܥܣܪ ܒܗ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܗ̣ܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝ[ܣ] ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܗ̇ܘ ܕܪܗܘܡܝܐ ܐܿܘ ܣܠܒܣܛܪܘܣ[3] ܐܘ ܝܘܠܝܘܣ. ܘܕܐܢܛܝܘܟܝ ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܪܒܐ ܘܪܫܐ ܕܣܘܢܗܕܘܣ. ܘܕܐܘܪܫܠܡ *ܡܩܪܝܣ ܡܫܡܫܢܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܫܕܪܗ ܒܫܢܬܐ ܗܝ ܐܬܥܒܕ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܬܪ ܪܒܗ. ܘܪܒܗ ܩܠܝܠܗܝ, ܒܫܢܬܐ ܐܪܒܥܝܢܝܬܐ ܀ *f. 106 r°.

ܘܬܘܒ ܢܓܠ ܐܪܝܘܣ ܘܐܬܩܒܠ ܐܝܟ ܬܝܒܘܬܐ ܘܒܦܩܘܕܝܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܡܠܟܐ, ܢܦܩ ܘܐܙܠ, ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܐܬܒܥܝ ܐܠܗܐ ܒܡܠܬܐ ܕܙܕܝܩܘܬܗ. ܟܕ ܐܬܐ ܐܪܝܘܣ ܕܢܥܘܠ ܢܝܠܠܐܝܬ ܠܥܕܬܐ. ܚܠ ܒܫܘܩ ܐܚܪܝܐ ܫܐܠ ܘܡܢ ܕܐܬܟܒܫ ܘܢܦܠ. ܗܝܕܝܢ ܦܩܥ ܟܪܣܗ, ܚܡܬ ܬܟܠܝܬܗ ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ. ܘܕܝܢܐ ܟܪܝܪܐ ܘܡܘܬܐ ܕܢܒܠܐ ܕܡܘܪܕܐ ܕܠܪܘܫܥܗ ܫܘܐ ܩܒܠ ܀

ܘܡܢ ܒܬܪ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܬܢܣܒ ܒܕܘܟܬܗ ܩܡ. ܒܗ ܒܙܒܢܐ ܐܬܟܢܫܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܓܒܫܘ ܗܢܘܢ ܕܥܡ ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܢܝܩܘܡܕܝܐ. ܘܠܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܪܒܐ ܟܕ ܡܦܪ̈ܓܐ ܕܪ̈ܒܒܐ ܥܠܘܗܝ, ܠܐܟܣܘܪܝܐ ܕܢܦܩܘ.

[1] Sic ms. — [2] Ms. : ܕܟܒܘ. — [3] Ms. : ܐܘܣܒܣܛܪܘܣ.

Cod. Vat., syr. CLXXIX, f. 104 v°.

*ܦܘܣܩܐ ܕܡܘܕܥ ܥܠ ܫܪ̈ܒܐ ܕܠܘ̈ܝܢܐ
ܘܦܬ̈ܓܡܐ ܚܘ̈ܝܢܐ ܘܡܦܪ̈ܫܢܐ ܘܒܝ̈ܫܬܐ ܕܗܘܘ
ܒܥܕ̈ܬܐ ܕܡܕܢܚܐ ܀

ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܐܬܟܬܝܢ ܫܢܝܐ ܐܪܒܥܐ. ܘܗܘܘ ܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܛ̈ܒܬܐ ܘܫܠ̈ܝܐ ܘܡܒ̈ܝܢܐ ܕܠܐ ܚܣܝ. ܘܬܘܕ̈ܝܬܐ ܒܟ̈ܠܬܐ ܕܟܠ ܓܢܣ. ܘܡܬܟܬܪܢܘܬܐ ܕܟܝܢܐ ܘܫܪܒܐ ܀

ܘܟܕ ܗ̇ܘܐ ܡܠܟܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ *ܒܐܪܛܢܝܐ[1] ܫܡܥ ܛܒܐ ܕܣܒܪ ܠܢܘܗܪܐ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܛܘܪܢܐ. ܘܡܬܛܪܦܐ ܗ̇ܘܐ ܕܟܐܢܐ ܦܘܪܫܐ ܢܣܒܗ ܠܛܘܪܢܐ. ܘܟܐܢܐ ܐܠܗܐ ܢܣܒܐ ܠܒܥܘܬܗ ܕܥܒܕ̈ܘܗܝ, ܘܗ̇ܘ ܢܣܦܩ ܠܗ. ܘܡܢ ܕܝܠܗ ܒܢܝܢ ̈ܗܘܢܝܐ ܒܚܝܘܬܗ ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܒܪ ܓܘ, ܢܘܡܐ ܠܡܪܢܝ ܒܪ ܒܫܡܝܐ ܘܚܙܐ ܐܣܛܘܢܐ ܕܢܘܗܪܐ ܒܐܣܟܡܐ ܕܨܠܝܒܐ ܘܟܬܝܒ ܥܠܘܗܝ, ܕܒܗܢܐ ܢܨܚ ܐܢܬ. ܘܗ̇ܘ ܕܝܢ ܚܙܝܐ ܫܐܠ ܠܐܢܠܝܢ ܕܥܡܗ ܕܐܝܢ ܐܦ ܗ̇ܢܘܢ ܚܙܘܗܝ. ܘܗ̇ܢܘܢ ܐܘܕܝܘܗܝ ܕܚܙܘ: ܘܫܘܕܥܘܗܝ ܠܡܠܟܐ ܘܩܒܠ ܚܕ. ܘܒܗ ܒܠܠܝܐ ܚܙܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܕܒܗܢܐ ܠܟ ܢܨܚܐ ܒܡܘܬܒ ܗܢܐ: ܘܒܗ ܙܟܐ ܐܢܬ. ܘܒܪ ܒܨܦܪ ܘܢܒܐ ܩܕܡ ܘܗܘܝܢ ܀

ܘܟܕ ܐܬܬܚܝܕ ܐܪܝܘܣ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܫܕܪ ܡܠܟܐ ܠܗܘܣܝܘܣ[2] ܓܒܪܐ ܡܗܝܡܢܐ ܒܐܦܣܩܘ̈ܦܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܕܢܫܪܐ ܬܪܥܘܬܐ ܒܝܬ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܠܟܠܗܘܢ ܐܦܣܩܘ̈ܦܐ ܕܡܕܝ̈ܢܢ ܘܒܠܐܘܡܢܐ[3] ܕܢܐܬܘܢ ܡܫܝܚܘܢ ܠܢܝܩܝܐ. ܘܐܬܟܢܫܘ̈ܗܝ ܠܐܪܝܘܣ. ܘܒܬܪ ܠܡܕܝܢܬܐ *ܘܐܘܕܝܘ ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܟܢܫܘ ܐܝܟ ܗ̇ܠܝܢ ܕܒܢܝܬ ܐܘܣܒܝܘܣ ܡܛܠ ܐܝܟ ܀

* f. 105 r°.

* f. 105 v°.

[1] Sic ms.; legendum ܒܒܪܛܢܝܐ (?). — [2] Ms.: ܒܣܘܣܘܣ. — [3] Ms.: ܒܠܘܒܠ.

ܕܪ̈ܘܡܝܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܡܫܡܫܝܢ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ. Cod. M. Br.
ܗܘ̣ܐ ܫܕܪ ܠܐܬܢ̈ܝܗܘ܆ ܘܐܣܩܗ̇ ܡܢ ܬܡܢ ܠܩܠܝܡܣܘܣ ܘܠܬܪܘܣ ܗܠܝܢ ܦ̈ܝܠܘܣܘܦܐ. ܘܡܚܕ[1] ܠܗܘܢ ܐܘܪܚܗܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܡܬܦܪܢܣܝܢ ܒܡ̈ܠܐ ܫܦܝܪ̈ܬܐ. ܗܘ ܐܪܟܠܐܘܣ ܗܢܘ ܡܠܟܐ ܕܪܘܡܝ̈ܐ. ܘܦܩܕ ܕܟܠܗ ܕܡܬܬܠܡܕܝܢ ܒܢ̈ܝ ܪ̈ܘܡܝܐ ܠܡܐܦܠܛܘܢ[2] ܢܗܘܘܢ ܢܐܬܘܢ ܝܠܦܐ ܒܣܟܠܐ ܡܢ ܪܝܫܗ ܕܡܐܦܠܛܘܢ[2] ܠܬܚܬ ܕܝܢ ܡܢܗܘܢ ܒܠ ܓܒܝܠܐ ܘܡܫܬܥܠܝܢ ܒܡܠܬܐ ܠܬܠܡܝܕܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܠܗ ܠܕܒܙܪܘܪ ܓܒܪܐ ܒܠܒܠܐ. ܘܕܢܗܘܘܢ ܢܗܘܘܢ ܡ̈ܠܟܐ ܒܡܗܝܡ̈ܢܘܬܐ ܠܗܠܝܢ ܦܝܠܘܣܘܦܐ. ܒܪ ܟܦܠܝܢ ܕܢܦܩܘܢ. ܗܘ ܬܘܒ ܗܢܘ ܕܢܣܒܘܢ ܪ̈ܘܡܝܐ ܡܐܦܠܛܐ. ܕܐܝܟ ܕܢܗܘܘܢ ܡܬܬܪܣܝܢ ܒܠܗ ܣܘܬܐ. ܘܒܡܦܠܛܐ ܢܗܘܘܢ ܢܦܩܝܢ ܠܡܪܒܐ ܒܠ ܒܒܠܒܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܗܘ ܢܗܘ ܘܐܣܝܩ ܒܢ̈ܝܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܡܢܒܠܝܢ ܘܡܢܬܝܢ ܒܫܢܐ ܠܡ̈ܠܟܐ ܡܢ ܣܠܘ̈ܬܐ. ܢܡܟܐ ܕܝܢ ܕܒܗ ܢܦܩܝܢ ܪ̈ܘܡܝܐ ܠܡܪܒܐ ܘܦܢܝܢ ܠܗ ܡܢ ܓܪܘܗܝ. ܘܡܬܦܫܩ ܝܕܘܬܐ.

ܘܡܟܝܠ ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܪ̈ܘܡܝܬܐ ܘܫܘܒ̈ܚܐ ܡܚܣܠܦܐ ܘܢ̈ܦܘܫܐ ܫܦܝܪ̈ܐ ܘܦܘܩܕ̈ܢܐ ܬܪ̈ܝܨܐ ܒܟܒܪ ܘܗܟܢ ܒܪܘܡܝ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܒܠܗܘܢ ܪ̈ܘܡܝܐ܆ ܓܒܪܐ ܕܟܫܝܪ ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܢܒܝܬܐ ܘܡܢܒܝܬܐ ܐܝܟܘܬܗ. ܘܠܐ ܕܒܨܪ ܗܘܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫܘܒܠܐ. ܘܗܒܢܐ ܒܬܪ ܗܘܐ ܒܗܘܢܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܢ ܚܝܬܗ ܘܡܟܠܠܗ ܢܗܘܐ ܦܪܫ ܠܓܒܫܐ ܡܢ ܓܒܒ. ܘܠܓܓܠܐ ܡܢ ܫܪܪܐ ....

[1] Sic ms., sed legendum, ut opinor, ܘܡܚܕܐ. — [2] Leg. : ܠܐܦܠܛܘܢ.

Cod. Nöld. ܦܛܪܘܣ ܕܠܐ ܡܕܡ ܕܢܡܪ، ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܡܡܟܪ ܐܢܐ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܠܗܢܐ ܕܡܬܝܒ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܡܣܡܪ ܐܢܐ ܠܗܘܢ. ܘܡܬܬܐܠܐ ܡܢ ܕܗܘܡܢܐ ܕܥܐ ܘܡܢܝ̈ ܢܐܪ̈ܐ ܗܝܡܢܘ ܗܘܘ ܀

ܘܟܕ ܫܡܥܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܫܬܠܚ ܠܓܒܝܠ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܝܢ̈ ܘܕܒܪܐ ܘܫܒܝܪܗ ܒܝܢܝ ܐܢܛܠ.. ܒܬܪ ܕܝܢ ܫܬܐ *ܢܪ̈ܫܝ ܕܒܠܝܗ ܕܢܘܫܝ. ܒܗ[1]
*p. 33. ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܫܡܫܐ. ܘܟܕ ܒܗܘܪܐ ܒܒܗܘܪܐ ܒܗ. ܐܫܬܠܚ ܠܓܒܝܠ ܘܫܒܝܪܗ ܗܘܐ ܠܬܠܬܬܐ. ܘܐܬܬܠܝ ܘܡܫܝܚܐ ܒܒܝܬ ܠܚܡ. ܘܡܬܦܫܩ ܫܡܗ̇ ܒܝܬܐ ܕܠܚܡܐ ܕܚܝ̈ܐ ܀ ܘܒܢܝܣܢ .ܟ. ܒܝܘܡ ܥܪܘܒ. ܒܗ. ܒܗ ܀ ܒܫܢܬ ܫܬܝ̈ܢ ܕܐܘܓܘܣܛܘܣ ܒܝܘܡ ܥܪܘܒܬܐ ܠܬܡܢܝܐ ܢܘܗܪ̈ܝܢ ܒܪ ܫܒܠܝ ܢܒܘܣܐ ܕܓܙܘܪܬܐ. ܘܡܕܡ ܕܝܢ ܡܢܗ ܠܐ ܐܬܦܣܩ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܗܢܐ ܕܣܦܩܐ ܦܣܩ ܠܗ ܠܝܗܘܕܐ ܕܫܪܒܐ. ܘܡܕܡ ܡܢܗ ܠܐ ܡܬܝܒܐ ܘܠܐ ܫܦܠ. ܗܢܐ ܘܐܦ ܡܫܝܚܐ ܐܬܓܙܪ. ܒܪ ܝܘܡ ܦܝܪܗ ܠܐ ܫܦܪ ܡܕܡ ܀ ܘܒܝܘܡ ܬܠܬܡܫܐ ܠܡܡܠܟܘ .ܡ. ܢܘܗܝ̈ܢ ܓܠ ܠܗܝܟܠܐ ܀ ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢܝ̈ܢ ܕܐܘܓܘܣܛܘܣ ܡܠܟܘ ܫܢܝ̈ܗܘܢ ܗܢܐ ܥܠ ܐܝ̈ܕܘܗܝ. ܒܪ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܫܢܝ̈ܗܘܢ ܒܪ ܫܢܐ .ܬܠܬܗ.. ܘܡܢ ܒܬܪ .ܠ. ܫܢܝ̈ ܐܬܒܥܝ ܒܝܘܪܕܢ ܡܢ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܙܟܪܝܐ. ܒܝܪܚ ܟܢܘܢ ܐܚܪܝ ܒܫܬܐ ܒܗ. ܒܫܒܬ ܫܢ̈ܝ ܒܝܘܡ ܚܕܒܫܒܐ. ܘܒܬܪ .ܓ. ܫܢܝ̈ ܘܦܠܓܗ ܕܟܪܙܗ. ܒܫܢܬܐ .ܕܠܓ. ܒܗ ܒܝܘܡ ܚܕܒܫܒܐ. ܒܠܠܝܐ ܐܓܠ ܡܪܢ ܦܨܚܐ ܥܡ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܀ ܬܠܬ ܫܥ̈ܝܢ ܕܠܠܝܐ ܐܫܬܠܡ ܡܢ ܝܗܘܕܐ ܣܟܪܝܘܛܐ: ܘܨܠܒܘܗ ܠܦܠܝܛܐ .ܗ. ܫܥ̈ܝܢ ܝܘܡ ܥܪܘܒܬܐ.. ܒܬܫܥ ܫܥ̈ܝܢ ܡܝܬ ܒܨܠܝܒܐ ܙܩܝܦܐ ܘܐܫܠܡ ܪܘܚܗ. ܘܦܪܩܗ ܠܐܕܡ ܘܠܝܠܕ̈ܘܗܝ. ܕܠܗ ܫܘܒܚܐ ܥܡ ܐܒܘܗܝ، ܘܪܘܚܗ ܩܕܝܫܐ ܘܡܕܝܢܐ ܠܟܠܢ ܠܥܠܡܝ̈ܢ ܐܡܝܢ ܀

[1] Suppl.: ܒܗ [ܒܥܕܢܐ ܐܪܙ . ܒܗ .].

ܠܚܕ. ܚܕ ܡܢ ܒܟܝܢܘܬܗ ܘܚܕ ܡܢ ܦܪܨܘܦܗ. ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܡܬܝܕܥܝܢ ܟܠܗ ܒܟܝܢܘܬܗ. ܟܕ ܡܕܡܝܢ ܠܗ ܦܪܨܘܦܗ. ܘܐܝܟ ܕܡܬܝܕܥܝܢ ܟܠܗ ܦܪܨܘܦܗ. ܟܕ ܡܕܡܝܢ ܠܗ ܒܟ̈ܝܢܘܬܗ. . . .ܐ[1] ܗܘܐ ܬܪܝܢ ܟ̈ܝܢܝܢ ܡܕܡ ܒ. . .[2] ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܕܠܦܪܓܠܐ. ܘܡܫܠܡ ܗܘܐ ܠܚܕ ܒܟܝܢܘܬܗ ܠܒܘܫܐ ܕܥܒܕܐ. ܘܠܗܘ ܐܝܟܢܐ ܠܒܘܫܐ ܕܦܪܨܘܦܗ. ܕܕܡܘܬܐ ܠܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܠܡ ܕܒܪܐ ܗܘܐ ܕܠܒܝܫ ܒܟܝܢܘܬܗ. ܢܒܥܐ ܡܫܬܐܠܝܢ. ܘܠܐ ܫܐܠܝܢ ܒܪ̈ܒܢܐ ܘܡܫܬܠܛܝܢ ܒܚܐܪܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܡܛܠ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܫܪܝܢ ܒܥܒܕܐ. ܗܢܘܢ ܫܠܝܛ ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ. ܘܗܠܝܢ ܕܡܫܪܝܢ ܒܢܦܫܐ ܡܣܬܒܥܝܢ. ܘܐܝܟ ܬܘܒ ܕܒܪܐ ܗܘ ܕܠܒܝܫ ܦܪܨܘܦܗ. ܗܠܝܢ ܕܡܫܪܝܢ ܒܢܦܫܐ ܕܝܢ. ܘܡܫܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܡܫܪܝܢ ܒܪ̈ܘܚܢܐ. ܘܡܢܗܪܐ ܕܦܪܝܫܝܢ ܗܘܘ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܟ̈ܝܢܝܢ ܕܬܬܦܪܫܘܢ ܚܕ ܡܢ ܚܕ. ܗܠܝܢ ܕܡܫܪܝܢ ܒܥܒܕܐ. ܡܬܝܠܕܝܢ ܗܘܘ ܕܢܗܘܐ ܒܟܝܢܘܬܗ. ܘܗܠܝܢ ܕܡܫܪܝܢ ܗܘܘ ܒܢܦܫܐ ܕܢܗܘܐ ܦܪܨܘܦܗ. ܘܡܢ ܬܡܢ ܘܠܗܠܐ ܗܢܘ ܗܠܝܢ. ܒ. ܩܠܝܗܘܢ ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ. ܕܒܟܝܢܘܬܗ ܘܕܦܪܨܘܦܗ. ܘܒܪܘܡܠܝܐ ܗܘ ܐܘܡܠܐܘܣ ܗܘ. ܡܛܠ ܕܓܒܪܐ ܗܘܐ ܪܫܡ ܢܠܦܢܐ ܘܪܫܡ ܦܘܪܓܠܐ ܘܪܫܡ ܦܠܘܣܬܐ. ܘܦܩܕ ܕܒܢܘ̈ܡܘܬܐ ܕܦܬܘܟ. ܢܗܘܘܢ ܒܒܢ̈ܝܫܐ ܩܪܝܢ ܚܕ ܠܚܕ. ܘܡܬܒܥܝܢ ܡܚܝ̈ܐܐ ܡܬܒܥܝܢ ܒܝܕ ܚܕ ܘܐܟܠܝܢ ܘܫܬܝܢ. ܘܡܬܦܪܓܝܢ. ܘܦܩܕ ܕܒܠܚܕܐ ܡܢ ܐܬܘ̈ܬܐ ܕܐܠܦܐ ܒܝܬܐ ܢܗܘܘܢ ܫܐܠܝܢ ܚܕܐ ܒܬܪ ܚܕܐ: ܘܒܠܚܕܐ ܡܢܗܒܝܢ. ܬܗܘܐ ܩܪܝܐ ܒܢܘܡܘܣ. ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ ܒܪ̈ܘܡܠܝܐ ܕܡܬܦܫܩ ܒܠܫܢܐ ܝܘܢܝܐ ܢܐܟܘܠ ܘܢܫܬܐ ܡܢ ܕܐܝܬ̈ܝܐ. ܗܢܘ *ܕܝܢ ܡܛܠܝܢ. ܘܗܘܐ. .ܐܡܪ. . ܕܪܓܠܐ ܕܪܝܫܘܬܐ ܒܝܬ ܪ̈ܘܡܝܐ. ܘܦܩܕ ܠܟܠܗ ܚܐܪ̈ܐ ܐܣܝܪܐ ܪܒܐ ܐܝܬܘܬܐ ܕܡܬܒܥܐ ܘܫܘܠܛܢܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܦܩܕܝܢ ܘܡܫܬܡܥܝܢ. ܘܦܩܕ ܗܘ ܕܢܗܘܘܢ ܡܩܒܠ̈ܢܐ ܒܡܠܟܘܬܐ

Cod. M. Br.

*f. 195.v° b.

[1] Vox fere deleta; probab. ܡܣܟܢܐ, e vestigiis litterarum. — [2] Suppl.: ܚܝ̈ܠܐ.

Cod. Nöld. ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܣܘܟܠܐ. ܐܡܠܠܝ ܕܝܢ ܒܗ̇
ܒܪ̈ܗܘܡܝܐ ܥܢܝܢ. ܟܠ..

ܘܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܝܠܗ ܕܐܪܡܠܐܘܣ ܒܪܒܐ ܠܝܘܠܝܢܘܣ ܡܢ ܐܘܣ̈ܛܠܐ ܡܬܦܪܢܣܝܢ ܗܘ̇ܘ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܗܘ ܗܢܐ ܝܘܠܝܢܘܣ ܒܪ ܚܠܝܐ ܠܗ ܐܡܪܗ ܡܫܬܪܬ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܕܟܠ. :

ܘܟܕ ܡܒܥܝܢ ܠܗ̇ ܚܝܠܘܗܝ ܟܕ ܡܗܦܟܝܢ ܒܒܪܝܬܐ̇. ܘܢܛܪܘܗ̇ ܘܐܦܩܘܗܝ ܟܕ ܚܝ. ܘܡܟܠܠ ܗܢܐ ܐܬܡܪ، ܥܡܗ ܝܘܠܝܢܘܣ ܩܣܪ. ܕܡܬܦܩܕ ܪܗܘܡܝܐܝܬ ܡܠܟܐ. ܘܗܘܐ ܡܢ ܬܡܢ ܘܠܗܠܐ *ܡܬܩܪܝܢ ܡܠܟ̈ܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܩܣܪ.

*p. 32.

ܡܠܟܐ ܩܕܡܝܐ ܕܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܡܢ ܙܒܢ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܗܠܐ. ܐܓܘܣܛܘܣ ܐܡܠܠܝ ܥܢ̈ܝܐ. ܒܘ.[1] ܘܒܫܢܬܗ ܕܝܠܗ ܢܚܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܩܪܒ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܕܡܘܬܗ. ܘܒܠ[2] ܢܦܫܐ ܕܝܘܢ ܘܫܐܠ ܡܢܗ ܕܢܐܡܪ ܠܗ. ܕܡ̇ܢ ܡܡܠܠܝ ܒܠܬܗ. ܘܠܐ ܙܕܩܐ ܕܢܡܠܠ ܥܡܗ. ܘܒܠ ܬܘܒ ܠܗܝܟܠܐ ܕܦܘܬܝܬܐ ܐܠܗܬܐ ܐܡܗ ܕܝܘܣ ܘܫܐܠ ܡܢܗ̇. ܘܗ̇ܝ ܐܡܪܬ ܠܗ ܕܓܠܝܐ ܒܒܪܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ. ܐܠܐ ܦܘܩ ܠܟ ܡܢ ܕܒܝܬܝ. ܡܟܝܠ ܕܡܛܠ[3] ܠܗܘܢ ܕܒܢ̈ܝܐ ܘܢܘ̈ܩܝܐ ܡܛܠ ܗܢ ܠܐ ܙܕܩܐ ܕܢܡܠܠ ܒܒܝܬܝ ܕܝܘܣ. ܘܟܕ ܫܡܥ ܗܢܐ ܗܠܝܢ ܡܠܟܐ ܐܓܘܣܛܘܣ. ܒܢܐ ܝܠܕܐ ܪܒܐ ܕܕܗܒܐ. ܘܣܡܗ ܒܪܝܫܗ ܕܩܦܝܛܘܠܝܢ. ܘܟܬܒ ܒܠܘܗܝ ܪ̈ܗܘܡܝܐܝܬ. ܕܗܢܐ ܝܠܕܐ ܕܠܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܡܪܝܡ ܒܪܬ ܒܒܢ̈ܝܐ. ܘܟܕ ܫܠܡ ܫܢܘܗܝ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܐܡܪܘ ܬܡܢ. ܘܐܬܠܒܝ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܒܘܩܘ ܬܘ ܒܬܪܝ. ܘܟܕ ܐܙܠܘ ܒܬܪܗ ܠܩܦܝܛܘܠܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܚܙܘ ܠܟܘ ܡܕܡ ܕܡܬܝܗܒ ܥܠ ܐܦ̈ܝܟܘܢ ܕܝܠܕܐ ܗܢܐ. ܘܩܪܐܘܗܝ ܕܗܢܐ ܗܘܐ ܩܘܡܒܐ ܕܝܠܕܐ ܗܢܐ. ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ. ܘܟܕ ܩܪܐܘܗܝ، ܐܡܪ ܠܗܘܢ

[1] Sic ms.; sane pro ܢܘ. — [2] Sic ms. — [3] Lege ܕܡܛܠܗ.

ܒܚܝܝܗܘܢ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܕܐܢ ܡܫܦܠܝܢ ܐܢܬܘܢ Cod. M. Br.
ܠܩܠܝܠܘܢ ܒܥܠܡܐ. ܡܚܝܕܐ ܥܠܬܐ ܗܢܐ ܘܗܟܢܐ ܡܢ
ܡܕܝܢܬܟܘܢ. ܘܬܘܒ ܠܐ ܢܦܠܐ. ܘܐܢ ܠܐ ܡܫܦܠܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܠܗ. ܒܠܚܘܕ[1] ܡܕܝܢܬܟܘܢ ܐܚܪܬܐ. ܘܡܚܝܕܐ
ܐܬܒܢܝܘ ܒܢܝ̈ ܪܘܡܝܐ ܒܠܗܘܢ ܘܫܠܡܘ ܒܬܪ ܩܠܝܠܘܢ
ܠܐܬܪܘܗܝ. ܘܟܕ ܩܒܠܘ ܘܐܬܘ ܘܡܛܝܘ ܠܪܘܡܝ. ܢܦܩܬ
ܒܠܚܘܕ ܡܕܝܢܬܐ ܠܦܘܠܝܣ. ܘܟܢܫ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ. ܕܐܝܟܢܘ
ܕܢܬܒ ܐܝܬ ܕܡܕܒܪܝܢ ܠܡܕܝܢܬ ܥܠܬܐ ܪܒܬܐ ܡܢܝ.
ܬܐ ܒܟܠ ܒܢܘܢܐ ܘܐܟܣܪܐ. ܘܬܒ ܒܟܠ ܒܦܘܪܫܢܐ
ܕܡܠܟܘܬܟ. ܘܐܡܪܝܢ (ܠܐ)[2] ܘܠܐ ܥܠܬܐ ܗܢܐ ܡܢܝ. ܠܐ
ܬܒܠ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܬܦܢܝ ܠܗܘܢ. ܕܥܠܬܐ ܗܢܐ ܗܘܐ
ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܟܕ ܗܘ ܗܘܐ ܦܠܘܣܘܦܐ. ܙܠܝܩܐ
ܕܗܡܟܐ ܐܝܟ ܕܟܠܬܗ ܕܐܒܘܗܝ. ܘܐܬܬܒܗ ܒܟܗ
ܒܠ ܒܦܘܪܫܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ[3] ܕܝܠܗ. ܘܦܩܕ ܠܗܘܢ
ܕܢܠܒܟܘܢ ܕܡܬܟܒܪ ܘܡܬܟܬܒ. ܐܝܟ ܕܡܢ ܦܘܡܐ
ܕܐܬܪܗܘܢ. ܘܟܒܪܘ ܗܟܢܐ. ܘܡܬܒܪܐ ܫܠܝܐ ܗܢܐ ܡܢ
ܡܕܝܢܬܗܘܢ. ܘܡܫܡܫܬܗ ܕܗܢܐ ܠܟܪܐ. ܫܠܝܐ ܗܢܐ
ܗܘܐ. ܘܐܬܬܝܣܘ ܒܡܕܝܢܬܗ ܒܡܢ ܩܠܝܠܘܢ. ܘܡܢ
ܗܝܕܝܢ ܠܒܪܘ ܪ̈ܘܡܝܐ ܕܢܗܘܐ ܒܚܝܐ ܕܢܒܬܟܘܢ
ܘܢܦܩܘ. ܐܬܐܡܪ. ܦܐܕܝܡ. ܘܫܠܒܬ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܡܢ
ܘܟܢܐ ܗܘ ܢܐܘܪܬܐ. ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܒܠܝܘܗ ܩܠܝܠܐ
ܕܒܢܒܐ ܒܗ ܡܢ ܒܡܘܦܪܐ. ܘܗܘ ܗܢܐ ܐܪܟܠܐܘܣ.
ܗܘ̈ ܐܦܣܘܦܘ ܕܦܘܪܦܝܐ. ܘܗܘ ܗܘ̈ ܡܪܦܝܘܣ. ܘܗܘ
ܗܘ̈ ܒܐܦܘܠܘ. ܦܘܣܝܣ[4]. ܡܕܡܢܐ. ܡܢ ܟܠ ܒܪ ܕܒܝܠ ܡܢ
ܒܢܝ ܪ̈ܒܘ. ܐ. [5] ܢܦܠܘܣܝܘܣ, ܐܝܟ ܕܦܬܠ ܗܘܐ
ܠܐܝܣܘܗ. ܐܘܣܛ ܡܕܡܘܗ. *ܬܪܝܢ ܠܒܢܝܢ ܕܦܫܝܢ ܝܕ *f. 195 v° *a.*

[1] Ms. : ܒܠܗ. — [2] Deest in cod. — [3] Primum scriptum fuit ܠܗ̈ et deinde emendatum (Wr.). — [4] Edidit Lagarde, hic et infra, ܦܘܪܫܘ; quarta littera dubia est in ms.; sed cum l. 2 et 3 paginae 368 sine dubio lectionem ܦܘܣܝܣ exhibeat cod., hanc etiam in locis dubiis recepimus. — [5] Coniectavit Wright ܢܚܘܐ ܕܠܐ; sed, monente Brooks, littera ܕ initio omnino certa est, tres aliae valde probabiles, ܕܠܐ in fine vix possibile.

Cod. Nöld. ܘܩܕܡ ܗܘܐ ܠܒܢܝ̈ܢܝܗܘܢ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܡܢ ܬܡܢ ܘܠܒܐ ܡܬܩܕܡ ܒܢܝ ܪܗܘܡܐ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܐܢ̈ܫܐ ܒܢܝܢܘܗܝ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܐܒܢܝܢܘܗܝ ܣܒܪܐ. ܘܗܢܘܢ ܬܘܒ ܒܢܘ ܠܡܘܦܠܝܢ ܕܡܬܦܫܩ ܪܫܗ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܗܘ ܐܝܬܘܗܝ، ܣܓܝ ܡܢ ܬܕܡܘܪܬܗ ܕܒܠܒܐ. ܘܗܢܘܢ ܐܝܬܝܗ ܠܓܠܒܐ ܗܘ ܪܒܐ ܕܗܘܐ ܒܗ ܠܕܝܘܣ. ܘܦܠܓܘ ܗܘܘ ܘܡܒܥܘܗܝ، ܒܪܫܗ ܕܡܘܦܠܝܢ. ܘܗܘܬ ܬܕܡܘܪܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܐܢ̈ܫܐ ܒܢܝܢܘܗܝ، ܠܕܘܒܫܝܢ ܗܘ ܪܒܐ.

*p. 31. ܘܟܕ *ܗܘܐ ܚܘܫܒܐ ܪܒܐ ܒܝܬ ܐܢ̈ܫܐ ܗܠܝܢ. ܡܛܠ ܪܘܡܠܝܘܣ ܠܪܘܡܘܣ ܐܚܘܗܝ، ܘܡܒܝܕܐ ܥܪܝܫ ܡܕܝܢܬܐ ܪܚܠܐ. ܘܟܕ ܒܢܘ ܒܢܝ̈ ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܪܚܠܐ ܕܫܠܘ ܡܢܗ. ܘܟܒܘ ܕܢܕܪܘܢ ܡܢ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܕܠܐ ܢܦܠܘܢ ܒܠܫܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܘܢܬܦܠܓܘܢ ܐܚܘܢ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܐܪܡܠܐܘܣ ܕܐܬܬܙܝܥ ܒܒܢܝܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܓܠܐ ܠܗ ܠܪܘܡܐ ܕܦܘܬܢܬܐ ܐܠܗܬܐ ܘܫܐܠ ܡܢܗ ܕܬܐܡܪ ܠܗ ܡܛܠ ܡܢܐ ܪܓܠܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܦܩܕܬ ܠܗ ܕܢܩܛܘܠ ܕܩܛܠܗ ܠܐܚܘܗܝ. ܘܗܘܐ ܐܒܝܠܐ ܥܠ ܡܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܒܥܡܗ ܒܢܗ. ܘܠܐ ܫܠܝܐ ܡܢ ܙܘܥܐ. ܒܕܡܟܐ ܕܢܝܚܐ ܠܐܚܘܗܝ ܕܢܬܒ ܒܥܡܗ ܥܠ ܒܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܩܕܝܡ. ܘܟܕ ܕܢܬܓܒܘܢ، ܠܐܪܡܠܐܘܣ ܥܠ ܕܩܛܠ ܠܐܚܘܗܝ، ܘܓܢܝܡ ܡܥܢܘܢ ܘܫܠܡ ܠܐܬܝܘܣ. ܘܟܕ ܥܒܕ ܦܘܠܛܘܣ ܦܠܛܘܦܐ ܡܠܟܘܬܗ، ܕܐܪܡܠܐܘܣ ܐܫܬܘܪ، ܠܗ ܕܢܬܘܒ[1] ܠܗ ܠܐܬܝܘܣ ܒܪܬ ܢܐܪܐ. ܕܢܬܠ ܠܗܘܢ ܠܡܠܟ̈ܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܠܥܘܗ ܫܘܠܛܢܐ. ܘܗܘ ܝܗܒ ܘܩܒܠ ܠܗܘܢ ܠܫܠܡܬܐ. ܘܠܒܢ̈ܝ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܡܠܠ ܠܗ ܒܫܝܢܐ ܘܒܐܝܢܘܬܐ.

ܗܠܝܢ ܢܡܘܣܐ ܫܦܝܪܐ ܘܦܘܩܕܢܐ ܬܪܝܨܐ ܣܡ ܗܘܐ ܐܪܡܠܐܘܣ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ.[2] ܠܥܒܪܐ ܐܒܘܬܗ ܕܟܢܫܪ ܒܫܟܢܬܐ. ܘܡܢܢܫܪ ܗܘܐ ܠܐܢܫܝܢ

[1] Leg. ܢܬܠ ܠܗ. — [2] Suppl. ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ ܪ̈ܗܘܡܝܐ.

ܐܒܘܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܡܬܩܪܝܢ ܒܢܝ̈ ܪܗܘܡܝܐ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. Cod. M. Br.
ܘܗ̣ܢܘܢ ܒܢܘ ܬܘܒ ܠܦܐܠܛܝܢ ܗ̇ܘ ܕܡܬܦܫܩ ܪܫܗ̇
ܕܒܪܝܫܝܬܐ. ܘܗ̣ܘ ܐܫܬܘܗܝ, ܚܕܐ ܡܢ ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܕܐܬܚܙܝܬ
ܗܘܐ ܒܐܪܥܐ ܒܠܚܘܕ. ܘܗ̣ܢܘܢ ܐܫܬܘܝܘ ܠܢܛܘܪܘܬܐ ܪܒܐ
ܕܐܚܬ ܗܘܐ ܒܗܠܘܕܘܣ. ܘܫܠܡܘ ܫܢܘܗܝ. ܠܒܬܪ ܡܢ
ܪܗܘܡ ܕܡܐܦܠܛܝܢ. ܘܗ̣ܘܬ ܡܬܒܪܪܬܐ ܪܒܬܐ ܕܠܐ
ܗ̇ܘܬ ܒܐܪܥܐ ܐܒܘܬܗ̇. ܘܗ̣ܢܘܢ ܒܢܘ ܠܕܝܒܘܣܩܘܢ
ܪܒܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܐܬܪܗ̇. ܘܩܪܘܗ̇ ܠܗ̇ ܦܝܠܘܣܘܦܐ̇.
ܕܝܒܘܣܩܘܢ ܕܗܘܦܝܐ
ܘܗ̣ܘܐ ܕܝܢ ܡܫܘܚܬܐ ܒܫܢܬ ܬܪ̈ܝܢ ܐܠ̈ܦܐ. ܘܩܡ
ܐܪܟܠܐܘܣ. ܘܡܛܠܗ ܠܪܘܡܘܣ ܐܚܘܗܝ, ܘܡܫܘܚܐ
ܚܪ̈ܬ ܡܫܘܚܬܐ ܪܚܠܐ. ܘܚܕ ܒܝܘ ܒܢܝ̈ ܪܗܘܡܝܐ ܕܪܚܠܐ
ܡܫܘܚܬܗܘܢ. ܕܢܛܠܘ ܕܢܛܪܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܚܒܘ ܕܢܒܙܘܢ
ܡܢܗ̇ ܒܠܚܘܕ ܒܡܕܝܢܬܗ. ܘܚܕ ܒܝܘܐ ܪܘܡܝܠܐܘܣ
ܕܐܬܬܝܗܒ ܒܢܝ̈ ܪܗܘܡܝܐ ܒܠ ܢܫܘܐ ܕܦܘܬܝܐ ܐܠܗܬܐ̇.
ܫܐܠ ܡܢܗ̇ ܕܬܓܠܐ ܠܗ ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܪܚܠܐ
ܡܫܘܚܬܐ. ܘܦܩܕܬ ܠܗ̇. ܕܡܛܠ ܕܩܛܠܬܝܗ, ܠܐܚܘܟ.
ܪܚܠܐ ܡܫܘܚܬܐ ܘܐܟܝܠܐ. ܡܛܠ ܕܗ̣ܘ ܒܢܝܢ ܒܕܡܐ.
ܘܠܐ ܚܠܝܐ ܡܢ ܙܘܒܐ. ܒܕܡܟܐ ܕܚܙܪܐ ܠܗ ܠܐܚܘܟ
ܕܢܬܒ ܒܟܪܣܝ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ̇. ܘܦܩܕ ܘܥܒܕ
ܘܦܘܪܐ ܒܟܪܣܝ ܐܝܟ ܕܟܡܐ ܡܠܝܢ. ܘܥܒܕ ܐܫܬܡܕܥܘܬ̇
ܡܠܬܐ ܗܕܐ ܒܟܠܗ̇ ܡܕܝܢܬܐ̇. ܐܬܒܢܝܘ ܐܝܟ
ܕܢܙܕܗܪܘܢ, ܠܪܘܡܠܐܘܣ ܒܒܐ̈ܦܐ ܥܠ ܕܩܛܠܗ
ܠܐܚܘܗܝ. ܘܓܙܪ ܒܝܘܡܐ ܘܫܠܡ ܠܗ ܠܐܬܪܝܗ. ܘܚܕ
ܡܥܒܕܘ[1] ܒܗ ܦܘܢܛܘܣ ܦܝܠܘܣܘܦܐ̇. ܐܬܬܐ ܘܡܥܒܕ
ܡܠܘ̈ܗܝ, ܕܪܘܡܠܐܘܣ ܘܐܫܬܘܕܝ, ܠܗ ܕܐܢ ܢܬܒ ܠܗ̇
ܠܐܬܪ̈ܘܗܝ ܒܬܪ ܫܢ̈ܝܐ: ܕܠܝܬ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ
ܚܠܝܢ *ܡܫܬܠܛܢܐ̇. ܗ̣ܘ ܐܡܪ ܠܪܘܡܝܐ̇. ܘܡܟܝܠ ܠܗܘܢ *f. 195 r° b.
ܠܒ̈ܢܝ ܡܕܝܢܬܐ ܘܠܫܬܠܘܬܐ. ܘܐܩܝܡ ܠܗ ܡܠܟܐ̇
ܕܒܚܕ ܠܗ ܗܕܐ. ܘܐܡܪ ܗܘ ܦܘܢܛܘܣ ܠܪܘܡܝܐ ܘܡܠܠ

[1] Sic ms.

Cod. Nöld. ܗܘ̇ܐ ܒܠܘܩ ܒܥܦ̈ܪܝ، ܢܚܠܐ. ܘܒܚܕܐ ܕܢܦܩ ܗܘ̇ܐ ܚܕ ܡܢ ܚܠܘ̈ܫܐ ܗܠܝܢ ܕܢܚܒܐ ܠܒܪ ܡܢ ܡܬ̈ܐ ܠܒܝܬ ܗܘ̇ܐ ܠܗ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܒܝܘܡܗܘܢ ܐܝܟ ܬܠܬܝܢ. ܫܐܠ ܐܢܘܢ ܒܫܘܪܐ. ܘܝܕܥ ܒܕܘܟܝܗܘܢ ܒܒܪ̈ܐ ܚܘܪ̈ܐ. ܘܢܗܝܪܗ *ܠܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܘܡܒܕܪܬܗ̇ ܠܗ ܒܝܘܡ ܒܨܦܪܐ. ܘܫܡܠܬ̇ *p. 30. ܘܐܟܠܬ̇ ܠܦܘܣܩܘܣ ܕܡܠܟܐ ܕܨܘܪ. ܘܟܕ ܝܠܕܬ̇. ܬܓܪ̇ ܒܥܘܦܪܗ̇. ܘܦܩܕ ܕܠܐ ܐܢܫ ܐܚܪܝܢ ܢܠܒܫ ܒܝܘܡ. ܐܠܐ ܡܠܟܐ ܒܠܚܘܕ. ܘܝܗܒ ܠܗ ܠܗܪܩܠܝܘܣ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܗܘܐ ܦܩܕ ܚܠܦܘܗܝ.

ܘܗܘ̇ ܗܢܐ ܗܪܩܠܝܘܣ ܚܒܝܒܐ ܗܘ̣ ܒܠܗܘܢ ܠܚ̈ܝܠܐ ܕܪ̈ܘܡܚܐ ܫܦܝܪܐ. ܕܦܘܪܦܘܪܘܢ ܘܕܝܣܘܪܬܐ ܘܕܐܪܓܘܢܐ ܘܕܟܘܠܝܘܢ ܘܕܦܪܘܣܝܘܢ[1]. ܘܟܠ ܓܢ̈ܣܐ ܘܕܡ̈ܘܬܐ ܕܐܝܬ ܒܐܪܥܐ. ܘܗܘ̇ ܚܒܪ ܘܝܗܒܐ[2] ܐܦ ܠܒ̈ܢܝܐ ܘܒ̈ܢܝ ܓܒܝܬܐ. ܕܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܗܠܩܝܢ ܡܢ ܢܚܠܐ ܕܦܝܫܘܢ. ܘܗܘ̇ ܓ̇ܠܦ ܠܒܢ̈ܝܫܐ. ܘܟܠ ܕܓܒܪܐ ܗܘ̇ܐ ܚܒܝܒܐ.

ܘܒܗܘܢ ܒܝ̈ܘܡܬܐ ܗܢܘܢ ܐܝܬ ܗܘ̇ܐ ܓܒܪܐ ܚܕ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܡܬܘܪܬܐ ܗܘ̇ܐ ܪܗܘܡܝܐ. ܘܓܒܪܐ ܗܘ̇ܐ ܓܢܒܪܐ. ܘܗܘ̇ܐ ܕܝܢ ܒܝܘܡ̈ܘܗܝ، ܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܒܬܘܠܬܐ. ܘܫܦܝܪܬ ܒܚܙܘܐ ܒܓܘܢܬܐ ܕܗܡܫܠܐ. ܘܒܒܝܬܐ ܗܘܬ̇ ܒܗܝܢܬܐ ܒܝܘܩܐ ܕܗܪܩܘܣ ܐܠܗܬܐ. ܘܡܫܡܫܢܝܬܐ ܗܘܬ̇ ܡܥܒܕܢܝܬ̇. ܘܟܕ ܚܙܝܗ̇ ܪܗܘܡܝܢܐ ܐܬܪܓܪܓ ܠܗ̇. ܘܟܠ ܟܠܝܗ̇ ܘܟܠܝܬ̇ ܒܝܘܡ. ܘܟܕ ܚܙܬ̇ ܕܓܠܝܬ̇. ܗܘܬ̇ ܒܚܫܠܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܢܓܪܐ ܗܘܬ̇ ܢܦܫܗ̇ ܕܠܐ ܢܓܒܘܢ ܒܗ̇ ܒܡܘܡ̈ܝܐ ܕܗܪܩܘܣ ܘܢܫܬܠܛܘܢ̇. ܘܟܕ ܝܠܕܬ̇ ܢܣܒܬ̇ ܬܪܝܗܘܢ ܒܒ̈ܢܝܗ̇ ܠܐܒܘܗܘܢ. ܘܗܘ̇ ܢܣܒ ܐܢܘܢ ܠܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܘܪܒܝܬ ܐܢܘܢ. ܘܟܕ ܪܒܘ ܛܠܝ̈ܐ ܗܘܘ ܓܒܪ̈ܐ ܓܢܒܪ̈ܝ، ܚܝܠܐ. ܘܫܡܐ ܠܗܘܢ ܐܒܘܗܘܢ ܫܡ̈ܗܐ. ܚܕ ܪܘܡܝܠܘܣ ܘܐܚܪܢܐ ܪܗܘܡܘܣ. ܘܒܢܐܘܗ̇ ܬܪܝܗܘܢ ܠܪܗܘܡܐ. ܘܐܬܩܪܝܬ̇ ܒܗ̇ ܬܪ̈ܝܗܘܢ.

[1] Scr.: ܘܕܦܪܘܣܝܘܢ. — [2] Leg. potius ܘܝܗܒ (?).

ܘܕܒܘܠܬܗ̇. ܥܒܕܗ ܠܪܥܝܐ ܕܢܐܙܠ ܠܒܝܬܗ. ܘܗܘ ܡܬܬܒܪܢ ܒܠܒܗܘܢ ܥܠ ܗܕܐ ܡܠܬܐ. ܘܒܫܢܬܐ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܫܠܝܚܐ ܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܪܗܛ ܗܘܐ ܘܠܩܘܒܠܗ ܠܗ ܘܫܐܠܗ̇. ܘܒܥܕ ܒܫܠܡܗܘܢ. ܠܗ. ܘܫܐܠ ܐܢܘܢ ܥܠ ܫܠܡܐ. ܘܚܙܐ ܕܒܕܡܘܬܗܘܢ ܕܒܪܢܫܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܫܡܥܗ ܗܘܐ ܠܐܢܬܬܐ ܚܕܐ. ܘܒܥܕܬ ܠܗ ܡܢܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܐܠܗ ܘܐܡܠܗ ܠܗܘ ܡܐܢܐ ܠܦܘܚܡܐ ܚܠܒܐ ܕܝܘܡ. ܘܟܕ ܚܙܗ̇ ܐܬܗܪ ܒܫܘܦܪܗ. ܘܦܩܕ ܕܐܢܫ ܐܚܪܢ ܡܢܗ ܠܐ ܢܠܒܫ. ܐܠܐ ܐܢ ܗܘ ܚܠܒܐ ܒܠܚܘܕ. ܘܝܗܒ ܠܗ ܬܘܒ ܠܡܪܝܠܘܣ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܗܘܐ ܦܩܕ ܫܠܝܡܘܗܝ. ܘܒܬܟܗ̇ ܕܗܘ ܐܬܘܗܝ ܐܒܐ ܕܚܠܒܘܬܗ. Cod. M. Br.

ܘܗܢܐ ܡܪܝܠܝܣ. ܗܘ ܚܘ ܗܘܐ ܙܘܒܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܓܒܪܐ ܥܦܪܢܐ. ܘܐܚܝܕܐ ܦܠܝܢ ܬܘܒ ܡܬܓܚܟܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܗܘ ܚܘ ܘܐܙܠ ܠܚܘܫܟܐ.

ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ ܐܝܬ ܗܘܐ ܓܒܪܐ ܒܐܬܪܐ ܕܒܪܝܢܐ. ܘܫܡܗ ܗܘܐ ܙܘܒܝܢܐ. ܘܓܒܪܐ ܗܘܐ ܥܬܝܪ ܫܠܐ. ܘܒܝܘܡܬܗ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܓܪܬܐ ܗ̇ܝ ܕܫܠܝܚܐ. ܒܬܠܬܐ ܫܢܐ ܥܡܪܬ ܒܚܘܒܐ. ܘܒܝܕܝܐ ܗܘܬ ܒܡܕܝܢܬܐ ܒܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥ ܐܠܗܐ. ܘܟܕ ܝܠܕܐ ܗܘܐ ܙܘܒܝܢܐ. ܐܬܦܪܦܪ ܠܗ̇. ܘܟܠ ܚܠܝܨ ܘܒܛܝܢܬ ܒܝܬܗ. ܘܟܕ ܐܬܚܙܝܬ ܕܒܛܝܢܬ ܒܝܬܗ. ܗܘܬ ܒܕܝܠܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܢܛܪܐ ܗܘܬ ܢܦܫܗ̇ ܕܠܐ ܢܬܚܫܘܢ ܒܗ̇ ܒܡܕܒܪܐ ܕܐܪܥܐ ܐܠܗܐ ܘܒܛܠܝܗ̇. ܘܟܕ ܝܠܕܬ ܬܪܝܢ ܬܐܡܝܐ. ܫܒܩܬ ܐܢܘܢ ܐܒܗܘܢ. ܘܝܗܒ ܐܢܘܢ ܠܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܡܪܒܝܬ ܐܢܘܢ. ܘܟܕ ܪܒܘ ܛܠܝܐ ܗܢܘܢ ܒܪܐ: ܫܡ ܠܗܘܢ ܐܒܗܘܢ ܫܡܗܐ. ܠܚܕ ܚܕ ܪܘܡܝܠܐܘܣ. ܘܠܚܕ ܐܚܪܢܐ. *ܪܘܡܘܣ. ܘܗܢܘܢ ܒܢܘ ܠܪܘܡܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܐܬܟ[ܠܠܘ ܒܫ]ܡܗ̇ ܘܠܒܠܗܘܢ ܦܠܛܝܘܢ ܦܪܝܣ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܪܘܡܝܐ. ܥܠ ܡܛܠ *f. 195 r° a.

*Nöld. p. 29. *ܬܘܒ ܬܫܥܝܬܐ ܕܗܘܬ ܡܢ ܒܬܪ ܦܘܠܓܐ ܕܠܫܢܐ. ܒܝܘܡܝ ܦܠܓ. ܘܐܝܬ ܒܗ̇ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܥܠ ܡܪܢ ܀

ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܦܘܠܓܐ ܕܠܫܢܐ ܒܝܘܡܝ ܦܠܓ. ܓܒܪܐ ܚܕ ܡܢ ܒܢܝ ܢܘܚ. ܡܠܟܘܬܐ ܗܘܐ ܐܚܝܕ. ܗܢܐ ܩܛܠ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܬܐ ܘܥܒܕ ܒܝܬ ܕܘܪ̈ܐ, ܢܟܣܐ. ܘܒܢܐ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܩܪܗ̇ ܟܢܘܫ ܥܠ ܫܡܗ. ܕܐܝܬܝܗ̇ ܦܘܢܝܩܐ ܕܣܘܪܝܐ. ܘܡܬܘܡܢܐ ܒܠܫܢܐ ܣܘܪܝܝܐ ܨܘܪ. ܘܗܘܘ ܠܗ ܬܪ̈ܝܢ[1] ܒܢ̈ܝܢ. ܣܘܪܘܣ ܒܘܟܪܗ ܘܩܝܠܝܩܘܣ ܘܦܘܢܝܩܘܣ ܬܠܝܬܝܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܓܢܘܪܐ ܒܗܘܢ ܐܫܠܛ ܒܗ̇ ܒܨܘܪ[2] ܫܢ̈ܝܢ. ܘܡܢ ܕܡܝܬ ܦܠܓ[3] ܠܒܢ̈ܘܗܝ, ܘܝܗܒ ܠܦܘܢܝܩܘܣ ܦܘܢܩܐ. ܘܠܩܝܠܝܩܘܣ ܝܗܒ ܠܗ ܟܠܗ̇ ܩܝܠܝܩܝܐ. ܘܠܣܘܪܘܣ ܟܠܗ̇ ܣܘܪܝܐ. ܘܡܢ ܒܬܪܗ ܕܦܘܢܝܩܘܣ. ܗܘܐ ܡܫܠܡܘ ܓܒܪܐ ܢܣܝܒܐ ܘܚܟܝܡܐ ܣܓܝܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܬܦܪܢܣܐ ܥܠ ܣܘܪ̈ܝܐ, ܢܟܣܐ ܕܨܘܪ. ܒܢܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܝܢ ܐܟܠ ܚܠܘܢܐ ܕܢܟܣܐ ܕܡܬܘܡܢܐ ܡܘܪܟܠܐ[4]. ܘܡܦܠܦܠ ܗܘܐ ܦܘܡܗ ܕܟܠܒܐ ܡܢ ܕܡܗ ܕܚܠܘܢܐ ܗܘ. ܘܣܒܪܐ ܠܗ ܡܪܟܠܘܣ ܠܪܥܝܐ ܗܘ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܛܠ ܟܠܒܐ. ܘܡܚܘܐ ܐܝܬ, ܪܥܝܐ ܒܡܒܪܐ ܚܘܪܐ. ܘܦܪܘ[5] ܒܗ ܠܦܘܡܗ ܕܟܠܒܐ. ܘܡܚܘܝܗ ܗܘ ܪܥܝܐ ܠܡܪܟܠܐ ܐܝܟ ܟܠܝܠܐ ܘܫܦܝܪܗ ܒܪܝܫܗ. ܘܡܢ ܕܚܙܬ ܫܡܥܐ ܟܠܗܘܢ, ܚܙܘ, ܡܪܟܠܘܣ ܕܐܝܟܢܐ ܡܦܪܓ ܒܡܒܪܐ ܗܘ. ܬܘܒ ܘܐܬܕܡܪ ܒܫܦܪܗ. ܘܫܟܠܗ ܡܢ ܪܥܝܐ. ܘܠܘܬܗ ܐܚܪܢܐ ܗܘܬ ܠܗ ܒܟܠܝܠܘܬܐ. ܘܫܟܠܗ ܠܗܘ ܪܥܝܐ ܘܠܗܘ ܟܠܒܐ ܘܢܩܡ ܠܫܦܝܪ̈, ܢܟܣܐ. ܘܡܢ ܕܡܫܠܡ ܗܘܘ ܬܪܝܗܘܢ. ܒܢܐ ܗܘ ܟܠܒܐ ܬܘܒ ܠܚܠܘܢܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܪܕܦ ܘܠܒܟܗ. ܘܡܚܘܐ ܐܪܓܘܢܐ ܡܪܟܠܘܣ ܠܚܠܘܢܐ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܟܠܒܐ. ܘܡܢ ܕܚܙܐ ܚܘܐ

[1] Leg.: ܬܠܬܐ. — [2] Suppl. ܫܢ̈ܝܢ. — [3] Suppl. ܐܪܥܐ. — [4] Scrib.: ܡܪܟܠܘܣ ܡܘܪܟܠܐ. — [5] Lege: ܘܦܪܘ.

ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܗܪܩܠܝܘܣ ܢܨܝܚܐ

Mus. Brit. Add. 12152, f. 194 v° *a.*

ܗܘܬ݂ ܕܝܢ ܒܬܪ ܦܘܠܓܐ ܕܫܢܝ̈ܐ ܕܡܫܝ̈ܚܘ ܦܠܓ. ܓܒܪܐ ܚܕ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܢܫܐ. ܘܐܣܛܪܛܠܛܐ ܗܘܐ ܐܓܒܘܪ[1]. ܗܢܐ ܗܟܝܠ ܗܘܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܬ݂ܐ ܘܥܡܪ ܒܗܦܪ ܢܒܟܐ. ܘܒܟܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܢܦܩܐ ܡܥܒܕ ܓܒܘܪ[1]. ܕܡܬܬܘܪܐ ܠܫܢܝ̈ܐ ܣܓܝܐܬ ܛܒ. ܘܗܘܐ ܠܗ ܬܠܬܐ ܒܢ̈ܝܢ. ܣܘܪܝܘܣ ܒܡܕܝܢܬܗ. ܘܩܘܠܝܛܘܣ ܬܠܝܬܝܗ. ܘܦܠܩܝܕܘܣ ܬܠܬܝܗܘܢ. ܘܗܘܐ ܓܒܘܪ[1] ܐܒܘܗܘܢ ܐܡܟܠ ܒܝܘܡ ܚܕ. ܡܫܟܝܢ. ܘܟܕ ܚܙܐ. ܦܠܓ ܐܪܒܥܐ ܠܒܢ̈ܘܗܝ. ܘܝܗܒ ܠܦܠܩܝܕܘܣ. ܦܘܠܓܐ. ܘܠܩܘܠܝܛܘܣ ܝܗܒ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܠܣܘܪܝܘܣ ܝܗܒ ܠܗ ܣܘܪܝܐ. ܘܡܕܝܢܬܗ ܕܦܠܩܝܕܘܣ. ܗܘ ܗܘܐ ܗܪܩܠܝܘܣ ܓܒܪܐ ܢܨܝܚܐ ܘܓܢܒܪ ܚܝܠܐ. ܗܘܐ ܓܝܪ ܓܢܒܪܐ: ܟܕ ܡܬܦܪܓܠܐ ܒܠ ܗܦܪ ܢܟܐ ܕܝܘܪ. ܘܝܕܥܐ ܒܠܒܐ ܚܕ ܕܪܟܝܐ. ܟܕ ܠܓܒܝ ܚܠܝܘܬܐ ܕܟܢܟܐ ܘܐܟܠ ܒܗ. ܕܡܬܬܘܪܐ ܡܢܟܘܠܐ. ܘܡܬܦܠܦܠ ܗܘܐ ܦܘܡܗ ܕܗܘ ܒܠܒܐ ܡܢ ܕܡܗ ܕܗܘ ܚܠܝܘܬܐ. ܘܢܦܩܐ ܠܗ ܗܪܩܠܝܘܣ ܠܪܟܝܐ ܗܘ ܕܟܢܐ ܗܘ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܛܠ ܗܘ ܒܠܒܐ. ܘܡܚܙܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܪܟܝܐ ܒܒܪܐ ܘܢܦܩ ܒܗ ܦܘܡܗ ܕܗܘ ܒܠܒܐ. ܘܟܒܫ ܠܗ ܗܘ ܪܟܝܐ ܡܢ ܗܘ ܒܒܪܐ ܒܠܒܠܐ ܘܫܡܗ ܒܪܚܡܗ. ܘܟܕ ܕܚܙ ܒܠܗܘܢ ܡܫܒܚܐ: ܚܝܘܗܝ ܗܪܩܠܝܘܣ ܠܒܠܒܠܐ ܗܘ ܕܡܢ ܒܒܪܐ ܕܪܦܪܦ ܗܘܐ ܠܒ. ܘܐܬܕܟܪ ܒܦܘܪܗ. ܘܫܩܠܗ ܠܗܘ ܒܠܒܠܐ ܡܢ ܗܘ ܪܟܝܐ. ܘܠܚܘܝܐ ܐܝܢܐ ܫܩܠܗ ܗܪܩܠܝܘܣ ܠܪܟܝܐ ܘܠܒܠܒܐ. ܘܢܦܩ ܠܗܦܪ ܢܟܐ. ܘܝܕܥܐ ܒܠܒܐ ܚܠܝܘܬܐ ܚܕ ܟܕ ܡܬܚܠܝ. ܘܪܗܛ *ܗܘ ܒܠܒܐ ܘܠܒܒܗ. (f. 194 v° *b.*) ܘܐܬܦܗ ܗܘܐ ܗܪܩܠܝܘܣ ܠܚܠܝܘܬܐ ܡܢ ܦܘܡܗ. ܘܫܒܩܗ ܠܪܟܝܐ ܕܢܐܟܘܠ ܠܒܝܫ. ܘܗܘ ܗܪܩܠܝܘܣ ܡܬܚܠܝ ܗܘܐ

[1] Sic ms

PSEUDO-DIOCLIS FRAGMENTUM.

Fragmentum hoc edidit Lagarde in libro *Analecta Syriaca*, p. 201-205, e cod. Mus. Brit. add. ms. 12152, scripto anno 837 p. Chr. n. (cf. Wright, *Catal.*, p. 498).

Alterum exemplar nuper innotuit, in cuius possessionem cum venisset H. Zotenberg, Theodoro Nöldeke dono dedit, isque perhumaniter mihi Romam misit. Sed cum inter duo exemplaria pernimium intersit, ea separatim edere et latine vertere satius esse duxi. Cod. Nöldeke, chartac., p. 33 constans, et vocales adscriptas praebens ad rationem scripturae nestorianae, nostra aetate descriptus est ex archetypo saec. xiv in urbe Koi Kerkūk asservato; praeter hoc fragmentum continet vitam S. Šallīṭā (cf. Bedjan, *Acta Mart.*, I, 424).

Emendationes quas recenset Wright (*op. cit.*, p. 499, n.) in textum nostrum receptae sunt, nonnullasque iis addere licuit ex quo cl. E.-W. Brooks locos dubios cum codice contulit.

De auctore autem et origine fragmenti quid statuendum sit breviter attigimus in praefatione ad conversionem latinam.

I. G.

[ܡܟܬܒ ܙܒ̈ܢ]ܐ ܕܐܘܣܒܝܘܣ ܩܣܪܝܐ.[1] ܡܢ Brit. Mus. Add. 17216, f. 1.
[ܦܢܩܝܬܐ ܕܒ]ܗܘܢ ܠܥܠܝܬ ܠ[ܡܚܣ̈]ܢܐܐ[2]
[ܘ.....ܘ]ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܩܕܘܢܝܐ

ܐܕ[ܡ ܒܪ ܡ]ܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܐ[ܘܠܕ ܠ]ܫܝܬ ܀ ܫܝܬ ܒܪ ܡܐܐ [ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ] ܐܘܠܕ ܠܐܢܘܫ ܀ ܐܢܘܫ ܒܪ ܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܩܝܢܢ ܀ ܩܝܢܢ ܒܪ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܡܗܠܠܐܝܠ ܀ ܡܗܠܠܐܝܠ ܒܪ ܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܝܪܕ ܀ ܝܪܕ ܒܪ ܡܐܐ [ܘ]ܫܬ[ܝܢ] ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܚܢܘܟ ܀

⌝ܘܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܕܝܪܕ ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܩܕܡܝܐ[3] ܀

ܚܢܘܟ ܒܪ ܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܡܬܘܫܠܚ ܀ ܡܬܘܫܠܚ ܒܪ ܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܫܒܥ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܠܡܟ ܀ ܠܡܟ ܒܪ ܡܐܐ ܘܬܡܢܝܐ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܢܘܚ ܀ ܢܘܚ ܒܪ ܚܡܫܡܐܐ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܫܝܡ ܀

ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܫ̈ܢܝܢ ܕܢܘܚ ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܀

ܫܝܡ ܒܪ ܡܐܐ [ܫ̈ܢܝܢ] ܐܘܠܕ ܠܐܪܦܟܫܪ ܀

⌝ܘܒܫܢܬ ܡܐܐ [ܕܫ]ܝܡ ܗܘܐ ܛܘܦܢܐ[3] ܀

ܡܢ ܐܕܡ ܕܝܢ [ܥܕܡ]ܐ ܠܛܘܦܢܐ. ܬܪ̈ܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܡܐܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܀

[ܐܪܦ]ܟܫܪ ܒܪ ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܫܠܚ ܀ ܫܠܚ ܒܪ ܡܐܐ [ܘܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܥܒܪ ܀]

[1] Fragmentum hoc cuiusdam epitomes Eusebianae, prelo minime dignum, praetermittere primum in animo habebamus; sed, cum Wright peculiarem articulum ei assignavit in suo *Catalogo* (n. DCCCCXIV, p. 1041), ut parcamus curiosorum labori, illud vulgare satius duximus. Codex e quo detractum est id folium primum scriptus est, Wright iudice, saec. VIII vel IX. — [2] Wright secutus ita scripsi; sed, utrum ܠܡܚܣ̈ܢܐ an ܠܡܟܣ̈ܢܐ sit vox perspicue discernere non possum. — [3] Voces minio scriptae.

ܬܘܒ ܕܒܟܡܐ ܠܫ̈ܢܐ ܗ̈ܢܘܢ ܕܒܪ̈ܝܢ ܣܦܪܐ
ܡܛܠ ܗܕܐ ܕܫܐܠܬ ܐܚܝ ܡܢܕܡ ܕܐܬܕܪܟܬ
ܡܫܘܕܥܢܐ ܠܝ ⁘

*f. 52 v° b. ܒܒܒܠ *ܕܝܢ ܐܬܒܠܒܠܘ ܒܫܢܝܐ ܕܗܘܝܢ ⌈ܠܠܫ̈ܢܐ ܫܒ̈ܥܝܢ
ܘܬܪ̈ܬܝܢ[1]. ܘܗܕܐ ܬܘܒ ܕܪ̈ܟܝܒܬ ܕܬܪܒ ܕܒܒܝܬܐ ܗܘܘܢ
ܕܢ̈ܕܒܝܢ ܣܦܪܐ ܘܐܦ ܗܕܐ ܡܫܘܕܥܢܐ ܠܝ. ܢܒܣܬܒܗܘܢ
ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܚܒ ܣܦܪܐ. ⌈ܫܬܐ ܕܝܠܬ[1]. ܕܐܠܬܝܗܘܢ
ܫ̈ܝܢܐ ܘܐܝܒ̈ܪܝܐ ܘܪ̈ܗܘܡܝܐ[2] ܘܐܪ̈ܡܢܝܐ ܘܡ̈ܕܝܐ
ܘܐ̈ܠܢܝܐ ⌈ܘܕܢܫܩ ܕܗܘܝܢ[1] ܟܬܒ̈ܝܐ ܘܣܘܪ̈ܝܝܐ.
ܘܡ̈ܠܟܝܐ ܘܦܪ̈ܣܝܐ ܘܟܠܕ̈ܝܝܐ ⌈ܘܕܢܫܩ ܐܪ̈ܒܥ[1] ܡܨ̈ܪܝܐ
ܘܢ̈ܒܛܝܐ ܘܦܢ̈ܩܝܐ ܘܗܢ̈ܕܘܝܐ.

ܫܠܡ ܫܪ̈ܒܬܐ ܕܠܫ̈ܢܐ ⁘

[1] Voces minio scriptae. — [2] Ms. ܘܪ̈ܗܘܡܝܐ (?) arctissime et indistinctissime.

ܘܠܦܬܪܘܣܝܢ ܕܢܦܩܘ¹ ܡܢ ܬܡܢ ܦܠܫ̈ܬܝܐ ܘܩܦܘܕ̈ܩܝܐ ܕܐܝܬܝܗ̈ܘܢ ܐܘ̈ܢܝܐ ܘܡܩ̈ܕܘܢܝܐ² ܘܦܪ̈ܘܓܝܐ ܘܒܝ̈ܬܘܢܝܐ ܘܦܦܠܓܘ̈ܢܝܐ ܘܓ̈ܠܛܝܐ ܩ̈ܦܕܘܩܝܐ ܘܒܝܬ̈ܢܝܐ. ܘܒܢܝܢ ܐܘܠܐ ܠܓܒܘܢ ܕܐܬ̈ܪܝܗܘܢ ܘܓܪ̈ܡܢܝܐ. ܘܥܪ̈ܒܝܐ ܘܗ̈ܠܝܢܝܐ ܘܦ̈ܣܢܝܐ. ܢܘ̈ܡܣܐ ܐܝܬܝܗܘܢ³ ܐܪܡܠܝܢܝܐ. ܐܪܡܢܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܦܪ̈ܘܓܝܐ. ܡܪ̈ܓܘܣܝܐ ܓ̈ܠܛܝܐ ܣܪ̈ܡܛܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܣ̈ܩܝܐ ܘܐܪܬ̈ܘܣܝܐ. ܒܪ̈ܘܡܝܐ ܐܝܬܝܗ̈ܘܢ ܡ̈ܠܝܣܝܐ ܘܦܝܣ̈ܝܕܝܐ ܘܐܦ̈ܪܣܝܐ⁴ ܐܪ̈ܘܕܝܐ ܐܝܬܝܗ̈ܘܢ ܩܘܦ̈ܪܝܐ ܙܓ̈ܪܝܐ ܦܠܓܝܢ ܘܡܫܥܒܕܝܢ ܘܐܝܟܢ ܠܡܕܝܢܬܐ ܣܦ̈ܬܝܬܐ⁵ ܐܝܬܝܗܘܢ ܐܣܦ̈ܢܕܝܐ ܘܩܘܪ̈ܣܝܐ. ܘܪܘܣܝܘܢ⁶ ܕܒ̈ܢܝ ܚܡ ܒܦܠܓܘܬܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܬܝܡܢܝܐ ܘܡܠܝܠ ܡܢ ܡܕܢܚܐ

⌉ܘܒ̈ܢܝ ܫܝܡ⁷ ܘܫܝܡ ܐܘܠܐ ܐܦ ܗ̣ܘ ܐܒܘܗ̈ܘܢ ܕܒ̈ܢܝ ܥܒܪ *ܐܚܘܗܝ ܕܝܦܬ⁸ ܪܒܐ. ܒ̈ܢܝ ܫܝܡ ܥܝܠܡ ܥܝܠܡ̈ܝܐ ܐܫܘܪ ܦܪ̈ܬܘܝܐ ܐܪܦܟܫܪ ܐܪ̈ܡܝܐ ܘܠܘܕܝܡ ܠܘ̈ܕܝܐ ܘܐܪܡ ܣܘ̈ܪܝܐ. ܘܒ̈ܢܝ ܐܪܡ ܗܘ̈ܝܢ ܒܥܘܨ ܘܚܘܠ ܘܓܬܪ ܘܡܫ. ܘܡܢ ܣܘ̈ܪܝܐ ܐܬܝܠܕܘ ܕܪ̈ܡܣܩܝܐ ܘܡܕ̈ܝܢܝܐ. ܘܒ̈ܢܝ ܚܘܨܐ ܘܡܕ̈ܒܪܝܐ: ܘܢܦܩ ܐܘܠܐ ܠܠܡܘܕܕ ܘܠܐܦ̈ܪܝܩܝܐ. ܫܠܦ ܐܘܠܐ ܗܢ̈ܕܘܝܐ ܘܣܪ̈ܩܝܐ. ܝܩܛܢ ܝܩܛ̈ܢܝܐ⁹. ܗܕܘܪܡ ܐܘܠܐ ܐܪ̈ܟܝܐ. ܐܘܙܠ ܐܬܠ̈ܝܐ ܘܕܩ̈ܠܝܐ.¹⁰ ܕܩܠܐ ܐܘܠܐ ܒܩܣ̈ܪܝܐ¹¹ ܘܟܠ̈ܕܝܐ⁹. ܥܘܒܠ ܣܘܪ̈ܝܐ ܘܒ̈ܢܝ ܫܒܐ⁹. ܐܒܝܡܐܝܠ³ ܒܪ̈ܒܪܝܬܝܐ⁹. ܫܒܐ ܣܒ̈ܐܝܬܝܐ. ܐܘܦܝܪ ܗܢ̈ܕܘܩܝܐ ܘܚܕܪ̈ܡܘܬܝܐ⁹. ܚܘܝܠܐ ܐܘܠܐ ܬܘܒ̈ܢܝܐ ܘܚܒܫ̈ܝܐ⁹. ܝܘܒܒ ܒܪ̈ܒܪܝܝܐ. ܘܪܘܚܐ ܕܝܪ̈ܬܘܬܗܘܢ ܐܝܬܝܗ̇ ܡܕܝܢܐ ܟܠܗ̇ ܘܡܕܝܢܬܐ ܩܠܝܠ ܡܢ ܬܝܡܢܐ. ܕܡܬܬܚܡܐ ܡܢ ܟܢܦܐ ܬܝܡܢܝܬܐ ܕܡܕܒܪܐ.¹² ܣܦܪ ܬܘ̈ܠܕܬܐ ܕܒܕܒܪܐ ܕܡܬܬܠܝ ܒܪܐ ܠܓܒܪܐ ܫܢܝܐ ܕܡܢ ܟܠܡ ⁘ * f. 52 v° *a.*

[1] Ms. ܢܦܩܘ. — [2] Ms. ܡܩ̈ܕܝܐ" : e Libro Generationis correxi. — [3] Ms. cum puncto post vocem. — [4] Ms. ܦܪܝܐ" : e I Esdr., iv, 9 (vers. syr.), correxi. — [5] Ms. bis, prima vice minio scriptum. — [6] Ms. ܘܪܘܡܣܝܘܢ. — [7] Voces minio scriptae. — [8] Ms. ܕܝܘܦܬ. — [9] Ms. sine puncto post verbum. — [10] Vel ܘܕܩ̈ܠܝܐ : punctum non apparet. — [11] Ms. ܒܩܨܪ̈ܝܐ. — [12] Ms. ܡܕܒܪ.

ܫܪ̈ܒܬܐ ܕܠܫ̈ܢܐ :·:[1]

Brit. Mus. Add. 14541, f. 52 r° a.

ܬܘܒ ܦܘܫܩܐ ܕܟܠܗܘܢ ܠܫ̈ܢܐ ܘܕܐܝܟܢܐ ܗܘ ܐܝܟܐ ܕܟܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܟܠܗܘܢ ܠܫ̈ܢܐ ܕܡ̈ܦܪܫܢ ܠܐܘܣܒܝܣ ܩܣܪܝܐ :·:

ܒܢ̈ܝ ܢܚܬ ܓܒܪ ܐܘܠܕ ܟܘ̈ܫܝܐ ܘܡܨܪ̈ܝܐ ܘܩܪ̈ܕܘܡܝܐ.[2] ܡܨܪܝܢ ܐܘܠܕ ܡܘ̈ܦܝܐ ܘܦܘܠܣܛܝܐ.[3] ܟܢܥ، ܐܘܠܕ ܟܢ̈ܥܢܝܐ ܘܦܠܫܬ̈ܝܐ. ܢܘ ܐܘܠܕ ܐ̈ܠܝܢܐ ܘܐܡܘܪ̈ܝܐ ܘܦܠܫܬ̈ܝܢܝܐ. ܬܘܒܠ ܐܘܠܕ ܐܢܛܘܟܝܐ ܘܐ̈ܬܘܪܝܐ. ܟܢܥܢ ܐܘܠܕ ܟܘܪ̈ܕܝܐ ܘܦܠܫܬ̈ܝܐ.[3] ܬܪܝܫ ܐܘܠܕ ܬܪ̈ܩܝܐ[4] ܘܒ̈ܢܝ ܓܡܪ. ܐܫܟܢܙ ܐܘܠܕ ܐܪ̈ܡܢܝܐ ܘܒܝܬ̈ܢܝܐ ܘܩܦܕ̈ܩܝܐ.[5] ܦܘܛ[6] ܐܘܠܕ ܐܘܦܝܪ̈ܐ ܘܓܘܦ̈ܢܝܐ ܘܐܢ̈ܛܠܝܐ. ܬܘܓܪܡܐ ܐܘܠܕ ܬܘܩ̈ܪܡܝܐ ܘܡܫܝܢ̈ܝܐ ܘܟܝ ܗܘ. ܐܠܝܫܐ ܐܘܠܕ ܐܬܘܢ̈ܝܐ. ܬܪܫܝܫ ܐܘܠܕ ܦܠܝܩ̈ܝܐ. ܟܬܝܡ ܐܘܠܕ ܐܟܪ̈ܝܐ ܕܐܬ̈ܘܢܝܘܬܗܘܢ ܟܢܫ̈ܝܘܢܝܐ. ܕܘܕܢܝܡ[7] ܐܘܠܕ ܕܪ̈ܕܢܝܐ ܘܠܘ̈ܛܝܦܝܐ ܘܪ̈ܘܡܝܢܝܐ ܕܐܬ̈ܘܢܝܘܬܗܘܢ ܒܟܢܘ̈ܢܝܐ ܘܒ̈ܪܒܪܝܐ

ܒ̈ܢܝ ܚܡ[8] ܒܟܫ ܐܘܠܕ ܒܟ̈ܫܢܝܐ ܘܟ̈ܢܥܢܝܐ ܘܦܘ̈ܛܝܐ ܘܟܝ̈ܢܝܐ[7] ܘܒ̈ܢܝ[9] ܟܘܫ.[8] ܫܒܐ ܘܚܘܝܠܐ ܘܣܒܬܐ ܘܪ̈ܥܡܐ ܘܣܒܬܟܐ ܘܬܪܟܐ ܘܣܦܪ̈ܘܗܝ. ܘܟܢܥܢ ܘܒ̈ܢܝ ܪܥܡܐ ܫܒܐ ܘܕܕܢ. ܘܡܨܪ̈ܝܢܝܐ[10] ܘܡܨܪ̈ܝܢܝܐ[7] ܘܒ̈ܢܝ ܪܥܡܐ[8] ܫܒܐ ܘܕܕܢ

*ܕܐܬ̈ܘܢܝܘܬܗܘܢ ܫܪ̈ܟܐ ܘܦܪ̈ܘܢܝܬܐ. ܟܘܫ ܐܘܠܕ ܠܢܡܪܘܕ ܓܢܒܪܐ ܗܘ̇ ܒܐܪܥܐ ܠܒܒܠ ܘܠܐܪܟ ܕܐܬ̈ܘܢܝܗ̇ ܐܪ̈ܘܗ ܘܠܐܟܪ ܕܐܬ̈ܘܢܝܗ̇ ܢܨܝܒܝܢ ܘܠܟܠܢܐ[11] ܕܐܬ̈ܘܢܝܗ̇ ܩܛܝܣܦܘܢ ܘܠܪܫܢ ܚܕܝܒܐ ܘܢܝܢܘܐ ܘܠܣܦܪܐ ܘܠܓܠܝܘܪ ܘܠܟܠܚܪ. ܘܡܨܪܝܢ ܐܘܠܕ ܠܠܘܕܝܡ ܘܠܥܢܡܝܡ ܘܠܠܗܒܝܡ ܘܠܢܦܬܘܚܝܡ

*f. 52 r° b.

[1] Inscriptionem (e clausula) addidi. — [2] Ms. : ܩܪܕܘܡܝܐ. — [3] Ms. sine puncto post vocem. — [4] Ms. : ܬܪܩ̈ܝܐ. — [5] Ms. : ܩܦܕ̈ܩܝܐ vel ܩܦܕܩ̈ܝܐ. — [6] Ms. ܦܘܛ. — [7] Ms. ܕܘܕܢܝܡ. — [8] Voces minio scriptae. — [9] Puncta plur. desunt in ms. — [10] Ms. "ܡܨܪܝܢ". — [11] Ms. ܟܠܢܐ".

⁊ܬܘܒ ܕܦܘܠܚܬܐ ܡܬܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܘܟܡ̈ܢܐ ܐܝܬ ܒܗ̇ [1]. ܠܒܪ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܢܗܪܐ ܕܗܘܐ ܐܬܦܠܓܘ ܦܠܓܝ̈ܢ. ܡܢ ܬܘܚܡܗ ܐܝܬ ܗܠܝܢ ܕܡܬܕܒܪܝܢ ܦܪܐܟܛܝܩܘܣ. ܠܒܪ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܝܬ ܗܠܝܢ ܕܡܬܕܒܪܝܢ ܦܘܣܝܩܘܣ. ܘܠܒܪ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܝܬ ܗܠܝܢ ܕܡܬܕܒܪܝܢ ܡܘܪܘܣ. ܘܬܢܝܢܐ ܘܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܡܬܕܒܪܝܢ ܒܢܝܬܗܘܢ. ܕܠܝܬ ܣܟ ܒܟܠܗܘܢ ܬܠܬܐ ܬܪ̈ܝܢ ܐܝܬ. ܘܒܗܕܐ ܐܪܥܐ ܐܝܬ ܬ̈ܐܦܝܐ ܛ̈ܒܠܬܐ. ܕܦܪ̈ܘܕܐ ܘܦܬ̈ܓܡܐ ܘܓܪ̈ܘܒܐ ܟܠ ܡܕܪܟܐ. ܘܒܝܢܝܬܐ ܕܗܦܟܝܢ ܦܠ̈ܛܘܬܐ [2] ܠܡܥܠ ܠܬܚܬ. ܡܛܠ ܕܡܫܡܫܐ ܐܪܥܐ ܗܘ̇. ܒܪܘܚ ܬܢ̈ܝܢܐ ܘܚܝ̈ܘܬ ܝܗܘ ܐܪܥܐ ܡܛܠ ܕܚܠܝܡ ܡܢ ܦܠ̈ܛܘܬܐ. ܘܒܝܢܝܬܐ ܗ̇ܝ ܒܐܠܝܢ ܒܡܫ̈ܝܐ ܕܠܐ ܕܚ̈ܠܐ ܠܐܬ̈ܘܬܐ ܗܢܘܢ. ܘܡܦܩܢ ܡܢ ܓܪ̈ܘܒܐ ܘܒܐܦ̈ܐ ܢܨܝ̈ܬ *ܕܟ̈ܝܢܐ. ܠܐ ܒܪ ܒܐܝܠܝܢ ܠܬܚܬ ܐܦܣܝܐ ܐܢ ܠܐ ܫܩܠܝܢ ܦܘܚܬܐ ܗܘ̇ܝܐ ܡܢ ܒܗܘܢ. ܘܠܐ ܡܢܡܢ ܚܝܝܢ ܒܠܒܗܘܢ ܬܢ̈ܝܢܐ ܡܢ ܕܝܠܬܐ ܕܒܢܝܗ̇. ܠܒܪ ܡܢ ܗܢܘܢ ܠܝܬ ܡܕܡ ܠܬܢܝܢܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܢܒܥܐ ܒܠܒܗܘܢ ܀ *79 v°, col. a.

ܡܢ ܓܘܫܡ ܘܢܦܫ ܘܢܦܫܬ. ܗܢܘܢ [3] ܡܫܟܚܝܢ ܘܬܐܒܝܢ ܒܚܝ̈ܘܬܐ ܘܐܬܪ̈ܘܬܐ ܘܠܫ̈ܢܐ. ܘܐܝܬ ܒܗܘܢ ܕܡܟܢܝܢ ܩܦܪܐ ܚܡܫܬܥܣܪ ܒܒܢ̈ܝܢ. ܘܡܫܪܟܐ ܠܐ ܦܪܝܫ ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܚܕܘܬܐ ܕܠܐ ܒܗܝܠܐ ܪܕܝܢ ܥܠ ܐܦ̈ܝ ܐܪܥܐ.

⁊ܫܠܡ ܕܦܢܝܬܐ ܕܐܢܕܪܘܢܝܩܘܣ ܚܟܝܡܐ [4].

ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܫܡܗܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܣܘܪ̈ܝܝܐ. ܝܘ̈ܢܝܐ. ܟܠܕ̈ܝܐ. ܦܪ̈ܣܝܐ. ܒܒܠ̈ܝܐ. ܝܗܘ̈ܕܝܐ. ܡܨܪ̈ܝܐ. ܡܕ̈ܝܐ. ܦܘܢܩ̈ܝܐ. ܢܘ̈ܒܝܐ. ܐܪܡ̈ܢܝܐ. ܐܠ̈ܢܝܐ. ܗ̈ܢܕܘܝܐ. ܐܪ̈ܒܝܐ. ܛܝ̈ܝܐ. ܟܘܫ̈ܝܐ ܀

[1] Voces minio scriptae. — [2] In marg. ܦܠ̈ܛܘܬܐ ″ܘ. — [3] Ms. ″ܗܢ. — [4] Voces minio scriptae.

ܘܐܦ ܬܪܝܢ ܒܠܗ ܚܠܠܐ ܕܒܝܬ ܢܘܚܐ ܗܘ ܕܗܘܒܐ ܗܘ.
ܘܕܗܘܒܐ ܗܘ ܠܟ. ܘܠܝܬ ܐܚܘܬܗ܀
ܬܘܒ ܕܦܫܝܬܐ ܠܒܪܢܫܘܬܐ ܕܐܢܫܝܢܐ ܐܝܬܝܗ ܘܡܬܩܢܐ
*ܐܝܬ ܒܗ[1]. ܠܒܪܢܫܐ ܕܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܒܠܚܘܕ ܬܫܘܒܚܐ *col. b.
ܕܠܒܠ ܘܡܬܠܒܠ. ܒܒܠܗ ܐܬܪܐ ܕܡܕܝܢ̈ ܐܘܩܝܢܘܣ. ܐܝܟܢܐ
ܕܐܙܠ ܘܫܠܛ ܒܟܘܠܗܘܢ ܒܬܗܘܡܐ ܪ̈ܒܐ. ܐܝܬ ܒܒܢܝ̈ܢܫܐ
ܕܒܫܬܗܘܢ ܠܟ ܡܫܒܚܝܢ ܘܒܡܘܡܪ̈ܬܗܘܢ ܘܡܘܕܝܢ
ܘܫܒܚܝܢ. ܘܒܡܘܡܪ̈ܝܗܘܢ ܕܝܢ ܒܫܠܠܐ ܘܒܟܪ̈ܘܙܐ ܕܠܦܪ̈ܐ.
ܡܐܟܘܠܬܗܘܢ ܐܝܬܝܗ ܥܩܪ̈ܝ ܕܐܪ̈ܥܐ. ܠܒܘܫܐ ܕܝܢ ܠܝܬ
ܠܗܘܢ. ܐܦܠܐ ܒܒ̈ܪܐ ܕܢܫܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܡܬܕܒܪܐ
ܠܚܝ̈ܘܬܗܘܢ. ܘܒܪܡ ܗܠܝܢ ܒܡܘܪ̈ܒܘܬܐ[2] ܡܬܒܛܫܝܢ.
ܘܒܡܫܠܡܐ ܙܒܢ ܡܛܠ ܕܡܬܒܛܫܝܢ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܗܢܘܢ
(ܘ)ܢܫܒܚܝܢ[3] ܡܢܗܘܢ. ܘܒܗܝܢ ܩܠܬܐ ܕܡܬܟܠܝܢ ܒܡܘܪ̈ܒܘܬܐ
ܠܢܘܚܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܡܬܦܪܫܝܢ[4] ܡܢܗܘܢ. ܘܡܢܐ ܕܝܢ ܕܗܦܟܝܢ
ܒܡܘܪ̈ܒܘܬܐ ܠܡܐܙܠ ܠܬܪܝܢ. ܡܬܒܛܫܝܢ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ.
*ܘܡܬܒܛܠܝܢ ܠܗܘܢ ܒܡܘܪܒܐ. ܘܗܢܘܢ ܙܒܢ ܠܗܘܢ. *79 r°, col. a.
ܡܛܠ ܕܒܡܘܪ̈ܒܘܬܐ (ܠܐ)[5] ܡܬܛܒܥܝܢ ܘܠܐܝܢ. ܐܝܟܢܐ
ܕܝܢ ܕܢܦܩܝܢ ܒܡܘܪ̈ܒܘܬܐ (.........)[6]. ܘܠܒܪ ܡܢ ܗܢܘܢ
ܕܝܢ ܟܠ ܠܒܪ ܢܘܚܐ ܟܪ̈ܟܐ ܐܝܬ ܐܢܫ̈ܝܐ ܕܫܒܬܗܘܢ ܠܟ
ܡܫܒܚܢܐ ܘܕܚܝܠܐ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܕܝܢ ܘܒܡܘܡܪ̈ܬܗܘܢ
ܠܟ ܘܡܘܕܝܢ. ܐܦܝ̈ܗܘܢ ܕܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܡܝ̈ܢܗܘܢ.
ܘܪܫܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܡܒܪܟܝܢ ܒܟܠ ܫܠܝܐ. ܡܐܟܘܠܬܗܘܢ
ܕܝܢ ܐܝܬܝܗ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܘܠܕܝܢ ܡܝ̈ܐ. ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܗܘܝܬ
ܒܫܬܐ ܕܝܟܢ ܡܢ ܙܪܥܐ ܘܦܘܡܐ ܐܝܟ ܕܒܝܬ ܐܕܡ.
ܠܐ ܠܒܪ ܦܓܪܐ ܐܝܟܢܐ. ܕܝܟܢ ܠܒܫ ܡܬܚܙܝܢܐ ܐܢܫ ܡܢܝܢ
ܠܡܬܘܗܘܢ. ܠܐ ܡܬܩܝܡ ܟܠ ܐܘܪܚܐ. ܐܝܠܐ ܒܪܘܚܝܢ ܠܒܗ
ܡܢ̈ܐ ܘܡܬܬܪܝܡ. ܠܒܪ ܡܢ ܗܠܝܢ ܠܝܬ. ܐܝܠܐ ܐܠܐ ܢܘܚܐ
ܪ̈ܒܐ. ܘܦܘܪ̈ܫܐ ܪ̈ܒܐ ܕܠܐ ܡܬܒܛܠܝܢ ܘܐܬܪܐ
*ܫܦܝܐ. *col. b.

[1] Voces minio scriptae. — [2] In marg. : ܦܘܪ̈ܫܢܐ. — [3] Ms. ″ܢ. — [4] Ms. ܣܘ. — [5] Deest in ms. — [6] Exciderunt nonnulla.

ܠܐܢܕܪܘܢܝܩܘܣ ܦܝܠܣܘܦܐ ܘܒܬܪܗ ܒܝܬ ܡܫܒܚܬܐ.
ܘܐܬܒܛܠ ܠܗ ܕܝܢ ܠܡܫܘܫܘ ܒܠܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܝܬܒܬܐ
ܕܒܝܫܬܐ. ܒܐܬܪܘܬܐ ܟܪ̈ܝܐ ܕܠܒܪ ܡܢܗܘܢ ܠܝܬ ܡܕܡ
ܐܚܪܝܢ ܐܠܐ ܐܢ ܐܪܒܐ ܗܦܘܟܬܐ ܕܒܠܗ ܙܕܩܐ ܗܘ. ܡܢ
ܡܕܝܢܬܗ ܗܢܝܠ ܕܩܒܠ ܘܒܠܗ ܩܕܪ ܠܒܪ. ܡܢ ܒܠܗܘܢ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܢܝܢ. *ܩܕܡܝܢ ܒܡܕܡܝܬܐ ܕܡܬܬܠܡܝܢ * col. b.
ܒܦܪ̈ܩܝܢܐ. ܘܗܢܘܢ ܗܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܢܦܫ. ܘܡܕܡܝܢ
ܡܡܫܟܢܐ. ܘܠܒܪ ܡܢܗܘܢ ܐܝܬ ܐܚܪܢܐ. ܗܠܝܢ ܕܠܐ
ܐܢܫ ܢܥܒܕ ܡܢ ܡܬܠܘܡ ܐܢܒܢܐ ܘܩܢܝܢܐ ܡܬܬܘܪܝܢ. ܠܐ ܓܝܪ
ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܐܦܠܐ ܒܠܡܫܡܫܐ ܕܒܢܝܢܫܐ
ܡܬܢܓܣܝܢ. ܐܠܐ ܦܓܪܗܘܢ ܒܒܝܬ ܠܒܘܫܗܘܢ.
ܘܡܐܒܠܬܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܢܩܐ ܘܬܚܫܐ ܕܬܪ̈ܝܢ. ܐܦܠܐ
ܓܝܪ ܠܡܗܘܐ ܘܠܡܬܠ ܝܗܒܝܢ. ܠܐ ܓܝܪ ܡܬܢܓܣܝܢ
ܒܗܠܝܢ. ܐܪܓܝܫܘ ܓܝܪ ܦܓܠܝܐ ܠܠܬܠܬܐ[1] ܕܠܐ ܗܘܘ ܡܢ
ܙܪܥܐ ܕܒܢܝܢܫܐ. ܐܠܐ ܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܗܘܘ
ܚܕܐ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܝܠܗ. ܘܠܒܪ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ
ܠܝܬ. ܐܠܐ ܐܢ ܐܬܪܐ ܕܝܠܗ ܘܗܦܘܟܐ. ܘܒܢܝܢܐ ܕܡܢ
ܬܡܢ ܡܬܓܠܝܐ ܥܡܡܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܒܠܗ ܕܝܢ ܫܠܝܐ
ܕܒܢܝܢܐ ܗܘ ܐܬܬܘܗܝ *ܕܗܡܢܐ. ܘܕܗܡܢܐ ܗܘ ܝܨܦ. * 78 v°, col. a.
ܘܡܬܓܢܒܐ ܓܒܠܬܐ. ܘܡܢ ܕܢܚܬ ܥܡܡܐ ܒܠܗܘܢ ܕܝܢ
ܒܪܘܚܝ ܘܢܚܬܝܢ ܠܗܘܢ ܢܦܫܐ ܕܠܐ ܢܬܢܓܕܘܢ ܡܢ
ܠܡܩܘܡܗ܀

ܬܘܒ ܕܦܢܝܬܐ ܡܕܢܚܝܬܐ ܕܐܢܕܝܐ ܐܬܬܘܗܝ ܘܩܢܝܢܐ ܐܝܬ
ܒܗ[2]. ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܒܠܗܘܢ ܬܫܡܫܬܐ
ܕܐܘܩܝܢܘܣ ܢܦܩܐ ܪ̈ܒܐ. ܐܝܬ ܐܚܪܢܐ ܕܡܕܡܝܢ ܒܒܝܬܐ.
ܕܡܐܒܠܬܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܡܢܗ ܕܐܬܪܐ ܦܐܪܐ ܕܐܝܠܢܐ.
ܘܐܦܠܐ ܗܢܘܢ ܡܬܢܓܣܝܢ ܒܠܡܫܡܫܐ ܕܒܢܝܢܫܐ[3]. ܩܒܠ
ܒܢܝ ܗܢܘܢ ܗܕܟܢܝܢ ܘܦܪܐ ܘܢܟܪܝܐ ܘܡܫܦܐ. ܘܠܒܪ
ܡܢ ܗܢܘܢ ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܠܝܬ. ܐܠܐ ܐܢ ܡܢ ܬܫܡܫܬܐ.

[1] Puncta plur. desunt. — [2] Voces minio scriptae. — [3] Ms. sine puncto post vocem.

ܥܠܬܐ ܕܡ̈ܕܒܪܢܐ ܘܕܦ̈ܘܠܚܢܬܐ ܀ [1]

Brit. Mus. Add. 25,875 77 v°, col. a.

ܬܘܒ ܒܝܕ ܡܪܢ ܚ̇ܠܦ ܐ̄ܝܟܐ ܕܐܝܠܝܢ ܒܡ̈ܕܒܪܢܐ ܗ̄ܘܘ ܡܢ
ܒܬܪ ܒܘܠܒܠܐ ܕܠܫ̈ܢܐ ܕܒܒ̇ܠ [2].

ܟ̇ܢܫ [3] ܘܡ̇ܠܟ ܘܢ̇ܦܩܬ ܀ ܡܢ ܙܪܥܗ ܕܚ̇ܡ ܒܡܕ̈ܢܚܝ ܘܬܝܡܢ
ܒܡܕ̈ܝܢܬܐ ܘܐܬ̈ܪܘܬܐ ܘܠܫ̈ܢܐ. ܘܐܝܬ ܒܗܘܢ ܕܝܕܥܝܢ
ܣܦܪܐ ܫܒܥܐ ܠܫ̈ܢܐ. ܣܘܪ̈ܝܝܐ. ܘܝܘܢ̈ܝܐ. ܘܥܒܪ̈ܝܐ. ܘܟܠܕ̈ܝܐ.
ܘܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܡܨܪ̈ܝܐ. ܘܠܗܢܘܢ *ܐ̇ܪܒܥܐ ܡܢ ܓܢ̈ܒܪܐ. * col. b.
ܘܡܕܡܐ ܠܢܦܫܐ ܪܒܐ ܣܪܕܝܢܘܣ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܕܝܠܗܘܢ
ܡ̇ܪܟܒܬܗ ܕܐ̇ܪܒܥܐ ܀

ܘܒܝܘ̈ܡܝ ܢܘܚ ܗܘܝ ܬܠܬܡܐܐ ܒܡ̈ܕܝܢܬܐ ܘܐܬ̈ܪܘܬܐ ܘܠܫ̈ܢܐ.
ܘܐܝܬ ܒܗܘܢ ܕܝܕܥܝܢ ܣܦܪܐ. ܐܪܒܥܐ ܠܫ̈ܢܐ. ܗܢ̈ܕܘܝܐ.
ܘܟܘܫ̈ܝܐ. ܘܩܕܝ̈ܪܝܐ. ܘܩܘܡܢ̈ܝܐ. ܘܐܝܬܝܗ ܐ̇ܪܒܥܗܘܢ ܒܠܗ
ܦܠܓܘܬܐ ܬܡܝܢܝܬܐ. ܘܦ̇ܠܓ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܀

ܘܒܝܘ̈ܡܝ ܢܘܚ. ܗܘܝ ܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥܐ ܒܡܕ̈ܝܢܬܐ ܘܐܬ̈ܪܘܬܐ
ܘܠܫ̈ܢܐ. ܘܐܝܬ ܒܗܘܢ ܕܝܕܥܝܢ ܣܦܪܐ ܫܬܐ ܒܡܕ̈ܝܢܬܐ.
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܗܢܕ̈ܘܝܐ. ܘܐܠܢ̈ܝܐ. ܘܐܪܡ̈ܢܝܐ. ܘܗܪ̈ܘܡܝܐ.
ܘܐܪ̈ܡܝܐ. ܘܓܘܪ̈ܓܝܐ. ܐ̇ܪܒܥܐ ܠܒܢܝܢ ܕܬܘܬܒܐ ܬܝܡܢ
ܓܢܒܪ̈ܐ. ܡܢ ܓ̇ܠܝܐ ܕܗܘܐ ܕܩܕܡ ܓܢܒܪ̈ܐ. ܘܡܕܡܐ
ܠܐܪܥܐ ܘܡܫܠܡ ܒܢ̈ܝܐ. ܡܢ ܒܢ̈ܝܢܗܘܢ ܘܡܕܡܐ
ܠܓܢܒܪ̈ܐ.

* 78 r°, col. a. ܘܗ̇ܘܝܐ ܐ̇ܪܒܥܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܫܒܥܐ ܘܠܫ̈ܢܐ. ܗܘܐ
ܐܘܪܚܐ ܕܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܓܢܒܪ̈ܐ ܠܡܕܝܢܬܐ.
ܫܒܥܐ ܐ̇ܠܦܝܢ ܘܫܒܥܡܐܐ ܦܪ̈ܣܝܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܠܫ̈ܢܐ
ܐ̇ܣܝܪܐ ܒܪ̈ܢܫܐ ܘܬܫ̈ܡܫܬܐ. ܠܐ ܡܬܬܒܥܢ̈ܝܬܐ
ܐܝܬܝܗܘܢ. ܒܪ̈ܢܫܐ ܡܛܠ ܩܘܪܫܐ. ܘܬܫ̈ܡܫܬܐ ܡܛܠ
ܢܦܫܗ ܕܡܫܬܡܫܐ (..........) [4] ܒܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ
ܕܒܝܪܬܐ ܠܒܪ ܡܢ ܬܠܬܐ ܘܡܕܡܘܪܐ ܕܒܢ̈ܫܐ ܕܩܝܡ

[1] Inscriptionem addidi. — [2] Voces minio scriptae. — [3] Vocales prout sunt in ms., ubi distinguendi causa utiles videbantur, apposuimus, sed puncta «Quššāyā» et «Rukkākhā» neglexinus. — [4] Exciderunt nonnulla.

ܘܒܫܢܬ ܐܠܦܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ[1] : ܕܐܝܬܝܗ̇ ܫܢܬ ܡܐܐ
ܘܫܒܥ[2] ܕܛܝܝܐ. ܐܡܠܟ ܗܫܐܡ[3] ܒܪ ܥܒܕ ܐܠܡܠܟ
ܒܐܬܪܗ ܕܝܠܗ ܐܚܘܗܝ ܀
ܘܒܫܢܬ[4] ܐܠܦܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܪܒܥ ܡܝܬ ܗܫܐܡ.
ܘܐܡܠܟ ܘܠܝܕ ܒܪ ܝܙܝܕ ܗܘ ܕܐܬܩܛܠ. ܘܩܡ ܡܢ
ܒܬܪܗ ܫܢܐ. ܘܡܢ ܒܬܪܗ ܩܡ ܡܪܘܢ ܒܪ ܡܚܡܕ ܀
ܘܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܡܢܐ ܕܛܝܝܐ ܚܡܪ ܫܢܝܢ ܀
ܘܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܫܥ. ܢܚܬ ܠܡܘܨܠ ܕܢܐܟܝ
ܚܪܘܪܐ ܀
ܘܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܕܛܝܝܐ. ܢܚܬ ܠܡܘܨܠ ܡ̈ܘܣܦܐ.
ܘܐ[ܘܒܕ] ܡܢܗܘܢ ܘܒܪܡ ܘܒܒܢ̈ܝܢ ܐܬܩܛܠ ܡܢ
ܐܒܘܒܟܪ ܪܫ ܚܠܦܐ ܀ ܘܒܗ̇ ܒ[ܫܢ]ܬܐ ܐܡܠܟ
ܐܒܘܠܥܒܐܣ ܒܪ ܡܚܡܕ ܗܫܐܡܝܐ ܀
ܘܒܫܢܬ ܐܠܦܐ ܘܫܬܝܢ ܘܫܒܥ ܐܡܠܟ ܥܒܕܠܗ ܒܪ
ܡܚܡܕ ܐܚܘܗܝ ܀
ܘܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬ ܐܬܒܢܝܬ ܡܪܩܘܣܝܘܢ
ܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܐܒܘܓܥܦܪ ܀ ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܐܬܒܢܝ̈ܬ
ܠܗܝܢ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕ[ܒܪ̈ܝ]ܬܐ ܀
ܘܒܫܢܬ ܐܠܦܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘ[ܫܒ]ܥ ܒܬܫܥܐ ܒܝܪܚ
* 102 r°. ܬܫܪܝ ܐܚܪܝ[5] *ܐܡܠܟ ܡܚܡܕ ܐܠܡܗܕܝ[6] ܒܪܗ.[7]

[1] Voces minio scriptae. — [2] Vox e ܥܣܪ̈ correcta. — [3] Ms. ܘܗܫܡ. — [4] Ms. bis. — [5] Ms. ܚܪܝ. — [6] Ms. ܡܗܕ̈ܝ. — [7] Infra, scriptum est : ܠܘܬܗܘܢ ܕܟܠ ܗܘ ܕܩܪܐ ܕܡܟܬܒ ܫܢܝܐ ܕܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܙܒܢܐ ܡܕܒܪ[ܘ]ܬܐ ܕܠܝ (sic) ܐܒܪܗܡ ܦܠܝܛܐܘܣ [ܕ]ܡܬܩܪܐ ܙܟܝܬܐ ܢܗܘܐ ܡܢܗ ܥܘ ܫܠܡܐ ܘܥܠ ܚܛܝܬܗ ܢܚܬ ܥܠ ܕܡܦܩܬܐ (sic) ܡܢ ܡܟܬܒ ܕܫܢܝܐ.

ܘܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܫܢ̈ܝܢ .ܟܗ. ⁖ ܝܘܠܝܢܘܣ ܫܢܬܐ
ܚܕܐ ܘܒܝܘ̈ܡܘܗܝ ܐܬܕܒܪܬ ⁖ ܝܘܒܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ⁖ ܘܠܝܘܣ
ܘܘܠܢܛܝܢܘܣ ܘܓܪܛܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܢ .ܝܗ. ⁖ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܪܒܐ
ܫܢ̈ܝܢ .ܝܘ.[1] ⁖ ܐܪܩܕܝܘܣ ܘܐܢܘܪܝܘܣ ܘܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܙܥܘܪܐ
ܘܘܠܢܛܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܢ .ܝܗ. ⁖ ܡܪܩܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܢ ܫܒܥ ⁖ ܠܐܘܢ
ܫܢ̈ܝܢ .ܝ. ܘܦܠܓܐ .ܙ. ⁖ ܙܝܢܘܢ ܫܢ̈ܝܢ .ܝܙ. ⁖
*ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܫܢ̈ܝܢ .ܟܙ. ⁖ ܘܒܫܢܬ .ܝܚ. ܕܡܠܟܘܬܗ * 101 r°.
ܡܠܟ ܐܠܦܐ ܕܫܬܐ[2] ⁖ ܝܘܣܛܝܢܘܣ ܫܢܝܢ ܬܫܥܐ ⁖
ܝܘܣܛܝܢܝܢܘܣ ܫܢܝܢ .ܠܚ. ⁖ ܝܘܣܛܝܢܐ ܫܢܝܢ .ܝܐ. ⁖
ܛܝܒܪܝܘܣ ܫܢ̈ܝܢ ܫܬ ܘܝܪ̈ܚܐ ܫܒܥܐ ⁖ ܡܘܪܝܩܐ ܫܢ̈ܝܢ
.ܟ. ܘܝܪ̈ܚܐ ܫܬܐ ⁖ ܦܘܩܐ ܫܢ̈ܝܢ ܬܡܢܝܐ[3] ⁖ ܗܪܩܠܝܐ
ܫܢ̈ܝܢ .ܟܗ. ⁖
ܘܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ[2] ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܓܒܠ
ܗܪܩܠܝܐ[4] ܘܪ̈ܗܘܡܝܐ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܘܢܦܩ
ܒܡܣܥܦ ܘܦܢ̈ܝܐ ܡܢ ܐܬܕܒܪܐ ܘܟܠܗ ܠܐܪܥܐ
ܘܒܒܝܫܘܬܗ.
ܬܘܒ[7] ܫܢ̈ܝܐ ܕܡܗܓܪ̈ܐ[5]. ܘܠ[ܒܪ]ܐ ܕܒܠܗ ܗܘܘ ܒܗ
ܠܣܘܪܝܐ ܘܐܚܕܘ ܫܘܠܛܢܐ ܡܢ ܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ
ܘܬܠܬܝܢ [ܘܬ]ܠܬ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[6] ⁖ ܒܠܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ
ܒܫܡܗ ܗܒܝܢܐ ⁖ ܡܚܡܕ ܫܢ̈ܝܐ .ܝ. ⁖ ܐܒܘܒܟܪ
ܫܢܬܐ ܚܕܐ ⁖ ܥ[ܘ]ܡܪ ܫܢ̈ܝܐ .ܝܒ. ⁖ ܥܘܬܡܢ ܫܢ̈ܝܐ
.ܝܒ. ⁖ ܘܕܠܐ ܡܠܟܐ ܫܢ̈ܝܐ ܚܡܫ ⁖ ܡܥܘܝܐ ܫܢ̈ܝܐ
.ܟ. ⁖ ܝܙܝܕ ܒܪܗ ܫܢ̈ܝܐ .ܓ. ⁖ ܘܕܠܐ ܡܠܟܐ ܫܢ̈ܝܐ
.ܛ. ⁖ ܡܪܘܢ ܫܢ̈ܝܐ .ܛ. ⁖ ܥܒܕ ܐܠܡܠܟ
ܫܢ̈ܝܐ .ܟܐ. ⁖ ܘܠܝܕ ܒܪܗ ܫܢ̈ܝܐ .ܛ. ⁖ ܣܘܠܝܡܢ
ܫܢ̈ܝܐ .ܒ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܘ. ⁖ ܥܘܡܪ ܫܢ̈ܝܐ ܬ[ܪ̈ܬ]ܝܢ
ܘܝܪ̈ܚܐ .ܘ. ⁖ ܝܙܝܕ ܫܢ̈ܝܐ .ܕ. ܘܝܪ̈ܚܐ ܚܡܫܐ[7]
*ܘܗܫܡܬܐ .ܝ. ⁖ * 101 v°.

[1] Ms. .ܝܘ.. — [2] Voces minio scriptae. — [3] Ms. ܬܡܢܐ. — [4] Ms. ″ܪ̈ܗܘ. — [5] Voces minio scriptae. — [6] Ms. (spatii angustiae causa) ܬ̈″. — [7] Ms. habet punctum ⁘.

ܦܣܘܣܢܢܘܣ ܫܢܝܢ .ܠܗ.. ܘܡܢܝܢܬ ܫܢܝ̈ܐ ܕܡܠܟܘܬܗ.
ܕܒܕ ܡܢ̈ܝ. ܘܡܢܝܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܒܐܢܝܫ
ܐܕܪ ܒܕ̈ܘܢܝܐ ܚܕ ܀ ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܒܡܕܒܪܐ
ܠܡܘܫܗ ܫܢ̈ܝܐ .ܠܒ. ܀ ܘܡܢ ܗܢܐ ܒܡܕܒܪܐ ܠܡܫܬ
ܬܡܢܡܐܐ ܘܫܬܬܡܥܣܪܐ ܕܬܘܢܝܐ ܕܐܬܐܬܝܘ ܡܫܝܬ
ܫܒܥܡܐܐ ܕܡܐܘܪ ܒܠܝܠ ܡ̈ܠܟܐ ܘܫܡ̈ܗܝ ܐܝܣܛܘܦܘܣ
ܡܠܟܐ ܕܪܘܡܝܐ ܫ̈ܢܝܐ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ[1] ܀
ܚܐܝܘܣ[2] ܫ̈ܢܝܢ ܐܪ̈ܒܥ ܀ ܡܠܘܕܝܘܣ[3] ܫ̈ܢܝܢ .ܝܗ. ܀
ܢܐܪܘܢ ܫܢܝܢ .ܝܕ. ܀ ܘܩܛܠ ܠܦܐܛܪܘܣ ܘܠܦܐܘܠܘܣ.
ܘܐܓܠܝܘ ܢܘܪܐ ܠܡܫܝܚܝ̈ܐ ܒܐ[ܘܪܫܠ]ܡ ܀
ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ ܚܡܫ ܀ ܛܝܛܘܣ ܫ̈ܢܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܀
ܒܝܘܡ̈ܬܗܘܢ ܐܬܚܒܫܬ ܐܘܪܫܠܡ ܀
ܕܘܡܛܝܢܘܣ ܫܢܝܢ .ܝܗ. ܀ ܢܪܘܐ ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܀
ܛܪܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ ܬܫܥܣܪܐ. ܒܫܢܬܐ ܠܫܢܬ .ܝ. ܕܡܠܟܘܬܗ
ܫܠܐ ܢܨܚ ܐܢܛܝܠܘܦܐ ܀
ܗܕܪܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ .ܟܐ.[4] ܀ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܘܐܘܪܝܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܟܓ. ܀
ܩܘܡܘܕܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܓ. ܀ ܦܪܛܝܢܟܣ[5] ܝܪ̈ܚܐ ܫܬܐ ܀
* 100 v°. ܣܘܪܘܣ ܫܢܝܢ *.ܝܚ. ܀ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܩܪܩܠܠܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܙ. ܀
ܡܩܪܝܢܘܣ ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܀ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܕ. ܀
ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[6] ܒܪ ܡܡܝܐ ܫܢܝܢ .ܝܓ. ܀ ܡܟܣܡܝܢܘܣ[7]
ܫ̈ܢܝܢ .ܓ. ܀ ܓܘܪܕܝܢܘܣ[8] ܫܢܝܢ .ܘ. ܀ ܦܝܠܝܦܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܙ. ܀
ܕܩܝܘܣ ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܀ ܓܠܘܣ ܘ(ܘ)ܠܘܣܝܢܘܣ[9] ܫ̈ܢܝܐ
ܬܪ̈ܬܝܢ ܀ ܘܠܪܝܢܘܣ ܘܓܠܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܗ. ܀ ܩܠܘܕܝܘܣ
ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܘܝܪ̈ܚܐ ܬܫܥܐ ܀ ܐܘܪܠܝܢܘܣ ܫܢܝܢ ܫܬ ܀
ܛܩܝܛܘܣ ܝܪ̈ܚܐ ܫܬܐ ܀ ܦܪܘܒܘܣ ܫܢܝܢ ܫܬ ܀ ܩܪܘܣ
ܘܒ̈ܢܘܗܝ" ܫܢܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܀ ܕܩܠܝܛܝܢܘܣ ܘܒ̈ܢܘܗܝ" ܫ̈ܢܝܢ[10] .ܟ.. ܀
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܐ .ܠܒ. [܀] ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒܪܗ

[1] Voces minio scriptae. — [2] Ms. ܚܠܘܣ. — [3] Ms. "ܡܘܕܝܣ. — [4] Ms. .ܟܐ. ; ex Eus. et Mich., p. 106, correxi. — [5] Ms. ܦܛܝܢܟܣ. — [6] Ms. ܒܪܝܘܣ". — [7] Ms. "ܡܟܣܡܝܣ. — [8] Ms. ܓܘܪܕܝܢܘܣ. — [9] Ms. "ܘܠܘ. — [10] Ms. bis : locus videtur corruptus esse.

ܣܘܓܕܝܐܢܘܣ[1] ܝܪ̈ܚܐ ܫܒܥܐ܀ ܕܪܝܘܫ ܒܪ ܕܪܘܒܬܐ[2]
ܫܢܝܢ .ܝܛ.܀ ܐܪܛܚܫܫܬ ܡܥܗܕܢܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܡ.܀
ܐܪܛܚܫܫܬ ܗܘ ܐܘܟܘܣ ܫܢܝܢ .ܟܘ.܀ ܐܪܣܝܣ ܒܪܗ
ܫܢܝܢ .ܕ.܀ ܘܒܗ ܗܘܐ ܐܪܣܝܣ ܒܪ ܬܠܬ ܫ̈ܢܝܢ܆ ܫܠܡ
ܐܠܦܐ ܕܚܡܫܐ[3]܀

ܕܪܝܘܫ ܒܪ ܐܪܫܡ ܫܢܝܢ .ܘ.. ܘܒܫܢܬ ܫܬ ܠܡܠܟܘܬܗ.
ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܩܕܘܢܝܐ ܐܚܕܗ܆ ܘܫܩܠܗ̇ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܐܡܠܟܝ ܕܝܢ ܗܘ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܫܢܝܢ ܫܬ܀ * 99 v°.
ܒܬܪܗ ܦܛܠܡܐܘܣ ܒܪ ܠܐܓܘܣ ܫܢܝܢ .ܡ.܀
ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܕܠܦܘܣ ܗܘ ܕܒܝܘܡܬܗ ܗܠܝܢ ܫܒܥܝܢ
ܠܡ̈ܠܟܐ ܡܦܫܩܢ̈ܐ[4] ܦܫܩܘ ܟܬ̈ܒܐ. ܠܚ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ
ܐܘܪܓܛܝܣ ܗ″ ܛܒܐ ܡܥܒܕܢܬܐ. ܫܢܝܢ .ܟܘ.܀
ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܘܦܛܘܪ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܙ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ
ܐܦܝܦܢܣ ܫܢܝܢ .ܟܕ.[5]܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܘܡܛܘܪ ܫ̈ܢܝܢ
ܠܗ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܐܘܪܓܛܝܣ[6] ܫ̈ܢܝܢ .ܟܛ.܀
ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܣܩܘܢ ܕܗܘ ܣܘܛܪ ܫܢܝܢ .ܝܙ. ܘܝܪ̈ܚܐ
ܘ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ [ܫ̈]ܢܝܐ .ܝ.܀
ܦܛܠܡܐܘܣ ܕܐܬܕܪܝܟ ܫ̈ܢܝܢ .ܚ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ
ܕܝܘܢܘܣܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܠ.[7]܀ ܩܠܐܘܦܛܪܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܟܒ.܀
ܒܫܢܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ̇[8] ܕܩܠܐܘܦܛܪܐ ܐܡܠܟܝ
ܒܪܘܡܝ ܓܐܝܘܣ ܝܘܠܝܘܣ ܩܣܪ ܫܢܝܢ ܐܪ̈ܒܥ ܘܝܪ̈ܚܐ
.ܙ.܀

ܐܓܘܣܛܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܢܘ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܘ.܀ ܘܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܝܢ
ܘܬܠܬ ܠܡܠܟܘܬܗ ܐܬܝܠܕ ܦܪܘܩܢ܀ ܒܫܢܬ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܡܢ
ܡܫܝܚܐ ܕܠܩܒܠ ܒܪܝܟܐ ܠܝܠܝܕܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬ.[9] *ܘܕܪ̈ܐ. ܟܕ.[10] ܟܡ ܐܡܟ ܕܝܢ ܕܪ̈ܐ * 100 r°.
ܗܘ.[10] ܫ̈ܢܝܐ ܫܒ̈ܥܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ
ܘܫܒܥ[9]܀

[1] Ms. ″ܣܘܓܕܝܢ. — [2] Ms. ܕܘܪܘܒܬܐ. — [3] Voces minio scriptae. — [4] Puncta plur. desunt. — [5] Ms. .ܟܡ.; ex Eus. et Michaelis Syri Chronico, ed. Chabot, p. 80, correxi. — [6] Ms. ″ܐܘܪܓܛܣ. — [7] Ms. .ܟ.; e Mich., p. 83, correxi. — [8] Ms. ″ܗܠ. — [9] Voces minio scriptae. — [10] Vox minio scripta.

.ܢܒ. ܡܘܒܠ ܠܗ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܠܒܒܠ ܒܗ ܒܫܢܬ. ܘܗܝܕܝܢ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܫܝܚܐ ܠܘܬܗ ܠܒܪ ܡܢ ܙܒܘ̈ܪܐ ܕܢܣܒܘܗ ܠܡܪܝܡ ܀ ܡܬܝܕܥܝܢ ܕܝܢ ܒܝܘ̈ܡܬܗ ܕܝܘܫܝܐ ܐܪܡܝܐ ܘܨܦܢܝܐ ܘܚܒܩܘܩ. ܒܫܢܬ ܕܝܢ ܚܡܫ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܐܬܢܒܝ ܒܒܒܠ ܚܙܩܝܐܝܠ. ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܐܬ[ܢ]ܒܝ. ܚܘܩ ܒܒܒܠ. ܘܡܠܐܟܝ ܘܕܢܝܐܝܠ ܀ ܗ̈ܘܝܢ ܕܝܢ ܡܢ ܕܐܘܝܕ [ܡ]ܕܒܪܐ ܠܫܘܒܝܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܗܘ ܫܒܝܐ ܕܬ̈ܪܐ ܫܒܬܡܘܢܪ[1] ܫ̈ܢܝܐ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܡ̈ܢܝܐܝܢ ܘܫܒܥ[2]. ܘܡܢ ܐܕܡ ܕܝܢ ܥܕܡܐ ܠܫܘܒܝܐ ܕܒܒܒܠ ܕܒܝ̈ܘܡܝ[3] ܢܘܒܠܐ. ܗ̈ܘܝܢ ܫܢܝܢ ܘܫܢܐ[2] (ܫ̈ܢܝܐ)[4] ܐܪܒܥܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܪܬܝܢ[2]. ܘܡܢ ܫܘܒܝܐ ܕܠܒܒܠ ܥܕܡܐ ܠܟܘܪܫ ܫ̈ܢܝܐ .ܠ. ܀

ܟܘܪܫ ܘܡ̈ܠܟܐ ܐܚ̈ܪܢܐ ܬܠܬܡܐܐ. ܐܡܠܟܘ[5] ܕܠܐ ܦܘܣܩ ܫ̈ܢܝܐ. ܡܐܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܫܒܥ[2]. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܟܘܪܫ ܐܡܠܟ .ܠ. ܫ̈ܢܝܢ. ܒܫܢܬ ܕܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܒܗ ܐܡܠܟ
* 99 r°. ܟܘܪܫ܆ ܐܫܩܦ *ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܠ ܠܐܘܪܫܠܡ ܀

ܘܒܬܪ ܟܘܪܫ ܐܡܠܟ ܩܡܒܘܣܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܚ. ܀ ܘܒܬܪܗ ܐܚ̈ܐ ܬܪ̈ܝܢ ܡܓܘ̈ܫܐ ܐܚܐ ܫܡܥܐ. ܕܒܬܪܗܘܢ ܐܡܠܟܘ" ܙܒܢܐ ܕܪܝܘܫ ܕܐܡܠܟ ܫ̈ܢܝܢ .ܠܘ.. ܒܫܢܬ[6] ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܗܢܐ ܕܒܗ̇[7] ܡܬܒܢܝܐ ܒܝܬܐ ܐܠܗܐ ܗܝܟܠܐ. ܫܠܡ ܠܙܘܪܒܒܠ[7] ܕܐܘܪܫܠܡ ܫܒܥܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܬܢܒܝܢ ܗܘܘ ܐܒܝܕܐ ܕܢܐܝܠ ܘܙܟܪܝܐ. ܡܠܐܟܝ .ܚܓܝ. ܘܙܟܪܝܐ ܀ ܒܬܪ ܕܝܢ ܚܓܝ ܘܙܟܪܝܐ. ܢܚܡܝܐ ܒܪ ܚܠܩܝܐ ܡܢ ܙܪܥܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ. ܗܘ̇ ܕܒܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܐܘܪܫܠܡ ܒܗ ܐܬܘ" ܫܢܬܐ ܕܐܪܛܚܫܫܬ ܀

ܒܬܪ ܕܪܝܘܫ ܐܚܫܘܪܫ ܒܪܗ ܕܕܪܝܘܫ ܫ̈ܢܝܢ .ܟܐ. ܀ ܐ[ܪ]ܛܚܫܫܬ ܫ̈ܢܝܐ ܐܪܒܥܝܢ ܀ ܐܪܛܚܫܫܬ ܐܚܪܝܢ ܐܚܪܢܐ ܫ̈ܢܝܐ .ܢܐ. ܀ ܒܘܪܣܘܣ ܕܬܪ̈ܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܀

[1] Vox minio scripta. — [2] Voces minio scriptae. — [3] Puncta plur. desunt. — [4] Deest in ms., spatio relicto. — [5] Ms. ܟܘ". — [6] Hic in marg. scriptum est ܒܚܕ. — [7] Ms. ܒܗ".

ܪܒܘܬ ܟܘܡܪܘܬܐ ܐܘܪܝܐ܀ ܒܝܘܡܘܗܝ ܗܢܐ ܫܠܡܢܐܣܪ ܒܪ ܐܡܠܟ ܥܠ ܐܬܘܪ̈ܝܐ. ܫܒܐ ܠܕܒܕܪܝܢ ܒܫܡܪܝܢ ܠܒܒܠ ܘܠܡܕܝ܀

ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܠܟ ܚܙܩܝܐ ܒܪܗ ܫ̈ܢܝܢ .ܟܛ.. *ܘܒܝܘܡܘܗܝ ܗܢܐ ܡܬܢܒܝܢ ܐܫܥܝܐ ܘܗܘܫܥ ܘܡܝܟܐ܀ * 98 r°.

ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܠܟ ܡܢܫܐ ܒܪܗ ܫ̈ܢܝܢ .ܢܗ.܀

ܒܬܪܗ ܐܡܠܟ ܐܡܘܢ ܒܪܗ ܫ̈ܢܝܢ .ܒ.܀

ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܠܟ ܝܘܫܝܐ ܒܪܗ ܫ̈ܢܝܢ .ܠܐ.܀ ܗܢܐ ܗܦܟ ܬܘ̈ܠܬܐ ܕܒܝܫܬܐ ܥܠ ܡܬܘ̈ܠܬܐ ܕܦܬܟܪ̈ܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ܀[1] ܘܒܫ̈ܢܝ ܡܠܟܘܬܗ ܗܘܐ ܦܨܚܐ ܒܫܢܬ .ܝܚ. ܕܡܠܟܘܬܗ. ܕܡܢ ܟܕ ܡܝܬ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܠܐ ܢܛܪ ܗܟܢܐ ܦܨܚܐ. ܘܚܠܩܝܐ ܟܗܢܐ ܐܒܘܗܝ[2] ܕܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܐܫܟܚ ܒܗܝܟܠܐ ܟܬܒܐ ܕܢܡܘܣܐ ܒܫܢܬ .ܝܚ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܝܘܫܝܐ܀ ܡܬܢܒܝܢ ܕܝܢ ܒܝܘ̈[ܡܬ]ܗ ܒܒܒ ܡܠܘܟ ܒܪ ܢܛܪ ⌈ܡܫ̈ܐܝܠܐ ܕܪܒ[3] ܒܡ̈ܘ[ܢ]ܐ. ܘܨܦܢܝܐ ܘܐܪܡܝܐ. ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܝܢ ܐܪܡܝܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܢܒܝܐ ܕܓܠܐ ܚܢܢܝܐ܀

ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܠܟ ܝܘܐܚܙ ܒܪܗ[4] ܝܪ̈ܚܐ .ܓ.܀ ܠܗܢܐ ܐܣܪ ܢܟܘ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ ܘܐܘܒܠܗ ܠܡܨܪܝܢ. ܐܩܝܡ ܕܝܢ ܚܠܦܘܗܝ ܠܐܠܝܩܝܡ ܐܚܘܗܝ ܗܘ ܕܐܦ ܝܘܝܩܝܡ ܐܬܩܪܝ. ܘܒܝܘ̈ܡܘܗܝ ܗܢܐ ܡܬܢܒܝܐ ܐܘܪܝܐ ܘܐܘܪܝܐ ܒܪ ܫܡܥܝܐ ܡܢ ܩܘܪܝܬ ܝܥܪ̈ܝܢ. ܡܠܟ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܐ.܀ ܠܗܢܐ ܐܣܪ ܒܐܣܘܪ̈ܐ ܕܢܚܫܐ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ. ܘܐܘܒܠܗ ܠܒܒܠ܀

ܒܬܪ *ܗܢ ܝܘܝܩܝܢ ܕܗܘ ܝܘܟܢܝܐ ܝܪ̈ܚܐ[5] ܬܠܬܐ. ܘܠܗܢܐ ܫܩܠ ܠܘܬܗ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܘܠܐܣܝܪ̈ܐ ܥܡܗ. ܘܐܩܝܡ ܚܠܦܘ″ ܠܨܕܩܝܐ ܕܐܬܩܪܝ، ܡܬܢܝܐ. ܗܢܐ ܐܚܘ″ ܕܝܘܝܩܝܡ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ .ܝܐ.܀ ܒܫܢܬ ܕܝܢ * 98 v°.

[1] Hic in marg. scriptum est ܫܥܒܝ. — [2] Ms. ″ܐܒܘܗ (quasi abbreviatum). — [3] Ms. ܡܠܐܠܐ ܕܝ ܙܢ : ex Exc. Barb., p. 205, et Chr. Pasch., p. 224, correxi. — [4] In marg. ܫ̈ܢܝܢ .ܓ. — [5] Ms. ܫ̈ܢܝܐ.

ܗܢܐ ܡܬܬܒܥܢܐ ܐܠܗܐ ܘܡܬܒܥܐ ܡܢ ܢܡܠܐ ܘܡܣܬܒܪܢܐ ܡܢ ܚܝܠܐ. ܒܢܘܗܝ[1] ܕܝܢ ܕܡܬܒܥܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܢܒܥܐ ܕܟܠܐ. ܝܕܘܥܐ ܡܢ ܒܝܫܐ ܀

ܟܠܬ ܗܢܐ ܡܡܠܠܝܢ ܢܘܪܩ ܒܪܗ ܫܡܥܘܢ .ܚ.. ܘܒܢܘܡܬܗ ܡܬܬܒܥܢܐ ܐܠܗܐ. ܘܟܠܬ ܗܢܐ ܡܬܬܒܥܢܐ ܐܠܝܫܒ[2]. ܒܢܘܗܝ ܒܪܗ ܕܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ" ܫܡܗ ܐܚܝܢܐ ܕܒܢܘܡܬܗ ܚܡܫܐ ܒܫܡܪܝܢ ܒܒܢܘܗܝ (ܘ)ܚܢܝ[3] ܢܩܝܐ ܐܡܠܘ. ܒܪ ܐܡܠܝܢ ܒܫܡܪܝܢ ܢܘܪܩ ܀

ܟܠܬ ܗܢܐ ܡܡܠܠܝܢ ܐܚܝܢܐ ܫܒܬܐ ܚܪܐ. ܘܒܢܘܡܬܗ ܕܗܢܐ ܡܬܬܒܥܢܐ ܐܠܝܫܒ ܀

ܟܠܬ ܗܢܐ ܡܡܠܠܬܐ ܠܥܬܠܝܐ ܐܡܗ ܕܐܚܙܝܐ ܫܡܥܘܢ .ܐ.. ܗܪܐ ܡܠܠܬ ܠܒܢܝ ܒܪܗ. ܡܢ ܓܒܣܐ ܗܘܬ ܠܒܪ
* 97 r°. ܕܐܚܐܒ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ. ܚܬܗ *ܕܝܢ ܕܐܚܙܝܐ ܝܗܘܫܒܥ ܐܝܬܝܬ ܝܘܐܫ ܒܪ ܒܢܘܗܝ. ܓܢܒܬ ܠܝܘܐܫ ܡܢ ܥܬܠܝܐ. ܘܟܠ ܗܢܐ ܦܩܕ ܝܘܐܫ ܡܠܟܘܬܐ ܀ ܡܬܬܒܥܢܐ ܕܝܢ ܒܢܘܗܝ ܠܥܬܠܝܐ. ܐܠܝܫܒ ܀

ܟܠܬ ܗܪܐ ܡܡܠܠܝܢ ܝܘܐܫ ܡܢ ܐܚܝܢܐ ܫܒܬ .ܩ.. ܗܢܐ ܩܛܠ ܠܙܟܪܝܐ ܡܢ ܝܘܐܫ ܒܪ ܟܗܢܐ ܀

ܘܟܠܬ ܗܢܐ ܡܡܠܠܝܢ ܐܡܘܨܝܐ ܒܪܗ ܫܡܥܘܢ .ܟܛ.. ܀

ܘܟܠܬܢ ܒܘܢܐ ܒܪܗ ܫܡܥܘܢ .ܢܒ.. ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܠܝܢܒ. ܒܪܟܐ ܕܒܢܬ. ܕܐܝ̈ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܢܘܡܬܗ ܢܬܒܩ ܒܪܗ. ܗܘ ܕܠܐ ܒܪܒܝܠ ܐܡܠܝܢ ܗܘܐ ܀ ܡܬܬܒܥܝܢ ܕܝܢ ܒܢܘܡܬܗ ܐܫܒܥܐ ܡܢ ܐܡܘܨ. ܘܗܘܫܒ ܡܢ ܡܢܝ. ܘܢܘܢ ܡܢ ܡܬܝ ܡܢ ܦܩܐܦܪ ܀

ܟܠܬ ܗܢܐ ܡܡܠܠܝܢ ܢܬܒܩ ܡܢ ܒܘܢܐ ܫܒܬܝܢ .ܢܘ.. ܀ ܒܢܘܡܘ ܗܢܐ ܡܬܬܒܥܝܢ ܐܫܒܥܐ ܘܗܘܫܒ ܘܡܝܒܥܐ ܡܐܪܫܐ. ܘܢܐܝܠ ܡܢ ܡܬܘܐܝܠ ܀

ܟܠܬ ܗܢܐ ܡܡܠܠܝܢ ܐܚܙ ܒܪܗ ܫܡܥܘܢ .ܢܘ.. ܘܒܢܘܡܘ ܗܢܐ ܡܬܬܒܥܝܢ ܐܫܒܥܐ ܘܗܘܫܒ ܘܡܝܒܥܐ ܀ ܡܫܒܥܫ ܕܝܢ

¹ Puncta plur. desunt. — ² Ms. ܫܒ". — ³ Ms. "ܢ.

ܘܡܬܐܬܝܢ *ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܫܒܥ[1]. ܕܪ̈ܐ[7] ܬܠܬܝܢ * 96 v°.
ܘܐܪ̈ܒܥܐ[1] ܀

ܒܬܪܗ ܡܡܠܟ ܕܐܘܝܕ ܡܫܝܚܐ .ܩ. ܘܫ̈ܢܝܐ ܫܒܬܐ. ܒܝܘܡ̈ܘܗܝ ܚܙܩ ܫܒܐ ܘܫ̈ܢܝܐ ܐܫܬܐ. ܘܡܐܘܪܫܠܡ ܫ̈ܢܝܐ .ܠܓ. ܀ ܒܝܘܡܘܗܝ ܗܢܐ ܢܒ ܒܬܘܠܐ[2] ܐܒܫܠܘܡ ܒܪ ܐܒܝܡܠܟ[3]. ܘܡܢ ܫܪܒܬܐ ܐܚܪܬܐ ܡܢ" ܝܗܘܕ ܒܗܢܐ ܀ ܡܬܝܒܝܢ ܕܝܢ ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܐܘܝܕ. ܚܕ ܘܐܘܣܦ ܘܢܬܢ ܀ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܝܢ ܐܢܬ ܗܘܐ ܠܗ ܠܕܐܘܝܕ. ܢܘܐܒ ܒܪ ܨܪܘܝܐ. ܗܢܐ ܡܒܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܒܝܬ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܗܘܐ ܡܢܝܢܐ ܕܡܒܢܐ ܢܘܐܒ ܒܪ ܨܪܘܝܐ. ܢܦܩܬܐ ܕܒ̈ܢܝ ܐܘܪܫܠܡ. ܐܠܦ ܘܡܐܐ ܐܠܦܝܢ. ܕܒ̈ܢܝ ܝܗܘܕܐ ܕܝܢ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܐܠܦܝܢ ܀ ܠܘܝ ܕܝܢ ܘ[ܒܢܝܡܝܢ ܠܐ] ܐܬܡܢܝܘ ܀ ܘܡܢܝܢܐ ܕܝܢ ܕܐܬܠܝܢ ܕܢܦܠܘ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܫܒܥܝܢ ܐܠܦܝܢ ܀

ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܐܘܝܕ ܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ ܫܢܝܢ .ܡ. ܀ ܘܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥ ܕܫܠܝܡܘܢ ܫܪܝ ܕܢܒܢܐ ܒܝܬܐ ܠܡܪܝܐ ܀ ܘܒܫܘܠܡܗ ܗܘܐ ܐܬܒܢܝܘ ܫܬ ܢܒܢܝܢ ܘܐܝܟܢܐ ܕܟܡ ܫܠܡ[4]. ܘܪܒ ܒܗܢܐ ܝܗܘܕ ܀

ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܡܠܟ ܪܚܒܥܡ ܒܪܗ ܫܢܝܢ .ܝ. ܀ ܒܝܘܡܘܗܝ ܗܢܐ ܐܬܦܠܓܬ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܡܠܟ *ܝܘܪܒܥܡ ܒܒܝܬܐ * 97 r°.
ܕܫܠܝܡܘܢ ܡܢ[5] ܫܒܛܐ ܕܐܦܪܝܡ ܀ ܘܡܬܝܒܢܐ ܕܝܢ ܬܘܒ ܒܝܘܡܘܗܝ ܝܘܪܒܥܡ ܐܚܝܐ ܫܠܘܢܝܐ. ܘܫܡܥܝܐ ܒܪܗ (ܘ)ܒܬܪܗ[6] ܠܗܘ ܀[7]

ܒܬܪ ܗܢܐ ܐܡܠܟ ܐܒܝܐ ܒܪܗ ܫܢܝܢ .ܓ. ܀

ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܡܠܟ ܐܣܐ ܒܪܗ ܫܢܝܢ .ܡܐ. ܀ ܗܢܐ ܒܫܘܒܬܗ ܗܘܐ ܠܗ ܒܐܒܪ ܙ̈ܟܝܐ ܀ ܐܬܡܢܝܘ ܕܝܢ ܒܫܘܒܬܗ ܢܫܢܐ ܀

ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܡܠܟ ܝܗܘܫܦܛ ܒܪܗ ܫܢܝܢ .ܟܗ. ܀ ܒܝܘܡܘܗܝ

[1] Voces minio scriptae. — [2] Puncta plur. desunt. — [3] Hic in marg. scriptum est ܣܡܘ. — [4] In marg. ܡܫܡܠܐ. — [5] Ms. ܩܡ. — [6] Ms. "ܕ; locus videtur corruptus esse. — [7] Hic in marg. scriptum est ܣܥܪ.

ܢܦܠܬ ܟܠܕܝܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܕܝܐ. ܘܐܫܬܠܛܘ ܫ̈ܢܝܢ
ܫܬ[1] ܀
ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܐܫܬܠܛ ܐܟܫܝܫ ܕܗܘ ܚܫܒܘܢ ܡܢ ܒܢܝܬ
ܠܘܝ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܐ ܫ̈ܢܝܢ ܫܒܥ ܀
ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܢܐ ܐܫܬܠܛ ܐܠܘܗ̱ܝ ܕܡܢ ܙܒܘܠܘܢ ܡܫ̈ܝܚܐ
ܚܡܫ ܀
ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܐܫܬܠܛ ܒܒܢܘܗ̱ܝ ܕܗܘ ܠܒܢܘܗ̱ܝ ܡܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܦܪܝܡ ܫ̈ܢܝܢ ܬܡܢܝܐ ܀
96 r°. ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܢܐ ܢܦܠܬ ܡܠܟܐ. ܘܐܫܬܠܛܘ *ܠܦܠܫ̈ܬܝܐ
ܫ̈ܢܝܢ .ܡ.. ܘܒܪ ܐܬܦܠܣ ܦܩܕ[2] ܫܡܫܘܢ ܒܪ ܡܢܘܚ ܡܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܕܢ. ܗܘ ܕܐܘܒܕ ܠܗܘܢ ܦܠܫ̈ܬܝܐ ܘܐܫܬܠܛ
ܫ̈ܢܝܢ .ܟ.[3] ܀
ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܐܫܬܠܛ ܫܡܓܪ ܫ̈ܢܝܢ ܬܠܬ ܀
ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܥܠܝ ܟܗܢܐ ܕ̱ ܠܕܡܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܡ. ܀
ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܫܡܘܐܝܠ[4] ܢܒܝܐ ܗܘ ܕܡܫܚ ܠܫܐܘܠ[5]
ܠܡܠܟܘܬܐ. ܒܬܪܡ ܫܡܘܐܝܠ ܐܗܦܟ ܡܐܟܘܬܐ
ܡܢ ܦܠܫ̈ܬܝܐ. ܘܐܟܠܗ̇ ܠܒܝܬܗ ܕܐܒܝܢܕܒ. (ܘ)ܫܡܫܬ[6]
ܬܡܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܟ. ܀ ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܪܒܢܐ ܒܪ ܐܡܠܝܟ
ܕܐܘܪ ܐܘܦܘܗ̇ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝܢܕܒ. ܘܒܪ ܡܠܟܘ ܠܗ̇
ܐܘܪܫܠܡ ܠܬܘܪܐ. ܘܒܪ ܐܚܝܪ ܒܐܪܥܐ ܐܬܡܚܝ. ܘܒܪ ܕܒܝܠ
ܕܐܘܪ. ܐܝܬܝܗ̇ ܠܒܝ[ܬ]ܗ ܕܥܘܒܕ ܐܕܘܡ ܓܬܝܐ.
ܘܫܡܫܬ ܬܡܢ ܝ̈ܪܚܐ ܬܠܬܐ ܀
ܐܡܠܝܟ ܕܝܢ ܫܐܘܠ ܡܫ̈ܢܝܢ .ܡ.. ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܕܝܢ
ܬܡܢ ܙܒ ܚܝܠܐ ܐܒܢܝܪ. ܗ̣ܘ[7] ܕܝܢ ܫܡܘܐܝܠ ܐܦ
ܠܫܐܘܠ ܡܫܚܗ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܗܘ̈ܝ ܗܟܝܠ ܡܢ ܕܒܝܬ
ܢܘܚ ܒܢܝܢ ܠܒܝܬܐ ܕܢܘܒ ܕܠܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܕܐܬܝܘ"
ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܐ. ܫ̈ܢܝܐ ܐ̈ܪܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ[8]
ܕܪ̈ܐ ܡܢܝܢܐ[9]. ܡܢ ܐܕܡ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܐ̈ܪܒܥܡܐܐ ܐܠܦܝܢ

[1] Ms. .ܫܬ. (quasi litterae numerales). — [2] Sequitur in ms. ܒ. — [3] In marg. : .ܦ. ܐܘ ܚܕܥܣܪ. — [4] Ms. ܫܡܘܐܝܠ. — [5] Ms. ܠܫܐܘܠ. — [6] Ms. ″ܫ. — [7] Ms. ܗܘ. — [8] Voces minio scriptae. — [9] Vox minio scripta.

ܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ. ܗܢܐ ܐܬܟܬܫ ܥܡ ܟܘܫ ܘܩܛܠܗ. ܘܐܫܬܠܛ ܥܠ ܥܡܐ ܫ̈ܢܝܐ ܐܪ̈ܒܥܝܢ[1] ܀

ܘܬܘܒ ܒܪ ܢܦܠܘ ܐܫܬܥܒܕܘ ܠܥܓܠܘܢ ܡܠ[ܟ]ܐ ܕܡܘܐܒ. ܘܦܠܚܘ″ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܚ. ܀ ܘܟܕ ܐܬܦܢܝܘ ܘܐܩܝܡ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܠܐܗܘܕ ܒܪܓܪܐ ܡܢ [ܫܒܛ]ܐ ܕܐܦܪܝܡ. ܘܩܛܠ ܠ[ܥ]ܓܠ[ܘܢ. ܘܐܫܬ]ܠܛ ܥܠ ܥܡܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܦ. ܀

ܘܡܢ ܒܬ[ܪ] ܕܡܝܬ ܐܗܘܕ ܚܛܐ ܥܡܐ. ܘܐܫܬܥܒܕܘ ܠܝܒܝܢ ܡܠܟܐ ܕܟܢܥܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܟ. ܀ ܘܒܝ̈ܘܡܘܗܝ ܗܢܐ ܐܬܢܒܝܬ ܕܒܘܪܐ ܐܢܬܬ ܠܦܝܕܘܬ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܐܦܪܝܡ. ܘܒܐܝܕܗ[2] ܐܫܬܠܛ ܥܠ ܚܝܠܐ ܒܪܩ ܒܪ ܐܒܝܢܥܡ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܢܦܬܠܝ. ܗܢܐ ܐܬܟܬܫ ܥܡ ܣܝܣܪܐ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܐܝܒܝܢ ܘܟܒܫܗ܆ ܘܐܫܬܠܛ ܥܠܝܗܘܢ. ܕܢܬ ܕܝܢ ܕܒܘܪܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܡ. ܀

ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܡܝܬܬ[3] ܕܒܘܪܐ *ܚܛܐ ܥܡܐ ܘܐܫܬܥܒܕܘ ܠܡܕܝ̈ܢܝܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܙ.. ܥܠ ܗܠܝܢ ܩܡ ܓܕܥܘܢ ܒܪ ܝܘܐܫ ܕܒܝܬ ܡܢܫܐ ܓܒܪܢ. ܘܬܬ̈ܟܬܫܐ ܥܒܕ ܥܡܗܘܢ ܘܐܘܒܕ ܡܢܗܘܢ. ܗܢܐ ܐܫܬܠܛ ܥܠ ܥܡܐ ܫ̈ܢܝܢ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܀ ܐܝܬܘ″ ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܡܢܫܐ ܀ ܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܠܓܕܥܘܢ ⌝ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܕܐܪ̈ܒܥܐ[4] ܀ * 95 r°.

ܒܬܪ ܗܢܐ ܐܒܝܡܠܟ ܒܪܗ ܫ̈ܢܝܢ ܬܠܬ ܀

ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܐܫܬܠܛ ܥܠ ܥܡܐ. ܬܘܠܥ ܒܪ ܦܘܐܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܐܦܪܝܡ. ܘܐܫܬܠܛ ܫ̈ܢܝܢ .ܟܓ. ܀

ܘܒܬܪܗ ܝܐܝܪ ܓܠܥܕܝܐ ܡܢ ܫ[ܒܛܐ ܕ]ܡܢܫܐ. ܘܐܫܬܠܛ ܥܠ ܥܡܐ ܫ̈ܢ[ܝܢ .ܟܒ.] ܀

ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܚܛܐ ܥܡ[ܐ ܘܐܫܬܥܒܕܘ] ܠܥ̈ܡܘܢܝܐ. ܫ̈ܢܝܢ .ܝܚ. [ܘܒܟܘ ܬܘܒ ܠܘܬ][5] ܐܠܗܐ ܘܐܩܝܡ ܠܗܘܢ ܪܫܢܐ.

[1] In marg. : ܒܝܡ ܠܗܘܢ ܕܐܬܢܝܚܘ ܫܢ̈ܝܐ. — [2] Ms. ܘܒ″. — [3] Ms. ܘܠ″. — [4] Voces minio scriptae. — [5] Ex Exc. Barbari (Schöne, *Euseb.*, I, App., p. 196) et *Chron. Pasch.*, p. 150, supplevi.

ܬܪܝܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ .ܥ. ܡܛܠ ܠܐܒܪܗܡ ܀
ܐܝܣܚܩ″ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܫ̈ܢܝܢ .ܩ. ܒܗ ܦܩܕ ܠܗ
ܐܠܗܐ ܕܢܦܘܩ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘ̈ܗܝ *ܘܢܐܬܐ ܠܐܪܥܐ * 94 v°.
ܕܟܢܥܢ ܀ ܗܘܝܢ ܗܟܝܠ ܡܢ ܦܘܠܓܐ ܕܐܪܥܐ ܠܡܥܠܢܐ
ܕܐܬܝܬܗ ܐܒܪܗܡ ܠܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ. ܕܪ̈ܐ ܫܒܥܐ[1] ܫ̈ܢܝܐ
⌜ܡܫܬܟܚܐ ܘܡܬܬܚܫ̈ܒܢܐ[2] ܘܡܢ ܐܕܡ ܕܪ̈ܐ ܥܣ̈ܪܝܢ[1]
ܫ̈ܢܝܐ ⌜ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܘܡܐܬܝܢ ܘܫܬܝܢ[2] ܀
ܥܡܪ ܐܒܪܗܡ ܒܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ ܫ̈ܢܝܐ .ܟܗ. ܘܐܘܠܕ
ܠܐܝܣܚܩ ܀
ܐܝܣ[ܚ]ܩ ܕܝܢ ܒܪ ܫ̈ܢܝܐ .ܣ. ܡܛܠ ܠܝܥܩ[ܘ]ܒ ܀
ܝܥܩܘܒ ܕܝܢ ܒܬܪ ܫܢܝܐ .ܦܘ. ܡܛܠ ܠܠܘܝ ܀
ܠܘܝ ܕܝܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ .ܡܘ. ܡܛܠ ܠܩܗܬ ܀
ܩܗܬ ܕܝܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ .ܣ. ܡܛܠ ܠܥܡܪܡ ܀
ܥܡܪܡ ܕܝܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ .ܥ. ܡܛܠ ܠܐܗܪܘܢ ܀ ܒܫܢܬ
ܕܝܢ .ܦܓ. [ܕܐܗܪܘܢ ܢܦܩܘ] ܒ̈ܢܝ ܐܝܣܪܝܐ[ܝ]ܠ ܡܢ
ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ] ܒܝܕ ܡܘܫ[ܐ ܀ ܗܘ̈ܝ[ܢ [ܡܢ ܐܒܪܗ]ܡ
[ܠ]ܡܘܫܐ ܫ̈ܢܝܐ ⌜ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ[2]. ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܡܕܒܪܐ ܫ̈ܢܝܐ [ܐܪ̈]ܒܥܝܢ ܀
ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܡܢ ܕܥܒܪ ܝܘܪܕܢܢ ܕܒܪ ܒܐܪܥܐ
ܫ̈ܢܝܐ .ܟܘ.. ܕܫܘܪܟܐ ܫܢܬ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܪܬ ܐܪܥܐ
ܒܩܪ̈ܒܐ ܚܝܐ ܬܘܒ ܫ̈ܢܝܐ .ܟܐ. ܀ ܗܘܝܢ ܗܟܝܠ ܡܢ
ܕܐܬܝܬܗ ܐܒܪܗܡ ܠܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ ܠܡܥܠܢܐ ܕܡܝܬ ܝܫܘܥ
ܒܪ ܢܘܢ ܕܪ̈ܐ[1] ܫܒܥܐ. ܫ̈ܢܝܐ *⌜ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ * 95 r°.
ܘܫܒܥ[2]. ܘܡܢ ܐܕܡ ܕܝܢ ܕܪ̈ܐ .ܟܙ.[1] ܫ̈ܢܝܐ ⌜ܬܠܬܐ
ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ[2] ܀
ܘܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܒܗ ܒܫܠܝܐ ܒܥܕܢܐ
ܐܫܬܠܛ ܠܟܘܫܢ ܪ̈ܫܥܐ ܕܒܝܬ ܢܗܪ̈ܘܬܐ ܘܦܠܚܘܗܝ، ܫ̈ܢܝܢ
ܬܡ̈ܢܝܐ. ܘܒܗ ܒܙܒܢ ܛܥܘ ܠܐܠܗܐ. ܦܩܕ ܠܗܘܢ ܡܕܒܪܢܐ
ܠܥܬܢܝܐܝܠ (ܐܚܘܗܝ)[3] ܕܟܠܒ ܕܥܒܪ ܡܢܗ. ܕܐܝܣܚܩ″ ܡܢ

[1] Vox minio scripta. — [2] Voces minio scriptae. — [3] Deest in ms., spatio vacuo relicto.

ܡܗܠܠܐܝܠ ܚܝܐ ܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܝܪܕ ܀

ܝܪܕ ܚܝܐ ܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܚܢܘܟ ܀ ܘܟܕ ܗܘܐ ܝܪܕ ܒܪ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܩܕܡܝܐ[1] ܀

ܚܢܘܟ ܚܝܐ .ܣܗ. ܫܢܝܢ ܘܐܘܠܕ [ܠܡܬܘܫܠܚ] ܀

ܡܬܘܫܠܚ ܚܝܐ .ܩܦܙ. ܫܢ̈ܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܠܡܟ ܀

ܠܡܟ ܚܝܐ .ܩܦܒ. ܫܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܢܘܚ ܀

ܢܘܚ ܚܝܐ ܚܡܫܡܐܐ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܬܠܬܐ ܒܢ̈ܝܢ. ܠܫܝܡ ܘܠܚܡ ܘܠܝܦܬ ܀ ܘܟܕ ܗܘܐ ܢܘܚ ܒܪ .ܫܝܚ. ܫܢ̈ܝܢ. ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܕܬܪ̈ܝܢ[1] ܀ ܘܒܬܪ ܡܐܐ ܫܢ̈ܝܢ ܠܝܠܝܕܘܬܗ ܕܢܘܚ ܗܘܐ ܛܘܦܢܐ. ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܠܢܘܚ ܀ ܗܘܝ ܡܢܝܢ ܫܢ̈ܝܐ ܕܡܢ ܐܕܡ ܥܕܡܐ ܠܛܘܦܢܐ. *ܬܪ̈ܬܝܢ * 94 r°.
ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܡܐ̈ܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ[1]. ܫܪܒܬܐ ܬܢܝܢܐ[2] ܀ ܫܠܡ ܬܘܠܕ̈ܬܗ[3] ܕܫܝܬ ܀ ܫܝܡ ܒܪ ܡܐܐ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܦܟܫܪ. ܒܫܢܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܛܘܦܢܐ ܀

ܐܪܦܟܫܪ ܚܝܐ .ܠܗ. ܫܢ̈ܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܫܠܚ ܀

ܫܠܚ ܚܝܐ .ܠ. ܫܢ̈ܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܥܒܪ ܀

ܥܒܪ ܚܝܐ .ܠܕ. ܫܢ̈ܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠ[ܦ]ܠܓ. ܘܒܝܘܡܬܗ ܐܬܦܠܓܬ ܐܪܥܐ. ܫܪܒܬܐ ܗܘ̈ܝ ܚܡܫ[2]. ܫܢ̈ܝܐ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܪ̈ܬܝܢ[1] ܘܡܢ ܐܕܡ ܫܪܒܬܐ .ܝܗ.[2] ܫܢ̈ܝܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܫܬܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ[1] ܀

ܦܠܓ ܕܝܢ ܒܬܪ ܫܢܝܐ .ܠ. ܘܐܘܠܕ ܠܐܪܥܘ ܀

ܐܪܥܘ ܒܬܪ ܫܢܝܐ .ܠܒ. [ܘܐܘܠܕ ܠܣܪܘܓ ܀ ܘ]ܒܝܘܡܬܗ ܫܪܘ [ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܠܡܥܒܕ ܦ]ܬܟܪ̈ܐ. ܘܠܡ[ܣܓ]ܕ ܕ[ܒ̈ܢܝܐ]. ܘܠܡܒܢܐ ܡܕ̈ܝܢܬܐ: ܘܠܡܩܝܪܘ ܘܠܡܫܒܚܐ ܠܢܘ̈ܪܐ ܀

ܣܪܘܓ ܒܬܪ ܫ[ܢ̈]ܝܐ .ܠ. ܘܐܘܠܕ ܠܢܚܘܪ. ܘܟܕ ܗܘܐ ܣܪܘܓ ܒܪ .ܝܓ. ܫܢ̈ܝܢ ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܕܬܠܬܐ[1] ܀

ܢܚܘܪ ܒܬܪ ܫܢ̈ܝܐ .ܟܛ. ܘܐܘܠܕ ܠܬܪܚ ܀

[1] Voces minio scriptae. — [2] Vox minio scripta — [3] Puncta plur. desunt.

Brit. Mus. Add. 14,683 93 r°.

ܫܘܕܥܐ ܕܐܝܒܪܐ

ܐܬܢܣܝܘܣ ܕܪ̈ܐ ܘܡܫ̈ܒܚܬܐ ܘܩܕ̈ܝܫܐ

ܕܡܢ ܐܡܪ ܒܡܕܒܪܐ ܠܝܘܒܢܐ ܀

ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܙܕܩ ܗܘ ܠܡܫܬ̈ܡܥܢܐ[1] ܕܫܪܪܐ ܕܢܬܒܥܬܘܢ ܒܠܚܘܕ ܕܒܗܘܢ ܠܫܪܪܐ. ܐܬܒܛܠ ܠܗ ܐܦ[2] ܟܠ ܗܕܐ ܐܢܬ ܘܫܡܥܬܘ: ܕܒܦܣܝܩܬܐ[1] ܡܢ ܥܠܬ̈ܐ ܡܪ̈ܫܐ ܢܒܥ ܐܝܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܘܢܒܥܐ ܚܦܝܛܘܬܟܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܬ̈ܫܒܘܚܬܐ ܘܕܘܪ̈ܫܬܐ ܢܬܒܥ ܠܘܬܟ ܫܪܪܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܠܨܐܝܬ ܡܬܒܥܝܢ. ܘܡܛܠ ܚܢܢܐ ܕܡܬܠܐ ܡܢ ܠܐ ܢܕܥܬܐ ܘܡܬܕܒܩ ܠܡܕܒܪܢܐ ܕܚܝ̈ܘܗܝ. ܕܗܢܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܢܝܫܬܗ ܫܪܪܐ ܝܗܝܒ ܠܡܕܒܪܢܗ ܠܫܪܪܐ. ܢܕܥ ܦܠܓܐ [ܕ]ܫܒܝܒܬܐ ܘܡܫܪ̈ܝܬܐ ܕܐܠܗܘ̈ܬܐ. ܘܐܦ [ܙ̈ܒܢ]ܐ ܕܬܬܒܘܬܐ. ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܐ. ܘܪ̈ܟܢܐ ܕܥ̈ܠܡܐ ܘܕ̈ܒܢܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܗܘܘ ܒܢ̈ܘܗܝ ܐܝܠܝܢ ܬ̈ܠܬܐ. ܘܫ̈ܒܥܐ ܕܗܘܘ ܠܢܘܚ. ܒܢ̈ܘܗܝ ܐܝܠܝܢ ܬ̈ܠܬܐ ܘܪ̈ܢܝܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܒܗ̈ܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܡܬܝܒܠ ܙܪܥܐ ܕܐܒ̈ܗܬܐ ܘܡܫܬܠܡ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܡܠܟܐ ܫ̈ܠܝܚ ܡܬܟܪܙܝܢ ܡܢ ܬܘ̈ܕܝܬܗ ܕܥܠܡܐ ܘܡܕܒܪܐ ܠܝܘܒܢܐ. ܒܠܚܘܕ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܕܒܦܣܝܩܬܐ[1] ܚܫܘܒ. ܠܐ ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܕܢܦܫ ܐܠܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܢ ܒܬ̈ܠܬܐ ܀

93 v°. *ܡܫܪܝܢ ܗܟܝܠ ܒܡܠܬܢ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܒܪܝܬܐ ܀ ܗܠܝܢ ܠܢ ܬܘܕܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ. ܒܫܘܪܝܐ ܕܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ. ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ ܒܪܝܗ. ܕܟܪ ܘܢܩܒܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ ܀

ܘܐܕܡ ܚܝܐ ܡܐܬܝܢ[3] ܘܬܠܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܫܝܬ ܀

ܫܝܬ ܚܝܐ ܡܐܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܐܢܘܫ ܀

ܐܢܘܫ ܚܝܐ ܡ̈ܐܬܝܢ ܘܬܫܥܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܩܝܢܢ ܀

ܩܝܢܢ ܚܝܐ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܫܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܡܗܠܠܐܝܠ ܀

[1] Puncta plur. desunt. — [2] Ms. ܘܐܦ. — [3] Ms. ܡܐܡ.

ܒܐܝ̈ܕܝ ܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܡܢ ܦܪܢܣܘܬ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܫܘܠܛܐ ܕܐܚܪܝܐ ܀ ܘܟܕ ܚܙܘ ܫܘܬ̈ܦܬܐ ܢܦܩܘ ܕܐܒ̈ܗܐ ܢܒ̈ܛܠܐ. ܘܐܬܠܘ ܒܢ̈ܝܫܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܬܠܬܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܓܠܘܡܪܐ ܓܒ̈ܪܐ ܕܐܚܪ̈ܢܐ ܒܡܕܠܐ ܕܟܠܗܘܢ. ܒܢ̈ܝܫܐ ܕܐܬܪܗ. ܐܝܟ ܕܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܘܠܫܘܦܬܗܘܢ ܘܫܡܫܘܗܝ. ܘܐܬܐܠܨܘ ܒܢ̈ܝܫܐ ܣܓܝ. ܘܦܫܘ ܒܐܘܠܨܢܐ ܪܒܐ ܘܒܒܘܬܐ. ܘܟܕ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. *ܘܒܥܘ ܒܒܥܘܬܐ. ܘܨܠܘ ܕܬܒ̈ܠܐ ܠܐܠܗܐ. ܕܢܦܨܐ ܡܢܗܘܢ ܐܘܠܨܢܐ ܕܐܪ̈ܝܢ ܗܘܘ ܒܗ. ܘܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ ܦܬܚ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ ܘܫܡܥ ܒܥܘܬܗܘܢ. ܒܕܦܪܥ ܗܘ ܠܛܠܝ̈ܘܗܝ ܠܒܝܬܐ. ܘܠܒܐ ܚܢܘܢܐ ܐܠܗܐ ܠܐ ܦܫܠܐ. ܐܝܬܝ ܟܠܗܘܢ ܢܡܒܬܐ. ܘܐܒܥܬܗ ܡܢ ܡܫܠܡܢܐ. ܘܐܫܬܠܛ ܐܠܗܐ ܒܠܘ̈ ܐܢܫ̈ܝ ܕܠܐ ܢܫ̈ܒܐ ܘܕܠܐ ܢܦܩܘܢܐ. ܘܢܦܩܘ ܒܠܗ ܡܢܗ. ܘܢܦܩܘ ܐܢ̈ܫܘܗܝ ܘܒܢ̈ܘܗܝ ܘܒ̈ܢܬܗ. ܘܢܫ̈ܘܗܝ ܘܕܘ̈ܒܬܗ. ܘܫܒܩܘ ܘܦܢܘ ܒܠܗ ܒܗܘܬܪܐ ܕܦܢܝܐ ܗܘܐ. ܘܗܘܬ ܠܗ ܚܕܘܬܐ ܒܫܒܬܐ ܘܒܪ̈ܘܪܬܐ. ܘܐܗܦܟܘ ܡܪܝܐ ܒܠܗ ܒܪܚܡܗ. ܘܡܒܪܟ ܘܐܙܠ ܠܚܝܘܬܐ ܀ * 69 v°.

ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܢܒܥܐ ܠܗ. ܘܚܢ ܐܝܟ ܕܟܠܗܘܢ ܫܒܩܬ ܘܐܬܠܝܢ: ܒܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ ܙܕܩ ܠܝ ܕܢܫܬܒܚ ܘܠܗ ܢܣܓܘܕ ܘܢܬܝܩܪ. ܘܐܦ ܢܦܫܝ. ܕܢܟܠܐ ܠܝ. ܘܕܢܪܚܡ ܥܠܝ. ܘܠܐ ܢܗܦܟ ܐܦ̈ܘܗܝ ܡܢܝ. ܘܕܢܫܡܠܐ ܠܝ ܡܢ ܒܢ̈ܝܬܐ ܠܚܡܬܐ. ܘܢܬܠ ܠܝ ܕܢܦܘܩ ܢܦܫܬܝ. ܘܠܐ ܢܒܥܐ ܠܐܒܕܢܐ. ܘܢܫܒܘܩ ܚܘ̈ܒܝ ܘܣܟܠ̈ܘܬܝ. ܘܢܚܣܐ ܠܝ ܘܢܬܚܢܢ ܠܚܕ̈ܝ. ܘܠܟܠܗܘܢ ܚܒܪ̈ܝ ܘܡܗܝܡ̈ܢܐ. ܒܒܪ ܨܠܘܬܗ ܘܒܫܘܬܗ ܕܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ. ܫܡܥܘܢ ܕܒܪ̈ܘܫܠܝܚܐ. ܘܒܨܠܘܬ ܟܠܗܘܢ ܩܕ̈. ܘܠܐܠܗܐ ܫܘ̈ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀

ܫܠܡ ܗܢܐ ܫܪܒܐ ܕܡܘܬܐ[1] ܀

[1] Voces minio scriptae.

ܚܠܒܐ ܢܐܬ ܢܘܪܐ ܕܠܗܒܐ. ܘܫܒܘܒܐ ܬܪܥܐ. ܘܠܗܒܐ ܕܕܘܘܢܐ. ܘܬܘܠܥܐ ܕܠܐ ܡܝܬܐ. ܘܠܝܬ ܠܗ ܠܐ ܡܦܝܓܢܐ ܘܠܐ ܡܦܘܚܢܐ. ܘܠܐ ܡܬܦܪܥ ܚܠܦܘ″ ܠܐ ܠܝܘܬܐ ܘܠܐ ܒܡܘܬܐ ܘܠܐ ܦܘܪܥܢܐ ܀

ܡܪܝܐ ܢܫܠܘܚ ܠܝ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܕܓܠܝܬܐ. ܡܪܝܐ ܢܥܒܕ ܠܝ ܬܘܒܘ″ ܘܬܘܬ ܢܦܫܐ. ܘܢܬܠ ܠܝ ܚܪܬܐ ܛܒܬܐ ܗܝ ܕܡܠܝܒܐ ܠܚܕܪܐ ܕܥܠܡܐ. ܡܪܝܐ ܢܥܒܕ ܥܠܝ ܪ̈ܚܡܘ″ ܘܚܢܢܗ. ܘܠܐ ܢܪܚܩ ܡܢ ܚܣܝܕܘܗܝ. ܘܢܥܒܘܪ ܚ̈ܛܗܝܢ ܘܢܫܒܘܩ ܚ̈ܘܒܝܢ ܒܚܢܢܗ. ܘܢܦܪܫ ܒܝܢ ܙ̈ܕܝܩܐ ܠܒ̈ܝܫܐ ܘܚ̈ܛܝܐ. ܘܢܓܠܐ ܥܠܝܢ ܫܝܢܗ ܘܫܠܡܗ. ܘܐܝܟ ܠܐ ܫܘܝܢ. ܐܠܐ ܢܬܒܥ ܒܢܝܢ ܐܝܟ ܛܝܒܘܬܗ ܘܒܡܪܚܡܢܘܬܗ. ܘܐܝܟ ܣܘܓܐܐ ܕܡܪ̈ܚܡܢܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܛܒܐ ܘܡܪܚܡܢܐ ܘܡܠܟܐ ܪ̈ܚܡܐ ܐܢܬܘ″. ܘܥܠܝܢ ܢܦܝܫ ܠܗ ܫܘ″ ܘܬܘܕܝܬܐ. ܘܠܐܒܘ″ ܀ ܫܠܡ ܗ̄ ܡܐܡܪܐ[1] ܀

܀ ܦܨܠܐ[2] ܀ ܬܘܒ[3] ܒܫܢܬ . ܡܐܬܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ. ܐܪܝܣܛܛܠܝܣ ܗܘܐ ܡܦܠܣܘܦܐ ܒܪ ܡܩܕܘܢ. ܚܒܪܢܐ ܒܝܫܐ ܘܦܫܝܫܐ

* 69 r°. ܘܦܪ̈ܝܫܐ. ܡܢ ܚܕ ܣܘܓܐܐ ܘܫܘܠܐ ܘܪ̈ܘܫܡܐ ܕܦܠܓܘ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܘܕܪܐ. ܘܐܡܪܝܢܐ ܒܢܒ̈ܝܐ. ܕܪܫܐ ܒܫܢܐ. ܠܚܡܐ ܒܫܢܐ. ܘܐܝܟ ܕܫܦܝܪ ܒܒ̈ܢܝܫܐ ܕܒܗܘ ܕܪܐ. ܚܝܠܐ ܥܠܝܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܐܘ ܙܒ̈ܢܐ ܛܒ̈ܐ. ܐܘ ܙܒ̈ܢܐ ܒ̈ܝܫܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ. ܐܘ ܟܦܢܐ ܐܘ ܡܘܬܢܐ. ܐܘ ܡܒܝܢܘܬܐ ܕܪܘܚܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܗܘ. ܐܝܟ ܕܢܬܪܕܘܢ ܘܢܬܘܒܘܢ ܀

ܘܒܗ ܕܝܢ ܐܪܝܣܛܛܠܝܣ ܗܢܐ ܡܦܠܣܘܦܐ. ܟܠ ܓܢܣ̈ܝܐ ܘܟܠ ܡܫܬܠܡܢܐ. ܬܠܬ ܩ̈ܢܘܢ: ܫܒܥ, ܐܟܠܝ ܠܒܢܝܢܫܐ. ܒܫ̈ܘܠܐ ܘܒܦܪ̈ܕܐܬܐ ܘܒܚܝܠ ܪܫܐ. ܘܗܘܐ ܟܦܢܐ ܪܒܐ ܒܗܘܢ ܡ̈ܘܬܢܐ. ܘܡܛܠܘ ܒܒ̈ܢܝܫܐ ܐܝܟ ܦܬܟܪܐ. ܘܦܩܕܘ ܒܗ̇ ܪ̈ܚܡܝ ܒܫܡܝܐ. ܘܠܝܬ ܟܡ ܕܦܩܕ ܀ ܘܐܝܕܟܢ ܣܓܝܐܐ ܒܥܘܠܐ. ܡܢ ܚܠܦ ܕܠܐ ܦܫ ܠܐ ܕܗܘܐ ܘܠܐ ܗܘܐܐ

[1] Voces minio scriptae. — [2] Numerus in margine scriptus. — [3] Vox minio scripta.

ܒܕܝܢܐ. ܘܠܐ ܬܘܒ ܐܬܗܦܟ ܐܝܟ. ܘܩܒܠܘ ܘܡܫܒܚܐ ܘܢܛܪ ܠܟܠܗ ܒܗܬܪܐ ܕܫܒܬܐ ܥܡ ܕܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܒܩ ܠܟܠܡܐ ܕܐܫܟܚ *ܘܐܙܠ ܠܐܬܪܗ ܀ * 68 r°.

ܘܒܬܪ ܙܒܢܐ ܩܠܝܠ. ܟܕ ܡܫܡܫܝܢ ܪ̈ܘܡܝܐ ܒܡܕܝܢ ܕܗܘܐ. ܘܒܝܘܡܐ ܕܟܒܫܘ ܦܪ̈ܣܝܐ ܒܐܡܕ. ܐܬܘ ܪ̈ܘܡܝܐ ܘܐܬܟܢܫܘ ܥܡ ܦܪ̈ܣܝܐ ܗܠܝܢ ܕܡܫܟܚܝܢ ܗܘܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܦܪ̈ܣܝܐ: ܐܝܟ ܕܢܬܦܪܢܣܘܢ ܠܐܡܕ. ܘܐܫܬܘܫܪ ܥܠܝܗ ܡܪܕܐ ܘܕܝܢܐ ܘܢܘܟܪܝܐ. ܘܗܘܐ ܒܗ ܕܦܢܐ ܡܫܝܐ. ܘܐܬܚܪܝܢ ܕܐܬܐܟܠܘ ܒܗ ܢܛܪܐ ܡܢ ܣܘܥܪܢܐ ܒܡ̈ܫܝܚܐ ܡܢ ܕܦܢܐ. ܘܟܠ ܕܡܬܒܥܝܢ ܗܘܐ ܥܠ ܢܦܫܗ. ܘܢܦܩ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܐܙܠ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܡܬܢܛܪ ܗܘܘ ܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܕܠܐ ܢܬܚܢܩ ܘܕܠܐ ܢܬܚܒܫ ܀ ܘܐܝܟ ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܐܢܣܛܘܣ. ܟܕ ܢܦܠܐ ܕܡܫܒܚܗ ܗܘܐ ܡܪܕܗܘܢ. ܗܢܐ ܫܕܪ ܠܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܐܦܠܛ ܩܕܡܘܗ̄ ܠܕܩܘܡ ܒܐܡܕ. ܘܟܕ ܚܙܬ ܠܗܘܢ ܠܦܪ̈ܣܝܐ: ܩܡܘ ܡܢ ܪ̈ܘܡܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܡܝܕܐ. ܘܢܐܟܒܘܢ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܢܐܗܪܘܢ ܐܝܢ. ܘܢܦܩܘܢ ܘܢܐܙܠܘܢ ܟܠܢܫ ܠܐܬܪܗ. ܘܦܬܚܗ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܒܬܪ ܕܫ̈ܢܝܬܐ. ܘܢܦܩܘ ܘܐܙܠܘ ܠܐܬܪܗܘܢ ܒܫܝܢܐ. ܐܝܟ ܫܘܘܕܝܐ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܪܕܗܘܢ ܪܒ ܫܢܝܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܀

ܚܘ ܐܢܫ ܠܚܘܒܐ ܘܠܒܣܝܡܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢ̈ܐ[1] ܒܟܪܟܐ ܐܘܪܗܝܐ ܕܫ̈ܢܝܢ ܥܠ ܡܫܡ̈ܫܝܢ. ܠܗܘܢ" ܠܟܠ ܕܫܠܝܐ ܡܢ ܫ̈ܘܬܐ. ܘܫܒܪ ܡܢ ܒܫ̈ܝܢܬܗ. ܘܡܬܦܝܣܐ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܘܡܫܒܚ ܬܘܕܝܬܐ. ܘܬܐܒ ܡܢ *ܫܘܠܗ: * 68 v°.
ܕܗܘܝܐ ܒܠܒܟܐ ܫܬܐܘܒ ܡܢ ܐܘܪܗܝܐ. ܘܡܢ ܫܘܬܐ. ܘܬܡܢ ܡܬܦܪܫܐ ܡܢ ܚܘܒܐ. ܘܡܢ ܬܫܡܫܬܐ. ܘܐܝܟܢ ܡܒܗܐ ܘܡܩܒܠ ܐܝܟ ܒܫ̈ܘܠܗܘܢ، ܘܡܫܒ̈ܚܬܗ. ܘܠܐ ܠܐ ܫܠܐ ܘܠܐ ܫܒܪ ܡܢܗܘܢ. ܗܪܟܐ ܕܫܠܘܬ ܟܠܗܘܢ، ܐܠܗܐ ܥܠ ܒܫ̈ܘܬܐ ܘܥܠ ܐܘܪܗܝܐ ܘܥܠ ܬܫ̈ܡܫܐ. ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܘܕܟܝܫ ܡܢ ܗܠܝܢ. ܘܒܗܘ

[1] Ms. ܕܡܫܡܫܢ̈ܝܢ.

ܫܘܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܦܬܝܚܬܐ ܬܪ̈ܥܝܬܐ. ܘܢܛܫܝܢܗܘ, ܘܢܛܪܘ ܗܘܘ ܒܗ. ܘܟܕ ܐܬܢܛܪܬ ܥܠܝܗܘܢ. ܘܟܕ [ܢܦܩ] ܕܢܐܙܠ ܒܐܘܪܚܐ. ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܦܘܩ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܢܐ ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ ܡܩܝܡ ܐܢܐ ܠܗ̇ ܒܐܝ̈ܕܝܟܝ: ܠܡܕܝܢܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܦܓܪܗ ܢܛܪܘ ܠܝ ܒܟܢܘ̈ܫܝܗ̇. ܘܟܕ ܫܠܡ ܘܐܬܐ ܘܝܬܒ ܥܠܝܗ̇ ܒܩܒܪܐ. ܝܘ̈ܡܬܐ ܬܠܬܐ. ܘܐܬܒܥܬܗ̇ ܡܢ ܦܠܛܬܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܕܢܛܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗ̇ ܕܝ̈ܢܐ ܕܡܕܝ̈ܢ, ܢܘܚ ܡܕܡܕ″. ܘܡܛܠ ܕܟܕܒܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܡܗܝܡܢ″ ܦܘܪܥܢܐ ܢܘܟܪܝܐ. ܘܟܕ ܠܒܫܘ. ܘܐܫܬܠܝܘ

67 v°. ܢܒ̈ܝܪܐ ܘܪܘܚܐ. *ܘܕܝܢܘ. ܘܐܬܡܢܝܘ ܒܡܫܪܘܬܐ ܕܢܛܪܝܢ ܗܘܘ. ܘܫܠܡܘ ܦܓܪܗ̇ ܠܫܘܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܢܛܠܘ ܠܕܝ̈ܢܐ. ܘܟܠܗ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܦܬܚܘ ܬܪ̈ܥܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܟܠܗ ܒܫܘܒܚܬܐ. ܘܐܥܒܪܘ ܒܗ̇ ܦܓܪܐ ܬܠܬܐ ܐܚ̈ܕܪܝܢ. ܘܟܠ. ܛܠ̈ܠܘܢ. ܗܘܘ ܒܗ̇ ܦܛܠܝܢ ܘܫܪܝܢ ܘܢܦܩܝܢ ܒܢ̈ܝܫܐ ܕܠܐ ܢܦܩܘܢ[1]. ܘܐܬܥܒܪܘ ܒܗ̇ ܡ̈ܛܠܬܐ ܗܝܟܪ ܡܢ ܗ̇ܘܢ ܕܐܬܚܙܝܘ ܒܚܙܘܢܐ ܘܒܡܥܝ̈ܢܬܐ. ܫ̈ܢܝܐ ܘܬܕܡ̈ܪܢ ܐ̈ܠܦܝܢ ܡ̈ܛܠܬܐ:·

ܘܗ̇ܘܝܢ ܒܗ ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܕܢܚܘܒܗ̇ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܢܛܠܐ ܠܒܝܬ ܓܙܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ̇[2]. ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ̇ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܒܢ̈ܝܫܐ ܗܝܟܐܐ ܕܡܛܠܥܝܢ ܗܘܘ ܒܗ̇. ܘܐܦܩ ܐܢܘܢ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܟܕ ܓܠ ܠܗ̇ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܐܚܕ ܘܒܥܐ ܠܪܥܝܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܗܘܐ ܥܠ ܐܫܬܐ ܒܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܐܠ ܕܢܦܩܘ ܐܢܬܘ″ ܢܥܒܕܘܢ ܗܢܐ. ܘܦܩܕ ܠܗ. ܘܐܡܪܘ. ܕܢܥܒܕܗ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪ ܡܪܝܡ ܐܢܬܘ″. ܘܟܕ ܢܦܩ ܕܢܦܩܘ ܐܢܬܘ″. ܗܢܘܢ ܢܦܠ ܥܠ ܐܦ̈ܘܗܝ ܘܣܓܕ ܠܗ. ܘܐܡܪ. ܕܗܢܐ ܐܢܬܘ″: ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܝ. ܕܦܘܩ ܠܝ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ ܡܩܝܡ ܐܢܐ ܠܗ̇ ܒܐܝ̈ܕܝܟܝ. ܘܦܩܕ ܡܢ ܗܘ

[1] Ms. ܢ̇ܦܩܘܢ. — [2] Ms. ܒܗ.

ܘܐܦܠܐ ܘܢܦܫܗ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܡܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܬܠܒܬܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܫܪܪܐ. ܘܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܦܩܕ ܘܐܡܪ ܐܝܬܘܗܝ ܥܠ ܗܕܐ″ ܫܪܝܪܬܐ ܘܬܪܝܨܘܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܕܗܘܬ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܕܠܐ ܢܫܬܠܡܘܢܗ. ܘܕܢܬܚܙܘܢ ܘܢܬܒܢܘܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܡܬܠܗܝܐ ܕܒܕܝܢ ܗܘܘ ܒܗܘܢ: ܘܐܡܪ[1] ܠܗܘܢ. ܚܙܘ ܐܝܟܘ ܘܡܬܬܟܝܢ ܒܒܥܐ ܒܬܪܝܨܝܢ ܘܒܪܬܢ ܚܝܘܬܐ ܕܡܫܠܡܢ ܒܠܝܬ ܐܠܗܐ ܡܢ ܚܕ ܡܬܠܗܝܢ ܘܡܫܠܡܝܢ. ܘܡܬܐܡܪܝܢ ܕܠܚܕܕܐ. ܘܠܚܪܬܐ ܟܘܪܗܢ[2] ܠܝܬܗܝܢ ܘܡܬܕܡܝܢܐ. ܕܠܐ ܐܝܟ ܕܚܟܡܐ. ܘܚܘܪܐ ܕܠܐ ܕܒܒܐ[3] ܘܚܘܒ ܫܡܝܐ. ܘܡܫܘܒܚܐ ܒܪܝܐ ܀ ܐܝܟܘ ܕܡܢ ܠܐ ܚܘܒ ܕܡܢ ܠܐ ܢܚܠ. ܒܪܒܐ ܐܝܟܐ ܕܒܒܢܘܢ ܒܚܘܒܐ ܐܠܗܝܐ. ܕܐܬܒܛܠܘܢ ܡܢ ܒܝܫܬܗܘܢ. ܘܬܦܢܘܢ ܢܬܬܝܒܘܢ. ܘܒܗ ܕܬܬܪܚܡ ܠܫܡܝܐ. ܕܬܬܪܒܐ ܠܝ ܐܠܗܐ ܀ ܘܐܡܪ ܕܗܐ ܐܦܪܘܩ ܒܗ ܡܢ ܕܐܬܟܪܗܘܢ،
ܒܒܥܐ ܕܪܓܫ ܐܝܬܝ ܥܠ .... ܕܡܢܝ.
ܘܐܢ ܐܬܬܪܝܨܬ ܠܗ .... ܫܡܝܐ.
ܢܬܠ ܠܝ .... ܘܕܒܢܝܢܝܗܘܢ[ܝ]
* ܒܠܗܘܢ ܡܬܬܠܝܐ ܕܚܝܝܢ. ܒܗ ܕܠܘܬܗ ܕܒܗܘ″ ܡܫܘܠܡܐ 67 r°.
ܢܬܠܬ ܐܠܗܐ ܕܚܝܢ. ܘܕܠܗܘܢ ܡܪܢܐ. ܘܠܐܠܗܐ ܫܘ″ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀ ܫܠܡ[4] ܀

܀ ܚܕ[5] ܀ ܬܫܥܝܬ ܥܠ ܢܘܪܗ ܘܫܡܫܗ ܕܐܡܝܪ ܕܒܠܬܐ ܐܚܪܬܐ ܀[6]

ܬܫܥܝܬ ܒܫܘܬܐ. ܦܘܫ. ܕܩܘܕܫܐ. ܐܚܪܢܐ ܩܘܡ ܩܠܝܠܐ ܕܦܬܓܡܐ. ܠܐܟܡܐ ܕܡܬܚܘܬܐ ܀ ܘܗܕܐ ܐܬܪܐ ܘܫܪܪܐ ܚܠܦܘܗܝ. ܘܐܬܦܪܫ ܢܘܪܐ ܫܟܝܟܐ ܘܠܐ ܐܠܐ ܐܬܒܫܘܬ ܒܐܝܕܗ ܒܡܘܪܟܐ. ܘܟܢܘܫܐ ܐܟܠܦ ܕܐܬܒܠ ܘܢܦܫܘܠ ܒܢܝܗ. ܗܘ ܘܒܠܗ ܢܠܗ. ܗܢܘܢ ܐܟܬܒܐ. ܢܦܫܗܘܢ، ܡܢ

[1] Ms. ܘܐܡܪ. — [2] Forma serioris aevi pro ܟܘܪܗܢ ܕ. — [3] Voces in marg. insertae. — [4] Vox minio scripta. — [5] Numerus in margine scriptus. — [6] In marg.: . ܗܘ ܕܢܘܪܐ ܗܘ ܕܩܘܪ ܚܠܘܐ ܘܫܡܫܗ ܕܐܡܝܪ ܒܠܬܐ ܐܚܪܬܐ.

܀ ܬܫܥܝܬܐ ܕܡܫܝ̈ܚܝܘܬܐ ܀[1]

Cod. Berol. Sachau 315 f. 66 r°.

܀ ܝܐ[2] ܀ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܐܘܣܒܝܘܣ܀[3]
ܒܫܢܬ ܬܬܝܛ. ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܒܝܘ̈ܡܝ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܒܗ̇ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܦܪܣܝܐ. ܒܬܪܗ ܕܒܣܪܘܢ ܡܠܟܐ.[4] ܠܐܪܡܝ ܡܕܝܢܬܐ ܒܫܢܬܐ ܫܢܝܬܐ ܘܡܫܝ̈ܚܝܘܬܐ܀ ܬܘܒ ܒܫܢܬ ܬܬܝܬܐ. ܫܠܚܘ ܢܛܘܪܝܘܢ ܕܐܟܣ̈ܢܝܐ. ܠܘܪܐ ܘܢܝܚܘܬܐ ܘܫܪܝܪܘܬܐ ܘܦܫܝܛܘܬܐ ܘܬܡܝܡܘܬܐ. ܘܢܝܚܘܬܐ ܘܗܝܡܢܘܬ ܫܪܪܐ. ܘܦܐܝܘܬܐ ܐܝܬܐ ܕܢܝ̈ܚܐ. ܘܒܠܒܒܘܬܐ. ܘܐܟܝܬܐ ܘܢܝ̈ܚܐ ܘܡܟ̈ܝܟܘܬܐ. ܘܕܠܝܠܘܬܐ. ܗܘ̇ܝ ܕܥܒܝܕܐ ܗܘܬ ܡܢ ܟܠܗܘܢ. ܘܡܟܪܙܢܐ ܗܘܬ ܠܐܠܗܐ. ܫܠܝܛܐ ܟܠܗܘܢ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܠܫܝܘܢܐ. ܘܐܘܕܝܘ ܬܘܒ ܒܢܝ̈ܢ ܒܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ. ܘܒܣܝܡܐ ܐܫܬܝܬ ܐܠܗܐ ܟܠܗܘܢ ܪܘܚܢܐ ܪܒܐ ܡܪ̈ܒܢܐ. ܘܗܘܘ ܒܢܝ̈ܐ ܘܡܫ̈ܡܫܐ ܠܒܝܐ. ܘܦܫܪܘ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ. ܡܢ ܐܝܕܐ ܘܡܕܡܐ ܠܒܪܝܐ ܐܦ [ܢ̈ܦܫܐ] ܘܢܟܣܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܚܠܒܐ. ܘܡܬܦܠܓܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܩܦܠܐ. ܘܡܢܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܬܪܢܓܠܐ. ܘܦܠܚܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܥܒܕܐ. ܘܢܛܪܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܣܒ̈ܪܐ. ܘܦܫܛܘ ܗܘܘ[5] ܒܗܢܐ ܪܘܚܢܐ ܪ̈ܒܢܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܢܘܟܪܝܐ [..........] ܪܒܐ ܐܝܟ ܥܡܝܐ...

* 66 v°. ܘܡܒܝܬ* ....

ܒܗ ܐܝܟ ܬܠܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܐܠܦܝܢ[5] ܒܬܠܬܝܐ. ܘܫܪܟܐ ܡܫܩܠܗ. ܘܡܢܗ̇ ܕܬܠܬܗ. ܘܒܗ ܒܟܢܫ ܡܕ″ ܒܒܝܬ ܒܗܪܒܢܐ. ܘܫܢܐ ܐܢܫ ܒܗܢܐ ܐܘܠܝܢܐ ܘܒܐܒܐ ܬܪܬܝܢ. ܒܕܝܢ ܠܗ ܒܟܠܗܘܢ ܘܥܒܕ ܫܠܡܘܢ ܒܡܬܐ ܘܬܫܥܝܬܐ ܠܐܠܗܐ. ܘܐܪܬ ܘܦܝܫ ܐܝܟܢ.

[1] Inscriptionem addidi. — [2] Numerus in margine appositus. — [3] In marg.: ܣܦܪܐ ܟܠܗ ܐܟܚܕ ܡܕܝܢܬܐ ܡܟܘܣܝܢ ܘܪܘܡܝܐ ܕܗܘܐ ܒܗ ܡܢ ܟܠܗ ܫܢ̈ܝܢ. — [4] Ms. ins. ܒܚܡܫ. — [5] Vox supra lineam scripta.

XIX ܫܢܬ ܝܛ. ܒܗ ܗܘܐ ܡܬܘܠܕܐ ܒܢܝܫܐ ܒܒܠܘܬܗܘܢ
ܐܬܬܘ̈ܬܐ ܕܣܘܪܝܐ.[1]

XX ܫܢܬ ܟ. ܒܗ ܐܬܝܠܕ، ܩܣܢܘܦܢܘܣ ܕܣܝܠܐ ܦܝܪܐ.
ܘܫܪܝ، ܕܝܢ ܢܡܘܣܐ. ܕܚܢ. ܒܐܒ. ܘܗܘܘ، ܒܥܕܢܐ ܠܢܡܘܣܐ
ܕܒܗ. ܒܬܫܪܝܢ ܩܕܝܡ.[2]

XXI ܫܢܬ ܟܐ. ܒܗ ܐܡܠܟ ܦܘܡܦܝܠܝܘܣ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ.[3]

XXII ܫܢܬ ܟܒ. ܒܗ ܗ݁ܘܬ ܐܘܠܡܦܝܐܣ ܩܕܡܝܬܐ ܕܝܘܢܝܐ
ܒܗܘܢ ܫܢ̈ܝܐ. ܗ. ܒܬܫܪܝܢ ܩܕܝܡ. ܒܫܢܬܐ
ܕܫܒܥ ܕܐܝܢܝܐ.[2]

TESTIMONIUM

A MICHAELE SYRO RECITATUM[4].

⌈ܢܟܬܘܒ ܕܐܘܪܗܝ، ܒܫܘܠܡܐ ܕܡܠ̈ܟܐ. ܦ. ܩܒܥܘ ܒܝܢ
ܥܕܬܐ ܕܐܪ̈ܬܕܘܟܣܐ ܕܝܢ ܩܕܝܡ ܫܢܝ، ܕܠܒܘܫܬܐ ܐܚܪܝܬܐ
ܕܦ̈ܣܩܐ: ܐܘܟܝܬ ܩܕܝܡ ܘܒܬܪܐ ܕܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ.
ܕܐܬܬܝܗܘܢ ܗܠܝܢ.[5]
ܒܦܪܘ. ܘܦܪܦܪ. ܘܟܣܪܘ. ܘܦܝܢܪܐ. ܘܐܣܐܝܡ.
ܘܦܐܠ[6]. ܥܡ ܐܘܪܐܘܦܐ. ܘܐܣܐܝܡ. ܘܟܠܐܣܡ. ܘܗܠܝܢ
ܕܟܬܒܘ ܢܘ̈ܣܚܬܗܘܢ ܒܥܕܬܐ ܠܢܒܝܐ ܕܡܠ̈ܟܐ
ܒܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܒܪ ܗܢܘܢ ܐܪ̈ܬܕܘܟܣܐ ܒܡܫܝܚܐ ܩܪܝܢ
ܗܢܘ ܕܩܠܝܣܘܢ ܠܗܘܦܐ ܕܝܢ ܕܡܠ̈ܟܐ ܕܗܘܡ̈ܝܢܝܐ.
ܗܕܝܢ ܢܒܝܐ ܬܠܬܐ ܦ̈ܝܣܩܐ ܘܐܬܒܩܝܘ ܒܠܝܗܘܢ
ܒܥܕܬܐ ܕܐܦܠܐ ܦܠܫܐ ܥܩܢܝܢ ܗܢܘ ܕܢܫܘܥܘܢ
ܒܢܝܗܘܢ.
⌈ܗܠܝܢ ܒܠܦܣܐ ܒܪ، ܢܟܬܘܒ ܐܚܪ̈ܢ.[5]

[1] Recitatur e Canone (ed. Baethgen). — [2] Recitatur «e Iacobo» (ed. Baethgen), tacito operis nomine. E Canone desumpta videtur. — [3] Recitatur «e Iacobo» (ed. Baethgen). E Chronico desumpta videtur. — [4] Hoc excerptum, adhuc ineditum, prope finem Chronici Michaelis legitur (codicis p. 775). Cf. supra, p. 281. — [5] Voces minio scriptae. — [6] Text. syr. ܘܦܐܠ, arab. : ܘܒܐܠ; cf. supra, p. 281.

X (.ܡܪܟ.) ܫܢܬ. ܦܥܛ.. ܒܗ ܒܫܢܬ ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܒܛ. ܒܬܡܘܙ. ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ
ܝܘܣܛܝܢܘܣ.[1]

XI (.ܪܒ.) ܫܢܬ. ܦܥܘ. ܒܗ ܒܫܢܬ ܝܘܣܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܒܛ. ܒܬܡܘܙ. ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ
ܝܘܣܛܝܢܝܢܘܣ ܒܪ ܚܬܗ.[2]

XII (.ܪܝ.) ܫܢܬ. ܦܦܗ.. ܒܗ ܫܠܡ ܝܘܣܛܝܢܝܢܘܣ[3] ܩܣܪ ܥܒܕܗ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܠܛܒܪܝܘܣ ܩܣܪ. ܒܝ. ܒܟܢܘܢ ܩܕܝܡ.[1]

XIII (.ܪܝܕ.) ܫܢܬ. ܦܪ.. ܒܗ ܒܫܢܬ ܝܘܣܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܒܗ. ܒܬܫܪܝܢ ܩܕܝܡ. ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ
ܛܒܪܝܘܣ.[4]

XIV (.ܪܝܘ.) ܫܢܬ. ܦܪܟ.. ܒܗ ܒܫܢܬ ܛܒܪܝܘܣ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܡܘܪܝܩܝܘܣ.[1]

XV (.ܪܠܗ.) ܫܢܬ. ܢܝܕ.. ܒܗ ܐܬܩܛܠ ܡܘܪܝܩܝܘܣ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܐܬܩܛܠܘ ܒܢܘܗܝ. ܒܟܒ. ܒܬܫܪܝܢ ܐܚܪܝ.
ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܦܘܩܐ.[1]

XVI (.ܪܡܓ.) ܫܢܬ. ܢܝܗ.. ܒܗ ܢܣܒ ܫܘܪܝܐ ܒܠܠܝܐ
ܕܡܫܡܫܝܐ. ܒܗ. ܒܬܡܘܙ.[5]

XVII (.ܪܡܗ.) ܫܢܬ. ܢܟܐ. ܒܗ ܐܬܩܛܠ ܦܘܩܐ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܐܡܠܟ ܗܪܩܠܝܘܣ.[1]

XVIII ܫܢܬ .ܘ. (ܕܛܪ̈ܝܢܐ) ܒܗ ܓܒܪ ܐܬܢܣܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ
ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ.[6]

[1] E Chronico (ed. Lamy). — [2] Add. 7197, f° 27. Huius notitiae, quam ex arabico transtuli, nomen auctoris cum textu syriaco periit; sed quin e Chronico Iacobi recitata sit dubitare vix possibile est. — [3] Ms. : ܢܘܣ̈. — [4] Recitatur «e Iacobo» apud Eliam (ed. Lamy); e Chronico desumpta videtur. Notitia autem de Petri patriarchae morte, sub anno 890 in versione Lamy data, neque in editoris textu neque in ms. Eliae occurrit. Eadem notitia repetitur a Lamy sub anno 902, quasi e Iacobo recitata; sed eius nomen in ms. non occurrit. — [5] Recitatur e Chronico (ܟܪܘܢܝܩܘܢ non, ut alibi, ܩܢܘܢܐ ܙܒܢܝܐ) Iacobi apud Eliam (ed. Lamy); sed ibi stetisse vix potest; tamen in ms. Canonis, his annis, nulla est lacuna. — [6] Recitatur «e Iacobo» apud Eliam (ed. Baethgen, *Abh. für die Kunde des Morgenlandes,* tom. VIII), sed tacito operis nomine; vix dubium quin e Canone desumpta sit citatio.

TESTIMONIA IACOBI EDESSENI

APUD ELIAM NISIBENUM RECITATA.

I (ܒܐ.) ܫܢܬ. ܦܘܣܛ.. ܒܗ ܐܬܝܠܕ، ܙܠܝܒܟܐ ܒܒܪܢܫܐ
ܒܐܬܪܐ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܒܐܕܪ[1].

II (ܝܦ.) ܫܢܬ. ܟܚܟ.. ܒܗ ܩܡ ܪܒܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܐܬܪܗ، ܕܪܫܝܬܐ[2].

III (ܬܫܛ.) ܫܢܬ. ܟܠܗ.. ܒܗ ܡܠܟ ܐܢܛܘܢܝܣ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܫܢܬܐ. ܕܟܗ. ܒܐܕܪ[3].

IV (ܫܘ.) ܫܢܬ. ܟܬܒܘ.. ܒܗ ܡܝܬ ܪܒܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܘܪܗܝ، ܘܩܡ ܒܬܪܗ ܗܝܒܐ[4].

V (ܡܨܗ.) ܫܢܬ. ܟܘܐ.. ܒܗ ܡܝܬ ܬܐܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܫܢܬܐ. ܕܟܐ. ܒܬܡܘܙ ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ
ܡܪܩܝܢܘܣ[5].

VI (ܡܠܒ.) ܫܢܬ. ܟܫܗ.. ܒܗ ܡܝܬ ܡܪܩܝܢܘܣ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܫܢܬܐ. ܕܗ. ܒܟܢܘܢ ܐܚܪ، ܘܐܡܠܟ
ܒܬܪܗ ܠܠܐܘܢ[5].

VII (ܡܠܕ.) ܫܢܬ. ܟܟ.: ܒܗ ܡܝܬ ܗܝܒܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܘܪܗܝ، ܘܩܡ ܒܬܪܗ ܢܘܢܐ[6].

VIII (ܡܡ.) ܫܢܬ. ܟܦܘ.: ܒܗ ܡܝܬ ܠܐܘܢ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܫܢܬܐ. ܕܝܙ. ܒܟܢܘܢ ܐܚܪ، ܘܐܡܠܟ
ܒܬܪܗ ܠܐܘܢ ܒܪ ܒܪܬܗ ܟܕ ܗܘ ܫܢܝܐ ܘܡܝܬ.
ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܙܢܘܢ[7].

IX (ܡܡܘ.) ܫܢܬ. ܦܒ.. ܒܗ ܡܝܬ ܙܢܘܢ ܡܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܐܢܣܛܣܝܘܣ[5].

[1] Recitatur e Canone Iacobi (Brit. Mus., Add. 7197, f. 23). — [2] Recitatur e Canone (ed. Lamy, *Bulletin de l'Acad. roy. de Belgique*, 1888, p. 575 sqq.). — [3] Recitatur e Chronico (ed. Lamy); unde verisimile est notitias imperatorum (cf. n[os] V, VI, VII, etc.) non e Canone, sed e serie imperatorum cuius fragmentum supra (p. 283 sqq.) edidimus, desumptas esse. — [4] E Canone (ed. Lamy). — [5] E Chronico (ed. Lamy). — [6] Recitatur «e Iacobo» apud Eliam (ed. Lamy), sed tacito operis nomine. Alia manu in ms. inserta est notitia, et textus arabicus deest. E Canone desumpta videtur. — [7] E Chronico (Add. 7197 f. 26).

ܕܐܫܬܪܝ ܡܪܕܘܬܗ:
ܘܕܚܣܪܘ [ܡܢ]ܦܪܣܝ:
ܘܕܐܬܪܟܒܘܬܗ ³ [ܘܕܗܘ]ܪܟܒܗ.
ܕܚܠܡܘܢ ܗܘܝܢ⁴
ܫܢܬܐ .ܒ. [ܠܡܪܕܘܬܐ

ܒܟܐ. ܫܢܝܢ ܟܪܘܗ ܕܡܣܪܘ ܢܬܐ .ܠ.			
ܒ. ܕܦܛܪܣܐ ܐܬܟܪܟܘܢ ܫܢܐ .ܒ. ܢܬܐ ..ܐ.			
ܫܢ	ܠ	ܐ	ܐ
ܒܒ. ܕܦܛܪܣܐ ܐܪܬܫܝܪ ܟܪܘܗ ܕܫܢܝܢ ܫܢܬܐ .ܐ. ܢܬܐ .ܘ.			
ܐܬܟܪܟܘܢ. ܫܢܒ.			
ܗܫ [ܫܒ]	[ܡ] [ܟܐ]	[ܐ] [ܒ]	ܒ ܠ

ܘܦܠܛ ܦܛܪܣܐ ܠܡܣܦܪܘ.
ܘܐܬܟܠܠ ܫܢܝܢ⁷ .ܠ. [ܢܬܐ] ܀
ܘܐܬܩܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܡܠ[ܟ]ܐ⁸
ܗܘܐ ܦܝܗ ܡܢ [ܫܒܥܐ] ܀
܀ ܒܫܢܬ ܗܝ[ܪ]ܐ[ܘܠܝ]ܘܣ
ܘܐܫܬܘܕܥ[ܬ]⁹ ܡܫܚܐ.
ܘܐܦܝܣ ܕܒܝܫܘܬܐ ܦܛܪܣܐ
ܡܢ ܐ[ܪ]ܒܐ ܕܗܘܘܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܠܐܬܪܗܘܢ¹⁰ ܀
܀ ܘܗ[ܘܕ]ܐܝܐ¹¹ . . . . . .
. . . .

[1] Nomen regis omissum. — [2] Ita abbreviatum in ms. — [3] Ms. : "ܘܐܘܡܝܗ"; ex El. Nis., f. 11, corr. — [4] Hic deleta est vox ܚܡܘܪܐ, post quam stat punctum ܀. — [5] Ms. : ܐܠܘ[ܝ]ܐ"; cf. Mich., p. 405. — [6] Ms. : "ܗܘ. — [7] Super ܫ scriptum est ܒ. — [8] E Mich., p. 410, suppl. — [9] Super ܒ scriptum est ܘ. — [10] Lacunas e Mich., loc. cit., supplevi. — [11] E Mich., loc. cit., suppl. Sequitur saltem unus versus.

ܕܡܬ[ܬ]ܚܕܪ ܠܐܘܪܚܗܿ ܐܣܛܘܟܣܐ
ܡܢ ܟܠ ܦܪܘܫܐ ܐܢܫܝܐ ܀

܀ ܒܐܠܦܒܝܬܐ ܒܒܪܘ
ܫܡܗܐ ܐܣܛܘܟܣܘ[2]
ܠܐܒܪܘܟܣܘ ܀
ܒ[ܐ]ܠܦܒܝܬܐ ܡܢ [ܐܣܛܘܟ]ܣܐ
ܠܫܡܗܐ ܒܢܣܒܝ.
܀ ܦܣܩ ܒܫܘܪܝ ܘܢܣܒܬ
ܐܘܪܚܗ ܒܡܟܝܐ ܀

ܙܘܓ. ܕܬܢܝܢܐ . ܐܒ.

܀ ܒܟܠ ܣܘܪܝ ܕܪܦܝܐ
ܠܫܡܗܐ ܒܐܠܦܒܝܬܐ.
ܒܒܪܘ ܫܡܗܐ ܒܒܪܝܫܐ
ܐܝܟ ܐܣܛܘܟܣܐ ܠܗܘܢ ܀

ܒܡܫܝ[ܚܘ]ܬܐ ܕ[ܩܢ]ܝܐ	ܕܪܘܟܒܐ[1]	ܕܦܫ[ܝ]ܛܐ[1]
ܐܒܓ	ܐ	ܒܐ
ܐܒܓ	ܒ	ܒܓ
ܐܒܓ	,	ܠ
ܐܒܓ	ܐ	ܠܐ
ܡܠܟܐ ܡܪܒܐ ܕܐܪܒܥܐ		
ܡܢ ܒܡܫܘܚܬ ܬܢܝܢܐ .ܐ..		
ܐܣܛܘܟܣܐܗ .ܐܒ.		
ܐܒܓ	ܒܒ	ܠܒ	ܐ
ܐܒܓ	ܒ	ܠܒ	ܒ
ܐܒܓ	ܒ	ܠܒ	ܓ
ܐ	ܗ	ܠܗ	ܕ
ܐܣܛܘܟܣܐܗ .ܐܒܓ..			
ܐܒܓ	ܗ	ܠܗ	ܗ
ܐܒܓ	ܒ	ܠܒ	ܘ

Fol. 23 v°. . . . .
ܘܡܬܬ[ܩ]ܢ ܒܡܫܘܚܬ ܒܚ[ܝܠ]ܬ[ܐ] ܠܐ[ܪ]ܬܐ[5]
ܠܐܬܪܐ ܕܐܠܦܒܝܬ ܘܐܪܒܥܐ
ܘܕܦܘܫܩ ܕܦܫܝܛܐ ܀

ܐܠܦܒܝܬܐ ܐܒܓܕܗܘܐ
ܣܘܓܐ ܀ ܀ ܐܒܓ ܐܟܒܪܘ
ܦܪܘܫܐ ܠܟܠܗ ܐܪܒܥܐ ܕܪܘܟܒܐ.
ܒܪܒܥܐ ܠܒܘܬܐ ܘܠܐܪܘܫܐ.
ܘܡܪܒܥܐ ܠܫܒܥܐ ܕܦܘܫܩܗ ܀
ܒܠܒܘܬܐ ܕܐܪܒܥܐ ܗܘ[6]
ܕܦܪܫ ܠܫܢܐ ܐܒܓܕ.
ܒܗ ܒܫܘܬܐ ܗܘܐ ܡܪܘܠܗܘ
ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܪܘܟܒܐ ܐܫܬܐ
.ܕܐ.·. ܒܗܘܪܘ ܕܡ ܡܠܟܐ ܕܦܪܘܫܐ
ܐܫܬܐ. ܕܠܐ..

ܬܫܥܝܬܐ ܥܪܘ ܠܫܢܐ ܠܒܒܒܗ
ܒܐܪܒܐ ܕܐܠܦܒܝܬ ܀

[illegible] ܀

ܠܡܪܐܘܠܝܢܘܣ ܀

܀ ܒܗܕ ܦܛܪܝܪܟܐ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܀

܀ ܡܟܣܝܡܘܣ[6] ܦܛܪܝܪܟܐ ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ

ܘܩܣܝܡܘܣ ܘܦܐ[ܠܝܩܣ ܀

ܐܟܣܝܣ ܡܢܪܐܘܠܝܢܘ[ܣ ܠܒܝܬܗ

ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ [ܐܘܪܠܝܢܘܣ ܀[7]

ܒܗܕ ܦܛܪܝܪܟܐ [ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ][7]

ܘܡܟܣܝܡܘܣ [ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܐ][7] ܀

ܪܦܗ	ܐ	ܟܐ
ܪܦܘ	ܒ	ܟܒ
ܪܦܙ	ܓ	ܟܓ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܥܣܪܝܢ.		
ܪܦܛ	ܕ	ܟܕ
ܪܨ	ܗ	ܟܗ
ܪܨܐ	ܘ	ܟܘ
ܪܨܒ	ܙ	ܟܙ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ] ܥܣܪܝܢ.		

ܕܐܬܬܪܝܡ ܐܦܣܩܘܦܐ

. . . . . ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܝܢ

. . . . . ܠܡܟܝܢ

. . . . . ܕܝܘܢܟܐ

. . . . . ܕܟܢܝܫܐ. ܘܐܬܪܐ

. . . . ܠܐ

. . . . ܗܘ

. . . . . . ܩܬܠܬ.

. . . .

[1] Ms. : ܣܘܣ″. — [2] Ad ann. 279 spectat notitia apud El. Nis. (p. 329, n° XVI); e Chronico (dubium an recte) citata. — [3] Ms. : ܕܚܝ. — [4] Vox in marg. addita. — [5] Ita abbreviatum in ms. — [6] Ms. : ܡܚܕܝ. — [7] E Mich., p. 404, suppl.

Fol. 23 r°.

ܐܬܪܓܡ ܣܐܘܝܪܘ]ܣ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ ܀
ܒܝܕܘ³ ܕܗܕܝܢܐ ܒܒܕܝܚܐ ܪܝܫ
ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ ܠܐܬܢܣܝܘܣ ܀
ܠܒܗ̈ܝܕܝܢܐ ܕܒܐܘܪܗܝ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ⁴ ܐܦܣܘܣ″⁵ ܦܠܛܘܣ..
ܩ̈ܠܝܣܝܘܣܐ ܕܝܢ ܕܡܣܬܡܝܢ ܠܗܘܢ
ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܀
ܒܪܘܡ ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ ܕܐܬܪܐ
ܕܒܕܝܢܐ ܠܐ ܓܘܦܝܐ.
ܘܒܒܗܘܢ ܕܝ̈ܢܐ ܘܒܒܐ ܥܠܝܐܐ
ܡܢ ܣܕܪ ܦ̈ܣܩܐ ܀

ܒܐܠܣܝܕܪܐ ܣܕܪ ܐܦܣܩܘܦܐ
ܠ̈ܠܣܝܕܘܣܐ ܣܘܪܘܣ ܀

ܒܡܢܝܢܐ ܕܫ̈ܢܝܐ	ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܒܐܘܪܝܣܝܘܣ[1]	ܕܦ̈ܣܘܩܝܐ ܒܡܣܪ]ܘ
ܪܒܝ	ܓ	ܒܝ
.ܝܚ. ܦܘܠܐܣ ܫ̈ܢܝܐ .ܐ. ܕ̈ܝܢܐ .ܢ..		
ܪܒܢ	ܐ	ܝܚ
ܪܒܛ[2]	ܒ	ܝܕ
ܪܦ	ܓ	ܗܝ
ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ .ܟܒܘ.		
ܪܦܐ	ܕ	ܘ
ܪܦܒ	ܗ	ܝ
ܪܦܓ	ܘ	ܚ
ܪܦܕ	ܙ	ܝܛ
ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ .ܟܒܝ.		
ܪܦܗ	ܚ	ܟ
.ܚ.. ܗܪܩܠܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܐ .ܠܒ.		

ܒܗ ܒܫ[ܢܬܐ ܬܠܬ ܒܩܘܪܣܘܣ]ܣ
ܘܩ̈[ܫܝܫܘܗܝ ܟܠܗ[ܘܢ] ܒܒܗܘ.
ܒܫܬܐ ܫ[ܢܬܐ] ܗܝ
ܕܒܝܬ ܪ̈ܘܡܝܐ ܠܦ̈ܣܘܩܐ ܀

ܒܪܝ ܢܦܫ ܟܠ ܦܘܩܐ ܘܐܬܐ
ܠܐܘܪܗܝ ܘܠܒܒܗ ܘܐܬܢܒܫ
ܒܗ ܀

ܒܒܙܘ ܦ̈ܣܘܩܐ ܠܒܪܐ ܒܒܝܬܐ.

ܥܒܠܘ ܦ̈ܣܘܩܐ ܠܝܣܘܥܐ
ܕܝܠܗ ܒܒܝܢ ܀

ܥܒܠܘ ܦ̈ܣܘܩܐ ܠܐܒ[ܕ] ܒܒܝܬܐ.
ܐܦ ܠܠܠܐ ܐܦ ܠܪܝܫܢܐ ܀

.ܢܓ.
ܕܪ̈ܘܡܝܐ

ܐܦܐܣܝܘܣ ܀ ܠܐܪܬܕܘܟܣܘ [ܕܝܢ]
ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ [ܗ]ܠܝܢ.
ܒܩܘܪܝܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܝܥܩܘܒ
ܘܐܬܐܪܬܕܘܟܣܘ. ܒܗ̇ ܕܝܢ
ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘ[ܦܘܠܝܣ] ܐܝܬ
ܗܘܐ. ܢܘܚ [ܗ̇ܘ] ܕܐܣܩܝ.
ܘܐܬܐܪܬܕܘܟܣܘ [ܗ̇]ܘ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ:[3]
ܗ̇ܘ [ܕܒ]ܗ ܒܒܢܐ ܫܠܡ ܀

ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܫܢܐ.		
ܪܟܐ	ܐ	ܠܗ
ܪܟܒ	ܒ	ܠܘ
ܪܟܓ	ܓ	ܠܙ
ܪܟܕ	ܕ	ܠܚ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܫܢ̈ܝ.		

[ܕܡܠܟܘܬܗ] ܐܪܬܕܘܟܣܘ ܪܫ ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ ܒܡܠܟ[ܘܬ]ܐ
ܠܦܠܘܣ [ܕܡ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܗ̇ܘ ܕܟܬܒܢܐ ܕܒܬܪ ܐܘ̈ܦܟܐ ܀ ܕܡܠܟܝܢ ܐܪܟܐܕܝܘܣ]
ܕܡ ܐܢܛܝ[ܘ]ܟܝܐ. ܘܗܘܐ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܀ ܕܡܬܩܪܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ[4]
ܕܡ ܗܘ]ܝܘ ܐܢܛܝ[ܘܦܘܠܝܣ] ܕܡ [ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܟܬܒ ܐܦܠܝܘܢܘܣ
ܘ]ܣܝ ܀ ܕܡ ....[5]

[1] E Barh., Chron. Eccl., I, 213, suppl. — [2] Ita abbreviatum in ms. — [3] Ms. : "ܘܐܠܟܣ. — [4] Ms. : "ܠܟܣ. — [5] Deest folium in cod.

Fol. 22 v°.

ܦܠܓܗ ܬܠܝܬܝܐ ܕܦܠܓܘܢ [ܕܦܬ̈ܓܡܐ
ܕܐܬܝܕܥܘ ܠܡܫܪܪܘܬܗܘܢ ܀ ܒܝܢܝܐ
ܗܢܐ [ܥܒܝܕܬ] ܡܪܫܘܡܝܢ ܕܐܬܢ̈ܝܘܬܐ ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܢ. ܡܢ [ܒܪ]ܘܟܝ
ܦܐܠܐ ܠܗܘܢ ܀ ܕܐ [ܢܦܫ] ܪܕܘܦܝܐ
ܡܠܝܠ ܡܢ ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܕܡܫܒܚܐ.
ܚܕܘ̈ܗ] ܠܗܘܢ ܪܝܫ ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ
ܣܠܩ] ܗܐܘܪܘܣ: ܠܐܪܥ ܬܠܝܬܐ
ܕܒܬ]ܡܪܐ ܗܪܛܝܩܘܣ ܕܒܝܬ [ܒܪ̈ܛܝܡܐ]ܐ[1].
ܘܚܠܦ ܒܝܬ ܀

ܒܐ]ܘܪܫܠܡ ܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕ]ܢܦ. ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܀ [ܐܦܝܣ]ܩܘܦܐ
ܕܠܦ. ܡܢ ܒܐܘܪܗ [ܡ]ܫܝܚ ܀
ܐ]ܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܫܚ. ܡܢ ܒܪܘܟܝ
ܦܘܢܝ ܀ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܢ
ܐ]ܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܢܓ. ܐܢܐܣܛܐܣܝܘܣ.

ܐܦܝܣ]ܩܘܦܐ. ܕܒܗ. ܡܢ
ܒܡܘܫܛܐܢܛܝܢܘܦ″[2] ܢܘܚܝܢ.
ܗܘ ܡܪܝܡܐ. ܕܐ ܐܬܬܪܕ

ܒܡܢܝܢܐ ܕܫ̈ܢܝܐ	ܕܡܠܟܘܬܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ	ܕܦܛܪ̈ܝܟܐ ܒܡܨܪܝܢ
ܪܟܚ	ܟܘ	ܝܛ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܫܠܓ.		
ܪܟܛ	ܟܙ	ܟܕ
ܪܠ	ܟܚ	ܟܗ
ܪܠܐ	ܟܛ	ܟܘ
ܪܠܒ	ܠ	ܟܙ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܫܠܕ.		
ܪܠܓ	ܠܐ	ܟܚ
ܪܠܕ	ܠܒ	ܟܛ
ܪܠܗ	ܠܓ	ܠ
ܪܠܘ	ܠܕ	ܠܐ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܫܠܗ.		
ܪܠܙ	ܠܗ	ܠܒ
ܪܠܚ	ܠܘ	ܠܓ
ܪܠܛ	ܠܙ	ܠܕ
ܪܡ	ܠܚ	ܠܗ

܀ ܐܬܚܝܠܬ ܢܘܪܐ ܒܫܡܝܐ ܒܓܪܒܝܐ
ܘܡܘ̈ܬܢܐ ܩܛ̈ܠܢܐ. ܗܘ ܡܚܘܬ ܐܦ
ܘܡܡܪܓܝܢܘܬܗ ܕܫܠܐ ܒܬܫܝܢܐ ܗܘܐ ܀

ܗܘܐ ܒܡܨܥܐ ܕܕܪ̈ܐ ܦܘܠܚܢܐ
ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܘܬ ܚܠܒܐ.
ܡܛܠ ܥܢܢܐ ܕܫܪܬܐ. ܘܡܫܡܗܘܢ
ܗܠܝܢ ܐܦ ܢܡܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܀

ܡܪܩܝܘܢ ܕܦܪ̈ܬܐܝܛܐ
ܥܒܝܕܬ ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܀
܀ ܦܩܘ̈ܕܬܐ ܗܠܝܢ ܕܦܩܕ ܗܘܐ ܩ̈ܒܝܫܐ
ܦܘܠܝܣ ܕܪܘܡܐ ܀ ܒܝܕ ܡܠܟܐ
ܐܘܪܝܠܝܢ. ܡܛܠ ܡܫܝܚܝܬܐ.
ܘܦܩܕ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܗܘܐ ܡܠܬܐ
ܥܠ ܡܫܝܚܝܘܬܐ ܥܠ ܥܠܬܗ. ܐܠܐ
ܥܠ ܐܢܫ ܐܝܟ ܐܘܪܝܠܝ[ܢ] ܢܘܡܘܣ.
ܐ.ܠ.ܐ. ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܢܬܪܕܦܘܢ ܀

ܐܦܣܩܘܦܐ. ܕܒܪ. ܡܢ
ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ
ܐܘܛܘܟܝܣ ܀ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܕܠܗ.
ܡܢ ܒܐܘܪܗܝ ܐܬܒܐܘܢ ܀
ܗܘܐ ܒܡܬܐ ܕܛܘܪ̈ܐ
ܒܠܗܘܢ ܐܬܘܪ̈ܬܐ ܕܡܕܢܚܐ.
.ܒ. ܫ̈ܢܝܢ؛ ܒܕܡܟܐ ܕܒ̇ܢ̈ܝܢ
ܐܪ̈ܒܥܐ ܡܢ ܟܠܗ ܛܘܪ̈ܐ.
ܒܫܢܬܐ .ܕܒܗ. ܕܒܠܒܘܬܗ̇.
ܦܩܕ] ܝܘܣܛܝܢܝܢܘܣ ܡ̈ܠܟܐ
ܘܐܬܒܢܝܘ ܐܦܝܣܩܘ[ܦܐ ܣܓ̈ܝܐܐ
ܒܩܘܣܛܢܛܝܢ[ܦܘܠܝܣ ܘܩܡܬ
ܣܢܘܕܘܣ ܗ̇ܝ] ܕܒܟܠܩܕܘܢܐ
ܣܢܘܕܘܣ ܕܝܫܘܥ. ܘ]ܦܩܕ ܠܗܘܢ
ܕܢܚܪܡܘܢ ܠܬܐܘܕܘܪܝܛܘ]ܣ ܘܠܬܐܘܕܘܪܘܣ [ܘܠܐܝܒܐ ܩ̈ܠܬܒܝܗܘܢ.

ܪܡܗ	ܟܛ	ܛ
ܪܡܘ	ܟܙ	ܟܐ
ܪܡܙ	ܟܗ	ܟܒ

ܩ̈ܛܝܠܐ ܒܐܬܪܐ [ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܀
ܐܝܠ ܗܘܒ ܒܣܘܪܘ ܘܡܒܥ ܠܦܐܛܪܐ
ܒܕܝܢܬܐ ܕܠܐܘܪܗܝ ܘܣܡ ܒܗ̇ ܫܠܡܐ ܀
ܐܝܠ ܒܣܘܪܘ ܘܡܒܥ ܡ[ܪܕܘܬܐ] ܥܠ ܐܘܪܗܝ ܘܡܒܥܐ ܠܒܬܠܝܢ ܀
ܘܒܪ ܡܫܐ ܗܘ[ܘ] ܕܒܡܘܪܒܢ ܒܠܫܢ ܪ̈ܘܡܝܐ. ܒܕܡܟܐ ܠ[ܒܢܝܐ.
ܘܒܬܪ] .ܐ. ܫ̈ܢܝܢ ܘܒܗ ܐܝܟ ܠܦܪ̈ܣܝܐ ܘܡܫܠܡܗ̇ ܒܝܕܗܘܢ ܀
ܗܘ̇ܐ ܒܦܢܝܐ ܪ̈ܒܐ ܘܡܣܝܪܘܬܐ ܒܟܠܗ ܐܬ[ܪܐ] ܕܡܕܢܚܐ.
ܘܗܘܐ ܒܠܗ ܐܬܘܗܝ ܗܘ̈[ܐ] ܐܝܒܝܐ ܕܐܦܠܐ ܒܪ ܣܘܟܠܐ
ܐܟܠܝܢ ܗܘ ܩ̈ܣܝܐ ܒܙܪܥ ܗܘܘ ܠܒܣܡܟܒ ܀
. ܦܘ. ܕܪ̈ܘܚܐ ܒܫܢܬ ܬ[ܐܘܕܘܪܐ] ܒܠܒܬܐ ܀
ܐܬܦܪܫܘ ܡܢ ܟܠܒܐ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܬܐܘ[ܕܘܣܝܘܣ]
ܘܐܬܬܒܪܘ. ܘܪ̈ܚܡ ܕܪ̈ܘܬܐ ܩ̈ܛܝܠܐ ܒܦܠܓ] ܚܝܠܐ ܕܟܪ̈ܒܬܐ ܀

ܒܥܬܐ ܒܬܒܪܐ [ܠܐܘܬܘ ܘ]ܠܦܬܪ ܐܚܪܢܝܗ̇ [ܘܦܬܪ ܒܪܢܗ̇ ....] ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ
.... ܒܪ. ܠܐ ܫ. .... ܫܢܐ ....

[1] Haec notitia in marg. addita est. — [2] E Mich., p. 287, suppl. — [3] Si rectum est supplementum, ܘ deest in ms. — [4] Vox integre scripta est in ms.

Fol. 22 r°.

܀ ܟܕ ܢܣܒ: ܘܟܠ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܟܠܐ ܕܢܫܬܘܬܦܘܢ ܠܡ[ܫ]ܘܕܥܘܬܗܘܢ]
ܕܠܡܫܪܘܝܐ. ܘܐܬܦܪܫܘ ܟܠܗܘܢ ܕܪܓܐ ܡܢ ܚܕ̈ܕܐܗܘܢ. ܘܟܬܒ[ܢܝܢ] ܗܘܘ
ܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܒܡܦܪܐ. ܘܗܘ ܡܬܬܐ ܐܬܬܠܒܫ ܡܫܚܐ ܒܡܦܪ[ܐ] ܩܠܝܐܐ
ܘܬܠܝܬܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܩܫܝܐ ܩܠܝܠܐ ܘܫܘܐܬܐ ܢܚܬܘܢ ܒܗ ܀ ܒܗ ܐܦܝܢ
ܦܘܢܝܗܘܢ. ܕܡܠܒ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܟܐܢܦܝܘܡܐ. ܘܐܝܟܢ ܠܦܐܢܘܗܝ.
ܘܗܘܐ ܕܪܘܦܐ ܡܫܚܐ ܒܐܟܚܕ: ܘܐܬܦܬܠܘ ܩܠܝܐܐ ܀

ܟܬܒ ܗܐܘܪܘܣ ܀
܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܗܘ. ܡܢ ܒܪܘܟܝ
ܟܝܠܝܩܝܣ. ܡܬܠܝܢ ܗܘܐ ܒܬܒܐ
ܗܢܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܢܩܝܦ
ܦܠܘܦ[ܘ]ܢܘܣ[1]. ܐܬܐܕܝ، ܘܐܬܠܠܘܣ ܡܢ
ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܡܢ ܐܦܘܠܝܢܐܪܝܘܣ.
܀ ܒܬܪ ܐܦܝܣܩ ܗܘܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ
. ܕܢܒ. ܀ ܕܘܟܝܣܘܣ ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
. ܕܢܫ. ܡܢ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܐܪܡܘܣ ܀
ܡܢ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܓܠܝܢ ܠܦܢܘܕܘܣ
ܕܠܡܫܪܘܝܐ: ܡܬܬܦܪܫܝܢ. ܒ.
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܟܢܐ ܒܡܕܝܢܬܐ:
ܢܦܩܘܢ ܘܬܐܘܕܘܪܘܣ: ܡܢ ܟܠ
ܕ]ܚܒܪܘ ܗܘܘ ܠܗܘܢ [ܐ]ܦܝܣܩ"[4]
ܡܢ ܕܘܦܝܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀

ܒܡܫܘܐ ܕܫܡ̈ܗܐ	ܕܪ̈ܘܟܒܐ ܗܘܦܘܣܛܐܣܝܣ	ܕܦܪ̈ܫܐ ܒܡܫܘܐ
ܪܘܗ	ܛ	ܝ
ܪܘܚ	ܢ	ܐ
ܐܘܠܨܦܢܐܗ. ܫܠ.		
ܪܢܝ	ܗܝ	ܝܒ
ܪܢܝܢ	ܗܘ	ܛ
ܪܘܛ	ܘ	ܢ
ܪܘܓ	ܫ	ܗܝ
ܐܘܠܨܦܢܐܗ. ܫܠܐ.		
ܪܒܐ	ܛ	ܗܘ
ܪܒܒ	ܓ	ܘ
ܪܒܛ	ܒܐ	ܫ
ܪܒܒ	ܒܒ	ܛ

ܐܬܬܪ، ܫܢܝܐ ܕܒܬܪ ܬ̈ܠ[ܬ]ܡܐܐ.
ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܒܗܝܢ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܡܟܬܫܢܘܣ
ܪܒܐ ܪܕܝܦܘܬܐ [ܡ̈ܟܪܬܐ]. ܩ.. ܘܗܢܕܝܢ
ܒܗ̇ ܒܫܢܬ[ܐ. ܕܦܩ.][2] ܕܩ̈ܘܫܝܐ ܩܠܡ
ܒܗܦܪܘ [ܘܫܒܩܐ][3] ܠܫܘܪܐ ܘܠܫܠܒ
ܘܠܐܬܦܢܩ[ܬܐ] ܘܠܐܦܛܘܪܐ ܘܠܐܬܪ̈ܘܬܗܝܢ.
ܘ[ܐܦ] ܫܒܩܘ ܪ̈ܘܟܒܐ ܠܐܪܒܥܐ ܕܡ[ܬ]ܪ̈ܕܝܐ[2]
ܘܕܐܬܪ̈ܢܝܐ ܘܕܫܒ̈ܪܐ ܀
ܗܠܡ ܒܗܦܪܘ ܘܫܒܩܐ ܠܡܐܠܝܫܝ[ܘ]ܣ
ܘܠܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܡܝܢܝܐ ܕܒܬܪ ܢܣܒ ܀
ܗܘܐ ܒܫܘܬܐ ܪܒܐ ܒ[ܟܠܗ̇] ܐܪܥܐ.
ܒܕ ܫܢ̈، ܡܢ ܒܗܫ ܡܢ[ܗ ܠܟܠ] ܡܬܝܢ:
ܫܢܬ. ܦܢܓ. ܕܦ̈ܘܢܝܐ. ܫܢܬ. ܦܢܒ. ܕܡ
ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܐܬ[ܪܐ] ܕܡܕܝܢܬܐ ܀

ܒܪܘܡܐ ܡܠܟ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܕܢܓ.
ܒܢܘܦܐܝܛܘܣ. ܘܗܘ
ܒܬܪ ܫܠܡ. ܒܠ ܢܦܫ
ܗܘ ܕܗܘܐ ܦܠܓܘܣ ܕܦܘܪܫ
ܐܡܪ ܕܛܪܕ ܗܘܐ. ܘܗܘ
ܦܫ] ܗܘܐ ܡܠܠܐܝܬ ܒܟܠܗ.
ܘܗܘ]ܐ. ܕܢܗ. ܐܢܛܝܦܛܘܣ
܀ ܘ]ܒܬܪ ܠܗܬܐ ܢܣܛܘܪܝܘܣ
ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܛܝܒܐ. ܘܐܬܐ
ܘܐܬܩܪܝܘ ܠܗܬܐ. ܥܡ ܐܘܪܫܐ
ܦܠܓܐ ܘܡܬܒܠܠܝܢ ܒܬܪ ܥܢܝܐ
ܕܐܬܘܬܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܠܐ ܡܕܝܢ.
ܒܬܪ ܕܓܠܐ [ܐ]ܠܐܦܝܣܩܘ ܀
ܗܝ ܢܦܩ [ܐ]ܬܬܒܪܘ ܡܢ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܢܘ.
ܒܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ. ܒܬܠܬܐ ܀

ܒܢ	ܛ	ܕܝ
ܟܠ	ܒ	ܕܗ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܫܢܐ.		
ܠ	ܝ	ܕܘ
ܫܢ. ܒܫܢܬ ܟܘܪܘ ܕܗܦܟ ܥܢܝܐ. ܕܢ. ܀		
ܐ	ܕ	ܕܙ.
ܒ	ܗ	ܕܚ[5]
ܝ	ܘ	ܕܛ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܫܢܒ.		
ܕ	ܐ	ܕܟ
ܗ	ܒ	ܕܟܐ
ܘ	ܝ	ܕܟܒ
ܐ	ܟ	ܕܟܓ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܫܢܓ.		
ܒ	[ܐ]	ܕܟܕ
ܝ	[ܒ]	ܕܟܗ

ܠܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܘܐܡܪܗ ܥܠ ܡܪܢܘܬܗ.
ܘܐܬܪܗܡ ܡܛܠ ܕܐܬܚܫܒ ܩܛܝܠܘܬܐ.
܀ ܘܗܘ ܦܘܩܕܐ ܡܛܠ ܘܢܦܩ.
ܒܕܘܟܐ ܠܐܬܪܘܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܀
..ܐܬܥܒܕܬ ܡܢ ܡܛܘܠܩܪܝܘܣ ܠܗܬ
ܒܚܘܪܝ[4] ܕܦܩܘܕܘ ܘܡܕܝܢܬܐ ܠܡܘܣ
ܡܢ ܠܡܛܘܪܣ ܘܡܕܝܢ ܥܢܝܐ
.ܐ. ܥܢܝ ܀ ܒܢܘܪܐ ܥܢܝܢܐ ܘܐܘܣܒܐ
ܠܗܘܢ ܕܢܫܐ. ܘܐܬܬܪ ܕܗܘܝܐ ܘܢܘܕܥ
ܐܝܟ ܀ ܐܝܠ ܒܠܘܩܐܪܝܘܣ ܕܢ ܣܝܐ
ܘܡܒܥ ܠܐܪܬܐ ܕܟܠ ܘܐܬܐ, ܗܢ ܐܘܣܝܢ
ܠܦܢܝܐ ܗܘ ܕܡܢܝܢ ܗܘܐ ܒܗ. ܘܐܬܐ
ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܢܘܪܐ
ܘܡܢ ܒܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ.
ܘܗܘܐ ܫܠܡܘܢ, ܒܪܘܡܐ. ܕܢܗ.
܀ ܘܠܒܪܝܐܘܗ

ܗܘܐ ܕܝܦܐ ܫܘܢܝܐ ܘܦܪܝܫܐ[6]

[ܗܢ ܒܫܘܒ]ܚܐ ܐܘܪܫܠܝܡ ܕܐܬܦܩܕܘ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܗܢܘܢ ܕܝ
[ܗܢܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܗܢܘܢ ܕܝ ܐܦܝܣܩܘ]ܦܐ. ܕ[ܠܢ. ܐ]ܢ[ܐ ܕܦܘܣ]ܩܢ. ܗܘ ܕܗܢ ܫ]ܒܩ ܥܢܝܢܐ. ܒ. ܐܬܐܪ[7]

[1] Lacunas e Mich., p. 265, 266, supplevi. — [2] Ita abbreviatum in ms. — [3] Ex Evagr., IV, 8, et Dion. (*Rev. de l'Or. Chr.*, 1897), ann. 841, suppl. — [4] Ms. : ܒܚܘܪܘ. — [5] Ad hunc ann. stat signum, sed ad quam notitiam remittat non liquet. — [6] Continuatur in pag. sequenti. — [7] Videtur saltem unus versus infra stetisse.

Fol. 21 v°.

ܚܢܢ ܕܝܢ ܦܠܓܢ ܠܐܦܝ̈ܩ[ܛܐ
ܕܣܗܪܐ ܘܐܦܠܓ ܠܬ[ܪܬܝܗܘܢ.
ܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕ]ܩܒܠܘ
ܗܘܘ ܠܣ[ܘܢܗܕܘܣ
ܕܟܠܣܛ[ܪܘܢܐ[1] ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܠܗ.] ܡܢ ܒܐܘܪܗܝ
ܐܣܛܠܝܦ[ܘܣ. ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܠܐ. ܡܢ ܒܐ]ܠܟܣܢܕܪܝܐ
ܬܝܡܘܬܐܘ]ܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܝ...
ܒܐܘܪܫܠ[ܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܝ.
ܡܢ ܩܐܣܐܪ]ܝܣ ܕܒܬܪܗ
ܕܝ. ܦܝܠ]ܦܘܣ ܀
ܐܦܝܣ[ܩܘܦܐ. ܕܠܐ. ܡܢ
ܒܐܢܛ[ܝܘܟܝ ܐܦܪܝܡ ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܟܒ. ܡܢ
ܒܩܘܣܛ″[2] ܐܢܛܝܟܘܣ ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܠܘ. ܡܢ
ܒܐܘܪܗܝ ܐܣܕܪܐܘܣ ܀

܀ ܢܦܩ ܦܘܩܕܢܐ [ܡܢ ܡܠܟܐ ܠܟܠ]
ܩ̈ܠܝܢܐ ܕܫܠܝܚܘ[ܬܐ] ܠܟܠ[ܗ]ܘܢ [ܠܣܘܢܗܕܘܣ]
ܕܟܠܣܛܪܘܢܐ. ܐܝܟ ܕܢܬ ܡܠ[ܟܐ ܀]

ܒܡܢܝܢܐ ܕܫܢ̈ܝܐ	ܕܡܠ̈ܟܘܬܐ ܢܘܣܛܝܢܘܣ	ܕܦܛܪ̈ܝܟܐ ܡܢܕ
ܡܪ	ܠ	ܟܐ
ܐܘܠܒܝܐܢܘܣ. ܫܢܗ.		
ܡܪܐ	ܕ	ܟܒ
ܡܪܒ	ܗ	ܟܓ
ܡܪܓ	ܘ	ܟܕ
ܪ	ܙ	ܟܗ
ܐܘܠܒܝܐܢܘܣ. ܫܢܐ.		
ܪܐ	ܚ	ܟܘ
ܪܒ	ܛ	ܟܙ
ܟܠ. ܢܣܛܝܢܐܘܣ. ܫܢ̈ܝܐ. ܠܒ. ܀		

.. ܢܦܠܬ ܒܗܕܐ ܡܪ[ܥܝܬܗܘܢ[3] ܀
.. ܐܣܗܕܘ ܣܓܝ̈ܐܐ
ܒܫܪܪܐ ܀ ܗܘܐ ܛܦܝܐ
ܒܐܘܪܗܝ ܀

܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܢܐ. ܡܢ ܒܪܘܡܝ
ܢܣܚ. ܕܒܬܪܗ. ܕܢܒ. ܦܠܝܟܣ ܀
ܐܬܗܦܟܬ ܒܗܕܐ ܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܘܩܠܘܣܝܐ ܀ ܐܬܚܙܝ ܫܠܝܚܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܒܫܡܝܐ ܒܦܢܝܬܐ ܕܓܪܒܝܐ. ܘܒܬܪܗ
ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܢܦܠܬ ܀

܀ ܐܬܘ ܦܪ̈ܣܝܐ ܘܫܒܘ. ܒܕܒܪܐ
ܠܐܬܘܪ̈ܝܐ ܕܐܪ̈ܡܢܝܐ
ܘܕܐܦ̈ܐܡܝܐ..
ܗܦܟܬ ܫܘܪܐ ܒܡܘܣܝܐ ܕܩܘܣܛ″[2]
ܘܢܦܠܬ ܒܡܠܬܐ ܘܐܬܦܫܠܬ
ܘܐܬܦܘܣܩܘ ܀ ܐܬܘ ܦܪ̈ܣܝܐ

ܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܟܠܗ .:
ܘܩܫܝܫܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܟܬܒ. ܡܢ ܟܢܘܫܐ
ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܫܢܐ .ܘ. .:.

ܩܣ	ܟܕ	ܗ
ܩܣܐ	ܟܗ	ܘ
ܩܣܒ	ܟܘ	ܙ
ܐܠܘܬܪܝܐܘܣ. ܫܢܐ.		
ܩܣܓ	ܐ	ܚ
ܒܗ̇. ܗܓܡܘܢܘܬܗ ܫܢܬܐ. ܛ..		
ܩܣܕ	ܐ	ܛ
ܩܣܗ	ܒ	ܝ

ܒܫܢܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܗܓܡܘܢܘܬܗ ܕܐܢܛܘܢܝܢܘܣ
ܒܬܪܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[7] : ܐܬܡܢܥ
ܗܘ ܘܦܠܛܘ ܢܣܛܘܪܝܘܣ :
ܘܟܠܐܟܣܢܕܪܘܣ
ܕܒܗܓܡܘܢܘܬܗ ܕܝܠܗ.. ܒܫܢܬܐ. ܕܟ. [ܕ]ܗܓܡܘܢܘܬܗ ܕܟܠܗ
ܢܦܩ ܐܦ[ܝ]ܣܩܘܦܐ [ܕܗܘܢܘܦܪܝܣܐ]ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܡܢܬܐ[8]
ܫܠܛܘܢܗ [.ܕܟܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ .:.

ܐܘܩܝܢܐ ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܕܟܐ ܕܗܝܢܐ. ܟܠܝܠ.
ܒܡܠܟܘܬܗ .:.

ܐܢܝܩܛܐ ܕܢܓܘܢܐ
ܟܕ ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ
ܘܡܢܗ ܐܠܘܬܪܝܐ .:.

ܐܦܝܣܩܘܦܐ .ܕܡ. ܡܢ
ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܐܢܛܘܢܝܢܘܣ
ܘܢܦܩ. ܒܪܘܡܐ ܕܡ
ܡܢ .ܕܡ. : ܐܠܘܬܪܝܘܣ[ܘ] .:.

ܒܗ ܐܬܟܠܝ ܘܡܬܢܝܚ[ܘ] ܡܟܠ
ܠܦܘܠܘܪܘܣ ܕܟܠܝܦܪܘܣ. ܘܟܠܗ
ܘܐܘܬܪܘܣ ܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܐ
ܠܗܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ .ܕ[ܟܬܒ.
ܦܠܛܘ ܘܡܕܒܪܢܐ .:. [ܘܟܬܒ
ܐܢܬܬܐ ܫܢܐ ܚܕܐ ܠܡܢܝܐ [ܘܗܘܐ
.ܕܡ. ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ .:. [..ܫܢܬ].ܟܠ. ܕܗܘܢܐ
ܐܬܟܬܒܬ ܐܟܣܢܝܐ ܦܪܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ
ܘܐܬܟܢ[ܫܘ ܠܦܘܠܘܣ]ܘܡܠܝܟܐ[6] ܘܡܣܟܢܘܬܐ[ܗܘܘ
ܕܟܠܗܝܢ ܗܘܐ [ܕ]ܐܬܬܠܒ[ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ .:.

[1] Cf. Mich., p. 259. — [2] Lacunas e Mich., p. 259, 260, supplevi. — [3] Ad ann. 184 videtur signo referri. Etiam contra ann. 185, 187, 188 stant signa, sed ad quas notitias referant non liquet. — [4] Lacunas e Chron. Edess. supplevi. — [5] E Chron. anni 846 (supra, p. 219) suppl. — [6] Ms. : "ܘܐܠܐܙ. — [7] Ms. : "ܕܡܠܟܐ. — [8] Ms. habet punctum post vocem.

Fol. 21 r°.

܀ ܐܬܬܐ [ܗܘܐ ܥܠ ܐܘܪܗܝ ܘܠܐ ܐܫܟܚ]
ܕܢܒܫܬ̇ܗ[1] . . . .
. . . .

ܐܦ[ܝ]ܣܩܘܦܐ . ܕܢܐ . ܡܢ
ܒܢܕܬܐ ܕܪܘܡܝ
ܐܢܐܣܛܐܣܝܘܣ ܀
܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ . ܕܢܓ . ܡܢ
ܒܢܕܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܐܠܝܐܣ ܀
܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ . ܕܟܠ .
ܡܢ ܒܢܕܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ
ܢܘܚ ܫ̈ܝܢܐ . ܟܐ . ܀
ܒܬܪ ܐܣܛܪ̈ܐ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘܐ
ܒܢܝܢܐ ܗܘܐ ܐܚܪܢܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܬܪ ܐܪܝܣ ܀

ܕܡܢܝܢܐ ܕܫ̈ܢܝܐ	ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܐܢܐܣܛܐܣܝܘܣ	ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܩܘܕ.
ܬܝܛ	ܝܛ	ܕ
ܬܟ	ܟ	ܗ
ܐܠܘܡܦܝܐܣ . ܫܟܐ.		
ܬܟܐ	ܟܐ	ܘ
ܬܟܒ	ܟܒ	ܙ
ܬܟܓ	ܟܓ	ܚ
ܬܟܕ	ܟܕ	ܛ
ܐܠܘܡܦܝܐܣ . ܫܟܒ.		
ܬܟܗ	ܟܗ	ܝ
ܬܟܘ	ܟܘ	ܝܐ
ܬܟܙ	ܟܙ	ܝܒ
ܬܟܚ	ܟܚ	ܝܓ
ܐܠܘܡܦܝܐܣ . ܫܟܓ.		
ܬܟܛ	ܟܛ	ܝܕ

ܒܫܢܬ̇[ܐ] ܚܡܫ̈ܐ ܐܬܦܬܚܬ̈
ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܘܐܬ[ܢ]ܨܚܘ ܥܠ ܦܪ̈ܣܝܐ
ܘܠܐ ܐܫܬܚܘ ܕܢܒ[ܫܘܢ]ܗ̇ . ܒܬܠ
ܗܕܐ. ܒܬܪ̈ܥܝܐ ܕܐܪܥܐ [ܒܪܚܩܬܐ]
ܠܬ̈ܫܡܫܬܐ ܕܪ̈ܘܡ[ܝ]ܐ[2] ܀

ܫܢܬ . ܦܚ . ܕܪ̈ܘܚܐ[3]

܀ ܦܩܕ ܡ̇ܠܟܐ [ܕܢܬܒܢܘܢ] ܠܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܬܩܪܝܐ ܐܘܦܣ[ܛ]ܝܢܐ ܘܐܦ ܠܗ
ܡܢ ܬܘܡܐ ܐܦܝܣܩ]ܘܦܐ ܗܢܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܝ [ܢܐܕ]ܘܣ ܕܐܬܩܪܝܬ
ܘܢܐܣܛܐܣܝܘܣ[4] ܀

ܗܘܐ ܒܦܠܓܐ ܒܗܠܝܢ ܟܠ ܡ̇ܠܟܐ.
ܘܒܗ ܐܬܪ ܟܠܗܝ ܗ[ܘܦܐ]ܣܛܘ
ܐܘܪܗܝ. ܘܐܬܬܚܪ ܒܝܘܢ ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ . ܕܠ. ܒܩܠܝܩܝ[ܐ]
ܡܢ ܕܩܘܪܘܣ ܫ̈ܢܝܐ] ܠ .[5] ܀

܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ . ܕܠܒ . ܡܢ
ܒܐܘܪܗܝ ܦܘܠܘܣ ܀
܀ ܒܪ ܐܫܬܝ ܕܡܐܣܛܪܢܘܣ
ܡܢ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ .
ܗܦܟ ܠܦܠܦܗܝ . ܕܩܠ . ܀
ܦܪܚܬ ܐܪܗܝ ܀ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ

Fol. 20 v°.

[illegible]
ܫܢܝܐ . ܠ..

ܡܢܐ ‹	,	ܐ
ܐܘܠܡܦܝܐܣ . ܫܦ.		
ܡܢܐ	ܐ.	ܒ
ܡܢܝܢ [1]	ܒ.	ܠ

ܐܬܒܢܝܬ، ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ [2]
.. ܡܠܟܐ ܩܘܣܛܢܛܝ[ܢܐ ܡܝܬ
ܒܠܗ ܒܫܢܬܐ ܘ[ܗܘܐ

ܒܫܢܬܐ ܫܬܝܢ ܒܝܘܡ ܗܘܬ ܒܗ ܢܨܚ̈ܐ.. ܢܘܪܐ ܡܠܟܬܐ ܐܬܒܢܝܬ ܒܩܘܫܛܐ ܠܐܣܘܝܬܐ
ܕܡܬܩܪܝܐ ܒܠܗ ܠܠܝܐ. ܘܟܘܫܐ ܒܬܪ ܩܠܝܠ ܢܦܩ ܩܘܫܝܐ ܘܡܟܒܪܘ ܥܘܪܐ
ܒܗܝ ܦܘܩܕܢܐ ܀ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܐܬܬܐ ܗܘܐ [ܘܫܪܐ ܒܠ ܐܝܟ ܒܢܝܬܐ ܕܒܝܬ
ܢܘ[ܪ̈ܐ܆ ܘܒܪ] ܒܒܝܬ ܣܢܐ ܒܢ[ܘܗܝ] . ܦ. ܐܠܦܝܢ [3]

[1] Apud Mich., a latere canonis scriptum est : ܒܫܢܬ ܘܦܝ. ܢܩܫܐ ܡܢܗ ܠܠܟܐ ܕܝܪܚܐ. — [2] E Mich., p. 257, suppl. Quot versus supra steterint, incertum. — [3] Si quid post hoc steterit, non liquet. Notitia prima in seq. pagina cum hac coniungenda videtur.

Fol. 19 v°.

.... ܒܪ[ܕ]ܝܨܢ
ܦܠܐܕܝܘܣ ܡܢ ܒܐܪ[ܣ]ܛܘܒܘܠܐ.
.ܗܕܐ. ܦܠܐܘܐܢܘ[ܣ] ܀
ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܡܢ .ܕ[ܒܢ.
[ܢܦܫ

ܕܦܪ̈ܣ[ܝܐ] ܩܒ[ܕ]	ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܐܢܣܛܣܝܘܣ	ܒܡܢܝܢܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ
ܗ	ܐ	ܦܛ
ܘ	ܒ	ܦܝ
ܐܘܠܘܦܠܝܘܣ] .ܫܢ̈.		
ܐ	[ܓ]	[ܦܝܐ]

....
ܝ ....
ܗ ....
ܟܬܒ ....

ܒܪ ܐܫܬ[ܝܢ، [ܐܦܝܦܢܝܘܣ
ܥܡ ܦܘܣܛܐܢܛ[ܝܦܘܠܘܣ :
ܗܘܐ ܒܬܪܗ .ܕܝܠ. ܡ[ܐܟܕܘܢܝܘܣ ܀
.... ܦܛ[ܐ]ܣܝܘܣ
.... ܐ]ܣܘܪ̈ܝܐ ܒܠ
.... ܢ ܀
ܐܬܟܬܒ] ܕܗܘܐ ܠܐܘܪ̈ܗܝܐ
ܕܒܠܗܘܢ ܐܪ[ܥ]ܐ ܕܪ̈ܘܗܡܝܐ ܀
ܘܡܕܝܢܬܐ ܦܛܢܝܐ] ܐܬܒܢܝܬ. ܠܐ ܕܝܢ
ܦܠܓ ܦܪܝܢ ܀ ܗܘܐ ܗ[ܘ] ܒܐ ܪܒܐ.
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܒܪ̈ܝܐ] ܒܗ
ܦ̈ܘܩܕܢܐ ܬܠܬܬܐ]1

[1] Lacunas e Chron. Edess. supplevi, ubi haec sub ann. Graecorum 809, 810 = ann. 173, 174 Iacobi narrantur.

Fol. 20 r°.

. . . . ܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ] ܕܒ[ܐܘ]ܪܫܠܡ [1]

ܡܢ .ܕܒ[ܬܪ]ܗ. ܘܐܬܣܛܣܛܘܣ [2] ܀

ܫܢܝܢ	ܗ	ܕ
	ܒܢ. ܐܢܐܣܛܣܝܘܣ ܘܠܝܛܪܐ ܫܢ̈ܝܐ ܒ..	

1. . . . . . . ܢ . . . .

. . . ܢ ܒܪ ܪܐܘܐ: ܐܦ ܡܠܟܐܝܘܣ

ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܕܒܛܠ ܗܘܐ ܒܗ ܕܟ[ܪ]

ܒܫܢܬ ܠ. ܥܠܝܡ ܐܬܡܟܟܘ

ܗ̇ܘ ܕܟ[ܪ] ܘܗܢܘܢ: ܐܬܦܪܕ

ܐܦ ܗܘ ܡܠܟܐܝܘܣ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܥܠ ܦܛܪܘܣ ܗܘܐ ܒܦܘܪܣܐ ܕܟܠܒܐ܀

ܡܬܬܠܒܫܝܢ ܠܐܘܬܝܩܘܣ ܘܐܠܝܘܣ: ܘܡܬܬܦܪܫܝܢ.. ܘܐܬܕܒܪܘܗ ܐܬܬܐ ܒܕܡܐ

ܠܝܘܠܝܢ ܕܡܐܠܐܝܛܘܕܝܘܣ ܘܗܘ ܚܕ ܡܢ ܚܒܪ̈ܘܗܝ. ܘܐܘܟܒܘ ܘܡܝܬܒܠ

[ܦܠܛ]ܝܢܐ ܘܩܢܝ܀

[ܐܬܐܘ]ܕܝܘܣ ܛܘܪܐ ܥܠ ܠܘܩܝܐ. ܘܢܦܩ ܡܢ ܦܘܪܣܗ ܠܐܢ[ܛܝ]ܐ

ܐܘܫܐ]ܕܝܘܣ [3] ܐܘܛܝܟܐܘܣ. ܘܦܫܩ ܗܘܐ ܠܗܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ. ܘܡܣܒܐ

ܗܘܐ ܠܐܬܪܐ ܒܠܗ [4] ܕ[ܐ]ܘܛܝܟܐܝܐ܀ ܦܐܘ] ܐܝܠܝܢ [ܘ]ܐܬ[ܢܣ]ܒ ܦܠܛܝܢܐ . . . .

. . . . ܘ . . . .

[1] Quot versus supra steterint, incertum. — [2] Ms. : ܘܣܛܘܣ″. — [3] Ms. : ܘܣ[ܕ]ܝ″. E Land, *Anecd. syr.*, III, 199, et Mich., p. 254 correxi. — [4] Cf. Mich., p. 254.

Fol. 19 r°

. . . . ܝ . . . .
ܦܐܬܦܪܝܩܘ[ܗ [1] . . . .
ܠܒܪܗ: ܒܕ . . . . .
ܠܗܘܢ ܐܒ . . . .
. . . . [2]

ܒܢ[ܝܢܫܐ ܕܐ̈ܢ[ܫܐ	ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܐܝܠܝܢ	ܕܦ̈ܓܪܢܐ ܦܓܪܘܝ..
ܡܢܬ	ܐ	ܒܒ
ܡܢܕ	ܕ	ܒܛ
ܡܢܗ	ܗ	ܒܕ
ܡܢܘ	ܘ	ܒܗ
ܐܘܠ]ܡܦܩܐܘܗܝ. ܚܘܫ.		

. . . .
. . . .
ܗ] . . . . ܒܬ[ܪ
ܘܠܝܠ ܘ[ܐܬܦܪܕ ܦܓܪ]ܗ:
ܘܗܘܐ [ܒܬܪܗ] ܡܐܠܐܢܫܝܢ
ܢܬܦܪ]ܫܘܢ ܐܢܘܫ ܐܦܝܣ[ܩܘܦܐ
ܕܒܗ. ⁘ [ܒܐܠܟܣ]ܢܕܪܝܐ
ܒܗ ܒܫܢܬ [ܬܫܥܝܢ ܘܐܪܒܥ ܘܫܐܠܘܦܐ
ܡܐܠܘܗ: [ܡܢܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܒܗ. ܦܓܪ]ܗ ܗܘ ܕܒܬܘܠܬܐ
ܒܫܢܘܗ. ܒܬ]ܪ ܕܝܢ ܚܕܒ ܐܝܠܝܢ:
ܒܬܦܪܕ ܦܓ]ܪܘܗ ܒܬܪ ܙܒܢܐ
ܘܠܝܠ ܡܢ ܐܠܟܣ]ܢܕܪܝܐ ܘܗܘܐ
ܗܐ[ܦ]ܝܣܩܘܦܐ]ܠܗ ܫܠܦܘܗܝ ⁘
ܒܐܘܪܫܠܡ ܡ]ܢܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܝܢ. ܒܐܬ]ܪܘܗܝ ⁘

[1] Ms. : ܗ]ܘܩܘ". — [2] Quot versus infra steterint, incertum.

Fol. 18 r°.

. . . .

. . . .

. . . . ܒܫܢܬ ܕ . . . .

. . . . ܗܘܐ ܫܘܒܗܪܐ. ܒܗ ܒܙ[ܒܢܐ ܕܝܢ ܐܫܬܘܬܦܘܬܐ

ܢܦܩܬ ܗܘ̈ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܠܝܢ ܕܐܬܟܪܗܘ: ܕܝ]ܢ . . . .

. . . .]ܫܘܢ. ܫܘܢ ܩܝܡ[1] ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܥܠܠ ܘܡܢܐܬܐܠܘ

ܠܐܬܐܘܪܫܠܡ[ܘ]. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. [ܥܠܠ ܦܪܘܛܪܘ

ܠܩܣܛܢܛܝܢܐܘ[ܦ]ܘ. ܗܘ ܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ ܩܝܣܪܝܬܐ: . . . .

. . . . ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܐܬܟܪܗܘ ܕܝܢ [ܡܫܝܚܝܘܬܐ:

ܒܗ ܠܐ ܡܬܡܟܠܝܢ] ܗܘܘ ܕܝܢ ܫܪܝܪܐ: ܘܠܐ ܡܫܝܚܝܢ ܗ[ܘܘ ܗܠܝܢ

ܠܥܘܬܦܘܬ[ܗܘܢ. ܒܗ ܠܐ ܢܣܒܝܢ ܗܘܘ ܒܡܫܠܡܘܬ[ܗ]ܘܢ . . . .

. . . ܒܗ ܪܒܬ ܪܘܚܢܝܬܐ. ܐܬܦܠܓܘܬܐ[2] ܬܠܝܬܝܬܐ ܘ[ܒܡܫܡܥܐ

ܦܪܘܫܐ[3] . . . . [ܘܗܘ ܐܢܫܝܢ ܫܪܝܪܐ ܘܡܘܕܥܢܘܬ]ܐ ܘܡܪ̈ܝܚܘܬܐ[3]

. . . . ܐ]ܚܝܕ ܒܢܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܟܠ . . . .

. . . . ܐܢ ܐܝܟܢ. ܕܝܢ ܗܪܟܐ ܟܠܗ . . . .

ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܡܫܬܪܝܬܐ[3] ܕܡܫܝܚܐ ܪܗܛܬ ܘܟܠܬ . . . .

. . . . ܐܫܬܘ[ܕ]ܝܬ . . . .[4]

---

[1] Ms. : ܩܡ. — [2] Litterae ܘܣܠܦ deletae esse videntur. — [3] E Mich., p. 239, suppl. — [4] Quot versus infra steterint, incertum. Notitia apud Eliam servata quae ad ann. 134 pertinet e Canone desumpta esse videtur (cf. infra, p. 328, n° VII).

Fol. 18 v°. . . . .

. . . .

. . . . ܐܬ . . . .

. . . . ܘܡܢ[ܝ]ܢ[ܘ]ܬܐ ܕܫ̈ܢܝܐ ܀

ܒܗ ܐܬܚܪܘ [ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܘܡܫܒܚܐ܇
ܒܐܘܪܚܗ ܕܟ̣ܠ ܡܢ ܢܦܩܐ. ܕܠܐ.
ܒܐܝܬܘܬܐ [ܕܝܢ ܡܢ. ܕܗܕܐ.
ܕܐܒܗܘܬܗܘܢ ܀ ܡܢ ܒܗܘܢܝܬܐ
ܠ[ܬ]ܬܐܘܬ]ܗ ܐܘܩܘܢܘܡܘܣܐ
ܕܗܟ. [ܐܢܐܬܘܬܗܘܢ ܀

ܒ[ܒܥܐ ܗܘܐ . . . .[1]

ܒܡܘܢܐ ܕܫ̈ܢܝܐ	ܕܬܘܪܓܡܐ ܠܐܢܛܝܘܟܘܣ	ܕܦܘܪܣܐ ܕܒܝܬ ܗܢܘܢ
ܐܢܛܝܘܟܘܣ. ܫܢ.		
ܡܢܗ	ܡܢ	ܠ
ܫ̈ܢܝܐ ܕܐܢܛܝܘܟܘܣ. ܒܟ. ܘ. ܫ̈ܢܝܐ. ܘ..		
ܡܢܐ ܡܢܝ	ܐ ܒ	ܢܐ ܗܘ

[1] Sequitur saltem unus versus.

. ܠܓ .		
ܐܘܠܘܡܦ[ܝܐܕܐܣ] . ܟܙ .		
ܫܢܬ	ܠ	[ܐ]
ܗܝ	ܠܐ	[ܒ]
ܗܘܝ	ܠܒ	ܓ
ܗܘ	ܠܓ	[ܕ]
ܐܘܠܘܡܦ[ܝ]ܐ[ܣ] . ܟܚ .[5]		
ܫܢܐ	ܠܗ	[ܛ]
ܫܢܒ	[ܠܘ]	[ܝ]
ܫܢܓ	[ܠܙ]	[ܝܐ]
[ܫܢܕ]	[ܠܚ]	[ܝܒ]

ܐܦܝܣܩܘܦܐ . ܕܟܢ . ܗܘ ܒܟܢܫܬܐ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ . ܕܗܝܣܩܘܦܘܣ ܫܢ̈ܝܐ
ܢ . ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ . ܕܪܘܡܝ . ܗܘ
ܒܟܢܫܬܐ ܕܪܗܘܡܝ ܠܐܘ ܫܢ̈ܝܐ . ܟܐ . ܀

. . . .
. . . .

[1] Notitiae apud Eliam servatae quae spectant ad ann. 87 et 110 (cf. p. 328, n[os] II, IV) in textu deperdito erant. — [2] Cf. Mich., p. 176. — [3] E Socr., VII, 18, suppl. — [4] Puncta plur. desunt. — [5] A latere canonis ܘܘܗ ″ܘܐ scriptum et deletum est. Infra stant litterae ܘܝ.

Fol. 17 r°. [1] ....

....

.... ܐܦ .... ܘܒܕ ܐܣܬܪܕܘ

[ܒܡܪܒܐ. ܐܘܪܚܐ ܦܫ̈ܝܛܬܐ.][2] ܒܕ ܐܪܕܐܒܘ[ܪܝܘ]ܣ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ

[ܘܐܪܕܐܒܘܪܝܘܣ ܘܒܢܝܛܐ]ܢܘܣ[3] ܪ̈ܒܝ ܚܝܠܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ[4]: ܩܛܠܘ

Fol. 17 v°. [ܠܡܒܥܐ ܪ̈ܒܝ ܚܝܠܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ.][2] ܡܠܝܘܢܝ ܕܝܢ ܒܦܪܬ. ܐܦ ܛ̈ܠܝܐ

[ܕܐܬܘ ܠܡܕܪܝܗܘܢ ܕܦܪ̈ܣܝܐ][2] ....

....

....

....

....

ܠܐ	ܐ	ܓ
ܡܠ	ܓ	ܦ

ܗ̇ܘܝ ܡܘܬܢ̈ܐ [ܒܟܠ
ܢܚ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܘܡܫܬܕܪ ܠܐܟܣܘܪܝܐ.
ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܐܬܟܢ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ .ܪܘ..:
ܐܪܣܐܩܝܘܣ. ܗܢܝܢ
ܒܬ[ܪ ܒܬܪ] ܡܐܬܪܘܦ[ܘܠܝܛ] ܕܝܘܚܢ
ܦ[ܛܪ̈ܝܩܐ] ܕܟܢܝܫܐ [ܘܕܒܢܝܐ][7]
ܒܩܘܬܕܩܝܢ ܀

ܡܬܝܠܕ ܗܘܐ ܒܡ[ܠ]ܟܐ
ܗܘܐ ܕܒܠܥܡ ܒܬ[ܪ̈ܐ
ܬܐܘܕܘܪܘܣ[5] ܐ[ܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܡ[ܦܣܘܐܣܛܝܐ ܒܡܕܝܢܬܐ
ܕܩ[ܝ]ܠܝܩܝܐ ....
ܒܐ[ܝܪ]ܗ, ܕܐ ܒܫܒܬ ܦܫܚܐ
ܥܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܒܢ.
ܕܡܠܝܛܝܣ][6]

.... ܐ[ܝ]ܟ ܕܘܬܐ[8]
.... ܪ̈ܘ[ܒܢܐ
.... ܚܐ
.... ܐ̣.[9]

[1] E Mich., p. 164, supplevi. — [2] Ad ann. 76 signo videtur referri. — [3] Ms. : ܥܘ. — [4] Linea numeralis apparet; .ܝܪ. legere reliquiae numeri vetant; cf. ann. 78. — [5] Ms. : ܬܐܘܕܘܪܘܣ. — [6] Suppl. valde dubium : ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ et ܐܢܛܝܘܟܝܐ reliquiis litterarum, ܐܘܪܦܝܘܣ anno excluduntur. Infra, spatium est 5 versuum. — [7] Cf. Mich., p 169. — [8] Supra scriptae sunt graecae litterae; forte Ιεζ[δε]γερ[δης]. — [9] Sequitur saltem unus versus.

Fol. 16 v°.

. . . .

. . . . . ܘܣܛܘܟܝܘܣ[ܝܣ ¹

. . . . ܠܒ[ܪܐ] ܡ[ܬ]ܠܠܐ

ܡܬܚܙ[ܝܢ] [ܗܘ]ܘ ܒܒܢܐ

ܗܢܐ] ܀

[ܟܘܢܫܐ ܕܚܝܠܐ]	[ܕܪܘܡܐ ܐܪܡܐܕܝܘܣ]	[ܕܦܫܝܛܐ ܢܓܝܕܐ]
ܠܐ	ܐ	ܒ
ܠܒ	ܒ	ܓ
	ܐܠܘܡܦܝܐܣ . ܪܢܓ.	
ܠܓ	ܓ	ܕ
ܠܕ	ܕ	ܗ
ܠܗ	ܗ	ܘ
ܠܘ	ܘ	ܙ
	ܐܠܘܡܦܝܐܣ . ܪܢܗ.	

[ܗܝ ܕܒܗ̇ ܢܐܣܛܪܐܘܣ

ܡܢ ܒܡܠܘܟܘܬܐ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ

ܢܩܝܦ ܗܘ ܕܒܬܘܪܐ]

ܕ[ܐܘܟܘܣ ܦܘܡܦܝܘܣ ܐܦܝܩܘܪܐ

.ܕ[ܗ .⁴ ܗܘ ܕܐܬܬܬܝ,¹ ܠܡܩܝܦܘܬܐ

ܢܛ[ܝܩܘܠܘܣ ܡܢ

ܐܢܛܝܓܘ[ܢܐ ܀

[ܠܐܢܛܝ[ܐ]² ܠܬܚܘܬܐ ܐܘܣܛ

ܡܪܕܘܬܐ ܥܠ ܐܪܡܐܕܝܘܣ. ܘܒܗ

[ܗܘܐ ܦܪܟܐ ܐܘܕܒ]¹ ܒܡܘܦܛܝܐ ܕܦܠܝܛܐ ܘܕܐܘܪܠܝܐܢܘܣ [ܐܝܟ ܕܐܢܫ̈[ܐ

ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ: ܒܡܘܦܛܝܐ ܕܝܢ ܗ̇ܝ³ ܕܒܬܪܗ. [ܒܡܢܐ ܕܒܢܐ ܒܟܫ[ܬܪܝܢ ܕܫܢ̈ܐ

ܡܢ ܢܩܝܦ ܠܦܘܡܦ ܒܡ [ܦܘܡܦܐ] ܡܠܟܐ. ܕܢܘܪܐ ܠܩܪܒܐ ܕܫܢܦܐ.

.ܛ. ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܒܪ ܐܟܣܝܘܣ ܥ̈ܣܪܐ. ܚܡ. :.		
ܒ	ܢ	ܟ
.ܗܢܐ. ܐܪܟܕܝܣ ܐܪܩܕܝ[ܘ]ܣ ܒܗ ܐܘܢܘܪܝܘܣ [ܥ̈ܣܪܐ. ܝܛ.		

ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ
ܘܐܪܟܕܝܣ ܐܪܩܕܝ]ܘܣ
ܘܐܘܢܘܪܝܘܣ ܒܢܘ̈[ܗܝ[2]
ܐܪܩܕܝܘܣ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢ[ܘܦܘܠܝܣ[4] :.
[ܘܐܘܢܘܪܝܘܣ ܒܪܘܡܝ[4]

[ܐܪܟܕܝܘܣ[5] ܘܡܠܟ ܗܘ ܠܗ
. . . . ܠ . . . .

[1] Cf. Mich., p. 162. — [2] Ms.: ܗܘ. — [3] Ms.: ܒܪܝ. — [4] Cf. Mich., p. 164. — [5] E Mich., p. 162, suppl. Quantum perierit incertum.

Fol. 16 r°.

ܐ...............
ܒܐܝܬܝ[ܗܘܬܐ .....
ܒܪܬ[ܒ]ܪܝ ܀ [ܗܘܐ ܒܥܠܡܐ
ܗܘܐ ܒܡܪܝܡ [ܢܦܫ
ܚܝܘܬܐ. ܠܗܘ [ܗܘ ܕܐܡܪ[1]
ܬܐܘܪܘܣܦܘܣ ....
ܗܘܐ ....
ܦܪܘܬܐ ....
ܕܝܢ ܐ..........
ܘܬܘܒܬܐ ....
ܘܡܢܝ[ܢܗ ....

ܒܡܢܝܢܐ] [ܕܫܘܚܠܦܐ	ܕܐܘܪܬܐ] [ܬܐܘܪܘܣܘܣ	ܕܦܬܓܡܐ] [ܘܪܡܙ ـــ
ܣܡܟ	ܗ	ܝ
ܐܘܠܦܢܐܗ. ܐܪܝ.		
ܣܦ	ܘ	ܐ
ܐܝܠ ܬܐܘܪܘܣܘܣ ܗܠ ܐܘܟܝܣܘܣ ܦܪܘܬܐ. ܗܘܐ ܫܪܝܪ ܡܪܟܐ. ܐܘܪܓܐ ܦܪܘܬܐ ܘܐܬܦܠܓ. ܒܣܘܦܛܐ ܕܐܪܘܐܪܘܣ ܗܘ. ܕܝܠ.܀ ܘܕܐܘܪܝܘܣ ܗܘ[2]. ܕܒ.܀		

[ܒܗ ܕܝܢ[3] ܚܠܦ ܕܐܝܠ. ܐܒܪܘܗ ܚܠܒܐ ܠܒܪ[ܗ] ܐܘܢܘܪ[ܝܘܣ.܀]
܀ ـــ ـــ ـــ ܕܡܠܟܐ ܕܪܘܡܝ. ܐܪܟܐܕܝܘܣ ܀

. . . .

ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ . ܪܟܛ.

ܣܐ	ܚ	[ܓ]
ܣܒ	ܛ	[ܕ]
ܣܓ	ܝ	[ܗ]
ܣܕ	ܝܐ	ܘ

ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ . ܪܠ.

ܣܗ	ܝܒ	ܙ
ܣܘ	ܝܓ	ܚ
ܣܙ	ܝܕ	ܛ

.:. ܟܬܒ ܟܠܗܝܢ ܘܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܘܐܪܝ ܐܘܠܝܢܘܣ..

.ܣܕ. ܕܩܢܘܢܐ[7]

....ܐܬܐ ܕܐܘܠܘܓܝܘܣ ܐܦܣܩܘܦܐ[8]] . . . .

ܐܦܝܦܢܝܐ ܗܘ ܫܠܝܚܝܐ ܕܐܬܐ[8] . . . .

..... ܘܐܘܦܢܝܐܟܣܘܢܘܣ[8] . . . .

[1] Iuxta canonem ann. — [2] Ms. : ܚܠܝܦ. — [3] Minio superscriptum ܨܘ. — [4] Ms. : ܝܘ̈. — [5] Inter haec et sequentia scriptum est ...σ.ρος. [...Ευαγριος]. Quot versus infra steterint, incertum. — [6] Cum El. Nis. sub ann. 698 ad canonem Iacobi referat, notitia autem omissa, et sub eodem anno Chron. Edess. Eulogii mortem narret, videtur haec notitia ad ann. 62 referenda. — [7] Ad ann. 64 signo videtur referri (quod rectum est). — [8] Numerus litterarum deperditarum incertus.

Fol. 15 v°.

[ܒܫܢܬ. ܦܣܝܠ. ¹ ܕܒܢܝ[ܢܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ: ܕܐܬܬܣܝܡ. ܕܕ. ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ [ܒܢܫ
ܣܘܢܘܕܘܣ ܕܐܦܝܣ[ܩܘܦܐ: ܠܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘ]ܦܘܠܝܣ.
ܗܘܝܢ ܕܐܟܣܪ]ܘ ܠܡܩܕܘܢܝܘܣ ܕܡܬܟܬܫ ܥܡ ܪܘܚܐ ܘܠܟ̈ܠܗ
[ܬܪ ܫܢ]ܝܬܐ ܀ ܕܕ ܐܬܟܢܫܬ ܣܘܢܘܕܘܣ. ܫܢܬ ܠܐܪܩܕܝܘܣ ܕܐܒܝܠ
ܠܐܝܣܝܘ. ܘܐܬܩܒܠܬ ܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܘ. ܠܐܪܩܕܝܘܣ ܀

	ܒܡܢܝܢܐ ܕܫܢ̈ܝܐ	ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ	ܕܦ̈ܪܣܝܐ ܫܒܘܪ	
ܒܬܫܥܣܪ ܗܘܐ ܒܢܒܐ ܗܢܐ: ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܢܛܝܘܟܝܣ ܕܐܟܘܣܛܘܢ. ܘܐܡܒܪܘܣܝܘܣ ܕܡ[ܕܝܠܐܢܘܣ. ܘ[ܐܘܦ]ܛܝܡܘܣ ܕܐܝܩܘܢܝܐ ܕܦܣܝܕܝܐ ܘܕܝܘܕܘܪܘܣ ܕܛܪܣܘܣ ܀	ܢܨܛ] ²	ܗ	ܕ	ܒܗ ³ ܡܠܝܛܘܣ ܪܒܐ ܕܡܢ ܒܣܩܘܢܕܝܘܣ ܡܐܪܟ. ܕܠܟ. ܚܠܦܘܗܝ ܒܪܕܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܦܠܐܒܝܐܢܘܣ.. [ܐܬ]ܒܪܝ: ܐܪܣܐܕܝܘܣ ܡܠܟܐ ܒܪ ܐܒܘܗܝ ܀ ܗܘܝܢ ⁴ ܐܬ̈ܪܘܬܗܘܢ ܐܢܬ̈ܝܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܒܡܣܟ[ܢ] ܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩ[ܘܦܐ ܒܬܪ] ܦܠܝܛܘܣ ܠܐ[ܘܓ]ܪܝܘܣ ܀ ⁵
	. ܢܒ. ܘܪܗܛ ܠܪܒܝܥܝܗ ܟܕ ܫܒܘܪ ܪܒܐ ܐܝܟܘܢ ܕܐܪܕܫܝܪ ܘܕܫܒܘܪ ܗܘܝܢ ⁴ ܕܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܫܢ̈ܝܐ ܒܗܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܚܕ ܒܗܝܢ ܀			
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܒܒ. ܡܢ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܬܐܘܦܝܠܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܟܐ... ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܒܗ.	ܢܛ	[ܘ]	ܐ	
	ܣ	ܙ	ܒ	

ܫܢܬ. ܦܪ. ܕܝܘܢܝܐ ܀

ܟܐ ܐܪܡܢܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܢܬ

ܢܣܪܝܢ ܐܬܒܢܝܬ ܀[4]

ܕܩ. ܠܐ[ܪܩܕܝܘܣ ܘܗܘܢܪܝܐ] ܗܘ. ܫܢܝܐ. ܝܓ.		
ܢܐ[1]	ܐ	ܕ
ܠܐ. ܥܒܕܘܢ ܗܘܢܪܝܐ. ܕ. ܫܢܝܐ. ܕ..		
ܢܒ	ܒ	ܐ
ܢܓ	ܓ	ܒ
ܐܘܠܘܦܢܛܝܐܘܣ. ܕܢ.		
ܢܕ	ܕ	ܓ

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
ܩ. . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
.ܦܘ . . . .
. . . .
ܡ . . . .
.ܡ. . . . .
. . . .
. . . .
ܡ . . . .

[1] Cf. Mich., p. 151. — [2] Ms. : ܝܘܠܝ̈ܘܣ. — [3] Cf. Mich., p. 153. — [4] Infra, scriptum est Θεοδοσιουπολις.

Fol. 15 r°. ܢܘ[ܒ ܘܐܠܝܨ ܦܪ̈ܣܝܐ ܠܝܘ̈ܦܐ[1]
ܕܢܬܟ[ܬܫܘܢ ܒܐܬܟܬܫܐ: ܘܐܦ ܠܣܘܪ̈ܝܐ[1]
ܕܢܬܕܒܪܘܢ ܐܝܟ .. ܛ.......
ܒܠܚܘ[ܕ] ܕܝܢ ܥܠ ܐܪ̈ܬܕܘܟܣܐ
ܐܝܟ ܕܢܪܕܦܘܢ. ܒܗ ܐܦܘ ܠܐܪ̈ܝܐܢܘ[
ܕܢܗܦܟܘܢ ܒܗܘܢ. ܥܠ ܡܢܐ ܕܢܟ[ܦܘ.
ܡܛܠ ܗܕܐ ܒܫܢܬ ܒܗ ܐܬܬܘܗܝ
ܒܡܘܡܒܢܝܐ: ܠܐܘ̈ܫܝܫܐ
ܕ[ܐܬܘ ܠܘܬܗ ܡܢ ܒܢܐܬܪܗܘܢ
ܕ[ܢܫܟܠܘܢ ܥܠ ܐܪ̈ܝܐܘ. ܕܬܘܒܕܘܢ[2]
ܡܢ [ܐܠ]ܦܐ ܗ̇ܝ ܕܐܬܘ [ܒܗ̇]
ܦܩܕ ܒܝܘܡܗ ܕܡܠܟܐ. ܐܦ ܒܫܬ
ܢܦܩܘ :·

ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܐܪܕܫܝܪ..	ܕܪ̈ܘ]ܡܝܐ ܘܠܝܣ	ܒܡܢܝܐ ܕܫ̈ܢܝܐ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܪ̈ܦܛ.		
ܐ	ܝܕ	ܟ

ܡܬܟܬ[ܫ]ܒ ܗܘܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ
ܕܡܬܟܬܫ ܗܘܐ ܒܥܕܬܐ ܗܕܐ. ܐܘܣܒܝܣ
ܕܪܝܫܐ ܗ̇ܘ ܕܐܟܣܢܝܐ ܠܐܠܗܐ [ܕܒ]ܪ ܢܦܩ
ܕܢܦܪܘܫ ܡܢ ܬܘܕܝܬܐ ܘܐܒܕܐ [ܘܐܬ]ܡܛܠ
ܬܟܝܡ. ܒܗ ܙܒܢ ܐܘܕܘܟܣܝܣ ܡܢܗ [ܐܪ̈ܝܘܬܐ
ܘ]ܚܙܘ: ܐܫܬܡܥܘ، ܒܢܒ[ܝܐ ܒܕܪ̈ܬܐ ܢܫ[ܐ[3]
ܘܐܬܡܠܝܘ، ܒܢܘܪܐ ܒܟܠܗ. [ܘܐܝܟ ܕܐܬܟܪܝܘ ܒܗ
ܢܫ ܗܘܐ ܐܢܫܝܗ: [ܘܫܐܠ ܟܠܗ ܟܢܫ[ܐ] ܕܢܝܫܬܐ ܠܗܘܢ ܟܡ[ܐ]ܢܐ. [ܐܡܪ
... ܠܡܕܝܢ[ܬܐ] [ܟ]ܠܗ ܐܠܗܐ :·

ܟܐ	ܢܒ	ܐ
	ܕܒܗ ܘܐܠܐܬܚܝܬܢܘܗܝ ܕܐܦ ܐܬܟܬܒ ܥܠ ܫܢܬ ܢܒ. ܘܐܝܟ ܕܡܬܚܡ ܠܐܬܚܘܝܘ ܒܗ: ܕܟܕܘ ܗܘܐ ܐܬܚܘܝ ܐܦ ܕܡ ܫܢ ܐܟܘܬ ܕܢܘܟܪ.	
ܢܒ	ܓ	ܒ

ܡܬܚܝܒ ܗܘܐ ܒܥܒܕܐ ܗܢܐ.
ܘܒܐܡܠܝܗܘܢ ܕܩܐܡܪܐ.
ܘܠܬܪܥܝܗܘܢ ܕܥܡܐ. ܘܦܬܪܘܗ
ܕܡܐܟܡܬܐ· ܐܝܟܢܘ ܕܠܗ
ܕܒܐܡܠܝܗܘܢ ܀

ܠܐܒܣܘܪܐ ܐܦ ܒܪ[ܣܐ
ܐܦܣܩܘܦܐ ܀ ܒܗ ܒܙܒܢܐ
ܠܒܢܐ ܗܢܐ ܒܐܘܪܗܝ ܕܡܬܚܝܒ
ܗܘܐ ܬܘܒܢܐ ܕܒܪ ܐܦܪܝܡ.
ܕܒܝܬ ܒܥܕܬ. ܩܦܪ. ܕܩܘܝܐ.
ܒܬ. ܒܫܢܝ ܀
ܕܡܬܝܒ ܗܘܐ [ܒܥܒ]ܕܐ ܗܢܐ.
ܠܒܐܝܢܘܢ ܡܬܦܣܩܬܐ
ܒܐܬܬܒܥܬܐ ܀ [ܒܐ]ܠܬܒܥܘܬܐ
ܕܝܢ: ܕܢܘܒܠܘܢ ܡܬܒܥܐ

ܡܦܩܢܐ ܕܬܠܬܐ ܘܬܒܥܬܐ ܕܡܬܚܝܒ ܗܘܐ ܀ ܐܦ ܒܗ [8] ܬ[ܘܒ] ܒܐܬܬܒܥܬܐ
ܡܬܚܝܒ ܗܘܐ ܒܫܘܦ]ܬܐ[9] ܐܦܪܝܡ ܕܢܪܐ· ܗܘ ܕܐܦ ܐܒܘܗܝ ܠܐܠܗܐ ܀[10]

ܡܬܬܒܪܝܢ[11] ܫܪܝܐ ܥܠ ܐܪܒܥܐ ܕܡܘܒܠܢܐ[12] ....
ܘ[ܡܬܒܠܒܠܢܐ ܗܘ]ܬ ܥܠܝܗܘܢ ܐܬܬܐ [ܕܫܡܫܐ ܒܝܘܡܐ ܒܥܕܢܐ][13]
......[ܠ] [ܥܒ]ܕܘ ܐܝܟܢܐ] ....
.... ܡܬܚܡܬܐ ....
.... ܗܘ ܗܝ ....

[1] Puncta plur. desunt. — [2] Ms. : "ܝܘ. — [3] Ms. : ܣܘܪܛܣ". — [4] Ms. : ܘܚܫ. — [5] Ms. : "ܘܪܘܙܐ. — [6] Ms. : ܘܗ. — [7] E. Mich., p. 150, suppl. — [8] Ms. : ܘܒ. — [9] Hic voces "ܠܐ "ܠ ܦܢ ܐܘ iterum scriptae, sed linea inclusae sunt. — [10] Infra apparent fragmenta litterarum, quae ad notitiam infra datam non pertinere videntur. — [11] Ad ann. 48 signo referri videtur. — [12] Ms. : "ܘܪܝ. Horum versuum longitudo incerta. — [13] E Mich., p. 151, suppl.

Fol. 14 v°.

ܡܐ...............
ܟܠ...............
ܐ: ܒܗ...............
ܒܪܗ...............
ܪܗ ܐܬܬܦܠܓ...............
ܐܘܪܚܡܝܣ ܪܫܝܐ:
ܗ. ܘܡܠܟ...............
ܠܬܪܝܢܬܐ ܕܗ[ܐ]ܪ̈ܝܘܣ ܀

ܗܕܐ ܡܠܟܘܬܐ ܪܗܘܡܝܐ
ܠܡܦܠ [ܐ]ܪܬܘܪܘܡܝܘ. ܘܚܪܒܐ
ܠܡܡܠܟܘܬܐ ܐܦܣܘܡܦܐ ܩܦܠܛܝܐ.
ܡܬܦܪܬܐ ܗܘ. ܕܗ. ܐܦ ܐܝܟܢܐ ܕܢܘܗܝ
ܐܠܡܫܦܛܐ ܡܢ ܒܪܬܗ. ܘܡܒܪܟܝܢ
ܫܠܡܘܗܝ ܐܪ̈ܟܘܢ: ܠܠܡܘܣ ܗܘ ܕܦܪܬܘ
ܥܒܕܝܦܛܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܗ ܀ ܡܬܬܢܝܢ
ܒܪܒܐ ܗܘܐ ܒܡܠܝܦܘܬܐܝܣ
ܦܠܘܣ ܡܢ ܐܦܣܘܡܦܐ ܐܪܬܘܪܘܡܝܘ[5]
ܚܣ ܕܠܡܘܪܝܐ ܕܟܬܒ: ܠܪܝܦܪܘܣ

ܒܡܢܝܢ[ܐ] ܕܫ̈ܢܝ[ܐ]	ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܐܠܟܣ	ܕܦ̈ܪܣܝܐ ܐܚܪܢ
ܟܡܗ	ܘ	ܣܗ
ܟܡ	ܙ	ܣܡ
ܟܢ	ܚ	ܣܗ
ܟܢܛ	ܛ	ܣܗ
ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܪܚܡ.		
ܟܢܛ	ܢ	ܣܝܗ
ܐ	ܟܐ	ܣܝܛ

., ܐܪܕܫܝܪ ܒܪܗ
ܕܫܒܩ ܫܢܝܐ ܝ.
ܢ̈ܒܝܐ .ܟ..

ܒܝܘܡ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܟܣܠ
ܒܪܒܪܝܐ[1] ܫܡܗ[2] ܕܒܓܕܘ
ܐܘܣܛܪܘܣ[3] ܢܣܒܐ. ܘܒܗ
ܐܡܪܝܢ ܕܓܠ ܘܦܪܬ ܐܝܟܢ ܡܢ
ܐܪܥܐ ܕܪܗܘܡܝܐ. ܐܦ ܗܢ ܒܗ
ܚܕܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܚܣܝܐ. ܐܠܝ[4] ܐܝܟܢ.
ܘܗܘܘ ܐܪ̈ܟܘܢ ܒܠܚܘܕ ܒܡܕܝܢܬܐ
ܒܬܠܬܗܘܢ ܕܐܘܪܚܡܝܣ ܪܫܝܐ ܀

ܒܗ ܥܒܕ ܐܬܐܪܟܘܣ[ܦ]
ܐܦܣܘܦܘܬܐ ܥܢܝܐ. ܒܦܪ.[7]
ܘܒܗ ܐܦܣܘܦܘܬܐ. ܪܦܪ.[7]
ܘܐܬܝܬܘ ܠܡܡܠܟܘܬܐ. ܗ.
ܕܒܠܡ: ܥܒܕ ܫܡܥܬܐ. ܒܒ.
ܒܐܝܪ. ܘܒܬܪܗ ܡܠ[ܟ] .ܕܚ. ܒܒܕܬܐ
ܕܐܠܒܡܫܢܪ[ܐ] ܦܪܬܘܗ. ܥܢܝܐ. .ܐ. ܀
ܒܬܦܪܬܝܢ ܐܘܪܬܘܪܘܡܦܝܘ
ܡܢ ܒܕܬܐ ܕܐܘܪܗܝ[ܐ] ܡܢ
ܐܪ̈ܟܘܢ. ܘܡܦܢܝܬܐ

ܒܫܢܬܐ ܕ̣ ܘܗܠܐ ܐܣܝܪܐ ܗܘ̣ܐ ܀[3]	ܫܐ	ܓ	ܕܒ	܀ ܗ̇ܘܐ ܒܪܕܐ ܪܒܐ ܘܡܬܒܥܝܢܐ ܒܡܘܣܬܐ ܐܬܢܣܦܩܘܢ ܀ ܒܒܪ. [ܒ]ܐ[ܒ] ܐܬܠܝܢ ܠܐܬܐܬܢܘܣ [ܒܫܢܬܐ] .ܕܓ. ܕܟ̈ܠܒܐ ܀
	ܫܒ	ܕ	ܕܓ	
	ܫܓ	ܗ	ܕܕ	
	ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ .ܪܦ.			
	ܚܠܦܝܢ ܟ̈ܠܒܐ ܠܡܬ ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ ܕܐܣܝܐ: ܘܠܡܬ ܚܠܦܝܗܘܢ ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ ܕܦܪܘܣܝܐ ܕܒܪܘܡܝ. ܘܡܫܬܪܝܢ ܠܬܘܕܝܬܐ ܘܡܫܬܒܚܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܚܫܐ ܀			ܕܡܬ[ܟܢ]ܫܐ ܦܘܠܘܣ ܚܕܐ ܒܐܢܛ[ܝ]ܘܟܝܐ ܘܚܕܐ ܒܪܘܡܝ ܘܡ[ܫ]ܬܪܝܢ ܠܬܘܕܝܬܐ [ܕܫܒ]ܥܘܬ ܐܘܣܝܐ ܀

[ܒܬܪ ܐܘܪܫܠܡܘܣ ܒܫܢܬܐ] ܗ̇ܝ[5] .ܕܓ. ܕܐܬܪܝܗܘܢ ܟ̈ܠܒܐ: ܕܐܬܐܬܘܢ
[ܫܢܬ. ܦܫܛ. ܕܫܩܝܐ. ܘܒܒܪ]ܘܗܝ ܐܪ̈ܟܝܘ ܠܕ[ܡܬ]ܦܩܠܘܢ

[1] Ad ann. 40 signo refertur. Cf. Mich., p. 148. — [2] Voces minio scriptae. — [3] Videtur ad ann. 41 signo referri. — [4] Ms. : ܘܡܠܘܢ". Sequitur signum omissionis. — [5] Ms. : ܘܗ.

Fol. 14 r°.

܀ ܕܒ ܡܠܐܟܘܗܝ ܕܟܢܫ. ܕܚܡܫܝܢ ܚܠܘܦܘܗܝ[ـ ܡܠܟܐ]
ܠܡܢܟܐܘܗܝ. ܗܢܐ ܕܒ ܒܒܪ ܫܡܟܐ ܘܐܫܟܐ ܠ[ܩܦ ܐܟܒܪ ܐܒܝ]
ܠܗ ܢܝܒܝܢ

.. ܦܠܐ ܐܬܐܟܐܘܗܝ ܕܝ [ܠܦܪܘܣܐ]
ܗܘ ܕܐܪܒܐ ܠܐܠܒܡܫܪܐ ܘܐܟܫܪ
ܠܗ [ܠܒܘ]ܪܘܣܐ ܫܢܝܐ .ܘ. ܀
ܘ[ܒܟܐܘܗܝ ܕܒ ܢܘܫܐ .ܐ. [ܒܠܝܫܘܕ
ܐܝܦܠܝ ܕܟܢܫ ܒܒܢܫܬܐ ܀ ..܀
ܘܕܒ [ܐ]ܬܕܒܝܫ ܐܟܘܒܡܘܗܝ (ܦܪܐ)[4] ܕܝ
ܐܪܒܐܘܗܝ: ܘܗܘܝܢ .ܒ. [ܦܪܘܣܐ] ܀
ܗ[ܘܐ ܘܒܠܐ ܪܒܐ. ܘܗܘܬ [ܦܘܪܘܣܘ
ܕܐܦܣܘܣܐ [ܒܠܐܟܦܘܣܐܘܗܝ
ܒܫܢܬܐ .ܕܢ. ܕܝ [ܒܬܪ ܗܘ
ܕܗܐܠܘܗܝܐ ܀

ܒܡܘܫܐ ܕܫܢܝܐ	ܕܪܘܒܐ .ܕܠܝܠ. ܘܒܟܐܘܗܝ ܢܘܫܐ .ܐ..	ܕܦܪܘܣܐ ܐܒܘܪ
ܠܦ	ܐ	ܫ
.ܕܠܦ. ܘܐܠܐܟܐܝܠܦܣܘܗܝ ܒܒܝ ܘܐܠܘܗܝ ܐܟܘܗܝ. ܘܐܪܐܠܦܐܘܗܝ ܫܢܝܐ .ܕܢ..		
ܩ	ܐ	ܠܦ
ܐܠܘܒܪܦܐܗܝ. .ܪܦܘ.		

ܗܘܐ [ܪܘܠܐ] ܕܒܝ
ܐܠܦܗܐ] ܒܐܠܒܡܫܪܐ[1]
ܐܢܫ. ܦܦ. ܕܢܫܐ[2]
܀ ܗܘܐ ܘܒܠܐ ܦܫܐ
ܘܢܦܠܬ ܫܡܐܐ. ܒܢܐ.

Fol. 12 r°.

ܒܪ ܟܢܬ ܐܪܣܛܘܒܘ[ܠܘ]ܣ ܗܘ ܕܐܬܡܢܝ ܐܝܬܘܗܝ ܒܐܘܪܫܠܡ [ܕ]ܐܒܘܗܝ ܗܘܐ. ܕܒܝܬ.:
ܗܘܪܩܢܘܣ ܐܪܝܣܛܘܒܘܠܘܣ. ܕܒܝܬ. ܗܢܘ. ܘܒܬܪܗ. ܕܒܝܬ.. ܐܢܛܝܓܢܘܣ ܀ ܒܝܘܡܐ
ܗܢܐ. ܒܬܪܟܢ ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܗܘ ܕܗܘܐ ܒܟܠܗ ܕܐܘܪܫܠܡ ܀ ܫܢܬ
ܘܠܐܘܪܫܠܡ ܘܟܢܫ ܥܠ ܟܠܗܝܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܬܪ ܥܒܕ ܫܠܡܐ ܒܬܪܟܢ
ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ[1]: ܢܦܩ ܡܢ ܐܝܦܝܩܘܐ ܕܢܐܙܠ ܠܗܘܢ. ܘܒܥܠ
ܒܥܠܕܒܒܐ ܀ ܒܪ ܐܢܛܝܦܛܪ ܐܝܕܘܡܝܐ ܡܢ ܐܦܝܩܘܐ. ܕܒܝܬ ܗܘ
ܠܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܡܢ ܗܘܪܩܢܘܣ. ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕ. ܘܫܒܝܗ[2]
ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܝܢ ܒܐܦܝܩܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ[3] ܠܡܫܒܗܘܢ. ܒܪ
ܡܠܟܐ ܗܘ ܒܗܝܢܘܢ[4] ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܪܝܣܛܘ ܐܠܗ: ܕܡܢܗ
ܠܗ: ܘܡܠܟܘܬ ܫܠܝܡܘܢ, ܠܐܢܛܝܦܛܪ.] ܗܘ ܕܝܢ ܡܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܕܘܡܝܐ
ܕܗܠܝܢ. ܘܐܝܕܘܡ] ܡܢ ܐܝܕܘܡܝܐ[ܒܫܢܬ ܒܪ ܚܡܫ ܡܢ ܫܢܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ
ܠܦܘܡܦܝܘ]ܣ ܐܝܟ ܗܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܐܦܝܩܘܐ ܕܝܗܘܕ، ܠܗܘܪܘܕ]ܣ. ܒܬܪ
ܗܘ ܕܐܬܐ ܡܢ ܠܥܠ ܡܢ ܒܝܬ ܡܠ[ܟܐ ܐܡܪܝܢ ܕܗܘܐ ܥܠ ܐܝܕܘܡ]ܝܐ ܀

ܒܬܪܟܢ ܗܘܐ ܒܬܪܟܢ ܗܢܐ ܐܦ ܘ[ܡܢ]ܒܬܪ ܐܢܛܝܦܛܪ ܕܐܝܕܘܡ.........]	ܒܡܠܟܐ] ܕܥܢܝܐ]	ܕܦܬܓܡܐ. ܕܠ.] ܘܐܢܛܝܦܛܪ ܫܢܬܐ ܐ. ܡܢܝܐ. ܐ.][5]	ܕܦܪܘܫܐ] ܫܢܝܢ]

¹ Ms. : ܝܗܘܕܐ″. — ² Ms. : ܫܒܝܗ. — ³ Ms. : ܦܛܪܘܣ″. — ⁴ Ms. : ܗܘܢ″. — ⁵ Cf. p. 283, l. 26 sqq., et Mich., p. 146.

Fol. 12 v°.

ܡܪܟܐ ܗܘ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܕܒܪܐ [ܠܝܘ]ܠܝܢܘܣ ܀

ܡܟܐ ܠܠܝܩܝܢܝܘܣ ܩܛܠ ܗܘ ܠܗ
ܘܕܐܘܣܛܝܢܘܣ ܐܚܘܗܝ,
ܐܬܒܢܝܬ ܀ ܦܩܕ ܩܘܣܛܢܛܝܢ]ܘܣ
ܘܒܬܩܛܠ ܠܐܠܗܘܣ ܡܟܐܫܪ
ܫܢܬ. ܦܫܩܐ. ܀ ܒܫܡܝܢ
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[1] ܡܟܐܫܪ:
ܠܠܝܩܝܢܝܘܣ ܐܚܘܗܝ,
ܕܠܐܠܗܘܣ ܫܢܬ. ܦܫܩ. ܀ ܒܫܢܬ
ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܕܐܬܢܝܒܠܐ[2]. ܘܩܛܠ
ܒܫܢܬܐ ܠܒܪܘܩܐ ܕܬܟܡ
ܐܘܕܟܣܝܘܣ ܕܠܐܪܒܥܐܣܝܐ ܀
ܒܐܝܢܐ ܗܢܐ ܒܬܩܕ ܗܘܐ
ܐܦܠܝܐܪܝܘܣ[3] ......]

ܒܫܢܝܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ	ܕܡ̈ܠܟܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ	ܕܦ̈ܛܪܩܐ ܐܒܓܪ
ܟܘ	ܐ	ܟܘ
ܐܘܠ[ܘܡܦܝܐܕܐ .ܪܦܓ.]		
[ܟܛ]	[ܛ]	ܟܘ
[ܠ]	[ܟ]	[ܟ]ܛ
[ܠܐ]	[ܛ]	[ܟ]
[ܠܒ]	[ܟܐ]	[ܠܐ]

ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܠܗ. [ܩܡ
ܒܕܘܟܬܐ ܕܡ̈ܠܟܐ
ܕܐ[ܬܡܠܟܘ] ܫ̈ܢܝܐ
.ܛܠ. ܀.܀ ܒܫ[ܢܬ
ܗܘܐ ܒܙܒܢܐ ܗܢܐ
ܟܢܘܫܬܐ ܐܟܪܘܣ
ܒܢܝܩܝܐ[4] .....]

[1] Ms. : ܛܝܢܘܣ″. — [2] Ms. : ܛܘܟܠܐ″. — [3] E Mich., p. 139, suppl. Quot versus infra steterint, incertum. — [4] E Chron. Edess. et Mich., p. 140, suppl. Quot versus infra steterint, incertum.

.... ⁘				ܘܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܠܐܟܒܪ ܡܕܝܢܬܐ
ܐܬܬ] ܕܐܬܟܪܝ ܕܒܫܢܬ [.ܦܩܫ.	ܒܒ	ܝ	ܟܐ	ܒܟܒܫ ܢܗܪ̈ܝܢ. ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ
ܕܗ̈ܘܢܐ ܐܬܟܒܫܬ ܐܟܒܪ	ܟܐ	ܐ	ܒܒ	ܗܘܐ ܡܘܬܐ ܡܢ ܪ̈ܘܒܢܐ ܒܟ
ܡܕܝܢܬܐ[4]	ܒܓ	ܒ	ܟܐ	ܦ̈ܪܣܝܐ ܒܠܠܝܐ ⁘
		ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܢܦܩ.		
ܐ]ܦܝܣܩܘܦܐ .ܕܠܗ. ܗܘ	ܗܒ	ܟ	ܒܕ	ܗ̇ܘܐ ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܒܐܕܝܘܠܐܢܘܣ
ܒܡܕܝܢܬܐ [ܕ]ܪ̈ܘܡܝܐ ܠܒܟܐܪܝܘܣ	ܒܓ	ܕ	ܗܒ	ܡܛܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܡܛܠ ܐܬܐܢܣܝܘܣ.
ܫ̈ܢܝܐ .ܐ.. ܡܬܕܒܪ ܗܘܐ	ܒܕ[5]	ܘ	ܒܗ	ܘܢܦ̈ܩܘ ܣܒܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܗ[ܝ
ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ [ܚܠ]ܝܢܬ̣ܐ: ܐܦܪܝܡ				ܕܒܢܝܩܝܐ ܘܚܪܡܘ ܠܐܬܐܢܣܝܘܣ ⁘
ܡܠܦܢܐ ܣܘܪܝܝܐ. ܬܠܬܐ [ܡܕܝܢ]ܬܐ ܐܬܟܒܫܬ ܒܗ				ܒܫܢܬܐ ܗ[ܝ] .ܕܡܗ. [ܕܩܘܣܛ]ܢܛܝ[ܢܘ]ܣ
ܫ̈ܢܝܐ ܘܐܬܦ̇ܪܫܬ [ܩܘܣ]ܛܢܛܝܢܐ.] ܗ̇ܝ ܕܒܗܝܢ				ܗܘܐ[7]
ܡܬܦ̇ܪܫܐ [ܗܘܬ ܐܢܛܝܘܟܝܐ][2] ⁘ ܘܡܬܩܪܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ				
ܠܒܟܐܪܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ] ܕܪܘܡܝ ....[6]				

[1] Quot versus supra steterint, incertum. — [2] E Mich., p. 137, suppl. — [3] Corrigendum videtur ܢܦܩ". — [4] Videtur ad ann. 22 Iacobi signo referri. — [5] Ad hunc ann. spectat notitia Eliae Nis., p. 328, n° I. — [6] Saltem unus versus periit. — [7] Continuatur in pag. sequenti.

Fol. 11 v° et 13 v°.

.... ܕܗ[1] ܩܘܣܛܐܢܛܝܣ . ܘ. ܫܢܝ[2] [ܐܬܠܝ ܒܝܘܡܘ: ܘܐܬܠܝ
ܒܗ ܕܗܘ ܐܦ ܩܘܣܛܐܢܛ[ܝܢܘܣ[2] ܘܕܥܪܐ ܒܪܗ [ܕܐܒܘܗܝ[2]
ܩܘܣܛܐܢܛܝܢܘܣ] ܫܢܝܐ .ܠ.: ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܬܪܝܗܘܢ [ܒܗ
ܦܠܓܐ[2] ܕܝܢ ܕܫܠܡܘܬܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܕܒܪܐܣܛ[ܝܘܣ.
ܢܩܛܐܢܛܝܘܣ ܕܝܢ ܡܠܟ: ܕܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܪ ܚܠܬܗ ܕܩܣܛܠܐ
ܘܩܛܠܗ]ܝ ܢܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܪܡܠܬܐ ܒܝܘܡܘ: ܒܡ[ܩܛܠ ܒܗ
ܦܠܓܐ ܕ]ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܗܘ ܕܝܢ ܩܛܠ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒܟܪ[ܟܐ]
ܠܒܠܗ ܐܝܬܠܝܐ ܘܐܦܪܝܩܐ. ܒܐܬܪܐܣܛܝܘܣ ܕܝܢ: ܒܡܠܟܘ [ܗܘܐ
ܒܩܘܪܣܘܣ.: ܩܘܣܛܐܢܛܝܢܘܣ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܗܘ ܥܠ ܟܠܗ
[ܐܒܕܘ]: ܐܝܠ ܒܫܢܬܐ ܥܠ ܦܪܘܣܐ. ܗܘ ܐܬܩܪܒ ܘܙܟܐ ܐ]ܢܘܢ:
[ܐܬܠܝ ܒܠܫ[ܘܕܘܗܝ.:.

ܒܡܘܢܐ] ܕܫܢܝܐ]	ܕܝܘܡܢܐ] ܩܘܣܛܐܢܛܝܢܘܣ]	ܕܦܘܠܝܐ] ܐܒܕܘ]	ܒܗܕܐ ܩܘܣܛܐܢܛܝܢܘܣ[3] ܡܪܢܐ ܒܗ ܦܪܐܠܗ ܘܪܐ ܠܗܘܢ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܗܘܐ ܘܪܒܐ ܩܠܝܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܬܪܐܣܛ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܠܒܠܗ ܫܢܬܐ.:.
ܝܛ ܟܝ	[ܐ] ܐ	ܠܐ ܠܛ	
	ܐܢܛܝܘܟܝܐ . ܪܦܐ.		

.... ܠ ....
.... ܠܗ .... ܗܘ
ܒܫܢܬܐ ܐ]ܢܛܝܘܟܝܣ
ܗܝ .ܕܠ. ܘܡܠܟ[ܘ ܐܪܡܢܝܐ

ܒܗ ܒܫܢܬ ܢܘܚܡ ܐܦܣܩܘܦܐ
ܕܐܝܠܝܢ: ܗܘ ܕܐܬܠܝܚ
ܒܠܒܗ ܀
ܒܪܒܐ ܗܢܐ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ
ܫܪܝܐ ܒܬܠܝܬ ܗܘܐ
ܒܡܠܘܬܐ ܀ [5]

ܕܢܘܣܐ ܕܫܢܝܐ	ܕܪܘܗܡܝܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ	ܕܦܪܣܝܐ ܫܒܘܪ	
ܝܗ	ܒ	ܝܛ	ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ [4] ܡܠܟܐ ܐܢܛܝܟܝܐ ܠܬܪܥܝܬܐ ܕܐܪܝܘܣ [ܘܩܒܪܘ] ܠܐܪܝܘܣ, ܒܠ ܡܢܐ [ܕܝܗܒܘ] ܀ ܒܥܕܬܐ ܕܚܕܬܐ ܐܬܬܐܣܣܬ ܗܝ .ܕܒ.. ܘܒܗ ܫܢܬ: ܐܘܠ ܠܦܘܬ ܢܠܝܗܘ ܠܪܘܡܐ: ܘܠܘܬܗ [ܗܘܐ
ܝܘ	ܓ	ܟ	
ܝܙ	ܕ	ܟܐ	
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܡܝܬܐ ܒܫܢܬ ܒܗ ܐܬܟܠܝ ܫܢܝܐ ܠ..			ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܗ[ܘ ܕܒܢܐ ܗܘܢܘܪܝܘܣ ܒܐܝܕܘܗܝ ܒܝܬ ܐܠܗܘܬܐ. ܘܐܬܥܕܪܝܢ ܬ[ܪܝܢ] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܪܘܡܝ ܡܢ
ܐܠܘܡܦܝܐܣ ܪܦ.			
ܝܚ	ܗ	ܟܒ	ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܠܐܢܛܝܟܝܐ [ܠܘܬ
ܝܛ	ܘ	ܟܓ	ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ [ܐܢ]ܛܝܘܟܘܣ. ܐܘ[ܦܪܐ]ܛܘܣ ܘܒܥܘܬܐ [ܐܢ]ܛܝܘܟܘܣ ܘܒܠܗ ܒܠܝܘܣ ܢܒܠܐ [ܣܛܪܐܦܝܘܣ] [6] ܀

ܗܘ ܗܘܝܘ ܣܛܐ ܢܘܣܐ ܗܘܐ ܀ [1] ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ [2] ܒܐܝܕܘܗܝ ܀

[1] Quot versus supra steterint, incertum. — [2] Ms. : ܡܢ. — [3] Supra *h* primas litteras stat linea rubra. — [4] Ms. : ܩܘܣܛ″. — [5] Infra, scriptae sunt graecae litterae formae insolitae : initium est Αντωινος (*sic*) [α]γιος : ο, et deinde, ut videtur, λα. .ρs : . .λ.οs : ε.σ7. — [6] Lacunas e Mich., p. 136, supplevi.

Fol. 11 r° et 13 r°.

. . . . ܪ̇ [1] ܐ] . . . .

ܒܗ ܕܝܢ ܐܘ]ܣܛܐܬܝܘܣ ܐܦܝܣ[ܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܫܬܪܝ،

ܗܘܐ ܠ[ܐܟܣܘܪܝܐ. ܡܢ ܚܫܘܗܝ ܕܪܒܐ ܩܘܣ]ܛܢܛܝܢܘܣ:

ܐܘܪܬܘ]ܕܘܟܣܐ ܕܝܢ [2] ܥܒܕܝܢ ܚܠܦ ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܠ[ܦܠܐܘܠܝܢܘܣ.

ܐܪ̈ܝܢܐ] ܕܝܢ ܡܩܝܡܝܢ ܠܐܘܠܠܝܢܘܣ. ܘܒܗ ܗܢܐ ܙܒܢ [ܚܝ:

ܠܐܘܦܪܘ]ܢܝܘܣ ܡܩܝܡܝܢ ܚܠܦܘܗܝ، ܒܗ ܕܝܢ ܐܦܠܐ [ܗܢܐ

. . . . . . ܬ]: ܦܠܐܘܠܝܢܘܣ ܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ، ܡܢ ܐ[ܪ̈ܝܢܐ.

ܘ[ܒܬܪ] ܕܡܘܬ ܗܢܐ. ܥܒܕܝܢ ܠܣܛܐܦܢܘܣ. ܘܐܪ̈ܝܢܐ

ܐܚܪܝܢ [ܗܘ]ܘ ܒܠܚܘܕ ܥܕܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܦܠܐܘܠܝܢܘܣ ܕ[ܝܢ ܐܚܪ

ܗܘܐ. [ܫܢܐ] ܒܠܝܘ[ܢ]ܕ ܘܒܬܪܗ ⁜ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘ[ܠܝܣ [3] ܕܝܢ:]

ܒܗ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܦܛܪ: ܗܘ ܕܕܒܪ ܥܢܝܐ .ܟܠ.: ܐܘܪܬ[ܘܕܘܟܣܐ]

ܕܝܢ ܥܒܕܝܢ ܠܦܐܘܠܘܣ. ܐܪ̈ܝܢܐ ܕܝܢ ܠܡܩܕܘܢܝܘܣ. [ܘܒܗ]

ܦܐܘܠܘܣ ܐܬܛܪܕ ܡܢ [ܐܪ̈ܝܢܐ: ܥܠ ܡܩܕܘܢܝܘܣ: . . . . .

ܒܡܪܕܘܬܐ ܐܝܬ ܗܘܐ . . . . ܒ . . . .

ܐܝܬܝ، ܠܐܘܟܣܢܛܝܘܣ ܡܢ [ܩܦܕܘܩܝܐ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ]

Fol. 10 v°.

ܐ]ܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܠܓ.
ܡܛܠ ܒܥܕܬܐ ܕ[ܪ̈ܗܘܡܝܐ
ܘܠܛܘܣ ܫ̈ܢܝܐ. ܝܗ. ܀
ܐܦܝ[ܣܩܘܦܐ. ܕܟܒ. [ܡܛܠ
ܒܥܕܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ: ܕܗܘܐ ܚܣܝܐ
ܕܡܟܝܢܐ ܓܒܝܐ ܗܘܬ:
ܒܬ̈ܪܘܦܐ ܕܟܡ ܫ̈ܢܝܐ ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܟܐ. ܡܛܠ
ܒܥܕܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝ, ܒܬܪ
ܙܒܝܢܐ ܒܬܪ ܀

ܠܘ.]ܡܟܣܡ[ܝ]ܢܘܣ
ܡܠܟ ܐܝܬܘܗܝ ܫ̈ܢܝܐ [.ܓ.][1]

ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ. ܪܟܛ.

ܛ	ܐ	ܠܒ

܀ ܒܗܢܐ [ܙܒܢ]ܐ
ܡܬܝܕܥܝܢ[2] ܠܗܘܢ
ܒܪ̈ܘܚܢܝܘܬܐ ܐܦ
ܐܬܪ̈ܘܬܐ: ܒܝܕ ܐܚܬܬܐ
ܐܝܟ ܒܪ̈ܘܚܢܝܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܬ ܒܥܕܬܐ
ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܀

. . . .] ܦܢܐ
ܐܬ[ܐܢܛܝܘ]ܟ. ܒܨܘܪ,
ܘܠܡܘܬܐ ܕܩܘܣܛ[ܐ]ܢܛܝܢܘܣ
ܚܕܬܐ. ܐܦ ܠܚܪ ܐܦ [ܡܠܟܐ
ܕܚܝܢ. ܘܠܗܝܢ ܗ[ܘ]ܐ
ܕܢܦܫܗ. ܦܠܚ
ܐܦ ܠܐܠܟܣܢܕܪܐ
ܘܠܠ ܕܡܫܒܚܝܢ; ܒܛܪ
ܒܬ̈ܪܬܐ ܗܘ ܡܠܟܐ ܀

ܒ[ܫܢ]ܬܐ ܗܢܐ ܐܬܬܚܝܕܬ
ܗ[ܘ]ܐ ܩܘܪܘܣ ܀

ܒܫܢܬܐ ܗܢܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫ ܐܒܓܪ ܪܗܘܦܐ
ܥܠ ܒܪ̈ܘܚܢܝܐ ܕܒܥܠܬ ܐܪܒܥ. ܘܡܫܡܫܝܢ
ܒܗ ܩ̈ܛܠܐ ܚܠܦ ܡܫܝܚܐ.
ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܟܬܒܐ ܥܠ ܝܘܡܢ: ܘܗܦܟ
ܡܢܗ[3] ܫ[ܠܝ] ܚܒܝܫ ܒܝܕ ܝܠܕܗ ܕܥܡܘ[ܕ]
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܐܢ[ܠ] ܒܫܡܥܬܐ.
ܘܫܒܩܐ ܘܡܫܝܢ ܠܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܡܫܬ
[ܝܡ̈ܝܢ] ܒܫܢܬ [. ܦܚܠܦ. ܀]

[1] E Mich., p. 134, supplevi. — [2] Ms. : ܡܬܝܕܥܝܢ. — [3] Ms. : ܡܢܗ.

ܒܡܕܝܢܬܐ	ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ	ܕܦܛܪܝܪܟܐ	
ܐ]ܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܝܠܗ. ܕܒܬܪܗ	ܕܫܢܝܐ	ܣܘܦܣܛܝܘܣ[1] ܫܢܝܐ . ܠܒ.	ܫܢܝܐ ܗܘ . ܣܛ.
	ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ . ܪܟܗ.		
	ܐ ܒ ܓ ܕ	ܟܐ ܟܒ ܟܓ ܟܕ	ܛ ܟ ܟܐ ܟܒ
	ܐܘܠܘܡܦܝܐܣ . ܪܟܘ.		

ܗܘܐ] ܒܐܡܪܗ܆
ܐܬܬܠܗܘܐ.] ܒܫܢܬ
ܕܝܢ ܢܣܒ]ܒ. ܘܬܪܘܗܝ
ܒܣܘܢܗܕܘܣ] ܗ̇ܘ
ܕܢܣܒܐ ܐܚܪܬ[ܒܗܘ[4]
. . . .
. . . . ܩ
. . . .
. . . . ܗܘܐ
. . . . ܘܣ
. . . . ܬܬ
. . . . ܗ
. . . . ܢܠܒܐ
. . . . ܠܐ ܕܟܠ ܚܟܡܬܐ
[ܕܡܠܟܐ . . . . . .] ܕܟܠ ܒܢܝܐ
. . . . ܣ
. . . . ܢܫܐ

ܘܣܘܦܣܛܝܘܣ[1] ܕܠܟܐ ܦܠ[ܛ
ܗܘܐ ܕܐܬܪܐ ܠܕܬܐ ܘ[ܠܕܬܐ[2]
ܐܦ ܠܐܬܪܟܠܬܐ. ܘܠܟܠ[ܗܘܢ
ܗ̇ܘ ܕܐܬܟܪܬܬܐ
ܐܠܗܘܬܐ ܐܚܝܕܝ ܀
ܘܣܘܦܣܛܝܘܣ ܐܦ[ܠܘ
ܐ[ܠ]ܕܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܠܟܠ[ܗܘܢ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܟܠ [ܫܢܝܐ
ܕܢܚ[ܬ]ܐ. ܘܐܦ ܠܕܟܐ[ܡܐܪܝܘܣ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܬܪ]ܘܦܠܛ
ܕܟܠ ܚܢܝܐ ܕ[ܕܡܬܐ
ܕܦܪܘܣ. ܘܦ[ܠܛ
ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ [ܘܦܘܛ ܐܦ
ܠܡܘܣܒܘܣ. ܕ[ܢܬܘܣ[2]
ܒܬܪܐ ܩܪ[ܝܢܐ ܀[3]

[1] Ms. : ܣܘܦܣܛ‟. — [2] E Mich., p. 130, supplevi. — [3] Infra, apparent reliquiae litterarum rubra linea inclusae. — [4] Lacunas e Mich., p. 124, supplevi.

ܕܫܢܬܐ ܗܿܝ. ܕܝܢ. ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܫܢܬܐ. ܕܝܛ.
ܐܝܬܝܗܿ ܗܘܬ ܕܫܒܘܪ. ܡܢ ܟܪܝܢ ܫܢܬܐ. ܕܝ.
ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܪ ܡܐܡܐܐ ܒܕܡܟܐ ܠܗܿܝ. ܕܝܢ.
ܕܩܘܿܢܣܛܢܛܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܐ. ܟܝ. ܡܫܬܟ̈ܚܝܢ: ܘܡܢ ܗܿܝ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܒܕܡܟܐ ܠܗܿܝ. ܕܝܛ. ܕܫܒܘܪ
ܗ̈ܢܘܢ. ܢܫ.. ܘܒܗ ܗܘܐ ܡܫܒܘܪ ܫ̈ܢܝܐ. ܗܛ.[1] ܐܟܒܠܝ:
ܘܫܢܬܐ. ܕܝܢ. ܕܝܠܗ ܒܬܠܝܬܐ ܕܬܬܬܒܬܒ ܡܕܝܢܬܐ
ܒܫܘܪ ܡܘܫܐ ܕܝܠܝ: ܢܒܝܬܐ ܕܫ̈ܢܝܐ. ܢ. ܡܢ ܗܠܝܢ
ܕܫܒܘܪ ܡܢܝܬܐ ܗܢܐ ܡܘܫܐ: ܒܗ ܡܢ ܫܢܬܐ. ܕܒܟܐ.
10 r°. ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒܬܬܣܝܡܐ ܪܫܝܢܘܬܗ:[2] *ܗܿܝ
ܕܐܝܬܝܗܿ ܕܗܘܦܛܝܩܐ ܚܿܝܢ [ܕܝܠܗ ܕܫ̈ܢܝܐ ܕܒܪܝܗ ܕܝܢ
ܘܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ] ܡܐ[ܣܦܪ][ܗ]; .[ܕ]ܠ :. [ܒܠܝܠܗ]
[ܕܝܢ ܕܦ̈ܪܘܣܝܐ ܫܢܬܐ. ܕܝܢ.] ܕܝܠܗ ܕܫܒܘܪ ܡ̈ܠܟܐ
[ܕ.]ܛ. ܕܡܠܟܘ[ܬܐ ܕܒܢܬ ܦܐܣܐ[3]. ܒ]ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܢ
ܗܿܘ ܕܩ̈ܕܝܫܐ ܐܝܬ[ܝܗܿ ܫܢܬ]ܐ ܗܕܐ ܡ[ܕܒܪܢܝܬ]ܐ. ܫܢܬ
ܦܠܓ.. ܒܫܘܫܒܢܐ ܕܝܢ ܗ[ܘܿ ܕܐܘ]ܠܘܡܦܝܐܕܐ ܐܝܬܝܗܿ.
ܫܢܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐ[ܣ ܗܿ]ܝ. ܕܪܒܥ..
ܒܡܫܚܬܐ ܕܝܢ ܗܿܘ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐ ܗܿܝ. ܕܫܒܒ.. ܒܗܿܘ ܕܝܢ
ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܐ ܐܝܬܝܗܿ ܗܿܝ. ܕܡܒܒ. ܀
ܘܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܥܒܕ ܩܐܣܪ̈ܘܣ ܠܬܠܬܝܗܘܢ ܒܢ̈ܘܗܝ.
ܗܿܢܘܢ ܩ̈ܫܝܫܐ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܠܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܘܠܩܘܣܛܢܣ[4] ܀

[1] Mich. .ܗܛ. ; e canone et e contextu correxi. — [2] Text. impr. om.; e vers. arab. supplevi. — [3] E Mich., p. 130, suppl. — [4] Hic occurrit in ms. initium Canonis quod ad sequentem paginam remittere necesse est. In disponendo isto Canone, codicis dispositionem, quantum sinebat ars typographica, imitatus sum.

ܕܟܬܝܒܢ ܗܠܝܢ ܬܠܐ[1] ....

ܐܦ ܐܝܬ[ܘܗ̇ܝ] ܐܠܗܘܬܐ ܕܐܝܬ.................

ܗܕܐ ܕܡܠܟܘܬ[ܐ] ܕܦ̈ܪܣܝܐ ܡ[ܫܠܠ ....]ܗ

ܕܦ̈ܛܪܝܪܟܐ: ܘܡܫܠܠ ܡ̈ܠܟܐ ܫܢ[ܝܢ] ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܒܐܒܗ̈ܬܐ

ܐܬܬܢܝܚܘ ܒܗ̇. ܒܗ ܟܡܐ.......... ܚܘܫܒܢܝܗܘܢ

ܘܒܟܬ̈ܒܝܗܘܢ. ܘܡܬܦܪܫ ܐܝܟ [ܠܬ̈ܟܢܐ ܘܠܪ̈ܘܚܢܐ ܘܠ]ܡܦܩܢܘܬܐ

ܕܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ: ܘ[ܕܒܐܝܠܝܢ ܕܒܢ̈ܝܐ ܢܕܥܐ

ܡܫ[ܬܪܝܬ: ܘܕܒܐܝܠܝܢ ܐܦ ܒܛܠܠܬ: ܐܝܟܢܐ ܕܒܕ[2] ......

....ܢܕܥܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܠܘܬܗ̇ ܠܡܦܩܒܠ ܕܒܢ̈ܝܐ [ܕܡ̈ܠܟܐ

ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ....ܦ[ܠܓ ܠܠܫܘܕܥܘܬܐ ܫ̈ܢܝܐ ܕܚܠܝܦ[ܝܢ......

...........ܐ[ܠܘܬ ܚ̈ܕܪܐ: ܘ]...............

...ܕܡ[ܠܟܘ ܘܡܫܢܝܢܐ[3] [ܕܫ̈ܢܝܐ ....]..........

....

....

[ܐ.[4] ܐܪܕܐܫܝܪ ܒܪ ܦܒܟ ܫܢ̈ܝܐ .ܝܕ. .ܝܕ..

ܒ. ܫܒܘܪ ܒܪ ܐܪܕܐܫܝܪ ܫܢ̈ܝܐ .ܠܐ. .ܡܗ..

ܓ. ܗܘܪܡܝܙܕ ܒܪ ܫܒܘܪ ܫܢ̈ܝܐ .ܒ. .ܡܙ..

ܕ. ܘܪܗܪܢ (ܒܪ ܗܘܪܡܝܙܕ) ܬ̈ܠܬܐ .ܢ..

ܗ. ܘܪܗܪܢ ܒܪ ܘܪܗܪܢ ܫܢ̈ܝܐ .ܝܙ. .ܣܙ..

ܘ. ܘܪܗܪܢ ܣܓܢܫܗ[5] ܝܪ̈ܚܐ .ܕ. .ܣܙ..

ܙ. ܢܪܣܗ ܠܒܪܘܡܝܫܗ[6] ܫܢ̈ܝܐ .ܙ. ܘܝܪܚܐ .ܐ. .ܥܕ..

ܚ. ܗܘܪܡܝܙܕ ܒܪ ܢܪܣܗ ܫܢ̈ܝܐ .ܙ.[7] .ܦܐ..

ܛ. ܫܒܘܪ ܒܪ ܗܘܪܡܝܙܕ ܫܢ̈ܝܐ .ܥ. .ܩܢܐ..

ܡܢ ܚܘܫܒܢܐ ܕܫ̈ܢܝܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܕܦܪ̈ܣܝܐ ܢܕܥܐ

[1] Initio et fine huius paginae desunt simul versus circ. 26. — [2] Litterae ܣܦ quae hic sequuntur deletae esse videntur. — [3] Ms. ″ܘܡܫܢܝܢ. — [4] Seriem regum Sassanidarum et sequentia quae uncis inclusa sunt e Mich., p. 129-130, supplevi, patrum nominibus ex El. Nis. (ed. Lamy, p. 585) additis. Eliae catalogus, qui in titulo arabico (non in syriaco) Iacobo adscribitur, a Mich. et a canone Iacobi longe discrepat. — [5] El. ″ܣܓܢܝܫ Mich. ܣܓܢܫܗ. — [6] Ex El. Nis. suppl. — [7] In text. impr. .ܝ.; ut numeri cum canone et cum supputatione sequenti quadrent, e vers. arab. et El. Nis. correxi.

ܘܕܟܐܪܝܢܘܣ [.ܒܢܗ.]¹ ܒܐܒ ܢܝܣܢ. ܡܥܒܕ ܕܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܟܕ ܐܝܬܘܗ̇ܝ, ܘܐ[ܣܪ] ܠܘܐܠܢܛܝܢܝܐܢܘܣ ܛܠܝܐ. ܒܪܐ ܕܦܠܐܩܝܠܐ ܪܒܬܐ. ܫܢܬܐ ܕܝܢ ܕܐ[ܪܩܐܕܝܘܣ] ܘܕܐܘܢܘܪܝܘܣ ܒܪܬܐ ܕܝܢ ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܪܒܐ. ܘܒܪܗ̇ ܕܩܘܣܛܐ[ܢܛܝܘܣ] ܗ̇ܘ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܚܬܢܐ .:.

ܕܡ² ܒܬܪ ܐܪܩܐܕܝܘܣ ܡܠܟ ܡܠܟܘܬܐ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܒܪܗ̇. ܟܕ ܐܝܬܘܗ̇ܝ, ܒܪ .ܚ. ܫ̈ܢܝܢ ܒܠܚܘܕ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܡܠܟܘܗܝ ܒܗ ܕܗܘ ܚܡ̇³ ܐܘܢܘܪܝܘܣ ܫ̈ܢܝܐ .ܚ.: ܒܗ ܒܪ ܒܡܠܟܘܬܗ [ܕܝܢ] ܘܘܐܠܢܛܝܢܝܐ[ܢܘ]ܣ ܫ̈ܢܝܐ. ܒܗ.: ܒ]ܠܚܘܕ ܫ̈ܢܝܐ. ܟܒ.: ܒܫܢܬ ܒܗܘܦܛܝܐ ܕܘܐܠܢܛܝܢܝܐܢܘܣ ܕܬܪ̈ܝܢ ܘܕܐܒܝܢܝܐܢܘܣ. ܒܫܢܐ. ܬܚܘܬܘܗ̇ܝ ܘܐܡܠܟܘ ܒܬܪܗ ܒܐܪܩܐܕܝܘܣ]¹ ....

....

*9 r°. ....

.... ܗܘܢ⁴ . ܒܗܬ. .... ܝ.

ܘܠܗܕܐ ܒܥܠܬ ܕܡ]ܠܟܘܬܐ ܠܐ ܠܐܢܫ ܐܫ]ܟܚ ܕܢܬܠܒܗ̇[ܕ] ܠܗ̇ ܡܢ ܒܠܚܘܕ⁵ [ܡܒܬܠܬ̈ܘ ܬܫ̈ܒܚܬܐ] ܐܘ ܕܗܟܢܐ ܘܢܫܘ, ܢܘܒܠܐ ܕܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ ܘܕ̈ܝܢܐ [ܗ̇ܘܢ ܕܐܘܣܛܝ]ܢܘܣ .:.

ܕܬܠܬ ܕܝܢ ܬܘܒ ܕܗ̣ܘ ܟܠ ܙܒ̈ܢܐ [ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܪ]ܘܣܡܐ ܣܓܝ ܗܘܐ ܕܢܫܬܟܚܐ: ܘܢܦܠܛ ܠܟܠ ܐ[ܢܫ ܗܠܝܢ ܕܟܬ]ܩܥܒܡ ܘܠܐ ܢܬܬܚܡ: ܘܐܦܩ ܢܦܫܗ ܒܡܘܒܠܐ [ܗܢܐ ܕܫ̈ܒܝܥܝ]ܐ ܫܪܝܪܐ ܠܬ̈ܒܐ ܗܠܝܢ ܕܠܗ̇. ܘܠܐ .... ܗܠܝܢ ܒܥܠܬ ܕܡܢ ܦ̈ܟܠܐܐ ....ܣ ܘܡܬܬ[ܢܚ̈ܠ]ܟ ܐ .... ܐܫ̈ܪܝܐ ܬܘ[ܒ ....] ....

*9 v°. ....

....

¹ Ex El. Nis. (ed. Lamy, l. c.), suppl. — ² In marg., minio scriptum, ܣ. — ³ Ms. ܚܡ. — ⁴ Initio et fine huius paginae desunt simul versus circ. 26. — ⁵ Litterae ܡܟܬ, quae hic sequuntur, deletae esse videntur.

ܐܬܘܡܛܠ] ܒܡܘܦܣܛܝܐ ܗܘ ܕܝܠܗ ܕܐܕܪ̈ܒܝ ܘܕܩܠܐܘܦܛܪܐ [ܒܒܘ. ܒܬܪܟܘܢ.][1] ܐܬܘܬܗ̇ ܗܘܬ ܕܝܢ ܫܢܬܐ. ܕܟ̣. ܕܡܠܟܘܬܗ܆ [ܘܕܘ.] ܡܢ ܐܟܛ[ܝܘܣ ܕܗܘܐ ܡܐܘܣܪ ܀ ܡܬܝܒܢܝܢ ܠܗ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ [ܒ.] ܀

ܢܒܦ[ܐܝܘܣ ܕܝܢ ܒܪ ܒܢܘܡܐ. ܕܒܝ. ܒܬܪܟܘܢ ܐܡܠܟ܆ ܒܬܪ [ܚܕ ܢܡܘܣܐ] ܠܡܡܠܟܘܬܗ ܕܝܘܠܝܐܢܘܣ܆ ܘܐܫܬܠܛ ܫ̈ܢܝܐ .ܝ. ܒܠܚܘܕ܆ [ܡܢܬ ܒ]ܡܘܦܣܛܝܐ ܕܝܠܗ ܘܕܣܝܢܩܠܝܛܐ ܒܐܪܘܢܝܐܝܘܣ ܒܪܗ. .ܒܢܐ. [ܒܐܬܪ]ܗ ܡܠܟ. ܐܬܬܘܗܝ, ܗܘܐ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܠܛ.. ܡܬܬܚܫܒܐ ܕܝܢ ܒܠܗܘܢ ܒܒܝܬܢܝܐ ܕܫ̈ܢܝܐ܆ ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܀

ܡܢ ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܠܟ ܘܐܠܘܛܝܣܝܐܢܘܣ܆[2] ܘܩ̈ܘܠܐ ܒܒܗ̇ ܫܘܦܛܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܘܐܠܝܢܘܣ ܐܚܘܗܝ. ܘܗܘ̇ ܟ̇ܡ[3] ܐܝܟ ܠܪܘܡܝ. ܠܘܐܠܝܢܘܣ ܕܝܢ ܩܕܡ ܒܪ (ܟ̇ܡ)ܒܡܠ[ܟ]ܝܢ[4] ܒܩܘ[ܣ]ܛ[ܢ]ܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܒܪ ܐܚܘܗܝ ܗܡܟܝܠ ܗ̇ܘ [ܘܐܠܝܢܛܝܢܝܐܢܘܣ ܒܪܘܡܝ] ܫ̈ܢܝܐ .ܝܒ.܆ [ܘܒ]ܬܪܗ .ܒ. ܫ̈ܢܝ]ܢ ܓܪܐܛܝܢܘܣ ܒܪܗ. ܡܢܬ ܒܬܪ ܗܘܦܛܝܐ ܕܓܪܐܛܝܢܘܣ ܕܝܠܗ ܘܕܐܘܠܝܢܛܝܢܘܣ. ܒܢܝ. ܒܬܫܪܝܢ ܐܚܪܝ] . . . .

. . . .

. . . . *8 v°.

. . . . ܬ[5] . . . . ܠ] . . . ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܢ[ܕܡ̈ܠܘܟܐ ܐܬܬܘܗ̇ ܗܘܬ܆ ܫܢܬ. ܚܡܫ.. ܐܬܬܘ]ܗܝ, ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܪ] ܡܢܬ ܒܪ ܫ̈ܢܝܐ .ܠܐ.܆ ܡܬܬܚܫܒܝܢ ܠܗ ܕܝܢ ܒ[ܒܝܬܢܝܐ ܕܫ̈ܢܝܐ܆ ܫ̈ܢܝܐ] .ܝܚ. ܀

ܐܘܢܘܪܝܘܣ ܕܝܢ ܒܪ ܐܚܘܗ̣ ܒܪܘܡܝ: ܥܡ ܐܚܘ[ܗܝ, ܫ̈ܢܝܐ] .ܝܓ.: ܡܢ ܒܬܪܗ̇ܝ ܫ̈ܢܝܐ .ܢ. ܒܪܝܫ ܡܠܟܐ: ܒܠܚܘܕ [ܫ̈ܢܝܐ .ܠ.:] ܡܢܬ ܒܡܘܦܣܛܝܐ ܕܐܪܩܐܕܝܘܣ ܘܕܐܘܢܘܪܝܘܣ

[1] E sequentibus ita videtur supplendum; cf. El. Nis. (ed. Lamy, *Bull. de l'Acad. royale de Belgique*, 1888, p. 575 sqq.). — [2] In marg., minio scriptum, ܘ. — [3] Ms. ܟܡ. — [4] Ms. [ܘ]ܡܡܠܟ. — [5] Initio et fine hujus paginae desunt simul versus circ. 24. Hic pertinere videntur notitiae de imperatoribus quas e Chronico Iacobi recitat El. Nis.; vide infra, p. 328, 329.

ܕܗܠܝܢ ܗܟܝ ܠܐ ܚܙܐ ܐܘܣܒܝܘܣ܁ ܐܠܐ ܒܝܘܢܝܬܐ ܐܡܪ ܗܟܢܐ. ܕܒܠ ܐܘܪܗܝ، ܐܡܠܟ ܐܒܓܪ ܠܒܪܐ ܒܫܢܬܐ: ܐܝܟ ܕܡܫܬܥܐ ܐܦܪܝܩܐܢܘܣ[1]. ܘܡܢܟ ܕܝܢ .ܚܕ. ܫܢܝܢ ܕܐܬܟܠܠ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܕܐܘܪ̈ܗܝܐ: ܒܫܢܬ .ܢܠܝܘ.[2] ܕܝ̈ܘܢܝܐ: [7]ܒܫܢܬ .ܐ.[3] ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܪ ܡܩܐܕܐ: ܟܕ ܡܫܬܪܝܢ ܗܘ̈، ܠܡܒܣܝܘ ܡܠܟܘ̈ܬܐ[4] ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܡܕܢܚܐ. ܡܢ ܫܠܘ ܡܕܒܪܬ ܘܐܬܚܪܒܬ ܡܠܟܘܬܐ ܐܚܪܢܝܬܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ: ܘܐܫܬܠܛܬ ܚܕܡܟܐ ܠܬܣܡܟܐ ܕܡܩܕ̈ܘܢܝܐ: ܘܒܟܠܠܗ ܠܟ̈ܠܗܝܢ ܡܠܟܘ̈ܬܐ ܕܐܬܪ̈ܘܬܐ ܗܠܝܢ. ܒܪ ܗܢܒܠ ܡܕܢܬ ܡܠܟܘܬܐ ܗܕܐ ܒܫܢܬ .ܢܠܝܘ.[2] ܕܝ̈ܘܢܝܐ: ܘܫܒܒܕܬ ܠܟ̈ܠܗܝܢ ܡܠܟܘ̈ܬܐ: ܠ̈ܦܪܬܘܢܐ[4] ܐܡܪ ܐܢܐ ܘܠܗܘܪ̈ܘܢܝܐ[4] ܘܠܡܕ̈ܝܐ ܘܠܦܢ̈ܝܐ ܕܒܒܐܪܓܝܐ ܘܠܕܒܗܪ ܘܠܗܘܕ̈ܝܐ ܘܠܥ̈ܪܒܝܐ ܘܐܬܘ̈ܪܝܐ: ܗܢܘܢ ܫܢ̈ܘ ܡܠܟܐ ܗܠܝܢ ܠܒ̈ܢܝܐ ܠܡܦܩ ܠܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܦܘܪܣܐ ܘܒܢܬ ܢܗܪ̈ܝܢ ܕܐܬܬܗܘܢ ܗܘܘ ܒܫܘܥܒܕܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܠܡܥܒܕܐ ܘܠܡܫܪܒܘ ܐܝܢ. ܘܐܦ ܠܗܢܐ ܚܘܕܪܐ ܕܡܬܐܡܪ ܦܩܕ ܐܘܣܒܝܘܣ. ܚܕ ܠܥܣܪ ܡܠܟܐ .ܕܟ. ܦܩܕ ܕܗܠܝܢ ܠܦܘܪܣܐ ܘܠܦܝܠܘܣܝܐ ܘܠܐܦܘܕܘܡܝܐ ܀

ܗܠܝܢ ܟ̈ܠܗܝܢ ܡܠܟܘ̈ܬܐ ܒܝ̈ܢܝܐ ܗܠܝܢ ܡܢ̈ܗܝܢ ܗ̈ܘ، ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܐܣܝܐ ܪܒܬܐ: ܗܟܝܠ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܡܕܢܚܐ: ܘܗܟܝܠ ܡܢ ܗܠܝܢ ܬܘܒ ܠܪ̈ܚܝܩܬܐ ܕܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܫܠܝܢ ܕܡܫܪܝܢ ܗ̈ܝ، ܕܒܬܚܪ(ܝ)ܐ ܬܫܥܝܬܗ ܠܥܝܠ ܀]

*8 r°. . . . .

[. . . . . ܀ ܘܠܐܝܢܘܣ] ܕ[ܝ][5] ܒܪ ܐܡܕ[ܠܝ]ܢ ܟܪ [ܒܢܝܢ . ܠ. ܒܒܢܘ[6] ܘܡܢܟ: ܗܘܐ] ܕܝܢ ܡܐܣܪ ܫܢ̈ܝܐ[4] .ܕ. ܘܡܢܟ ܕܡܠܟܝܢ: ܒܪ ܐܢܛܘܢ،]ܒܪ ܫܢܝܢ .ܠܐ.[7]

[1] Mich. ″ܦ̈. — [2] Text. impr. .ܒܢܚ.. — [3] Mich. ܐܠܟ″ ܡܩܕܘܢܝܐ : p. 287, l. 2, correxi. — [4] Puncta plur. desunt. — [5] Initio et fine huius paginae desunt simul versus circ. 23. In hac parte incipiebat caput tertium operis; cf. p. 264, l. 5. — [6] E Mich., p. 141, suppl. — [7] E Mich., p. 146, suppl.

ܘܢܛܪ ܐܝܣܪܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܦܘܠܐ ܕܒܣܘܪܝܐ: ܐܬܬܚܝܡ ܒܕܟܐ ܕܐܬܬܬܒ ܒܗ̇ ܡܢ ܙܒܢܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܡܢ ܒܝܫܐ ܐܪܡܝܐ: ܘܒܪ[1] ܚܪܘܫ[2] ܐܦ ܗ̇ܘ ܒܐܝܣܪܐ ܕܦܪܬܘܢܝܐ. ܐܘܣܒܝܘ ܡܠܟܐ ܡܢܗܘܢ ܒܗ̇ ܒܐܘܪܗܝ، ܠܐܝܟ ܕܐܡܪܗ ܐܟܪܢ: ܕܐܝܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܠܒܝܬܐ ܘܣܠܬܝܐ: ܘܕܡܢܝܫܘ ܗܘܐ ܒܩ̈ܪܒܐ. ܗܢܐ ܘܒܢ̈ܘܗܝ، ܒܬܪܗ ܐܫܬܠܛܘ ܥܕܡܐ ܠܫܘܠܡܐ ܕܒܒܝܠ ܙܒܢܐ ܕܫܦ. ܫ̈ܢܝܢ: ܡܢ ܫܢܬ. ܡܦ. ܕܝܘܢܝܐ ܥܕܡܐ ܠܫܢܬ ܢܦ. ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܐܫܬܠܛܘ ܗ̇ܘܝܢ ܡ̈ܠܟܐ ܕܒܐܘܪܗܝ، ܐܦ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܐܪܡܝܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܦ ܗ̇ܘ ܐܘܣܒܝܘ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ. ܘܡܬܬܣܝܡ ܗܘܘ ܦ̈ܠܓܐܐ ܒܫܡܐ ܗܢܐ ܐܟܪܢ: ܡܛܠ ܕܐܚܝܕܝܢ ܗܘܘ ܒܪܝܫܘܬܐ ܠܘܬ ܐܟܪܢ ܗ̇ܘ ܪܒܐ ܘܡܕܒܪܢܐ. ܬܘܒ ܐܢܫܐ ܗܒܝܠ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܐܬܟܢܝܘ ܬܘܒ ܗ̇ܘ ܐܘܪ̈ܗܝܐ ܘܡ̈ܠܟܝܗܘܢ: ܡܢ ܫܢܬ. ܬܒ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܘܢܝܐ: ܡܢ ܫܢܬܐ ܗ̇ܝ، (ܕ.)ܙ. ܕܠܘܩܝܘܣ ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ. ܐܚܘܗ̇ܝ،[3] ܕܐܒ̣ܓܪ ܒܪ ܦܪ̈ܬܘܢܝܐ ܘܓܒܐ ܐܝܟ ܘܡܫܒܒܢ ܐܝܟ[4] ܗ̇ܘ ܠܘܩܘܣ. ܕܠܐ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܘ ܘܐܬܓܠܠܬ ܥܠ ܟܠܗ̇ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܒܫܢܬܐ. ܕܗ. ܕܦܝܠܝܦܘܣ ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ: ܒܫܢܬ. ܢܘ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܐܫܬܡܠܝܬ ܗ̇ܝ، ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܢܗܘܢ ܒܝ̈ܘܡܝ ܐܟܪܢ ܗ̇ܘ ܣܘܪܘܣ: ܒܪ ܠܗܝܐ ܟ̇ܡ ܕܝܒܘ ܪ̈ܘܡܝܐ ܡܛܠ ܕܓܒܐ ܕܐܒܓܪ ܒܠܒܗܘܢ: (ܘ)ܠܐܘܪܠܝܐܢܘܣ ܒܪ ܣܘܡܣܘ ܒܓܒ(ܘ) ܠܗ ܐܝܓܡܘܢܐ ܚܠܦ ܡܠܟܐ: ܒܪ ܐܘܣܒܝܘ ܒܠܒܗܘܢ [ܡܕܐܬܐ] ܕܫܘܒܒܐ. ܘܗܟܢܐ ܒܛܠܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܘܪ̈ܗܝܐ. ܒܪ ܐܚܕܬ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܫܒ. ܫ̈ܢܝܢ: ܒܫܢܬ. ܢܘ. ܕܝܘܢܝܐ: ܒܫܢܬ. ܗ. ܕܦܝܠܝܦܘܣ: ܒܪ ܐܬܬܠܝܡ. ܐ́. ܫ̈ܢܝܢ[5] ܠܒܝܬܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܒܡܗܕܢܐ ܕܝܢ

[1] Textus impr. ܕܒ; e vers. arab. correxi. — [2] Vox, ut videtur, corrupta; vers. arab. ܐܣܠܡܬܢܘܠ. — [3] In textu impresso ܘܐܠܕ"; e vers. arab. correxi. — [4] Text. impr. ins. ܐܘ, om. vers. arab. — [5] Text. impr. ܡ̈ܬܐ.

ܒܬܐܘܡ ܗܘܘ ܒܗܿܝ ܦܪܬܘܬܐ ܠܘܩܒܠ ܬܚܘܡܐ. ܘܒܢܝܢ
ܐܦ ܠܘܩܒܠ ܚܘܝܢ ܡܢܕܡ ܗܘܘ ܀

ܘܐܦ ܐܪ̈ܒܝܐ ܟܕ ܚܙܘ ܒܗܠܝܢ ܆ ܐܬܩܒܪܘ ܠܗܘܢ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪ̈ܒܝܐ ܒܒܝܬܐ ܠܝܡܐ ܗܘܪܩܝܢܝܬܐ:
ܘܒܬܐ̈ܪܐ ܕܒܬܘܪܝܢ ܘܐܩܘܣܛܐ: ܘܐܦ ܒܝܢ̈ܬܐ
ܕܐܢܒܪܝܐ ܕܗܝ ܠܚܘܪܐ. ܘܡܕܒܪܐ ܒܝܢܬܗܘܢ. ܬ.
ܬ̈ܠܬܐ ܡܢ ܓܙܡܐ ܚܕ. ܒܨܪܘ. ܘܬܪܬܪ.[1] ܘܒܨܪܘ.
ܘܬܪܝܢ.[2] ܘܐܨܒ. ܘܦܐܝ. ܘܐܘܪܡܛܛ.[3] ܘܐܨܒ.
ܘܒܠܐܨܒ.[4] ܗܢܝܢ ܟܕ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܚܪܬܐ[5] ܕܦܪ̈ܣܝܐ
ܬܘܒ ܐܬܟܬܫܬ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܗܦܟܘܢ ܐܪ̈ܒܝܐ
ܘܢܬܚܕܘܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܒܝܕ ܒܪܫܛܝܬܐ.
ܐܠܝܦ ܐܢܘܢ ܒܩܪ̈ܒܐ ܘܫܒܒܘ ܐܢܘܢ: ܒܕܒܪܐ
ܕܠܝܠܝܬ ܚܛܛܘ ܫܘܠܛܢܗܘܢ: ܘܐܦܠܐ ܦܠܚܐ
ܫܒܩܝܢ ܗܘܘ ܕܢܬܚܐ ܒܝܢܝܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܠܒܕ̈ܘܝܐ
ܠܒܢܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ. ܘܒܐܬܪܐ ܗܢ ܕܐܪ̈ܒܝܐ ܗܒܢܐ
ܫܪܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪ̈ܒܝܐ ܘܗܒܢܐ ܒܛܠܬ ܀

ܒܐܬܪܐ ܕܝܢ ܕܒܝܬ ܢܗܪ̈ܝܢ ܕܡܬܩܪܐ ܐܘܣܪܘܐܢܝ[6]:
ܡܢ ܫܢܬܐ. ܕܡܦ. ܕܝܘܢ̈ܝܐ ܕܗ̈ܘܝܐ: ܡܢ ܩܕܡ
ܕܬܬܒܛܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܗ̈ܘܝܐ ܗܿܝ ܕܒܣܘܪܝܐ. ܩ. ܫ̈ܢܝܢ:
ܟܕ ܡܡܠܟ ܗܘܐ ܥܠ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܦܛܘܠܡܐܘܣ
ܐܘܪܓܛܝܣ. ܕ̈ܝ. ܕܗܘܝܢ ܠܐܦܛܪ̈ܘܦܐ[7]: ܘܟܠ ܣܘܪܝܐ
ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܣܝܕܝܛܝܣ: ܘܟܠ ܝܗ̈ܘܕܝܐ ܫܒܒܘܢ ܐܚܘܗܝ
ܕܐܢܛܝܘܟܘܣ: ܘܬܝܒ ܓܝܣܐ ܕܗܿܠܝܢ ܕܐܝܬ ܗܘܘ ܒܐܘܪܗܝ
ܕܡܬܩܪܝܢ ܗܘܘ ܩܘܪܘܢܐܐܘܕܝܘܣ[8]: ܕܒܗ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܗܘ ܕܒܢܐ ܡܢ ܐܪܐܡܐ ܕܒܡܕܝܢܬܐ ܢܝܢܘܐ. ܘܒܢܐܗ̇
ܠܐܘܪܗܝ. ܘܩܪܐܗ̇ ܐܪܐܡܐ ܥܠ ܫܡ ܡܕܝܢܬܗܘܢ:
ܟܕ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܬܡܢ ܐܢܫ ܡܢ ܓܝܣܐ ܢܘܝܐ ܕܐܩܝܡ

[1] Hoc nomen correxi ad fidem ipsius cod. Mich., p. 775 (vide infra, p. 330); hic fert textus impressus ܘܬܪܬܪ. — [2] Mich. hic ܘܬܪܝܢ; e cod., p. 775, corr. — [3] Mich. hic ܘܐܘܪܡܛܛܛ; e cod., p. 775, corr. — [4] Mich. hic ܘܠܐܨܒ″; e cod., p. 775, corr. — [5] Mich. hic ܐܣܪܬܐ; e cod., p. 775, correxi. — [6] Mich. ″ܐܘܣܪܐܘܢܝ. — [7] Mich. ܦܛܪ̈ܐ″. — [8] Mich. ܩܘܪܘܣ″.

ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ܆ ܐܪ̈ܣܛܘܢ ܐܒܕܘ[1] ܕܢܬܒܥܘܢ ܡ̈ܠܟܗܘܢ ܡ̈ܠܟܐ ܡ̈ܢܗܘܢ ܕܗܢܘܢ ܒܥܠܡܗ. ܐܦ ܓܝܪ ܐܦ ܐܘܣܒܝܘܣ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܠܗܢܐ: ܕܗ ܐܟܙܢ ܕܐܡܪܝܢ ܘܡܚܘܐ ܥܠ ܡ̈ܩܕܘܢܝܐ ܘܗܘܐ ܡ̈ܠܟܐ. ܘܪܚܡ ܠܗ ܒܗ ܒܡܣܝܢܐ ܒܝܒܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪܬ܆ ܠܗܘܒܠ ܡܫܝܚܐ ܗܝ. ܕܝܢܐ. ܕܐܢܛܝܘܟܘܣ ܐܠܗܐ ܡܠܟܐ. ܕܝܢ. ܕܗܘܪܢܐ܆ ܒܗ ܡ̈ܠܟܝܢ ܗܘܐ ܥܠ ܐܓܝܦܛܘܣ ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܐܡܛܘܪܘܣ܆ ܥܠ ܕܝܢ ܡܩܕܘܢܝܐ ܐܢܛܝܘܟܘܣ[2]. ܠܥܡ̈ܐ ܕܝܢ ܗܒܠ ܘܠܗܪ̈ܟܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܗܠܝܢ ܦܪ̈ܬܘܬܐ ܚܒܕܝܢ ܗܘܘ ܒܗܦܘܟܐ ܚܠܝܐ. ܠܗܘܒܠ ܡ̈ܠܟܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܗܠܝܢ ܕܐܬܝܠܝܕܘ. ܐܦ ܗܘ ܐܘܣܒܝܘܣ ܐܬܚܫܒ ܐܢܘܢ ܒܡܬܐܢܐ. ܘܒܕ ܠܐܪ[ܥܐ] ܒܫܒܩܗ. ܘܒܕ ܠܦܐܘܦܪܘܣ ܡ̈ܠܟܐ ܐܚܪ̈ܝܐ ܕܠܗܘܢ ܕܦܪܬܘܬܐ ܪܚܡ ܒܗ ܒܡܣܝܢܐ ܗܘ ܕܒ̈ܢܝܐ܆ ܘܠܒܐܪܐܦܪܐܒܝܘܣ ܪܒ ܫܠܝܐ ܕ[ܒܠ] ܗܘܘ ܕܗܠܝܘ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܪܝܐ ܘܕܦܐܠܐܗܘܠܢܘ ܘܡܒܐܘܗ[ܝ] ܒܝܒܢܐ ܗܘ ܕܡ̈ܠܟܝܢ ܗܘܐ ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܥܠ ܦܘܢܝܩܐ܆ ܘܗܘܪܩܐܘܢܘܣ ܥܠ ܒܒܠܐ ܕܗܘ̈ܕܝܐ[3] ܡܫܬܠܛ ܗܘܐ܆ ܗܘ ܕܐܦ ܐܦܝܦܢܝܣ ܗܘܕܝ̈ܢ ܒܢܡܘܣ̈ܝܗܘܢ ܕܥ̈ܒܪܝܐ. ܠܡܫܡܠܝܐ ܕܝ[ܢ] ܕܡ̈ܠܟܐ ܗ̈ܠܝܢ ܫܢ̈ܐ ܒܪܬ ܫܢܐ: ܘܠܥܒ̈ܕܝܗܘܢ ܠ.... ܠܐ ܚܙܝ. ܡܛܠ ܗܝ ܕܠܐ ܐܫܟܚܢ ܠܐܢܫ ܡܟ[ܬܒ ܬܫ̈ܥܝܬܐ] ܕܡܫܬܥܝܐ ܡܛܠܬܗܘܢ܀

ܒܗ̇ [ܕܝܢ ܙܒܢܐ ܐܦ ܫܢܬܐ][4] ܗܘ ܕܗܘܪܩܢܘܣ ܕܠܘܬܗܘܢ ܕ[ܦܪܬܘܬܐ ....] ܐ ܠܓܒܪ̈ܝܐ ܒܝܗܘܕܝܐ ܒܢܝ̇ܗ [ܕܐܪܬܚܫܫܬܐ܆ ܕܒ ܣܝܢ ܠܐܘܬܘܠܩܝܐ ܕܗܘ]ܬ[4] ܬ̈ܦܪܬܘܬܐ] .... ܐܦ ܗ̇ܘܝܢ ܐܘܦܣܩܘ[4] ܠܗ[ ]ܢ[5] [ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܘܢ̈ܝܗܘܢ ܘܠܗܘܢ. ܘܒܬܪܟܢ

[1] Vox ex ܐܚܕܘ correcta. — [2] Vox ex ܛܝܘܟܘܣ″ correcta. Punctum post vocem deest. — [3] Puncta plur. desunt. — [4] E Mich., p. 76, suppl. — [5] Versus circ. 4 huius paginae desunt, et posthac folium saltem unum : uncis inclusa e Mich., p. 76-78, supplevi.

ܘܟܢܐ [ܐܪܒܥܐ]: ܐܣܬܪܦܬ ܠܗ̇ ܥܠ ܟܠܗ̇ ܡܢ ܥܕܘ
(ܘ)ܐܬܚܠܠܬ¹: ܗ̇ܘ [ܕܝܢ] ܕܬܘܢܝܐ ܕܣܒܪܬܐ ܐܬܬ ܐܬܒܕܪܬ
ܐܝܟ: ܘܪܝܫܐ ܕܥܡܡܐ ܐܦ [ܒܟܘܫܐ] ܐܦ ܒܐܬܪܐ:
ܐܬܦܠܓܬ ܡ̈ܠܟܘܬܐ ܘܡܠܟܐ ܗ̣ܘܬ ܠܗܘܬ ܢܦܫܗ̇ [ܟܕ
ܠܡܩܒܠ ܣܘ̈ܕܐ ܕܡ[ܬܥܒܪܝܢ ܗܘܘ ܡ̈ܠܟܐ ܗ̇ܢܘܢ ܕܒܗ̇
[ܡܢܟܝܢ ܗܘܘ: ܕܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ] ܒܡܩܕܘܢܝܐ ܡܡܠܟܝܢ ܗܘܘ:
ܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ [ܒܐܦܪܝܩܘܣ: ܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ ܒܐܝܛ]ܠܝܐ²
ܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܒܬܪܐܩܝ: [ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܒܐܣܝܐ:
ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܒܐܦܠ[ܦܘܢܣܘܣ²: ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܬܘܒ ܒܡܘܣ[ܝ]ܐ:
.... ܗ̇ܢܘܢ ܬܠܬܐ ܡܪܒ]ܝܢ .....
.... ܘ[ܐܡܝܢܐ ܠܐ ......
....³.....
..................] ܦ̈ܠܓܝܐ ܐܪܒܥܐ ܡܢ ܬܘܢܝܐ:
ܘܟܕ ܢܦܩܘ ܗ̇ܢܘܢ ܠܗܘܢ ܠܚܐܪܘܬܐ.] *ܕܡܠܟܘܬܐ 7 v°.
ܡܠܟܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܚܠܦ ܡܠܟܗܘܢ ܒܐܬܪ[ܗ] ܕܡ[ܩ]ܕܘܢܝܐ
ܐܩܝܡܘ ܠܗܘܢ ܐܘܬܘܩܠܘܬ· ܠܥܒܕܐܝܬ ܐܟܣܢܝܐ
ܘ[ܕܠܐ ܡܢ]ܗܝܓܢܐ. ܟܕ ܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ ܗܫܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ·
ܟܬܪ ܡܠ[ܟ]ܠ [ܘܟܢܐ ܕܟܪ]ܕܘ ܥܠ ܬܘܢܝܐ. ܐܝܬܝܗܘܢ
ܕܝܢ ܗ̇ܢܘܢ ܕܥܡܡܐ ܐܬܠܚܡܘ [ܘܐܫܬܥܒ]ܕܘ ܠܗܘܢ
ܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܕܡܐܝܬ ܕܝܢ⁴· ܗ̇ܢܘܢ ܕܦܪܬܝܐ ܐܬܐ ܐܬܪܐ
ܗ̇ܘ ܕܫܟܚܘ ܠܡܕܝܢܐ· ܠܦܪܕܝܐ ܡܢ ܐܬܪܐ ܗ̇ܘ
ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܗ̇ܢܘܢ ܒܫܢܬ ܕܥܣܪ. ܟܕ. ܫ̈ܢܝܢ
ܕܫܘܒܒܕܗܘܢ؛ ܕܬܫܥܬ ܬܘ̈ܢܝܐ· ܒܫܢܬ .ܩܒ. ܕܝܘ̈ܢܝܐ
ܗܢܐ ܕܬܘ̈ܢܝܐ ܐܘܟܝܬ ܕܐܘܪ̈ܗܝܐ. ܐܪܫܩܐ ܡܢ
ܫ̈ܘܕܥܝܐ· ܘܐܩܝܡܘ ܠܗܘܢ ܡ̈ܠܟܐ ܠܐܢܫ ܡܢܗܘܢ
ܕܡܬܩܪܐ ܗ̇ܘܐ ܐܪܫܩ. ܗ̇ܘ ܕܒܪ ܫܠܛ ܒܫܢܬܗ̇⁵

¹ Ms. ܐܬܚܠܠܬ. — ² E Mich., p. 76, suppl. — ³ Versus circ. 5 desunt : uncis inclusa e Mich., p. 76, supplevi. Locus ita recitatur a Michaele : ...ܒܡܩܕܘܢܝܐ. ܘܗܢܘܢ ܘܗܢܘܢ ܕܒܡܩܕܘܢܝܐ ܕܡܠܟܝܢ ܗܘܘ ܒܐܝܛܠܝܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܗܘܘ ܒܐܬܪܐ ܕܦܘܢܛܘܣ ܦ̈ܠܓܐ ܕܗܢܘܢ (sic) ܐܣܝܐ ܕܬܘܢܝܐ. ܘܟܕ ܢܦܩܘ ܗܢܘܢ ܠܚܐܪܘܬܐ ܡܢ ܚܝܠܐ ܘܠܡܠܟܝܢ ܡܡܠܟܝܢ ܗܘܘ ܒܡܡܠܟܘܬܐ ܕܦܪܬܝܐ. ܦ̈ܠܓܐ ܘܗܢܘ. — ⁴ Ms. ܡܢ. — ⁵ Ms. ܒܫܢܬ.

ܕܡܕܒܪܬܐ. ܠܐ. ܡܫܝܚ [ܐܝ]ܟܪܣܛܝܢܘܬܐ ܠܟܠ ܡܢܟܠ ܦܐܝܩ ܠܗ ܠܥܘܪ̈ܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܝܠܗ̇ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܣ ܗ̇ܝ. ܕܪ̈ܟܐ. ܐܚܪܢܐ ܒܢܬ ܕܬܠܒܘܢ ܡܕܡ ܫܢܬܐ ܗ̇ܝ. ܕܝܚ. ܕܝܠܗ. ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ ܪ̈ܒܝܥܝܬܐ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܣ ܗ̇ܝ. ܕܪ̈ܟܗ.. ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗ̇ܝ. ܕܟ. ܕܗ̇ܝ. ܕܪ̈ܟܗ.. ܐܚܪܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܡܠܘܟܐ ܀ ܘܗܠܝܢ ܡܛܠ ܫ̈ܢܝܐ ܗܠܝܢ ܠܐ. ܬܫܥ̈ܝܬܐ ܕܡܫܝܚܝܢ ܒܗ ܒܡܠܘܟܐ ܦܩܩܢ ܀

ܕܐܝܠܝܢ ܡ̈ܠܟܘܬܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܐܒܢܐ ܗ̇ܘ ܡܕܡ ܫܘܠܛܢܗ ܕܡܠܘܟܐ ܗ̇ܘ ܕܐܘܣܛܝܢܘܣ. ܒܗܝ ܕܡ̈ܠܟܘܬܐ ܗ̇ܝ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ: ܘܠܐ ܐܬܓܙܪ ܐܝܟ ܗܘ̇ ܐܘܣܛܝܢܘܣ ܒܗ ܒܡܠܘܟܐ ܡܫܡܠܝܐܝܬ. ܘܐܝܠܝܢ ܒܪ ܐܫܬܠܡ ܗ̇ܘ ܡܠܘܟܐ:[1]

ܕܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܡ̈ܠܟܘܬܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܗܪܟܢ. ܗܒܢܐ ܐܚ̈ܪܢܝܢ. ܕܡܢ ܒܪ ܡܢܝܬ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܡ̈ܠܟܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܦ̈ܪܣܝܐ: ܘܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܒܙܙ ܘܡ̈ܩܛܠܝܗ̇ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܘܠܗܘܢ ܒܒܙܙ ܬܚܝܬ ܐܘܚܕܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ ܐܘܒܕܬ ܕܡ̈ܩܕܘܢܝܐ[2]. ܡ̈ܛܠܝܢ ܗ̇ܘܝ ܒܠ ܒܠܗ ܐܝܟ ܕܠܡܐܡܪ: ܒܠܗܝܢ ܡ̈ܠܟܘܬܐ [ܕܒ̈ܪ]ܡܒܐ ܗܠܝܢ ܕܒܐܣܝܐ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܩܕܡ ܗܘܝ ܠܒܠܐ ܕܠܐ [ܢ]ܒܘܪ. ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܕܦ̈ܪܣܝܐ ܒܠܗܘܢ ܡܫܥܒܕܝܢ ܗܘܘ. ܒܪ ܕܝܢ ܠܒܠܐ ܘܠܘܠ ܒܒܙܙ: ܡܢ ܐܟܘܬ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܦ̈ܪܣܝܐ [ܐ]ܬܢܟܠܬ: ܘܗܘܘ ܗ̇ܢܘܢ ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ: ܘܡܠܝܠ ܗܘܘ [ܠܘ]ܬ ܢܦܫܗܘܢ ܘܐܬܢܫܒܘ: ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܝ ܗ̇ܝ ܕܦ̈ܪܣܝܐ [ܕܡܬ]ܪܢܝܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܘܡܟܣܐ[3] ܘܒܐܬܪܐ ܘܡܫܬܒܕܬ ܐܝܟܢ

[1] Voces minio scriptae. — [2] Post ܘ littera ܠ deleta esse videtur. — [3] Ms. (ut videtur) ܘܡܟܣܐ.

[ܝ. ܢ]ܐܪܘܐܣ ܫܢܬܐ. ܐ.¹ ܬܚܘ..

[ܝܐ.] ܛܪܝܐܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܝܛ.¹ ܬܝܗ..

[ܝܒ.] ܐܕܪܝܐܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܟܐ.¹ ܬܟܚ..

[ܝܓ.] ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܟܓ.¹ ܬܡܛ..

[ܝܕ. ܩܘܡܘ]ܕܘܣ ܥܡ ܒܢ̈ܘܗܝ ܫܢ̈ܝܐ. ܠܒ.¹ ܪܟܐ..

[ܝܗ. ܣܐܘܪܘ]ܣ ܥܡ ܒܪܗ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܫ̈"². ܝܚ.¹ ܪܟܬ..

[ܝܘ. ܐܢܛܘܢܝܢܘ]ܣ ܫܢ̈[ܝܐ. ܕ.] ܪܡ..

[ܝܙ. ܐܠܟܣܢܕܪ]ܘܣ [ܫܢ̈ܝܐ. ܝܓ.] ܪܡܓ..

[ܝܚ. ܡܐܟܣܡ]ܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ]. ܓ. ܪܡܘ.³

ܝܛ. ܓܘܪܕܝܐܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܘ. ܪܟܒ..

ܟ. ܦܝܠܝܦܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܙ. ܪܢܛ..

ܟܐ. ܕܩܝܘܣ ܫܢܬܐ. ܐ. ܪܦ..

ܟܒ. ܓܐܠܠܘܣ ܥܡ ܒܪܗ ܫܢ̈ܝܐ. ܒ. ܪܦܒ..

ܟܓ. ܘܐܠܪܝܐܢܘܣ ܥܡ ܒܪܗ ܫܢ̈ܝܐ. ܝܗ. ܪܦܕ..

ܟܕ. ܩܠܐܘܕܝܘܣ ܫܢܬܐ. ܐ. ܪܨܛ..

ܟܗ. ܐܘܪܝܠܝܐܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܘ. ܫܕ..

ܟܘ. ܛܩܝܛܘܣ ܫܢ̈ܐ. ܘ. ܫܗ..

ܟܙ. ܦܠܘܪܝܐܢܘܣ ܝܘܡ̈ܬܐ. ܦ..

ܟܚ. ܦܪܘܒܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܘ. ܫܐ..

ܟܛ. ܩܐܪܘܣ ܥܡ ܒܢ̈ܘܗܝ ܫܢ̈ܝܐ. ܒ. ܫܝܓ..

ܠ. ܕܝܘܩܠܛܝܐܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܟܐ. ܫܝܗ..

ܠܐ. ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܐ. ܠ. ܫܟܕ.].

. . . .

..[ܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ ܕܪܒܝܥܝܬܐ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܐ. ܕܪܟܐ.

ܫܠܡ ܐܘܣܒܝܣ ܠܟܬܒܐ] *ܕܙܒ̈ܢܐ. ܕܒܬܪܝ * 7 r°.

ܡܘܬܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ⁴ ܕܒܝܐ: ܘܠ[ܟܬܒܐ] ܬܘܒ

ܗ̇ܝ. ܕܟ. ܕܠܗ: ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ. ܕܓ. ܕܐܘܠܘܡܦ[ܝܐܕܐ]

ܗ̇ܝ [.ܕܪܟܘ]. ·.· ܣܘܡܦܪܘܣ ܗ̇ܘ ܬܫܒܘܚܬܐ ܒܬܪ ܡܫܒ̈ܚܬܐ

¹ Vox minio scripta. — ² Vox integre scripta in ms., sed puncta plur. desunt. — ³ Desunt versus circ. 21 : uncis inclusa e Mich., p. 129, et El. Nis., f. 10, supplevi. Numeri ordinis ab ordine Canonis Iacobi, ubi Constantinus 35us est, recedunt, sed aliter restuere non valeo. — ⁴ Ms. ″ܩܘܣܛܢ.

ܟܐ. ¹ܐܠ[ܟܣܢܕܪ]ܘܣ ܒܪ ܐ[ܡܘܢܛܐ]ܣ ܫܢܬܐ. ܐ.¹ ܬܣܐ.]

ܟܒ. ܗܪܟܐ] ܐܡ[ܝܢܬܣ ܐܦ. . . ܣ]ܦ..

ܟܓ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܐܠܘܪܝܛܝܣ]² ܫܢܝܐ. ܓ.³ [ܬܣܕ..

ܟܕ. ܦܐܪܕܝܩܐܘܣ ܒܪ ܐܡܘܢܛܐܘܣ ܫܢܝܐ. ܘ. ܬܥ..

ܟܗ. ܦܝܠܝܦܘܣ ܒܪ ܐܡܘܢܛܐܘܣ ܫܢܝܐ. ܚ. ܬܥܚ..

ܟܘ. ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܪ ܦܝܠܝܦܘܣ ܫܢܝܐ. ܝܒ. ܬܨ.]

. . . .

. . . .

[ܐ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܒܪ ܠܐܓܘܣ⁴ ܫܢܝܐ. ܠܛ. ܠܛ..

ܒ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܦܝܠܐܕܠܦܘܣ ܫܢܝܐ. ܠܚ. ܥܙ..

ܓ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܐܘܪܓܛܝܣ ܫܢܝܐ. ܟܗ. ܩܒ..

ܕ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܦܝܠܘܦܐܛܘܪ ܫܢܝܐ. ܝܙ. ܩܝܛ..

ܗ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܐܦܝܦܐܢܣ⁵ ܫܢܝܐ. ܟܕ. ܩܡܓ..

ܘ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܦܝܠܘܡܛܘܪ ܫܢܝܐ. ܠܗ. ܩܥܚ..

ܙ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܐܘܪܓܛܝܣ ܫܢܝܐ. ܟܛ. ܪܙ..

ܚ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܣܘܛܝܪ ܫܢܝܐ. ܠܘ. ܪܡܓ..

ܛ. ܦܛܘܠܡܐܘܣ ܕܘܢܘܣܝܘܣ⁶ ܫܢܝܐ. ܟܛ. ܪܥܒ..

ܝ. ܩܠܘܦܐܛܪܐ ܫܢܝܐ. ܟܒ. ܪܨܕ..]

. . . .

. . . .

[ܒ.]* ܐܘܓܘܣܛܘ[ܣ ܫܢܝܐ] ܢܘ. ܢ[ܘ.. *6 v°.

[ܓ.] ܛܝ[ܒ]ܪܝܘܣ ܫܢܝܐ. ܟ[ܒ].¹ ܥܚ..

[ܕ.] ܓܐܝܘܣ ܫܢܝܐ. ܕ.⁷ ܦܒ..

[ܗ. ܩ]ܠܘܕܝܘܣ ܫܢܝܐ. ܝܕ.¹ ܨܘ..

[ܘ. ܢ]ܪܘܢ ܫܢܝܐ. ܝܕ.¹ ܩܝ..

[ܙ.] ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܫܢܝܐ. ܝ.¹ ܩܟ..

[ܚ. ܛ]ܝܛܘܣ ܫܢܝܐ. ܓ.¹ ܩܟܓ..

[ܛ. ܕ]ܘܡܛܝܢܘܣ ܫܢܝܐ. ܝܘ.¹ ܩܠܛ..

[1] Vox minio scripta. — [2] Ex El. Nis. supplevi. — [3] Desunt versus circ. 20 : uncis inclusa ex El. Nis., ff. 9, 10, supplevi. — [4] El. Nis. ܠܐܓܘܣ. — [5] El. Nis. ܐܦܝܦܢܣ″. — [6] El. Nis. ܕܘܢܘܣ″. — [7] Ms. .ܝ. (minio scriptum).

ܝܛ. ¹ܐܢܛܝܘܟܘܤ ܒܪ ܣܠܘܩܘܤ. ܫܢ̈ܝܐ. ܠ. ¹ܫܘ..
ܟ. ¹ܣܠܘܩܘܤ ܒܪ ܐܢܛܝܘܟܘܤ. [ܫܢ̈ܝ]ܐ. ܒ. ¹ܫܚ..
ܟܐ. ¹ܐܢܛܝܘܟܘܤ ܒܪ ܣܠܘܩܘܤ [ܫܢ̈ܝ]ܐ. ܝܐ. ¹[..ܫܝܛ.]
ܟܒ. ¹ܐܢܛܝܘܟܘܤ ܒܪ ܐܢܛܝܘܟܘܤ ܐܘܦܛܘܪ.[ܫ̈. ܝܒ. ܫܠܐ.]²

ܒܫܢ̈ܝ¹ ܗܠܝܢ¹ ܡܩܕܘܢܝܐ¹ ܘܗܠܝܢ [ܡܢܗܘܢ]² ܕܡܠܟܘ¹ ܒܡܨܪܝܢ² [ܗܘ] ܕܐܘܤܒܝܘܤ¹ .:.

ܐ. ¹ܡܩܕܘܢܝܐ. ܫܢ̈ܝ]ܐ. ܟܡ. ².ܟܡ..
[ܒ. ܦܛܘܠܡܐܘܤ ܒܪ ܡܩܕܘܢܝܐ. ܫܢ̈ܝ]ܐ. ܠܚ. ².ܒ. ܩܦ..
[ܓ. ܦܛܘܠܡܐܘܤ ܒܪ ܡܩܕܘܢܝܐ. [ܫܢ̈ܝܐ. ܟܘ. ².ܟܘ. ܪܟ..
ܕ. ܦ[ܛܘܠܡܐܘܤ ܒܪ ܡܩܕܘܢܝܐ. [ܫܢ̈ܝܐ. ܝܙ. ².ܢܐ. ܡܪܦ..
ܗ. ܐ]ܦܝܦܢܐܘܤ ܒܪ³ ܦ[ܛܘܠܡܐܘܤ. ܫܢ̈ܝܐ. ܟܕ. ².ܟܕ. ܡܫܝ..]
6 r°. ܘ.* ¹ ܦ[ܝܠܘܦܛܘܪ ܒܪ ܐ]ܦ[ܝܦܢܐܘܤ⁴ ܫܢ̈ܝܐ] ܠܗ. ¹ ܪܡ..
ܙ. ¹ ܐܘܪܓܛܐܘܤ⁵ ܒܪ ܦܝܠܘܦ[ܛܘ]ܪ ܫܢ̈ܝܐ. ܟܛ. ¹ ܪܠܐ..
ܚ. ¹ ܐܠܟܣܢܕܪܘܤ ܒܪ ܐܘܪܓܛܐܘܤ ܫܢ̈ܝܐ. ܟܦ. ¹ ܪܣ..
ܛ. ¹ ܐܣܛܢܐܘܤ ܒܪ ܐܠܟܣܢ[ܕܪܘ]ܤ ܫܢ̈ܝܐ. ܝܡ. ¹ ܫܘ..
ܝ. ¹ ܐܠܟܣܢܕܪܘܤ ܒܪ ܐܣܛܢܐܘܤ ܫܢ̈ܝܐ. ܟܚ. ¹ ܫܡܚ..
ܝܐ. ¹ ܦܐܘܪܓܛܐܘܤ ܒܪ ܐܠܟܣܢܕܪܘܤ ̈ܫ. ܟܐ. ¹ ܫܦܐ..
ܝܒ. ¹ ܐܘܪܟܐܠܐܘܤ ܒܪ ܦܐܘܪܓܛܐܘܤ ܫܢ̈ܝܐ. ܟܗ. ¹ ܗܬ..
ܝܓ. ¹ ܐܘܪܣܛܘܤ ܒܪ ܦܐܘܪܓܛܐܘܤ ܫܢ̈ܝܐ. ܠ. ¹ ܬܢ..
ܝܕ. ¹ ܐܘܪܟܐܠܐܘܤ⁶ ܒܪ ܐܘܪܣܛܘܤ ܫܢ̈ܝܐ. ܕ. ¹ ܬܢܒ..
ܝܗ. ¹ ܐܣܛܢܐܘܤ ܒܪ ܐܘܪܟܐܠܐܘܤ ܫܢܬܐ⁷. ܐ. ¹ ܬܢܓ..
ܝܘ. ¹ ܗܪܟܠܐ ܐܣܛܢܝܘܤ ܐܦ ܐܐܘܪܦܘܠܝܘܤ ܒܪܗ
ܕܦܐ[ܝ]ܠܐܘܪܟܘܤ² ܫܢ̈ܝܐ. ܠ..
ܝܙ. ¹ ܦܐܘܤܐܢܘܤ ܒܪ ܐܐܘܪܦܘܤ ܫܢܬܐ. ܐ. ¹ ܬܢܗ..
ܝܚ. ¹ ܐܣܛܢܐܘܤ ܒܪ ܐܘܪܢܐܘܤ ܫܢ̈ܝܐ. ܘ. ¹ [ܬܢ]ܛ..
ܝܛ. ¹ ܐܘܪܟܠܐܘܤ ܒܪ ܐܣܛܢܐܘܤ ܫܢ̈ܝܐ. ܒ. ¹ ܬ[ܣܒ..]
ܟ. ¹ ܐܣܛܢܐܘܤ ܒܪ [ܐܘܪܟܠܐܘܤ]² ܫܢ̈ܝܐ. ܝܐ. ¹ [.ܬܥܓ..]

¹ Vox minio scripta. — ² Ex Elia Nis. supplevi. — ³ Sequuntur litterae ܐܦܝܦ deletae. — ⁴ El. Nis. ″ܐܦܝܦ. — ⁵ In marg. ܐܘܪܓܛܐܘܤ. — ⁶ Ms. ܐܘܪܟܐ″. — ⁷ Ms. ܫܢ̈ܝܐ.

ܗܢܐ ܒܕܒܪܐ ܠܡܘܬܐ ܕܩܠܐܘܦܛܪܐ: ܘܡܢ ܬܡܢ ܒܕܒܪܐ[1] ܠܐܘܩܛ[ܐ]ܒܝܢܘܣ .:.

ܡ̈ܠܟܐ[2] ܕܩ̈ܡܪܘܣܝܐ[2] .:. ܡܢ ܒܬܪ ܡܫܝܚܬܐ ܕܗܪܩܠܝܕܐ. ܐܝܟ ܡܫܚܘܬܗܘܢ ܕܡܬܦܢܝܐ ܗ̤ܘܐ ܟܐܘܣܒܝܘܣ ܒܪ ܙܘܥ ܘܒܪܬܗ ܕܬܐܘܢܐ: ܒܗ ܦܢܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܗܪܐܩ̈ܠܝܕܐ ܗ̤ܘ[3] ܠܗ: ܘܐܝܟ ܒܬܪ ܒܐܬܪܐ ܗ̇ܘ ܕܡܬܩܪܐ ܗ̤ܘܐ ܗܢܘܢ ܐܢܛܐܟܝܐ ܐܦ ܐܦܣܐܘܪܐ: ܘܒܗ ܐܢܛܠܝ ܒܠ ܟ̈ܠܗܘܢ ܫ̇ܢܘ ܕܣܒܝܢ ܗܘܘ ܬܡܢ: ܒܐܘܣܪܘܣܝܐ ܡܫܟ̈ܢܗ ܠܐܬܪܐ ܗ̇ܘ ܕܡܬܩܛܠ ܒܗ ܒܠ ܡܫܟܢܗ. ܐܝܟܢ ܗܒܝܠ ܡܬܩܛܠܢܐ ܒܟܠܗܘܢ ܕܐܬܪܐ ܕܩ̈ܡܪܘܣܝܐ ܗ̤ܘ ܘܟ̈ܝܢܘܗܝ. ܒܕܒܪܐ ܠܦܠܓܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܦ̈ܪܣܝܐ. ܫܘܪܝܐ ܕܝܢ ܕܐܘܚܕܢܗ ܐܝܬܘܗܝ: ܒܫܢܬܐ ܕܫ̈ܒܥ ܡܢ ܒܬܪ ܡܫܝܚܘܬܗܘܢ. ܕܗܪܐܩܠܝܕܐ. ܘܒܫܢܬ[ܐ ܕ]ܐܪܒܥܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܫܘܪܒܗ ܕܐܘܠܝܐ. ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܝܢ ܫܢ[ܒܬ]ܪ ܫܢ ܘܫ̈ܢܝܐ ܕܐܘܚܕܢܗܘܢ ܗܟܢܐ .:.

ܐ. [2]ܡܕܒܪ[ܢ]ܐ ܟܣܪܘܣ ܒܪ ܙܘܥ. ܫ̈ܢܝܐ. ܠܒ. [2] ܠܒ..
ܒ. [2] ܒܐܪܩܕ[ܝ]ܘܣ[4] ܘܦܠܘܢܘܢܐܘܣ ܒ̈ܢܘܗܝ "ܐܚܝܢܐ ܫ̈". ܝܓ. [2] ܝܓ. ܒܒ..
ܓ. [2] ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܒܪ ܐܪܩܕܝܘܣ. ܫ̈ܢܝܐ. ܡܒ. [2] ܡܒ..
ܕ. [2] ܡܪܩܝܢܘܣ ܒܪ ܦܐܪܘܣܝܣ. ܫ̈ܢܝܐ. ܗ. [5] ܗܐ. [6]
ܗ. [2] ܐܬܪܘܣ ܒܪ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ. ܫ̈ܢܝܐ. ܝܙ. [2] ܝܙ..
ܘ. [2] ܐܪܣܛܒܠܘܣ ܒܪ ܐܬܪܘܣ. ܫ̈ܢܝܐ. ܝܐ. [2] ܝܐ..
ܙ. [2] ܦܠܘܛܐܪܟܘܣ[7] ܒܪ ܐܘܣܘܣ[8]. ܫ̈ܢܝܐ. ܠܗ. [2] ܠܗ..
ܚ. [2] ܠܐܘܢܘܣ ܒܪ ܦܠܘܛܐܪܟܘܣ. ܫ̈ܢܝܐ. ܝܚ. [2] ܝܚ..
ܛ. [2] ܐܘܢܐܘܠܝܘܣ ܒܪ ܠܐܘܢܘܣ[9]. ܫ̈ܢܝܐ. ܝܓ. [2] ܝܓ..
ܝ. [2] ܟܐܠܐܠܘܣ ܒܪ ܠܐܘܢܐܠܘܣ[10]. ܫ̈ܢܝܐ. ܝ. [2] ܝ..
ܝܐ. [2] ܡܐܦܐܠܡ ܒܪ ܟܐܠܐܠܘܣ. ܫ̈ܢܝܐ. ܝܒ. [2] ܝܒ..
ܝܒ. [2] [ܝ]ܘܣܐܦܐܘܣ ܒܪ ܡܐܦܐܠܡ. ܫ̈ܢܝܐ[11]. ܝܓ. [2] ܝܓ..

[1] Vox supra lineam addita. — [2] Vox minio scripta. — [3] Ms. ܗܘ. — [4] Ex Eliae Nisibeni chr nico (Brit. Mus., Add. Ms. 7,197, f. 9) supplevi. — [5] Ms. ܐ. (minio scriptum); ita El. Nis. — [6] Ms. ܐܐ. : ex El. Nis. correxi. — [7] Ms. "ܦܐܘ. — [8] Post ܐ stant 3 litterae deletae. — [9] Ms. ܐܘܢܐܘܠܣ. — [10] In textu ܐܠܐܠܘܣ, corr. in marg.; El. Nis. ܐܠܐܠܘܣ. — [11] Puncta plur. desunt.

ܕܕܘܩܠܛܝܐܢܘܣ ܛܝ[ܪ] ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܩܒܪ ܒܩܘܢܝܐ:
ܘܐܦ ܠܡܫܝܚܐ ܗ̇ܘ ܕܟܬܝܒ ܒܡܘܕܥܢܘܬܗܘܢ[1] ܡܢ ܗܢܐ.
ܒܪ ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ. ܕܢܝܩ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܪ̈ܘ[ܚ]ܐ ܟܬܒܢ ܠܗ
ܥܘܪܢܐ.:. ܫܠܡ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܟܬ̈ܒܬܐ ܘܦܘܩ̈ܕܐ
ܕܐܬܬܦܝܣܘ ܗܪܟܐ ܒܬܠܬ ܫ̈ܢܝܐ ܗܠܝܢ .ܠ. ܬܫ̈ܪܬܐ
ܕܐܢܬ ܒܗ ܒܩܘܢܝܐ. ܗܪܐ ܒܠܝܘܕ ܬܬܬܦܝܡ[2] ܗܟܐ
ܘܬܬܝܪܒ ܠܒܠܝܟ. ܕܐ̈ܠܟܣܢܕܪܝܐ ܠ̈ܥܝܢܐ ܗܠܝܢ ܕܡܢ
ܒܡܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܕܡܟܐ ܠܥܝܬܐ. ܕܝܟ.
ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܦܪܫ. ܫ̈ܢܝܢ ܒܠܝܘܕ ܩܫܝܫܝܢ
ܕܐܬܢܗܝܢ. ܘܠܐ ܗܘܐ. ܦܝܢܐ.: ܐܢܒܝܐ ܕܐܢܬ
ܒܩܘܢܝܐ ܗ̇ܘ[3] ܕܐܘܣܒܝܘܣ. ܗܘܝܢ. ܪ̈ܝܓ. ܫ̈ܢܝܢ ܗܠܝܢ
ܕܠܐ̈ܦܝܪܐ ܕܡܢ ܒܡܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ: ܘܫܘܪ̈
ܒܠܒܘܬܗ ܕܦܝܠܝܦܘܣ ܐܪ̈ܝܐܘܣ ܐܝܘܗ̱ ܒܕܡܟܐ
ܠܒܘܬܗ̇ ܕܩܠܐܘܦܛܪܐ: [.ܘܫܢ]ܬ. ܗܠܝܢ [ܕ]ܡܢ
ܒܡܘܬܗ̇ ܕܩܠܐܘܦܛܪܐ: ܒܕܡܟܐ ܠܫܘܪ̈ [ܡܠܟܘܬܗ
ܕܕܘ]ܩܠܛܝܐܢܘܣ. ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܚܕܐ ܗܠܝܢ ܕܫ̈ܢܝܬܐ
[ܡܫܝܚܐ ܕܕܘܩܠ[ܛ]ܝ[ܐ]ܢܘܣ. ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ. ܕܝܟ.
ܕܩܘܣܛܢ[ܛܝ]ܢܘܣ. ܐܪܒܥܐ ܒܕܪ[ܟ ܕܬ̈ܫܪܒ ܠܒܠܝܟ.
ܗܢܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܐܝܟ .... : ܗܠܝܢ ܒܝܬ ܕܡ̈ܠܟܐ
ܡ̈ܩܕܘܢܝܐ: ܠܗ [ܕܗܠܝܢ ܒܠܝܘܕ ܕܒܪ] ܟܠܗ̇ ܡܐܪ̈ܐܝܘܣ[4]:
ܐܠܐ ܐܦ ܕܗܠܝܢ [ܕܗܘܘ ܡܢ ܡܩܕܘܢܝܐ;] ܕܡ̈ܠܟܝܢ ܡܢ
ܡܐܣܘܪܘܢ ܡ̈ܠܟܐ ܡܩܕܘܢܝܐ [: ܘܕܡ̈ܠܟܐ ܕܐܓܪܝܦܛܘܣ]
ܗܠܝܢ ܕܡܬܡ̈ܢܝܢ ܠܐ̈ܦܝܪܐ ܕܡܢ ܒܡܘܬ[ܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܒܕܡܟܐ ܠܫܘܪ[ܝܐ ܕܩܠܐܘܦܛܪܐ: ܘܐܦ ܕ[ܡ̈ܠܟܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ: ܐܢܒܝܐ ܕܟܬܝܢ] ܠܗܝܢ ܐ̈ܠܟܣܢܕܪܝܐ.
*5 v°. ܗܐ [ܦܣܝܩ] *ܐܢܐ ܠܗܝܢ ܠܟ ܗܪܟܐ. [ܘ]ܟܬܒܬ ܐܢܐ
ܐܦ ܒܡܢܝܢܐ ܕܫ̈ܢܝܢ ܕܐܒܘܣܒܝܐ: ܡܢ ܡܐܟܘܪܘܢ
[ܠܡ]ܐܪܝܘܣ. ܘܡܢ ܡܐܪܝܘܣ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܡܢ

[1] Tertia littera non omnino certa; vox corrupta sane est. — [2] Ms. (ut quidem videtur) ″ܬܬܠܡ. — [3] Ms. ܘܗ (supra lineam additum). — [4] Ms. ܡܐܪܬܝܘܣ.

ܕܡܢ ܦܠܘܣܘܦܘܣ ܒܕܘܟܐ ܠܚܕܐ ܕܦܠܐܘܦܛ[ܪܐ:]
ܡܬܟܢܫܝܢ ܠܗ. ܦܠܘ. ܩ̈ܢܝܢ ܒܠܚܘܕ ܒܚܟܡܬܐ ܗܝ. ܕܝ.
ܕܩܘ[ܣܛܐ]ܢܛܝܢܘܣ: ܐܝܟ ܕܐ ܕܐܬܬܣܝܡ ܗܘ̈ܘ ܩ̈ܢܝܢܐ
ܕܡܠܝܢܐ ܕ[ܚܘ̈ܝܐ] ܗܕܝܢ܆ ܘܠܐ ܗܘܐ. ܦܠܛ.܀ ܗܠܝܢ
ܕܡܬܟܢܫܝܢ ܗܟܐ [ܡܢ] ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܠܘܐܐ. ܐܝܕܝܢ ܘܠܐ
ܗܠܝܢ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܕܦ[ܠܬܐ ܘܠܐ] ܗܢܝܢ ܕܠܐܦ̈ܛܪܝܪܟܐ ܬܘܒ:
ܐܠܐ ܠܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܩ̈ܢܝܢܐ [ܡܢܪܐܢܐܝܬ] ܐܝܬ ܕܡܢ
ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܕܘܟܐ ܠܚ[ܘܬܐ. ܕܝ.]
ܕܦܘܣܦܛܐܘܛܘܣ܆ ܕܡܢ ܢܕܥ. ܕܠܐ [ܒܚܟܡܬܐ ܗܝ]
ܡܕܡܘܬܐ ܕܦܠܘܣܘܦܘܣ ܕܠܒܟܐ ܡܕܡ[ܝܢ]ܐ ܕܦܘܪܐ ܕܡܥ̈ܕܢ]
ܩ̈ܢܝܢܐ ܗܠܝܢ ܕܡܢܝܢܐ ܗܢܐ [ܕܗܘ̈ܝ]ܐ [ܐܘܟܝܬ ܕܡܢܝܢܐ]
ܕܐܘܪ̈ܗܘܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܒܟܠ[ܒ]ܐ [ܕܡ̈ܚܟܢܐ]܆
ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܦ] *ܒܗ ܒܡܘܢܐ ܢܫܝܪ. ܐܠܐ ܒ[ܫܝܢ]ܬܐ * 5 r°.
ܗܝ ܕܐܬܟܒ ܕܠܗ ܕܦܠܘܣܘܦܘܣ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܫܬܟܚ [ܡܢ]ܡܕܡ
ܗܘ ܡܫܘܪܝܐ ܕܡܢܝܢܐ ܗܢܐ. ܒܫܢܬܐ ܗܝ ܕܪܒܝܥܝܬܐ
ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܣ[1] ܗܝ. ܕܡܫ.[2] ܀ ܐܝܟ ܒܗ ܗܠܝܢ ܕܪ̈ܘܡܝܐ
ܕܦ̈ܠܛ: ܘܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܠܐܦ̈ܛܪܝܪܟܐ: ܘܐܝܟ ܪܘܫܡܐ ܬܘܒ
ܗܘ ܕܫܘܪܝܐ ܕܡܢܝܢܐ ܗܢܐ ܕܚܘ̈ܝܐ: ܘܐܝܟ ܬܘܒ ܩ̈ܢܝܢܐ
ܕܡܢ ܡ̈ܠܟܐ ܕܡܬܒܕܘܢܝܐ: ܐܘ ܐܬܬܦ̈ܣܝܢ ܐܘ
ܐܬܟܒ̈ܪܝܢ ܡܢ ܡܘܬܐ ܡܕܡ ܕܡܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ܆
ܘܒܪ ܐܬܒܠܥ ܐܘ ܐܬܬܚܬ ܒܡܘܬܐ: ܗܘ ܕܡܘܬܗ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ܆ ܗܘܐ ܫܘܠܦܐ ܒܗ ܒܡܘܬܐ܆ ܐܝܕܐ
ܕܗܘ ܒܠܬܐ ܐܝܟ ܢܬܠ ܕܐܬܝܗ: ܕܒܒܕܬ ܕܓܠܘܬܐ
ܒܡܘܬܐ܆ ܗܕܐ ܡܢ ܒܠ ܦܪܘܣ ܬܗܘܐ ܢܕܥܐ܆ ܕܝܢ.
ܩ̈ܢܝܢ ܡ̈ܬܪܬܐ ܐܝܬ ܒܗ ܒܡܘܬܐ: ܡܢ ܐܡܬܝ
ܕܡܬܦܬܟܪܐ ܕܐܬܝܗܘܢ ܫܘܪܝܐ ܕܡܢܝܢܐ ܗܘ ܕܚܘ̈ܝܐ.
ܗܢܕܝܢ ܡܢ ܫܘܪ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܦܠܘܣܘܦܘܣ ܒܕ[ܘ]ܟܬܐ
ܠܚܕܐ. ܕܝ. ܕܦܘܣܦܛܐܘܛܘܣ ܀ ܢܕܥܐ ܕܝܢ ܗܕܐ
[ܬܘ]ܒ܆ ܐܦ ܡܢ ܗܝ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ: ܟ. ܩ̈ܢܝܢ
ܐܪ̈ܒܥܬܐ ܡܠܟܝܢ [ܦܘܪܟܡܢ] ܠܗ ܠܦܘܪ ܡܠܟܘܬܗ

[1] Ms. ܦܣ̈". — [2] Ms. ܕܡܝ.

ܕܦܘܕܝܩܐ ܐܡܢܝ̈ܪܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܬܘܒ ܐܝܟ ܐܘܡܘܢܘܡܘܣ: ܐܝܟܢܘ[1] ܕܡܫܬܐ. ܕܝܠܢ. ܕܐܘܠܘܡܘܣܛܘܣ ܐܬܦܠܠܬ ܘܠܐܘܦܐܛܪ̈ܐ. ܡܢ ܡܠܬܗ[2] ܒܕܡܝܐ ܠܫܘܬܐ. ܕܝܢ. ܕܣܘܢܘܢܘܡܘܣ. ܗ̈ܘܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܝܪܐ ܫ̈ܡܗܐ. ܚܝܝ.. ܚܝܝ. ܗܟܝܠ ܗ̇ܠܝܢ ܕܒ ܡܬܬ̈ܗܦܟܝܢ ܥܠ ܗܠܝܢ. ܢܦܩ. ܕܡܢ ܦܠܘܣܘܣ ܒܕܡܝܐ ܠܫܡܝܐ ܕܦܠܐܘܦܛܪ̈ܐ. ܦܠܛ. ܡܬܒ̈ܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܡܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܫܝܢܐ ܕܫܘ̈ܚܐ. ܒܗ̇ ܒܫܘܬܐ ܗ̇ܘ. ܕܝܢ. ܕܣܘܢܘܢܘܡܘܣ. ܦܠܛ.[3] ܫ̈ܡܗܝܢ. ܐܠܐ ܕܓܠܠܬܐ ܐܬܬܢܚ̇ ܗܕܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܡܐܠܦ ܡܢ ܬܫ̈ܡܫܬܐ ܩ̈ܛܐܬܐ ܘܡܢ ܕܘܫܡܐ ܕܟܗܢ ܕܡܠܠܬܗ̇ ܕܫܘܬܐ ܗ̇ܘ. ܕܝܢ. ܕܣܘܢܘܢܘܡܘܣ. ܕܫ̈ܡܗܝܢ ܕܒܫܘܬܐ ܗ̇ܘ ܕܗܠܘ. ܕܫܘܚܐ ܐܬܦܫܛܬ ܀ ܐܟ ܗܟܢܐ ܫܪܝܐ ܗܕܐ. ܕܫ̈ܡܗܐ ܗܠܝܢ ܕܪܘܚ̈ܝܐ ܒܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܐܝܬܝ̈ܗܝܢ. ܡܕܝܢ ܒܗܠܝܢ ܕܠܐܓܙܝܐ ܐܝܬܝ̈ܗܝܢ ܗܠܝܢ ܓ. ܫ̈ܡܗܝܢ ܡܬ̈ܬܐ. ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܠܐܓܙܝܐ ܡܪܝܪܐܝܬ: ܗܠܝܢ ܒܠܗܝܢ ܫ̈ܡܗܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܕܠܐ ܕܓܠܠܬܐ: ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܝܢ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܠܡܠܬܐ ܕܦܠܐܘܦܛܪ̈ܐ ܫ̈ܡܗܐ ܢܦܩ̇: (ܡܢ)[4] ܦܠܘܣܘܣ ܕܝܢ ܫ̈ܡܗܐ. ܢܦܩ.· ܡܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܡܕܓܙܝܢ: ܘܠܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܒܠܗܝܢ ܗܠܝܢ. ܡܢ ܦܠܘܣܘܣ ܕܝܢ ܒܕܡܝܐ ܠܫܘܬܐ. ܕܝܢ. ܕܣܘܢܘܢܘܡܘܣ. ܫܡܗ.[5] ܫ̈ܡܗܝܢ.· ܡܢ ܡܠܬܗ ܕܝܢ ܕܦܠܐܘܦܛܪ̈ܐ ܫ̈ܡܗܐ. ܚܝܝ.. ܐܠܐ ܗܟܢܐ ܒܠܚܘܕ ܐܬܬܝܗܝܢ: ܡܢ[6] ܦܠܘܣܘܣ ܕܝܢ ܒܕܡܝܐ ܠܫܘܬܐ (.ܕܝܢ.)[7] ܕܣܘܢܘܢܘܡܘܣ ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܝܪ. ܡܢ ܠܥܠ: ܫ̈ܡܗܐ ܫܡܗ.. ܡܢ ܡܠܬܗ̇ (ܕܝܢ)[8] ܕܦܠܐܘܦܛܪ̈ܐ ܒܕܡܝܐ ܠܗ̇ ܠܫܘ[ܬܐ]. ܕܝܢ. [ܕܐ]ܡܝܪܐ: ܫ̈ܡܗܐ. ܫܡܗ.. ܐܝܟܢܐ ܕ(ܕܒ) ܡܬܬ̈ܗܦܟܝܢ[9] ܗܠܝܢ ܒܟܠ ܚܕ ܚܝܝܢ. ܢܦܩ.

[1] Ms. ܗܘ″. — [2] Ms. ܠܗ″ e ܡܠܬܐ correctum. — [3] Ms. ܦܠܛ. — [4] Deest in ms.; loco vocis est rasura. — [5] Ms. ܫܡܗ. — [6] Ms. ܡܢ. — [7] Deest in ms. — [8] Deest in ms.; loco vocis est signum, ut videtur, omissionis. — [9] Ms. ″ܒܗ.

ܕܐܪ̈ܡܢܝܐ. ܫ̈ܢܝܐ. ܫܒܥ.. ܐܦ ܐܝܟ ܦܦܘܣܐ ܕܐܘܣܒܝܘܣ ܗ̇ܘ ܕܒܗ̇ ܒܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܙܒ̈ܢܐ ܕܝܠܗ: ܘܐܝܟ ܣܦܪܐ[1] ܗ̇ܘ ܕܒܡܘܢܐ ܕܝܠܗ ܕܒܪ ܕܝܠܗ̇. ܗ̣ܘ[2] ܗܘ ܡܬܒܥܬ ܗܘܝܢ ܒܪ ܗܘܝܢ. ܐܝܟ ܦܦܘܣܐ ܕܝܢ ܘܫܘܫܒܢܐ ܕܐ̈ܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܡܢ ܝܘܠܝܘܣ ܩܣܪ: ܗܝܕܝܢ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܗ̇ܝ ܕܐܒ̈ܕܒ ܕܩܠܐܘܦܐܛܪܐ: ܒܕܒܪܐ ܠܫܘܪܝ، ܡܠܟܘܬܗ ܕܝܘܠܝܛܝܐܢܘܣ. ܡܠܟܐ. ܫ̈ܢܝܢ ܬ̈ܫܥܬܝܢ. ܡܢ ܕܝܘܠܝܛܝܐܢܘܣ ܕܝܢ ܒܕܒܪܐ ܠܗ̇ ܠܫܢܬܐ. ܕ ܝ. ܕܩܘܣܛܐܢܛܝܢܘܣ: . ܡܟܐ. ܫ̈ܢܝܢ[3] ܗܫܒܝܢ. ܐܬܒܝܐ ܕܢܗܘܝܢ ܫ̈ܠܡܝܢ: ܡܢܝܢܐ . ܫ̈ܒܥ.: ܡܢ ܡܠܘܬܗ̇ ܕܝܢ ܕܩܠܐܘܦܐܛܪܐ: ܒܕܒܪܐ ܠܗ̇ ܠܫܢܬܐ. ܕ ܝ. ܕܩܘܣܛܐܢܛܝܢܘܣ: . ܡܫܒ. ܫ̈ܢܝܢ ܡܒܝܫܝܢ ܗܘܝܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܕܒܝܬ̈ܝ ܫ̈ܢܝܐ ܒ. ܡܢ ܗܠܝܢ [ܕܩܣ]ܛܐܢ ܐܘܓܘܣܛܘܣ[4]. ܟܠ ܗܠܝܢ ܗܒܝܠ ܫ̈ܢܝܐ ܗܘܝܢ. ܡܫܒ.

[ܕ]ܡܬܒ̈ܪܝܢ ܐܝܟ ܢܘܫܒܢܐ ܕܐ̈ܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܠ ܡ̈ܠܟܐ [ܕ]ܪ̈ܗܘܡܝܐ: [ܒܪ] ܢܬܬܣܝܡܢ ܫ̈ܢܝܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐܓܘܣܛܐ ܕܐܒܘܬܗܘܢ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ [ܐܬ]ܢܬܗܘܢ. ܪ̈ܗ.: ܡܬܒ̈ܝܢ ܩ̈ܠܝܡ ܫ̈ܢܝܐ. ܦܒܚܝ.. ܡܢ ܗܠܝܢ [ܐܦ] ܡܪܒܝܢ ܫ̈ܢܝܐ . ܢܒ.: ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܫܘܪܝ، ܡܠܟܘܬܗ [ܕܦܛܠܡ]ܘܣ ܐܪ̈ܒܥ ܐܚܘܗܝ، ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ: ܒܕܒܪܐ ܠܫܘܪܝ، [ܡܠܟܘܬ]ܗ ܕܦܛܠܡܘܣ ܢܘܣܛܘܣ ܡܠܟܐ ܡܢܕܒܪܐ ܕܣܘܪܝܐ: [ܗ̇ܘ ܕܝܒܝܗ ܡ]ܩܕܘܢܝܐ ܕܡܫܪܝܐ ܡܢܝܢܐ ܗܘܢܐ ܕܝܘܢܝܐ ܐܝܟ ܒܬܒܐ [ܕܡ̈ܩܕܘܢܝܐ]: ܩܘܡ ܫ̈ܢܝܐ. ܦܠܘ.. ܩ̈ܠܝܡ ܗܠܝܢ ܕܡܬܘܬܐ [ܗܘܐ ܒܗ̇ ܒܪ ܒܗ̇ ܒܡܫ]ܬܐ. ܕ ܝ. ܕܩܘܣܛܐܢܛܝܢܘܣ . ܒܢܝܢܐ ܗܘܐ [ܕܡܬܘܪܬܐ ܕܝܘܢ]ܝܐ. [ܡܫ]ܬܐ ܗܒܝܠ ܡܪܒܝܢܬܐ ܕܡܢܝܢܐ ܕܝܘܢܝܐ: [...... ...... ܐܬ]ܪܗ̇ . ܡܫܝܢܬܐ ܡܪܒܝܢܬܐ ܕܡܠܘܦܩ[ܘܣ] *ܢܘܩܐܛܪ [.......... ܗ ܕ.... ܗ] .... ܡܢ *4 v°.

ܡܫܝܢܬܐ ܡܪܒܝܢ[ܬܐ ܕ]ܦܠܘ[ܡܝ]ܘܣ: ܒܕܒܪܐ ܠܡܠܘܬܗ̇ ܕܦܠܘܡܐܛܪܐ: [.ܪܦܒ.] ܫ̈ܢܝܢ ܐܬܝܢܗܝܢ: ܐܝܟ

[1] Ms. ܣܦܪܐ. — [2] Ms. ܘܘ. — [3] Ms. ܫܢܝܐ. — [4] Ms. ܐܘܓܘܣܛܘܣ.

ܕܗ̇ܘ] . ܕܡܦܩ. : . ܕ. ܟܠ[1] ܫ̈ܢܝܐ ܡܢܟ ܕܡܬܒ[ܠܢ ܘܢܡܘܣܗ]
ܡܬܠܒܟܐ ܡ[ܕܡܟܐ ܕܪܘܚܢܝܐ : . ܗ. ܕܝܢ ܠܗܘܒܠ [ܫ̈ܢܝܐ
ܗܠܝܢ] ܕܗ̇ܝ ܗ̇ܘ ܘܢܡܘܣܗ ܐܣܬܠܝܩ : . ܟܠ. [ܠܗܘܒܠ ܫ̈ܢܝܐ]
ܡܕܡܪܢܝܬܐ ܕܐܘܓܘܣܛܘܣ. ܠܒܢܝܐ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܗ̇ܘ [ܕܚܠܡܗܘܢ
ܠܐܟܣܕܪܝܐ] ܐܝܟ ܕܐܡ̈ܪܝܢ ܕܫ̈ܢܝܐ . ܢܓܪ. : ܗܘܝܢ
ܕܐܣܬܘ[ܗܝ ܕܝܢ ܕܝܠܗ ܐܚܪܬܐ ܗ̇ܘ] . ܕܟ. ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܘܣ ܗ̇ܘ
. ܕܡܦܩ. : ܕܕܡ[ܝܐ ܠܫܢܬܐ . ܠ. ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܘܣ] ܗ̇ܘ . ܕܡܦܩ. .
ܒܬܪ ܕܝܢ ܘܠܐܘܦܠܝ̈ܘܢ ܡ[ܫܡܫܝܢ ܕܐܣܬܗ̇ ܘܒܢܝܐ]
ܕܐܣܬܠܝܩ ܗ̇ܘ ܐܘܓܘܣܛܘܣ [ܚܠ ܐܦܘܣܛܘܣ. ܟܠ.
ܫ̈ܢܝܢ : ܟܪ] ܘܒܢܝܐ ܕܒ̈ܠܗܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܘܣ ܐܣܬܝܡܘ
. ܠܘ. ܫ̈ܢܝܢ.] ܒܫܘܢܝܐ ܕܝܢ : ܠܘ . ܡܟܠ. ܬ̈ܪܝܢ ܚܠ
[ܡܣܬܠܩܝܢ ܕܒܐܦܣܛܘܣ] ܐܠܐ . ܡܟܐ. ܒܠܚܘܕ .
ܐܡܒܢܝܐ ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܕ[ܐܡ̈ܪܝܢ ....] ܬܬܝܗܒ
ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܕܟ. ܫ̈ܢܝܢ ܐܣܬܝܪ[ܬܐ ܒܪܝܢ
ܒܫܘܢܝܐ.] *ܡ. . . . . . ܕܗܘܡ ܡ . . . . *4 r°.
ܫܢ̈[ܝ]ܢ . ܕ. ܗܠܝܢ ܗ̇ܝܢ ܕܪ : ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܐ . . . . .
[ܡܬܩܒ[ܠ]] ... ܗܘܘ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܗܘ ܒܢܝܐ [ܕܡ] ــ [ܕ]
ܠܗܘܒܠ ܫܢܬܐ ܗ̇ܝ . ܕܐ[ܦ]ܝ[ܦ ..] ܘܡܬܦܬܪ
ܬܬܩܦܘܢ ܚܠ ܗܠܝܢ· ܫ̈ܢܝܐ ܗܠܝܢ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐ ܕܡܬܚܠ[ܦܐ]
ܕܪܗܘܡܝܐ ܕܠܐ ܬܬܦܩܕ ܘܒܦܪܝܐ. ܡܛܠ ܕܝܠ ܕܐܦ
ܚܠ ܗܠܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܩܦܠܐܐ ܐܝܟ ܠܡܒܢܝܐ.
ܬܬܦܩܕܬܐ ܘܒܦܪܝܐ ܡܬܝܚܝܢ ܒܝܬܝܐ ܡ̈ܫܢܝܐ
ܠܘܬ ܐܢ̈ܫܐ ܘܐܢ̈ܫܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ. ܠܘ ܕܐܠܐ ܦܩܕܐ
ܐܬܘܗܝ، ܘܒܢܝܐ ܗ̇ܘ ܕܡܬܚܠܦ ܡܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܝܠܗܘܢ
ܕܡ̈ܠܟܐ ܕܪܘܡ̈ܝܐ. ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܟܠ ܚܒܪ̈ܝ ܗ̇ܘ
ܕܗܘܦܐܦܐ: ܗܠܝܢ ܕܡܢܬ ܫܢܬܐ ܫܢܬܐ: ܒ̈ܢܝܐ
ܕܐܘܓܘܣܛܘܣ ܕܠܗܘܢ. ܕܡܠܟܐ. ܡܢ ܫܢܬܐ ܟܠ ܗ̇ܘ،
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܦܘܠܝܛܐ ܘܐܦܐܪ ܒܕܒܪܐ ܠܫܢܬܐ . ܕܝܢ.
ܕܗܘܣܛܘܦܘܠܝܣ. . ܫܢܬ. ܫ̈ܢܝܐ ܡܬܚܠܦܝܢ . ܡܢ
ܒܗܕܐ ܕܝܢ ܕܗܘܠܘܡܦܝܐ: ܒܕܒܪܐ ܠܗ ܠܫܢܬܐ ܗ̇ܘ،

[1] Punctum minio additum.

. . . . ܒܫܢܬܐ ܗܝ ܡܕܡܝܢܬܐ] ܕܐܘܠܘ[ܡܦܝܐܕܘܣ ܗܝ
.ܕܡܫܪ. ܘܠܐ ܒܫܢܬܐ ܗܝ ܕܡܕܡܝܢܗ̇ ܐܝܟ] ܕܒܡܫܘܚܬܐ.
ܕ. .ܘܗ. ܒܬܪܒܥܐ ܕܝܢ
ܗ] . . . . .ܒܡܫܘܚܬܐ ܗ̇ܘ ܕܐܘܩܝܢܘ[ܣ ܀ ܐܘ ܒܪ
ܦܠܐܛܘܢ ܒܬܪܒܥܐ ܐܘ ܒܪ ܠܐ ܦܠܐܛܘ[ܢ]: [ܡܫܬܪ]ܝܬܐ]ܗܝ[
.ܕܐܦܝܩܘܣ. ܕܝܠܗ ܕܡܫܘܚܬܐ. ܠܡܟܠ ܡܫ[ܬܪ]ܝܬܐ ܗܝ],
ܐܚܪܬܐ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܘܣ ܗܝ. ܕܡܫܟ.. ܘܗܠ[ܝܢ] ܐܚܪܬ̇
[ܡܬܩ]ܠ ܗܝ ܕܐܣܛܘܐ ܕܐܣܦܠܬܐ ܕܬ̈ܢܝܢܐ ܗ̇ܘܐ ܠܗ ܒܗ
ܒܡܫܘ[ܚ]ܬܐ ܒܗ ܕܗܘܐ ܠܕܘܒܪ̈ܐ ܘܬܬܦܫܦܫܬܐ[1] ܘܒܡܝ̈ܪܐ[2]
ܕܬܢܝܢܐ]. ܒܪ ܕ[ܝ]ܢ ܗܘܐ ܗܒܢܐ ܗ̣ܘ܇ ܕܒܪܢܐ ܗܘܐ ܕܬܦܫܘܦܫܬܐ
ܐܬܬܣܝܡ ܫ̈ܢܝܐ ܗܠܝܢ .ܒ.[3] ܕܒ̈ܝܢ ܒܗ ܒܡܫܘܚܬܐ ܒܠ
ܗܒܢܐ ܗ̇ܘ ܕܠܐܟܣܢܕܪܐ ܕܒܝܢ ܒܠܬܪ ܒܡܘܬܗ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܡܬܩܠ ܗܕܐ ܗܒܢܠ܇ ܕܬ̈ܠܬܝܢܬܪܬܐ
ܐܬܬܣܝܡ ܒܠ ܒܠܗ ܗܠܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ܇ ܘܕܠܐ ܘܕܡ̇
ܕܐܬܬܫܒܡ ܒܗ ܒܡܫܘܚܬܐ. ܡܬܩܠ ܒܫܢܬ ܕܠܐ
ܦܛܠܡܐܘܣ ܗ̇ܘ ܡܕܡܝܢܐ ܕܡܬܩܪܐ ܗܘܐ ܦܪܘܛܐ
ܘܒܪ ܠܐܓܘܣ: ܠܐ[4] ܐܡܠܝܟ ܐ]ܠܐ[ܐܢ . ܠܗܠ.
ܫ̈ܢܝܢ ܒܠܝܘܪ: ܘܐܦܠܐ ܗ̇ܘ ܐܦܝܦܢܝܣ܇ ܐܠܐ]ܐ[ܢ
]ܒ[ܗ. ܫ̈ܢܝܢ. ܒܡܫܘܚܐ ܕܝܢ. ܒܠ ܗ̇ܘ ܢܚ. ܩ. ܬ̈ܠܬܝܢ
ܠܐ ܦܠܐܛܘܢ. ܒܠ ܗ̇ܘ ܕܝܢ. ܒܘ.. ܒܟܡ ܗܕܐ ܕܝܢ܇
ܕܐܦܠܐ ܗܢܘܢ ܐܠܟܣܢܕܪܐ ܢܚܝ ܠܗܝ ܠܗܠܝܢ .ܒ.
ܫ̈ܢܝܢ܇ ܘܐܦܠܐ ܢܣܒܝܢ ܠ̈ܒܠܗܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܠܐܟܣܢܕܪܐ:
ܕܒܢܝܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܗ̇ܘ ܕܒܝܢ ܒܡܘܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܒܕܡܟܐ ܠܒܡܘܬܗ̇ ܕܦܠܐܘܦܛܪܐ ܘܡܫܠܛܢܐ
ܕܐܘܓܘܣܛܘܣ ܕܒܠ ܐܓܘܦܛܘܣ܇ ܐ]ܠܐ ܐ[ܢ
.ܪܢܓ. ܫ̈ܢܝܢ ܒܠ[ܝ]ܘܪ. ܘܡܢܟܝܢ ܠܗܪ ܗܢܘܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ
[ܕܐܝܬܘܗ]ܝ ܫܘܠܛܢܗ̇ ܕܦܠܐܘܦܛܪܐ ܘܒܢܝܐ
ܕܐܘܓܘܣܛܘܣ܇ .ܒܒ. [ܫ̈ܢܝܢ܇ ܒܡ] ܫ[ܢ]ܬܐ ܡܕܡܝܢܬܐ
ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܘܣ ܗܝ. .ܕܡܦܒ. [ܒܕܡܟܐ ܠܫܢܬܐ .ܓ̇ܠ.

[1] Ms. ܬܦܫ̈ܘܬܐ″. — [2] Puncta plur. desunt. — [3] Ms. ins. ܫ̈ܢܐ. — [4] Vox infra lineam inserta.

ܕܒܗ ܒܙܒܢܐ ܚܘ ܐܫܦ ܡܢ ܪܫܝܘܬܐ ܠܦܠܐܒܝܐܢܘܣ ܒܪܗ ܗܘ ܕܐܬܟܢܝ ܦܠܐܒܠܦܘܣ. ܒ. ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܚܢܢܐ ܚܡܫ ܒܪܗ ܡܢ ܒܬܪ ܕܫܒܩ ܪܫܝܘܬܐ. ܠܐ ܡܒܙܒܢ ܢܦ. ܩ.: ܬܠܬܝܢ ¹ ܕܝܢ ܘܬܡ̈ܢܐ ܫܢܝܢ ܕܦܠܐ[ܒ]ܝܐܢܘܣ ܡܕܒܪܢܐ ܗܘ ܕܦܪܘܣܐ ܡܚܢܢܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܬܢܫ[ܒ]ܝܢ. ܢܕܢܐ ܡܕܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ: ܘܕܒܫܬܐ. ܕܒ. ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܢܘܣ ܗܿܘ. ܕܩܢܕ. ܫܪܝܬ ܪܫܝܘܬܐ ܕܐܘܪܝܐܢܘܣ. ܘܕܒܫܬܐ. ܕܟ. ܕܠܡܗ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܢܘܣ ܡܫ̈ܪܐ ܦܠܐܒܝܐܢܘܣ. ܐܟ. ܠܝ. ܡܬܢܫܒܢ ܠܗ. ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܝܢ. ܠܦ. ܫܢܝܢ ܠܗ: ܒܗ ܒܡܢ ܗܿܘ ܡܕܒܪܬܐ ܕܐܘܪܝܐܢܘܣ [ܫܥܪܬ ܕܢܒܝܘ. ܒܗ [.ܐ.] ܫܢܝܢ ܕܐܘܪܝܐܢܘܣ: ² ܘܢܒ. [ܕܡܐܣܐܢܕܪ]ܘܣ: ܘܡܢ. ܬܘܒ ܗܠܝܢ ܕܠܗ. ܕܡܬܟܢܝܢ ܠܘܩܒܠ [ܫ̈ܢܝܐ .ܐ. ܕܫ[ܪ]ܒܐ ܕܦܐܦܐܢܕܪܘܣ. ܘܐܟܒܝܕ ܕܒ[ܝ]ܬܗ ܕܗܢܐ: [.ܘܘ. ܕܕܢܡܛ[ܪ]ܘܣ. ܘܫܢܐ ܕܦܪ̈ܘܣ. ܘܕܠܘܩܝܐܢܘܣ ܘܡܐܟܣܝܡܘܣ [.ܒ.: ܫ̈ܠܡܝܢ] ܫ̈ܢܝܐ .ܢ.. ܘܗ̈ܠܝܢ .ܢܦ. ܡܕ̈ܒܪܬܐ: ܫ̈ܠܡܝܢ [ܫ̈ܢܝܐ. .ܠܦ.. ܡܒܘܢ[ܝ ܢܕܢܐ ܐܦ ܗܪܟܐ: ܕܫܢܬܐ ܐ[ܬܢܬܪ ܢܬܪܬ] ܐ ܐܦ ܥܠ ܗܢܐ. ܒܗ ܡܒܠ ܢܣܬ ܒܝ[ܬ]ܗ [ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ] ܫܢܬܐ ܢܒܐ ܒܡܣܝܢܐ ܗܿ, ܕܡܢ ܬ̈ܠܡܐ [ܬ̈ܡܕܘܢܝܐ: ܡܬܒ[ܪ]ܐ ܬܘܒ ܡܢ ܡܣܝܢܐ ܫܢܬܐ ܐܚܪܬܐ [ܒܠ ܦܠܐܒܝܐܢܘܣ] ܡܕܒܪܢܐ: ܘܡܬܒܪܐ ܬܘܒ ܒܡܢܗ [ܕܡܣܝܢܐ ܫܢܬܐ ܬ[ܢ]ܝܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܒܬܪܟܐ ܒܠ [ܒܪ ܗܘ ܐܘܐܪ] ܠܦܠܘܣ ³ ܐܚܪܢܐܬ ܢܬܒܢ ܒܚܢܐ [. . . . . ܡ[ܬ]ܬܪܝܘܬܐ ܬܢܝܬܐ ܕܗܠܝܢ [. . . . . ܢܬܬ̈ܐ]ܦܦ ܢܬܐܡ̈ܪܢ. ܕܗܿܘ ܢܦ ܫܢܐ [ܫܢܬܐ ܕܡܢ ܬ̈ܠܡܐ ܬ̈ܡܕܘ]ܢܐ ܐܬܒܪܝܬ: ܘܠܐ ܐܬܬܦܣܩܬ ܒܗ [ܒܡܣܝܢܐ. . . . ܠܐ ܝ]ܕܥ ܗܘܐ ܕܬܬܒܫܒ. ܐܠܐ ܕܬܬܘܦ[. . . . . ܐܒܕ[ܢ]ܐ

* 3 v°. ܕܢܬܡܢ ܒܬܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ [*. . . . .

¹ Ms. ܬܠ″. — ² Voces in marg. additae. — ³ Ms. ܠܦܠܘܣ″.

ܒܠܫܢܗ. ܘܟܕ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܤ ܡܬܬܣܝܡ ܠܘܩܒܠ ܫܘܠܛܢܐ ܗ̇ܘ ܡܩܕܘܢܝܐ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܤ ܗ̇ܘ. ܕܗܘܝܐ.܆ ܐܝܟܢܐ ܕܦܫܛ ܕܗܘܐ ܐܦ ܦܘܪܦܘܪܝܘܤ ܗ̇ܘ ܦܝܠܘܤܘܦܐ: ܒܪ ܫܐܡܘܢ ܡ̈ܠܝܢ ܕܡܛܠ ܡ̈ܠܟܐ[1] ܡܩ̈ܕܘܢܝܐ[2] ܕܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܝܠܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܤ[3]: ܘܫܘܪܝܐ ܬܘܒ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܦܛܠܡܘܤ ܐܪܝܕܐܘܤ ܐܚܘܗܝ ܗ̇ܘ ܕܐܡܠܟ ܒܬܪܗ܆ ܢܬܟܬܒ ܒܫܢܬܐ ܕܟ. ܕܝܠܗ̇ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܤ ܗ̇ܘ. ܕܗܘܝܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܠܐ ܗܘܬ ܡܛܠ ܫܘܠܛܢܐ ܗ̇ܘ ܕܡܢ ܡ̈ܠܟܐ ܡ̈ܠܝܢ ܕܐܘܣܒܝܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܡܩ̈ܕܘܢܝܐ ܐܬܟܢܫܬ. ܡܢܝܢ ܕܝܢ ܐܬܬܘܣܦ ܚܕܐ ܫܢܬܐ ܠܟܠ ܠܐ ܦܠܓܐܝܬ܆ ܘܐܦ ܒܡܘܬ[ܗ] ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܤ܆ ܘܐܦ ܫܘܪܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܚܘܗܝ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ. ܕܒܠܘܬܐ ܕܚܕܐ ܫܢܬܐ ܐܬܚܫܒܬ ܒܗ ܒܫܢܬܐ܀ ܐܝܬܝܗ̇ ܕܝܢ ܗ̇ܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܦܘܪܦܘܪܝܘܤ ܕܡܛܠ *ܡ̈ܠܟܐ ܡܩ̈ܕܘܢܝܐ ܕܒܫܢܬ ܟ. ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܤ ܗ̇ܘ. ܕܗܘܝܐ. ܒܬܪ ܐܠܟܣܢܕܪܘܤ ܡܩܕܘܢܝܐ ܡ̈ܠܟܝܢ[4] ܐܪܝ[ܕܐ̈ܘܤ ܗ̇ܘ ܕ]ܐܬܟܢܝ ܒܗ ܦܝܠܝܦܘܤ ܗ̇ܘ ܕܐܚܘܗܝ ܗܘܐ[4] ܐܚ[ܘܗܝ ܕܝܠܗ ܕܐܠܟܣ[ܢܕܪܘܤ܆ ܠܘ ܡܢ ܐܡܗ܆ ܐܬܝܠܕ ܒܢܪ][4] ܠܦܝܠܝܦܘܤ܆ ܡܢ ܦܠܝܢܐ ܗ̇]ܝ, ܕܡܢ ܠܐܪܝܣܐ. ܡ̈ܠܟ[ܝܢ[4] ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܫ̈ܒܥ. ܘܡܬܡܛܠ ܒܡܩܕܘܢܝܐ [ܡܢ ܦ]ܘܠܘܤܦܐܪܟܘܤ ܒܪܗ ܕܐܢܛܝܦܛܪܘܤ܀ ܦ[ܛܠܘܡܐ]ܡܩܐܘܤ[5] ܕܝܢ ܒܪܗ ܕܐܪܤܝܢܘܐ, ܘܠܐܓܘܤ: ܡܢ ܒܬܪ ܫ[ܢܬܐ] ܚܕܐ ܕܪ[ܫܝܫܘ]ܬܐ ܗ̇ܘ, ܕܟܠ ܦܝܠܝܦ[ܘܤ] ܐܬܚܒܛܬ. ܩܤܐܢܕܪܘܤ [ܠܐ] ܒܦ[ܘܦ]ܛ[ܘ]ܤ ܡܬܚܕܪ. ܘܡܟܬܒ ܕܝܢ ܒܩܦܠܐܘܬܐ܆ ܗܠܝܢ .ܢ. ܫ̈ܢܝܢ ܡܕܒ̈ܪܢܘܬܐ܆ ܡ̈ܠܟܝܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ .ܝܕ.܆ ܐܝܟܢܐ ܕܡ̈ܠܟܝܢ ܫ̈ܢܝܐ .ܟ. ܢܬܚܫܒܢ ܠܗ ܒܕܒܪܐ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܝܢ

[1] Puncta plur. minio addita. — [2] Puncta plur. desunt. In marg.: ܗ̇ܢܘܢ ܡܩܕܘܢܝܐ ܡ̈ܠܟܐ ܕܡܛܠ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܤ. ܘܡܢܗ ܠܐܚ̈ܪܢܐ. — [3] Ms. ܕܪܘܤ″. — [4] Ex. Eus. Chron., ed. Schöne, I, p. 160, suppl. — [5] Ms. ܡܩܐܘܤ[ܐ″.

⌈ܡܛܠ ܡܘܢܐ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܘܣܛܝܘܣ* ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ. *2 v°.
ܠ. ܫܘܐܠܐ ܕܡܬܒܥܠ ܒܐܘܠܦܢܗ[1]:

ܘܐܦ ܗܟܝܠ ܠܡܥܒܕ ܠܗܘܢ ܕܦܠܓܝܢ ܒܡܘܢܐ[2] ܗܘ ܕܗܘܦܟܐ ܕܐܝܢܐ ܕܡܠܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܠܐܘܣܛܝܘܣ: ܕܠ. ܫܘܝܢ ܬܠܝܬܝܐ ܘܕܠܐ ܫܠܡܝܢ ܠܩܢܘܡܐ: ܬܪܬܝܢ ܕܦܫܛܝܢ ܒܐܘܠܦܢܗ ܒܡܡܠܠܘܬܐ ܗܝ ܕܒܢܝܫܐ ܕܫܘܐܠ ܗܠܝܢ ܕܒܗ. ܘܐܦ ܕܢܣܒ ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ ܡܦܩܢܘܬܐ ܘܒܪܝܫܝܬ ܒܥܠܝܐ. ܘܕܝܠܗܐ ܕܐܡܪܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܬܠܝܬܝܐ: ܘܐܡܪܝܢܐ ܫܥܒܕܝܢ ܕܡܠܘܬܐ ܩܢܘܡܝܐ. ܘܐܦ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܦܩܕܢ ܐܢܐ: ܐܦ ܗܕܐ ܠܡܥܒܕ. ܕܐܝܟ ܦܫܛܐ ܗܝ ܕܡܠܘܬܐ ܕܗܘܝܐ ܒܢܦܫܢ ܘܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܩܢܘܡܝܐ: ܕܬܢܝܬܐ ܐܝܟ ܬܠܝܬܝܐ. ܐܠܐ ܒܐܝܕܐ: ܐܦ ܒܪ ܒܡܘܢܐ ܕܡܛܠܬܗܘܢ ܐܠܝܐ ܠܥܢܝܘܗ ܗܕܐ. ܘܒܪ ܬܘܢܝܬܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܢ ܫܡܠܝܐ ܫܬܝܩܐ. ܐܬܝܗܘܢ ܗܟܝܠ ܫܪܟܐ ܕܡܛܠ ܗܠܝܢ ܡܟܝܠ.: ܒܪ. ܬܘܢ. ܫܘܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܒܢܝܐ ܕܐܘܣܝܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘܘ [ܕܡܒܪ]ܡܕܝܢܬܐ ܐܡܠܟܘ: ܡܢ ܦܐܪܐܘܣ[3] ܡܠܟܐ ܦܪܡܝܐ ܗܘ ܕܠܘܬܗܘܢ: ܒܪܡܫܐ ܠܡܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܚܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܗܘ ܕܡܫܬܟܚ ܗܘܐ ܒܪܐ ܕܦܠܦܠܘܣ: ܐܡܝܢܐ ܕܐܝܬ ܠܡܥܒܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܕܝܘܪܘܣ ܗܘ ܫܡܥܘܢ ܬܫܒܚܬܐ ܡܫܡܠܝܐ ܡܛܠܬܗܘܢ: ܘܐܦ ܗܟܐ ܕܫܠܡܝܢ ܗܠܝܢ ܢܬܦܫܩܢ ܒܡܘܢܐ ܗܘ ܕܐܘܣܛܝܘܣ: ܒܪ ܡܬܦܫܩܝܢ ܡܦܪܫܝܢ ܒܫܢܬܐ ܗܝ. ܕܠ. ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܠܟܐ ܗܘ. ܕܝ. ܕܦܪܫܘܬܐ: ܡܢ ܒܬܪ. ܩܕܡ. ܫܘܝܢ ܠܩܢܘܡܗ ܕܐܝܬܝܗܘܢ: ܚܕܐ ܩܢܘܡܐ ܐܬܒܪܝܬ ܡܢܗܘܢ: ܘܠܐ ܐܬܡܬܚܝܢ ܒܗ ܒܡܘܢܐ: ܐܠܐ ܐܢ. ܬܦܠ. ܫܘܝܢ

[1] Voces minio scriptae. — [2] Ms. ܒܡܘܢܐ. — [3] Ms. ܦܐܪܐܘܣ.

ܕܘܒܠܐ ܗ̇ܘ ܕܟܗ. ܘܕܐܝܟܢܐ ܙܕܩ ܕܢܬܒܥܐ ܗܘܢܐ ܚܕܬܐ
ܕܠܝ ܘܡܬܬܠܝܬ ܠܗ̇ܘ ܀ ܒܬܪܝܢ[1] ܕܝܢ܇ ܕܢܫܘܐ ܕܐܝܠܝܢ
ܬ̈ܠܡܘܬܐ ܐܝܬ ܗ̣ܘܐ ܒܒܒܠܐ ܗ̇ܘ ܡܕܡ ܘܒܒܠܐ ܕܫܘܠܡܗ
ܕܥܘܢܐ ܒܗܡ ܡܠܡܘܬܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ܇ ܘܠܐ ܐܬܒܗܕ ܐ̈ܬܝܢ
ܡܫܬܠܡܐܢܘܬ ܗ̣ܘ ܐܘܣܒܝܣܘܣ ܀ ܒܬܪ[2] ܗܕܐ ܕܝܢ ܬܘܒ:
ܘܕܐܝܠܝܢ ܐܝܬܝܗܝܢ ܬ̈ܠܡܘܬܐ܇ ܗܠܝܢ ܕܣܝܢ ܒܬܪܝܢ
ܠܒܗܡܢ ܒܗ ܒܥܘܢܐ܇ ܒܒܗܘܢ ܘܠܗܡܒܠܗܘܢ
ܕܬ̈ܠܡܐ ܕܪܘ̈ܚܢܐ ܐܟܫܕܐ ܡܪܢܟܐܝܬ ܚܕ ܠܗܡܒܠ [ܚܕ] ܀
ܒܬܪܝܢ ܕܝܢ ܬܘܒ܇ ܒܫܘܫܘܬܐ ܢܕܝܒܬܐ ܕܢܘܒܠܐ
ܕ ܚ̈ܝܐ [ܕܒܠܫܕܐ] ܡܠܡܘܬܐ ܒܢܝܗ̇ ܘܠܗ̇. ܘܗܒܢܐ ܒܕ
ܗ̈ܠܝܢ ܟ̈ܠܗܝܢ [ܡܬܠܬܐ]ܡܬ̈ܢ ܘܡܬܬ̈ܠܝܢ܇ ܦܫܝܩܐ ܢܗ̣ܘܐ
ܠܝ܇ ܐܦ ܬܘܦܣܗ [ܘܦܫܩܗ[3] ܕ]ܥܘܢܐ ܀[4]

[1] In margine, minio scriptum, ܒ. — [2] In margine, minio scriptum, ܓ. — [3] E. Mich., loc. cit., supplevi. — [4] In margine inferiore : ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ]
ܟܝ ܐܝܟ ܡܟܬܒܘ]ܬܐ ܒܟܪܘܢܘܓܪܦܐ ܕܐܘܣܒܝܣ ܚܕ ܗܘ ܕܐܘܣܒܝܣ [ܩܣܪܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ
ܘܩܕܡ ܗܘ]ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒ[ܪ]ܗ ܒܠܟ ܫܢܝܢ . ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ....

ܕܫ̈ܒܒܐ: ܒܗ̇ ܐܢ̈ܫܘܬܐ ܦ̈ܓܥܬܐ ܗ̇ܠܝܢ ܕܐܫܬܒܪ̈ܝ ܒܝܘܡܐ ܟܠܗ ܗܘ ܕܐܬܚܒܫ ܒܒܝܬ ܚܒܘܫܐ ܘܒ̈ܢܝܐ ܗ̇ܝ ܕܒܝܘܡ: ܘܫܠܡܬܗ̇ ܒܗ̇ ܠܗܕܐ [ܐܝܟ] ܕܦܘܪܢܝܬܐ ܪܒܬܐ ܢܝܢܘܐ ܡܢ ܒܪܘ ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ .ܕܝ. ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ: ܘܡܢ ܗܝܕܝܢ ܘܥܕܡܐ ܠܗܫܐ: ܠܐ ܐܢܫ ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܡܬܦܣܘ ܥܠ ܡܘܢܐ ܗ̇ܘ ܕܒܝܘܡ: ܠܒ̈ܢܝܐ ܗ̇ܠܝܢ ܕܒܬܪܢ ܘܠܡܗܝܡܢ̈ܐ ܗ̇ܢܘܢ ܕܒܗܘܢ. ܕܗ̇ܠܝܢ ܐܒܝܕܐ ܐܬܢܫܒܬ ܕܐܬܝܬܝܗ̇ ܘܐܠܝܨܬܐ. ܕܠܐ ܐܫܟܚܘ ܕܠܐ ܪܘܫܡܐ ܠܡܘܟܪ̈ܢܐ ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܗܝܕܝܢ ܘܥܕܡܐ ܠܗܫܐ: ܒܟܠܗ ܒܝܬ ܕܐܠܗܐ ܕܒܒܒܝ ܘܣܠܩܐ ܦܣܦ. ܐܠܐ ܐܒܕܟܐ ܕܗ̇ܘ ܪܚܡ ܡܘܢܐ ܕܦܫܝܟܐ ܕܘܟ̈ܝܐ: ܘܣܓܝ ܒܗ ܟ̈ܦܣܘܣܬܐ ܦ̈ܘܟܪܢܐ ܕܗܝܕܝܢ:[1] ܘܦܩܕ ܒܗ ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܟ̈ܠܒܘܬܐ ܚܕܐ ܠܡܩܒܠ ܚܕܐ ܡܢ̈ܟܐܝܬ: ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܐ ܦܫܝܩ ܠܡܐܠܦ ܠܗ̇ܢܘܢ ܕܦܓܥܝܢ: ܕܐܝܠܝܢ ܒܢܝܢ ܐܝܠܝܢ ܐܬܬܣܝܡܘܢ. ܐܢ ܟ̈ܠܒܐ ܒܗ̇ ܐ[ܬ]ܬܣܝܡܘܢ ܐܘ ܪ̈ܫܡ ܫ̈ܠܐ: ܘܐܢ ܐܢ̈ܫܝܢ ܫ̈ܒܝܒܐ ܐܘ ܟ̈ܢܫܬ[ܒܢܐ] ܐܘ ܡܢ ܗ̇ܢܘܢ ܕܐܝܟܢ ܕܗ̇ܘ ܒܒܕܝܢ ܡܬܬܢܝܚ ܗܘܢܐ ܐܦ ܐܢܐ ܒܗ̇ ܒܪܒܘܬܐ ܐܦܫܝܩ ܡܘܢܐ ܚܕܬܐ ܡܢ ܫܢܬܐ ܗ̇ܝ .ܕܝ. ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ܀ ܕܢܒܫ ܠܒ̈ܢܝܐ ܗ̇ܠܝܢ ܕܒܬܪܢ. ܘܐܦܪܘܪ ܒܗ ܡܢ̈ܟܐܝܬ ܚܕܐ ܠܡܩܒܠ ܚܕܐ: ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܟ̈ܠܒܘܬܐ ܗ̇ܠܝܢ ܕܒܗ ܟ̈ܬܬܐܝܬܝܢ܀ ܗ̇ܠܝܢ ܒܗ̇ ܕܡܬܝܒܝܢ ܠܝ ܢܦ̈ܠܐ ܕܘܟ̈ܝܐ ܕܡܘܟܡܬܗܝܢ܀ ܘܠܡܘܟܪܢܐ ܕܐܣܛܒܪܘ ܒ̈ܝܢܐ ܕܒܠܝܒ܀ ܘ̄ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܬܪ ܒܠܝܒ ܡܬܛܒܥܝܢ ܗܘܘ ܒܐܝܕܐ ܕܗ̇ܝ ܐܘ ܡܬܩܪ̈ܬܐ ܐܘ ܢܨܚܢܬܐ ܀

ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܐܠܝܨܐ ܕܗ̇ܠܝܢ ܕܡܢܕܡ ܗܘܐ ܫ̈ܒܝܩܝܢ ܢܦܩܘܢ ܢܦܫܡ ܘܢܛܠܒ. ܐܝܬܐ ܕܗܒܝܢ ܗܠܝܢ ܢܐܟܪ ܘܢܫܘܐ ܡܕܡܟܐܝܬ. ܐܝܬܝܗܝܢ ܕܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܬ̈ܒܝܢ ܘܫ̈ܒܝܩܝܢ ܡܕܡܟܗܝ ܕܡܘܢܐ ܗܠܝܢ܀ ܡܕܡܟܐܝܬ[2] ܟܕ ܡܛܠ ܫܘܠܡܐ ܕܡܘܢܐ ܗ̇ܘ ܕܐܘܣܟܝܣܘܣ: ܘܡܛܠ ܒܟܝܘܬܐ ܕܫ̈ܢܝܐ

[1] In marg. sinistro : ܡܢ ܐܝܡ ܕܒܛܠ ܚܡܝܠܐ .ܝܪ. ܕܩܘܣ[ܛܢܛ]ܝܢܘܣ ܕܐܘܛܘܟܠܡ ܟ̈ܡܝܠܐ. ܘܒܕܐ.. — [2] In marg., minio scriptum, J.

ܘܪܘܚܬܐ ܕܡܢ ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܕܐܬܐܡܪ: ܕܐܒܪܗܡ ܪܫ ܐܒܗ̈ܬܐ ܘܕܝܠܝܕܘܬܗ ܒܪ ܒܢܝ̈ܢܗ ܘܕܐܘܪܘܦܗ ܕܟ̈ܠܕܝܐ ܕܡܣܩܐܘܣܝܐ: ܒܕܡܘܬܐ ܠܚܣܝܘܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܡܗܝܡܢ ܕܡܘܣܛܐܦܢܘܣ ܘܫܢܐ ܟܠܕܝܐ ܕܪܘ̈ܡܝܐ: ܒܪ ܒܢܬ ܬ̈ܠܚܘܬܐ ܦ̈ܠܓܝܬܐ ܐܬܬܐ ܐܬܠܒܟܬ: ܟ̈ܠܗܘܢ ܗ̈ܠܝܢ ܕܒܐܘܪܘܦܐ ܘܒܠܒܘܐܝ ܘܒܐܣܝܐ ܢܒܬܐ ܐ̈ܬܠܦܝܢ: ܕܒܠܒ̈ܪܐ ܐܚܪ ܐܝܟܐ ܘܕܐܬܘ̈ܪܝܐ: ܘܕܡܣܩܐܘܣܝܐ. ܘܕܐܪ̈ܡܝܐ ܘܕܐܬܢ̈ܝܐ: ܕܝܚܕܝܐ ܒܢܬ ܘܕܐܦܠܘܦܠܝܐ: ܘܕܠܝܦܢ̈ܝܐ ܗ̇ܢܘܢ ܕܒܬܪܟܝ ܪܘ̈ܚܝܐ: ܕܟܝ̈ܪܝܐ ܘܕܟ̈ܠܟܝܐ ܘܕܠܘܪ̈ܝܐ ܘܕܩ̈ܪܩܢܝܐ: ܘܗ̈ܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܢ̈ܫܘܬܐ ܕܒܬܪ ܗܠܝܢ ܒܢܬ ܬܘܝܐ ܐܝܒ̈ܪܝܢ: ܕܒ̈ܡܣܪܘܝܐ ܐܚܪ ܐܝܟܐ ܘܕܩܘܦܪ̈ܝܢܝܬܐ ܘܕܠܐܦܩܐܕܐܟܬܘܒܝܐ: ܘܗܠܝܢ ܬܘ[ܒ ܕܒܬܪ] ܒܬܘܬܗ ܕܐܠܟܣܐܢܕܪܘܣ ܚܢܝܐ ܐܬܦܠܓܝ[ܘ ܥܠ ܐܦܛܘܦܘܣ] ܘܣܘ[ܦ]ܪܝܐ ܘܐܣܝܐ: ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ ܠܒܠܒܘܬܐ ܗܕܐ [ܕܪ̈ܘܡܝܐ] ܕܡܢ ܣܠܘܩܘܣ ܡܐܣܐ ܘܐܢܛܝܓܘܦܘܣ ܦܝܠܝܦܘܣ ܣܐܒܐܣܦܘ[ܣ ܘܡܠܟܐ ܕܒܬܪܗ] ܠܗ ܠܡܘܣܛܐܦܢܘܣ ܘܟܢܐ: ܒܪ ܦܪܫ ܒܢܬ [ܘܗܘܐ ܠܒܢ̈ܝܐ][1] ܕܠܗܘܢ ܟ̈ܠܝܕܘܬܐ ܕܫ̈ܢܝܐ: ܘܢܘܗ̇ ܠܒ[ܢ̈ܝܐ ܕܗܘܝܕܝܐ][1] ܘܫܪܘܝܐ ܘܠܫܪܝܐ ܘܟܦܠܠܐ ܕܒܠܝܕܐ ܒܝܘܡ[ܬܐ: ܘܥܒܝܕ ܥܒܕܘܢ][2] ܚܘܡܕܝܐ ܒܦܪܫܐܝܬ ܕܦܘܒܘܪܬܐ ܕܢܕ[ܝܪܐ ܕܒܠܬܐ][2] ܘܕܒܪܒ ܫܠܘܬܐ: ܘܕܒܐܢܪܐ ܘܟܢܐ ܐܬܝܕܒܘ ܒܠ[ܚܝܕ ܒܢ ܣܢܝ̈ܐ][2] ܘܡܒܬܪ̈ܝܬܐ ܗ̈ܠܝܢ ܕܒܠܝܕ ܒܒܪܟܐ ܐܝܫܬ[ܟܘܚܘ: ܘܦܠܘܣܘܦܐ][2] ܘܦܘܐܣܛܐ ܗܠܝܢ ܕܠܘܬ ܬܘܝܐ: ܬܘܒ ܕܝܢ [ܘܬܫܥ̈ܝܬܐ ܕܠܒ̈ܢܝܐ][2] ܘܬܫ̈ܥܝܬܐ ܗܠܝܢ ܕܒܬܪܦܝܠܒܒ ܠܘܬ[ܗܘܢ. ܘܡܕܒܪܐ ܘܡܫܝܚܝܐ][2] ܕܥܒܕܝܢܐ ܗ̇ܢܘܢ[3] ܕܒܬܬܐܣܝܢ ܫܒܚ[ܬܐ ܒܝܘ̈ܬܐ][4] *ܘܬܘ̈ܬܒܬܒܝܐ ܕܠܘܬܗܘܢ. ܘܫܝܢܐ ܕܬܒ̈ܝܢܬܐ ܘܡܬܢܨܠܝܬܢܬܐ[5]

* 2 r°.

[1] E Michaelis Syri chronico, ed. Chabot, p. 127, suppl. — [2] E Mich., p. 128, suppl. — [3] Ms. ܗܘ̈. — [4] In marg. inferiore : [ܫܒܚܐ] ܡܘܬܒܐ. ܐܚܝܕ ܒܫ̈ܡܝܐ ܗܘ ܕܡ ܐܚܕܘܗܝ ܘܡܫܟܚܘ] ܚܣܝܘ ܒܢܝܢ ܒܪܝܟ ܡܕܡ. ܢܘܚܐ ܕܩܕܡܝ[ܢ]ܠܐ[ܢ] ܗܘ ܡܢܗ ܀ [ܕ]ܘܡܣܛܐܦܢܘ[ܣ]. — [5] Superscriptum ܘ.

ܡܟܬܒܢܘܬ ܙ̈ܒܢܐ ܕܝܥܩܘܒ ܐܘܪܗܝܐ ⁘[1]

Brit. Mus. Add. 14, 685 fol. 1 v°.

ܡܟܬܒܢܘܬ ܙ̈ܒܢܐ ܕܒܬܪ ܗ̇ܝ ܕܐܘܣܒܝܘܣ ܩܐܣܪܝܐ. ܕܡܥܒܕܐ ܠܝܥܩܘܒ ܪ̇ܚܝܡ ܥܡܠܐ:[2]

ܒܬܪ ܐܘܣܒܝܘܣ ܗ̇ܘ ܕܦܐܡܦܝܠܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܐܣܪܝܐ ܗ̇ܝ ܕܣܛܪܐܛܘܢ ܕܒܦܠܣܛܝܢܐ. ܒܬܪ ܡܟܬܒܢܘܬ ܙ̈ܒܢܐ ܗ̇ܝ ܪ̇ܟܬܐ ܘܡܥܠܝܬܐ ܘܦܫܝܛܬܐ ܒܝܢ ܒܠܚܘܕ ܢܝܫܘܬܐ ܘܫܦܝܛܘܬܐ: ܘܒܝܢ ܒܠܚܘܕ ܫܢ̈ܝܬܐ ܐܝܟ ܕܒ̈ܪܝܐ ܠܡܫܚܐ ܠܡܒܝܢܐ ܘܠܡܒܕ̈ܪܘ ܠ̈ܒܢܐ ܕܒܗ ܪܘܡܝܐ: ܘܒܗ ܒܗ̇ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܠܡܒܝܢܐ ܕܫ̈ܢܝܐ ܘܠ̈ܒܢܐ ܘܠܫ̈ܢܝܬܐ ܕܒܗܘܢ: ܒܗ ܐܝܟ ܪܝܫ ܦܘܠܓܗܘܢ ܒܡ̈ܠܐ ܠܫܢܬܐ ܡܢܒܥܬܐ ܕܫ̈ܢܝ ܐܝܟ ܕܡܢ ܗܘ ܐܟܐ ܡܢܒܥܐ ܕܫ̈ܢܝܐ: ܘܡܢܒܥܐ ܠܫܢܝܗ ܦ̇ܠܓܐ ܕܬܪܝܢ ܕܐܬܘܪ̈ܝܐ ܗܘ ܕܒܢܐ ܠܫܢܝ: ܘܡܢܒܥܐ ܠܐܘܪܦܝܘܣ ܦ̇ܠܓܐ ܕܬܪܝܢ ܕܣܢܩܘܣܝܐܘ ܗ̇ܝ ܕܒܐܠܦܐ ܐܬܪܐ ܗܘ ܕܫ̈ܢܝܐ: ܡܢ ܒܬܪ ܟܠ ܗܢ̈ܝܐ ܕܚܫܒܐ ܦܠܓܝܢ ܕܠܗܬ ܫܢ̈ܝܐ: ܘܡܢ ܦ̇ܠܓܐ ܕܬܫ̈ܢܝܬܐ ܦ̇ܠܓܢ̈ܝܬܐ ܘܐܬܘܪ̈ܢܝܬܐ ܘܐܦܪ̈ܝܩܝܬܐ: ܘܐܝܬ ܠܗ ܬܘܒ ܐܝܟ ܫܢ̈ܝܬܐ ܕܢܝܪ ܬܝܬܐ

---

[1] Inscriptionem addidi.

[2] In marg. superiore : ....ܘ..............ܓ....ܘ...............ܝ.. ......ܕܚܘܫܒܢܗܘܢ ܕܠܐܟܣܢܝܐ ⁘ ܟܘܢܫܗ ܡܥܢܝܬܐ ܢܗܘ ܡܢ ܒܟܠ ܒܝ In marg. dextro : ܐܣܟܡ[ܝ]: ܫܢܝܐ .ܠ.. ܘܡܠܐܘܗܝܗ ܐܦܝܠܠ ܒܝ ܐܣܟܡ ܡܬܚܐ ܝ̈ ⁘ [ܦܢ̈ܝ]:[ܘ]ܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܝܬ ܕܐܠܟܣܢܕ[ܪ]ܝ[ܐ] ܐܬܐ ܒܒܝܬ ܐܣܦܪܐ (sic) ܐܬܠܘܢܝ ܗܘܐ ܗܘܐ ܩܠܝܠ ܗܝܘܢܝܐ. ܗܘ ܕܒܝ ܐܦܝܣܩ ܢܐܫܗ ܒܡܫܠܡܢܘܬ (sic) ܐܦܘܕ ܒܡܫܠܝܐ [.ܝܓ . ܕܢܕܘܦܠܐ ....] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ⁘ ....ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܡܫ. ܕܒܝܬܐ ܕܠܐܟܣܢܕܪܝܐ ܡܢ ܠܐܟܣܢܕܪܘܣ ܫ̈ܢܝܐ [.ܠ........................... [...

ܕܢܣܪܘܢ ܒܒܝܬܗ.[1] ܘܟܕ ܢܦܩ ܐܣܛܪܛܝܓܘܣ ܘܐܬܐ ܠܒ [ܠܒܝܬܗܘܢ ܠܟܠܗ ܗ̇ܘ][2] ܒܟܠܗ̇ܘܢ. ܘܟܠܗ ܡܠܟܘܬ ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܣܛܪܛܝܓܐ ܡܝܬ. ܘܐܡܠܟܘ[ܗܝ ܒܬܪܗ] ܡ[ܠ]ܟܐ[ܠ ܬܘܢܝܣ][3] ܕܡܣܩܘܪܐ ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܘܥܣܪܝܢ ܡܠܟܐ. ܐܡܪܝܢ [ܐܢܛܝܘ]ܟܘܣ ܕ[ܦܪ]ܣܘܦܝܐ ܒܬܪܗ ܕܣܘܦܘ[ܣ]ܝܐ[2] ܗܘ ܐܡܒܬܗ ܠܐܣܛܪܛ[ܝܓܘܣ] ܐܝܬܘܗ̇ܝ ܐܡܠܟܐ ܕܢܒܠܘܢ [ܠܘܩܘܗܝ ܥܠ ܕܘܡܝܐ ܒܡܝܬܐܠ ܒܠܒܗ̇].[2]

ܘܒܐܬܪܗ ܐܡܪ[4] [ܕܒܝܬܐ ܐܠܦ ܘܡܐܬܝܐ ܘܡܢܝܢ ܘܬܠܬ ܘܬܠܬ ܗܘܬ ܐܘܠܡܦܝܐ ܕܡܬܒܝܬܐ ܠܝܘܢܝܐ ....

[1] Ms. ܒܣ̇ܣܗ. — [2] E Mich., l. c., suppl. — [3] Litterae nonnullae hic scriptae et deletae sunt. — [4] Cetera desunt; uncis inclusa e Mich., p. 494, supplevi.

ܠܗ ܠܠܛܘܪܐ[1] ܒܪ ܡܠܟܐ ܠܗܿ،[2] ܕܡܠܟܘ ܠܕܘܒܪܬܐ ܗܿ، ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗܿ[3] ܗܘ ܣܘܣܝܐ ܕܝܠܗ. ܘܒܪ ܡܫܡܠܝܗ ܠܫܘܠܡܗ ܡܢ ܗܿܘ ܒܪܕܝܗ ܡܛܠܗ ܠܗܿܘ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܪܟܒ[4] ܣܘܣܝܗ ܘܒܪܕܝܗ ܥܠ ܐܘܪܚܐ ܘܒܪܘܚ. ܘܬܪܝܢ ܠܐܢܛܝܘܟ. ܘܡܛܐ ܘܡܛܠܬܗ ܠܡܕܝܢܬܐ[ܗ] ܐܡܪܝܢܐ ܕܒܗܿ ܕܡܛܠܬܗ ܢܣܒܝܢ ܗܘܐ ܒܢܬ ܐܡܘܪܐ. ܘܢܦܩ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܒܗ ܐ[ܢܫ] ܕܢܫܘܗܝ. ܘܐܫܬܒܠ ܪܗܛܐܝܬ ܘܐܙܠ ܠܐܬܪܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ ܘܫܪܝ ܡܟܣܣ ܘܡܛܠܝ[ܢ] ܘܒܐܝܢ ܠܟܠ ܕܡܟܝܢ ܒܫܠܡܗ. ܘܗܘܐ ܫܒܝܐ ܡܕܡܪܐ ܕܒܟܪܐ ܗܘ ܗܘܐ ܫܘܪ[ܝ]ܐ ܕܡܫܝܚܝܘܬܐ ܗܿ، ܕܫܦܠܬ ܒܠܒܟܐ. ܘܡܛܝܢ ܗܿܘ، ܒܫܡܗ ܢܘܢܐ ܕܚܣܝܬ ܐܠܦ ܘ[ܡܟܐܐ] ܘܡܟܐ .[..][5] ܘܡܢ ܗܢܐ ܒܟܢܟܐ ܒܪ ܐܫܬܒܚܬ ܗܘܬ ܗܘܐ ܠܫܢܝ ܒܪ ܫܒܩ ܒܫܘܠܝܐ ܕܒܐܬܪܐ ܕܐܪܡܢܝܐ [ܡܕܝܢ][6] ܗܘܐ ܘܦܩܕ ܐܘܪܚܬܐ[7] ܐܫܬܒܠ ܡܗܪܡܐܝܬ ܘܐܬܐ ܢܦܩܗ ܠܡܕܝܢ. ܘܐܬ[ܢܣܒܘ] ܬܪܝܨܘܬܗ ܥܠ ܒܝܘܬܐ ܘܐܒܕܝܗ ܕܠܒܟܐ. ܘܗܘܘ ܕܡܬܒܪܝܢ ܒܐܬܪܘܬܐ ܕܦܠܣܛ[ܝܢܐ] ܘܪܘܫܪܝܐ ܘܕܦܘܝܫܝ. ܒܪ ܒܢܝܢ ܘܡܒܘܡܕܝܢ ܘܡܛܠܝܢ ܒܠܗ ܡܠܟܐ ܗܿܘ ܘ[....] ܦܬܪ ܫܠܝܐ ܘܫܒܪܐ. ܗܘܐ ܗܘ ܪܫܟܐ ܕܒܢܘ ܫܡܝܢܬܗ. ܘܦܪܫ ܘܐܙܠ ܠܐܬ[ܪ]ܐ [ܕܫܘܪܝ.][8] ܘܡܕܒܪ ܐܙܠ ܠܐܢܛܝܘܟ[9] ܘܒܝܬܐ ܫܘܪܐ ܠܫܡܝܐ ܒܠܝܐ ܕܒܗܿ.

ܘܡܫܝܚܬ ܐܠܦ ܘܡܟܐܐ ܘ]ܒܫܪܝܢ ܘܬܬܪܝܢ ܡܒܝܬ ܫܘܦܪܐ ܒܠܒܟܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ[10]. ܘܐܡܠܟܘܗܝ ܒܬܪܗ ܥܠ ܪ̈ܘ[ܡܝܐ ܐܘܛܘܪܝܣ ܒܪܐ ܕܝܠܗ. ܡܬܐܡܪܐ ܓܝܪ ܕܗܿܘ [ܫܘܦܪܐ] ܡܢ ܒܒܠܐ ܗܘܐ ܕܦܪ̈ܝܣܐ. ܘܡܒܝ[ܪ]ܬ ܫܒܩܐ ܢܘܚܝ ܕܐܡܠܟܘ ܐܘܛܘܪܝܣ ܥܠ ܪ̈ܘܡܝܐ.[11] ܐܬܒܢܝܘ ܘܐܬܬ ܫܘܦ[ܪ]ܐ ܠܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ

[1] Vox supra lineam scripta. — [2] Ms. ܗܿܒ. — [3] Ms. ܒܗ. — [4] Ms. ܘܪܟܒ. — [5] Vix aliter supplendum. — [6] E Mich., l. c., suppl. — [7] Hic ܘ scriptum et deletum est. — [8] E Mich., p. 493, suppl. — [9] Ms. ܠܐܢܛܝܘܟܝ. — [10] Puncta plur. desunt. — [11] Ms. hic iterum inserit ܫܒܩܐ ܢܘܚܝ.

ܒܒܕܗ ܡܠܟܐ ܒܡܓܕܪ.[1] ܘܠܒܥܠܕܒܒܐ [ܡܐܒܘܢ] ܐܡܝܢ ܥܠ ܒܩܘܪܒܐ. ܘܦܩܕ ܕܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܡܘܫܒܕ ܗܘ ܢܗܘܐ ܡܠܟܐ. [ܘܠܗܐܡܝܢ] ܒܪܗ. ܐܡܝܢ ܒܡܒܥܘܬ ܥܠ ܥܠܡܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܚܝܪܬܐ ܘܕܡܒܪܒܪܐ. ܟܕ ܝܠܕܐ ܠܗ [ܕܒܗܕܐ] ܥܠܬܐ ܥܠܬܐ ܡܪܬܐ ܐܪܒܥ ܒܫܢܝܗܘܢ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܐܒܘܗܘܢ. ܥܒܪ ܡܐܒܘܗܝ ܐܚܝܢ[ܕܝܐ] ܠܘܬ ܡܘܫܒܕ ܐܚܘܗܝ ܗܘ ܕܡܡܠܟ ܗܘܐ ܒܬܪ ܐܒܘܗܝ ܕܢܥܒܪ ܠܗ ܒܒܥܘ ܘܡܘܬܪܐ [ܕܥܡܗ] ܠܗ ܐܒܘܗܝ ܡܠܐܟܐ ܕ̈ܒܘܢ ܢܠܒ ܗܘ ܕܐܡܠܟ ܐܚܘܗܝ ܡܕܒܪܐ. ܘܢܥܒܪ ܠܗ ܐܦ ܠܐܚܘܬܗ. ܘܠܐ ܢܓܥܐ. ܐܠܐ ܕܝ̈ܓܐ ܗܘܐ ܕܢܓܕܝܘܗܝ ܠܘܬܗ ܒܕ ܐܝܬ ܗܘܐ ܢܠܐ ܒܠܒܗ. ܡܛܠ ܕܒܓܪ ܥܠ ܡ̈ܕܡܐ ܕܗܘܢ ܠܗܘܢ ܐܒܘܗܘܢ. ܘܢ̈ܓܐ ܕܢܡܠܟܝ ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܢܠܝܗ ܒܬܪܗ. ܘܗܘ ܗܘܐ ܚܒܠܬܐ ܕܡܪܒܐ ܕܢܦܠ ܒ[ܪ]ܚܡܬܗܘܢ. ܘܡܢ ܗܕܐ ܥܠܬܐ ܐܬܒܥܬܘ ܠܡܪܒܐ ܕܠܗܡܒܠ [ܣܕ̈ܪܐ]. ܘܠܚܪܬܐ ܐܬܩܛܠ[2] ܡܘܫܒܕ. ܒܝܕ ܡܒܥܕܢܘܬܐ ܕܦܗܪܝ ܒܪ ܫܘܡܝܢ. ܩ̈ܐܝܕ ܐܝܟ ܕܡܬܗܪܐ ܗܘܐ ܕܝܕܝܪ. ܘܒܕ ܐܬܝܕܥܬ ܠܒ̈ܝܢܫܐ ܕܢܦܠܬ ܡܪܬܐ ܒܝܢܬ ܗܠܝܢ ܐ̈ܚܐ ܒܫܪܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܢܦܠ ܐܓܘܫܝܐ ܘܒܘܠܒܠܐ ܒܒܡܠܟܐ. ܘܚܠܝܫ ܐܢܝ ܕܡܫܒܕ ܗܘܐ ܦ̈ܐܙ ܘܫܪܟܐ ܘܡܓܝܘܣ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܥܠܬܐ ܘܫܘܪܝܐ ܠܗܕܐ ܐܝܟ ܕܡܬܗܪܐ ܒܒܪ ܩܘܠܝܒܝܐ. ܗܢܐ ܕܡܛܠ ܐܣܦܩܝܣ ܘܩ̈ܛܠܐ ܕܒܓܕ ܒܫܡܝܫܛ. ܚܒܝܫ ܗܘܐ ܒܩܠ[ܝ]ܩܘܣ[3]. ܘܒܕ ܡܥܒܕ ܠܗ̇ ܕܗܘܬ ܒܝܢܬ ܗܠܝܢ ܐ̈ܚܐ ܡܘܫܒܕ ܘܒܒܕܐܠܗ. ܫܠܚ ܠܐܢܫ ܡܢܒܡ. ܕܢܬܐ ܠܗ ܩܘܩܣܝܗ ܘܩܝܫܒܝܣܘܗܝ ܒܚܝܕܐ ܡܢ ܫ̈ܒܬܐ ܕܐܝܬ ܒܡܠܫ″. ܘܐܬܒܕ ܗ̇ܘ ܡܢ ܪܒ ܐܩܫ̈ܢܪܐ ܕܢܦܩ ܢܣܒܪ ܠܗ ܠܢܡܟܐ. ܘܥܒܪ ܒܒܡܗ ܐܝܟ ܕܦܪܘܗܝ ܘܐܪܡܝ ܒܗ ܫܠܬܐ. ܘܒܕ ܢܦܩ ܠܐ ܓܛܠ ܕܢܓܪܓܪ[4]

[1] Ms. ܒܓܪ″. — [2] Hic litterae ܘܦ scriptae et deletae sunt. — [3] Ms. ܢܩܘܣ″. — [4] Ms. ″ܢܓܪܓ.

.... ܡܢ] ܡܠܟܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܒܢܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ″[1]
ܬܠܬܝܢ ܒ[ܓܘܒܪ]ܢ [ܡܛܠ ܒܠܬܐ ܕܓܘܒܝܢܐ. ܘܡܢܕܪ]
ܒܬܪܗܘܢ ܕܢܦܪܐ ܐܝܟ ܠܚܝܐ. ܘܒܪ ܠܐ ܐܬܘ. ܐ. . .
.......................ܘ ܠܗܘܢ. ܘܗܢܘܢ[2]
ܒܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܘܩܢܘܡ[ܗܘܢ ....
...] ܠ.ܘ ܘܐܦܠܘܢ ܐܦ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܒܪܬܐ ܢܗ[ܪܝܐܬ
ܘܒܪܘ ܠܗܘܢ ܬܪܝܢ ܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ″ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܦܘ[ܠ][3] ܠܘ[ܒ]ܢܝܐ
ܘܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܬܐܘ[ܦܘܠܝܣ ܕܗܝ ܕܢܐ ܩܪܝܐ ܕܐܘܣܒܝܐ.
ܘܒܪ ܐܣܟܠܦܘ[3] ܦܠܦ[ܠ″] ܘܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ″ ܕܡܛܪܘܦܘܠܝܢ ....
.... ܠܒܠܗܘܢ ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܐ″
.... ܐܠܐ[4]
* 39 r°. ܐܡܪ] .....*.............................
.... ܦܠܓܐ[5] ܗ̈ܝ] ܒܟܘܡܗܝ ܘܐܬܬܐ]ܘܝ .
ܒܗ ܡܪܘܒܐ. ܘܡܢܗܝܢ ܐܬܒܢܝܘ ܡܢܗܘܢ][5] ܕܬܪܬܝܢ ܕ[ܓܒ̈ܐ
ܗܢܘ] ܡܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܠܦܘ[ܗ]ܝ[6] ܘܢܟܠܗܘܢ، ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ
ܪܫܐ ܠܗ ܐܘܒܢ ܦܠܦܪ″ ܕܒ ܐܣܛܦܢܘ ܒܠ] ܐܠܗܐ
ܘܒܠ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕ[ܒܪܬܐ]. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܐܬܩܒܒܬ
ܘܐܣܬܬܬܝ[7] ܡܪܘܣܘ ܕܠܗܘܢ. [ܐܢܒܝܐ] ܕܢܗܘܘܢ ܕܒܪܐ
ܘܣܦܢܐ ܠܕܒܬܐ ܘܡܫܝܚܝܐ ܕܢܦ̈ܫܬܗܘܢ. ܘܡܢܗܝܢ ܡܢ،
ܗܘ ܕܗܘܐ ܐ[ܒܪܗܡ][5] ܕܢܒܒ ܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ″ ܪ̈ܘܡܝܐ ܒܢܬ ܘܕܠܐ
ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܐ. ܘܢܫܕܪ ܐܝܟ ܐܛ[ܠܣ] ܕܐܬ[ܦ]ܢܐ ܕܢܐܠܘܢ[8]
ܘܢܬܒܪܒܘܢ ܒܐܬܪܐ] ܘܢܣܒܠܘܢ ܠܡܪܕܢܬܐ
ܕܒܝܫܬܐ ܀
ܘܒܐܝܕܝܢ ܐܕܪ ܕܢܫܬ ܐܠ[ܦ]ܐ ܘܡܐܐ[9] ܘܡܣ[ܦܪܝܢ
ܕܝܘܢܝܐ] ܢܫܬ ܗܪܘܢ ܦܠܠܟܐ. ܒܦܠܣ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܒܒܘܪܣ. ܒܪ ܐܡܒܠܝܘܣ ܩܫܝܫܐ .ܒܦ.. ܘܦ[ܠܠܦ
ܠܡܠܒܘܬܐ] ܠܬܠܬܐ ܒܢܝ̈ܗܘܢ. ܠܡܘܢܒܪ ܒܪܗ ܕܘܒܢܒܪܐ

[1] Puncta plur. desunt. — [2] Ms. ″ܟܘܘ. — [3] E Mich., p. 491, suppl. — [4] Lectio incerta, forte ܐܠܐ vel ܠܠܐ. — [5] E Mich., p. 492, suppl. — [6] Superscriptum, ut videtur, ܒܫܒܘ. — [7] Ms. ″ܬܬܠܐܘ. — [8] Littera ܪ in ܐ perperam correcta est. — [9] Ms. habet punctum post vocem.

ܫܘܪܒܐ ܘܒܦ[ܠܓ]ܘܬܗ̇¹ ܠܒܪܘܝܘܬܐ ܕܐܒܘܗ ܕܩܘܪܝܩܘܣ.
ܘܐܬܒܝܫܘ ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܐ″ .... ܐ.. ܠ̈ܡ
ܒܫܢ̈ܝܗܘܢ² ܗܘܘ ܠܗܘܢ″ ܘܫܢܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܘܣ[ܝܦ]ܘ [ܐܦ
ܗܘ] ܠܗ̇ ܗ̇ܘ ܐܒܣܢܝܐ ܒܥܘܠܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ
ܐܬܡܪ،³ ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ. ܘܒܬܪܗ [ܐܢܦܘܪܐ ܕܒ[ܦ]ܠܐ⁴
ܟ̈ܠܐ ܕܪܘܫܥܐ ܘܕܬ̈ܥܒܕܢ ܡܛܠܠܐ: ܘܩܪܒ ܘܢܣܒܗ̇
ܠܗܪܘ ܟܠܒ̈ܐ [ܕܡܟܠܝܢ] ܒܗ̇ ܒܟܠ ܡܘܪܝܐ″. ܐܠܐ
ܒܪܡ ܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܕܒܟܠܝܢ ܒܚܝܠ ܠܗ ܟܠ ܦܘܪܥܢܐ
ܕܐ[ܬ]ܠܝܢ [ܕܐܬܒܥܝܢ] ܠܗ ܒܥܘܢܫܐ ܗ̇ܘ ܕܐܬܚܫܒ،
ܟ̈ܐܢܐ، ܫܠܝܚܘܗܝ، ܡܢ̈ܫܐ⁵ ܠܗ ܒܢܬ .... ܗܘܬ ... ܗܘ.⁶ ܕܗܘܐ
ܐܝܟ ܒܟܒܘܢ ܐܝܟ ܒܕܘܟܐ ܠܫܘܠܛܢܗ ܕܠܒܟܐ....
...... ܗܘ ܡ̇ܢ ܩ[ܦ]ܪ،″.] ܐܠܐ ܒܪ ܐܫܬܪܝ ܒܬܪܗ. ܐܬܡܟܠ
ܒܫܢܐܝܬ ܘܒܪ̈ܚܡܬܐ .... ܘܡܬ[ܒ]ܠܝܢ] ܗܘܘ
ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ، ܒܗ̇ ܒܐܢܦܘܪܐ ܕܡܛܠ ܠܗ ܠܗܝ [ܐܦܝܣ″
ܒܪ]ܡ ܕܒܬܫܡܪܐ ܫܒܩ[ܘܗ]⁷ ܕܟܠ ܐܬܪܐ ܐܬܪܐ ܕܐܪ̈ܟܢܐ⁸
ܒܗܠܝܢ ܗܘܐ. ܗܢܐ ܕܟܠܬܐ .... ܐ... ܠܫܐ ܫܪܐ ܕܒܪ
ܒܒܢܝܢ ܒܗ ܒܐܬܪܐ ܗ̇ܘ ܘܬܪܝܢ ܡܢ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ، ܕܢܦܠܘ
[ܒܠܝܗܘܢ ܠܦܬܟܪܐ]⁷ ܡܛܠ ܕܢܣܒܘ ܒܒܘ̈ܕܝܘܬܐ
ܕܪܒܝܢ ܗܘܘ ܘܒܟ̈ܬܒܝܗܘܢ ܕܒܠܝܢ. [ܘܡܛܠܘ
ܬܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ ܘ]ܫܪܘ ܫܠܝܚ̈ܘܗܝ ܒܐܘܪܚܐ. ܘܠܗ̇ ܠܗܕܐ
ܐܫܬܘܚ̇ ܒܪ. .ܐ [ܘܐܬܒܪܝܢ ܗܘܘ⁷ ...... ܕܗ]ܘ ܦܛܪܘ
ܐܦ ܐܢܫܐ ܦ̈ܬܓܡܐ ܘܫܪܝ ܒܠܝܗܘܢ ܕܢܣܛܠܘܢ ܠܗܘܢ ܠܗܘܢ :·:
ܘܒܗܢܐ ܙܒܢܐ⁴ ܗܘܐ] ܕܦܠܓܐ ܪ̈ܒܐ ܡܢ ܒܠܬܐ ܗ̇ܘ،⁹
ܕܠܐ ܒܠܬ ܒܠܬܐ ܡܢ ܒ̣. ܠ.. ܐ. ... ܪ̇ [............
ܘܠܣ[ܦ]ܪܬܐ¹⁰ ܫܕܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܒܢ̈ܝܫܐ ܫܘܬܐ ܚܕ̈ܬܐ
ܕܩܕܡ [ܗ̈ܘ، ܥܠ ܬܪܥܐ ܘܛܠܠܐ ܕܢܦܩܘ⁴ ܒܐ[ܣ]ܛܘܡܟܐ
ܘܡܣܬܟܠܝܢ ܠܗܘܢ. ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܝܢ ܒܪ [ܚ]ܐ ܐ].....

[1] Ms. ܘܗ̇ܝ″. — [2] Ms. ܡܚܣܝܢ ܢܣܚܝܢ. — [3] Ms. ܘܪ̈ܝ″. — [4] E Mich., p. 488, suppl. — [5] Hic insertum est ܘܗܘܐ, litteris ܗܘ deletis. — [6] Circiter 8 litterae, quas legere non possum, scriptae et deletae sunt. — [7] E Mich., p. 489, suppl. — [8] Ms., ut videtur, ܠܗܘܪ̈ܐ″. — [9] Ms. ܗܝ. — [10] Vel : ܘܒܡܣܒܝܬܐ ܐܣ[ܦ]ܢܪܐ.

ܡܪܝ، ܩܘܪܝܐܩܘܣ ܘܐܬܦܫܩ]¹ ܡܢ ܬܫܡܫܬܗ. ܘܟܕ ܠܫܪܬܐ ܟܕ ܦܣܩܬܐ ܕܐܢܫܝܢ ܐܦܩܘܗ″ ܐܫܬܪܝ، ܠܗ̇. ܗ̇ܘ [ܢܛܪܗ̇ ܠܟܠܟܢܐ]¹ ܟܕ ܟܢܫܐ ܦܠܓܐ ܕܐܢܫܐ ܘܟܢܫܐ ܢܣܩܘܢܗ، ܠܦܛܪܝ.″ ܘܒܗܕܐ (ܬܪܥܝܬܐ)² ܡܫܟܚܢ ܗܘܐ ܒܡܫ̈ܬܐ]¹ ܕܢܚܡܘܢܝܗ̇ ܠܒܪܬ ܡܠܟܐ ܗ̇ܝ، ܕܠܝܣܛܐ ܫܒܝܬܐ. ܘܗܕܐ ܐܝܟ ܕܠܡܘܪܕܘܬܗ .... ܘܟܕ ܡܠܟܐ ܕܝܢܗ ܕܢܟܘܬ ܒܢܫ ܠܚ̈ܫܐ ܘܡܫܒ̈ܚܬ″³ ܘܒܫܟܢܐ ܢܫܟܐ ܕܒܐܬܪܗ. [ܘܐܡܪ]¹ ܐ]ܝܟ ܕܠܐ ܠܐ ܢܬܦܠܓܘܢܝܗ̇ ܠܒܪܬ ܡܠܟܐ ܗܕܐ. ܘܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܐܦܝܣ″ ܒܕܘܒܪܗ ܐܠܐ ܒܝܘܡ [ܕܒܘܟܪܐ]¹. ܘܡܢ ܒܬܪ ܒܘܬܗ ܢܦܩ ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܠܗ ܗ̇ܘ ܕܡܬܩܪܐ ܗܘܐ ܐܒܝܣܢܐ ܒܡ ܐ[ܫܪ̈ܐ ܕܡܢ]¹ ܠܡܟܐ ܒܪܢܐ ܘܐܪܥܠ ܠܘܬ ܦܛܪܝ″ ܠܗܘܪܐ ܕܐܝܦܘܕܝܐ. ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܫܡܪܐ ܘܡܒܕܩܐ ܘܡܫܡܠܝܬܐ]⁴ ܕܝܠܗ ܕܒܒܘܣ. ܘܬܟܒܝܢ ܗܘܘ ܒܝܘܡ ܕܢܣܒܝܢ ܠܗܘܢ ܐܒܣܢܝܐ ܫܠܦ ܒܒܘܣ ܒܠ [ܒܒܕܬܐ ܕܣܘܪܝܘ]ܣ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܦܛܪܝ″ ܠܐ ܐܬܛܦܝܣ ܠܗܕܐ. ܐܠܐ ܐܡܪ ܕܒܒܕܝܢ ܡܢ ܒܘܡܪܐ ܕܝܠܗܘܢ [ܠܐܬܪܐ ܐܫܪܐ] ܘܡܢ ܒܘܡܪܐ ܐܫܪܐ ܠܗܘܢ ܕܝܠܗܘܢ ܡܛܠ ܕܠܐ ܕܒܐܝܬܘܬܐ ܠܡ ܐܝܬܝܗ̇ [ܕܐܝܟ ܢܬܬܬܐ ܬܬܬܢܕ ܐܬܬܪܐ]¹ ܡܢ ܒܘܡܪܐ.⁵ ܘܗܕܐ ܗܦܟܘ ܕܢܫܐ ܒܡ ܐܒܣܢܝܐ]. ܘܡܬܦ[ܩܗ̇ ܕܠܬܐ ܐܣܬܕܩܘ. ܘܟܬܪ ܘܒܢܐ⁶ ܐܣܬܪ ܠܗܘܢ ܐܦܝܣ″ ܐܝܟ [ܕܫܡܥܗ ܫܠܝܡܘܢ]⁷ ܘܫܕܪ]ܗ ܠܐܬܪܐ ܟܕ ܠܐ ܪܚܡ. ܘܠܐ ܪܚܡ ܒܗ. ܘܗܕܐ ܗܘܐ ܣܟܪ ܒܡܦܣܝܢܘܬܐ [ܕܐܢܫ̈ܝܢ ܐܦܝܣ̈ܩܘ″⁸. ܘܒܫܦ]ܪܐ ܐܡܪܝܢܐ ܕܗܪܟܐ ܡܬܒܒܪܢܘܬܐ ܗܘܬ ܘܦܩܕܐ. ܐܠܐ ܒܪܡ [ܗܘܬ ܒܫܬܐ⁷ ܠܐ ܒܠܚܘ]ܕ ܕܠܐ ܡܟܠܝܘܗܝ، ܠܐܦܝܣ″. ܐܠܐ ܕܬܬܪܐܬ ܫܠܡܒܬ ܐܝܟ. ܘܐܡܩܒܘ [ܒܦܪܘܣܦܘܪܐ

¹ E Mich., p. 487, suppl. — ² Deest in ms. — ³ Puncta plur. desunt. — ⁴ E Barh., *H. E.*, I, 337, suppl. Deest in textu Mich. — ⁵ Hic voces ܘܗܘܝܘ ܡܘܪܝܐ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ scriptae et deletae sunt. — ⁶ Hic ܡܢ scriptum et deletum est. — ⁷ E Mich., p. 488, suppl. — ⁸ E Mich., l. c., ubi nomina leguntur, suppl.

[ܠܡܒܝܫܬܐ ܐ̈ܪܣܝܘܬܐ[1] ܒܪ] ܫܪܝܐ ܗܘܐ ܒܗ ܒܡܫܬܐ ܒܚ̈ܠܘܠܐ ܕܡܒܣܡ ܠܗ [ܡܢ ܚܒ̈ܪܐ ܐܢܫܐ ܕܠܝܫܘܗܝ][2] ܘܢܫܡܫܘܢܗܝ ܒܡܫܐܠܬܐ ܕܠܡܣܒ ܡܘܗܒܬܐ ܕܠܐ ܕܡܝܢ. [ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ، ܐܠܗܐ ܗܘ][1] ܕܦܪܩ ܡܕܒܪܢܐ ܫ̈ܠܝܬܐ ܕܘܬܪܝܐ ܠܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܒܪ ܢܫ.................. ܠܫܘܠܛܢܐ ܗܘ ܕܒܬܪܗ ܗܘܐ[3] ܕܢܗܘܐ [.......... ܘܐܬܬܚܝ، ܠܗ][1] ܡܘܪܒܢܐ ܗܘ ܕܦܣܩ ܟܠ ܡܕܒܪܢܐ ܕܗܘ ܕܒܗ[ܬܐ ܕܐܡܪܐ ܕܡܚܝܐ ܘܦܠ ܒܡܪܥܐ][1] ܒܗ ܒܦܢܝܐ ܗܘ ܕܟܠ ܡܕܒܪܢܐ. ܘܒܪ ܐܬܬܪܟ[ܠ...... ܒܚܝܘܐ ܢܚܬ ܠܘܬ ܒܗ]ܐ[2]. ܘܗܒܢܐ ܒܪ ܚܕ ܒܦܠܓܐܬ ܐܠܦ ܢܚܬܐ ܠܗ [ܠܐܡܪܐ ܒܪ ܡܗܕܡ ..... ܠܡܫܘܬܐ ܘܡܦܬܡ][2] ܒܦܢܝܐ ܒܪ ܦܠ ܒܡܪܥܐ. ܘܦܬܚܐ ܕܡ ܠܐ ܢܓܙ. ܐܠܐ ܒܪ ܢܩܦ ܒܚܝܡ ܡܦ[ܐ][1] ܕܚܝܐ. ܢܓܪ ܕܢܚܘܕܘܗܝ، [ܠܐ̈ܪܐ ܡܪ̈ܐܫܐ[4] ....] ܒܡܪܒܐ ....*....... * 38 v°. .... ܗܕܐ [...] ⁘

ܘܒܐܝܪܝܢ ... ܕܫܢܬ ܐܠܦ ܘܡܐܐ ܘܬܡܢܥܣܪܐ[5] ܕܦܘܠܓܐ ܕܓܒ̈ܝܐ [ܬܟܒ ܕܘ]ܚܐ[6] ܠܦܪܟܐ ܒܢܝܬܐ ܐܝܟ ܒܡܣܪܐ [ܡܚ̈ܕܐ[6] .... ܐ]ܬܬܪܟܒܘ. ܘܠܐ ܓܠ ܘܪܒܐ ܗܘ، ܚܫܬܐ. ܠܐ ܒܐܬܪܘܬ ܘܠܐ [.......... .... ܒܫ]ܡ[7] ܦܝܫܐ. ܘܒܗ ܘܒܬܪܗ ܕܚܫܬܐ ܗܘܐ ܡܕܡܐ ܕܡܬܩܢܐ ܗܘ[8] [ܕ...] ܒܦ]....[ܒܦܪ]ܣܘ ܒܘ]ܪܪܘܣܦܢܐ ܐܦܝܣ" ܕܠܠܗ[9] ܕܐܬܪܐ ܕܦܘܪܪܘܣ ܗܢܐ ܕܠܘ ܒܐܬܐܬ ܡܕܒ[ܪ] ܗܘܐ ܠ]ܦܪܢܬܐ .... [ܘܠܐ ܢܒܡܣܐܬ. ܘܩܕܡ ܦܓ̈ܠܐ ܐܬܠܒܐ،[10] ܒܗ ܡܢ ܚܡܣܐ

[1] E Mich., l. c., supplevi. — [2] E Mich., loc. cit., suppl. — [3] Hic voces ܕܢܗܘܘܢ ܗܘ scriptae et deletae sunt. — [4] E Mich., p. 488, supplevi. — [5] Cum schisma Gubbiorum a nostro «eidem et sequenti anno» assignetur, et apud Mich. sequelae schismatis anno 1118 atttribuantur, ita videtur restituendum. — [6] Supplevit Fraenkel (*Z. D. M. G.*, LIV, 561). — [7] Vel ܒܡ[ܫ. — [8] Ms. ܗܘ. — [9] Ms. ܒܗ". — [10] Ms. ܐܬܠܒܘ.

ܒܗ̇[ܢܒܟܝܐ ܗܘܬ ܐܝܟܐ] ܟܕ ܢܦܩ ܐܝܟܐ ܕܫܪܝܪܐ ܒܐܝ̈ܕܘܗܝ ܐܝܬܘܗܝ. ܠܐ ܢܦܩ ܗܘܬ ܠܗ ܠܗܢܐ ܠܡܦܩ] ܕܠܐ ܒܡܫܒܚܐ¹ ܒܟܠܝܢ] ܕܟܠܒܟܐ. ܘܒܝܬܐ ܐܬܪܐ ܗ̇ܘܬ ܟܕ² ܗܘܬ ܠܗ ܬܢܝܬ ܫܘܒܥܒܥܝܢ. ܐܠܐ ܐ[ܦ ܠ] ܠܘ ܒܠܚܘܕ[ܝ]¹ ܒܢܬܘܢ ܕܬܐܬܪܘܢ. ܟܕ ܠܐ ܫܟܚܝܢ ܒܠܬܐ ܕܟܠܗ ܠܒܟܐ ܕܟܝܬ ܘܠܦܠܚܐ. ܐܝܟܐ ܐܝܟ ܕܫܘܪܝܢ ܐܝܟܐ]¹ ܠܫܠܝܘܬܐ ܒܒܬܟܐ ܘܕܠܐ ܒܬܟܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ [ܬ]ܕܒܘܢ ܕܡܫܡܠܝܢ [ܟܠ] [ܕܘܢ] ܕܡܫܠܡܝܢ ܠܘ ܠܗ̇] ܠܡܕܡ. ܐܘ ܟܢ ܦܫܝܛܘܬܐ. ܐܘ ܟܢ ܠܐ [ܢܟܦܘ]ܬܐ. ܐܘ ܗ̇ܝ ܕܬܠܬ ܫܢܝܐ ܠܟܠܐ[ܟܕ....] ܟܢ ܚܫܝܒܐ ܗ̇ܘ ܕܐܚܝܕܝܢ ܒܗܘܢ. ܟܬܒܢܘܢ ܕܦܪܫܐܝܬ ܢܣܪܒܘܢܝܗܝ ܠܫܠܝܚܐ.] ܘܟܕ ܒܢܝܐ ܕܠܐ ܐܬܪܒܝܘ ܠܗܕܐ ܗ̇ܢܘܢ³ ܐܦ̈ܝܣ": ܐܠܐ ܕܐܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܗ̇ܘ ܟܠܢ ܐܦ̈ܝܣܩ[ܘܦ] ܢܣܪܒܘܢ ܠܫܠܝܚܐ. ܐܫܬܟܚ ܠܢܫ̈ܐ ܕܒܗܘܢ ܦܪ̈ܢܝܢ ܗܘܘ. [ܘ]ܟܢ ܘܒܢܝ ܐܢ̈ܫܘܗ[ܝ] ܘܐܬܪ̈ܐ ܕܗܟܢܐ ܢܦܩܬ. ܕܠܐ ܒܐܠܗܐ ܐܘ ܒܦܠܓܠ ܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗ̇ [ܫܦ]ܝܘܬܐ¹ .... ܠ.. ܐܠܐ ܕܟܢ ܫܡܥܐ ܕܠܡܫܒܠ ܪܫܝܐ ܕܢܠܒܘܢ. ܕܠܐ ܐܬܐܬܐ ܓ[ܠܒ]ܬܐ]¹ ܒܢܝܬ [ܐܢ̈ܫܘܗܝ، ܘܟܝܒܠ]¹ ܒܢܒܘܢ ܢܬܒܢܝܘܗܝ ܐܠܗܐ ܠܒܟܐ ܕܟܠܗ ܗܢܐ ܒܟܦ[ܐ ܕ]ܡܒܢܝܢܘܬܗܘܢ [ܦܪܨܘܗ. ܘܗܟܢܐ]¹ ܐܫܬܪܝ، ܗ̇ܘ ܒܢܫܢܐ ܘܒܠܓܠܬ ܢܦܘܩܬܐ.

ܘܒ̂ܫܢܬ [ܐܠܦ] ܘܡܐܐ ܘܫܒܥܣܪܐ [ܒܢܒܝܐ] ܕܗܪܘܢ ܠܒܪ ܫܢܬ ܐܬܘ ܗܘܐ ܠܒܪܝܐ ܚܕ ܟܢ ܫܪܒܬܐ ܕܦܘܪ̈ܫܝܐ ܕܫܦ[ܒܗ ܢܘܚ¹ ܕܒܒܝ] ܗܘܐ ܒܕܒܗܘܡܘܣ. ܘܡܪܒܝܢ ܗܘܘ ܟ̈ܬܒܐ ܕܒܒ̈ܥܪܐ ܕܠܗ ܠܒܕܬܐ [ܕܒܪ̈ܣܦܢܝܐ.]¹ ܘܒܠܝܘܡ ܡܕܝܢ ܗܘܐ ܡܢ ܚܘܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܡܢ ܒܢܬܗ [ܟܕ ܫܒܩ ܠܝܠܘܬܐ⁴ ......] ܠܒܗܝܐ ܗ̇ܘ ܕܒܗ̇.⁵ ܟܕ ܡܟܝ̈ܗܘܢ ܗܘܐ ܐܬܒܢܝܬ⁶ ܘܡܫܒܫܒܠܐ

¹ E Mich., p. 486, suppl. — ² In ܐܠܐ ܒܝ ܗܘ perperam correctum. — ³ Ms. ″ܣܐ. — ⁴ E Mich., p. 487, suppl. — ⁵ Ms. ܝܒܗ. — ⁶ Ms., ut videtur, ″ܐܠܡ.

ܩܣܛܪܐ. ܘܕܠܐ ܚܙܝܗܘܢ ܠܡܠܝܟܐ ܒܫܒܗ ܦܪܫܐܝܬ. (ܘܐܡܗܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܦܠܘܪܒܐ)[1] [ܠܒܪ] ܡܢ ܫܬܬܘܬܐ ܕܒܡܕܝܢܿܐ. ܒܪ ܒܟܪ ܗܘܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܠܩܘܬ ܕܬܠܒ ܘܒܢܝܐ. ܘܡܣܡܟܐ [ܕܒܬܪ ܘܒܢܝܐ][2] ܡܬܬܪܝܢ ܠܗ، ܕܡܣܝܪܐ. ܘܒܬܪ ܕܢܬܒܪܘ ܩܘܪ̈ܝ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܠܒܪܐܝܬ ܐ[ܦ ܒܕܝܠܗ.] ܘܟܠܝܫ ܚܕ ܢܐܣܘܪ ܫܘܠܛܢܗ ܐܝܟ ܕܐܚܝܕܘܗܝ، ܒܒܕܡܐ[3] ܕܒܢܝ ܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܘܗܘ ܕ[ܦܐܫ[2] ܡܢܗܘܢ] ܐܚܝܕܐ. ܗܘ ܢܣܒ ܗܘܐ ܪܫܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܪ ܫܬܝܗ ܐܝܟ ܠܦܘܠܘܣܐ ܡܢ[4] ܡܪܝ، ܩܘܪ̈ܝ ܘ[ܒܠ ܠܡܕܝܢܬܐ] ܕܚܝܪ. ܘܫܘܬܦܗ ܠܒܪܐܝܬ ܘܠܒܝܬܗ. ܘܠܡܘܒܠܐ ܐܚܪܢܐ ܦܪܚ ܠܒܪܐܝܬ. ܘܐ[ܫܬܘܬܦ] ܘܒܝܫܬܐ ܕܒܒܗ. ܒܪܡ ܐܝܬ ܗܘܐ ܐܢܫ[5] ܒܐܦ̈ܝܣ ܕܒܡ ܡܘܪ̈ܝ ܕܠܐ ܡܒܠܘ [ܠܡܕܝܢܬܐ] ܒܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܚܝܠܐ ܠܡܩܒܠ ܡܘܪ̈ܝ. ܘܗܫܐ ܐܬܡܪܝܩ ܕܢܦܠܘܢ ܠܬܪܥܬܗܘܢ ܒܡܕܝܢܬܐ [ܒܠܬܐ] ܕܢܦܠܬ. ܐܬܬܚܡܘܢ ܕܝܢ ܒܒܝܣ ܕܒܥܬ ܒܪ̈ܘܡܝܐ[6]. ܘܒܢܝܐ ܕܐܘܪܗ، ܘܩܐܘܪܐ ܕܡܫܡܫ[ܦ. ܘܐ[ܦ] ܗܢܘܢ ܕܡܩܕܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܠܩܘܪ̈ ܬܐܘܕܘܣ ܕܐܠܝܣܘܣ ܘܦܠܘܒܣܝܘܣ ܕܬܪܒܝܢ.] ܗܠܝܢ ܐܡܝܢܐܝܬ ܒܕܠܝܢ ܗܘܘ ܘܡܒܪܟܝܢ ܠܗܕܐ ܚܕܘܬܐ. ܘܩܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܒܪ . . . . . . ܗܪܦܝܣܐ ܘܢܠܝܣܦܐ[7]. ܘܐܠܐ ܐܫܦܘ ܠܗܘܢ ܚܒܝܫܘܢ ܒܒܕܝܢ ܗܘܘ ܡܦܠܗ[. . . . .] ܗܘ[8] ܕܝܢ ܒܪ ܚܕܐ ܕܡܠܬܗܘܢ ܒܬܪܗ ܘܡܕܝܢ ܠܡܒܪܒܪܢܘܬܗ. ܒܝܫ ܩܘܢܘܕ[ܘܣ ܡܦܠܠܬܗ] ܕܒܠܠܬܐ. ܘܐܬܬܐ ܠܗ ܠܒܪܐܝܬ ܪܫܐ ܕܦܠܝܣܛܝܐ. ܘܐܦܘ ܠܗܘܢ ܗܘ [ܡܘܪ̈ܝ ܠܗܝܢ] ܕܫܒܩܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܒܒܗܘܢ ܕܠܒܪܐܝܬ ܒܠ ܗܘ ܡܐ ܕܒܚܝܢ. [ܘܗܘ ܐܡܪ ܠܗܘܢ] ܕܡܬܒܥܐ ܠܒܘܢ ܕܬܬܒܝܢܘܢ ܘܬܬܒܘܢ ܕܐܠܐ ܠܐ ܕܡܫܬܠܝܐܝܬ

[1] E Mich., l. c., supplevi; in ms. voces [ܘ[ܢ]] ܘܠܠܬܗܘܢ ܠܡܘܬ ܒܝܬܗ scriptae et deletae sunt. — [2] E Mich., l. c., supplevi. — [3] ܒ e ܘ correctum. — [4] Ante hanc vocem ܘ scriptum et deletum est. — [5] Ms. ܐܢܫ̈ܝ. — [6] Puncta plur. desunt. — [7] Hic ܗܘ̣ scriptum et deletum est. — [8] Ms. ܗܘ.

[ܠܗ ܘܠܐ ܦܬܚܘ] ܠܗ ܬܪܥܐ. ܡܒܪܢ ܕܐܣܐܠ ܠܘܬ
ܡܠܝܛ[ܝܢܝ̈] ܕܡܕܝܢܬܐ [ܘܫܕܪܘ ܠܗ ܠܡܣܦܛܠܝܢ][1]. ܘܦܩܕ
ܘܐܬܦܬܚ ܠܗ ܬܪܥܐ. ܘܗܘܝܢ ܥܠ ܦܠܘܪܝܐ [ܠܬܪܥܬܐ
ܘܫܠܡ ܠܡܐܡ[ܘܢ][1] ܘܐܫܪܝܗ ܠܡܐܘܪܐ ܕܡ ܟܠܗ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܪܘܣ[ܛܝ]ܢܐ [............... ܒܢܘ]ܫܢܐ
ܒܪܢ ܕܐܣܐܠ ܘܟܒܪ ܟܠ ܐܦܝ̈ܣ" [ܕ...............
..........] ܘܢܦܩܘ ܟܠܗܘܢ ܕܢܣܒܐ ܠܗ. ܘܠܦ[ܘ]ܬ
ܦܠܘܪܝܐ ܐܝܟ ܠܒܪܗ ܘܢܣܒ ܠܗ ܘܗܘܐ][1] ܫܠܡܐ. ⁘
ܘܒܫܢܬ ܐܠܦܐ ܘܡܐܐ ܘܚ[ܡܫ] ܢ[ܝ]ܩܦܘܪܘܣ
ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ] ܐܫܬܪܝ، ܠܚܠܦ ܦܣܘܬܐ ܘܫܪ[ܝܢܘܬܐ].
ܘܫܩܠ ܗܘܐ ܠܟܝܠܬܐ ܕܪ̈ܘܡܢܝܐ][2] ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܡܫܝܚܝܠ
ܗܘܐ [ܗ̇ܘܝܢ ܒܦܠܓܘܬܐ. ܗ̇ܘܝܢ ܪ̈ܫܢܐ ܐܘܕܥܘ ܒܠܗ
ܗܕܐ ܠܐ]ܡܗ[2] ܚܠܦܘܗܝ. ܗ̇ܘ ܐܫܬ[ܘܕܝ ܕܗ̇ܘ، ܠܡ]ܕܝܢܬܐ
ܠܗ. ܘܚܫܠܬ ܟܣܦ ܠܚܝܦ̈ܘܗܝ[2] ܘܐܣܬܟܝܦܘ. ܗ̇ܘ، [ܐܬܡܠܟܬ
ܠܡܕܝܢܗ. ܘܡܚܕܐ ܬܪܝܨܬ ܠܐܠܦܝܣܘ ܐܘܓܘܣܛܘܣܐ[2]. ⁘
ܘܒܫ[ܢ]ܬ ܕܫܢܬ ܐܠܦ ܘܡܐܐ [ܘܫܒܥܐ][3] ......
.... ܚܠܦ ܗܪܘܢ ܠܚܝܠܬ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ
.... ܗ̇ܘ ܕܒܢܝܐ
ܣܓܝܐܐ [...... ⁘

38 r°. *ܘܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܡܐܐ ܘܬܫܥ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܒܝܫ ܩܘܪܩܘܣ
ܦܠܘܪܝܐ ܫܘܕܘܣܘܣ ܕܢܒܥ ܚܘܕܬܐ ܡܢ ܣܘܠܝܩܦܛܐ.
ܘܐܬܐ[2] ܒܬܪܗ ܠܗ ܠܚܘܫܒܢܐ ܐܦ ܠܚܒܪ[ܝ ܐܝܠ] ܘܗ̇
ܕ[ܐܬ]ܡܠܟ[ܗ] ܗ̇ܘ [ܐܦ ܦܠܘܪܝܐ] ܕܣܘܟܢܛܝܢܐ ....
.....] ܒܢ̈ܝܐ ܦܫܛܐ ܘܪܕܝܐ ܒܗܠܝܢ ܕܥܠܡܐ. ܘܒܪ
ܒܪܒܐ ܫܢܝܐ ..... ܐܝܘܢ ܟܠ ܒ... ܗ̇ܘ ܒܪܒܐܠ
ܠܘܬ ܗ̇، ܕܗܘܦܟܢܘܗܝ، ܡܢ ܬܪܥܢܘܬܗ ܗ̇، ܕܐܢܫܐ ܗ̇ܘ[ܐ
ܒܗ̇] ܘܐܡܠܟ ܕܟܕܡ ܕܡܟܠܒܟܢ ܐܡܬܝ ܢܕܘܢ.[1]
ܐܠܐ ܒܪܢ ܐܬܚܫܒܘ ܠܘܬ ܒܪܘܡܝܬܐ ܕ[ܩܘܪܢܝܐ]

[1] E Mich., l. c., suppl. — [2] E Mich., p. 485, suppl. — [3] Annum e Tabario restitui, qui mense iunio anni 806 invasionem ab Hārūn factam narrat. — — [4] Hic voces ܣܦܪ ܡܢ scriptae et deletae sunt.

ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܘܐܦ ܠܒ[ܪ]ܝܬܐ [ܟܠ] ܟܢ ܕܡܫܚܝܢ ܦܩܕ. ܗܘܐ ܚܠܬܠܝܬܐܝܬ ܕܠܐ ⌈ܢܐܬܟܪܙܘܢܗ̇ ܒܡܘ̈ܕܝܢܘܬܗܘܢ.[1] ܘܠܐ ܐܢܬܘ، ܒܠ [ܒ]ܠܚܘܕ ܕܐܦ ܠܡܘܪܟܝܘ ܗ̇ܘ ܕܒܢ ܡܕܡܡܗ، ܥܠܝ ܒܢܗ ܠܟ ⌈ܠܡܘܒܠܗ̇ ܕܒܪܬ[2] ܡܠܐ ܘܒܕ ... ܗܘܐ ܠܒ̈ܢܝܐ ܒܢ̈ܫܐ ܘܐܝܟ ܠܒܪܬܐ ܚܒܝܒܬܐ ܕܒܟܢ ܡܪܫܡܗ. ܐܡܗܬܗ ܡܢ ܗ̇ܘ، [ܕܢܦܫܗ][3] ܡܒܕܩ ܡܛܠܠܘܬܗ̇ ܡܕܒܪܢܐܝܬ. ܡܛܠ ܕܦܪܩ ܚܕ ܒܡܫܕܡܐ ܗ̇ܘ ܕܒܬܘܠܬ ܗܘ[ܐ ܕܢܣܒ]ܐ ܡܛܠܠܘܬܗ̇. ܐܠܐ ܟܕ ܚܙܘ ܐܢܫ̈ܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܚܝܕܝܢ ܗܘܘ ܒܗ̇ ܒܒܪܬ ܡܠܐ ܡܪܐ [ܠܒܪܝ، ܡܠܘܪ،]″ ܕܦܫܡ ܘܡܒܝܢܩ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܠܐ ܢܐܬܟܪܙܘܢܗ̇. ܗܟܢ ܐܬܝܠܕܘ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܒܠܚ ܗܘܐ ܡܘܣܝܡܐ″ ܠܫܢܬ ܒܬܪ ܡܪܬܐ ܕܒܦܘܩܕܢܬܐ ܕܚܕ ܒܫܢܬ ܐܠܦܐ ܘܡܐܐ ܘܫܬ ܕܝ̈ܘܢܝܐ. ܘܟܕ ܗܘܐ ܟܠܬܐ ܘܟܘܣܝܐ ܡܛܠܠܘܬܗ̇ ܒܫܬ ܐܦܝܣ″ ܐܬܚܙܝ، ܠܗܘܢ ܡܛܠܠܘܬܗ̇ ܕܚܠܝܫ ܐܝܟ ܢܒܝܗ ܬܬܚܙܐ ܒܗ̇. ܘܠܐ ܗܢܘܢ ܕܐܡܪܝܢ ܢܒܠܘܢ ܠܐܝܠܝܢ[4] ܕܠܐ ܐܡܪܝܢ ܘܐܦܠܐ ܗܢܘܢ ܠܗܠܝܢ. ܠܐ[5] ܓܝܪ ܐܫܟܚܘ ܕܐܢܫܐܝܬ ܢܦܩܘܢ ܒܠܚܘܕܗ̇ ܦܫܩܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܡܕܡ[6] ܡܬܘܢܐ ܒܕܬܢܝܐ ܐܣ̈ܝܐ ܐܬ̈ܪܟܝܢ ܕܣܕܬ ܗ̣ܘ ܦܛܪܒܐ ܒܡܕܐ ܡܘܢܘ″. ܘܠܐ ܐܢܫ ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܡܐܢܩ ܡܡܘܒܠܐܝܬ ܠܡܘܒܠ ܦܘܩܕܢܗ[7]. ܐܠܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܝܢܬܗܘܢ ܕܐܦ̈ܝܣܩ″ ܕܠܘ ܡܛܠ ܡܩܦܪ ܡܢܟܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪܒܝܬܗܘܢ ܠܡܘܒܠܗ. ܕܡܒܝܢܘܢ ܚܕ [ܗܘܐ] ܡܐܘܪܐ ܐܦܝܣ ܕܫܡܒܚܝܫܬ: ܗ̇ܘ ܕܟܕ ܐܬܚܕܒ ܠܗ ܠܡܘܪܝܡܘ. ܬ̇ܒܪ [ܐܙ]ܠ [ܒܝ]ܬܗ ܕܒܘܫܟܐ ܒܬܪ ܕܐܫܬܪ، ܠܡܕܝܢܬܗ ܠܫܒܚܝܫܬ. ܘܒܕ ܐܡܡܒܪ ܗ̣ܘ ܡܐ[ܘ]ܪܐ [ܠܡ]ܕܠܘ ܒܠܗܘܢ، ܘܢܫܒܚ ܒܠܬܐ ܡܛܠܠܘܬܗ̇ ܐܙܠ. ܫܠܚ ܠܒܢ̈ܘ[8] ܡܕܝܢܬܐ. ܕܠܐ [ܢܦܩܘܢ] ܠܗ ܘܠܐ ܢܦܬܚܘܢ ܠܗ ܬܪ̈ܥܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܕ ܐܬܬܐ ܡܘܪܝܡ″ ܘܠܐ ܢܦܩܘ

[1] Ms. ″ܘܣܢܘ ܒܡܒܝܘ̈ܬܐ″. — [2] Ms. ܒܗ ܕܒܪܬ″. — [3] E Mich., l. c., suppl. — [4] Ms., ut videtur, ܠܐ ܚ. — [5] Ante hanc vocem ܘ scriptum et deletum est. — [6] Ms. ܗܡ. — [7] Ms. ܡܪ̈ܝܡܘ″. — [8] Puncta pluralis desunt.

*37 r° *ܘܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܡܐܐ [ܘܫܒܥܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ] .... ܣܦ[ܩܘ][1] ܕܝܢ ܒܗܘܪܢܝܐ ܒܐܬܪܐ ܕܦܠܘܓܝܐ. ܘ[ܡܬܚܒܠ ܗܘܐ ܫܠܡ ܠܒܢܝ ܐܬܪܐ ܕܡܢ، ܒܪܝܘܡܬܐ][1] ܘܐܕܪܒܗ ܦܘܪܢܣܐ ܕܐܠܗܐ ܘܒܗ̇ ܡܠܟ ܫܡܗ، ܘܒܗ̇ ܐܬܬ[ܗܦܟ. ܘܒܚܝܪܢ][1] ܕܠܒܗ̇ ܕܥܝܢܬܐ ܐܬܒܢܝܘ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܠܒܝܬ ܐܕܝܐ ܘܒܘܪܬܐ ܕܒܦܘܠܚܢ[ܐ ܕܝܢ. ܘܒܒܝܬ ܐܬ]ܬܐ[1] ܕܡܢ، ܢܦܩܘ ܡܢ ܠܘܒܐ ܒܢܝܐ ܘܐܣܝ̈ܪܗܘܢ، ܠܟܝܗܘܢ ܦܓܪ̈ܝܐ. ܘܚܕ [ܢܦܩ] ܕܐܡܪ ܢܫܒ ܗܝܟܠܝܢ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܘܡܫܟܠܘ ܐܡܪܝܢܗ ܘܗܦܟܘ ܐܕܪܒܗ ܦ[ܘܪܢܣ]ܐ [ܕܐܠܗܐ] ܒ[ܗܘܡܢ]ܐ [ܕ]ܡܢ، ܐܬܝܘܗ̇ ܗܘ ܕܠܒܠ ܡܢ ܬܠܬܡܐܐ. ܘܒܗ ܡܠܟ ܫܡܗ، ܒܐ[ܝܕ ܒܢ̈ܝ][1] ܩ[ܕܝܫܐ ܕܥܝܢܬ ܐܠܦܐ ܘܡܐܐ ܘܬܠܬ ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܫܢ̈ ܕܝܢ ܐܦܝܣܩܘ" ܐܣܪܝܢ ܠܗ[ܕܘܡ، ܐܬܝܬܘܟܐ[2] . .] ܐ. ܒܬ. ܠܟܠܠܟܝ.

ܘܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܡܐܐ ܘܐܪܒܥ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܐܬܒܢܝܘ ܐܦ̈ܝܩ" ܠܚ[ܪ]ܢ [ܘܡܬܡܢܝܐ][3] ܒܐ[ܝܕ ܢܝܫܐ. ܐܣܪܝܘ[4] ܪܫܐ ܠܒܪܬܐ ܡܘܪܐܣܘܣ ܬܠܬܝܢܐ ܡܢ ܕܝܪܐ ܕܒܝܘ[ܢܐ] ܠܒܢܝܐ ܡܠܝܠܐ ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܕܒܢܝܐ ܒܕܘܒܪܘ[5] ܘܡܕܝܢܬܐ ܒܝܦܫܗ ܘܒܦܓܪܗ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕ. . ܘܒܠ ܒܠܝܫ ܢܫܡ ܗܘܐ ܘܒܠܒܒܟ ܕܗܫܪ ܗܘܐ ܘܦܩܕ ܐܝܟ ܢܚܝܢܗ ܢܦܩ ܗܘܐ .... ܘܗܬܬ ܐܝܟ ܡܪܐ ܘܢܫܟܐ ܒܠܒܟܐ ܕܝܘܟܐ. ܘܢܦܬ ܘܬܬܪ ܐܦ ܒ̄ܬܘܬܐ .... ܘܒܡ ܢܘܒܐ ܘܡܦܢܝܪܬ ܡܘܒܕܪܐ ܐܬܘܒܠ ܡܢ ܒܠܝܫ. ܘܠܝܬ ܗܘܐ ܗܦ[ܟܐ ܘܠܐ ܦܓܥܐ][2] ܒ[ܫܢ]ܐ: ܘܐܣܬܒܪ ܡܢ ܒܪܘ ܕܗܘܒܢܐ ܕܠܐܠܝܬ ܢܦܩܝܢ ܠܗ ܗܘܡܢ̈ܝܐ ܕܫܪ[، ܒܗܘܢ: ܒܒܪ ܒ[ܦܠܘܬܐ ܕܐܦ ܠܒܪܬ ܘܠܐ ܕܠܝܡܟܐ ܫܒܝܚܐ ܢܦܠ ܘܢܦܠܐ ܡܢ ܡܘܪ̈ܝ[ܐ ܕܒܕܬܐ[2] ܒܪ ܐ]ܢܫ ܗܘܐ ܕܒܠܝܬܐ ܐܝܬܘܗ̇ ܘܕܬܘܦܬܐ ܡܒܠܟܐ ܒܠ ܪܐܙܐ

[1] E Mich., p. 483, suppl. — [2] E Mich., p. 484, suppl. — [3] Ita Barh., *H. E.*, I, 329; in textu Mich.: . ܚܡܘ . parum congruit. — [4] Ms. ܢܫܝ". — [5] Ms. ܕܚܙܘ".

ܡܬܘܡ ܫܢܬ ܡܠܟܘܬܐ. ܐܦܠܐ ܚܠܒܐ ܝܗܒܬ.
ܘܐܦܠܐ (ܐܫܬܘܬܦ ܥܠ)[1] ܫܡܝܐ ܡܢ ܒܪ ܗܘܼܐ [ܠܐܪܥܗ̇.]
ܘܡܒܪܢܐ ܬܡܝܗܐ ܘܕܡܝܢܐ ܫܪܝܪܐܝܬ ܘܕܠܒܪ ܡܢ ܚܝܠܐ.
ܘܒܪ ܫܒܥ ܚ[ܠܝܗ̇] ܒܗܘܢ, ܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܫܒܪ ܒܬܪܗ̇
ܘܐܬܬܗ̇ ܘܒܢܝܗ̇ ܠܗܘ[ܢ ܒܪܢܐ ܘܐܫܬܒܩܘ][2] ܕܫܪܪܐ.:.
ܘܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܠܬ ܫܢܝ̈ܢ, (ܐܒܘܓܥܦܪ)[3]
ܠܒܝܬ [ܐܚܘܗܝ, ܡܢ ܓܙܪܬܐ][4] ܘܐܘܩܡ ܚܠܦܘܗܝ,
ܠܡܘܣܐ ܒܪ ܟܥܒ ܗܢܕܝܐ. ܗܒܝܠܐ [ܘܡܣܬܥܪܝܢ][2]
ܠܐܢܫ] ܕܗܘܝܢ ܠܗ ܒܗܘܣܐ ܒܪ ܣܘܠܝܡܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܫܢ̈ܝܐ ܘܡ[ܬܢܝܚܬܐ.][2] ܘܒܢܝܢ ܒܠܗ ܒܟܣܦܐ ܟܣܦܐ ܘܕܗܒܐ][5]
ܕܟܠܒܐ ܠܒܝܬ ܓ[ܘܗ] ܒܪ ܒܒܐ ܕܠܐ ܡܫܬܒܩܢ ܗܘܐ
ܘܙܒܢܐ ܐܘ [ܕܝܢܪ ܡܢ ܐܠܦܐ ܐܢ ܙܝܢ ܬܐܓܪ̈ܐ.][6]
ܘܐܬܐܠܨ [ܒܢܝ̈ܢܫܐ] ܡܓܠܝܐܝܬ ܒܪ ܒܒܐ ܕܢܫܐܠܘܢ
ܒܥܬܐ .... ܘ. ܦܓܪ̈ܘܗܝ,
ܘܡܒܪܢܐ ܗܒܘܬ. ܢ̈ܦܠܐ]................
ܫܒܥܐ] ܬ̈ܪܝܢ[6] ܒܙܘܢܐ. ܘܦ̈ܠܓܐ ܘܦ̈ܠܓܬܐ ܕܦܠܓܝܢ [....
ܒܫܒܥܐ ܙܘ̈ܙܐ[6] ....] ܡܢ ܥܠܝ ܐܪܘ,
ܠܗܘܢ. ܡܕܡ[7] ܕܗܘܐ[8] ....
..... ܡܛܠ ܐܝܠܘܢ ܘܫܡܠ ܒܠܒܐ [ܕ............
ܒܫܢܬ] ܟܘܪܐ ܒܗܘܐ ܘܒܗ ܬ.:.[..................
ܐܒܘܓܥܦܪ ܡܠܟܐ ܒܪ ܐܡܝܠܝ ܥܒ̈ܕܐ ܒܥܦܪ[ܡ ܘܫܕܪܐ
ܘܬܢ̈ܝܐ ܬܠܬܐ. ܘ[ܐܡܝܠܝ ܒܬܪܗ ܕܡܗܕܝ, ܒܪܗ. ܘܒܗ̇
ܒܫܢܬܐ ܚܕܐ[6] ܩܘ[ܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܕܪܘ]ܡܝܐ. ܘܩܡ
ܒܬܪܗ ܠܐܘܢ ܒܪܗ. ܘܫܢܝܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܠܗܘܢ][9] ܫܒܥܝܐ
ܘܐܣܛܪܐ. [ܘܢܦܩ ܒܝܘܡܝܗܘܢ ܐܦ ܓܘܪܓ ܦܛܪܝܪܟܐ][9]
ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘ]ܬܡܢܝܢ ܘ[ܬܡܢܝܐ][9] ܕܝ̈ܘܢܝܐ ....
.:.................

[1] Desunt in ms.; e Mich., l. c., supplevi. — [2] E Mich., l. c., suppl. — [3] Deest in ms. — [4] ″ܒ e Mich., l. c., supplevi. — [5] E Mich., p. 476, 477, suppl. — [6] E Mich., p. 477, suppl. — [7] Ms., ut videtur, ܡܕܡ. — [8] Lectio incerta. — [9] E Mich., p. 478, suppl.

ܘܟܠܒ¹ ܐܬܬܐ ܬܚܠܒܐ ܒܠܚܘܕ. ܘܟܕ ܬܒܥܗ ܕܢܠܦܗ
ܐܘܪܚܘܬܐ ܕܒܢܝܢ. ܘܐܡܪ [ܠܗ] ܠܒܥܠܗ ܕܐܝܟ ܗܟܢ.
(..............)² ܘܟܕ ܫܐܠܗ ܕܒܠ ܡܢܐ ܠܐ
ܡܩܒܠܬ ܒܒ[ܢܝ ܫܐܠܝܢ] ܡܢܝ. ܐܡܪ ܡܛܠ ܕܠܐ
ܦܫܩܐ ܠܝ ܕܐܠܦ ܠܐܢܫ ܒܡܠܦܢܐ³ ܕܢܫܬܥܒܕ ܠܝ.⁴
ܘܟܕ ܚܙܐ ܡܠ[ܟܐ] (.....)⁵ ܒܪܡ ܦܩܕ ܘܚܒܫܘܗܝ
ܒܝܬ ܐܣܝܪܐ. ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ ܘܩܪܐ ܠܐܦܝܣܩܦܐ″.
ܘܟܬܒܘܗܝ ܒܠܚܘܕܝܗܝ ܪܫܐ ܠܗ ܠܕܘܟ ܕܕܪܐ. ܘܟܕ ܠܐ
ܪܓܫ ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܥܒܕܢܘܗܝ ܪܢܫ[ܗܘܢ.] ܘܝܗܒ ܠܗ
ܫܠܝܚ ܘܫܠܐ ܒܬܪܝܢܐ⁶ ܕܢܬܒܪܟܘܢ ܒܒܝܬܗ. ܘܐܬܐ
ܗܘܐ ܠܒܝܬܐ [ܒܒܘܗܝ] ܕܢܠܦ ܡܠܝ̈ܗܘܢ ܓܠܝܐ ܗܘܐ
ܟܕܒܝܐ ܦܘܫܐ ܘܕ̈ܝܫܐ. ܕܐܠܝܨ ܗܘܘ⁷ ܠ[ܒܝܬܐ]
ܕܢܫܬܘܬܦܘܢ ܒܪ ... ܡܦܠܓܐܝܬ ܒܡܘܪܒܝܐ. ܘܗܟܢ
ܐܬܪܦܘ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܘܬܘܗ̈ܝܒܐ⁸ ܡܢ ܡܕܒܚܐ. ܘܟܠ ܕܒܫܥܒܕ
ܗܘܐ ܕܒܪܘܗ ܡܢ ܡܕܒܚܘܗܝ ܘܡܬܚܠܦܝܢ. ܐܚܝܕ ܗܘܘ
ܠ[ܗܘ] ܡܫܐܠܬ ܘܒܝܬܝܢ ܚܒܫܝܢ⁹ ܠܗ ܒܒܝܬ ܚܒܘܫܝܐ
ܕܝܢ. ܘܗܟܢ ܦܫܬ ܒܕܬܐ ܒܗ ܒ[ܓܠܝܐ] ܘܡܒܘܒܝܢ
ܡܘܒܝ̈ܢܘܬ¹⁰ ܒܗ ܟܠܐ ܠܒܢܘܬܗ ܕܕܘܝܕ. ܘܫܪܟܐ ܕܐܫܟܢ̈ܐ¹¹
ܕܫܡ ܐܠܗܐ ܠ[ܒܢܝ] ܓܢܒܪ̈ܐ.

ܘܒܫܢܬܐ ܕܐܠܦ. ܘܦ. ܗܘܬ ܗܘܐ ܪܓܠܐ¹² ܡܫܝܐ ܘܐܬܓܠܝ
ܟܦܢܐ ܪܒܬܐ. ܦܬ[ܓܡܪܐ] ܘܗ̇ ܕܡܦ[ܩ]ܝܢ ܗܘܘ ܠܗ¹³
ܒܫܢ̈ܝܐ¹⁴ ܕܡܢ̇. ܘܒܗܕܐ ܫܢܬܐ ܒܢܐ ܐܒܘܓܥܦܪ
ܠܪ[ܦܩܗ] ܕܒܠ ܚܢܢ ܡܐ[ܦܣ]ܩ[ܘ]ܣ. ܒܗܝܐ ܘܒܢܐ
ܐܝܬܒܢܝܬ¹⁵ ܐܢܬܬܐ ܠܗ ܒܐܬܪܐ ܕܒܡܩ[ܪ̈ܝܐ]¹⁶ ܕܠܐ

¹ Ms. ܘܟܠܒ. — ² Excidit aliquid; fortasse suppl. e Mich. qui habet, p. 477 : ܠܐ ܫܒܩ ܐܢܐ ܠܗ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦܢ ܡܚܣܐ ܒܝܫܐ ܗܘܐ. Hic voces ܦܩܕ ܘ[ܚ]ܒܫܘܗܝ scriptae et deletae sunt. — ³ Ms. ܒܡܠܦܢܐ. — ⁴ Sequitur signum omissionis, sed voces ad quas remittit deperditae sunt; fortasse post ܡܩܒܠܐ ponendum fuisset, ubi aliquid desiderari videtur. — ⁵ Excidit aliquid. Habet Mich., l. c., ܘܐܠܨܘܗ ܘܚܒܫܘܗ. — ⁶ Ms. ܒܪ̈ܝܢܐ. — ⁷ Ms. ܗܘܐ. — ⁸ Ms. ܘܬܘܗܒܐ″. — ⁹ Ms. ܚܒܫ″ — ¹⁰ Ms. ܡܢ″. — ¹¹ Locus fortasse corruptus. — ¹² Ms. ·ܐܠ″. — ¹³ Ms. ܒܗ̇. — ¹⁴ Ms. ܡܫܢ̈ܝܐ. — ¹⁵ Ms. ″ܐܬܚܡܠ. — ¹⁶ E Mich., p. 476, supplevi.

ܠܒܢ ܐ[ܘܪ]ܗܝ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܢܦܠܬ ܦܠܓܘܬܐ ܘܣܕܩܐ ܒܥܕܬ[ܐ. ܘܓܡܘܪܝܘ[1] ܕܝܢ] ܗܟܢ ܗܘܐ ܠܦܢܝܬܐ ܡܕ̈ܢܚܝܬܐ ܘܠܡܥܪܒܝܬܐ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܓܠܝܬܐ. ܡ̈ܗܝܡܢ[ܐ ܕܝܢ . . . . . .] ܒܢܝ ܩܐܠܝܣܘܣ ܦܪܕܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬܗܘܢ ܘܠܐ ܐܬܟܪܗܘ ܐܦܠܐ [ܕܢܒܙܘܢ ܢܟܣܝܗܘܢ :·:][1] ܘܠܥܢܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܐܬܬܝܗ[2] ܕܐܠܦ ܘܡܐܬܝܢ[3] ܘܬܠܬ ܫܢܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܐܠܗ ܐܒܘܠܦܪ ܡ[ܩܕܫܬܐ ܒܠ] ܕܡܠܬ ܒܬܠ ܡܢ ܡܬܗܦܟܘܢ ܘܡܫܬܡܗܝܢ ܒܟܝܪ.[4] ܘܡܢܗ ܒܫܢܬܐ ܡܢܬ ܢܗܘܝܢ. [ܘܗܘܐ ܒܗܕܐ] ܫܢܬܐ ܒܪܕܐ ܣܓܝܐܐ ܘܣܘܟܠܐ ܕܐܝܟ ܕܡܬܐܡܪܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܒܠ ܒܐܦܐ ܡܢܗ [.ܢ. ܠܣܘܪ̈ܝܐ.][5] ܒܗ ܕܝܢ ܡܢܬ ܢܗܘܝܢ ܡܢ ܕܗܘܐ ܗܘ ܕܕܪܐ ܗܘ ܕܒܢܝܗ ܕܢܗܘܝܢ ܐܬܦܪܣ ܕܢܒܘܢ ܠܡܪܝܬܐ. ܘܐܬܒܥܐ ܐܦܣܩܘܦܐ ܠܗܘܢ ܘܒܒܪܘ[6] ܫܢܝܐ ܒܢܬ ܠܗ ܠܓܡܘܪܝܘ.[7] ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘ[ܡܐܬܝܢ] ܘܬܡܢܝܐ. ܘܒܗ ܠܐ ܡܢ ܐܘ ܒܬܪ ܗܘ ܫܢܝܐ. ܐܙܠ ܗܘ ܪܫܢܐ ܕܗܘܐ ܠܘܬ ܡܠܟܐ. ܘܩܒܠܐܝܬܐ ܒܢܝ̈ܫ[ܬܐ] ܡܗܝܪ ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܒܠ ܓܡܘܪܝܘ. ܘܐܡܪ ܗܘܐ[8] ܕܡܒܐܫ ܠܝ ܡܪܢܐ ܕܢܗܘܐ [ܦܠܝܪ″] ܡܦܪܐܢܬ. ܘܒܗ ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܕܒܠ ܡܢܘܢ ܠܐ ܫܡܥܠ ܐܢܬ ܒܒܢܝ ܡܫܠܠܝܢ ܕܡܠܟܐ[9] [ܐ]ܡܪ[10] ܠܝ ܕܠܐ ܡܢܘܡ ܐܢܫܐ ܕܢܣܠ ܫܟܢܐ ܕܢܟܐ ܕܠܗܘܢ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܝ. ܘܒܗ ܫܕܪ ܡܠܟܐ ܘܟܬܒܘ، ܫܐܠܗ ܥܠ ܗܕܐ ܗܘܐ ܘܡܥܒܕܗ ܕܫܪܪܐ ܐܡܪܝܢ ܕܐܡܪܬ ܗܢ ܕܠܐ ܠܐ ܒܟܠ[11] ܫܕܪܐ ܕܢܟܐ ܕܝܠܝ ܠܡܕܝܢ[ܬܐ.] ܐܡܪ[12] ܠܗ ܕܠܐ ܐܡܪܬ. ܗܘܐ ܫܒܩܘܗ ܒܒܗ ܒܣܘܓ̈ܐܐ[13] ܦܓܪܐ ܦܫܝܩܐ ܘܕܝܢܐ ܕܢܦ[ܩ]ܬܐ [ܕܝܠܝ.] ܘܢܚܒ ܡܠܟܐ ܕܡܢ ܢܣܒܐ ܐܫܠܡܗܘ. ܒܪܡ[14] ܒܫܘܪܝܐ ܡܬܝܢ ܠܓܘܠ[ܬܐ]

[1] E Mich., l. c., suppl. — [2] Ms. ܗܝ″. — [3] Ms. ܕܟܡ″. — [4] Ms. ܒܟܪܙ. — [5] E Mich., p. 474, suppl. — [6] Ms. ܒܪ″. — [7] Hic voces ܠܐ ܠܐ scriptae et deletae sunt. — [8] Hic insertum est ܕܐܘܡܪ, litteris ܐܘܡܪ deletis.— [9] Ms. ″ܕܡܠܟܐ ܒܬܪ″. — [10] Lectio incerta. — [11] Ms. ܒܟܠ. — [12] Littera ܐ e ܘ correcta. — [13] Puncta plur. desunt. — [14] Hic litterae ܒܪ scriptae et deletae sunt.

ܕܐܬܚܫܡ ܗܘ̇ ܕܐܡܪܝܢ ܡܢ ܠܒܠ. ܘܠܐ ܢܟܝܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܕܚܙܝܢ ܗܘܘ ܐܦ ܒܢܝܗ ܕܝܠܗ. ܘܠܝܘܪܬܐ ܒܗ ܐܬܐܠܝ[1] .... ܡܕܡ ܠܐ ܦܐܫܐ ܘܡܢܝܢܐ ܒܢܝܐ. ܕܠܝܠ ܠܦܘܪܣܐ ܗܘ ܚܙܐ .... ܚܠܠܘ ܚܠܡܗ̇ ܟܠܠܝܐ ܐܢܫܝܢ ܒܗ ܢܬܘܫ ܟܦܢܐ ܘܡܒܕܘ ܚܠܡܗ̇ [... ܘܫܡܘܗܝ]‚[2]. ܐܢܫܝܢ [ܕܝܢ] ܐܡܪܝܢ ܕܡܐܢܘ, ܐܡܪܝܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܘܝܘ ܗܕܐ. ܘܫܕ[ܘ ....]ܪܝܐ ܘܡܠܠܘܗ̇. ܒܝܘܡ ܕܦܘܪܣܝܐ ܗܘܐ ܒܡܘܬܗ ܠܡܫܡܠܝܐܐ ܐܬܡܟܪ[ܬ][3]. ܘܒܢܘ ܕܦܪܐ ܫܒܩܘܗ̇, ܠܦܪܝܗ ܘܐܬܡܣܡ ܫܒܩܘܗ̇, ܒܕܝܪܗ ܘܫܒܩܘܗ̇, [ܒܟܦܘܪܐ][2] ܒܐܘܒܪܐ .:. ܒܬܪ ܗܢܐ ܐܬܒܢܝܘ[4] ܐܦܝ̈ܣ″ ܘܐܬܦܢܝܘ ܒܠܝܘܗܝ ܦܬܘܪ [ܠܦܘܪܫ] ܡܢ ܒܓܠ[ܬ]ܐ[2] ܡܢܬܐ ܗ̇ܝ ܕܢܝܢ ܠܗܘܢ ܕܡܬܐܪܐ ܕܢܣܒܢ. ܗܢܐ ܕܒܫܘܪ, ܠܠܝܘܬܗ [ܐܬܪܗ,][2] ܒ[ܝ]ܕܘܡܝܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܢܝܐ ܕܦܢܫܪܐ. ܐܬܬܦܪܝܘ ܕܝܢ ܒܡܡܘܠܝ ܫܢܬ ܐܠܦ [ܘܫܒܥܝܢ][2] ܕܫ̈ܢܝܐ ܒܐܝܪܢ ܒܢܘܢ. ܐܝܟ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܝܘܡܝ̈ ܕܐܦܝ̈ܣ″ ܢܘܢܝܢ ܕܩܠܝܢܝܣܘܣ [ܕܥܘܕܝ ܐ]ܦܝܣ″ ܕܕܪܐ. ܕܠܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܦ[ܘ]ܪܫ ܢܟܝܢܐ. ܘܚܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܘܐܠܒܫܘ (ܘܐܡܪܘ)[5] [ܕܠܐ] ܢܥܒܕܘܢ ܠܐܢܫ̈ܐ ܕܝܢܐ ܘܕ[ܝ̈ܢܫܐ][6] ܘܢܦܪܫ ܠܒܢܝ ܚܠܠܝܐ. ܒܦܠܓ ܗ̇ܝ ܕܒܕ[ܒܝܠ ܗ̇ܘ ܒܘ]ܪܟ. ܢܦܩܐ ܠܒܪ ܗܘ[ܐ ܒܗ ܒܬܠܡܝܕܐ] ܕܡܫܝ̈ܚܝܐ ܒܢܝܐ ܗܘܐ .:. ܘܗܕܐ ܫܒ[ܪܘ ܒܦܠܓ ܕܠܝܫܝܗܘܢ ܒܠܝܦ̈ܕ ܢ̈ܦܫ ܗܘܐ][2] ܠܗ̇ ܠܦܠܘܪܒܘܬܐ. ܘܒܕ ܦܪܫܘ ܐܦ[ܝ̈ܣ″ ... .]ܗܘܐ [ܘܗܦܟܘ ܐܦ̈ܝܣ″][2] ܠܕܝܢܐ ܘܒܕܒܪܘ ܦܪܬ ܐ[ܒܒܕ ܒܗܘܢ ܡܦܠܝܐ ܘܐܣܬܪܩܘ ܠܗܘܢ ܪܫܐ ܠܗܘܢ][2] ܐ[ܦܝܣ″ ܕܩܠܝܢܝܣܘܣ[7] ܘܐܬܦܪܢܣܘܗܝ, * 37 r°. *ܦܠܪܝܢܐ. ܗ̇ܘ ܕܐܦ ܒܕܝܢܐ] ܕܦܪ[ܘ]ܦܪܬܐ ܐܝܬܘ″ ܗܘܐ ܬܘܠܡܝܕܗ. ܘ[ܒܬ]ܟ............ ܦܪܣܬܐ] ܕܒܠ

[1] Ms. ܐܠܬܝ. — [2] E Mich. Syr., p. 475, suppl. — [3] Ms. ܐܬܡܟܪ[ܬ] — [4] Ms. ܥܡ″. — [5] Ms. ܘܗܠܟܡ. — [6] Ita coniec. Fraenkel (*Z.D.M.G.*, LIV, 560). — [7] E Mich., p. 476, suppl.

ܕܢܕܒܪܢܗ. ܘܟܕ ܐܬܠܝܢ ܫܘܦܗ ܘܐܦܠܗ ܒܢܝܪ ܡܢ ܓܘ̈ܬܐ ܒܬ[ܪ̈]ܥܘܬܐ ܕܐܝܬ ܒܦܠܘܪܐ [ܘ]ܫܒܕܪ ܒܬܪܗ ܒܐܦܐ ܚܕܐ ܢܟܬܐ ܘܩܛܠܗ. ܘܗܕܐ ܣܒܪ ܒܪ ܡܫܡܫܢ ܕܡܫܟܠܐ ܐܝܬ ܒܒܗ ܡܢ ܗܿܝ ܒܡܐܢܝܢ. ܘܟܕ ܒܪܝܫܗܝ ܠܡܘܪܒܗ. ܠܐ ܐܫܟܚ ܒܗ ܐܠܐ ܗܿܘ ܙܢܘܪܐ. ܘܡܛܠ ܐܬܬܘܝ ܘܐܬܟܪܝ ܒܢܦܫܗ ܥܠ ܩܛܠܗ ܕܗܿܘ ܕܝܪܝܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ[ܗܿ ܕ]ܗܕܐ ܒܡܐܢܝܢ ܫܪܝ ܕܢܗܘܐ ܢܘܟܪܝܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܕܡܫܝܚܝܘ[ܬܗܝ ܐܦܝܣܩܘ"] ܠܚܕ ܒܡܥܡܪܐ ܕܗܿܝ ܕܢܠܦ ܠܗܿ ܠܗ ܠܐܘܡܢܘܬܐ. ܗܟܘܬ ܘܡܢ ܒܝܢܗ ܕܥܠܬܐ ܐܬܒܢܝ ܠܐܒܘܓܕ[ܪ] ܢܠܠܒܐ. ܘܟܠ ܗܕܐ ܒܬܪ ܕܗܘܬܗ ܕܐܬܦܫܘ ܒܢܫ ܐܢܫ ܠܐܦ̈ܝܣܩܘ". ܘܟܪܝܐ ܐܝܟ ܕܢܒܕܘܢܝܗܝ ܦܠܦ[ܪ]ܢܐ ܩܛܪܝܐܬ. ܘܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗܝ ܒܪܫܝܥܐ. ܘܡܛܠ ܕܢܣܒ ܗܘ ܕܡܢܐ ܕܠܐ ܡܬܘܒܠ ܢܘܚܐܝܬ ܬܒܥ ܡܢ ܡܠܟܐ ܫܡ[ܫ]ܠܝܢ[1] ... ܬ.ܬܐ ܕܢܬܘܒܠ ܡܢ ܚܠܝܫ. ܘܢܗܒ ܒܢܝܘܢܐ ܘܫܒܘ̇ܩܬܐ ܡܢ ܬܪ̈ܥܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܗ ܕܢܦܩ ܘܡܒܝܫ ܒܗ̈ܪܐ ܕܢܫܝܡ ܠܗ ܠܐܘܡܢܘܬܐ: ܘܡܠܦ ܠܗ ܠܗ. ܗܿܝ ܕܒܬܪ ܙܒܢܐ ܩܠܝܠ ܒܪ ܫܒܪ ܒܬܪܗ ܘܒܗܒ[2] ܒܒܢܗ ܘܢܦܒ ܕܢܠܠܐ ܗ̣ܘ ܘܠܐ ܢܛܪ ܠܗ ܘܡܬܥܒܕܘ[3] ܡܬܒܥܐ ܒܗ. ܦܩܕ ܘܢܣܒܘܗܝ ܘܫܕܘܗܝ ܠܦܓܪܗ ܒܦܢܝܬ. ܘܐܬܦܢܝ ܢܘܟܠܐ ܕܫܦܪܐ ܗܘܐ ܢܠܦ ܩܛܠܗ ܕܗܿܘ[4] ܕܝܪܝܐ ܒܡܫܒܚܐ. ܘܗܒܢܐ ܐܬܬܒܢܝܬ ܒܗܘܬܐ ܒܫܪܟܐ. ܗܟܘܬ ܘܒܬܪ ܕܗܘܬ ܕܗܢܐ ܐܢܫܘܢ. ܬܘܒ ܐܠܝ ܐܢܘܢ ܡܠܟܐ ܠܐܦܝܣ" ܘܟܢܕܘܗܝ ܦܠܦܪ" ܠܐܬܢܝܣ ܒܦܠܦܪܘ" ܕܡܦܘܪܣ ܕܗܘ ܡܢܠܝܐ. ܘܢܗܒ ܠܗ ܡܢܠܝܢ ܘܩ̈ܠܝܬܐ ܒܢ̈ܝܬܐ[5] ܘܦܘܡܦܝܐ ܒܪ̈ܝܬܐ ܕܐܠܝܢ ܕܢܬܘܒܠ ܡܢ ܚܠܝܫ. ܘܟܕ ܐܬܬܐ ܠܚܕ ܐܠܝܢ ܗܘܐ ܠܒܢ̈ܝܫܐ ܕܢܦܘܩ ܠܐܦ̈ܪܒܗ ܘܢܥܒܠܝܘ ܒܝܘܡܐ. ܘܟܕ ܒܠ ܠܒܕܝܢܬܐ ܒܝܬܐ ܕܢܫܪܐ ܠܗܘܢ ܐܦܝܣ" ܠܒܕܝܢ ܬܠܒܝܢܗ

[1] Ms. ܚ". — [2] Videtur littera una sub lineam scripta esse. — [3] Ms., ut videtur, ܘܡܬܚܒܠܘܢ. — [4] Ms. ܘܗܿܘ ܕ. — [5] Ms. ܒܢ̈ܝܬܐ.

ܡܟܬܒ ܙܒ̈ܢܐ

ܕܥܕܡܐ ܠܫܢܬ ܬܬܝܓ. ܠܡܫܝܚܐ ܀[1]

. . . . ܗܐ. . ܐ] . . . .

. . . . ⁘

Brit. Mus. Add. 14, 642 36 v°.

ܘܒܫܢܬ ܐܠܦ] ܘܫܬܝܢ ܘܫܬ ܐܬܬܢܝܚ ܡܪܝ ܝܘܐܢܝܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܝܪ[ܬܐ. ܘܐܬܬܣܝܡ ܚܠܦܘܗܝ ܒ[ܕܒܢܐ[2] ܡܢܬܐ ܕܟܠ ܦܘܬ ܢܘܗܪܐ. ܘܗܢܘܢ ܦܩܕ ܐܒܘܓܥܦܪ ܕܗܘ ܚܒܪ ܐܠܗܐ [ܡܠܟܐ] ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܐܠܨ ܐܢܘܢ ܕܢܣܪܚܘܢ ܠܦܛܪܝܪܟܐ[3] ܠܐܝܣܚܩ ܐܦܝܣܩ" ܕܚܪܢ: ܕܐܝܬܘܗܝ[ܗܘܐ ܕܝܪܝܐ] ܡܢ ܕܝܪܐ ܕܩܪܬܡܝܢ. ܠܗ ܕܝܢ ܠܗܢܐ ܐܝܣܚܩ. ܐܬܚܙܝ ܫܝܕܠܢܐ ܡܫܦܪܦܠܝܛܐ ܕܓܢܬܐ ܐܫܪܝܗ ܥܠ ܚܪܢ ܡܪܕܐܝܬ ܘܠܐ ܐܠܗܐܝܬ. ܗܘܐ ܓܝܪ ܪܫܡܐ ܠܐܬܝܗܘ[4] ܘܐܦ ܠܡܠܟܐ ܡܢ ܚܠܬܐ ܕܐܡܪܝܢ ܗܕܐ. ܡܬܐܡܪܐ ܓܝܪ ܕܒܕ[5] ܚܟܝܪ[6] ܗܘܐ ܒܦܘܪܐ ܕܐܘܪܗܝ، ܒܕܝܪܐ ܗ̇ܘ ܕܡܬܩܪܝܐ ܒܝܬ ܦܘܪ̈ܣܩܐ. ܐܬܐ ܠܘܬܗ ܐܝܟ ܕܝܪܝܐ ܐܟܣܢܝܐ. ܘܫܪܐ ܠܘܬܗ ܘܐܬܬܝܕܥ ܟܕܝܫ ܕܠܝ[ܗ] ܕܐܝܣܚܩ. ܘܟܕ ܒܥܐ ܕܢܐܙܠ. ܐܡܪ ܠܗ ܗ̇ܘ ܐܟܣܢܝܐ ܠܐܝܣܚܩ ܕܢܣܒܬܐ ܠܗ ܡܢܝܬܐ ܡܢ ܐܟܣ[ܢܝ]ܐ. ܘܟܕ ܦܫܪܗ. ܐܦܩ ܡܢ ܡܘܪܟܗ ܙܪ̈ܘܢܐ ܚܕ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܒܡܐܪܝܢ.[7] [ܘܐܪܟܒܘ][8] ܟܢܫܗ ܥܠ ܗ̇ܘ ܐܟܪܐ ܘܐܬܥܒܕ ܘܗܘܐ ܠܗ ܕܗ[ܒ]ܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܐܝܣܚܩ ܟܠܗ ܒܪܬܗ̇ ܕܐܘܡܢܘܬܐ ܘܣܦܪ ܐܦܝܣܩܘܗ ܕܠܦܝܣܗ̇ ܠܗ. ܘܗ̇ܘ ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܠܐ ܢܕܥ ܠܡܗܕܐ[9] ܡܕܡ. ܐܠܐ ܡܢ ܐܚܪܢܐ ܐܫܬܡܥܬ ܠܗ ܗ̇ܝ ܒܡܐܪܝܢ. ܘܐܡܪܬ ܕܢܦܩ ܕܢܐܙܠ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܐܙܠ ܚܒܪܗ ܐܝܣܚܩ

[1] Inscriptionem addidi. — [2] E Barh., *H. E.*, I, 315, suppl. (cf. 249, 6); in textu Mich. (p. 473): ܒܪܢ. — [3] Ms. ܠܦܛܪ̈". — [4] Ms. ܠܐܬܝܗ. — [5] Vox supra lineam scripta. — [6] Ms. ܚܟ̈". — [7] Ms. ܒܡܐܢܝ. — [8] E. Mich. Syri Chronico suppl., ed. Chabot, p. 474. — [9] Ms. ܡܗܕ.

I. CHRONICON ANONYMUM AD ANN. P. C. 813 PERTINENS

II. CHRONICON IACOBI EDESSENI

III. NARRATIONES VARIAE

IV. EXPOSITIO GENERATIONUM, FAMILIARUM ET ANNORUM

V. DESCRIPTIO POPULORUM ET PLAGARUM

VI. DE FAMILIIS LINGUARUM. — FRAGMENTUM EPITOMES EUSEBIANAE

EDIDIT E.-W. BROOKS

VII. PSEUDO-DIOCLIS FRAGMENTUM

EDIDIT IGN. GUIDI

VIII. DOCUMENTUM NESTORIANUM

EDIDIT I.-B. CHABOT

CHRONICA MINORA

PARS TERTIA

EDIDERUNT E.-W. BROOKS, I. GUIDI, I.-B. CHABOT

ܘܫܪܐܘܗܝ. ܘܡܟܠܗ ܠܗܘܡܢܝܐ ܕܒܢܝ ܟܠܗ ܘܠܒܝܪ ܒܢܝܗܘܢ . ܘ . ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܒܗ[1] ܒܫܢܬܐ ܒܬܪ ܒܗܕܐ, ܐܬܟܠܝ ܕܝܢ . ܢ . ܥ̈ܢܝܐ . ܘܦܠ . ܢ̈ܫܝܢ ܀ ܘܐܬܟܠܝ ܒܗܘܣܐ ܒܪܗ ܒܬܪܗ ܫܢܬܐ ܚܪܬܐ. ܐܬܟܠܝ ܕܝܢ ܒܬܪܗ ܗܪܘܢ ܐܝܟܘܬܗ, ܥ̈ܢܢܐ (. ܒܠܦ .)[2] ܀ ܘܒܬܪܗ ܕܗܢܐ ܐܬܟܠܝ ܒܗܘܢܦܠ ܒܪܗ. ܘܡܦܠܠܗ ܒܒܒ ܐܠܗ ܐܠܗܐܟܘܢ ܐܝܟܘܬܗ, ܘܗܘܬ ܒܠܗ[3] ܐܪܒܥܐ ܕܦܘܪܢܐ ܕܠܐ ܢ̇ܠܒܐ . ܢܗ . ܥ̈ܢܝܢ ܀

ܘܒܫܢܬ . ܐ̇ܩܐ . ܐܬܬܩܦܢ ܒܗܝ, ܢܗܘܐ ܦܠܢܪܒܐ ܡܢ ܕܢܪܐ ܕܟܠܒܐ ܒܪܢܐ ܫܢܬܐ ܚܪܐ ܘܡܢܗܬ ܀

ܘܒܫܢܬ . ܐ̇ܩܕ .[4] ܐܬܬܩܦܢ ܒܗܝ, ܡܘܪܩܘܣ ܦܠܢܪܒܐ ܡܢ ܕܢܪܐ ܕܒܘܢܐ . ܒܗܘ . ܒܐܒ ܀

ܘܒܫܢܬ . ܐ̇ܩܟܚ .[5] ܒܗܘ . ܒܚܫܝܢ [ܢܗ]ܦ ܢ[ܪܒܫ]ܒܒܐ ܡܪܬܐ: ܒܒܪܢܐ ܕܕܒܢܫܬܐ ܐܠܗ[ܘ]ܬܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܚܠܒܐ ܗܢܐ ܒܒܡܘܠ ܒܕܢܫܬܐ. ܘܐܬ[ܬ]ܦܠ ܠܬܢܪܬ ܒܕܢܫܬܐ. ܘܐܬܬܦܣܩ ܒܒܪܬܐ ܢܒܬܐ ܕܢܦܫܐ ܀

ܘܒܫܢܬ . ܐ̇ܩܠ . ܐܬܬܦܢܝ ܒܗܝ, ܕܘܦܣܘܣ ܦܠܢܪܒܐ ܡܢ ܕܢܪܐ ܕܦܫܝܐ ܒܦܠܝܦܘܣ ܒܕܢܫܬܐ ܀ ܘܒܪ ܗܢܐ ܒܬܪ ܗܘܐ ܒܬܪܗ ܦܠܢܪܒܐ ܢܦܫ ܡܢ ܕܢܪܐ ܕܒܝܪ, ܕܒܢ. ܒܫܢܬ . ܐ̇ܩܠ[ܒ]. ܐܬܬܦܢܝ ܕܝܢ ܒܪܢܐ ܕܒܝܪ, ܫܠܐ ܕܒܦܢܘܠ ܀ ܀ ܀

[1] Ms. ܘܒܗ. — [2] Deest in ms. — [3] Ms. ܒܠܗ. — [4] Sic Mich. p. 484; sed ultima littera hic parum perspicua et fortasse ut ܒ legenda est. — [5] Ms. .ܦ̈ܐ., spatio vacuo relicto: e Mich., p. 498, supplevi.

ܘܒܫܢܬ . ܐ̄ܒ. ܗܘܐ ܫܘܒܩܐ. ܘܫܓܘܫܝܐ ܪܒܐ ܒܥܕܬܐ.
ܗܝܕܝܢ ܐܬܟܢܫܘ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ ܕܒܟܢ̈ܘܫܝܐ ܘܡܒܒ̈ܝܘ
ܦܠܛܪ[ܝ̈]ܢܐ ܠܛܘܪܣ ܕܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܒܒܠܬܐ.
ܘܐܦܝܣܩܘ[ܦܐ ܕܟܠ] ܡܕܝܢܬܐ ܚܕܚܕ ܠܗܘܢ ܠܒܪ،
ܢܘܚ ܡܢ ܕܝܪܐ ܕ[ܩܘܪܦ]ܬܐ.[1]
ܘܒܫܢܬ . ܐ̄ܓ. ܡܝܬ ܡܪܝ، ܢܘܚ ܦܛܪܝܪܟܐ. ܘܩܡ ܚܠܦ
ܐܠܗ ܬܠܡܝܕܐ ܒܠܗܘܢ ܐܦܝ[ܣܩܘ]ܦܐ. ܘܠܛܘܪܣ
ܦܛܪܝ[ܪ]ܟܐ ܚܡܫ ܡܢܬ ܐܡܪܐ ܟܡܪ ܥܒܝܪ. ܘܐܩܝܡ
ܫܠܦܗ، ܕܗܘܐ ܪ[ܫܝܥ]ܐ ܕܕܝܪܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܕܝܪܐ
ܕܩܪܬܡܢ. [ܬ]ܡܢ ܡܝܬ ܡܪܝ، ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ[2]
ܕܚܪܢ ܀
[ܘܒܫܢܬ] . ܐ̄ (ܦܐ.)[3] ܐܬܬ ܐܬܘܪܬܐ ܡܛܠܝܐ ܡܢ ܡܠܟ
[ܠܐ]ܬ[ܪ]ܐ ܕ[ܚ]ܪܢܬܐ. ܘܡܕܒܪ ܗܘܐ ܠܗ ܕܒܝܬܡܠܟܘܬܗ
ܡܠܟ[ܬܐ] ܚܠܝ[ܛ]ܬܐ [ܕܒܠ]ܟܕܐ. ܘܐܟܪܙ ܗܘܐ ܒܠ
ܢܦܫܗ [ܕܗܦ]ܟ[ܬ] ܬܕܒܪ[ܬ]ܬܐ ܐܢܬ، ܘܐܬܬ ܠܘܬܗ
ܐܬܪܘܬܐ ܕܚܪܢܬܐ. ܘ[ܦܩܕ ܗ]ܘܐ ܕܢܦܩܘܢ ܠܟܢ̈ܘܫܬܐ.
ܘܡܠܟ ܗܘܐ ܠ[ܗ]ܘ[ܢ] ܡ[ܛ]ܠܒܟܐ. ܠܬ̈ܚܒܝܫܐ ܕܝܢ
ܘܠܡ[ܬ̈ܡ]ܟܐ [ܘ]ܠܩ̈ܕܝܫܐ ܐܟܪܙ ܗ[ܘ]ܐ ܕܢܫܬܟܚܘܢ ܒܡܕܝܢܬܐ.
ܘ[ܒܡ]ܫܒܚܬܐ ܕܐ̈ܬܪܐ ܐܚܠܝ ܐܡܪܬܐ ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ
ܒܐܡܪ[ܬ ܘ]ܒܪ̈ܡܫܝܠܐ ܩܠ[ܝ]ܠܐܐ ܒܒܝܗ. ܐܬܝܗܘܢ، ܗܘܐ
ܕܝܢ ܒܐܬ[ܪܐ ܕܕ]ܪ̈ܬܐ ܀
ܘܒܫܢܬ . ܐ̄ (. .)[4] ܡܝܬ ܕ[ܘܝܕ] ܪ[ܫܥ]ܢܝܐ ܘܗ̇ ܕܗܘ[ܐ]
ܦܛܪܝ[ܪ]ܟܐ ܒܡ[ܦܪ]ܢ[ܝ̈]ܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܛܘܒܢܐ [ܕܝܢ
ܛܘܪܣ ܦܫ ܡܢܬ ܐܡܪ[ܬ̈]ܐ ܒܗ ܚܡܫ ܀ [ܘܒܬ]ܪ ܐܡܠ[ܟ]ܘ
ܒܒܪ ܐܠܗ ܒܪ ܡܛܘܫܒܪ]. ܕܟ. ܥ̈ܝܢ ܡܢܬ ܘܡܢ
[ܒܬܪܗ ܡܢܗܘ، ܒܪܗ ܗ̇ܘ ܕ]ܐܡܠܟܘܗ. ܘܒܪ [ܡܢ] ܗܘܐ
ܐ[ܦܝܣܩ]ܦܐ ܠܛܘܪܣ [ܡܢ ܡܢܬ] ܐܡܪܬܐ. ܘܒܬ[ܪ]ܗ ܩܘܡܝܗܘܢ
ܕܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ. ܠܘ. ܠܡܪܘܬ. ܡܬ[ܛ]ܠܒ ܢܘܚܢ
*36 r°. ܡܛܪܘܦܘܠܝܛܘ ܕܛܘܪܝܬ. ܘܐܚܪ̈ܢܝܗܘܢ، *ܒܠܗܘܢ

[1] E Dion., p. 70, suppl. — [2] Ms. (spatii angustia) ܘܣ″. — [3] Ms. .′ܐ., spatio vacuo relicto ; e Dion., p. 138, supplevi. — [4] Ita ms., spatio vacuo relicto.

ܘܒܫܢܬ. ܐ̇ܡܛ. ܫܟܒ ܡܪ[ܝ، ܬ]ܐܘܡܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
[ܕ]ܚܪܢ ܘܡܪܝ، ܬܐܘܕܘܪܐ ܕ[ܫ]ܡܝܫܛ ܘܡܪܝ، ܬܐܘܕܘܛܐ[1]
ܗܘ̇ ܕܟܪܡܩܝܐ ܘܡܪ[ܝ]، ܝܘܚܢܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܠܐܬܪܒ :·:
ܘܒܫܢܬ. ܐ̇ܢ. ܐܬܟܢܫܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܡܒܘ[ܓ]ܐ ܥܡ
ܡܪܝ، ܝܘܐ[ܢ]ܢܝܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܘܡܪܝ، ܐܬܢܣ ܣܢܕܠܝܐ
ܡܛܪܘܦܘܠ[ܝ]ܛܝܣ ܕܟ[ܘܪ]ܬ[ܐ] ܡܛܠ ܥܫܢܝܐ ܕܗܘܐ
ܒܝܢܬܐ ܘܬܘܪ̈ܟܐ ܕ[ܦ̈ܠ]ܓ[ܘ]ܬܐ. ܘܒ[ܗ̇] ܒܫ[ܢ]ܬܐ ܗܕܐ
ܗܫܡ ܘܐܡ[ܠ]ܟ ܒܬ[ܪ]ܗ ܘ[ܠܝܕ] ܚܕ[ܐ] ܫܢܬܐ
ܘܩܛܠܘܗ̇[2] ܒܢܝ̈ܫܐ ܕܝܠܗ [ܣܓܝ]ܐ ܘܦܘܪ[ܫ]ܢܐ :·:
ܘܒܫܢܬ. ܐ̇ܢܘ. ܡܝܬ ܘܠܝܕ ܘܐܡܠܟ [ܒܬܪ]ܗ ܡܪܘܢ
ܚܡܪܐ ܩܫܝܐ ܘܕܘܝܐ ܥܠ ܛܝ̈ܝܐ :·: ܘܒ[ܗ̇] ܡܝܬ ܐܡܠܟ
ܒܬܪܗ ܚܒܒ[3] ܐܠܗܐ ܒܪ ܡܘܣܟ[ܢ]. ܗܢܐ ܦܩܕ
ܘܐܬܒܢܝܘ ܫܘ[ܪ̈]ܐ ܕܡܕܝ̈ܢܬܐ ܕܣܘܪ̈ܝܐ :·:
ܘܒ[ܫܢ]ܬ [ܐ̇]ܣܗ. ܡܝܬ ܚܒܒ ܐܠܗܐ ܘܐܡܠܟ ܚܒܒ
ܐܠܗܐ ܐ[ܚܘܗܝ.] ܗ[ܘ]ܐ ܕܝܢ ܒܫܢܝ̈ ܡܠܟܘܬܗ ܩܪܒܐ
ܘܚ[ܪ]ܒܐ ܒܝܬ ܦ̈ܪܣܝܐ ܠܛ̈ܝܝܐ :·: ܘܐܡܠܟ [ܒܬ]ܪܗ
ܠܒܪܗ ܡ[ܪܘܢ] ܥܠ ܛܝ̈ܝܐ ..... :·:
ܘܒܫܢܬ. ܐ̇ܣܘ. ܡܝܬ ܡܪܝ، ܐܝܘܐܢܝܣ ܦܛܪܝ[ܪ]ܟܐ. ܘܐܬܩܝ[ܡ]ܘ
ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܐ[4] ܠܪܫܢܝܬܐ ܐ[ܝܟ] ܦ[ܘܩܕ]ܢܗ ܕܡܠܟܐ.
ܘܐܣ[ܩ]ܪܘܗ ܠܗܘܢ ܦܛܪܝܪܟܐ [ܡܪܝ،] ܐܝܘܐܢܝܣ
[ܐܦܝ]ܣܩܘܦܐ ܕܚܪܢ ܡܢ ܕܝܪܐ [ܕܩܪ]ܬܡܝܢ :·:
ܘ[ܒܫܢܬ]ܐ ܕܒܬܪܗ̇ ܡܝܬ ܠܘܬ[5] ܡܠܟܐ ܒܚܡܠܐ.
ܘܗ̤ܘܐ ܒܬܪܗ ܦܛܪܝܪܟܐ ܡܪܝ، ܐܬܢܣ *ܣܢܕܠܝܐ ܡܢ *35 v°.
ܕܝܪܐ ܕܩܪܬܡܝܢ :·:
ܘܒܫ[ܢ]ܬ. ܐ̇ܣܛ. ܐܬܬܣܝܪ ܡܪܝ، ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ
ܐܦܝ[ܣܩܘ]ܦܐ ܠܚܪܢ ܡܢ ܩܪܬܡܝܢ :·: ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ
ܡܝܬ ܡܪܝ، ܐܬܢܣ ܒܚܙܝܪܢ. ܒܚܕܐ. ܒܚܙܝܪܢ.
ܘܐܬܬܘܗ̇ܝ، ܘܣܡܟܘܗܝ، ܒܒܥܘܬܐ ܕܒܢܐ ܠܗܠ ܡܢ ܒܝܬ
ܬܠܒܫܡܝ :·:

[1] Ms. ܬܐܘܕ". — [2] Ms. (spatii angustia) ܘܩܛܠ. — [3] Ms. ܚܒ. — [4] Ms. (spatii angustia) "ܐܦܝܣ abbreviatum. — [5] Vox supra lineam addita.

ܘܒܫܢܬ ܐ̇ܠܓ. ܡܫܪܪ ܕܣܝܢ ܐܡܝܢܐ ܕܓܝܣܪܬܐ ܡܬܬܢ̈ܝܐ¹ ܒܟܠܗ ܡܫܠܛܢܘܬܗ. ܘܒܬܪܗ ܒܢ̈ܝܫܐ ܘܕܘܪ̈ܐ ܘܡܘ̈ܬܢܐ. ܒܕܘܟܐ ܠܡܘ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܒܝܘܡܬܐ. ܘܚ̇ܫܘ ܐܪ̈ܥܬܐ ܘܡܝܘ ܢܦ̈ܫܬܐ¹. ܘܒܟܒܪܘ ܒܘܡܒܐ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟܘܬܗ. ܘܟܠ ܕܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܕܓܠܘܬܐ ܓܪܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܘܓܪܒܐ ܗܘܘ ܦ̈ܓܠܐܐ ܒܢ̈ܝܫܐ܀

ܘܒܫܢܬ ܐ̇ܠܗ. ܡܝܬ ܡܪܝ، ܐܠܝܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܡܢܝܢ ܒܬܠܬܐ ܒܗ. ܘܩܡ ܒܬܪܗ ܡܪܝ، ܐܬܢܣܝܘܣ ܡܢ ܕܝܪܐ ܕܓܘܒܐ ܒܪܝܐ܀ ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܡܝܬ ܝܘܢ ܩܠܒܝ. ܘܐܡܠܟ ܗܫܡ ܒܪ ܥܒܕ ܐܠܡܠܟ ܒܬܪܗ ܫ̈ܢܝܐ ܝܛ. ܗܢܐ ܫܪܝ ܡܢ ܩ̈ܠܝܬܐ ܕܡܪܒܥܬܗ، ܒܢܐ ܩ̈ܪܝܬܐ ܘܙܪ̈ܥܬܐ ܘܫܘܩ̈ܬܐ. ܘܐܦܩ² ܢܗܪܐ ܡܢ ܦܪܬ ܠܡܫܩܝܘ ܢܨ̈ܒܬܐ ܘܙܪ̈ܥܬܐ ܕܒܒܪ ܟܠܗܘܢ܀

ܘܒܫܢܬ ܐ̇ܠܘ. ܟܕ ܡܫܠܡܐ ܠܚܢܬ ܪ̈ܘܡܝܐ. ܘܐܚܕܗ̇ ܠܐܢܛܘܣܪܐ ܕܩܝܠܝܩܝܐ. ܘܐܚܪܒܗ̇³ ܘܐܦܩܗ̇ ܒܫܒܝܐ ܠܚܢܬ ܡܨ̈ܝܨܬܐ⁴܀

ܘܬܘܒ ܟܠ ܒܫܢܬ ܐ̇ܠܙ. ܠܚܢܬ ܛܘܪܢܕܐ. ܘܐܚܪܒܗ̇ ܫܠܐ ܡܫܠܡܢܐ ܘܡܦܩ ܒܫܒܝܬܐ. ܘܗܦܟܘ ܒܬܪ ܦܣܩܠܐ ܘܬܓܪܐ. ܘܟܕ ܥܒܪܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܘܐܡܪܒ ܘܪܓܐ. ܘܒܢܐ ܬܡܢ *ܫܩܠܐ ܘܩ̈ܕ[ܝܫ]ܬܐ ܕܘ[ܪ]ܒܬܐ܀

* 35 r°.

ܘܒܫܢܬ ܐ̇ܡܗ. ܢܦܩ (ܡܢ ܚܝܠܐ)⁵ ܡܪܝ، ܡܫܡܫܢ̈ܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܚܢܐ ܡܢ ܕܝܪܐ ܕܡܪܬܝܡ. ܒܟܝ. ܒܚ[ܕ]ܪ. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘ[ܗ]، ܡܪܝ، ܫܡܥܘܢ ܬܠܡܝܕܗ܀

ܘܒܫܢܬ ܐ̇ܡܘ. ܚܢܢ ܡܪܝ، ܡܣܛܝܦܢܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܡܝܕ، ܬܠܡܝܕ[ܗ] ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܗ̇ܘ ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪܗ̇. ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪܗ ܐܬܢܣܝܘܣ ܬܠܡܝܕܗ܀

ܘ[ܒܫܢ]ܬ ܐ̇ܡܙ. ܐܬܒܢܝܬ ܣܝܘܢܗܘܕܘܣ [ܕ]ܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ [ܒܕܝܪ]ܐ ܕܐܪܒܝܢ ܕܒܡܕܝܢܬܐ ܒܥܡ [ܡܪܝ]، ܐܬܢܣܝܘܣ ܦ[ܛܪ]ܝܪܟܐ ܟܠܗ̇ ܬܘܪ̈ܓܡܐ [ܕ]ܩ̈ܢܘܢܐ [ܚܕ]ܬ̈ܢܝܐ܀

¹ Puncta plur. desunt. — ² Ms. ܦܩܗ″. — ³ Ms. ܘܐܣܚܪܗ̇: corr. Fraenkel (*Z.D.M.G.*, LII, 154); Mich., p. 457, ܣܚܪܘܗ̇. — ⁴ Ms. ܣܘܪܝܐ. — ⁵ Desunt in ms.

ܘܒܫܢܬ. ܐ̈ܒܝ. ܒܢܐ ܗܘ ܣܠܘܩܘܣ ܣܠܘ̈ܩܝܐ ܘܠܕ̈ܝܩܝܐ. ܘܟܠܗ ܒܫܢܬܐ ܘܡܢܗ ܒܐܦܡܝܐ. ܘܒܢܝܢܘ ܚ̈ܕܒܫܬܐ ܬܪ̈ܬܝܢ. ܗܢܝܢ, ܘܦܠܛܡܝܐ ܘܣܠܘܩܝܐ ܐܢܛܝܟܝܐ. ܘܡܠܟܘ ܠܦܛܠܡܐܘܣ ܘܒܢܘ ܒܫܢܬܐ. ܘܐܦ ܠܣܘ̈ܪܝܝܐ ܕܬܡܢ ܚܠܦܘ ܘܐܦܝܘ ܐܝܟ ܒܫܠܡܐ:·:

ܒܫܢܬ. ܐ̈ܒܛ. ܒܢܐ ܬܘܒ ܣܠܘܩܘܣ ܢ̈ܝܠܘܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܘܡܫܪܐ ܫܡܗ ܐܘܪܗܝ [7](ܡܢ) ܡܒܘܥܐ ܪܒ[1] ܫܡܗ ܠܒܢܬ ܪ̈ܘܡܝܐ. ܘܟܠܗ ܘܡܢܗ ܒܬܪܘܢܝܐ[2] ܐܬܩܪܝ. ܘܟܠ[3] ܒܐܒܘܕܐ ܠܒܘܪܓܢܐ ܐܬܩܪܝ. ܘܣܘܓܐܐ ܕܫܠܡ ܐܬܚܙܝ ܡܢ ܒܘܪ̈ܓܢܐ[4]:·: ܘܡܪܒܐ ܕܦܩܘ ܐܠܝ ܐܝܟ ܠܐܘܢ ܢ̈ܦܠܐ ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܗܘܐ ܕܡܢ ܠܟܠ ܒܬܪ ܐܝܪܢܐ ܕܡ̈ܠܟܝܗܘܢ ܕܪ̈ܘܡܝܐ. ܒܕܡܐ ܕܐܬܟܠܘ ܒܡܦܪܐ ܘܟܠܐ ܕܡܠܝܗܘܢ:·: ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܐܬܒܛܠ ܚܝܠܐ ܐܢܛܝܓܘܢ ܡܢ ܕܘܟ ܒܪ ܣܠܘܩܘܣ. ܘܒܐܬܪ ܐܝܠܘܠ ܒܫܢܬ ܣܠܘܩܘܣ ܒܒܘܪܓܢܐ *[ܕܕܒܝܡ]. ܘܐܬܟܠܝ ܒܬܪܗ ܟܘܡܒ ܒܪ ܒܒܒ ܐܠܝܣ] ܒܪ ܡܪܘܢ ܦ̈ܝܠܝܐ .ܒ. ܘܡ̈ܝܬܐ .ܐ. . . . . ܘܡ̈ܠܟܐ ܡ̈ܪܝܡܢܐ ܬܠܬ ܡܢ [ܟܠܗܘܢ ܡ̈ܠܟܐ] ܕܡܩܕܘܢܝܐ:·: * 34 v°.

ܘܒܫܢܬ. ܐ̈ܒܓ. [ܒܪܬܐ ܒܝܘܡ (ܡܕܝܢܬ)[5]. ܒ[ܠ]ܒܕ. ܒܗ ܝܘܡ ܒܪܘܟܬܐ ܒܬܠܬ ܫ̈[ܥܝܢ] ܒܗ ܢܘܪܐ ܗܘܬ ܗܘܐ ܘܒܠܐ ܢܒܐ ܘܐܬܐܚܕܬ ܩܠܗ ܐܝܟ ܢܒܥܐ ܢܒܐ.·:·.

ܫܢܬ. ܐ̈ܓ. ܗܘܐ ܒܢܝ, ܐܬܠܝܗ ܡܒܢܝܐ ܢܘܣ ܕܝܢܐ ܕܡܪܬܡ:·:

ܘܒܫܢܬ. ܐ̈ܓܐ. ܒܗ ܒܫܢܬ ܒܡܘܒܪ ܒܐܬܪܐ ܕܐܦ̈ܩܝܐ. ܒܕܢܪܐ ܕܐܘܣܛܪܘܬܐ. ܘܐܬܒܠܝ ܒܬܪܗ ܢܫܕ ܒܪ ܒܠܟܐ[6] ܒܪ ܒܒܒ ܐܠܟܠܝ ܩ̈[ܝ]ܦܐ .ܕ. ܘܦܝܕ ܕܬܠܝܬܝ ܒܠܝܗܘܢ ܠܡ̈ܠܟܐ ܘܦܘ̈ܪܬܐ ܕܐܘܣܛܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܘܕܣܘ̈ܣܝܐ ܘܕܒܐܦܐܐ ܘܕܡܘܟ̈ܒܝܐ:·:

[1] Ms. ܒܪܙܡ "ܒܒ. — [2] Vox e ܐܘܪܗܝ" correcta. — [3] Ms. ܒܠܐ. — [4] Puncta plur desunt. — [5] Huic voci spatium non satis est. — [6] Ms. ܡܠܟܐ (vide *Z. D. M. G.*, LI, 584, n. 5).

ܘܒܫܢܬ ܐ̄ܫ. ܟܒܐ ܘܡܥܠܠ ܠܕܘܟܬܐ ܕܡܠܝܟܝܢ ܡܪܝ
ܫܡܥܘܢ ܐܦܣܩܘܦܐ″[1] ܕܚܪܢ ܗܘ ܕܡܢ ܕܝܪܐ ܕܩܪܬܡܢ.
ܩܕܫܗ ܕܝܢ ܡܪܝ ܢܘܢܐ ܦܛܪܝܪܟܐ܀ ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ
ܐܬܩܒܠܬ ܗܘܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܒܘܡܒܪܐ ܕܡܪܝ، ܡܫܝܚܐ
ܒܝܘܡ̈ܝ ܡܪܝ ܢܘܢܐ ܦܛܪܝܪܟܐ. ܘܒܗ[2] ܒܢܒܝܐ ܐܚܒܘ
ܡܪܝ، ܢܝܩܘܒ ܡܦܫܩܢܐ ܕܟ̈ܬܒܐ ܡܬܬܪܒ ܗܘܐ.
ܘܡܬܚܒܝܢܐ ܡܢܗ ܕܣܘܢܗܕܘܣ ܘܢܦܩܘ ܠܟܘܪܣܝܐ
*34 r°. *[ܕܐܘܪܗܝ. ܘܒܬܪ ܢܬ̈ܝܐ ܐܪ̈ܟܐ ܐܫܩܠ ܠܡܬܚܪܟܐ
ܕܢܫܩܘܠ ܠܡܬ̈ܠܘܗܝ، ܘܒܢܝܬ ܒܪܝܪ]ܐ[3] ܕܬܠܡܕܐ܀
ܘܒܫܢܬ ܐܠܦ [ܘܚܡܫܝܢ[4] ܗܘܐ ܡܪܝ،] ܐܠܝܐ ܦܛܪܝܪܟܐ.
ܘܒܗ ܒܫܢܬ[ܐ] ܢܦܩ [ܦܘܣܩܢܐ ܕܬܠܡܝܕ]ܬܐ ܟܠܝܫ ܘܢܐܬܬܐ
ܠܐܬܪܗ ܘܠܒܝܬ ܐ[ܒܗ̈ܘܗܝ]܀
ܘܒܫܢܬ ܐ̄ܟܐ. ܐܫܬܪܝ، ܡܢܫܒܝܐ ܟܢ ܡܪܘܢ ܡܢ ܓܙܪܬܐ.
ܘܐܬܬ ܫܠܦܘܗ، ܡܫܠܡܢܐ ܟܢ ܚܕܐ ܐܠܡܠܝܢ. ܘܟܢܫ
ܫ̈ܠܘܬܐ ܘܥܠ ܠܒܝܬ ܪ̈ܘܡܝܐ. ܘܫܪܘ ܥܠ ܢܘܫܐ
ܕܦܪ̈ܢܐ[5] ܘܡܦܣܢܐ ܘܡܣܩܦܢܐ ܕܚܝܠܬܐ. ܘܐܚܪܒܘ
ܐܝܟ ܘܒܕܘ ܒܫܒܝܐ ܠܟܠ ܕܒܗܝܢ܀
ܘܒܫܢܬ ܐ̄ܟܒ. ܡܥܪ ܡܫܠܡܢܐ ܐܡܝ̈ܪܐ ܒܟܠܗ
ܥܪܒܝܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܐܬ̈ܪܘܬܐ ܘܒܢܝܐ ܒܬ̈ܪܐ ܘܡܕ̈ܝܢܬܐ
ܘܟܬܫܐ ܘܩܘܫܝܐ. ܘܬܠܘ ܬ̈ܠܒܟܐ ܕܐܟܒܪܐ ܟܡܙܠܬܐ ܕܟܠ
ܐܢܫ܀
ܘܒܫܢܬ ܐ̄ܟܓ.[6] ܟܢܝܫ ܡܟܦܠ. ܟܒܝܫ.[7] ܒܗ: ܬ̈ܪܥܝܗ،
ܬܠܬܐ ܒܫܒܬܐ. ܗܘܐ ܙܠܙܐ ܒܥܠܡܐ ܐܬܬܪܘܬܐ
ܕܡܘܪܝܐ[8]. ܘܢܦܠ ܘܫܦܪ ܬ̈ܫܝܫܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ[9] ܡܢܝܢܐ.
ܘܗܘܐ ܡܘܙܚܐ ܣܓܝܐܐ ܘܡܘܬܢܐ܀
ܘܒܫܢܬ ܐ̄ܟܘ. ܡܝܬ ܘܠܝܕ ܘܐܡܠܟ ܣܘܠܝܡܢ[10] ܫ̈ܢܝܐ
ܬܪ̈ܬܝܢ ܘܦܠܓܗ[11]܀

[1] Ita abbreviatum in ms., spatii angustia. — [2] Ms. ܘܒܗ. — [3] E Mich., p. 446, suppl. — [4] E Mich., p. 449, suppl. — [5] Ms. ܕܦܪ̈ܢܐ. — [6] Ita in marg.; in textu ܐ̄ܟܒ. e ܐ̄ܟܓ. correctum. — [7] Ms. ܟܒܝܫ.: e Mich., p. 451, et Theoph. (vide *Z.D.M.G.*, LI, 582, n. 11) correxi. — [8] Ms. ܕܡܘ″. — [9] Vox e ܠܗܘܢ correcta. — [10] Littera ܢ supra lineam addita. — [11] Ms. ܦܠܓ″.

ܘܒܫܢܬ. ܨ̈ܨܛ. *ܗܘܐ ܕܝܢ ܢܘܚܐ ܕܦܛܪܝܪܟܐ ܒܕܝܪܐ ܕܡܪܝ, ܝܥܩܘܒ ܕܩܘܪܩ. ܘܡܪܝ, ܠܐܘܪܚܐ ܕܒܝܬܥܒܕܐ.:· *33 r°.

ܘܒܫܢܬ ܐܠܦܐ. ܘܘ. ܢܦܩܘ ܫܠܘܬܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܠܣܘܪܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝ. ܘܐܡܪ ܐܢܘܢ ܕܢܪ ܒܪ ܕܢܪ ܘܩܛܠ ܐܢܘܢ. ܘܠܗܘ̈ܪܐ ܐܬܦܠܛܘ ܒܚܝܠܗܘܢ ܘܗܦܟܘ ܠܟܢܫܬ ܪ̈ܘܡܝܐ ܒܐܪܥܐ ܟܒܝܪܐ. ܘܟܕ ܗܘ̇, ܫܡܥܬܐ ܕܢܘܪܘ ܪ̈ܘܡܝܐ ܥܠ ܢܩܦܘܗ ܒܠܚܘܕ ܘܦܠܓܘܗ, ܠܚܝܠܗ ܘܩܪܒܘܗ. ܘܐܦܩܘܗ, ܠܠܘܩܒܠ ܡܢ ܟܢܫ ܐܣܝܪܐ ܘܐܡܠܟܘܗ, ܥܠܝܗܘܢ. ܘܗܠܝܢ ܕܡܫܡܗܝܢ ܠܝ ܡܢ ܠܥܠ. ܒܪ ܪܫܡܢ ܫܡܥܘܢܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ ܒܥܒܕܐ ܠܠܐܘܢ.:·

ܘܒܫܢܬ. ܐ̄ܚ̄. ܦܠܚܘ ܦܢܝܐ ܙܘܙܐ ܘܣܝ̈ܒܐ ܕܠܝܬ ܒܗܘܢ ܦܠܚܐ ܐܠܐ ܒܬܘ̈ܟܒܬܐ.:·

ܘܒܫܢܬܐ ܕܒܬܪܗ̇ ܓܒܪ ܟܦܢܐ ܒܗܬܟܐ ܕܐܢ̈ܫܝܐ. ܘܗܘܐ ܕܝܢ, ܠܐܘܪܚܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܕܝܪܐ ܕܡܪܝ, ܫܠܝܐ ܠܣܘܪܝܐ ܘܠܐܬܪܐ ܚܘܪܢܐ.:·

ܘܒܫܢܬ. ܐ̄ܝ̄. ܒܪܟܬ ܕܝܢ, ܬܐܘܕܘܪܐ ܦܘܠܝܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܘܠܕܬ.:·

ܘܒܫܢܬ. ܐ̄ܝ̄ܗ. ܥܠ ܥܒܕ ܐܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܠܡܠܟ ܒܢ ܚܠܝܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܥܒܕ ܩ̈ܠܝܘܢܐ[1] ܦܬܝܚܬܐ ܠܡܫܡܫܝܢܐ ܕܐܬܪܐ ܕܩܘܠܝܡܝܐ. ܘܟܕ ܗ̇ ܒܪ ܟܗ̇[2] ܒܫܢܬܐ ܢܦܩ[3] ܦܘܩܕܢܐ ܘܐܬܦܫܛܘ ܒܠܚܘܕ ܚܝ̈ܪܐ.:·

ܘܒܫܢܬ[4]. ܐ̄ܝ̄ܘ. ܡܝܬ ܥܒܕ ܐܠܡܠܟ. ܘܐܡܠܟ ܘܠܝܕ ܒܪܗ ܒܬܪܗ ܫܢ̈ܝܐ. ܦ. ܒܪܘܪܐ ܝܡܝܢܐ ܕܐܬܩܠܝ ܬܘ̈ܒܬܐ ܘܒܛ̈ܠܬܐ ܢܬܪ ܡܢ ܟܠ ܕܡܕܒܪܢܘ, ܘܦܩܕ ܘܒܛܠܐ ܠܟܠܗܘܢ ܠܦ̈ܩܪܐ ܘܦ̈ܩܪܐ. ܘܒܢܐ ܒܕܡܫܩ ܘܫܟܠܠܗ̇ ܒܢ ܦܪܘܫܐ. ܘܟܕ ܒܫܢܬܐ ܐܬܢܝܚ ܒܦܠܛ ܫܟܢܟ ܫܢ̈ܝܐ ܦܩܕܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܘܫܠܝܬܐ.:·

[1] Puncta plur. desunt. — [2] Ms. ܗܘ. — [3] Ms. ܢܦܩܘ. — [4] Vox e ܫ̈ܢܝܐ, ut videtur, correcta.

ܕܠܐ ܦܘܠܓ)[1] ܠܕܘܟܬܐ. ܘܡܢܗܘ[2] ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܘܡܝܐ ܘܩܛܒܘ ܠܗ ܚܢܢܗ ܘܫܕܪܐܘܗܝ ܠܐܟܣܘܪܝܐ. ܘܐܡܠܟܘ ܫܠܦܘܗܝ ܠܠܘܢܛܝ ܦܛܪܝܩܝܣ. ܘܒܬܪ ܕܐܡܠܟ ܫ̈ܢܝܢ ܬܠܬ ܐܣܪܘܗܝ ܘܐܡܠܟܘ ܠܐܦܣܝܡܪܘܣ[3]. ܘܒܬܪ ܕܐܡܠܟ ܫ̈ܢܝܐ ܓ. ܦܢܐ ܝܘܣܛܝܢܐ ܡܢ ܐܟܣܘܪܝܐ ܥܡ ܚܝܠܐ ܣܓܝܐܐ ܘܩܛܠ[4] ܠܬܪܝܗܘܢ ܪ̈ܫܝܥܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ. ܘܡܢܗܘ ܟܠܗܘܢ ܘܩܛܠܗܘܢ ܘܠܦܛܪܝܪ، ܥܘܪܗ. ܘܐܡܠܟܘ ܠܦܝܠܝܦܝܩܘܣ[5] ܚܪܕܐ ܘܦܠܚܝܢ. ܘܠܗܢܐ ܡܩܛܠ ܕܝܘܟܢܐ ܕܒܢܝܢ ܣܡܝܘܗܝ ܘܢܦܩ ܠܥ̈ܝܢܘܗܝ ܕܒܪ̈ܘܡܝܐ ܘܡܢܗܘ ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܘܡܝܐ. ܘܚܒܪܘ ܟܢ̈ܫܘܗܝ ܘܐܡܠܟܘ ܠܐܢܣܛܣ. ܘܟܕ ܐܡܠܟ ܫ̈ܢܝܐ ܒ. ܐܣܪܘܗܝ ܘܐܡܠܟܘ ܠܬܐܘܕܘܣܝܘܣ. ܘܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ ܒ. ܐܣܪܘ ܠܗܢܐ ܘܐܡܠܟܘ ܟܠܗܘܢ ܠܠܐܘܢ :·

ܡܪܩ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܒܙܒ̈ܢܐ ܢܣܛܘܪܝܐ ܘܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܗ̇ܘ ܕܒܙܒܢܗ ܗܘܬ ܗܪ̈ܣܝܣ ܕܡܪ̈ܘܢܝܐ ܒܫܢܬ. ܢܙ. ܒܝܘܡ ܢܝܣܢ ܒ. ܒܗ[6]: ܝܘܡ ܚܕܒܫܒܐ ܕܦܣܚ̈ܐ ܒܬܠܬ ܫ̈ܥܝܢ: ܗܘܐ ܙܘܥܐ ܪܒܐ. ܘܒܗ ܢܦܠܬ ܟܦܝܬ ܕܐܘܪܗ. ܘܡܕܝܢܬܐ ܚܠܝܨܬܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܡܝܬ ܒܗ ܥܡܐ ܣܓܝܐܐ :·

ܘܒܫܢܬ. ܢܙܐ. ܡܝܬ ܡܠܟܐ ܬܠܝܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ.[7] ܘܐܡܠܟ ܝܙܝܕ ܒܪܗ ܒܬܪܗ. ܫ̈ܢܝܢ ܓ. ܘ. ܝܪ̈ܚܝܢ :·

ܘܒܫܢܬ. ܢܙܕ. (ܡܝܬ)[8] ܡܪܝ ܣܐܘܪܐ ܒܪ ܡܫܩܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܩܡ ܒܪ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܡܠܟ ܡܠܟܐ ܒܪ ܝܙܝܕ ܢܨܚܐ ܘܦܠܚܘܢ :·

ܘܒܫܢܬ. ܢܙܗ. ܗܘܐ ܡܪܝ ܐܬܢܣܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ :·

ܘܒܫܢܬ. ܢܙܘ. ܡܝܬ ܡܪܘܢ. ܘܐܡܠܟ ܥܒܕ ܐܠܡܠܟ ܒܪܗ ܒܬܪܗ ܫ̈ܢܝܐ. ܟܐ. ܗܢܐ ܥܒܕ ܫܢܝܐ ܥܡ ܪ̈ܘܡܝܐ ܒ. ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܟܠ ܝܘܡ ܐܠܦܐ ܕܝܢ̈ܪܐ ܘܣܘܣܝܐ ܚܕ ܘܥܒܕܐ :·

.... * 32 r°.

. . ܒ ....

ܕܪ̈ܘܣܛܝܢܐ. ܘܒܗ ܒܫܢܬ(ܐ)[1] ܗ[ܕܐ ......]܀

ܘܒܫܢܬ. ܦܠܗ. ܕܝܘ̈ܢܝܐ: ܕܒܫ ܒܗܣܪܘ ܠܒܪܐ ܘܫܒܩܐ ܕܒܢܘ̇ܗ

ܒܢ̈ܫܐ. ܚܝ.[2] ܐ̈ܠܦܝܐ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ [ܐ]ܬܐ ܫܪܒܘܦܬܐ

ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܘܢܦܠܘ [ܗܘ̈ܝ ܫܠܝ̈ܐ ܠ[3] ....]

ܫܠܦ ܠܗ. ܐ.܀

[ܘܒܫܢܬ. ܦܪܒ. ܐܫܬܪܝ ܦܘܠܐ[3] ܘܗ]ܘܐ ܦܘܠܛܪܐ

[ܦܛܪ̈ܒܐ[3] ...... ܘܒܫܢ]ܬܐ ܐܚܪܬܐ ....

.... ܘܬܐ[ܘܕܘܪ]ܐ[4] ....

.... * 32 v°.

.........ܐ. ܕܡܬܠܠܗ ܦܘܡܐ ܐ[ܟܠܝ] ܒܬܪܗ

ܘܐܬܟܒܫܬ ܪܘܫܢܝܐ܀

ܘܒܫܢ[ܬ. ܢܝܒ. ܗܘܐ][5] ܢܫܘܒܐ ܚܠ ܥܠܗ̇ ܐܪܥܐ.

ܘܐܬܚܣ[ܪܘ ܒܩ̈ܒܒܐ] ܒܦܠܓܗ ܕܥܡܡܐ܀

ܫܢܬ. ܢܝܕ. ܚܠ ܢܫܘܒܐ [ܠܐܬܪܘܗܝ][5] ܘܐ[ܚܪ]ܗ̇. ܘܪܓܠܗ

[ܠܡܐܘܪܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ܀

ܘܒܫܢܬ]. ܙܟܐ. ܡܬ[ܠ ܦܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ: ܘܐܡܠܟܝ]

ܒܬܪܗ ܡ[ܪܩܠܝܢܘܣ ....][5] ܘܐܬܐ ܠ.....

....

...................[6]...................

... [ܣܘܢܗܕܘܣ ܐܬܟܢܫܬ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ] *ܒܫܢܬ * 33 r°.

ܙܝܓ.[7] ܘܐܬܚܪܡܬ ܠܟܠ ܕܐܡܪ ܚܕ ܟܝܢܐ ܘܚܕܐ

ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ[8]. ܘܐܬܚܝܒ ܕܝܢ ܒܗ̇

ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܕܪܘܚܐ. ܗܢܘܢ ܐܟܠܝ ܢܡܘܣܛܝܢܐ. ܒܐ.[9] ܓ̈ܝܠ.

ܘܩܛܠ ܠܡܩܕܘܢܝܘܣ ܗ̇ܘ ܕܒܢܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܐ[10] ܐܒܘܗܝ.

ܘܬܪܬ ܟܡ ܚܕܬܐ ܕܠܐ ܢܫܟܚܘܢ ܡܕܒܚܝܐ (ܗ̇ܢܘܢ

[1] Ms. ܫܢ". — [2] Ms. ܚܝ. — [3] Supplementum valde incertum. — [4] Ad finem huius paginae et ad initium seq. desunt aliquot versus. Initio et fine fol. 32 v° desunt simul versus circiter 23. — [5] E Dion. (ed. Chabot, p. 4) supplevi. — [6] Post hoc folium desunt aliquot folia. — [7] Supra lineam alia, ut videtur, manu additum. — [8] Ms. "ܚܒܪ". — [9] Ultra marginis finem scriptum. — [10] Ms. ܩܘܣܛ".

ܡܬܬܦܝܣ ܢܦܫܗ ܡܢ ܒܘܪܣܝܗ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܠܣܘܪܐ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܠܐ ܐܬܬܦܝܣ ܕܢܚܙܐ. ܐܠܐ ܒܪܡ ܘܟܠ ܝܬ[ܒ] ܒܥܠܬ
ܡܒܥܒܘ[ܕܝܬܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܦ]ܠ[ܛܪܘܗ ܕܠܐ] ܡܬܬܦܝܣ:
ܘܦܩܕܢܗ ܕܢܦ[ܩܘܢܗ ܠܒܪ]ܐ ܕܒܝܬܐ. ܐܬܒܛܝ [ܘܐܘܒܠܘ]ܗ
ܠܗܝܠܘܢܐ. ܘܟܕ ܥܒܕ ܫܠܡܐ ܕܝܢ ܒܝܬ ܡܒܥܒ[ܘ]ܕܝܬܐ
ܐܦ[ܝ]ܣܗ. ܦܩܕ ܕܢܬܦܬܚ ܟܠ ܫܒܪܐ ܕܡܬܬܘܬܐ. ܘܟܕ
ܚܙܐ ܫܠܡܐ ܕܠܐ ܡܬܬܦܝܣ ܥܒܕܘܗܝ، ܠܐܘܚܕܢܐ
ܡܕܝܢܬܐ[1] ܀ ܘܐܬܐ ܚܠܦܘܗܝ ܐܣܩܠܦ ܘܟܠ
ܠܐܘܪܗܝ ܀

ܘܒܫܢܬ. ܦܠܕ. ܛܪܕ ܠܕܝܪܝܐ ܩ̈ܕܝܫܐ ܘܠܟܠ ܟܢ ܕܠܐ
ܕܡܩܒܠ ܠܣܘܢܗܕܘܣ[2] . . . .

* 40 r°. . . . .

. . . .

[. . . . . . ܘܒܫܢܬ. ܦܟܘ. ܒܒܪ] ܫܢܝܐ ܒܥܬ ܐܘܪ̈ܗܝܐ
[ܠܪ̈ܘܡܝܐ ܪܘܦܝܢܐ ܦܛܪܝܩܝܣ. ܘܐܬܬܦ]ܝܣ ܥܡ ܫܢܝܐ
ܒܥܕܬܐ [ܠܥܠܬ. ܦܠܐ. ܘܟܕ ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ ܒܒܪ ܟܣܪ]ܘܢ
ܗܟܢܐ ܫܠܡܐ [ܕܦܪ̈ܘܡܝܐ ܠܒܝܬ ܪ̈ܘܡܝܐ ܘܡܫܟ]ܢܐ
ܠܐܘܛܘܟܝܐ [ܘܠܡܪܘܬܐ ܘܠܣܠܒ . . . .]ܐ
ܩܠܝܩܐܬܐ. [ܘܗܦܟܘ ܐܬܐ ܒܥܕܬܐ ܠܐܘܪܗܝ، ܘܟܕ]ܟ
ܠܐ ܐܫܬܦܢ [ܒܗ. ܐܠܐ ܐܦܣܘ ܠܗ ܪ̈ܫܝܢܐ ܘܫܡܫ][3]
ܬܪܝܢ ܡܛ[ܦ]ܪ̈ܢܐ[4] [ܕܗܒܐ ܘܗܦܟܘ ܠܐܬܪܗ][3] . . . .

* 40 v°. . . . .

ܕܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘ[ܦܐ . . . .] ܘܠܩܫܝ̈ܫܐ
ܒܗ̈ܕܝܐ . . . .] ܕܟܠܗܝܢ ܡ̈ܕ[ܝ]ܢܬܐ
[. . . . . ܗ̇ܘ ܕܢܣܒ . . . .
. . . . ܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ . . . .
ܐܦܝܣܩܘܦܐ . . . .[5] . . . .

[1] In marg. scriptum: ..ܣܘ..... — [2] Ms. (spatio deficiente) ܣܘ″. Hic folia nonnulla desunt. — [3] Uncis inclusa (p. 228, l. 25-p. 229, l. 21) e Chr. Edess. suppl. — [4] Versus circ. 24 desunt. — [5] Versus circ. 25 hujus paginae et multa ff. sequentia, et ad init. f. 32 versus nonnulli desunt. Ad init. et ad fin. f. 32 r° desunt simul versus circ. 22.

ܕܢܣܒ ܠܡܕܝܢܬ ܒܠܚܘܕܬܐ ܕܢܩܒܠ ܠܡܘܢܛܢܘܣ ܘܟܠ
ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܩܕܡ ܡܕܒܚܢܐ ܘܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܒܫܒܬ ܀
ܐܠܘܢܝܐ ܕܒܘܣܘܪܝܐ ܀ ܗܠܦܪ ܕܡܣܦܪܢܝܐ ܀ ܬܐܕܘܪܝܐ
ܕܐܘܠܒܝܢܐ ܀ ܠܘܩܝܐ ܕܐܝܒܘܢܝܐ ܀ ܐܘܣܒܝܢܘܣ ܕܗܪܡܘܓܢܘܣ ܀
ܦܛܪܐ ܕܒܠܘܛܐ ܀ ܒܣܛܘܪ ܕܦܝܠܝܠܝܐ ܀ ܦܛܪܐ
ܕܟܢܝܢܐ ܀ ܐܢܛܝܕܘܪܝܐ ܕܐܝܣܘܢ ܀ ܦܠܛ ܕܡܠܟܝܙܕܩܝܐ[1] ܀
ܒܘܦܝܢܘܣ ܐܦ[ܝܩܘܪܘܣ]ܐ ܕܐܪܣܘܢܝܐ ܀ ܐܠܟܣ[ܢܕܪܝܢܘ]ܣ
ܐܦܝܩܘܪܐ (ܕ)ܒܘܠܒ[ܪ][2] ܀ ܘܬܘܒ] ܘܕܩܘܠܛܝܐܢ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܘܡܢܪܘ ܐܠܦܘܢܐ ܕܕܪܝܦܘܬܐ [ܫܠܦ] ܒܚܫܝܐ ܀ ܐܢܬܝܒܘܣ
ܕܝܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܒܕܝܢܬ[3] ܒܠܚܘܕ[ܐ] ܚܕ ܗܘ̇ܐ ܗܘܐ ܗܢܐ
ܪ̈ܕܘܦܝܐ. ܐܫܬܡܠ ܘܐܬܦܪܫ[4] ܡܢ ܒܠܚܘܕܬܐ ܬܐ̈ܕܪܐ
ܐܬܬܗ ܕܡܣܦܪܢܝܐ. ܒܦܠܠ ܕܡܫ̇ܒܚܐ ܗܘܬ (ܠܗ)[5] ܘܠܐ
ܐܬܚܫ ܒܠܚܘܕܐ. ܘܐܬܢܨܪ ܘܐܬܒܪܦ ܒܕܝܢܗ̇ ܚܡܟ .....* *31 v°.
ܫܠܐ ܕܝܠܘܬܗ ܕܦܘ[ܠܓ]ܢܐ ܗܢܐ ܀ ܚܒ̇ܪ ܕܝܢ [ܩܘܕܫܐ]
ܡܪܝ ܢܡܘܣ ܒܫܢܬ. ܦ̇ܠܓ.. ܫܢܐ ܕܝܢ. ܚܕ. [ܡܫ̈ܡܫܝܢ.
ܘܗܘܐ] ܡܢ ܫܘܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܪܘܓ ܕܒܥܝܬ [ܠܗ̈ܘܢ.
ܘܐܬܬܘܗܝ] ܗܘܐ ܒܫܢܝܐ ܕܝܠܗ̇ ܕܡܪܝܬܐ. ܗ[ܘ̣]ܐ .....
...... ܫ̈ܢܝܐ ܬܠ̈ܬܝܢ. ܫ̈ܢܝ ܕܝܢ ܕܢܣܒ ܒܠܦܝܢܘܬܐ ...
.... ܡܢ ܚܕ ܐܬܘܗܝ ܒܪ ܫܒܥܡܐܐ [ܫ̈ܢܝܢ. ܘܒܗ̇
ܒܫܢܬܐ] ܗܕܐ ܕܫܢܬ. ܦ̇ܠܓ. ܒܫܢܬ ܐܦ] ....
ܐܦܝܣ[ܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܫܢܐ ܕܝܢ [.. ܡܫ̈ܡܫܝܢ
.....] ܀ ܦܘܠܐ ܕܝܢ ܚܕ ܢܠܦ ܥܠ [ܡܘܬܗ ܕ........]
ܚܒ̇ܪ ܥܠ ܕܡܘܬܗ ܠܐܝܟ[6] ....

....

ܘܒܫܢܬ. ܦ̇ܠܐ. ܐܬܐ ܦܛܪܝܪܟ ܠܐܘܪܗܝ ܕܢܦܩܘܢܗܝ
ܠܦܘܠܐ. ܘܚܢܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܒܕ ܫܢܐ ܡܢ ܬܠ̈ܬܝܢ. ܕܐܘ
ܢܡܘܣ ܡܘܢܛܢܘܣ ܘܢܦܩܐ ܥܠ ܒܘܪܣܝܗ. ܐܘ ܕܐܢ ܠܐ

[1] E Dion. (Kleyn, in Feestbundel aan M. J. De Goeje, pp. 64, 65) et Mich., p. 267, suppl. Quae vocem ܦܠ[ܐ] (p. 227, l. 16) continuo sequuntur cum reliquiis litterarum non quadrant. — [2] Ms. ܒ″ : finem vocis e Mich. supplevi. — [3] Ms. ܠܚܐ″. — [4] Sequitur signum quod ad notam marginalem deperditam remittere videtur. — [5] Deest in ms. — [6] Desunt versus circ. 14.

ܕܛܘܒܬܐ[1] ܕܠܝܬܐ ܘܕܝܠܕܬܐ ܫ̈ܢܝܐ ܒܥܘܪܩ ܠܐ ܦܠܓ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ ܦ̈ܠܓܐܬܐ ܕܪܕܝܦܘܬܗ ܕܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܚܒܪ: ܫܠܡ ܠܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܢܗ̇ ܫܠܡ ܫܡܥܘܢ, .:. ܘܬܘܒ ܡܢܗ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܕܡܣܩܘܣ. ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܐܒܠ ܡܕܝܢܬܐ̇ ܢܦܩ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܬܘܒ ܘܬܐܘܡܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ[2] ܕܡܟܪܘܢ ܢܦܩ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܝܘܡ ܕܬܕܡܘܪ ܢܦܩ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:.

*31 r°. ܘܝܘܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ *ܕܐܢ̈ܛܝܐ ܛ̈ܝܒܐ ܕܝܘܡܢ [ܢ]ܦܩ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܫܠܡ. ܒܒܘܪܐ ܕܕܡܣܩܘܣ[3] .:. ܡܢ ܡܘ[ܪܘܣ] ܡܕܝܢܐ ܡܪܩܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܠܒܪܐ [. . . ܢܦܩ] ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ [ܦ̈ܠܓܐܬܐ] ܘܐܬܬܦܫܡ ܒܕܝܢܐ ܕܒܢܬ ܡܢܦܠ[. ܡܢ ܠܪܡܫܝܐ] ܢܦܩ ܬܐܘܡܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘ[ܢܝܐ ܒܪ] ܒܬܪܕܦ. ܫ̈ܢܝܐ ܒܡܢ̈ܝܢ ܘܬܠ[ܬܐ ܘܡܢܚܬ] ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܡܕܝܢܬܐ̇. ܘܐܬܬܦܫ[ܡ ܒܕܝܢܐ] ܕܡܫܝ̈ܚܐ[4] .:. ܡܢ ܐܘܪܗܝ, ܡܢ[ܝܬܐ ܢܦܩ] ܦ[ܘܠܐ . . . .:.

ܢܘܚ ܕܢܝ̣ .:. ܢܘܚ ܕܐܡܒܪܝ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܐܘܣܛܝܘܣ ܕܦܐܪܝ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܦܛܪܐ ܕܪܫܝܢܐ̇ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܢܘܚܐ ܕܡܪܩܘܣ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܦܘܠܐ ܕܡܠܝܛܝܘܣ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܡܪܩܘܣ ܕܫܘܪܐ̇ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܢܘܚ ܕܬܠܬܐ̇ ܘܐܘܣܡܪ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ.:. ܬܐܘܡܐ ܕܕܪܐ̇ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܐܗܪܘܢ ܕܐܪܫܡܫܛܐ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܡܢ ܐܗܘܐ ܘܡܢ ܡܪܝܐ ܐܘܦܝܡܝܘܣ ܪܫܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܐܦܘܕܝܣܝܐ̇ ܘܡܢܚܬ ܒܪܕܝܦܘܬܐ.:. ܒܢܦܫܗ ܕܐܢܛܘܢܝܐ ܕܒܠ ܡܕܝܢܬܗ ܢܗܪܐ.:. ܘܒܣܣܘܣ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ̇ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܦܛܪܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ̇ ܘܡܢܚܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.:. ܢܘܠܝܢܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܘܣ ܘܗܘܐ ܦܛܪܝܪܟܐ.:. ܬܐܘܡܐ ܣܢܘܣ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܣ. ܗܢܐ ܗܘܐ ܐܬܬܠܒ

[1] Vox supra lineam scripta. — [2] Ms. (spatio deficiente) ܣܣ″. — [3] Vox in ″ܕܕܪܘܣ correcta. — [4] Puncta plur. desunt.

ܦܪܘܠܘܣ ܕܩܘܠܘܢܝܐ ⁘ ܘܡܩܣܘܡܝܢܐ ܕܬܪܒܐ ܒܩܘܠܘܢܝܐ ⁘
ܢܩܘܦܪܘܣ ܕܩܣܛܢܛܝܢܐ ܕܐܪܡܢܝܐ ⁘ ܕܠܘܕܝܩܝܐ ܠܘܕܘܩܝܐ[1]
ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܘܪܝܢ. ܢܦܩ ܠܓܠܘܬܐ. ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܝܢ
ܬܠܡܝܕܘܬܐ ܕܕܘܒܪܗ[ܝ] ܘܦܠܓܘܬܐ ܕܫܝܢܗ، ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ:
ܗܘܐ ܦܛܪܝܪܟܐ *ܒܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܫܐ ܕܡ̈ܗܝܡܢܐ ܫܦܝܐ *30 r°.
ܕܢܬܚܪܘ. ܒܥܕܢ ܕܝܢ ܒܫܢܬܐ ܒܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ.
ܘܒܗ̇ ܫܠܡ ܢܗܪܐ ܕܕܘܒܪܘܗܝ ⁘ ܡܢ ܚܝܠ ܡܕܝܢܬܐ
ܬܘܒ ܢܦܩ ܠܓܠܘܬܐ ܪܒܐ ܘܓܒܝܐ ܕܐܠܗܐ ܐܢܛܝܡܘܣ.
ܗܢܐ ܕܡܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܕܫܡܫ ܗܘܐ
ܪܕܝܦܘܬܐ ܐܬܬܘܪܬܐ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܡܫ̈ܠܦܐ ܫܠܡ ܥܠ ܚܝ̈ܘܗܝ،
ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ[2] ⁘ ܒܫܘܪܝܐ ܕܝܢ ܕܪܕܘܦܝܐ ܪܕܘܦܝܐ ܡܪܟܝܬܐ[3]
ܫܠܝܚܐ ܦܠܘܟܣܝܢܘܣ ܕܡܒܘܓ. ܡܠܦܢܐ ܪܒܐ ܘܣܗܕܐ
ܢܦܩ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܕܪܕܝܦܘܬܗ ܐܬܦܩܕ
ܐܦ ܗܘ̇. ܟܕ ܐܦ ܒܬܢܢܐ ܐܬܚܢܩ ܘܒܗ ܐܬܚܢܩ
ܒܓܢܓܪܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܕܦܦܠܓܘܢܝܐ. ܢܦܩ ܠܓܠܘܬܐ ܦܛܪܝܪܟܐ.
ܗܢܐ ܕܐܦ ܒܓܢܙ. ܒܚܕܐ ܠܝܬ ܬܠܡܝܕܐ ܘܡܟܝܟܝܢ
ܘܥܒܕ. ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܚܕ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ
ܘܐܬܝܕܥܘܣ. ܘܫܠܡ ܢܗܪܗ ܒܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ ⁘
ܕܩܠܘܣܢܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܢܦܩ ܠܓܠܘܬܐ ܢܝܚܐ ܘܫܠܡ
ܢܗܪܗ ܒܐܝܕܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ (..)[4]
ܕܪܕܝܦܘܬܗ ⁘ ܕܩܝܣܪܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܣܘܪܝܐ ܠܓܠܘܬܐ
ܐܬܪܦ. ܘܢܦܩ ܗܘ ܠܓܠܘܬܐ ܪܒܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ[5]
ܕܐܡܕ ܕܒܝܬ ܢܗܪ̈ܝܢ. ܟܕ ܠܐܦܓܪܐ ܐܫܬܕܝܘ. ܐܦ
ܒܐܟܣܘܪ̈ܝܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܘܡܟܪܘ. ܘܬܘܒ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ
ܫܕܪܘܗܝ ܐܬܘ. ܘܬܡܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܐܬܬܢܝܚܘ ܗܘܘ ⁘ ܡܢ
ܕܩܣܛܘܣ ܡܕܝܢܬܐ ܠܓܠܘܬܐ ܬܪܝܢ ܐܬܐܡܪܐ[6] ܢܦܩ.
ܗܢܐ ܕܐܦ ܢܦܩ ܘܒܓܠܘܬܐ ܪܒܐ ܐܬܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܐܢܬܝܡܐ

[1] Ms. ″ܕܒܩܐ. — [2] Ms. (spatio deficiente) ″ܡܦܣܝ″. — [3] Sequitur vox erasa, quattuor, ut videtur, litterarum, quarum ultima est ܡ. — [4] Excidisse videtur numerus; forte .ܒ.; cf. Assem., B. O., II, 493; Anecd. Syr., III, 247, 248. Potest autem noster scripsisse ܚܡܫܬܐ. — [5] Ms. ″ܐܦܝܣ (ita spatii angustia abbreviatum). — [6] Sequitur vox ܢܦܠ erasa.

ܗܘ ܕܐܬܕܝܢ. ܘܒܬܪܗ ܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ ܀ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܐܦܪܝܡ ܕܘܡܢܘܣ ܀ ܒܐܘܪܫܠܡ ܦܛܪܘܣ. ܘܒܬܪܗ ܡܩܪܝܘܣ ܗܘ ܕܐܬܕܝܢ. ܘܒܬܪܗ ܐܘܣܛܘܟܝܘܣ ܀ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܒܬܪ ܐܦܝܦܢܝܘܣ *ܐܢܬܝܡܘܣ ܗܘ *30 r°. ܕܫܢܝ ܘܐܬܬܢܝܚ. (ܘܒܬܪܗ.)[1] ܗܘܐ ܒܐܢܐ ܘܒܬܪܗ ܐܘܛܘܟܝܘܣ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܩܫܝܫܐ ܕܐܡܘܣܝܐ ܕܒܕܝܬܐ ܕܦܘܢܛܘܣ. ܕܐܫܬܕܪ ܕܢܟܠܐ ܕܥܒܕ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܡܬܠܒܫ ܒܪ̈ܫܡܐ ܕܒܝܬ ܕܝܪܘܣ ܒܢܝܬ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ. ܟܠܠ ܟܗܢܝܟܐܝܬ. ܘܐܬܛܦܝܣ ܟ̈ܠܒܐ ܘܐܣܒܗ ܘܦܣܩ ܘܐܟܣܪܝܘܬܗ ܀ ܒܫ̈ܢܝܐ ܕܝܠܗ ܐܫܬܕܪ ܡܢ ܟ̈ܠܒܐ ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܟܝܠܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܡܕ ܘܐܦܪܝܡ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܥܡ ܚܝܠܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܕܢܐܠܨܘܢ ܠܡ̈ܗܝܡܢܐ ܕܠܣܘܢܗܕܘܣ ܕܟܠܩܝܕܘܢܐ ܢܩܒܠܘܢ. ܘܐܬܪܕܦܘ ܣ̈ܓܝܐܐ ܡ̈ܗܝܡܢܐ ܘܕܝ̈ܪܝܐ ܘܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ. ܟܕ ܠܣ̈ܓܝܐܐ ܡܢ ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ ܛܪܕ ܗܘ ܡܠܟܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܡܢ ܕܝܠܬܐ ܫܢܝܘ ܀ ܟܠ ܫܪܟܐ ܕܝܢ ܕܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ ܕܟ̈ܠܗܘܢ ܕܝܠܗ ܒܫܝܢܐ ܫ̈ܒ[ܩ]ܘܗܐ ܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ ܐܬܚܝܠܘ: ܐܘ ܢܦ̈ܩܬܐ ܕܫܝ̈ܢܐ ܕܒܠܚܘܕ ܚܕ ܟܢܫܘܢ: ܐܘ ܐܟܣܢܝ̈ܐ ܕܝܠܗܘܢ ܠܐ ܦܦܩܝܢ ܠܟܗܢܢ ܘܠܡܬܟܪܟܘ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܬ̈ܕܝܢܬܐ ܬ̈ܫܒܘܚܬܐ ܐܬܒܢܝܘܢ ܗܘܘ. ܘܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܟܢܫܝ̈ܐ[2] ܫ̈ܠܡܘ ܗܦܟܝܢ. ܕܥܡܪ̈ܐ ܕܝܢ ܟܢܝܢܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܝܢ ܘܟܝܢܗܘܢ ܗܦܟ ܘܒܢܐ ܦܓ̈ܐܐ ܪܫܝܥܝܢ. ܕܐܬܝܢܗܘܢ ܗܠܝܢ ܀ ܒܬܪ ܗܕܐ ܒܦܘܬܗ ܕܡܕܒܪܐ ܦܠܐܘܪܐ ܡܢ ܐܢܬܝܘܟܝܐ. ܐܬܪܕܦܘ ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܒܝܬ ܦܘܬܗܘܢ. ܡܢ ܡܠܝܛܝܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ. ܕܡܢܗܘܢ. ܗܠܝܢ. ܐܢܛܝܟܝܪܘܣ ܕܐܢܙܪܒܐ ܐܬܪܕܦ ܘܢܦܩ ܠܐܟܣܢܝܐ ܀ ܢܠܝܣܘܣ ܕܗܠܝܘ ܀ ܢܘܢܝܣ ܕܟܠܝܠܝܬܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܀ ܘܦܠܦܘܣ ܕܐܦܦܝܐ ܀ ܢܘܢܝܣ ܕܐܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܘܦܠܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܘܬܘܪܬܐ ܀ ܘܬܘܒ ܕܡܢ ܡܦܪܘܫܐ ܀

[1] Deest in ms. — [2] Ms. ܟܠܬ̈ܐ.

ܡܫܬܐܝܬ ܒܒܕܝܩܘܬ ܕܠܒܘܬܐ ⁘ ܡܟܝܠ ܗܘܐ ܒܗ̇ܝܢ ܘܫ̈ܢܝܐ ܦܠܓܘ ܘܕܒܪ ܗܘܐ ܣܪܓܝܣ ܐܪܟܝܡܢܕܪܝܛܗܘܢ ܕܐܝܣܘܪܝܐ. ܓܒܪܐ ܠܒܝܒܐ. ܡܠܝܠܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܒܡ̈ܠܟܐ ܢ̈ܩܝܐ ܘܡܣܘܪܝܢܐ. ܘܐܦ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܠܒܪ ܡܠܘ ܠܒܪ ܗܘܐ. ܘܡܫܬܒܚ ܕܗܝܡܢܘܬܐ* ܗܘܐ. ܐܝܟ *29 v°. ܕܫܡܥ ܦܪܓܝܣ ܘܦܫܩܐ ܕܪܝܫܢܘ[ܬܗ] ܕܠܒ ܠܡܕܐܝܬ ܚܒܝܪ. ܘܐܠܝܨܘ ܕܡܠܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܚܒܝܪ ܠܗ ܒܡ̈ܠܟܐ ܦܠܓܘ ܐܦܣܩܘ[ܦܐ] ܕܡܕܒܪܢܐ ⁘ ܢ̈ܦܫ ܒܥ̈ܠܬܐ ܕܝܢ ܒܪ ܐܬܩܪܝ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܘܐܬܬܐ ܐܦ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܪܘܡܝ. ܘܒܒܗ ܐܦ ܦܠܓܘܣ ܐܬܡܠܟ[1]. ܐܬܦܢܝ ܕܝܢ ܐܦܣܩܘܦܐ ܒܐܝܢܪܐ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܡܛܠ ܕܒܪ ܠܥܝܢܗ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ. ܘܫܪܝ ܡܚܒܝܢ ܒܢ[ܝ]ܢ ܚܕܬܐ ܥܘܕܪܢܐ. ܒܪ ܦܪܐ ܠܗܘܢ ܐܘܦܝܣܩܘܦܐ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܒܡܪ̈ܥܝܗ ܕܒܝܬ ܢܣܦܪܝܘܣ ܐܝܟ ܗ[ܘ]ܐ ܒܪ ܐܝܪܝ ܕܒܘܠܐ ܦܪܨܘ ܐܬܦܢܝ ܘܡܘܕܐ ܕܠܐܬܐ ܐܝܟ. ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܒܪ ܐܬܕܟܪ ܠܗ. ܕܢܐ ܐܝܟ ܠܐܘܟܠܘܬܐ ܢܦܩܐ ܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܕܐܡܪܝܢ. ܘܫܡܥ ܕܢܐ ܒܠܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܦܠܓܐܝܬ ܐܬܪ ܕܦܩܚ ܠܗ. ܘܗܘܐ ܒܕܘܟܬ ܐܬܪܚܡܘܗܝ ܕܡܐܢܐ ܒܒܕܝܩܘܬ ܕܠܒܘܬܐ. ܡܪܝܢܘܣ ܕܝܢ ܐܪܟܝܡܢܕܪܝܛܗܘܢ ܕܡܢܬ ܗܘܐ ܠܗ ܒܗ̇ܝܢ ܢ̈ܦܫܬܐ ܬܠܬ. ܘܐܦ ܐܦܣܩܘܦܐ ܒܬܪܗ ܕܒܬ ܒܗܘܢ ܒܫ̈ܢܝܬܐ ܗܠܝܢ ܒܬܕܡܘ[ܪ]ܬ[ܐ]. ܒܪ ܐܬܦܬܦ[ܬ] ܠܥܝܢܗ ܘܬܫܒܚ ܒܫܢܘܗܝ. ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܒܬܪܗ ܒܪܘܡܝ ܡܠܒܪܢܘܣ ⁘ ܢ̈ܦܫ ܒܥ̈ܠܬܐ ܕܝܢ ܕܒܝܘܡܝ ܢܣܦܪܝܘܣ. ܒܪܘܡܝ ܒܬܪ ܗܘܪܡܝܣܕܐ ܢܘܚܢ. ܘܒܬܪܗ ܦܠܝܟܣ[2]. ܘܒܬܪܗ ܒܘܢܦܝܘܣ[3]. ܘܬܘܒ ܢܘܚܢ. ܘܒܬܪܗ ܐܓܦܝܛܘܣ ܗ̇ܘ ܕܒܝܬ ܒܒܕܝܩܘܬ ܕܠܒܘܬܐ. ܘܒܬܪܗ ܣܝܠܒܪܝܘܣ. ܘܗܢܝܢ ܒܐܓܠܝܘܣ ⁘ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܛܝܡܘܬܐܘܣ ܢܘܚܐ ܗ̇ܘ ܕܐܬܕܒܪ. ܘܒܬܪܗ ܬܐܘܕܘܣ[ܝܘܣ] ܕܡܕܒܪܢܐ. ܘܒܪ ܗܢܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܒܫܠܡܐ. ܡܢ ܦܘܠܐ ܗ̇ܘ ܕܐܬܕܒܪ ܡܢ ܐܦܪܝܢ. ܘܒܬܪܗ ܙܐܠܘܣ

[1] Ms. ܐܬܡ″. — [2] Ms. (spatio deficiente) ܦܠܝܟܣ. — [3] Ms. ܒܘܢܦ″.

ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܕܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܀ ܒܗ ܕܝܢ ܒܗ * 29 r°. ܘܐܬܬܣܝܡ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ¹ [*ܒܫܢܬ]. ܦܠܛ. ܘܬܪܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܕܝܠܗܘܢ ܗܘܘ [ܘܛ]ܪܝܕܝܢ ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ. ܐܝܟ ܟܢ ܕܢܫܪܐ ܐܝܟܢ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܕܐܬܬܝܗܘܢ ܣܐܘܪܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܐܒܣܝܢܐ ܕܛܪܝܦܘܠ. [ܐ]ܢܛܘܢܝܢܐ ܕܚܠܒ. ܬܐܘܕܘܪܐ ܕܕܪܐ. ܬܐܘܕܘܪܐ ܕܕܪܟܣܘܦ. ܝܘܚܢܢ ܕܬܠܐ. ܬܐܘܕܘܪܐ ܕܐܟܪܝܢ. ܘܦܛܪܐ ܗܿܘ ܕܪܫܥܝܢܐ. ܘܩܘܣܛܢܛܝܢܐ² ܕܠܕܝܩܝܐ. ܘܦܛܪܐ ܕܐܦܡܝܐ. ܒܗ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܕܘܟܐ ܫܦܝܠܐܐ ܕܒܬܪ ܩܠܝܠ ܒܬܚܘܡܝܢ ܡܫܬ̈ܡܗܝܢ ܀ ܘܒܗ ܐܬܘ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܘܒܥܘ. ܗܘܘ ܒܗ ܕܢܫܝܢ ܩܕܡܘܗܝ، ܒܝܕ ܣܘ̈ܕܢܐ. ܡ̇ܠܟܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܗܘܐ ܒܥܝܢܐ ܒܗܠܝܢ ܕܒܝܬ ܠܟܘܢ ܘܕܠܦܬܘܟܐ ܀ ܘܒܗ ܫܢܬ ܡܫܚ ܬܘܒ ܠܕܒܢ̈ܬܗܘܢ ܢܫ̈ܐ ܒܗܘܢܐ. ܘܬܘܒ ܡܠܟܐ ܗܦܟ ܦܬܐ ܐܝܟܢ ܒܪܕܝܫ. ܒܗ ܐܚܕ ܠܗ ܒܕܬܒ̈ܥܬܗ ܫܪܝܬ ܠܡܪܝ، ܣܐܘܪܐ· ܡܛܠ ܫܘܦܛܗ ܕܡܠܟܬܐ³ ܬܐܘܕܘܪܐ⁴ ܕܥܦܪܐ ܡܫܒܚܐ ܗܘܬ ܠܗ ܡܛܠ ܢܟܦܘܬܗ ܘܢܟܝܢܘܬܗ. ܘܐܝܟܢܐ ܗܘܬ ܒܝܬܗ ܦܬܐ ܙܘܪܒܐܝܬ. ܘܒܫܢ̈ܝܐ ܙܒ̈ܢܐ ܒܥܝܬ ܗܘܬ ܠܗ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܕܩܘܣܛܢܛ[ܝ]ܢܘܦܘܠܝܣ. ܘܒܗ ܫܠܡܘܗܝ، ܚܒܪܐ ܒܗܝܬܐ ܘܕܚܠ ܠܐܠܗܐ ܟܝܪ، ܐܢܬܝܡܘܣ ܕܛܪܦܝܙܘܢܛܐ ܡܛܠ ܕܐܬܛܦܝܣ ܗܘܐ ܠܗ ܒܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ: ܘܚܕܝ ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܘܒܥܝܢ ܗܘܐ ܠܘܬ ܚܠܝܨ. ܘܡܛܠ ܕܡܬܒܪܗ ܐܬܬܣܝܡ ܦܛܪܝܪܟܐ. ܩ̄ܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܠܐ ܩܒܠ ܗܘܐ. ܘܐܟܠܡܢܕܪܝܢܐ ܒܗ ܒܗ ܩܪܝܬܐ ܦܢܩܝܛܐܘܣ. ܗܘܐ ܫܠܡܘܗܝ، ܐܝܟ ܕܡܬܐܪܐ ܐܝܣܘܣ ܕܐܝܟ ܗܘܐ ܒܡܥ̈ܘܣܘ ܕܦܝ̈ܠܘܣܘܦܐ. ܘܒܗ ܬܬܠܬܐ ܝܘܡ ܒܬܪ ܐܬܕܒܪ. ܘܩܡ ܗܘܐ ܫܠܡܘܗܝ، (ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ)⁵ ܚܒܪܐ ܒܗܝܡܢܐ ܘܒܠܠܠܐ ܘܒܚܝܘܬܐ ܘܒܫܝܢܐ ܘܒܫܒܚܐ. ܘܐܬܦܢܝܘ ܬ̈ܠܬܝܗܘܢ ܗܠܝܢ ܐܢܫ̈ܒܫܬܐ

¹ Infra scriptum ܒܫܢܬ. ܦ̇ܠܛ. — ² Ms. ܛܢܝܐ″. — ³ Littera ܠ alia manu inserta. — ⁴ Littera ܘ supra lineam inserta. — ⁵ Deest in ms.

*ܝܘܣܛܝܢܘܣ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܟܕ ܩܡ ܦܩܕ ܕܢܬܟܢܫܘܢ 28 v°.
ܣܘܢܗܕܘܣ ܕܟܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܩܡ ܕܝܢ ܐܦܝܦܢܝܘܣ¹
ܦܛܪܝܪܟܝܣ. ܘܐܬܘܢܣܪܝܦܘܣ² ܗܘ ܕܟܣܛܝܦܘܢ³
ܘܐܢܕܪܐܘܣ ܡܩܒܠܢܐ. ܘܩܒܘ ܕܢܒܠܘܢ ܟܕ ܐܡܪܝܢ ܠܗ
ܠܡܠܟܐ. ܕܠܐ ܒܕܒܝܠ ܝܨܒ ܐܡܪܘ ܐܒܗܬܐ ܕܬܠܬ
ܦܠܘܛܘܢܐ ܕܐܢܛܝܟܝ ܠܣܘܢܗܕܘܣ. ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܟܕ
ܐܬܬܦܝܪ ܒܗܕܐ ܩܛܠ ܐܝܢܘܢ. ܗܢܝܢ ܣܐܘܪܐ
ܕܗܝܡܢܐ ܥܠ ܕܡ ܐܢܛܝܘܟܝ ܕܡ ܕܢܠܬܐ ܕܡܠܟܐ.
ܡܛܠ ܕܦܩܕ ܟܠܗܘܢ ܕܢܬܦܩܘܢ ܠܚܝܗ. ܘܗܘܐ ܒܕܘܟܬܗ
ܦܘܠܐ ܗܘ ܕܡܬܘܪܐ ܢܗܘܪܐ. ܗܘ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܕܢܝܚܗ،
ܗܘܐ ܐܢܣܛܝܘܣ. ܘܡܛܠ ܕܒܟܢܐ ܗܘܐ ܕܘܒܪܐ
ܠܣܛܘܪܝܘܣ. (ܐܬܕܢܚ.)[4] ܘܗܘܐ ܢܠܦܘܗܝ، ܐܘܦܪܘܣ.
ܗܢܐ ܕܒܪ ܐܬܗܦܟܬ ܐܢܛܝܘܟܝ ܢܦܩ ܗܘܐ ܒܡܦܩܐ
ܕܡܬܬܟܪ ܗܘܐ ܕܩܐܪܘܬܐ ܕܒܩܦܐ ܀
ܒܗܘܢ ܕܝܢܐ ܐܘܪܗ، ܐܬܚܒܠܬ ܒܡܝܐ. ܘܐܩܦܗܕ
ܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܓܘ ܚܡܝܫܐ ܬܗܘܝܐ ܚܡܫܝܢܐ
ܒܫܢܬ .ܩܠܗ. ܕܝܘܢܝܐ ܀ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܕܝܢ ܒܬܪ
ܛܝܡܘܬܐܘܣ ܕܗܝܡܢܐ. ܩܡ ܝܘܚܢܢ. ܘܒܬܪܗ
ܐܦܝܦܢܝܘܣ. . ܘܒܐܘܪܫܠܡ ܒܬܪ (ܡܪܛܘܪܝܘܣ)[4]
ܣܠܝܣܛܘܣ ܘܒܬܪܗ ܐܠܝܐ ܗܘ ܕܠܚܪܬܐ ܐܬܕܚܩ.
ܘܒܬܪܗ ܝܘܚܢܢ. ܘܒܬܪܗ ܦܛܪܘܣ ܀
ܝܘܣܛܝܢܐ ܕܝܢ ܟܕ ܐܡܠܟܝ ܫܢܝܢ .ܛ. ܐܡܠܟܝ
ܝܘܣܛܝܢܘܣ ܒܪ ܚܬܗ ܒܫܢܬ .ܩܠܚ. ܕܝܘܢܝܐ ܘܒܝܘܡܘܗܝ،
ܐܬܩܛܠ ܒܛܠܝܢܐ ܛܪܘܢܐ ܗܘ ܕܩܕܪ ܒܪܒܝܢܗ
ܕܐܢܣܛܘܣ ܀ ܙܥܒܘܢܐ ܕܝܢ ܕܒܝܘܡܘܗܝ، ܐܬܝܠܗܘܢ.
ܕܪܘܡܝ ܗܘܪܡܝܙܕܐ. ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܛܝܡܬܐܘܣ.
ܕܐܘܪܫܠܡ ܦܛܪܘܣ ܗܘ ܕܒܬܪ ܝܘܚܢܢ. ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܝܢ
ܐܘܦܪܘܣ ܗܘ ܕܒܬܪ ܦܘܠܐ ܢܗܘܪܐ ܗܘ ܕܢܦܩ ܒܡܦܩܬܐ
ܕܐܢܛܝܘܟܝ. ܘܒܬܪܗ ܐܦܪܝܡ ܐܡܕܝܢܐ.

[1] Ms. ܐܦܦܢܝܘܣ. — [2] Ms. ܣܦܝܩܘܣ″. — [3] Ms. ܘܟܣܛ″: ex Anecd. Syr., III, p. 233, l. 18, correxi. — [4] Deest in ms.

ܘܦܠܡܣܛ̇ܐ ܘܢܣܩܦܛܪܘܣ. ܦܠܘܢܐ ܕܝܢ ܘܒ̈ܢܝ ܬܪܒܝܬܗ: ܐܡܪܘ[1] ܠܫ̈ܠܝܚܐ. ܕܡܫܝܚܝܢ ܚܠܦ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܘܠܐ ܒܢܝܢ ܕܢܦܫ ܚܠܝܢ ܠܬܝܢܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܬܪܒ ܠܫ̈ܠܝܚܐ ܪܘܚܡܗ ܕܦܠܘܣ̈ܐ. ܣܥܕܘܗܝ ܫ̈ܠܝܚܐ. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܣܐܘܪܐ ܓܒܪܐ ܦܠܐ ܘܡܗܝܡܢܐ ܒܢܬ ܘܡܠܝܠܐ ܘܕܝܪܐ ܒܚܝܪ̈ܐ ܡܢ ܕܝܪܗ[2] ܕܬܐܘܕܘܪܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐܘܣܘ[3] ܕܓܒܐ. ܕܐܬܬܗܝ ܗܘܐ ܒܐܦܝܣ̈ܩܘܦܘܣ[4] ܒܡܕܝܢܬ ܫ̈ܠܝܚܘܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܒܫܢܬ .ܦ̇ܟܓ. ܐ̈ܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܢ ܕܒܪܘܦܛܝܢܐ ܟ̈ܒܪܘܗܝ ܗܠܝܢ ܐܬܬܢܝܚܘ̈ ܕܝܢܘܣܝܘܣ ܕܦܪܣܘܣ. ܦܝܠܒܣܢܘܣ ܕܡܒܘܓ ܗܘ ܕܗܘܝܘ ܡܟ̈ܪ, ܐܒܣܢܝܐ.. ܝܘܐܢܝܣ ܕܠܕܝܩܝܐ.. ܣܡܒܘ̈ ܕܘܢܝܪܝܢ.. ܦܛܪܘܣ ܕܝܠܒ.. ܐܘܣܒܢܘܣ ܕܓܒܘܠܐ.. ܡܪܝܢܘ̈ ܕܣܘܪܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ.. ܣܘܦܘܣ ܕܡܪܘܣ.. ܣܠܘܣܘܣ ܕܐܘܪܗܝ.. ܢܘܢܣ ܕܐܘܪܦܝܣ.. ܦܝܠܟܣܝܢܘܣ ܕܕܠܝܟ.. ܢܘܠܣܝܘܣ ܕܡܠܛܝܐ.. ܘܟܕ ܕܝܢ ܗܘܐ ܒܢܕ ܡܬܒܬܒܢܘܬܐ ܕܡܠܟ, ܐܒܣܢܝܐ ܕܡܒܘܓ ܐܬܒܢܝܬ ܣܢܗܕܘܣ ܒܢܝܩ. ܘܐܫܪܒܬ ܠܣܢܗܕܘܣ ܕܠܘܩܕܘܢܝܐ ܘܠܦܠܡܣܛ̇ܐ ܀ ܦܪ̈ܣܘܣ ܕܝܢ ܠܦܠܡܝܛܘܣ ܟܕ ܚܙܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܚܒܪ ܚܠܒܐ ܕܒܕܠܝܐ ܕܠܗ̇ ܕܣܢܗܕܘܣ ܕܢܩܪ ܘܢܗܒܗ ܠܕܝ̈ܪܐ ܡܢ ܦܠܡܝܛܝܐ ܒܒ̈ܝܬ ܪܒܢܝܗ. ܟܕ ܕܝܢ ܢܦܩ ܗܕܐ ܡܕܝܢܬܐ ܗܐܘܪܐ: ܐܬܚܒܪ ܣܪܝܗ ܒܡܠܠܐ ܐܪܝܟܐ ܘܡܪ̈ܣܝܣ[5] ܕܐܦ̈ܗܬܐ ܒ̈ܬܠܬ ܦܪ̈ܣܘܦܐ ܕܠܘܩܒܠ ܦܠܡܝܛܘܣ ܀

ܟܕ ܕܝܢ ܐܡܠܟ ܐܢܣܛܘܣ ܡ̈ܠܟ. ܒܐ. ܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܢܣܛܘܣ[6]. ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܒܡ̈ܗܝܡܢܘܬܐ[7] ܕܒܢܝܬ ܠܐܘ̈ ܒܫܢܬ .ܦܟܓ. ܘܒܫܢܬ .ܦܠ. ܦܒܪ ܠܣܐܘܪܐ ܡܢ ܐܢܛܝܟܝܐ ܘܠܐܒܣܢܝܐ ܡܢ ܡܒܘܓ ܀ ܟܕ ܕܝܢ ܗܘ ܣܘܡܟܘܣ ܐ̈ܢܝܐ (.ܝܝ.)[8] ܒܪܘܡܝ. ܗܘܐ ܗܘܐ ܒܬܪܗ ܗܘܪܡܝܣܕܐ.[9]

[1] Ms. ܐܡܪ. — [2] Ms. ܪ̈ܗ". — [3] Ms. "ܦܘܣ. — [4] Puncta plur. desunt. — [5] Puncta plur. desunt. — [6] Ms. "ܣܛܘܣ". — [7] Ms. "ܒܡ̇ܗܝܡܢ (ita spatii angustia abbreviatum). — [8] Decst in ms.: e p. 219, l. 22, supplevi. — [9] Superscriptum ܝ̈.

ܘܒܦܝܣܬܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܐܬܢܨܚ ܒܗ̇ ܡܕܡ. ܐܠܐ
ܐܘܣܦ ܒܬܪ ܡܢ̈ܝ، ܣܢܩܝܗ̇ ܘܒܣܠܝܩܐ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܕܒܬ ܡ̈ܘܕܝܐ ܀

ܘܒܫܢܬ . ܒܟܐ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܢܣܛܣܝܘܣ ܐܦܣܩܘ ܠܡܘܕܘܢ[1]
ܘܓܒܪ ܢܠܦܘܗܝ ܠܦܝܣܡܬܐ[ܘ]ܣ[2].

ܘܒܫܢܬ . ܒܕ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܢܦܪ ܒܠܘܗܝ ܒܦܠܓܐ ܀

ܒܒܢ[ܝ]ܐ ܕܝܢ ܢܪ ܕܐܫܒܗ ܗܘܐ ܐܒܗܘܬܐ: ܡܫܒܗ ܕܝܢ ܐܚܘܗܝ، ܗܘܐ ܦܠܘܒܣܝܢܘܣ: ܕܐܚܘܗܝ، ܗܘܐ ܒܦܝܠܣܘܣ ܦܪܣܝܐ. ܘܒܚܝܪ ܗܘܐ ܒܗ ܡܕܝܢ ܢܪ ܒܗ ܪ̈ܘܫܐ[3] ܕܐܣܟܘܠܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܡܕܝܢ ܒܐܘܪܗܝ، ܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܬܪ ܐܝܟ ܫ̈ܢܝܢ ܕܠܘܠܦܢܗ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܢܘܢܐ ܗܘܬ ܐܬܒܛܠܬ ܡܢ ܐܘܪܗܝ. ܠܗܢܐ ܕܝܢ ܒܝܘ ܡܠܠܬܗ ܩ̈ܘܡ ܕܒܒܗ ܪ̈ܫܐ ܒܐܣܟܘܠܐ ܒܒܝܬ ܗܘܘ. ܢܦܩܘ ܒܗ. ܘܢܫܟܚܘܢ، ܡܢ ܒܠܗ̇ ܐܣܟܘܠܐ. ܘܗ̇، ܕܫܪܪܐ ܐܚܝܬܘ̇ ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܠܡ ܒܒܗܘܢ ܠܘܠܦܢܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܣ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܡܢܝܢܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܫܢܝܘ. ܘܡܢ ܦܪܣܝܘܣ ܪܫܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܫܘܦܬܐ ܐܬܩܒܠ. ܗ̇ܘ ܕܟܕ ܢܝܫܐ ܡܗܝܪܘܬ ܡܠܠܗ. ܘܡܚܝܬ ܒܒܝܬܗ ܒܗܪ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܒܬܪ ܩܠܝܠ ܐܦ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܕܝܢܬܐ̇. ܘܗܘ، ܕܝܢ ܐܚܘܗܝ، ܒܫܘܦܬܐ ܕܒܕܬܐ̇ ܢܨܪܝܐ ܕܫ̈ܢܝܐ ܒܗܢܘܢ. ܘܦܪܗܣܝܐ ܣܓܝܐܬܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܠܘܬܗ ܕܦܠܓܐ ܗ̇ܘ ܕܡܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܗ.: ܗܢܝܐ ܕܝܢ ܐܦ *ܠܘܬ ܦܠܓ * 28 r°.
ܕܡܢ ܡܢ ܒܬܪܗ ܫ̈ܢܝܢ .ܐ. ܒܕ ܕܝܢ ܩܒܠ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܦܠܘܢܝ̇. ܒܦܠܓܬ ܡܫܠܡܘܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ̇. ܘܗܢܝ ܠܐ ܦܢܝܗ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܟܬܘܒ ܗܠܝܢ ܕܒܢܪܗ. ܘܡܢ ܗܕܐ ܫܪܝܬ ܗܘܬ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܬܘܗܐ ܒܬܪ ܠܗ ܠܡܕܢܚ، ܐܒܗܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܒܗܘܬܐ ܦܢܐ ܘܐܬܒܪ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܬܨܝܕ ܩܘܕܫܐ ܘܐܬܬܢܝܚ ܗ̇، ܕܒܠܩܘܪܝܐ ܗ̇،

[1] In marg. : ܟܠ ܕܐܬܝܐ ܕܟܬܒ ܕܡܕܝܢܬܐ ܒܣܦܪܐ. ܘܡܢܐ ܠܐܒܗܝ ܕܐܡܪܝܢ ܒܡܘܕܥܐ ܒܫܢ̈ܝ ܕܐܢܣܛܣܝܘܣ ܡܠܟܐ. ܫܪܝܘ ܕܝܢ ܠܐܘܪܗܝ. — [2] Superscriptum ܐ̈.. — [3] Puncta plur. desunt.

ܪ̈ܒܐ: ܒܫܢܬ .ܦܘ. ܘܐܬܬ̇ܐ ܡܕܝܢܐ ܣܓܝܐܐ. ܘܫܝܕܢܘܬܐ ܕܐܟܪ̈ܝܐ ܢܦܩܬ ܘܣܛ̈ܢܐ ܐܬܠܬܐ. ܘܡܣܩܠܝܢ ܐܬܗܦܟܬ ܘܦܪܣܬ[1] ܠܒܡܘܪ̈ܝܗ· ܗܦܟ ܕܝܢ ܒܥܕܬܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܐܬܬ̇ܐ ܕܕܝܪܐ ܠܫܡܘܢܐ ܐܬܒܢܝܬ ܒܡܕܒܪܐ ܀ ܐܝܣܩܘܦܘ ܕܝܢ ܩܠܒܐ ܐܘܣܦ ܗܘܝ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܠܒܪܬ ܡܠܟܐ ܐܘܣܦܪܬܝܘܣ. ܘܦܛܪܝܪܟܐ ܡܟܠܘܗܝ[2] ܘܥܒܝܕܘܗܝ[2] ܀ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ [ܕܝܢ] ܒܬܪ ܡܢ ܦܛܪܐ ܕܡܘܢܝܣܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܠ. ܡܢ ܒܬܪܗ ܐܬܢܣܝܘܣ[3] ܫ̈ܢܝܢ .ܘ. ܘܒܬܪܗ ܢܘܣܝܢ[4] ܕܒܢܝܐ[5]. ܘܒܬܪܗ ܕܗܢܐ ܗܘ̣ ܦܛܪܘܣ[6] ܬܠܬܐ [ܒ]ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀ ܘܒܬܪܗ ܗܘ̣ܐ ܢܘܣܝܢ[7] ܢܘܣܘܦܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܐ. ܘܒܬܪܗ ܕܝܘܣܩܘܪܐ[8] ܫ̈ܢܝܢ .ܟ. . ܘܗܢܘܢ ܛܝܡܘܬܐܘܣ[9] ܡܢܠ. .ܪܐ. ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܬܪ̈ܝܢ ܫܘܒܚܢܐ ܀ ܘܒܐܘܪܫܠܡ ܒܬܪ ܡܢ ܩܘܪܝܠܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܢ. ܡܢ ܕܝܢ ܒܬܪܗ ܝܘܚܢܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܢ. ܘܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܒܬܪ ܡܢ ܐܘܟܣܝܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܢ. ܗܘܐ ܒܬܪܗ ܢܩܛܪܝܘܣ[10] ܒܡܗܪܢܐ ܫܢܬܐ[11] .ܐ. ܘܒܬܪܗ ܡܢ ܐܘܦܠܝܒܘܣ[12] ܀ ܠܗܢܐ ܫܕܝܘܗܝ *27 r°. ܡܠܟܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܠܐܘܚܕܢܐ ܕܦܘܠܦܘܣ *ܕܢܦܠ ܕܒܪܗ ܗܘܐ ܒܗܪ̈ܣܝܣ ܕܡܩܕܘܢܝܘܣ. ܡܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܝ. . ܘܒܬܪ ܐܬܛܪܕ ܗܢܐ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ[13]. ܘܒܐܘܪܫܠܡ ܒܬܪ ܫܐܘܠ. ܡܢܝ ܐܠܝܐ ܀ ܒܬܪ ܕܟܠܗ ܕܝܢ ܐܘܣܛܢܣܝܘܣ ܕܐܘܪܫܠܡ ܫ̈ܢܝܢ .ܠ. ܘܢܬܝܚܐ .ܢܐ. ܡܢ ܕܝܢ[14] ܒܬܪܗ ܣܘܦܪܘܣ[15] ܫ̈ܢܝܢ .ܢ. ܀ ܒܫܢܬܗ ܕܬ̈ܪܝܢܐ[16] ܗܦܟ ܡܘܕ ܡܠܟܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܠܐܡܕ ܘܟܒܫܗ̇ .ܠܪ. ܢܘܟ̈ܪܝܢ ܘܢܦܠ ܒܗ̇ .ܦ. ܐܠܦܝܢ. ܘܒܗ̇ ܗܦܟܝ ܐܬܐ[17] ܗ̈ܘܢܝܐ ܘܐܠܦܘ ܒܗ̇ ܠܐܢܛܠܝܢ ܕܦܫܘ ܀ ܘܒܗ̇ ܕܝܢ ܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܬܬܠܠ .ܘ. ܒܗ ܐܬܐ ܠܐܘܪܗܝ ܘܫܒܐ ܒܠܝܒܘܗ̇.

[1] Ms. ܘܒܣܘܦܬ: e Chr. Edess. correxi. — [2] Ms. ܘܗ″. — [3] Superscriptum .ܒܝ.. — [4] Superscriptum .ܒܗ.. — [5] Superscriptum .ܢ.. — [6] Puncta plur. desunt. — [7] Superscriptum .ܒܗ.. — [8] Superscriptum .ܒܝܠ.. — [9] Superscriptum .ܒܚ.. — [10] Ms. ܦܪܩܛܪܝܘܣ. — [11] Ms. ܫ̈ܢܝܢ. — [12] Superscr. .ܦܐ. (*sic*). — [13] Superscriptum ܢ̈.. — [14] Ms. ܦ̇. — [15] Superscriptum .ܨܦ.. — [16] Hic stat nota marginalis minio scripta, quae legi non potest. — [17] Ms. ܐܬܘ.

ܢܘܣܚ[1] ܕܛܝܒܘܬܐ[2]. ܘܗܘܐ ܡܢ ܟܠܢܫ ܐܫܬܒܩ. ܡܛܠ ܕܐܝܟܢ ܢܦܫܗ ܘܕܟܠ. ܘܐܬܝܕܥ ܡܢ ܟܠܢܫ. ܘܐܦ ܐܢܘܢ ܡܢ ܟܠܗ ܬܐܘܪܘܬܐ ܟܠܡܕܝܢܬܐ ܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬܗ. ܘܦܫܛ ܕܝܬܒܐ. ܘܣܠܩܘ, ܦܠܘܛܐ ܩܘܪܝܠܘܣ ܢܐܡܪ ܟܕܬܐ.܀ ܒܝܘܡܘܗܝ, ܕܗܢܐ ܦܠܘܛܘܣ ܗܘܐ ܢܦܠܐܘܣ ܕܠܘܬܐ ܕܪܒܐ ܗܘܐ ܕܝܫܘܥ ܠܗ, ܕܬܪܝܢ ܟܬܒܝܢ ܕܟܠܡܕܝܢܬܐ.܀ ܠܕܬܐ ܕܝܢ ܕܣܘܣܦܛܝܣܦܠܝܢ ܡܕܟܪ ܗܘܐ ܩܘܕܡ[3] *ܐܣܒܝܣܘܣ ܕܗܘܐ ܒܬܪ ܟܝܢܘܣ. * 27 r°.
ܘܐܪܣܛܘܒܘܠܐ ܦܠܘܛܐ ܡܪܝܐ.܀ ܗܕܝܢ ܐܢܘܢ ܩܠܝܒܐ ܕܒܝܬ ܟܠܒܐ ܐܪܣܛܘܣ. ܘܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܫܕܪܗ. ܕܗܘ ܡܢܝܢ ܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܦܘܪܦܘܪܝܘܣ[4] ܘܕܟܠܡܕܝܢܬܐ ܘܐܪܣܛܘܒܘ ܦܠܘܬ ܟܠ ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܗܕܐ ܠܐ ܗܘܐ ܟܬܒ ܕܝܫܬܐ.܀

ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܟܠܝ ܗܢܘܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܝ. ܕܫܢܬ ܒܝܫܬ. ܦܒ. ܘܡܛܠ ܡܠܟܘܬܗ ܐܪܩܕܝܘܣ[5]. ܘܒܫܢܬܐ ܡܕܒܪܬܐ ܕܠܒ̣ܝ ܫܠܡ ܐܠܦܐ .ܕܘ.܀[6] ܗܕܝܢ ܦܠܝܓܘ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܪܘܡܝ: ܟܕ ܩܠܝ ܫ̈ܢܝܢ .ܝ. ܘܫ̈ܢܝܐ .ܝܐ. ܗܘ ܡܢ ܒܬܪܗ ܠܚܣܝܢܘܣ[5] ܫ̈ܢܝܢ .ܕ. ܘܫ̈ܢܝܐ .ܝ. ܘܡܢ ܒܬܪܗ ܐܪܣܛܘܣ[7].܀ ܒܗܘܢ ܙܒ̈ܢܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܢܘܡܘܣ ܕܟܠܦܢܐ.܀ ܒܫܢܬܐ ܕܝܢ ܕܐܪܣܛܘܒܘܠܐ ܟܕ ܗܘ ܦܠܘܛܐ ܡܪܝܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܒ. ܗܘ ܡܢ ܒܬܪܗ ܢܘܣܚ[8] .ܠ.[9] ܘܒܬܪܗ ܐܣܛܦܢܐ[10]. (ܘܒܬܪܗ ܐܣܛܦܢܐ)[11] ܐܚܪܢܐ ܒܝܘܡ ܒܩ̈ܠܝܬܐ[12] ܕܫܢܝܐܘܗܝ, ܒܐܘܪܛܢ[ܐ]. ܘܒܬܪܗ ܡܠܝܢܘܣ[13]. ܘܒܬܪܗ ܦܠܘܛܐ ܫ̈ܢܝܐ .ܗ. ܘܦܠܓ .ܝ.

ܒܗܘܢ ܙܒ̈ܢܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܪܩܕܝܘܣ ܗܘܐ ܙܘܥܐ

[1] Superscriptum ·ܘܚ·. — [2] In marg., minio scriptum : ܒ. ܚܡܫ. — [3] Ms. ins. "ܗ ܒ[ܬܪ]ܗ" iterum. — [4] Ms. ܣܘܪ̈". — [5] Superscriptum ·ܡܠ·. — [6] In marg. ܘܗ· ܐܠܦܐ [ܡܐܬ] ܘܬܠܬ· ܒܗ· [ܒܫܢܬ ܐܪܒܥ]ܡܐܐ ܘܬܪܬܝܢ. — [7] Superscriptum ·ܡܣ·. — [8] Superscriptum ·ܡܠ·. — [9] In marg. : ܘܡܢ ܒܬܪܗ ·ܡܠ· [ܐܝܩܘܢܘܡܘܣ ܗܘܐ ܡܬܩܪܐ] ܘܡܢ ܒܬܪܗ ܗܘ ܕܝܣܩܘܪܘܣ ܐܦܣܩ ܡܢ ܥܘܡܪ ܡܥܠܐ. Lacunam ex Anecd. Syr., III, 203 complevi. — [10] Superscriptum ·ܡܣ·. — [11] Desunt in ms. — [12] Puncta plur. desunt. — [13] Superscriptum ·ܡܢ·.

ܣܘܪܕܐ. ܘܫܥܪܐ ܢܒܐ ܕܠܒܪ ܡܢܗ ܕܒܠ ܕܡܠܬ ܒܥܝܬ ܚܙܩܗ ܕܢܘܣܝܐ.

* 26 v°. *ܒܬܪ ܕܝܢ ܩܠܝܠ. ܐܬܦܠܓ ܦܪܘܫܐ ܒܣܠܝܩܘܣ ܘܬܘܒ ܒܗܘܢ ܐܚܝܕ܀ ܡܠܟܘܬܐ ܟܝܘܢ ܐܟܝܐ ܐܬܒܣܪܬ ܐܣܟܘܠܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܡܢ ܐܪܘܗܝ܀ ܘܒܬܪܗ ܘܒܢܐ ܕܝܢ ܦܠܓܐ ܡܢܝܐ ܡܕܒܪ ܗܘܐ ܒܕܬܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܢܣܒ ܡܪܝ ܐܝܣܛܝܣ ܣܝܡܘܢܐ ܡܢ ܐܪܘܗܝ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܢܝܚܐ ܠܦܪܘܫܬܐ ܗ̇ܝ ܕܡܬܬܘܪܐ ܦܣܩܝܐܘܣ ܕܡܢܝܢܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܗ̇ܝ ܬܠܝܬܝܬ ܡܘܕܝܐ ܘܕܐܢܓܠܝܬ. ܘܡܢܗܬܐ ܗܘܬ ܠܫܝ̈ܢܐ. ܘܒܝܬ ܐܦ ܗܘ ܡܐܡܪܐ ܒܠܫܢܐ ܐܪܐܡܝܐ ܒܠ ܗܕܐ.[1] ܘܡܢܝܢܗ ܕܗܢܐ ܦܠܓܐ ܡܢܝܐ ܐܣܬܬܬܬ[2] ܒܬܪ ܩܠܝܠܐ ܗܕܐ ܕܐܣܦܘܪܬܣ ܒܒܠܗܘܢ ܫܢܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܡܢܝܐ ܕܝܢ ܕܬܘܪܐ ܡܦܠܠ ܐܒܗ̈ܘܗܝ، ܕܐܬܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܩ̈ܢܝܐ. ܘܦܩܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܗ̈ܪܣܝܘܦܐ ܒܗܢܐ ܫܒܥܐ ܐܟܢ ܕܡ̈ܢܝܐ:⁘ ܦܝܠܡܛܐܘܣ ܕܝܢ ܐܠܘܪܘܣ ܗܘܝܘ ܕܝܢ ܒܡܢ̈ܝܐ ܕܡܬܦܫܩ ܡܘܢܐ. ܗ̇ܘ[3] ܕܡܢ ܠܒܪܘܬܗ[4] ܐܬܪܝܗ ܒܗ ܫܒܥܐ ܗܘܝܐ ܡܢ ܬ̈ܠܝܐ ܝܚ̈ܝܕܘܗܝ، ܬ̈ܚܝܬ ܒܝܬ ܣܦ̈ܪܐ ܡܦܠܠ ܘܦܫܝܛܘܬܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܕܦܪܨܘܦܗ. ܘܐܦ ܒܪ ܢܒܝܐ ܘܐܬܟܢܫܘ. ܬܘܒ ܡܢܝܐ ܘܐܬܦܠܓ. ܗ̇ܘ ܗܢܐ ܒܪ ܡܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܒ. ܫܒܩ ܒܪܘܒܬܗ ܠܐܢܫ ܕܡܬܘܪܐ ܦܠܓܐ[5]. ܗ̇ܘ ܕܐܦ ܐܬܒܝܫ ܒܡܢܝܢܘܣ[6]. ܘܒܪ ܩܠܝܠ ܩܠܝܠ ܡܢ ܐܢܝ ܢ̈ܫܐ ܬܪܝ. ܠܐܒܘܣܘܪܐ ܚܒܝܫܘܗܝ، ܐ̈ܝܟܘܢ. ܘܐܝܟ، ܠܒܘܬܗ[7] ܦܠܓܐܘܣ ܢܘܪܐ. ܘܗܢܐ ܦܠܦ ܫܦܝܪ ܗܘܐ ܕܢܣܒ ܠܢܟܝܐ. ܒܪ ܡܢܝܢ ܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܒܠܡܘܪܘܬܐ ܘܠܝܘܦܪ. ܘܡܢ ܫܢܝ. ܢ. ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܢܠܦܘܗܝ،

[1] In marg. : ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܐܣܪܬܐ ܡܢܝ ܐܡܣܝܣ ܕܗܘܐ ܒ̈ܪܢܫ ܦܘܠܐ ܐܦܝܣ" ܒܠܘܪܘܢ. ܘܡܣܡܣܠܬ ܡܒܒ ܗܘܐ. ܘܒܪܢܫ ܕܐܣܩܒܣܡܘܣ ܗ̇ܘ ܕܗܘܐ ܒܠ ܐܠܘܪܘܢ ܘܐܠܠ ܒܢܗ̇ ܗ̈ܘܝܣ ܕܝܣܩܘ̈ܦܝܢܘܣ. ܗܘܐ ܐܦ ܢܣܩܘܦܐ ܘܡܒܒܠ ܗܘܐ ܡܠܐܪܐ ܒܝ ܡܪܦܬܐ ܒܡܢܝܫܐ. — [2] Ms. ܠܠ". — [3] Ms. ܗܘ. — [4] Ms. ܗ̇ܠ". — [5] Superscriptum ܒܒ.. — [6] Vox e ܒܗܝܢܘܣ" çorrecta. — [7] Ms. ܗ̇ܠ".

ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܫܢܬܗ ܠܕܪܝܘܣ ܫܢ̈ܝܢ . ܝܗ. ܘܒܐܪܛܚܫܫܬܐ ܒܪ ܡܢ ܒܫܠܝܗܘܣ ܫܢ̈ܝܢ . ܒ. ܡܢ ܒܫܢܬܗ ܐܘܟܘܣ[1] ܫܢ̈ܝܢ . ܟ. ܘܒܫܢܬܗ ܕܐܪܣܝܣ[2] ܫܢ̈ܝܢ . ܟܒ. ܘܒܫܢܬܗ ܕܕܪܝܘܣ[3] ܕܐܪܣܘܣ . ܘ. ܫܢ̈ܝܢ ܘܗܘܝ̈ܢ ܦܪ̈ܣܝܐ[4] ܡܠܟ̈ܐ[5] ܀

ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܫܠܝܡܐ ܒܪ ܐܒܓܪ . ܝܐ. ܫܢ̈ܝܢ. ܡܠܟ ܒܠܡܘܬܐ ܝܘܢ[6]. ܘܒܪ ܦܠܝܠ ܐܒܝܪ ܒܠܡܘܬܐ ܐܝܠ ܠܝܘܢܐ ܕܦܠܒܘܢ. ܘܡܢ ܒܠܘܗܝ ܦܪܘܣܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܦܠܝܛܐ ܕܝܘܢܘܗܝ ܘܐܒܝܪ ܒܠܡܘܬܐ. ܘܡܢܝܢܐ ܠܦܛܘܡܐܘܣ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܒܓܪ ܒܪ ܦܝܠܝܦܘܣ ܡܢ ܐܪܣܘܪܐ ܠܝܘܢܐ . ܕܝܐ. ܫܢ̈ܝܢ. ܘܐܬܦܠܓ ܒܝܘܡܐ ܚܕܐ. ܘܐܬܝܗ ܒܪܗ ܠܦܛܠܡܐܘܣ ܕܣܝܠܘܩܘܣ ܘܐܢܛܝܓܘܢ ܐܚܘܗܝ, ܠܦܠܘܡܐܘܣ ܕܡܩܕܘܢܝܐ. ܘܠܦܛܘܠܡܐܘܣ[7] ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ: ܒܪ ܐܬܚܙܝ. ܦܩܕ ܕܢܬܟܬܒ ܠܗ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܟܠ ܚܕ ܢܡܘܣܐ. ܘܗܘ ܕܝܢ ܡܢ ܐܣܦܪܐ ܕܟܬܒ ܚܕܐ ܗܘܐ. ܗܟܝܠ ܚܕܕ ܥܠܡܐ ܒܥܒܪܐ ܐܝܣܛܘܦܣܘܢ. ܘܡܠܟܘ ܠܗ ܠܦܛܘܠܡܐܘܣ ܘܦܠܝܓܐ ܡܢ ܐܣܦܩܘܡܐ ܐܝܟ ܥܒܕܘܢ. ܘܐܝܬܝܘ ܠܦܛܘܡܐܘܣ ܕܐܘܢ ܘܠܦܛܘܦܪ ܀ ܦܝܠܕܠܦܘܣ ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܒܪ ܕܗܘ ܫܢ̈ܝܢ . ܝܗ.. ܘܡܢ ܒܫܢܬܗ ܦܝܠܘܦܣ[8] ܀

ܘܐܪܣܢܘܐ ܒܪ ܡܢ ܢܦܝܠܐܘܣ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܢܝܩܘܪ, ܬܠܬ ܫܢ̈ܝܢ ܘܦܠܓ . ܠܟ. ܫܢ̈ܝܢ. ܡܢ ܡܢ ܒܫܢܬܗ ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܫܢ̈ܝܢ . ܝܐ. ܘܗܘܝܘ ܕܐܬܩܪܝ, ܗܢܐ ܕܐܬܚܝܡ ܒܠܘܗܝ, ܕܒܪ ܐܒܪ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܬܠܬܡܐܐ ܕܡܬܒܗ ܗܘܐ ܢܘܪܗ ܘܐܬܒܪ ܕܠܐ ܡܬܪܐ ܐܝܟܢ ܗܘܐ ܕܢܡ ܒܡܕܝܢܬܗ. ܟܠܐ ܕܡܢܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܠܫܠܝܡܘ ܢܚܘܢ. ܘܗܘܐ ܗܢܘܢ ܘܢܗܘܐ, ܀

ܒܗܢܘܢ ܝܘܡܐ ܐܬܬܣܪܬ ܢܣܝܢ ܡܢ ܕܝܪܐ ܕܩܪܝܬܐ ܠܐܒܪܗ. ܘܐܠܐ ܒܗ ܡܠܟܐ ܢܟܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܐܬܟܝܢ

[1] Superscriptum ܒܪ.. — [2] Superscriptum ܒܫ.. — [3] Superscriptum ܣܘ.. — [4] Superscriptum ܡ.. — [5] In marg.: ܕ̇ܪ. ܚܡܫ. — [6] Superscriptum ܣܘ. — [7] Ms. (spatio deficiente) ܠܠ″. — [8] Superscriptum ܣܘ..

˙25 v°. . . . .

. . . .

. . . .

. . . . ܦ[. . . ܐܦܘܣ ܐܝܬܠܠ ܠܡܠܟܐ ܕܟܬܒ]ܐ¹
ܐܘܣ[ܩܠܝܘܢ ܢ]ܦܬܘܒ [ܘܢܫܐܠ ܟܠ ܗ̇ܝ ܕܡܬ]ܚܫܢܐ
ܠܗܘܢ ܕܒ[ܬ]ܠܠ ܡܫܪܝܐ ܘܡܬܠܠ [ܒܚܪܘܬܘܢܝܐ]²
ܕܛܝܡܘܬܐܘܣ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐܝܬܠܠ [ܫܠܡܘ ܐ]ܪ̈ܒܘ
ܕܫܦܝܪ ܗܘ ܘܬܪܝܨ. ܘܡܗܝܡܢܘܬܐ ܠܒܪ ܡܢ ܡܗܝܡܢܐ.
ܘܒܫܡܗܘܢ ܠܐ ܫܠܝܛܘ ܐܠܐ ܒܝܕܗ ܒܗ ܒܡܫܪܝܐ ܗܘܐ.:.
ܒܪܡ [ܛܝ]ܡܘܬܐܘܣ ܠܓܠܘܬܐ ܐܫܬܕܪ. ܘܒܬܪ ܩܠܝܠ
ܠܟܪܣܘ[ܢܐ] ܐܬܕܒܪ ܠܐܬܪܐ ܕܒܪ̈ܒܪܝܐ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܒܪ
ܫܘ ܟܬܒܬ[ܐ] ܕܥܒܕܐ ܫܠܝܛܘ [ܠ]ܗ. ܘܟܕ ܐܬܐ
ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܢܦܘܩ. ܐܬܚܫܠܘ [ܚ̈ܢܘ]ܢ ܒܝܬܗ
ܕܦܪܛܘܢܣܘܣ ܘܡܛܠܠ ܠܣܦܝܢܬܐ ܡ̈ܗܝܡܢܐ
[ܘܠܛܝ]ܡܘܬܐܘܣ ܡܢ ܘܢܫܐ³ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܣܡܬܪ
[ܗܘܐ] ܒܗ ܡܢ ܕܢܠܬܐ ܥܠܘܗܝ، ܘܐܦܩܘܗܝ.
[ܘܐܣܬܪܗܒܘ ܠܗܘܢ ܠܐܘܪܚܐ ܛܝܡܘܬܐܘܣ. ܗ̇[ܘ ܕ]ܐܦ
[ܚܘܪܒܐ⁴ ܐܬܩ[ܪ]ܝ: ܘܐܦ ܪܒܠܘܦܠܘܢܐ⁵. ܘ[ܗ]ܝܡܢܐ
ܛܝܡܘܬ[ܐܘܣ ܥܠܡ ܗ[ܘ]ܐ. . ܐ . . . .
ܘܠܬܪܥܝܬܗܘܢ ܒ[. . . . . ܐ]ܒܪܪ
ܠܕܡ[ܣܩܘܣ . . . .]⁶ . . . .

. . . .

. . . .

. . . .

*26 r°. *ܕܗܘܪܐ ܢܒܥܘܢ .:. ܒܪܘܡܘ ܕܝܢ ܟܕ ܕܒܪ ܠܐܘܢ ܫܢ̈ܝܢ
ܝܙ. ܘܡܠܟܐ ܚܙ. ܗܘܐ ܒܬܪܗ ܐܢܛܝܢܘܣ⁷ ܫ̈ܢܝܢ. ܘ.
ܘܫ̈ܢܝܐ. ܠ. ܘܒܬܪܗ ܣܡܦܠܝܩܝܘܣ⁸ .:.
ܘܒܣܡܦܠܝܩܝܘܣ⁹ ܒܪ ܡܢ ܐܢܛܠܝܘܣ ܫ̈ܢܝܢ. ܬ.

¹ Ex Anecd. Syr., III, 138, suppl. — ² Ex Anecd. Syr., III, 139, suppl. — ³ Ms. "ܘܘ. — ⁴ E p. 217, l. 24, suppl. — ⁵ Ms. "ܦܠܠܘ". — ⁶ Desunt versus nonnulli. Ad init. et ad fin. hujus pag. desunt simul versus circ. 13. — ⁷ Superscriptum ܚܡ.. — ⁸ Superscriptum ܣܘܣ.. — ⁹ Ms. (spatio deficiente) "ܣܦܠ".

ܗܢܝ[ܢ] ܒܫܢܬ ܗܝܒܐ ܐܦܝ[ܣ]ܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܗ̇ܘ ܕܗܘܐ
[ܒܬܪ ܪܒܘܠܐ . . . .]ܘ . . . .[1]
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . * 25 r°.
. . . . ܫܢܬܐ ܘܕܕ . . . .
ܠܐܘܪ[ܫ]ܠܡ ܘܐ[ܡܪ]ܘ ܠܗ ܕܐܠܐ ܒ . . . . ܕܫܠܒܓ
ܠܐ ܡܫܡܠ[ܝ]ܢ ܠܗ܆ ܐܟܡܟܐ . . . . ܠܗܘܢ. ܘܗ̣ܘ
ܐܡܪ ܕܡܒܪܟ ܕܒܠܘܟܬ ܒܐܬܘܬ. . . . . .] ܘܠܬܐܘܕܘܣ
ܕܪܝܫܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܐܦܣܘ[ܣ, ܠܗܢܐ. ܘ . . . ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܩ̈ܠ[ܝ]ܪܝܩܐ. ܗܢܘܢ ܦܠܓܝܐ ܐܝܟ ܐܪܝܐ ܐܬܬܣܝܡ[2]
ܐܦܝܣܩܘܦܐ [ܕ]ܠܟܘܪܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ, ܗܘܐ ܒܪ ܟ̇ܠܒܐ[3]
ܘܐܬܝܗܒ [ܡܕܒ]ܪܢܘܬܐ[4] ܠܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܟ̇ܠܒܐ. ܘܐܝܟ ܕ
ܗܘܐ ܠܗ ܒܐܬ[ܪܘܬ]ܐ ܪܟܐ. ܘܟܬܒܘ ܒܢܘܗ ܐܝܬܝܐ ܕܝܢ
ܠ[ܗܕܐ] ܦܠܚܬܐ ܀ ܘܒܬܠܬܐܘܣ ܕܝܢ ܒܗ ܐܬܬܚܫܒ ܐܝܠ
ܠܘ[ܬ ܟ̇ܠܒܐ] ܘܐܝܬܝ, ܒܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܢܫܘܗܝ,
ܠܬܐܘܕܘܣ [ܘܗܠܝܢ] ܕܐܦܣܝܘ[ܗ], ܠܐܦܣܘܪ ܢܦܪܝ ܐܝܢ
ܠܟ̇ܠܒܐ. ܣܦ[ܪ ܕܝܢ ܦܠܓܐ] ܐܝܒܪܝܐ. ܕܐܦܝܣܩܘܬ
ܟܠܒܘܬܐ ܒܦܠܠܘܬܗ. ܗ̇[ܢܘܢ ܐܬܠܒܫܘ] ܬܐܘܕܘܣ
ܘܐܬܚܒܫ ܡܢ ܗ̈ܦܝܣܘ ܒܒܝܬ[. . . . . . ܒܒܝܬ]ܐ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܠܫܐ ܘܒܝܫܬ ܀]
ܒܪܨܘܡ ܕܝܢ ܒܗ ܐܟܣܠܝ[ܢ] ܫ̈ܢܝܢ .ܢ. ܒܪܝܫܬ. ܘܗܘ̇ܐ
[ܒܬܪܗ ܠܐܘܢ.
ܘܒܫܢܬ. ܬܫܥܝܢ.[5] ܒ[ܝܘܡܝ ܠܘܠܝܢܘ]ܦܣ . . . .
. . . . ܒ[ܦܠܘܬܗ ܕܠܐ]ܘ . . . .][6] . . . .
. . . .

[1] Versus circ. 5 ad finem hujus paginae et nonnulli ad initium f. 25 desunt. — [2] Ms. ″ܐܠܗ. — [3] In marg.: …ܟ [ܡ]ܚܒܠ. — [4] E Land, Anecd. Syr., III, 126, suppl. — [5] E Chron. Edess. suppl. — [6] Desunt versus nonnulli. Ad init. et ad fin. hujus pag. desunt simul versus circ. 13.

. . . .

. . . . [ܐܬܬܣܝܡ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ][1]

24 v°. *ܦܪܘܛܪܝܘܣ. ܐܫܬܕܝ ܕܝܢ ܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܠܓܠܘܬܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܡܫ̈ܢܝܢ .ܐ. ܒܐܦܣܩܘܦܘܬܐ[2]. ܗ̇ܘܢ ܕܝܢ ܡܠܟܝ̈ܗ ܠܘܠܦܢܐ ܕܬܪܝܨܘܬ ܒܢ̈ܝܐ. ܬܐܘܕܘܪܝܛܘܣ ܕܝܢ ܕܩܘܪܘܣ ܗܘܐ ܐܦ ܒܣܘܢܗܕܘܣ ܕܟܠܩܕܘܢ ܗܕܐ܀ ܘܒܗ ܐܫܬܪܝ, ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ ܠܐܒܣܘܪ̈ܝܐ. ܩ̈ܠܝܠܐܐ ܡܚܪܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܒܫܐܝܬ ܕܒܪ̈ܬܐ܀ ܦܪܘܛܪܝܘܣ[3] ܕܝܢ ܟܕ ܢܣܒ ܗܕܐ. [ܦܬ̇ܚ][ܒ] ܡܫܕܪܐ ܠܪܘܡܝܐ. ܘܫܐܠ ܠܒܝ̈ܫܐ ܩ̈ܠܝܠܐܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܠܡ[ܛ]ܠ ܐ[ܢ]ܫܐ ܕܢܕܒ ܗܘܐ ܕܢܫܠܡ ܠܕܝܣܩܘܪܘܣ ܘܡܚܒܪܝ ܠܗ܀ ܡܗܝܡܢܐ ܕܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܫ̇ܪܝܘ ܐܬܚܫܒܘ. ܘܐܣܩܪܘ ܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܛܝܡܬܐܘܣ[4] ܕܡܬܩܪܐ ܐܝܠܘܪܘܣ[5]. ܠܒܪܐ ܚܢܘܢܐ ܘܡܢܟܐ ܕܟܢܫܬ, ܗܘܐ ܟܡ ܡܕܒܪܐ ܠܡܘܪܢܝܩܘܣ ܘܡܟܒܪܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܝܫܐ. ܐܣܛܪ[ܛ]ܝܓܗ, ܕܝܢ ܦܛܪܐ ܐܠܟܪܝܐ ܘܬܪܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܨܪ̈ܝܐ܀ ܐܣܛܪܛܝܓܘܣ[6] ܕܝܢ [ܟܕ] ܕܒܠ ܗܘ ܩܠܝܠܐ ܕܠܐ ܢܦܩܘܕ: ܕܬܪܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܝܬ ܒܡܕ[ܝܢ]ܬܐ. ܫܡܗ ܠܛܝܡܬܐܘܣ ܠܐܦܣܩܘܦܐ. ܘܟܕ ܗܘܬ ܡܪܘܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܗ̇ܝ ܦܝܣܗ. ܟܕ ܟܠܝܘܢ ܡ̈ܪܘܬܐ ܡܟ[ܬ]ܪ[ܢ] ܗܘܐ ܟ[ܕ] ܡܗ̈ܝܡܢܐ ܦܪܘܛ[ܪܝܘܣ] ܘܡܢ̈ܬ ܠܒܗܘܢ. ܘܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܟ[ܕ . . .[7] ܕ]ܚܙܝܐ ܢܦܠ: ܦܪܐ [ܠܦܪ]ܘܛܪܝܘܣ ܐܝܟ ܕܠܒܪ ܢܐܙܐ· ܘܒܣܝܦܐ [ܕܡܪ]ܗ[8] [ܒ]ܟܠܝܬܗ [ܘܡܚ]ܝܬܗ. ܘܐܬܦܪ[ܣ]ܬ ܡܫܠܡܗ: ܘܡܛܠ [ܗܠܝܢ ܕ]ܫܘܐ ܗܘ[ܐ] ܠܗ[ܘܢ]: ܚܠܦ ܗܕܬܐ ܕܐܒܕܪ [ܒܡܕܝܢܬܐ] ܐܝܟ ܡܟܐ ܕܠܦܘܪܦܝܣ ܐܪܥܐ. ܘܐܦ ܐ[ܘܩܕܘ]ܗ̇[8] ܠܫܠܕܐ܀ ܒܝܘܡ [ܕ]ܚܡܫܐ ܗܘܬ [ܥܕܢ]ܬ[ܐ ܕܪܘܫܐ ܕܦܣܚܐ][9] ܕܡܫܒܚܐ. ܒܥܕܬܐ ܡܩܕܫܬܐ. [ܟܢ̈ܫ]ܘ ܐ[ܘ]ܕܘܣ[9] ܐ]ܦܝܣܩܘܦܐ ܕܗܠܝܢ ܕܡܕܝܢܬܐ.

[1] Ex Anecd. Syr., III, 124, suppl. — [2] Ms. ܬܐ̈". — [3] Prius ܪ infra lineam scriptum. — [4] Superscriptum ..ܚܣ. — [5] In marg.: ܠܝܦܘܪܘܣ. — [6] Ms. ܛܝܓܘܣ". — [7] Cum littera una supra lineam producatur, ܢܚܠ vel ܚܠ legere non licet. — [8] Ex Anecd. Syr., III, 136, suppl. — [9] Ex Act. SS., Iun., V, 623, suppl.

.................]ܐܬܒܢܝܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܐܦܣܘܣ
ܕܬܪ̈ܬܝܢ] *ܘܫ̈ܢܝܢ. ܒܫܢܬ. ܟܘ. ܒܪܘ̈ܚܢܐ :·: ܪ̈ܫܢܐ ܕܝܢ *24 r°.
ܘܡܕܒܪ̈ܢܐ ܕܝܠܗ̇[1]. ܕܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.
ܘܝܘܒܢܠܝܘܣ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܕܘܡܢܘܣ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܡܪܝ،
ܒܪܨܘܡܐ ܪܫ ܕܝܪܐ ܐܒܝܠܐ. ܘܒܗ ܐܬܟܢܫܘ: ܘܐܬܒܣܝܘ
ܒܦܦ̈ܝܪܣܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܐܫܬܪܝ، ܦܠܒܝܐܢܘܣ
ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܘܐܘܣܒܝܘܣ ܕܕܘܪܘܠܐܘܢ. ܘܥܡܗ
ܐ̈ܦܝܣܩܘܦܐ ܘܐܒܝܕܘܗܝ، ܠܟܠ ܕܐܟܘܪ ܬܡܢ ܒܬ̈ܫܝܫܝܢ
ܒܡܚܫܢܐ ܡܢ ܒܬܪ ܫܪ[ܦ]ܘܬܐ. ܘܐܦ ܢܘܚܢ ܕܓܐܪܘܣ
ܐܒܬܪ، ܘܐܡܝܪܐ[2] ܕܐܬܬܚܝܘ ܕܫܠܒܝܢ ܠܬܪܥܝܬܗ
ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ ܐܝܟ ܬܐܘܕܘܪܝܛܐ ܕܩܘܪܘܣ ܘܗ̇ܝܒܐ
ܕܐܘܪܗܝ :·: ܐܘܛܘܟܐ ܕܝܢ ܐܬܩܒܠ ܡܛܠ ܕܒܟܒ ܠܝܒܠܘ
ܕܒܬܬܘܕܝܬܐ. ܘܐܘܣܦܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܚܕܫܬܐ ܚܠܦ
ܦܠܒܝܢܘܣ[3] ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܠܐܢܛܘܠܝܘܣ[4] ܘܡܫܒܚܬ :·:
ܕܘܡܢܘܣ ܕܝܢ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܪ ܕܟܪ ܡܫܝ̈ܚܐ. ܝ. ܡܩܡ
ܡܒܣܡܒܗܘܢ :·: ܒܗ̇ܘ ܙܒܢܐ ܐܬܠܬ ܐܘܕܘܩܝܐ ܐܢܬܬܗ
ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܬܨܠܐ. ܘܗܦܟܬ.
ܡܠ[ܟ]ܐ ܕܝܢ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܒܪ ܐܪܟܕܝ ܫܢ̈ܝܢ. ܢܒ. ܗܒܠ
[ܡ]ܠ[ܟܘ]ܬܐ ܠܡܪ[ܩ]ܝܢܘܣ[5] :·: ܘܒܫܢܬܐ ܕܬܪܬ[ܝ]ܢ ܐ ܕܡܠܟܗ
ܒܥ[ܕ]ܢ ܐܦ ܗܘ ܐܦܣܩܘ̈ܦܐ ܣܘܢܗܕ]ܘܣ ܗܘ̇، ܕܒܟܠܩܝܕܘܢ[ܐ
ܒܫܢܬ. ܬܫܣܓ. ܕܠܬܐ ܠܡ [ܗܘܬ] ܡܬܩ[ܒ]ܠܐ ܕܐܘܛܘܟܐ]
ܗ[ܦ]ܟܬܐ. ܒܗ̇ ܕܝܢ ܒܬ[ܪ]ܐ ܕܢܦܠܐ ܐܝܟ ܕܫ[ܒ]ܩܐ ܬܐܘܕܘܪܝܛܐ
ܠܩ[ܘ]ܪܘܣ. ܐܬܟܢܫܘ ܕܝܢ ܐ̈ܦܝܣܩܘܦܐ]. ܬܡܢ. ܫܬܪ
ܕܝܢ ܡ[ܠ]ܟܐ ܠܢܘܚ ܦܪܝܣܩܘܣ ܕܢܬܒܐ ܠܡܦܢܝܘ[ܬܗܘܢ
ܠܦܠܘܪܘ[ܣ]. ܘܟܕ ܐܬܐ ܗܘܐ ܒܐܘܪܚ[ܐ ܡܬܒܝܢ[6]
ܗܘܐ ܒܠ[ܕ]ܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܕܪܟܬܗ ܒܐܘܪܚܬܐ [ܕܐܠܗܐ[6]
ܘܡܝܬ ܒܐܘܪܚܐ[6]. ܘ]ܒ[ܬܪ ܗܠܝܢ] ܐܦ [ܕ]ܘܪ[ܬ]ܐܘܣ
ܕܒܡܢܗ[6] ......][7] ....

[1] Ms. bis. — [2] Puncta plur. desunt. — [3] Superscriptum ܘ (*sic*). — [4] Superscriptum ... — [5] Superscriptum ܩܝ.. — [6] E Land, Anecd. Syr., III, 119 (cf. Mai, Scr. Vet. Nov. Coll., X, 332), suppl. — [7] Versus circ. 6 desunt.

ܕ̈ܒܠܒܠܝܘ ܕܘܒܠܬܗ ܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ ܘܩ̈ܫܝܫܐ ܀
ܘܬܐܘܕܪܝܛܐ.[1] ܘܐܡܘܢ. ܘܐܘܣܒܝܘܣ ܟ̈ܠܦܝܐ ܕܡܩܕܘܢܝܐ ܀
ܢܘܣܝ ܕܝܢ ܕܐܬܦܢܝܬܗ ܩܠܝܠ ܐܫܬܘܕܝ ܗܘܐ ܠܗ ܀ ܟܕ
ܕܝܢ ܗܘܝܐ ܒܗܘܢܐ. ܠܐ ܢܟܐ ܗܘܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܕܢܝܫܡ
ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬ ܐܝܣܪܘܬܐ ܕܬܪܥܝܬܗ ܒܝܫܬܐ. ܐܠܐ
ܐܡܪ ܗܘܐ. ܕܐܝܢܐ ܠܗܘ ܕܗܘܐ ܒܪ ܬܪ̈ܝܢ ܚ̈ܝܝܢ
ܘܬܬܠܬܐ. ܐܠܗܐ ܠܐ ܐܡܪ ܐܢܐ. ܐܠܐ ܒܪܢܫܐ ܐܢܐ
ܡܢ ܕܡܪܝܡ. ܘܬܘܒ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ. ܘܟܕ
ܗܕܐ ܐܡܪ. ܢܦܩ. ܘܒܬܪ ܗܘܐ ܡܢ ܐܦ̈ܝܣܩܘܦܐ ܟ̈ܠܗ
ܪܗܘܡܐ. ܡܩܪܠܘܣ ܕܝܢ ܘܐܒܘܗܝ: ܟܕ ܐܬܘ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܬܘܪ̈ܓܡܘܗܝ, ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ: ܘܡܟܝܢܘܬܐ ܕܝܠܗ, ܕܡܬܟܪܟܢܐ
ܗܘ. ܚܙܐܘ ܡܬܪܣܝܣ ܕܝܠܗ. ܘܗܕܐ ܡܬܪܣܝܣ ܡܫܠܡܘ
ܠܐܦܝܣܩܘܦܘ. ܒܬܪ ܚܕ ܝܘܡܐ ܕܐܬܬܚܪܡ. ܟܕ ܢܬܟܢܫ
ܒܒܝܬܐ ܩܢܘܫܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܒܪܢܐ ܀ ܣܘܢܗܕܘܣ
ܩܢܘܫܬܐ ܗܕܐ ܕܟܢܘܫܬܗ ܕܐܠܗܐ: ܐܝܟ ܦܩܘܕܐ
ܕܡ̈ܗܝܡܢܐ ܘܪ̈ܚܡܝ ܐܠܗܐ ܟ̈ܠܗܘܢ: ܐܬܟܢܫܬ
ܒܐܦܣܘܣ. ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܢܣܛܘܪܝܣ ܚܪܬܐ. ܕܒ ܢܦܫܝ.
ܕܡܛܠ ܒܪ̈ܘܬܝ ܪܫܝܥܬܐ: ܘܡܪܝܡܘܬܝ ܕܠܘܬ
ܩ̈ܘܢܝ. ܐܝܟ ܕܡܦܪ ܠܡܩ̈ܘܡܐ ܫ̈ܪܝܬܐ. ܒܡܦܩܢ ܘܬܪܝܢ
ܒܫܘܝܢ ܢܝܫܐ ܗܘܝܐ ܕܩܐܡ. ܡܢ ܣܘܢܗܕܘܣ
ܛܪܦܘܣ ܕܠܗܝ ܗܘܬ. ܘܕܒܠܗ ܬܫܡܫܬܐ ܒܕܬܘܢܝܐ
ܐܢܬܝ ܠܡܕܢܝܐ ܀ ܘܐܦ ܗܘ[2] ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܒܝܫ
ܐܦܣܩܘܦܐ ܟ̈ܠܗ ܪܚܡܗ. ܘܟܕ ܛܪܦܘܣ ܕܩܘܪܠܘܣ
ܘܡܚܡܗ ܐܦ ܕܡܟܝܢܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܦܣܘܣ ܀ ܘܒܪ
ܐܬܬܐ ܢܘܣܝ ܘܢܝܐ ܡܫܒܚܢܐ ܕܗܘܐ. ܐܬܬܠܒܫܬ ܠܘܬ
ܩܘܪܠܘܣ. ܐܝܟ ܕܢ ܕܦܩܕ ܒܡܗܪܒܐܝܬ ܐܬܚܫܝܢ[3]. ܘܠܐ
ܢܟܐ ܗܘܐ ܕܢܐܬܐ ܠܒܘܫܢܐ ܀ ܩܘܪܠܘܣ ܕܝܢ ܟܕ ܦܪܒ
ܠܗ ܠܢܘܚܡ. ܚܙܐ[4] [ܛܪܦܘܣ ܕܝܠܗ] . . . .

. . . .

[1] Ms. ܘܬܐܘܕܪܝܛ". — [2] Ms. ܘܗ. — [3] Fortasse excidit ܒܡܗܝܡܢܬܐ. — [4] Desunt folia nonnulla.

ܘܒܬܪܗ̇ ܕܫܢܬܐ ܐܣܛܘܪ ܒܝܬ ܦܪ̈ܘܣܐ ܢܣܒ ܡܦܣܘܣܐ ܕܐܬܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬܠܠܦܠ ܀ ܒܐܝܠܘܢ ܕܝܢ ܒܗ̇ ܡܛܠ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܫܢ̈ܝܢ . ܘ . ܡܛܠ ܡܢ ܒܬܪܗ ܝܘܚܢܢ[1] ܀ ܘܒܐܘܪܫܠܡ ܒܗ ܕܝܢ ܦܪܘܛܐܪܝܘܣ ܫܢ̈ܝܢ . ܒ . ܘܡܟܝܠܘܣ[2] ܡܛܠ ܀ ܢܣܛܘܪܝܘܣ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ . ܒܗ ܡܢ ܡܕܝܢ [ܡܫ]ܝܚܐ ܐܬܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܐܝܠܘܢܝܐ . ܠܐܦܣܩܘܦܘܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܐܬܒܠܥ . ܘܡ[ܬ]ܕܢܚܐ [ܒ]ܡܠܦܢܘܬܐ ܫܒܝܫܬܐ ܐܬܚܫܚ . ܐܟܚܕ ܗܘܐ ܠ[ܡ]ܐܪ . ܡܪܝܡ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܠܐ ܢܒܪܐ . ܡܪܝܡ ܠ[ܡ]ܐܪ ܒܪܬ ܐܢܫܐ ܗܝ . ܘܐܠܗܐ ܡܢ ܒܪܬ ܐܢܫܐ ܕܝܠܕ ܠܐ ܡܬܝܠܕ ܀ ܘܒܗ ܡܢ ܒܠܦܘܬܐ ܗܕܐ ܒܠܗ (ܒܒܟܐ)[3] ܐܬܚܫܚ : ܘܦܪܘܟܐܐ ܢܠܒܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܠܢܣܛܘܪܝܘܣ : ܕܝܢܗ ܡܢ ܢܦܠܩܐ ܗܘܐ ܒܫܘܒܟܐ ܘܠܐ ܦܠܠ .

ܒܗ[ܝ]ܕܐ ܙܒܢܐ ܒܬܪܝܢ ܗܘܐ ܐܝܪܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܝܕܣܝܣ ܕܒܠ ܦܪܬ . ܘܐܦ ܗܘ[4] ܒܬܪܗ ܠܪܒܘܠܐ ܕܢܣܛܘܪ ܐܬܕܒܪ . ܘܒܬܪܝܢܬܗ ܗܘܬ ܫܒܝܫܬܐ ܕܣܝܒܪܬ ܠܥܒܕܘܗܝ ܕܐܝܣܒܝܐ ܚܒܝܒܐ . ܗܘܝ ܕܐܣܩܘܦܐ ܒܪܗܘܒܝ ܒܟ[ܣ]ܦܝܢ[ܘ]ܣ ܪܒܝܥܝܐ . ܫܢܬܐ ܕܝܢ ܐܬܬܝܗ̇ ܗܘܬ ܗܕܐ (ܕܡܛܪ . .)[5]

ܘܒܬܪܗ̇ ܕܫܢܬܐ ܣܓܝܐ ܣܢܬ ܒܥܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܠ ܒܠ[ܗ̇] ܐܪܥܐ ܀

ܢܣܛܘܪܝܘܣ ܕܝܢ ܒܗ ܠܐ ܦܫ ܡܢ ܬܪܒܝܬܗ ܕܡܚܒܠ[ܬ]ܐ . ܐܬܒܝܫܬ ܩܘܢܗܕܘܣ ܕܬܠܬܗ ܒܫܢܬ . ܐܬܦܫܛ . ܘܐ[ܬ]ܬ[ܝ]ܗ̇ ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ . ܠܒ . ܒܦܩܘܕܝܗ ܕܝܠܗ ܕܡܠ[ܒ]ܐ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܕܙܥܘܪܐ . ܩܘܢܗܕܘܣ ܕܐܦܣܩܘ̈ܦܐ[6] . ܢܪ .[7] ܠܐܦܣܩܘܦܐ ܕܡܛܪܦܘܠܝܣ . ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܬܡܢ ܩܘܪ[ܠ]ܠܘܣ ܕܐܠܟܣܢ[ܕܪ]ܝܐ . ܘܝܘܚܢܢ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ . ܐܦ* ܘܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[8] ܕܪܘܡܝ ܫܢܝ ܗܘܐ * 23 v°.

[1] Superscriptum ܐ.. — [2] Superscriptum ܒ.. — [3] Deest in ms. — [4] Ms. ܗܘ. — [5] Deest in ms. : cum pluvia pulverina in Chron. Edess. ad ann. 741 referatur, videtur sic restituendum. — [6] Ita, spatio deficiente, abbreviatum. — [7] Hic vox ܘܐܬܟܢܫ deleta esse videtur. — [8] Vox ultra marginis finem addita.

ܢ[ܦ̈ܫܬܐ] ܕܐܫܬܒܝܘ ܒܝܕ ܠܠܝܘܢܐ ܒܐܬܪܐ ܕܐܠܘܬܪ[ܘܦܠܝܣ] ܒܡܕܒܪܐ ܕܐܬܘܬܗܝ ܟܠ ܠܗ ܡܫܒܚܗ ·:· ܘܣܓܝ ܕܝܢ] ܒܗ ܗܘ ܒܐܘܪܫܠܡ ܫ̈ܢܝܢ .ܒܒ. ܗܘ̣ܐ ܣ[ܠܦܘܗܝ] ܦܪܐܘܠܘܣ[1]. ܘܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܗ ܕܒܪ ܐܠ[ܟܣܢܕܪܘܣ] ܫ̈ܢܝܢ .ܝ. ܗܘ̣ܐ ܣܠܦܘܗܝ ܬܐܘܕܘܛܘܣ[2] ·:· ܗ[ܢܐ ܘܒܢܐ] ܐܝܬܘܗܝ ܕܒܢܝܢ ܒܒܪ ܡܫܒܚܘܢ ܕܐܛ[ܝܩܘܣ ·:·][3] ܒܪܘܡܝ ܕܝܢ ܒܗ ܕܒܪ ܗܘܢܘܪܝܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܗ. ܐ[ܢܘܣ]ܛ[ܘܣ] ܦܪܝܣ ܒܬܪܗ ܕܡܠܟ ܫ̈ܢܝܢ .ܟ. ܘܒܬܪܗ ܕܗܘܐ ܐܢܘܩܢܛܝܘܣ[4] ·:·

ܗܢܕܝܢ ܕܡܠܟܐ ܐܘܢܘܪܝܘܣ ܒܗ ܐܪܟܕܝ ܫ̈ܢܝܢ .ܒܝ. ܒܫܢܬ. ܒܗ ܫܦܪ ܣܒܐ ܒܕܝܠܗ ܐܠ[ܗ]ܐ. ܠܒܝܫ ܗܘܐ ܟܦܪ ܟܠ ܒܡܪܗ ܠܒܘܫܐ ܕ[ܡܬܘܦ]ܬܐ ܒܟܝܐ ܘܠܟܠ ܒܢܘܗ ܠܒܘܫܐ ܡܠܟܝܐ ܕܡ[ܬܝܚܢ]ܐ ܠ[ܟ]ܠܢܫ. ܒܢܘܬ ܕܝܢ ܒܫܢܬ .ܬܫܠܕ. ܕܢ̈ܝܫܐ. ܘܐܡܠܟ ܒ[ܬܪ]ܗ ܘܠܢ[ܛܝܢ]ܝܢܘܣ ܒܪܗ ܕܦܠܩܝܕܝܐ. ܣܛܪܛܝܠܛܐ ܕܐܪܩܕ[ܝܘܣ][5] ܘܕܐܢ[ܛ]ܘܢܝܘܣ ·:· ܒܗܕܐ ܫܢܬܐ ܗܘܬ ܟܢܫܐ ܐܦ ܐܛܝܩܘܣ ܕܩ[ܘܣ]ܛ[ܢܛܝܢ]ܘ[ܦܘܠܝܣ] ܒܗ ܡܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܟ. ܘܗܘ̣ܐ ܣܠܦܘܗܝ ܣܝܣܝܢܝ[ܘܣ][6] ܫ̈ܢܝܢ .ܒ. ܘܡܢ ܒܗ

*23 r°. ܒܬܪܗ ܢܣܛܘܪܝ[ܘܣ][7] ܗܪ[ܛܝܩ]ܐ [ܗܘ ܕܐܬܦ]*ܒܗ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܝܬܘܗܝ[, ܘܗ]ܐ ܬܘܠܡܕܗ. ܒܪܘܡܝ ܕܝܢ ܒܗ ܕܒܪ ܐܝܘ[ܠܝܛ]ܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܗ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܒ. ܗܘ̣ܐ ܣܠܦܘܗܝ ܘ[ܙܘܣܝܡ]ܘܣ[8] ܫ̈ܢܝܢ .ܒ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܛ. ܘܒܬܪܗ ܡܢ ܒܘ[ܢܝܦܛ]ܝܣ[9] ܫ̈ܢܝܢ .ܕ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܚ. ܘܬܘܒ ܒܬܪ ܗܢܐ ܩܠ[ܝܣܛ]ܝܢܘܣ[10]. ܒܗܘ̇ ܙܒܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܪܫܝܢܐ ܗܪܛܝܩܐ ܦ[ܠܓ]. ܘܡܠܠ ܪܘܫܥܐ ܥܠ ܡܬܒܪܢܫܘܬܗ ܕ[ܡܫܝܚܐ]. ܒܫܢܬ[11] (.ܬܫܠܒ.)[12] ܕܝܘ̈ܢܝܐ ·:·

[1] Superscriptum .ܒܚ.. — [2] Superscr. .ܦܝ. (*sic*). — [3] In marg. : ܒܗܘܬ ܐܚܪܢܐ ܒܪܘܡܐ ܡܢ ܡܟܬܒܢܘܬܐ [ܡܟ]ܣܝܡܘܣ ܘ[ܢܣܛܘ]ܪܝܘܣ ܗܘܘ ܕܪܝܫܐ (*sic*) [ܕܟܘܪܣܝܐ] ܡܡܪܝܢܘܬܗܘܢ ܘܡܕܪܢܝܐ [ܐܚܪܢܐ .. Lacunas e Wright *C. B. M.*, p. 1142, supplevi. — [4] Ms. ܐܢܘܩ": superscriptum .ܚܣ.. — [5] Ms. "ܘܝܢ (*sic*). — [6] Superscriptum .ܡܚ.. — [7] Superscriptum .ܦܝ.. — [8] Superscriptum .ܦܩ.. — [9] Superscriptum .ܦܪ.. — [10] Superscriptum .[ܠ]ܡ.. — [11] Ms. ܫܢ". — [12] Deest in ms., spatio vacuo relicto : e Chron. Edess. supplevi.

ܐܦܝܦܢܝܘܣ ܕܩܘܦܪܘܣ [ܘܩܘܣܛ]ܢܛܝܢܐ ܕܓܒܠܐ. ܐܦ ܒܦܣܩܬܐ ܒܪ ܚܬܗ ܕܡܪܝ، [ܐܦܪܝ]ܡ ܣܘܪܝܝܐ. ܗܘ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܕܪ̈ܫܐ ܥܠ ܡܐܬܝܬ[ܐ ܕ]ܗܘ̈ܢܝܐ ܀ ܢܘܢܣ ܕܝܢ ܒܬ[ܪ] ܐܬܐ ܠܦܘܬ ܒܡܫܘܬܐ [ܪ]ܘܪܒܐܝܬ ܡܢܝܚܝܢ ܗܘܐ ܒܡܠܦܢܘܬܐ: ܟܢܫ ܦܪܗܣܝܐ ܘܬܟܝܠܘܬ[ܐ] ܣܓܝ̈ܐܬܐ. ܘܟܕ ܗܕܐ ܐܘܕܝ ܟܠܗܘܢ، ܢܣܡܟܐ [ܘܐܬܕ]ܡܟ ܒܫܠܡܐܝܬ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ. ܒܪ ܕܫܢ̈ܝܢ ܫܬ[ܝܢ . ܘ.] ܘ[ܗ]ܘ[ܐ] ܚܠܦܘܗܝ، ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ[1] ܐܝܣܘܡܘܣ، ܕܣܩܘܬܘܦܘܠ[ܝ]ܣ. ܘܒܬ[ܪ] ܗܘܐ ܫܢܬܐ ܚܕܐ. ܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ، ܐܝܦܛܘ]ܣ[2] ܀ ܒܫܢ̈ܝ ܘܥܢܐ ܡܢܐ، ܐܣܘܚܘ ܡܠܦܢܐ [ܬܠܡܝܕܗ ܕܡܪܝ]، ܐܦܪܝܡ ܡܬܪܢܢ ܗܘܐ ܘܟܬܒ ܗ]ܘܐ [ܡܐ]ܡܪ̈ܐ ܀ ܟܬܒܐ ܕܝܢ ܐܝܪܢܘܣ ܒܪ ܐܡܬܝܢ [ܡܢ ܐܢܫ]ܗ، ܫܢ̈ܝܢ .ܢ. ܐܡܬܝܢ ܒܬܪܗ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ[3] [ܒܪܗ ܒܪ ܒܪܒܝܠ] ܚܘ ܐܢܘܪܝܘܣ ܀

ܬܐܘܦܝܠܘܣ *ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܡܒܪ̈ܟ. ܒܪ ܦܠܓ ܫܢ̈ܝܢ .ܠܒ. ܘܗܘܐ ܕܝ[ܢ] ܚܠܦܘܗܝ، ܩܘܪܝܠܘܣ[4] ܒܫܢܬ .ܚܕܟܐ. ܕܢ̈ܘܢܝܐ ܀

ܘܦܠܘܢܐ ܬܘܒ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܢܬ. ܒܪ ܡܢ ܫܢ̈ܝܢ .ܢܛ. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ، ܦܪܦܘܪܝܘܣ[5] ܫܢ̈ܝܢ .ܗ. . ܘܡܒ[ܢܐ] ܘܒܢܝܐ ܒܫܢܬ[6] ܕܝܢ . ܚܡܫ. ܕܢ̈ܘܢܝܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܢ، ܢܒ[ܘܠܐ] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ، . ܘܡܢܐ ܠܡܢܬ ܡܢ[ܪ]، ܐܣܛܦܢܘܣ. ܕܐܬܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܒܢܘܫܬܐ ܕܢܘ̈ܗܪ[ܢܐ .] ܒܬܪ ܕܝܢ ܦܪܦܘܪܝܘܣ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܘܣ[7] ܀ ܗ[ܘ ܕܝܢ] ܐܟܫܟܢ ܕܠܦܘܪܫܢܐ ܗܘ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ[8] ܕܒܢܝܬ ܒ[ܬܪ ܡܘܬܢܐ] ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܬܪ ܬܐܒܝܢ ܘܫܒܥ ܫܢ̈ܝܢ ܕ[ܢܒܛܠ] ܀ ܒܪܘܡܝ ܕܝܢ ܒܪ ܕܟܪ ܕܡܣܝܣ ܫܢ̈ܝܢ .ܝܗ. ܘܡ[ܢܐ .ܚ.][9] ܡܢ ܡܢ ܒܬܪܗ ܡܪܩܝܣ ܀ ܒܗܢܐ ܘܒܢܝܐ [ܗܘܬ] ܥܡܝܬܐ ܕܦܠܛܪܗ ܕܘܒܪܐ ܢܒܢܐ[10] ܫܢ ܡܢ ܬܪܒܥܝܢ

* 22 v° et 41 v°.

[1] Superscriptum .ܝ.. — [2] Superscriptus numerus, haud dubie .ܠ.. — [3] Superscriptum .ܘܢ.. — [4] Superscriptum .ܠܐ.. — [5] Superscriptum .ܐ.. — [6] Ms. ܠܝܬ". — [7] Superscriptum .ܡܠ.. — [8] Ms. "ܘܦܣܝܩ". — [9] E Lib. Pont., suppl. — [10] Vox supra lineam scripta.

ܕܬܠܬܝܢ ܡܩܒܠܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܢܘܒܕ ܠܝܘܒܢܠܝܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܠܗ ܕܐܘܪܫܠܡ :. ܠܡ̈ܠܟܐ ܕܝܢ ܘܠܝܘܒܢܠܝܣ ܕܒܘܪܫ̇. ܡ̈ܢ ܫܠܘܬܗ ܫܩܠܘܗܝ. ܘܐܫܬܒܫ ܐܝܟ ܕܐܡܪܢܐ ܟܠܬܐ ܒܦܠܓܝܢ ܕܦܠܓܘܬܗ ܒܗ ܫܢܝܢ ܡܪܩ ܥܡ ܢܘܚ ܕܦܠܦܘܣܦܝܐ. ܘܒܗ ܢܦܩ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܪܕܦ ܒܡܕܝܢܬܐ ܠܡ̈ܕܝܢܬܐ ܘܐܫܬܠܛܒ[1] ܒܐܬ̈ܪܘܗܝ, ܘܐܘܒܕ ܐܢܘܢ :.

ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܗ̇ܘ[2] ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .[ܝܚ]. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܬܫܥ. ܩܒܠܘ ܕܝܢ ܒܢܘܗ̈ܝ, ܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܠܚܘܕ.

* 22 r° et 41 r°. ܐܪܩܕܝܘܣ[3] ܕܡܕܢܚܐ. ܐܘ[ܢܪ]ܝܘܣ *[ܕܝܢ] ܕܡܥܪ̈ܒܐ :. ܒ[ܫܢܬܐ ܗ̇], ܐܬܒܠܥܘ ܒܪ̈ܡܫܗ, [ܕܝܘ]ܣܩ ܪܫ ܐܦܣ̈ܩܘܦܬܐ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕ[ܡ]ܬܚܝܢܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܫܒܝܩܝܢ ܠܡܘܦܠܦܘܠܝܩܘܣ ܒܫܦܝܘܬܐ ܕܡ̈ܠܟܐ [ܐܬܦ]ܪܝܘܣ ܘܐܪܩܕܝܘܣ :. ܘܡܫܟܚܐ ܘܟܠܐ ܗܘܐ [ܕܝܘܪ]ܣ ܗܪܛܝܩܐ. ܠܗܘܢܐ ܕܡܠܝܦܘܣ ܕܐܘܛܘܟܝܐ [ܐܣܛܪ]ܝܘܣ ܠܦܪܣܘܣ ܕܩܠܩܝܐ..

ܘܒܬܪ ܕܝܢ ܙܒܢܐ [ܩܠܝܠ]: ܢܦܩܪܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ: .... ܫܘܗ, ܥ̇ܠܒ. ܒܗ ܩܡ ܥܝܢܝܢ (.ܝ.)[4]. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ, [ܢܘܚܝ]ܢ[5] ܒܪܘܡܘܣܩܘܦܘܣ ܕܐܢܛܘܟܝܐ, ܗܘܐ ܡܫܝܫܐ [ܒܒܕ]ܬܐ ܕܐܢܛܘܟܝܐ. ܫܢܬܐ ܕܝܢ ܕܡܬܬܩܪܝܐܘܬܗ [ܕܠܒܗ] ܕܢܘܚ ܐܬܬܘܗ̇. ܕܬܘ. ܘܡܪܩ ܕܝܢ ܕܢܘܚܐ [ܫܢ]ܬܐ ܚܕܐ ܘܬ̈ܢܝܐ .,. ܐܬܟܒܫܬ ܕܝܪܐ ܕܡܪܬܢ. [ܒܐܬܪ], ܒܪ, ܫܒܘܐܝܠ [ܪ]ܝܫܢܐ ܡܕܒܪܐ ܘܒܢܝ, [ܫܡܥܘ]ܢ ܬܠܡܝܕܗ: ܗ̇ܘ ܕܝܢ, ܠܗ ܒܠܐܟܐ ܟܠܠܝܐ [ܪܘܚܢ]ܝܐ ܘܡܫܘܚܬܐ ܕܐܫܬܪܥܘܗܝ :.

ܘܒܫܢܬ. ܬܫܥ. [ܬܐܘܕ]ܪܘܣ ܕܩܘܡܦܠ[ܣ]ܛܐ ܒܬܘܪ ܗܘܐ ܗܪܛܝܩܐ [ܕܦܫ]ܩ ܒܡ̈ܠܟܐ ܠܦܘܬ ܬܪܒܝܬܗ ܒܚܠܒܬܐ :. ܘܐܦ [ܒܗ̇ܘܢ] ܘ̈ܟܝܢܐ ܢܒܝܢ ܗܘܘ

[1] Ms. ܓܡ̈. — [2] Ms. ܘܗ. — [3] Superscriptum ܡܕ.. — [4] Deest in ms.: e Χρον. συντ. (vide p. 205, n. 1) supplevi. — [5] Superscriptum ܓ..

ܡܠܬܐ ܕܒܘܝܐܐ ܐܡܪ ܥܠ ܡܗܝܡܢܘܬܗ ܀ ܒܬܪܗ ܕܝܢ ܢܦܫܗ، ܦܠܘܝܣܘܣ[1]. ܘܐܦ ܦܘܠܝܛܐ ܕܐܘܩ̈ܛܢܛܝܢܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܒ̈ܢܝ ܓܒܗ ܢܦܫܗ، ܠܐܘܓܪܝܘܣ ܐܚܘܗ. ܘܒܪ ܡܠܝܠ ܚܙܐ. ܢܦܫܗ، ܡܚܒܠ ܠܐ ܗܘܐ: ܐܠܐ ܐܫܬܒܒܪܘ ܒܠܗܘܢ ܠܦܠܘܛܐ[2] ܀

ܒܬܪ ܕܝܢ ܒܘܫܟܗ̇ ܕܩܘܢܣܛܢܛܝܢܘܣ ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܕܐܬܬܢܝܚܗ̇[3] ܕܦܝܠܝܟ. ܒܬܪܗ ܐܘܠܘܓܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ، ܘܗܘܐ ܡܪܐ ܢܦܫܗ، ܘܒܝܘ̈ܡܬܗ ܐܬܐ ܦܓܪܗ[4] ܕܡܪܝ، ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ ܘܐܬܬܣܝܡ ܒܗ̇ ܒܐܘܪܗܝ، ܒܗܝܟܠܐ ܀

ܒܫ̈ܢܝ ܕܝܢ *ܫ̈ܢܝܐ ܕܡܢ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܕܝܢܘܩܐ ܠܗܕܐ * 21 v°.
ܕܐܬܒܥܬ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܫ̈ܢܝܐ . ܢܛ. ܀ ܬܠܬܐ ܕܝܢ ܓܪܝܓܘܣ: ܒܪ ܐܒܓܪ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܗ.. ܒܡܪܒܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ ܡܢܝܚ ܐܦ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܪܒܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ· ܒܪ ܡܢ ܫ̈ܢܝܐ .ܐ. ܘܗܘܐ ܢܦܫܗ، ܬܐܘܦܝܠܘܣ[5]. ܒܫܢܬ ܕܝܢ ܒܬܪ ܡܠܝܟ ܐܦ ܡܘܪܝܠܘܣ ܕܐܘܪܫܠܡ: ܒܪ ܡܢ ܫܢܝܢ .ܝܚ. ܘܗܘܐ ܢܦܫܗ، ܝܘܚܢܢ[6] ܀

ܒܗܘܢ ܙܒ̈ܢܐ ܕܒܠܒܘܬܗ ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ. ܒܗܘܦܠܝܛܐ ܕܒܗܘ̈ܢ ܕܐܘܢܘܪܝܘܣ: ܘܕܫ̈ܢܬ ܕܐܪܘܕܝܘܣ ܐܫܬܒܝܬ ܡܕܝܢܬ ܪܗܘܡܐ ܩ̈ܕܝܫܐ ܕܐܘܓܦܝܣ ܡܗܪܐ ܡܪܕܝܐ ܘܒܘܙܐ ܕܗܘ̈ܕܝܐ. ܘܕܘܡܕܒܗܘܢ ܘܕܓܒܠܝܐܝܠ ܘܕܘܝܒܢ ܒܪܗ. ܒܬܦܪ ܓܒܠܐ ܡܠܬܐ ܕܓܒܠܝܐܝܠ ܕܒܫܘܪ ܕܠܒܢ ܡܒܝܪܝܢ ܗܘܘ. ܒܬܠܝܠ ܕܒܪ ܐܬܪܓܡ ܐܣܛܦܢܘܣ ܚܕܐ ܗܘܐ ܠܒܪ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܘܗܘ[7] ܓܒܠܝܐܝܠ ܐܫܟܚ ܐܬܪܐ ܕܒܠܠܝܐ ܦܓܪ ܠܒܪܢܫܘܗܝ ܕܐܓܒܪܘܢ ܠܦܓܪܗ ܕܩܕܝܫܐ ܘܢܘܒܠܘܢ ܠܒܪ ܓܒܠܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܒܪ ܒܢܝܬ ܐܦ ܓܒܠܝܐܝܠ ܬܠܬܝܢ ܐܬܩܒܪ ܘܐܦ ܢܝܩܘܕܡܘܣ[8]. ܘܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܐܬܓܠܝܘ ܘܐܬܚܙܝ، ܐܝܟ ܕܒܓܠܝܢܐ ܗ̇ܘ ܓܒܠܝܐܝܠ. ܠܠܘܩܝܢܐ ܩܫܝܫܐ ܕܠܗ̇ ܕܩܪܝܬܐ ܘܫܘܕܥܗ

[1] Ms. ″ܦܘܠܝܣ. — [2] Ms. ܠܦܘܠܝܛܐ. — [3] Ms. ܘܗ″. — [4] Ms. ܦܓܪܘ. — [5] Superscriptum ·ܘܣ··. — [6] Superscriptum ·ܢ··. — [7] Sequitur, ut videtur, ܢ erasum. — [8] Ms. ܢܝܩܘܕܝܡܘܣ.

ܐܫܬܐܠ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܘܦܩܕ ܠܗ ܠܡܕܝܢܬܗ. ܒܪ ܩܡ ܬܠܬ ܫܢܝܢ (.ܢܒ.)[1]. ܒܫܢܘܗ̈ܝ ܘܪ̈ܒܢܐ ܝܘܚܢܢ ܚܣܝܕܐ ܡܬܝܕܥ ܗܘܐ ܗܘ ܢܒܝܐ ܘܚܙܝܐ ܕܬܒܐܝܣ. ܘܐܦ ܡܩܪܝܣ ܒܛܘܪܐ ܕܐܝܓܘܦܛܐ ܀ ܘܒܬܪ ܩܠܝܠ ܙܒܢ ܐܘܓܪܝܣ ܚܣܝܕܐ ܒܡܕܒܪܐ ܗܘ ܕܐܣܩܝܛܐ ܡܬܝܕܥܐ
*21 r°. ܗܘܐ. ܘܩܪܒܐ ܥܡ *ܫܐ̈ܕܐ ܚܒܪ ܗܘܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܪܝܡ [ܬ]ܠܡܝܕܐ ܗܘܐ ܕܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܕܐܢܙܝܢܙܘ ܀

ܒܫܢܬ ܕܝܢ .ܬܪܨܒ. ܕܗܝ ܐܝܬܝܗ̇ ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܫܢܬ .ܒ. ܒܦܘܩܕܢܗ ܕܝܠܗ ܕܬܐܘܕܘܣܝܘ[ܣ] ܣܘܢܗܕܘܣ ܐܬܟܢܫܬ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܕܐ̈ܦܝܣܩܘ[ܦܐ] ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ. ܡܛܠ ܦܫܝܩܐ ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܗܘ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬܐ ܗܘ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܒܝܘ̈ܡܝ ܕܕܡܣܘܣ ܕܪܗܘܡܝ ܀ ܐܬܒܢܝܬ ܕܝܢ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܦܝܠܘܣܛܪܓܝܘܣ. ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܩܘܪܝܠܠܘܣ. ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܠܛܝܘܣ. ܘܓܪܝܓܘܪܝܘܣ[2] ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ̇ ܕܝܢ ܘܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܬܐܘܠܘܓܘܣ. ܘܗܠܝܢ ܕܒܢܬ ܒܣܝܠܝܘܣ. ܘܐܡܦܝܠܘܣ ܕܬܐܘܩܢܝܐ ܀ ܘܒܗ ܫܪܪܘ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܢܝܩܝܐ: ܘܐܡܒܪܘܣܝ ܠܪܘܡܐ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܘܡܫܝܚܝܐ. ܘܒܬܪ ܐܬܘܬܐ ܗܘ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ. ܘܐܚܪܡܘܗܝ ܠܡܩܕܘܢܝܘܣ ܘܠܟܠܗ ܪܫܥܗ. ܘܓܒܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܢܩܛܪܝܘܣ[3]. ܘܐܬܣܝܡ ܕܢܗܘܐ ܐܝܬ ܠܗ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܝܡܪܐ ܒܬܪ ܗܘ ܕܪܘܡܝ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܗܝ ܐܝܬܝܗ̇ ܪܘܡܝ ܚܕܬܐ ܀ ܘܐܬܒܢܝ ܬܘܒ ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܡܫܢܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܦܪܘܟܝܐ ܠܦܪܘܟܝܐ ܐܚܪܢܐ. ܐܦ ܡܦܪܢܣܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܬܚܘܡܗܘܢ ܀ ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܡܬܠܬܘܢ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܪ ܩܡ ܫܢܝܢ (.ܝܗ.)[4] ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ. ܒܗ̇ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ[5] ܒܪ ܠܐ ܒܪܒܝܥ ܣܘܢܗܕܘܣ ܐܬܟܢܫܬ. ܘܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܕܢܘܣܐ ܗܘ ܐܚܘܗܝ ܕܒܣܝܠܝܘܣ

[1] Deest in ms. : e Χρον. συντ. (Schöne, Eus., I., App., p. 79), cui noster in annis epp. Cpl. plerumque consentit, supplevi. — [2] Ultimum ܘ supra lineam additum. — [3] Superscriptum ·ـ̈ـ·. — [4] Deest in ms., spatio vacuo relicto. — [5] Ms. (spatii angustia) "ܩܣܛ".

ܘܒܬܪ ܩܠܝܠ ܢܘܟܪ̈ܝܬܐ ܟܕ ܫܦܝ ܠܡܕܝܢܬܗ ܒܡܨܥܬ ܐܘܪܚܐ ܫܕܘ ܡܢ ܚܠܡܐ ܀ ܡܠܝܛܘܣ ܕܝܢ ܟܕ ܦܢܐ ܡܢ ܐܟܣܘܪܝܐ ܘܐܬܕܪܝ ܬܡܢ ܠܦܘܠܝܢܐ[1] ܕܐܢܛܝܘܟܝ ܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܫܠܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܥܡܠܛܝܢܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܀ ܕܒܗ ܦܘܠܝܢܐ[2] ܢܛܪ ܡܠܝܛܘܣ. ܦܘܠܝܢܐ[2] ܕܝܢ ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܠܒܪ ܡܢ *ܡܫܘ̈ܚܐ ܐܬܠܝܬ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܟܪ ܒܐܘܪ̈ܣܝܐ. *20 v°.
ܠܒܪܐ ܕܝܢ ܐܪܝܘ ܦܪܠ[3] ܒܢܘܦܣܝܐ. ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܐܬܦܪܣܘ ܠܐܣܝܘܬܐ ܒܬܠܝܘ، ܕܐܝܟ ܗܕܐ. ܒܢܫ ܕܝܢ ܥܡܗܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܠܦܝܢ ܗܘܘ ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ[4]: ܕܚܕ ܡܢܗܘܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܦܠܒܝܢܘܣ[5]. ܘܢܦܩܘ ܡܢܗܘܢ ܡܘ̈ܡܬܐ ܕܠܐ ܢܣܒ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ. ܐܠܗܘ ܕܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ ܢܡܘܬ ܡܕܡ ܫܒܘܩ ܀ ܡܠܝܛܘܣ ܕܝܢ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܦܘܠܝܢܘܣ. ܐܢ ܢܒܥܐ ܐܢܬ ܣܠܩ ܐܝܟ ܠܡܫܪܝܬܐ. ܘܡܫܬܘܬܦܐܝܬ ܢܕܒܪ ܥܡܪܐ. ܐܝܟ ܡܘܬܒܐ ܕܬܪܝܢܘܣ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܡܘܠܕ ܠܗ ܠܣܢܝܢܐ ܐܢܐ ܕܒܟܝ ܐܢܐ ܠܗ. ܢܣܝܡ ܒܬܚܬܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܡܕܝܫܐ. ܘܢܫ ܢܬܒܢܝܢ ܡܢ ܬܪܝܢܘܢ ܚܝܠܘܗܝ. ܘܐܝܟܘ ܕܐܢܐ ܠܡܘܩܕ ܐܦܪܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܫܪ. ܦܝܫ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܢܐ. ܐܝܟ ܐܝܬ ܐܢܐ ܡܫܝܠ. ܦܘܠܝܢܘܣ ܕܝܢ ܠܐ ܩܒܠ ܀ ܐܣܛܪܛܠܝܛܘܣ ܕܝܢ ܣܦܘܪ ܒܪ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܕܫܠܡ. ܐܟܠܝܠ ܒܥܕܬܐ ܠܡܫܠܛܘܣ ܀ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܩܕܫܢܐ. ܐܫܬܡܥ ܗܘܐ ܓܪܓܘܪܝܘܣ ܕܐܬܚܢܢ ܠܡܣܛܝܢܘܦܠܝܣ[6] ܀ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܕܝܢ ܡܠܟܐ: ܟܕ ܒܒܢܐ ܒܬܣܠܘܢܝܩܐ: ܡܢ ܐܟܣܠܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܕܬܐ ܕܬܡܢ ܕܐܬܬ̈ܕܒܣܘ. ܡܫܝܚܐ ܠܡܬܬܠܝܬܦܠܝܘܣ ܡܒܕ. ܘܦܬܪ ܠܐܪܝܘ ܡܢ ܒܕܬܐ ܡܢ ܒܬܪ (ܕ)ܫܩܠ[7] (.ܡ.)[8] ܒܒܢܐ[9]. ܒܪܡ ܓܪܓܘܪܝܘܣ

[1] Ms. ܒܦܘܠܝܢܐ. — [2] Ms. ܦܘܠܝܢܐ. — [3] Sequitur, ut videtur, vox erasa. — [4] Ms. (spatii angustia) "ܣܩܘܦ". — [5] Ms. "ܦܠܒܝ. — [6] Ms. ܦܠܝܣ". — [7] Ms. ܫܩܠ. — [8] Deest in ms. : e Socr., V, 7, supplevi. — [9] Ms. ܒܒܢ, e ܒܒܢܪ correctum. Fortasse legendum ܒܒܢ ܫܩܠ (ܡܢ) "ܕ ܡ.

ܓܪܕܘ ܘܠܦܓܪܗ ܐܟܠܘ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܒܪ ܡܟܟ ܫܢ̈ܝܢ (.ܝ.)[1]
ܥܒܕ ܕܘܒܠܗ̇ ܠܦܝܣܒܘܬܐܘܣ ܐܚܘܗܝ. ܘܡܠܟ ܀ ܒܗܘܐ
ܘܒܟܐ ܢܕܝܒܝܢ ܗܘܘ ܒܣܠܝܩܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܣܪܝܐ
ܕܩܦܕܘܩܝܐ. ܘܦܓܪܗ ܘܦܓܪ̈ܝܗ ܐܚ̈ܘܗܝ. ܘܦܓܪ̈ܝܗ
ܕܐܚܝܢܘ. ܘܐܬܬܒܪܘܣܝ ܕܡܬܒܪܘܠܝܢܘܣ ܀
ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܡܠܟ ܘܠܕܩܝܘܣ ܫܢ̈ܝܢ (.ܒ.)[2] ܒܫܢܬ
ܒܫܢܬ .ܗܦ.[3] ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܘܠܓܠܘܣ ܘܒܘܠܘܣܝܢܘܣ
ܒܢ̈ܘܗܝ ܀
ܘܐܦ ܘܠܝܣ ܒܪ ܐܡܠܟ ܫܢ̈ܝܢ .ܗ. ܒܫܢܬܐ ܕܒܢܬ. ܒܪ
ܢܦܩ ܡܢ ܒܬܪܘܢܐ ܒܢܘܪܐ. ܘܡܕܝܢܬܐ ܐܬܒܪܝ ܡܠܝܘܬܐ
ܠܐܘܪܫܠܡ. ܒܗܘܢ ܙܒܢ̈ܐ ܡܢܐ ܡܢܝܬ ܒܪ، ܐܦܪܝܡ[4] ܀
ܘܦܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܐܒܣܩܘܦܐ ܗܘܢ ܕܡܕܐ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܘܠܝܣ. ܘܡܒܠܘ ܐܬܬܒܪܘܣܝ ܠܒܢܬܐ ܕܐܘܪܗ، ܘܗܘܐ
ܐܘܪܓܢܝܣ ܒܗ̇ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘ ܕܐܦ ܗܘ ܐܬܕܒܪ ܗܘܐ.
ܘܡܫܝܚܐ ܐܬܬܗܝ، ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܠܒܗ ܒܡܘܬܗ ܒܪܘܡܐ.
ܗ̇ܘ[5] ܕܝܢ ܒܪܘܡܐ ܒܐܦܣܩܘܦܘܬܐ ܒܬܪ ܗܘܠܐ ܐܘܪܓܢܝܣ
ܐܢܫ ܕܒܠܗ. ܘܒܢܐ ܠܒܢܬ ܡܢܝ، ܕܡܢܦ ܒܫܢܬ .ܗܦܝ.
ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܕܝܢ ܒܪ ܐܡܠܟ ܦܪܪ ܐܚܘܗܝ ܠܐܚܘܗܝ ܡܢ
ܒܪܬܐ ܘܗ̇ܘ ܒܢܝܗ̇ ܠܪܘܡܝܐ ܀ ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܝܢ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܣܪܝܐ ܒܪ ܦܒܐ ܡܢ ܐܒܣܩܘܦܐ ܚܒܪ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܐܘܪܓܢܝܣ ܠܐܘܪܗ، ܘܠܦܘܪܦܘܪܝܘܣ
ܡܫܝܚܐ ܝܕܥܗ ܕܐܬܚܝܠ ܒܪܘܦܐ ܐܘܪܝܢܘܣ ܠܝܘܢ
ܘܠܐܘܡܝܘܣ ܠܝܠܒ. ܠܕܠܝܩ ܕܝܢ ܚܒܪ ܠܒܪ، ܘܡܬܦܠ
ܕܦܠܓ ܡܢܝܒ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܝܟ ܚܒܪܗ ܕܝܘܬܒܗ ܥܠ
ܒܪܘܦܝܢܗ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܦܠܓܐ̈ܝܢ ܗܘܘ ܒܗ̇ ܘܐܬܚܝܠܘ
ܠܦܘܠܒܗ̈ܘܢ[6]. ܘܒܪ ܕܗܠܝܢ ܐܘܣܒܝܘܣ ܒܫܘܒܚܐ.
ܐܬܬܐ ܚܕܐ ܡܢ ܐܚܝܘ ܫܒܪܬ ܒܗ ܡܪܒܝܢܐ ܡܢ
ܐܪܥܐ ܘܡܫܝܚܬܐ ܕܦܠܒ ܡܫܝܐ ܘܪܒܐ ܒܠܒ ܥܠ ܪܫܗ.

[1] Deest in ms., spatio vacuo relicto : e Χρον. συντ. (Schöne, Eus., I, App., p. 73) supplevi. — [2] Deest in ms. — [3] Superscriptum ·ܝ·. — [4] In marg.: ·ܦܠ· ܕܣܠܝܢ (minio scripta). — [5] Ms. ܘܗ. — [6] Ms. "ܠܦܘܠܒ.

ܬܘܒ ܐܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܒܗ ܒܙܒܢܗ ܒܫܢܬܐ ܕܬܪܬܝܢܬܐ. ܠܒܪܝܐ ܚܕ ܕܟܠ ܐܪ̈ܥܬܗ, ܫܠܡ ܬ̈ܠܡܘܗܝ, ܒܙܒܢܗ ܗܘܐ ܒܗ ܫܢܬܐ ܒܗ ܒܝܪܚ ܗܘܐ ܟܠ ܠܒܢܝ ܐܘܫܛ ܐܣܦ[ܕ]ܗ ܐܚܕ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܘܒܪܫܝܬܐ ܐܬܦܫܛ ܬ̈ܠܡܘܗܝ, ܘܩܡ ܡܠܟܝ ܀ ܘܒܗ ܕܝܢ ܐܒܘܗ ܠܐܪ̈ܝܢܐ ܗܦܟܝ ܠܡܕܒܪܐ ܠܐܬܪܐ ܕܦܪ̈ܬܘܢܐ. ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܐܘܪܗܝܐ. ܘܒܬܪ ܩܠܝܠ ܕܗܘܐ ܓܒܪ ܡܢ ܚܠܡܐ. ܒܫܢܬ. ܗܫܫ. ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܀ ܒܫܢܬܗ ܕܒ̈ܢܝܐ[1] ܐܦ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܗܒܝܠܐ ܐܬܒܚܪ ܚܠܡܗ, ܐܪܝܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܘܒܗ ܫܢܬ ܐܬܬܐ ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܒܥܘܡܪܗ ܕܐܬܢܣܝܘܣ ܒܗ ܒܥܕܢ ܐܦ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒܝܘܡܐ ܢܛܝܪ ܗܘܐ. ܘܐܒܘܗ ܐܪܝܘܣ ܠܐܪ̈ܝܢܐ ܘܫܪܪ ܠܩܘܣܛܐ.[2] ܘܥܒܕ ܐܬܬܐ ܕܘܡܝܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܡܢܗܝܢ ܚܕܐ ܠܡܕܒܪܐ ܀ ܠܒܪܝܘܣ ܕܝܢ ܕܪܘܡܝܐ: ܒܗ ܕܒܪ ܫܢܝܢ . ܘ. ܘܝ̈ܘܡܐ . ܟ. ܘܡܢ ܡܢ ܒܬܪܗ ܦܠܝܟܣ.[3] ܘܒܬܪܗ ܕܡܣܩܘܣ[4] ܀ ܐܦ ܐܬܢܣܝܘܣ ܒܗ ܕܒܪ ܒܥܕܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ . ܒܘ.[5] ܫ̈ܢܝܢ . ܒܐ̈ܓܪܬܐ ܦ̈ܛܪܝܪܟܐ ܘܒܡ̈ܐܡܪܐ ܥܒܕ ܠܗܘܢ ܕܝ̈ܢܐ ܀ ܘܗܘܐ ܠܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܫܠܡܗ,[7] ܒܗ ܒܥܕܢ ܚܕ ܗܘܐ ܘܪܕܦ.[6] ܘܒܬܪܗ ܠܘܩܝܘܣ ܬܘܒ ܡܠܦܢܐ. ܘܗܘܝܘ ܦܛܪܘܣ ܬܠܡܝܕܗ ܕܐܬܢܣܝܘܣ ܀ ܘܡܢܝܢܐ ܐܪ̈ܝܢܐ ܐܬܟܢܫܘ ܘܐܘܥܕܘ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܢܫ. ܘܠܦܛܪܘܣ ܕܢܦܩ ܘܥܕܬܐ ܠܠܘܩܝܘܣ ܐܩܝܡܘ[7] ܒܗ ܫܥܬܐ ܐܬܢܣܝܘܣ, ܡܢ ܫܡܫܐ: ܕܒܡܫܐ ܗܘܐ ܒܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܒܬܪ ܐܘܣܒܝܘܣ ܀ ܗ̇ܢܘܢ ܒܢ̈ܝܬܐ ܩܕܝܫ̈ܬܐ ܩܒܠܝܢ ܗܘܘ. ܗ̇ܝ ܕܒܗܘܢ ܗܘܘ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܒܪ ܐܘܪܗܝܐ. ܦܛܪܘܣ ܕܝܢ ܠܘܬ ܕܡܣܩܘܣ ܐܬܦܠܛ. ܘܒܬܪ ܩܠܝܠ ܐܘܕܥܗ. ܕܡܣܩܘܣ ܕܝܢ ܢܩܦܗ ܒܗ ܐܟܣܢܝܐ ܐܠܨܝܢ ܕܡܫܕ̈ܪܝܢ ܐܦܣܩܘܦܘܬܗ ܘܫܕܪܗ. ܘܒܬܪܐ ܡܢ ܚܕܐ *ܠܠܘܩܝܘܣ * 20 r°.

[1] In marg. insertum : ܕܒܪ ܐܦܣܩܘܦܘܣ. — [2] Puncta plur. desunt. — [3] Superscriptum ܣܐ.. — [4] Superscriptum ܣܐ.. — [5] Numerus supra lineam scriptus. — [6] Voces minio deletae. In marg., alia manu : ܣܠ. — [7] Ms. جم″.

ܡܛܠ ܢܨܝܚܘܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗ. ܘܒܐܘܪܫܠܡ ܩܘܪܝܠܘܣ. ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ[1] ܕܝܢ ܐܘܪܒܢܘܣ܀ ܡܥܒܕ ܗܘܐ ܒܗܿܘܢ ܙܒ̈ܢܐ ܐܘܣܒܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܫܟܢܝܦ ܕܟܠ ܢܒ ܦܪܬ܀

ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܠܘܬ ܠܒܝܠܦܘܣ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܫܕܪ. ܘܠܒܪܨܘܡܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܠܐܘܣܛܒܝܘܣ ܕܒܪܝܛܘܣ. ܗܠܝܢ ܦܩܕ ܐܘܛܘܟܘܣ ܕܬܚܘܬܝܕܗ ܕܐܐܟܠܝܣ ܡܢ ܐܘܪܒܢܘܣ. ܗܘ ܕܒܬܪ ܫܘܚܕܗ ܕܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܐܘܣܛܒܝܣ. ܒܡܪܣܝܐ ܕܝܣܛܝܦ ܐܢܫ. ܐܠܐ ܠܐ ܡܒܠܘܗܝ ܒܝܘܬܦܘܬܐ. ܦܠܒܝܐ ܕܝܢ ܟܕ ܚܙܐ ܕܒܒܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܥܡܝܩ ܡܛܠ ܐܬܢܣܝܘܣ. ܦܩܕ ܕܢܐܣܘܪ ܒܕܬܐ܀ ܐܘܪܒܢܘܣ ܕܝܢ ܒܬܪ ܕܐܣܝܪ ܒܕܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܥܒܕܝܢ. ܢܒ. ܫܠܦܗܝ، ܐܝ̈ܬܘܗ ܠܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܒܓܒܗ. ܟ̈ܠܗ ܒܕܬܐ ܠܐܦܪܝܡ. ܘܟܕ ܗܘܐ ܥܡܪܝܐ ܦܩܕ ܦܠܒܝܐ. ܕܗܘ ܕܗܘܐ[2] ܗܘ ܕܒܓܪܗ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܢܐܙܠ. ܡܛܠ ܗܘܐ ܠܗ ܐܘܪܒܢܘܣ ܡܢܟ ܐܒܕܐ ܡܢ ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܕܐܣܛܝܪܝܒܢܐ ܀ ܒܗܿܢܘܢ ܙܒ̈ܢܐ ܐܬܦܒܗ ܐܝ̈ܬܘܗ ܕܡܟܠܐ ܢܘܦܐ ܠܝ ܥܠܡ. ܘܡܬܟܒ ܠܗ ܠܡܕܒܪܐ ܐܬܕܒܩܘ ܕܢܬܬܐ ܘܢܚܡܬ ܠܗܿܢܘܢ ܕܗܕܐ ܕܓܠܠܝܬ ܐܬܟܢܫܘ ܒܠܗܘܢ. ܘܡܢ ܐܬܬ ܠܐܣܛܝܪܝܒܢܐ ܘܐܒܗܬ ܐܝܟܢ ܠܐܝ̈ܬܘܗ. ܘܦܓܥܐܐ ܒܐܝ̈ܕܘܗܝ. ܠܘܬ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܫܪܪܐ ܐܦܘ[3] ܘܐܬ̈ܘܬܐ ܪ̈ܘܪܒܬܐ ܗܘ̈ܝ ܡܢ ܒܐܝ̈ܕܘܗܝ. ܕܚܕܐ ܡܢܗܘܢ ܐܢܬܬܗ ܗܘܕܐ[4]. ܥܪܝ ܗܘܐ ܒܒܝܬܗ ܕܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܡܗܝܡܢܬܐ. ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܒܪܐ ܥܠܝܡ ܙܥܘܪ. ܘܢܦܠ ܒܒܐܪܐ[5]. ܗܘ ܕܝܢ ܠܐ ܐܬܪܗܒ ܘܠܐ ܐܬܬܥܝܩ. ܟܕ ܕܝܢ ܢܦܩ ܗܘ. ܡܛܠ ܠܒܠ ܡܢ ܒܒܐܪܐ ܘܡܘܕܐ ܠܝܘܬܐ ܠܐܠܗܐ. ܘܡܒܥܐ ܐܝܟ ܒܒܐܪܐ
* 19 v°. *ܘܐܬܚܙܝ ܒܡܫܚܐ ܦܠܠܐ ܥܠ ܪܝܫܐ ܕܐܬ̈ܘ[ܐ] ܘܐܣܩܘܗܝ܀

[1] Ms. ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦ̈ (ita spatii angustia abbreviatum). — [2] Videtur vox iterum scripta esse et erasa. — [3] Videntur duo litterae esse erasae. — [4] Ms. ܗ̈, cum punctis inter voces infra lineam positis, quae transpositionem significare videntur. — [5] Vox e ܒܒܪܐ correcta.

ܐܟܣܢܝܐ. ܐܢܫܝܢ ܫܠܝܠܬܐ ܕܡܫܠܠ ܠܢ ܕܦܘܩܕ ܕܡܫܬܪ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܠܐ ܟܦܐ ܠܡܕܒܚܘ. ܡܢ ܠܝ ܐܢ ܙܟܝܬ ܠܡܕܒܚܘ. ܕܝܢܐ ܠܡܚܠܝ. ܘܟܕ ܐܦܣ ܠܗܘܢ ܥܠܘ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܟܕ ܒܕܒܪܝܢ ܡܚ̈ܬܘܣܐ[1] (ܒܠܝܘܕ)[2] ܐܪܟܝܘ. ܒܝܘܡ ܢܦܪܐ ܢܦܫܐ ܗܘܬ. ܘܠܗܠܝܢ ܕܬܡܢ ܥܬܝܠܝܨܐ ܗܘܬ ܘܠܒܪܝܢܝܐ ܐܟܠܐ ܗܘܬ ܘܡܕܒܪܐ. ܘܟܕ ܡܥܒܕ ܢܘܠܝܘܣ. ܦܫ ܡܢ ܗܘ ܕܢܫܦܬ ܐܝܟ ܚܠ ܒܝܬܐ ܘܟܠ ܕܒ̈ܝܬܐ.:

ܥܠܒܐ ܕܝܢ ܢܘܠܝܘܣ ܠܦܪܘܣ ܐܘܠ. ܟܕ ܙܩܦܐ ܕܠܦܪܘܣ ܢܒܟܘܫ ܬܝܒܬ ܚܙܐ ܕܫܘܠܛܢܗ. ܘܬܡܢ ܡܝܬ.: ܐܟܪܙܐ ܥܡ ܗܕܐ ܡܠܬܐ ܕܗܟܢܐ ܢܘܠܝܢܐ ܟܕ ܙܠܝ ܡܫܬܠ ܪܘܫܡܗ ܕܢܘܠܝܘܣ. ܐܬܟܠܝ ܠܗ ܚܠ ܡܛܠܬܗ ܕܒܦܪܘܣ.: ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܟܠܝ ܫܢܝܢ ܒ. ܘܡܢܝܬ. ܐܬܟܠܝ ܡܢ ܒܬܪܗ ܢܘܒܝܢܘܣ[3] ܢܘ̈ܢܐ . ܢ . . ܫܢܬܐ ܕܝܢ ܐܬܝܬܗ ܗܘܬ ܗܕܐ ܕܒܗ ܒܝܬ ܢܘܠܝܘܣ ܘܐܬܟܠܝ ܢܘܒܝܢܘܣ ܫܢܬ. ܦܨܕ. ܕܝܘ̈ܢܝܐ.: ܐܬܢܨܚܘܣ ܕܝܢ ܬܘܒ ܗܦܟ ܡܢ ܓܠܘܬܗ ܘܡܕܒܪܐ ܐܝܟ ܒܦܘܩܕܢܗ ܕܢܘܒܝܢܘܣ.:

ܟܕ ܕܝܢ ܡܝܬ ܢܘܒܝܢܘܣ ܘܠܘܠܢܛܝܢܘܣ[4] ܘܠܘܩܣ ܐܚܘܗܝ ܐܬܟܠܝ ܒܫܢܬ .ܬܪܝܢ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܘܠܢܛܝܢܘܣ ܕܗܘܐ ܥܠܒܐ ܟܕ ܟܐܠ ܗܘܐ ܢܘܠܝܘܣ ܠܒܝܬ ܦܬܟܪ̈ܐ ܪܘܣ ܗܘܐ ܒܡܕܒܪܐ ܥܡ̈ܐ ܕܗܘܦܐ ܘܡܒܛܠܢܘܬܗ. ܘܡܒܛܠܗ ܒܛܝܒܘܬܐ. ܘܟܕ ܒܢܐ ܢܘܠܝܘܣ ܟܪܡ ܕܒܒܕ. ܐܬܢܨܒܬ ܘܫܪܝܗ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܟܕ ܐܬܟܠܝ ܢܘܒܝܢܘܣ ܫܪܪ ܐܬܝܬܗ. ܘܐܬܟܠܝ ܠܡܠܟܘܬܐ ܟܕ ܐܬܝܬܗ ܫܡܫܘܡܐ.: ܒܫܢܝܢ ܕ̈ܝܢܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܪܘܡܝ ܠܢܡܪܘܣ. ܘܒܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܬܪ̈ܬܒܣܘ *ܐܬܢܨܚܘܣ. ܕܐܪ̈ܝܘܣ ܕܝܢ * 19 r°. ܠܡܩܘܣ. ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܝܢ ܕܐܪ̈ܝܘܣ ܐܘܘܐܝܘܣ. ܒ̈ܢܝ ܒܕܬܐ ܕܝܢ ܟܢܘܫܝܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ. ܘܟܢܘܫܝܐ ܥܡ ܦܘܠܝܢܐ[5] ܒܥܫܝܢ ܗܘܘ. ܠܐ ܠܡܐ ܐܫܟܚ ܗܘܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ

[1] Puncta plur. desunt. — [2] Deest in ms. — [3] Superscriptum .ܢܘ.. — [4] Superscriptum .ܡ.. — [5] Ms. ܦܘܠܝܢ.

ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܒܬܠܬܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܢ. ܒܗ. ܘܡܝܬ.
ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܝܘܠܝܢܘܣ[1]. ܒܝܘܡ̈ܘܗܝ، ܗܘܐ ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ
ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܡܕܒܪܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ[2] ܠܓܘܪܓܝܘܣ
ܐܒܕܘ ܘܦܓܪܘ ܥܠ ܓܡܠܐ. ܘܟܕ ܒܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ
ܐܟܪܙܘܗܝ. ܐܫܟܚܘܗܝ، ܠܗ ܘܠܓܡܠܗ. ܐܚ̈ܘܗܝ ܕܝܢ
ܫܩܠܘܗܝ، ܠܠܦܘܣܘܣ[3] ܒܓܒܘ. ܘܐܬܟܢܫܘ ܡܢܝܢܐ ܕܒܝܬܐ
ܐܒܕ ܟܕ ܦܝܫ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܫܠܚ ܡܥܠܝܩܘܣ ܕܝܢ
ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܢܦܩܢ ܗܘܐ ܦܠܢܝܐ[4]. ܟܕ ܐܬܬܘܗܝ، ܗܘܐ
ܩܪܝܫܐ. ܠܐܚ̈ܘܗܝ ܕܝܢ ܐܘܣܬܐܘܣ. ܦܩܕ ܕܝܢ ܩܘܣܛܢܛܝܐ ܡܢ
ܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܕܟܠܗܘܢ ܐܚ̈ܘܗܝ، ܗܘܐ ܐܝܠܪܝܘܣ
ܕܦܘܣܛܘܠܘܣ. ܠܗܘܦܪ ܗܘ ܕܦܪܗܠܘܢ. ܐܘܣܒܝܘܣ
ܕܐܘܪܗܝܠܘܢ ܘܡܠܝܬܝܘܣ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܝܢ
ܟܝܬܐ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܪܗܛ. ܘܬܡܢ ܟܕ ܐܬܒܛܝܘܣ
ܩܘܢܣܛܢܣ ܒܪܗ[5]. ܘܬܠܬܬܐ ܕܝܢܝܬܐ ܐܠܗܝܬܐ
ܡܫܒܚܐ. ܘܠܗ ܕܐܬܟܪܙ ܠܗ ܒܠܝܘܕ ܒܗܘܪܐ ܐܠܗܐ
ܘܦܫܩܐ ܐܘܪܝܐ܀ [6]ܟܡܠܝܘܣ ܕܝܢ ܟܕ ܦܩܐ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܒܢܫܐ ܕܟܠܝ ܓܒܗ ܡܢ ܘܬܠܬܬܐ ܟܕܝܢܬܐ ܡܕܝܢܬܐ
ܗܘܬ. ܟܕ ܕܝܢ ܓܒܪܐ ܕܩܠܝܘܣ ܠܐܬܩܝܡܘܣ ܐܬܝܕܥ.
ܬܘܒ ܒܢܘܡܘܣܐ ܐܬܝܗܝܒ܀ ܢܫܒܐ ܕܝܢ ܝܘܠܝܢܘܣ ܫܒܩ
ܦܪܘܣܝܐ ܠܢܝܣܒܐ ܘܐܣܬܚܪܘ ܩܣܛܠܐ ܒܝܘܡ̈ܬܗ.
ܕܒܝܘܡ̈ܝ ܕܝܢ ܐܬܒܛܠ ܬܐܘܕܘܪܝܛܘܣ ܡܫܟܐ ܕܒܝܬܐ
ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܝܗܒܘܗ ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܕܐܘܪܫܠܡ
ܕܒܬܘܪܐ ܗܘܐ ܘܣܘܪܝܘܣ ܘܐܢ̈ܫܗ ܚܝܐ. ܘܐܬܓܘܝܘܣ
18 r°. *ܘܡܘܪܝܘܣ ܦܘܒܝܐ. ܘܩܘܪܝܠܘܣ ܕܐܝܪܘܫܠܡ. ܗܘ ܕܒܕ
ܟܬܒܝܢ ܒܗ ܒܝܘܡ̈ܘܗܝ، ܘܐܦܩܘ ܒܟܕܝܗ ܘܐܟܠܘܗ ܫܦܝܐ.
ܥܠ ܗܢܘܢ ܕܒܕ ܐܓܒܪܬ ܦܠܝܛ ܒܐܝܘܬܐ ܢܬܪ، ܫܢ̈ܝܗܘܢ
ܘܠܫܢ̈ܝܗܘܢ[7] ܐܬܟܣܝ. ܘܒܝܢ̈ܝܗܘܢ ܐܣܬܟ̈ܠܘ܀ ܐܦ
ܢܘܪ̈ܐ ܬܘܒ ܟܕ ܡܬܪܥܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܝܘܠܝܢܘܣ ܕܒܒ̈ܝܢܐ

[1] Superscriptum ܒܗ.. — [2] Ms. ܠܓܘܪ" (sic). — [3] Superscriptum ܒܝ.. — [4] Ms. ܦܠܚܝܐ. — [5] Ms. ܒܢܘ. — [6] In marg., minio scriptum : ܣܘܢܗܕܘܣ. — [7] Littera ܢ supra lineam addita. Puncta plur. desunt.

ܟܬܝܒܬܗ ܒܫܠܡܘܬܐ ܕܬܪ̈ܝܨܘܢ ܟ̈ܒܠܐ ܕܐܪ̈ܬܕܘܟܣܘ ܘܕܐܪ̈ܝܘܣ. ܘܒܗ ܒܗܘܦܟܐ ܒܒܝܕ[1] ܬܘܪܓܡܐ ܥܠ ܗ̇ܘ ܕܒܪܢܐ ܒܪܝܫ ܪܘܫܐ ܕܐܘܪ̈ܝܬܗ ܠܥ̈ܒܕܘܗܝ. ܘܟܕ ܡܘܡܐܝܬ ܘܬܪܝܨܐܝܬ ܒܠܒܠ. ܐܝܟܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܗ̇ܝ ܕܬܠܬ ܩ̈ܢܘܡܐ ܘܚܕܐ. ܘܐܡܪ ܕܠܘܬ ܡܫܝܚ ܒܐܘܣܝܐ ܚܕܐ ܒܟܠܟܠ ܐܝܟܐ. ܘܪܒܘ ܥܠܘܗܝ ܐܪ̈ܝܣܘ. ܘܫܪܪܗ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܐܒܣܘܪܝܐ. ܘܐܘܬܒܗ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܠܐܘܣܛܬܝܘܣ[2]. ܘܡܢ ܗܕܐ ܥܕܬܐ ܐܬܦܠܓܬ ܀ ܘܟܕ ܦܫܐ ܠܗܘܣܢܝܪ ܡܢ ܐܒܣܩܘܦܐ. ܒܒܝܕ[3] ܠܐܪ̈ܬܕܘܟܣܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܦܘܠܝܢܘܣ[4] ܕܟܪ̈ܟܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܪ ܐܬܪܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܀ ܒܗܢܐ ܕܒܢܐ ܐܬܠܗܘܣ ܠܐ ܡܬܒܝܢܐ ܗܘܐ ܀ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܡܩܪܝܘܣ[5] ܗܘܐ ܡܪܩܠܝܘܣ[6]. ܘܬܘܒ ܐܢܛܘܠܝܘܣ ܘܒܣܪܬܐ ܩܘܪܝܠܘܣ ܐܬܦܠܓ ܀ ܗ̇ܕܝܢ ܢܒܥ ܐܦܘܠܝܢܪܝܣ ܠܕܝܩܝܐ. ܘܒܗܢ ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܢܦܫܐ ܠܐ[7] ܢܣܒ ܦܓܪܐ. ܒܬܪܝܢ ܕܝܢ ⌈ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܢܦܫܐ ܢܡ[8] ܢܣܒ. ܡܕܒܪܐ ܕܝܢ ܠܘܬ ܗܘܐ ܀ ܐܦ ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܒܪ ܐܬܕܚܩ ܡܢ ܒܘܪܣܝܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܗܪ̈ܣܝܣ ܐܫܘܝ ܗܘܐ. ܘܡܬܚܫܒܐ ܕܢܚܫܘܒܘܗܝ ܠܪܘܚܐ ܒܪܝܬܐ ܒܪ ܐܘܣܝܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ. ܡܠܠܐ ܗܘܐ ܗܟܝܠ ܡܩܕܘܢܝܘܣ: ܒܪ ܕܐܝܢܫܐ ܐܪ̈ܝܘ ܦܠܓܝܢ ܗܘܘ ܒܗ. ܠܩ̈ܘܓܠܐ ܡܢ *[ܐ]ܪ̈ܬܕܘܟܣܘ ܪܕܦ ܗܘܐ. ܒܥܠܬܐ ܕܝܢ (* 18 r°.) ܕܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܗ̇ܘ ܕܐܬܬܩܣ ܕܐܒܘܗܝ ܐܝܬܘܗܝ ܠܗ. ܒܪ ܓܝܪ ܕܐܝܬ ܐܒܘܗܝ ܐܦܠܐ ܚܕ ܡܢ ܩ̈ܢܘܡܘܗܝ ܘܦܪܫ ܗܘܐ. ܘܡܬܠܗܕܐ ܒܒܝܕ ܕܐܬܝ̈ܩܘܣ ܘܐܬܦܠܓ ܐܝܟ ܠܡܫܝܚܐ ܚܕ ܕܫܒܩܗ ܐܘܣܒܝܘܣ. ܘܡܢܗ ܗܢܐ ܐܪܝܘܣ ܗܘܐ. ܘܡܒܛܠ ܐܝܬܘ ܐܝܟ ܠܕܐܬܝ̈ܩܘܣ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ⌈ܘ(ܒܪ) ܐܫܟܚ[9] ܕܒܬܪ ܐܝܟ ܙܒ̈ܢܘܗܝ. ܒܐܘܪܚܐ ܡܠܝܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܗ ܥܠ ܗܠܝܢ ܀

[1] Ms. ܒܒܝܘ. — [2] Superscriptum ..ܣܘ. — [3] Ms. ܒܒܝܘ. — [4] Ms. ″ܦܘܠܝܢܘܣ : superscriptum ..ܒܡ. — [5] Superscriptum ..ܒܡ. — [6] Superscriptum ..ܠ. — [7] Ms. ܦ. — [8] Ms. *bis*. — [9] Ms. ″ܐܬܐ.

ܒܗ ܗܘܝ ܫ̈ܢܝܢ. ܕ. ܗܘܝ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܣܛܝܦܢܘܣ[1]
ܗܪܘܡܝܐ ܫ̈ܢܝܢ ܠ. ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܠܐܘܛܘܟܝܐ[2] ܗܪܘܡܝܐ
ܫ̈ܢܝܢ. ܗ. ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܗܘܐ ܐܘܪܒܣܝܘܣ[3] ܀ ܒܫܢܬ
ܬ̈ܪܬܝܢ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܗܘܐ ܒܪܗ ܐܦܪܝܡ. ܠܡܠܟ ܗܘܐ ܕܝܢ
ܫ̈ܢܝܢ ܘܐܦ ܗܠܝܢ ܘܠܝܢܐ ܀ ܒܗܘܢ ܫ̈ܢܝܢ ܕܝܢ
ܒܡܕܝܢܬܐ[4] ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܗܘܐ ܗܢܐ. ܠܗ̇ܢܐ ܕܐܢܫ
ܬܪܬܝܢ ܕܐܢ̈ܫܐ ܕܝܗܒܘ ܠܐ ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܬܪ ܗܢܘܢ
ܕܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܀
ܘܠܝܢܐ ܕܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܘܡܝ ܒܗ ܕܒܪ ܫ̈ܢܝܢ. ܝܗ.
ܘܫܢܝܐ. ܒ. ܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܠܝܒܪܝܘܣ[5] ܀ ܒܫܢܬ ܕܝܢ
ܬܘܒ ܗܢܐ ܐܦ ܐܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܠܐ ܐܠܗܐ ܀ ܗ̇ܘ
ܕܗܘ ܡܢ ܐܢܛܘܢܝܘܣ (ܗܘܐ)[6] ܒܟܢܘܫܝܐ ܒܒܥܕܬܐ
ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܫܠܡ ܒܫܘܠܡܐ ܕܗ̈ܪܛܝܩܐ ܐܦܠܐ
ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܐܠܐ[7] ܐܦ ܗܘܢ ܫ̈ܪܝܐ
ܕܗ̈ܪܛܝܐ ܗܘܘ. ܘܒܦܘܫܩܐ ܕܡܠܟܐ ܠܡܟܪܝܘܣ
ܠܐܘܣܛܪܐ ܐܫܬܕܪ. ܘܫܠܦܘܗܝ ܐܚ̈ܪܢܐ ܠܦܝܠܝܦܘܣ
ܐܘܣܟܘ. ܠܗܕܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܕܗ̈ܪܛܝܩܐ[8] ܠܐ ܣܒܪܘ. ܐܠܐ
ܟܢܫܐ ܠܦܝܠܝܦܘܣ ܩܪܒܘ. ܘܠܡܟܪܝܘܣ ܠܕܘܟܬܗ ܦܢܝܘ
ܕܠܐ ܒܪܩܝܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܀ ܐܬܕܒܩ ܕܝܢ ܐܦ ܒܟܢܘܫܝܐ[9].
17 r°. ܘܗܘܐ ܫܠܝܡܘܗܝ *ܡܟܪܝܘܣ[10]. ܘܒܬ[ܪ] ܩܠܝܠ ܚܙܘ
ܡܢܗܕܝܢ ܒܩܠܝܡܘܬܐ. ܘܫܕܘ ܠܡܟܪܝܘܣ ܘܐܘܡܝܕܘ
ܫܠܝܡܘܗܝ ܐܝܟ ܕܫܒܩܗ ܐܕܪܝܢܘܣ[11]. ܫܕܘ ܕܝܢ
ܘܠܒܪܘܕܝܢܘܣ[12] ܕܡܢܣܛܘܪܝܦܠܝܘܣ. ܘܫܢܐ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܐܦ ܠܐܘܪܒܣܝܘܣ ܗܪܘܡܝܐ. ܒܗ ܗܘܝ ܒܗ̇ ܫ̈ܢܝܢ ܠ.
ܡܛܒܥܗܘܢ ܒܡܣܛܘܪܝܦܠܝܘܣ. ܘܐܬܬܘ ܫܠܡ
ܐܘܪܒܣܝܘܣ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܠܒܝܬ ܠܘܩܝܘܣ[10] ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܫܠܒ. ܗ̇ܘ ܕܐܦ ܠܫܠܒ ܡܢ ܡܒܣܛܝܐ ܫܢܐ ܀ ܗܘܬ ܕܝܢ

[1] Superscriptum ܒܝ.. — [2] Superscriptum ܒܘ.. — [3] Superscriptum ܒܘ.. — [4] Ms. (spatio deficiente) ܣܘ″. — [5] Superscriptum ܒܝ.. — [6] Deest in ms. — [7] Vox ex ܐܠܐ minio correcta. — [8] Puncta plur. desunt. — [9] Superscriptum ܒܘ.. — [10] Superscriptum ܒܝ.. — [11] Superscriptum ܒܣ.. — [12] Ms. (spatio deficiente) ܣܘ″.

ܘܐܦ ܐܒܪܗܡ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܐܬܐ ܚܠܦܘܗܝ، ܝܘܚܢܢ ܒܪܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܡ̈ܠܟܐ܀ ܒܬܪ ܕܝܢ ܙܒܢܐ ܩܠܝܠ ܡܢܬ ܡܩܦܝܣܘܗܝ ܒܪ ܐܡܬܠܝ ܫ̈ܢܝܢܐ ܒܪ. ܘܗܠܝܢ ܕܒܬܪܗܝܢ ܗܠܝܢ ܕܐܪܝܘܣ ܒܥܘܠ ܦܠܓܘܬܐ ܕܐܘܣܒܝܣ. ܬܘܒ ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܟܢܫܘ. ܘܒܗ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܠܐܬܢܣܝܘܣ ܚܪܡܘ. ܘܠܓܪܓܘܪܝܘܣ[1] ܐܪܝܢܐ[2] ܚܠܦܘܗܝ، ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܣܡܘ. ܠܐ ܕܝܢ ܐܬܐ ܠܗܪܟܐ ܣܘܢܗܕܘܣ. ܠܐ ܒܝܣܩܦܘܗܝ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܐܦܠܐ ܝܘܠܝܘܣ ܕܪܘܡܝ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܚܕܪ ܒܪܘܟܬܗ܀ ܒܫܢܬܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܣܘܢܗܕܘܣ ܐܘܣܒܝܘܣ ܚܡܘܗܝ، ܥܢܝܕ. ܒܪ ܡܢ ܚ̈ܡܫ ܫ̈ܢܝܢ܀ ܐܬܢܣܝܘܣ ܕܝܢ ܘܦܘܠܐ ܠܪܘܡܝ ܐܬܥܪܩܘ. ܘܐܘܕܥܘ ܠܝܘܠܝܘܣ ܐܠܝܢ ܕܐܣܬܥܪ̈ܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܠܓܪܓܘܪܝܘܣ ܚܪܡܘ. ܘܚܠܦܘܗܝ، ܠܦܘܠܝܢܘܣ[3] ܡܩܕܘܢܝܐ ܬܘܒ ܣܡܘ܀ ܝܘܠܝܘܣ ܕܝܢ ܢܗܘܡ ܒܐܓܪ̈ܬܐ ܠܦܘܠܐ ܘܠܐܬܢܣܝܘܣ. ܘܫܕܪ ܐܢܘܢ ܠܟܘܪ̈ܣܝܗܘܢ. ܘܒܪ ܥܒܕ ܣܘܢܗܕܘܣ ܐܬܚܒܪܬ. ܒܣܪܕܝܩܐ ܒܐܬܪܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܠܦܘܠܐ ܕܝܢ. ܘܠܡܩܕܘܢܝܘܣ[4] ܚܠܦܘܗܝ، ܐܩܝܡ. ܐܬܢܣܝܘܣ ܕܝܢ ܓܙܡ. ܡܕ̈ܢܚܐ ܕܝܢ ܒܐܓܪ̈ܬܗܘܢ ܝܗܒ̈ܐ ܣܓܝܐܐ *ܟܢܫܘ ܠܝܘܠܝܘܣ. ܘܡܕ̈ܢܚܝܐ ܣܘܢܗܕܘܣ ܐܬܟܢܫܬ * 17 r°. ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܕܘܟ̈ܬܗܘܢ ܠܦܘܠܐ ܘܠܐܬܢܣܝܘܣ ܚܪܡܬ. ܘܐܦܠܐ ܗܟܢܐ ܐܦܝܣ ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܕܢܩܒܠ. ܘܒܪ ܥܒܕ ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܐܬܐܟܝܫ ܠܗ ܕܢܪܟܢܬ. ܘܫܠܚ ܠܗ ܐܘ ܕܢܩܒܠ ܒܟܬܒ ܕܗܡܘܢܬ ܥܠ ܐܬܢܣܝܘܣ ܘܦܘܠܐ ܣܘܢܗܕܘܣ ܕܐܢܛܝܟܝ. ܐܘ ܕܢܩܒܠ ܡܪ̈ܟܐ. ܘܒܪ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܐܓܪ̈ܬܐ ܐܬܦܪܣ ܢ̈ܟܠܐ ܕܡ̈ܕܢܚܝܐ: ܒܪ ܠܐ ܙܟܐ ܦܠܓ ܕܡܕ̈ܝܢܬܗܘܢ ܠܐܬܢܣܝܘܣ ܘܠܦܘܠܐ܀ ܘܒܬܪ ܩܠܝܠ ܡܢܬ ܢ̈ܟܠܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܡܩܦܝܣܘ. ܘܡܪܕܬ ܥܠܗ ܢ̈ܟܠܬܐ ܠܡܩܦܝܣܘ. ܘܡܕܢܚܝܐ ܐܬܕܒܩ ܦܘܠܐ. ܐܬܢܣܝܘܣ ܕܝܢ ܓܙܡ܀ ܒܬܪ ܦܠܝܦܘܣ[5] ܕܝܢ ܗܪܛܝܩܐ

[1] Superscriptum ܚܠ.. — [2] Ms. ܐܪܝܢܐ, sed videtur vox esse deleta. — [3] Superscriptum ܡܚ.. — [4] Superscriptum ܘ.. — [5] Ms. ܦܘܛܘ″.

ܗ̇ܘ ܠܡܘܬܐ ܗ̇ܘ ܕܦܩܕ ܠܐ ܢܬܩܛܠ. ܘܠܐ ܢܦܠ ܒܝܕ ܣܒܪܗ̇. ܘܒܬܪ ܙܒܢ ܢܡܘܣܐ ܗ̇ܘ ܕܒܗ ܒܡܠܬܗ ܗܘܐ ܐܪܝܘܣ ܕܐܬܦܠܓ: ܒܪ ܟܠܒ̇ ܠܡܘܒܠܬܐ ܢܕܒܪܬܐ ܐܝܟ ܕܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܒܪܢܫܐ. ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܪܢܐ ܬܘܒ ܟܠ ܬܟܬܗ̇. ܬ̈ܟܘܬܗ ܡܢ ܬ̈ܟܐܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟܢ. ܘܗܒܠܐ ܗܘܐ ܒܢܝܬ ܟܘܬܐ ܟܪܝܗܐ ::

ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܟܕ ܚܠܡ ܫ̈ܢܝܐ. ܠܐ. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ. ܘܩܒܠܘ ܫܘܠܛܢܗ ܬܠܬܐ ܒܢ̈ܘܗܝ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܘܩܘܣܛܢܛܝܣ. ܘܩܘܣܛܢܣ[1]. ܘܒܫܢܬܐ ܕܗܘܝܘ ܟܕ ܕܟܪ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܟܕ. ܘܫ̈ܢܝܐ. ,.[2] ܡܢ ܡܢ ܒܬܪܗ ܩܪܝܒܘܣ[3] ܫ̈ܢܝܢ. ܒ. ܘܗ̇ܘܐ ܫܠܡܘܬܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[4] :: ܐܦ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܟܕ ܕܒܪ ܫ̈ܢܝܢ. ܟܓ. ܡܝܬ ܒܪ. ܢܙ. ܘܦܩܕ ܕܟܠ ܢܦܩܘܢ ܕܢܟܪܘܢ ܡܢ ܒܬܪܗ. ܐܘ ܠܦܘܠܣ ܐܘ ܠܡܩܕܘܢܝܘܣ. ܐܬܬܣܝܡ ܕܝܢ ܒܡܫܒܚܐ ܓܘܢܐ ܦܘܠܐ[5]. ܘܟܕ ܦܠܓ ܡܠܟܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܢܦܩ ܥܠ ܕܡܠܟܘܬܗ، ܗܘܬ ܒܝܪܘܢܝܐ

16 v°. ܕܦܘܠܐ. ܘܦܩܕ *ܕܠܗܘܬ ܢܦܩܗ ܢܗܘܐ. ܘܠܐܘܣܒܝܘܣ ܕܢܝܩܘܡܕܝܐ[6] ܡܢܗ ܠܒܝܪܘܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ :: ܟܕ ܐܬܬܢܝܚ ܕܝܢ ܒܡܪܝܗ ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܐܪܝܢܐ. ܗ̇ܘܐ ܫܠܡܘܗܝ ܒܒܣܘܣܛܘܣ[7] :: ܗܢܘܢ ܬܟܠ ܗܘܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܩܘܣܛܢܛܝܣ. ܘܐܬܦܠܓ ܠܒܝܪܘܬܗ ܐܬܢܣܝܣ :: ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܝܢ ܟܕ ܡܢ ܐܘܦܪܝܘܣ ܗܪܛܝܩܐ ܫ̈ܢܝܢ. ܟܕ. ܗܘܐ ܫܠܡܘܗܝ ܦܠܩܛܘܣ[8].

ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܕܝܢ ܒܪܗ ܪܒܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܒܢܝܐ ܟܢܫ ܠܐܒܘܢ ܒܩܕܝܫܘܬܐ ܒܢܝܬ. ܦܘܠ. ܕܣܘܪܝܐ. ܘܒܢܝܬܐ ܕܒܠܬܗ ܐܬܒܢܝܬ ܬܠܬܐ ܕܟܢܘܬܐ ::

ܘܒܢܝܬ. ܦܘܠ. ܐܟܪܗܡ ܡܕܘܢܝܐ ܒܬܠܬܒ ܗܘܐ ::

ܘܒܢܝܬ[9]. ܦܘܠ. ܒܒܢܝܬ ܩܠܝܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܟܝ.

[1] Superscriptum ·ܟܐ·. — [2] Numerus supra lineam scriptus. — [3] Superscriptum ·ܓܘ·. — [4] Superscriptum ·ܒ̣·. — [5] Superscriptum ·ܓ·. — [6] Superscriptum ·ܝ·. — [7] Superscriptum ·ܣܘ·. — [8] Ms. ܦܠܩܛܘܣ: e p. 196, l. 29, et Mich., p. 135, correxi. — [9] Ms. ܫܢܬ″.

ܒܗ ܕܒܪ ܫ̈ܢܝܢ ܝܛ. ܘܡܠܟ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[1] ܡܢ ܒܬܪܗ. ܗܢܐ ܐܦ ܦܝܠܝܦܘܣ ܕܡܩܕܘܢܝܐ ܗܘܐ ܀ ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܒܢܝܐ ܡܠܟܘ. ܫܘܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܬܪܒܢܬܐ ܕܐܪܡܝܘܣ. ܒܠ ܒܐܦ ܡܢܝܢ ܗܘܘ. ܕܐܬܩܪܝܘ ܠܥܕܬܐ ܢܒܠܘ. ܒܟܒܪ ܕܝܢ ܒܐܘܫܥܐ ܒܐܬܢܦܘܡܢܐ ܘܥܒܪ ܠܐܘܦܝܬܘܣ. ܗܘ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܢ (.ܢ.)[2] ܘܣܠܩܘܗܝ ܥܡܗ ܠܐܘܠܘܠܝܘܣ[3] ܗܪܩܠܝܐ ܫܢܬܐ. ܘܡܢ ܠܐܘܦܪܘܢܘܣ[4]. ܘܪܒܥܐ ܬܘܒ ܐܦ ܒܠ ܐܬܢܘܣ ܒܐܟܠܘܪܝܐ ܒܡܫܝܚܝܐ. ܒܠܦܠ ܕܒܦܢܝܢ ܗܘܘ ܕܒܗ ܗ̇ܘ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܢܦܩܪܘܢ ܒܡܫܒܚܬܗܘܢ ܠܐ ܒܪܝܢ. ܘܪܒܐܝܬ ܝܬܝܪ ܐܬܒܛܫ ܒܡ ܗܪܦܠܝܘܣ ܒܡܩܕܘܢܝܐ. ܒܗ ܗ̇ܘ ܒܝܬ ܒܡ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܀ ܒܬܪܝܢ ܗܢܝܠ ܒܐܘܫܥܐ *ܒܡܘܪ. * 16 r°.
ܘܒܡܬܥܢܝܢ ܠܗ ܠܐܬܢܘ[ܢ]ܦܘܣ. ܕܐܡܪܐ ܠܡ ܦܘܩ ܕܐܢܫ ܒܡܬܠܥܐ ܐܪܡܝܘܣ. ܘܒܗ ܡܐܪܗܘ، ܠܐܬܢܘܦܝܘܣ ܐܝܟ ܕܢܬܪܝܢ ܒܐܘܬܐ ܦܪܝܬܗ ܠܗ ܠܐܪܡܝܘܣ (ܕܐܬܠܟ)[5] ܠܗ ܠܘܦܪ. ܘܒܗ ܐܫܬܒܢ ܒܬܪ̈ܝܗܘܢ ܐܝܪܗܘܡ: ܘܐܬܦܪܘܣ[6] ܒܠܗ ܢܒܠܐ. ܒܒܠ ܠܒܐܟܠܘܪܝܐ ܐܝܟܢܐ ܫܢܘ. ܒܗ ܐܬܒܪܝ. ܕܐܬܢܘܦܝܘܣ ܓܒܪ ܕܢܒܠܐ ܦ̈ܩܠܐ. ܕܐܝܟ ܕܒܡ ܒܢܒܐ ܒܡܫܪ̈ܐ ܒܡ ܒܡܪܝܡ ܠܐܘܦܝܢܦܠܝܘܣ[7]. ܘܒܗ ܒܡ ܝܘܪ ܠܐܘܪܫܠܡ ܦܘܠܝܡܘܣ ܥܒܝܕ. ܗܟܢ ܡܟܠܗܘܢ، ܠܐܪܝܘܣ ܘܠܐܘܪܘܣ ܒܡܫܒܚܐ ܕܗܒܒ ܘܥܒܪ ܠܐܬܢܘܦܝܘܣ ܠܦܠܝܐ. ܥܒܪ ܕܝܢ ܐܦ ܠܒܪܘܠܐ ܕܐܢܘܬܐ ܕܦܠܝܐ. ܘܐܘܪܒܘ[8] ܠܒܠܒܐ ܕܢܐ ܕܦܘܢܩܘܣ. ܘܦܩܕ ܕܟ̇ܠܗܐ ܕܢܬܒܒܠ ܐܪܝܘܣ ܀ ܗܪܝܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܦܝܦܢܐ ܕܡܘܦܝܢܦܠܝܘܣ ܒܪܝܬܐ ܘܒܡܫܐ ܪܒܐ ܗܘܐ. ܘܫܒܩ ܠܦܫܗ ܒܪܡ ܡܕܒܢܐ ܡܕܝܢܐ. ܘܡܠܐ ܒܢܫܐ ܡܪܝܬܐ ܘܫܒܩ ܒܡ ܒܪܝܐ. ܕܐܝܟܢ ܕܬܪܝܬܐ ܕܐܪܝܘܣ ܚܠܘܦܐ ܕܐܬܐܡܪ.

[1] Superscriptum .ܒ.. — [2] Deest in ms. : e Χρον. συντ. (Schöne, Euseb., I, App., p. 75) supplevi. — [3] Superscriptum .ܒܘ.. — [4] Superscriptum .ܒܠ.. — [5] Deest in ms. — [6] Littera ܘ postea addita. — [7] Ms. "ܒܡܘܦܝܢܦܠܝܘܣ (ita spatii angustia ad finem abbreviatum). — [8] Ms. ܘܪ".

ܘܒܝܘܠܝܘܣ ܩܫܝܫܐ ܕܪܗܘܡܝ. ܕܡ̈ܠܟܘ ܕܗܘܒܬܐ
ܠܣܝܠܒܣܛܪܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗܘܡܝ. ܒܗ ܫܢܬܐ
ܕܐܚܪ̈ܢܐ ܀

⌜ܒܫ̈ܢܝ ܗܒܝܠ ܫ̈ܢܝܐ[1] ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ⌜ܗ̇ܝ ܕܗܘ̣ܬ[2]
ܒܫܢܬ .ܫܦܛ. ܕܝܘ̈ܢܝܐ: ܐܝܟ ܦܫܝ̈ܛܐ ܕܐܢܕܪܘܢܝܩܘܣ
ܚܕܒܪܐ ܠܫܢܬ .ܝܚ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܒܪܗ ܩܘܣܛܢܛܝ[ܢܘ]ܣ:
ܗ̇ܝ ܕܒܗ̇ ܐܬ̊ܟܢܫܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܕܢܝܩܝܐ. ܗ̇ܝ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ̇
* 15 v°. [ܒܕܘܪ̈ܟ]ܐ *ܫܢܬ .ܦܠܘ. (ܫ̈ܢܝܐ .ܫܕܪ. ܘܒܗ ܫܘܠܡܗ)[3]
ܕܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܐ .[ܪ]ܝܘ. ܀

ܡܢܝܢܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ: ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܫܘܝܗ̇، ܫܠܡ ܒܫܢܬ .ܦܡ. ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܒܗ̇ ܕܒ̈ܪ
ܫ̈ܢܝ .ܓܠ. ܘܒܫܢܬ .ܦܡܛ. ܡܠܟ ܒܪܗ، ܢܩܡܘܣ ܕܢܝܩܝܡ.
ܘܒܫܢܬ .ܦܢܕ. ܗܘܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ، ܐܒܪܗܡ.
ܘܗ̇ܘ ܒܢܐ ܠܒܝܬ ܣ̈ܗܕܐ ܕܐܠܦܪܟܐ ܡܢܗ̇ ܀ ܒܗ̇ܘܢ
ܕܫ̈ܢܝܐ ܗܟܢ ܢܗܘ̈ܪܐ ܕܢܦܠܘ ܠܡܕܢܚܐ ܘܠܡܥܪܒܐ.
ܒܗ̇ ܠܐ ܐܬܦܫܩܘ ܠܗܘܢ. ܘܒܗ̇ ܢܦܩ ܡ̈ܠܟܐ. ܫܢܬ ܦܩܕ
ܠܡܚܙܝܗ ܐܢܫܝ̈ܗܘܢ. ܘܠܡܫܡܥܘ ܐܢܘܢ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܀
ܒܬܪ ܕܝܢ ܡܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܩܡ ܚܠܦܘܗܝ، ܒܕܒܪܬܐ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܬܢܐܣܝܘܣ ܀

ܒܫܢܬ .ܚܠ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܐܬܬܣܝܡ[4]
ܒܪܘܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܕܝܢܬ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ.
ܘܡܢ ܗܝܕܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܦܪܘܦܝܠܘܣ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܗ̇ܘ
ܘܫ̈ܢܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܟܠܗܝܢ ܗܘܠܝܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܪܒܬ ܕܐܬܓܠܝܐ
ܠܗܘܢ ܒܕܘܟܬܐ ܡܩܕܫܬܐ. ܘܟܠ ܡܫܝܚܐ ܢܨܝܚܐ
ܕܝܠܕܬܐ ܚܡܝܫܝܐ. ܠܗ̇ܘ ܕܒܗ ܐܫܬܒܚܬܗ ܒܗܝܢ ܬ̈ܪܝܢ
ܘܠܡܘܬܐ ܠܘܬ ܟܠܗܐ ܫܕܪܬ ܐܢܘܢ. ܘܗܠܝܢ ܗ̈ܘܝ.
ܒܗ ܒܕܝܠ ܡܢܝܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܒܫ̈ܢܝܐ
ܡܢܬܪ ܗܘܐ ܀[5] ܦܪܘܦܝܠܘܣ ܕܝܢ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ.

[1] Voces minio scriptae. — [2] Ms. ܗܘ̣ܬ ܗ̇ܝ. — [3] Haec desunt in ms. — [4] Vox e ̈ܐܠܐ minio correcta. — [5] In marg. : ܚܕܬ ܐܚܕ ܐܦ ܐܬܢܐܣܝܘܣ ܪܝܫܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܥܕ̈ܬܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܡܢ ܫܢܝܐ ܒܢܝ ܡܠܐܟܐ ܚܒܪ ܘ[ܘ]ܐ ܀

ܕܟܠ ܡܠܟܘܬܗܘܢ *ܫ̈ܢܝܢ . ܢܘ. ܘܝܪ̈ܚܐ . ܕ. ܡܢ ܣܠܩܘܗܝ, *15 r°.
ܐܘܣܒܝܘܣ[1] ܫ̈ܢܝܢ[2] . ܘ. ܘܝܪ̈ܚܐ . ܐ. ܘܒܬܪܗ ܡܝܠܛܝܕܘܣ[3]
ܫ̈ܢܝܢ . ܕ. ܘܒܬܪܗ ܣܝܠܒܣܛܪܘܣ[4]. ܘܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܪ
ܡܢ ܛܪܘܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ . ܝܐ. ܩܒܠ ܒܬܪܗ ܒܝܛܠܝܢܘܣ[5]:
ܗܘ ܕܠܥܕܬܐ ܥܬܝܩܬܐ ܗ̇ܝ ܕܐܣܬܬܪܬ ܒܢܐ. ܘܒܪ ܡܢ
ܫ̈ܢܝܐ . ܘ. ܩܒܠ ܒܬܪܗ ܦܝܠܘܓܢܝܘܣ[6]. ܡܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܢ . ܗ.
ܗܢܘܢ ܐܬܬܣܝܡ ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ[7]. ܘܒܐܘܪܫܠܡ ܒܬܪ
ܗܪܡܘܢ ܡܩܪܝܣ[7]. ܘܒܐܘܪܗܝ, ܒܬܪ ܫܥܕܘܢ ܐܝܬܠܗܐ.
ܘܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ, ܡܕܝܢܬܐ ܕܠܗ̇ ܒܢܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢ. ܘܚܕܟܐ
ܡ[ܕ]ܫܢܐ [ܕ]ܚܕܬܐ :·
ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܢܒܥ ܐܪܝܘܣ. ܕܟܕ ܗܘܐ ܠܒܪܐ
ܒܪܝܬܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ, ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܒܥܕܬܐ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܒܫܢܬ (.ܝܙ.)[8] ܕܡ̈ܠܟܘܬܗ
ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܐܬܟܢܫܬ ܣܘܢܗܘܕܘܣ ܕܐܦܣ̈ܩܘܦܐ
ܫܝܚ. ܒܢܝܩܝܐ. ܬܘܪܐ.[9] ܒܫܢܬܐ: ܡܛܠ ܗܕܐ ܥܠܬܐ.
ܘܡܛܠ ܦܝܫܐ ܡܕܥܐ ܒܗ ܐܝܬܘܗܝ, ܗܘܐ ܒܝܢܬܗܘܢ
ܒܛܘܟܣܐ ܐܦ ܗܘ[10] ܫܠܡܐ. ܘܐܬܟܬܒܬ ܬܘܕܝܬܐ ܡܫܒܠܢܝܬܐ
ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܘܕܝܘ ܠܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܐܫܪܪܘ ܕܒܪܐ ܗܘ,
ܐܘܣܝܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ :·
ܕܢܦܩܘ ܕܝܢ ܠܐܪܝܘܣ ܘܠܒܢ̈ܝ ܬܪܥܝܬܗ. ܠܐܘܣܒܝܘܣ
ܕܢܝܩܘܡܕܝܐ. ܘܬܐܘܓܢܝܣ ܕܢܝܩܝܐ. ܘܡܪܝ, ܕܟܠܩܕܘܢܝܐ[11].
ܒܪ ܬܪܝܢ ܐܦ ܣܩܘ[ܢ]ܕܐ ܕܡܛܠ ܦܝܫܐ. ܘܒܪ ܫܒܩܠܘ
ܠܐܪܥܐ ܕܓܠܘܬܐ. ܗܠܝܢ ܐܫܬܪܝܘ ܣܘܢܗܘܕܘܣ :· ܢܝܣܢ
ܗܘܘ ܕܝܢ ܒܗܕܐ ܣܘܢܗܘܕܘܣ. ܒܗ ܗܠܝܢ ܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ
ܕܐܬܟܢܫܘ. ܢܘܡܒ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗܘܡܝ. ܘܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܒܝܛܪܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܘܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ.
ܘܐܘܣܒܝܘܣ ܕܩܣܪܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ. ܘܡܩܪܝܣ ܕܐܘܪܫܠܡ.

[1] Superscriptum ܣ.. — [2] Puncta plur. desunt. — [3] Superscriptum .ܐ.. — [4] Superscriptum .ܒܝ.. — [5] Superscriptum .ܠܝ.. — [6] Superscriptum .ܒ̣.. — [7] Superscriptum .ܒܘ.. — [8] Deest in ms. — [9] In marg. .ܣܘܩ̇.. — [10] Ms. ܘܘ. — [11] Ms. ″ܕܒܩܘ̈ܕ.

ܘܕܡܣܩܝܢܘܣ ܩܢܘܢܗ ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܕܒܝܬܗܘܢ ܗܘܐ. ܒܥܒܕܐ ܕܘܟܝܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܐܬܠܝܨ ܘܒܝܫܡ ܠܬ̈ܪܘܦܐ ܀

ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒܫܢܬ. ܬܪܝܢ. ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܒܗ ܒܫܢܬܐ ܐܒܘܗܝ, ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[1] ܚܘ. ܘܐܡܠܟ ܫ̈ܢܝܢ .ܠܒ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[2] ܒܢܘ̈ܗܝ ܐܒܘܗܝ, .ܟ. ܘܒܬܪ .ܒ. ܫ̈ܢܝܢ ܡܝܬ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܙܥܘܪܐ. ܘܐܡܠܟ ܫ̈ܢܝܢ .ܓ. ܘܒܬܪܬܐ ܐܦ ܠܩܘܣܛܢܣ ܦܪܘܫܐ ܐܬܩܛܠ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܝ.. ܒܬܪ̈ܘܦܐ[3] ܕܝܢ ܗܘ ܕܐܩܘܡ ܗܘ ܠܩܘܣܛܢܣ: ܒܬܪ ܗܘ ܕܒܝܘܡ̈ܘܗܝ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[4]: ܐܬܩܛܠ ܒܪܗ, ܫܒܝܒ ܒܡܥܒܪܢܐ ܕܒܝܢ ܬܠܝܬܝܐ ܩܪܝܬܐ ܕܒܐܬܪܐ ܕܐܘܪܗܝ, ܒܗ ܠܡܕܝܢܬܐ ܒܬܪ ܥܣ̈ܪܐ ܦ̈ܠܓܘܬܐ ܒܝܢܬܐ ܐܘܩܝܡܗ ܀ ܘܐܚܝܕ ܐܦ ܠܩܘܦܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ, ܘܠܐܚܪܢܬ ܩܫܝܫܐ ܘܠܐܬܠܬܠܡܐ ܒܫܡܫܐ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܗ ܒܗܘܢ ܐܬܩܛܠ ܠܩܘܣܛܢܣ. ܘܦܩܕ ܗܘܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܕܒܢܬܐ ܕܢܩܛܠ ܬܪ̈ܘܦܐ ܘܗܢܘܢ ܐܫܬܪܝܘ.

ܘܒܗ ܫܢܬܐ ܩܠܝܠ ܡܢ ܬܪ̈ܘܦܐ ܒܫܢܬ .ܫܟܕ. ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܩܡ ܩܘܡܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܫܬܥܠܝܬܐ ܕܒܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܕܐܘܪܗܝ, ܘܫܠܡ ܝܘ̈ܡܘܗܝ, ܒܗ ܠܗ ܒܫܢܬܐ ܐܫܬܡܠܝܬ. ܢܟܠܝܗ̇ ܕܝܢ ܫܒܘܩܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܬܪܗ[5] ܀ ܘܒܗ̇ܝܢ ܘܫ̈ܢܝܐ ܒܗ ܐܬܬܪܝܥܘ ܡܢ ܐܪܥܐ ܒܠܝܗܘܢ ܦܓ̈ܪܐ ܘܪ̈ܘܦܐ: ܘܐܬܚܙܝܬ ܒܠܗ̇ ܡܠܒܘܬܐ ܠܘܬ ܫܘܐ ܠܡܗܝܪܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܥܒܕ ܦܓܪܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ: ܗܘ ܕܡܩܪܐ ܗܘܐ ܫܦܝܠ ܕܒܗ ܫܠܝܚܐ ܕܪܘܡܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܙܢܬ ܘܡܠܟܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ: ܘܩܡ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܟ. ܗܘܐ ܢܠܦܘܗܝ, ܐܬܢܣܝܘܣ[6] ܫܢܝܬܐ .ܐ. ܘܒܬܪܗ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[7] ܀ ܒܫܢܬܐ ܕܝܢ ܕܐܘܪܗܝ: ܒܗ

[1] Superscriptum ܗ̇. — [2] Superscriptum ܗ̇ܘ. — [3] Puncta plur. minio in ms. addita. — [4] Ms. ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܣ (ܘ omissum spatio deficiente). — [5] Ms. ܗ̇ܝ". — [6] Superscriptum ܫ. — [7] Superscriptum ܓ.

ܓܠܓܠܘܢ ܘܐܫܬܟܠܠ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ ܓܡܝܪܬܐ ܒܝܕ ܫܘܕܥܐ
ܦܠܐܐ ܒܝܢ ܐܪܒܥܐ ܦܠܓܐܐ[1] ܕܒܒܗ .܀.[2] ܘܗܢܘܢ ܒܢܬ
ܦܪܣܝܐ ܐܣܘܗܪ ܕܡܢ ܢܒܘܟܢ܇ ܕܦܣܘܩܐ .܀. ܒܗܘܢ
ܘܒܢܝܐ[3] ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܫܢܝܐ .܀. ܒܪ ܕܝܢ ܗܘ ܦܝܠܝܦܘܣ ܒܒܪܬܐ
ܕܐܘܡܝܐ ܫܢܝܢ .ܗ. ܘܫܢܝܐ .ܟ. ܘܡܠܟ ܕܡܢ ܒܬܪܗ܀
ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[4]. ܘܟܕ ܟܒܫ ܫܘܠܛܢܐ ܣܓܝܐ. ܠܐܝܘܣ[5] ܗܘܐ
ܒܕܘܟܬܗ. ܘܒܝܘܡܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ: ܒܪ ܫܢܝܐ ܢܬܘܗܝ
ܕܒܢܝܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ: ܗܘ ܕܝܢ ܡܨܪܝܐ (.ܗ.)[6] ܗܘܐ
ܫܠܛܘܢ ܦܛܠܡܐܘܣ[7] ܫܢܝܢ .ܡ. ܘܒܬܪܗ ܡܠܟܘܣ[8] .܀.
ܘܒܬܪ ܗܘܡܝܐܘܣ[9] ܒܒܪܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܘܒܢܐ[10] ܦܪܘܠ
ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܒܪ ܡܠܟܠ ܗܘ ܐܬܬܣܝܡ ܬܡܢ
ܗܪܟܐ[11] .܀. ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܝܢ ܒܪ ܫܒܥ ܕܡܣܩܝܡܘܢ
ܫܢܝܢ[12] .ܢ. ܗܘ ܕܡܢ ܒܬܪܗ ܬܐܘܦܝܠܘܣ[13] .܀. ܐܦ ܒܪܘܡܝ
ܒܪ ܗܘ ܠܐܘܣܐ ܫܢܝܢ .ܢܗ. ܘܡܠܟܐ .ܝ.܀. ܦܟܠ ܕܡܢ
ܒܬܪܗ ܕܪܘܡܝܘܣ[14] .܀. ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܝܢ ܒܪ ܗܘ
ܡܠܟܘܣ ܫܢܝܢ .ܝܒ. ܗܘ ܦܛܠܡܐܘܣ[15]. ܘܐܦ ܒܐܦܣܘܣ
ܕܡ ܒܬܪ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܗܘ ܘܐܠܝܘܣ. ܘܒܬܪܗ ܠܝܘܬܘܣ
ܘܣܠܘ ܘܐܠܟܣܢܕܪܘܣ .܀. ܗܢܘܢ ܕܒܢܝܢ ܗܘܘ ܬܠܬܐ
ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ * ܦܐܪܘܣ ܘܐܒܠܝܘܣ ܡܫܪܝܐ .܀. ܒܬܪ ܕܝܢ *14 v°.
ܕܫܒܥ ܬܐܘܢܘܣ ܫܢܝܢ .ܝܠ. ܦܠܪܘܣ[16] ܗܘܕܐ ܕܟܪ.
ܘܒܫܢܬ .ܠ. ܕܕܘܦܢܐ ܐܪܓܒܬ ܒܟܠܢܐ ܕܗܘܕܘܬܐ.
ܗܘ ܕܝܢ ܫܢܝܢ .ܢܒ.܀.
ܒܬܫܥ ܗܟܠ ܫܢܝܐ[17]: ܕܡ ܢܠܝܕܘܬܐ ܕܡܪܢ ܒܕܒܪܐ
ܠܕܘܦܢܐ .ܫܗ. ܫܢܝܢ.
ܕܘܦܢܐ ܗܟܠ ܢܣܩܝܢܐ ܘܒܝܢܐ ܒܗܘܠܝ ܕܗܘܠܦܝܢܘܣ[18]

[1] Puncta plur. desunt. — [2] In marg. ܒܢܘܡܐ ܐܪܒܥܐ ܕܒܢܝܫܐ ܗܢܘܢ ܕܐܘܪܗܝ. — [3] Vox supra lineam scripta. — [4] Superscriptum .ܒܗ.. — [5] Superscriptum .ܒܘܢ.. — [6] Deest in ms., ex Hier. supplevi. — [7] Superscriptum .ܒܝ.. — [8] Superscriptum .ܝ.. — [9] Superscriptum .ܒܕ.. — [10] Superscriptum .ܒܝ.. — [11] Superscriptum .ܒܝ.. — [12] Puncta plur. desunt. — [13] Superscriptum .ܒܘ.. — [14] Superscriptum .ܒܝ.. — [15] Ms. ܢܣܘܣ″: superscriptum .ܒܠ.. — [16] Superscriptum .ܠ.. — [17] Voces minio scriptae. — [18] Ms. (spatii angustia) ܣܢܣ″.

ܫ̈ܢܝܢ ܗ. ܘܝ̈ܘܢܝܐ ܒ. ܒܫܢܬܗ ܡܠܟ ܒܪܘܡܝ
ܐܪܒܢܘܣ [1] ·:·

ܘܒܗ ܕܝܢ ܐܡܠܟ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ [2] ܕ. ܗܘܼܐ ܐܘܛܘܩܪܛܘܪ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ [3] ܕܡܬܩܪܐ ܒܪ ܡܡܐܝܣ. ܘܒܝ̈ܘܡܘܗܝ ܐܫܬܒܩܬ ܒܡܠܟܘܬܐ ܫܘܬ[ܦ]ܘܬܐ ܕܒܬ̈ܠܬ ܘܡܦܫܐ ܕܡܦܪܫܐ ܒܫܘܒܚܐ ܒܦܘܠܦܘܠܝܣ ܗ̇ܝ ܕܠܘܬ ܐܘܦܛܝܘܣ ·:· [4]

ܒܫ̈ܢܝ ܕܝܢ ܗܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܢܟܝܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܒܪܒܢܐ ܠܗܘܐ ܫ̈ܝܢܐ. ܬܘܠܒ..

ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܒܪ ܗܘ ܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ ܫ̈ܢܝܢ ܝܐ. ܦܠܛܘܣ [5] ܗܘ ܒܒܕܬܐ ܕܐܦܘܡܝܐ ·:· ܘܒܗ ܗܘ ܕܝܢ [6]

. . . .

*14 r°. . . . . *ܡܟܠ ܕܝܢ ܗܢ ܒܬܪ ܐܘܪܠܝܢܘܣ ܡܠܟܘܬܐ ܦܪܒܘܣ. [7] ܘܒܗ ܗܢܐ ܐܡܠܟ ܫ̈ܢܝܢ ܘ. ܩܪܘܣ [8] ܥܡ ܒܢܘ̈ܗܝ, ܩܪܝܢܘܣ ܘܢܘܡܪܝܢܘܣ ܡܟܠ ܡ̇ܠܟܘܬܐ ·:· ܕܝܘܩܠܛܝܢܘܣ ܕܝܢ ܕܘܡܛܘ: ܒܗ ܗ̇ܘ ܒܐܦܣܩܘܦܘܬܐ ܫ̈ܢܝܢ ܛ. ܘܝ̈ܘܢܝܐ ܒ. ܗܘܼܐ ܒܕܘܒܪܗ ܦܠܝܒܘܣ [9] ·:· ܒܫ̈ܢܝ ܕܒܢܝܐ ܐܣܩܘܦܬ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܥܡ ܩܠܩܘܣ ܕܒܝܬܗ ܫܢܝ ܕܗܢ ܘܢܘܦܘܣ ܕܒܕܝܬܐ ·:·

ܘܒܗ ܐܝܟܘ ܩܘܪܘܣ ܥܡ ܒܢ̈ܝܐ ܕܠܗ ܡ̇ܠܟܘܬܐ. ܒ. [10] ܐܬܬ [11] ܡܠܟܘܬܐ ܠܕܝܩܠܛܝܢܘܣ.· [12] ܕܒܝܘܡܘܗܝ ܗܘܐ ܪܕܘܦܝܐ ܬܘܒܐ ܘܐܣܬܬܪ, ܒܥ̈ܬܐ. ܫܢܬ ܕܝܢ ܐܪܒܥܝܢ ܗܘܬ ܕܡܫܪ, ܡ̇ܠܟܘܬܗ ܫܢܬ. ܦܘ. ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ·:·

ܘܒܫܢܬ .ܝ. ܕܡ̇ܠܟܘܬܗ ܐܣܬܗܕܘ ܒܐܘܪܗ, ܫܡܘܢܐ ܘܓܘܪܝܐ ܡܗ̈ܕܝܢܐ. ܒܫܢܝ ܕܒܢܝܐ ܐܬܬܚܕ ܡܢ ܐܦܪܝܢܘܣ ܗܢܘܢܐ ܠܒܝܬܐ ܠܘܬܐ ܘܐܟܝܠܐ ܦܦܝܢܘܣ ܕܗܢ

[1] Superscriptum ·ܝܠ.. — [2] Puncta plur. desunt. — [3] Superscriptum ·ܒ̣ܝ.. — [4] In marg., minio scriptum: ܦܘܣܛܠ. — [5] Superscriptum ·ܠ.. — [6] Deest folium saltem unum: vide p. 174, n. 2. — [7] Superscriptum ·ܐܠ.. — [8] Superscriptum ·ܥܡ.. — [9] Superscriptum ·ܒܘ.. — [10] Ms. ·ܝܚ· (a numero Diocletiani nomini superscripto): ex Eus. correxi. — [11] Ms. ܐܬܬ. — [12] Superscriptum ·ܝܚ..

[ܡܢ] ܒܬܪܗ ܘܦܪܝܣܘܣ¹ ܒܫܢܬ .ܓ. ܕܣܘܪܘܣ ܩܣܪ :·:
ܘܒ[ܫ]ܢܬ .ܘ. ܕܣܘܪܘܣ ܐܬܬܒܢܝ ܪܕܘܦܝܐ ܘܐܣܛ[ܦܢܗ]²
ܠܘܢܝܕܘܣ ܐܒܘܗܝ [ܕܐܘܪܝܓܢܝܣ] :·: ܒܗ[ܘ ܙ]ܒܢܐ
ܩܠܡܢܣ ܣܦܪܐ ܢܨܝܚܐ *ܕܥܒܕ ܗܘܐ. ܘܒܬܠܡܝܕܘܬܐ³ * 13 v°
ܗܘ ܕܒܝܬ ܠܘܬ ܡܦܘܕܝܐ ܘܡܬܠܡܕ ܬܪܝܨܐܝܬ. ܘܡܫܦܫܡ
ܟܬܒܐ. ܐܦ ܡܢܗܒ ܡܛܠ ܦܘܠܚܢܐ ܕܠܘܬ ܥܒܪܝܐ :·:
ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܒܒܥܬܗ ܒܬܪ ܡܠܝܠ ܠܐܘܪܝܓܢܣ
ܡܦܫܩܢܐ ܡܬܒܪܒ ܗܘܐ :·:
ܒܬܪ ܕܝܢ ܡܢ ܣܘܪܘܣ ܫܢܝܢ .ܝܚ.. ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ⁴ ܒܪ
ܣܘܪܘܣ ܕܡܬܩܪܐ ܟܪܩܠܘܣ ܐܡܠܟ. ܘܒܗܘܢ ܙܒܢܐ
ܐܫܬܒܩܘ ܒܟܢܫܐ ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܫܠܝܚܐ. ܒܣܢܝܟܐ
ܒܐܬܪܘܗ. ܒܪ ܡܬܩܢܝܢ ܒܗܢ ܟܢܫܐ ܒܒܬܝܐ ܘܒܟܢܫܐ
ܐܚܪܢܐ :·: ܒܐܦܣܘܣ ܕܝܢ ܒܬܪ ܦܘܣܩܢܘܗܝ ܡܢ
ܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܬܪܗ ܠܩܢܝܢܘܣ. ܘܒܬܪ ܦܪܘܩܠܘܣ :·:
ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܕܝܢ ܒܠܫܬ. ܐܪܝܣ ܗܘܐ ܢܘܡܣܘܣ ܕܝܢ
ܒܡܬܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܒܬܚܘܡܗ ܕܝܘܣ⁵. ܘܒܬܪܗ ܦܪܝܡܘܣ⁶.
ܘܒܬܪܗ ܦܪܝܡܘܣ⁷ :·: ܗܘܢܝܢ ܒܪ ܐܫܬܒܩ ܗܘܐ ܢܘܡܣܘܣ.
ܚܕܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܦܩ ܒܡܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܦܩ ܗܘܐ.
ܐܘܡܢ ܒܢܘܗ ܒܒܝܬܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ⁴. ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܕܝܢ ܒܪ ܡܢ ܣܘܦܪܘܣ ܫܢܝܢ .ܝܚ. ܡܢ ܒܬܪܗ
ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ⁸ ܘܕܘܟܝܐ :·: ܒܗܘܢ ܙܒܢܐ ܡܬܒܚܪ ܗܘܐ
ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ. ܒܬܪ ܦܝܠܝܣ⁹ ܘܡܠܟܝܢ ܐܘܪܓܢܝܣ.
ܘܒܪܘܠܘܣ ܕܟܝܢ ܕܐܪܒܥܝܐ. ܘܐܢܟܠܝܛܘܣ :·:
ܒܪ ܡܢ ܕܝܢ ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܫܢܝܢ .ܝ.
ܕܡܪܝܢܘܣ¹⁰ ܐܡܠܟ ܒܬܪܗ. ܘܒܪ ܫܢܐ ܫܢܝܬܐ ܡܢ.
ܬܘܒ ܐܚܪܢܐ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ¹¹ ܐܡܠܟ ܒܬܪܗ. ܘܒܫܢܬ
ܫܢܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܘܦܪܝܣܘܣ ܕܐܡܪܘ ܒܪ ܐܚܕ ܫܢܝܢ .ܚ.
ܘܫܢܝܐ .ܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܒܬܪܗ ܡܟܣܝܡܝܢܘܣ⁵. ܘܗܘܐ ܒܪ ܫܢܐ

¹ Superscriptum . . . — ² Vox in marg. addita. — ³ Secundum supra lineam additum. — ⁴ Superscriptum . . . — ⁵ Superscriptum . . . — ⁶ Superscriptum . . . — ⁷ Superscriptum . . . — ⁸ Superscriptum . . . — ⁹ Ms. . — ¹⁰ Superscriptum . . . — ¹¹ Superscriptum . . .

ܐܪܩܠܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܫܢܝܢ ܝܕ. ܗܘ ܕܝܢ ܒܫܢܬܗ
ܕܩܠܝܘܣ[1]. ܗܢܘܢ ܓܒܝܫ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܦܝܠܝܘܣ[2] ܦܝܠܣܘܦܐ.
ܘܠܝܕܥܝܗܘܢ ܠܐܕܝܢܘܗ. ܘܒܕܝܢܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܐܢܫ
ܕܐܟܠܢ. ܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܝܢ ܒܟܢܘܫܬܐ ܕܪܘܡܐ ܫܢܝܢ
ܠ. ܩܣܢܘܣ[3] ܫܢܝܢ ܒ. ܦܘܦܠܝܘܣ[4] ܫܢܝܢ ܠ.
ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ[5] ܫܢܝܢ ܒ. ܢܘܠܝܘܣ[6] ܫܢܝܢ ܗ. ܠܐܘܣ[7]
ܫܢܝܢ ܕ. ܣܘܕܪܘܣ[8] ܫܢܝܢ ܠ. ܠܐܘܣ[9] ܫܢܝܢ ܠ.
ܠܐܘܣ[10] ܫܢܝܢ ܕ. ܣܦܛܘܢ[11] ܫܢܝܢ ܘ. ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ[12]
ܫܢܝܢ ܕ. ܐܢܛܘܢܝܘܣ[13] ܫܢܝܢ ܠ. ܘܠܝܘܣ ܫܢܝܢ[14] ܝ.
ܕܘܠܝܢܘܣ[15] ܫܢܝܢ ܕ. ܢܘܣܛܘܣ[16] ܫܢܝܢ ܚ. ܗܢܐ ܕܝܢܝܗ
ܗܘܐ ܡܪܩܝܘܣ ܕܦܪܘܠܐ ܘܕܣܘܢܛܝܢܐ ܕܡܪܝܢ ܢܡܝܢ.
ܘܠܗܘܡܠܟܐ ܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ ܕܐܢܛܘܦܠܝܘܣ ܚܠܬܐܢܬ
ܐܦܪܝܢ. ܘܐܦܘܠܘܣ. ܘܡܠܝܛܝܢܘܣ ܘܐܪܣܝܘܣ[17].
ܒܫܢܬ ,ܘ. ܕܣܘܕܪܘܣ[18] ܕܝܢ ܡܠܟ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܪܘܡܝ ܫܢܝܢ
ܝܓ. ܗܘ ܕܝܢ ܒܫܢܬܗ ܒܣܝܪܘܣ[15]. ܘܒܗܕܐ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܒܪ
ܡܠܟܐ ܢܘܠܝܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܫܢܝܢ ,ܘ. ܕܡܛܪܝܘܣ[19] ܗܘܐ
ܗܘ ܒܫܢܬܗ܀ ܘܒܕܝܢܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܪ ܗܘ
ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܫܢܝܢ ,ܚ. ܣܪܦܝܘܢ[20] ܗܘ ܕܝܢ܀ ܒܕܝܢܬܐ
ܕܝܢ ܕܩܣܪܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ ܡܕܒܪ ܗܘܐ ܬܐܘܦܝܠܘܣ.
ܘܕܡܛܪܝܘܣ ܕܐܠܝܣܘܣ ܘܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܦܠܡܝܪܛܘܣ܀
ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܚܢܢܐ ܕܛܠܠ ܦܪܝܢܐ.
ܒܪ ܗܘ ܕܡܛܪܝܘܣ[18] [ܫܢܝܢ] ,ܝܓ. ܘܦܪܛܘܢܝܩܘܣ[21] ,ܝ.
ܘܗܢܐ[22] ܡܠ[ܟܐ] ܣ[ܘܪ]ܘܣ[23] ܐܠܟ[ܣ]ܢ. ܗܢܘܢ ܢܒܝܢ
ܐܪܛܡܘܢ.
[ܘܒܪ ܗܘ ܒܣܛܪ ܕܡܠܟܘ ܫܢܝܢ ,ܘ. ܘܗܢܐ ,ܘ. ܡܠܟ

[1] Superscriptum ܠ.. — [2] Ms. ܦܝܠܝܘܣ. — [3] Superscriptum ܒ.. — [4] Superscriptum ܠ.. — [5] Superscriptum ܕ.. — [6] Superscriptum ܗ.. — [7] Superscriptum ܘ.. — [8] Superscriptum ܠ.. — [9] Superscriptum ܕ.. — [10] Superscriptum ܠ.. — [11] Superscriptum ܕ.. — [12] Superscriptum ܠ.. — [13] Superscriptum ܒ.. — [14] Ms. (spatio deficiente) ܝ. — [15] Superscriptum ܚ.. — [16] Superscriptum ܥܝ.. — [17] Ms. ܣܘܣ″. — [18] Ms. ܣܘܣ″. — [19] Superscriptum ܒ.. — [20] Superscriptum ܠ.. — [21] Superscriptum ܠ.. — [22] Littera ܘ minio scripta. — [23] Superscriptum ܝ..

ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܗܘܡܪܘܣܐ. ܕܒܪ ܕܝܢ . ܒ . [1] .
ܘܐ[ܦ]ܣܛܘܓܝܐ [ܦܝܠܘ]ܣܩܘܦܐ. ܘܡܢܦܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܢ
ܦܪ[ܒ]ܛ[ܥ]ܘܣ [2] [ܘ]ܦܦܘ[ܠܘܣ] ܡܫܡܫܢ[ܐ [3] ܘܒܘܠܛܐ ܡܢ
ܐܢܬ݁ܪ، ܐܦ[ܝܛ]ܘܦܦܘ[ܣ . ܘܐܦ ܐܘܢܣܝܡܘ]ܣ [4] ܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܕܦܠܘܐܣ ܐܘܣܝܡܘ[ܣ ܡܢ ܐܢܬ݁ܪ،] ܠܦܪܓܝܐ ܘܣܛܪܦܐ ܕܗܘܦܪܢܣܐ
ܐܬܠܘܗܝ ܗܘܐ. [ܘܒܬ ܐܬܬܪ]ܒ ܚܫܘܗܝ، ܥܕ ܠܘܬ ܡܪܢ
. ܒܢܗ . ܒܫܒܛ .

[ܒܫܢܬ] ܬܪܬܝܢ ܕܐܢܛܘܢܝܢܘܣ: ܒܪ ܦܠܘ ܐ[ܢܛܘܢܝܢܘ]ܣ
ܒܪ]ܘܡܐ ܫܢܝܢ . ܝܐ . ܘܝܪܚܐ . ܕ . ܦܘܠ ܡܢ [ܒܬܪܗ]
ܣܘܛܝܪ [5] .:. ܐܦ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܪ ܝܘܡ ܟܠܗܘܢ [ܫܢܝܢ]
. ܝܒ . ܦܘܠ ܡܢ ܒܬܪܗ ܐܓܪܦܝܢܘܣ [6]. ܘܒܐܢܛܝܘܟܝܐ [ܒܪ]
ܝܘܡ ܐܪܘܣ ܫܢܝܢ . ܝܘ . ܝܘܡ ܬܐܘܦܝܠܘܣ [7] .:. ܫܒܥܝܢ ܗܘܐ
ܕܝܢ ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܝܪܒܐ ܕܗܘܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܘܪܝܬܢܘܣ
ܘܐܚܪܢܐ .:. ܘܒܪ ܝܘܡ ܬܐܘܦܝܠܘܣ ܫܢܝܢ . ܝܗ .
ܩܘܡܘܕܘܣ [8] ܝܘܡ ܒܫܢܬܐ ܕܐܢܛܘܢܝܢܐ .:. ܗܘܐ ܢܒܝ
ܠܛܝܘܣ ܠܓܢܒܐ ܘܒܪܕܝܨܢ ܦܘܪܬܐ .:. ܫܢܝܬܐ ܕܝܢ
ܐܬܠܝܢ [9] ܗܘܬ ܗܘܐ. ܬܗܘܡ. ܕܘܪܐ .:. ܘܒܗܘܢ ܒܗܠܝܢ
ܝܪܚܐ* ܗܘܐ ܠܦܠܓܐ ܒܐܘܪܗܝ: ܘܢܦܠ ܫܘܪ ܡܢ ܐܠܦܐ *13 r°.
ܒܫܢܬܐ .:. ܘܒܪ ܦܠܓ ܣܘܦܪ ܕܪܘܡܐ ܫܢܝܢ . ܝܦ . ܘܝܪܚܐ
(. ܘ .)[10] ܩܡ ܣܠܩܘܗܝ ܐܠܘܬܪܘܣ [11] .
ܒܫܢܬ . ܝܐ . ܕܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܦܠܝܩܝܛܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܠܘܓܘܢܐ ܒܪ ܒܠܘ ܫܢܝܢ . ܝ . ܩܡ ܡܢ ܒܬܪܗ ܐܪܢܝܘܣ
ܬܠܡܝܕܗ ܕܦܘܠܝܩܪܦܘܣ .:.
ܐܢܛܘܢܝܘܣ [12] ܕܝܢ ܐܡܟܠܝ ܫܢܝܢ . ܝܛ . ܘܩܡ ܡܢ ܒܬܪܗ
ܩܘܡܘܕܘܣ [13] .:. ܘܒܫܢܬܐ ܬܡܢܝܬܐ ܕܝܠܗ: ܒܪ ܟܠܝ

[1] Voces supra lineam et in marg. additae. In dextra marg., scriptum est: ܕܡܢ ܣܝܘܡܐ ܕܐܦܣܛܠܘ[ܣ] ܐܝܟ ܡܢ ܦܘܠܝܡܘܣ ܐܘܣܝܒܝ; in sinistra: ܘܗܝ ܡܢܘܢܐ ܒܢܘܗܝ ܡܕܡܝܢ. Ad quam partem textus referendae sint hae notae incertum. — [2] Ms. "[illegible]. — [3] Ex Act. SS., Apr., II, 122, suppl. — [4] Ex Act. SS., Febr. II, 859, suppl. — [5] Superscriptum ܒܡ.. — [6] Superscriptum ܢ.. — [7] Superscriptum ܐ.. — [8] Ms. ܩܘܡܘܕܘܣ". — [9] Ms. ܗܝ". — [10] Deest in ms.: ex Ind. Pont., p. XXXIV (vide p. 181, n. 3), supplevi. — [11] Ms. ܣܘܪܬ" : superscriptum [illegible].. — [12] Ms. ܣܘܣ". — [13] Littera ܢ infra lineam scripta : superscriptum ܡ..

ܘܒܬܪܗ . . . . ܘܬܘܒ ܐܦܠܘܢܝܘܣ . ܘܬܘܒ
ܦܘܣܝܕܘܣ ܀

ܒܗ [ܕܒܪ] ܡܚܝܠ ܗܠܝܘܣ ܗܪܘܕܝܘܣ ܫ̈ܠܝܚ. ܒܐ. ܕܬܠܬ. ܘܡܢ ܕܢ ܒܬܪܗ[1] ܐ[ܣܘܢ]ܩܪܝܛܘܣ ܐܘܡܦܠܝܘܣ. ܘܒܫܒܬ ܢܓܗ ܕܬܠܬ. ܦܠܠܘܣܦܘܪܘܣ [ܒܗ ܒܟܠܗ] ܫ̈ܠܝܚ. ܒܐ. ܒܡܣܗܕܘܬܐ ܫܠܡ ܢܦܫܗ. ܘܡܢ ܕܢ [ܒܬ]ܪܗ ܗܪܡܝܘܣ[2] ܀ ܒܗܢܐ ܕܝܢܐ ܗܘܐ ܘܠܐܣܘܢܩܪܝܛܘܣ ܘܦܠܓܘܢ ܘܪܘܦܘܢ[3] ܀ ܘܒܗ ܒܟܠܗ ܗܪܡܝܘܣ ܒܪܘܡܝ ܫ̈ܠܝܚ. ܕ. ܘܢܝܣܢ. ܚ. ܦܘܣ[4] ܘܡܢ ܕܢ ܒܬܪܗ. ܘܐܦ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܗ ܘܡܢ ܡܘܪܝܠܝܘܣ ܫ̈ܠܝܚ. ܢ. ܐܪܘܣ[5] ܩܕܡ ܩܪܝܢ ܐܝܟܐ. ܘܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܗ ܒܟܠܗ ܐܘܣܒܝܘܣ[6] ܫ̈ܠܝܚ. ܢܒ.: *ܒܪܘܣܘܣ ܗܘܐ ܪܒܢܐ ܕܒܕܬܐ ܕܐܬܡܢ. ܘܒܗ ܒܟܠܗ ܒܪܘܣܘܣ ܫ̈ܠܝܚ. ܢܓ. ܡܟܠ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܠܟܘܬܐ[7] ܀ ܘܐܦ ܒܕܒܬܐ ܕܪܘܡܝ: ܒܗ ܒܟܠܗ ܦܘܣ ܫ̈ܠܝܚ. ܢܕ. ܘܢܝܣܢ. ܕ.:

12 v°.

ܐܢܛܝܦܘܣ[8] ܡܢ ܬܡܢ ܀ ܒܗܘܢ ܕܝܢܐ ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܢܣܛܝܢܘܣ ܦܠܘܣܘܦܐ. ܕܡܢ ܢܐܦܠܝܣ ܒܪܗ ܕܦܪܘܣܦܘܣ ܒܪ ܒܕܘܣ ܕܡܢ ܢܐܦܠܝܣ ܕܦܠܣܛܝܢܐ. ܠܗܘ ܕܐܦ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ ܚܒܝܒ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܠܡܫܒܚ ܫܦܝܪ. ܘܠܡܫܒܚ ܡܪܢ ܗܘ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬ ܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܡܠܐܟܐ ܐܚܪܢܐ ܠܡܫܒܚ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܗܘ ܕܝܢܐ. ܘܡܠܐܟܐ ܐܚܪܢܐ ܓܒܝܠܐ ܘܡܦܩ ܒܪܘܚܐ ܣܠܩ[9] ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܪܝܫܝܬܐ. ܠܘܬ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܐܘܣܒܝܘܣ ܩܣܪ ܒܪ ܗܠܝܘܣ ܗܕܪܝܢܘܣ ܀

ܘܒܗ ܕܒܪ [ܐܢܛܘ]ܢܝܢܘܣ ܐܘܣܒܝܘܣ ܫ̈ܠܝܚ. ܒܒ.: [ܒܪ]ܘܣܘܣ[10] ܐܘܪ[ܠܝ]ܘܣ ܘܐܪܘܣ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܠܡܘܢܘܣ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ. ܘܒܡ̈ܠܘܗܝ ܗܘܐ ܕܪܘܦܐ ܘܦ̈ܠܓܐܡܠܟܐ ܐܣܬܪܘ [ܘ]ܒ[ܝ]ܬܗܘܢ ܐܬܘܗܝ ܦܠܘܛܪܘܦܘܣ ܗܘ ܕܡܢ [ܟܠܟ] ܪܘܡܝ ܒܗܕܝܢܐ ܕܡܫܒܚܠܗ ܐܠܟܣܢܘܣ. ܕܐܬ[ܐ]ܘܗܝ

[1] Ms. ܒܬܪ. — [2] Superscriptum ܐ.. — [3] In marg. : ܘܟܡܝܣ ܠܒܝ̈ܟܝ. ܢܦܫ ܘܡܢ ܕܢ ܒܬܪܗ ܀ — [4] Superscriptum ܝ.. — [5] Superscriptum ܘ.. — [6] Ms. ܐܘܣܒܝܘܣ. — [7] Superscriptum ܐ.. — [8] Superscriptum ܠ.. — [9] Ms. ܒܡܫܒܚ. — [10] Superscriptum ܘܢ..

. ܘ. ܒܢܝܡܝܢ[1] . ܐ. ܝܘܚܢܢ[2] . ܣ. ܡܬܝ[1] . ܦ. ܦܝܠܝܦܘܣ[3] . ܝ.
ܣܢܝܩܘܣ[1] . ܐ. ܝܘܣܛܘܣ[2] . ܒ. ܠܘܝ[4] . ܟ. ܐܦܪܝܡ[1] . ܒ.
ܝܘܣܦ[1] . ܗ. ܝܗܘܕܐ[1] .:.

*ܒܫܢܬ . ܝܒ. ܕܗܕܪܝܢܘܣ. ܐܩܘܠܐ ܡܦܫܩܢܐ ܡܬܝܕܥ ܗܘܐ. ܗܢܐ ܕܒܪ ܚܡܘܗܝ ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܐ ܗ̇ܘܘ ܘܡܢܗ ܢܛܘ̈ܪܐ ܕܢܒܢܘܢ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܠܗܝܟܠܐ. ܟܕ[5] ܐܝܟ (ܡ̇ܠܟܐ)[6] ܢܘܦܩܐ ܟܠ ܠ ܗܕܐ ܠܗ ܠܐܩܘܠܐ. ܘܗ̣ܘ ܐܩܘܠܐ ܟܕ ܚ̣ܙܐ ܠܬܠܡܝ̈ܕܝܗܘܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܕܡܫܝܚ ܫܠܝܛܝܢ. ܒܪܓܬܐ ܕܪܝܫܢܘܬܐ ܗܘܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܪ ܦ̇ܠܚ ܗܘܐ ܫܘܒܚܐ ܡܢܝܫܐ. ܒܚܣܡܐ ܒܠܫܘܕ ܗܘܐ ܒܪܘܡܝܐ. ܒܟܬ̈ܒܐ ܕܝܢ ܕܣܦܘܬܐ ܘܒܫ̈ܠܡܐ ܘܟ̈ܬܒܐ ܕܡܬܦ̈ܩܢ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܐܬܬܪܬ، ܘܠܐ ܦܫ. ܕܢܣܒ ܗܘܘ ܠܗ ܡܢ ܥܕܬܐ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܠܗܘܬ ܥܒ̈ܪܝܐ ܦ̇ܢܐ. ܘܒܡܠܦܢܘܬܗܘܢ ܐܬܕܪܫ. ܘܫܪܝ ܠܡܦܫܩܘ ܡܦܩܬܐܝܬ ܐܚܝܢ ܕܠܥܒܕܝܢ ܘܬܪܝܢ ܕܝܬܝ̈ܩܬܐ ܡܢ ܦܠܓ ܡܫܝܚܐ ܐܡܝ̈ܢܝܢ ܀ ܒܗ̇ ܕܝܢ ܒܫܢܬܐ . ܕܝܒ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܝܣ ܗܕܪܝܢܘܣ. ܟܕ ܚ̇ܙܐ ܒܣܩܣܛܘܣ ܒܪܘܡܐ ܫ̈ܢܝܢ .، ܘܫܢܝܐ ܬܪ̈ܬܝܢ. ܡܛܠ ܗܢ ܒܬܪܗ ܦܠܘܣܦܘܣ[7] ܘܐܦ ܒܐܦܣܩܘܦܐ ܡܪܩܝܢܘܣ[8] ܗܘܐ.

ܘܒܬܪ ܚܕܐ ܫܢܬܐ. ܟܕ ܚ̇ܙܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܢܣܛܘܣ [ܥܩܫ] . ܐ. ܒܬܪ ܫܠܦܘܗܝ، ܐܘܡܢܝܘܣ.[9] ܘܟܕ ܡܫܘ̈ܕܥܐ ܗܘܬ ܬܘܒ [ܐ]ܝܟ [ܕܟܬ̈ܝܒ]ܘܢ ܡܪܕܐ ܒܟܢܫ. ܗܕܪܝܢܘܣ ܠܡܪܘܕܘܬܐ ܒܩܪ̇ܗ ܠܡܪܕܘܬܗܘܢ. ܘܒܗ̇ ܒܕܘܒܪܬܐ ܒܢܐ ܐܝܪܬܐ ܘܒܢܗ̇ ܒܫܡܗ ܐܝܠܝܐ ܀ ܗܢܝܢ ܐܬܬܣܝܡ ܐܦܝܣ[ܩܘܦܐ ܡܪܩܘܣܐ] ܡܢ ܥ̈ܡܡܐ ܡܪܘܡܝܐ ܀ ܗܢܝܢ ܗܘܘ [ܗܪ̈ܛܝܩܘ ܣܛܘܪܢܝܢܘ]ܣ[10] ܘܒܣܝܠܝܕܝܣ. ܒܗ̇ܘܢ ܝܘ̈ܡܬܐ[11] ܒܐܦܣܘܣ [ܒܬܪ ܦܝܡܘ]ܬܐܘܣ ܦ̇ܠܚ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. [ܘܒܬܪܗ ܠܐܦܩܣ ܐܝܪ[ܝܐ] ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܦܝܠܝܦܘܣ.

[1] Superscriptum ܝ. — [2] Superscriptum ܒ. — [3] Superscriptum ܝ. — [4] Superscriptum ܢ. — [5] Vox e ܡܢ, ut videtur, correcta. — [6] Deest in ms. — [7] Superscriptum ܢ. — [8] Superscriptum ܐ. — [9] Superscriptum ܐ. — [10] Ex Eus., *H. E.*, iv, 7 suppl. — [11] Ms. habet punctum post vocem.

ܟܘܠܬܐ ܕܝܘܕܐ ܠܟܠ ܡܢ ܪܝܫܗ ܐܝܟ ܡܘܦܬܐ. ܘܠܫܪܬܐ ܒܗ ܒܝܬܐ ܕܠܐ ܢܦܪ. ܦܘܪ ܕܗܢܕܘܝܐ ܢܦܓܫܗ ܥܡ ܡܩܕܘܢܝܐ[1]. ܘܟܕ ܕܓܫܗ ܢܦܩܬ ܡܢ ܬܡܢ (ܪܘܡܝܗ)[2] ܒܡܕܒܪܬܐ ܕܝܘܕܐ. ܘܕܡܟܐ ܣܓܝܐܐ ܪܒܐ ܐܦ ܡܢ ܕܡܟܬܐ ܗܝ̇ ܘܕܟܒܫܗ̇ ܠܟܘܠܬܐ. ܘܗܒܢܐ ܐܫܬܟܠܘ.[3] ܥܒܕ ܗܘܐ ܕܝܢ ܗ̇ܢܕܝ ܘܦܦܠܐ ܕܐܝܪܘܦܠܝܣ. ܘܒܐܦܣܘܣ ܐܘܛܝܟܘܣ. ܘܕܐܡܕܐ ܒܡܓܕܠܣܝܐ. ܘܦܠܘܒܝܢܘܣ[4] ܒܦܪܠܘܣ.:.

ܫܢܬ .ܢܒ. ܕܦܪܝܡܘܣ ܡܪܕܘ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܢܦܩ ܡܢ ܒܠܟܐ. ܒܗ ܡܢ ܫ̈ܢܝܐ .ܢܐ.. ܒܬܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܕܟܠ ܗܘܝܗ ܕܒܠܟܐ: ܘܟܠ ܗܠܝܢ ܫܬܐ ܢܘ̈ܗܝܢ ܘܟܠ ܒܠܗܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܡܟ ܕܝܢ ܝܠܦܘܗܝ ܦܪܒܗܘܣ[5]. ܘܒܗܝܢܐ ܘܒܝܬܐ ܒܗ ܟ̇ܠܗ ܐܪܘܣܛܘܦܘܣ ܒ̇ܪܘܡܝ ܫ̈ܢܝܢ .ܝ. ܘܫ̈ܢܝܐ .ܘ. ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[6] ܡܟ̇ܠ ܡܢ ܒܬܪܗ.:. ܒܗܘܢ ܙܒܢܐ ܐܬܩܪܝ ܗܘܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܢ̈ܝ, ܦܘܡܟܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܩܘܪܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ, ܒܪ ܬܓܡܐ ܕܫܠܝܚܐ. ܐܩܘܡܘ ܕܝܢ .ܒܝܬ. ܒܬܫܪܝܢ ܐܚܪܝ, ܒܐܣܦܘܢܝܐ.:.

ܦܪܝܡܘܣ ܕܝܢ ܒܗ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ ܫ̈ܢܝܢ[7] .ܝ. ܐܡܠܟ ܡܢ ܒܬܪܗ̇ ܐܠܝܡܘܣ[8] ܡܕܝܢܘܣ.:.

ܫܢܬ .ܠ. ܕܗܠܝܘܣ: ܒܗ ܟ̇ܠܗ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܪܘܡܝ ܫ̈ܢܝܢ .ܘ. ܘܫ̈ܢܝܐ .ܐ. ܡܟ̇ܠ ܡܢ ܒܬܪܗ ܒܣܘܣܛܘܣ[9]. ܘܒܕܝܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܗ ܟ̇ܠܗ ܦܪܒܗܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܒ. ܡܟ ܡܢ ܒܬܪܗ ܢܣܘܣܛܘܣ.:. (.....)[10] ܢܒܐܫܬܒܡܪ ܕܝܢ ܡܒܗ ܡܢ ܟܘܠܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܠܝܗܘܢ ܡܣܡܘܬܐ ܡܦܪܬܐ ܕܫ̈ܒܗܝܢ ܘܡܕܝܢܬܐ ܢܡܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܒܝ. ܕܬܪܝܢ ܫܒܥܝܢ[11]. ܠ. ܢܣܘܣܛܘܣ[9]. ܕ. ܘܒܘ[12]. ܗ. ܛܘܒܢܐ[13]

[1] Puncta plur. desunt. — [2] Deest in ms. — [3] In marg.: ܡܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܢ .ܒ. ܐܣܛܘܪܘ ܒܝܢ ܒܡܛܐ. — [4] Ms. ܘܕܘܣܘܣ". — [5] Superscriptum ·ܘ·. — [6] Superscriptum ·ܘ·. — [7] Puncta plur. desunt. — [8] Superscriptum ·ܠ·. — [9] Superscriptum ·ܛ·. — [10] Excidit aliquid. — [11] Superscriptum, ut videtur, ·ܒ·. — [12] Superscriptum ·ܗ·. — [13] Superscriptum ·ܠ·.

ܕܟܠ ܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܢܦ̈ܩܠܝܐ ܠܬܠܬܐ܀ ܒܫܢܬ ܓ. ܕܛܪܝܢܘܣ. ܩܠܝܡܝܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܘܡܝ: ܒܗ ܟܠܗ ܫ̈ܢܝܢ .ܛ. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ. ܘܩܒܠ ܐܘܪܣܛܘܣ[1]܀ ܡܕܒܪ ܥܕܬܗ[2] ܒܪ ܩܠܝܡܐ ܐܦܣܩܘܦ. ܒܗ ܩܡ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܛܒ.. .ܝ. ܦܣܩ ܝܗܘܕܗ̇ ܕܐܘܪܫܠܡ . ܘܠܒ. ܡܢ ܒܬܪ ܝܗܘܕܗ̇. ܒܫܢܬܐ ܠܫܢܬ .ܛ. ܕܛܪܝܢܘܣ . ܘܒ. ܒܬܪ ܕܡܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܣܛܐ. ܝܗܒ ܗܘ . ܩܪܐ. ܘܗܘ ܒܠܝܘܕܘܗܝ ܐܣܛܘܢܝ ܟܗ̇ܘ[3] ܘܟܢܫܐ ܡܢ ܟܠܗ ܕܪܐ ܕܫܠܝܚܐ. ܘܩܡ ܚܠܦܘܗܝ ܒܐܘܪܫܠܡ ܝܘܣܛܘܣ[4]܀ ܘܐܦ ܐܝܓܢܛܝܘܣ ܒܗ ܕܒܪ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܗ. ܠܣܗ̈ܕܘܬܐ[5] ܐܫܬܠܡ ܒ[ܪ]ܘܡܝ . ܘܩܡ ܚܠܦܘܗܝ ܗܪܘܢ[6]܀

ܒܫܢܬ .ܝ.[7] ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܣܛܐ. ܒܗ ܩܡ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܫ̈ܢܝܢ .ܒ.. ܘܗܘܘ ܠܗ ܬܠܡ̈ܝܕܐ ܐܝܓܢܛܝܘܣ ܘܦܘܠܘܩܪܦܘܣ. ܘܟܬܒܘ[8] ܕܝܢ ܝܘ̈ܡܘܗܝ ܕܝܘܚܢܢ ܥܕܡܐ ܠܫܢܬ .ܝ.[7] ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܛܪܝܢܘܣ. ܘܩܡ ܕܝܢ ܚܠܦܘܗܝ ܛܝܡܘܬܐܘܣ܀ ܒܗܘܢ ܕܝ̈ܢܐ ܐܘܣܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܕܪܘܡܝܘ. ܒܝܕ ܕܪܫܝܥܐ[9] ܛܪܝܢܘܣ ܕܐܟܒܪܗ̇ ܐܠܗܘܬܗ. ܘܐܦ ܒܬ̈ܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܢܒ̈ܝܬܗ. ܐܣܗܕ ܕܝܢ ܒܗ ܒܫܢܬܐ ܗܝ ܫܪܒܝܠ ܘܒܒܝܐ ܚܬܗ. ܩܕܡ ܠܘܣܢܝܐ ܗܓܡܘܢܐ ܒܐܘܪܗܝ ܡܕܝܢܬܐ. ܒܗ *ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܐܘܪܗܝ، ܡܠܟܐ ܐܒܓܪ ܗܘ ܕܐܬܝܬܘܗ[ܝ] *11 v°. ܗܘܐ ܒܪ ܒܪܗ ܕܐܒܓܪ ܡܗܝܡܢܐ ܕܐܬܬܠܡܕ ܗܘܐ ܠܐܕܝ. ܘܐܣܟܠܗ ܫ̈ܢܝܐ. ܘܠܚܪܬܐ ܒܡܣܪܐ ܢܣܒܗ܀ ܫܒܝܚ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܙܒ̈ܢܐ ܒܐܣܝܐ ܦܘܠܘܩܪܦܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܣܡܘܪܢܐ ܠܒܪܐ ܕܡܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܩܒܠ ܣܝܡ ܐܝܕܐ. ܕܟܠ ܗܝܐ ܐܟܪܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܗ ܐܫܬܗ ܛܪܝܢܘܣ ܡܠܟܐ. ܦܩܕ ܕܒܝܘܪܐ ܢܐܬܐ. ܘܗܘܬ

[1] Superscriptum ܘ. — [2] In marg.: ܗܘ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܩܠܘܦܐ ܐܚܘܗܝ ܗܘ ܕܝܘܣܦ ܒܪܝܟ ܐܢܛܝܠܠܐ (sic) ܕܡܫܝܚ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܘܐܝܓܢܛܝܘܣ ܢܘܪܢܝܐ — [3] Ms. ܟܗܘ. — [4] Superscriptum ܝ. — [5] Puncta plur. desunt. — [6] Superscriptum ܪ. — [7] Ms. ܟ : ܐ superscriptum. — [8] Ms. ܘܟܬܒ. — [9] Ms. ″ܪܫܝܥ.

ܘܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ¹ . ܬܠܬ . . ܘܡܢ ܕܪܘܡܝ . ܬܡܢܐ . ܘܡܢ
ܫܠܡܘܢ ܐܠܦ ܘܡܐܬܐ ܘܬܠܬܝܢ :·.

ܘܒܬܪ ܐܒܠܝܢ ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܫ̈ܢܝܐ ܬܡܢܐ. ܛܠܛܘܣ² ܗܘ
ܒܬܪܗ.

ܘܒܫܢܬ .ܒ. ܕܡܠܟܘܬܗ: ܒܪ ܕܟܪ ܠܗܘܢ ܒܪܬܐ ܕܪܘܡܝ
ܫ̈ܢܝܢ .ܝܐ. ܘܝܪ̈ܚܐ (.ܕ.)³ ܗܘ ܡܢ ܒܬܪܗ
ܐܢܝܟܝܛܘܣ⁴ :·.

ܘܒܪ ܛܛܠܦܘܣ ܐܟܠܝ ܫ̈ܢܝ .ܒ.. ܐܟܠܝ ܡܢ ܒܬܪܗ
ܕܡܟܛܠܝܘܣ⁵ ܐܢܝܘܗܝ.

ܘܒܫܢܬ .ܕ. ܕܕܡܟܛܠܝܘܣ: ܐܢܝܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ: ܒܪ
ܬܠܬ ܫ̈ܢܝ .ܒܒ. ܦܟܠ ܒܪܬܐ ܕܬܡܢ ܐܟܠܝܘܣ⁴.
ܒܫܢܬ .ܝܒ. ܕܕܡܟܛܠܝܘܣ: ܒܪ ܗܘ ܐܢܝܟܝܛܘܣ ܫ̈ܢܝܢ
.ܝܒ. ܘܝܪ̈ܚܐ ܝܕ. ܗܘ ܡܢ ܒܬܪܗ ܩܠܝܡܝܣ.⁶ ܕܐܘܪܕ
ܦܠܘܣ ܕܗܘܐ ܟܡܕܪܝܗ. ܠܗ[ܘ]ܐ ܟܫܬܡܥܢܐ ܐܓܪܬܐ
*ܐܝܟ ܕܠܘܬ ܩܘܪ̈ܝܢܬܝܐ ܐܟܬܒܐ :·. ܒܗܘܢܐ ܘܒܢܐ ܐ[ܟܡ]ܪ *11 r°.
ܕܪܘܦܢܐ ܕܕܡܟܛܠܝܘܣ ܒܠ ܟܪ̈ܣܛܝܢܐ. ܘܐܫܬܪܝ ܢܘܣܝ
ܐܘܪܫܠܝܡܐ ܠܦܓܪܗܘܢ. ܒܐܝܦܝܘܩܢܐ ܕܝܢ ܒܪ ܗܘ
ܐܘܗܕܘܣܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܠ.. ܐܢܛܝܛܝܘܣ⁴ ܗܘܐ ܬܡܢ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܗܘ ܡܪܕܢܐ ܗܘܝ ܕܢܩܒܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܚܕܪܝܢ
ܒܒܪܬܐ :·.

ܒܪ ܕܝܢ ܐܟܠܝ ܕܕܡܟܛܠܝܘܣ ܥܣܪ .ܝܗ.. ܦܟܠ ܡܢ ܒܬܪܗ
ܢܐܪܘܢ⁷ ܒܪܗ. ܘܒܪ ܗܘܢܐ ܚܕܐ ܫܢܬܐ ܐܟܠܝ.
ܛܪܝܢܘܣ⁸ ܐܢܫ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܘܒܫܢܬܐ ܡܕܒܫܬܐ ܕܠܗ.
ܐܒܠܝܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܪ ܗܘ ܥܣܪ .ܝܒ. ܦܟܠ ܡܢ
ܒܬܪܗ ܡܪܩܘܣ⁶ :·. ܒܗܘܢ ܘܒܢܐ ܗܘܐ ܒܒܢܝܢܐ
ܣܪܣܐ ܬܠܡܝܕܗ ܕܫܡܥܘܢ. ܘܩܘܪ̈ܩܣܘܣ ܕܐܒܘ̈ܢܝܐ.
ܕܐܡܪܝܢ ܕܡܢ ܘܘܠܓܐ ܗܘܐ ܒܥܘܢܝܐ. ܘܩܪܣܛܘܣ⁹ ܕܐܡܪ

¹ Ms. (spatio deficiente) ܒܬܡ". — ² Superscriptum ·ܛ.. — ³ Deest in ms.; ex Ind. Pont. (Mommsen, *Lib. Pont.*, p. XXXIII), cui noster paene semper consentit, supplevi. — ⁴ Superscriptum ·ܘ.. — ⁵ Superscriptum ·ܝ. . — ⁶ Superscriptum ·ܝ.. — ⁷ Superscriptum ·ܠ.. — ⁸ Superscriptum ·ܒ. . — ⁹ Ms. "ܩܘܣܐ.

ܫܘܒܚܪܬܐ ܗܘ̇ ܕܦܘܡܗ ܡܦܩ̇ ܒܡܕܠܐ. ܘܗܘܝܒܘ ܒܠܝܫ ܘܡܒܣܡܘ ܠܐܠܗܐ ܀ ܡܢ ܕܝܢ ܦܛܪܘܣ ܥܬܝܩ .ܒܗ. ܘܥܬܝܩܐ .ܒ. ܘܡܘܬܒ̈ܬܐ .ܠ.. ܒܪ ܐܒܓܪ ܒܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܫܠܡ ܠܪܘܚܗ ܡܢ ܐܢܛܝܟܝ ܡܛܠ ܦܘܩܕܢ ܫܪܝܐ ܕܡܛܠܒܐ ܗܘܐ ܬܡܢ. ܒܪܘܡܝ[1] ܘܒܠܗ̇ ܐܝܛܠܝܐ. ܘܐܦܣܩܘܦܐ ܘܒܪܘܡܝܐ. ܒܬܪ ܫܢܝܐ ܬܘܒ *ܕܐܬܪ̈ܘܬܐ * 10 v°.
ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܫܕܪ̈ܝܗܘܢ ܀ ܡܢ ܕܝܢ ܒܬܪܗ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܪܘܡܝ. ܠܝܢܘܣ[2] ܗ̇ܘ ܕܡܬܕܟܪ ܠܗ ܦܘܠܘܣ ܒܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܛܝܡܬܐܘܣ. ܕܗܘ̇ܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܕܒܪܢܐ ܒܐܦܣܘܣ. ܛܛܘܣ ܕܝܢ ܒܩܪܛܐ. ܘܐܦ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܕܡܢ ܐܪܝܘܣ ܦܓܘܣ ܒܐܬܢܘܣ ܗܘܐ. ܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ ܕܐܡܒܪܝܢܐ ܕܐܬܝܬܘܗ̇. ܕܫܒܥܗ. ܒܫܢܬܐ ܕܬܫ̈ܥܝܢ ܒܪ ܒܫܒܥܠܐܝܬ ܫܘܐ ܡܪܕܐ ܐܬܬܒܪ ܒܠܝܫܘܢ ܡܪܟܐ. ܘܐܫܬܕܪ ܗܘܐ ܠܦܛܡܘܣ ܐܦܣܩܘܦܘܣ ܟܕ ܫܠܝܚܐ ܒܗ ܛܛܘܣ ܒܪܗ. ܘܒܪ ܫܢ̈ܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܕܒܢܬ ܢܐܪܘܢ. ܐܬܟܠܝ ܕܝܢ[3] ܫܢ̈ܝܢ .ܢܒ.. ܘܐܬܟܠܝ ܠܠܒܡܘܣ[4] ܫܢܬܐ ܚܕܐ. ܘܡ̈ܒܪܐ[5] ܕܝܢ ܗ̇ܢܘܢ ܕܥܠ ܐܘܪܫܠܡ. ܠܐܣܦܣܝܢܘܣ ܦ̇ܠܓܐ ܫܢ̈ܝܗܘܢ. ܘܒܬܪ ܫܢܬܗ ܫܒܩ ܠܛܛܘܣ ܥܠ ܡܪܟܒ̇ ܘܠܪܘܡܝ ܐܬܦܢܝ. ܛܛܘܣ ܕܝܢ ܠܡܕܝܢܬܐ ܓܢܒܪܐܝܬ ܐܚܪܒ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܚܪܒܬ. ܦܘܠܚܢܐ ܡܒܝܬܘ[6] ܕܡܢ ܒܦܠܚܐ. ܘܐܦ ܬܫܥܐ ܐܒܠܒ̇[7] ܒܦܠܚܘܗܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܓܒܪ ܕܐܝܫ ܡܢ ܬܠܬܒܢܐ ܐܡܪ .ܡܘ. ܬܘܒ ܐܒܕ̇ ܒܦܘܠܚܐ. ܘܐܫܬܒܩ̇ ܫܒܝ̈ܐ[8]. ܘܫܪܟܐ ܐܬܩܛܠܘ ܐܝܟ .ܘ.. ܒܗ̇ܘܢ ܕܝܢ ܙܒܢܐ ܐܬܘܬܗܘܢ، ܗܘ̇ܐ ܒܗܘܢܐ ܘܒܠܦܢܐ[9] ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܣܦܣܝܢܘܣ[10] ܀

ܒܫܢ̈ܝ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ[11] ܕܡܢ ܫܢܬ .ܢܗ. ܕܛܝܒܪܝܘܣ: ܠܫܢܬ .ܒ. ܕܐܣܦܣܝܢܘܣ[12] ܘܣܘܪܟܗ̇ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ .ܡܒ. ..

[1] Ms. ″ܪ. — [2] Superscriptum ·ܒ··. — [3] Ms. ܐܡ (*sic*). — [4] Superscriptum ·ܐ··. — [5] Ms. ܘܡܕܒܪܐ. — [6] Ms. ܡܒܝܐ. — [7] Ms. ܐܒܕ. — [8] Superscriptum (non, ut ceteri numeri, minio) ·ܝ··. — [9] Ms. ܘܡܠܦ̈ܢܐ. — [10] In marg., minio scriptum: ܦܘܚܡܐ. — [11] Voces minio scriptae. — [12] Ms. ″ܐܣܦܣܝܢܘܣ.

ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܒ. ܐܚܝܢܘܣ. ܒܫܢܬ ܗ̇ܘܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܒܗ ܦܘܠܘܣ ܡܟܪܙ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ: ܬܘܠܠܐ ܡܪ̈ܕܘܬܐ ܘܣܗܕܘܬܐ ܡܪܢܝܬܐ ܗܝܡܢܘܬ ܘܡܢ ܦܘܠܘܣ ܢܩܦܐܝܬ ܠܬܠܡܕܬܐ ܗܘܬ ܒܐܣܟܡܐ ܠܒܪ̈ܢܫܐ. ܒܗ ܣܦܪܬ ܣܕܪ̈ܗ. ܘܐܩܠܝܡܝܐ ܩ̈ܠܝܡܝܐ ܚܠܦ ܫܢܝܐ ܣܒܪܬ ⁘

ܒܫܢܬ ܢܒ. ܕܢܐܪܘܢ ܕܐܬܬܢܝܗ̇[1] ܒܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܫܒܗ. ܦܘܠܘܣ ܐܣܝܪܐ ܗܘܐ ܒܪܗܘܡܝ ܒܝܕ ܢܐܪܘܢ. ܒܗ. ܒܬܫܥܝ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܐܣܬܒܪ ܐܦ ܦܛܪܘܣ ܒܗ ܐܘܪܗܝ ܒܬܪ ܪܫܗ. ܒܒܢܝ. ܒܒܝܬܘܢ ܡܪܝܡ. ܘܡܛܠ ܕܩܛܝܠܐܐ ܡܢ ܐܢ̈ܫܐ ܬܡܝܡ̈ܐ ܩܪܝܬܗ ܒܗ̇ܘ ܢܡܘܣܐ: ܢܦܩ ܡܪܘܡܝܐ ܒܪܡ ܕ. ܐܢ̈ܫܐ[2] ܒܠܠܝܐ. ܘܐܚܕܬܘܗܝ ܠܫܒܥܐ ܪܒܗ ܡܢ ܘܣܦܐ. ܘܠܦܛܪܘܣ ܬܘܒ ܕܦܘܠܘܣ ܢܦܩ. ܘܡܛܠ ܕܠܠܝܐ ܗܘܐ ܠܐ ܐܫܟܚܘ ܠܪܫܗ. ܘܐܚܪ ܦܘܠܘܣ ܡܢ ܪܘܡܝ: ܢܦܩ ܡܢ ܛܦܪܐ ܘܒܢܝ ܦܛܪܘܗܝ ܘܡܕܒܪܝܢܘܗܝ ܕܣܗ̈ܕܐ ܕܡܒܪܒܪܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܦ ܠܪܫܗ ܕܦܘܠܘܣ. ܘܣܒܬܪ ܐܝܟ ܒܪܘܒܬܐ ܚܕܐ ⁘ ܘܡܢ ܒܬܪ ܘܒܢܐ: ܪܒܢܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܬܡܢ ܛܝܪܐ ܕܒܢܐ ܢܦܩ ܠܪܫܗ ܕܦܘܠܘܣ ܒܗ ܚܝܘܗܝ ܕܫܒܩ. ܘܣܡܗ ܒܠ ܛܝܪܐ ܕܒܢܐ ܡܢ ܠܒܠ. ܘܒܠܠܝܐ ܚܙܐ ܢܘܪܐ ܢܘܗܪܐ ܕܡܬܛܘܠܐ ܠܒܠ ܡܢ ܪܫܐ. ܘܒܗ ܐܬܓܠܝܬ ܡܠܬܐ ܡܛܠ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕ[ܦܘ]ܛܝܘܠܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܗܘ̇ ܘܒܢܐ ܕܠܟܗ̇[3] ܕܪܘܡܝ. ܘܠܝܬܝܘ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܕܗܢܘ ܪܫܗ ܕܦܘܠܘܣ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܐܡܪ[4] ܕܠܐ ܡܫܦܪ ܕܕܠܐ ܒܡܘܚܐ. ܦܛܪܐ ܢܘܗܪܐ ܢ̈ܗܝܪܝܢ ܠܗܘܢ ܦܛܪ̈ܝܗܘܢ ܕܩܕܝܫܐ. ܘܒܗ ܩܛܠ ܐܣܬܝܢ ܒܢܝܗ̇ ܣܒܪܬ ܕܢܣܝܒܝܢ ܠܪܫܐ ܠܗܘܢ ܓ̈ܠܠܘܗܝ ܕܫܠܝܚܐ. ܘܢܒܪܘܗ ܫܡܝܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܒܠܠܝܐ. ܘܒܗ ܗܘܐ ܛܦܪܐ ܐܣܬܒܪ ܕܗܦܟ ܩܠܡ ܪܫܐ ܠܒܠ. ܘܕܒܝܫܐ

[1] Ms. ܗ̇ܝ″. — [2] Ms. ܐܢ̈ܫܐ, sed, cum littera ܕ non solita forma cursiva scripta sit, sed forma *estrangela*, qua in solis numeris utitur scriba, videtur hic quoque numerum significare. — [3] Ms. ܠܟ″. — [4] Ms. ܐܡܪ.

ܕܝܢ ܩܕܡܝܐ ܗܘ ܦܠܣܛܝܢܐ ܠܩܣܪܝܐ ܐܬܐ. ܒܗ ܡܬܠܡܕܝܢ ܘܡܠܦܝܢ ܠܒ̈ܢܝܢܫܐ. ܘܒܗ ܩܒܠܘ ܒܒܝܐ ܕܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ. ܘܡܢܗ ܬܘܒ ܫܠܝ̈ܚܐ ܡܕܒܚܐ. ܘܐܬܒܢܝܬ ܒܝܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ.
ܘܡܢ ܗܕܝܢ ܐܬܦܢܝܘ ܬܠܡ̈ܝܕܐ[1] ܒܦܘܠܛܝܩܐ.:.[2] ܐܬܬܩܝܡܬ ܕܝܢ ܡܐܬܘܬܐ ܕܒܕܬܐ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬ ܒܗ ܦܛܪܘܣ ܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܒܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܒܗ ܕܝܢ ܦܛܪܘܣ ܡܒܠܬ ܕܡܠܬܐ ܕܫܝܢܐ. ܐܬܦܢܝ ܘܒܠܝܗ[3] ܩܘܪܝܐ ܘܡܠܝܡܐ ܘܠܛܦܝܐ ܒܒܪܟܐ ܠܦܛܪܘܣ. ܒܗܘܢ ܕܝܢܐ ܗܘܐ (ܚܪܝܢܐ)[4] ܒܫܢܬ ܦܛܪܘܣ ܠܡܬܒܘܢ. ܘܕܝܢ ܦܠܛܐ ܚܒܝܒ ܘܐܒܗܘܗܝ. ܘܦܪܣܘ ܠܒܝܬܗܘܢ ܕܝܢܐ ܕܚܫܒܘܗܝ. ܘܒܒܝܬܐ ܕܒܬܪܗ ܛܒܐ ܠܐܪܥܐ ܒܫܪܝܐ ܐܬܛܘܣ ܘܐܦ ܩܠܝܒܘܣ ܒܗܝ ܐܢܫܐ ܕܠܗ ܗܢܝܢ ܗܝܒܘܢ ܘܠܦܛܪܘܣ ܐܬܬܠܝܕܘ.:.
ܦܛܪܘܣ ܕܝܢ ܒܪ ܗܢܝܢ ܗܘܐ ܒܒܝܬܐ ܕܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬ ܠܪܘܡܝ ܕܕܒܪ ܒܬܪ ܫܢܝܢ .ܢ. ܘܒܐܘܪܚܐ ܕܪܘܡܝ ܫܒܥܝܢ .ܒ. ܫܢܝܢ. ܒܪ ܒܪܘܒܬܗ ܫܒܩ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܕܒܪܐ ܐܘܗܪܝܘܣ. ܘܒܪ ܡܝܬ ܠܪܘܡܝ ܘܬܡܢ ܬܘܒ ܠܡܬܐܪܐܬ ܚܒܝܒ ܠܡܫܒܘ. ܘܐܬܡܢ ܐܠܗܐ ܒܐܝܕܗ ܒܦܪܘܫܐ ܒܒܝܬܐ ܕܪܘܡܝ.:. ܒܬܪܗ ܗܘܘ ܕܝܢ ܩܠܝܡܐܐ ܡܢ ܬܡܝܡ̈ܢܐ[1] ܠܘܬ ܡܐܪܘܣ ܬܠܡܝܕܗ ܕܦܛܪܘܣ. ܗܘ ܕܡܬܬܒܪ ܠܗ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܘܐܬܬܠܝܡ[ܐ] ܘܒܬܪ ܡܢܗ ܕܐܝܟ ܕܡܢ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܪܒܗ ܐ[ܘܓܠܝܢ]ܘܢ ܢܬܬܒ ܠܗܘܢ ܘܢܟܬܒܘܢ.:. ܗܘ ܕܝܢ ܡ[ܐܪܩܘ]ܣ ܡܕܡܐܢܬ ܐܟܙܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܡܨܪܝܢ ܟ[ܪ]ܙܬܐ ܘܒܠܝܒܐ ܘܡܬܐܒܝܢ ܕܒܕܝܢܐ ܠܬܘܪܓܡܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ [ܕܐܠ]ܟܣܢܕܪܝܐ ܫܢ̈ܝܢ .ܘ. ܒܫܢܬ .ܢ. ܕܢܪܘܢ. [ܩܛܠ] ܕܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܡܪܩܘܣ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ * 10 r°.

[1] Puncta plur. desunt. — [2] In marg. : ܒܗܘܢ ܐܢ̈ܫܐ ܗܘܬ ܗܘܐ ܦܘܠܛܝܩܘܣ ܘܐܬܕܒܪܘ ܒܦܘܠܛܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܢ ܕܒܪܐ ܕܒܫܠܝܐ. ܡܬܒ. (?) ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. — [3] Ms. ܒܗ″. — [4] Deest in ms.

ܡܣܡܪ ܡܠܟܘܬܐ ܕܕܒܗ[1]. ܘܐܘܣܦ ܠܗ ܒܠܗ̇ ܛܛܪܪܟܘܬܐ ܕܦܝܠܝܦܘܣ ܘܕܠܘܣܢܝܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܓܪܝܦܘܣ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ. ܐܫܬܒܩ ܡܢ ܐܒܘܗܝ، ܐܓܪܝܦܘܣ ܛܠܝܐ ܘܒܪܐ. ܩܠܘܕܝܘܣ ܕܝܢ ܐܡܠܟ ܫ̈ܢܝܢ .ܝܙ. ܠܗ ܠܗܢܐ ܩܠܘܕܝܘܣ ܒܒܪܗ ܗܘܐ ܡܢ ܩܕܝܡ ܛܝܒܪܝܘܣ ܬܪܝܢܘܬܗ. ܘܟܬܒܗ ܒܪܘܡܝ ܘܐܙܠ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܒܗ ܐܦܩܘܢܐ ܕܢܟܪܘ. ܘܒܝܘܡܝ ܕܟܠܗ ܫܢܝܢ ܢܗܘܐ ܗܘܐ ܬܗܘܢ. ܘܒܗ ܒܢܬܐ ܦܪܘܛܘܣܐ ܐܢܬܬܗ ܕܩܠܘܕܝܘܣ. ܠܫܢܬܗ ܕܦܩܪ ܗܘܐ ܫܢܝܢ. ܫܡܥܢܬ ܒܟܢܫܐ. ܘܡܟܬ ܐܬܬ̈ܐ[2] ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܡܫܟܬ ܒܕܘܟܝܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܠܘܬܐ ܘܒܡܫܟܢܬܐ. ܘܒܢܝܬ ܒܠ ܡܝܩܐ ܕܥܡܪܐ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܒܪ ܐܬܬܐܠܝܦ ܒܝܘܡ[3] ܢܣܪ̈ܘܢ ܐܢܬܘܢ، ܘܢܣܒܬ ܐܓܪܝܦܬܗ ܠܒܝܬܘܒ ܕܟܠܗ ܘܒܢܝܐ ܦܡܘܕܐ ܐܢܬܘܢ، ܗܘܐ ܒܫܢܬܐ ܕܬ̈ܠܬܝܢܐ.:.

ܡܢ ܒܬܪ ܕܝܢ ܩܠܘܕܝܘܣ ܐܡܠܟ ܢܐܪܘܢ[4]. ܗܢܐ ܒܫܢܬ ܩܕܡܝܬܐ ܒܐܪܟܘܢܐ ܘܒܪܬܗ. ܠܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ ܒܪܗ ܕܗܪܘܕܣ ܩܕܡܝܐ ܕܟܠܡܝܕܐ. ܐܢܘܢ، ܕܐܓܪܝܦܘܣ ܪܒܐ. ܥܠ ܩܠܒܘܬܗ ܕܝܢ ܕܐܓܪܝܦܘܣ ܘܒܪܬܐ ܒܪܗ ܕܐܓܪܝܦܘܣ ܪܒܐ. ܐܘܣܦ ܐܢܕܒ ܩܕܡܝܢ. ܒܫܢ[ܬ]ܐ[ܕܝܢ] ܒܬܪ ܐ[ܢ]ܛܝ[ܦ]ܪܘܦܐ ܠܦܝܠܝܟܣ. ܡܢ ܕܝܢ ܐܓܪܝܦܘܣ ܒܡ[ܠܟܘܬ]ܐ ܫܢܝܢ .ܟܘ. ܥܠ ܗܪܘܕܣ ܕܝܢ ܒܪ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܐܕ[ܘܡܝ]ܐ ܢܫܒ[ܗ] ܕܗܪܘܕܝܘܣ ܢܒ ܒܢܘܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܥܠ [ܒܢ̈ܝ]ܗܘܢ: ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܘܠܟܢܐ ܕܡܢ ܩܘܝ [ܒ]ܬܬܐ ܒܕܘܟܐ ܠܗܪܟܐ ܡܪܘܛܐܢܬ ܒܦܣܘܬܐ ܢܐܒܕܝܢ. ܠ[ܐ] ܓܝܪ ܡܬܟܢܫܬܐ ܕܡܕܝܢ *ܐܬܛܠܝܢ ܕܢܦܫܗ. ܐܠܐ ܒܗܘܕܝܐ ܕܡܕܝܢ ܡܕܝܢ ܕܐܬܝܢ، ܠܝ ܕܐܢܬܘܢ، ܐܠܝܨܐ.:. ܗܘܬ ܕܝܢ ܢܕܝܒܐ ܐܦ ܗܪܐ. ܕܠܗܕܡ ܕܐܠܡܣܝܕܪܘܣ ܡܛܠܠܐ: ܐܝܣܘܗܝ، ܕܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ. ܒܐܪܟܘܢܐ ܪܒܬܐ ܐܡܠܟ.:. ܫܠܝܢܐ *9 v°.

[1] Hic stat signum notae marginalis, sed nihil in marg. apparet. — [2] Ms. ܐܬܠ̈ܝ. — [3] Ms. ܝܘܡ. — [4] Superscriptum ·ܘ·. Punctum post vocem deest.

ܡܠܝܚܘܬܐ ܒܝܘܡܗ ܐܘܪܫܠܡ ܘܒܠܗ ܐܬܪܐ ܕܦܠܣܛܝܢܝ
ܘܒܟܠܗ ܡܕܝܢ̈ܬܐ ܘܒܟܠܗ ܦܠܫܬܝܢܐ. ܘܐܬܪܐ ܕܥܪ̈ܒܝܐ
ܘܦܘܠܝܡܘܣ . . . . ܩܣܪܝܐ. ܕܒܪ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܢ .ܠ. ܘܩܡ ܒܬܪܗ
ܝܠܦܘܣ, ܒܐܦܣܩܘܦܘܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܬܪܝܢ ܫܒܒܘܢ ܒܪ ܡܠܝܦܐ ܐܚܘܗܝ ܕܝܘܣܦ ܀ ܒܝܘܡܝ
ܘܬܢܐ ܦܝܠܛܘܣ ܗܓܡܘܢܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ:[1] ܒܐܘ̈ܠܨܢܐ
ܣܓܝܐܐ ܕܗܘܝ ܒܐܬ̈ܪܐ ܗܢܐ. ܘܟܕ ܠܐ ܣܒܪ ܒܣܘܣܬܐ
ܕܐܝܟܢܐ. ܗܘ ܗܘܐ ܡܛܠܬܐ ܠܢܦܫܗ. ܘܒܐܝ̈ܕܘܗܝ ܩܛܠ
ܒܣܝܦ ܒܪܫܐ ܕܫܢܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ܀

ܓܐܝܘܣ ܕܝܢ ܒܪ ܐܟܠܝܦ ܫ̈ܢܝܢ .ܕ. ܘܩܡ ܡܢ ܒܬܪܗ
ܩܠܘܕܝܘܣ ܩܣܪ ܀ ܗܢܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܕܗ[ܘ]ܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܒܣܘܒܪ̈ܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܓܪܦܘܣ ܢܦܩ ܠܗ ܒܠܚܘܕ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒ̈ܗܘܗܝ. ܘܠܗܪܘܕܝܣ ܐܚܘܗܝ, ܒܓܒܗ
ܡܠܟܐ ܒܒܠܡܝܕܐ. ܗܢܘܢ [ܗܘ]ܐ [ܕܪ]ܘܦܝܢܐ ܕܐܡܒܪ
ܒܦܪܒܣܡܘ. ܘܐܓܪܦܘܣ ܠܢܝܫܗ ܕܒܡܘܬ ܐܚܘܗܝ,
[ܕܗܘܝܘ] ܗܢܝܢ ܦܩܕ ܒܣܦܛܠܐ. ܘ[ܐܡܪ] ܐܦ ܠܐܚܒܘܢ
ܒܐܦܐ. ܐܠܐ (ܠܐ)[2] ܐܡܪ ܗܢ ܒܐܝܢܘܬ[ܐ] ܕܐܠܗܐ.
ܐܠܐ ܒܚܝܠ ܐܕܒܪܗ ܠܗ ܕܢܐܐ ܕܒܐܝܢ[ܬܐ] ܘܒܚܝܒܘܗܝ,
ܒܠܐܟܐ ܕܒܪܝܐ. ܘܦܓܪܗ ܚ̈ܬܘܠܬܐ ܘܟܝܠ. [ܢܚܝܬܐ][3] ܕܝܢ
ܫ̈ܢܝܢ .ܢܕ. ܘܐܟܠܝܦ ܒܢ̈ܘܟܪ ܠܓܐܝܘܣ .ܕ. . ܘܒܢ̈ܘܟܪ
ܩܠܘܕܝܘܣ .ܝ. . ܡܠܟ ܕܝܢ ܬܠܬ ܫ̈ܢܝܢ ܒܪܘܡܐ *ܘܒܪܘܡ *9 r°.
ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܪܐ ܐܓܪܦܐ[4] ܛܠܝܐ ܙܥܘܪܐ. ܘܒܪܘܡܐ
ܗܘܬ ܐܚܬܗ ܠܗܪܘܕܝܣ ܐܚܘܗܝ, ܡܠܟܐ ܕܟܠܩܝܕܐ.
ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܝܢ ܠܦܠܝܟܣ ܗܓܡܘܢܐ. ܘܒܬܪ ܩܠܝܠ ܙܒܢ
ܐܦ ܗܘ ܗܪܘܕܝܣ ܡܠܟܐ ܕܟܠܩܝܕܐ. ܘܡܝܬ ܡܢ ܒܪܘܡܐ
ܬܪܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܒܪܚܘܡܝܗ̇ ܘܡܘܪܩܝܘܣ. ܘܡܢ ܒܪܘܡ
ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ. ܘܒܚܪܬܐ ܒܚܠܦ ܐܦ ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ
ܐܚܘܗܝ ܒܪܗ ܕܗܘܕܒܢܐ ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ. ܗܢܐ ܕܝܢ
ܘܠܐ ܒܕܘܟ ܐܟܠܝܦ ܠܐܓܪܦܘܣ ܕܝܢ ܢܦܩ ܩܠܘܕܝܘܣ

[1] Ms. "ܕܒܠ : ܐ", sine punctis post "ܕܒܠ". — [2] Deest in ms. — [3] Ms. ܢ[ܚ]ܐ. — [4] Post ܪ supra lineam additum est ܝ.

ܐܒܓܪ ܒܫܪ ܬܕܝ. ܒܪ ܡܢܗܘܢ ܗܘ ܘܒܫܢܬܗ. ܘܒܫܢܬܐ ܫܒܥ ܐܚܪܬܐ ܗܘ ܐܒܓܪ ܠܘܬ ܩܠܘܕܝܐ ܕܩܝܣܪܐ ܒܢܝܢ ܕܩܫܝܐ ܘܐܬܡܢܝܐ. ܒܪ ܬܠܬ ܫܢܝܢ ܕܡܠܟ ܢܩܡܬܐ ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ. ܘܒܪ ܐ[ܬ]ܦܝܣ ܠܗ ܫܒܪ ܘܩܒܠ ܪ̈ܫܝܡܘܗܝ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܐܡܪܝܢ ܕܝܢ ܬܫܒܚܬܐ ܕܦܓܪܢܝܘܣ ܐܝܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܗܘ̇ ܕܟܬܒ ܠܗ ܐܒܓܪ܀ ܐܕܝ ܕܝܢ ܫܠܝܚܐ ܒܪ ܬܠܡܝܕ ܠܐܬܪܐ ܕܐܘܪܗܝ، ܘܕܒܝܬ ܢܗܪ̈ܝܢ. ܘܒܢܐ ܥܕܬܐ ܗܝ ܕܒܢܝܐ ܒܐܘܪܗܝ، ܒܫܘܩܐ ܒܐܘܪܚ ܐܪܥ. ܒܝܘ̈ܡܬܗ ܕܐܓܝܘܣ ܩܠܘܕܝܐ. ܩܒܠ ܕܝܢ ܡܢ ܒܬܪܗ ܒܘܪܫܢܐ ܕܪܫܝܘܬ ܒܡܢܘܬܐ ܐܓܝ܀ ܘܐܦ ܐܒܓܪ ܡܢ ܒܬܪ ܐܕܝ ܫܠܝܚܐ ܒܢܐ ܐܦ ܗܘ[1] ܒܡܕܝܢܬܐ. ܘܩܒܠ ܡܠܟܘܬܐ ܒܪܗ. ܗܢܐ ܒܪ ܦܠܓ ܐܘܪܚ ܬܠܬ ܫܢܐ ܡܢ ܐܓܝ ܟܬܒ ܫܪ̈ܝܐ. ܕܢܣܒ ܠܗ ܫܐ̈ܪܐ ܐܝܟ ܕܠܐܒܘܗܝ، ܗܘ ܕܝܢ ܒܪ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗܕܬܐ ܘܫܠܛ ܠܗ. ܫܕܪ ܬܡܢ ܐܚܝܢ ܫܩܘܗܝ، ܘܒܡܕܝܢܬܐ ܚܠܬܐ ܗܘܬ ܐܫܬܠܚܗ. ܘܩܛܠܬ ܠܟܪ ܐܢܫܐ ܕܒܡܕܝܢܬܐ ܒܝܘܡ ܕܐܓܝ ܟܬܒ ܫܐ̈ܪܐ ܬܠܡܝܕܘܗܝ

*8 v°. ܕܐܕܝ، ܫܠܝܚܐ. *ܦܪܣ ܘܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܐܬܘܪ̈ܝܐ ܘܡܕ̈ܢܚܝܐ ܘܐܪ̈ܡܝܐ. ܘܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܒܝܬ ܓ̈ܘܡܝܐ: ܘܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܒܝܬ ܓܘܓ ܘܡܓܘܓ: ܘܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܣܚܪ̈ܝ، ܩܒܠ ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܟܗ̈ܢܘܬܐ܀ ܩܒܠ ܕܝܢ ܒܘܪܫܢܐ ܡܢ ܒܬܪܗ ܦܠܘܛ ܕܒܒܝܬ ܗܘܐ ܩܫܝܫܐ ܠܐܕܝ܀

ܒܫܢܬ ܫ̈ܒܥܝܢ ܗܘܬ ܪܕܘܦܝܐ ܗ̇ܘ ܕܒܠ ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܪܫܐ ܕܐܣ̈ܦܪܐ. ܘܩܒܠܘ ܫܘܒܠܐ ܕܐܣܦܣܝܢܘܬܐ ܒܝܕ ܛܝܛܘܣ ܒܪܗ܀ ܘܐܦ ܦܝܠܝܦܘܣ ܚܕ ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܠܐܒܪ̈ܘܢ ܢܦܠ. ܘܣܘܡܟܘܢ ܬܡܢ ܐܬܦܪܣ. ܘܡܣܩܘ ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܐܬܪ̈، ܦܪ̈ܘܣ ܫܬܩ܀ ܒܫܢܝ ܫ̈ܒܥܐ ܗܘܬ ܐܦ ܦܠܝܢ ܢܣܝܒܐ ܕܒܒ̈ܝܐ. ܘܒܝܬ ܗܠܝܢ ܐܬܪ̈ܘܢ ܡܢ ܢܗܘܕܝܐ ܐܦ ܢܣܘܒ ܐܫܡܗܝ، ܕܒܪ̈ ܘܠܫܪܬܐ ܒܠ ܪܫܝܗ ܒܡܫܠܐ ܐܬܒܣܝ ܘܒܝܬ. ܡܒܠܬ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܒܡܕܝܢܬܐ

[1] Vox supra lineam addita.

ܩܣ[ܛ]ܪ. ܢܓ. ܘܗܪܘܕܣ. ܐ. : ܒܗ ܡܠܟܘ. ܟܒ. ܕܩܠܐܘܦܛܪܐ. ܐܫܬܠܛܬ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܐܦ ܥܠ ܡܨܪ̈ܝܢ. ܘܐܬܩܛܠܬ ܩܠܐܘܦܛܪܐ ܘܒܛܠܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܦܛܠܡܝ̈ܐ ܀ ܗܪܘܕܣ ܕܝܢ ܡܢ[ܟ] ܕܝܗܘܕܝ. ܢܣܒ ܗܘܐ ܐܢܬܬܐ ܕܫܡܗ̇ ܕܘܣܝܬܐ. ܕܡ[ܢܗ̇] ܐܘܠܕ ܠܐܢܛܝܦܛܪܘܣ. ܘܒܪ ܐܫܠܝ ܐܦܩܗ̇ ܘܠܒܪܗ̇. [ܘ]ܢܣܒ ܠܡܪܝܡ ܒܪܬܗ ܕܗܘܪܩܢܘܣ[1] ܕܗܘܐ ܪܒ ܟܗ̈ܢܐ[2] . . .

. . . .

. . . . *ܒܫܢܬ ܒܪܝܫܐ ܓܝܪ ܒܗ *8 r°.

ܐܚܬܗ ܠܐܦܣܢܝܐ ܀ ܘܐܦ ܠܘܬ ܡܪܩ ܕܗܠܝܢ ܢܩܘܡ ܒܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܪܒܬܐ ܗܘܬ ܠܗ ܥܡ ܐܢܛܝܦܛܪܐ ܟܠܒܐ ܚܒܘܗܝ. ܡܛܠ ܕܒܪ ܢܨܒ ܗܘܐ ܠܗܘܪ[ܩ]ܢܐ ܩܛܠܗ ܗܘܐ ܠܗ̇. ܡܛܠ ܕܐܢܬܬܗ̇ ܗܘܬ ܒܪ[ܬ]ܗ ܕܐܢܛܝܦܛܪܐ ܟܠܒܐ ܕܦܛܪܢܐ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܪܟܐ ܥܠ[ܒܝ]ܗ ܡܛܠ ܕܐܬܬܚܝܒܬ ܒܪܬܗ. ܘܒܗ ܐܡܪ ܒܒܝܬܗ ܐܒܐ ܚܠܦܗ ܕܗܘܪܘܕܣ. ܘܗܠܝܢ ܠܒܢܝ̈ܘܗܝ ܡܛܠ ܢܟܠܐ ܕܒܠ ܢܘܚܝܢ ܒܕܒܕܒܝܢܐ. ܕܒܪ ܕܝܢ ܗܘ̇ ܗܘ[3] ܗܪܘܕܣ ܫܢ̈ܝܢ .ܠܕ. ܀ ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܝܢ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ، ܡܕܢ̈ܚܐ ܕܦܪܘܣ. ܡܢ ܒܬܪ ܚܙܘܗ ܕܡܪܢ̱ ܘܣܓܕܘ ܠܗ. ܠܝܥܩܘܒ ܕܡܬܩܪܐ ܕܐܚܘܗܝ، ܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ̱. ܦܪܫܘ ܕܢܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܝܥܩܘܒ ܕܡܬܩܪܐ ܐܚܘܗܝ، ܕܡܪܢ̱. ܗ̣ܘ[3] ܐܚܘܗܝ، ܒܪ ܝܘܣܦ ܐܚܘܗܝ، ܕܝܘܣܦ. ܡܢ ܐܢܬܬܗ ܩܕܡܝܬܐ ܘܣܒܬܐ. ܘܒܬܘܠܬܐ ܗܘܐ ܕܝܠܗ ܡܛܠ ܢܩܦܘܬܗ. ܠܗܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܟܢܦܐ ܕܗܝܟܠܐ ܫܕܐܘܗܝ، ܝܗܘܕܝ̈ܐ. ܘܡܢ ܐܢܫ، ܡܚܝܐ ܒܩܝܣܐ ܥܠܝܗ ܘܩܛܠܗ. ܡܢ ܒܪܫܐ ܓܝܪ ܕܐܚܘܗ ܒܢܝܬܐ ܗܘ̣ܐ. ܘܣܟܪܐ ܘܫܒܪܐ ܠܐ ܐܫܬܢܝ، ܐܦܠܐ [ܡ]ܕܡ ܕܐܬܐ ܒܗ ܢܦܫܐ ܀ ܐܫܬܠܡ ܕܝܢ ܒܡܘܬܗ̣ [ܘܫܢ̈ܬܐ]. ܐܝܟ ܫܘܕܥܗ ܕܦܪܘܣ ܕܠܘܬ

[1] Ms. ″ܘܗܘܪ (ܕ additum). — [2] Deest folium saltem unum, ad summum tria: hic enim et inter ff. 13 et 14 desunt simul ff. 4, ut e numeris syriacis qui in ms. stant patet. — [3] Ms. ܗܘ.

ܡܐܟܠܡܪ[ܝ]ܐ ܠܗܘܬ [ܗ]ܘ[ܪ]ܩܢܘܣ ܒܪ ܒܗ̈ܢܐ. ܠܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܕܝܢ ܡܠܟܘܬܗ ܡܪܘܕܐ ܡܛܠ ܒܡܣܟܐ ܘ[ܐܬ]ܐ . . ܒ ܒܥܝܠ ܡܢ ܐ. . ܗ. . . . ܀

7 v°. *ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܚܕ ܡܢ ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܐܪܣܛܘ[ܒ]ܘ[ܠ]ܘܣ ܡܢ ܪܘܡܝ ܐܬܦܠܛ. ܘܒܝܠܠ ܚܝܠܐ ܒܥܙ ܘܐܬܢܨܪ ܐܦ ܠܦܬܘ̈ܟܝ ܘܥܠ ܒܝܒܠܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܦܣܐܠܘܣ ܐܚܘܗܝ ܕܗܘܪܘܕܣ ܩܛܠܗ. ܘܠܗܘܪܩܢ[ܘ]ܣ ܒܪ ܒܗ̈ܢܐ ܕܓܪܘ[1] ܒܫܢܬܐ. ܕܟܢ ܕܝܢ ܥܣܝ. ܠܕ. ܀ ܒܪܕܡܐ ܠܗܢܐ [ܗ]ܘ[ܘ] ܪ̈ܒܘ ܒܗ̈ܢܐ ܐܝܟ ܕܒܝܬܡܘܣܐ ܡܢ ܒܬܪ ܦܘ[ܠ]ܚܐ ܕܡܢ ܒܒܠ. ܀ ܡܢܗ ܕܝܢ ܥܣܝܐ. ܬܦܠܓ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܡܕܡ ܐܘܕܥ ܕܢܐܬܠ. ܒܡܫܚܐ ܕܗܠܝܢ ܥ[ܩ̈]ܘܒܐ ܕܐܡܪ[ܢ] ܀

ܗܘܪܘܕܣ ܕܝܢ ܐܬܦܠܛ ܘܠܪܘܡܝ ܐܬܟܠܠ. ܘܩܪܒ ܠܐܓܘܣܛܘܣ ܩܣܪ. ܘܥܠ [ܗܠܝܢ] ܐܘܕܥܗ. ܘܩܒܠܗ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗ[ܘ]ܕܝܐ. ܩܛܠ [ܕܝܢ ܒܢ̈ܝ]ܗ ܬܠܬܐ[2] ܥܠ [ܩܛܪܓ] ܘܫܕܪܗ. ܘܦܩܕ ܠܒ̈ܢܝ ܚܝ[ܠܐ] ܕܢܕܪܘܢܝܗ. ܦܘܡܦܣ ܕܝܢ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܡܚܐ ܫܢܝܐ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܘܟܒܫ ܡܕܝܢܬܐ [ܒܝܘܡ] ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܘܒܢܘ̈ܗܝ. ܘܕܒܪܗ ܒܪ ܐܣܝܪ. ܘܐ[ܫܠܡ ܠܡ]ܠܟܘܬܐ ܠܗܘܪܘܕܣ.

ܒܫܢܬ. ܪܒܗ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܝ[ܘܢ̈ܝ]ܐ ܕܐܬܝܬܝܗ̇ ܕܩܠܐܘܦܛܪܐ. ܟܘ. ܘܕܐܓܘܣܛܘܣ ܩܣܪ. ܝ.. ܐܟܠܝܢ ܥܠ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܡܢ ܒܒ̈ܠܝܐ ܡܕܟܝܐ ܗܘܪܘܕܣ ܕܐܬܝܗ̇ܘ ܡܢ ܐܡܐ ܐܕܘܡܝܐ. ܒܪܝܐ ܕܝܢ ܡܢ ܐܒܐ. ܘܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ. ܠܐ ܢܥܢܕ ܪܫܐ [ܡܢ] ܝܗܘܕܐ ܒܪܕܡܐ ܕܢܐܬܐ ܗ̇ܘ ܕܝܠܗ[3] ܗܝ ܪܝܫܢܘܬܐ. ܕܠܗ ܢܣܟܘܢ ܥܡܡ̈ܐ ܀ ܒܗ ܐܬܬ ܕܝܢ ܗܘܪܘܕܣ [ܡ]ܠܟܘ[ܬ]ܐ. ܒܪܘܚܢܘܬܐ ܓܠܝܬܐ ܘܒܒܗܝܪܘܬܐ ܡܕܒܪ ܗܘܐ. ܘܒܟܢܘܫܝܐ ܕܟܗ̈ܢܘܬܐ ܘܒܬܘܩܢܐ ܗܕܝܪܐ ܠܟܠܗ ܐܬܪ[ܐ] ܕܐܘܪܫܠܡ ܙܒܢܬ ܀

ܒܫܢܬ. ܪܦܐ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܕ[ܝܘ̈ܢ]ܝܐ ܕܐܬܝܬܝܗ̇ ܕܐܓܘܣܛܘܣ

[1] Ms. ܕܓܪܘ. — [2] Ms. ܣܒ̈ܐ. — [3] Ms. ܥܡ ܕܝܠܗ.

ܦܘܡܦܝܘܣ [ܒܗ ܫܢ]ܬܐ [ܕܪ̈ܘܡܝܐ] ܠܐܬܪܐ ܘܐܘܕܥܘܗܝ، ܕܟܝܬ ܗܘܪ[ܩܢܘܣ] ܥܠ ܗܠܝܢ. ܘܡܫܝܚ[ܝܐ] ܫܦܝܠܐܝܬ ܐܬܐ ܠܝܗܘܕ ܘܐܬܩܪܒ ܥܡ ܐܪܝܣܛܘܒܘܠ[ܘ]ܣ ܘ ... ܘܗܦܟܘ ܫܘܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ .... ܘܥܫܝܒ ܒܝܬ ܩܪܘܒ ܩܘ̈ܪܒܝܢ. ܘܠܗ [ܕܝܢ] ܠܐܪܝܣܛܘܒ[ܘܠ]ܘ[ܣ ܟܕ] ܚܙܐ [ܕܝܢ] ܪܝܫܢܘܬܐ ܘܪܒܘܬ[1] ܟ[ܘܡܪܘܬܐ ܘܟܕ] ܦܩܕ ܥܡܪ̈ܐ ܠ[ܗ]ܘܡܢ[ܐ]. ܘܐܫܬܠܡ ܪܫܘܬ [ܟܗ]ܢܘܬ[ܐ ܘ]ܡ[ܠܟ]ܘܬ[ܐ] ܠ[ܗ]ܘܪܩܢܘܣ ܐܚܘܗܝ. ܘܠܟܪ̈ܟܐ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܟܠ ܗ[ܢܝܢ] ܫܩܠ ܦܘܡܦܝܘܣ ܟܕ ܐܬܐ ܠܐܘܪ̈ܫܠܡ. ܘܫ[ܒ]ܩܢ ܡܦ[ܠܚ] ܫܠܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ. ܒܗ ܐ.. ܪ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܦܘܡܦܝܘܣ ܘܫ .....ܘ [....] ܡܦܩܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕ[ܡܕܝܢ]ܬܐ ܗܝ ܡܢ[ܗ] ܦܘܠܚܢܐ ܕܝܢ ܟܟܠ ܘܡܕܝܢܬܐ ܠ[ܗ]ܘ[ܢ]ܫܐ ܀ ܒܫܢܬ ܕܝܢ ܕܚܕ ܐܪ[ܝܣܛܘܒܘܠܘܣ] ܘܒܢܝ̈ܗܝ ܦܠܓܝ[ܢ ܗܘܘ] ܒܗ ܒܦܘܠܚܢܐ ܠܪܘܡܝܐ: ܐ[ܠܟܣܢܕܪܘܣ] ܒܪܗ ܡܪܕܘ ܕܝܢ ܒܗ [ܕܐܪ]ܝܣܛܘܒܘܠܘܣ. ܒܪܡ ܘܐܬܐ ܠܝܗܘܕ. ܘܒܥܫ ܫܠܐ. ܘܒܬܪ ܩܠܝ[ܠ] ܬܘܒ ܒܪܡ ܐܦ ܗܘ ܐܪܝܣܛܘܒܘܠܘܣ ܘܐܬܬܒܥܬ [.... ܘ]ܬ[ܘ]ܒ ܚܙܘ. ܘܡܢ ܚܕ ܩܪ̈ܒܐ ܐܬܬܚܝܕܘ[2] ܕܬܪ̈ܬܝܢ [ܘܠܒ]ܢ[ܘ]ܗܝ ܐܬܚܒܫܘ.[3] ܘܒܬܪ ܟܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܘܦܣܩ ܀ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ [ܕ]ܝܢ [ܫܠ]ܝܛܐܝܬ [ܫܠܛ ܪ]ܒܘܬ [ܟܗܢ]ܘܬܗ ܕܗܘܪܩܢܘܣ ܡܬܬܒܥܬ [ܗܘ]ܐ. ܘܐܦ ܠ[ܟ̈ܗ]ܢܐ ܡܩܦܠܐܬܐ ܒܒܝܪ ܡܩܪܒܐ. ܘܩܛܠ ܒܗ ܐܦ ܗܠ[ܝܢ] ܐܦܛܪܘ[ܦܐ] ܕܗ[ܠ]ܝܢ ܫܘܪ ܐܦܝܣܩܘܦ. ܒܗ [ܫܢܬ] ܒܪܒܘܬ [ܟܗ]ܢܘܬܐ ܗܘܪܩܢܘܣ. ܘܟܢܫܐ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ[4] ܠ[ܟܒܝܪ ܗܘܪܩܢܘܣ] ܒܓܠܠܐ [ܐ]ܝܟ. ܠܦܐܠܘܣ ܕܝܢ ܒܒܗܪܗ ܗܘ [ܫܠ]ܛܐ ܒܐܘܪ]ܫܠܡ. ܐܟܚܕ ܗܘ ܕܗܘܪܩܢܘܣ ܐܬܝܗ ܗܘܬ ܕܡ ܒܪ̈ܟܒܐ. ܘܐܘܬܘ[ܗܝ] ܗܘܐ ܠܒܪܐ ܠܒܝܪ ܫܠܐ ܘܪ̈ܝܫܢܐ .. ܐܢ .. ܒܐܬܪܐ .. ܗ... ܠ ܗܘܐ. ܘܒܠ ܗܕܐ ܐ[ܦ] ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ[5] ܒܠܚܘܕܘܗܝ [ܘ]ܦܣܩ[ܘ]

[1] Vox quam legere non possum in marg. scripta est. — [2] Littera ܘ supra lineam scripta est. — [3] Ms. ܘܪ". — [4] Ms. "ܐܢܛܘܦܛ. — [5] Ms. ܡܪ".

ܘܫܡܫ ܠܟܗܢܘܬܐ ܕܝܠܗ ܒܟܠ. [ܩܛܠ] ܕܝܢ ܠܐܢܘܣܝܘܣ
ܐܢܛܝܟܝܘܣ. ܘܠܐܣܛܪܓܐ ܐܦܪ. [ܒܪ ܕ]ܝܢ ܐܡܠܟ ܫܢܬܐ
ܬܪܬܝܢ ܒܡܠܟ[ܘܬ]ܗ ܕܟܠܗ. ܘܐܡܠܟܘ[ܢ ܐ]ܠܟܣܢܕܪܘܣ.
ܘܚܒܪ ܐܦ ܗܘ ܕܟܒܫ [ܩܛܝܠ] ܟܪܘܙܐ. ܘܠ[ܒܬܪ ܗ]ܠܝܢ
ܒܐܘܪܫܠܡ ܕ[ܐ]ܒܘܗܝ: ܘܠܩܣܪܝܐ ܡܢ ܒ[ܬ]ܪ ܚܠܦܗ
ܩܛܠ ܘܐܘܒܕ. ܘܒܪ ܐܡܠܟ ܫܢܝܢ .ܒ. ܫܒܩܘ
[ܠܡܠܟܘ]ܬܗ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܢܛܘܢܝܗ. ܗܝ ܕܦܠܓܘ ܕܝܠܗ
[ܗܘܬ] ܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܒܪ ܗܕܐ ܕܒܢܬ ܫܢܝܢ .ܟ..
[ܫܒܩܬ] ܠܟܢ ܬܪܝܢ. ܗܪܩܠܝܣ ܘܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ.
[ܘܒܬܪ]ܗ ܪܒ ܒܗܢܐ ܠܗܪܩܠܝܣ.
ܒܫܢܬ ܕ[ܝܢ] ܗܠܝܢ [ܒܪ ܐ]ܡܠܟ ܕܩܠܘܕܝܘܣ ܫܢܝܢ .ܕ..
ܩܡ ܡܢ ܒܬܪܗ [ܐܘܪܠܝܐ]ܢܘܣ ܐܘܪܠܝܢܘܣ ܫܢܝܢ .ܘ..
ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܩܡ [ܦܪܘܒܘ]ܣ ܫܢܝܐ .ܘ.. ܘܡܢ ܒܬܪܗ
ܦܠܝܦܘܣ ܫܢܝܢ .ܒ.. [ܗܘܘ ܒܝܘܡ]ܬܗ ܕܩܠܝܕܘܬܗܘܢ ܀
ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܐܝܟܘܢ [ܕܐܬܐ ܘܐܬܩܪܝ]܀
ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ ܕܝܢ ܪܒܐ ܗܘܐ [ܕܢܘܗܪܐ ܪܒܐ. ܘܩܛܠ]
ܗܕܐ ܒܟܬܒܐ ܠܬܠܬܝܢ ܐܬܠܐ. ܟܢܘܢ [ܚܘܪ ܢܩܦ]
ܠܗ]ܪܩܠܝܣ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܝܢ ܠܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ[1]. [ܒܬܪ ܕܝܢ
ܕܠܘܩܝܐ][2] ܦܝܠܣܘܦܐ. (ܫܢܬ)[3] ܗܘܬ ܕܢܘܗܪܐ ܪܒܐ
[ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ. ܗܪܩܠܝ]ܣ ܕܝܢ ܪܒ ܒܗܢܐ. ܘܒ. . . .
. . . . ܝܢ. ܒܒ. ܒܢܬ . . . .
. . . . ܐ. . . . . ܟܪܝܐ. . .
. . . .[4] . . . . . .
[ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ]. . . . .
*7 r°. *ܒܠܚܘܕ [ܠܗܪܩܠܝܣ ܕܦܠܘܪܘܣ]. ܠܘܬ ܒܪܒܝܐ ܘܢܦܩܘ
ܣܠܩ ܐܦ [ܘܦܘܪܦܘܪܒܘ]ܣ. ܚܠܦ ܫܠܝܚܘܬܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܟܠܗܝܢ
ܘܒܬܪ ܠܘܬ ܐ[ܘ]ܪܓܐ ܫܠܝܚܐ [ܕ]ܒܪܒܪ[ܝ]ܐ. ܘܟܒܫ
ܬܠܬܝܢ. . . ܢ. .ܒ. . ܐ.ܢܠ. ܠܐܢܫܐ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢܗܘܢ
ܐܝܟ ܗ[ܘ]ܐ. [ܘܒܪ ܚܝܡ ܕܡܘܟܐ] ܒܢܝܢܗܘܢ ܠܟܠ ܕܝܢ ܕܐܬܐ

[1] Ms. (spatio deficiente) ܒܒܝܐ″. — [2] E Mich., p. 38, suppl. — [3] Deest in ms. — [4] Desunt versus circ. 4.

ܕܐܬܦܢܝ[ܬܗܘܢ ܐ]ܦܝܦܪܟܝܣܘܣ ܘܕ[ܢܝܚ]ܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܠܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܦܛܪ[ܝܪ ܀]

ܒܫܢܬ . ܫܥܗ . ܐ[ܬܡ]ܠܟ ܕܝܣܩܘܪܘܣ ܒܪ ܕܝܣܩܘܪܘܣ ܘܫ[ܠ]ܛܗ ܠ[ܐ]ܠܟܣܢܕܪܘܣ [ܘ]ܒܟܪ ܥܒܕܐ ܒܗ ܢܨܝܚܬ. ܘܫܢܝܢ ܢ[ܬܚ] ܒ . . ܕܫܠܡܗ ܀

ܒܫܢܬ . ܫܥܛ . ܐܡܠܟ ܐܢܛܝܡܘܣ ܒܪ ܐ[ܠܟܣܢܕܪܘܣ.] ܘܛܪܕܗ ܠܗ ܒܪ ܫܠܡܗ ܒܡܠܟܐ [ܐܫܪ]ܗ ܠܝܘܢܬܢ ܘܩܛܠܗ. [ܕܒܪ] ܕܝܢ ܫܢܝܢ . ܝܛ . . ܩܡ ܕܝܢ ܡܩܒܝܐ ܒܪܬܗ ܒܗ[ܢܘܬܐ] ܘܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܚܠܦ ܐܚܘܗܝ. ܛܪܕܘܗ ܕܝܢ [ܩܛܠܘܗ] ܠܐܢܛܝܡܘܣ ܘܡܛܪ ܬܚܘܬܗ ܒܪ ܐܡܠܟ ܫܢܝܢ . ܝܛ .[܀]

ܒܫܢܬ] . ܫܦܕ . ܐܡܠܟ ܐ[ܢ]ܛܝܡܘܣ ܒܪ [ܕ]ܡܛܪܝܘܣ[1] ܐ[ܚܘ]ܗ[ܝ ܕܕܡܛܪܝܘܣ .] ܘܫܕܪ ܠܝܘܢܬܢܘܣ ܘܠܫܡܥܘܢ ܦܛ[ܪ]ܐܐ ܥܠ ܡܩܒܝܐ. ܩ[ܪܐ] ܕܝܢ ܠܝܘܢܬܢ ܒܪܗ ܕܐܬ[ܦܩ]ܪ ܗܘܪܩܢܘܣ ܥܡ [ܐܚܘܗܝ][2] ܘܫܪܘ ܠ[ܦ]ܘܠܡ ܒܠܕܒܒܝܗܘܢ. ܘܢܦܩ ܢܘܦܪ ܥܠ] ܡܦ[ܪ]ܝܫܘܣ ܘܐܪܡܝܘ ܒܪܗ [ܡ]ܛܠ ܦܛܪܐܐ . . .] ܘܪܕܦ ܠܗ ܘܠܟܠܗ ܫܠܡܗ ܀

ܩܡ ܗܒܠ [ܡܩܒܝܐ ܥܡ] ܒܢܘܗܝ ܒܡ . . ܡܟܐ [ܘ]ܐܬܒܬܒܘ . . . . ܗܘܘ ܥܡ ܐܢ[ܛܝܘ]ܟܝܐ. ܘܫܪܘ [ܠܡܟܐ ܕܗܪܘܕܝܐ] ܡܢ ܦܘܠܡܘܣ[ܐ] ܕܡܬܦܪ[ܢܣ]ܐ . . . . ܐ ܐ[ܦܬ]ܒܡܕܘ ܗ[ܘ]ܘ . . . . ܗ]ܘܐ ܘܥܡܪ [. . . . .] ܦܛܠܡܐܘܣ ܒܪ][3] ܫܡܥܘܢ . . . .[4] . . . .

. . . .

. . . .]* ܗ]ܘܐ ܕܝܢ [ܫܠܡܘܢ]ܝ ܒܪܫܘܬܐ ܕ[ܒܠ *6 v°.
ܡܠܟܐ ܘܒܪܘܬܗ [ܒܡܘܬܐ ܢܦܫ ܒܪܗ. ܘ]ܒܪ ܡܠܟ ܫܢܝܢ . ܠܒ. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܢܦܩ ܡܢ] ܫܒܐ. ܘܒܪܗ ܦܛ[ܪ]ܝܐ ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ ܕܡܠܦܐ ܘܩܛܪ ܬܚܘܬܗ ܕܡܠܟ[ܘ]ܬܐ. ܡܢ ܒܬ[ܪ ܫܢܝܢ ܐܪ]ܒܥܡܐܐ ܘܡܩܒܝܢ

[1] Ms. "ܐ ܒܫ "ܦܩܛ[ܪ]. — [2] E I M., XVI, 2, suppl. — [3] E I M., XVI, 11, supp — [4] Desunt versus circ. 4.

ܘܐܬܒܣܡܘ[ܢ] ܠܗܘܢ ܟܪ[ܝ̈ܗ]ܐ ܕܚܠܝܐ ܐܝܠܝܢ ܕܢܦܠܝܢ
ܒܡܟܘ[ܣܐ]. ܘܗܘܐ ܡܠܠܘܗܝ ܢܝܚܐ. ܘܐܬܒܣܡܘ
ܘܐܬܒܪܟܘ ܒܡܘܗ̈ܒܐ ܘܡܫܒ̈ܚܢܘܬܐ. ܘܦ[ܠܚ]ܘ ܫܠܡܘܬܐ.
ܘܚܠܦܗ[1] ܠܒܠܐ.

ܘܒܬܪ ܕܐܬܒ[ܪ].. [2] ܡܦܬܚܬܐ ܫܠܦ ܒܝܕܗ ܘܢܒܥܘܬܐ
ܥܒܕ ܬܠܬ ܒܦ[ܬ]ܚܬܐ [ܕ]ܡܐܟܐ ܘܐ[ܪ]ܥܝܗ ܘܬܡܢܐ: ܟܕ
ܦܩܕ ܠܡܫܬܐ ܐܝܟ ܫܠܝܚܘ. ܪܒ ܫܠܝܐ ܠܝܗ[ܘ]ܕ[ܝ]ܐ
ܡܫܡܥ ܒܢܘ. ܘܦܩܕ ܠܒܢܘܗܝ. ܘܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܠܡܬܒܬܒܘ
ܫܠܦ ܡܢܝܐ [ܡܕܝܢܬܐ].

ܘܡܢ [ܦܘܠ]ܚ[ܢ]ܐ ܪܒܐ ܟܠ ܒܢܝܗ. ܘܐܬܒܪܟ ܘܦܬܚ
ܠܬܠܡܝܕܐ. ܘܐܡܪ ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܐ. ܘܫܪܝ ܠܫܠܡܘܬܐ
ܕܐܬܦܠܚܘ. ܘܗ[ܘ]ܐ ܡܢܝܐ ܒܒܘܪܟܗ. ܘܐܬܒܪܟܘ
ܠܐ[ܪ]ܦܐ[3] ܕܒܒ[ܪ]ܟܗ. ܘܟܠ ܠܐܘܪܫܠܡ ܡܕܝܢܬܐ
ܡ[ܕܝܢ]ܬܐ [ܘ]ܕܒܩܗ ܡܢ ܦܠܚܐ[ܘ]ܬܐ ܕܒܢ̈ܝܐ
ܘܡܫܝܚܗ[،] ܠܡܠܟܘܬܐ.] ܒܫܝܢܐ. ܡܟܝܟ. ܒܗ ܒܝܬܐ
ܒܒܗ. [ܕܒܢܘ ܒܒܝܬ]4 ܠܐܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܡܬܒܬ[ܐ
ܬ]ܒܢܝܐ. . . . . ܘܒ. . ܐ. . . . .
. . . .[5]. . . . .
. . . . [ܥܒܪ ܠܒܪܝܗܘܢ ܘܠܐܠܗܘܬܗܘܢ

*6 r°. ܠܐܪܒܥܐ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ[6] ܕܬܪ̈ܬ[ܝܢ] ܘܒ[ܬ]ܪ̈ܝܢ. ܘ[ܥܒܪ ܟܠ
ܡܫܠܡܬ ܘܡܒܥܒܗ :·:][7]

ܒ[ܦ]ܬܢ. ܡܢܟ. ܕܒ[ܝܬ ܩܕܝܫܐ] ܫܢܬ. ܠ. ܕܕܝܢܦܘܪܝܣ ܫܡܘܬܐ
ܐܬܦܠܓ][8] ܘܫ[ܡ]ܥ[9] ܬܘܒ ܐܬܒܥܒ :·: ܘ. . . . .
. . . . ܘ[ܦܬ]ܚ ܐܬܒܥܝ[ܢ] ܠܒܢܝܐܬ ܟܠ . . . .
. . ܟܠ ܬܫܒܚܬܐ ܘܠܟܠ ܪܒ ܕܡܬܦ[ܪ]ܣܐ ܗܘܐ. . . .
ܗܘܐ. ܘܒܝܐ. . . . ܠܒܢܘܗ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܢ. . . . . :·:
ܒܫܢܬ. ܗܘ. [ܐܠܟܣܢ]ܕܪܘܣ ܒܪ ܦܝܠܝܦܘܣ ܡܩܕܘܢܝܐ

[1] Sic, ut videtur; litterae ܡܚܘ pene certae sunt. Exspectes ܚܝܠܗ. — [2] [ܫܒܚ]″ reliquiae litterarum vix admittunt. — [3] E I M., III, 4, suppl. — [4] E I M., IV, 52, suppl. — [5] Desunt versus circ. 7. — [6] E I M., IX, 1, suppl. — [7] E I M., IX, 2, suppl. — [8] Spatium vix sufficit : excidit fortasse una vox. — [9] E I M., IX, 36, supplevi.

ܒܬܪ ܕܝܢ ܣܠܘܩܘܣ ܐܡܠܟ ܐܢܛܝܘܟܘܣ [ܦܝܠܘܦܛ]ܪ. ܢܛ.
ܐܢܛܝܘܟܘܣ (ܐܠܗܐ)[1]. ܢܗ. ܣܠܘܩܘܣ ܩܠܝܢܝܩܘܣ. ܟ.
ܣܠܘܩܘܣ ܩܪܢܘܣ. ܓ. ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܪܒܐ. ܠܘ. ܒܝܘܡ̈ܘܗܝ
ܒܟܫܘ ܪ̈ܗܘܡܝ[ܐ] ܠܐܢܛܝܘܟܘܣ ܕܡܘܪܕ. ܘܫܠܡ ܚܙܘܐ
ܕܕܢܝܐܝܠ ܕܥܠ ܡ̈ܠܟܐ ܕܓܪܒܝܐ ܘܕܬܝܡܢܐ ܀
ܣܠܘܩܘܣ ܦܝܠܘܦܛܪ. ܝܒ. ܘܒܫܢܬ ܚܕܐ ܡܢܝܐ ܠܫܒܘܥܬܐ
ܕܢܝܐ ܕܕܢܝܐܝܠ. ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܐܦܝܦܢܣ ܀ ܗܢܐ ܒܪ ܐܚܘܗ̇
ܡ̈ܠܟܘܬܐ ܒܫܢܬ. ܩܠܗ.: ܒܫܢܬ. ܩܡܓ. ܐܬܚܒܫ ܐܢܘܢ
ܕܐܦ ܐܡܪܝܢ ܥܠ ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܘܡܛܘܪ ܘܐܚܝܕܗ̇
ܠܡܨܪܝܢ. ܘܡܚ[ܪܒܗ̇] ܒܚܝܘܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܐܬܐ ܐܦ ܥܠ
ܐܘܪܫܠܡ ܘܚܪܒܗ̇. ܘܥܒܕ ܒܗ̇ ܩܛܠܐ ܪܒܐ. ܘܢܣܒ
[ܡܢܗ̇] ܒܝܬܐ ܘܡ̈ܐܢܝ ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܘܦܩܕ ܠܥ̈ܡܐ ܚܠܦ. ܠܡܚܪܒܘ ܠܒܠܗ̇ ܢܡܘܣ. ܒܗ ܗܘ
ܦܘܩܕܢܐ ܕܥܠ ܕܠܐ ܢܓܙܪܘܢ ܠܡܬܪܫܡܘ ܡܢ ܢܡܘܣܐ:
ܘܠܡܚܠܘ [ܫ̈ܒܬܐ][2] ܘܠܡܫܬܡܫܘ ܒܟܠ ܦܠܚܘܬܐ
ܢܟܪܝܬ.
ܒܫܢܬ [ܩܡܗ ܘܐܪܒܥܝܢ][3] ܘܣܡܘ ܒܟܘܢ ܒܡܥܒܕܢܘܬܐ
[ܒܗ ܦܠܚܘܬܐ ܕܡܘܪܒ]ܐ[3] ܥ[ܠ] ܡܕܒܚܐ. ܘܒܢܘ
ܥܠ̈ܬܐ [ܚ̈ܕܘܗܝ ....] ܐܠܝܫܪ ܗܟܢܐ[4]
.... [ܘܥܒܕ ܐܬܘ] * ܦܠܚ̈ܘܗܝ ܕܡ̈ܠܟܐ: *5 v°.
ܗ̇ܢܘܢ [ܕܐ]ܠܝܨܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܡܦܠܚܘܬܐ ܠܡܘܪܟܒ.
ܒܢܝܘ ܠܒܠܗ ܒܒܟܐ ܘܣܘܣ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡ̈ܠܟܐ.
ܘܡܚܝܕܐ ܩ̇ܪܒ ܚܕ ܡܢ ܐܚ̈ܝ[ܗ] ܐܬܬܪܐ ܠܘܬ ܚܠܬܐ
ܕܢܥܒܠܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡ̈ܠܟܐ. ܘܚܒ ܒܢܐ ܡܬܝܬܐ
ܐܬܡܪܡܪ. ܘܩܛܠ ܒܡܕܒܚܐ ܦ[ܠ]ܚܢܘܗ. ܘܩܛܠ ܘܣܠܩܠܗ
ܥܠ ܚܠܬܐ. ܘܐܦ ܠܗ ܠܪܒܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܗ̇ܘ ܕܐܠܨ ܗܘܐ
ܗܘܐ ܠܡܕܒܚܘ ܡܛܠܬܗ. ܘܩ̇ܪܐ ܒܩܠܐ ܪܒܐ
ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܐܡܪ. ܟܠ ܡܢ ܕܡܬܛܢܐ ܒܢܡܘܣܐ
ܕܐܠܗ̈ܬܐ ܢܐܬܐ ܒܬ[ܪ]ܝ. ܘܥܪܩ ܗ̣ܘ ܘܒܢܘ̈ܗܝ ܠܛܘܪܐ.

[1] Deest in ms. — [2] E I Mach., I, 45 (48), suppl. — [3] E I M., I, 54 (57), suppl. — [4] Desunt versus circ. 7.

ܠܗ: ܕܗܘ ܐܪܝܕܘܣ¹ ܐܚܘܗܝ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܠܡܩܕܘܢܝܐ܀ ܐܢܛܝܓܢܘܣ ܕܡܬܩܪܐ ܐܦ ܗܘ² ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܕܡܛܝܪܘܣ ܠܐܣܝܐ܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܒܪ ܐܪܢܒܐ ܠܡܨܪܝܢ܀ ܣܠܘܩܘܣ ܢܝܩܛܘܪ ܠܣܘܪܝܐ܀

(ܦܛܠܡܐܘܣ ܐܡܒܠܝܢ. ܟ. .)³ ܘܡܢ ܒܬܪܗ ܡܠܟܘ ܬ̈ܠܬܐ ܦܛܠܡܐ̈ܘܣ. ܢܐ. ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܗܠܝܢ܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܕܠܦܘܣ. ܠܚ. ܗܢܐ ܕܒܫܢܬܐ ܫܒܥܣܪܬܐ ܕܝܠܗ ܒܫܘܠܛܢܗ ܫܒܥܝܢ ܘܬܪܝܢ ܡ̈ܦܫܩܢܐ ܠܟܬ̈ܒܐ ܐܠܗ̈ܝܐ⁴ ܕܕܐܬܝܗܒ ܦܫܩܘ܀ ܒܝܘ̈ܡܘܗܝ ܕܗܢܐ ܗܘܐ ܒܪ ܐܣܝܪܐ܀

ܒܬܪ(ܗ)⁵ ܦܛܠܡܐܘܣ ܐܘܪܓܛܣ. ܟܗ. ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܘܦܛܘܪ. ܝܙ. ܦܛܠܡܐܘܣ ܐܦܝܦܢܝܣ. ܟܕ. ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܘܡܛܘܪ. ܠܗ. ܥܠ ܗܢܐ ܐܬܒܥܝ ܐܢܛܝܟܘܣ ܘܒܙܗ ܠܡܨܪܝܢ. ܥܡܟ. (ܒܬܪ ܫܢܬܐ ܕܐܝܬܝܠ.)³ ܦܛܠܡܐܘܣ ܐܘܪܓܛܣ. ܟܛ. ܦܛܠܡܐܘܣ ܣܘܛܪ. ܝܚ. ܦܛܠܡܐܘܣ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ .ܝ. ܦܛܠܡܐܘܣ ܗܘ ܕܓܝܣ .ܠ. ܦܛܠܡܐܘܣ ܕܢܘܣܘܣ .ܠ. ܘܩܠܐܘ[ܦ]ܛܪܐ. ܟܒ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ. ܕܟܒ. ܡܚ[ܬ] ܢܝ [ܐܓܘܣܛ]ܘܣ ܐܬܩܛܠܬ: ܘܐܫܬܠܛܬ ܗܝܕܝܢ ܡܨܪܝܢ

*5 r°. ܠܐܝܕܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ܀ ܟܠܗܝܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ .ܪܦܛ.

ܥܠ ܒܒܠܘܢܝܐ ܕܝܢ ܘܦܘܪܣܝܐ ܐܡܠܟܘ ܗܘܐ ܣܠܘܩܘܣ ܢܝܩܛܘܪ ܫ̈ܢܝܐ. ܠܒ. .⁶ ܘܡܢ ܫܢܬܐ ܡܕܒܚܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܫܪܝ، ܒܫܢܬܐ ܗܢܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܗܢܐ ܕܝܘܡܢܐ ܡܬܚܫܒ. ܡܢ ܒܬܪ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܫܢܝܢ (.ܝܒ.)⁷.

ܘܡܠܟ .ܝܛ. ܐܢܛܝܟܘܣ ܐܚܘܗܝ.

ܘܡܠܟ .ܡܐ. ܕܗ̈ܘܢܝܐ ܡܢ ܬܠܬܐ ܒܐܚܘܗܝ⁸܀

¹ Ms. ܐܪܝܕܘܣ". — ² Ms. ܘܗ. — ³ Desunt in ms. — ⁴ Puncta plur. desunt. — ⁵ Ms. ܒܬܪ. — ⁶ In marg.: [ܘ]ܗܝ ܠܬܠܬܐ ܕܒܟܠܗ ܡܢܐ[ܝ]ܘܬܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܠܣܘ[ܦ]ܐ ܡܢ ܡܣܩܐ ....] ܕܡܠܟܘܬ[ܗ] ܘܫܪ[ܝܘ]ܬܐ ܗ[ܘ] ܕܗܘܐ] ܒܫܢܬ .ܕ. ܕܝܘܢܝܐ ܒܪ ܘܡܠܟܘ[ܬܐ] ܠܟܝܢܬ[ܐ] ܥܣܩܘ ܕܗܘܐ ܠܗ ܕܐܡܪܢ ܒܡܪ̈ܩܘܬܐ ܘܡܫܝܚܐ ܗܘܝܢ ܡܢܐ. ܐܝܟ. — ⁷ Deest in ms. — ⁸ Ms. "ܕܗ"ܠܐ" ܡܢ ܡܢ. ܡܚ..

ܫܢܝܗ̇ ܗܘ̇ ܕܫܪܒܬܗ ܕܢܚܬ ܠܐܬܪܐ ܕܡܨܪܝܢ ܡܛܠ ܕܒܝܐ ܕܐܬܬܘܢ ܠܒܪܕܝܗ ܒܡܪܟܐ ܕܠܡܩܒܠ ܡܪ̈ܝܢܐ ܘܠܡܩܒܠ ܐܪܦܟܫܕ ܀ ܒܗܢܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܗ̇ܘܢ ܘܫ̈ܢܝܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܐܠܝܐܩܝܡ ܒܪ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܪܝܡ ܀

ܒܬܪ ܕܝܢ ܐܚܫܝܪܫ ܗܘ̇ ܕܐܡܠܟ . ܟ . ܫ̈ܢܝܢ ܗܘܝܐ ܕܒܫܢܬ ܘ . ܕܠܗ ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܕܫܒܥܐ . ܐܡܠܟ ܐܪܛܚܫܫܬ ܢ̈ܘܚܐ . ܘ . . ܒܬܪܗ ܐܪܛܚܫܫܬ ܐܚܪܢܐ . ܡܟܐ . ܘܒܫܢܬ . ܟ . ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܕܫܒܥܐ ܀

ܐܪܛܚܫ[ܫ]ܫ[ܬ][1] *ܫ̈ܢܝܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܀ ܣܘܓܕܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܐ ܫܒܥܐ ܀ * 4 v°.

ܕܪܝܘܫ ܢܘܬܘܣ ܫ̈ܢܝܐ . ܝܛ . ܀ ܐܪܛܚܫܫܬ[2] ܕܡܬܩܪܐ ܗܘܐ ܐܚܫܝܪܫ . ܡ . ܗܢܐ ܕܒܝܘܡܘܗܝ ܗܘܬ ܐܣܬܝܪ ܒܪܬ ܐܒܝܚܝܠ[3] ܕܗܝ ܡܫܒܠܐ ܕܒܝܫܘܬ. ܕܐܫܬܡܥܬ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܒܥܠܗ ܢܣܒܢܐ ܀

ܐܘܟܘܣ ܐܪܛܚܫܫ[ܬ] . ܟܐ . ܦܪܘܣ ܒܪ ܐܘܟܘܣ . ܕ . . ܕܪܝܘܫ ܒܪ ܐܪܫܡ (. ܘ .)[4]. ܒܫܢܬ ܫܬ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܩܕܘܢܝܐ. ܚܒܛ ܡܪܟܐ ܠܗܝܢ ܗܢܐ ܕܪܝܘܫ ܒܡܠܝܘܬܐ ܘܡܛܠܗ. ܘܐܚܕ ܡܠܟܘܬܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܘܕܡ̈ܕܝܐ. ܘܫܠܛ ܫܘܐ ܕܕܢܝܐܝܠ ܠܡܠܟܘ. ܢܠܗ.[5] ܫܢܝܢ. ܐܡܠܟ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ (. ܝܒ .)[6] ܘܡܝܬ ܒܪ (. ܠܒ .)[7] ܀

ܒܬܪ ܗܟܝܠ ܫ̈ܢܝܐ ܡܢ ܐܕܡ ܥܕܡܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܚܡܫܐ ܐܠ̈ܦܝܢ ܘܡܐܐ (ܘܬܫܥܝܢ)[8]. ܘܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܘܥܕܡܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܬܠܬܐ ܡ̈ܐܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥ ܀

ܒܪ ܕܝܢ ܡܝܬ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܚܕܘ ܐܪ̈ܒܥܐ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܐܦ ܐܡܪ ܗܘܐ ܒܚܙܘܐ ܕܕܢܝܐܝܠ ܀ ܦܝܠܝܦܘܣ ܕܐܬܩܪܝ ܐܦ ܐܪܝܕܝܘܣ ܫ̈ܢܝܢ

[1] Ms. [ܬ]ܫܫ[ܬ]″. — [2] Ms. ܚܫܫܬ″. — [3] Vox parum perspicua, sed vix aliter legi potest. — [4] Deest in ms. : ex Eus. supplevi. — [5] Ms. ܕܠܗ. — [6] Deest in ms., spatio vacuo relicto : ex Eus. supplevi. — [7] Deest in ms., spatio vacuo relicto : ex Eus. supplevi. In marg., minio scriptum: ܗܘܐ ܠܒ. — [8] Deest in ms., spatio vacuo relicto : e Mich., p. 72, supplevi. Secundum Chron. Maroniticum est numerus 5197; cf. supra, p. 43.

ܡܬܒܥܝܢ] ܗ[ܟܝܠ [ܡܫ]ܝܚܐ ܡܠܟ] ܐܝܟ [ܕܒܥܐ ܠܡܚܒܝܢ] ܡܫܝܚ ܕܡ[ܫ]ܬܡ[ܠ]ܝܢ ܐ]ܪܒܥܐ [ܐ̈]ܠ[ܦ]ܝܢ *ܘܬܡܢܡܐܐ *4 r°. ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ܀ ܐܚܪ[ܢ]ܐ ܕܝܢ ܡܬ̈ܠܬܡܢܝܐ ܩܢܘܢ. ܕܡܢ[ܟ] ܒܫ[ܢ]ܬܐ ܕܗܝܟܠܐ ܒܕܒܪܐ ܠܥܒܝܐ ܕܠܒܒܠ ܫ̈ܢܝܐ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ. ܘܗܘܘ ܒܒܒܠ ܫܒ̈ܥܝܢ. ܡܢ ܒܫ[ܢ]ܬܐ ܕܝܢ ܒܕܒܪܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܒܝܬܐ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬ̈ܝܢ܀ ܘܡܢ ܐܝܟ ܒܕܒܪܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܐܪܒܥܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ܀

ܒܫܢܬ ܕܝܢ .ܢ. ܕܕܪܝܘܫ ܗ̇ܘ ܕܒܪ ܦܘܫܐ ܡܢܬ ܕܝܣܪܐܝܠ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܢ ܫ̈ܒܥܝܢ ܕܫܒܝܬܐ. ܠܗ ܕܝܢ ܠܐ ܫܒܩ ܕܢܒܢܘܢ. ܡܛܠ ܪܫܝܢܘܬܐ ܕܠܘܬܗ. ܫܢܐ [ܕܝܢ] ܗ̇ܘ ܕܝܣܪܐܝܠ ܡܟܝܐ ܘܒܗܬܐ ܫ̈ܢܝܢ. ܡܬܚܫ̈ܒܢ ܕܝܢ ܗܒܝܐ܀ [ܒܪ] ܐܚܬܘܗܝ ܒܪ .ܢܗ. ܐܫܬܒܩ ܒܡܢ ܐܬܪܗ ܒܫܢܬ ܬ̈ܠܬ ܕܢܘܢܩܝܢ ܒܪ ܢܫܥܐ[1]. ܒܪܝܫ ܡܠܟܘܬܗ ܕܢܒܘܟܕܢܨܪ. ܘܒܕܒܪܐ ܠܫܢܬ .ܢ. ܕܕܪܝܘܫ. .ܢܗ. ܩܕܡ ܕܢܫܬܒܩ. .ܘܡܛܠ. ܕܢܒܘܟܕܢܨܪ .ܘܒ. ܕܐܘܠܡܦܝܐܕܐ ܒܪܗ: .ܘܒ. ܕܢܣܪܓܠܐܣܐܪܘܣ[2] ܢܒܘܢܗܘ, ܕܗܢܐ ܗ̇ܘ ܡܛܠܬܗ ܘܒܟܠܫܢܨܪ ܐܘܒܕܬ ܣܐܪܘܣ .ܠ. ܘܕܕܪܝܘܫ ܗ̇ܘ ܕܡܬܩܪܐ ܡܕܝܐ ܒܬܠܬܐ .ܢ. ܡܫܬܒܗ ܕܝܢ ܠܐܚܫܘܪܘܣ. ܘܒܫܢܬ ܕܟܘܪܘܣ ܦܪܣܝܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܒܒܠ ܠܒܒܠ. ܘܕܐܟܣܣܣܘܣ ܒܪܗ ܕܗܢܐ .ܢ. . ܘܫܢܬܐ ܕܐܢ̈ܫܐ ܟ̈ܢܫܐ ܗܠܝܢ ܕܒܪܕܘ. ܘܫ̈ܢܝܐ .ܢ. ܕܕܪܝܘܫ. ܕܗ̈ܘܝܢ ܒܠܗܝܢ .ܣܘ. . ܐܬܢܒܝ ܕܝܢ ܕܝܣܪܐܝܠ ܫ̈ܢܝܐ .ܒ. . ܩܕܡ ܕܝܢ ܠܡܬܟܠܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܒܒܫܪ ܢ̈ܬܝ.

ܕܪܝܘܫ ܕܝܢ ܒܪ ܐܡܠܟ .ܠܐ. ܡܟܠ ܡܠܟܘܬܗ ܐܚܫܘܪܫ ܒܪܗ ܗ̇ܘ ܕܡܛܠ ܢ̈ܬܠܬܘܬܗ ܐܬܘܪ, ܢܒܘܟܕܢܨܪ. ܗܢܐ ܐܬܘܗܝ, ܡ̈ܠܟܐ ܕܦ̈ܪܣܝܐ. ܗܢܐ ܕܝܢܐ ܗܘܐ ܠܐܪܛܚܫܫܬ ܡܠܟܐ ܕܬ̈ܪܥܝܐ ܘܠܡܕܝܢ̈ܬܐ ܘܢ̈ܘܡܣܐ. ܘܐܘܣܦ ܠܐܬ̈ܪܘܢܣ ܡܕܝܢܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܢܠܗܘܢ. ܘܒܢܝܢܘܗܝ, ܗܘܐ ܩܘܡܪܢܐ ܬܡܢܝܐ ܕܒܒܕܬ ܢܗܘܪܬ ܒܐܠܦܪܝܐ ܪܒ

[1] Ms. ܢܘܪܝ. — [2] Ms. "ܒܪܗ .ܒ. ܘܢܣܪ.

ܗܘܐ ܕܝ[ܢ] ܐܪܒܥܐ ܕܦܪ̈ܝܕܢ ܡܢ ܒܣ̈ܝܢܐ. ܘܡܕܝܢܬ
ܒܐܪܒܥܐ ܕܒ̈ܠܝܢܐ ܒܩܠܘܬܐ. ܘܡܢܝܢܗ ܒܒܒܐ
ܒܐܩܘܪܣܐ ܕܒܡܐܪ [ܒ]ܡܢܝܢܗ ܕܫܢܝ̈ ܘܕܐܪ̈ܦܫܪ
ܐܒܘ̈ܗܘܗܝ ܕܐ[ܒܪ]ܗܡ. ܐܬܝܢܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܒܝ. ܡܢܝܢ
ܕܝܢ ܠܡܬܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܒܦܪܢ. ܬܒ. ܀ ܗܘܢ ܕܝܢ ܡܢܠܟܐ
ܡܢ ܒܪ ܐܬܚܕ ܡܢ ܫܠܒܗܘܢ: ܒܒܒܐ ܕܢܒܪ ܡ[ܠܟ]
ܡ̈ܠܟܐ ܕܒܒܠ. ܫ̈ܢܝܐ. ܬܡ. ܀ ܡܢ ܗܪܒܐ ܡܫܢ̈ܝܢ
ܫܒ[ܥ]ܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܫܒܝܬܐ ܡܢ ܫܢܬ ܚܕܥܣܪ ܕܨܕܩܝܐ.
ܕܗ[ܘ] ܕܢܒܘܟܕܢܨܪ. ܒܓ. ܀
ܘܡܫܢܬ. ܠܚ. ܐܬܡܠܟܘ ܡܠܟܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܒܪܘܡܝ
ܩܘܪܐܫܘܫ. ܡܒ. ܀
ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܕܝ[ܢ] ܒܪ ܐܡܠܟܘ. ܡܓ. (ܗܘ ܫܠܦܗܘܢ)[1]
ܐܘܠܡܪܘܕܟ ܒܪܗ. ܒ. ܀
ܒ[ܠ]ܛ[ܫ]ܨ[ܪ] ܐܚܘܗܝ. ܓ. ܗܢܘܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܫܐܠ[ܬ]
ܒ[ܒ]ܒܠ ܫ[ܠ]ܝܛܐ ܘܡܛܠ [ܕܒܪ]ܐ ܘܡܛܠ ܦܪܣܐ.
ܒܡܠ[ܟܘ]ܬܗ ܕܗ[ܢ]ܐ ܗܘܐ [ܦ]ܘܪܫܢܐ ܕܡܛܠ ܫܘܫܢ
ܘܕ[ܐ]ܫ̈ܬܝܐ ܒܗܠܠܐ. [ܐ]ܢܬ ܕܝܢ ܠܒܠܛܫܨܪ ܒܪ ܐܬܟܫ[ܦ]ܬ
ܒܠܒܗ ܕܪܘܫ ܡܛܠܬܗ. ܘ[ܢ]ܣ[ܒ]ܗ̇ ܠ[ܡ]ܠܟܘܬܐ ܘܐܬܡܠܟܘ
[ܡ̈ܕܝܐ]. ܝ. ܗܪ[ܟ]ܐ] ܒܡܠܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܒ̈ܠܝܐ.
ܘܫܢܝܬ ܠܗܘܬ ܒܦ̈ܪܣܐ.
ܟܘܪ[ܫ]. ܠ. . [ܘܐܚܫܘܪ]ܘܫ ܕܗܘ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܕܬܪܝܢ. ܝ.
ܘܡܫܢ[ܬ]. ܓ. ܕܗܢܐ ܐ[ܬܡܠܟ] ܒܪ[ܬ]ܗ ܡ̈ܠܟܐ. ܕܥ.
ܦܪܣܘܣ. ܀[2]
ܬ̈ܫܥܐ ܦܪ̈ܣܝܐ] ܫܒܥܐ. ܕܪܘܫ ܒܪ ܘܫܬܣܦ. ܠܘ.
[ܘܡܫܢܬ]ܐ [ܕܬܪ̈ܝܢ] ܕܗܢܐ ܡܠܟܢ ܫ̈ܢܝܐ ܫܒ[ܥ]ܝܢ ܕܫܒܝܬܐ.
ܘ[ܡܫ]ܢܬ. ܘ. ܐܫܬܠܠܠ ܗܝܟܠܐ ܒܪ ܗܘܐ [ܪܫ]ܐ [ܕܒܒܐ]
ܘܗ]ܪܒܢܝܠ ܘܝܫܘܥ ܒܪ ܝܘܨܕܩ. [ܘ]ܢܣܒܘܢ [ܕܐܬܦܢܝܘ
ܠܗܘܢ ܪܫܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܒܪ ܐܟܣܪ [ܘܡܒܒܐ] ܦܘܢܝܐ ܀[3]

[1] Desunt in ms. — [2] In marg.: ....ܐ.......... ܐܠܐ ܐܠ ܠܡܐ (minio scr.) ܐܣܬܡܠ ....ܙ .. ܐܢܐ ...... ܡܛܠ ܐܘ .... ܐܠܐ. — [3] In marg., minio scriptum: [ܠܗ]ܘܢ.

ܘܒܫܢܬ ܘ. ܕܢܘܫܝܐ ܐܘܣܛܘܣ ܕܪܘܡܝܐ ܐܡܠܟ ܒܪܘܡܝ
ܩܠܝܦܐ . ܕ. ܫ̈ܢܝܐ . ܟܕ.
ܘܒܫܢܬ . ܢܓ. ܕܢܘܫܒܝܐ. ܫܪܝ ܐ[ܪ]ܡܢܝܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ.
ܕܐܢܫܘܬܗ، ܗܘܐ ܡܢ ܚܣܝܘܬ. ܘܒܟܦܘܣ ܕܡܪܝܢܘܣ ܒܪ ܡܢ
ܒܒܟܐ ܐܬܪܡܝ ܒܫܬ. ܘܐܬܬܩܝܡ ܒܕܘܟܬܐ ܕܒܒܝܪ
ܗܘܐ ܒܗ ܦܪܡܘ. ܐܬܢܚܘ ܕܝܢ .ܡ. ܡܕܝܢܢ ܕܝܢ
ܠܡܬܒܪܢܫܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܫܒܚܬܐ ܘܫܬܝ.
ܘܗܐܚܝܐ[1] ܢ̈[ܚܐ] . ܠ. . ܢܘܢܝܢ ܫ̈ܢܝܐ . ܢܒ. ܗܢܘܢ
ܒܪܘܟ ܒܪ ܢܚܐ ܘܐܪܘܢܐ ܒܪ ܫܡܒܢܝܐ ܡܠܬܢܝܢ ܗܘܘ.
ܘܡܠܟܗ ܢܘܢܝܢ ܠܐܪܘܢܐ.
ܘܒܫܢܬ (.ܐ.)[2] ܕܢܘܢܝܢ ܗܘܐ ܡܠܟܐ . ܗܕ.
ܗܪܩܘܠܣ ܒܪܘܡܝ ܫ̈ܢܝܐ . ܠܚ. ܘܒܫܢܬܐ ܗܕܐ ܗܘܐ ܐܡܠܟ
ܐܦ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܩܠܝܦܐ ܕܒܒܠ. ܘܣܠܩ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ
ܘܢܦܩ ܟܢܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܘܫܒܝܬܐ ܪܒܬܐ :·
ܗܢܘܢ ܐܫܬܟܚܘ ܕܢܚܬܘ ܘܣܒܪܘܗܝ ܒܗ ܢܘܢܝܢ[3]. ܗܢܐ
ܕܝܢ ܢܘܢܝܢ ܗܘ ܐܬܘܗܝ ܠܒܪܗ ܕܝܘܫܥ ܕܡܒܝܢ ܐܘܠܕ
ܠܥܬܐܠ ܐܒ[4] ܘܪܒܒܠ. ܘܠܗ ܐܘܣܦ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܪܫܐ
ܥܠ ܟܠܗ ܥܡܗ ܗܢܘܢ ܕܫܒܐ ܒܪ ܗܘܘ ܒܒܒܠ :·
ܦܠܓ ܕܝܢ ܬܘܒ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܐܦ ܒܫܢܬ
ܫܒܥ ܕܝܠܗ. ܘܒ[ܫ]ܢܬ ܬܫܥܣܪܐ. ܘܒܫܢܬ ܥܣܪܝܢ
ܘܬܠܬ. ܘܗ[ܕ]ܡ [ܐܚܕ]ܗ̇ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܠܟܠܗ̇ ܝܗܘܕ
ܘܫܒܝܗܘܢ، ܠܝ[ܕܘܩ]ܐ [ܒܫܢܬ] ܬܡܢܥܣܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ :·
*3 v°. ܒܢܝܢ ܗܘ[ܝܢ ܡܢ ܫܠܝܡܘܢ *ܒܕܒܚܐ] ܠܓܠܘܬ[ܐ] ܕ[ܒܒܠ]
ܬܒ. ܫ̈ܢܝܢ. ܒܬܪܗ ܕܝܢ ܕܒܫܢܬ [ܚܡܫ]ܐ [ܕܒܪ] ܫܒܥܐ
ܕܫܒܥܝܢ ܫ̈ܢܝܐ . ܟܠ. ܘܫ̈ܢܝܐ ܫܬܐ ܐ :·[5]
ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܡܠܟ[ܘ]ܬܗܘܢ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ
ܘܬܡ̈ܢܝܐ :· ܩܠܦܐ [ܕܝܠ] [ܚܡܫ]ܝܢ [ܘܬ]ܪܝܢ :·
ܗܢܘܢ ܡܬܢܒܝܐ ܗܘܐ ܒܫܢܬܐ ܚܡܫܝܢ. ܕܐܢܫܘܬܗ،

[1] Vox minio scripta. — [2] Deest in ms., spatio vacuo relicto : e numeris superioribus supplevi. — [3] Ms. ܢܘܠܘܢ. — [4] Ms. ܒܪ. — [5] In marg., minio scriptum : ܗܘܫܥ.

ܘܬܦܛܣ¹ .[ܦܩ] . ⁘ ܐܢܫܝ¹ . ܢܘ . ܒܫܢܬ . ܫ . ܕܐܢܫܝ ܒܢܝܐ
[ܘܪ]ܡ[ܠ]ܘ[ܣ] ܠܪܘܡܝ̣ܐ . ܘܒܗ ܐܡܠܟܝ [ܥܒ]ܕܡܠܟܐ [ܡܫ̈ܝܚܐ]
.ܫܠ . [ܒܫܢ]ܬ ., ܕܐܢܫܝ ܕܗܘ [ܗܘ ܫܢܬ] . ܠܐ . ܕܡܠܟܘ[ܬ]ܗ
[ܕܗܘ]ܐ ܫܢ[ܬ] ܕ[ܡܠ]ܟܘܬܐ ܕܐܝܣܛ[ܪ]ܐܐܝܠ [ܣܠܩ ܘܬܒ]
ܡܠܟܝܢܘܬ[ܗ ܘ]ܫܒܐ ܕܡ ܐܝܣܪܐܝܠ ܠܒܒܠ [ܥܡ ܐ̈ܠܦܝܢ].
ܡ[ܠ]ܟܘܬ ܕܝܢ ܕܡܠ[ܟܘ]ܬ[ܗ]ܘ ܕܫ̈ܢܝ[ܢ] ܐ ܡܠܟܘܬ[ܝ]
ܘܝܗܘܕ[ܝ]ܐ.

[ܝ]ܘ[ܩ]ܝܐ¹ . [ܥܠ..] ܘܡܬܠܝܢ ܗ[ܘ]ܘ ܐ[ܫ̈ܒܝܐ ܘܗܘܫܥ
ܘܝܘܣܦ ⁘² ܘܒܢ[ܝ̈]ܗܘܢ [ܢܣܝܒܐ] ܗܠܡ ܗ[ܢ]ܚܢܢܝܐ ܒܠ
ܐܪܬܚܫܫܬ .... ܘܒܫܢܬ] .[ܒܢ]³ .ܕܢ[ܝܐ]ܝܠ [ܡܠܟܐ] ܡܠܟ
ܒܪܘܒܘ ܕܐܝ̈ܟ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܘܒܠܫܐܨܪ] .[ܐܝܟ.]⁴ [ܫ̈ܢܝܢ].
ܡܢܝܢܐ¹ [.ܝܗ . . ܘܒܫܢܬ . ܝܛ . ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܗܢܐ
ܐܫ[ܬܒܝ ܠܐ]ܘܪܫܠܡ ܕܒܒܠ ....
....
[.......................................
ܡܕܝ̈ܢܬܐ. ܘܡܠܟܘ ܠܐܪܒܥܐ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ ܘܐܡܠܟܘ * '3 r°.
ܬܡܢ. ܘܦܪܣܝܘܢ ܐ[ܬ]ܠܝܢ ܒܟܠ ܚܠܦ ܦܪܣܝܢ
ܐܟܡܗ ⁘ ܡܢܝܢܐ ܕܝܢ [ܕܒ] ܐܬܬܟܒ ܒܫܢܬ . ܢܘ.
[ܕ]ܡܠܟܘܬܗ. ܘܗܘܐ ܬܡܢ . ܘ. ܕܒ ܙܠ [ܕ]ܗ[ܘ] ܘ[ܠܝܬܐ]
[ܡ]ܕܝܢ ܡܪܝܐ ܐܬܦܢܝ ܠܡܠܟܘܬܗ ⁘
ܒܫܢܬ . ܡܒ . [ܕܡ]ܢܝܢܐ ܗܘܐ ܕܠܒܐ ܬܠܬܝܐ ܒܪܘܡܝ
ܦܠܘܣܘ ܦܝܘܣ⁵ ܥ̈ܢܝ[ܢ]ܐ . ܦܠ . .
ܘܒܫܢܬ . ܢܒ . ܕܡܢܝܢܐ ܕܗܘ ܫܢܬ . ܦ . ܕܦܠܘܣܘܣ.
ܐܬܒܢܝܬ ܒܝܘܦܝܐ ܕܗܘ ܣܘܣܦܝܠܦܘܣܦܝܠܘܣ ⁘
ܐܡܘܢ ܒܪ ܡܢܝܢܐ⁶ . ܒ . ܢܘܝܢܐ¹ . ܠܐ . . ܒܩܘܪܝܗ
ܗܘܐ ܫܠܝܚܐ ܒܗ[ܘ]ܢ . ܘ[ܝ]ܘܦܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܬܢܒܝ ܗܘܐ
ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܐ ܕܡܩܕܘܢܝܐ . ܘܡܢ ܒܠܐܪܟܐ . ܘܢܘܠܝ
ܢܒܝܘܬܐ ⁘

¹ Vox minio scripta. — ² Ex Eus. arm., ann. 1281, suppl. — ³ Linea numeralis apparet : ex Eus., ann. 1302, supplevi. — ⁴ Linea numeralis apparet. — ⁵ Una vox e duobus coarctata in ms. — ⁶ Voces minio scriptae.

ܒܪ ܢܘܚܕ ܕܐܝܬ[ܘ]ܗ[ܝ]، ܗܘܐ ܡܢ ܐܘܪܫ[ܠ]ܡ[1]. ܘܩܛܠܗ ܢܐܫ. ܘܡܟܪܘܗܝ [ܒܡܫܢܐ ܒܝܬ ܐܒܘ]ܗܝ[1] ܀

ܒ[ܫ]ܢ̈ܬ [ܢ]ܛ. ܕܢܐܫ ܒܝܢܬ ܐܠܟܣܢܕܪ[2] [ܡܩܕܘܢܝܐ ܕܝܢ ܠܒܬ]ܦܪܣܝܘܬܐ. ܦܠܓ. [3] ܀

ܐܢܛܝܘܟܘܣ. ܟܗ. ܐܬܝܢܒܛܘ ܗܢܝܢ ܗ[ܘܫ]ܥ ܘܡܢܒܘܣ ܘܟܠ ܘܢܝܩܘܣ. ܘܗܘܫܥ ܐܬܢܬܘܗܝ، ܗܘܐ [ܡܢ ܒܐܠܟܘܢܬ ܡܢ]⁴ *ܡܟܬܒܐ ܕܐܝܘܣܒܝ. ܘܟܢܫܬ ܒܐܝ[ܟܢ]ܗ ܀ ܐܦ ܒܟܘܠܗ ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܕܗܘ ܐܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܡܢ ܬܘܡܒ. ܘܒܢ ܡܬܢܒܝܐ ܕܡܬ[ܠ]ܗ، ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܘܩܛܠܗ. ܘܐܬܬܘܣܦ ܬܘܒ. ܐܬܝܢܒ ܕܝܢ. ܝ. ܡܢܝܢ ܕܝܢ ܠܫܢܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܦܢ. ܘܢܘܫ[ܛ] ܐܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܡܢܬܪܘܢ. ܘܐܬܬܐ ܒܒܪܐ ܒܐܪܥܐ ܕܡܨܪ. ܘܟܢܫܬ ܘܐܬܬܘܣܦ ܒܟܢܬܪܘܬܗ ܕܝܘܢܝܐ ܀ ܘܢܘܫܛ ܐܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܡܢ ܒܒܠܐ ܕܟܢܫ ܠܦܢܝܢ. ܡܢ ܡܟܬܒܐ ܕܟܢܫ ܡܟܢܫ. ܘܟܢܫܬ ܘܐܬܬܘܣܦ ܒܐܝܟܢ[ܗ ܀]

ܒܘܝܐ[5]. ܢܒ. . ܒܢܣܝܘܢܗ، ܐܬܝܢܒܘ ܐܫܝܢܐ ܘܗܘܫܥ ܬܘܒ ܘܢܐܫܠ ܘܒܪܝܐ ܒܪ ܒܪܝܢܐ ܀ ܐܬܝܢܒܘ ܕܝܢ ܡܢܒ. . [ܡ]ܕܝܢܬܐ ܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ. ܦܒ. . ܐܫܢܝܐ ܕܝܢ ܐܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܩܛܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܬܘܣܦ ܬܘܒ ܟܠܗܘܢ ܕܗܘܠܟܠ ܀ ܘܢܐܫܠ ܐܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܡܢ ܡܟܬܒܐ ܕܗܘܟܠ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܐ ܕܟܠ ܐܢܛܝܘܟܘܣ. ܘܟܢܫܬ ܘܐܬܬܘܣܦ ܬܘܒ ܀ (. . . . .
. . . .)[6] ܡܠ . . . . . ܦܟܘܢܗ، ܢܒܘܙܕܢܐ ܒܡܬܠܐ ܘܐܬܬܘܣܦ ܒܠ . . . . . . ܀ ܒܬܪܗܘܢ ܡܠܝܠ ܐܬܝܢܒܘ ܣܒܘܡܘ. ܦܓ. ܥܬܝܡ. [ܡܝܬ ܒܪ ܢ]ܡܘܣ. ܦܐ. ܥܬܝܡ ܀ ܘܒܫܢܬ. ܠܓ. ܕܒܘܝܐ ܗܠܡ ܦܘܠ ܢܠܒܐ ܕܒܒܠ ܒܠ ܥܒܪܝܢ. ܘܥܡܠ ܡܢ ܡܢܝܢ ܐܠܦ ܒܒܪܝܢ ܀

ܘܒܫܢܬ. ܢ. ܗܠܡ ܬܘܒ ܬܠܬܠܘܢ ܘܥܒܕܐ [ܡܥܒܪܢ ܘ]ܐܬܟܪܐܠ ܒܘܦܪ ܦܘܠ [ܘܢܦܫ]ܬ.

*2 v°.

[1] E Mich., p. 41, suppl. — [2] E Sync., p. 353, suppl. — [3] Ab annis Eus. coniect. — [4] E Mich., p. 46, suppl. — [5] Vox minio scripta. — [6] Exciderunt nonnulla.

ܘܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܫܠܝܡܘܢ ܗܘܬ ܐܦܘܣܛܐܣܝܣ ܘܐܬܦܠܓܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܠܬܪ̈ܬܝܢ ܦܠܓܘ̈ܢ. ܘܥܠ ܫܒ̈ܛܐ ܥܣܪ[1] ܐܡܠܟܘ ܝܘܪܒܥܡ ܒܪ ܢܒܛ. ܘܐܬܩܝܡܬ ܡܠܟܘܬܗ ܒܫܡܪܝܢ. ܘܥܠ ܚܕ ܫܒܛܐ ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ ܐܡܠܟܘ ܪܚܒܥܡ ܒܪ ܫܠܝܡܘܢ ܒܐܘܪܫܠܡ ܀

ܪܚܒܥܡ .ܝܙ. . ܘܒܫܢܬ .ܗ. ܕܝܠܗ ܣܠܩ ܫܝܫܩ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܀ ܗܢܝܢ ܡܬܢܒܝܢ ܗܘܘ. ܫܡܥܝܐ ܘܐܚܝܐ. ܘܗܘ ܕܒܝܘܡ ܗܘܐ ܒܝܬܐܝܠ. ܘܗܘ ܕܐܬܢܒܝ ܗܘܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ. ܐܚܝܐ ܕ[ܝܢ] ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܫܝܠܘ. ܡܢ ܡܕܝܢܬܗ ܕܥܠܝ. ܘܡܝܬ ܘܐܬܩܒܪ ܒܫܝܠܘܗ ܀

ܐܒܝܐ ܒܪ ܪܚܒܥܡ ܐܡܠܟܘ .ܓ. ܢܒܝܐ ܕܒܝܘܡܘ̈ܗܝ ܥܕܘ[2] ܀

ܐܣܐ .ܡܐ. ܒܗܘܢܐ ܕܝܢ ܐܬܚܠܠܝ. ܘܢܒ̈ܝܐ ܝܗܘ ܘܚܢܢܝ ܀

ܝܗܘܫܦܛ .ܟܗ. . ܗܢܝܢ ܡܬܢܒܝܢ ܗܘܘ ܐܠܝܐ. [ܘ]ܐܠܝܫܥ. ܘܡܝܟܝܐ. ܘܝܗܘ ܘܥܘܒܕܝܐ ܘ[ܒܪ]ܐܝܠ[3] ܘܐܠܝܥܙܪ. ܐܠܝܐ ܕܝܢ ܐܬܢܒܝ .ܟܒ. ܡܛܠ ܕܝܢ [ܕܒܬ]ܒܪܝܫܘܬܗ ܕܐܠܗܐ . ܦܩܘ. . ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܢ ܬܫܒܝ ܡܢ ܐ[ܪܥ]ܐ ܕܓܠܥܕ. ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܐܗܪܘܢ. ܘܒܬܪ [ܗܘ]ܐ ܒܠܒ[ܢ] ܀ ܘܡܝܟܐ ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܡܪܫܬܐ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܐܦܪܝܡ. ܘܡܝܬ ܘܐܬ[ܩܒܪ] ܒܐܪܥܗ ܒܚܝܠܐ ܕܒܪ ܗܘܢ ܘܒܡܘܡܐ [ܕܒܝܫ][3] ܀

ܝܘܪܡ[4] ܡܠܟܐ[4] ܐܡܠܟܘ .ܚ. . ܒܝܘ̈ܡܘ[ܗܝ] ܐܬܢܒܝ ܐܠܝܫܥ ܘܩܡ ܫܠܡܘܗܝ ܐܠ[ܝܫ]ܥ. ܒܪ ܡܕܡܝܢ ܗܘܐ ܢܒܝܐ. ܐܠܝܫܥ ܕܝܢ ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܡܚܘܠܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܪܘܒܝܠ. ܘܡܝ[ܬ] ܘܐܬܩܒܪ ܒܫܡܪܝܢ.

ܐܚܙܝܐ[4] [.ܐ. . ܗܢܝܢ ܗܘܐ ܩܛܝܠ ܒܪ ܢܒܛ.]

ܥܬܠܝܐ.[4] .ܙ. . ܝܘܐܫ[5] [.ܡ. . ܗܢܝܢ ܐ]ܬܢܒܝܘ ܙܟܪܝܐ

[1] Litterae ܣܪ supra lineam additae. — [2] In marg. : ܥܕܘ. — [3] E Mich., p. 40, suppl. — [4] Vox minio scripta. — [5] Ms. ܝܘܐܫ; vox minio scripta.

ܒܫܢܬ ܕܝܢ ܘ. ܕܫܐܘܠ ܐܬܝܠܕ ܗܘܐ ܠܐܝܫܝ ܡܢ ܢܚܫ ܀
ܘܒܫܢܬ ܟ. ܕܫܐܘܠ ܐܬܡܫܚ ܗܘܐ ܀
[ܒ]ܫܢܝܢ ܕܝܢ (ܩܠܝܠܐ ܡܢ)[1] ܡܠܟܘܬܐ ܠܕܘܝܕ ܡܫܬܟܚܐ
ܐܝܟ ܫܒܥܝܢ ܀
ܘܒܫܢܬ ܠܗ. ܕܫܐܘܠ ܡܝܬ ܫܡܘܐܝܠ ܀
ܗܘܐ ܕܝ[ܢ] ܐܡܠܟܝ ܡ. ܐܬܝܕܥ ܡ. ܘܩܕܡ ܕܝܢ
ܠܡܬܪܢܝܢܘܬܐ[2] ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܝܗ.. ܫܪܝܪ ܐܝܬ ܗܘܘ
ܢܒܝܐ ܒܝܘܡܬܗ ܕܕܘܝܕ. ܓܕ ܘܢܬܢ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ
ܢܬܢ ܡܢ ܓܒܥܘܢ. ܘܡܝܬ ܘܐܬܩܒܪ ܒܓܒܥܘܢ. ܘܐܣܦ
ܘܗܝܡܢ ܐܝܬܢ.
ܘܒܫܢܬ ܘ. ܕܝܠܗ: ܟܕ ܚܝ ܡܢ ܪܕܘܦܝܐ ܕܒܝܬ ܫܐܘܠ
ܐܡܪ ܒܡܙܡܘܪܐ ܒܥܘܬܐ[3] ܘܫܒܩ ܐܢܘܢ ܕܗܘܘ ܡܫܢܝܢ
ܒܪܘܚܐ ܘܒܕܡܥܐ. ܡܛܠ ܕܒܪܟܐ ܠܢܒܝܘܗܝ ܠܝܬ ܗܘܐ
ܒܡܙܡܘܪܐ ܒܗܘ ܒܥܘܬܐ ܕܨܠܘܬܐ. ܐܠܐ ܒܐܘܪܫܠܡ
ܠܚܘܕ. ܨܠܘܬܐ ܘܕܒܚܐ ܡܬܩܒܠܝܢ ܗܘܘ ܀ ܒܗܢܘܢ
ܘܢܒܝܐ ܡܫܠܛܝܢ ܗܘܘ ܒܝܘܡ ܚܪܒ. ܗܢܐ ܕܡܬܐܡܪܐ
ܟܠܗܘܢ ܕܢܒܝܐ ܡܫܬܟܚܐ ܗܘܘ. ܡܢ ܢܘܚ ܕܗܘܐ ܘܡܕܒܪܢܐ
ܠܥܡܡܐ. ܘܠܗܢܐ ܡܛܠܗ ܢܬܕܒܪܢ ܀
ܫܠܝܡܘܢ ܟ.. ܘܒܫܢܬ ܐܪܒܥ ܕܝܠܗ ܫܪܝ ܕܢܒܢܐ ܗܝܟܠܐ
ܠܡܪܝܐ ܀[4]
ܒܬܪ ܩܠܝܠܐ[5] ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܠܫܢܬ ܐܪܒܥ ܕܝܠܗ
ܕܫܠܝܡܘܢ ܩܠܝܠܐ. ܬܪܝܢ.. ܐܝܟ ܐܘܪܫܠܝܡܘܣ. ܐܝܟ
ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܝܢ ܬܠ.. ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܩܠܝܠܐ ܡܢ ܐܪܒܥ ܫܢܝܐ
ܠܒܢܝܢܐ ܕܗܝܟܠܐ: ܐܝܟ ܕܝ ܐܘܣܒܝܘܣ [.ܪ̈ܘܦܘ]ܡܝܠ..
ܐܝܟ ܐܘܪܫܠܝܡܘܣ ܕܝܢ .ܪ̈ܘܬܠܝܢ. ܘܡܢ [ܡܠܟ]ܘܬܐ
ܕܡܢ ܡܠܟܝܢ ܘܒܢܝܢܐ ܠܫܢܬ .ܕ. ܕܫܠܝܡܘܢ [ܡܫܠܡ]ܐ
*2 r°. *ܫܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܐܝܟ ܕܡܫܐ ܫܢܝܢ ܀ ܒܗ[ܢ]ܐ ܕܝܢ
ܕܒ[ܢܝ]ܢ ܫܠܝܡܘܢ ܝܘܡ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܒܬܪ ܐܝܬܘܗܝ ܀

[1] Desunt in ms. — [2] Ms. (spatio deficiente) ܢܝ″. — [3] Vox supra lineam scripta : puncta plur. desunt. — [4] In marg., minio scriptum : [ܣܘܦܝܐ. — [5] Puncta plur. desunt.

ܕܒܗ ܡܬܝܠܕܝܢ ܫܢ̈ܝܐ. ܬܠ.. ܗܘ ܕܝܢ ܕܒܗ ܡܬܝܠܕ ܗܠ[ܢܐ]. ܡܢ ܡܘܠܕܢܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܠܗ ܠܡܬܝܠܕܝܢ. ܪܝܫ.. ܘܡܢ ܡܬܠܬܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܢܦܫܗ. ܪܝܫ.:. ܡܢ ܢܠܕܘܬܗ [ܕ]ܝܢ ܕܐܒܪܗܡ ܒܕܡܘܬܐ ܠܡܦܩܢܐ ܣܡ[ܝܟܐ]ܐ ܘ[ܡ̈ܬ]ܝܒܐ .:. ܗܪܟܐ ܫܠܡܘ ܡܦܪ̈ܫܢܐ[1] ܠܝܠ̈ܕܐ.:.[2] ܡܢ ܦܘܩܢܐ ܕܝܢ ܒܕܡܘܬܐ ܠܡܦܩܢܝ ܐܠܦ. ܬܡܦܘ.:. ܘܡܢ ܐܕܡ ܐ̈ܠܦܐ ܬܠܬܐ. ܘܬܬܡܢ.. ܗܠ[ܝ]ܢ ܐܝܟ ܫ[ܒܝ]ܥܝܢ .:. ܐܝܟ ܡܘܪ̈ܝܐ ܕܝܢ ܡܢ ܦܘܩܢܐ ܠܡܦܩܢܝ. ܬܬܠܘ. ܡܢ ܐܕܡ ܕܝܢ ܬܪ̈ܝܢ ܐ̈ܠܦܝܢ. ܘܬܝܒ.. ܡܘܫܐ ܕܒܪ ܪܫܘܬܐ [ܕܐ]ܣܛܪܛܝܠ ܐܪ̈ܒܥ[ܝ]ܢ ܫ̈ܢܝܢ .:. ܒܬܪܗ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ. ܟܘ. ܘܣܒ̈ܐ.,.. ܒܥܡ ܚܘܠܐ .ܢ.. ܥܬܢܐܝܠ. ܡ.. ܥܓܠܘܢ. ܝܚ. ܐܗܘܕ. ܦ.:. ܘܒܫܢܬ ܒܫ̈ܢܝܢ ܘܫܡܓܪ ܕܐܗܘܕ̇ ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܕܐܪܒܥܐ ܐܝܟ ܡܫܝܢܐ ܕܫܒܥܝܢ .:. ܝܒܝܢ. ܟ.. ܕܒܘܪܐ ܘܒܪܩ. ܡ.. ܡ̈ܕܝܢܝܐ. [ܙ].[3] ܓܕܥܘܢ. ܡ.. ܐܒܝܡܠܟ. ܓ.. ܬܘܠܥ. ܟܓ.. ܝܐܝܪ. ܟܒ.. ܒܢ̈ܝ ܥܡܘܢܐ. ܝܚ. ܝܦܬܚ. ܘ. ܐ[ܒܨܢ]. ܙ.[4] *1 v°. *ܐܝ[ܠ]ܘܢ. [ܝ.] .:.[5] ܒܢ̈[ܝ] ܥܡܘܢ ܕܗܢܐ ܫ̈ܢܝܐ ܐܪܒܥܝܢ .:. ܥܒܕܘܢ. [ܢ.][5] ܦܠܫܬܝܐ. ܡ. ܫܡܫܘܢ. ܟ.. ܕܠܐ ܕܝ̈ܢܐ .,.. ܥܠ[ܝ]. ܡ. ܘܫܡܘܐܝܠ. ܠܐ. ܠܒܠܝ ܫܠܡ ܐܠܦܐ ܕܬܠܬܐ [ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ] ܕܡܘܪ̈ܝܐ .:. ܫܐܘܠ. ܟ. ܐܬܒܢܝ ܕܝܢ. ܡ.. [ܗܝܟ]ܠܐ ܕܝܢ ܠܡܬܒܢܝܘ ܕܐܠܗܐ ܕܒܢܐ. ܐ'. ܒܗ.. ܐܬܕܒܪܬ [ܕ]ܝܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܦܠܫ̈ܬܝܐ. ܘܒܬܪܗܝܢ ܗܘܬ ܒܝܬ ܒܝܬܢܝܐ ܫܒܥܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܒܕܡܘܬܐ ܠܫܢܬ ܒܗܝܢ ܕܕܘܝܕ .:. ܫܐܘܠ. ܡ.:. ܩ̈ܕܝܡ ܗܟܝܠ ܫ̈ܢܝܐ ܐܝܟ ܡܬܒܪܬܘܬ ܕܒ̈ܢܝܐ ܕܐܘܣܦܣܝܣ: ܡܢ ܡܦܩܢܐ ܕܒ̈ܢܝ ܐܝܣܪܝܠ: ܘܒܕܡܘܬܐ ܠܫܒܥܘܬ ܢܒܝܐ ܘܫܒܥܘܬ ܡ̈ܠܟܐ ܡܕܡܝܐ ܕܒ̈ܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܫ̈ܢܝܐ[1] ܫܒܝܥܝܐܝܬ ܘܫܒܥܝܢܝܐ .:.

[1] Puncta plur. desunt. — [2] In marg., minio scriptum : ܗܘܡܠܐ. — [3] E Dion. (ed. Tullberg), p. 32, suppl. — [4] E Dion. p. 33, suppl. — [5] E Dion. p. 34, supplevi.

ܡܟܬܒ ܙܒܢ̈ܐ

ܕܦܫܝܩ ܠܐܢܫ ܕܢܕܥܗ ܠܐ ܐܬܬܪܫܡ:

ܕܕܒܪܐ ܠܥܠܡ. ܬܬܒܥܘ. ܠܡܫܝܚܐ.[1]

Brit. Mus. Add. Ms., 14,642, 1r°.

. . . .

ܗܕܐ ܐܪܒܥܐ *[2][ܐܬܒܢܝܬ] . . . . ܥܠܝܗ ܕܒܢܝܢܐ: ܡܢ ܩܘܢ ܕ. . . . ܠܒܢ̈[ܝ]ܐ . . . ܫܘ[ܪ]ܝܐ ܥܠ ܫܡܗ ܕܝܠܗ ܕܦܘܪܘܣ. ܘܩܠܝܒܘܣ [ܘܟܢ̈ܘ]ܗܝ ܒܗ ܐܝܟܢ ܠܐܪܒܥܐ ܕܩܘܕܡܘܣܡܣܛܝܐ. ܐܦ . . . . . . ܪ . . ܐܝܟ ܕܡܢ ܫܡܗ ܐܬܩܪܝܬ ܩܠܝܩܝܐ. ܘܗ[ܢܝܢ ܠܒ]ܪܕܫ ܐܝܟ ܕܫܡܥܢܢ ܠܦܪܟܐ ܕܙܒܢ̈ܐ. ܡܠ[ܘܬܐ] ܕܝܘܣܝܒ. ܟܕ ܐܘܣܝܦ ܒܪ ܐܒܪܗܡ:. ܢܡܘܣ ܕܝܢ ܒܪ . ܦܠ. ܐܘܠܕ ܠܠܘܝ:. ܠܘܝ ܒܪ .ܡܗ. ܐܘܠܕ ܠܩܗܬ. [ܘ]ܩ[ܗ]ܬ . ܡܠ. [ܕܩܦ]ܘܣ: ܕܐܬܬܚܙܝ ܕܠܘܝ .ܡܟܐ. ܕܡܘܠܕܢܐ ܕܝܢ .ܕܝܪܗ. ܥܠ [ܢ]ܡ[ܘܣ]ܐ [ܠ]ܡܨܪ[ܝܢ][3]:. ܗ̈ܘܘ ܕܝܢ ܡܢ ܐ[ܕ]ܡ [ܠܡܕܒ]ܪܐ [ܠܢ]ܡܘܣܐ ܒܩܘܪ[ܝ]ܢ ܘܬܪܝܢ ܕܪ̈ܐ[4]. ܘܡܛܠ ܗܕܐ . . ܒܟܐ . . . ܐܫܐ . . ܐܬܦܠܚܘ . . ܒܬܪ̈ܬܐ [. . . . . . .] ܒܩܪ[ܒ]ܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܐܬܬ̈ܪܬܐ ܕܐܠܦܐ ܒ[ܦ]ܠܛܐ. ܘܐܦ . . . ܐ. ܬ. . . . ܐ ܒܩܪܝܢ ܘܬܪܝܢ:.

ܡܘܬ ܒܪ . ܩ.[5]: ܐܘܠܕ [ܠܡܩ]ܪܡ:. [ܒܡܨ]ܪܝܢ ܒܪ . ܒ. ܐܘܠܕ ܠܡܘ[ܫ]ܐ:. ܐܬܢܒܝ ܕܝܢ ܡ[ܫ]ܘܐ[ܝܬ] .ܩ. ܫ̈ܢ[ܝ]ܢ. ܡܢ ܕ[ܕ]ܝܢ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܐ̈ܠܦ . . ܘܡܐ . ܦ. [ܫ̈ܢ]ܝܢ ܗܘܐ [ܡ]ܡ[ܠ]ܠ ܐܠܗܐ ܥܡܗ ܡܢ ܠܗ ܘܠ ܫܢܝܐ:. ܘܡ[ܪ]ܢ . ܡܦ. ܫ̈ܢܝܢ . . ܠܕ ܡ. . ܐ.:.

ܘܗܪܟܐ ܬܘܒ ܡܢ ܒܪ ܥܠ [ܢ]ܡܘܣ [ܠܡܨ]ܪܝܢ: ܠ[ܡܫܚ]ܬ [ܦ]. ܕܡܘ[ܫ]ܐ: ܫ̈ܢܝܐ. ܕܝܪܗ.:. ܡܢ ܡܘܠܕܢܐ ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܒܫܢܬ ܫܬܝܢ[6] ܕܐܒܪܗܡ ܘܢܦܩ ܠ[ܡܕ]ܒܪܬܐ

[1] Inscriptionem addidi. — [2] Initio 3 folia desunt. — [3] In marg. ܗܘܐ ܕܝܢ [ܘܡܠܟܘ] ܒܟܢܫ. ܐ. . . ܫܢܝܢ ܒܪ. [ܦܩܘܕܐ]. . ܒܪ ܝܘܣܦ ܒܪ. [ܐܦܘ]. — [4] Puncta plur. desunt. — [5] Ms. ܡܡ. — [6] Superscriptum ܘ cum signo omissionis.

* 56 v°. ܒܡܘܗܪܐ[1]*

ܕܫܢ̈ܘ[ܗܝ] ܕܡܫܝܚܐ ܬ[ܫܥܝܬ]ܐ[1] ܕܐܠܗܐ:[2]

ܒܬܪ ܕܟܠ ܠܡܪܕܘܬܗ. ܘܡܢ ܩܕܡ ܕܟܠ ܫܢ̈ܝܐ ܬܠܬܐ. ܡܢ ܫܢܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܝܠܗ. ܘܡܢܟܐ ܚܢܐ ܟܠ ܡܠܟܐ ܕܡܢ ܡܢ ܒܬܪܗ ܟܠ ܡܠܟ̈ܘܬܐ. ܒܬܪ ܕܐܬܟܠܒܘ. ܘܡܢܟܐ ܗܘܬ ܦܬܝܐ ܒܫܢܬܗܘܢ.

ܬܠܬܐ ܫܢ̈ܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܬܝܐ ܒܫܪܒܪ ܀

ܘܢܚܐ ܡܫܝܚܐ ܫܢ̈ܝܐ ܒܥܘܕ ܀

ܘܐܒܩܒܒܪ ܒܪ ܐܒܣܘܣܘܦܐ ܫܢ̈ܝܐ .ܒ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܘ. ܀

ܘܡܩܕܡܪ ܒܪ ܕܐܠܒܐ ܫܢ̈ܝܢ .ܘ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܟ. ܀

ܘܡܬܘܡܝ ܒܪ ܒܐܘܦ ܫܢ̈ܝܢ .ܝܒ. ܀

ܘܦܬܐ ܒܬܪ ܒܬܘܠܡܝ. ܫܢ̈ܝܢ ܚܡܫ ܘܝܪ̈ܚܐ .ܕ. ܀

ܘܡܒܘܢܐ ܒܪ ܐܒܘܣܘܦܐ ܫܢ̈ܝܢ[3] .ܝܛ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܒ. ܀

ܘܐܚܫܪ ܒܪ ܡܒܘܢܐ ܫܢ̈ܝܢ .ܟ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܝ. ܀

ܘܦܬܐ ܒܬܪ ܐܚܫܪ ܝܪ̈ܚܐ .ܛ. ܀

ܘܡܪܘܝ ܒܪ ܚܡܟ ܝܪ̈ܚܐ .ܛ. ܀

ܘܕܪܝܘܫ ܒܪ ܡܪܘܝ ܫܢ̈ܝܢ .ܠܐ. ܘܝܪ̈ܚܐ ܚܕ ܀

* 57 r°. ܦܠܫ ܒܪ ܕܪܝܘܫ ܫܢ̈ܝܢ[3] .ܛ. *ܘܝܪ̈ܚܐ .ܝ. ܀

ܘܣܘܠܕܢ ܒܪ ܕܪܝܘܫ ܫܢ̈ܝܢ[3] .ܒ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܛ. ܀

ܘܡܘܣܪ ܒܪ ܒܕܠܝܘ ܫܢ̈ܝܢ .ܒ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܗ. ܀

ܘܐܚܫܪ ܒܪ ܕܪܝܘܫ ܫܢ̈ܝܢ .ܕ. ܘܝܪ̈ܚܐ ܚܕ ܘܝܘ̈ܡܐ .ܒ. ܀

ܗܢܝܢ ܫܢ̈ܝܐ ܟܠܗܘܢ ܬܠܬܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥ ܘܝܪ̈ܚܐ ܚܡܫܐ ܘܝܘ̈ܡܐ ܬܪ̈ܝܢ ܀

[1] Vox erasa. — [2] Voces minio scriptae. — [3] Puncta plur. desunt.

ܦܠܒܝܢܘܣ. ܘܕܕܘܡܢܘܣ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܕܝܘܒܢܠܝܘܣ[1] ܕܐܘܪܫܠܡ. ܐܝܢܝܢܘܣ ܕܦܝܕܐ. ܗܝܒܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܬܐܕܪܝܛܐ ܕܩܘܪܘܣ. ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܕܘܪܝܠܐܘܢ[2]. ܒܣܝܠܝܘܣ ܕܣܠܘܩܝܐ ܕܐܝܣܘܪܝܐ. ܣܠܘܩܘܣ ܕܕܐܡܣܝܐ. ܗܠܝܢ ܕܒܬܪ ܕܐܬܟܢܫܘ ܥܡ ܦܠܒܝܢܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܐܦܘܠܝܣ. ܒܡܬܪܘܦܘܠܝܣ ܕܐܦܣܘܣ. ܟܕ ܚܙܘ ܕܐܬܚܪܒ ܦܠܒܝܢܐ. ܦܢܘ ܘܚܙܪܘ ܠܩܠܗܘܢ. ܠܗ̇ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܦܣܘܣ. ܘܠܗ̇ ܬܪܥܝܬܐ ܐܚܪܢܐ ܘܐܬܩܒܠܘ ܬܘܒ. ܘܬܘܒ ܒܬܪ ܕܐܬܘ ܠܟܠܩܕܘܢܐ. ܟܕ ܚܙܘ ܕܒܠܗܘܕܝܗܘܢ ܡܩܒܠܐܢܬ ܒܡܟܬܒ ܕܝܠܗ̇، ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܦܣܘܣ ܘܠܫܪܪܗ̇. ܬܘܒ ܠܬܘܟܠܗܘܢ ܦܢܘ *ܘܗ̇ *56 r°.
ܩܕܡܝܐ. ܘܗܦܟܘ ܒܗ̇ ܒܗܘܢ ܕܩܕܡܘ. ܒܗ̇ ܕܐܦܣܘܣ ܕܬܪ̈ܬܝܢ. ܟܕ ܐܚܪܢܝܢ ܕܠܐ ܒܙܒܢܐ ܘܐܦ ܡܢ ܐܘܠܨܢܐ ܚܟܝܡܝܢ[3] ܗܠܝܢ. ܐܬܬܗ̇ ܕܝܢ ܗ̇ܝ ܬܪܥܝܬܐ ܕܐܬܩܒܠܘ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܐܦܘܠܝܣ ܒܡܬܪܘܦܘܠܝܣ ܕܐܦܣܘܣ. ܘܗ̇ܝ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܒܫ̈ܢܐ ܙܥܘܪ ܕܝܘܕܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܗ̇ܝ[4] ܕܐܬܢܣܒܬ ܒܗ̇ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܦܣܘܣ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܟܢܫܘ ܒܟܠܩܕܘܢܐ. ܒܬܪ ܕܟܒܪܘ ܡܬܪܘܦܘܠܝܣ ܕܩܕܝܫܐ ܘܡܟܝܢܐ ܪܒܐ ܕܩܘܡܘܪܐ: ܟܬܒܬܒܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܪ̈ܫܢܐ ܘܡܢ ܡܘܣ̈ܠܦܢܘܣ ܗܠܝܢ ܕܒܡܘܡܢܐ܆ ܕܢܛܘܪܘܢ ܬܡܝܡܘܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ ܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܘܐܡܪܝܢ. ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܠܢ ܗܕܐ ܠܡܥܒܕ. ܘܠܐ ܡܬܡܪܚܝܢ ܚܕ ܘܠܐ ܡܛܠ. ܕܩܢܘܢܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܕܟܠܐ ܕܗܕܐ ܢܥܒܘܪ. ܘܒܬܪ ܕܬܪ̈ܝܢܬܐ ܩܛܝܠܐܬܐ ܗܕܐ ܐܡܪܘ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܓܘ ܠܗܘܢ ܪ̈ܫܢܐ. ܐܬܬܠܝܘ ܕܢܗܘܢ ܢܬܦܠܓܘܢ ܠܪ̈ܫܢܐ. ܘܚܪܒܘ ܟܠ ܚܬܡܗܘܢ. ܬܠܬܝܢ ܓܝܪ ܘܫ̈ܬܐ ܕܒ̈ܢܝ ܐܚܪܢܐ ܢܦܫܗܘܢ. ܕܠܐ ܐܡܪܝܢ ܬܪ̈ܝܢ ܟܝ̈ܢܝܢ ܒܡܫܝܚܐ. ܒܬܪ ܢܨܝܚܘܬܐ. ܫܠܡ[5] ܀

[1] Ms. ܒܘܒܐ̈. — [2] Ms. ܕܘܪܠܐܘܢ̈. — [3] Ms. ܚܟܝܡ. — [4] Ms. ܗ̇ܘ. — [5] Vox minio scripta.

ܒܡܘܕܐ ܗܘܐ. ܘܐܠܨܝܢ[1] ܗܘܘ ܠܗ ܕܢܘܕܐ. ܘܐܦ ܕܬܪܝܢ ܫܢܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܒܚܒܫܐ. ܘܒܟܠܗ ܕܗܘܐ ܠܐ ܐܬܪܟܐ ܕܢܘܕܐ. ܒܫܢܝ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܝܘܢ. ܦܠܘܛܐ ܒܝܬ ܥܪܒܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܡܚܣܢܝܢ ܗܘܘ ܠܗܝܢ. ܘܒܟܠ ܕܠܝܠܝܐ ܗܕܐ ܗܘܐ ܐܓܪܬ ܠܡܠܟܐ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܕܢܟܢܫ ܣܘܢܗܘܕܘܣ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܒܗ̇ ܒܐܦܣܘܣ܀ ܐܬܟܢܫܘ ܗܘܘ ܕܝܢ ܪ̈ܝܫܢܘܗ̇ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ

*55 r°. ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܝܘܒܢܠܝܘܣ *ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܣܛܦܢܘܣ ܕܐܦܣܘܣ. ܘܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܕܒܝܪܘܬܘܣ. ܘܒܐܣܝܠܝܘܣ ܕܣܠܘܩܝܐ. ܥܡ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܘܥܡ ܐܬܝܪ, ܡܕܒܚܝܗܘܢ. ܗܘ ܒܪܡ ܕܐܣܬܦܩ ܒܡܕܝܢܬ ܒܠܒܘܬܐ. ܐܘܣܒܝܘܣ, ܠܦܠܒܝܢܐ ܕܬܒܥܗ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܟܝ̈ܢܐ ܢܘܕܐ. ܘܕܦܠܒܝܢܐ ܟܕ ܘܕܐܘܣܒܝܘܣ ܒܟܬܒܘܗܝ ܡܬܩܪܝܢ ܕܠܗܘܢ܀ ܒܬܪܟܢ ܕܝܢ ܒܬܪܟܢ ܡܬܩܪܝܢ ܘܕܕܘܡܢܘܣ ܕܐܝܪܝܢܝܘܣ[2] ܘܕܪ̈ܝܫܢܐ ܕܨܘܪ ܘܕܗܝܒܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܕܦܠܘܢܝܐ ܕܒܒܠܘܣ. ܘܕܬܐܘܕܘܪܝܛܐ ܕܩܘܪܘܣ. ܘܕܕܐܢܝܐܝܠ ܕܚܪܢ. ܘܕܣܘܦܪܘܢܝܘܣ ܕܬܠܐ. ܘܕܒܬܪܗ, ܦܘܩܕܐ. ܒܝܬ ܥܪܒܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܕܗܘܘ ܒܡܕܢܚܐ ܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥܐ. ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܢ ܕܦܪܣ ܠܒܬܠܘ. ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܕܝܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܚܝܐ.[3] ܗܘܐ ܠܒܢ̈ܝܫ ܠܐܠܗܐ ܐܒ̈ܗܬܐ. ܘܐܝܟ ܒܗ ܠܒܠܗܝܢ ܗܘܝܢ[4] ܕܦܪܨܘܦܗ, ܒܗܝܢ ܒܩܢܘܡ̈ܐ ܦܫܝ̈ܛܐ ܘܦܠܝܓܘܬܐ. ܡܠܬܗ, ܒܗܿ, ܕܐܝܟ ܕܠܝܬ ܐܢܫܐ ܦܠܓ ܐܝܟܢ. ܗܘ, ܒܚܫܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܬ ܒܦܫܛܗ ܕܗܪܛܝܩܐ ܕܠܐ ܐܠܗܐ.[5]

*55 v°. ܒܬܘܒ ܠܚܡ ܕܐܢܫܐ *ܢܦܐ ܒܚܫܝܠܐ. ܘܡܬܪܢܐ ܢܦܐ ܢܦܐ ܒܠܒܐ܀

ܗܝ, ܕܝܢ ܕܒܟܠܩܕܘܢܐ ܐܬܟܢܫܬ ܒܫܢܝ̈, ܕܡܪܩܝܢܘܣ ܡܠܟܐ:[6] ܕܗܘܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ .ܬܫܥܡܐܗ. ܪܝܫܐ ܕܝܢ ܕܟܠ ܗܿ, ܕܡܕܒܪܢܗ̇ ܫܢܝܐ ܬܠܬ. ܒܗ ܠܝܕܗ ܕܝܢ ܕܒܫܢܬܐ ܫܢܝܐ .ܬܣܓ.. ܐܬܟܢܫܬ ܕܝܢ ܗܝ, ܒܫܢܬ .ܬܫܣܓ.. ܘܐܬܟܢܫܘ ܗܘܘ ܕܝܢ ܪ̈ܝܫܢܘܗ̇ ܠܐܘܢ ܕܪܗܘܡܝ. ܘܐܢܛܘܠܝܘܣ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ

[1] Ms. ܨܠ. — [2] Ms. ܘܪܐ. — [3] Ms. mutato ordine: ܗܝܡܢܘܬܐ ܚܝ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. — [4] Ms. ܒܩܢܘܡܘܗܝ ܩܢܘܡ. — [5] Ms. ܠܐܠܗܐ. — [6] Voces minio scriptae.

ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. *⌉ܪܘܡܐ ܕܝܢ[1] ܡܢ ܝܠܕܗ *54 r°.
ܕܡܫܝܚܐ ܫܢ̈ܝܐ. ܫܦ. . ܡܢ ܗܘ ܕܝܢ ܕܢܘܚ̇. ܫܢ̈ܝܐ. ܢܗ. .
ܐܬܒܛܠܘ ܗܘܘ ܕܝܢ ܪ̈ܫܝܡܬܗ ܦܬܓ̈ܡܐܘܗܝ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.
ܘܡܠܝܦܘܬܗ ܕܐܦܝܦܢܝܐ. ܘܩܘܪܝܠܘܣ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܗܘ̇ܐ
ܫܠܦ ܠܡܕܝܢܘܣ ܢܝܩܘܦܘܠܝܣ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ̇ ܬܘܒ
ܘܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܕܡܡܠܠ ܐܠܗܘܬܐ ܕܐܒܘܢܝܢ. ܘܓܪܝܓܘܪܝܘܣ
ܕܢܘܣܐ ܐܚܘܗܝ, ܕܒܣܝܠܝܘܣ. ܘܐܡܦܝܠܘܟܝܘܣ ܕܐܝܩܘܢ̈.
ܘܕܝܕܘܪܘܣ ܕܛܪܣܘܣ. ܓܠܣܝܘܣ ܕܩܣܪܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ.
ܪܘܦܘܣ ܕܫܡܫܛ. ܘܐܩܩܝ ܕܚܠܒ. ܐܘܠܘܓܝ ܕܐܘܪܗܝ,
ܐܒܪܗܡ ܕܒܛܢܢ. ܡܪܐ ܕܐܡܕ. ܒܝܛܐ ܕܚܪܢ. ܐܝܠܕܝܘܣ
ܕܩܣܪܝܐ ܕܩܦܕܘܩܝܐ. ܐܘܬܪܘܣ ܕܦܪܘܢܐ.:·.

⌉ܗ̇ܘ, ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܗܘܢ:[2] ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܐ
ܕܬܠܬܡܐܐ ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܢܝܩܝܐ ܘܬܠܬ ܕܠܩܘܦܘܣ
ܒܫܢܬ. ܬܫܥܡ. . ܪܘܡܐ ܕܝܢ ܡܢ ܗܘ ܕܡܕܡܢܗ̇ ܫܢ̈ܝܐ. ܢܡ.
ܡܢ ܝܠܕܗ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܫܢ̈ܝܐ. ܬܠ. ·:· ܒܡܕܐ ܗܢܐ ܗܘܬ
ܡܬܪܥܝܐ ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ ܒܝܘܡ̈ܝ. ܒܢ. . ܐܬܟܢܫܘ ܗܘܘ
ܕܝܢ ܪ̈ܝܫܢܝܗ̇. ܩܘܪܝܠܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܩܠܣܛܝܢܘܣ
ܕܪܗܘܡܐ. ܒܝܕ ܐܠܦܝܢ *ܕܗܢܘܢ ܕܐܬܟܢܫܘ ܗܘܘ. ܬܐܕܘܛܘܣ *54 v°.
ܕܐܢܩܘܪܐ. ܦ̈ܠܦܠܐ. ܡܡܢܘܢ ܕܐܦܣܘܣ. ܐܩܩܝ
ܕܡܠܝܛܝܢܐ. ܘܦܪܝܢܘܣ ܕܩܡܘܠܐ. ܡܟܐܪܝܘܣ ܕܠܐܘܕ̇
ܐܦܫܡܘܣ. ܘܣܟܠܐܘܣ ܕܐܘܪܫܠܡ.:·.

⌉ܗ̇ܘ,[3] ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܦܣܘܣ ܒܝܘܡܝ ܬܐܕܘܣܝܘܣ ܘܕܒܘܪ̈ܐ:[2]
ܒܫܢܬ. ܬܫܥܘ. . ܪܘܡܐ ܕܝܢ ܡܢ ܝܠܕܗ ܕܡܫܝܚܐ ܫܢ̈ܝܐ
ܬܢ. ܡܢ ܗܘ ܕܡܕܡܢܗ̇ ܕܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܢܓ. ܡܛܠ ܦܠܘܝܢܐ
ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܘܡܛܠ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܕܪܘܡܝܐ.
ܘܡܛܠ (ܦܠܘܝܢܘܣ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܘܡܛܠ)[4]
ܐܘܛܘܟܐ ܪܫܝܥܐ ܐܬܟܢܫܬ. ܘܐܫܠܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗ
ܠܐܘܛܘܟܐ ܪܫܝܥܐ. (ܕܢܘܕܐ)[5] ܕܟܕ ܐܘܣܐ ܕܠܡ ܐܬܝܘܗܝ,
ܦܓܪܗ ܕܡܪܢ. ܘܐܡܪ, ܗܘܐ ܗܕܐ. ܗܘ ܕܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ

[1] Ms. "; ",. — [2] Voces minio scriptae. — [3] Ms. ܗܝ̇. — [4] Desunt in ms. — [5] Deest in ms.

ܐܝܠܝܢ ܕܐܒܠܝܢ ܒܡܪܝܐ ܘܫܩܠܝܢ ܢ̈ܫܐ. ܘܗܘܬ ܗܘܬ ܦܠܓܘܬܐ ܒܒܝܬܐ. ܘܐܬܒܢܝܘ ܗܘܘ ܫܒ̈ܩܝܢ ܐܦ̈ܝܣܩܘܦܐ ܒܐܓܘܪ̈ܐ ܟܢܘܫܬܐ. ܘܓܢܘ ܒܥ̈ܕܬܐ ܩ̈ܕܝܫܬܐ. ܘܬܢܚܘ ܘܐܬܒܪܘ ܡܒܘܥܐ. ܕܡܢ ܒܗ ܦܪܫ ܐܠܗܐ ܠܐܡܪ̈ܘܗܝ ܒܡܘܬܐ: ܕܪ̈ܒܐ ܕܝܡܝܢܐ ܘܦܠܓܐ ܘܚ̈ܝܘܬܐ. ܘܒܕܡܘܬܐ ܠܟܠܗ ܒܡܘܬܐ. ܗܘܘ ܐܟܠܝܢ ܒܣ̈ܘܟܐ ܕܐܡܣܪܛܠ ܒܡܪܝܐ. ܘܠܐ ܐܝܟ ܐܬܒܥܠ ܒܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܘܒܢ̈ܦܠܬܐ ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܐܠܗܐ ܒܢ̈ܒܝܐ. ܘܟܕ ܗܘܘ ܒܢܘ ܟܠܗ. ܘܢܦܠܝܢ ܗܘܘ ܒܡܪܝܐ ܡܢ ܒܟܝܐ. ܐܬܐ ܦܘܠܘܣ ܘܦܘܣܩܗ. ܠܘ ܡܛܠ ܕܒܐܘܬܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܚܝܘܬܐ. ܘܐܡܪ. ܠܟܠܢ ܒܡܪܝܐ ܠܐ ܐܬܒܠ. ܕܠܐ ܠܐ ܐܬܒܠ ܠܐܢܫ܀

* 53 v°. ܗ̇ܝ ܕܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢܘܬܡܢܐ *ܐܬܒܢܝܬ ܒܝܬܐ ܒܚܘܡܨ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡ̇ܠܟܐ ܥܕܬܐ ܪܒܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ. ܒܝܘܡ̈ܝ. ܦܛ. ܒܗ[1] ܕܡܪܩܘܣܝܢܘܣܩܠܐ. ܒܡܕܢܐ ܗܘܬ ܡܬܪܨܝܐ ܕܪܘܚܢܐ ܐܪܝܘܣ. ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܡܢ ܝܠܕܗ ܕܡܫܝܚܐ ܫ″. ܒܗ(ܫ). [2]. ܐܬܚܙܝܘ ܗܘܘ ܕܝܢ ܬܫ̈ܥܝܢܗ ܦܝܠܣܛܪܘܣ ܒܪܗܘܡܐ. ܘܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܪܒܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. (ܘ)ܡܩܪܝܘܣ[3] ܕܐܘܪܫܠܡ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ̇ ܕܝܢ ܘܒܟܐ ܐܬܢܣܝܘܣ. ܒܪ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܒܪܐ ܫܪܪܐ ܠܬܘܕܫܐ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܫܡܫ ܗܘ̇ܐ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ̇ ܬܘܒ ܐܘܣܒܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܣܪܝܐ. ܗܢܘ̇ ܕܒܗ̇ ܕܩܣܪܝܐ ܐܫܬܒܝܚ. ܐܝܬ ܗܘ̇ܐ ܒܗ̇ ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܕܠܝܕܝܐ. ܐܬܠܬܠܗܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܝܥܩܘܒ ܕܢܨܝܒܝܢ. ܐܢܛܝܒܘܣ ܕܪܫܝܢܐ. ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܩܣܪܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ. ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܢܝܩܘܡܕܝܐ܀

ܗ̇ܝ ܕܬ̈ܠܬܐ ܘܬܡܢ̈ܝܢ: ܐܬܒܢܝܬ ܒܚ̈ܡܨ ܩܠܕܐ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܪܒܐ: ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ: ܒܫܢܬ. ܬܪܬܝܢ. ܒܐܒ. ܘ. [4] ܗܘܬ ܒܗ̇ ܕܝܢ ܡܬܪܨܝܐ ܕܪܘܚܢܐ ܡܩܕܘܢܝܘܣ

[1] Ms. ܒܗ̇. — [2] Ms. ܒܗ. — [3] Ms. ″ܡ̇. — [4] Voces minio scriptae.

ܒܫܢܬ ܬܬܟܕ. ܡܪܕܬ ܐܪܡܢܝܐ. ܘܫܕܪ ܐܢܣܛܣ ܡܠܟܐ ܚܝܠܐ ܘܟܒܫܗ̇. ܘܗܘ ܗܘ ܡܠܟܐ ܡܫܚܠܦܐ ܕܐܪ̈ܡܝܢ ܠܒ̈ܢܝܢ ܘܕܒܝ̈ܬܝܢ ܘܕܒܝܬ ܘܕܢ̈ܩܒܬܐ :·:

ܒܫܢܬ ܬܬܠ. ܐܬܛܪܕܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܟܘܪܣܝܐ ܒܝܘܡܝ ܕܬܐܕܘܪܐ ܡܠܟܬܐ :·:

ܒܫܢܬ ܬܬܠܗ. ܛܒܥܬ ܐܘܪܗܝ :·:

ܒܫܢܬ ܬܬܠܛ. ܗܦܟ ܘܐܘܪܡ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܠܒܝܬ ܪ̈ܘܡܝܐ. ܘܐܬܟܬܫ ܥܡ ܪ̈ܘܡܝܐ ܥܠ *ܢܗܪܐ ܦܪܬ. * 52 v°.
ܘܫܩܠܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ ܐܬܛܒܥܘ ܒܦܪܬ.

ܕܒܐܝܠܝܢ ܙ̈ܒܢܐ ܐܬܦܩܕܘ[1] ܦܘ̈ܩܕܢܘܣ:
ܘܒܝܘ̈ܡܝ ܐܝܠܝܢ ܡ̈ܠܟܐ:[2]

ܒܫܢܬ ܬܬܢ. ܒܝܘ̈ܡܝ ܗܪܩܠܝܘܣ ܡܠܟܐ ܡܢ ܩܛܠܝܘܣ ܠܩܘܒܠ ܕܪ̈ܬܐ. ܒܬܪ ܝܠܕܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܚܘ. ܫܢܝܢ. ܘܐܬܦܪ ܕܢܫܪ ܩܘܡܐ ܐܝܬ ܠܬܠܬܝܢܘܬܐ. ܘܗܘܝܐ ܦܠܓܐ ܘܕܡܐ ܕܡܢ ܡܕܒܚܐ ܢܦܩܝܢ. ܕܬܠܬܝܘܬܐ ܐܬܘܬܗ. ܘܐܬܬܒܝܘ ܗܘܘ ܐܪ̈ܒܝܢ ܘܬܠܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܐܝܣܘܪܐ ܚܠܦܝܐ. ܘܐܚܪ̈ܒܗܘܢ. ܡܢ ܕܪ̈ܬܐ :·:

ܘܒܫܢܬ ܬܬܡܠ. ܒܝܘ̈ܡܝ ܩܣܛܘܪܘܣ ܡܠܟܐ. ܡܢ ܦܘܠܐ ܫܒܝܫܝܐ ܠܩܘܒܠ ܕܪ̈ܬܐ. ܕܐܬܘܬܗ ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܗܢܝܢܘܗܝ ܠܒܢܝܐ ܕܐܠܗܐ ܘܙܘܓܐ ܐܝܟ ܚܕ ܡܢ ܙܕܝܩܐ ܩ̈ܕܝܫܐ ܕܗܘܘ ܒܗ ܒܥܠܡܐ. ܘܗܘܝܐ ܪܫܝܡ ܡܢ ܝܠܕܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܫܢܝܢ. ܪܟ. :·: ܘܐܬܬܒܝܘ ܥܠܘܗܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܐܝܣܘܪܐ. ܕܢܗܘܝܘܢ ܕܪ̈ܘܡܝܐ. ܕܢܗܘܝܘܢ ܕܐܠܗܝܐ. ܘܐܚܪ̈ܒܘܢ ܒܬܪ ܬܕܡܘܪܬܐ ܘܐܚܪ̈ܒܗܘܢ ܡܢ ܕܪ̈ܬܐ :·:

ܘܒܫܢܬ ܬܬܢܡ. ܒܝܘ̈ܡܝ ܢܣܛܘܪܝܘܣ ܡܠܟܐ ܢܦܩܐ. *ܡܢ * 53 r°.
ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܠܩܘܒܠ ܕܪ̈ܬܐ. ܘܗܘܝܐ ܪܫܝܡ ܡܢ ܝܠܕܗ ܕܡܫܝܚܐ ܫ̈ܢܝܢ. ܫܠ. :·: ܘܐܬܬܒܝܘ ܗܘܘ ܒܢܝ ܥܡܐ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܐܝܠܝܢ ܒܫܪܪܐ ܘܠܐ ܫܡܥܝܢ ܠܢܟܐ. ܒܒܢܝ ܥܡܐ

[1] Ms. ܢܩܘ″. — [2] Voces minio scriptae.

ܒܫܢܬ ܬܦܚ. ܐܬܢܒܝ ܡܘܢܛܢܘܣ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܗܪܣܝܣܛܐ
ܒܦܪܘܓܝܐ ܀

ܒܫܢܬ ܬܣܗ. ܒܪ ܕܝܨܢ ܐܬܝܠܕ ܗܘܐ ܕܗܘ ܐܒܐ
ܘܠܦܝܗ ܕܘܠܢܛܝܢܘܣ ܀

ܒܫܢܬ ܚܡܫܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܠܬ. ܐܦܩܘܗܝ ܡܢ ܐܘܪܗܝ
ܘܒܟܘܗܝ ܀

ܒܫܢܬ ܬܩܥܒ[1]. ܫܠܡ ܫܢܝܐ (ܐ. ܠܡܘܫܐܝܐ)[2] ܀

ܒܫܢܬ ܬܩܨܘ. ܡܢ ܕܘܟܝܐ ܚܠ ܒܡܫܝܚܝܐ ܡܢ
ܘܠܝܘܠܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܐܪܝܐ ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܩܨܛ. ܝܙܕ ܫܒܘܪ ܡܠܟܐ ܕܦܪܣܝܐ ܠܢܨܝܒܝܢ
ܘܠܦܠܘܣܝܐ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܚܒܪܘ ܒܪܒܪܝܐ ܕܬܡܢܝܘܢ
ܢܗܪܐ. ܘܢܚܬܘ ܠܗܬܐ ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܪ(ܘ). ܘܬܬܬ[3] ܡܢ ܦܠܓܐ ܫܡܫܝܛܐ ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܪܝ. ܡܢ ܡܐܝܬ ܡܫܝܚܐ ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܪܝܒ. ܚܒܪ ܕܘܟܝܐ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܠܟܐ.
ܘܡܝܬܘ ܐܢܫܐ ܒܒܪܝܐ ܘܒܝܬ ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܪܟܐ. ܗܘܐ ܟܢܘܫܝܐ ܕܒܢܝܬܐ ܡܢ ܕܘܠܝܛܝܢܘܣ
ܢܨܝܒܐ. ܘܐܬܩܛܠ ܦܠܘܛܝܢܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ *ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀ * 52 r°.

ܒܫܢܬ ܬܪܟܛ. ܐܬܓܠܝ ܡܘܫܝܣܝܘܣ ܘܓܝܐ ܀

ܒܫܢܬ ܬܪܠ.[4] ܐܬܒܪܝ ܡܘܫܝܣܝܘܣ ܒܪܗܘܡܐ ܡܢ
ܪܘܡܝܐ ܠܡܘܫܝܣܦܠܝܢܘܣ ܀

ܒܫܢܬ ܬ(ܪ)ܠܒ.[5] ܢܦܩ ܡܘܫܝܣܝܘܣ ܘܐܬܪܬܐ
ܠܡܫܝܚܝܐ. ܘܢܦܩ ܘܐܬܪܒܝ ܥܕܬܗ ܕܡܫܝܚܝܐ ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܪܠܘ. ܗܘܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܫܝܢ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܀

ܒ̄ܫܢܬ ܬܪܢܚ. ܒܗܕ ܗܘܐ ܗܘ ܡܘܫܝܣܝܘܣ[6] ܪܒܐ ܀

ܒܫܢܬ ܬܪܢܒ. ܫܪ, ܕܐܬܝܠܕ ܒܪ, ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܀

ܒܫܢܬ ܬܬܝܒ. ܐܬܥܒܕܬ ܐܟܕܐ ܒܥܕܬܐ ܡܕܝܢ. ܒܕ. ܀

ܒܫܢܬ ܬܬܝ. ܐܬܥܒܕܬ ܕܝܪܐ ܀

[1] Numeri annorum 500, 600, 700, 800 quos hic et infra litteris ܬܩ, ܬܪ, ܬܫ, ܬܬ notavimus, notati sunt in ms. signis numeralibus ÷ ד, ה, ח. — [2] Desunt in ms. — [3] Ms. om. ܘ. — [4] Ms. ܬܪܠ. — [5] Ms. ܒܘ. — [6] Ms. ܡܘܫܝ".

ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܡܐܬ̈ܝܢ ܘܫܒ̈ܥܝܢ ܒܫܢܬ ܕܦܠܘܓܬܐ. ܒܦ̈ܘܠܓܐ ܘܫܘ̈ܪܝܐ ܘܡܨܪ̈ܝܐ. ܘܝܪܬܘ ܒ̈ܢܝܐ ܟܠܗܝܢ ܐܬܪ̈ܐ :·.

ܘܒܫܢܬ ܬ̈ܫܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܫ̈ܒܥ. ܐܬܦܠܓܘܬܐ ܕܠܫܢ̈ܐ. ܢܦܩܘ ܒ̈ܢܝܐ ܒܟܠܗ̇ ܫܘܪܝܐ. ܘܐܚܝܕܘ ܠܐܪܒܥܐ ܕܦ̈ܢܝܬܐ ܘܒܟܒܫܗ̇. ܘܫܠܛܘ ܠܦܘܪܐ ܕܒܪܒܐ. ܘܦܠܓܘ ܒ̈ܢܝܐ ܠܕܪ̈ܝܐ ܦ̈ܠܓܘܬܐ ܒܡܘܪ ܘܚܒܝܬܐ. ܘܬܡܢ ܒܢܝܬ ܦܘܒܝܐ ܡܥܪܒܘܢ ܬܪܒܐ *ܕܡܦܪ ܐܝܟܘܗܝ ܕܬܘܒܠܐ ܩܕܝܫܐ :·. *51 r°.

ܒܫܢܬ ܬܠܬ̈ܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܠܬ. ܗܘܐ ܡܠܟܘܢ ܒܐܦܐ ܫܬܐܘܣܐ ܕܒܕܬܐ ܕܐܬܦܢܝܘܬܐ :·.

ܒܫܢܬ ܬܠܬ̈ܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥ. ܐܬܪ̈ܓܡ ܐܣܛܦܢܘܣ. ܗܘܕܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܒܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܬܪܗ ܕܝܘܬܐ ܓܙܪ ܦܘܠܘܣ ܠܒܝܬܪܘ :·.

ܘܒܫܢܬ ܬܠܬ̈ܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܘܚܡܫ. ܩܛܠ ܢܐܪܘܢ ܒܪܘܡܐ ܠܦܘܠܘܣ ܘܠܦܛܪܘܣ :·.

ܘܒܫܢܬ ܬܠܬ̈ܡܐܐ ܘܫܒ̈ܥܝܢ ܘܫܬ. ܚܪܒܬ ܐܘܪܫܠܡ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܘܡܢ ܛܝܛܘܣ ܒܪܗ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܡܪܒܐ. ܐܬܩܛܠ ܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗ ܕܡܪܢ :·.

ܒܫܢܬ ܬܠܬ̈ܡܐܐ ܘܬܡ̈ܢܝܢ ܘܬܠܬ. ܗܘܐ ܪܕܘܦܝܐ ܒܪܘܡܐ ܐܝܟ ܕܢܒܗܬܘܢ ܐܠܦܐ ܕܒܢ̈ܝܫܐ :·.

ܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ. ܡܝܬ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ :·.

ܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܫܥ. ܗܘܐ ܪܕܘܦܝܐ ܪܒܐ ܕܒܬ̈ܫܥܝܢ ܡܢ ܛܪܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܪܘܡܝܐ. ܘܐܬܩܛܠ ܐܓܢܐܛܝܘܣ ܡܫܝܚܝܐ ܒܪ ܡܠܝܘܦܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ :·.

*ܒܫܢܬ. ܬܦܠ. ܒܒܗ̇ ܛܪܝܢܘܣ[1] ܠܐܪܡܢܝܐ ܘܦܪܣ̈ܝܐ[2] :·. *51 v°.

ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܬܠܡܝܕܗ ܕܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ :·.

[1] Ms. ܛܪܝܢܘܣ. — [2] Ms. ܦܪܣ̈.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܪܒܥ. ܥܠܘ ܐܣܦܠܛܐ ܠܡܪܕܐ ܘܠܦܪܬܐ ܐܫܬܝܢܬܐ. ܘܬܡܢ ܐܬܠܒܟܘ ܠܦܠܚܐ ܕܦܪܣܝܐ. ܘܐܬܦܠܠܘ ܕܝܠܗܘܢ ܐܝܟ ܒܡܫܬܝܢ ܠܓܒܪܐ .:.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܪܒܥ[1]. ܥܠܘ ܦܪܣܝܐ ܠܪܘܡܐ. ܘܠܒܒܘ ܬܡܢ ܠܐܣܦܪܦܪܓܐ. ܘܐܘܬܒܘ ܫܒܬܗ ܠܦܪܘ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܢܦܩ ܡܪܘܠܐ ܡܠܟܐ ܡܢ ܒܪܘܡܝܐ. ܘܕܒܪ ܠܗ ܚܝܠܐ ܣܓܝܐܐ. ܘܢܚܬ ܠܒܝܬ ܦܪܣܝܐ. ܘܚܪܒܗ ܠܐܬܪܐ ܘܫܒܐ ܫܒܝܬܐ ܣܓܝܐܬܐ .:.

ܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫܐ. ܒܐܝܠܘܠ ܒܫܒܥܬܥܣܪ ܒܗ. ܚܙܝܢ ܫܒܫܐ ܘܣܗܪܐ .:.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬ[2]. ܡܝܬ ܟܣܪܘ ܒܟܘܦ. ܗܘ ܕܒܥܒܕܗ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ. ܘܐܡܠܟ ܫܢܝܢ ܐܪܒܥܝܢ .:. ܘܐܡܠܟ ܫܝܪܘܝ ܒܪܗ ܒܬܪܗ ܚܕܐ ܫܢܬܐ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܡܝܬ ܒܡܘܬܢܐ .:. ܘܐܡܠܟ ܒܪܗ ܒܬܪܗ ܕܫܡܗ ܗܘܐ ܐܪܕܫܝܪ .:.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܒܚܙܝܪܢ ܒܠܠܝܐ ܢܦܠܬ
*50 v°. ܐܪܥܐ *ܘܙܥܬ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܢܦܩܘ ܛܝܝܐ ܒܢܕܪܐ ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܗܪܩܠܝܣ. ܘܣܗܪܘܪ ܦܛܪܝܩܝܣ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܒܩܠܝܩܝܐ ܚܕ ܒܓܒܠܐ ܕܫܡܗ ܐܪܒܝܣܘܣ ܦܪܦܪܒܣ. ܘܒܢܘ ܬܡܢ ܥܕܬܐ. ܘܫܪܘ ܫܡܗ ܐܪܝܢܐ[3]. ܘܐܬܦܠܓܘ ܬܡܢ ܡܢ ܢ̈ܗܪܐ ܫܒܝܠܐ. ܘܫܪܝܬ ܒܝܬܗܘܢ ܕܝܗܘܕܝܐ ܦܪܬ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܗܘܝܐ ܚܕܝܘ ܫܝܢܐ ܒܝܢ ܢ̈ܗܪܐ .:.

ܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܗܘܢܝܦܘܪܝܐ ܕܐܢܕܪܝܐ. ܒܝܪܚ ܠܐܕܪܒܐ ܒܗ. ܒܕܘܪܝܬܐ ܟܠܗ ܫܢܝܢ. ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܪܕܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܦܪ̈ܣܝܐ ܕܐܬܚܡܘ. ܒܦܠܣܛܝܢܐ ܕܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܓܐ ܕܐܬܒܥܝ. ܡܠ̈ܟܐ. ܘܓܒܪܘ ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܣܒܪܘ ܠܦܪ̈ܣܝܐ ܒܪ ܢܕܪ ܘܦܬܠܗܘܢ ܦܬܢܐ. ܘܐܬܦܠܠܘ ܬܡܢ ܐܝܟ

[1] Videtur numerus e superiore falso repetitus. — [2] Mss. ܘܐܙܠ. — [3] Ms. ܣܡ″.

ܫܢܬ ܬܫܥ̈ܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܒܐܝܠܘܠ[1] ܗܘܐ ܗܘܐ ܬܠܓܐ ܣܓܝܐܐ ܒܟܠ ܕܘܟ. ܘܩܘܪܐ ܩܫܝܐ ܒܕܒܟܐ ܕܩܛܠ ܦܪ̈ܬ ܠܗ. ܠܠܝܐ ܕܒܫܒܬ ܕܢܚܐ. ܘܢܦܠܘ ܒܗ ܠܒ̈ܠܐ ܕܐܝܠܢ̈ܐ ܘܙ̈ܝܬܐ ܡܝܬܐ. ܘܠܐ ܥܒ̈ܕܝ ܦܐܪ̈ܐ ܒܗ ܡܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܘܡܝܬܘ ܢܘܢܐ ܩܛ̈ܝܠܐ. ܘܐܝ̈ܠܢܐ ܕܙܝܬܐ ܝܒܫܘ ܒܟܠ ܕܘܟ:. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܐܫܬܩܠܬ ܚܪܒܐ. ܘܒܗ ܬܘܒ ܒܫܢܬܐ ܐܫܬܩܠܬ ܪܫܝܢܐ ܒܡܘܬܐ:.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥ̈ܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ. ܐܫܬܩܠܬ ܐܘܪܗܝ ܘܡܢ ܘܩܠܝܢܩܘܣ ܘܩܪܩܘܣܝܘܣ. ܘܒܠ *ܕܒܗ ܐܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܬ ܡܢ ܟܕܝܘܢܐ ܠܦܪܣ. ܘܒܗ ܫܢܬܐ ܦܪܬ ܐܬܝܗܘܢ ܗܘܐ ܬܝܡܢܐ. ܘܟܫܒܒܐ ܒܗ ܒܐܒܝ ܕܠܗ ܕܫܢܬܐ. ܚܒܪ ܣܦܪ̈ܘܢ ܠܝܘܚܢܐ ܘܡܦܠܗ. ܗܘ ܠܢܪ ܐܫܬܩܠܬ ܟܕܝܘܢܐ ܡܕܒܚܬܐ ܡܢ ܟܢܪ̈ܟܐ ܠܦܪܬ:. *49 v°.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥ̈ܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܠ̈ܬ. ܒܠܘܗܝ ܦܛܪܝܩܐ ܠܝܘܚܢܢ. ܘܐܬܟܢܫܘ ܗܘܝܢ ܒܒܝܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܣܓܝܐܐ. ܘܐܬܪ̈ܡܝܘ, ܡܢ ܗܘܝܢ ܒܠܝܠ ܠܐܬܪܗ:. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܒܡܘܓܐ. ܐܩܪܒܘ ܕܗܘܒ̈ܠܝܐ ܘܦܛܪܝܩܐ ܒܝܬ ܚܪܝ, ܬܐܘܕܘܐ ܕܝܘܚܢܢ:.

ܒܫܢܬ ܬܫܥ̈ܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ. ܒܠܘܗܝ ܦܛܪܝܩܐ ܠܕܝܘܢܘܣܝܘܣ:.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥ̈ܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܚܡܫ ܐܬܟܒܫܬ ܐܘܪܫܠܡ:.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥ̈ܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܫ̈ܥ ܐܬܟܒܫܬ ܕܒܝܬ ܕܡܪܥܫ:.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥ̈ܡܐܐ ܘܬܠܬ̈ܝܢ ܐܬܟܒܫܬ ܗܝ ܕܡܢ ܚܪ̈ܢܬܐ ܕܦܢܝܢ ܘܕܐܘܠܝܢ:. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܒܝܕ ܚܝܪܝܢ ܐܬܟܒܫܬ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ:.

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥ̈ܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܢܦܩܘ ܦܪ̈ܣܝܐ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܡܢ ܒܬܪܗܘܢ *ܒܙܒܢܬܐ ܕܩܘܪܣܐ. ܒܐܝܕܝ *50 r°.
ܝܘܢܝ̈ܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܠܐ ܒܚܝܠܐ ܕܐܢܫܐ:.

[1] Ms. ܐܝܠܘܠ (tertiae litterae superscriptum ܪ).

ܒܫܢܬ ܫ̈ܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܫܬ ܒܐܒ .ܙ. ܡܝܬ ܡܪܝ ܪܒܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ.:.

ܘܒܫܢܬ ܫ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ. ܣܠܩ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܥܠ ܐܣܛܘܢܐ.:. ܘܒܫܢܬ ܫ̈ܒܥܡܐܐ ܘܫ̈ܒܥܝܢ ܡܝܬ. ܒܐܝܪܚ ܐܝܠܘܠ .ܒ.:.

ܘܒܫܢܬ ܬ̈ܡܢܡܐܐ ܘܚܡ̈ܫܝܢ ܘܚܕܐ ܣܠܩ ܟܣܪܘ ܘܫܠܛܗ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܚܒܠܗ̇. ܘܕܒܪܗ̇[1] ܘܫܒܝܐ ܠܡܕܝ̈ܢܬܗ. ܘܡܕ̈ܝܢܬܐ ܦܪ̈ܣܝܬܐ ܐܝܬܝ. ܘܒܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܦܪܣܝܬܐ. ܘܫܡܗ ܠܐܬܪܗ ܘܒܢܐ ܒܕܡܘܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܫܬܒܝܬ ܡܢ ܐܢܛܝܟܝ. ܘܩܪܐ ܫܡܗ̇ ܐܢܛܝܟܣܪܘܢ.:.

ܘܬܘܒ ܒܫܢܬ ܬ̈ܡܢܡܐܐ ܘܬ̈ܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ. ܣܠܩ ܟܣܪܘ ܘܟܒܫܗ̇ ܥܠ ܕܪܐ. ܘܕܒܪ ܟܠ ܕܝܪ̈ܗܘܢ ܟܪ̈ܝܟܝܗ ܘܣܠܩ ܒܕܪܟܐ ܠܐܢܛܝܟܝ. ܘܐܘܩܕ ܠܐܦܡܝܐ ܘܠܚܠܬ ܕܝܢ, ܘܠܚܠܒܝܐ. ܘܐܙܠ ܠܩܠܘܢܝܐ ܘܟܒܫܗ̇. ܘܐܙܠ ܠܐܦܡܝܐ ܘܐܫܬܠܡܬ ܠܗ. ܒ̈ܝܫܘܬܗ. ܘܐܘܩܕܗ̇[2] ܘܫܒܝܐ ܠܡܕܝ̈ܢܬܗ ܘܐܙܠ. ܘܒܪ ܢܫܐ ܝܬܝܪ ܡܢܗ ܒܟܢܫܗ ܠܕܪܐ. ܘܫܒܝܐ ܠܡܕܝ̈ܢܬܗ ܘܫܦܝܗ̇. ܘܐܘܬܒ ܒܗ̇ ܡܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܠܗܘܢ ܦܪ̈ܣܝܐ.:.

*49 r°. *ܒܫܢܬ ܬ̈ܫܥܡܐܐ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܒܐܝܠܘܠ ܣܠܩ ܟܣܪܘ ܠܐܪܥܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܪ ܗܘ ܓܠܝܐ. ܘܐܬܟܒܫܬ ܕܐܪܐ ܦܠܓܐܝܬ. ܘܐܬܚܪܒܘ, ܕܗ̈ܘܘ ܝܬܝܪܐ ܘܐܬܟܠܝܘ, ܥܠ ܒܪܘܣܗ.:.

ܒܫܢܬ ܬ̈ܫܥܡܐܐ ܘܒܫܢܬ ܒܕܘܟܬܐ ܕܪܫ ܕܘܟܬ̈ܝܐ ܠܡܕܝ̈ܢܬܐ.:.

ܘܒܫܢܬ ܬ̈ܫܥܡܐܐ[3] ܘܐܪ̈ܒܥܣܪܐ ܒܗ̇ܘܦܟܐ. ܒܐܝܪܚ ܐܒ ܒܫܢܬ̈ ܠ. ܒܗ. ܡܦܠܗ, ܕܗ̈ܘܘܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܟܢ̈ܫܗ.:.

ܫܢܬ ܬ̈ܫܥܡܐܐ ܘܚܡܫܡܫܪܐ ܒܐܝܕܘܟܐ ܐܬܟܒܫܬ ܕܪܐ ܗܕܐ ܘܣܠܩܐ ܕܬܪܬܝܢ.:.

[1] Ms. ܘܕܒ''. — [2] Ms. ܘܐܘ'' ܘܐ''. — [3] Ms. ܬ̈ܫܥܡܐܐ.

ܠܢܣܛܘܪܝܘܣ ܒܝܘܡܝ ܬܐܕܘܣܝܘܣ ܒܪ ܐܪܩܕܝܘܣ. ܘܒܬܪ ܕܝܢ ܒܟܘܪܣܝܐ ܕܝܠܗ܂ ܗܘ ܣܐܘܪܐ ܫܬ ܫܢܝܢ. ܘܐܬܬܦܪܕ ܕܝܢ ܒܡܣܥܪܝܢ ܘܐܬܫܕܝܐ ܒܐܘܐܣܝܣ. ܒܕܘܟܬܐ ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ. ܡܒ.. ܢܚܐ ܕܝܢ ܒܐܘܣܛܘܪܝܐ ܫܢܝܐ ܬܫܥܝܢ. ܕܒܝܘܡܝ ܡܪܩܝܢ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܫܢܝܐ ܬܠܬ. ܫܢܝ ܕܝܢ ܡܢ ܡܠܟܐ ܗܢܐ ܠܬܫܥܝܢܐ ܒܫܒܥ. ܒܦܪܘܩܐ ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ ܡܠܟ ܠܗܘܢ ܒܪ ܩܘܣܛܘܣ ܕܗܠܝܢ ܒܫܒܥ. ܠܫܢܬܐ ܒܗ.

ܘܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ. ܡܝܬ ܕܝܢ ܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ . ܠ . ܀

ܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܠܬ ܡܝܬ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܬܫܥܝܢ. ܒܒ. ܒܗ. *ܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܀ * 48 r°.

ܫܢܬ ܬܬܠܒ. ܡܝܬ ܝܥܩܘܒ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܛܢܬܐ. ܒܡܕܝܢܬܐ ܒܬܫܥܝ ܒܬܠܬܝܢ ܘܚܕ ܒܗ ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܚܕܐ ܢܦܩ ܦܛܪܐ ܦܛܪܝܪܟܐ. ܠܐܝܠܝܐ ܒܝܘܡ. ܒܒ. ܒܗ ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܫܬ ܡܝܬ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܬܫܥܝ. ܛ. ܀

ܒܪܦܘܣܝܐ ܗܘܐ ܡܪܝ ܐܬܘܣܝܘܣ ܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢܐ ܒܬܫܪܝ ܐܚܪܝ. ܘ.. ܘܡܝܬ ܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܒܦܛܪܟܐ ܒܐܝܪܝ ܬܫܥܝ. ܒܝ. ܀

ܘܒܗ ܒܝܘܡܐ ܦܠܓ ܒܒܟܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܦܪܬ ܀

ܘܒܬܪܗ ܕܫܢܬܐ ܦܢܛܐ. ܗܘܐ ܡܪܝ ܢܘܚܝ ܦܛܪܝܪܟܐ ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܫܥܐ ܒܫܒܛ. ܝܗ. ܒܗ. ܡܝܬ ܡܪܝ ܢܘܚܝ ܩܕܝܫܐ ܀

ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ. ܕ. ܡܝܬ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܒܐܝܪܝ ܚܕ. ܝܝ. ܀

ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܠܬ. ܐܫܬܩܠܬ ܢܦܫܗ ܡܢ *ܪܘܡܝܐ ܠܦܪܣܝܐ ܀ * 48 v°.

ܘܗܒܢܐ ܗܘܐ ܥܠܘܗܝ ܠܠܓܐ. ܘܒܥܒܕܐ ܕܢܟܝܘܬ. ܘܐܬܩܛܠ ܠܗ ܘܒܬܟܒܝܫܗ ܠܗܘܕܐ ܬܕܡܘܪܬܐ ܐܝܟ ܕܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܠܗܐ ܀

ܫܢܬ ܬܬܬܕ. ܫܠܡ ܗܘܪ ܠܒܢܬ ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܀

ܫܢܬ ܬܬܬܝܐ.[1] ܫܠܡ ܒܫܪܘܢ ܘܒܢܬܐ ܡܕܒܪܢܝܬܐ ܀

ܫܢܬ ܬܬܬܟ. ܫܠܡ ܒܫܪܘܢ ܘܒܢܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܀

ܫܢܬ ܬܬܬܠ. ܫܠܡ ܢܒܝܪ ܘܒܢܬܐ ܡܕܒܪܢܝܬܐ ܀

* 47 r°. ܫܢܬ ܬܬܬܡ. ܒܝܢܐ ܕܒܢܬ *ܢܒܝܪ ܀

ܫܢܬ ܬܬܬܢ. ܐܬܬܐ ܗܪܘܢܐ ܒܒܢܝ ܀

ܫܢܬ ܬܬܬܕ.[2] ܗܘܐ ܒܗܬܢܐ ܡܕܒܪܐ ܀

ܫܢܬ ܬܬܬܣ. ܢܦܠܬ ܐܪܥܐ ܘܚܒܠ ܟ̈ܪܝܢܬܐ ܀

ܫܢܬ ܬܬܬܥ. ܒܝܘܡ ܗܘܐ ܒܗܬܢܐ ܕܐܪ̈ܒܥܝܬܐ ܀

ܫܢܬ ܬܬܬܦܐ. ܗܘܐ ܕܘܘܕܐ ܒܟܠ ܥܡܡܐ ܒܥܠܡܐ ܗܘܢܐ. ܘܐܬܦܠܓ ܥܡܡܐ. ܘܒܝܘܡ ܦܠܓ ܥܡܡܐ.ܚ. ܒܫܒܬ. ܘܒܝܘܡ ܒܫܒ̈ܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܐ. ܦܠܓܐ ܕܝܢ ܐܚܪܢܐ ܒܥܕ ܥܠܘܗܝ ܥܡܡܐ. ܘܒܢܝ̈ܫܐ ܒܫܒܥܐ ܕܗܘܠܡܐ ܕܥܠܘܗܝ ܕܫܢܬܐ. ܒܥܕ ܡܘܬܐ ܒܢܒܝܪ ܘܒܕܘܪܗ ܐܠܗܐ ܠܒܢܒܝܪ ܘܫܒܩܗ ܠܦܓܪܗ ܘܥܒܕܐ ܠܢܟܝܐ ܀

ܘܒܬܪܗ ܕܫܢܬܐ ܒܬܫܪܝ ܐܚܪܝ. ܢܦܠܬ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܘܒܥܐ ܢܟܐ. ܘܢܦܠܬ ܐܬܩܘܒܢܐ ܥܠܘܗܝ ܒܥܒܕܐ ܠܟܠܢܠ. ܘܒܥܒܘܗܝ ܦܠܘܓܝܐ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܡܠܟܘܬܐ.[3]

ܒܬܪ ܕܢܦܩ ܗܘ ܡܐܘܪܐ ܒܢ ܒܘܪܣܝܗ ܫ̈ܢܝܢ .ܚܚ.[4] ܀

ܡܦܪܘܢܐ ܗܘ ܕܢܦܪ ܗܘܐ ܠܒܢ̈ܝ ܒܘܠܦܐ. ܐܬܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܦܢܝܢܐ. ܘܗܘ ܬܪܒ ܕܦܠܚܗ ܕܒܢ̈ܝ. ܘܠܚܪܬܐ ܗ̇ܘܒܢ ܘܒܢܬ ܗܘܕܐ ܀

* 47 v°. ܒܢܦܝܚܘܬܐ ܗܘܐ ܗܘܪܐ ܦܦܪܝܟܐ *ܕܐܠܦܝܘܒܘ. ܒܬܫܪܝ ܐܚܪܝ. ܗܢܘܦܝܘܬܐ ܕܦܢܦܐ. ܒܫܢܬ. ܬܬܬܟ. ܀

ܐܬܬܘܗܝ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܢ ܫܒܦܠܝܘܣ ܒܪܢܬܐ ܕܦܣܩܢܕܪܐ ܒܪܗ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܕܬܒܢ. ܚܕ ܒܢ ܗ̇ܠܘܢ ܕܫܪ̈ܝܢܘܗܝ

[1] Ms. ܬܬܬ.. — [2] ܕ in ܐ alia manu in ms. correctum — [3] Puncta plur. desunt. Locus vix sanus. — [4] Numerus parum perspicuus.

ܘܐܣܬܟܠܘ ܘܩܒܠܘ ܥܠ ܥܒܕܘ̈ܗܝܗܘܢ. ܘܗܘܬ ܕܚܠܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܐܪܒܥܐ ܢܓܗܐ ܗܘܬ ܢܗܝܪܘܬܐ ܐܝܟ ܕܝܘܡܐ. ܘܫܪܒܐ ܕܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܕܐܫܬܟܚܘ. ܒܝܘܡܐ ܘܒܪܡܫܐ ܡܝܬܝܢ *[46 r°.] ܗܘܘ. ܘܒܢ̈ܝܢܐ ܘܩܘܪ̈ܝܬܐ ܠܫܪ̈ܕܐ ܢܦܫܝܢ ܗܘܘ. ܘܡ̈ܫܟܢܐ ܕܬܓܠܝ̈ܬܗܘܢ ܩܠܐ ܢܗܒܝܢ ܗܘܘ. ܘܙܘܥܐ ܘܪܓܠܐ ܒܒܠܝܐ ܕܓܢܘܢ ܗܘܘ. ܘܕܚܠܬܐ ܘܐܪܬܝܬܐ ܚܫܝܢ ܗܘܐ. ܘܪܗܘܒܝܘܬܐ ܠܟܠ ܐܢܫ ܦܪܕܐ ܗܘܬ. ܘܫܪ̈ܟܢܐ ܕܦܓܪܐ ܡܬܪ̈ܦܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܫܒܚܐ ܕܡܬܪܘܦܐ ܗܘܐ ܡܢ ܕܚܠܬܐ. ܘܙܘܥܬܐ ܕܡܕܒܪ ܕܢܝܘ. ܘܦܫܐ ܕܡܬܐܠܨܐ ܒܗ ܦܓܪܐ. ܘܫܥܘܒܐ ܕܠܠܝܐ ܕܡܫܘܪ. ܘܪܘܓܙܐ ܕܠܝܒܘܟ ܒܕܚܠܬܐ. ܘܒܠܝܐ ܚܪܡ ܘܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬܗ. ܒܪ ܚܟܡܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܕܝܕܥ ܪ̈ܚܡܐ ܥܠ ܥܠܡܐ. ܘܒܝܕܗܘܢ ܕܥܒܕܘ̈ܗܝ ܪ̈ܚܡܐ. ܒܥܒܕܘܬ ܐܪ̈ܙܐ ܡܬܟܦܦܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܬܪܘܦܝܢ ܘܢܚܬܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܠܒܫܝܢ. ܘܐܝܟ ܐܢܫ ܕܡܬܠܓܙ ܘܡܒܥܐ ܪ̈ܚܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܢܚܘܣ. ܗܒܝܐ ܐܪܒܥܐ ܒܓܒܝܐ ܗܘܬ ܒܩܠܐ ܕܢܗܘܓܬܐ. ܘܒܢ̈ܝܢܐ ܕܡܬܠܠܝܢ ܒܩܠܐ ܕܢܒܝܫܘܗܘܢ. ܘܥܒܕܘ̈ܗܝܗܘܢ ܕܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܒܪ ܚܪܡܝܢ. ܘܗܘܘ ܡܕܝ̈ܢܬܐ ܪ̈ܚܡܐ ܘܦܐܪ̈ܐ ܘܫܦܝܪ̈ܐ ܘܡܪܓܪ̈ܓܬܐ. ܫܘܪܕܐ ܠܥܒܕ̈ܝܗܘܢ. ܒܢܝܗܘܢ ܗܘܘ ܡܒܝ̈ܬܐ ܘܡܒܝܢܘܢ ܠܫܘܪܕܐ. ܘܢܦܩ ܫܒܝܠܐ ܕܪܘܓܙܐ ܒܟܠܗ ܒܘܪܐ ܕܐܬܠܓܒܝܐ. ܒܪ ܢܠܓܠܝܐ ܡܪܕܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪ̈ܚܡܐ. *[46 v°.] ܘܐܢܬ ܩܪܝܬܐ ܪܘܬܐ ܕܢܒܠܬ ܒܥܠܝܗ̇ ܘܐܬܦܠܠܓܘ ܒܒܥܘܪ̈ܝܗ̇. ܘܗܘܕܐ ܬܘܒ ܒܡܪܚܡܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܬܦܢܝܬ. ܘܐܢܬ ܕܢܒܠܬ ܦܠܓܗ̇. ܘܐܢܬ ܕܢܒܠܬ[1] ܥܠܘܗܝ ܘܥܠ ܒ̈ܢܘܗܝ ܘܥܠ ܒܝܬܗ ܘܒܢܝܬܗ[2] ܥܠܝܗܘܢ. ܘܐܢܬ ܒܝܬܐ ܕܐܬܦܠܓܘ ܒܝܘܡ ܚܕ ܐܘ ܬܪ̈ܝܢ. ܕܢܬܒܥܘܢ ܡܕܝܢ ܕܢܘܢ ܒܒܝܢܐ ܕܪܘܓܙܐ. ܘܡܕܝܢ ܕܗܘܐ. ܐܦܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܬܠܬ ܫܢܝܢ[3] ܒܪ ܝܘܡ ܘܦܐܝܟ. ܘܥܠ ܐܢܫ ܒܪ ܐܢܬܬܗ ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܙܘܥܬܐ. ܒܪܓܙܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ ܗܘܐ. ܕܢܒܪܐ ܐܝܟ ܪ̈ܚܡܘܗܝ. ܘܡܢ ܕܗܘܐ ܐܝܟ ܦܘܪܐ ܫܠܝܚܐ ܢܗ ܩܠܝܠ. ܘܬܘܒ ܙܕܦ.

[1] Ms. ܒܦ''. — [2] Ms. ܒܝ''. — [3] Ms. ܫܢܝ̈ܢ.

ܠܪܘܫܡܐ. ܘܡܩܒܠ ܠܡܒܢܗ ܕܡܪܝ، ܐܦܣܩܘܦܐ ܐܝܟ ܠܡܒܢܐ. ܘܡܩܒܠ ܠܡܒܢܐ ܬܘܒ ܕܐܢܫܐ ܕܗܘܬ ܒܗܘܢ ܕܝܠܬ ܐܠܗܐ. ܒܠܒܕ ܡܢ ܕܢܚܘܗܝ ܡܢܬܐ ܗܘܐ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܪܗܘܢ. ܘܡܬܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܡ̈ܠܐܟܐ ܕܡܕܡܐ ܘܕܒܬܠܐ. ܘܡܬܗܡܢܝܢ ܘܡܬܬܒܥܝܢ ܒܗܘܢ ܗܠܝܢ ܡ̈ܢܬܐ. ܘܡܬܬܠܝܢ ܗܘܘ ܒܡܕܡܘܪܐ ܘܒܬܫܒܚܬܐ. ܐܒܕܟܐ ܕܝܗܒ ܐܠܗܐ ܚܝܠܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܗܠܝܢ ܠܐܢܫܐ[1] ܕܦܓܪܐ ܒܗ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܠܒܕ ܐܝܟ ܕܢܒܝܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܫܡܝܐ. ܘܡܢܗ ܚܝ̈ܐ ܘܬܐ ܠܦܘܪܬܐ ܕܠܐ ܚܒܪܐ. ܒܕܡܘܬܐ ܕܐܦ ܢܦܫܐ ܘܢܝ̈ܚܬܐ ܡ̈ܢܒܥܢ ܗܘܐ، ܡ̈ܠܐܟܝܗ ܘܟܠ ܢܫ̈ܠܬܗܝܢ.[2] ܘܡܢܝܚܢ ܘܡܒ̈ܝܢ ܒܗܝ ܗܠܝܢ ܥܠ̈ܡܐ. ܘܐܫܬܘܬܦܝܢ ܐܦ ܒܗܘܢܐ ܓܒܝܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܕܝܫܐ ܕܒܒܪ ܐܠܗܐ ܒܡ̈ܢܬܗ. ܘܐܦ ܡܪܝ، ܐܦܣܩܘܦܐ ܐܝܟ. ܒܠܗܘܢ ܡ̈ܢܬܗ ܒܒܒܝܐ ܘܒܫܝܢܐ ܘܒܦܘܪܩܢܐ ܗܘܐ. ܒܕ ܪܒܐ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܪܘܚܬܐ ܡܕܡ ܡܕܒܪܢܗ ܕܐܠܗܐ ܘܪܒܐ ܒܠܗܘܢ. *ܒܕ ܪܒܐ ܘܡܢܝܚܐ ܠܡܪܝܗ. 45 v°.
ܕܢܒܪ ܪܘܚܗ ܡܢ ܐܬܪܐ ܘܐܦ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܢܦܠܘ ܠܗ ܐܝܟ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܝܢ. ܘܫܠܡ ܒܗܘܢܐ ܣܒܐ. ܘܐܦ ܐܠܗܐ ܐܬܪܝܡ ܘܐܝܬܝ ܪܘܚܐ ܡܢ ܕܐܬܗܘܝ، ܗܘܐ. ܒܕ ܪܒܠܐ ܘܡܘܪܕܐ ܠܐ ܫܠܐ ܗܘܐ. ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪܬ ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܘܬܪܬܝܢ ܘܬܠܬ. ܘܐܬܓܠܠ ܠܝ ܘܡܬܒܥܝܢ[3] ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܕܐ. ܕܬܗܘܐ ܐܦ ܬܫܘܒܬܐ ܠܕܪ̈ܐ ܕܡܢ ܒܬܪܢ. ܕܢܫܒܚܘܢ ܠܐܠܗܐ ܒܠ ܐܦ ܡܪܚܡܢܘܬܗ ܕܟܠ ܒܢܝܫܐ ܀

ܫܠܡܬ ܫܒܝܚܬܐ ܘܫܬܝܢ ܘܚܕܐ. ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܠܡܩܕܘܢܝܐ. ܘܫܠܡܬ ܫܒܝܚܬܐ ܘܫܬܝܢ ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܒܐܝܪܚ ܚܙܝܪܢ ܒܬܫܥܣܪܐ ܒܗ. ܒܪܡܫܐ ܕܒܕܝܐ ܕܫܪܝܐ ܒܕܬܐ. ܡܢ ܫܠܝܐ ܪܘܚܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܫܬܪܝ. ܘܡܠܟܐ ܐܝܟ ܢܣܒܬܐ ܗܘܐ. ܘܐܪܒܥܐ ܙܒܢ ܘܐܬܦܪܦܬ. ܘܐܬܪܘܦܬ ܘܐܦ ܒܢܝܫܗ ܐܬܪܦܘ. ܘܗܒ ܘܢܦܫܗ ܠܢܘܪܐ.

[1] Ms. ″ܐ. — [2] Fortasse nonnulla exciderunt. — [3] Ms. ܗܘܢ″.

ܘܡܢ ܡܥܠܗ ܢܦܫܗ ܒܫܢܝܐ ܠܢܨܚܢܐ. ܘܐܣܬܝܒܘ ܘܢܦܠܘ ܥܠ ܒܪܘܚܝܗܘܢ. ܘܗܘܐ ܫܝܢܐ ܪܒܐ ܘܒܣܝܡܐ. ܘܬܪܬܝܢ ܫ̈ܢܘܬܗ̇ ܕܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܘܡܫܒܚܬܐ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܣܬܝܒܬ. ܘܢܦܠ[1] ܡܢ ܪܘܓܙܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܫ̈ܒܝܘ[2] ܒܒ̈ܘܪܗ̇ ܒܢ̈ܝ ܚܐܪ̈ܐ ܐܦ ܫܒܝܐ. ܠܓܒܪ̈ܐ ܘܢ̈ܫܐ. ܛܠ̈ܝܐ ܘܥܠܝ̈ܡܬܐ. ܒܡܕܝܢܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܡܢܝܢܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܐܫܬܘܙܒܘ ܒܙܘܙܐ ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܒܝܬܗܘܢ. ܘܫܪܘ ܒܠܗܘܢ ܢܨ̈ܪܝܗ̇[3] ܕܡܕܝܢܬܐ ܒܝܬ ܠܒ̈ܢܐ ܘܠܐ ܐܦ ܐܢܫ ܒܠܒܗ̇. ܘܗܘܘ ܒܕܘܠܬܐ ܘܒܘܟܝܬܐ. ܘܒܒܝܫܬܐ ܘܒܒܝܙܬܐ ܘܒܫܒܝܐ ܪܒܐ. ܒܐܘܟܠܘܣܐ ܘܒܠܠܝܐ. ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܫܪܘ ܦ̈ܠܚܝܢ *ܘܡܣܩܝܢ ܡܢ̈ܝܬܐ ܘܫܒܝܢ. ܘܡܢ * 44 v°.
ܕܐܘܪܚܗ ܠܗܘܢ ܐܢܫܐ: ܘܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܪܘܚܐ ܠܡܣܒܪܘ: ܡܛܠ ܕܒܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܛܒ. ܒܟܠܗ̇ ܓܝܪ ܡܕܝܢܬܐ ܪܘܚܐ ܕܣܪܘܚܬܐ ܚܛܦ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܣܘܓܐܐ ܕܩܛܠ̈ܐ. ܠܒܪ ܓܝܪ ܒܫ̈ܘܩܐ ܦܫܝܩܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܫܒܝܠ ܛܒܝܐ ܕܒܪ, ܐܝܟ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܗܘ ܒܟܘܢܝܐ ܠܒܢ̈ܝܐ ܢܟܝܢܬܐ. ܐܦ ܕܪ̈ܚܝܡܘܗ̇ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܦܩܕ[4] ܘܐܝܬܝ ܫܠܝ̈ܛܐ. ܘܫܪܝ ܠܒ̈ܝܬܐ ܘܩ̈ܒܪܘܢ. ܘܫܩܠܘ ܒܢ̈ܝ ܒܪܬܐ ܛܒܝܢܐ[5]. ܘܐܣܒܪܘ ܐܢܫܐ ܕܫܒܝܠܝܢ ܦ̈ܪܝܫܐ ܘܒܩ̈ܘܡܐ ܘܐܝܠܝܢ ܡܢܟ ܬܘܪܐ. ܒܡܒܪܡܘܪܐ ܘܒܬܫܒܚ̈ܬܐ. ܡܢ ܐܪܒܥܣܪܐ ܒܐܝܠܘܠ. ܕܫܢܬܐ ܕܟܠ ܒܗܘܢ ܐܡܪ, ܠܐ ܓܛܠ ܒܩ̈ܠܠܬܐ ܗܠܝܢ ܡܢ ܕܫ̈ܦܝܢ ܒܠܝܢܟ ܒܗܘܢ ܐܡܒܝܐܝܬ ܡܢ ܢܦܪܐ ܠܢܒܫܐ. ܘܬܘܒ ܢܘܪܐ ܪܒܝܐ ܗܘܬ ܡܢ ܠܬܚܬ. ܘܡܘܡܕܐ ܗܘܬ ܘܐܟܠܐ. ܬ̈ܟܐܝܐ ܕܒܒ̈ܪܐ ܘܕܒܬܝܐ. ܘܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ ܘܦܠܪ̈ܐ ܕܒܢ̈ܫܐ ܘܕܢ̈ܫܘܬܐ ܐܝܟ ܚܕܐ ܐܟܠܐ ܗܘܬ ܘܡܘܡܕܐ. ܒܕܡܐ ܕܐܝܢܬ ܐܠܗܐ ܡܛܠܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܕܓܒܬ. ܬܘܒܐ ܕܝܢ ܣܓܝܐܐ ܐܦ ܚܒܘܪܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܐܬܘܢܐ ܦܠܚܝܢ *ܗܘܐ * 45 r°.
ܐܡܒܝܐܝܬ ܒܠܠܝܐ ܘܒܐܝܡܡܐ. ܘܡܬܚܙܝܢܐ ܗܘܐ ܒܕܡܐ

[1] Ms. ܣܦܘ″. ܘܣܦ″. — [2] Ms. ܚܡܘ″. — [3] Ms. ܘܡ″. — [4] Locus vix sanus. — [5] Ms. ܠܚܡ.

ܐܡܠܟ ܝܘܣܛܝܢܘܣ ܒܬܪܗ ܕܬܐܘܕܘܪܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ. ܗܘ̇ ܐܚܕ ܣܘܢܗܕܘܣ ܕܟܠܩܝܕܘܢܐ ܠܒܕܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܟܝ̈ܢܝܢ. ܘܒܗ̇ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܐܦܘܠܝܣ. ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ ܒܬܪ ܚ̈ܕܕܐ. ܝܘܚܢܢ ܘܒܬܪܗ ܐܦ̇ܝܦܢܝܘܣ. ܘܒܬܪܗ ܦܘܠܝܛܘܣ. ܘܒܬܪܗ ܐܢܬܝܡܘܣ. ܘܒܬܪܗ ܡܢܐ ܐܟܣܝܕܪܐ[1] ܗܪܛܝܩܐ. ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗܘܡܐ ܝܘܣܝܢ ܗܪܛܝܩܐ. ܘܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ. ܘܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܣܐܘܝܪܐ[2]:·:

ܘܒܬܪܗ ܐܡܠܟ ܝܘܣܛܝܢܝܢܘܣ ܫܢ̈ܝܢ ܐܪ̈ܒܥܝܢ. ܘܒܬܪܗ ܝܘܣܛܝܢܐ ܫܢ̈ܝܢ .ܝܓ. ܛܝܒܪܝܘܣ ܫܢ̈ܝܢ ܐܪ̈ܒܥ. ܘܡܘܪܝܩܝܘܣ ܫܢ̈ܝܢ .ܟܒ.. ܦܘܩܐ ܫܢ̈ܝܢ .ܚ.. ܗܪܩܠܝ ܫܢ̈ܝܢ .ܠ. :·: ܘܒܫܢ̈ܬܗ ܕܗܪܩܠܝ ܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܕܝܠܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܫܢ̈ܝ ܟܠܠܟܐ. ܢܦܠܬ ܐܪܒܐ ܡܙܝܥܢܝܬܐ. ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܒܬܫܪܝ. ܦܓܥܘ ܒܛ̈ܝܝܐ ܗܪܩܠܝ ܡ̇ܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܡ̇ܚܪܘܒܝ ܦܠܘ̈ܣܘܣ ܒܦܠܣܛܝܢܐ ܚܕ ܒܟܢ̈ܪܝܢܐ ܕܡܫܒܗ ܐܪܟܣܘܣ ܛܪܦܛܝܩܘܣ[3]. ܘܩܛܠܘ ܬܡܢ ܒܡ ܚ̈ܕܕܐ ܒܛܠ ܚܝ̈ܠܐ. ܘܫܪܝܬ
44 r°. *ܒܝܬܝܗܘܢ ܕܝܘܡܐ ܦܪܬ ܬܫܥܝܐ. ܘܗܘܝܐ ܨܒܘ ܚܝܠܐ ܒܡ ܚ̈ܕܕܐ. ܘܨܒܘ ܬܡܢ ܒܕܬܐ. ܘܣܝܘ ܫܒܛܗ ܐܪܒܥܐ :·:

ܫܘܠܡܐ ܕܫܢ̈ܝܐ ܕܡ̈ܠܟܝܢ:
ܒܬܠܬ ܨܘ̈ܪܬܐ ܦܫܝ̈ܛܬܐ:
ܡܕܒܪܢܘܬ ܟܠ ܙܒܢܐ ܕܗ̣ܘܐ ܗ̣ܘܐ ܒܐܦܝܣܩܘܦܐ

ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܫܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܒܡܢܝܢܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܒܫܢܬ ܬܫ̈ܥܡܐܐ ܘܫܬ ܒܡܢܝܢܐ ܕܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ. ܒܦܠܓܗ ܕܡܠܟܐ ܗ̣ܘܐ ܙܒܢܐ ܘܕܫܠܝܬܐ ܒܐܪ̈ܟܘܣܐ ܒܐܬܠܘܠ. ܒܫܒܬܐ ܕܒܬܗ ܫܪܒܬܐ.

[1] Ms. ܐܣܦܝܕܪܐ. Coniectavit Land, p. 172: ܐܟܣܢܕܘܟܐ. — [2] Vox una hic erasa. — [3] Ms. ܛܪܦܛܝܩܘܣ: e p. 147, l. 21, correxi.

ܘܐܚܪܢܝܬܗ ܠܩܣܛܪܘܣ ܡܢ ܒܕܬܐ. ܘܡܕܝܢܬ ܢܠܦܘܗ̇ ܠܐܦܝܣܘܣ. ܘܒܬܪܗ ܣܡܣܝܢܘܣ. ܘܒܬܪܗ ܦܪܘܩܠܘܣ. ܘܒܬܪܗ ܦܠܘܝܢܘܣ ܗܪܩܠܝܢܐ. ܘܒܬܪܗ ܐܢܛܠܝܢܘܣ ܗܪܩܠܝܢܐ ܀

ܘܒܬܪ ܣܘܢܗܕܘܣ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܐܦܣܩܘܦܘܣ ܫܪܝܐ ܬܫܡܫܬܐ. ܐܬܬܠܝ ܬܐܕܘܣܝܘܣ ܩܠܒܐ. ܘܡܕܝܢ ܣܘܢܗܕܘܣ ܕܬܬܒܢܝ ܒܐܦܣܘܣ ܡܛܠ ܦܠܘܝܢܘܣ ܕܣܘܡܦܝܠܝܦܘܠܝܘܣ. ܘܡܛܠ ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܕܘܪܝܠܐܘܣ[1]. ܘܬܘܒ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܝܠܗ ܕܬܐܕܘܣܝܘܣ ܐܬܒܛܝܠܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ *ܕܒܝܬܪܘܬܗ ܘܐܬܒܪܝ ܕܠܝܬ ܩܘܒܠܬܐ ܕܟܢܘܫܬܐ. ܘܡܛܠ ܒܝܕܘܗܝ ܫܦܝܪܐ ܘܕܐܒܗܘܗܝ. ܐܬܒܝܪ ܐܠܗܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܘܒܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܐܦܣܘܣ. ܠܗܠܝܢ ܕܬܢܝܢܐ ܦܠܘܓܐ ܕܒܐܦܣܘܣ. ܒܒܣܝܡܝܢܐ ܘܡܠܝܒܐ ܘܡܪܦܠܝܢܘܣ ܘܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܘܢܘܐܪܝܣ ܘܦܪܦܝܢܘܣ ܘܐܒܣܠܡܣܘܦܝܠܣ ܘܐܢܛܘܢܝܣ. ܘܐܫܬܐ ܩܠܝܐ ܡܢ ܣܘܦܝܠܝܦܘܠܝܘܣ ܘܫܐܠ ܒܩܠܒܗܘܢ ܕܦܠܝܐ. ܘܐܫܬܪܝ ܒܡܢܝܬܐ ܗ̇ܘ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܗܦܟ ܠܒܪܝܫܗ ܘܐܬܬܢܝܚ ܒܠ ܒܪܫܐ ܕܢܝܚܗ ܒܡ ܐܒܗܘܗܝ ܀ * 43 r°.

ܘܒܬܪܗ ܐܟܠܝ ܡܪܘܡܢܘܣ ܫܢܝܢ ܫܒܥ. ܘܩܒܪ ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܟܠܩܕܘܢܐ. ܘܐܬܕܪܘ ܬܪܝܢ ܒܢܝܐ ܠܐܠܗܘܬ. ܘܩܠܝܠܘ ܠܒܪܬܐ ܕܐܠܗܐ ܀

ܒܕܘܟܐ ܠܗܪܟܐ ܐܢܫܘ ܐܪܬܕܘܟܣܐ (ܒܪܬܐ)[2] ܫܢܝܐ ܫܢܝܢ ܘܬܪܬܝܢ. ܡܢ ܬܐܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ. ܒܕܘܟܐ ܠܬܐܕܘܣܝܘܣ[3] ܘܒܪܬܐ. ܘܒܬܪ ܡܪܘܡܢܘܣ ܐܟܠܝ ܠܟܘܢ. ܫܢܝܐ ܫܬܬܥܣܪܐ. ܘܗܪܟܐ ܐܢܫܘ ܗܪܩܠܝܢܐ ܫܢܬܐ ܫܢܝܐ ܒܫܢܝܢ ܘܬܠܬ. ܘܒܬܪ ܠܟܘܢ ܐܟܠܝ ܝܘܚܢܢ ܫܢܝܐ ܬܠܬܥܣܪܐ. ܘܡܕܝܢ ܝܘܚܢܢܐ *ܒܕܘܟܬܗ ܕܐܠܗܐ. * 43 v°. ܘܒܬܪܗ ܐܢܛܘܢܝܣ ܫܢܝܢ ܒܫܢܝܢ ܘܫܒܥ. ܘܗܪܟܐ ܐܢܫܝܢ ܐܪܬܕܘܟܣܐ ܒܪܬܐ ܫܢܝܐ ܐܪܒܥܝܢ ܘܫܒܥ. ܘܒܬܪܗܘܢ

[1] Ms. ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܕܘܪܝܠܐܘܣ. — [2] Deest in ms. — [3] Ms.: ܠܬܐܕܘ.

ܒܢܝܗܘܢ ܥܠܝܗ̇ ܒܝܬܐ ܕܒ̇ܢܘ ܗܘܘ. ܘܐܬܒܢܝܘ ܒܢܝܗܘܢ
ܫܒܝܬܐ *ܕܒܢ̈ܝܫܐ. ܕܗ̈ܘܝܢ ܗܘܘ ܒܒܢܝܫܐ ܠܬ̈ܫܥܬܥܣܪ * 42 r°.
ܐܠܦܝ̈ܢ. ܘܐܓܠܘ ܐܢܘܢ ܠܬ̈ܚܘܡܝܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܦܠܛܘ
ܘܒܡܕܒܪܐ. ܕܒܬܘ̈ܗܝܢ ܗܕܪܫܝܢ ܘܡܬܚܣܦܘ̈ܢ. ܘܗܘܘ
ܬܡܢ ܫ̈ܢܝܢ ܩ̈ܠܝܠܐ. ܘܒܬܪ ܠܗܘܢ ܐܬܘ̈ܢ ܬܘܒ ܬ̈ܚܠܒܬܐ
ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܠܫܒܝܐ ܘܣܒܝܪܐ ܘܒܙܬܐ. ܘܡܢ ܗܠܝܢ
ܬ̈ܫܥܬܥܣܪ ܐܠܦܝ̈ܢ. ܠܐ ܦܫܘ ܒܢܝܗܘܢ ܐܠܐ ܐܢ
ܕܠܬܠܬܐ. (...)[1] ܐܠܦܐ ܚܕ ܡܕܒܪܐ. ܘܫܕܪܘ ܐܢܘܢ
ܦܪ̈ܣܝܐ ܕܢܦܩܘ ܠܐܬܪܗܘܢ. ܘܟܕ ܐܫܬܠܡ ܣܦܪ
ܬܚܠܒܐ ܦܪܣܝܐ. ܬܘܒ ܫܕܪ ܒܢܝܗܘܢ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܫܒܝܬܐ
ܠܐܬܪܗܘܢ. ܐܠܦ ܘܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ. ܘܦܫܘ ܒܢܝܗܘܢ
ܒܦܪܣ ܐܝܟ ܬ̈ܫܥܡܐܐ ܒܢ̈ܝ ܫܒܝܐ. ܘܫܪܟܐ ܕܝܠܗܘܢ
ܒܢܝܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܐ ܒܪܫܐ. ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܒܐܬܘܠܝܩܐ
ܕܒܢܘ ܠܗܘܢ ܟ̈ܘܫܝܐ ܠܬ̈ܚܬܐ. ܘܗܠܝܢ ܒܠܚܘܕ ܒܢ̈ܝ ܫܒܝܐ
ܐܫܬܒܩܘ ܠܗ. ܘܐܦ ܒܪ̈ܘܡܝܐ ܘܐܟܬܪܐ ܐܫܬܒܩܘ:
ܘܫ̈ܪܟܐ ܒܢ̈ܝ ܡܕܝܢܬܐ ܗ̇ܢܘܢ ܐܫܬܪܘ ܒܟܠ ܬ̈ܚܘܡܬܐ
ܕܐܫܬܪܘ ܒܢ̈ܝ ܫܒܝܬܐ ܕܗ̈ܘܐ ܠܬܚܘܡܗܘܢ. ܘܟܠ ܡܘܒܠ
ܫܘܒܬܐ ܕܒ̈ܠܕܐ ܫܒܬܐ ܘܚܪܝܒܘܬܐ ܣܓܝܐ.
ܒܪ̈ܘܡܝܐ ܘܒܪ̈ܒܢܐ ܕܒ̈ܠܕܐ. ܕܕܘܒܪܗ ܢܗܘܐ
ܠܡܪܒܝܬܐ ܘܐܚܪܢܘܬܗ ܬܫܦܪ ܢܬܪ ܡܢ ܡܕܒܪܬܐ.
*ܘܥܠ ܢܘܟ̈ܪܝܘܗܝ ܫܒܝܬܐ ܒܒܒ. ܒܠ ܬ̈ܫܥܒܝܐ * 42 v°.
ܘܩ̈ܫܝܐ :·:

ܘܬܘܒ ܐܬܡܠܟܘ ܐܪܩܕܝܘܣ ܘܐܢܘܪܝܘܣ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ
ܪܒܐ. ܫ̈ܢܝܐ ܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬ :·: ܘܒܝ̈ܘܡܬܗܘܢ (ܗܘ̣ܐ)[2]
ܢܩܛܪܝܣ ܐܦܣܩܘܦܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܘܒܬܪܗ
ܐܪܣܩܝܘܣ. ܘܒܬܪܗ ܢܣܛܘܪܝܘܣ ܓܒܠܐ ܕܡܕܒܪܢܐ.
ܘܒܢܝܚܬܗ ܕܗܘܘ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܬܐܘܦܝܠܘܣ.
ܘܒܩܘܦܪܘܣ[3] ܐܦܝܦܢܝܘܣ ܒܟܪ ܬܐܕܘܪܬܐ :·:
ܘܒܬܪܗܘܢ ܩܡ ܒܡܠܟܘܬܐ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܙܥܘܪܐ. ܒܪܗ
ܕܐܪܩܕܝܘܣ. ܘܡܠܟ ܫ̈ܢܝܢ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ.

[1] Nonnulla hic excidisse patet. — [2] Deest in ms. — [3] Ms. ″ܘܣ.

ܫܠܝܚ. ܘܥܒܕ ܕܫܦܝܪ ܩܕܡ ܡܪܝܐ. ܘܥܠܝ ܒܒܩܒܪܗ ܕܐܒܗܘܗܝ ܀

ܘܒܫܢܬ ܫܒܥܣܪܐ ܫܢܝܢ ܠܗ̇ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܬܐܕܘܣܝܘܣ: ܕܐܬܬܢܝ ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ. ܐܬܩܪܒ ܐܘܛܪܘܣ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܬܟܠܝ ܒܫܢܬ ܚܕܐ ܕܐܘܛܪܘܣ ܐܚܘܗܝ. ܘܩܡܘ ܘܐܬܝܗܒ ܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܠܬܐܕܘܣܝܘܣ ܡܢ ܐܘܪܕܝܣ ܘܐܚܘܪܝܣ ܒܢܝܗ̇ܘ. ܘܝܪܚ ܫܒܥܗ ܗܘ ܠܒ. ܘܐܬܢܨܪ ܒܒܠܗܝܢ ܡ̈ܠܟܘܬܐ. ܘܦܢܝ ܘܐܘܪܒ ܠܒܠܗܝܢ ܚܕܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܐܠܗܐ ܐܘܪܒܗ. ܘܟܠ ܐܢܫܐ ܕܒܬܦܢܝܬܐ ܗܘܐ ܗܢܐ ܗܘܐ. ܘܫܢܝܐ ܕܦܬܓܡܘܗܝ ܘܠܒܪܘܬܗ ܘܡܟܪܬܘܗܝ. ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ ܒܦܢܩܝܬܐ ܕܝܘܡܐ ܀

ܘܗܘܐ ܒܫܢܬܗ ܐܦܣܩܘܦܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܓܪܡܢܘܣ ܐܪܝܐ. ܘܚܢܢ ܩܘܪܝܩܘܣ ܕܬ̈ܠܐܐ ܘܫܡܥܘܢ ܘܐܚܪܢܬܗ. ܘܡܢܕܬ ܢܠܦܘܗܝ *ܠܩܘܣܛܪܘܣ. ܘܠܘܬ ܕܐܣܦܠܝܘܣ ܐܒܪܐ ܡܢ ܛܪܘܐ. ܗܘ ܕܐܦ ܠܗ ܒܩܪܝܬܐ. ܘܠܘܬ ܓܪܓܝܘܣ ܡܦܠܠ ܐܠܗܘܬܐ. ܘܒܬܪܗ ܝܘܚܢ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܘܐܬܒܪܗ ܥܠ ܪܘܫܗ ܘܩܒܪܗ. ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥ. ܐܬܟܠܝ ܕܝܢ ܗܘ ܬܐܕܘܣܝܘܣ[1] ܫܢܝܢ ܫܒܥܣܪܐ ܘܬܠܬ. ܘܐܚܪܘ ܒܢܝܗ̇ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ ܐܬܐ ܚܕܟܐ ܠܡܠܟܐ ܕܗܘܢܝܐ ܠܒܫܢܬ ܕܗܘܡܝܐ. ܘܡܢܕܪ ܒܩܘܦ ܘܒܐܪܡܢܝܐ. ܘܒܫܢܬ ܠܗܘܪܬܐ ܘܒܩܘܪܝܐ ܘܒܦܘܕܘܩܝܐ ܚܕܟܐ ܠܦܠܛܝܐ. ܘܫܒܩܘ ܫܒܝܬܐ ܪܒܬܐ ܘܗܦܟܘ ܕܢܐܙܠܘܢ ܠܐܬܪܗܘܢ. ܘܢܝܚܘ[2] ܠܗܘܢ ܥܠ ܚܕ ܦܪܬ ܘܕܩܠܬ. ܒܫܠܛܢܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܦܠܓܘ ܠܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܡܢܕܡ ܠܐ ܐܫܬܘ ܗܪܟܐ. ܐܠܐ ܗܘܪܐ ܦܝܠܣܐܬܐ ܕܟܠ ܦܪܬ ܘܕܩܠܬ ܐܚܪܢܐ ܘܦܠܓܘ ܘܫܒܘ ܫܒܝܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܟܕ ܫܒܩܘ ܗܘܢܝܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܐܬܘ ܥܠܝܗܘܢ ܘܡܚܘ ܕܢܚܪܘܢ. ܘܪܕܦܘ ܐܢܘܢ ܘܦܠܓܘ ܒܝܢܝܗܘܢ ܝܕ ܦܘܫܐ. ܘܫܩܠܘ

* 41 v°.

[1] Ms. ܬܐܕܘܣܝܘܣ. — [2] Ms. ܢܝܚ.

ܒܐܘܪܚܗ ܠܐܒܣܘܪܐ. ܒܗ̇ ܡܫܝ̈ܚܐ ܘܡܬܒܪ̈ܢܢܐ ܘܦܝܠܒܐ ܡܪܝܫܐ ܕܐܬܩܪܝܘ ܒܒܝܬܗܘܢ. ܘܐܬܓܠܝܬ ܘ ܘܐܬܢܛܪܘ ܒܟܪ̈ܣܛܝܢܘܬܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ[ܟܢ] ܩܛܠܗ ܗܘ̇ ܘܠܝܣ

40 v°. ܠܡܪܩܐ ܒܗ̇ ܒܫ̈ܢܬܐ ܕܒܪܘ ܒܠܗܘܢ. ܘܗܘ̣ܐ ܐܒܪܗܡ ܬܡܢ. ܒܗ ܒܙܒܢܐ ܗܘ̇ ܫܕܪ ܐܓܪ̈ܬܐ ܕܦܘܝܣܐ. ܘܦܢܝܐ ܠܘܬ ܠܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܘܠܢܛܝܢܘܣ ܬܠܬܥܣܪܐ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܝܬ. ܘܘܠܝܣ ܐܚܘܗܝ ܒܬܪܗ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܘܡܝܬ܀

ܘܐܡܠܟ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܒܬܪܘܡܐ. ܘܒܬܪ ܕܫܠܡ ܡܪܝ ܡܠܟܐ. ܘܐܬܦܪܫ ܒܗ̇ ܒܫ̈ܢܬܐ ܘܓܒܐ ܐܝܠܝܢ. ܘܫܡ ܐܬܪܐ ܕܗܘܒܠܐ ܡܢ ܡܕܒܪ̈ܢܝܗܘܢ. ܘܐܘܪܒ ܘܫܕܪ ܠܒܝܬ ܦܠܛܝܢܐ. ܘܫܠܚ ܒܟܢ̈ܘܫܬܗ ܘܒܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ ܕܒܡܘܬܠܝܢܘܣ ܓܠܒܐ ܘܢܝܐ. ܘܦܪܓ ܠܒܠܗܘܢ ܡܢܗܘܢ. ܘܒܬܪ ܒܠܗܘܢ ܒܬܘܫܒܚܬܗܘܢ· ܐܝܠܝܢ ܕܒܢܘܡܘ ܘܠܝܢܘܣ ܐܬܒܢܝ. ܘܒܬܪ ܒܗܘ ܦܬܓܡ̈ܐ ܒܠܗܘܢ ܘܫܠܛ ܬܫܡܫܬܗܘܢ܀

ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܘܬܠܬ ܥܒܕ ܠܗ ܫܘܬܦܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܠܐܪܩܕܝܣ ܒܪܗ܀

ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܘܫܒܥ. ܦܠܓ ܡܠܟܘܬܗ ܥܠ ܐܪܩܕܝܣ (ܘܦܠܓܗ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܗܘ ܐܪܩܕܝܣ)[1] ܥܣܪ̈ܐ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܒܬܪܗ ܕܫܠܡ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܘܐܢܘܪܝܣ ܐܚܘܗܝ܀

ܘܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܕܐ. ܗܘ̣ܐ ܟܦܢܐ ܒܟܠ ܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ ܠܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܘܠܐܪܩܕܝܣ. ܘܦܠܓܗ ܠܡܕܝܢ̈ܬܗܘܢ ܘܫܩܠ ܡܠܟܘܬܗ.

*41 r°. ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܫܕܪ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܐܓܪ̈ܬܐ *ܕܫܠܡܐ ܠܒܝܬ ܦܪ̈ܣܝܐ܀

ܘܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬ. ܡܝܬ ܐܪܩܕܝܣ. ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܐܘܪܓܝܣ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܦܠܓܗ ܠܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܘܫܩܠ ܡܠܟܘܬܗ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܗܘ ܘܠܝܢܘܣ ܬܫܥܣܪܐ

[1] Desunt in ms.

ܒܡܠܟܘܬܐ ܒܝܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܡ̈ܠܟܘܬܐ ܠܦܘܠܓܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܟܠܗ ܕܢܗܘܐ ܫܢܝܐ ܒܚܝܬܗܘܢ: ܘܕܢܦܪܘܩ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ ܡܢ ܐܘܠܨܢܐ ܕܐܬܚܫܒܘ ܗܘܘ ܒܗ. ܢܦܩ ܠܦܪ̈ܣܝܐ ܐܬܬܐ ܥܠܘܗܝ ܕܒܕܝܠܐ ܕܢܨܚܘܢ. ܘܒܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܡܘܬܒܐ ܕܢܦ̈ܩܢ ܠܗ̇. ܘܐܬܪܥܝܬܐ ܥܠܗ̇ ܥܡ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ[1] ܠܗܘܢ. ܘܥܠܝܒܬ ܢܨܚܢ ܒܝܪܚ ܐܒ[2]، ܕܫܢܬ ܫܬܡ̈ܐܐ ܘܫܒ̈ܥܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ ܠܐܬܪܐ ܕܒܝܬ ܐܪ̈ܡܝܐ. ܘܐܫܬܠܡܬ ܢܨܚܢ ܒܗ̇ ܣܓܝܐܐ ܡܢ ܒܒܘܪ̈ܗ ܠܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܗܘܪܒܢ ܢܨܚܢܝܗܘܢ ܒܟܪܝܐ ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܗ. ܘܫܪܝ ܗܘܐ ܕܢܥܒܕ ܕܢܦܩ ܘܕܢܦܘܩ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܠܟܠܗܘܢ ܒܐܘܪܚܬܗ ܕܕܘܒܪ ܘܒܚܡܝܡܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܒܫܒ̈ܪܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܟܕ ܐܫܝܢ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܐܢܛܝܟܝܐ ܕܩܪܝܐ ܗܘܬ. ܘܦܪܫܗ ܠܛܝܒܘܬܐ ܕܟܬ̈ܒܘܗܝ ܩܕܝ̈ܫܐ. ܘܫܪܝ ܗܘܐ ܕܢܒܥܐ ܘܐܦ ܗܘ. ܢܝܚܐ ܕܢܒܥܐ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܠܥܠܡ. ܘܢܒܥܐ ܐܘܪܚܐ ܠܟܠܗ ܒܟܘܡ ܕܐܠܗܐ ܕܦܪ̈ܘܫܝܢܐ. *ܘܦܩܕ ܕܢܬܦܢܐ ܠܢܐ *40 r°.
ܕܬܗܘܐ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܢܐܠܝܢ ܒܚܝܘܬܗ. ܘܢܛܪ ܡܢ ܫܠܡܗ ܒܠܗܘܢ ܒܦܪ̈ܘܫܝܐ. ܘܫܒܩ ܟܠ ܒܝܫܐ ܕܢܝܢܗ ܒܐܝܪܚ ܫܒܛ. ܕܫܢܬ ܫܬܡ̈ܐܐ ܘܫܒ̈ܥܝܢ ܘܚܡܫ. (ܘܐܬܩܒܪ)[3] ܒܡܥܪܬܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܫܪܝܐ ܕܦܬܟܪܗ ܘܫ̈ܢܘܗܝ ܫܬܝ̈ܢ. ܗܐ ܒܠܒܢ ܒܡܦܪ ܒܡܗܕܝܢܗ ܕܟܪ̈ܝܢ ܠܫܡܝܐ ܕܓܠܝܢܗ :·

ܘܩܡ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܝܘܣܛܝܢܝܢܘܣ ܘܠܝܘܢ ܐܚ̈ܐ. ܒܫܢܬ ܫܬܡ̈ܐܐ ܘܫܒ̈ܥܝܢ ܘܚܡܫ. ܘܐܡܠܟܘ ܝܘܣܛܝܢܝܢܘܣ ܠܦܠܝܛܘܣ ܒܪܗ ܒܡܠܟܐ ܘܥܒܕ ܕܢܦܩ ܘܢܦܩ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܠܚ ܒܫܘ̈ܒܩܢܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܗܘ ܡܫܝܚܝܐ. ܘܩܛܠ ܠܝܘܣܛܝܢܘܣ ܘܐܡܠܟܗ ܒܬܪܗ ܘܠܝܘܣܛܝܢܘܣ ܒܐܘܠܨܢܐ ܘܒܥܠܝܐ. ܘܒܙܒܢ ܘܠܝܘܣ ܢܦܘܩܐ ܥܠ ܒܦܪ̈ܘܫܝܐ. ܘܐܫܠܡ ܠܗ ܠܝܘܠܝܢܐ ܘܡܘܡܐ ܕܒܝܬ ܐܪܡܝܐ. ܒܗ ܒܟܢܫܐ ܗܘ. ܐܫܬܕܪܘ ܗܘܘ ܐܦ̈ܝܣܩܘܦܐ ܕܐܬܪܐ

[1] Ms. ܗܘܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ — [2] Ms. ܐܒܝ. — [3] Deest in ms.

ܫܠܝ̈ܚܐ ܘܡ̈ܫܒܚܝܢ ܘܬܠܬ. ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝ ܐܚܪܝ. ܐܬܒܠܝ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܡܘܡܬܢܢܘܣ ܫܢܝܢ .ܒܗ. .ܘܒܟܒܕ ܕܩܦܪ ܩܕܡ ܡܪܢܐ. ܘܗ̇ܠܝܢ ܒܐܘܪܚܬܗ ܕܡܘܡܬܢܢܘܣ ܐܒܘܗ̈ܝ. ܗ̇ܢܘ ܕܝܢ ܐܪܝܘܣ ܗ̇ܘܐ. ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܘܬܗ ܡܢ ܒܬܪܗ̇ ܝܘܠܝܢܘܣ ܒܪ ܗܘ ܫܢܝܐ (ܕܒܪ̈ܬܐ. ܢܒ. ܫ̈ ܐܝܬܝ ܗܘܐ)[1]. ܘܒܫܢܬ ܬܫ̈ܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܕܗ̇ܘܐ ܫܢܝܐ ܠܒܪ̈ܬܐ. ܡܢ ܒܠܒܗ̇ ܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܝܘܠܝܢܘܣ. ܘܝܪܬ ܝܘܒܢܐ ܥܠ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܦܩܕ ܕܢܬܦܬܚܘܢ ܒܝܬ ܦܬܟܪ̈ܐ ܘܬܬܒܢܘܢ ܥܠܘܬܗܘܢ. ܘܢܬܬܚܕܘܢ ܦܬܟܪ̈ܐ
*39 r°. ܘܬܬܩܪܒ ܒܗܝܢ *ܬܫܒܘܚܬܗܘܢ. ܘܫܒܩ ܓ̈ܢܐ ܕܫ̈ܒܪܬܐ ܘܦܩܕ ܕܢܬܦܢܘܢ ܒܗܝܢ ܒܢܘ̈ܫܒܬܗܘܢ ܕܡ̈ܠܦܢܐ ܠܚܢ̈ܦܐ. ܘܝܗܒ ܠܐ̈ܦܣܩܦܐ ܠܐܒܘܣܛܪ̈ܐ ܡܢ ܡܕܝܢ̈ܬܗܘܢ ܀

ܘܒܫܢܬ ܫܬܡ̈ܐܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ[2] ܘܐܪ̈ܒܥ. ܢܚܬ ܗܘ ܝܘܠܝܢܘܣ ܦ̈ܪܣܝܐ ܠܐܪܥܐ ܕܒܝܬ ܠܒܘܬ ܐܪ̈ܡܝܐ. ܘܗ̇ܘܐ ܬܡܢ ܐܒܕܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܡ̈ܗܝܡܢܐ ܀ ܒܗ ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ. ܢܦܠ ܡܪܥܐ ܥܠ ܒ̈ܥܝܪܬܐ ܕܫܘܒܐ ܘܡܘܬܢܐ. ܘܕܥܒ̈ܕܪܐ ܘܕܦ̈ܠܚܐ ܦܬܟܪ̈ܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܐܬܚܬܦܘܢ ܠܚܢ̈ܦܘܬܗ ܕܝܘܠܝܢܘܣ ܚܛܝܐ. ܘܢܦܩ ܪܘܓܙܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ. ܘܦܫܪ ܕܢܒܠ ܒ̈ܥܝܪܬܐ ܦܬܦܬܐ ܘܢ̈ܦܩܬܐ ܥܠ ܒܥܒܘܪܝܗܘܢ ܥܠ ܕܦܠܚܘ ܐܢܘܢ ܒܥܒܕܐ ܕܐܝܕܘ ܒܗܘܢ ܕܠܐ ܒܘܣܡܐ. ܘܦܫܪ ܠܚ̈ܝܠܘܗܝ ܒ̈ܥܝܪܬܐ ܕܗ̇ܘܝܢ ܒܥ̈ܡܝܢ ܘܣܓܝܐ. ܗ̇ܠܝܢ ܒܢܘܢ ܐܬܦܠܓܘ. ܘܒܢܘܢ ܢܦܠ ܘܒܢܘܢ ܦܫ. ܒܐܝܪܚ ܐܝܪ ܕܫܢܬ ܫܬܡ̈ܐܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ. ܘܒܗܘܢ ܒܥܩ̈ܝܢ ܘܡܫܟܐ ܒܗ ܡܪܝܐ (ܐܬܩܛܠ ܝܘܠܝܢܘܣ)[1] ܀

ܒܐܝܪܚ ܚܙܝܪܢ ܕܫܢܬ ܫܬܡ̈ܐܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ.
*39 v°. ܒܗܘܢ ܒܙܒܢܐ ܥܠ ܝܕ ܢܚܪܐ ܪܒܐ *ܕܡܠܬ ܒܟܒܗ̇ ܠܪ̈ܚܡܝܐ ܕܗܘܒܒܐ ܘܕܩܠܝܩܝܐ: ܒܐܬܪܐ ܕܒܬܘܪܐ ܕܒܝܬ ܐܪ̈ܡܝܐ ܦܘܪܣ ܢܚܡܝܢܘܣ ܠܝܬ ܪܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ[3]. ܘܗ̇ܘܐ ܒܒܒ ܫܝܢܐ ܘܫܠܡܐ. ܘܩܡ

[1] Desunt in ms. — [2] Vox una hic erasa. — [3] Hae sex voces in margine scriptae sunt.

ܒܬܘ̈ܫܬܗܘܢ ܒܥܝܪ. *ܘܦܠܚܘ̈ܗܝ ܢܦܩ ܠܦܪܥܬܐ. ܘܒܝܫܬܐ *38 r°. ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܥܡ ܒܢܘ̈ܗܝ. ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܡܬܐܡܢܬܐ ܐܘܪ, ܘܒܚܘܫܒܬܐ ܢܦܩ ܡܢ ܥܕܬܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܪܫܬܐ. ܡܛܠ ܕܠܗ ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܕܒ̈ܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ:·:

ܒܬܪ ܕܝܢ ܘܐܝܬܘ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܘܩܘܣܛܢܣ ܒܢܘ̈ܗܝ. ܒܫܢܬ ܫܬܡ̈ܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܡܢܐ:·:

ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܗܝ, ܫܠܡܘ ܦ̈ܛܪܝܣܐ ܥܠ ܢܝܩܝܐ. ܘܗܘܐ ܒܗ ܒܩܘܫܬܐ ܪܒܐ ܢܩܒܬܐ ܬܠܬܝܢ. ܟܕ ܡܫܒܚ ܗܘܐ ܡܢ, ܢܩܘܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܠܗ ܕܢܝܩܝܐ. ܘܡܝܬ ܗܘ ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܘܩܘܣܛܢܣ. ܘܐܝܟ ܕܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܐܚܘܗܘܢ. ܘܐܝܟ ܠܛܠܘܣ ܦܛܪ. ܕܢܚܙܪ ܥܡܗ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܟܬܒ ܥܠܝܠ ܡܠܟܗ. ܘܐܡܝܢ ܕܢܘܒܠܗ ܠܐܬܢܣܝܘܣ ܐܚܘܗܝ. ܘܟܕ ܡܠܟܐ ܗܘ ܝܘܠܝܘܣ[1] ܥܡ ܠܦܬܐ ܘܪܘܡܐ ܐܚܘܢ. ܘܟܬܒ ܥܠܘܗܝ ܥܠ ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܘܐܦܠܓ ܒܐܦܣܢܐ ܘܒܛܠܢܐ. ܘܐܬܬܥܝܪ ܥܠܘܗܝ, ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܠܡܪܕܐ. ܘܟܕ ܫܠܡ ܡܢ ܡܪܕܝܐ ܠܡܕܒܪܘ ܒܥܒܗ. ܡܫܒܚ ܥܠ ܒܪ̈ܬܐ ܕܢܦܫܗ ܘܡܝܬ. ܒܫܢܬ ܫܬܡ̈ܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܠܬ. ܒܐܝܕܝ ܡܓܢܝ, ܐܚܪ. ܐܬܓܠܝ ܕܝܢ ܗܘ ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܫܒܩ ܠܡܪ̈ܝܢ ܘܐܪ̈ܟܢ. *ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܡ̈ܕܝܢܬܐ ܕܒܝܬ ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ. *38 v°. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐܦܘܠܝܣ[2] ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[3]. ܗܘ ܕܒܩܕܡܝܬܗ ܢܛܪܗ ܬܪ̈ܒܘܗܝ, ܕܐܪ̈ܝܘܣ. ܒܬܪ ܗܢܐ ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܢܝܩܘܡܕܝܐ. ܟܕ ܥܒܪ ܡܢ ܒܝܪܘܬܘܣ ܘܐܝܬܝܗ ܠܒܝܪܘܬܐ. ܘܬܒ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܙܠ. ܘܐܘܕܟܣܝܘܣ ܪܕܦܗ ܡܢ ܬܡܢ. ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܕܝܢ ܐܪ̈ܝܢܐ ܗܘܘ. ܘܒܬܪܗܘܢ ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܦܘܠܝܣ ܦܘܠܘܣ ܘܐܦܩܘܗ̇. ܘܒܬܪܗ ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܪܫܝܥܐ. (ܘܡܝܬ ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ)[4] ܒܫܢܬ

[1] Ms. ″ܠܝܘܣ. — [2] Ms. inser. ܦܝܣܩܘܦܐ. — [3] E regione nominum ep. Const. scriptum est in margine : ܒ. — [4] Desunt in ms.

ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܒܐܝܬܐ ܕܒܩܠܘܢܝܐ ܕܒܐܣܛܘܪܐ ܓܒܪ. ܗܢ ܦܫܠ ܛܘܪܐ ܣܘܓܐܐ. ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܐܬܐ܀ ܒܦܘܢܝܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܒܝܬܐ ܗ̇ܝ ܐܢܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܫܡܗ̇. ܡܢ ܩܕܡ ܕܝܢ ܒܬܘܪܢܝܐ ܗܘܬ ܐܪܛܪܘܣ. ܐܦ ܒܝܬ ܢܣܪ̈ܘܬܐ ܒܢܐ ܠܐܡܗ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܗ̇ܝ ܕܐܬܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܫܡܗ̇. ܬܘܒ ܒܐܘܪܚܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܒܢܐ. ܗ̇ܝ ܕܫܡܗ̇ ܩܘܦܛܢܛܝܢܐ. ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܒܬܘܪܢܝܐ ܗܘܬ ܐܪܛܝܢܐܦܘܠܝܣ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܡܢܝܐ̈ ܕܡܠܟܘܬܗ̇ ܒܢܐ ܩܪܝܐ ܒܫܡ ܠܒܢܘܗܝ ܘܓܒܝܗܝ. ܘܫܡܠ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܒܬܪ̈ܗ ܕܫܢܬܐ ܗ̇ܝ. ܓܒܪ ܒܠܘܗܝ ܡܢ ܩܝܣܪܘܣ ܘܐܡܠܟܝ ܬܠܬܐ ܒܢ̈ܘܗܝ ܘܐܬܡܠܠ. ܘܐܝܬܝ ܒܠܗ̇ ܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ *ܗܘ ܘܒܢ̈ܘܗܝ. ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܩܘܣܛܘܣ. ܒܫܢܬ ܫܒܥܐܪܐ ܕܫܢܝܐ ܕܗܘܐ ܠܒܢ̈ܝܬܐ܀ *37 v°.

ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܒܡܢܝܢܐ ܕܝܘܢ̈ܝܐ܆ ܒܗ̇ܝ ܐܦܪܬܐ ܕܫܠܡܬ ܠܫܢ̈ܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ܆ ܘܐܘܪܒ ܘܦܓܪ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܫܬܒܫܝ ܒܫ̈ܡܐ. ܘܣܪܪ ܐܝܠܝܢ. ܘܦܓܪ ܕܡܫܬܐ ܕܫܡܥܘܢ ܒܫ̈ܡܐ ܠܓܘ̈ܝܐ ܕܙܕܝܩܐ. ܘܣܪܪ ܐܝܟܢ ܘܐܘܪܒ ܐܝܟܢ. ܘܐܦ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܬ̈ܝܐ ܕܒܓܒ ܡܢ ܒܝܬ ܩܒܘܪ̈ܬܗ. ܘܕܝܢܗ ܕܐܬܒܝܢ ܘܢܫܡܗ ܘܫܘܠܡܗ. ܒܝܐ ܘܪܡܬ. ܘܐܦ ܠܦܪܣ ܫܕܪ ܐܓܪܬܐ ܠܘܬ ܫܒܘܪ ܥܠ ܐܬܘܪ̈ܝܐ ܕܟܪ̈ܣܛܝܢܐ. ܘܐܫܠܡ ܠܐܠܗܐ ܠܗܘܢ. ܘܐܦ ܐܠܗܐ ܐܘܪܒܗ ܘܐܪܝܟܗ ܥܠ ܡ̈ܠܟܘܬܐ. ܘܐܫܠܡ ܒܠܒܘ̈ܒܗܘܢ ܒܐܬܪ̈ܘܗܝ. ܘܦܩܕ ܢܦܩܘܬܐ ܕܣܬܪ̈ܘܗܝ ܥܦܪ̈ܐ. ܘܫܒܩ ܥܠ ܒܪܝܐ ܕܢܫܒ ܘܗܘܬ ܒܐܝܕܪܐ. ܘܐܬܩܒܪ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܘܕ̈ܝܢܐ. ܐܝܟܢ ܕܝܢ ܫܢܝܢ ܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬ. ܗ̣ܘ ܩܕܡܝܐ ܒܪ̈ܘܡܝܐ ܐܡܠܟ ܒܬ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܒܬܪ ܫܢ̈ܐ ܩܠܝܠܐ ܕܢܨܚܬܐ ܡܢ ܒܢܝ̈ܗܘܢ. ܘܓܡܪ ܫܠ̈ܬܐ ܘܦܢܝ ܦܬܓܡ̈ܐ. ܘܐܡܠܟ ܬܠ̈ܬܗܘܢ ܠܦܠܓܘܬ̈ܐ. ܘܠܩܠ̈ܝܩܐ ܦܠܝܓ ܪ̈ܒܥ. ܘܒܫܢܬ

ܦܠܣܛܝܢܐ[1] ܕܡܬܒܥܝܢܐ ܐܬܘ̈ܬܐ. ܗܘ ܕܐܝܟ ܟ̈ܬܒܐ ܦ̈ܣܘܩܐ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܀

ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܕܟܝܢܬܐ ܕܡܫܡܗܬܐ ܘܦܪܝܫܬܐ ܒܢܐ. ܘܒܣܘܢܛܝܢܘܣ ܒܢܪܗ. ܗܘ ܕܐܝܟ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܡܕܝܢܬܗ. ܗܘ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܒܘܙܢܛܝܐ ܡܬܩܪܝܐ ܗܘܬ. ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܡܢ ܚܠܩܐ ܗܢܐ ܘܢܣܐܝܬ ܢܦܩ. ܕܐܟܠܝ ܫ̈. ܠܒ. ܀

*ܘܒܬܪܗ ܒܢ̈ܘܗܝ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ *36 v°.
ܘܩܘܣܛܢܣ ܫ̈. ܟܚ. ܐܘܣܛܬܝܘܣ ܩܫܝܫܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐܦܘܠܝܣ. ܘܡܒܘܓܐ ܡܠܛܝܘܣ ܐܦܝܣܩ ܗܘܐ. ܘܐܘܠܒܣܘܣ ܐܪܝܢܘܣ̈ ܐܬܘ̈ܬܐ. ܘܡܠܟܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܒܢܐ. ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ܀ ܒܗܝ ܢܣܒܬܐ ܦ̈ܣܘܩܐ ܡܢ ܐܬܘ̈ܬܐ ܕܟܦܝܣ. ܡܢ ܦܢܝ̈ܐ ܐܘܪܚܬܐ[2]܀ ܫܒܘܪ ܡܠܟܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܐܬܐ ܠܒܝܬ ܢܨܝ̈ܒܝܢ ܕܢܟܒܫܝܗ ܠܢܨܝܒܝܢ. ܘܐܬܐ ܚܠܦܘܗܝ ܢ̈ܫܒܬܐ ܫ̈ܢܝܢ ܘܫ̈ܬܐ. ܘܡܥܡܕ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܨܝܒܝܢ ܟܕ ܨܠܝܬܗ ܥܒܕ ܠܡܠܟܐ ܥܠܘܗܝ. ܘܡܕ ܠܐܬܪܗܘܢ ܦܢܘ. ܒܦܢܝܐ ܘܒܬܘܒܐ ܐܫܬܒܩܘ ܩܪ̈ܒܝܗܘܢ ܐܦܪܝܗܘܢ ܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܫ̈. ܦܛܪܘܣ܀
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܫܢܬܐ ܚܕܐ. ܕܐܝܟ ܠܢ ܫ̈. ܒܗ. ܀
ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܣܘܪܝܐ ܒܢܬܐ ܕܐܬܝܗ̇ ܒܕܟܘܬܐ ܕܐܣܦܪܐ ܐܫܬܟܠܠܬ ܠܫܢܝܢ ܝ. ܘܒܥܕ ܢܘܕܬܗ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܒܝܘܡܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܦܠܘܛܝܢܘܣ ܒܗܘܢ ܕܢܝܚܗ ܕܦܘܪܝܢ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ *ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܒܝ. *37 r°.
ܐܘܠܘܣ܀ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܢ ܩܕܡܐ ܦ̈ܣܘܩܐ ܢܦܩܬܐ ܝܛ. ܒܦܢܝܢܘܣ ܗܘܬ ܀
ܡܫܒܘܪ ܪܕܦ ܠܟܪ̈ܣܛܝܢܐ܀
ܢܣܐܒܪܐ ܕܦܘܠܘܣ ܐܦܝܣܩ ܒܠܘܒ ܠܟܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܐܝܟܢ ܒܗܬܪܐ ܕܒܢܘܗܝ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܒܛ. ܠܐܢܛܝܘܣ ܟܕ ܪܒܐ ܢܦܩܐ܀

[1] Ms. ″ܦܣܛ. — [2] Ms. ܦܡ″.

ܘܡܢ ܒܕܘܟܬܐ ܘܟܠܒܐ ܡܕܒܪܢܝܐ ܕܐ̈ܬܐܢܝܐ ܩܣܪܘܦܣ
ܕܦܘܐܣ[1]. ܥ″. ܐ′ ܬܬܠܠ. ܀ ܘܡܢ ܐܒܪܗܡ ܘܡܠܟܘܬܐ[2]
ܕܝܢܘܣ ܘܕܫܒܥܝܢ ܐܝܬܝܗ̇. ܥ″. ܟ′ ܫܒܒ. ܀ ܐܝܟ
ܕܠܗ ܡܢܗ ܘܒܢܐ ܕܫ̈ܢܝܐ. ܟ′ ܫܒܒ. ܕܡܢ ܐܒܪܗܡ
ܒܕܘܟܐ ܠܝܫܘ ܒܡܫ̈ܒܝ ܕܡܩܛܝܛܘܣ ܀ ܡܢ ܛܘܦܢܐ
ܕܡ ܒܕܘܟܐ (ܠܝܫܘ)[3] ܡܝ. ܕܦܠܓ ܕܐܬܒܠܒܠܘ ܠܫ̈ܢܐ
ܥ″. ܬܪܘܒ. ܀ ܘܡܢ ܒܘܠܒܠܐ ܕܠܫ̈ܢܐ ܘܒܕܘܟܐ ܠܐܒܪܗܡ
ܥ″. ܬܝ.. ܕܗ̈ܘܝ ܒܠܗܝܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܐ′ ܦܒ. ܀ ܐܟܚܕܐ
ܒܠܗܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܣܟܘܡܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܫ̈ܬܡܐܐ ܘܒܚܡ̈ܫܝܢ
ܘܬ̈ܠܬܝܢ ܀ ܐܝܟ ܕܒܝܬܐ ܕܝܢ ܕܥܒ̈ܪܝܐ ܢܘ̈ܟܪܝܐ[4]
ܬ̈ܫܥܝܢ ܘܫܬܐ. ܕܗ̈ܘܝ ܫ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܒܫ̈ܢܝ
ܒܗ̈ܝ ܫ̈ܢܝܐ ܐ̈ܪܒܥܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܬܠܬܡܐܐ ܀
ܡܢ ܗܪܟܐ ܫܪܝܐ ܡܟܝܠܐ ܀
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒܪܝܫܝܬܐ ܒܠ ܐܝܠܝܢ ܕܟܬܒܢܢ ܗܘܘ
ܠܘܩܒܠ ܕܝܠܗ̇ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܐܘܟܝ. ܘܫܩܠ ܘܒܢܬܐ
*36 r°. *ܒܢܝ ܓܠܘܬܗ ܡܢ ܐܬܘܪܐ. ܘܟܠ ܗܕܐ ܐܦ ܒܬܪܬܐ
ܡܛܠ ܡܬܦܢܝܢܘܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ. ܒܟܠ ܕܘܟܐ ܠܐܢܫܐ
ܕܐܠܗܐ ܒܝܬܐ. ܘܐܫܬܡܥܘ ܠܗ ܡܠܟ̈ܐ ܘܡܕ̈ܝܢܬܐ
ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܀ ܘܩܣܛܢܛܝܢܘܣ ܬܐܒܠܝܢܬܐ ܕܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ
ܓܒܐ. ܘܠܕܪ̈ܦܝܐ ܢܕܬ ܠܐܢܫܘܗ ܕܠܘܩܝܢܘܣ ܩܣܕܐ.
ܕܬܡܢ ܩܒܝܪ ܗܘܐ. ܘܟܠ ܡܥܒܕܐ ܕܐܒܘܗܝ ܗܠܝܢܐ
ܗܠܢܐܦܠܝܘܣ ܩܪܐ. ܘܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܢܬܐ ܪܒܬܐ
ܒܢܐ. ܘܡܛܠ ܙܢܒܬ ܐܠܗܐ ܕܒܗ. ܕܡܒܪܢܘܗܝ
ܕܦܬܟܪ̈ܐ ܓܠܝܐ ܘܢ̈ܫܘܣܝܘܗܝ ܦܘܫ ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܐܪ̈ܒܥܝܢ. ܡܟܣܝܡܘܣ ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܝܛ. ܐܬܢܐܣܝܘܣ.
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ (. ܟܕ. ܐܘܠܠܝܘܣ ܀)[5] ܕܒܬܪܗ
. ܒܗ. (ܐܘܣܒܝܘܣ ܀)[3]
ܐܘܣܒܝܘܣ ܒܪ ܦܡܦܝܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܣܪܝܐ.

[1] Ms. ܘܦܘܣ″. — [2] Ms. ″ܡܠܟܘ. — [3] Deest in ms. — [4] Ms. ins. ܕܝܢ. — [5] Desunt in ms.

ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܝܘ.[1] ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܩܕܡ ܦܛܪܝܪܟܘܗܝ܀
ܕܒܕܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܝܘ. ܒܬܪ ܬܐܘܢܐ ܦܛܪܘܣ ܗ̇ܘ
ܕܐܣܬܩܛܠ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܒܫܢܬ ܬܫܥ ܕܕܝܘܩܠܛܝܐ ܐܝܣܩܝܛ[2]܀
ܒܗ ܗܘܐ ܙܘܥܐ ܢܨܝܚܐ ܕܡܢ ܓܘܪ ܘܓܝܪ ܣܘܟܠܝܐ ܢܦܠ.
ܘܒܕܒܐ ܣܓܝܐܐ ܐܒܕ܀
ܒܫܒܬ. ܝܘ. ܕܗܕܐ ܟܠܗܘܬܐ ܟܐܕܪ *ܢܝܣܐ. ܒܐܝܕܐ *35 r°.
ܕܦܛܪܝܪܟܐ. ܗܘܐ ܒܡܘܪܝܐ ܕܒܬܪܬܐ. ܘܒܬܪ ܬܪܬܝܢ
(ܫܢܝܢ)[3] ܕܪܕܘܦܝܐ. ܕܘܩܠܛܝܢܘܣ ܥܡ ܡܟܣܡܝܢܘܣ ܗܘܘ
ܢܟܪ̈ܝܐ ܠܟܠܗܘܬܐ ܘܠܐܠܗܐ܀
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[4] ܒܐܘܪܚܐ ܢܦܩ ܡܢ ܚܠܒܐ. ܒܗ ܐܬܓܠܝ
ܙ″. ܢܒ. . ܘܒܬܪܗ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܙܒܢܐ ܒܪܗ.
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܠܕ. ܐܬܓܠܝ ܙ″. ܠܒ.܀
ܡܐܟܣܝܡܘܣ ܘܡܐܟܪܘܣ ܡܝܬ܀
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܢܣܒ ܚܐܪܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܟܪ̈ܣܛܝܢܐ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܠܛ. ܡܩܪܝܘܣ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ (.ܝܛ.)[3] ܦܝܠܘܓܘܢܝܘܣ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܝ. ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ܀
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܒܪܗ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܥܒܕܗ ܩܣܪ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܟܐ. ܦܘܠܝܢܘܣ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܟܒ. ܦܠܘܝܢܘܣ ܫܢܝܐ . ܐ. .
ܘܒܬܪܗ. ܟܓ. ܐܘܣܛܬܝܘܣ ܫܢܝܢ .ܕ.܀
ܒܫܢܝ ܕܠܗܘܢ ܫܢܝܐ ܕܒܕܒܐ ܠܫܢܬ ܕܒܡܪܢ
ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܡܢ ܫܢܬ. ܝܗ. ܕܦܠܛܪܝܘܣ ܘܕܝܢܝܗ
ܕܦܪܘܡ. ܪܝܣ. ܫܢܝܢ܀ ܘܡܢ ܫܢܬ ܬܪܬܝܢ ܕܕܪܘܫ ܡܠܟܐ
ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܕܒܫܘܒܬܗ ܐܬܒܢܝܬ ܗܝܟܠܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ.
ܙ″. ܬܬܩ ܐ.܀ ܘܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܩܕܘܢܝܐ ܕܒܬܪܗ̇
ܕܒܗ̇ ܗܘܘ ܠܘܬ ܗܕܪܝܢܐ *ܐܫܝܢܐ ܘܐܝܠܝܢ ܕܒܬܪܗ. *35 v°.
ܙ″. ܐ̇ܡܒ. ܘܡܢ ܫܠܝܡܘܢ ܘܒܢܝܐ ܕܒܝܬܐ ܕܗܝܟܠܐ
ܕܐܘܪܫܠܡ. ܙ″. ܐ̇ܫܦ.܀ ܘܡܢ ܢܘܚܐ ܕܐܝܠܘܢ
ܕܗܘ ܐܬܝܗܒ ܠܘܬ ܒܒܪܝܐ ܫܒܥܝܢ ܙ″. ܐ̇ ܝ.܀

[1] Ms. ܝܘ.. — [2] Ms. ܘܓܘ″ ″ܙ̈. — [3] Deest in ms. — [4] Ms. ܩܘܣܛ″.

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܒܗ. ܦܝܠܟܘܣ ܫ" . ܗ. ܀ ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܘܐܝܬܠܝܣ ܕܒܬܪܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܠܥܒܪܝܐ. ܫܒ̈ܝܚܘ ܒܐܠܦܢܐ ܬܠܡ̈ܝܕܝܢ ܗܘܘ ܕܦ̈ܠܣܛܝܢܐ܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ . ܚܝ. ܦܘܪܦܝܪܝܘܣ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܒܘ. ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܫܢ̈ܝܐ . ܝ.. ܘܒܬܪܗ . ܒܙ. ܐܢܘܩܢܣ ܫ" . ܝܗ. ܀

ܦܪ̈ܩܘܣ ܐܬܡܛܠ ܒܡܫܪܝܘ܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܝܗ. ܬܐܘܦܝܠܘܣ[1] ܫ" . ܝܛ. ܀

ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܠܒ. ܐܣܛܠܝܢ ܡܘܪܘܣ ܒܪ ܒܢܝܗ̇ ܫ" . ܒ. ܀

ܘܐܪܘܣ ܓܒܪ ܒܝܬ ܢܗܪ̈ܝܐ. ܘܡܩܕܘܢܝܘܣ ܐܬܡܛܠ ܦܢܘܗ ܒܬܪܨܐ[2]. ܘܐܬܐܪܝܘܣ ܒܗ̇ ܒܥܕܬܐ. ܒܦܪ̈ܟܐ *ܕܒܝܬ ܡܩܕܘܢܝܘܣ܀ *34 v°.

ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܠܓ. ܐܣܛܠܝܢ ܕܩܠܣܛܝܢܘܣ ܫ" . ܛ. ܀

ܘܒܫܢܬ ܬܠܬ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܒܪ ܠܗ ܫܘܬܦܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ܀

ܢܣܛܘܪܝܣ ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܐܘܟܒܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܩܘܫ̈ܛܐ. ܒܫܢܬ ܬܡ̈ܢܐ ܕܩܠܣܛܝܢܘܣ ܐܬܦܪܫܘ[3] ܠܡܠܟܘܬܐ܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܒܗ. ܩܘܪܝܠܘܣ܀ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܗ ܐܟܣܢܝܘܣ ܠܡܕܝܢܬܐ ܐܬܬ݀. ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܐܒܠܘܣ ܘܠܐ ܐܫܟܚ ܠܡܩܡ ܩܕܡ ܡܪܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܕܒܗ ܐܬܡܛܠܘ ܡܢܝ̈ܐ. ܒܪ ܢܦܩܘ ܬܒܥܬܐ ܗܠܝܢ ܕܗܘܘ ܒܠܬܐ ܕܒܪܘܕܘܬܐ. ܒܫܢܬ. ܝܒ. ܕܕܘܩܠܛܝܢܘܣ܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ . ܠ. ܘܒܪܟܐ[4]܀ ܘܦܪܘܣ ܒܪ ܣܠܐ. ܠܒܝܫܘܬܐ ܕܐܝܣܛܪܛܝܐ ܪܒ ܡܠܝܠ. ܘܡܢ ܗܪܝܢ ܪܕܘܦܝܐ ܥܠ ܒܠܗܘܢ ܐܬܥܒܪ܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܠܚ. ܩܘܡ ܗܪܟܘܢ܀

[1] Ms. ܬܐܘܦܠܘܣ. — [2] Ms. ܒܬܪܨܐ. — [3] Ms. ܐܬܦܪ". — [4] Ms. sine puncto post vocem.

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗܘܡܐ . ܟ . ܩܘܪܢܠܝܘܣ ܫ̈ܢܝܢ . ܒ .܀

ܢܘܐ̈ܛܘܣ (ܗܢܘ ܚܕܬܐ ܘܗܪܣܝܣ ܕܢܘܐ̈ܛܝܢܘ ܐܩܝܡ :܀)[1] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ . ܝܕ . ܕܡ̈ܛܪܝܢܘܣ[2] :܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗܘܡܐ . ܟܒ . ܠܘܩܝܘܣ . ܕܒܬܪܗ . ܟܓ . ܐܣܛܦܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ . ܒ .܀

ܓܠܘܣ ܘܒܪܗ ܐܬܩܛܠܘ :܀

ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܒܝ . ܐܡܠܟܘ ܘܠܪܝܢܘܣ ܘܓܠܝܐܢܘܣ ܫ″ . ܝܗ .܀ ܘܥܠ ܟܪ̈ܣܛܝܢܐ ܪܕܘܦܝܐ ܐܩܝܡ. ܘܒܫܢܬܐ ܒܪܫܝܬܗ ܠܘܬ ܦܪ̈ܣܝܐ ܫܒܝܗ. ܘܟܕ ܕܐܫܬܒܝ ܗ̣ܘ. ܐܢܝܚ ܒܪܗ ܠܟܪ̈ܣܛܝܢܐ :܀

ܫܒܘܪ ܡܠܟܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܠܣܘܪܝܐ ܘܠܩܝܠܝܩܝܐ ܘܠܩܦܕܘܩܝܐ ܚܪܒ :܀

ܒܫܢܬܐ ܓܒܪܘ ܠܕܝܢܘܣܝܘܣ[3] ܢܗܝܪܐ. ܘܠܩܘܦܪܝܢܐ ܡܦܫ̈ܩܢܐ ܒܟܬܒܐ ܕܓܒܪܐ. ܘܢܝܪܐ ܠܦܘܪ̈ܬܐ ܕܟܬܝܒܝܢ ܘܩܘܪܢܠܝܘܣ :܀ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ . ܝܗ . ܦܘܠܐ ܫܡܝܫܛܝܐ. ܘܠܘܩܝܐ ܡܪܝܪܐ ܛܠܡ . ܘܠܗܪܣܝܣ ܕܐܪܛܡܘܢ ܚܕܬ. ܘܗܘܐ ܫܠܦܘܗܝ . ܝܘ . ܕܡ̈ܟܣܝܡܘܣ[2] :܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ . ܝܒ . ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܫ″ . ܝܙ .܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܗܘܡܢܐܘܣ :܀ ܓܠܝܢܘܣ ܐܬܩܛܠ ܒܡܕܝܠܢܐܘܣ :܀

*ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܓ . ܐܡܠܟ ܩܠܘܕܝܘܣ ܫ″ . ܒ .܀ *34 r°.

ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܕ . ܐܡܠܟ ܐܘܪܠܝܢܘܣ ܫ″ . ܗ .܀ ܘܒܬܪ ܐܬܟܢܫ ܕܢܚܘܬ ܥܠܝܗ ܕܦܘܠܐ. ܒܢܘܫܐ ܕܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܠܝܗ̇. ܒܪ ܐܬܩܛܠ ܒܝܠܐ ܒܝܬ ܢܛܘܪܗ ܗܘ ܫܪܬܐ :܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ . ܝܘ . ܕܘܡܢܘܣ :܀

ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܗ . ܐܡܠܟ ܛܩܝܛܘܣ ܝܪ̈ܚܐ . ܘ .܀ ܘܒܬܪ ܐܬܩܛܠ ܒܦܢܛܘܣ ܐܡܠܟ ܗܘ ܦܠܘܪܝܢܐܘܣ ܝܘܡ̈ܬܐ . ܦܚ .܀ ܐܬܩܛܠ ܒܛܪܣܘܣ :܀

ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܘ . ܐܡܠܟ ܦܪܘܒܘܣ . ܫ″ . ܘ .܀

[1] Desunt in ms.: ex Eus. arm. ann. 2270, et Dion., p. 139, supplevi. — [2] Ms. sine puncto post vocem. — [3] Ms. ܕܝܢܣܘܣ.

ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܝܛ. ܐܡܠܟ ܡܩܪܝܢܘܣ ܫ̈ . ܐ. ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ . ܝ. ܦܝܠܝܛܘܣ ܀ ܐܝܠܝܢ ܒܠ
ܐܬܪܗ, ܠܒܪܐ ܣܦܪܐ ܐܦܪܝܩܢܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒܬܐ
ܐܦܪܝܩܢܘܣ ܀ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܘܐ ܐܬܝܕܥ ܒܐܪܒܠܐ ܗܘܐ ܀
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟ. ܐܡܠܟ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܫ̈ . ܕ. ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗܘܡܐ. ܝܗ. ܦܘܢܛܝܢܘܣ ܫ̈ . ܗ. ܀
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܐ. ܐܡܠܟ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܪ ܡܡܝܐ ܫ̈
ܝܓ. ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗܘܡܐ . ܝܘ. ܐܢܛܝܪܘܣ ܫ̈ . ܝܛ. ܀
* 33 r°. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ *. ܝܐ. (ܙܒܝܢܘܣ)[1] ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ . ܝܒ. ܗܪܩܠܘܣ ܫ̈ . ܝܛ. ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗܘܡܐ . ܝܙ. ܦܐܒܝܢܘܣ ܫ̈ . ܝܕ. ܀
ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܬܩܛܠ ܀
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܒ. ܐܡܠܟ ܡܟܣܡܝܢܘܣ ܫ̈ . ܓ. ܀ ܘܟܠ
ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܕܥܕܬܐ ܪܕܘܦܝܐ ܐܘܒܕ. ܘܡܟܣܝܡܐ ܐܬܩܛܠ ܀
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܓ. ܐܡܠܟ ܓܘܪܕܝܢܘܣ ܫ̈ . ܘ. ܀ ܘܡܟܣܝܡܐ
ܐܬܩܛܠ ܒܦܪܬ ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗܘܡܐ . ܝܚ. ܐܢܛܪܘܣ ܢܘܣܝܐ ܝܘܡ ܀
ܘܒܬܪܗ . ܝܛ. ܦܐܒܝܘܣ ܫ̈ . ܝܓ. ܀
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܕ. ܐܡܠܟ ܦܝܠܝܦܘܣ ܫ̈ . ܙ. ܀
ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܦܝܠܝܦܘܣ ܕܥܡ ܦܝܠܝܦܘܣ ܒܪܗ ܐܠܦ ܫ̈ܢܝܢ
ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ ܫܠܡ ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ . ܝܓ. ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܫ̈ . ܝܙ. ܀
ܦܝܠܝܦܘܣ ܐܬܩܛܠ ܥܡ ܒ̈ܢܘܗܝ ܀
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܗ. ܐܡܠܟ ܕܩܝܘܣ ܫ̈ . ܐ. ܀ ܘܗܘ ܩܛܠ
ܠܦܝܠܝܦܘܣ ܘܠܒܪܗ ܒܕܡܐ. ܠܪܕܘܦܝܐ ܕܥܠ ܟܪ̈ܣܛܝܢܐ
ܐܬܥܝܪ. ܘܡܟܣܝܡܐ ܥܡ ܒܪܗ ܒܐܒܪܝܛܘܣ ܐܬܩܛܠ ܀
ܒܬܪ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܘܐ ܡܪܕܘܬܐ. ܘܒܬܪ
*33 v°. ܒܐܟܘܠܐ ܦܐܪܡܝܘܣ *ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܀
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܟܘ. ܐܡܠܟ ܓܠܘܣ ܘܘܠܘܣܝܢܘܣ ܫ̈ . ܒ. ܀

[1] Deest in ms.

ܦܬܓܡܐ ܕܝܢ ܒܠܠܝܐ ܐܡܪܘ܀ ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܥܘܗܕܢܐ
.ܝܐ. ܩܘܠܣ ܥ̈ܠܝܢ. ܝ.܀ ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܐܪܒܥܝܢܐ. ܘ.
ܐܬܦܠܘܣ[1]܀ ܗܘ ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܠܗ ܕܥܘܗܕܢܐ[7]. ܝܒ.
ܐܠܬܝܪܘܣ ܥ̈ܠܝܢ .ܝܫ.܀[2]
ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܐܪܒܥܝܢ. ܐ. ܕܟܐܒܝܢܗܘܢ܀ ܐܪܒܥܝܢܗܘܢ
ܡܛܠ ܒܒܘܪܟܐ܀ ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܐܠܒܣܝܕܪܐ. ܘ.
ܘܠܝܗܘܢ ܫ". ܘ.܀
ܕܗܘܡܒܐ ܐܡܝܠܝ ܡܒܕܝܗܘܢ ܫ". ܝܓ.܀
ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܒܗ. ܕܒܣܝܒܘܢ. ܒܝ.
ܐܪܒܥܝܢܗܘܢ. ܒܝ. ܘܠܗ. ܒܦ. ܕܘܠܒܦܐܝܢܘܢ. ܠ.
ܢܩܡܘܢ. ܠܐ. ܕܝܗ. ܠܒ. ܠܪܒܐܝܢܘܢ. ܠܦ.
ܠܪܝܫܘܢ. ܠܕ. ܢܩܡܘܢ[1]܀ ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܐܠܒܣܝܕܪܐ
.ܝܐ. ܕܐܬܦܪܫܘܢ ܫ". ܡܦ.܀ ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܐܪܒܥܝܢܐ
.ܝ. ܡܪܦܝܢ.܀
ܡܐܬܐܕܝܢ ܕܝܢ ܥܠܘ ܡܛܠ ܕܒ ܐܬܒܣܩ ܒܒܬܐ܀
ܕܗܘܡܒܐ .ܝܘ. (ܐܡܝܠܝ ܦܪܐܝܢܘܢ ܝܕܝܐ. ܘ.܀
ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܗܘܡܒܐ .ܝܓ.)[3] ܘܡܩܛܪ ܫ". ܘ.܀
ܦܪܐܝܢܘܢ ܐܬܦܠܠ ܒܠܠܝܐ[4] ܗܘ ܕܗܘܡܒܐ܀
.ܝ. ܐܡܝܠܝ *ܡܐܬܪܘܢ ܥ̈ܠܝܢ .ܝܫ.܀ * 32 v°.
ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܗܘܡܒܐ. ܝܕ. ܙܦܘܪܘܢ. ܫ". ܝܫ.܀ ܒܕ
ܢܒܝ ܕܪܘܦܝܐ ܒܠ ܒܕܬܐ ܠܐܘܝܕܘܢ ܐܒܘܗܝ
ܕܐܘܪܫܠܡ ܐܡܕܗ܀
ܐܠܒܝܢܘܢ ܒܒܘܕܝܘܬܐ ܐܬܒܠܠ܀
ܡܐܘܪܘܢ ܕܡܛܠ ܒܛܠ ܒܪ̈ܝܐ. ܘܐܡܝܠܝ ܐܪܒܥܝܢܘܢ
ܒܪܗ ܒܬܪܗ. ܫ". ܐ.܀
ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܐܪܒܥܝܢܐ. ܦ. ܐܡܦܠܐܝܕܘܢ[1]܀
ܐܦܘܣܛܘܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܠܕ. ܐܠܒܣܝܕܪܘܢ܀
ܐܪܒܥܝܢܘܢ ܐܬܦܠܠ ܒܛܠ ܝܪ ܠܐܘܪܗܝ܀

[1] Ms. sine puncto post vocem. — [2] Ms. : .ܠ. ܩܘܠܣ ܫ". ܝܫ., e superioribus repetitum. Haec autem notitia superiori anteponenda erat, ut videtur. — [3] Desunt in ms. — [4] Ms. habet punctum post vocem.

ܢܦܩ ܕܒܗ ܩܛܝܢܬ[1] ܫܢܒܠܬܗܘܢ ܕܡܘ̈ܕܪܢܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ
ܕܡܣܒܠܘ. ܗܢܘ ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܐܬܦܠܓܘ ܕܢܦܩܘܢ
ܠܐܘܪܝܘܢ. ܠܗܘܕ ܗ̇ܝ ܕܒܝܡܝܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܒܬܪ ܗܢ
ܒܝܕ ܦܘܪܩܢܐ ܕܗ̈ܘܡܒܢܐ ܀
ܐܣܛܘܟܣܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܗܢ ܒܟܘ̈ܟܒܐ ܡܢ ܒܐܘܪܝܘܢ
ܡܪܝܘܣ ܀

*31 v°. *ܗܕܪܝܫܘܣ ܒܡܢܝܢ ܟܘ̈ܟܒܐ ܕܒܡܘܬܐ ܢܦܠ ܘܒܢܬ ܀
ܕܗ̈ܘܡܒܢܐ . ܝܒ . ܦܛܠܡܘܣ ܐܦܛܠܡܝܘܣ[2] ܒܗܢ ܒܬ̈ܘܡܗ،
ܐܘܪܝܫܘܣ ܘܠܡܘܣ ܟ″. ܒܒ. ܀
ܐܣܛܘܟܣܐ ܕܒܬܪܬܐ ܕܗܘܡܒܢܐ . ܝܐ. ܡܘܠܐܝܣܘܣ ܟ″
ܕ. ܀
ܘܒܬ̈ܘܡܬܗ ܘܠܦܛܠܡܘܣ ܘܡܕܪܘܢ ܪܫܐ ܕܗܘܡܒܢܘܣ ܕܒܢܬ
ܡܕܡܝܢ ܗܘܘ ܀
ܐܣܛܘܟܣܐ ܕܗܘܡܒܢܐ . ܦ. ܦܠܘܣ ܟ″. ܝܡ. ܀
ܐܣܛܘܟܣܐ ܕܐܦܘܠܝܢܐ . ܗ. ܐܪܘܣ ܀
ܐܣܛܘܟܣܐ ܕܐܠܒܥܘܪܐ . ܐ. ܡܪܘܣ ܟ″. ܝ. ܀ ܬܘܒ
ܕܠܗ̇. ܝ. ܩܠܕܝܘܢ ܚ̈ܝܠ . ܝܕ. ܀
ܐܣܛܘܟܣܐ ܕܗܘܡܒܢܐ ., ܐܝܣܦܝܠܘܣ ܟ″. ܝܐ..
ܕܒ̈ܘܡܬܗ ܦܠܘܡܐܪܦܘܣ[3] ܒܕ ܐܬ̇ܐ ܐܬܐ ܠܗܘܡܒܢܐ.
ܡܘܟܠܐܐ ܗܢ ܡܬܦܫܩܐ ܐܦܝ ܘܬܗܘܢ ܐܟܘܡܕ ܀
ܐܣܛܘܟܣܐ ܕܐܘܪܝܘܢ . ܝ. ܡܫܝܘܣ. ܝܝ. ܦܘܦܠܝܘܣ
.ܝܦ. ܡܒܣܐܝܡܘܣ. ܝܓ. ܢܘܠܝܘܣ. ܒܐ. ܟܪܝܘܣ. ܒܒ.
ܣܘܡܒܘܣ. ܒܓ. ܟܪܝܘܣ. ܒܕ. ܢܘܠܝܘܣ. ܒܗ .
ܡܐܦܝܠܘܢ ܀
.ܝܗ. ܐܝܓܠܝ ܡܪܘܡܘܣ[4] ܀
ܐܣܛܘܟܣܐ ܗܘ ܕܐܠܒܥܘܪܐ . ܦ. ܐܝܪܦܝܘܣ ܚ̈ܝܠ
.ܝܦ. ܀

*32 r°. ܒܕ ܗܘܐ ܕܪܘܦܝܐ *ܒܐܡܘܢܐ. ܦܠܘܡܪܦܘܣ[5] ܐܟܘܡܕ
ܘܦܐܦܝܘܣ[6] ܗ̇ܘܢ ܕܩ̈ܕܝܢ[7] ܡܗܪ̈ܘܬܗܘܢ ܒܒܬܒܐ.

[1] Ms. ܩܛܝܢ. — [2] Ms. ″ܦܛܠܡ″. — [3] Ms. ܦܠܘܡܐܪܦܘܣ. — [4] Ms. sine puncto post vocem. — [5] Ms. ܦܠܘܡܪܘܦܘܣ. — [6] Ms. ″ܦܐܦ. — [7] Ms. ܩܕ̈ܝܡ.

ܐܘܛܘܩܪܛܘܪ ܠܠܘܩܝܐ ܩܘܐܛܘܣ¹ ܕܢܕܟܐ ܐܢܘܢ ܡܢ
ܟܠܗ̇ ܗܦܪܟܝܐ. ܘܐܙܕܝܢ ܗܘ ܩܘܐܛܘܣ. ܘܪ̈ܒܘܬܐ
ܩܛܝܠܬܐ ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ ܩܛܠ ܬܡܢ. ܕܒܗ̇ ܙܒܢܬܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܗܘܐ ܒܢܝܗ ܡܢ ܐܘܛܘܩܪܛܘܪ ܐܬܡܣܪ :
ܥܠ ܗܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܩܘܦܪܘܣ ܗܟܢ² ܝܗܘܕܝܐ ܘܠܫܡܫܐ
ܕܒܠܗܘܢ ܒܩܠܠ³ ܘܠܗ̇ ܠܡܕܝܢܬܐ ܓܡܪܘ⁴ :
ܛܪܝܢܘܣ ܒܟܘܪܗܢܐ ܡܝܬ :
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ .ܝܛ. ܐܝܠܝܣ ܗܕܪܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܟܐ. :
ܘܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܐܬܚܒܠܬ ܗܘܬ ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ ܐܬܒܢܝܗ̇.⁵
ܘܥܒܕ ܐܢܘܢ ܠܝܗܘܕܝܐ ܕܢܒܙܘ ܥܠ ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܐܬܪ̈ܘܬܗܝ
ܘܩ̈ܛܝܠ. ܘܥܒܕ ܫܩܠܬܐ ܘܐܘܣܦ ܒܪ̈ܘܡܝܐ ܒܗ̇
ܒܡܕܝܢܬܐ. ܘܚܕܐܬܐ ܠܦܘܪܢܣܐ ܥܒܕ. ܘܥܒܕ
ܕܘܪ̈ܐܐ⁶ :
ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܕܪܗܘܡܝܐ ܩܒܠ⁷ .ܘ. ܟܣܘܣܛܘܣ
ܫ̈ܢܝܢ .ܝ.. ܘܕܥܕܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ .ܗ. ܝܘܣܛܘܣ ܫ̈ܢܝܢ
.ܝܐ. :
ܗܢܐ ܘܬܟܐ ܘܢܦܠܬ ܫܡܥܘܢܝܐ. ܘܡܫܬܟܚܐ ܡܢ ܫܡܥܐ.
ܕܠܫܘܪܬܗܘܢ *ܗܕܪܝܢܘܣ ܢܩܫܬܐ ܢܦܩ : ܠܠܘܩܒܠ ܕܫܪܒܬ *31 r°.
ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ. ܫܕܪ ܠܗ ܒܥܒܘܪܐ :
ܒܬܪ ܦܝܠܝܦܘܣ ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܣܢܝܩܘܣ
.ܝܐ. ܝܘܣܛܘܣ. ܝܒ.. ܠܘܝ. ܝܓ.. ܐܦܪܝܣ. ܝܕ.. ܝܘܣܦ
ܝܗ.. ܝܗܘܕܐ. ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܢ ܓܙܘܪܬܐ ܥܒܪ̈ܝܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܒܬܪܗܘܢ ܠܝܘܢܝܐ ܕܒܝ̈ܘܡܘ ܗܕܪܝܢܘܣ :
ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܕܪܗܘܡܝܐ ܩܒܠ. ܙ. ܛܠܣܦܘܪܘܣ
ܫ″. ܝܐ. : ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܕܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܩܡ. ܓ.
ܗܪܘܢܘܣ :
ܣܦܠܝܘܣ ܘܡܘܬܢܐ ܢܦܠ ܒܪܘܡܐ :
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܩܡ. ܘ. ܐܘܡܢܝܣ. ܫ″. ܝܓ.. :
ܡܪܕܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܥܠ ܐܕܪܝܢܘܣ ܡܠܟܐ

¹ Ms. ܩܘܛܘܣ. — ² Ms. ܗܡ : e Dion., p. 154, correxi. — ³ Ms. ܒܩܠ: — ⁴ Ms. ܓܡܪ. — ⁵ Ms. ܒܢܝ″. — ⁶ Puncta plur. desunt. — ⁷ Ms. ins. ܩܕܡ.

ܗܘܝ ܒܫܢܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܐܪ̈ܡܝܐ. ܦܪ̈ܩܘܗܝ ܫ̈ܢܝܢ ܬܪ̈ܬܡܐܐ ܀ ܒܗ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܐܘܝܬ ܕܢܘܦܠܝܐ ܒܝܬ ܟܪܘܢܝܩܐ. ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܩܠܝܘܦܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܥܕܬܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܐܬܩܛܠ. ܘܗܘܐ ܒܬܪܗ ܝܘܣܛܘܣ. ܕܒܗ ܙܒܢ ܒܥܕܬܐ ܐܦ ܐܪܝܣܛܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܬܩܛܠ. ܘܒܬܪܗ ܕܬܠܬܐ ܗܘܐ ܢܚܘܪܐ ܀ ܦܠܝܩܘܣ ܦܘܠܘܩܪܦܘܣ (ܗܓܡܘܢܐ)[1] ܕܣܡܝܪܢܐ ܡܢ ܗܦܪ̈ܟܝܐ ܠܐܦܣܛܘܠܐ ܩܒܪ̈ܝܐ ܚܙܐ ܠܫܠܝܚܐ. ܘܡܢ ܪ̈ܫܘܬܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢ. ܕܐܬܕܠܚ[2] ܒܣܘܓܐܐ ܕܒܥܕܬܐ ܕܒܬܠܠ ܗܘܐ ܠܐ ܢܟܕ. ܘܕܢܐ ܡܢܝܢ ܐܠܐ ܠܐ ܠܒܝܫܘ. ܘܒܬܪ ܠܦܪܘܣ ܩܠܝܡܐ ܒܪ ܩܘܪܒ ܠܗ ܕܠܟܪ ܡܢ ܗܘܐ ܕܠܐ *ܢܟܢܝܢ ܠܡܦܠܚ ܠܦܬܟܪ̈ܐ. ܠܐ ܒܕܡ ܕܗܘܝܐ ܐܫܟܚ ܠܗܬܘܢ. ܐܘܕܥܗ ܕܝܢ ܐܦ ܗܕܐ ܕܩܢܘܡ ܒܢܝܦܐ ܘܠܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܠܐܠܗܐ ܡܫܒܚܝܢ. ܟܠܗ ܕܝܢ ܠܡܫܡܠܠ ܘܠܡܥܒܪ ܘܠܐܘܠܝܢ ܕܠܗܠܝܢ ܕܬܒܝܢ. ܠܗܬ ܗܠܝܢ ܒܠܚܘܕ ܛܪܝܢܘܣ ܕܫܪܒܬܐ ܕܒܪ̈ܛܝܢܐ ܠܐ ܬܬܒܥܐ. ܘܗܠܝܢ ܡܢ ܛܪܝܢܘܣ ܡܫܬܒܩܐ ܀

ܡܢ ܚܠܦܝܢܐ ܬܠܬ ܫܢ̈ܝܢ ܒܪܘܡܝܐ ܐܬܬܦܝ ܀ ܗܝܠܐ ܕܒܪܘܡܝܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܒܠ ܐܠܗ ܒܒܪܘܡܐ ܐܬܚܒܠ ܀

ܒܬܪ ܛܪܝܢܘܣ ܩܒܠ ܒܪܘܡܝܐ ܕܒܫܢܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܐܪ̈ܡܝܐ ܘܠ. ܘܒܬܪܗ ܕܫܢ̈ܝܢ ܛܘܒܝܐ. ܘܒܬܪܗ ܕܫܢܬܐ ܒܫܢܝܢ. ܘܒܬܪܗ ܕܬܡܢܝܐ ܘܫܢܝܢ. ܘܒܬܪܗ ܕܬܫ̈ܥܐ ܒܗܘ. ܘܒܬܪܗ ܕܬܫ̈ܥܐ ܦܠܝܦܘܣ ܀

ܛܪܝܢܘܣ ܚܒܝܒ[3] ܠܐܪ̈ܡܝܐ ܗܦܟܝܐ ܀

ܘܒܟܠ ܗܘܝܐ ܗܘܐ ܒܐܦܛܘܪܝܐ. ܘܟܪܝܢ ܥܠܝܗ ܗܦܟܗ ܗܘܐ ܠܒܢܝܘܬܐ ܀ ܫܘܪܝܐ ܕܒܠܝܒܘܬܐ ܒܟܡ ܫܢܝܐ ܕܒܟܢܝܡ ܠܗܬܘܢ ܫܪܘ ܕܐܦܛܘܦܝܘܢ ܢܒܢܘܢ ܘܢܦܪܩܘܢ. ܘܚܒܘܢ ܬܘܒ ܕܐܒܐ ܠܡܛܘܦܘܣ ܘܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀ ܒܗ ܒܫܢܬܐ ܐܦܛܘܦܝܘܣ ܫܘܪܝܐ ܕܒܢܝܬ *ܢܡܘܪܬܐ. ܦܝܫ *30 v°.

*30 r°.

[1] Deest in ms. — [2] Ms. ܘܐܬܕܠܚ : e Mich., p. 104 correxi. — [3] Ms. ܚܝ̈.

ܐܦܪܝܬ ܕܒܪܘܛܢܝܬܐ ܗܘ܀ ܐܬܘܬܐ ܪܘܪܒܬܐ ܒܪܗܘܡܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܗܘܝ܀ ܕܕܘܡܛܝܢܘܣ ܐܬܩܛܠ ܒܦܠܛܝܢ܀

ܕܪܗܘܡܝܐ ܕܫܬܬܥܣܪܐ ܐܡܠܟ ܢܪܘܐܘܣ ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܘܝܪ̈ܚܐ ܐܪܒܥܐ܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܠܬܐ ܕܒܕܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܡܢ ܡܪܩܘܣ ܫܢܝܢ ܚܕܥܣܪ܀ ܢܫܒܬ ܣܘܢܩܠܛܘܣ ܕܐܝܩܪܗ ܕܕܘܡܛܝܢܘܣ ܢܬܒܛܠ. ܘܡܢ ܒܓܠܘܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܫܬܕܪܘ ܕܒܝܫܐܝܬ ܐܬܦܢܝܘ ܠܒܝܬܗܘܢ ܦܢܘ. ܚ̈ܕܢܝܐ ܕܝܢ ܐܦ ܩܢܝܢܗܘܢ ܢܣܒܘ. ܐܚܪܢܝܢ ܕܝܢ ܕܗܕܝܢ ܐܦ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ[1] ܐܫܬܪܝ ܡܢ ܓܙܪܬܐ ܘܠܐܦܣܘܣ ܦܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܡܘܟܪܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ܀ ܝܘܣܛܘܣ ܕܝܢ ܛܝܒܪܝܘܣ ܟܬܒܢܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܟܬܒ ܗܟܐ܀ ܢܪܘܐܘܣ ܡܢ ܟܘܪܗܢܐ ܐܬܢܝܚ ܒܓܢܬܐ ܣܠܘܣܛܝܘܣ܀

ܕܪܗܘܡܝܐ ܕܫܒܥܣܪ ܐܡܠܟ ܛܪܝܢܘܣ ܫܢܝܢ ܬܫܥܣܪܐ ܘܝܪ̈ܚܐ ܫܬܐ܀

ܣܘܢܩܠܛܘܣ ܢܫܒܬܗ ܐܠܗܐ ܠܢܪܘܐܘܣ܀

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܒܥܐ ܕܪܗܘܡܐ ܩܕܡ ܕܐܪ̈ܟܢܐ ܐܘܪܐܣܛܘܣ ܫܢܝܢ ܬܡܢܝܐ܀

ܟܠ ܢܘܚܢ ܫܠܝܚܐ ܒܟܬܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܒܕܡܐ ܠܒܢܝܗ *ܕܛܪܝܢܘܣ ܗܘ ܒܫܠܡܐ. ܕܒܬܪܗ ܗܢܘ ܕܡܬܟܢܝܢ * 29 v°.
ܗܘܘ ܠܗ ܐܬܕܪܒܘ ܦܐܦܝܐܣ[2] ܕܡܢ ܐܝܪܦܘܠܝܣ ܘܦܘܠܝܩܪܦܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܘܬܒܬܐ ܕܒܢ̈ܪܘܢܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܝܓܢܛܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ܀

ܛܪܝܢܘܣ ܥܠ ܕܐܩܝܘܣ ܘܥܠ ܣܩ̈ܘܬܝܐ ܐܫܬܠܛ܀

ܛܪܝܢܘܣ ܠܥܪܒܝܐ ܗܦܪܟܝܐ ܥܒܕ܀

ܒܪܗܘܡܐ ܒܝܬܐ ܕܗܝܟܠܐ ܒܢܘܪܐ ܐܬܘܩܕ܀

ܘܙܘܥܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܘܗܦܟܝ ܡܢ ܐܣܝܐ ܟ̈ܪܟܝܬܐ ܐܪ̈ܒܥ܀

[1] Ms. ins.: ܡܢ. — [2] Ms. ܦܐܦܘ.

ܒܡܫܝܚܐ. ܘܡܒܠ ܣܘܓܐ ܒܪܢܫܐ܀ ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܩܢܝ
ܥܡܡܐ ܪܒܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܘܡܫܠܡ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܪܝܢ ܕܒܕܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܒܝܠܘܗ
ܗܘܐ. ܘܕܒܪ ܫܒܩܐ ܠܬܠܡܝܕܐ܀
ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܒܝܬ ܡܪܟܠܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܦܘܫܐ܀
ܢܐܣܐܟܝܢܘܗ ܘܐܣܘܗ ܐܦܪܟܘ ܒܥܡ ܗܘܡܟܝܢܐ
ܘܐܙܕܒܢܘ܀
ܬܪܝܢ ܢܘܚ ܒܢܬ ܗܘܡܟܝܢܐ ܐܫܬܠܦܘ ܒܡܫܟܢܐ
ܫܒܩܬܪܢܘܗ ܠܦܪܟܝܢܘܗ ܘܗܘܦܟܪܢܘ
ܠܕܡܫܝܚܘܬܗ܀
ܕܦܪܟܝܢܘܗ ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܪܒܐ ܘܡܫܠܡ܀ *ܕܡܫܝܚܘܬܗ * 28 v°.
ܠܟܠܕܝܐ ܘܠܦܝܠܣܘܦܐ ܡܢ ܗܘܡܟܐ ܪܒܐ܀
ܕܦܪܟܝܢܘܗ ܥܠ ܕܐܣܘܗ ܘܥܠ ܚܪܟܝܢܐ ܐܫܬܠܦ܀
ܡܕܟܝܬܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܕܗܘܦܟܐ. ܡܐܪܢܝܬܐ ܒܡܫܝܚܐ
ܐܬܦܠܪܬ. ܘܒܪ ܢܫܐ ܐܬܦܪܟܪܬ ܐܝܟ ܢܒܘܫܐ܀
ܦܩܕ ܗܘܪ ܕܒܕܒܝܬܐ ܚܦܬܐ ܠܐ ܬܬܒܝܢ܀
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܠܬܐ ܕܒܕܬܐ ܕܗܘܡܟܐ. ܘܠܒܝܫ ܫܡܝ
ܬܫܒ܀
ܦܠܘܣ[1] ܢܣܘܦܘܣ ܒܗܘܢܐ ܘܒܢܐ ܢܒܫ ܠܥܠܬ ܒܗܢܝ
ܕܡܒܬܒܢܘܬܐ ܕܘܟܢܐ܀
ܕܬܪܝܢ ܒܬܪ ܢܐܪܘܢ. ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܠܒܪܦܘܪܝܐ ܪܒܐ.
ܘܒܢܘܡܬܗ ܕܝܢ ܐܦ ܢܘܚܝ ܗܘ ܥܠܝܡܐ ܠܦܐܦܪܟܘܗ
ܚܢܘܬܐ ܐܫܒܩܘ. ܐܝܟܐ ܕܐܦ ܚܠܝܡܐ ܒܢܝܐ.
ܒܬܐܪܝ ܐܝܟ ܕܒܗܘܕ ܐܢܬܝܘܣ܀
(ܦܩܕ)[2] ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܐܝܟ ܕܢܬܦܠܓܘܢ ܒܠܗܘܢ ܐܢܠܝ
ܕܐܢܬܘܢ ܩܢܝ ܡܪܟܬܗ ܕܕܘܟ. ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܦܘܩ
ܒܡܫܠܝܢܐ ܕܒܠܒܘܬ ܐ ܕܢܣܘܕܝܐ. *ܒܫܬܒܐ ܕܝܢ
ܒܐܪܦܝܘܗ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܒܪܦܘܪܝܐ ܒܢܘܡܘܣ ܕܡܫܝܚܘܬܗ
ܐܦܝܣܘܕܘ. ܘܦܠܘܣܐ ܕܡܫܝܚܝܐ. ܕܐܢܬܘܢ ܒܬܪ ܚܛܗ
* 29 r°. ܕܠܒܢܘܗ ܗܘܦܐܦܘܗ ܒܪܘܬ *ܠܦܪܬܐ ܐ ܦܠܐܦܪܟܐ ܒܢ

[1] Ms. ܦܘܣܘܣ. — [2] Deest in ms.

ܐܟܪܙܘ ܥܠ ܦܘܪܩܢܐ. ܕܗܘ ܒܝܘܡܬܐ ܢܬܠܘܢ ܢܘܗܪܐ܀
*ܒܢܐ ܕܝܢ ܒܥܠܗ ܘܒܢܝܐ ܒܡܕܒܚܐ ܠܓܒܝܢܬ ܬܪ̈ܬܝܢ * 27 v°.
ܕܐܘܣܛܣܝܘܣ. ܘܫܘܪܟܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܗܝ ܫܢܬ
ܡܬܚܫܒܐ ܕܐܦܪܝܣ. ܘܫܘܪܝܐ ܕܒܪܘܝܘܬܗ ܕܦܪܘܩܢ
ܡܫܝܚܐ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ܀ ܗܝ ܡܬܚܫܒܐ ܕܝܢ ܕܒܝܘܡܘܗܝ
ܐܪܛܚܫܫܣ. ܫ̈ܢܝܐ ܡ̈ܐܬܝܢ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ܀ ܗܝ ܫܢܬ
ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܕܪܝܘܫ. ܕܒܗ ܐܬܒܢܝ ܗܝܟܠܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ
ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܘܫܒܥ. ܫ̈ܢܝܐ ܕܫܒܝܬܐ ܘܫ̈ܒܥܝܢ܀ ܗܝ
ܒܫܢܬܐ ܕܝܢ ܡܕܡܟܐ ܕܗܘܝܐ ܒܝܘܡܘܗܝ ܡܠܟܘܬܗ.
ܕܕܒܝܬܐ ܠܣܘܪܝܐ ܐܚܪܢܐ ܕܒܝܘܡܘܗܝ ܐܪܛܚܫܫܣܬ ܡܫ̈ܢܝܐ
ܐܠܦ ܘܡ̈ܐܬܐ ܘܬܠܬ܀

ܐܘܣܦܣܝܢܘܣ ܓܝܪ ܕܢܒܝܐ ܩܦܠܘܢܘ܀
ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܗܘܬ܀
ܣܘܠܣܘܣ ܡܢ ܐܘܪܗܝ ܬ̈ܠܬܐ ܘܡܫ̈ܢܝܢ ܦܩ̈ܕܝܢ܀ ܗܝ
ܣܦܪܘܣ ܢܦܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬ ܬ̈ܕܝܢ܀
ܡܬܘܠܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܪܗܘܡܝܐ ܐܝܟ ܕܫܬܥܝܘ
ܡܒܬܝܢ ܒܝܘܡܐ ܚܕܪ ܗܝ ܪܒܘܬܐ܀
ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܒܡܘܪܝܐ[1] ܓܙܪ ܘܢܦܩ. ܘܐܟܠܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܬܫܥ
ܘܡ̈ܐܬܐ .ܢܐ.: ܘܡܬܚܬܐ ܒܫ̈ܢܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ܀
ܕܪܗܘܡܝܐ *ܕܡܬܢܝܐ. ܐܟܠܝܢ ܦܦܘܣ ܫ̈ܢܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ * 28 r°.
ܘܡ̈ܐܬܐ ܬܪ̈ܝܢ܀
ܒܝܘܡܘܗܝ ܦܘܪܐ ܐܦܦܪ, ܗܝ ܪܫܗ ܘܢܦܩ ܠܘܪܐ.
ܐܝܟܢܐ ܕܠܐܬܪܐ ܕܡܪܝܒ ܠܗ. ܘܠܡ̈ܕܝܢܬܐ ܕܚܕܪܘܗܝ
ܢܫܠܗܒ܀
ܕܪܗܘܡܝܐ ܕܬܫܒܥܐ ܐܟܠܝܢ ܕܡܕܦܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ
ܡܬܚܫܒܐ ܘܡ̈ܐܬܐ ܫ̈ܬܐ܀ ܐܝܬܝܗ ܕܕܡܦܝܢܘܣ
ܣܒܣܦܐ ܐܫܬܒܗܬ܀
ܐܬܢܫܒܬ ܣܘܢܦܠܘܣ ܕܦܦܢܘܣ ܐܠܗܐ ܢܫܬܒܗ܀
ܕܡܕܦܝܢܘܣ ܣܒܣܦܐ ܓܠܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܓܒܕ ܕܡܬܢܒܝܐ܀
ܒܬ̈ܘܠܬܐ ܬܠܬ ܒܡܕ̈ܬܐ ܕܗܘܦܢܝܐ[2] ܐܬܬܢܝܕ

[1] Ms. ܒܘܪ̈ܢܝܐ; Sync.: ἀποικίας. — [2] Ms. ܕܗܘܦ̈ܢܝܐ.

ܗܘܳܐ ܪܒ ܚܝܠܐ ܠܝܗܘ̈ܕܝܐ ܒܡܨܪܝܢ[1]. ܘܒܗ ܦܪܢܣ ܠܡܬܦܠܚܘ ܡܢ ܝܗܘ̈ܕܝܐ.[2] ܐܬܝܒ ܠܐܣܦܣܝܢܘܣ ܥܠ ܡܠܘܬܗ ܕܝܢܐ ܘܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘܳܐ:·

ܒܬܪ ܦܛܪܘܣ ܝܬܒ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܕܪܗܘܡܝܐ. ܡܕܒܢܐ ܠܝܢܘܣ ܫܢܝܢ ܬܪܬܥܣܪܐ:· ܢܪܘܢ ܕܝܢ ܟܕ ܐܬܪܕܦ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܕܘܟ ܣܒܬܪܬܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪ ܢܦܫܗ ܩܛܠ:·

ܒܬܪ ܢܪܘܢ ܓܠܒܘܣ ܒܐܝܒܪܝܐ. ܘܒܝܛܠܝܘܣ ܒܓܪܡܢܝܐ. ܘܐܘܬܘܢ ܒܪܗܘܡܐ. ܘܐܫܬܐܠܘ ܥܠ ܚܕ ܚܕ ܒܝܘܡܝ ܠܪܫܢܘܬܐ ܩܛܪ:·

* 27 r°. ܓܠܒܘܣ ܐܡܠܟܝ ܝܪ̈ܚܐ ܫܒܥܐ. *ܒܝܗܘܕܝܐ ܪܫܗ ܐܬܦܣܩ:· ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܒܬܪ̈ܝܢ ܡܪ̈ܟܒܐ ܪܒܐ ܠܝܗܘ̈ܕܝܐ ܘܣܒܪ ܐܝܟ:· ܘܒܝܛܠܝܘܣ ܕܝܢ ܐܡܠܟܝ ܝܪ̈ܚܐ ܬܡܢܝܐ ܩܛܠ ܢܦܫܗ:·

ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܗܘܐ ܐܘܘܕܝܘܣ[3]:·

ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܕܩܪ̈ܒܐ ܐܡܠܟܝ ܐܣܦܣܝܢܘܣ. ܫ̈ܢܝܢ ܬܫܥ ܘܝܪ̈ܚܐ ܚܕܥܣܪ[4] ܘܡ̈ܘܬܒܐ ܒܫ̈ܢܝܢ ܬܪ̈ܝܢ:·

ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܐܘܛܘܩܪܛܘܪ ܒܝܘܡܘܗܝ ܡܢ ܚܝ̈ܠܘܬܗ ܐܬܩܝܡ. ܘܛܝܛܘܣ ܕܒܪܗ ܢܩܦܬܗ ܐܟܒܫ ܠܛܝܛܘܣ ܒܪܗ. ܘܗܘܐ[5] ܒܐܘܪܚܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܪܗܘܡܝܐ ܐܙܠ:· ܗܝܕܝܢ ܕܝܢ ܛܝܛܘܣ ܐܚܪܒ:·

ܠܗܝܟܠܐ ܐܦ ܠܝܗܘܕܝܐ ܘܠܐܘܪܫܠܡ ܚܪܒ. ܘܩܛܠ ܪ̈ܒܘ ܐܢܫܐ ܒܚܪܒܐ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܡܣܬܟܠܘ ܕܒܟܦܢܐ ܘܒܚܪܒܐ. ܘܐܠܦܐ ܘܡܐܐ ܪ̈ܒܘܢ (ܪ̈ܒܘܢ ܐܠܦܝܢ. ܘܡܐܐ ܪ̈ܒܘܢ)[6] ܐܣܝܪ̈ܝܢ ܕܫ̈ܒܝܐ ܐܙܕܒܢܘ. ܒܬܠܬܐ ܕܝܢ ܕܒܠܡ ܒܒܝܬܐ ܢܬܢ ܒܒܪܝܬܐ. ܗܘܐ ܕܐܝܟܐ ܕܦܣܝܩܐ. ܕܒܗ ܒܠܚܘܕ ܟܠܗ ܒܒܝܬܐ ܠܗܠܝܢ ܐܬܟܢܫܘ. ܘܐܝܟ ܕܒܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ ܐܬܒܨܪܘ. ܘܗܟܢ ܗܘܐ ܓܝܪ ܠܗܘܢ ܕܒܡܘܬܢܐ ܕܦܣܝܩܐ

[1] Seu ″ܒܡ : utrum sit correctio, incertum. — [2] Ms. ܝܗܘ̈ܕܝܐ. — [3] E regione nominum ep. Ant. scriptum est in marg. plerumque ܦ. — [4] Ms. ܚܕܥܣܪ. — [5] Ms. ܘܗܘ. — [6] Desunt in ms.; ex Eus. cum Röd. supplevi, sed in secundo numero arm., Hier., et Mich. secutus sum.

ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܫܡܥܘܢ :· ܒܗ ܒܝܘܡ ܦܬܘܪܗ ܕܢܪܘܢ
ܢܦܠ ܒܠܒܗ, ܒܪܘܡܐ :· ܒܬܪ ܡܪܩܘܣ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܩܕܡܝܐ ܕܒܕܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܗܘ̇ܐ
ܐܢܝܢܘܣ[1]. ܘܕܒܪ ܫ̈ܢܝܐ . ܟܒ .:·
ܢܐܪܘܢ ܒܪܗܘܡܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܩܣܛܪܐ ܢܓܕ :·
ܢܩܕܐ ܫ̈ܠܝܚܐ ܗܘܘ ܒܪܗܘܡܐ. ܒܝܘܡܐ ܕܝܢ ܢܦܠ
ܬܠܬ ܬ̈ܪܝܢ ܒܐܣܝܐ. ܠܕܝܩܝܐ ܘܐܢܛܐܦܠܝܘܣ
ܘܦܠܘܣܐ :·
ܒܬܪ ܐܠܟܣܢܘܣ ܦܠܘܪܘܣ ܗܘ̇ܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܟܢܘܫ̈ܬܗ
ܡܪܝܐ ܢܗ̈ܘܪܝܐ :·
ܐܓܢܐ[2] ܕܐܠܗ̈ܝܐ ܠܐ ܐܬܕܒܪܘ. ܒܕܐܫܬܘܚܪ
ܢܐܪܘܢ ܒܡܠܟܘܬܗ :· ܫܠܝܚܐ ܕܝܢ ܢܬ̈ܢܐ ܕܒܪܗܘܡܐ
ܡܢ ܢܐܪܘܢ ܐܬܩܛܠܘ :·
ܢܘܢ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܬܕܒܪ ܒܬ̈ܪܘܢܐ ܘܒܦܬ̈ܓܡܐ
ܘܒܡܫܪܐ ܘܒܡܕܒܪܬܐ ܕܥ̈ܠܠܐ ܘܒܡܥܪ̈ܒܬܐ
ܡܥܠܡܬܐ ܕܒܫܪ̈ܐ ܥܡ̈ܠܐ :· ܬܘܒ ܠܢܐܪܘܢ
ܒܐܫܬܡܥܝܐ ܘܒܦܘܬܝܐ ܘܒܐܣܦܢܝܐ. ܘܒܒ̈ܪܘܢܐ
ܘܒܦܬ̈ܓܡܐ ܘܒܫ̈ܘܬܪܘܢܐ ܐܬܒܠܠ :·
ܣܘܢܛܠܝܣ ܐܬܢܨܒܬ[3] ܕܗܘܘ ܢܗܒܝܢ ܠܢܪܘܢ
ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܦܬܘܪܗ. ܒܥܕܬܐ ܪ̈ܒܘܬܐ ܐܠܦ :·
*ܢܘܢ ܒܡܢ ܐܢܫܐ ܐܢ̈ܫܐ ܘܐܦ ܠܡܫܝܚܐ ܐܫܬܒܚܬܗ * 26 v°.
ܡܠܠ. ܘܗܘ ܠܡܪܝܘܣ ܪܕܦ :·
ܚܫܘܫܘܣ ܘܦܠܘܛܪܟܘܣ ܦܠܘܣܦܐ ܡܬܝܕܥܝܢ ܗܘܘ :·
ܢܘܢ ܒܡܢ ܕܠܡܢ ܫܟܠܬܗ. ܗܘ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ
ܕܕܦܢܐ ܒܠ ܒܪܘܡܝܐ ܕܒܢܝܟܘܬܗ :· ܦܛܪܘܣ ܘܦܠܘܣ
ܒܪܗܘܡܐ ܐܫܬܒܚܘ :· ܢܗܘܪܐ ܡܪܝܐ ܒܠ ܪ̈ܗܘܡܝܐ.
ܕܠܐ ܫܡܥܘ ܒܠܗܘܬܗ ܕܦܠܘܣ. ܘܫܕܪ ܒܠܝܫܗܘܢ
ܢܘܢ ܠܐܣܦܣܝܢܘܣ ܪܒ ܚܝܠܐ. ܘܫܩܠ ܕܘܟ̈ܝܬܐ
ܫܠܝܚܬܐ ܕܢܗܘܪܐ :· ܦܠܘܣ ܢܣܦܣܘܣ ܟܬܒܬܢܐ

[1] E regione nominum ep. Alex. scriptum est in marg. plerumque ܦ. — [2] Puncta plur. desunt. — [3] Ms. السجلل.

ܩܠܘܕܝܘܤ ܫܕܪ ܠܦܝܠܝܟܤ ܐܦܝܛܪܘܦܐ ܥܠ ܝܗܘܕ. ܕܒܝܘܡܬܗ ܦܘܠܘܤ ܫܠܝܚܐ ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ ܐܬܛܪܦ. ܘܩܕܡ ܒܪܘܫܐ ܠܘܬܗ ܥܠ ܐܦܝ ܢܦܫܗ ܥܒܕ܀ ܒܗ ܐܬܪܗ، ܦܝܠܝܟܤ ܐܦܝܛܪܘܦܐ ܥܠ ܝܗܘܕ. ܦܘܪܩܝܐ ܗܘܐ ܦܝܤܛܘܤ ܕܒܒܠܐ. ܕܒܗܘܢ ܐܦ ܐܦܝܛܪܘܦܐ ܗܘ. ܢܒܝܐ ܕܓܠܐ ܥܕܬܐ ܠܬܠܬ ܬܪܝܢ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܢܒܝ ܠܘܬܗ

*25 v°. ܥܠܝ. *ܘܥܠ ܦܢܝܬܐ ܪܘܡܝܬܐ ܐܬܢܒܝ. ܘܥܒܕ ܐܦܝܛܪܘܦܘܬܐ ܕܦܝܠܝܟܤ ܐܬܟܠܠ. ܘܥܒܕܬ ܗܠܝܢ ܝܘܤܦܘܤ ܒܪ ܓܠܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܒܦܪܟܤܝܤ ܕܫ̈ܠܝܚܐ. ܐܝܟܐ ܕܐܬܟܬܒ ܡܢ ܒܠܘܩܐ. ܕܐܪܐ ܠܘ ܐܝܬ ܗܘ[1] ܗܘ ܐܦܝܛܪܘܦܐ ܕܥܒܕ ܗܠܝܢ ܢܘܟܪ̈ܝܬܐ. ܚܒܫܬ ܘܐܦܝܤܬ ܠܡܕܒܪܢܐ. ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܐܢܫܐ܀

ܩܠܘܕܝܘܤ ܡܝܬ ܒܦܠܝܛܝܢ܀

ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܫ̈ܢܬܐ ܐܡܠܟ ܢܪܘܢ ܩܤܪ ܬܠܬܥܤܪܐ ܘܝܪ̈ܚܐ ܫܒܥܐ. ܘܝܘܡ̈ܬܐ ܚܡܫܝܢ ܘܬܡܢܝܐ܀

ܒܗ ܐܬܪܗ، ܦܝܠܝܟܤ ܗܓܡܘܢܐ ܦܝܤܛܘܤ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܬ ܚܡܘܪܬܐ ܕܦܝܠܝܟܤ. ܘܫܘܠܡܐ ܐܐ ܒܝܗܘܢ ܐܬܚܒܠܘ܀

ܦܗܤܛܘܤ ܩܒܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܦܝܠܝܟܤ. ܕܡܕܒܪܗ، ܗܘܐ ܦܘܠܘܤ ܫܠܝܚܐ. ܘܩܕܡ ܒܪܘܫܐ ܢܠܦ ܐܝܠܝܢ ܕܐܡܒܪ[2] ܢܦܩ. ܒܗ ܦܢܝ ܠܥܒܕܐ ܐܓܪܦܘܤ ܡܠܟܐ. ܘܒܗ ܐܦܝܤ ܠܗܓܡܘܢܐ ܐܤܛܪܝ܀

ܘܒܐ ܢܒܐ ܗܘܐ ܒܪܗܘܡܐ. ܘܓܠܝܦܤܘܤ ܕܐܫܒܥܐ܀

ܝܐܪܘ ܠܐܓܪܝܦܘܤ ܐܒܘܗ ܡܢܠ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ ܠܝܬܗ ܕܐܒܘܗܝ܀

ܢܘܢ ܒܪܗܘܡܐ ܒܪܟܐ ܕܦܝܬܪܐ ܘܓܐ܀ ܡܢ ܒܠܬܪ ܦܤܛܘܤ ܗܓܡܘܢܐ ܕܝܗܘܕ ܗܘܐ ܐܠܒܝܢܘܤ[3]܀

ܠܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܗܘܐ ܒܟܐܢܐ.

*26 r°. ܪܓܡܘܗܝ *ܝܗܘܕܝܐ. ܘܩܒܠ ܐܦܝܤܩܘܦܘܬܗ ܫܡܥܘܢ[4]

[1] Ms. ܗܘ cum puncto post vocem. — [2] Ms. ܘܐܡܪ". — [3] Ms. ܐܠܒܝܢܘܤ. —
[4] E regione nominum ep. Hieros. scriptum est in marg. plerumque ܐ.

ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܫܘܪܐ ܕܬܠܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܒܪ̈ ܠܝܗܘܕܝܐ. ܘܕܒܠ ܡܢ ܩܠܘܕܝܘܣ ܩܣܪ. ܦܘܡ ܬܠܬܝܣܐ ܘܐܬܡܪܚܘ:· ܒܫܢܐ ܙܒܢܐ ܐܝܟ ܠܒܘܠܗ ܐܪܒܐ. ܘܒܫܢܬܐ ܕܐܬܝܒ ܕܒܪܢܒܘܣ ܕܫܠܝܚܐ ܫܘܠܡܐ ܢܣܒܬ. ܕܦܘܠܣ ܐܘܪܒ ܗܘܐ ܒܗ. ܒܫܢܐ ܕܓܠܝܬ ܕܝܘܚܢܢ ܚܠ ܒܠܗ ܐܪܒܐ:· ܐܘܣܛܝܘܣ ܐܬܪܡܢ ܒܐܘܪܫܠܡ:· ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܡܛܠ ܠܝܗܘܕ ܐܚܘܗ، ܕܡܫܝܚ. ܘܢܦܩ ܐܦ ܠܐܣܛܪܒܘܢ ܒܐܦܐ:·

ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܩܠܝܡܐ ܕܪܗܘܡܝܐ ܕܐܬܟܠܝ ܬܫܥ ܫܢܝܢ. ܡܛܠ.[1] ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܒܪܗ (ܩܠܝܡܐ)[2] ܡܢ ܩܠܘܕܝܘܣ:· ܩܠܘܕܝܘܣ[3] ܐܫܬܠܛ ܥܠ ܒܪܘܡܝܐ[4]:·

ܕܪܗܘܡܝܐ. ܝܒ. ܡܢܟܢ ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܦܠܝܢܐ ܬܪܝܢ ܒܫܢ̈ܝܢ ܘܫܬ:·

ܒܗ ܬܪܬܐ ܠܛܪܘܦܐ ܐܬܦܢܝܬ[5] ܓܪܬܐ *ܡܢ[6] ܬܠܬܝܢ ܐܦܣܛܪܘܢ:· ܒܗ ܗܘܐ ܒܡܦܩܬܐ ܕܒܒܠܐ ܒܪܘܡܝܐ ܡܢ ܩܠܘܕܝܘܣ. ܐܫܬܒܩܘ ܕܬ̈ܠܡܝܕܐ ܡܢ ܒ̈ܢܝ ܡܕܝܢܬܐ. ܫܠܝ̈ܚܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ ܫ̈ܢܝܢ ܘܐ̈ܠܦܐ ܐܪ̈ܒܥܐ:· *25 r°.

ܬܪܝܢܐ ܕܒܪܒܝܐ ܠܚܣܝܐ ܬܫܥܬ ܩܠܝܡܐ ܐܬܚܝܗ ܗܘܬ. ܡܚܒܠ ܡܦܪܢܝܐ ܗܘܬ:·

ܦܛܪܘܣ[7] ܫܠܝܚܐ ܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܒܒܠܐ ܕܬܪܬܐ ܕܪܗܘܡܝܐ:·

ܦܠܘܢ ܦܠܘܣܘܦܐ ܝܗܘܕܝܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܬܝܕܥ:·

ܒܗ ܐܬܘܗܝ، ܡܡܟܐܘܣ ܐܦܛܪܘܦܐ ܕܝܗܘܕ. ܒܥܒ̈ܕܬܐ ܕܝܢ ܕܦܛܪ̈ܘܢܐ ܗܘܬ ܐܘܣܛܘܣ ܒܐܘܪܫܠܡ ܐܝܟ ܕܐܬܕܟܪܘܢ ܘܐܬܒܥܘ ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ. ܢܛܪ ܡܢ ܬܠܬ ܙܒܢ̈ܝܢ ܒܡܫܝܚܐ:·

ܒܫܢܐ ܡܝܬܐ ܗܘܐ ܒܩܠܝܒ. ܐܝܟ ܕܢܕܥܢ ܡܕܘܢܐ ܒܫܬܐ ܘܩܘܡ:· ܗܘܐ ܒܫܢܐ ܙܒܢܐ ܒܪܘܡܝܐ:·

[1] Ms. sine puncto post vocem. — [2] Deest in ms. — [3] Ms. ″ܩܘܕܝ. — [4] Puncta plur. desunt. — [5] Ms. ins. ܫܢ̈ܬܐ (e cap. can. delapsum). — [6] Ultra marg. — [7] E regione nominum ep. Romæ scriptum est in marg. plerumque ܦ.

* 24 r°. ܐܬܢܝܚܘ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܒܬܘ̈ܬܒܝܢ ܒܝܬ ܒܢܘ̈ܫܬܗܘܢ ܒܟ̈ܐܦܐ *ܕ̈ܛܘܪܐ ܘܕܐܝܣܛܝܪܘܛܐ ܘܕܡܠܘܬܐ ܘܕܕ̈ܝܪܐ ܠܒܟܐܐ[1]. ܘܗܠܝܢ ܕ̈ܫܬܐܠܒܐ ܦܠܠܘܢ ܒܟܐܟܒܪܐ ܕܚܒܥܬ ܠܗ ܒܠ ܦܠܐܘܣ[2] ܕܐܡܝܪ. ܕܡܪܢܝܬ ܗܘܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܥܬܕܪ. ܘܗ̇ܘ ܒܟܢܫܘܬܗ، ܒܢܝܐ ܐܒܘܢ. ܘܐܝܣܛܪܘܬܐ ܠܘܬ[3] ܐܠܨܘܗܝ ܗܠܝܢ ܫܘ̈ܕܝܐ ܥܡܠ ܀

ܐܠܨܘܗܝ ܠܐܝܬܘܬܗ ܕܡܟ̈ܝܟܘ ܢܓܠܐܘܗܝ ܕܝܢ. ܘܐܝܬܘܬܐ ܒܥܫܐ ܢܦܫܗ. ܒܪ ܐܠܦ ܠܡ̈ܪܝܡܘܗܝ ܕܐܟܒܐ ܕܐܝܬܘܬܗ ܢܬܒܠܒ ܀

ܦܠܛܘܗܝ ܦܠܛܘܗܝ ܒܢܘܩܕܢܐ ܕ̈ܫܝܠܦܐ ܢܦܠ. ܘܗ̇ܘ ܒܐ̈ܝܕܘܗܝ، ܢܦܫܗ ܩܛܠ. ܘܗܕܐ ܐܦ ܕ̈ܒܠܬܒܝܐ ܕ̈ܗܘܡܝܢܐ ܕ̈ܫܬܒܝܢ ܀ ܐܠܨܘܗܝ ܠܦܛܪ̈ܝܘܗܝ ܗܘܦܪܟܐ ܕܗܘܦܪܝܐ ܦܩܕ ܠܗ ܕܠܐܝܕܪܝܘܛܐ ܕܕܝܘܗܝ ܢܦܩܝܡ ܒܐܘܪܫܠܡ ܀ ܒܒܝܬ ܒܬܘ̈ܫܬܐ ܕܗ̈ܘܕܝܐ ܕܒܒܠܗ̇ ܐܪܒܥܐ. ܐܝܕܪܝܘܛܐ ܘܕ̈ܛܘܪܐ ܕܐܠܨܘܗܝ ܘܡܠܘܬܐ ܐܬܬܗܝܢ. ܘܕܒܝܬ ܗܠܝܢ ܦܠܠܘܢ ܘܗܝܡܢܘܗܝ ܀

ܡܠ̈ܟܐܐ ܒܡ ܐܝ̈ܕܝܐ ܐܬܦܠܠܘ ܒܡ ܐܠܨܘܗܝ. ܘܐܦ ܠܐܝ̈ܫܘܬܗ ܐܡܪܝܢ ܠܝܘܕ̈ܝܐ ܀ ܐܠܨܘܗܝ ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܝܪܘܫܠܡ ܗܘܘ ܩܛܠ ܀ ܐܠܨܘܗܝ ܐܬܩܛܠ ܒܡ ܢܛܘܪܐ ܀

ܕܗ̈ܘܡܝܢܐ ܕܢ̈ܫܡܫܐ. ܐܡܠܝܟ ܡܠܟܘܗܝ ܩܘܡ ܬܬܒܣܪܐ ܘܢ̈ܝܫܐ ܬ̈ܚܝܬܐ. ܘܡܕ̈ܒܪܬܐ ܒܣ̈ܩܝܢ ܘܬ̈ܚܝܬܐ ܀

* 24 v°. ܦܠܛܘܗܝ ܫܠܝܚܐ *ܗ̇ܘ ܡܕܒܪܢܐ ܗܦܟ ܫܬ̈ܐܣܐ ܕܒܕܬܐ ܕܐܝܦ̈ܘܪܝܐ. ܘܠܒܕܝܢܬܐ ܕܗ̈ܘܡܝܢܐ ܐܝܟ. ܘܬܒܡ ܐܡܪܢ ܐܘܠܦܢܘ. ܘܗܦܟ ܒܢܫܐ ܕܒܕܬܐ ܕܬܒܡ ܬ̈ܚܝܬܐ ܒܣ̈ܩܝܢ ܘܢ̈ܫܡܫ ܀

ܒܢܘܣܗ ܐܘܠܦܢܐ ܕ̈ܣܒܝܢܐ ܐܦ ܒܫܦܫܘܢܐ ܕܦܠܛܘܗܝ (ܐܝܟ)[4] ܠܒܠܛܘܗܝ ܘܠܐܠܒܣܝܕܪܐ ܘܐܡܒܪ ܠܗܘܢ ܒܠܬܐ ܕܒܫܝܢܐ ܀

ܐܬܒܣܦܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܐܝܦܘܠܒܝܐ ܗܦܟ ܐܘܗܕܘܗܝ ܀

[1] Ms. ″ܠܒܟ̈ܝ. — [2] Ms. ″ܦܠܐ. — [3] Ms. ܒܠܚ. — [4] Deest in ms.

ܒܫܢܬܐ ܢܩܘܡܝܢ ܐܬܐ ܥܠ ܒܢܝܐ ܕܡܘܬܢܐ ܕܒܝܢܬ ܡܢ ܒܬܪ ܕܦܩܕ ܥܠ ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ܀

ܐܠܟܣܦܘܣ[1]. ܦܝܠܛܘܣ ܡܢ ܒܬܪ ܒܢܝܐ ܕܫܝܢܘܩܝܬܐ ܕܐܬܐܡܪ. ܗܘ ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܥܠ ܝܠܕܗ ܕܡܫܪ. ܥܠ ܠܓܝܐ ܕܡܬܒܠܐ ܕܡܬܦܪܣܐ ܠܘܬ ܝܗܘܕܝܐ ܘܡܪܕܝܢܐ (ܘ)ܒܢܝܦܘܬܐ[2] ܕܐܓܠܓܠܐ ܕܩܢܝܐ ܓܒܪ[3]. ܘܥܠܬܐ ܕܐܣܦܛܝܢ ܕܬܬܢܝܢ ܗܘܐ ܠܗܘܢ܀

ܣܐܝܢܘܣ ܗܘܦܪܟܐ ܕܦܠܝܢܘܣ. ܐܝܟܐ ܕܐܘܪܚܬܐ ܠܘܬ ܟܠܒܐ ܕܡܬܒܪܟܐ ܗܘܐ. ܕܒܝܬܐ ܘܡܢ ܢܘܒܕ[4] ܠܒܥܠܐ ܕܝܗܘܕܝܐ* ܒܠܚܘܕ ܗܘܐ. ܘܗܘܐ ܟܝܢܗ ܦܝܠܘܣ[5] ܒܡܐܡܪܐ ܕܬܘܪܝܢ ܕܐܝܬܘܬܐ܀[6] ܐܓܪܝܦܘܣ[7] ܒܪ ܗܪܘܕܣ ܟܠܒܐ. ܐܙܠ ܠܪܗܘܡܐ ܕܢܩܛܪܓ ܗܘܐ ܠܗܪܘܕܣ ܛܛܪܪܟܐ ܘܐܬܐܣܪ ܡܢ ܛܒܪܝܘܣ܀ ܦܝܠܛܘܣ ܥܠ ܝܠܦܢܐ ܕܒܝܣܛܝܢܐ ܐܘܕܥ ܠܛܒܪܝܘܣ. ܘܗܘ ܛܒܪܝܘܣ ܐܘܕܥ ܠܣܢܩܠܛܘܣ. ܘܟܕ ܠܐ ܩܒܠܬ. ܒܥܘܬܐ ܓܠܝ ܗܘ ܛܒܪܝܘܣ ܠܣܛܪܛܝܐ ܕܒܝܣܛܝܢܐ. ܘܩܛܠ ܛܪܛܠܝܢܘܣ[8] ܪܗܘܡܝܐ ܟܪܝܣܛܝܢܐ܀ ܦܝܠܛܘܣ ܡܢ ܦܘܢܛܝܘܣ ܘܡܢ ܦܬܓܡܐ ܐܬܦܛܠܘ܀

ܕܪܗܘܡܝܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܠܟܠܝܘܣ ܫܠܝܚ ܗܠܝܢ ܘܪܒܝܐ ܒܗܢܐ܀

ܠܟܠܝܘܣ ܠܐܓܪܝܦܘܣ ܡܢ ܐܣܘܪܐ ܫܪܝܗ. ܘܡܠܟܐ ܥܠ ܝܗܘܕܝܐ ܐܩܝܡܗ܀ ܠܟܠܝܘܣ ܥܠ ܢܦܫܗ ܐܡܪ ܕܐܠܗܐ ܗܘ܀[9]

ܕܝܗܘܕܝܐ[10] ܕܐܬܪܡܝܘ ܡܕܝܢ ܗܘܐ ܐܓܪܝܦܘܣ ܡܠܟܐ ܫܢܝܢ ܫܒܥ܀

ܦܠܐܛܘܣ ܐܠܟܝܢܘܣ[11] ܗܘܦܪܟܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܠܝܗܘܕܝܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܒܟܠ ܢܣܩܝܢ ܐܠܦ ܫܒܥ ܫܢܝܢ. ܘܒܗܝܢ ܐܦ ܒܟܬܒܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܩܛܝܠܘܬܐ ܕܥܠ ܝܗܘ ܥܠܝܗܘܢ

[1] Titulus qui, ad caput pag., canoni annorum praefixus erat. — [2] Ms. ″ܒܢ. — [3] Ms. ܓܒܪ. — [4] Ms. ″ܕܝ. — [5] Ms. ܦܝܠܘܢ. — [6] Ms. ·.ܐܠ″. — [7] Ms. ܐܓܪܝܦܘܣ. — [8] Ms. ″ܛܪܛܘܠܝܢܘܣ. — [9] Ms. sine puncto. — [10] Ms. cum puncto post vocem. — [11] Ms. ܐܠܝܢܘܣ.

* 22 v°. ܡܫܡܫܢܐ ܠܗܘܢ ܣܓܝ̈ܐ. ܒܝܬܪܘܢܐ *ܐܬܬܩܝܡܬ. ܘܗܘ ܢܡܘܣܐ ܦܘܠܚܢܐ ܢܦܠ. ܘܐܬܦܫܛ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܒܫ ܒܫܝܚܘܗ ܕܦܪܘܩܢ. ܟܬܒ ܕܝܢ ܐܦ ܦܠܟܣܘܣ ܗܘ ܕܐܟܠܬܒ ܘܟܝ̈ܢܐ ܕܐܠܟܣܝܣ[1]. ܚܠܝܨܝܢ[2] ܕܗܠܝܢ ܒܡܐܡܪ̈ܐ ܕܬܠܬܘܬܗ ܗܘܝܢܐ. ܕܒܫܘܬܐ ܠܗܘܢ ܙܟܝܢܘܬܐ ܕܬ̈ܟܐܬܝܢ ܘܬܬ̈ܝܢ ܐܠܟܣܝܣ ܗܘܬ ܐܟܠܣܝܣ ܕܡܫܡܫܐ ܒܕܢܐ ܩܠܝܩܐ. ܕܗܘ ܡܕܒܪܢܗ ܠܐ ܗܘܬ. ܘܠܠܝܐ ܒܫ̈ܒܬ ܥܫܝܢ ܕܐܡܪܡܪܐ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܕܒ̈ܬܒܬܐ ܒܡܫܡܫܐ ܢܛܪܘܢ. ܘܗܘܐ ܘܠܒܐ ܙܟܐ ܒܟܢܘܬܢܐ. ܘܦܘܠܓܐܐ ܕܗ ܢܡܘܣܐ ܗܦܟܝ. ܗܠܝܢ ܠܒ̈ܢܐ ܗܘ ܕܐܬܬܕܒܪܘ ܐܡܪ. ܠܐܬܬܐ ܕܝܢ ܕܒܢ̈ܗ ܒܗܕܐ ܫܒܬܐ ܗܘܐ ܢܫܡܗ ܕܦܪܘܩܢ. ܒܬܠܝܢ ܦܩܕܘܬܐ ܠܠܘܩܐ ܐܘܢܓܠܣܛܐ ܗܘ ܕܐܟܠܬܒ. ܕܒܫܢܬ ܚܡܫܡܐܐ ܕܒܠܒܘܬܗ ܕܦܠܒܪܝܣ. ܗܘܬ ܟܠܦܘܬܗ ܕܡܪ̈ܢ ܘܒܢܐ ܕܬܠܬ ܥܣܝܢ. ܐܟܘܬܗ ܕܝܢ ܕܗܢܐ ܐܦ ܢܣܛܘܪܝܣ ܐܟܬܒ ܒܠܗܘܢ، ܕܘܟܢܐ ܒܗ ܐܡܪ. ܕܒܢܡܘܣܐ ܕܦܠܘܓܐܘܣܛܘܓܐ ܐܬܦܫܪܒ ܗܘܐ ܠܒ̈ܢܝܐ ܩܠܐ ܕܘܟܐ ܙܟܐ. ܒܗ ܐܡܪ. ܕܒܡܫܡܫ ܚܝ[3] ܠܗ ܡܬܒܐ. ܘܫܘܠܫܠܐ ܘܢܘܟܐ ܐܝܟܢ ܗܘܐ ܐܝܟ. ܘܐܚܪܬܐ *ܕܝܢ ܬܘܒ ܐܟܬܒ ܗܘ ܢܣܛܘܪܝܣ. * 23 r°. ܕܦܠܓܘܬ ܗܟܡܘܢܐ ܒܗ ܒܗܘ ܘܟܢܐ ܬܠܬܐ ܕܩܘܫܝ ܒܠܠܝܐ ܒܡܫܒܠܐ ܦܩܕ. ܗܿ، ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܗܘܐ ܠܟܬܒܗ ܘܡܫܐ ܕܫܠܘܫܠܐ ܙܟܐ ܘܐܦ ܕܐܦܩܠܣܝܣ ܗܘ ܐܟܬܒܘ ܒܝܬ ܢܗܘܪܐ ܀

ܫܢܬܐ ܕܒܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܗܘ ܐܝܟ ܠܩܣܛܘܬܗ ܕܡܪ̈ܢ. ܥܡܡܐ ܣܬ̈ܡܫܐܐ ܐܠܦܝܢ ܘܣܬ̈ܡܫܡܐܐ ܘܚܡܫܝ̈ܢ. ܚܕ ܕܝܢ ܦܪܘܩܢ[4] ܒܫܢܬ ܬܠܬܝ̈ܢܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܀

ܐܦܣܩܘܦܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܒܕܬܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܡܢ ܗܘ ܥܠܝܐ ܢܡܘܣ ܐܚܘܗܝ ܕܡܪ̈ܢ ܀

ܕܪܘܡܝ̈ܐ ܕܗܘܦܢܝܐ ܀[5] ܗܘ ܡܪܟܐ ܩܣܛܘܢ ܐܝܟ ܕܬܘܪܒ.

[1] Puncta plur. desunt. — [2] Ms. ܕܝܼ. — [3] Ms. ܕܡܫܡܫ ܚܝ; corr. Wright apud Röd.; cf. Dion., p. 121. — [4] Ms. ܕ ,ܚܡ. ܒܠ ܠܘ. — [5] Tituli qui, ad caput pag., canoni regum praefixi erant.

ܘܢܦܩ ܠܗ ܠܐܢܬܬܗ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܗܪܘܕܝܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܚܒܫܗ ܗܘܐ ܠܗ ܝܘܚܢܢ. ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܣܒ ܐܢܬܬ ܐܚܘܗܝ. ܘܠܐ ܗܘ̇ܐ ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܒ̈ܢܝܐ ܠܦܝܠܝܦܘܣ ܐܚܘܗܝ. ܠܐ ܫܠܝܛ ܗܘ̇ܐ ܠܗ ܠܗܪܘܕܣ ܕܢܣܒ ܐܢܬܬ ܐܚܘܗܝ. ܒܪ ܐܢܫ ܗܘܐ ܠܗ ܒ̈ܢܝܐ ܐܝܟ ܕܒܢܡܘܣܐ. ܐܠܐ̇ ܘܐܦ ܥܠ ܬܪ̈ܝܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܘ ܠܝܒܡܘܣܐ[1]. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܚܒܫܗ ܗܘܐ ܠܗ ܒܝܬ ܕܡܛܠ ܐܚܘܗܝ. ܘܡܛܠ ܕܢܣܒ ܠܐܢܬܬܗ ܒܪ ܐܢܫ ܠܗ̇ ܒ̈ܢܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܐܚܪ̈ܢܐ ܒܪ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܡܪܢܐ ܒܗ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܕܡܛܠ ܐܚܘܗܝ ܕܠܐ ܒܪܢܫܐ. ܘܡܛܠ ܐܢܬܬܗ ܕܠܐ *ܒܪܢܫܐ܀ *22 r°.

ܦܘܪܩܝܘܣ ܗܓܡܘܢܐ ܡܢ ܝܘܢܝܐ ܕܦܘܣܦܘܠܝܛܝܣ ܐܫܬܕܪ ܠܝܗܘܕ. ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܫ̈ܢܝܐ ܘܕܒܟܘܪ̈ܐ ܒܟܒܪ܀ ܗܪܘܕܣ ܒܒܝܫ ܫ̈ܢܝܐ ܕܡܪܕܐܝܬ ܐܬܐܠܨ. ܘܐܬܠܒܟܐ ܢ̈ܦܫܗ، ܡܢ ܟܪܣܗ. ܘܡܢ ܚܠܕܐ ܫܡܘ܀

ܐܦܣܩܘܦܘܣ ܠܐܪܟܠܐܘܣ ܒܪ ܗܪܘܕܣ ܪܫܐ ܥܠ ܥܡܐ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܐܬܢܪܟܗ܀

ܕܗ̈ܪܘܕܣܐ ܕܬܠܬܐ ܦܝܠܝܦܘܣ ܗܘ̇ܐ ܪܫܐ ܒܠܝܣܢܝܘܣ܀

ܗܪܘܕܣ ܒܪܗ ܠܦܝܠܝܦܘܣ ܛܛܪܪܟܐ܀

ܢܘܚ ܒܪ ܐܟܪܐ ܪܒ ܒܫ̈ܢܝܐ ܡܕܒܪܢܐ. ܡܕܒܪ ܗܘܐ ܥܠ ܒ̈ܢܝ ܢܘܕܝܢ ܢܗܪܐ. ܒܪ ܬܫܥܡܐܐ ܠܟܠ ܐܢܫ. ܕܒܢܝܬܒܘܢ ܐܢܬܘܢ، ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܦ ܗ̣ܘ ܕܝܢ ܝܫܘܥ ܡܪܢ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܡܢ ܗܪܟܐ ܫܪܝܐ ܒܘܠܦܢܐ ܕܦܪܘܫܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܒܪ ܒܬ̈ܠܬܐ ܘܫܢ̈ܬܐ ܫܪܪܐ[2] ܕܢܠܐ ܐܠܗܐ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܝܚ ܚܘ̈ܝܐ ܗܘ̇ܐ.

ܝܫܘܥ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܢܒ̈ܝܘܬܐ ܕܥܠܘܗܝ̣ ܠܫܢܐ ܐܬܦܢܝ. ܒܫܢܬ ܬܫܥܣܪܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܛܒܪܝܘܣ. ܘܒܗܝܐ ܙܒܢܐ ܘܐܦ ܒܗܓܡܘܢܘܬܐ ܕܡ̈ܬܒܢܐ ܢ̈ܦܫܐ ܐܫܬܒܩ ܕܬܠ̈ܬܝܢ ܗܠܝܢ ܫܢܐ ܫܢܐ܀

[1] Locus vix sanus : fortasse "ܘܐܢܫ ܗ" ܚܒܫܗ ܕ". — [2] Ms. ܫܪܪܐ; corr. Rödiger.

*21 r°. ܢܦܠܐ ܥܠ *ܐܣܦܪܐܝܠ ܐܡܪ ܠܗ ܡܒܝܐ. ܕܗܐ ܦܠܚܝܢ ܒܗ ܬܠܬܐ ܒܢܝ̈ܗ ܒܢܝܗܝ. ܥܠ ܡܛܠ ܕܐܣܠ ܕܒܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܢܝܬܝܢ. (........)[1] ܒܕ ܗܒܝܠ ܦܩܕ ܡܪܘܕܘ ܕܢܬܩܛܠܘܢ ܛܠܝܐ ܐܓܘܣܛܐ ܗܘܐ ܘܒܢܬܐ ܠܗܘܢ ܒܪܗ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ. ܘܐܝܟ ܕܦܩܕ ܐܢܐ ܡܩܛܠ ܗܕܐ ܗܘ[2] ܐܡܪ ܒܬܟܬܐ. ܕܒܡܕܒܪܐ[3] ܒܒܢܝ ܗܘܐ. ܒܕܡܐ ܠܗܘܒܐ ܕܬܫܘܝܬܗ ܕܠܘܬ ܐܣܦܪܐܝܠ. ܡܩܛܠ ܕܒܪܘܡܝܐ ܗܘܐ. ܘܒܕ ܬܒܪܝܢ ܒܐܝܕܗ ܠܗܘܢ. ܩܛܠܘܗܝ ܬܡܢ ܒܝܬ ܡܣܛܪܘܬܐ ܠܡܕܒܢܐ. ܘܒܠܗܘܢ ܗܘ ܠܟ ܐܡܪ ܡܪܢ. ܕܡܢ ܕܒܗ ܕܗܒܝܠ ܘܝܗܒܐ. ܒܕܡܐ ܠܕܡܐ ܕܒܢܝܐ ܒܪ ܢܪܒܝܐ. ܗܘ ܕܩܛܠܬܘܢ ܒܝܬ ܡܣܛܪܘܬܐ ܠܡܕܒܢܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܩܛܠ ܕܒܕܡܐ ܠܗ ܠܒܢܝܐ ܒܠܚܘܕ. ܢܬܬܒܥܘܢ ܐܠܐ ܗܕܐ ܙܒܢܐ ܕܐܡܪܢ. ܕܡܢ ܒܪܚܫܬ ܒܕܡܐ ܠܗܘ ܘܒܢܐ ܕܦܐܝܩ ܗܘܐ: ܘܒܗܝܐ ܦܘܫܐ ܐܝܬ ܡܥܒܕܢܘܬܐ ܠܡܠܬܗܘܢ. ܠܗܘܢ[4] ܚܒܪ ܕܫܦܪܝܢ ܗܘܘ ܕܒܠ ܘܒܢܝܐ ܒܪ ܢܘܒܕ ܐܡܪ ܡܪܢ. ܕܩܛܠܐ ܗܘ ܕܒܕܡܐ ܠܗܘ ܘܒܢܐ. ܢܐܡܪ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ. ܐܦ ܥܠ ܗܘ ܕܠܒܒ. ܕܒܕܪܬ ܒܢܬܗ ܕܡܪܢܐ ܐܬܪܓܡ[5] ܒܟܐܦܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܝܬ ܡܣܛܪܘܬܐ ܠܡܕܒܢܐ. *21 v°. *ܒܠܒܒ ܕܐܬܩܛܠ[6] ܡܪܘܕܘܣ ܒܗ ܒܗܘ ܘܒܢܝܐ ܐܡܪܘ[7] ܥܠ ܡܪܘܕܘܣ ܕܡܢ ܒܒܢ̈ܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܕܡܢ ܐܓܢܘܣܘܢ ܗܘ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܗܒܪܐ ܕܐܦܠܘܢ ܦܬܒܪܐ. ܘܒܐܪܒܐ ܕܐܓܘܣܛܘܣ ܢܦܠܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܢܩܒ ܫܘܠܛܢܐ. ܘܗܘܐ ܦܛܪܦܐ ܒܐܪܒܐ ܕܐܪ̈ܫܠܡ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܗܢܐ ܡܪܘܕܘܣ ܕܒܢܘ̈ܗܝ ܕܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܢܦܠܚܝܢ ܡܢ ܒܬܪܗ ܐܪ̈ܒܥܐ ܒܢܘܗܝ. ܘܐܚܝܕܝܢ ܫܘܠܛܢܐ ܒܐܬܪ ܐܝܟ ܕܦܦܪܫ ܒܐܘܢܠܝܢ. ܘܩܛܠ ܒܪܗ ܡܪܘܕܘܣ ܠܦܝܠܝܦܘܣ ܐܚܘܗܝ.

[1] Excidisse nonnulla e vocibus ܒܢܝ et ܒܡܕܒܪܗܘܢ, quae infra occurrunt, coniicio. — [2] Ms. ܗܘ̣. — [3] Ms. ܒܪܠ″. — [4] Ms. ″ܗ̇. — [5] Ms. ܟܡܣ″. — [6] Aliquid omisisse videtur compilator et sensum pervertisse. — [7] Ms. ܐܡܪ̣.

ܗܘ[1] ܕܟܬܒ ܒܬܒܘܬܐ ܥܠ ܪܚܝܠ. ܕܡܒܘܠܐ ܡܛܠ ܕܓܢ̈ܒܪܐ ܗܘܐ ܫܘܒܪܢܐ. ܕܓܒ̈ܪܐ ܠܦܘܪܥܢܐ. ܟܕ ܢܣܒܬܐ ܫܒܝܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܟܕ ܡܠܟܐ ܕܒܒ̈ܠܝܐ. ܘܡܬܢܒܝܐ ܚܠܝܡܘܢ ܐܪܡܝܐ ܕܗܦܟܐ[2] ܫܒܝܬܗܘܢ. ܐܡܪ ܗܟܢܐ ܕܩܠܐ ܐܫܬܡܥ ܒܪܡܬܐ. ܒܟܝܐ ܘܐܠܝܐ ܣܓܝܐܐ. ܩܠܐ ܕܪܚܝܠ ܕܒܟܝܐ ܥܠ ܒ̈ܢܝܗ. ܘܠܐ ܨܒܝܐ ܠܡܬܒܝܐܘ ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܒܐܬܪܗܘܢ ܐܦܠܐ ܒܕܒܝܬܗܘܢ. ܘܐܫܬܒܝܘ ܠܗܘܢ. ܘܐܡܪ. ܕܐܝܟ ܐܓܪܐ ܠܕܡܫܝܚܐ. ܘܢܦܩܘܢ ܒ̈ܢܝܐ ܠܝܘܕܥܗܘܢ. ܥܠ ܕܗܦܟܝܢ ܒ̈ܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܡܢ ܒ̈ܢܝ ܝܗܘܕܐ. ܒܢܘ̈ܗܝ ܘܪܒܒܠ ܘܫܘܒ ܟܕ ܢܘܕܥ ܒܗܘܢܐ ܪܒܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܓܝܪ *ܕܝܗܘܕܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܢ ܝܗܘܕܐ[3]. ܕܐܝܬܝܗܘܢ. ܟܕ ܠܝܬܐ * 20 v°.
ܡܠܟܐ[4] ܗܘܬ ܒܐܘܪܫܠܡ. ܕܐܝܬܝܗ ܢܬܬܒܬܐ ܕܒܢܝܡܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ. ܟܕ ܪܚܝܠ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܘܫܐ ܒܒܘܪ̈ܟܬܗ. ܕܒܝܬ ܒܬܦ̈ܬܗ[5] ܢܫܪܐ. ܥܠ ܕܫܪܬ ܫܟܝܢܬܐ ܒܐܘܪܫܠܡ. ܕܐܝܬܝܗ ܒܢܬܘܬܐ ܕܒܢܝܡܝܢ. ܒܗܘ ܗܟܝܠ ܙܒܢܐ ܟܕ ܡܬܢܒܝܐ ܐܪܡܝܐ ܥܠ ܫܒܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ ܐܡܪ ܥܠ ܪܚܝܠ ܕܒܟܝܐ ܥܠ ܕܩܛܠܝܢ ܒ̈ܢܝ ܒܢܝܡܝܢ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܒܡܢ ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ. ܘܬܘܒ ܒܟܝܐ ܐܦ ܫܒܝܬܐ ܡܕܒܝܬܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ. ܕܐܫܬܠܡܬ ܟܕ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ. ܕܐܝܬܝܗ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܡܢ ܕܒܝܬ ܐܦܪܝܡ ܟܕ ܢܫܦܩ ܟܕ ܪܚܝܠ. ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܟܬܒ ܒܬܒܘܬܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ. ܕܒܟܝܐ ܪܚܝܠ. ܘܒܗܘ ܙܒܢܐ ܐܚܪܢܐ ܟܕ ܡܬܩܛܠܝܢ ܛ̈ܠܝܐ. ܒܝܘܡܝ ܗܪܘܕܣ ܒܒܝܬ ܠܚܡ. ܕܒܬܚܘܡܝܗ ܐܬܩܛܠܘ ܐܦ ܒ̈ܢܝ ܪܚܝܠ. ܡܛܠ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘ ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܝܬ ܒܢܝܡܝܢ ܒܡܢ ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܒܬܪܟ. ܕܒܝܬܬ ܪܚܝܠ ܡܕܪܬܐ ܦܪܘܫܝܐ[6] ܕܐܪܒܐ ܠܩܒܠ ܠܐܦܪܬ ܕܐܝܬܝܗ ܒܝܬ ܠܚܡ. ܘܟܕ ܢܦܩ ܐܬܐ ܫܡܘܐܝܠ ܠܫܐܘܠ. ܟܕ ܡܫܚܗ ܕܢܗܘܐ

[1] Ms. ܘܗ. — [2] Ms. ″ܦܘ. — [3] Ms. ″ܝܘܗ. — [4] Ms. ″ܪܝ. — [5] Puncta plur. desunt. — [6] Ms. ܦܪܘܫܝܐ.

19 v°. ܕܢܝܚܐ ܗܘܬ ܡܢ *ܫܬܐܣܝܗ̇[1] ܒܢܝܐ. ܘܠܡܫܟܠܠܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܩܛܝܪ. ܘܠܐܣܪܢܐ ܕܘܒ ܒܢܝܐ܀ ܗܪܘܕܣ ܠܩܣܪܝܐ ܒܢܐ. ܘܒܫܡܟܐ ܕܩܣܪ ܒܢܝܗ̇. ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܦܘܪܓܘܣ ܕܐܣܛܪܛܘܢ ܡܬܩܪܝܐ ܗܘܬ. ܘܗ̣ܘ ܒܪ ܗ̣ܘ ܠܐܢܬܝܦܛܪܘܣ ܒܢܐ. ܘܐܦܛܘܢܝܐ ܫܡܗ̇. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ ܠܓܒܥܘܢ ܒܢܐ. ܘ[7](ܡܕܝܢܬܐ) ܐܣܪܬܐ[2] ܒܢܐ ܘܫܡܗ̇ ܗܪܘܕܝܐ܀

ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ ܐܬܡܫܟܢ ܪܫ ܟܗ̈ܢܐ ܪܒܐ. ܘܫܩ̈ܠܛܝܐ ܘܡ̈ܕܝܢܬܐ ܐܫܬܥܒܕ ܠܗ. ܘܠܝܘܠܝܢܐ ܒܪܬܗ̇ ܛܘܪ ܕܐܬܡܓܗܪܬ[3] ܒܓܘܪܐ܀ (ܗܪܘܕܣ)[4] ܠܗܘܪܩܢܘܣ[5] ܪܫ ܟܗ̈ܢܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܩܛܠ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܫܒܩܗ ܡܢ ܡܫܒܝܐ ܕܦ̈ܪܬܘܝܐ. ܩܛܠ ܕܝܢ ܐܦ ܠܒܪܗ ܕܗܢܐ ܕܩܛܠ ܒܩܘܛܐ ܕܐܒܗܘܗܝ. ܘܩܛܠ ܠܐܚܬܗ ܕܗܢܐ ܕܐܢܬܬܗ̇ ܗܘܬ ܐܢܬܬܗ. ܘܠܬܪ̈ܝܢ ܕܗܘܘ ܠܗ ܡܢܗ̇. ܘܠܐܡܗ̇ ܕܩܛܠܬܐ ܕܐܢܬܬܗ̇ ܢܟܬܗ. ܘܠܟܠܠܬܗ ܕܫܠܡܘܢ ܚܬܗ ܩܛܠ. ܘܠܚ̈ܠܦܐ[6] ܕܢܟ̈ܣܝܐ ܐܠܗ̈ܝܐ ܘܦܢ̈ܝܐ ܕܐܟ̈ܗܬܐ ܩܛܠ܀

ܫܢܬ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܐܬܝܠܕ܀

ܗܪܘܕܣ ܟܕ ܝܠܦ ܡܢ ܡ̈ܓܘܫܐ ܥܠ ܝܠܕܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܘ ܡ̈ܓܘܫܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. 20 r°. *ܡܕܡܐܝܬ ܡܢ ܬܡܢ ܢܦܩ ܕܒܥܐ ܠܝܣܟ ܐܬܠܐ ܡܫܝܚܐ. ܒܡܪܢܝܬܗ ܕܕܘܝܕ. (ܘ)ܐܬܦܩܕܘ[7] ܗܘܘ ܡܢ ܗܪܘܕܣ ܒܡܠܟܐ. ܕܒܪܐ ܕܐܫܟܚܬܘܢܝܗܝ ܬܘ ܐܘܕܥܘܢܝ. ܘܟܕ ܐܙܠܘ ܐܫܟܚܘܗܝ ܐܬܒܝܢܘ ܠܗܘܢ ܒܚܙܘܐ ܕܠܠܝܐ. ܕܠܐ ܢܬܦܢܘܢ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܕܒܙܚܘ ܒܗ ܡ̈ܓܘܫܐ. ܫܕܪ ܩܛܠ ܛ̈ܠܝܐ ܕܐܝܬ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܘܒܬ̈ܚܘܡܝܗ̇[8]. ܡܢ ܒܪ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܘܠܬܚܬ. ܠܡܫܘܚܬܐ ܕܙܒܢܐ ܕܐܬܒܨܝ ܠܗ ܡ̈ܓܘܫܐ. ܘܩܛܠ ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܐܬܩܛܠܘ ܘܒܬ̈ܚܘܡܝܗ̇. ܥܠ ܗ̇ܘ

[1] Ms. ʺܙܘ ܩܕ̈ܡ. — [2] Ms. ܘܐܣܪܬܐ. — [3] Ms. ܕܐܬܡܓܗܪ̇. — [4] Deest in ms. — [5] Ms. ܘܗܪܩܢܘܣʺ. — [6] Puncta plur desunt. — [7] Ms. ʺܐ. — [8] Ms. ʺܗ̈ܝ̇.

ܗܘܪܩܢܘܣ ܡܢ ܦܪ̈ܬܘܝܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ، ܐܚܪܝܐ ܕܡܕ̈ܒܪܢܐ ܟܠܗܘܢ ܀

ܗܪܘܕܣ ܒܪ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܟܕ ܠܐ ܙܕܩܐ ܗܘܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܢ ܐܓܘܣܛܘܣ ܘܐܢܛܘܢܝܘܣ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܢܣܒ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܘܒܬܪܗ ܒ̈ܢܘܗܝ، ܕܗܢܘ̇ ܥܕܡܐ ܠܚܘܪܒܗ̇ ܐܚܪܝܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܠܐ ܕܝܢ ܬܘܒ ܫܠܝܘ ܕܡܢ ܢܦܠܐ ܕܓܢܣܐ ܕܡ̈ܫܝܚܐ ܩܕܡܝܢ ܗܘܘ ܠܐܠܗܐ. ܘܠܐ ܟܠܗ ܙܒܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ. ܐܠܐ ܐܢܫܐ ܠܐ ܢ̈ܒܝܐ. ܒܝܢ ܗܢܐ ܘܒܝܢ ܐܚܪܢܐ. ܘܫܢܘ ܗܠܝܢ ܫܢ̈ܐ ܫܢ̈ܐ ܡܫܬܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܡܢ ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܡܘܬܐ ܘܒ̈ܢܝܢ ܗܘܘ. ܘܗܠܝܢ ܕܕܢܝܐܝܠ *ܡܬܢܒܐ ܟܕ ܐܡܪ. ܕܒܬܪ ܫܒ̈ܥܐ *19 r°. ܘܫܬܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܫܒ̈ܘܥܝܢ. ܬܬܚܒܠ ܡܫܝܚܘܬܐ ܘܕܝܢܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܒܗ̇. ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܩܘܕܫܐ ܢܚܒܠ ܥܡܐ ܥܡ ܡܕܒܪܢܐ ܕܐܬܐ. ܘܢܬܦܣܩܘܢ ܒܫܘܪ̈ܦܐ ܕܦܘܪ̈ܥܢܐ. ܘܒܬܪܗ ܠܡ ܒܫܘܦܬܐ ܕܣܘܦܐ. ܘܥܕܡܐ ܠܫܘܠܡܐ ܕܩܪܒܐ. ܚܘܪܒܐ ܢܬܦܣܩ ܥܠ ܚܪܒܬܐ ܀

ܗܪܘܕܣ[1] ܐܬܟܬܫ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܘܢܨܒܗ̇. ܟܕ ܥܒܪ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܫܢ̈ܝܗ̇. ܘܠܣܢܩܠܝܛܐ ܟܠܗ̇ ܩܛܠ ܀

ܘܠܚܢܢܐܝܠ ܐܝܬܝ، ܡܢ ܒܒܠ. ܘܥܒܕ ܟܗܢܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܦܝܣܩܗ. ܘܒܬܪ ܩܠܝܠ ܗܢܐ ܩܛܠ. ܘܠܐܪܣܛܒܘܠܘܣ ܐܚܘܗ̇ ܕܐܢܬܬܗ ܒܪ ܗܘܪܩܢܘܣ[2] ܠܟܗܢܐ ܐܩܝܡ. ܘܡܢ ܕܗܘܐ ܫܢܬܐ ܚܕܐ. ܬܘܒ ܠܚܢܢܐܝܠ ܦܢܝ ܠܬܫܡܫܬܐ ܟܕ ܚܢܩܗ ܠܐܪܣܛܒܘܠܘܣ ܀

ܘܩܠܐܘܦܛܪܐ ܐܬܪܓܪܓܬ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܕܥܪ̈ܒܝܐ. ܘܐܬܒܥܝܬ ܕܬܣܒ ܐܬܪܗܘܢ ܡܢ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܀

ܘܩܠܐܘܦܛܪܐ ܘܐܢܛܘܢܝܘܣ ܢܦܫܗܘܢ ܚܢܩܘ. ܘܐܓܘܣܛܘܣ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ ܐܫܬܥܒܕܬ ܀

ܗܪܘܕܣ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܝܟܠܐ ܒܢܐ. ܘܗܘ ܟܕ ܗ̣ܘ ܠܫܡܥܘܢ

[1] Ms. ܗܘܪܘܣ. — [2] Ms. ܩܢܝܘܣ".

ܦܘܡܗ ܕܡܠܟܐ ܕܦܪ̈ܬܘܝܐ ܘܟܕ ܝܕܥܘܢ ܪܒ ܚܝܠܐ. ܘܠܡ
ܥܠ ܣܘܪܝܐ. ܘܠܡܘܪܘܣܐܘܣ¹ ܡܠܟܐ ܕܗ̈ܢܕܘܝܐ ܘܠܦܣܐܝܠ
ܐܝܣܘܗ̱ܝ ܕܗܪܘܕܣ ܒܫܒܝܐ ܕܒܪ ܀

ܡܢ ܕܩܛܠܘ ܪ̈ܒܝ ܒܗܢܝܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܐܓܠܝܦ ܗܪܘܕܣ
ܦܠܛܝܐ ܫ″. ܠ.. ܒܪ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܐܫܩܠܘܢܝܐ
ܘܒܪܗ ܕܩܘܦܪܘܣ ܐܪܐܒܝܬܐ. (ܒܪ)² ܡܢ ܪ̈ܗܘܡܝܐ³
ܐܬܡܢܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܀

ܒܫܢ̈ܬܗ ܕܗܪܘܕܣ ܒܪ ܦܢܒ ܝܠܕܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܪ̈ܒܘܬ
ܒܡܝܘܬܐ ܕܢܦܠܐ ܕܡܢ ܐܒܗ̈ܬܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܫܬܪܝܬ. ܟܕ ܡܫܬܠܛܢܐ ܢܟܝܘܬܐ ܕܠܘܬ
ܡܘܫܐ ܕܐܡܒܪܐ. ܕܠܐ ܢܒܝܐ ܪܫܐ ܡܢ ܝܗܘܕܐ. ܐܦܠܐ
ܡܕܒܪܢܐ ܡܢ ܒܝܬ ܚܘܠܛܢܗ. ܥܕܡܐ ܕܢܐܬܐ ܗܘ
ܕܠܗ ܣܝܡܐ. ܘܗܘܝܘ ܣܘܟܝܐ ܕܥܡ̈ܡܐ. ܗܪܟܐ ܕܝܢ
ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܡܕܒܪܢܐ ܗܘ ܕܡܬܐܡܪ ܒܢܒܝܘܬܐ.
ܠܘܬ ܕܢܝܐܝܠ ܫܘܠܛܢܐ ܢܨܒ. ܥܕܡܐ ܠܒܪ ܠܗܪܘܕܣ
ܡܫ̈ܝܚܐ ܗܘܘ ܡܕܒܪ̈ܢܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܪ̈ܒܝ
ܒܗܢܐ. ܕܡܒܝܢܝܢ ܡܢܩ ܥܕܡܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܕܫܪܘ ܡܢ
ܫܘܪܬܐ ܕܗܝܟܠܐ. ܕܒ̈ܝܘܡܝ ܕܪܝܘܫ ܒܐܘܠܘܡܦܝܐ ܕܐܫܬܝܢ
ܘܫܬܝܢ. ܘܥܕܡܐ ܠܫܢ̈ܬܗ ܗܪܘܕܣ ܒܐܘܠܘܡܦܝܐ ܕܡܐܐ
ܘܬܡܢܝܢ ܘܫܒܥ. ܫ̈ܢܝܐ ܕܝܢ ܕܒܡܨܥܬܐ ܗܠܝܢ. ܗܘܝܢ
*ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܠܬ. ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܦ ܒܬܪܐ * 18 v°.
ܕܕܢܝܐܝܠ ܡܬܢܒܝܐ ܒܪ ܐܡܪ. ܕܬܕܥ ܘܬܣܬܟܠ⁴. ܡܢ
ܡܦܩܢܗ ܕܡܠܬܐ. ܠܡܬܒܢܝܘ ܦܬܓܡܐ ܘܠܡܫܝܚܐ
ܠܐܘܪܫܠܡ. ܥܕܡܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡܕܒܪܢܐ. ܫܒ̈ܘܥܐ
ܫܒ̈ܥܐ ܘܫܒ̈ܘܥܐ ܫܬܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ. ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܫܬܝܢ
ܘܬܫܥܐ ܫܒ̈ܘܥܝܢ. ܡܬܡܠܝܢ ܘܗܘܝܢ ܕܫ̈ܢܝܐ. ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ
ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܠܬ. ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܬܚܙܝ ܫ̈ܢܝܐ⁵ ܕܪܫܝܡܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܕܒܪܢܐ. ܘܥܕܡܐ⁶ ܕܐܬܒܪ ܒܫܒܝܐ

¹ Ms. ″ܘܡܚܪ. — ² Deest in ms. — ³ Ms. ܪܗܘܡܝܐ, sed post ܡ insertum est signum omissionis. — ⁴ Ms. sine puncto post vocem. — ⁵ Ms. inserit ܡܢ. — ⁶ Ms. ܘܥܕܡ.

ܘܪܓܠܗ ܐܝܟ ܕܒܟܬ̈ܒܐ ܕܣܝ̈ܡܢܗܘܢ. ܡܛܠ ܒܟܬܒܬܐ ܕܠܐ ܓܡܝܪܐ ܒܡܕܡܐ ܠܕܪܫ ܟܠܗܐ. ܒܪ ܒܠܚܘܕ ܡܕܒܪܢܐ ܡܟܝܠ ܗܘܐ ܀

*ܫܘܚܠܦܐ ܕܒܬܪܐ ܒܝܢܐ ܠܫܘܪܝܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܫܬܪܝܠܡ ܒܢܝܢܐ ܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬ ܦܠܓܐ ܕܦܛܪܝܩܐ. ܐܝܟ ܕܒܬܟܐ ܕܒܪܐ ܦܘܪܐ ܀ ܘܐܦܢ ܐܢܫ ܢܦܠܐ ܕܢܒܝܐ ܡܢ ܗܪܟܐ ܗܠܝܢ ܫܒ̈ܘܥܐ ܫܢ̈ܝܢ ܕܕܢܝܐܝܠ ܕܗ̈ܘܝܢ ܫܢܝܐ .ܬܝ. ܕܫܬܟܚܝܢ ܕܥܠ̈ܡܝܢ ܒܝܘܡ̈ܝ ܢܪܘܢ ܟܠܗܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܝ̈ܘܡܬܗ ܐܬܒܢܝܬ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܬܪܗ ܕܢܐܪܘܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܡܢ ܐܪ̈ܝܢ, ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܚܘܪܒܐ ܐܚܪܝܐ ܩܒܠܬ. ܀[1] * 17 v°.

ܬܪܥܐ ܐܚܘܗܝ, ܕܗܘܐ ܒܪ ܒܫܢܬܐ ܕܝܗ̈ܘܕܝܐ. ܒܝܬܐ ܗܝܟܠܐ ܒܝܘܡܐ ܕܛܝܛܘܣ ܀

ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܪ ܠܘܩܝ ܐܦ ܠܝܗܘܕܝܐ ܐܒܕ. ܘܠܦܛܪܝܩܐ ܘܠܡ̈ܠܟܐ ܪ̈ܒܐ. ܘܡܫܠܛܗ ܠܗܪܘܕܣ. ܘܒܫܢܬ ܫܒܥ ܕܡܠܟܘܬܗ ܒܢܐ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀

ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܕܥܠ ܓܢܒ ܐܘܪܢܛܘܣ ܢܗܪܐ. ܒܢܐ ܗ̇ܘ, ܐܝܟܐ ܕܣܠܘܩܘܣ ܫܟܠܠ. ܘܐܢܛܝܘܟܝܐ ܫܡܗ̇. ܘܠܠܕܝܩܝܐ ܘܠܣܠܘܩܝܐ ܘܠܐܦܡܝܐ ܘܠܐܘܪܗܝ, ܘܠܚܠܒ ܘܠܐܦܠܐ ܒܢܐ ܀

ܐܬܬܪܓܡܘ ܟܬ̈ܒܐ ܒܦܘܣ ܓܘܪܬܐ ܠܫܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܣ̈ܒܝܢ ܀

ܪ̈ܗܘܡܝܐ[2] ܡܕܝܢܬܐ ܐܬܒܢܝܬ ܠܪܗܘܡܘܣ ܘܠܪܗܘܡܘܣ ܫ". ܩ. ܀

ܘܡ̈ܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ[3] ܀ ܕܬܪ̈ܝܢ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ (ܐܠܟܣܘܦܘܣ)[4] ܫ". ܢܘ. ܀

ܡܪܩܘܣ ܫܠܝܚܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ. ܡܪܩܘܣ ܕܝܢ ܒܬܪܝܢ ܟܕ ܠܐ ܗܘܐ ܠܗ *ܡܢ ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܦܢܐ ܠܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܀[5] * 18 r°.

[1] Vide p. 96, n 7. — [2] Puncta plur. desunt. — [3] Ms. sine puncto post vocem. Videntur hae duae voces canoni, ad caput paginae, praefixae fuisse. — [4] Deest in ms. — [5] Fortasse post ܒܪ ܒܚܕ (p.105, l. 3) reponendum; cf. Dion. (ed. Tullberg), p. 68.

ܢܘܪܐ ܕܐܬܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܠܘܬ ܢܘܪܒܝܢ
ܒܟܠܗ ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܀

ܚܙܩܝܐ ܒܢܐ ܠܫܘܪܐ ܕܐܬܦܪܨ ܗܘ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܢܐ
ܕܫܝܠܘܚܐ ܐܦܩ ܠܗ ܡܢ ܓܙܪܐ ܀[1]

ܒܠܚܘ ܙܒ ܒܘ̈ܩܝܐ ܢܒܘܟܕ ܗܘܐ ܕܗܘ ܚܠܡܐ ܀

ܐܬܒܬܫ ܢܒܘܟܐ ܡܢ ܦܪܨܘ ܡܠܟܐ ܕܡܕ̈ܝܢ ܘܡܠܟܘܬܗ
ܠܦܪ̈ܣܝܐ ܀ ܐܬܕܒܪ ܐܪܡܝܐ ܒܪ ܫܪ̈ܟܢܐ ܡܢ ܐܘܪ̈ܚܝܐ
ܘܒܪܘܟ ܒܪ ܢܪܝܐ. ܠܐܪܡܝܐ ܕܝܢ ܢܒܝܐ ܩܛܠܘܗ ܝܗܘܕܝ̈ܐ
ܒܟܠܗ ܕܝܗܘܕܐ ܀

*ܒܫܢܬ ܬܠܬ ܕܝܘܝܩܝܡ ܡܠܟ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܘܟܒܫ *17 r°.
ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܝܬܝ ܫܒܝܬܐ ܩܕܡܝܬܐ. ܐܦ ܡ̈ܐܢܝ
ܬܫܡܫܬܐ ܐܝܬܝ ܠܒܒܠ. ܘܐܘܬܒ ܐܢܘܢ ܒܒܝܬ ܐܠܗܐ ܥܠ
ܢܒܘ. ܘܒܗ ܒܗܕܐ ܫܒܝܬܐ. ܢܦܩܘ ܗܘܘ ܠܒܒܠ.
ܕܢܝܐܝܠ ܘܚܢܢܝܐ ܘܥܙܪܝܐ ܘܡܝܫܐܝܠ ܀

ܒܫܢܬ ܚܡܫ ܕܝܘܝܩܝܡ ܡܠܟ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ
ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܝܬܝ ܒܗ ܫܒܝܬܐ ܬܢܝܢܝܬܐ. ܀

ܒܒܒܠ ܐܬܝܠܕ ܕܢܝܐܝܠ ܡܢ ܚܢܢܐܝܠ ܀

ܡܢ ܒܬܪ ܕܫܒܐ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܫܪܟܐ ܕܒܒܠ. ܩܒܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܟ̈ܠܕܝܐ. ܐܘܠܡܪܘܕܟ ܘܒܬܪܗ ܒܠܛܫܐܨܪ
ܐܚܘܗܝ. (ܕܒܝܘ̈ܡܘܗܝ)[2] ܐܝܟ ܕܡܦܫܩܗ ܕܕܢܝܐܝܠ
ܟܬܝܒܬܐ[3] ܐܬܦܫܩܬ ܥܠ ܐܣܝܬܐ. (ܕ)ܡܘ̈ܕܥܢܐ[4].
ܕܐܫܬܩܠܬ ܡܢ ܟ̈ܠܕܝܐ ܡܠܟܘܬܐ ܘܐܬܬ ܠܡ̈ܕܝܐ
ܘܠܦ̈ܪܣܝܐ ܀

ܐܘܠܡܪܘܕܟ ܐܦܩ ܠܝܘܝܟܝܢ ܡܢ ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ. ܘܒܐܝܩܪܐ
ܐܘܪܒܗ. ܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ ܕܫܒܝܗ ܀

ܟܘܪܫ ܐܦܩ ܠܫܒܝܬܐ ܕܒܒܠ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ[5]. ܕܒܝܘ̈ܡܘܗܝ
ܕܒ ܦܠܛܘ[6] ܡܢ ܒܒܠ. ܕܢܗܦܟܘܢ ܠܐܬܪ̈ܗܘܢ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ.
ܠܡܕܝܢܬܐ ܐܘܪܫܠܡ[7] ܘܠܫܬ̈ܐܣܐ ܕܗܝܟܠܐ ܦܩܕ.

[1] Pag. 102, post l. 15 ponenda erat, ut videtur, haec notitia — [2] Deest in ms. — [3] Ms. ʺܟܬ. — [4] Ms. ܡܘܕܥܢ. — [5] Ms. sine puncto post vocem. — [6] Ms. ܦܠܛ. — [7] Ms. ܫܠܡʺ.

ܢܨܝܒ ܪܒ ܒܥܘܬܐ ܠܘܬ ܒܪܝܬܐ ܐܬܝܒ. ܘܒܠܚܘܕܘܗܝ
ܟܠܗ̇ ܒܥܡܐ ܚܙܐ: ܩܘܠܐ. ܘܠ. ⁘

ܫܒܝܚܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝ. ܫܠܝܚܘܬܢܝܬ ܦܠܚܐ ܕܦܠܚܝܐ ܚܒܝܒܐ ܒܣܘܪܐ ܫܡܝܐ ܕܒܥܡܐ ܕܡܫܘܕܥܝܢ ܡܢ ܫܒܝܚܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܝܟܘܢ ܠܐܪܒܥܐ ܕܦܠܚܝܢ ܘܩܪܒܘ ܐܬܘܪܝܐ ܠܦܛܪ ܐܪܒܥܘܢ. ܘܒܪ ܛܝܒܘ ܠܦܛܪ ܢܒܘܣܐ ܕܣܘܕܝܐ ܫܒܝܚܐ ܐܫܬܪܟܘܢ. ܗܘ ܕܝܢ ܗܢܐ ܫܒܝܚܐ ܕܫܒܝܚܐ ܢܛܘܪܐ ܦܬܓܡܐ ⁘

ܠܛܝܒܐ ܪܘܚܢܝܐ ܐܦܬܓܡܘ. ܘܐܬܓܠܝ ܒܠܝܚܘܢ ܡܕܒܪܢܐ ܪܘܒܠܘܣ. ܗܘ ܓܒܐ ܠܪܘܚܢܐ. ܘܐܬܓܠܝ ܒܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ⁘

ܢܒܗܘܢ ܦܘܒܠܝܘܣ ܫ" . ܡܢ . ⁘

ܒܐ ܦܦܛܘܠܝܘܢ ܡܢ ܫܬܐܣܐ. ܘܗܘ ܢܗܒ ܬܒܥܐ ܕܢܘܣܐ ܘܡܒܫܒܥܐ ܘܦܣܝܪܐ. ܣܠܩ ܗܕܐ ܕܢܘܡܣ ܕܗܘܒܐ ܘܕܣܐܒܐ ܘܕܫܪܒܐ ⁘

ܓܠܘܣܣ ܡܢ ܒܝܬ ܐܫܒܘܚ ܕܘܚܡܐ ܕܦܪܠܐ ⁘

*ܠܡܫܝܚܐ ܒܠܒܐ ܕܝܘܕܝܐ ܪܒܘ ܬܠܬܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܕܓܪܘ ܒܥܒܝܕܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܒܒܠ. ܘܒܪ ܐܝܬܘܗܝ ܒܥܒܕܘܬܐ ܐܬܦܢܝ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܘܗܝ. ܘܬܒܥ ܒܠ ܒܠܒܗ. ܘܒܪ ܩܠܝܠ[1] ܡܢ ܒܒܠ. ܓܒܐ ܫܦܝܐ ܬܒܝܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܠܒܐ ܗܘ ܕܐܓܠ ܘܦܬܓܡܐ. ܫܒܩ ܠܒܪ ܡܢ ܒܒܝܬܐ. ܘܩܝܡ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܘܪܫܠܡ ⁘ * 16 v°.

ܛܘܠܠܘܣ ܐܘܦܛܝܠܘܣ ܫ" . ܠܝ . ⁘

ܦܠܚܐ ܕܪܘܡܝܐ ܗܘ ܡܕܒܪܢܐ. ܐܬܢܨܚ ܒܐܓܛܘܣܐ ܘܩܫܒܛܐ. ܒܗܝ ܕܝܢ ܒܒܪܘܬܐ ܓܠܒ. ܘܗܘ ܒܒܝܬܗ ܢܒܚ ܘܓܒܪܬ. ⁘

ܐܝܟܢ ܦܠܚܐ ܕܝܘܕܝܐ. ܦܠܚ ܠܐܠܗܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܒܓܒܘܗܝ ܒܝܪܚܐ ܘܓܒܪܬ ⁘

ܢܫܝܐ ܐܝܟ ܦܬܓܡܐ ܕܐܡܝܪ ܐܝܟܢ ܘܟܕ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܐܘܪܫܠܡ ܘܠܝܗܘܕܐ. ܘܒܬܪ ܐܝܟ ܕܐܬܝܒ ܒܠܗܘܢ

[1] Ms. ܩܠܡ.

ܐܦܦܘܣ ܒܪ ܐܚܘ ܘܐܘܣ[1] ܠܠܡܦܣܘܣ[2] ܟܢܐ ܒܪ ܐܓܠܝ ܥܠ ܐܓܘܒܠܦܘܣ ܕܬܪ̈ܬܝܢ܀

ܠܡܪܩܘܣ[3] ܐܬܓܒܫܬ ܥܡ ܠܡܪܩܝܘܣ[4] ܒܪ ܗܡܠܐ܀

ܕܪܕܝܘܣ ܟܢܐ ܠܕܪܕܝܢܐ[5]܀

ܪܟܒܬ ܒܡܝܘܬܐ ܕܟܬܒ̈ܐ ܦܬܠ ܐܠܝܫܪ܀ ܗܪܟܐ ܓܒܫܬ ܟܡܫܐ܀ ܒܕܡܟܐ ܠܗܪܟܐ ܣܩ̈ܫܐ ܗܦ̈ܟܐ ܕܟܡܫܐ. ܕܐܬܒܟܝܢ ܟܗܘܢ ܗܘܟܬ̈ܐ ܕܥ̈ܝܢܐ ܬ̈ܠܬܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܫ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܐܝܟ ܦܫܩܐ ܕܫ̈ܢܝܢ܀

ܫܢܬ ܒܪܝܘܢ ܦܠܓ ܠܒܪܟܐ ܕܡܘ̈ܕܝܐ ܐܪܒܥܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ ܒܦ̈ܬܟܐ܀

ܕܝܫܘܥ ܥܠ ܗܪ̈ܘܝܐ ܐܘܦ ܠܡܪܟܐ. ܘܟܢܐ ܠܝܘܣ ܒܕܝܬܐ. ܥܠ ܓܝܪ ܗܝܘܣ ܝܗܪܐ܀

ܐܬܓܒܫܬ ܝܘܪ ܥܡ ܡܢܩ ܒܫܝܐ ܕܗܘܒܠܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܫ″. ܪܩ. . ܐܝܟ ܕܡܓܠܬ ܝܘܣܦܘܣ ܒܬܠܬܐ ܕܟܬܒܬܘܬܗ܀

ܥܠ ܡܪܕܘܢ ܐܚܪ ܦܠܣܛܦܘܣ ܕܐܬܓܒܫܬ ܥܡ ܐܘܘܪ ܘܡܪܕܘܣ ܝܘܪ̈ܐ ܒܘܟܢܐ ܗܢܐ܀

ܥܠ ܡܫܡܫܘܢ ܐܚܪܢܝ. ܕܒܓܢܒܬ̈ܐ ܡܥܪܡܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܕܢܬܕܟܘܢ ܗܘܒܬ̈ܢܘܗܝ ܠܕܗܪܘܠܝܣ܀

ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܦܠܘ ܒܗܝܟ. ܦܡܘܬܐ ܠܒܝܬ ܦ̈ܠܫܬܐ *ܐܬܕܓܪܬ. ܘܒܬܪܡ ܗܘܬ ܒܒܝܬܗ ܕܒܪܝܢܢ ܥ̈ܝܢܝܢ ܒܫܢ̈ܝܢ܀ * 16 r°.

ܫܐܘܠ ܕܘܝܕ ܫܠܝܡܘܢ܀

ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܫܠܝܡܘܢ. ܒܪ ܓܒܪ ܐܣܛܘܦܣܘܣ ܒܪܟܐ ܕܡܘܕܝܐ. ܘܐܬܦܠܓܬ ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܘܐܫܬܠܛ ܝܪܒܥܡ ܒܥܣܪ̈ܝܢ ܥܠ ܫܒܛ̈ܐ ܫܒܛ̈ܝܐ ܕܐܝܣܪܝܠ܀

ܘܪܥ ܐܬܓܒܗ ܒܪܘܪܐܝܬ. ܐܝܟܢܐ ܕܓܠܝܗ ܘܬܒܥܘܗܝ ܢܒܝܐ. ܘܐܠܝܐ ܐܬܕܒܪ ܠܫܡܝܐ܀

[1] Ms. ins. ܒܪ. — [2] Ms. habet punctum post vocem. — [3] Ms. habet punctum ܀. — [4] Ms. ″ܠܡܪܩܝܘܣ. — [5] Ms. ″ܒܪܝܪܝ.

ܘܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܟܪ̈ܟܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܒܗ ܒܬܚܘܡ ܗܘܘ
ܠܡܗ̇ܪܡܘܗ ܘܠܡܚܒܠܐ:·

ܫܢܬܐ ܕܡܐܬܝܢ[1] ܘܬܡ̈ܢܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ:·

ܫܢܬܐ ܕܡܐܐ ܘܚܡܫ ܕܢܘܡܐ. ܕܒܗ̇ ܐܬܒܢܝ ܡܢ
ܒܠܒܕܐ. ܕܒܬܪ ܕܗܘܬ ܡܫܬܒܚܝܢ ܒܒܪܝܬܐ ܠܡܪܝܬܐ
ܫܢ̈ܝܐ *. ܡܟܝܪ. :· ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܫܢ̈ܝܐ ܕܒܒܒܪܗܘܢ * 15 r°.
ܕܒܒܪܝܬܐ ܕܒܒܝܪܢܝܢ . ܗܘܝܢ . ܪܝܫ .. ܘܡܬܬܒܥܝܢ ܡܢ
ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܝܫܘܥ ܘܕܒ̈ܢܘܗܝ:·

ܫܢܬܐ ܕܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡ̈ܢܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ:·

ܒܣܢܬܐܘܣ ܒܝܬܐ ܠܦܪܦܠܝܣ:· ܒܗ̇ܘܐ ܒܪ ܬܠܬܝܢ
ܘܫܒܥ ܫܢܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܒܪ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܐܒܓܪ
ܡܣܪܘܦܣ. ܕܒܝܫ ܒܪܒܐ ܠܣܘܪܝܐ ܕܐܝܠܘܢ. ܗܘܝܢ
ܫ̈ܢܝܐ . ܫܒܥ .:·

ܫܢܬܐ ܕܬܠܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܒܗ̇ܘܐ ܒܪ . ܡ̈.
ܫܢܝܢ ܫܒܩ ܒܡܪܝܐ ܕܒܒܝܪܢܝܢ. ܘܡܬܒܪܟܐ ܐܬܐܡܪ.
ܐܘܦܠܡܘܣ[2] ܐܦܝܣܩ ܕܒܗ̇ܘܐ ܒܒܝܪܐ ܗܘܐ ܢܒܝܫܬܐ
ܘܐܬܠܦ ܠܡܗ̈ܪܝܐ ܣܦܪ̈ܐ ܘܢܬܡܗܐ. ܦܒܠܘ[3] ܕܝܢ ܡܢ
ܢܗ̈ܪܝܐ ܦܘܠܡܘܣܐ. ܘܫܘܝܐ ܡܢ ܦܘܠܝܡܘܣܐ:·

ܫܢܬܐ ܕܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܒܗ̇ܘܐ
ܠܓܠܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܐܫܬܩܘ. ܘܦܫܛ ܠܫܢܝܐ ܒܦܘܪܐ
ܕܣܦܝܠܘ:·

ܡܪܝܬܘܣ ܐܬܒܢܝܬ ܗ̇ܝ ܕܒܗ̇ ܡܕܝܢ ܐܘܦܪܐ ܒܬܒܝܢܐ
ܗܘܬ:·

ܒܗ̇ܘܐ ܒܪ ܬܡܢܝܢ ܫܢܝܢ ܐܦܩ ܠܒܝܬܐ ܕܒܒܪܝܬܐ ܡܢ
ܡܪܝܢܝ. ܘܗܘܐ ܒܡܘܗܝ ܒܡܒܪܝܬܐ ܐܬܒܝܢ ܫܢܝܢ. ܒܪ
ܗܐܝܟ ܠܗܘܢ ܢܬܡܗܐ:·

ܪܒ ܒܗܘܢܐ *ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܢܝ ܒܝܬ ܒܒܪܝܬܐ. ܐܡܪܘܢ ܗ̇ܘ * 15 v°.
ܐܢܫܘܗܝ ܕܡܘܫܐ:·

ܗܒܠܐ ܕܦܪܠܡܘܣ ܐܬܬܡܝ ܡܢ ܐܪܣܡܠܝܘܢ ܒܪ
ܡܣܪܘܦܣ:·

[1] Ms. ܘܬܡܢܐ. — [2] Ms. habet punctum post vocem. — [3] Ms. ܦܒܠ.

ܘܥܠ ܡܪܢܬܐ ܕܒܫ̈ܡܝܐ ܒܪܘܚܬ. ܐܝܟܐ ܕܒܢܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܥܘܠܡܐ ܐܝܬܝܬ. ܟܕ ܣܒܪܬܐ ܕܥܠܝܗ ܕܠܘܬ ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܗܪܟܐ ܦܪܒ ܐܒܪܗܡ ܠܐܝܣܚܩ ܫܪܒܗ ܠܡܠܬܐ ܒܛܘܪܐ ܕܐܡܘܪܝܐ ܀ [1]

ܫܝܬܐ ܕܫ̈ܢܐܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܒܗ ܝܗܒܬ ܐܒܪܗܡ. ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܫ̈ܒܥܝ. ܘܒܗ. ܥ̈ܣܪ ܀

ܣܡܘܣ ܘܟܠܗܘܣ ܒ̈ܢܝ ܐܝܟܘܣ ܒܗܘ ܡܕܝܢܬܐ ܒܐܘܪܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܓܪ ܐܘܪܢܛܝܘܣ ܢܗܪܐ ܀

ܒܫܢܬܐ ܕܫ̈ܢܐ ܘܬܠܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܢܣܒ ܢܝܚ ܠܡܢܝܬ ܢܨܪܬܐ. ܘܦܠܓ ܠܗܘܬ ܠܗܝ ܥܣܪܐ ܐܪ̈ܒܥܣܪܐ ܀

ܫܢܬܐ ܕܫ̈ܢܐ ܘܬ̈ܡܢܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܢܣܒ ܐܘܠܕ ܠܝܘܒܠ *ܘܠܬܘܒܠܩܝܢ ܘܠܠܡܟ ܘܢܘܗܪܐ. ܕܟܝܢܗ ܢܗܘ̈ܪܐ ܐܫܬܟܚܘ ܀ * 14 v°.

ܫܢܬܐ ܕܫ̈ܢܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܕܐܝܣܚܩ: ܒܫܢܬܐ ܕܬܫ̈ܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܕܢܣܒ ܀ ܒܗ ܒܫܢܬܐ ܐܬܝܠܕ ܝܘܣܦ ܀

ܫܢܬܐ ܕܫ̈ܢܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܀ ܝܘܣܦ ܒܪ ܥܣܪܝܢ ܥܣܪܐ ܫ̈ܢܝܢ ܐܙܠ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܀

ܫܢܬܐ ܕܫ̈ܢܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܕܐܝܣܚܩ. ܕܢܣܒ ܕܫ̈ܢܐ ܘܥܣܪ̈ܐ ܀

ܫܢܬܐ ܕܫ̈ܢܐܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܫ̈ܢܐ ܘܥܣܪ̈ܐ ܥܣܪܝܢ ܕܢܣܒ ܀

ܫܢܬܐ ܡܬܒܪܟܬܐ ܕܫܒܥܝܢ [2] ܕܒܢ̈ܝܢ. ܐܬܝܠܕ ܗܘܬ ܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܚܕܐ ܕܝܘܣܦ ܀

ܫܢܬܐ ܕܫ̈ܢܐܬܝܢ ܘܥܣܪ̈ܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܒܫܢܬܐ ܕܬ̈ܪܬܝܢ ܕܟܦܢܐ. ܟܠ ܢܣܒ ܠܡܨܪܝܢ ܥܡ ܒ̈ܢܘܗܝ. ܘܗܘܐ ܡܢ ܦܪܥܘܢ. ܘܟܕ ܐܫܬܐܠ ܐܒܘܗܝ ܕܟܡܐ ܫ̈ܢܐ ܘܬܠܬܝܢ ܥܣܪ ܐܝܬܘܗܝ ܀

ܫܢܬܐ ܕܫ̈ܢܐܬܝܢ ܘܬܠܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܢܣܒ ܕܝܢ ܫܢܐ ܟܠܗܝܢ ܥܣܪ ܫ̈ܢܘܗܝ. ܡܐܐ.. ܐܬܟܢܫ ܕܝܢ ܟܠ ܕܒܫܢܝܐ

[1] In marg. ܐܝܣܚܩ ܒܪ ... ܥܣܪ ܫ̈ܢܝܢ ܗܘܐ ܡܠܬܐ. — [2] Ms. *bis*.

ܕܠܐ ܦܓܥܐ ܒܡܕܡ. ܕܒܠ ܡܕܡ ܡܫܡܫ ܫܪܝܪܐܝܬ܀ ܩܒܠ ܗܘܐ ܫܒܒܘܗܝ ܒܐܦܐ ܡܢ ܡܪܢ ܒܡܘܬܐ ܥܡ ܫܠܝܚܐ ܟܠܗܘܢ ܢܒܝܘܗܝ. ܒܗܘܡܐ ܕܡܫܒܚܐ ܕܦܘܠܘܣ ܡܪܢ. ܕܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܪܟܢܐ ܘܡܫܒܚܐ. ܘܐܬܝܬܘܗܝ ܢܘܡ ܐܪܒܥܐ ܒܚܙܝܪܢ. ܕܐܬܝܬܗ̇ ܫܢܬ ܬܡܢܝܡܐܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܩܣܛܢܛܝܢܘܣ ܩܣܪ. ܒܗܘܦܛܝܐ ܕܪܘܦܘܣ ܕܬܠܬ. ܘܐܬܝܬܗ̇ ܫܢܬܐ ܗ̇ܝ. ܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ.

⌝ܫܘܪܝܐ ܕܪ̈ܝܫܐ ܕܩܢܘܢܐ:

ܕܡܢ ܐܒܪܗܡ ܘܥܕܡܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ̈ܝܐ:

ܒܕܒܪܐ ܠܫܢܬ ܚܡܫܝܢ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܠܥܠܡܐ ܘܒܢܝܐ:[1]

ܡܠܟܘܬܗ ܕܢܝܢܘܣ ܡ̈ܠܟܐ ܕܐܬܘܪ̈ܝܐ. ܕܐܡܠܟ ⌝ܫ̈ ܢܒ.܀[2] ܒܫܢܬ. ܡܒ.[3] ܕܢܝܢܘܣ ܒܢܐ ܠܢܝܢܘܣ ܡܕܝܢܬܐ ܒܐܪܥܐ ܕܐܬܘܪ. ܘܡܒܪ̈ܝܐ ܩܪܝܢ ܠܗ̇ ܢܝܢܘܐ܀ ܫܡܝܪܡܝܣ[4] ܐܢܬܬܗ ܕܢܝܢܘܣ ܐܡܠܟܬ ܥܠ ܐܬܘܪ̈ܝܐ. ܫ̈ ܡܒ.. ܕܒܠܝܢܗ̇ ܬܫܒܚܬܐ ܡܬܢܐܬܐ ܒܬܐܪ̈ܒܐ. ܐܒܕܬ ܕܝܢ ܠܐܘܡܢܐ ܘܬܒܢܬ ܬ̈ܠܠܐ ܒܟܠ ܦܘܢܝܐ. ܘܒܢܬ ܐܦ ܠܒܒܠ܀ ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܗܘܐ ܒܪ ܫ̈ܢܝܢ ܘܬ̈ܫܥ ܫܢܝܢ. ܠܚܠܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܫܡܝܐ ܘܠܡܘܠܕܢܐ *ܕܗܘ̇ܐ ܠܘܬܗ܀ *14 r°.

ܫܢܬܐ ܕܒܗ̇ܝ ܕܡܘܠܕܗ̇ ܐܒܪܗܡ ܐܬܝܠܕ ܗܘ ܕܪܘܒܬܗ ܡܠܟ. ܕܒܝܘܡ ܗܘ̇ܐ ܠܘܡܐ ܕܐܫܒܥܝܢܐ. ܕܗܘܘ ܒܪ ܗ̇ܘܘ ܡܬܢܬܒܝܢ ܡܠܟ̈ܐ. ܗܘ ܕܐܦ ܦܠܓܐ ܡܬܦ̈ܠܓܝܢ܀

ܒܫܢܬ ܬ̈ܫܥܐ ܠܚܝ̈ܘ ܐܒܪܗܡ ܐܬܝܠܕ ܐܝܣܚܩ. ܘܚܝܐ ܐܒܪܗܡ ܒܬܪܗ ܫ̈ܢܝܢ ܥ̈ܣܪܝܢ ܘܚ̈ܡܫ. ܘܐܝܣܚܩ ܒܪ ܫ̈ܢܝܢ ܫ̈ܬܝܢ ܐܘܠܕ ܠܥܣܘ ܘܠܝܥܩܘܒ܀ ܠܐܒܪܗܡ ܪܫܐ ܕܝܫ̈ܒܐ ܡܠܟܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܬܝܗܒܬ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܒܪܝܫܐ.

[1] Voces minio scriptae. — [2] Ms. .ܢܒ. sine puncto post numerum. — [3] Ms. ܡܒ . ܡ. cum punctis sequentibus. — [4] Ms. ܫܡܝܪܡ.

ܛܛܠܘܣ ܒܪ ܐܘܣܛܣܝܘܣ. ܘܢܦܩܘ ܙܗܘܪ̈ܝܐ ܒܠܒܗܘܢ
ܐ̈ܚܝܢܗ ܕܡܫܝܚܝܘܬܐ. (ܘܠܡܫܝܚܝܘܬܐ)[1] ܢܦܩܘ ܘܒܛܘܪܐ
ܐܘܡܢܘ. ܘܫܪܝܘܗ̇ ܡܢܝܚܘ. ܐܬܬܢܝܚܬ ܕܝܢ ܗ̇ܝ ܐܘܪܫܠܡ
ܒܫܢܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܘܣܛܣܝܘܣ ܒܬܫ̈ܥܝܢܐ ܒܐܝܠܘܠ. ܡܢ
ܡܕܡ ܒܬܪ ܗܢܐ ܫܢ̈ܝܐ ܕܫ̈ܢܝܢ[2] ܐܬܬܢܝܚܬ. ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܫ̈ܢܝܢ
13 r°. ܒܪܟܬ. ܐܘܣܛܐܘܣ ܒܬܪ ܩܠܝܠܐ ܫܢ̈ܝܐ *ܕܐܪ̈ܟܡܘܛܛܐ
ܫܪܟܗ̇ ܀ ܘܒܬܪܗ ܐܢܛܠܡܘܣ ܀ ܘܒܬܪܗ ܦܘܡܦܐܘܣ ܀
ܘܒܬܪܗ ܡܪܩܘܣ (ܘ)ܣܘܣܘܣ[3] ܐܢܫܘܗ̇ ܘܢܛܪܘܗ̇. ܡܕܡ
ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܒܡܘܕܝܢܢ ܩܠܝܠܐ ܕܟܠܟܠ. ܫܒܩܗ̇ ܘܦܓܥܗ̇
ܘܢܟܗ̇. ܡܢ ܒܬܪ ܒܢܝܢܐ ܫ̈ܢܝܐ ܐܠܦ ܘܐܪ̈ܒܥܡܐܐ
ܘܬܠ̈ܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢܝܢ ܀ ܒܗܿ ܕܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܒܒܝܢܝܐ.
ܕܐܬܦܪܝ ܗܘܬ ܒܠܫܢܐ ܕܐܒܗ̈ܘܗܝ ܩܠܝܠܐ ܕܝܘܕܝܘܬܐ.
ܐܝܬܘܗܝ ܒܪ ܗܢܐ ܡܕܝܢܐ. ܬܠܬ ܗܢܐ ܡܦܪ ܠܐܠܗܐ.
ܘܡܟܢܗ̇ ܕܡܫܝܚܝܘܬܐ ܐܘܪܒ. ܘܐܘܪܫܠܡ ܒܢܝܗ̇. ܐܝܕܐ
ܕܡܢ ܡܕܡ ܩܕܡܝܐ ܗܘܬ ܫܠܡ. ܠܟܠܗ̇ ܕܝܢ ܕܒܝ̈ܢܝܐ
ܡܢ ܒܗܿ ܐܦܡ ܩܠܝܠܐ ܕܝܘܕ̈ܝܐ ܕܘܝܕ. ܘܐܝܟܢܐ
ܒܝܘܡܗ ܒܟܠܐ ܕܠܘܗ ܀ ܘܡܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ
ܘ[ܬ̈]ܠܬܝܢ ܘܫ̈ܒܥ: ܘܬ̈ܪܝܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܒܒܠܝܐ ܐܢܫܘܗ̇ ܀
ܡܢ ܕܘܝܕ ܩܠܝܠܐ ܡܕܡܝܐ ܕܝܘܕ̈ܝܐ ܕܐܡܠܟܝ ܒܗܿ
ܒܕܡܟܐ ܠܚܘܪܒܢܗ̇ ܕܡܢ ܛܛܘܣ. ܗ̈ܘܝ ܫ̈ܢܝܐ ܐܠܦ
ܘܡܐܐ ܘܫ̈ܒܥܝܢ ܘܬܡܢܐ ܀ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܝܢ ܗܘ ܕܒܢܝܢܐ
ܡܕܝܢܬܐ: ܘܒܕܡܟܐ ܠܚܘܪܒܢܗ̇ ܕܡܢ ܛܛܘܣ. ܗ̈ܘܝ ܫ̈ܢܝܐ
ܬܪ̈ܝܢ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܡ̈ܐܐ ܘܫ̈ܒܥܝܢ ܀ ܐܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܡܕܝܢܬܗ̇ ܘܠܐ ܒܝܬܗ̇ ܡܕܝܢܬܐ: ܘܠܐ ܫܘܒܚܗ̇
ܕܒܠܒܗ̇ ܒܪܢܬܐ. ܘܠܐ ܬܫܒܘܚܬܗ̇ ܙܒܢܐ. ܣܦܩܐ
ܠܗ̇ ܠܚܘܪܒܢܐ ܕܡܛܠܬܗ̇ ܀

13 v°. ܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܒܬܪ ܘܬܫܥ ܒܡܫܝܚܐ *ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܩܣܕܘܢܝܐ. ܗܘܐ ܕܝܢܚ ܕܦܪܘܩܢ ܒܥܠܡܐ. ܘܐܬܓܠܝ
ܘܬܠܬ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܘܐ ܒܗ ܒܥܠܡܐ ܐܝܟ ܣܗܕܘܬܐ
ܕܐܫܟܚܢ ⌐ܒܟܬܒܐ ܫܪܝܪܐ[4] ܕܒܢܬ ܐܪ̈ܒܐ ܕܐܘܪܗܝ.

[1] Deest in ms. — [2] Ms. ܫ̈ܢܝܢ. — [3] Ms. ″ܣ. — [4] Ms. ܒܟܬ̈ܒܐ ܫܪܝܪ̈ܐ.

ܘܒܬܪ ܒܟܠܝܐ ܕܬܠܬ ܫ̈ܢܝܢ.)[1] ܩܒܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܡ̈ܕܝܐ ܘܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܪܫܡܘܢ ܐܚܫܪܬܒܘܢ ܒܗܢ ܕܒܬܪܗ
ܡ̈ܠܟܐ. ܝܓ. ܘܐܟܚܕܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܪܠ. ܫ̈ܢܝܢ[2] :·:
ܘܒܬܪ ܡ̈ܕܝܐ ܘܦܪ̈ܣܝܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܩܒܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܡ̈ܩܕܘܢܝܐ ܘܪܫܡܘܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܗܢ ܕܒܬܪܗ ܡ̈ܠܟܐ
ܥܣ̈ܪܐ. ܘܐܟܚܕܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܩܡܒ. ܫ̈ܢܝܢ :·:
ܘܒܬܪ ܝ̈ܘܢܝܐ ܩܒܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܪܫܡܘܢ
ܐܘܓܘܣܛܘܣ ܒܗܢ ܕܒܬܪܗ ܡ̈ܠܟܐ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ.
ܒܕܘܟܐ ܠܫܢܬ ܬܫܥܣܪܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܘܐܟܚܕܐ
ܡܠܟܘܬܐ. ܫܠܗ. (ܫ̈ܢܝܢ)[3] ܘܝܪ̈ܚܐ. ܕ. :·:
ܗܟܐ ܕܝܢ ܕܫܒ̈ܘܥܐ ܡܢ ܫܢܬ ܬܪ̈ܬܝܢܐ ܕܕܪܝܘܫ. ܘܐܦ
ܣܗܕܘܬܗ ܕܦܘܠܘܣ ܘܦܛܪܘܣ. ܒܕܘܟܐ ܠܫܢܬ ܬܠܬܝܢ
ܘܬܪ̈ܬܝܢ *ܫ̈ܢܝܢ ܕܐܣܦܣܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܕܪܘܡܐ. ܒܬܫ̈ܥ ܫ̈ܢܝܐ * 12 v°.
ܡܐܬܝܢ ܘܫܒ̈ܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ :·:
ܡܢ ܐܕܡ ܕܝܢ ܒܕܘܟܐ ܠܫܢܬ ܬܪ̈ܬܝܢܐ ܕܢܐܪܘܢ. ܒܬܫ̈ܥ
ܫ̈ܢܝܐ ܚܡ̈ܫܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܚܡܫܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܘܫܬ ܫ̈ܢܝܢ :·:
ܒܠܗܝܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܗܘܝ ܚܡ̈ܫܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܬܫܥܡܐܐ
ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܫ̈ܢܝܢ.[4] ܒܕܘܟܐ ܠܫܢܬܐ ܡܕܒܚܬܐ ܕܩܛܠܘܗ
ܦܪ̈ܘܫܐ ܥܠ ܝܫܘܥ: ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ ܡܫܒܚ ܡܪܢ
ܢܣܩ ܠܫܡܝܐ ܙܟܝܐ ܘܥܕܬܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܠܗ
ܕܐܝܠܝܢ. ܒܪ ܗܘܬ ܒܫܢܝܐ ܘܫ̈ܢܬܐ ܬܠܬܝܢ. ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܕܝܢ ܕܫܢܬܐ ܚܕ ܡܢ ܒܠܒܕ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ
ܕܪܘܡܐ. ܘܐܘܪܬ ܠܒܢ̈ܘܗܝ ܡܠܟܘܬܐ. ܐܬܟܠܝ ܕܝܢ ܗܘ
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܐ ܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬ :·:
ܚܘܫܒܢܐ ܕܫ̈ܢܝܢ ܕܡܢ ܐܕܡ ܒܕܘܟܐ ܠܡܘܠܕܗ ܕܡܚܝܢܢ
ܡܫܝܚܐ. ܚܡ̈ܫܐ ܐ̈ܠܦܝܢ. ܬ. ܝ. ܘܡܢ ܡܪܢ ܒܕܘܟܐ
ܠܫ̈ܢܝ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܫ″. ܫܢܬܐ.[5] (. . . . .)[6]
ܫܢܬܐ.[7] ܘܗܘܐ ܚܘܪܒܐ ܐܚܪܢܐ[8] ܕܐܘܪܫܠܡ: ܕܒܝܕ

[1] Desunt in ms. — [2] Puncta plur. desunt, et supra vocem stat linea. — [3] Deest in ms. — [4] Ms. (e super. num. repetitum) ܘܡܩܕܫܬܐ ܘܩܕ̈ܡܝܢ ܘܥܠܡ. — [5] Ms. ܫܢܐ. — [6] Videntur nonnulla excidisse. — [7] Quae sequuntur usque ad ″ܕܫܢ (p. 97, l. 26) post vocem ″ܫܢ (p. 104, l. 11), ut videtur, ponenda erant. — [8] Ms. ܐܚܪܢܐ.

ܐܝܟ ܕܚܙܝܐ ܕܐܡܝܪ ܕܡܢ ܐܪܥܐ ܒܪܝܬܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܫܘܒܚܐ ܩܠܝܡ ܘܡܠܐܟܐ ܘܬܡܠܐܟܝܢ ܫܢܝܢ. ܘܕܐܬܠܬ ܕܡܢ ܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܕܝܠܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܐܫܬܠܡ ܠܥܒܕܐ. ܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܕܝܠܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ.

⌐ܘܫܠܡ ܡ̈ܠܟܘܬܐ ܒܥܡܡ̈ܬܐ ܕܗܢܘ ܟܐܪܒܥܐ ܠܗܘܢ:[1]

ܩܕܡܝܬܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܕܐܬܘܪ̈ܝܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܡܠܟܘ ܥܕܡܐ. ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܘܪܫܡܐ ܕܒܬܪܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܗܘ ܡܠܟܘ ܒܡܠܟܘܬܐ ܫܢܝܢ. ܘܫܪܒܐ ܕܒܬܪܗ ܕ̈ܡܠܟܐ ܘܒܢܒܪܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܠܟܘܬܐ ܢܝܢܘܐ. ܘܕܒܪܘ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܫܢܝܢ:

ܘܒܬܪ ܒ̈ܒܠܝܐ ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬܐ ܒܒܒܠ ܘܪܫܡܗܘܢ ܐܝܟܢ ܒܠܝܢ. ܒܗܘ ܕܒܬܪܗ ܕ̈ܡܠܟܐ ܥܠܬܐ. ܘܐܒܪܘ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܐܐ ܘܥ̈ܣܪܝܢ ܘܥܢܝܢ ܫܢܝܢ:

ܒܬܪ ܒܒܠܝܐ ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡ̈ܕܝܐ. ܘܪܫܡܗܘܢ ܫܡܥܘ ܒܗܘ ܕܒܬܪܗ ܕ̈ܡܠܟܐ ܢܨܝܒܡܣ. ܘܕܒܪܘ ܕܡܠܟܘܬܐ *ܢܨܝܒܝܢܐܐ ܘܚܡ̈ܫܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܫܢܝܢ:

ܘܒܬܪ ܡ̈ܕܝܐ ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬܐ ܒܢܝ ܦܪܣ ܘܪܫܡܗܘܢ ܗܘܕܪܐܒܪ ܒܗ ܕܒܬܪܗ ܕ̈ܡܠܟܐ ܬܠܬܡܐܐ. ܘܕܒܪܘ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܡ̈ܢܐ ܫܢܝܢ:

ܘܒܬܪ ܦܪܣܝܐ ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬܐ ܡ̈ܩܕܘܢܝܐ ܕܐܬܪ̈ܝܢ ܘܝܘ̈ܢܝܐ. ܘܪܫܡܗܘܢ ܦܠܝܦܘܣ ܒܗܘ ܕܒܬܪܗ ܕ̈ܡܠܟܐ ܒܚܡ̈ܫܝܢ ܘܐܪܒܥܐ. ܘܕܒܪܘ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܪܒܥܡ̈ܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܕܐ ܫܢܝܬܐ:

ܘܒܬܪ ܡ̈ܩܕܘܢܝܐ ܕܐܬܪ̈ܝܢ ܘܝܘ̈ܢܝܐ. ܡܠܟܘ ܒܢ̈ܝ ܐܬܘܪ ܘܫܘܫܢܐ. ܘܪܫܡܗܘܢ ܐܣܦܛܠܝܪ ܒܗܘ ܕܒܬܪܗ ܕ̈ܡܠܟܐ .ܝܙ.. ܘܕܒܪܘ ܕܡܠܟܘܬܐ .ܬ ܣ ܒ: ܫܢܝܢ:

ܘܒܬܪ ܐܬܘܪܝܐ ܘܫܘܫܢܝܐ ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬܐ ܒܒ̈ܒܠܝܐ ܕܬܠܬ ܕ̈ܝܢ (ܘܪܫܡܗܘܢ ... ܒܗܘ ܕܒܬܪܗ ܕ̈ܡܠܟܐ.... ܘܕܒܪܘ ܕܡܠܟܘܬܐ .. ܫܢܝܢ:

*12 r°.

[1] Voces minio scriptae.

ܕܦܝܠܣܘܦܐ. ܘܟܠܢܐ ܕܝܢ ܕܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܦܪܝܫܐܝܬ ܡܘܕܥ ܗ̇ܘ ܗܢܐ ܩܢܘܢ. ܡܫܬܒܚ ܕܝܢ ܡܘܫܐ ܕܦܪܝܩ ܠܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܢ̈ܘܗܝ *ܡܘܣܝܩܘܣ ܗ̇ܘܐ. * 11 r°. ܡܢ ܡܦܩܬܐ ܕܐܣܛܪܘܠ ܘܡܫܚܬ ܬܚ̈ܘܡܝܐ ܕܡܘܫܐ: ܒܕܡܘܬܐ ܠܥܠܬܐ ܡܕܡܘܬܐ ܕܝ̈ܢܘܗܝ، ܕܐܒܪܗܡ. ܒܬܪ̈ܝܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܬܡܢ.[1] ܡܢ ܫܢܬ. ܡܢܐ. ܕܡܘܣܝܩܘܣ ܒܕܡܘܬܐ ܠܝܘܣ[2] ܘܠܫܒܪܗܡ: ܕܗ̇ܘܝܘ ܐܢܒܠܘ ܩ̈ܕܡܝܐ ܕܡܪܝܐ ܒܐܬܘܪ. ܒܬܪ ܗ̇ܘ ܗܢܐ ܡܢܝܢܐ ܕܫ̈ܢܝܐ. ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܠܒܪ ܕܗ̇ܘ ܗܢܐ ܢܝܘܣ ܒܪ ܟܠܘܦ. ܐܝܟ ܠܒܠܗ ܐܟܣܐ ܠܒܪ ܡܢ ܗܩܪܘܢܐ. ܘܗܢܐ ܡܫܬܒܚ ܐܒܪܗܡ ܕܒ̈ܪܝܫܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܗ̇ܘܝ. ܐܝܟ ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܕܒܒ̈ܠܝܐ܀ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܒܕܡܘܬܐ ܠܛܘܦܣܐ ܕܒܪ. ܒܬܪ̈ܝܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܐ̈ܦܐ. ܐܝܟ ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܕܒܒ̈ܠܝܐ. ܘܡܢ ܛܘܦܣܐ ܕܝܢ ܘܒܕܡܘܬܐ ܠܐܒܪܗܡ ܒܪܝܫܐ ܡܕܡܘܬܐ. ܒ̇ܪܒܒ.܀ ܒܬܪ̈ܝܢ ܗܟܝܠ ܟܠܗܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܡܢ ܢܘܚ ܘܡܒܘܠܐ. ܒܕܡܘܬܐ ܠܥܠܬ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܟܠܒܬܗ ܕܦܠܒܪܘܣ. ܒܒܒ.. ܐܝܟ ܡܢܝܢܐ ܕܫ̈ܢܝܐ ܕܡܢ ܐܒܪܗܡ ܘܒܕܡܘܬܐ ܦܠܒܪܘܣ܀

ܘܡܢ ܫܢܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܦܠܒܪܘܣ ܘܒܕܡܘܬܐ ܠܥܠܬ ܒܫ̈ܢܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ ܕܡܣܦܠܝܘܣ ܘܒܢܝܐ. ܗ̈ܘܝ ܫ̈ܢܝܐ ܫ.. ܐܝܟ ܕܢܒܘܫ ܟܠܗ ܡܢܝܢܐ ܕܗܢܐ ܩܢܘܢ ܫ″ ܒ̇ܫܒܥ.[3]܀ ܗܟܝܠ ܕܝܢ ܕܟܠܗܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܡܘܣܝܩܘܣ. ܘܡܢ ܐܒܪܗܡ ܒܕܡܘܬܐ ܠܥܠܬ ܒܫ̈ܢܝ ܕܡܣܦܠܝܘܣ ܗ̈ܘܝ ܫ̈ܢܝ ܬܪ̈ܝܢ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܬܠܬܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ܀ ܘܡܢ ܐܒܪܗܡ ܒܕܡܘܬܐ ܠܛܘܦܣܐ ܫ̈ܢܝܐ ܬܪ̈ܝܢ ܐ̈ܠܦܝܢ .ܪ. ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ *ܘܬܪ̈ܬܝܢ܀ ܟܠܗܝܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܗ̈ܘܝ. ܫ̈ܒܥܐ * 11 v°. ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܫ̈ܒܥܡܐܐ ܘܚܡ̈ܫܝܢ .ܘ. ܫ̈ܢܝܢ܀ ܒܒܪܝܐ ܕܝܢ ܕܥ̈ܠܡܐ ܕܐܠܗܘܬܗ، ܫܢܬ ܫ̈ܒܥܝܢ ܥ̈ܠܡܐ ܬܠܬ̈ܝܢ ܘܫܬ. ܕܒܬܪ̈ܝܢ ܒܗܘܢ ܫ̈ܢܝܐ ܐ̈ܠܦ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܬܠܬܡܐܐ܀ ܗܟܝܠ ܕܝܢ ܕܟܠܗܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܡܢ ܐܕܡ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܕܒܪ̈. ܗ̈ܘܝ ܫ̈ܒܥܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܘܫ̈ܒܥܡܐܐ ܘܚܡ̈ܫܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ.

[1] Ms. ܢܐ. — [2] Ms. ″ܝܚܒ: — [3] Ms. ܒܫܒܥ.

ܒܢܐ ܗ̇ܘ ܗܢܐ ܕܒܢܝܢܐ. ܘܗܒܢܐ ܕܒܘܫܐ ܕܠܐ ܠܐ ܦܘܠܚܢܐ ܗ̇ܘܝܐ[1] ܒܝ̈ܘܡܝ ܡܩܪܘܦܣ. ܗ̇ܘ ܕܐܬܒܠܝ ܡܕܒܪܢܐ ܒܐܬܪܘܣ. ܘܐܬܒܝܘ ܘܠܐ ܒܐܣܩܘܦܘܠܣ ܒܝ̈ܘܡܬܗ. ܘܐܬܦܢܝ ܗ̇ܘ ܗܢܐ ܫܒܚܐ ܕܐܬܪܘܣ ܠܡܕܝܢܬܐ ܀ ܟܠܗ ܕܝܢ ܟܠ ܗܢܐ ܡܩܪܘܦܣ ܐܚܪܢ. ܗ̇ܘ ܗܢܐ ܐܫܒܚ ܫܒܚܐ ܕܕܝܘܣ. ܘܗ̇ܘ ܚܒܝܒ ܝܠܕܐ ܕܐܬܪܐ. ܘܗ̇ܘ ܡܕܒܪܢܐ ܐܬܩܢ ܫܠܡܬܐ܀ ܗ̇ܢܝ ܕܠܐ ܒܕܒܝܠ ܫܒܝܚ ܗ̄ܘ ܒܝܬ ܢܘ̈ܢܐ. ܘܐܦ ܫܪܒܐ ܕܝܢ ܕܢ̈ܒܘܬܐ ܠܬ̈ܫܡܫܬܐ ܕܬ̈ܫܡܫܬܢ ܒܝܬܗܘܢ ܡܢ ܒܬܪ ܒܝܘܡܗ ܕܗܢܐ ܬ̈ܫܡܫܬܢ ܕܐܬܝܬܗܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܩ̈ܛܠܝܢ ܡܢ ܘܒܝܘܡܗ ܕܗܢܐ ܗܕܝܢܐ ܐܦ ܡܢ *ܕܡܘܫܐ ܀ ܒܬܪ ܟܢܫ *10 v°. ܡܩܪܘܦܣ: ܗܘ̇ܝܐ ܛܘܦܢܐ ܕܒܝ̈ܘܡܝ ܕܘܩܠܝܢܘܣ. ܘܒܡܕܝܢܐ ܕܒܝ̈ܘܡܝ ܦܐܬܘܢ. ܘܠܡܕܝܢܬܗ ܕܐܪܒܝܠܝܢܘܣ ܘܒܢܝܢܐ ܕܕܪܕܝܢܐ ܡܢ ܕܪܕܝܘܣ ܗ̇ܘ ܕܐܫܒܚ ܗܘܡܝܪܘܣ ܡܕܒܪܢܐ. ܘܣܛܘܦܝܢܐ ܕܩܘܪܐ ܒܬܪ ܙܘܣ. ܘܐܪ̈ܙܐ ܕܕܒܛܪ. ܘܡܕܒܚܘܬܐ ܕܓܠܝܬܐ܁ ܕܗܘܬ ܒܐܠܘܣܝܢܐ. ܘܦܠܝܣܬܗ ܕܛܪܝܦܬܠܡܘܣ. ܘܣܛܘܦܝܢ̈ܗ ܕܐܪܘܦܐ ܡܢ ܙܘܣ. ܘܡ̈ܠܟܐ ܛܪܐܘܣ ܗ̇ܘ ܕܗܘ̣ܐ ܒܝܘܡ ܠܗܡܕܘܣ. ܗ̇ܘ ܕܐܬܒܝܛܠ ܡܢ ܐܠ̈ܗܐ܁ ܕܒܝ̈ܘܡܬܗܘܢ ܗܘ̤ܐ ܛܢܛܠܘܣ ܘܦܠܘܦܣ ܘܦܠܘܗ ܕܐܦܠܘܢ. ܒܫܘܦܘܬܐ ܕܗܘܬ ܒܝܢ ܠܝܛܘ. ܒܬܠܬܐ ܩܕܡܘܣ ܒܢܐ ܬܒܘܣ. ܘܠܒܢܘܗ ܕܕܝܢܘܣܘܣ[2]. ܘܗܪܒܐ ܕܡܫܬܒܚ ܕܝܘܢܘܣܘܣ ܕܛܠܠܐ ܡܢ ܡܩܪܘܦܣ ܒܫܢ̈ܝܢ ܫ̈ܒܥ ܀ ܬܘܒ ܕܝܢ ܕܩܛܠܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܓܠܬܒ܆ ܠܝܢܘܣ ܘܙܝܬܘܣ ܘܐܦܝܘܢ ܘܡܘܣܐܘܣ[3] ܘܐܘܪܦܘܣ ܐܦ ܒܝܢܘܣ ܘܦܪܘܡܘܣ ܘܐܣܩܠܝܦܝܘܣ ܘܕܝܘܡܝܕܐ ܘܡܪܩܠܝܘܣ. ܐܬܬܘܠܝܪܘ ܠܐܠܟܣܛܘܣ. ܐܦܠܘܢ ܘܡܪܩܠܝܘܣ. ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܕܣܘܪܟܗ ܕܐܝܠܘܢ. ܦܪܝ ܛܠܝܐ ܒܝܘܡ ܗܘܡܝܪܘܣ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܢܐ ܗܘܐ ܬܠܘܣ ܘܦܠܘܢ ܘܫܪܒܐ ܕܫܥ̈ܒܕܐ ܢ̈ܒܝܒܝܢ. ܗܪܒܐ ܫ̈[ܒܕܐ] ܢ̈ܒܝܒܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ[4]: ܘܗܘܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ. ܐܫܬܡܗ ܡܕܒܪܢܐ ܕܦܠܩܘܦܘܣ. ܦܘܠܛܪܘܣ. ܘܡܢ ܒܬܪܗ ܡܩܪܘܦܛܝܢܘܣ. ܗ̇ܘ ܕܒܝܘܡܗ ܫܪܝܘ ܢ̈ܘܠܦܢܐ

[1] Ms. ܗܘܝ. — [2] Ms. ܣܘܣ". — [3] Ms. ܣܘܣܐܘܣ. — [4] Minio script.

ܘܬܫ̈ܥܝܬܗܘܢ. ܘܦܪܘܩ ܐܦ ܠܡܫܡܫܢ̈ܘܬܗ، ܕܘܘܡ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܟ̈ܬܝܒܢ ܒܚܝܬ ܢܘ̈ܚܐ. ܟܠܗ ܓܝܪ ܡܫܬܡܫܢܘܬܐ ܕܟܠ ܗܠܝܢ. ܐܬܟ̈ܢܫ ܟܠܗ ܢܘ̈ܚܐ. ܓܠܝܐ ܗܝ[1] ܡܢ ܡܩܪܘܦܐ. ܟܠ ܡܢܝܢܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܫܬܡܠܝܢ: ܒܗܕܐ ܒܫܢܬܐ ܕܘ̈ܟܝܐ. ܒܝܘ̈ܡܬܐ ܡܩܪܘܦܘ ܕܦܘܠܘܣ[2] ܗܟ̣ܐ. ܗ̇ܘ ܕܐܡܠܟ ܡܕܡܝܢܐ ܒܐܓܢܘܣܐ. ܘܦܪܘܩ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܐܠܗܘܢ ܫ″. ܫܡ. ܀

ܘܡܬܚܫܢܐ ܕܝܢ ܡܠܬܗ ܕܫܪܪܬܐ ܗܘܝܐ. ܒܗ ܫܠܡܝܢ ܘܟ̈ܝܢܐ ܕܐܦܝܦܢܘܣ ܦܠܓܐ ܕܗܘܡܝܢܐ. ܘܕܡܥܡܕܢܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ. ܘܫܘܪܝܐ ܕܟܪܘܙܘܬܗ ܕܗܘܬ ܒܫܢܬ ܚܡܫܬܥܣܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܛܒܪܝܘܣ. ܐܢ ܐܝܟ ܗܘܝܠ ܙܒܢܐ ܠܡܫܒܥܘ ܐܝܟ ܠܢ̈ܟܝܐ: ܡܢ ܝܘܡܢܐ ܒܕܡܟܐ ܠܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܕܪܝܘܫ: ܗܘ ܕܒܝܘ̈ܡܬܗ ܐܬܒܢܝ ܗܝܟܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܡܢ ܒܬܪ ܚܘܪܒܐ ܕܒ̈ܒܠ. ܡܫܒܚ ܕܝܢ ܦܝܢܪܘܣ ܒܕܡܟܐ ܠܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܕܕܪܝܘܫ: ܫܠܡ̈ܝܢ ܫܢ̈ܝܐ. ܒܫܝ. ܀

ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܕܕܪܝܘܫ ܫܠܡ̈ܝܢ ܫܒ̈ܥܝܢ ܫܢ̈ܝܢ *ܠܚܘܪܒܗ ܕܗܝܟܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܐܝܟ ܕܐܡܝܪܬ * 10 r°. ܒܡܬܢܒܝܘܬܐ ܕܕܢ̈ܝܐܝܠ. ܘܬܘܒ ܐܢ ܐܝܟ ܢܦܩܢ ܢܒܝܐ ˺ܘܒܬܪ. ܡܫܒܚ[3] ܕܡܢ ܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܕܕܪܝܘܫ ܒܕܡܟܐ ܠܐܠܘܡܦܝܣ ܡܕܡܝܬܐ. ܒܫܢ̈ܝ ܫܒ̈ܥܝܐ. ܪܘ.܀ ܕܗ̈ܘܝܢ ܐܠ̈ܘܡܦܝܣ. ܡܕ. ܀

ܐܦ ܒܫܢܝܐ ܬܘܒ ܕܒܒ̈ܝܐ ܐܢ ܬܒܝܟ. ܡܢ ܫܢܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܚܘܪܒܗ ܕܗܝܟܠܐ: ܒܕܡܟܐ ܠܫܢܬ ܚܡ̈ܫܝܢ ܕܒܘܝܐ ܦܠܓܐ: ܗܘ ܕܒܝ̈ܘܡܬܗ ܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ ܘܗܘܫܒ ܘܫܪܝܐ ܕܢ̈ܟܝܐ. ܒܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܒܫܢܝܐ ܕܫ̈ܢܝܐ. ܐܝܟ ܕܬܗܘܐ ܐܠܘܡܦܝܣ ܡܕܡܝܬܐ ܒܒܢܝܐ ܕܐܫܒܘܥܐ ܘܕܫܢ̈ܘܗܝ. ܡܢ ܫܢܬ ܐܬܪܝܢ ܘܫܬ̈ܫ ܓܝܪ ܕܡܩܪܘܦܘ ܒܕܡܟܐ ܠܚܘܪܒܗ ܕܐܝܠܝܐ. ܗ̈ܘܝܢ ܫܢ̈ܝܐ. ܫܟ. ܀ ܘܡܢ ܫܢܬ. ܦ. ܕܡܢܝܢܐ: ܘܦܘܠܘܬܐ ܕܐܣܪܐܝܠ: ܒܕܡܟܐ ܠܠܒܢܘ ܘܫܒܥܘ ܕܗܘܘ ܒܝܘܡܝ ܚܘܪܒܗ ܕܐܝܠܝܐ.

[1] Ms. ܗܘ. — [2] Ms. ܘܦܘܠܘܣ. — [3] Ms ″ܐܚܠ ܘܣܡ.

*9 r°. ܘܒܬܪ ܒܡܘܬܗ ܕܩܘܪܘܣ. ܐܬܓܠܝ ܐܪܒܠܐܘܣ ܒܪܗ *ܫ″
ܛ. :·:
ܘܒܬܪܗ ܐܬܦܠܓܬ ܡܠܟܘܬܐ ܠܬܠܬܪܒܘܬܐ ܒܝܘܡܝ
ܛܒܪܝܘܣ ܩܣܪ :·:
ܡܢ ܩܕܡ ܕܝܢ ܓܐܝܘܣ ܝܘܠܝܘܣ[1] ܘܐܓܘܣܛܘܣ:
ܘܩܕܡ ܕܝܠܗ ܕܬܪܝܢ. ܦܘܡܦܝܘܣ ܪܗܘܡܝܐ ܟܒܫ
ܗܘܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܥܒܕ ܐܢܘܢ ܡܦ̈ܩܝ ܡܕܐܬܐ.
ܘܪܒܘܬ ܟܗܢܘܬܐ ܐܫܠܡ ܠܗܘܪܩܢܘܣ ܘܠܐܢܛܝܦܛܪܘܣ
ܦܠܫܬܝܐ. ܘܒܫܢܬ .ܢ. ܠܐܓܘܣܛܘܣ. ܐܚܕ ܡܠܟܘܬܐ
ܗܪܘܕܣ. ܡܢ ܬܚܘܬ ܐܝܕܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܠܗܘܪܩܢܘܣ ܪܒ
ܟܗ̈ܢܐ ܗ̣ܘ ܩܛܠܗ. ܘܟܗܢ̈ܘܬܗ ܠܐ ܡܟܘ ܪ̈ܒܝ ܟܗ̈ܢܐ
ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ܇ ܐܠܐ ܠܦܘܡ ܕܠܐ ܝܗܒܐ ܗܘܬ܂ ܠܗ
ܠܡܢ ܕܗܘܐ ܪܒ ܟܗ̈ܢܐ. ܘܟܗܢ̈ܘܬܗ ܐܬܠܝܕ ܒܬܪ̈ܝܢ.
ܒܝܬ ܠܚܡ :·:
ܗܫܐ ܕܝܢ ܒܫܢܬ ܠܟܠܗܘܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܘܦܩܕܬ[2] ܒܝܘܡܝܗܘܢ
ܚܕ ܠܘܩܒܠ ܚܕ ܘܐܬܬܟܬܒ ܗܢܐ ܩܘܢ. ܘܐܫܟܚܬ ܒܝܬ
ܒܒܪ̈ܝܐ ܡܬܒܠܒܠܘܬܐ ܒܫܘ̈ܠܦܬܐ ܕܗ̈ܘܝܐ. ܘܠܐ ܟܝܢܬ
ܠܘ ܐܝܕܐ ܕܡܬܝܪܐ ܘܡܫܟܚܬ ܐܝܕܐ ܕܢܗܝܪܐ. ܐܦ ܒܗ
ܗܕܐ ܟܕܒܝܬ. ܐܫܟܚܬ ܕܟܝܬܝ ܐܝܟܘܣ ܗ̇ܘ ܕܐܬܓܠܝ
ܡܕܢܚܐ ܠܐܪܓܘܣ ܗܘܐ ܢܣܝܒ ܪܫܐ ܕܒܒܪ̈ܝܐ ܕܟܝܢ
ܬܪ̈ܝܢ ܫܟ̈ܠܐ ܕܐܣܛܪܘܠܘܓ. ܘܒܝܘܡܝ ܫܟܝܪܟ ܗܘܐ
ܐܒܪܗܡ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܟܘܫܐ ܕܟ̈ܠܕܝܐ. ܕܐܬܚܪܡ
ܠܐܠܗܐ. ܘܐܬܗܘܝܬܡ ܕܝܗܘܐ ܢܒܝܐ. ܘܐܝܟ ܕܒܫܪܪܐ
*9 v°. ܠܡܐܡܪ. ܡܬܝܚܐ ܕܗܘܐ *ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܛܠܝܐ ܘܡܫܬܫ ܡܢ
ܒܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܦܬܟܪܝܢ ܕܦܫܝܫܝܢ ܒܢ̈ܝܢܐ. ܐܟܚܕ
ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܒܠ ܗܘܟܢܐ ܘܒܠ ܗܘܣܝܒܘܣ. ܘܠܝܒܢܐ
ܕܐܝܠܝܢ. ܘܦܐܘ ܬܘܒ ܦܪܝܡ ܠܗܘܪܘܠܝܣ ܘܡܒܣܐܣ
ܘܠܝܣܘܣ ܘܚܪܝܢ ܘܐܪܘܣܘܣ ܘܕܝܦܘܪܐ. ܘܐܦܘܠܦܝܣܘܣ
ܘܕܝܦܣܘܣ[3] ܘܠܒܠܗܘܢ ܟ̈ܠܝ ܐܠܗ̈ܐ. ܘܠܗܪ̈ܟܝܣ
ܘܠܐܦܠܘܢ ܘܠܫܪܒܐ ܕܐ̈ܠܗܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܘܪ̈ܐܝܫܝܗܘܢ

[1] Ms. ܓܝܣ. — [2] Ms. ܦܨܚܬ. — [3] Ms. ܣܘܦܘ″.

ܢܥܡܢ ܀ ܢܘܚܡ ܒܪ ܢܘܕܐܐ ܀ ܐܝܪܘܣ ܒܪ ܢܘܚܡ ܀ ܒܡܘܬܗ ܒܝܕ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܐܬܬܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܫܟܒ ܠܒܪܢܫܐ ܀ ܢܘܡܘܣ ܒܪ ܢܕܘ. ܘܐܠܝܥܙܪ. ܒܡܘܬܗ ܕܝܢ ܕܗܢܐ. ܐܬܬܪܓܡܘ ܒܬܠܬܐ ܒܗ ܡܥܡܕܝܢ ܥܒܪܢܐ ܕܒܒܪܢܐ ܀ ܚܘܢܝܐ ܒܪ ܡܥܡܕܢ. ܐܚܘܗܝ ܕܐܠܝܥܙܪ. ܡܥܡܕܢ ܗܘ ܕܗܘܐ ܒܡܘܬܗ[1] ܢܥܡܢ ܒܪ *ܥܡܕܢ ܕܒܬܘܠܬܐ ܒܪ ܡܘܪܐ ܀ ܚܘܢܝܐ ܗܘ ܕܒܡܘܬܗ *8 v°. ܐܢܛܝܓܘܣ[2] ܠܡܩܕܘܢܝܐ ܪܕܦ ܀ ܐܠܝܥܙܪ ܒܪ ܡܬܬܝܐ ܀ ܡܬܬܝܐ ܗܘ ܘܒܢܘܗܝ ܀ ܝܗܘܕܐ ܡܩܒܝܐ ܫ″. ܠ. ܀ ܝܘܢܬܢ ܫ″. ܝܚ. ܀ ܡܥܡܕܢ ܫܢܝܢ. ܝܐ. ܀ ܝܘܚܢܢ ܒܪܗ ܕܗܪܩܢܘܣ. ܠܘ. ܀ ܐܪܝܣܛܘܒܘܠܘܣ[3] ܡܢ ܒܬܪ. ܬܠܬ. ܫܢ̈ܝܢ ܗܘܐ ܬܠܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܒܝܬ ܚܫܡܘܢ ܒܡܢܝܢܬܐ ܥܒܝܕܐ ܗܘܬ ܀

ܐܢܛܝܓܢܘܣ. ܐܚܘܗܝ ܕܗܘ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܫ″. ܓ. ܀ ܫܠܝܢܐ. ܛ. ܐܢܬܬܗ ܕܗܘ ܐܠܟܣܢܕܪܐ ܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܐܫܬܒܩܬ ܡܠܟܘܬܐ ܘܟܗܢܘܬܐ ܠܗܘܪܩܢܘܣ[4] ܘܠܐܪܝܣܛܘܒܘܠܘܣ ܒܢܝܗ̇ ܫ″. ܠܕ. ܀ ܘܗܘܐ ܚܪܝܢܐ ܒܝܢܬܗܘܢ. ܘܐܬܬܐ ܠܥܘܕܪܢܗ ܕܗܪܩܢܘܣ[5] ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܐܕܘܡܝܐ. ܘܒܥܐ ܗܘܐ ܠܐܪܝܣܛܘܒܘܠܘܣ. ܘܟܕ ܡܝܬ ܐܪܝܣܛܘܒܘܠܘܣ ܩܡ ܒܪܗ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܐܩܝܡ ܥܡ ܗܪܩܢܘܣ ܘܥܡ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ. ܒܕܒܪܐ ܕܩܡ ܗܪܘܕܣ ܒܪ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܫ″. ܠܙ. ܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܐܒܘܗܝ ܘܒܢܘܗܝ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܐܩܛܠܗ ܒܕܘܒܬܗ. ܘܗܘ ܗܪܘܕܣ. ܐܘܠܕ ܐܪܒܥܐ ܒ̈ܢܝܢ. ܠܐܪܟܠܐܘܣ ܘܠܦܝܠܝܦܘܣ ܕܐܬܩܪܝ ܗܪܘܕܣ[6] ܀

ܗܪܘܕܣ. ܛܛܪܪܟܐ. ܟܓ. ܀

ܐܓܪܝܦܘܣ[7] ܙ. ܀

ܐܓܪܝܦܘܣ[7] ܛܛܪܪܟܐ[8]. ܟܘ. ܀ ܘܗܪܘܕܣ ܐܚܪܢܐ ܘܦܝܠܝܦܘܣ ܀

[1] Ms. habet punctum ⁘. — [2] Ms. ins. .ܟܡ. — [3] Ms. "ܦܓܘܠܘܣ". — [4] Ms. ܘܪܩܢܘܣ". — [5] Ms. ܗܪܩܢ". — [6] Hic apponendae erant voces ܗܪܘܕܣ — "ܗܪܘ (l. 28-p. 91, l. 4). — [7] Ms. ܐܓܪܝܦܘܣ. — [8] Ms. ܛܛܪ.

ܒܫܒܛ ܬܪܬܥܣܪܐ ܕܒܥܘܬܐ ܫܠܡܐ ܕܢܝܢܘܝܐ: ܘܒܫܒܛ ܚܡܫܝܢ ܘܐܪܒܥ ܕܝܠܗ ܕܩܘܪܒܢ ܫܠܡܐ ܐܬܝܗܒ ܐܫܥܝܐ:·

ܒܫܒܛ ܐܪܒܥ ܕܝܘܬܡ ܫܠܡܐ ܕܢܝܢܘܝܐ: ܘܒܫܒܛ ܚܡܫ ܕܦܠܛ ܐܬܝܗܒ ܡܫܗ ܘܠܘܩ ܘܐܫܥܝܐ ܘܝܘܐܝܠ ܘܡܝܟܐ:·

ܘܒܫܒܛ .ܝܚ. ܕܨܘܡܐ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡ̈ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ:·

ܒܫܒܛ ܥܣܪܝܢ ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܐܬܝܗܒ ܡܠܟܝ:·

ܒܫܒܛ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܨܘܡܐ ܫܠܡܐ ܕܝܘܚܢܢ ܒܒܝܠ. ܕܐܬܐܠ ܘܢܦܩܐ ܘܒܪܝܬܐ ܘܡܬܚܙܝܐܠ ܟܬܠܡܝܕܝܢ ܗܘܘ:·

ܒܫܒܛ ܥܣܪܝܢ ܕܨܘܡܐ ܫܡܥܘܢ ܥܠ ܒܝܬܥܢܝܐ:·

ܒܫܒܛ ܬܠܬ ܕܡܘܫܐ. ܐܬܝܗܒ ܐܘܪܝܐ ܒܪ ܡܠܟܝܐ. ܥܡ ܐܪܒܥܐ ܘܒܢܘܗܝ ܒܪ ܢܪܝܐ:·[1]

ܒܫܒܛ ܬܪܬܥܣܪܐ ܕܐܒܝܒ. ܒܒܒܠ ܐܬܝܗܒ ܕܢܝܐܝܠ ܘܫܡܘܐܝܠ:·

*8 r°. ܬܘܒ ܡܩܒܠܝܢܢ ܐܒܗ̈ܝܢ ܒܒܪܝܐ *ܕܐܬܡܪ ܗܘܐ ܢܦܩܝܢܢ ܕܬܠܬܝܢ. ܕܟܢܘܫܬܗ ܗܘܬ ܡܢܝܢܬܐ:·

ܒܫܒܛ ܬܠܬܝܢ ܘܐܪܒܥ ܕܐܒܝܒ. ܐܬܝܗܒܘ ܚܠܩ ܘܒܪܝܐ ܘܡܠܐܟܐ:·

ܒܫܒܛ ܫܬܥܣܪܐ ܕܕܪܘܫ ܒܪ ܘܫܬܩܠ. ܗܘ ܕܒܡܫܝܚܘܬܗ ܦܠܛܬ ܡܫܝܚܬܐ. ܐܫܬܠܡ ܒܢܒܝܐ ܕܗܝܒܠܐ ܒܐܘܪܫܠܡ. ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܕܚܠܝ ܘܕܒܪܝܐ:·

ܒܫܒܬܐ ܢܣܒܝܐ. ܐܘܪܗ ܐܬܬܠܬܐ ܒܬܠܬܝܐ ܗܘܬ:· ܕܒܟܐ ܠܗܘܪܟܐ ܢܒܝܐ:·

ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܘܠܒܠ ܕܒܟܐ ܠܡܫܝܚܝܐ ܦܦܪ̈ܝܐ ܕܡ̈ܫܒܚܐ:·

ܘܡܢܝܢ ܫܠܝܚܐ ܘܐܒܗ̈ܬܐ ܘܪ̈ܢܫܐ ܒܟܘܠܗܘܢ.

ܘܗܠܝܢ ܪ̈ܫܐ ܕܝܘ̈ܡܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܫܒܛ ܢܝܣܢܐ ܗܘܐ ܟܡܟܝ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܪ̈ܫܐ ܒܗܝܢ ܒܩܘܫܬܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܗܠܝܢ.[2] ܡܕܒܚܐ ܢܣܒ ܒܪ ܢܘܚܡ ܒܗܢܐ ܥܡ ܘܪܒܒܠ:· ܢܣܡܘܢ ܒܪ ܢܣܒ:· ܐܠܝܫܒ ܒܪ ܢܣܡܘܢ:· ܢܘܪܐܐ ܒܪ

[1] Notitia ante duas superiores reponenda, ut videtur. — [2] Voces minio scriptae.

ܒܡܗܕܢܐ ܕܢܒ̈ܝܐ ܕܒܢ̈ܘܗܝ ܐܝܠܝܢ ܕ̈ܡܠܟܐ ܕܟܬܝܒܝܢ ܗܘܘ
ܗ̇ܢܘܢ ܢܒ̈ܝܐ.[1]
ܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܕܫܒܥܝܢ ܗ̇ܘܬ ܪ̈ܒܘܬ ܀
ܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥ ܕܕܘܝܕ ܐܬܝܠܕܘ ܠܗ ܢܬܢ ܘܐܡܢܘܢ ܀
ܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܫܠܝܡܘܢ. ܐܬܢܒܝ
ܐܚܝܐ ܢܒܝܐ ܫܝܠܘܢܝܐ ܀
ܒܫܢܬ ܬܠܬ ܕܪܚܒܥܡ. ܘܒܫܢܬ ܬܠܬ ܕܡܠܟܘܬܗ
ܕܝܪܒܥܡ. ܐܬܢܒܝ ܫܡܥܝܐ ܒܝܗܘܕ ܀
ܒܫܢܬ ܬܠܬܥܣܪ̈ܐ ܕܝܠܗ ܕܪܚܒܥܡ ܘܕܝܪܒܥܡ.
ܡܬܢܒܝܐ ܗܘܐ ܗ̇ܘ ܕܒܝܕܪ ܗܘܐ ܒܒܝܬ ܐܝܠ. ܘܗ̇ܘ ܕܥܠ
ܡܕܒܚܐ ܀
ܬܘܒ ܒܫܢܬ ܥܣܪ̈ܝܢܐ ܕܝܠܗܘܢ ܐܬܢܒܝ ܝܘܕܥ ܀
ܒܫܢܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܒܥܫܐ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ: ܘܒܫܢܬ ܫܬ
ܕܐܣܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ. ܐܬܢܒܝ ܝܗܘ ܕܗ̇ܘ ܒܪܗ
ܕܚܢܢܝ ܀
ܒܫܢܬ ܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܠܬ ܕܐܣܐ: ܘܒܫܢܬ ܬܫܥܣܪ̈ܐ
ܕܒܥܫܐ. ܐܬܢܒܝ ܝܗܘ ܀
ܒܫܢܬ ܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܡܢܐ ܕܐܣܐ: ܘܒܫܢܬ ܥܣܪ̈ܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ
ܕܒܥܫܐ. ܐܬܢܒܝ ܚܢܢܝ ܀
ܒܫܢܬ ܬܠܬ ܕܐܚܐܒ: ܘܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥ ܕܝܘܫܦܛ. ܐܬܢܒܝ
ܐܠܝܐ ܘܡܠܟܝܐ: ܘܥܘܒܕܝܐ ܘܝܗܘ *ܘܡܝܟܝܐ ܀ *7 v°.
ܒܫܢܬ ܥܣܪ̈ܝܢ ܘܚܕܐ ܕܐܚܐܒ: ܘܒܫܢܬ ܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ
ܕܝܘܫܦܛ: ܐܬܢܒܝܘ ܐܠܝܐ ܘܐܠܝܫܥ ܀
ܒܫܢܬ ܬܠܬܥܣܪ̈ܐ ܕܝܘܐܫ ܡ̇ܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ:
ܘܒܫܢܬ ܬܠܬ ܕܝܘܪܡ. ܐܬܢܒܝܘ ܐܠܝܫܥ ܘܙܟܪܝܐ ܒܪ
ܝܗܘܝܕܥ ܀
ܒܫܢܬ ܫܒܥܣܪ̈ܐ ܕܐܡܘܨܝܐ ܡ̇ܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܘܒܫܢܬ
ܫܬܬܥܣܪ̈ܐ ܕܝܘܐܫ ܡܬܢܒܝܢ ܗܘܘ ܗܘܫܥ ܘܥܡܘܣ
ܘܝܘܢܢ ܘܝܘܐܝܠ ܀

[1] Voces minio scriptae. Iuxta hanc adnotationem in marg. alia manu scriptum est ܗܠܝܢ ܟܬܒܢܐ ܢܒܝ̈ܐ ܟܬܝܒܐ.

ܡ̈ܠܟܐ ܕܦܛܠܡܝܐ ܘܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܘܕܐܓܘܦܛܘ[ܣ][1] ܀
ܒܐܠܘܡܦܝܣ .ܩܝܕ. ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܩܕܘܢܝܐ ܡܝܬ
ܒܒܒܠ. ܘܐܬܦܠܓ ܡܠܟܘܬܗ̣[2] ܀
ܕܐܠܟܣܢܕܪ̈ܝܐ ܘܕܐܓܘܦ̈ܛܝܐ܀ ܡܠܟ ܡܠܟܐ ܩܕܡܝܐ
ܦܛܠܡܐܘܣ. ܘܫܪܒܐ ܒܪ *ܐܪܢܒܐ܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܒܪ *6 v°.
ܠܓܘܣ ܫ̈ .ܡ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܐܘܪܓܛܣ ܫ̈ .ܟܘ.܀
ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܕܠܦܘܣ ܫ̈ .ܠܚ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ
ܦܝܠܘܦܛܪ ܫ̈ .ܝܙ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܐܘܪܓܛܝܣ ܫ̈ .ܠܗ.܀
ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܣܩܘܢ ܫ̈ .ܟܛ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܣܘܛܪ
ܫ̈ .ܝ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܘ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܕܗ̣ܘ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܫ̈ .ܝ.܀ ܦܛܠܡܐܘܣ ܦܝܠܕܠܦܘܣ ܬܢ̈ܝܢ .ܚ.܀
ܦܛܠܡܐܘܣ ܕܝܘܢܘܣܘܣ ܫ̈ .ܠ.܀ ܩܠܐܦܛܪܐ. ܫ̈ .ܟܒ.܀
ܗܟܐ ܕܫ̈ܢܝܐ .ܪܨܘ. ܘܝܪ̈ܚܐ ܫ̈ܬܐ. ܫܪܘ ܕܝܢ ܡܢ ܫ̈ܢܝ
.ܩܝܕ. ܕܐܠܘܡܦܝܣ ܘܫܠܡܘ .ܩܦ.
ܡ̈ܠܟܐ ܕܣܘܪܝܐ ܘܕܒܒܠ ܘܕܐܣܝܐ[1].
ܒܬܪ ܬܫܠܡܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܩܕܘܢܝܐ:
ܘܦܛܠܡܐܘܣ ܒܪ ܐܪܢܒܐ: ܐܡܠܟ ܣܠܘܩܘܣ[3] ܥܠ
ܐܣܝܐ ܘܥܠ ܒܒܠ ܘܥܠ ܣܘܪܝܐ܀ ܗ̣ܘ ܗܘ ܩܕܡܝܐ
ܣܠܘܩܘܣ. ܢܩܛܘܪ ܫ̈ .ܠܒ.܀ ܐܢܛܝܟܘܣ ܣܘܛܪ. ܫ̈
.ܝܛ.܀ ܐܢܛܝܟܘܣ ܐܠܗܐ. ܫ̈ .ܝܗ.܀ ܣܠܘܩܘܣ
ܩܠܝܢܩܘܣ ܫ̈ .ܟܐ.܀ ܣܠܘܩܘܣ ܩܪܢܘܣ ܫ̈ .ܓ.܀
ܐܢܛܝܟܘܣ ܪܒܐ ܫ̈ .ܠܘ.܀ ܣܠܘܩܘܣ ܦܝܠܘܦܛܘܪ ܫ̈
.ܝܒ.܀ ܐܢܛܝܟܘܣ ܐܦܝܦܢܣ ܫ̈ .ܝܐ.܀ ܐܢܛܝܟܘܣ
ܐܘܦܛܘܪ ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܘܝܪ̈ܚܐ ܫ̈ܬܐ܀ ܕܡܛܪܝܘܣ
ܣܘܛܪ. ܫ̈ .ܒ.܀ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܫ .ܒ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܝ.܀
ܕܡܛܪܝܘܣ ܘܕܡܛܪܝ ܫ̈ .ܓ.܀ ܐܢܛܝܟܘܣ ܣܝܕܝܛܣ
ܫ̈ ܬܫܥ܀ *ܕܡܛܪܝܘܣ ܬܢ̈ܝܢ ܐܬܩܒܠ܀ ܐܢܛܝܟܘܣ *7 r°.
ܐܓܪܘܦܐ ܫ̈ .ܝܒ.܀ ܐܢܛܝܟܘܣ ܩܘܙܝܩܢܘܣ ܫ̈ .ܝܚ.܀ ܦܝܠܝܦܘܣ
ܫ̈ .ܒ.܀ ܗܟܐ ܕܫ̈ܢܝܐ .ܪܟܓ. ܘܝܪ̈ܚܐ .ܘ.܀ ܫܪܘ ܕܝܢ
ܡܢ .ܩܝ. ܕܐܠܘܡܦܝܕܐ ܘܫܠܡܘ .ܩܢܐ..

[1] Voces minio scriptae. — [2] Ms. ″ܡܠܟܘ. Punctum deest. — [3] Ms. ܣܠܘܩܘܩܘܣ.

ܢܘܗܪܐ ܐܫܬܦܟ ܒܣܝܡ ܫ″. ܐ..
ܘܗܝܒܠܐ ܝܗܒ ܦܫܝܛܐ ܫ″. ܒ..
ܡܢ ܢܗܡܒܝܪ ܦܫܝ ܫ″. ܓ..
ܟ̈ܠܒܐ ܒܐܪ̈ܒܝܢ ܗܘܫܒ ܫ″. ܝܛ..
*ܘܫܒ̈ܒ ܫ̈ܒܝܢ ܫܠܒܝܢܗܪ̇ * 6 rº.
ܒܐܠܘܒܦܣܗ[1] ܕܐܬܪ̈ܬܝܢ. ܐܬܘܪܝܐ ܫܒܐ
ܒܢ̈ܝܫ ܕܝܢ ܒܘܠܗܘܢ ܠܐܝܣܪ̈ܐܝܠ[2]. . ܬ ܠ ܝ.
ܫ̈ܝܢܐ[3] ܕܟ̈ܠܒܐ ܕܐܠܘܒܦܣ ܫܪ̈ܝܬ
ܕܐܝܣܪ̈ܐܝܠ. ܐܪ̈ܒܥܒܐܐ ܗ̇ܝ ܕܠܒܘܬܐ ⁘
ܦܗ. ⁘

⌈ܪ̈ܝܫܘܬܐ ܕܒܗܢ̈ܝܢ ܘܫ̈ܒܒ ⌈ܕܠܒܘܬܐ ܕܒ̈ܒܠܝܐ
ܦܪ̈ܘܣܐ ܐܡ̈ܠܒܘ ܒܠ ܘܕܠܒܘܬܐ ܕܒ̈ܪܝܐ ܒܦܠܠܬ
ܡܝܪ̈ܝܢ.[2] ܒܫܘܪ̇ ܕܠܒܘܬܐ ܕܦܪ̈ܘܣܐ[4]
ܡܕܒܝܐ ܡܒܒܒܣܘܣ ܡܕܒܝܢܘܢ. ܐ. ܐܬܝܘܗ̇ܝ
ܫ″. ܘ.. ܘܒܬܪܗ ܒܕܒܪܐ ܡܪܘܡ ܫ″. ܠ. ⁘
ܠܕܪܘܫ ܫ″. ܡܝܕ. ܡܒܒܣܘܣ ܫ″. ܝ. ⁘
ܦܪ̈ܘܣܐ ܫ″. ܡܝܕ.[5] ܡܓܘܫܐ ܝܕ̈ܥܐ. ܐ. ⁘
ܕܪܘܫ ܫ″. ܠܘ. ⁘
ܒܣܪܒܣ ܫ″. ܓ.
ܦܦܪܒܘܣ ܫ″. ܐ. ⁘

ܐܪܦܟܫܫܬ ܐܪܝܟ ܐܝܕܐ ܫ″. ܡܐ. ⁘
ܒܣܪܒܣ ܝܕ̈ܥܐ ܬܪ̈ܝܢ ⁘ ܣܪܦܝܝܘܣ ܝܕ̈ܥܐ. ܐ. ⁘
ܐܪܝܣܛܠܘܣ ܫ″. ܝܛ. ⁘ ܐܪܦܟܫܫܬ ܫ″. ܩ. ⁘
ܐܪܦܟܫܫܬ ܐܘܡܒܐ ܫ″. ܒܘ. ⁘ ܦܪܘܣ ܒܪ ܐܘܟ ܫ̈ܒܝܢ
ܕ. ⁘ ܕܪܘܫ ܒܪ ܐܪܫܟ. ܫ″. ܘ. ⁘ ܐܠܒܣܢܕܪܘܣ
ܡܩܕܘܢ ܫ″. ܗ. ⁘ ܣܒܒܐ ܕܝܢ ܕܫ̈ܢܝܐ ܒܠܗܘܢ. ܪ̈ܒܗ.
ܘܫ̈ܢܝܐ. ܠܐ. ⁘ ܫܪܘ ܕܝܢ ܒܫܢܬ. ܡܒܗ. . ܘܒܦܠܘ ܒܫܢܬ
ܣܝܦ.

[1] Ms. ܣܘܣܘ″. — [2] Ms. sine puncto post vocem. — [3] Ms. ins. ܀ separatim. — [4] Voces minio scriptae. — [5] Voces minio scriptae. Pro ܣܝܦ ″ܣ secunda vice habet ms. ܣܣܝܦ.

ܡ̈ܠܟܐ ܕܒܒܠ[1].

ܦܘܠ ܀ ܐܕܪܫܝܢ ܐܬܘܪܝܐ ܀ ܬܓܠܬܦܠܐܣܪ ܐܬܘܪܝܐ ܀
ܫܠܡܢܐܣܪ ܐܬܘܪܝܐ ܀ ܣܢܚܪܝܒ ܐܬܘܪܝܐ ܀ ܡܪܘܕܟ
ܒܠܐܕܢ ܒܒܠܝܐ ܀ ܢܒܘܟܕܢܨܪ *ܒܒܠܝܐ ܀ ܐܘܝܠܡܪܘܕܟ[2] f. 5 r°.
ܒܒܠܝܐ ܀ ܒܠܛܫܨܪ ܒܒܠܝܐ ܀ ܕܪܝܘܫ ܡܕܝܐ ܀ ܕܪܝܘܫ ܒܪ
ܫܪܘܗ ܀ ܒܫܢܬܐ ܕܝܢ ܩܕܡܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[3]
ܫܪܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ.

ܡ̈ܠܟܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ. ܘܕܒܢܝ ܝܗܘܕܐ. ܫܐܘܠ ܕܘܝܕ
ܫܠܝܡܘܢ[1].

ܕܒܢܝ ܝܗܘܕܐ	ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܠܗܦܠܓܗܘܢ
ܪܚܒܥܡ ܫ̈. ܝܙ..	ܝܘܪܒܥܡ ܒܪ ܢܒܛ.
ܐܒܝܐ ܫ̈. ܓ.	ܫ̈. ܟܒ.. ܢܕܒ ܫ̈. ܒ..
ܐܣܐ ܫ̈. ܡܐ.	ܒܥܫܐ. ܒܪ ܐܚܝܐ ܫ̈. ܟܕ..
ܝܗܘܫܦܛ ܫ̈. ܟܗ..	ܐܠܐ ܫ̈. ܒ..
ܝܗܘܪܡ ܫ̈. ܚ..	ܙܡܪܝ ܝܘܡ̈ܬܐ. ܙ..
ܐܚܙܝܐ ܫ̈. ܐ..	ܥܡܪܝ ܫ̈. ܝܒ..
ܥܬܠܝܐ ܫ̈. ܘ..	ܐܚܐܒ ܫ̈. ܟܒ..
ܝܘܐܫ ܫ̈. ܡ.	ܐܚܙܝܐ ܫ̈. ܒ..
ܐܡܘܨܝܐ ܫ̈. ܟܛ..	ܝܘܪܡ ܫ̈. ܝܒ..
ܥܘܙܝܐ ܫ̈. ܢܒ..	ܝܗܘ. ܫ̈. ܟܚ..
ܝܘܬܡ ܫ̈. ܝܘ..	ܝܗܘܐܚܙ ܫ̈. ܝܙ..
ܐܚܙ ܫ̈. ܝܘ..	ܝܘܐܫ ܫ̈. ܝܘ..
ܚܙܩܝܐ ܫ̈. ܟܛ..	ܚܘܣܐ ܫ̈. ܡܐ..
ܐܡܘܢ. ܫ̈. ܢܒ..	ܝܘܪܒܥܡ ܫ̈. ܡܐ..
ܝܘܫܝܐ ܫ̈. ܠܐ..	ܙܟܪܝܐ ܝܪ̈ܚܐ. ܘ..
ܝܗܘܐܚܙ ܝܪ̈ܚܐ. ܓ..	ܘܡܪܕ ܥܠܘܗܝ ܗܘ
ܝܘܝܩܝܡ ܫ̈. ܝܐ..	ܫܠܘܡ ܘܩܛܠܗ.
ܝܘܟܢܝܐ ܝܪ̈ܚܐ[4]. ܓ..	ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ
ܨܕܩܝܐ ܫ̈. ܝܐ..	ܝܪܚ ܝܘܡ̈ܝܢ.

[1] Voces minio scriptae. — [2] Ms. ″ܐܘܝܠܡܪܕܟ. — [3] Ms. ܘܣܘܣ″. — [4] Puncta plur. desunt.

ܐܒܘܬܗ[1] ܕܝܘܒ. ܠܗ ܘܐܡܝܪ. ܘܡܢ ܐܒܘܬܗ[1] ܕܠܥܠ: ܗܘ ܕܡܢ ܠܥܠ. ܕܝܢ ܘܢܦܩܬ. ܗܠܝܢ ܒܢܝ̈ܗܝ ܕܒܣܝܡܘܬ ܬܪ̈ܒܝܬܗ. ܘܡܛܠ ܢܗܘܐ ܒܪ ܡܠܐܟܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܫ̈ܒܥܐ ܫ̈ܢܝܢ ܒܬܪ ܫܒܘ̈ܥܐ ܫ̈ܢܝܢ ܕܫܢܬ ܠܡܪܝܐ. ܒܕܪܐ ܕܒܣܝܣܐ ܡܫܢܬ.

⌈ܒܫܘܪܝܐ ܕܡܕܪܫ ܡܕܪܫ ܀²

ܫܘܪܝܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܕܡܫܒ̈ܚܐ ܕܡܢ ܐܒܪܗܡ ܘܡܕܪܫܐ ܠܡܢܬ ܒܫ̈ܢܝܢ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܩܘܪܝܠܐ ܕܒܢ̈ܝܡܝܢܬܗܘܢ ܒܝܕ ܡܢܗܘܢ ܩܕܡܬ. ܘܕܐܝܟܢܐ ܐܫܬܒܚܘ ܠܡܫܬ ܐܝܕܐ ܕܦܘ̈ܡܐ ܒܠܬܟܐ ܢܘܫܬ ܀

ܡ̈ܠܟܐ ܕܐܬܘܪ̈ܝܐ. *ܐ. ܒܠܘܩ. (ܫ̈ܢܝܢ)[3]. ܩܘܒ. ܀. ܒ. * 5 r°.
ܢܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ. ܢܒ. ܀ ܠ. ܡܫܒܚܝܢ ܐܢܬܬܗ ܕܢܝܢܘܣ ܫ" ܡܡ. ܀ ܘܡܢ ܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܢܝܢܘܣ ܒܐܘܣܐ: ܒܕܡܐ ܠܡܢܬ ܒܫ̈ܢܝܢ ܕܩܪܕܝܠܘܣ. ܒܢܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܐܠܦ ܘܡܐܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܘܫܬ ܀

ܫ̈ܢܝܐ ܕܐܒܪ̈ܗܡ ܕܩܘܪܝܐ. ܘܕܡܕܐ ܫ̈ܢܝܢ ܕܒܪ ܒܠ ܢܕ ܢܕ ܡܢܗܘܢ ܒܪܒܢܘ ܀

ܒܫܢܬ. ܡܐ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܢܝܢܘܣ ܐܬܝܠܕ ܐܒܪܗܡ ܀

ܐܒܪܗܡ ܫ̈ܢܝܢ. ܩ. ܐܝܣܚܩ ܫ̈ܢܝܢ. ܣ. ܝܥܩܘܒ ܫ̈ܢܝܢ. ܡܩܐ. ܀

ܢܚܬ ܠܡܨܪܝܢ ܥܡ ܒܢ̈ܘܗܝ ܀ ܒܒܢ̈ܝܐ ܦܠܝܚܘ ܠܡܨܪܝܢ (ܫ̈ܢܝܐ)[3]. ܡܠܕ.

⌈ܪ̈ܫܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܐ.² ܡܘܫܐ ܒܡܕܒܪܐ[4] ܫ". ܡ. ܝܫܘܥ ܫ". ܟܘ. ܀ ܕܝ̈ܢܐ. ܒܬܫܥܐܝܠ. ܫ". ܡ. ܀ ܐܗܘܕ. ܫ" ܦ. ܀ ܕܒܘܪܐ ܘܒܪܩ. ܫ". ܡ. ܀ ܓܕܥܘܢ. ܫ". ܡ. ܀ ܐܒܝܡܠܟ. ܫ". ܓ. ܀ ܬܘܠܥ. ܫ". ܟܓ. ܀ ܝܐܝܪ. ܫ" ܟܒ. ܀ ܝܦܬܚ. ܫ". ܘ. ܀ ܐܒܨܢ. ܫ". ܙ. ܀ ܠܐܒܪܘܢ. ܫ" ܝ. ܀ ⌈ܗܪܟܐ ܐܝܠܝܢ ܐܫܬܒܩܬ.² ܫܡܫܘܢ ܫ". ܟ. ܀ ܥܠܝ ܟܗܢܐ ܫ". ܡ. ܀ ܫܡܘܐܝܠ ܫ̈ܢܝܢ. ܠ. ܀ ܫܐܘܠ ܫ̈ܢܝܢ. ܡ. ܒܕܡܐ ܕܡܢ ܠܡܘܕܝܐ ܡܠܟܐ ܕܘܝܕ.

[1] Ms. ܘܗܝ". — [2] Voces minio scriptae. — [3] Deest in ms. — [4] Ms. ܒܡܕܒܪ".

ܘܢܚܘܪ ܚܝܐ ܥܣܪܝܢ ܘܬܫܥ ܫܢܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܬܪܚ. ܘܚܝܐ ܢܚܘܪ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܬܪܚ. ܡܐܐ ܘܬܫܥܣܪܐ ܫܢܝܢ. ܗܘܐ ܕܫܢܘܗܝ ܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܡܢܐ ܫܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܠܚܝܘ ܐܒܪܗܡ. ܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܠܚܝܘ ܢܘܚ. ܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܒܬܪ ܛܘܦܢܐ. ܘܚܝܐ ܢܘܚ ܡܢ ܒܬܪ ܕܡܝܬ ܢܚܘܪ ܚܕܥܣܪܐ ܫܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܕܪܐ ܬܠܝܬܝܐ܀

ܘܚܝܐ ܬܪܚ ܫܒܥܝܢ ܫܢܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܐܒܪܗܡ. ܘܚܝܐ ܬܪܚ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܐܒܪܗܡ. ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ. ܗܘܐ ܕܫܢܘܗܝ ܡܐܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫ ܠܚܝܘ ܐܒܪܗܡ. ܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫ ܠܚܝܘ ܐܝܣܚܩ. ܘܩܕܡ ܚܡܫ ܫܢܝܢ ܕܢܣܒ ܐܝܣܚܩ ܠܪܦܩܐ ܒܪܬ ܒܬܘܐܝܠ. ܒܕܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܡܝܬ܀

ܘܚܝܐ ܐܒܪܗܡ ܡܐܐ ܫܢܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܐܝܣܚܩ. ܘܚܝܐ ܐܒܪܗܡ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܐܝܣܚܩ. ܫܒܥܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ. ܗܘܐ ܕܫܢܘܗܝ ܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܚܡܫܥܣܪܐ ܫܢܝܢ ܠܚܝܘ ܕܝܥܩܘܒ. ܒܕܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܡܝܬ܀

4 v°. *ܘܚܝܐ ܐܝܣܚܩ ܫܬܝܢ ܫܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ. ܘܚܝܐ ܐܝܣܚܩ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ. ܡܐܐ ܘܥܣܪܝܢ ܫܢܝܢ. ܗܘܐ ܕܫܢܘܗܝ ܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܫܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܥܣܪܝܢ ܠܚܝܘ ܕܝܥܩܘܒ. ܒܬܪ ܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬ ܫܢܝܢ ܕܗܦܟ ܝܥܩܘܒ ܡܢ ܚܪܢ. ܒܬܪ ܚܕܥܣܪܐ ܫܢܝܢ ܕܐܙܕܒܢ ܝܘܣܦ ܠܡܨܪܝܢ. ܘܩܕܡ ܚܡܫ ܫܢܝܢ ܕܢܚܬ ܝܥܩܘܒ ܠܡܨܪܝܢ. ܒܕܪܐ ܪܒܝܥܝܐ ܡܝܬ܀

ܘܗܘܐ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܫܒܥܝܢ ܘܫܒܥ ܫܢܝܢ ܟܕ ܒܪܟܗ ܐܝܣܚܩ ܐܒܘܗܝ. ܘܒܪ ܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ ܫܢܝܢ. ܢܣܒ ܠܠܝܐ ܘܠܪܚܝܠ ܒܢܬܗ ܕܠܒܢ. ܘܐܬܝܠܕܘ ܠܗ ܡܢ ܠܝܐ ܪܘܒܝܠ ܘܫܡܥܘܢ ܘܠܘܝ ܘܝܗܘܕܐ ܘܐܝܣܟܪ ܘܙܒܘܠܘܢ. ܘܡܢ ܪܚܝܠ. ܝܘܣܦ ܘܒܢܝܡܝܢ. ܘܡܢ ܒܠܗܐ

ܘܫ̈ܒܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܚܡܫ̈
ܫ̈ܢܝܢ ܠܫ̈ܢܝ ܐܒܪܗܡ. ܘܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܚܡܫ̈ ܫ̈ܢܝܢ
ܠܫ̈ܢܝ ܐܘܣܒܝܣ *ܒܕܪܐ ܕܚܡܫܐ ܀ * 3 v°.

ܘܫܠܚ ܚܝܐ ܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܥܒܪ. ܘܚܝܐ ܫܠܚ
ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܥܒܪ. ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܠܬ
ܫ̈ܢܝܢ. ܘܗܘܘ ܕܝ̈ܘܡܘܗܝ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬ ܫ̈ܢܝܢ.
ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܫ̈ܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܠܫ̈ܢܝ ܢܝܢܘܣ. ܘܒܫܢܬ
ܬ̈ܠܬܐ ܘܬܫܥ̈ܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܠܫ̈ܢܝ ܐܘܣܒܝܣ. ܒܕܪܐ
ܕܚܡܫܐ ܀

ܘܥܒܪ ܚܝܐ ܬܠܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܦܠܓ.
ܘܚܝܐ ܥܒܪ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܦܠܓ. ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ
ܘܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܗܘܘ ܕܝܢ ܕܝ̈ܘܡܘܗܝ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ
ܘܐܪ̈ܒܥ ܫ̈ܢܝܢ ܘܡܝܬ. ܒܫܢܬ ܬ̈ܠܬܐ ܘܚܡܫ̈ܝܢ ܠܫ̈ܢܝ
ܢܝܢܘܣ. ܒܬܪ ܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ ܕܡܝܬ ܐܘܣܒܝܣ ܒܕܪܐ
ܕܚܡܫܐ ܀

ܘܦܠܓ ܚܝܐ ܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܐܪܥܘ. ܘܚܝܐ ܦܠܓ[1]
ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܐܪܥܘ[2]. ܡܐܬܝܢ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܗܘܘ
ܕܝ̈ܘܡܘܗܝ ܡܐܬܝܢ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ
ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܠܬܐ ܫ̈ܢܝܢ ܠܫ̈ܢܝ ܐܒܪܗܡ. ܒܕܪܐ
ܕܫܬܐ ܀

ܘܐܪܥܘ ܚܝܐ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܣܪܘܓ.
ܘܚܝܐ ܐܪܥܘ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܣܪܘܓ ܡܐܬܝܢ ܘܫܒܥ
ܫ̈ܢܝܢ. ܘܗܘܘ ܕܝ̈ܘܡܘܗܝ ܡܐܬܝܢ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ.
ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܫ̈ܢܝܢ ܠܫ̈ܢܝ ܐܒܪܗܡ.
ܒܬܪ ܬܠܬ ܫ̈ܢܝܢ ܕܢܦܩ ܡܢ ܚܪܢ. ܒܕܪܐ ܕܫܘܚ̈ܠܦܐ ܀

ܘܣܪܘܓ ܚܝܐ ܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܢܚܘܪ. ܘܚܝܐ
*ܣܪܘܓ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܢܚܘܪ. ܡܐܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܗܘܘ * 4 r°.
ܕܝ̈ܘܡܘܗܝ ܡܐܬܝܢ ܘܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܡܐܐ
ܘܫܬܐ ܠܫ̈ܢܝ ܐܒܪܗܡ. ܒܫܢܬ ܚܕܐ ܕܐܬܝܠܕ ܐܝܣܚܩ.
ܒܕܪܐ ܫܒܝܥܝܐ ܀

[1] Ms. ܐܪܥܘ. — [2] Ms. ܠܦܠܓ.

ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܠܫ̈ܢܝ ܢܘܚ. ܘܡܝܬ ܢܚܘܪ ܕܐܘܠܕ ܠܬܪܚ. ܒܫܢܬ ܫ̈ܬܝܢ ܘܥܣܪ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܬܝܠܕ ܗܘܐ. ܐܬܝܠܕ ܢܘܚ ܘܠܐ ܐܫܬܟܚ ܕܡܝܬ. ܫܬܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܡܒܘܠܐ. ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܠܫ̈ܢܝ ܢܘܚ. ܕܡܝܬ ܡܬܘܫܠܚ. ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܗܘܐ ܡܒܘܠܐ. ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬ̈ܠܬܝܢ ܘܫܒܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܠܫ̈ܢܝ ⌐ܢܘܚ. ܘܡܝܬ[1] ܠܡܟ ܐܒܘܗܝ ܕܢܘܚ. ܐܪܒܥ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܡܬܘܫܠܚ ܐܒܘܗܝ. ܘܗܘܐ ܢܘܚ ܒܪ ܫܬܡܐܐ ܫ̈ܢܝܢ ܟܕ ܥܠ ܠܩܒܘܬܐ. ܒܗ̇[2] ܒܫܢܬܐ ܕܡܝܬ
*3 r°. ܡܬܘܫܠܚ. ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܟܠܗ ܡܒܘܠܐ. *ܗܘ ܘܒ̈ܢܘܗܝ
ܒܬܘܗ̇. ܡܢ ܫܒܥܣܪܐ ܒܝܪܚܐ ܬܢܝܢܐ ܕܝܪܚܐ ܠܥܣܪܐ ܘܫܒ̈ܥܐ ܒܝܪܚܐ ܬܢܝܢܐ ܠܫܢܬܐ ܐܚܪܝܬܐ. ܬܪ̈ܬܥܣܪ ܝܪ̈ܚܝܢ ܘܥܣܪܐ ܝܘ̈ܡܝܢ. ܗܕܝܢ ܢܦܩ ܗܘܐ ܘܒܩܒܘܬܗ ܡܢ ܡܒܘܠܐ. ܘܚܝܐ ܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܛܘܦܢܐ. ܬܠܬܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܝܬ[3] ܒܫܢܬ ܬ̈ܫܥܝܢ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ ܠܫ̈ܢܝ ܐܒܪܗܡ. ܐܬܝܠܕ ܕܝܢ ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ ܠܫ̈ܢܝ ܐܢܘܫ. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܬ̈ܫܥܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܠܫ̈ܢܝ ܐܒܪܗܡ. ܘܚܙܐ ܬܫܥܬܐ ܕܪ̈ܝܢ ܕܗܘܘ ܡܢ ܙܪܥܗ ܘܡܢ ܒܬܪܗ ⁘

ܫܡ ܕܝܢ ܒܪ ܡܐܐ ܫ̈ܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܦܟܫܕ. ܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܛܘܦܢܐ. ܘܚܝܐ ܫܡ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܐܪܦܟܫܕ. ܚܡܫܡܐܐ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܘܝ ܕܫ̈ܢܘܗܝ ܫܬܡܐܐ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܕܡܐܐ ܘܬܪ̈ܬܥܣܪܐ ܠܫ̈ܢܝ ܐܒܪܗܡ: ܘܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܠܫ̈ܢܝ ܢܚܘܪ. ܐܬܝܠܕ ܫܠܚ ܬ̈ܫܥܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܡܒܘܠܐ. ܐܬܝܠܕ ܒܫ̈ܢܝ ܡܬܘܫܠܚ. ܘܡܝܬ ܒܫ̈ܢܝ ܢܚܘܪ. ܚܙܐ ܫܬܬܐ ܕܪ̈ܝܢ ܕܗܘܘ ܡܢ ܙܪܥܗ ܘܡܢ ܒܬܪܗ ⁘

ܘܐܪܦܟܫܕ ܚܝܐ ܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܫܠܚ. ܘܚܝܐ ܐܪܦܟܫܕ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܫܠܚ. ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܘܝ ܕܫ̈ܢܘܗܝ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ

[1] Ms. ″ܕܠ ܢܘܚ. — [2] Ms. ܒܗ. — [3] Ms. habet punctum ܀.

ܘܬܫܥܐ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܡܠܟܗ ܕܝܘܢ. ܫܬܡ̈ܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܡܠܟܘܬܐ[1]. ܫܢܝܢܗ ܐܠܗܐ ܠܐܬܪܐ ܕܢܫܐ. ܒܕܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܀

ܘܚܝܐ ܡܬܘܫܠܚ ܡܐܐ ܘܬܡܢܐܝܢ ܘܫܒܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܠܡܟ. (ܘܚܝܐ ܡܬܘܫܠܚ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܠܡܟ.)[2] ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܡܢܐܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܦܟܐ ܕܝ̈ܘܡܘܗܝ ܬܫܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܚܝܐ ܡܬܘܫܠܚ ܒܕܪܐ ܠܫܢܬ ܫܬܡ̈ܐܐ ܫ̈ܢܝܢ ܠܚ̈ܝܘ ܢܘܚ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܡܘܬܗ ܥܠ ܢܘܚ ܠܡܒܘܠܐ. ܘܗ̣ܘܐ ܡܡܠܟܐ. ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܕܡܝܬ ܠܒܪܐ ܕܢܘܚܐ. ܢܦܩܐ ܠܐܕܡ ܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܠܫܝܬ ܬܫ̈ܥܝܢ ܘܫ̈ܒܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܝܬ ܒܕܪܐ ܬܠܝܬܝܐ. ܘܗܦܟ ܥܠܡܐ ܒܪܘܓܙܐ ܀

ܘܚܝܐ ܠܡܟ ܡܐܐ ܘܬܡܢܐܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܢܘܚ. ܘܚܝܐ ܠܡܟ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܢܘܚ. ܚܡܫܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܦܟܐ ܕܝ̈ܘܡܘܗܝ. ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܫܒܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܚܝܐ ܠܡܟ ܒܕܪܐ ܠܫܢܬ ܚܡܫܡ̈ܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܫܬ ܫ̈ܢܝܢ ܠܚ̈ܝܘ ܢܘܚ ܒܪܗ. *ܐܪ̈ܒܥ *2 v°.
ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܡܡܠܟܐ. ܘܚܝܐ ܡܬܘܫܠܚ ܐܒܘܗܝ ܒܬܪܗ. ܐܪ̈ܒܥ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܗܘܝܢ ܗܦܟܐ ܡܡܠܟܐ. ܘܚܝܐ ܠܡܟ ܠܐܕܡ ܫܬܝܢ ܘܬܡ̈ܢܐ ܫ̈ܢܝܢ[3]. ܘܡܝܬ ܡܢ ܒܬܪ ܐܪ̈ܒܥ[4] ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܡܡܠܟܐ. ܒܕܪܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܀

ܘܐܬܝܠܕ ܢܘܚ ܒܫܢܬ ܬܡ̈ܢܝܢ ܘܫ̈ܬ ܫ̈ܢܝܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܐܕܡ. ܒܕܒܪܐ ܡܕܡܟܐ ܕܐܘܠܕ ܠܢܘܚ. ܐܬܝܠܕ ܒܫܢܬ ܬܫ̈ܥ ܡܢ ܩܕܡ ܡܘܬܗ ܕܫܝܬ ܕܐܘܠܕ ܠܐܢܘܫ. ܒܫܢܬ ܫܬ̈ܝܢ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ ܠܚ̈ܝܘ ܢܘܚ. ܡܝܬ ܐܢܘܫ ܕܐܘܠܕ ܠܩܝܢܢ. ܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܫܬ̈ܝܢ ܘܬܫܥ ܠܚ̈ܝܘ ܢܘܚ. ܡܝܬ ܩܝܢܢ ܕܐܘܠܕ ܠܡܗܠܠܐܝܠ. ܒܫܢܬ ܡܐܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܣܪܐ ܫ̈ܢܝܢ ܠܚ̈ܝܘ ܢܘܚ. ܡܝܬ ܡܗܠܠܐܝܠ. ܕܐܘܠܕ[5] ܠܝܪܕ. ܒܫܢܬ

[1] Ms. ܡܡܠܟܘܬ. — [2] Desunt in ms. — [3] Puncta plur. desunt. — [4] Videntur nonnulla excidisse, sed eandem lectionem exhibet Aphraates. — [5] Ms. ″ܐܘ.

ܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܡܡܘܠܳܕܗ ܕܢܘܚ. ܘܡܝܬ ܒܒܪܐ ܬܡܝܢܝܐ܀

ܘܚܝܐ ܐܢܘܫ ܬܫܥܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܩܝܢܢ. ܘܚܝܐ ܐܢܘܫ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܩܝܢܢ. ܬܡܢܡܐܐ ܘܚܡܫܬܥܣܪ̈ܐ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܟܢܐ ܕܝܘ̈ܡܘܗܝ ܬܫܥܡܐܐ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܚܝܐ ܐܢܘܫ ܒܕܡܟܐ ܠܥܠܡ ܥܣ̈ܪܝܢ ܘܬܫܥ ܫ̈ܢܝܢ ܠܚܝܘ ܗܘܐ. ܒܕܡܟܐ ܠܥܠܡ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܫܢܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܡܘܠܐ. ܘܡܝܬ ܒܒܪܐ ܬܫܝܥܝܐ܀

ܘܚܝܐ ܩܝܢܢ ܫܒ̈ܥܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܡܗܠܠܐܝܠ. ܘܚܝܐ ܩܝܢܢ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܡܗܠܠܐܝܠ. ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܟܢܐ ܕܝܘ̈ܡܘܗܝ ܬܫܥܡܐܐ ܘܥܣ̈ܪ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܚܝܐ ܩܝܢܢ ܒܕܡܟܐ ܠܥܠܡ ܡܐܐ ܘܫܒ̈ܥܝܢ ܘܬܫܥ ܠܚܝܘ ܗܘܐ. ܒܕܡܟܐ ܠܥܠܡ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܫܢܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܡܘܠܐ. ܘܡܝܬ ܒܒܪܐ ܥܣܝܪܝܐ܀

ܘܚܝܐ ܡܗܠܠܐܝܠ ܫ̈ܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܝܪܕ. ܘܚܝܐ ܡܗܠܠܐܝܠ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܝܪܕ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܟܢܐ ܕܝܘ̈ܡܘܗܝ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܚܝܐ ܡܗܠܠܐܝܠ ܒܕܡܟܐ ܠܥܠܡ ܡܐ̈ܬܝܢ ܘܐܪܒܥܣܪ̈ܐ ܫ̈ܢܝܢ ܠܚܝܘ ܗܘܐ. ܒܕܡܟܐ ܠܥܠܡ ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢ̈ܝܢ ܘܫܬ ܡܢ ܩܕܡ ܡܡܘܠܐ. ܘܡܝܬ ܒܒܪܐ ܫܬܝܬܝܐ܀

ܘܚܝܐ ܝܪܕ ܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܚܢܘܟ. ܘܚܝܐ ܝܪܕ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܚܢܘܟ. ܬܡܢܡܐܐ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܟܢܐ ܕܝܘ̈ܡܘܗܝ ܬܫܥܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܚܝܐ ܝܪܕ ܒܕܡܟܐ] *ܠܥܠܡ ܡܐ̈ܬܝܢ ܘܚܡܫܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܡܡܘܠܐ. ܘܡܝܬ ܒܒܪܐ ܚܡܝܫܝܐ܀ * 2 r°.

ܘܚܝܐ ܚܢܘܟ ܫܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ ܘܐܘܠܕ ܠܡܬܘܫܠܚ. ܘܫܦܪ ܚܢܘܟ ܠܐܠܗܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܡܬܘܫܠܚ ܬܠܬܡܐܐ ܫ̈ܢܝܢ. ܗܟܢܐ ܕܫ̈ܢܘܗܝ ܬܠܬܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫ̈ܢܝܢ. ܘܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܕܡܬܘܫܠܚ ܒܪܗ: ܘܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܬܠܬܥܣܪ̈ܐ ܫ̈ܢܝܢ ܠܚܝܘ ܠܐܕܡ. ܫܠܡ

ܒܪ̈ܝܬܐ ܦܓܪܢܐ. ܠܗܠ ܡܢ ܦܓܪܐ ܐܠܗ̈ܝܬܐ. ܠܗܠ ܡܢ ܬܪ̈ܬܐ ܕܠܡܠܟܘܬܐ ܡܪ̈ܝܚܬܐ. ܗܢܘܢ ܕܐܡܪܝܢ ܒܦܘܡܗܘܢ ܡܘܫܐ ܒܠܬ ܢܡܘܣܬܐ. ܘܢܒܝܐ ܫܘܡܥܐ. ܘܡܢܗ، ܕܒܬܪܗ ܐܘܪܝܬܐ ܕܐܬܬܢܝܢ ܠܗܠ ܡܢ ܢܒܝܐ ܫܘܡܥܐ. ܒܠ ܓܒܪ ܡܢܝܢ. ܐܝܟܐ ܕܐܡܠܟ ܬܒܐܝܠ[1] ܢܒܝܗܘܢ، ܕܡܘܫܐ. ܘܠܗܠ ܡܢ ܡܦܪ̈ܩܢܐ ܒܟܒܐ ܕܢܒܝܝܐ. ܐܪ̈ܒܥܝܐ. ܘܢܒ̈ܝܝܐ. ܘܒܢ̈ܝܐ. ܕܡܬܟܪ̈ܝܢ ܫܒ̈ܝܩܝܢ. ܕܡܬܬܢܝܢ ܒܕܡܘܬܐ ܠܢܒܝܐ. ܐܝܟܐ ܕܐܝܬ ܐܦܣܬܘܣ. ܘܫܡܫܐ ܦܠܠܘܣ. ܘܐܡܘܣ. ܘܚܢܢܝܐ. ܘܦܛܪܘܣ ܢܗܪܐ. ܘܡܬܬܢܝܢ ܗܠܝܢ ܒܡܫ̈ܒܚܬܐ ܕܒܪܟܐ ܠܦܪܘܦܘܢܝܐ ܀

ܘܗܠܝܢ ܦܘܪ̈ܐ ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܘ ܬܪ̈ܒܘܢ. ܠܒܢܝܗܘܢ. ܡܩܘܡܘܣ. ܦܘܪܘܣ. ܐܦܠܠܘܣ. ܦܘܢܛܘܣ. ܡܢܬܪܘܢ. ܗܠܝܢܘܢ. ܦܪܬܢܘܣ. ܠܒܝܫܐ. ܠܡܘܒܦܘܣ. ܡܦܢܝܘܣ. ܠܘܒܦܘܣ ܀ ܘܗܠܝܢ ܢܒܝ̈ܘܬܐ ܕܘܪ̈ܒܐ ܕܐܝܬ ܬܡܢ. ܗܢܘܢ ܕܗܘܘ ܦܫܘܢ. ܢܠܝܘܣ ܕܗܘܘ ܒܝܫܘܢ. ܦܦܪܘܣ ܕܗܘܘ ܦܪܬ. ܢܘܪܝܢ. ܡܦܫܘܣ. ܦܢܝܣ.[2] . . . .

. . . .

. . . .

. . . . ; . . . .

[ܐܠܗܘܬܐ ܒܪܐ ܘܐܘܠܕ ܠܐܕܡ. ܘܒܪ ܗܘܐ ܐܕܡ ܒܪ ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ. ܐܘܠܕ ܠܫܝܬ. ܘܚܝܐ ܐܕܡ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܫܝܬ. ܬܡܢܡܐܐ ܫܢܝܢ. ܘܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡ̈ܘܗܝ، ܬܫܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ. ܒܡܐܐ ܠܫܝܬ ܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫܐ ܠܫܢܝ ܚܝܘܗܝ ܕܐܘܠܕ ܠܐܢܘܫ. ܚܝܐ ܐܕܡ. ܘܡܢܝܢ ܒܕܪܐ ܬܫܝܥܝܐ ܀

ܘܚܝܐ ܫܝܬ ܡܐܐ ܘܬܡܢܐ ܫܢܝܢ. ܘܐܘܠܕ ܠܐܢܘܫ. ܘܚܝܐ ܫܝܬ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܐܢܘܫ. ܬܡܢܡܐܐ ܘܫܒܥ ܫܢܝܢ. ܘܗܘܘ ܝܘܡ̈ܘܗܝ، ܬܫܥܡܐܐ ܘܬܪܬܥܣܪܐ ܫܢܝܢ. ܒܕܪܐ ܠܐܕܡ ܘܬܡܢܡܐܐ ܠܫܢܝ ܚܝܘܗܝ ܚܝܐ.

[1] Prima littera habet punctum et supra et infra. — [2] Deest folium, cuius partem ex Aphraate (ed. Wright, p. 474, 475) supplevi.

ܡܟܬܒ ܙܒ̈ܢܐ ܕܡܛܠ ܫܢ̈ܝ ܫܢ̈ܝܐ ܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܒܪ̈ܝܐ ܠܥܠܬ . ܬܫܒܚ . ܠܡܫܝܚܐ[1]

* Brit. Mus. Add. 14,643 fol. 1 r°.

ܣܘܪ̈ܢܐ[2]. ܡܘܠܡܣܝܐ . ܕܗܢܘܢ[3] ܓܪ̈ܡܣܝܐ . ܡܦܘ̈ܕܡܝܐ . ܐܪ̈ܡܢܝܐ. ܐܠܒ̈ܢܝܐ. ܕܗܢܘܢ ܒܠܒ̈ܢܝܐ. ܣܩ̈ܘܬܝܐ. ܩ̈ܠܚܝܐ. ܣܢ̈ܝܢܝܐ. ܒܣܦܪ̈ܢܝܐ. ܐܣܦ̈ܢܝܐ. ܐܣܘ̈ܪܝܐ. ܢܚ̈ܠܝܐ. ܐܝܣܦܪ̈ܝܐ. ܓܠܛܪ̈ܝܐ. ܦܦܠ̈ܓܘܢܝܐ. ܦܪ̈ܘܓܝܐ. ܝܘ̈ܢܝܐ. ܕܗܢܘܢ ܐܟܐ̈ܝܐ. ܬܣ̈ܠܝܐ. ܡܩܕ̈ܘܢܝܐ. ܬܪ̈ܩܝܐ. ܟܬ̈ܣܝܐ. ܒܣ̈ܩܝܐ. ܠܛ̈ܝܢܝܐ. ܣܪ̈ܡܛܝܐ. ܓܪ̈ܡܢܝܐ. ܦܢ̈ܘܢܝܐ. ܕܗܢܘܢ ܦܐܘ̈ܢܝܐ. ܢܘܪ̈ܝܩܐ. ܕܠܡܛ̈ܝܐ. ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܕܗܢܘܢ ܡܠܛ̈ܝܢܐ. ܠܘܓܪ̈ܝܐ. ܓ̈ܠܝܐ. ܕܗܢܘܢ ܡܠܛܪ̈ܝܐ. ܐܩܘ̈ܛܢܝܐ. ܒܪ̈ܘܛܢܝܐ. ܐ̈ܣܦܢܝܐ. ܕܗܢܘܢ ܛܘܪ̈ܗܢܝܐ. ܩܪ̈ܕܝܐ. ܩܘܩܣ̈ܝܐ. ܣܩܘ̈ܠܩܝܐ. ܐܦܪ̈ܝܐ. ܒܪ̈ܝܛܢܝܐ. ܛܠܛܠܝܐ. ܕܗܢܘܢ ܒܪ̈ܕܝܐ. ܕܡܬܚܫܚ ܒܒܪ̈ܝܐ ܠܬܣܐ̈ܦܝܐ ܀

ܐܝܬ ܕܝܢ ܐܦ ܓܙܪ̈ܬܐ ܪܘܪ̈ܒܬܐ ܬܪ̈ܬܥܣܪܐ. ܕܐܝܬ ܒܗܝܢ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܡܬܩܪ̈ܝܢ ܣܦܪ̈ܝܘܣ. ܕܒܗܝܢ ܐܬܝܬܒܘ[4] ܢ̈ܣܝܐ. ܘܐܢܬܝܗܝܢ ܗܠܝܢ ܀ ܐܘܒܐܐ. ܩܪ̈ܛܐ. ܣܩܝܠܝܐ. ܩܘܦܪܘܣ. ܩܐܘܣ. ܪܘܕܘܣ. ܟܐܝܘܣ. ܬܣܘܣ. ܠܣܒܘܣ. [ܣ]ܡܘܣ. ܠܒܘܣ. ܣܡܘܬܪ̈ܩܐ. ܐܘܒܐܐ. ܕܐܬܩ̇ܪܝܬ ܡܢ ܒܘܐ̈ܛܝܐ. ܘܐܝܟ ܕܡܢ ܢܩ̈ܝܐ ܝܘܢܝܐ. ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܫܬܬܥܣܪܐ. ܗܠܝܢ ܩܠܝܩ̈ܝܐ. ܒܠܛܘܢܝܐ. ܟܬ̈ܛܠܘܠܝܐ. ܦܘ̈ܩܐܐ. ܐܦܪ̈ܝܐ. ܐܪܘܬܪܐ. ܣܡܒܘܣ. ܣܛܐܘܣ. ܩܠܘܦܘܢ. ܒܢܘܣ. ܐܦܣܘܣ. *ܣܡܘܪ̈ܢܝܐ. ܦܪܝܢܬܘܣ. ܒܘܙܢܛܘܢ. ܟܠܩܝܕܘܢ. ܦܝܛܘܣ[5]. ܐܒܘܕܘܣ. ܐܠܘܬܪܝܐ ܀

*1 v°.

ܐܦ ܗܕܐ ܐܬܦܠܓܠ ܠܘ ܕܐܝܣܝܢ ܡܠܝܬܟܐ ܕܒܢ̈ܝܢܐ ܕܠܐ ܢܕ̈ܥܝܢ. ܘܛܘ̈ܪܐ ܡܫܟܚ̈ܢܐ ܘܕܘܒ̈ܪܢܬܐ ܢܕܝܒ̈ܬܐ ܕܒܗܘܢ ܀ ܘܡܫܪ̈ܝܢ ܡܢ ܡܕܢܚܐ[5]. ܐܪ̈ܒܥܝܐ. ܠܗܠ ܡܢ

[1] Inscriptionem addidi. — [2] Initio folia 9 desunt. — [3] Ms. ″ܘܢ؟ cum puncto post vocem. — [4] Ms. ܘܬܬܢ̇. — [5] Ms. sine puncto post vocem.

ܬܫܥܝܬܐ

ܕܥܠ ܒܒܫܝܗ̇ ܕܩܘܪܝܐ ܕܡܢ ܦܓܪ̈ܐ[1]

Brit. Mus.
Add., 14,461
fol. 1 r°.

.... ܬܐ.ܕܠ ....
.... ܬ ܒܩ[ܘ]ܣܛܐ ܘ ....
[.............. ܩ]ܫܝܫܐ ܒܪ، ܐܠܗܐ ......
.... ܫ ...... ܣ ... ܘܬ ... ܐ ܘܐܬܐܘ
.... ܘ ...... ܒܠ .. ܘܒ[ܝ] ܒܐ ... ܐ
.... ܒܫܝܢܐ ... ܢܪܝܐ ...... ܝ ....
..... ܐ ܕܝܢ ..... ܘ ܘ[ܒ]ܪܘܗܝ ܕܘܒ[ܝ]ܐ ..]
.. ܐ ... ܘܒܟܝܢܘܗܝ ܚܕ، ܫܡܥ ܒܠܬܐ ܠܚܝ̈ܘܗܝ
[ܒܒܐ ܕ]ܚܒܝܒ ܘܩܕ̈ܝܫܘ ܫܠܝ̈ܚܐ ܐܬܚܪܒ ܒܫܦܠܐ ܡܢ
.... ܒܘܚܒ[ܕ] ܘܒܒܐ ܫܠܝ̈ܚܐ ܐܬܦܠܓ ܘܫܒܝܬܐ
[ܐܫܬܒܝܬ] ܡܢ ܠܠܐܠܐ ܒܕܒܐ ܠܒܝܬ[2] ܘܒ ....
... ܘܗܘܘ ܟܬܝ̈ܒܐ ܫܪܘ ܠܒܝܬ ....
.... ܘܚܝܢ ܒܒܠܕܘ[ܢ] .... [ܐ ....
ܘ[ܐ]ܬܐ ܐܬܐܘܗ ܘܫܐ .... ܪ ܠܗܘܢ. ܘܒ[ܦ]ܪܝܢ]
[ܘܫܒ]ܐ[3] ܒܐܝܪ ܐܝܟ ܗ[4] .... ܒܗܘܢ ܒܚܪܝܐ ...
.... ܡܢ ܠܒܘ ܚܢܝܢ ܘܪܕܦ ܐܢܘܢ ܕܘܒܝܐ ...
.... ܐ.ܘ .... ܘ .... ܘܒܗܝܪܐ
[ܒܐܒ][5] ܒܪܡ ܕܘܒܝܐ ܡܢ ܠܒܘ ܕܒܣܘܣܘܣ ...
[ܒܒܐ] ܫܠܝ̈ܚܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܒܣܪܐ. ܘܠܦܓܥ[ܬ] [ܐ]
[ܕܫܠ]ܝܚܬܐ ܐܬܐܘ ܕܘܒܝܐ[6]. ܒܣܘܪܝܢ ܒܐܒ ܒܫܝܢ ܬ[ܫܒܘܚܬܐ]
[ܘܐܪܒܥܝܢ] ܘܫܒܒ ܐܬܒܫ ܒܠܒܝܫܬܐ .....
.... ܕܘܒܝܐ ܘܒܒܐ ܫܠܝ̈ܚܐ ܐܬܦ[ܠܓ ܡܢ]
[ܕ]ܘܒܝܐ [ܐ]ܝܟ ܚܒܝܫܝܢ ܐܠܗܝܢ ....
..... ܒܫܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܐܪ[ܒܥܝܢ ܘ ...]
...... ܠܗ .... ܐܒ .. ܒ ....

[1] Inscriptionem addidi. — [2] Lectio incerta. — [3] Alium numerum spatium non admittit. — [4] Nöld. ܗܘ[ܒ]ܝܢ, quod discernere non valeo. — [5] Supplevit Nöld. — [6] Vox supra lineam scripta.

ܕܢܦܫܟ. ܘܡܪ̈ܘܡܘܗܝ ܕܢܦܫܐ. ܒܗܝ ܕܐܬܓ̈ܠܝܢ ܗ̤ܘܘ ܒܟܠ ܡܫܪ̈ܘܬܗ̇. ܥܒܕ̈ܘ ܠܫ̈ܠܡ ܕܡܫܬ̈ܒܘܢ ܠܘܬ ܢܦܫܐ. ܘܒܪ ܐܬܬܠܝܘ ܕܒܢܬ ܒܠܝܪ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܠܒܗܘܢ. ܘܢܦܠܬ[1] ܒܐܦܐ ܘܢܦܫܬ ܠܘܬ ܬܪܥܗ ܕܢܦܫܐ. ܘܬܘܒ ܐܫܬܪܝܘ ܒܐܦܐ ܚܪ̈ܬܐ[2] ܘܡܪܢܬ ܥܠܝܠ. ܘܬܘܒ ܐܫܬܪܝܘ ܒܐܦܐ ܒܐܦܐ ܕܬܠܬ ܘܡܪܢܬ ܡܢ ܚܒܪ̈ܬܗ̇. ܘܗ̈ܢܘܢ ܕܠܟܠ ܡܗܠܟܐܝܬ ܗܘܘ ܒܪ ܐܡ̈ܪܝܢ ܐ̈ܬܬܠܝܘ ܕܒܢܬ ܒܠܝܪ. ܒܡܫܐܠܬ ܠܓܪ ܡܬܬܠܝܢ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܢܝܢܐ ܐܫܬܪܝܘ ܗ̈ܠܝܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܡܢ ܠܟܠ ܒܐܦܐ ܙܒܬܐ. ܘܢܝܚܬ ܘܡܢܝܚܬܗ̇ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܒܪ ܒܠܝܪ ܘܒܡܪܬܗ̇. ܘܡܬܒܪܟܐ ܗ̤ܘܬ ܘܢܝܚܬܐ. ܘܐ̈ܢܫܐ ܡܓ̈ܕܐܐ ܡܬܠܬ. . ܘܐܬܠ ܡܢ ܬܡܢ ܒܪ ܒܠܝܪ. ܘܒܥܐ ܠܢܦܫܐ ܦܢܝܘܗ̇. ܘܠܢܦܫܐ ܒܢܝܗ̇. ܘܠܢܦܫܐ ܕܦܪܨܘܦܗ̇. ܘܐܦ ܠܡܘܪܢܐ ܡܒ[ܝܠ]ܬܐ.

[1] Ms. ″ܣܘ. — [2] Ms. ܚܪ̈ܬܐ.

ܘܠܡ[ܫܩܘ] ܢܓܐ ܕܝܗܒ ܠܗܘܢ. ܢܦܠܘ ܗܘܘ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܕ[ܝܢ] ܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܣܓܝ̈ܐ ܩܛܠܘ ܒܦܪ̈ܣܝܐ.. ܘܒܫܢܬ. ܬܫܥܡܐܐ. ܘܬܡܢܝܢܘܫܬ. ܒܝܪ. ܘܕܡܘܒܠܐ. ܐ. ܡܠܟ ܒܪ ܟܠܝܒ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܕܚܣܪܘ ܡܒܚܝܬܐ ܢܦܫܐ ܕܦܠܣܛܝܐ. ܘܕܒܪ[1] ܚܝܠܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ: ܘܐܙܠ ܘܢܦܩ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܐܣܩܘܪ̈ܝܢ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܕܥܡܐ ܡܦܠܣܝܐ ܡܕܒܪ[2] ܗܘܐ ܒܗ̇. ܥܒܕܐ ܕܢܒܥܘܬܗ̇. ܘܥܒܕ ܦܪ̈ܩܐ ܘܡܬܩܘܪܐ ܘܐܪܥܒ ܥܠܝܗ̇ܝܢ ܚܝܠܐ. ܘܩܛ[ܪ] ܠܗ̇. ܘܫܒܘܗ̇ ܕܠܟܠܗ̇ ܥܡ ܒܢܝ̈. *ܒܬܪܟܢ ܘܐܬܦܢܝܘ ܒܡܣܝܢܗܘܢ. ܘܟܕ ܐܬܦܢܝܘ ܦܪ̈ܣܝܐ ܠܗ ܠܡܕܝܢܬܐ[3] ܢܦܠܘ ܘܐܚܕܘ̈ ܡܬܩܘܪܬܐ. ܘܣܒܘ ܢܫܝܗܘܢ ܕܢܦܠܘ ܥܠ ܚܪܒܐ. [ܘܡ]ܣܝܐ ܩܕܡ ܗܘܘ [ܕ]ܦܨܝܢ ܗܘܘ. ܘܪܗܛܘ [ܘ]ܦܩܘܗ ܫܒܠܐ ܕܡܬܩܘܪܬܐ. ܘܕܟܪܘ ܠܫܘܡܠܝܐ. ܘܐܫܬܘܪܘ ܦܪ̈ܣܝܐ ܒܗ ܠܡܕܝܢܬܐ[4] ܥܠ ܐܪܥܐ. ܟܕ ܫܡܥ ܠܗܘܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܛܪܐ ܘܣܝܢܐ. ܘܐܬܟܢܫܘ ܥܠܝܗܘܢ ܩܠܝܠ ܕܠܗ. ܘܣܕܪܘ ܐܢܘܢ ܡܢ ܒܬܠ [ܦܬܝ] ܘܩܛܠܠܐ ܘܐܬܦܢܝ [ܘܚܕܐ]ܪܘ̈ܐ ܢܦܠܘ ܥܠܝܗܘܢ [ܘ]ܠܒܠܝܗܘܢ ܩܛܠܘ. ܘܩܪܒܝܢ ܗܘܘ ܣܓܝ̈ܐܝܗܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܘܫܝܢ ܘܠܐ ܡܬܝܪܝܢ ܗܘܘ ܕܢܕܪܘܢ ܐܢܘܢ. ܘܬܘܒ ܠܐ ܐܫܬܪܝܘ ܦܪ̈ܣܝܐ ܥܠ ܢܟܝܬܐ ܗ̇ܝ ܕܥܒܕܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܢܦܩ ܡܢ ܬܡܢ ܒܪ ܟܠܝܒ. ܘܐܙܠ ܘܢܣܒ ܡܕܝܢܬܐ ܠܐܡܕܘܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܟܕ ܦܬܚܘ ܠܗ̇. ܐܘܬܒ ܒܗ̇ ܡܦܪܢܬܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܢܦܩ ܡܢ ܬܡܢ. ܘܐܙܠ ܥܠ ܦܠܘܣ ܚܨܢܐ ܪܒܐ. ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܗ̇ ܝܘܢܐ ܚܕ ܪܒܐ ܡܢ ܐܬܪܐ ܗ̇ܘ ܕܦܦܠܓܘܢܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ̇. ܕܐܢ ܢܗܒ ܐܢܬ ܠܝ ܡܠܬܐ ܘܠܒܝܬܝ. ܐܢܐ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܠܟ *ܡܚܝܨܘܬܐ ܕܡܫܒܚܐ ܠܗ ܠܗܢܐ ܚܨܢܐ. ܘܗܘ ܢܣܒ ܠܗ. ܘܦܩܕ ܒܪ ܟܠܝܒ ܘܐܬܬܘ ܩ̈ܠܝܐ[5] ܐܪ̈ܒܥܐ[6]. ܘܒܥܒܕ ܡܚܝܨܘܬܐ. ܕܠܐ ܢܚܘ ܐܚܘܬܗ. ܘܩܛܠܘ ܘܡܣܩܘܗ ܗ̇ܘܢ. ܠܗܘܒܠ ܦܘܪܬܐ

(Margin: * 14 v°, col. a. — * col. b.)

[1] Ms. ܘܕܒܪ. — [2] Ms. ܡܕܒܪ; corr. Nöld. — [3] Ms. ܠܡܕܝܢܬ; corr. Nöld. — [4] Ms. ܠܡܕܝܢܬ; corr. Nöld. — [5] Vox, ut videtur, corrupta. — [6] Ms. ܐܪ̈.

ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܡܫܝܚܝܐ. ܢܬܠܘܢ ܙܝܢܗܘܢ ܘܢܣܩܘܢ ܠܦܘܠܚܢܐ
*ܠ[1] . . . . *13 r°, col. *a.*
. . . .
. . . . *13 v°, col. *b.*
. . . . ܝ *ܕܫܘܬܐ ܚܠܝܡ ܬܘܒ ܐܡܪ ܒܪܗ *14 r°, col. *a.*
ܕܡܒܘܥܐ. ܘܫܠܡܐ ܒܫܝܢܐ. ܘܟܕ ܡܫܬ̈ܝܢ ܒܬܪܘܡܝܐ.
(ܐܬ)ܒܪ̈ܘ[2] ܦܬܟܪ̈ܐ ܠܒܝܬܐ. ܘܐܦܪ̈ܝܣܘܗܝ ܘܦܠ̈ܚܘܗܝ
ܠܢܒܝ̈ܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܠܫܠܝ̈ܚܐ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܢܦܠ
ܠܗܘܢ. ܘܟܕ (ܚܙܘ)[3] ܗ̇ܢܘܢ[4] ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܫܘܪܐ.
ܢܦܩܘ ܘܢܦܠܘ ܥܠܝܗܘܢ. ܘܐܬܪܐ ܡܫܪܝܬܐ ܡܢ ܦܠܓܐ
ܘܐܦܪ̈ܝܬܐ ܘܐܦ ܡܢ ܦܬܟܪ̈ܐ (ܡܦܠܘ)[3]. ܘܫܩܠܘ ܒܙܬܐ
ܘܒܙܘ. ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܕܒܬܪܗ̇. ܐܬܟܪ̈ܝܘ ܗ̈ܘܘ ܦܠ̈ܓܝܐ ܒܠܗܘܢ
ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܦܠܛܘ ܕܡܫܬ̈ܬܪܘ ܬܡܢ. ܘܟܕ
ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܩܠܝܠ. ܘܐܡܪ̈ܝܢ. ܢܦܩܘ ܥܠܝܗܘܢ. ܘܐܡܪܘ
ܠܗܘܢ ܡܡܦܠܦܠܝܣ ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ. ܠܘ ܓܝܪ ܡܪܒܐ
ܒܚܝܠܬܗܘܢ ܘܒܙܝܢܗܘܢ. ܐܠܐ ܒܫܘܒܚ ܫܡܗ. ܘܒܢܘܢ
ܠܐ ܫܒܩܗ̇. ܐܠܐ ܢܦܩܘ ܒܟܠܐ ܡܫܠܝܐ ܒܗ ܡܥܝ̈ܢܝܢ.
ܘܬܠܘ ܒܝܕ̈ܘܣ ܘܦܠܓ̈ܘܠܣ ܐܝܟ ܒܝܥܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ.
ܘܡܫܪܝܐ ܕܦܠܘܣ. ܐܒܝ̈ܕܘ ܦܘܪ̈ܩܢܣ ܒܠܚ̈ܘܕ. ܘܡܠܟܐ ܢܦܩ
ܠܗ ܡܦܩܢܐ ܥܠ ܫܘܪܐ. ܘܝܬܒ ܗܘܐ ܘܢܝܪܐ. ܡܦܪ̈ܣܐ
ܕܢ ܢܓܕܘ ܗܘܘ ܠܟܣܛܪ̈ܗܘܢ. *ܘܐܬܪ̈ܝܣܘ ܠܓܒ ܡܢ ܫܘܪܐ. *col. *b.*
ܡܛܠ ܕܟܕ ܡܙ̈ܘܥܝܢ ܗ̇ܢܘܢ.[4] ܠܐ ܒܓܠܠ ܢܬܦܠܛܘܢ.
ܘܢܦܩܘ ܘܢܬ̈ܟܘ ܫܪ̈ܒܢ ܫܪ̈ܒܢ. ܘܟܕ ܡܛܠܘ ܐܝܟ ܗ̈ܠܝܢ.
ܫܘ̈ܪܘ ܘܡܣܟܘ. ܘܡܣܟܘ ܐܝܟ ܠܫܝܢܗܘܢ ܐܠܗܐ ܪܒ
[ܗܘ.] ܘܡܫܝܚܐ ܐܪܓܒܘ ܠܗܘܢ ܫ̈ܠܝܡ ܠܟܣܛܪ̈ܗܘܢ
ܒܪ̈ܘܡܝܐ. ܘܪ̈ܗܛܘ ܥܠܝܗܘܢ ܡܪ̈ܘܡܝܐ. ܘܢܦܠܘ ܒܗܘܢ.
ܘܩ̈ܛܠܝܢ ܗܘܘ ܒܗܘܢ ܘܡܚ̈ܝܢ. ܒܕܡܐ ܠܐܝܟܐ ܕܫ̈ܦܠܝܢ
ܒܠܡܦܪ̈ܣ ܕܫܘܪܐ. ܘܐܬܬܚܝܒܬ ܒܠܗܘܢ ܡܡܦܠܦܠܝܣ.

[1] Deest folium, exceptis primis litteris versuum fol. 13 r° et ultimis fol. 13 v° quas typis dare operae non pretium. — [2] Ms. ″ܒܝ. — [3] Deest in ms.; ins. Nöld. — [4] Ms. ″ܗܘܢ.

ܒܐܘܪܫܠܡ. ܘܗ̇ܘ ܥܒܕ ܠܡܠܠܬܐ. ܘܡܠܬܗ ܚܝܠܐ ܕܬ̈ܗܘܡܝܢܐ ܒܟ̈ܝܢ، ܡܪܟܐ. ܘܣܡ ܠܦܪܒܐ ܒܠ ܒܬ̈ܡܟܐ ܢܘܟ̈ܪܝܐ.

ܘܒܫܢܬ. ܬܬܡܢܐ. ܕܩܘܣܛܘܣ. ܝܚ. ܐܬܒܢܝܘ ܛܝ̈ܪܐ ܩܛ̈ܠܝܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܒܪܘܗ̇، ܫ̈ܠܒܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܩܠܡ ܘܢܦܠ ܒܦܠܛܬܐ. ܘܝܠܘ ܒܗ. ܘܐܙܠ ܠܦܘܣܩܡ. ܘܢܒܬ ܙ̈ܝܬ ܡܒܪܝܗ̇[1] ܕܦܘܒܝܠܬܐ ܒܪܝܫ. ܘܝܠܘ ܒܗ. ܘܒܗ̇ܝܢ ܢܘܟ̈ܬܐ: ܒܪ ܬܠܬ ܒܢ̈ܝܫ ܗ̇ܘܘ ܛܝ̈ܪܐ ܒܒܩ ܡܒܗܢܐ. ܗܘܐ ܪܒܠܐ ܘܗܘܐ ܡܫܟܐ. ܘܢܦܠܬ ܒܗ ܐܪܝܣܘ ܣܘܦܐܝܗ̇. ܘܒܠܗ̇ܝܢ ܫ̈ܢܝܬܗ̇. ܘܒܫܢܬ ܡ̈ܢ، ܢܘܣܝܢ ܗ̇ܘ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܦܪܘܣ ܕܓܠ ܢܘܪܢ ܐܬܒܢܝ ܡܢ ܫܬ̈ܐܣܘܗܝ، ܘܒܠܗ̇ ܕܝܪܐ. ܘܕܝܪܐ ܕܐܡܒܐ ܐܘܬܝܢܒܐ: ܒܡ ܒܗܡ̈ܬܐ ܩܛ̈ܝܐ ܕܕܝ̈ܪܐ ܘܐܫܝ̈ܕܝܐ. ܘܕܡ̈ܘܬܐ ܦܛܘ ܬܩܠܡ[2] ܒܗ..

*col. b. *ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܒܢܝܢ ܬܡܢܝ. ܐܬܒܢܝܘ ܐܡܝ̈ܪܐ ܘܛܝ̈ܪܐ ܩܛ̈ܠܝܐ. ܘܢܦ̇ܠܘ ܢܡܝܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܢܦܠ ܦܘܡܕܝܐ. ܕܒܠܗ̇ܝܢ ܡܘ̈ܪܣ ܘܡܕܝ̈ܢܬܐ ܕܐܘܠܦܢܗ̇. ܢܬܒܙܝ ܫ̈ܠܒܐ. ܘܢܒܕܘܢ ܠܗ ܡܠܩܣܘܣ[3] ܘܦ̈ܩܝܣ. ܦܓܕ ܕܝܢ ܐܦ ܕܗܒܐ ܘܩܐܡܒ ܘܠܐ ܐܬܡܚܠ. ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܝܠܝܒܐ. ܘܬܘܒ ܗ̇ܘ ܡܒܗܢܐ. ܠܐ ܠܒܫ ܗܘܐ ܒܠܝܠܐ. ܐܝܟ ܫ̈ܠܒܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܗ̇ܘܘ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܦܩܕ ܕܝܢ ܒܐܘܪܫܠܡ ܒܕܡܣܩܘܣ. ܘܠܐ ܝܒܐ ܕܢܐܙܠ ܠܒܐܘܪܫܠܡ ܕܡܢܣܩܦ..

ܢܒܬ ܗܘܐ ܕܝܢ ܚܠܝܪܐ ܠܒܬܪܗ̇ ܕܫܢܬܐ. ܝܚ. ܒܢܝܣܢ ܢܗܪ ܓ. ܒܫܒܬܐ. ܘܢܓܫ ܒܗ ܒܪܟܐ ܚܘܪܐ..

ܡܒܗܢܐ ܕܝܢ ܒܪ ܐܟܠܝ ܐܝܟ ܝܒܝܫ: ܘܢܒܙ ܡܢ ܡܪ̈ܟܐ ܕܟ̈ܠܗ ܒܡܒܗ. ܗܦܟܗ ܠܫܢܐ ܕܒܡ ܕ̈ܗܘܡܢܐ. ܘܠܐ ܬܘܒ ܡܛܠ ܡܢܗܘܢ ܫܝܢܐ. ܐܠܐ ܐܚܪ̈ܢ ܗܘܐ: ܕܐܢ ܩ̈ܒܝܢ

[1] Ms. ܡܒܪ̈ܝܗ̇ ܙܝܢ cum punctis transpositionem indicantibus, quae Nöldeke pro punctis vocalibus ad voces superiores ܙ̈ܝܬ et ܠܦܘܣܩܡ pertinentibus habuit. — [2] Ms. ܬܩ̈ܠܡ. — [3] Ms. ܡܠܩ̈ܣܘܣ; corr. Fraenkel (*Z.D.M.G.*, LV, 334).

ܘܩܛܠܘܗܝ. ܘܐܚܕܬ ܡܕܝܢܬܐ ܠܐܚܪܬܐ. ܘܝܗܒܘ ܠܗ ܐܪܒܥܐ ܒܠܗܘܢ ܣܬܠܘܬܐ ܕܦ̈ܪܣܐ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܫܒܩܘ ܠܗ ܠܕܝܘܣܩܘܪܘܣ.

ܘܒܫܢܬ ܬܬܡܢ. ܘܕܩܘܣܛܘܣ .ܢ. ܒܐܝܪܚ ܚܙܝܪܢ ܒܝܘܡ ܒܐܘܒܬܐ ܒܫܢܬܐ .ܒ. ܗܘܬ ܙܘܥܐ ܣܓܝܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ. ܘܢܦܠ ܒܗ̇ ܕܘܟܝܬܐ ܩ̈ܪܝܬܐ.

ܘܒܗ ܒܝܪܚܐ ܐܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܦܘܠܝܣ ܬܐܘܕܘܪܐ ܘܡܩܒܠܬ[1] ܠܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܘܒܝ̈ܫܘ ܒܥܠܬܐ ܡܢܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܒܗܘ ܩܠܝܠ ܕܒܬܪ ܡܪܝ، ܡܪܘܢ. ܡܩܛܠ ܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܒܪ ܐܬܛܥܝܘ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܦܬܪ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܗܘܘܢ ܢܦ̈ܫܢ. ܢ. ܐ̈ܠܦܝܢ ܕܢܦ̈ܫܢ. ܘܦܬܪ ܠܗܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܒܫܠܝܐ. ܘܠܒܝܢ ܒܗܪܐ *ܗ̇ܘ ܥܠ ܐܦܝܣܩܘܦܐ * col. b.
ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܕܒܝܠ ܫܠܝܬܐ. ܕܗܒܢܐ ܗ̇ܘ ܢܗܘܘܢ ܫ̈ܡܥܝܢ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܪܫܠ ܒܗܘܢ ܐܢܫܐ. ܕܐܬܪ̈ܦܘܢ ܡܢ ܒ̈ܢܝ ܒܪܬܐ. ܘܗ̇ܘ ܕܡܫܬܡܗ ܗܘܐ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܦܛܪܝܪܟܐ. ܦܩܕ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܒܡܕ̈ܒܪܐ ܕܕܝܪ̈ܐ ܘܕܕܝܪ̈ܝܬܐ ܕܒܝܬܐ ܡܫܡܫܢܐ ܢܗ̈ܘܘܢ ܡܩ̈ܒܠܝܢ ܒܟܠ ܫܢܬܐ ܡܢ ܕܗܒܐ ܗ̇ܘ. ܗܟܢ ܘܒܟܠ ܒܠܚ̈ܘܕܘܢ ܒ̈ܢܝ ܡܕܝܢܬܗ ܫܒܩ. ܘܒܬܪ ܢܦܫܗ ܡܕܘܪܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܕܐܝܟ ܕܒܢ ܕܫܠܛܐ ܕܗ̇ܘ. ܢܬܬܒܥܘܢ ܠܗ ܒܠܚܘܕ ܕܒܬ ܢܦܫܗ. ܘܒܗ̇ ܒܝܪܚܐ ܗ̇ܘ ܕܗܘܐ ܒܗ̇ ܙܘܥܐ ܕܢܝܩܘܡܕܝܐ[2]. ܒܬܫܥܐ ܒܗ̇ ܒܝܘܡ ܚܕ ܒܫܒܐ .ܢ.[3] ܫ̈ܢܝܢ ܘܢܦܠ ܐܪܒܥܐ.

ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ. ܦܩܕ ܡܠܟܐ ܡܪܩܝܢܘܣ. ܘܐܬܟܢܫܬ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܐܝܢܘܗܝ. ܕܒܐܠܐܝܬ ܕܠܐ ܡܢܢܘ ܐܝܟ ܕܐܡܝܪ̈ܝܢ ܦܪ̈ܝܫܐܝܬ. ܠܩܕܡܝܐܝܬ ܕܝܢ ܗܘܬ ܟܢܘܫܬܐ ܒܟܠ ܡܕܝܢܐ. ܘܐܡܝܪܝܢ ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܗ *ܦ̈ܣܩܘ ܒܢ̈ܝ ܡܕܝܢܬܐ * 12 v°, col. a.
ܠܡܠܟܐ ܘܡܪ̈ܘܬܗ, ܘܩܡܘ ܕܬܪ̈ܝܢ ܩܛܠ ܐܢܫܘܗܝ. ܘܗ̇ܘ ܕܝ ܫܦܪ ܐܬܒܝܢܬ. ܫܒܩ ܠܡܪܗ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒܠ

[1] Ms. ܠܕܡܣܩܘܣ; corr. Nöldeke. — [2] Ms. "ܢܩܘܡܕ̈". — [3] Numerus parum perspicuus.

ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܐܒܘܬܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܩܕܡܝܬ. ܕܪ̈ܓܠܐ ܕܝܢ ܕܟܪ. ܟܕ ܐܡܪ. ܟܠ ܐܒܐ ܗ̇ܘ ܕܝܠܕ. ܟܠ ܒܪܐ ܕܝܢ: ܗ̇ܘ ܕܐܬܝܠܕ. ܘܟܠ ܪܘܚܐ ܗ̇ܘ ܕܢܦܩ. ܐܦ ܕܐܬܒܣܪ ܡܠܬܐ ܐܡܪܢ ܘܕܢܣܒ ܢܦܫܐ. ܐܠܐ ܠܘ ܗ̇ܘ *ܡܠܝܠܬܐ. (* col. b.) ܐܠܐ ܕ[ܗ̇ܘ] ܢܨܒܬܢܝܬ[ܐ] ܐܘ ܒܝ[ܬ] ܚܫܘܫܬܢܝܬܐ. ܗ̇ܘܢܐ ܕܝܢ ܠܐ ܢܣܒ. ܐܠ[ܐ] ܗ̣ܘ ܐܠܗܐ ܚܠܦ ܕܘܟܬ ܗܘܢܐ. ܒܕܘܟܬܐ ܕܝܢ ܚܪܝܢܐ. ܒܟܠ ܟܠܗ̇ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܦܐܝܫ ܠ[ܗ̇] ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܕܡܘܬ ܦܠܐܘܣ. ܘܦܓܪܗ ܕܡܪ[ܝ]ܢ ܫܡܫܢܐ ܗܘ ܐܡܪ: ܘ[ܡܢ] ܒܢܫܐ ܡܡܠܠܐ ܘܡܬܪܒܝܢܐ ܗܘ ܒܪܐ. ܐܡܪ̈ܝܢ ܕܐ[ܦ] ܬܪܒܝܬܐ ܢܦܫܢܝܬ[ܐ] ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܗܘܢ [ܕܝܢ] ܡܐܟܠܐ ܘܡܫܬ[ܝܐ] ܘܥܘܡܠܐ ܡܢ ܒܬ[ܪ] ܩܝܡܬܐ. ܘܟܕ ܐܠ[ܦ] ܡܘܡܘ̈ܬܐ. ܟܕ ܐܡܪ[ܝܢ] ܗܘܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܕܘ[ܝܕ] ܡܫܝ̈ܚܝܢ. ܐܬܚܙܩ ܗ[ܟܝܠ] ܒܗ ܒܠܫ̈ܢܝܢ ܗ̈ܪ[ܣܝܣ] ܒܝܘܡܐ ܡܕܡܝܐ ܕܡܣ[ܒܥ]ܘ ܡܟܐܐ ܘܡܬܚ[ܝܠ]ܝܢ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ .:.

ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ [ܟܕ] ܐܝܬܘܗܝ, ܒܐܢܛܝ[ܘܟܝܐ] ܥܒܕ. ܕܢܬܟܢܫ ܣܘܢܗܘܕܘܣ [ܒܡܕ] ܒܪܝܡܝܢܐ ܕܐܝܛܠܝܐ[1] ܒ[ܓܠܠܝܐ] ܐܬܟܢܫ [ܘܗܘ]ܐ [ܐܝܟ.:] ܘܡܢ ܗ̈ܘ[ܡܢܐ] ܕ[ܬ]ܡܢ[ܐ] ܡܠܟܐ ܐ[ܫ]ܬ[ܡ]ܗ. [ܘܐܒ[2]] ܣܠܩ ܒܠܝܠܝܐ [ܕ]ܡܠܟܘܬ[ܐ][3] . . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

12 r°, col. a. *ܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܣܘܕܦܐ ܪܒ ܣܛܗ. ܘܦܩܕ ܒܠܥܘܗ̇ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܘܐܬܡܛܠܠ. ܘܬܘܒ ܐܦ ܒܠܘ ܚܪܢܝܢ ܗܘܐ ܕܬܘܒ ܦܠܛ ܟܠ ܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܘܡܫܬܝܘܗܝ, ܟܕ ܡܬܢܠܐ ܒܫܢܬܐ

[1] Puncta pluralis desunt. — [2] E Mich., p. 138, suppl.. — [3] Desunt folia nonnulla: in fol. 11 r°, primae litterae, et in fol. 11 v° ultimae aliquorum versuum distingui possunt, sed eas typis dare operae non pretium.

[ܬܘܒ ܕ]ܝܢ ܒܟܬܒܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. [ܦܩܕ] ܘܐܬܟܬܒܬ
ܬܠܬܐ [ܒܐܕܪ]ܒܐ ܕܒܟܢܘܢܐ. [ܘܐ]ܬܦܪܣܬ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܀
... ܐܬܪܐ ܕܒܢܝܬ ܒܠܗܝܐ [.......]ܐ [.ܒܗ].[1]
ܒܝܘܡ [ܕܥܣ]ܪܐ ܒܗ. [ܐܝܟ] ܘܒܝܐ [ܕܐܬ]ܦܘܢܣ ܗܘܐ] ܟܢ
ܪܗܘܡܝܐ ܠܒܪܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܠܟܣܢܕܪ. ܒܫܢܬܐ ܕܝܢ * col. b.
ܒܝܘܡ (ܐܚܪ̈ܝ)[2]. ܡܫܬܡܠܝܢ ܗܘܘ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܟܬܒ̈ܐ ܀
ܘܐܬܝܗܒܘ ܒܗ ܒܟܢܘܫܐ. ܐܦ ܟܠܗܝܢ ܕܒܢܝܬ ܐܦܘܠܝܢܪܝܣ.
ܟܢܘܫܝܐ ܗܟܝܠ ܐܬܘܗܝ, ܐܦܘܠܝܢܪܝܣ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.
ܘܟܕ ܒܦܘܠܓܐ ܕܒܪ̈ܝܐ ܡܕܒܪ ܗܘܐ ܐܬܐ ܐܬܐ ܠܗ ܡܢ ܬܡܢ.
ܘܗܘܐ ܡܦܠܓܐ ܒܟܢܘܫܝܐ. ܘܡܢ ܬܡܢ ܥܒܕ ܠܗ.
ܠܠܕܝܩܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܣܘܪܝܐ. ܘܬܡܢ ܥܒܕ ܐܝܬܬܐ̇
ܘܗܘܐ ܠܗ ܒܪܐ. ܘܐܫܬܡܗ ܒܫܡܗ̇ ܐܦܘܠܝܢܪܝܣ.
ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܩܫܝܫܐ ܘܒܪܗ ܩܪܘܝܐ. ܒܙܒ̈ܢܝ ܬܐܘܕܘܛܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܡܢ. ܟ̈ܠܦܝܢ ܗܘܘ ܣܘܦ̈ܠܝܐ ܕܒ̈ܢܝܐ. ܐܝܟܐ
ܕ̈ܠܦܝ ܗܘܐ ܣܘܦܠܝܐ ܕܐ̈ܪܣܛܘܢ. ܒܪܗ ܕܐܪܝܘܣ:
ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܟܣܢܝܘܬܐ ܠܘܬ ܐܦܝܦ ܣܘܦܣܛܐ
ܕܐܝܟܐ. ܘܟܕ ܝܢܐ ܬܐܘܕܘܛܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܠܐ ܐܢܘܢ
ܡܢ ܒܝܬܗ. ܕܕܠܟܐ ܬܘܒ ܠܘܬ ܚܢܦܘܬܐ ܢܬܦܠܓܘܢ.
ܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ ܠܠܐܘܕܝܩܝܐ ܒܟܪܗ *ܕܚܝܒܝܢ ܗܘܘ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ. * 10 v°, col. *a.*
ܠܚܪܬܐ ܒܬܪ ܡܚܒܝܬ ܬܐܘܕܘܛܐ. ܘܩܡ ܒܬܪܗ
ܠܐܘܢܛܝܣ. ܬܘܒ ܠܘܬ ܐܦܝܦ ܐܟܣܢܝܐ ܗܘܘ. ܐܦ ܟܕ
ܕܟܢܫܐ ܕܢܩܦܐ ܡܫܬܠܛܐ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܐܬܦܪܣ ܕܢܦܪܘܫ
ܐܢܘܢ ܡܢܗ ܘܠܐ ܐܬܟܢܝܘ. ܡܢ ܫܘܬܦܘܬܗ ܕܥܕܬܐ
ܕܢܗܘܐ ܐܢܘܢ. ܦܠܓܐ ܕܝܢ ܐܦܘܠܝܢܪܝܣ. ܠܗܕܐ ܠܡܪܐ ܓܪܐ
ܢܫܒܗ̇. ܘܟܕ ܬܒܥܠ ܒܠ ܡܠܬܐ ܕܦܝܠܣܘܦܘܬܐ̇.
ܗܪܣܝܣ ܒܦܫܬܐ ܐܟܒ. ܐܝܟ ܡܚܝܕܐ ܠܘܬ ܐܢ̈ܫܝܢ ܡܢ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܚܝܪ̈ܢܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܒܝܫ̈ܘܗܝ ܗܘܘ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܗܘܐ ܡܚܡ
ܐܒܘܗܝ ܗܪܣܝܣ ܡܕܝܢܬܐ ܐܦܝ̈ܫܝܘ. ܒܕ ܠܒܢܝܐ

[1] Hic numerus, qui manifesto requiritur, in ms. legi vix potest : prior littera ܝ esse videtur. — [2] Deest in ms.

*col. b. [ܠ]ܒ[ܢ]ܝ[ܢ]ܗ. ܗܘܐ ܒܬܪܗ *ܗܘܐ ܠܗ ܠܫܘܒܪܐ.
... ܒܗ ..... ܒܐܘܢ[ܓܠܝܘܢ] ܕ....... ܦܪܨܘܦ[.....].
ܘܡܛܠ ܕܐܬ[ܒܥܝ] ܡܢ ܡܠܟܐ. ܡܢ.....
ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ [ܕܢ]ܣ[ܒ]ܐ. ܘܗ[ܘ] ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܚܕܬ ܒܫܡ[ܗ ܩܪܐ]
ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐܘܢܓܠܝܣ[ܛܐ.] ܕܐܬܟܬܒܬ ܒܝ ܘܒܐܦܣܛ[ܠܘܣ]
ܪܒܘ. ܚܢܫ ܠܗ ܕܝܢ ܒܢܝ[ܢ] ܐܪܒܥܐ. ܘܐܬܬܣܝ[ܡܘ] ܐܘܢܓܠܝܘܢ.
ܘܒܗ[ܢ]ܐ [ܓܒ]ܠ ܐܬ[ܦܣܩܘ] ܐܘ[ܢ]ܓܠܝܘܢ ܕܝܢ [ܐܪܒܥܐ].
ܐ[ܡܪ] ܗ[ܘ]ܐ [ܕܝܢ] ܗܘ ܐܘ[ܢܓܠܝܘܢ ....] ܕܡܬܩܪܐ
[ܕ]ܬ[ܠ]ܡܝܕܘܗܝ [ܠܒܪܢܐ] ܒܚܕ ܐܠܗܐ. ܘܗܘ ܕ[ܝܢ] ܒܪܢܐ
ܒܚܕ [ܠܒܪܢܫܐ][1] ܡܬܕܥ ܒܠܚܘܕ ܬܘܩܢܐ. ܘܥܠܡܐ ܬܘܒ
ܘ[ܠܒܪܝܬܐ] ܕܬܠܬ ܚܝܠܝܢ ܒܡܬܩܢܢܘܬܐ [ܕܬܠܬ]ܬ[ܬܠܬ]ܝܘܬܐ
ܠܬ[ܒܪܘܢ.] ܐܠܐ ܠܗܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ (ܒܠܒܐ)[2] ܒܫܡ
ܒܗܬܐ ܕܡ[ܫܝܚܐ] ܒܠܚܘܕ ܢܬܒܪܐ. ܒܪ ܕܝܢ [ܡܢ] ܪܫܥܗ
ܘܡܪܕܘܬܐ ܠܚ[ܘ]ܒܐ ܒܬܟܝܐ ܩܢܘܡܝܢ ܗ[ܘ̈ܘ.] ܘܠܡܛܘܬܐ
ܐܚܪܢܝܬ[ܐ] ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܕܠܐ ܕ[ܒܠܐ] ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ
ܠܗ[ܝܢ.] ܠܕܫ ܟܝܢܐ ܡܢ ܢܘ̈ܟܪܝܐ [ܕܒܗ ܕܡ]ܬܒܥܕܝܢ.
10 r°, col. a. ܬ[ܫܬܐܣܬ][3] ܒܪܫܥܗ[1] ܗܕܐ ܘ[ܕܒ]ܚܕ[ܕ] ܗܘܬ ܡܢ ... ܢܐ
ܘܗ. ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ [ܒܪ] ܢܫܘ ܐܬܬܦ[ܪ]ܣܘ ܘܬܘܒ .. ܠܐ[4].
ܘܠܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܠܗܘ [ܕܒܝܬ ܕܝܢ] ܦܪܨܘܦܐ ܗܘ̈ܘ [ܘܬܘ]ܒ[1] [ܒܠ]
ܪܫܥܗ ܟܘܟܒܐ. [ܘ]ܐܬܦܪܣܘ ܬܘܒ ܐܦ [ܕܢܐ] ܐܚܪܢܐ.
ܘܦܣܩܬܐ [ܐܪܒܥ]ܬܐ[1] ܡܕܝܘ. [ܘܠܗܘ] ܕܒܦܘܪܢ ܕܝܢ
[ܫ]ܕܝܗ ܘܡܕܝܢܬܐ ܠܦܪܘܗܝ. [ܒܡܦܩܢ][1] ܗܘ̈ܘ. ܘܗܒܝܐ
[ܒܝ]ܬܐ ܒܠܗܘܢ ܫܪܝܢ ܗܘ̈ܘ. [ܐܒܕ]ܢ[ܐ] ܕܝܢ ܬܘܒ ܕܢܐܡܪ
[ܗܘ ܐ]ܘܢܓܠܝܘܢ. ܕܠܝܬ [ܡܕ]ܡ ܕܝܢ ܐܠܗܘܬܐ. [ܕܒܝܬܐ]
ܠܗ. ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ [ܢܕܒ]. ܘܠܗ ܠܚܝܠܐ [ܐܟ]ܣ[ܢ]ܝܐ.
ܘܗܪܟܐ ܠܟ [ܢܕܒ] ܠܗ ܠܐܠܗܐ [ܐܝܟ] ܕܗܘ ܠܗ ܢܕܒ.
[ܐܬ]ܬܠܕ ܗܘܠ ܘܐܫܬܡܥ. [ܠܕ]ܘܒܬܐ ܚܕܐ ܢܚܒܬܐ[5]
[ܕܒܡܦ]ܩܠܢܝܬܐ. ܘܬܡܢ [ܐܚܪ]ܢܗ ܠܫܠܝܢܗ. .:.

[1] E Theod., *Haer. Fab.*, IV, 3, suppl. — [2] Hanc vocem, quam sensus requirit, spatium vix admittit. — [3] Ut legamus ″ܙܘܒܦ, spatium vix permittit. — [4] ‘*βόθρου*’ (Theod.). — [5] Ms. ″ܪܒ.

ܘܠܠܝܩܢܝܘܣ [ܠ]ܕܘܟܬܗ ܐܦܪܝܐ. ܘܐܦ ܠܡܟܣܡܝܢܘܣ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ[1]: ܒܪ ܚܡܫ ܫ̈ܢܝܐ. ܗ. ܒܫܢܬܐ ܗܘ ܕܢܡܘܣܗ، ܘܐܬܩ̈ܘܒܠ ܢܠܦܘܗܝ ܠܐܘܕܘܟܣܝܘܣ܀ ܡܢ ܒܬܪ ܕܕܒܪ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܫ̈ܢܝܐ. ܠ. ܘܚܡܫ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܝܢ ܒܬܪܗ ܕܐܘܕܘܟܣܝܘܣ. ܡܠܝܛܝܘܣ ܗܘ ܕܡܢ ܣܒܣܛܝܐ ܐܬܪܐ. ܘܗܘܐ ܬܘܒ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܚܠܒ. ܘܡܢ ܚܠܒ ܐܫܬܢܝ ܐܬܘܬܒܗ، ܐܬ̈ܢܝܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܒܪ ܩܠܝܠ ܕܐܬܬܪܟ ܡܢ ܒܬܪ ܡܠܟ. ܗܘ، ܠܗܘܢ ܬܠܬ [ܫ̈ܢ]ܝܢ ܒܪ ܦܢܝܐ. ܕܬܠܬܐ ܡܢ̈ܘܬܐ ܡܚܘ̈ܪܝܢ ܘܐܢܫ̈ ܕܠܝܬ ܡܫܠܠܝܢ ܚܢ. ܗܕܝܢ ܒܪ ܢܝܚ ܐܬܝܚ ܕܠܐ ܫܠܡ[2] ܠܗܘܢ. ܫܪܐܘܗܝ، ܕܟܪ ܗܘܐ ܕܝܢ ܫ̈ܢܬܐ .ܒ. . ܘܐܬܩܛܒܐ ܢܠܦܘܗܝ ܠܐܘܙܐܘܣ܀ ܗܘ ܕܒܬܪ ܐܪܝܘܣ ܐܫܬܕܪ، ܡܢ ܡܬܪ̈ܝܢ. ܘܡܬܦܠܓ ܗܘܐ ܐܬܦܠܓܬ ܥܕܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܠܘܬ ܦܠܓܐ ܡܕܒܪ ܗܘܐ ܦܠܒܝܢܐ ܒܪ *ܐܢܛܝܘܟ، ܡܫܝܚܝܐ. ܘܠܐܚܪܢܐ ܐܘܙܐܘܣ. ܘܐܦ ܒܐܘܪܫܠܡ. ܒܪ ܚܡܫ ܗܕܪ̈ܝܢܐ ܫ̈ܢܝܐ. ܠ. ܗܘܐ ܒܬܪܗ ܗܪܘܠܐ. * 9 v°, col. *a.*

ܡܩܕܘܢܝܘܣ ܕܝܢ ܗܘ ܕܐܫܬܕܪ، ܡܢ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܐܡܪ ܗܘܐ. ܕܐܦܠܐ ܒܚܕ ܡܢ ܙܢ̈ܝ ܐܠܗܘܬܗ، ܒܪ ܚܝܝܗ ܕܐܒܐ ܪܘܚܐ. ܟܠ ܒܪܐ ܕܝܢ ܒܕܡܘܬ ܐܪܝܘܣ ܢܟܪܘܣ ܒܦܪܨܘܦܗ. ܒܪ ܗܕܟܢ ܐܫܬܕܪ، ܗܘ ܗܘܐ ܠܦܠܓܐ. ܠܐܬܪܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܙܠ. ܘܚܡܫ ܒܕܘܟܬܗ ܐܘܕܘܟܣܝܘܣ. ܘܒܪ ܚܘ، ܗܘܐ ܐܣܛܝܢܐ ܠܚܝܟܐ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܕܒܝܬ ܡܢܫܐ ܡܢ ܡܘܢܝܡܘܣ ܠܐܠܡܝܣܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܡܢ. ܘܐܚܝܕ ܠܐܘܢܘܡܝܘܣ ܢܘܦ[ܪ]ܗ ܕܐܐܬܝܘܣ. ܐܢܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܚܢܪ ܡܢ ܡܠܡܐܢܐ. ܒܪ ܗܘܪܗ ܠܡܐܡܪ ܕܠܐ ܢܦܠܐ ܠܐܢܫ ܢܦܠܘܗܝ܀ ܐܠܐ ܠܒܢ̈ܐ ܠܡܐܡܪ ܚܒܪܬܐ ܡܫܠܡܢܐܝܬ. ܒܪ ܕܝܢ ܐܫܬܪܝ ܡܢ ܬܠܘ ܡܕܝܢܬܐ: ܘܥܠܠܐ ܬܪܒܝܬܗ ܒܡܫܬܝܐ. ܐܙܠ ܘܡܢܒܠ ܒܠܗܘܢ، ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ. ܡܠܟܐ ܗܢܝܠ ܒܪ ܡܚܣܒ ܦܩܕ ܠܗ ܠܐܘܕܘܟܣܝܘܣ ܕܢܒܒܪ ܡܢܗ ܬܒܒܬܐ. ܗܘ ܚܢܪ ܡܬܦܠܓ ܕܒܪ

[1] Ms. ܘܩܣ″. — [2] Ms. ″ܡܐ.

ܫܪܬ ܕܢܐܙܠ ܠܥܕܬܐ. ܒܥܒܕ ܠܬܪ̈ܝܢ ܐܬܦܠܓ. ܡܕܢܚܐ ܕܝܢ ܐ[ܘ]ܣܛܛܝܘܣ: ܗܘ ܕܬܒܥ ܡܢ[ܒ]ܪ ܗܘܐ ܒܪܝܫܐ ܗܘ̇. ܐܙܠ ܠܥܕܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܐܪܝܟܐ. ܘܬܠܝܬ ܡܥܒܕܢܐ ܢܦܫܗ ܫܒܩ. ܬܠܬܐ ܐܢܫ̈ܝܢ ܘܬܠܬܐ ܠܬܠܬܗܘܢ. ܒܗ ܕܝܢ [ܙܒ]ܢܐ ܘܐܡܪ. ܕܥܕܬܐ ܐܠܗܝܐ. [ܐܝܟ] ܒܬܪ ܐܪܝܘܣ ܕܠܥܕܬܐ ܢܦܠ. ܫܡܥܘ ܠܗ ܕܝܢ ܩ̈ܠܐ ܫܢܝܐ. ܘܐܦ ܢܦܫ[ܗ] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕ[ܐܢ]ܛ[ܝܘ]ܟܝܐ ܕܐܝܟ ܩ̈ܠܐ ܩ̈ܕܝܫܐ [ܗܘܐ]. ܘܒܗ ܗܘ̇ ܐܪ[ܝ]ܘܣ ܐܙܠ. ܒܗ ܫܠܘ... ܗ..... ܬܐ ...ܗ̇. ܒܠ[ܝ]....... ܒܝܬ ܐܝܣܘܪܐ .....[1]......

....

....

....

* 9 r°, col. *a.* *..ܠ[ܝ]..ܐ[ܐ]ܢܛܝܘܣ ܒܝܘܠܠ ...ܐ .... ܒܠܝܫ.........ܗ. ܟ̈ܠܗܘܢ ܕ[ܝܢ ܦܩܕ ܕܢܫ]ܬܕ[ܪ] ܠܦ[ܠ]ܒܝܢܐ[2] [ܘܠܕ]ܝܘܕܘܪܐ [ܐܚ]ܪ̈ܢܐ ܚܪ̈ܝܐ. ...ܐ ܐܘܣܛܛ[ܝ]ܘܣ ܘܐܡܪ. ܕ[ܐ]ܦ ܗ̇ܘ ܐ[ܘ]ܕܘܟܣܝܘܣ [ܗܟܢ]ܐ ܡܬ[ܪ]ܬܐ[2] ܕ[ܒ]ܪ ܒܬܪܗ [ܘܒܪ ܦܬܘܪܗ[2] ܕ]ܐܐܛܝܘܣ.... ܕܝܢ .... ܚܪܩ [ܐܘܕ]ܘܒ[ܫܡ]ܫܐ... ܡܫܝܚܐ ....ܒ......ܘܬܗ̇................ܒܪ......... ܐܒܗ̈ܐ. [.......ܐܢ]ܛܘܢܝ.............ܐܦ ....ܕܒܪ [ܒܝ]ܫܐ[2]. ܐ[ܡܪ] ܠܗ ܗܠܘ[ܝ]ܘܣ. [ܐܝܟ ܕܝܢ] ܠܗ ܒܪܢܫܐ [ܐܢܬ]ܘܗܝ, ܐܘ ܡܢ ܒܢܝ̈ܐ [ܐܢ]ܫ̈ܐ. [ܡܕܡ ܒ]ܬܪ ܒܢܝܐ [ܗܘ] ܕܐܒܐ.....ܐ ....ܕ..ܪ [....ܫ]ܒܪܐ .... ܟ̈ܠܗܘܢ [ܘ]ܐܚ̈ܪܢܐ [ܗܟ]ܢܐ. [ܫܒܪܐ] ܠܗ [ܦܘܪ]ܢܣܘ ܕܐ[ܘܪ]ܫܠܡ. ܒܗ [ܒܗ] ܫܢܝܢ [.ܢܒ.][3] ܘܐܦܝܣܩܘ[ܦܘ]ܬܗ ܕܚܪܢܐ. [ܐܬܕܚ]ܝ ܬܘܒ ܒܗ ܒܥܒܕܐ. [ܐܦ ܠܒܪ]ܘܟܣ ܐܦ[ܝܣ]ܩ[ܘ]ܦܐ [ܕܗ]ܪ[ܘ] ܒܗ. ܘܐ[ܚ]ܪܢܐ [ܚܠܦ]ܘܗܝ ܦܠܝܦܘܣ. *ܐܠܐ ܕܝܢ * col. *b.* ܒܥܒܐ ܠܗܘܐ ܠܐ ܗܘܐ ܫܟܚ. ܘܡܫܢܝܐ ܠܦܠܝܦܘܣ ܠܬܪܗ.

[1] Desunt folia nonnulla. — [2] E Theod., *H. E.*, II, 23, suppl. — [3] E Mich., p. 139, suppl.

[ܣܓܝܐܬܐ ܐ]ܢܘܢ ܠܟܠܗܘܢ. [ܘܗܒܘܢܐ] ܐܬܬܥܝܒ ܕܒܫܘܡܠܝܐ
ܗܘ] ܐܦ ܗܢܐ. ܒܗܢ [ܒܠܚܘܕ] ܐܚܪܢܐ. ܒܪܘܡ [ܕܝܢ]
ܡܬܦܪܣܝܢ ܕ[ܐ]ܬ[ܢܨܚܘܢ] ܒܓܒܪܘ. ܘܗܘ ܡܫܝܚܐ [ܠܘܬ]
ܟܠܒܐ . . . ܦܢܝܗ . . ܡܕܝܢ . ܗ . . . . ܗܦܟܘܢ
ܘܗܦܟ . . . . . . ܘܡܫܝܚܐ [ܡܛܠ ܗܘܠܝܢ] ܠܐܘܪ[ܫ]ܠܡ [ܡܢ]
ܝܘܡ] ܒܦܘܩܕܢ[ܗ] ܕ[ܦܘ]ܠܓܐ [ܐܝܟ] ܕܠܡܥܕܪܢܐ
. . . . ܐ[1] . . . ܕܥܒܕܐ ܬܘܡ. [ܘܡܫܠܡܘ] ܠܐܪܝܘܣ
ܬ . . . . ܘܫܕܪܘ ܐܦ ܠܐܠܟ[ܣܢܕܪܝܐ .] ܘܡܫܝܚܐ
ܐ[ܬ]ܬ̈[ܝܬ] ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ [ܟܠܒܐ] ܕܠܘܬܗ [ܢܐܬܘܢ]
ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘ[ܦܠ]ܝܛܘܣ *ܡܛܠ ܐܬܦ[ܣܩܘܣ [2] . . . .] ⁘ * 8 v°, col. *a.*
ܐ[ܝ]ܟ ܗܘ ܕܡܠܟ . . . . ܘܫܒܩܘ ܒܠܗܘܢ, [ܩܘܛܪ]ܝ ܠܚܠܐ
ܐܚܪܢܐ [ܕܐ ܐܡܪ]ܝܢ. ܟܬ[ܝ]ܒ ܐܬܢܣܝܘܣ [ܕܒܟܠܐ]
ܫܠܝܐ ܕܡܠܦܢ ܡܢ [ܡܬܪܝܢ] ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܦܠܝܛܘܣ.
[ܟܠܒܐ] ܕܝܢ ܦܩܕ [ܒܠܗܘܢ,] ܕܢܫܬ[ܕܪ]ܘܢ ܠܟܠܠܒܐ.
ܐ . . . ܡ . . . ܬ . . ܕ . . . . . ܘܐܡܪ ܗܘ[ܘ]ܐ
[ܒܩܪܒܦܘ] ܡܕܝܢܬܐ [ܕܬܡܢ] ܠܥܝܢܐ. ܒ. . . . . . .
[ܐܬܒܢܝܬ ܕܝܢ ܬܡܢ [ܒܥܘ]ܩܘܣܛܢܛܝܢܘ[ܦܘ]ܠܝܣ. [ܘܫܕܪܘ]
ܡܪܘܠܐ ܐܬܘܣܝܘܦܐ [ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܕܝܢ]ܬܐ.
ܒܗ̇ [ܕܒܪ] ܬ[ܪܒܝܬܐ ܕ]ܦܘܠܐ [ܘܡܫܡܫܢ]ܐ ܗܘܐ:
. . . . ܠܡ ܕܝܘܩܢ [ܠܒܝܬܐ[3] ܕܝܠܗ ܗܘ . . . .
. . . . ܗܘܐ ⁘ . . . . ܐ . . . . ܐܬܬܘܝ
. . . . ܬܘܒ . . . . ܗܦܟ . . . . ܪ . . . . . .
. . ܐ . . . . ܐ . . . ܐ̇ . ܕ . . . . ܪ̇ [ܡܢ ܐܠܟ]ܣܢܕ[ܪ]ܝܐ
ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ[ܦܠ]ܝ[ܛܘܣ] . . . . ܒܫܢܬ .ܠ.]
*ܕܒܠܒܘܬܗ. ܘܐܬܬܐ ܒܗ ܦܝܣܝܢ ܡܫܝܚܐ ܬܪܬܝܢ. * col. *b.*
ܗܝ ܐܝܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܬܪܬܝܬܐ. ܗܝ ܐܝܟ ܡܢ ܡܕܝܢ
ܕܗܝܡܢܘ ܗܘܐ ܘܢܦܩܘ ܗܘܐ ܬܫܥܬ ܥܠܝܘܬܗ. ܘܒܗ
ܐܬܗܦ[ܟ], ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܬܪܝܢܐ ܕܡܒܗ [ܠ]ܗܘ ܢܟܪܐ ܗܘܐ.
ܕܐ[ܝ]ܟ ܕܡܬܒܥ ܡܢ ܠܬܪܬ[ܝܢ] ܡܢܗܘܢ ܐܢܐ. ܘ[ܒܗ]

[1] Nec ܘܡܣܪܐ, nec ܕܚܒܠܐ, nec ܕܡܚܠܐ legere reliquiae litterarum sinunt. — [2] Hic evanuerunt litterae circiter 10. — [3] E Mich., p. 132, suppl.

ܒܟܠܝܠܐ [ܐܘܣܒ]ܝܣ ܠ[ܘܬ]ܗ ܠ[ܡܠ]ܟܐ [ܕܢܠܗ]
ܩܘܣܛܢܛܝ[ܢܘܣ]¹ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܘܟܕ ܐܡܠܟ ܬܠܬ ܫ̈ܢܝܢ
ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܡܝܬ ܒܢܙܐ ܬܪܥܘ. ܒܗ. ܒܗ̇ ܘܫܢܬܐ ܫ̈ܢܝܐ .ܣ.
ܘܐܡܠܟ ܒܢܘܗܝ ܫ̈ܢܝܐ². ܒܢ. ܐܚܪ ܗܟܝܠ³ [ܠܡܠܟܘܬܐ
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ] ....
....
.... [ܕܐܬܢܣܝܘܣ ܗܦܟܗ ܠܡܕܒܚܐ]⁴

*8 r°, col. a. *ܘܣܚܦܗ ܘܠܒܩ̈ܥܐ ܒܦܓܪ. ܘܐܘܩܕ ܠܒܬ̈ܒܐ. ܘܟܕ
ܒܥܠܕܒ[ܒ̈ܘ]ܗܝ ܐܬܚܙܝ ܒ[ܐ]ܘܪܚ[ܘܬ]ܐ ܕ[ܡܘ]ܠ[ܟܬ̈]ܐ.
ܬܘܒ ܠܐ ܦ̈ܫܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܕ[ܢ]ܬܘܗܘܢ ⁛ ܐܠܐ ܒܫܢܬ .ܠ.⁵
ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܕܐܬܬܚܝܕ ܒܕ[ܡ̈ܝܢ]ܐ. ܬܪܥܘܗܝ.⁶ ܡܐܟܠ
ܡ̈ܪܝܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܒܬܐܪܘ. ܒܬ[ܪ ܕܝܢ] ܒܟܗ ܕ[ܢܬܒ]ܕ[ܪ]ܘܢ
ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܩܣܪܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ. ܠܐ ܨܒܐ ܐܬܢܣܝܘܣ
ܕܢܐܬܐ ܠܬܡܢ. ܘܫ̈ܢܝܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܬܡܢ ܠܨܘܪ ܡܕܝܢܬܐ.
ܘܦܣܩܘ ܐܝܟܢܐ ܕܢܒܥܝܢܐ ܕܐܢܫ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܘܩܕܘܗ̇
ܘܣܚܦܘܗ̇. ܘܣܥܪܘܗ̇ ܒܟܠܗܘܡܢܐ ܕܥܡܐ. ܘܐܡܪ̈ܝܢ
ܗܘܘ̇. ܕܐܬܢܣܝܘܣ ܠܐܪܣܢܝܘܣ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܠܝܛܝܢܐ
ܩܛܠ܆ ܘܒܗܕܐ ܐܝܕܗ ܕܦܓܪ ܩܛܥ ܐܝܕܐ ܡܚܪܫܬܐ.
ܐܪܣܢܝܘܣ ܕܝܢ ܟܕ ܒܟܠܐ ܕܢܗܘܐ ܢܘܟܪܝܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܛܠܬܗ
ܗ̇ܢܘܢ. ܐܬܬܐ ܐܦ ܗ̣ܘ ܠܨܘܪ. ܘܒܡܬܦܪܣܝܘܣ ܕܐܬܢܣܝܘܣ
ܐܢܕܐ ܐܪܟܘ. ܘܠܚܪܬܐ ܐܬܒܪܝ ܡܢ ܬ̈ܠܘ ܒܒܗ
ܕܐܬܢܣܝܘܣ. ܘܟܕ ܐܦܩ ܘܫܘ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܐܝ̈ܕܘܗܝ܆ [ܦܪܣܐ

*col. b. ܐܬܢܣܝܘܣ] ܐܢܘܢ *ܠܦܘܠܚ̈ܢܐ ⁛ ܐܠܐ ܬ[ܘܒ] ܡܚܕܪܐ
ܐܟܪܙ ܘ[ܐ]ܬ[ܬ]ܚܐ ܚܙܐ. ܘܩ[ܕ]ܡܐ ܗ[ܘܬ] ܘܐܡܪܐ.
ܕܐܬܢܣܝ[ܘܣ] ܫܟܠ ܐܢܘܢ ܠܒܬܘܠܬܐ[. ܘܟܕ] ܣܟܠܘ ܠܗ
ܐܬܢܣܝܘ[ܣ]. ܡܢ [ܡܚܕܐ] ܒܩܪܝܢ ܡܬ[ܬ]ܒܐ ܕܒ[ܥܠܕܒܒܗ] ܘܐܡܪ
ܠܗ̇. ܐܢܬܐ ܡ[ܢ]ܟܬ⁷ ܠܟܘ ܡܬܬܘܟ. ܚܢܬ [ܕܝܢ ܟܕ] ܦܩܕ ܠܒܬܘ
ܐܬܪܘܗ̇ [ܘܡܚܝܢܐ] ܗܘܬ ܘܐܡܪܐ. [ܒܚܡܪܐ] ܘܦܠ[ܛ] ܐܢܬ

¹ Vox minio scripta. — ² Puncta pluralis desunt. — ³ Desunt folia nonnulla. — ⁴ E Mich., p. 130, suppl. — ⁵ Ms. ܟ : e Mich. correxi. — ⁶ Littera ultima parum perspicua. — ⁷ ‘συνέτυχον’ (Theod., *H. E.*, I, 28).

ܦܪܣܝܐ. ܐܬܦܬܬܪ ܗ̈ܘܝ ܫܪ̈ܒܬܐ ܒܝܘܡ ܚܕ ܒܫܒܬܐ.
ܒܬܪܝܢ[1] ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܟܣܪܐ *ܢܦܩܘ ܘܡܕܝܢܬܐ * 7 v°, col.
ܠܗܕܐ ܫܢܬܐ. ܫܢ̈ܝܐ. ܫܢܗ. ܘܒܝܘܡܗ̇ ܕܫܢܬܐ ܕܡܘܪܝܩܝ̣
ܘܕܐܠܝܨܘܬܐ[2]. ܘܗܘ̈ܐ ܒܗ ܒܥܠܡܐ ܡܘ̈ܬܢܐ ܣܓܝܐ̈ܐ
ܐܬܕ[ܪ] ܐܢܫܐ ܕ[ܝ]ܢ ܡܕܝܢܬܐ [ܦܠܓ]ܘܬܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܠܟ[ܣܢܕܪܝ]ܐ. ܗ̇ܘ ܕܗܘ̣ܐ ܐܢܛܝܟ[ܝܗ] ܡܕܒܪܢܘܬ
ܠܚܫ[ܟܐ] ܐܪܝܘܣ ܡܛܠ ܠܦܥܘܗ. ܘܐܬܬܢܝܚ، ܠܗ ܒ[ܝܬ]
ܚܠܝܨܐ ܐܠܗܝܐ ܕܠ[ܥ]ܠܐ ܡܢ[ܓ]ܐ ܠܗ. ܘܩܒܠ ܒܬ[ܪܗ]
ܐܒܝܠܐ ܫܢܬܐ ܫܢ̈ܝܐ. ܘܒܬܪ[ܗ] ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܫ[ܢ̈ܝ]ܐ
[ܒܕ]ܟܐ. ܘܐܣܛܪ ܬܘܒ ܒܗ ܒ[ܝܢܐ] ܐܦ ܦܝܠ[ܘ]ܣ
ܩܫ[ܝ]ܫܐ ܕܩܣܪܝܐ. ܢܒ[ܗ] ܕܐܘܣܒܝܘܣ. ܘܦܠܘܣ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܡܕ ܐܬ ܐܒܠ ܡܢ ܚܕܘܬܐ. ܒܪ ܩܡ
ܫܢ̈ܝܐ. ܩ. ܐܘܣܛܪ ܕܝܢ ܐܦ ܦܠܦܠܐܘܢ ܚܣܝܢܐ. ܕܗܘ̣ܐ
ܒܗ ܒܙܒܢܐ ܒܡܟܝܢ. ܒܠ[ܩ]ܡ ܡܢܨܚܢܐܐ ܘܐܬܩܒܝܢ
ܘܐܬܚܙܝܬ ܐܬܪ̈ܐ. ܕܐܘܣܛܪܘ[3] ܒܒܠܬܗ. ܘܢܝ̈ܪܐ ܕܠܐ
ܬܢܝܢ ܢܩܦܘ[4] ܠܕܘܦܢܐ ܗܘܐ. ܐܦ ܒܦܢܐ ܢܩܝܢܐ ܗܘ̣ܐ.
ܒܕܒܪܐ ܕܒܝܬܒܢ ܗܘܐ *ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܬܠܬܐ ܒܬ̈ܪܝܢ ܟܠ̈ܗܘܢ * col. *b.*
ܘܢܚܫܒܐܐ ܬܢܝܢ. ܘܒܬܪ ܚܕܐ ܫܢܬܐ ܫܘܠܛܢܐ ܒܒܪ
ܐܠܗܐ ܠܒܝܬܐ. ܘܚܠܒܐ ܕܩܘܠܦܝܘܣ ܢܠܒܘܬܗ ܫܒܩ
ܒܪ ܫܢ̈ܝܐ. ܒܒ. ܘܒܐܘܣܒܝܐ ܕܦܐܠܓܐ[5] ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ
ܒܬܗܦܟܝ ܗܘܐ. ܒܕܒܪܐ ܕܒܝܬ. ܘܐܦ ܒܒܣܒܢܘܣ
ܫܠܝܗ [ܗ]ܒ[ܠ]ܐ ܠܪܝܫܗ ܡܢ ܒܬܪܗ. ܒܪ ܠܗܘܕܩ ܐܘܕܩ
ܬܪ̈ܝܢ ܬܠܬܐ ܠܩܘܪܘܣ ܘܠܒܒܣܒܢܘܣ ܐܢܛܝܐ. ܗܘ
ܕܐܦ ܗ̣ܘ ܐܒܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܒܬܘܩܝܢܐ. ܘܒܫܘܪܝܐ
ܦܠܝܐܐ ܗܘ̣ ܒܝܘܡܗ. ܐܠܐ ܦܘܪܘܣ ܒܪ ܐܒܓܪ ܫܢܬܐ
ܫܢܐ. ܐܬܦܠܓ. ܘܒܙ ܒܒܣܒܢܘܣ ܒܐܬܪܐ ܕܒܝܬܢܝܐ.
ܘܒ[ܒ]ܣܦܝܘܣ ܒܟܠܐ ܒܘܪܟܐ ܒܐܬܪܐ ܕܒܝܬܐ.
ܒܪ ܒܬܠ ܚܕ ܒܝܘܡܘܗܝ [ܒܒܫܬ]ܐ ܠܝܒܪܗ ܕܒܐ ܗܘܐ.
[ܘܩ]ܘ[ܦ]ܠ[ܛ]ܘ[ܣ] ܕܝܢ ܗܘ ܡܕܒܪܢܐ: ܕܒܒ[ܠ]ܢ ܗܘܐ ܗܘܐ

[1] Puncta pluralis desunt. — [2] Ms. "ܘܕܒܝ". — [3] Ms. ܝܗ". — [4] Ms. ܢܩܦ; vox forte corrupta; legendum ܢܩܦܘ (?). — [5] Ms. ܦܐܠܓܐ: e Mich., p. 120, correxi.

ܕܕܘܩܠܛܝܢܘܣ܂ ܘܕܡܟܣܢܛܝܘܣ ܒܪܗ ܕܗܢܐ ܡܟܣܡܝܢܘܣ܂ ܕܡܕܒܠܝܢ ܗܘܘ ܒܪܗܘܡܐ܂ ܘܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܗܘ ܕܒܓܠܝܐ ܘܒܒܪܛܢܝܐ ܡܕܒܠ ܗܘܐ܂ ܕܕܘܩܠܛܝܢܘܣ ܕܝܢ ܘܡܟܣܡܝܢܘܣ܂ ܒܐܬܪܐ ܕܡܕܢܚܐ ܡܫܠܛܝܢ ܗ̈ܘܘ܂ ܘܟܘܢܫܬ ܡܕܒܪܝܢ ܗ̈ܘܘ ܫܘܠܛܢܐ܂ ܘܒܗܢܐ ܙܒܢܐ܂ ܡܪܕܬ ܐܓܘܦܛܘܣ ܘܐܠܟܣܢܕܪܝܐ܂ ܐܙܠܘ ܕܝܢ ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܟܒܫܘܗ̇܂ ܘܩܛܠܘ ܬܡܢ ܡ̈ܨܪܝܐ܂

ܘܒܫܢܬ ܝܐ܂ ܕܕܘܩܠܛܝܢܘܣ܂ ܐܬܓܠܝ ܒܨܦܪܐ ܢܘܗܪܐ܆

ܫ̈ܢܝܐ ܝ܂

ܘܒܫܢܬ ܝܚ܂ ܕܝܠܗ ܐܬܓܠܝ ܡܢ ܒܬܪ ܢܘܗܪܐ ܚܘܪܒܢܐ܆

ܫ̈ܢܝܐ ܗ܂

ܘܒܐܦܣܘܣ ܩܡ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܡܢ ܒܬܪ ܬܐܘܕܘܪܘܣ܂ ܐܓܘܠܘܣ܂ ܘܒܬܪܗ ܠܫܢܬܗ܂ ܘܒܬܪܗ ܫܠܡ܂ ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܠܦܢܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ܂ ܦܝܪܝܘܣ ܘܐܟܝܠܘܣ ܩܫ̈ܝܫܐ܂

*col. b. ܘܒܐܢܛܘܟܝܐ ܐܝܬ ܗܘܐ *ܕܘܪܬܐܘܣ ܩܫܝܫܐ܂ ܘܝܕܥ ܗܘܐ ܐܦ ܠܫܢܐ ܥܒܪܝܐ܂ ܘܐܦ ܒܠܫܢܐ ܡܢ ܒܬܪ ܐܘܣܒܝܘܣ܂ ܦܡܦ ܡܠܦܢܐ ܐܪܛܝܢܘܣ܂ ܘܒܝܘܡܝܗ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܗܘܐ܂ ܗܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܒܡܠܦܢܘܬܗ܂ ܕܪܘܚܐ ܕܝ̈ܢܐ ܘܕܢܒ̈ܝܐ ܐܝܬܘܗܝ܆ ܬܟܫܬܒܗܪ ܒܐܕܪ܂ ܕܗܘܐ ܐܦܝ ܢܘܡܒܢܐ ܕܡܪ̈ܢܐ܂ ܒܪ܂ ܒܦܬܟܝܣܬ ܘܡܬܬܒܪܝ ܘܐܬܐ ܠܕܘܟܬܗ܂ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܫ̈ܢܝܢ܂ ܘܒܩܣܪܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ ܦܡܦ ܗܘܐ ܡ[ܢ] ܒܬܪ ܬܐܘܛܩܢܘܣ[1] ܐܓܦ[ܝ]ܘ[ܣ.] ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܬܡܢ ܩܫܝܫܐ ܕܫܡܗ ܦܡܦܝܠܘܣ܂ ܗܢܘ ܕܐܬܟܬܒ ܠܐܘܣܒܝܘܣ܆ ܘܐܫܬܡܗ ܡܛܠܬܗ ܦܡܦܝܠܘܣ܂

ܘܒܫܢܬ ܝܛ܂ ܕܝܠܗ ܕܡܠܟܐ ܕܕܘܩܠܛܝܢܘܣ܂ ܦܩܕ ܘܐܣܩ̈ܦܬܐ ܕܥ̈ܕܬܐ ܢܣܬܚܦܢ ܠܐܪܥܐ܂ ܘܗܘܐ ܪܕܘܦܝܐ ܩܫܝܐ܂ ܫܪܝ ܕܝܢ ܗܢܐ ܪܕܘܦܝܐ܂ ܡܢ ܫܢܬ ܝܛ܂ ܕܝܠܗ܂ ܘܥܕܡܐ ܠܫܢܬ ܝܓ܂܂ ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ܃ ܕܐܬܝܗ̇ ܒܕܘ̈ܟܝܐ ܫܢܬ ܬܪ[ܟ]܂ ܒܝܪܚ ܐܕܪ܂ ܒܝ܂ ܒܗ ܒܝܘܡ

[1] Ms. ″ܬܐܘܘܣ.

ܬ[ܠܬ]ܐ ܬܠܡܝ̈ܕܐ. [ܐܕܐ][1] ܗܘ ܕܫܕܪܗ [ܕܢܬܠܡܕ][1] ܒܥܬ [ܐ]ܬܪ̈ܘܬܐ ܀ [ܘܬܐܘܡܐ][1] ܕܐ[ܙ]ܠ ܠܗܢܕܘ. [ܘܐܚܪܢܐ] ܕ[ܗܘ]ܐ ܫܡܗ [ܗܪܡܝܐܘܣ][2]. ܘܟܕ [ܐܬܐ] ܘܚܙܐ [ܘܐܬܪܒܝܘܗܝ, ܕܠܟܐ][3] ܐܡܪ ܀ [ܦܩܕ ܐܢܘܢ ܀][3] ܐܬ[ܢ]ܒܝ *ܘܫܡܗ ܦܪܩܠܝܛܐ ܕܒܪܘܦܛܝܐ ܀ ܗܘ ܕܠܘ ܫܠܝܚܐܝܬ ܠܒܢܝ̈ ܗ̇ܘܐ ܠܗ ܡܢ ܫܘܪܝܐ. ܘܫܪܝܗ ܢܦܫܗ ܒܫܡܫܐ ܘܢܘܗܪܐ ܘܫܡܫܐ. ܘܦܓܥܐ ܠܗ ܕܬܪܬܝܢ ܬܠܡܝ̈ܕܐ. ܘܒܚܫ ܒܗܘܢ ܪܘܚܐ. ܒܕܡܘܬܗ ܠܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܕܫܪܪܐ. ܘܢܦܩܘ ܘܟܬܒܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠܗܝܢ. ܐܟܢܐ ܗ̇ܘܐ ܠܦܝ ܗܘ ܕܒܝܕ ܒܟܠܦܪܨܘܦ. ܕܬܪ̈ܝܢ ܐܝ̈ܬܝܐ ܗܘܝ. ܐܠܗܐ ܘܗܘܠܐ[4]. ܘܚܕ ܐܝܬܘܗܝ ܛܒܐ. ܘܐܚܪܢ ܐܝܬܘܬܐ ܕܒܝ̈ܫܬܐ ܘܚܫܘܟܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܘܚܠܝܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܕܐܝܬܘܗ̇ ܗܘܠܐ ܕܒܝܫܬܐ ܕܫܡܫܗ̇ ܠܗ̇. ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܘܬܐ ܗ̇ܠܝܢ ܡܬܚܦܝܢܬܐ. ܘܗ̇ܝ ܠܗ ܗܘܠܐ ܒܪ ܐܫܬܟܚܬ. ܒܟܠܗ̇ ܒܢ̈ܝܗ̇ ܠܡܩܒܠ ܢܘܗܪܐ ܢܗ̈ܝܪܐ ܘܢܘܪܐ ܘܡܢܝ̈ܐ ܘܦܬܟܪ̈ܐ. ܘܪ̈ܕܦܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܬܪ̈ܕܦܝܢ ܡܢ ܢܗ̈ܪܐ. ܒܕܡܘܬܐ ܕܢܦܠܘ ܠܘܬ ܫ[ܒ]ܝܐ ܐܝܬܝܐ ܕܢܘܗܪܐ. ܘܩܒܠܝܢ ܗܘܘ ܕܢܦܠܓܘܢ ܢܦܫܬܗܘܢ ܒܦܠܓܘܬܐ ܘܒܢܘܗܪܐ. ܒܪ ܕܝܢ ܢܓܕܐ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ. ܐܦܣ ܐܢܘܢ [ܬ]ܡܢ. ܘܫܒܩ ܩܠܝܠ ܡܢ ܢܘܗܪܐ. ܘܫܕܪܐ ܠܘܬܗ ܕܗܘܠܐ ܒܕܡܘܬ ܟܠܗܒܐ. ܘܗ̇ܝ ܒܪ ܒܟܠܗܘܢ. ܐܬܐ[ܦ]ܪܫܬ ܒܗ. ܘܡܬܦܠܓ ܗܘܐ ܠܒܪ ܐܬܟܢܝ ܐܠ[ܗ]ܐ ܕܢܗܝܪܘܗܝ,[5] [ܠܠܠܟܐ][3] . . . .

. . . .

. . . .

[ܘܣܒܪ] *ܒܬܪܗ ܕܗܢܐ ܫܢܝܐ . ܚ. ܘܒܬܪܗ ܗܪܘܕܘܣ ܫܢܝܐ. ܟ.

ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܐܪܟܢܐ ܟܠܒܐ ܡܬܟܠܒܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܫܪ̈ܒܐ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܗܘ ܕܦܘܠܛܝܩܐ. ܘܡܩܕܘܢܝܣ. ܗܘ ܕܐܬܟܢܝ ܐܪܘܠܝܦܘܣ. ܘܫܒܩ ܗܘܐ ܠܒܪܬܗ

* col. *b*.

* 7 r°, col. *a*.

[1] E Mich., p. 117, suppl. — [2] Ex Epiph. *Hær.*, lxvi, 5, suppl. — [3] E Mich., p. 118, suppl. — [4] Ms. ܗܘܘܠܐ. — [5] Desunt folia nonnulla.

ܣܩܘܛܝܢܐ. ܘܐܢ[ܬܬܗ̇] ܗܘܬ ܀ ܡܢ ܬܐ[ܒܐܝܣ] ܠܥܠܝܬܐ.
ܗ̇ܝ ܕ[ܡܛܠܬܗ̇]¹ ܘܒܢܐ ܦܘܓܪܝܐ [ܗܘܐ] ܒܡܨܪ̈ܝܢ. ܘܒܬܪ
ܒܝܘ[ܠܦܢܐ] ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܐܬܪܕܝ[ܗ̇ܘ] ܣܩܘܛܝܢܐ.
[ܠܐܡܦܕ[ܩܠܝܣ] ܕܦܝܬܓܘܪܘܣ. ܘܕܦܝܬ[ܓܘܪܘܣ]² ܐܥܠ ܥܠ
ܒܟܪ̈ܣܛ[ܝܢܐ.] ܐܝܬ [ܗܘܐ] ܠܗ [ܕܝܢ] ܬܠܡܝܕܐ [ܚܕ
ܕܫܡܗ [ܒܘܕܐ] ܒܘܕܘܣ³. ܘܡܢ[ܩܕܡܬܘܪܐ]² ܗܘܐ ܡܢ [ܩܪܝܢ]
ܛ[ܪܒܢ]ܬ[ܘ]ܣ². ܗ̇ܘ [ܕܝܢ] ܗܢܐ ܐܙܠ ܠܗ ܠ[ܒܒܠ ܐܪܥܐ]²
ܕܒܒܠ ܀ ܟܕ [ܡܝܬ] ܣܩܘܛܝܢܐ. ܥܡ ܐ[ܢܬܬܗ]
ܕܣܩܘܛܝܢܐ. ܘܐܬܟܪܝ ܗܘܐ [ܥܠ ܢܦܫܗ ܕ[ܡܢ] ܒ[ܬܘܠܬܐ]²
ܐܬܝܠܕ. ܘܒܝܬ [ܛܘܪ̈ܐ]¹ ܐܬܪܒܝ. ܒܒܒܠ [ܗܢܐ] ܕܝܢ
ܒܬܪ̈ܐ ܐ[ܪ̈ܡܠܬܐ.] ܘܥܠܝܗ̇ ܫܡܥܗ ܕ[ܐܪܐ]² ܘܠܚܝܪܬܐ
ܐ[ܘܝܠܦ[ܢ]ܘܢ ܘܠܗ̇ܘ]² ܕܬܠܬܐ ܕ[ܡܫܘܚܬܐ]² ܘܠܕܐܪܟܒܐ⁴
ܕܪ̈ܘ[ܚ]ܐ² [ܘܒܢ.] ܒܡܫܘܚܐ ܗܘܐ ܐ[ܣܛܪܘܢܘܡܐ]² ܒܡܕܡ
ܕܢܡ̈ܘܣܐ. ܐܣܛܘܟܣ[ܐ]² ܡܢ ܪܘܚܐ [ܘܡܫܒܚ. ܘܐܬܚܬܬܐ]² ܗ̇ܘ⁵
* 6 v°, col. *a.* ܕ[ܠܦ]ܘ[ܬ]ܗ̇ ܒܟܬ̈ܒܐ ܗܘܐ ܀ *ܟܕ ܡܟܪܙܬܗ̇. ܢܣ[ܒ]ܬ²
[ܠܡܫܒܚܐ]² ܕܟܬܒܐ ܗ̇ܘܐ ܠܗ ܀ [ܘܒܝܬ]ܗ ܠܛܠܝܐ ܗ̇ܘ
[ܕܐܙܕܒܢ]ܠܗ ܕܩܘܪܒܝܩܝܘܣ [ܡܬ]ܩܪܐ ܗܘܐ. ܘܒܬܪ
[ܕܡܘܬ]ܗ̇² ܕܐܪ̈ܡܠܬܐ ܗ̇ܝ ܕܐܟ[ܣܢܝܐ] ܗܘܠܦܢܐ. ܒܬܕܡ̈ܬܐ
[ܐܦ] ܗ̇ܘ ܐܬܩܪܝ. [ܟܕ ܡܫܡ[ܠ]ܬ ܠܗ ܒܬ̈ܒܐ ܗ̇ܢܘܢ]
ܕ[ܛܪܒܝܢܬܘܣ ܀ ܕܫܡܗ [ܗ̇ܘ] ܒܝܠܦܢܐ ܕܩܕܡ [ܡܢ]
ܣ[ܩ]ܘ[ܛ]ܝܢܐ. ܘܥܠܝܗܘܢ [ܡܬܪܓ]ܡܐ. ܠܥܠ ܕܝܢ ܒܟ̈ܬܒܐ
[ܘܐܪܗܛܐ ܫܡܥ]² ܦܪܣܝܣܐ܀ [ܘܐܬܐ] ܠܗ ܠܐܬܪܐ
[ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ [ܐܢܫܐ]ܬܗ. ܘܐܬܡܢ ܥܡܗ [ܗ̇ܘ
ܠܗ]² ܡܢܝ. ܘܠܟ̈ܬܒܐ ܐܢ[ܫܝܐ]¹ ܗ̇ܠܝܢ ܕܡܢܝܐ
[ܐܬܬܣܝܡ]ܘ. ܠܟ̈ܠܗܘܢ [ܕܟܠܗܘܢ]² ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ.
[ܫܡܥܘܢ]² ܗܘܐ. ܒܟܬܒܐ [ܕܡܢܝܟܝܐ]². ܘܒܬܪ ܢܝܚܘ
[ܕܡܠܦܢܐ]² ܕܝܢܐ [ܡܢܫܩܦܝܢ]² ܗܘܐ ܒܘܟܒܐ [ܗ̇ܘ.
ܠܦܪ̈ܝܘܗܝ ܐܬܬܒ ܒܩ[ܠܒܐ]². ܘܗܘܐ [ܠܡܫܡ]ܫܢܐ ܕܟܠܗܐ.
[ܘܕܪܝܫ]² ܗ̇ܘܐ ܠܡܩܒܠ [ܢܘܗܪܐ]² ܘܫܘܦܐ. ܘܡܢܗ [ܠܗ

¹ E Socr., I, 22, supplevi. — ² E Mich., p. 117, suppl. — ³ Ms. ܒܘܕܘܣ..ܣ. — ⁴ Ms. ܘܡܕܪ̈ܝܢܐ. — ⁵ Ms. ܗܘ.

ܘܒܢܡ ܠܠܒܢܝܢ. ܘܐܘܩܕ ܠܬܠܬܐ ܒܢܝܢ ܐܚܪ̈. ܘܡܬܠܠ
ܡܬܠܠܐ ܗܘ ܕܒܠ ܒܬܪ̈ܐ ܘܠܒܢܝ. ܘܡܛܠ ܒܢ̈ܝܐ
ܘܦܬܠܐ. ܘܡܛܠ ܡܓܕܠܐ. ܘܡܛܠ ܠܒܢ̈ܐ ܕܒܒܠ
ܢܡܪܘܕܬܐ. ܘܡܛܠ. . ܦ. ܒܢ̈ܝܢ. ܘܡܛܠ. ,. ܘܩܘܪܡ] . . . . .
. . . .
. . . .[ܘܒܠܬܐ ܕܡܛܠܬܗ
ܢܦܠ ܐܬܬܗ ܡܛܠ ܐܟܣܢܝܘܬܗ ܕܠܘܛ][1] *ܐܝܬܝܬܐ *Cod. Brit., 6 r°, col. *a*.
ܫܢܝܐ ܕܐܟܘܫܝܐ ܦܬܟܪܐ ܥܠ ܣܘܪܝܐ ܘܦܘܢܝܩܐ. ܒܗ ܙܒܢܐ
ܠܒ̈ܘܡܝܐ ܕܐܡܝܢ ܙܒܢܐ. ܗܘ ܕܒܗ ܒܢܐ ܕܢܬܬܦܪ ܠܗ.
ܒܗ ܕܩܕܡܝ ܕܣܘ̈ܕܝܐ ܡܬܪܒܝܐ ܗܘܬ. ܠܕܝܠܬܐ
ܕܐܪܛܒܢ̈ܐ ܐܬܕܒܪ. ܠܐ ܕܝܢ ܢܦܩ ܗܘܐ ܐܦ ܠܐ ܡܢ
ܢܘܬܐ ܗܘ ܦܘܠܚ. ܒܗ ܕܢܫ̈ܐ ܕܒܬܡ ܗܘ̈ ܠܗ ܕܡܫܦܪ̈ܢ
ܘܡܢܘܡܝܢ ܥܠ ܡܫܡܗ. ܒܗ ܗܘܝܠ ܐܬܢܝܚ ܘܠܐ ܢ̈ܟܐ
ܗܘܐ ܕܢܟܘܠ: ܒܗ [ܕܟܠܐ]ܬܫܒ ܡܫܠܛܢܐ ܡܬܛܠܒܘܣ ܗܘܐ.
ܒ[ܗ]ܘ ܡܢ ܡܠܟܐ ܐܘܪܫܠܝܡ. ܕܠܛܪܘܢܐ ܡܢ ܒܒܬܐ
ܢܒܝܘܡ. ܘܒܗ ܛܒ ܠܦܬܟܪܐ ܗܘܒ ܗܘܐ. ܠܐ ܐܬܚܝܢܬ
ܠܗ ܕܩܠܝܐ ܕܢܗܡܟܐ ܡܢ ܡܫܬܐܠܬܗܘ. ܐܠܐ ܡܚܝܕܐ
ܦܓܕ ܘܐܬܕܒܝܩ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. [ܘ]ܒܗܡ ܒܬܪܗ
[ܕܘ]ܡܢܘܦ. ܕܗܘܐ ܒܪܗ ܕܡܛܪܘܦܘܣ ܗܘ ܕܡܢ ܩܕܡ
ܦܘܠܐ. ܒܗܡ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ .ܗ.
ܘܬܘܒ ܒܫܢܬ .ܕ. ܕܠܗ ܕܐܘܪܫܠܝܡ: ܕܐܬܝܬܗ ܒܕܘܟܝܐ
ܫܢܬ .ܬ[ܩܦ]ܚ.[2] ܐܬܒܕܒ [ܡܛ]ܠ ܫ̈ܢܝܐ ܒܘܠܦܢܐ ܕܠܠܐ.
ܒܗ ܐܝܬܘܗܝ, ܗܘܐ ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ. ܒܪ ܫܢ̈ܝܐ .ܠܚ.
ܐܬ[ܝܠܕ] ܠܒܪ ܒܫܢܬ. ܬ[ܩܦ]ܐ.[2]... ܐܝܬ ܗܘܐ
[ܠܒܪ]ܐ *[ܢܕ ܡܢ ܠܦܬ[3] ܡܕܝܢܬܐ] ܘܐܫ[ܬܒܗ] ܦܛ[ܪܘܣ][3]. *col. *b*.
ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠ[ܗ] ܒܪܐ ܡ[ܢ]ܗ ܦ[ܛܪ]ܘܣ[3] ܐ[ܝܬܘܗ]ܝ. ܘܡܢܝܢ
ܗܘܐ ܠܗ [ܐܟܣܢܝܘܬܗ] ܦܪܘܣܒܝܘܣ. ܘܒܗ ܗ[ܘܐ] ܒܪ
ܫ̈ܢܝܐ .ܝ. ܘܒܬܘܗ[4] ܐ[ܝܬܝܬܐ][5] ܕܦܠܫܬܐ ܢܕ [ܕ]ܫ[ܒܗ]

[1] E Mich., p. 116, cum coniecturis Chabot, p. 196, n. 5, et versione arabica (Brit. Mus. Or. Ms. 4402) supplevi. — [2] Numerus parum perspicuus. — [3] E Mich., p. 117, suppl. — [4] Ms. ܘܠܗ″. — [5] E Mich., p. 117, suppl.

ܕܢܦܩܘ ܐܢܬܬܗ ܐܘܣܛܗ، ܘܩܛܠܘܗ ܀ ܘܡܢ ܦܠܓܘܬܐ
ܦܣܠܐܘܣ ܀ ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܝܢ ܕܒ̈ܢܝܗܘܢ، ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ܂
* 1 r° (seu v°), col. *d*. ܕܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ[1] ܐܘܣܛܗ،[2] [*ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܗܪܘܕܝܣ
ܗܘ ܕܩܠܒܐ ܗܘܐ ܒܒܠܝܢܕܐ܂ ܘܐܓܪܝܦܐܘܣ ܗܘ
ܕܐܫܬܡܗ ܗܪܘܕܝܣ܂ ܗܘ ܕܩܛܠ ܠܝܘܚܢܢ ܘܪܦܬ
ܒܬܘܠܬܐ] . . . .
* 1 v° (seu r°), col. *a*. . . . .
* col. *b*.]ܒܟܪ ܒܬ[ܪ]ܐ *ܚܒܪܐ ܒܡܠܟܐ ܕܓܠܝܠܐ. ܢܦܩ.،
ܦܠ̈ܓܐ. ܘܐܠܦ ܠܘܬܐ ܠܬܠܡ̈ܝܕܐ. ܘܕܚܘ ܠܟ̈ܪܝܗܐ.
ܘܐܫܠܡ ܠܫܒܬܗ ܕܐܚܒܘܢ. ܘܗܕܝܢ ܐܙܠ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܠܦܨܚܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܢܘܚܢ ܒܡܘܢ. ܒܘ.
ܘܫܢܬܐ .ܒ. ܒܗ ܚܒܪ ܠܓܠܝܠܐ. ܬܠܡܝܕ ܠܫܒܪܬܐ
ܘܠܒܬܗ̇ ܡܕܝܢܬܐ ܒܝܪܚ ܫܒܛ. ܘܐܫܠܡ ܠܝܗܘܕܗ
ܕܡܩܛܘܠܐ ܒܒܦܪ ܢܚܘܡ. ܘܐܦܩ ܠܠܓܝܘܢ ܒܐܬܪܐ
ܕܓܕܪ̈ܝܐ[3]. ܘܐܣܐ ܬܡܢ ܠܡܫܪܝܐ.[4] ܗܘ ܕܡܫܒܩܘܗܝ، ܡܢ
ܬܠܡܝܕܐ[5] ܒܢܝܪܬ. ܘܦܢܝ ܠܒܪܬ ܢܘܪܐ ܘܠܗ̇، ܕܪܕܐ
ܗܘܐ ܕܒܗ̇. ܐܝܟܢ. ܘܠܗ̇ ܕܢܘܪܐ[6] ܘܒܚ̈ܪ ܘܐܝܬ ܠܗ
ܕܢܘܐ. ܘܠܗ̇ ܕܝ[ܒ][ܫ]ܐ ܐܢܕܗ. ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܕܬܠܬ̈ܝܢ.
ܐܬܩܛܠ ܝܘܚܢܢ ܒܝܕ ܐܘܣܝ̈ܬܐ. ܘܐܣܝܡ ܠܒܪܗ̇
ܕܐܪܟܠܬܐ. ܘܟܠ ܠܒܬ ܫܒܥܘܢ ܦܪܝܫܐ. ܘܗܕܝܢ
ܗܠܡ ܠܦܨܚܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܫܠܡܗ ܠܡܫܪܝܐ.
ܒܫܢܬܐ ܕܝܢ .ܓ. ܒܟܪ ܢܚ ܠܫܒܬܐ ܬܪ̈[ܝ]ܢ ܟܦܣ̈ܐ ܘܡܠ̈ܘܬܐ.
ܘܦܝܫ ܗ[ܘ]ܐ ܦܨܚܐ ܕܡܫܪܝܐ. ܘܬܘܒ ܐܣܩܗ ܠܬ̈ܠܡܝ
.ܝ. ܠܫܬ̈ܝܐ. ܘܦܬܚ ܡܫܟܢܐ ܠܡܕܝܢ. ܘܠܗ̇ ܕܗܡ ܒܪܣ
ܐܒܘܗ ܀
ܘܬܘܒ ܒܫܢܬܐ .ܕ. ܗܠܡ ܠܦܛܪܐ ܘܫܘܪ ܠܫܬ̈ܝܘܗܝ،
ܘܐܫܠܡ[7]] ܠܒܪ ܐܟܪܐ. ܘܠܗ̇ ܕܒܝܫ ܗܘܐ ܒ̈ܢܝܐ.

[1] Ms. "ܒܘܣܝ". — [2] Desunt columina duo exc. paucis litteris initio ultimorum versuum fol. 1 r° (seu v°), col. *d*, et fine ultimorum versuum fol. 1 v° (seu r°), col *a*, quas typis dare operae non pretium. Uncis inclusa e Mich., p. 89, 90, supplevi. — [3] Ms. ܓܪ̈ܝܐ. — [4] Ms. ܠܡܫܪܝܐ. — [5] Ms. ܬܠܡܕܐ. — [6] Ms. ܢܘܪܝ. — [7] Desunt folia nonnulla. Quae sequuntur e Mich., p. 91, supplevi.

ܠܡ̈ܠܟܘܬܐ. ܢܣܒ ܠܡܕܝ̈ܪܝܢ ܘܩܒܪ ܐܠܘܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܒ. . ܘܗܘܢ ܒܪ ܫܡܥܘܢ ܕܢܣܒܬ ܗܘܪܘܕܣ ܩܛܠ ܡܢ ܡܕ̈ܝܪܝܢ. ܒܪ ܐܢܬܬܗ، ܒܪ ܫ̈ܢܝܐ. ܕ. ܘܐܙܠ ܠܗ ܠܡܪܘܬ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܬܡܢ ܕܡܬܩܪܝܐ ܗܒܪܐ. ܗܪܘܕ[ܝ]ܣ ܗܘ ܩܒܠ ܒܪ ܫܢܝܐ ܫ̈ܢܝܐ ܟ.[1] ܘܐܡܪܝܢ ܕܝܘ̈ܡܝܢ. ܠ. ܕܡܠܟ ܒܫܢܬ. ܕܟܒ. ܕܐܓܘܣܛܘܣ ܡܢܗܪ ܕܐܢܬܬܗ ܒܪ̈ܘܡܝܐ. ܫܢܝܐ. ܒܐܘܠܘܡܦܝܕܐ. ܠ. . ܡܢ ܕܝܢ ܒܡܐ̈ܬܐ ܡܪ̈ܬܝܢܐ. ܘܠܡܘܟܝܡ[2] ܡܛܠ ܠܐܢܬܬܗ ܘܠܒ̈ܢܘܗܝ، ܡܢ ܥܘܡܬܗ ܘܐܢܬ ܗܘܐ ܒܒ̈ܢܘܗܝ، ܫܘܝܢܐ ܘܒܐܒܐ ܚܘܝܢܐ ܘܡܘܒܠܢܐ ܪ̈ܦܝܩܐ ܒܪ̈ܓܠܘܗܝ. ܘܚܢܩ ܬܘܒ ܐܬܬܗܘܢ ܘܢܒܫ ܒܬܐܠܠܐ ܘܪܘܚܐ ܪܬܝܬܐ ܘܒܢܝܐ ܗܘܬ ܠܗ. ܘܡܢ ܒܥܠܝܐ. ܢܦܩ ܚܘܪܐ ܘܡܥܝܢܐ ܘܬܟ̈ܠܬܐ ܗܘܐ. ܘܒܪ ܒܢܝܐ ܕܢܦܩܝܢܐ ܗܕܡܝܢܐ ܟܠܗܘܢ ܠܐ ܥܡܡܗܘܢ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܠܥܠܡܐ ܚܝܘܗܝ ܘܠܚܠܠܗ. ܢܕܒ ܐܝܟ ܕܚܐܕܐ ܗܘܐ ܠܫܘܕܝܐ *ܒܡܘܬܗ، ܐܠܐ ܒܗܠܝܢ ܗܠܝܢ ܕܒ[ܬ̈]ܢܝܢ ܡܪܟܐ ܢܬܒܥܘܢ ܘܢܬܡܛܠܘܢ. ܘܒܪ ܡܬܒܥܝܢ ܢܘܗܪܐ. ܚܒܪ̈ܝܢ ܟܠܗ ܐܟܠܗ ܐܦ ܒܪ ܠܐ ܢܝ̈ܚܢ. ܘܡܒܥܐ ܡܝܬ ܒܡܐ̈ܬܐ ܢܩ̈ܝܦܐ. ܗܠܝܢ ܡܒܠ ܠܪ̈ܫܘܗܝ[3]. ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܢܟ̈ܝܪܬܐ ܕܗܘܘ ܒܗܘ ܘܒܢܐ. ܘܒܠܠ ܡܛܠܠܐ ܚܠܝܒܐ ܕܗ̈ܠܝܐ. ܐܝܬ ܗܘ̈ܘ ܠܗ ܚܢܪ ܢܫ̈ܐ .ܦ. ܘܒ̈ܢܝܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܗܘ. ܡܢ ܕܗܘܡܣ[4] ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ. ܗܘ ܕܠܬܪ̈ܝܢ ܡܢ ܐܚ̈ܘܗܝ، ܚܢܩ ܕܥܡܗܬܘܢ.. ܘܐܦ ܗܘ ܠܚܪܬܐ. ܡܢ ܐܒܘܗܝ، ܐܬܩܛܠ. . ܘܡܢ ܡܪܝܡ ܒܪܬܗ ܕܗܘܪܩܢܘܣ[5] ܪܒܐ ܟܗܢܐ ܗܘ ܕܗܘ ܩܛܠ ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ ܘܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܒܬܪ ܒܡܪ̈ܝܢܘܬܗ ܕܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܐܚܘܗܘܢ. ܘܗܪܘܕܝܣ ܬܘܒ ܕܐܬܩܪܝ ܐܢܛܝܦܐܣ. ܗܘ ܕܢܣܒ ܠܗܪܘܕܝܐ ܘܩܛܠ ܠܝܘܚܢܢ. . ܘܡܢ ܡܠܬܩܐ ܫܡܪܝܬܐ. ܐܪܟܠܐܘܣ ܗܘ ܕܐܡܠܟ ܒܬܪܗ. . ܘܡܢ ܩܠܘܦܛܪܐ ܕܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܗܪܘܕܣ ܚܪܢܐ ܗܘ ܕܗܘܐ ܛܛܪܪܟܐ. ܘܦܝܠܝܦܘܣ. ܗܘ

*Cod.Petrop., 1 r° (seu v°), col. *c*.

[1] Ms. ܟ: e Mich., p. 88, correxi. — [2] Ms. ܡܘܟܝܡ. — [3] Ms. ″ܪ̈ܫ. — [4] Ms. ″ܣܘܪ. — [5] Ms. ܗܘܪܩܢܘܣ.

ܗܓܡܘܢܐ ܕܝܢ ܣܘܦܝܣܛܣ ܠܡܬܠܡܕܘܬܐ ܕܦܘܩ ܪܫܐ. ܗܦܝܣܛܘܣ ܓܝܪ ܗܘ̇ܐ ܘܗܢ ܫ̈ܠܝܢ ܕܡܬܒ̈ܥܝܢ ܒܟܘܠܐ. ܘܟܕ ܒܟܠ ܐܢܫ ܒܡܕܝܢܬܗ ܡܬܠܡܕ ܗܘ̣ܐ. ܩܛܠܘ ܐܦ ܢܗܦܘܟ ܠܒܪܗ ܕܡܢܝܢ ܕܢܬܠܡܕ. ܘܗܢܝܢ ܗܘ̇ܬ ܠܝܕܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܕܒ[ܪ] ܠܗ ܕܝܢ ܠܢܒܝܐ ܗܢ̇ܐ. ܐ[ܦ] ܠܘܩܝܘܣ ܚܒܝܒܐ ܪܗܘܡܝܐ. ܒܡܐܡܪܗ ܕܬܠܬܐ ܕܟܠ ܡܪܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ.[1] ܘܒܬܘܬܗܘܢ ܕܟܠ ܐܝܦܝܩܘܪܝܐ ܕܣܘܪ[ܝ̈ܐ.] ܟܕ ܐܡܪ ܠܣܘܪ. ܕܦܪ̈ܣܝ[ܐ] ܠܡ ܕܡܕܢܚܐ ܒܒܝ[ܪܘ] ܠܐܘܠܦܢܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܘܦܪܟܘ ܡܘܪ̈ܒܢܐ ܠܒܘܠܐ *ܫܒܪܐ ܕܐܬܬܠܕ ܬܡܢ ܕܡܢܗ ܘܟܕ ܡܢܗ ܒܕܒܝܠ ܠܐ ܫܡܥܢ ܠܝ. (ܘ)ܓ̇ܠܝܢ[2] ܗܘܐ ܠܗ ܐܓܘܣܛܘܣ ܒܬ̈ܝܒܘܬܐ ܠܠܘܩܝܘܣ. ܕܡܪܘܕܘܣ ܠܡ ܣܦܪܐ ܕܫܡܥܝܢ ܠܗ ܬܡܢ. ܗ̇ܘ ܒܬܪ ܡܘܕܒ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕܡ. ܢ̇ܠܒܐ ܕܝܢ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܗ̇ܘ ܕܫܕܪ ܠܡܓ̈ܫܐ ܦܪܣܒܘܪ ܫܡܗ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܓܝܪ ܗ̇ܢܘܢ[3] ܡܓ̈ܫܐ. ܒܫܢܬ .ܡܕ. ܕܐܓܘܣܛܘܣ ܒܕ ܐܬܝܠܗ, ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܫܢ̈ܝܐ .ܒ.. ܗܪܘܕܘܣ ܗܒܠ ܡܫܝܚܐ ܠܒܠܗܘܢ ܛ̈ܠܝܐ ܕܒܝܬ ܠܚܡ. ܗܢ ܒܪ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܘܠܬܚܬ ܩܛܠ. ܐܬܬܪܝ ܗܘܬ ܕܝܢ ܡܪܝܡ ܒܕ ܢܠܕܬܗ ܠܦܪܘܩ. ܒܪܬ ܫ̈ܢܝܐ .ܝܓ. ܘܡܝܬܬ ܒܪܬ ܫ̈ܢܝܐ .ܢܐ.. ܢܒܥ ܫ̈ܢܝܢ ܗܢ ܒܬܪ ܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ. ܒܫܢܬ ܗܒܝܠ .ܫܝ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܡ̈ܠܝܐ ܒܝܘܢ ܐܬܘܠ .ܒܕ. ܘܒܩܣܘܪܐ ܬܘܒ .ܒܕ. ܐܬܩܛܠ ܢܘܚܝ ܒܪ ܝܒܪܝܐ. ܘܐܬܬܠܕ .ܒܕ. ܒܫܢ̈ܝ. ܒܫܢܬܐ ܕܒܬܪܗ̇. ܡܪܝܡ ܓܝܪ ܐܣܛܒܪܬ. .ܒܗ. ܒܐܕܪ ܕܝܢ ܒܬܪ .ܘ. ܢ̈ܝܚܝ ܕܒܥܠܡܗ ܕܢܘܚܝ: ܘܒܕ ܐ̂ܬܬܠܕ ܗ̇ܘ ܡܪܢ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܠܝ̈ܗܘܕܐ .ܦ. ܐܬܓܢܪ ܬܡܢ ܒܪ .ܢ. ܢ̈ܗܡܝܢ. ܘܒܪ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܩܠܡ ܠܡܫܒܠܐ. (col. b) *ܘܦܠܣܗ ܫܒܥܝܢ ܣܒܐ ܒܡܫܒܠܐ. ܘܐܙܠ ܠܢܝܪܬ. ܘܠܡܦܩܬܐ ܕܫܢܬܐ ܐܚܪܬܐ ܠܡܫܒܠܐ ܬܘܒ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܬܘܒ ܗܦܟ ܠܢܝܪܬ. ܘܒܫܢܬܐ .ܒ. ܬܘܒ ܐܚܪܬܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܐܬܒܝܘ[4] ܠܬ̈ܠܡܝܕܐ. ܘܒܗ ܒܠܠܝܐ ܕܐܬܒܝܘ

(Margin: * 5 v°, col. a. — at line 10; * col. b. — at line 27)

[1] Puncta pluralis desunt. — [2] Ms. ″ ܐ̇. — [3] Ms. ″ܢܘܢ. — [4] Ms. ″ܘܠܝ̣.

ܘܒܫܢܬ ܚܡ. ܕܠܘܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[1]. ܫܕܪܗ ܠܦܛܠܡܝܘܣ ܪܒ ܚܝܠܐ ܠܐܪܡܢܝܐ. ܘܡܚܐ ܐܦ ܠܦܘܪܬܝܐ. ܘܢܣܒ [ܫ]ܐܪܘܬܐ ܠܒܢܝ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܥܡ ܒܢܝܗܘܢ. ܘܥܡ ܪܗܘܡܝܐ ܠܗܘܡܐ ܒܫܢܬܐ ܕܗܘܐ. ܕ. ܫܢܝܢ. ܐܬܪܘܬ. ܦܪܗܘܡܘܣ ܡܠܟܘܢ ܦܛܠܡܝܘܣ. ܢܩܝܐ ܠܗܘܢ ܒܣܒܣܛܘܣ[2] ܡܢ ܠܗ.

ܘܒܫܢܬ. ܒܚ. ܒܢܐ ܗܪܘܕܝܣ ܟܪ̈ܝܬܐ ܘܫܘܪܐ ܘܬܪ̈ܥܠܐ ܩܛܠܐܐ. ܒܢܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܟܪܝܬܐ. ܘܐܟܘܬ ܕܠܐ[ܢܦ]ܪܗ ܕܡܢܪ. ܡܢܪܐ ܫ[ܡܗ]ܘ. ܟܡ ܡܢܟ ܠܗܪ ܟܬ[ܪ]ܠܐ ܕܐܣܛܪܛܘܢ ܟܬܪܢܐ ܗ[ܘܬ]. ܘܟܬܪܝܒ ܗܘܐ ܒ[ܗ]ܠܐ ܕܟܢܐ. ܣܒܣܛܘܣ[3]. ܦ[ܠ]ܣܛܘܝܐ ܕܒܢܬ ܦܛܠܘܡܝܘܣ. ܘܐܦ ܢܡܘ[ܣ]ܐ ܠܠܠܢܐ ܕܒܡ ܠܒܛܠܐ ܟܪܝܬܐ: ܠܡ ܫܒܘܩ ܦܪܫܢܐ. ܒܗ ܒܢܒܢܐ ܩܒܠ ܗܘ̈ܒ [ܒ]ܟܪܘܒܘܬܐ. ܐܟܪܝܢ ܗܘܒ ܠܗܪ. ܕܠܐ ܕܝܢ ܕܒܣܦ ܪܥܝܐ ܢܬܠ. ܘܢܟܒ ܠܗ [ܟ]ܪ̈ܝܐ ܟܢ̈ܘܬܐ.

ܘܒܫܢܬ. ܟܟ. ܕܠܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܟܪ: ܘܕܗܘܪܘܕܝܣ ܠܗ. ܕܐܬܚܬܗ ܒܐܟܣܢܕܪܝܐ [.ܗܟܢ.] ܘܒܕܘܪܝܐ. ܫܒܩ. ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܐ. ܕܡܢ ܗܘ ܫܢܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܡܢܝܢ. ܐܬܬܠܕ ܡܪܢ[4] ܘܦܪܘܩܢ ܒܒܝܬ ܠܚܡ *ܕܝܗܘܕܐ ܒܦܪܘ [7]ܐܘ(ܓܘܣ) ܡܠܟܘܢ[5] ܝܘܠܝܘܣ. ܕܐܬܬܢܘܚܝ. ܒܗ. ܒܝܘܡ ܡܢܝܢ ⁚ ܒܢܝܢ ܕܝܢ ܫܢܝܐ ܕܡܢ ܐܕܡ ܘܥܕܡܐ ܠܡܪܢ ܫܢܝܐ. ܗ. ܐ̈ܠܦܝܢ. ܬܫܥܡܐ. ܫܢ̈ܝܢ[6]. ܘܗܘܐ ܪܫ ܫܢܬܐ. ܒ. ܒܫܒܥܐ. ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܒܡܠܟܐ ܒܝܘܡܝܐ. ܢܒ. ܘܒܪܘܡܝܐ. ܢܘ. . ܘܐܦ ܫܢܝܬܐ[7] ܗܝ ܕܡܠܟ ܗܪܕܐ: (ܕ)ܐܬܒܠܛ[8] ܒܗ ܒܫܢܝܐ. ܒܗ. ܒܐܕܪ. ܒܠܝܬ ܒܢܝܢ ܒܫܒܥܐ. ܘܗܘܐ ܒܡܠܟܐ ܒܝܘܡܝܐ ܒܗ ܒܠܝܬ. ܢܕ. ܘܒܪܘܡܝܐ. ܗ. . ܘܗܘܐ ܒܗ ܡܠܟܐ ܒܫܒܥܐ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܡܢܝܢ ܕܐܬܢܛܪ ܒܫܢܝܐ. ܐܫܬܕܪ ܗܘܐ ܩܘܪܝܢܘܣ

* col. b.

[1] Ms. ''ܣܘܣ. — [2] Ms. ''ܛܣܒܣܒ. — [3] Ms. ''ܛܣܒܣ. — [4] Vox minio scripta. — [5] Ms. ܐܘܣܛܝܢܘܣ. — [6] Puncta pluralis desunt. — [7] Ms. ''ܒܡ (ܒ ultra marg.). — [8] Ms. '' ܐ.

[ܫܠ]ܘ[ܫ]ܝܢܐ. ܫܢܬ ܕܗܘܬ ܗܘܪܩܢܘܣ ܪܒ ܟܘ̈ܡܪܐ ܘܐܪܣܛܒܘܠܘܣ ܡܠܟܐ. ܐܬܐ ܕܝܢ ܦܘܡܦܝܘܣ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܕܒܪܗ ܒܫܒܝܐ ܠܐܪܣܛܒܘܠܘܣ. ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ ܟܕ ܦܟܝܪ. ܘܐܘܩܡ [ܠܗ]ܘܪܩܢܘܣ ܪܒ ܟܘ̈ܡܪܐ. [ܒ]ܫܢܬ . ܢܕ. ܕܦܛܠܡܐܘܣ. ܘܡܩܕ̈ܘܢܝܐ. ܢܟܠ. ܗܘܝ ܕܝܢ [ܫ]ܢ̈ܝܐ. ܠܟ. ܘܟܕ ܕܝܢ ܒܒܝܢܐ ܚܪܒܘܗ̇ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܘܐܦ ܠܡܩܕܫܐ ܚܒܠܘ ܐܝܟ ܡܫܝܚܘ ܡܕܐܬܐ. ܘܥܒܕܘ ܐܦ ܠܐܬܪ̈ܘܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܐ ܣܓܝ̈ܐܐ. ܘܐܫܬܥܒܕܘ *ܠܡܦܪܢܣܢܐ ܟܠ ܝܗܘܕ ܠܐܚܪ ܕܫܒܩܗ̇ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ. ܘܗܘ ܗܘܐ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܡܢ ܒܒ̈ܢܝܟܐ ܗܘܐ. ܒܪܗ ܕܒܘܟܪܐ ܚܕ ܕܫܒܩܗ ܗܪܘܕܣ. ܟܕ ܓܒܪ ܐܕܘ̈ܡܝܐ ܒܠܝܣܛܝܐ ܢܦ̈ܩܝܢ ܗܘܘ. ܫܒܘܗܝ ܡܢ ܒܝܬ ܦܬܟܪܐ ܕܐܦܠܘܢ. ܕܐܝܬ ܠܘܬ ܫܘܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܫܩܠܘܢ. ܗܪܘܕܣ ܕܝܢ ܐܒܘܗܝ. ܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܘܗܒܐ ܕܢܬܠ ܘܢܦܪܘܩܝܘܗܝ ܠܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܒܪܗ. ܕܡܛܠ ܗܢܐ ܒܟܘܡܪ̈ܘܗܝ ܐܬܠ. ܘܟܕ ܪܒܐ ܛܠܝܐ. ܢܣܒ ܠܒܪܬܗ ܕܐܪܛܠܐ. ܡܠܟܐ ܕܥ[ܪ]ܒ̈ܝܐ. ܕܫܡܗ̇ ܩܘܦܪܘܢܐ. ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪܟܢ ܪܫܝܐ. ܠܗܘܪܩܢܘܣ ܪܒ ܟܘ̈ܡܪܐ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܚܠܦܘܗܝ܇ ܒܬܒܥܬܐ ܕܡܢ ܐܚܘܗܝ. ܘܐܬܠ ܚܠܦܘܗܝ ܠܘܬ ܦܘܡܦܝܘܣ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܢܬܠ ܗܕܐ. ܘܗܘܐ ܪܫܥܐ ܐܦ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܟܕ ܝܠܦ ܐܦ ܡܦܪܢܣܢܐ ܟܠ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܐܘܣܒܘܗܝ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܓܝܪ ܒ̈ܢܝܐ ܡܢ ܩܘܦܪܘܢܐ ܐܢܬܬܗ̇. ܝܘܣܦ ܘܦܪܘܪܐ ܘܦܨܐܝܠܘܣ: ܘܗܪܘܕܣ[1] ܘܒܪܬܐ ܕܫܡܗ̇ ܫܠܘܡ. ܘܦܨܐܝܠܘܣ ܘܢܦܫ ܒܬܪ ܡܠܟ[2] . . . .

. . . .

. . . .

[ܗܘܬ]. . . . .

*ܠܦܘܩܣܝܘܣ ܒܪܗܘܡܐ. ܘܐܫܬܒܩܬ ܪ̈ܘܒܬܐ ܕܐ̈ܢܫܐ. ܬܘܒ. ܘܐ̈ܠܦܐ. ܕ.

(* col. b.) (* 5 r°. col. a.)

[1] Ms. ܗܪܘܕܘܣ. — [2] Desunt folia nonnulla.

ܐܣܝܘܣ ܫ̈ܢܝܐ[1] ܒܐ. ܐܦ ܗ̇ܘ ܗܘ ܡܫܝܢܐ ܘܕܝܠܐܝܬ ܡܕܒܪ̇ ܗܘܐ ܠܒܒܠܐ.

ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܐܬܝܕܥ ܦܛܠܡܐܘܣ ܣܘܛܪ ܡܢ ܘܩܠܐܘܦܛܪܐ ܐܡܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܩܒܠ ܒܬܪܗ ܦܛܠܡܐܘܣ[2] ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܫ̈ܢܝܐ ܝ.، ܒܫܢܬ ܪ[ܩ]ܐ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ.

ܘܒܫܢܬ ܪ̇ܩܒ. ܫ̇ܪܝܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܫ̈ܩܠܘܢܝܐ.

ܘܒܫܢܬ ܪܣܗ. ܘܕܦܛܠܡܐܘܣ ܗ. ܡܠܟ ܦܝܠܘܡܛܘܪ[3] ܠܗ ܫܠܝܐ ܕܗ̈ܘܡܘܒܝܐ. ܠܐܢܛܝܘܟܘܣ ܐܦܝܦܢܣ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܒܕ ܗܘ ܠܐܒܘܗ̈ܝ. ܘܐܬܒܠܝ ܒܬܪܗ ܥܠ ܣܘܪܝܐ. ܦܠܝܦܘܣ ܫ̈ܢܝܢ ܒ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܝܢ ܒܦܠܓܘܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܣܘܪܝܐ. ܒܫܢܬ. ܪܢ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܡܩܕܘܢܝܐ̇. ܡܢ ܒܗ̇ ܐܬܒܠܝ ܬܠܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܣܘܪܝܐ̇. ܕܐܝܬܝܗܘܢ, ܣܠܘܩܘܣ ܢܩܛܘܪ.

ܘܒܫܢܬ ܪܢܒ. ܡܠܟ ܬܘܒ ܦܛܠܡܐܘܣ[4] ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܕܝܥ ܫ̈ܢܝܐ ܝ. ܚܡ̈ܫܝܢ. ܘܒܝܘܡܘܗܝ ܗ̇ܘܐ ܒܘܣܒ ܕܒܒܠܐ ܒܗܘܡܒܝܐ. ܘܐܫܬܡܥ ܕܚܘܬܐ. ܒܗ. ܘܬܦܫܬܐ ܬܘܒ ܠܠܬܟ̈ܐܐ. ܘܐܦ ܡܦܠܘܣ ܢܦܩ ܬܘܟܢ ܡܢ ܬܘܪܝܐ.

ܘܒܫܢܬ [*. ܪܢܓ.[5] ܕ]ܡܠܟ[ܘܬ]ܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ. [ܘܕܐܢ]ܛܝܘܟ[ܘܣ ܒܪ]ܐ ܒ. ܐܬܒܠܝ [ܥܠ] ܡܨܪܝܢ [ܦܛܠܡܐܘ]ܣ. ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܫ̈ܢܝܐ ܠ. * f. 4 v°, col. *a*.

ܘܒܫܢܬ [.ܗ.][6] ܕܢܠܗ ܕܐܬܝܠܕ ܒܕܘ̈ܢܝܐ. ܪܠܕ. ܡܢܝܬ ܗܘ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܗܘ ܢܘܚܝ. ܘܡܒܢܬ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܗ̇ ܕܐܫܬܟܚܬ ܡܠܟܘܬܐ ܫ̈ܢܝܐ ܟ. . ܘܡܠܟ ܢܦܝܪܐ ܗܘܬ ܦܘܩܕܢܐ ܕܝ ܡܣܒܪܐ ܒܪܘܫܐ ܕܐܬ̈ܠܝܢ ܕܫܪܝܢ ܠܗܘܢ. (ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ̇. ܒ. ܒܢ̈ܝܐ ܗܘܪܩܢܘܣ ܘܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ.)[7] [ܒ]ܬܒܪܬ ܗܘܬ ܡܢ ܠܒܪܗ̇ ܗܘܪܩܢܘܣ ܪܫ ܟܗ̈ܢܐ. ܘܒܪ ܗܕܐ ܗܘܬ. ܐܬܚܪܘ ܥܡ ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܠܟܘ. ܘܩܒܠ ܒܬܪ

[1] Puncta plur. desunt. — [2] Vox minio scripta. In margine ܓ. — [3] Ms. ܦܝܠܘܡܛܘܣ". — [4] Vox minio scripta. — [5] Mich., ܪܢܕ., sed vide ceteros numeros. — [6] E Mich., p. 83, suppl. — [7] Desunt in ms.; e Mich., p. 83, supplevi.

ܐܒܝܠܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܐܓܪܝܦܘܣ. ܫܢ̈ܝܢ. ܝܒ. ܘܡܚܝܕܐ ܐܬ̣ܐ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܠܨܗ̇ ܡܫܐܝܬ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܢܘܣܝܢ ܗܕܪܝܢܘܣ. ܦܩܕ ܡܒܢܝܗ̇ ܕܕܘܟܐ · ܗ̇ܘ ܕܡܢ ܒܠܫܘܢ ܬ̈ܠܬܐ ܡܢܝܢܬ ܗܘܐ. ܘܐܩܝܡ ܡܢܗ ܒܢ̈ܝܐ ܕܕܗܒܐ. ܠ. ܐ̈ܠܦܝܢ. ܘܝܗ̇ܒ ܡܢܗܘܢ ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܬܠܬܡܐܐ[1] ܒܒ̈ܪܐ. ܘܫܢܝ ܠܗ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܢܗ̇ ܒܕܒܢܐ. ܚܪܒܗ̇ ܗܕܪܝܢܘܣ ܠܫܡܗ̇. ܘܗܦܟ ܫܡܗ̇. ܘܩܪܗ̇ ܩܒܡܦܠܐ. ܘܒܫܢܬܐ ܗܕܐ. ܡܦܘ. ܕܐܒܝܠܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܘܐܬܐ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ. ܒܫܪܬܐ ܕܝܘܕܝܐ.

4 r°, col. a. ܘܒܫܢܬ. ܡܪܢ. ܒܐܢܛܘܢܝܢܐ ܕܩܪܘܛܐ *ܐܒ[ܠ]ܝܘ ܦ[ܠ]ܝܦܘܣ[2] ܗܘܦܪ ܫܢ̈ܝܢ. ܝ. ܘܡܢܚܕܐ ܐܝܬ ܗܕܪܝܢܘܣ ܡܕܝܢܬܐ ܕܗܕܘܪܝܐ. ܒܗ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܠܦܪܟܐ. ܘܦܩܕ ܠܦܪܩܘܣ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܒܠܟܐ ܕܦܪ̈ܬܘܝܐ.

ܘܒܫܢܬ. ܡܝܚ. ܘܦܠܝܦܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ. ܕ. ܐܒܝܠܝܘܣ ܒܗܘܪܝܐ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܗܘܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܐ. ܝܚ. ܘܒܗ ܒܕܒܢܐ ܗܘ̇ܐ ܘܡܟܐ ܒܪܕܘܣ ܘܡܠ ܗܠܗܣܘܣ.

ܘܒܫܢܬ. ܪܡ. ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܘܟܠܝܦܠܝܐܘܣ. ܝܐ. ܡܒܝܬ ܢܘܚܝܢ ܕܒܗ ܗܕܪܝܢܘܣ. ܘܩܡ ܒܪܗ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ[3] ܫܢܬܐ ܚܕܐ. ܘܒܗ ܗܘܐ ܟܝܢܐ ܘܬܠܬܐ ܡܕܢܚܝܬ ܥܠ ܢܗܪ̈ܕܐ[4]. ܡܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ. ܬܦܕ. ܕܢܒܪ ܗܕܠܐ ܘܟܠܝܬ ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܢ̈ܫܐ ܐܢܫ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܢܛܘܢܝܢܘܣ. ܢܘܚܝܢ ܕܒܗ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܘܐܢܛܘܢܝܢܘܣ[5] ܗ̇ܘ ܕܟܢܟܐ ܘܡܢܗܡܟܐ ܡܦܠܗ. ܘܒܕܘܟܬܐ ܕܐܫܬܦܠ ܕܟܢܗ. ܬܚܬ ܐܘܪܚܐ ܐܦ ܕܟܢܗ ܕܠܗ. ܐܬܝܟܘ ܠܗܘܢ ܠܒܪ ܢܘܚܝܢ ܐܟܘܗܘܢ. ܕܠܐ ܗܦܟ ܡܠܝܢ ܒܪܫܝܬܐ. ܡܬܬܒܠܠ ܗܘܐ ܠܒܪ ܒܡܢ ܐܟܘܗܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ.

ܘܒܫܢܬ. ܪܝ. ܕܡܢܝܢܐ ܕܩܕܝܫܐ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܡܢܝܬ *col. b.* ܐܪܦܟܣܠܘܣ ܡܢ *ܢܘܚܝܢ ܕ[ܒ]ܗ ܐܠܟܣܢܕ[ܪܘ]ܣ

[1] Ms. ܡܐ̈. — [2] Vox minio scripta. — [3] Ms. ܘܟܘܡܘܣ. — [4] Puncta pluralis desunt. — [5] Ms. ܐܘܪܝܓܢܘܣ.

ܕܕܡܛܪܝܘܣ ܒܪ ܕܡܛܪܝܘܣ *ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܘܐܡܠܟܝ * 3 v°, col. *a.*
ܫܢ̈ܝܐ . ܠ.

ܘܒܫܢܬ . ܡܒ . ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ¹ ܘܕܦܛܠܡܐܘܣ . ܘ. ܐܬܩܛܠ ܝܘܢܬܢ .| ܡܢ [ܛ]ܪܘܦܢ ܪܒ ܚܝܠܗ ܕܕܡܛܪܝܘܣ ܒܢܟܠܐ. ܘܩܡ ܒܬܪܗ ܫܡܥܘܢ ܐܚܘܗܝ, ܫܢ̈ܝܐ . ܚ. . ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܢܣܒ ܦܛܠܡܐܘܣ ܠܕܡܛܪܝܘܣ [ܒܪ]ܬܗ ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ.

ܘܒܫܢܬ . ܡܕ . ܐܡܠܟ ܒܣܘܪܝܐ ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܐܚܘܗܝ, ܕܕܡܛܪܝܘܣ ܕܐܬܟܢܝ ܣܝܕܛܘܣ ܫܢ̈ܝܐ . ܛ. . ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܫܕܪ ܫܡܥܘܢ ܠܪܗܘܡܐ ܡܠܟܐ ܕܗܘܢܐ. ܘܐܘܣܦܘ ܠܗ ܡܠܟܐ ܒܦܢܝܬܐ ܕܢܫܬܐ. ܘܒܗ ܬܘܒ ܒ[ܙܒܢ]ܐ ܫܕܪ ܫܡܥܘܢ ܠܢܘܡܢܝܘܣ ܒܪܗ· ܠܡܘܒܠ [ܩܘ]ܪ[ܒ]ܢܐ² ܪܒܐ ܕܗܒܐ ܕܐܝ[ܬܝܘܗܝ.] ܘܒܪ ܐܢܠ [ܘܒܓܘ]ܗ² ܘܫܪܟܗ ܠܫܠܝܗ. ܘܐܬ[ܚ]ܪܪܘ³ ܢܘܗܪ̈ܐ ܡܢ ܫܘܥ[ܒ]ܕܐ ܕܡܩ̈ܕܘܢܝܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ . ܪܚ. . ܐܫܬܥܒܕܘ ܠܒܪ ܒܫܢܬ . ܡܟ. ܘܐܬܚܪܪܘ ܒܫܢܬ . ܡܕ . ܒܫܢܬܐ ܡܕܡܝܢܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܫܡܥܘܢ. ܐܬܚܪ̈ܪܘ ܕܝܢ ܐܦ ܡܢ ܡܕܐܬܐ. ܡܢ ܕܟܕ ܠܒܪ ܐܡܠܟ ܣܠܘܩܘܣ ܢܝܩܛܘܪ. ܘܫܪܝ ܡܢܝܢܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ. ܡܩܕܡ ܡܕܐܬܐ ܗܘܘ ܢܘܗܪ̈ܐ: ܠܡ̈ܠܟܐ ܗ̈ܠܝܢ ܕܣܘܪܝܐ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ. ܫܠܡܬ ܬܫܥܝܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ *ܕܡܩ̈ܒܝܐ. * col. *b.*

ܘܒܫܢܬ . ܡܘ . ܘܕܦܛܠܡܐܘܣ . ܝܐ . ܒܐܢܛܝ[ܘܟ]ܝܐ . ܕ. ܐܬܩܛܠ ܫܡܥܘܢ ܡܢ ܦܛܠܡ[ܐ]ܘܣ ܒܪ ܚܡܒܘܒܐ. ܒܝܪܚ ܫܒܛ. ܘܩܡ ܒܬܪܗ ܝܘܚܢܢ ܒܪܗ. ܗܘ ܕܐܬܟܢܝ ܗܘܪܩܢܘܣ ܫ̈ܢܝܐ . ܟܘ . ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܫܪܝܘ ܡܠܟ̈ܐ ܡܠܟܝܢ ܒܐܘܪܗܝ. ܕܗܘܐ ܠܡ̈ܠܟܐ ܗ̈ܠܝܢ ܐܚ̈ܪܢܐ ܕܒܝܬ ܐܒܓܪ.

ܘܒܫܢܬ . ܡܚ . ܘܕܦܛܠܡܐܘܣ . ܝܘ . ܡܠܟ ܐܪܫܟ ܦܪܬܘܝܐ. ܠܐܢܛܝܘܟܘܣ ܣܝܕܛܘܣ. ܘܩܡ ܒܬܪܗ.⁴ ܕܕܡܛܪܝܘܣ ܒܪ ܕܡܛܪܝܘܣ. ܬܢܝܢܘܬ ܫ̈ܢܝܐ . ܕ. ܘܒܬܪܗ

¹ Ms. ܕܚܕ". — ² E Mich., p. 82, suppl. — ³ Ms. ܪ̈ܝ". — ⁴ Ms. *bis.*

ܘܒܫܒܛ. ܟܐ. ܢܦܩ ܕܩܘܦܪܝܢܘܣ ܣܘܦܪ ܒܪ ܣܠܘܩܘܣ ܒܝܘ ܩܘܕܡܝܐ. ܘܐܬܘܬܐ ܘܐܡܪ ܟܠܒܘܬܐ ܕܐܩܣܘܣ, ܓܒܪܐ. ܝܒ.. ܘܠܐܘܦܝܡܘܣ ܘܠܠܡܣܝܐ ܒܡܫܝܚܐ ܩܛܠܗ ܚܠܦܬܗ.

ܘܒܗ ܒܝܘܡܐ ܕܒ ܐܬܩܛܠ ܒܢܐܠܐܘܣ ܪܝܫ ܟܗܢܐ. ܡܛܠ ܒܬܪܗ ܐܠܡܝܩܘܣ ܪܫܝܥܐ. ܕܒ ܠܐ ܗܘܐ ܒܝܬ ܟܢܫܐ ܕܫܘܕܥܐ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܒܫܘܚܕܐ ܐܬܒܒܪ. ܚܘܝܐ ܕܝܢ ܒܪ ܚܘܝܐ ܕܒ ܒܢܐ ܒܝܬ ܠܗ ܠܒܪܝܟ. ܘܒܢܐ ܬܡܢ *ܒܕܝܢܬܐ ܘܡܝܬܠܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܘܪܫܠܡ. *col. b.
ܘܐܬܪ[ܒܝܬ]ܗ ܚܘܪ ܕܒܢܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐܠܡܝܩܘܣ ܪܫܝܥܐ. ܘܒܫܒܛ. ܘܐܬܩܛܠܘ ܚܠܦܘܗܝ ܠܫܘܕܥܐ ܒܩܕܡ.

ܘܒܫܒܛ. ܟܒ. ܒܪܬ ܫܘܕܥܐ ܘܦܢܩ ܚܠܦܘܗܝ ܫܒܬ ܐܣܘܗܝ. ܥܢܝܐ. ܟܦ.. ܘܗܘܐ ܒܕܒܪܝܐ ܕܒܟܐ ܘܒܗܝܐ. ܪܕܦܗ ܕܝܢ ܠܒܝܕܘܪܘܣ ܪܒ ܚܠܡ ܕܕܟܦܪܢܘܣ ܘܒܝܫܘܬܗ.

ܘܒܫܒܛ. ܟܓ. ܘܕܦܠܠܒܐܘܣ. ܒܟܦ. ܐܦܝܠܝ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܪ ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܐܦܝܦܢܘܣ ܥܢܝܐ ..ܕ.. ܘܒܝܕܐ ܡܛܠܬܗ ܠܕܟܦܪܢܘܣ. ܘܐܦ ܠܒܪܝܟ ܐܝܠ ܘܒܥܒܕܗ. ܘܝܗܒ ܠܗ ܢܠܒܐ ܕܒܪܝܟ ܒܪܬܗ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܐܒܬܝܢ. ܕܒܪܬܗ ܕܦܠܠܒܐܘܣ ܐܘܪܟܦܘܣ ܗܘܬ. ܒܪܟ ܕܝܢ. ܒܗ ܐܒܢܪ ܐܦܠܝܦܘܣ. ܕܥܠܒܐ ܗܘ, ܕܐܒܢܝܐ ܒܕܝܐܝܠ. ܒܪܬ ܢܠܒܐ ܕܬܝܒܢܐ ܬܬܝܗܒ ܠܢܠܒܐ ܕܓܪܒܝܐ. ܬܕܘܪܦܠܐ ܕܝܢ: ܒܗ, ܕܝܗܒ ܦܠܠܒܐܘܣ ܐܦܝܦܢܘܣ. ܠܐܢܛܝܘܟܘܣ ܪܒܐ ܐܒܢܪ ܕܥܠܒܐ. ܘܗܕܐ ܕܒܝܐ.

ܘܒܫܒܛ. ܟܕ. ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܒܠܝ ܦܠܠܒܐܘܣ[1] ܐܘܪܟܦܘܣ. ܥܢܝܐ. ܒܟܦ. ܘܒܗ ܒܝܘܡܐ ܚܒܪ ܢܦܠܬ ܪܝܫ ܒܗܢܐ ܘܒܥܒܪܝܐ ܕܫܘܕܥܐ.[2] ܡܢܒܐ ܕܪܫܝܥܘܬܐ ܒܟ ܣܦܪܝܐ. ܕܝܗܒ[3] ܪܘܚܢܐ.:.

ܘܒܫܒܛ. ܟܗ. ܕܐܬܬܝܗ ܕܦܠܠܒܐܘܣ. ܠ. ܩܛܠ

[1] Vox minio scripta. In margine scriptum est ܐ. — [2] Puncta pluralis desunt. — [3] Ms. ܕܝܗ.

ܠܒܝܬܗ ܡܫܝܚܐ ܟܠ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ܂ ܕܐܬܩܪܝ ܗܘܐ ܒܥܕܬܐ ܠܗܘ [ܙ]ܒ[ܢ]ܐ ܕܗܘ̈ܝ ܫ̈ܢܝܐ. ܪܢܘ. .

ܘ[ܒ]ܫܢܬ. ܒܐ. ܐܬܝܕܥ ܒܩܘ[ܪ]ܢܬܐ ܗܠܘܩܘܣ ܩܘܪܝܢܘܣ ܫ̈ܢܝܢ. ܟ. ܘܒܬܪܗ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܪܒܐ ܫ̈ܢܝܐ[1]. ܠܘ.

ܘܒܫܢܬ. ܝܟ. ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘ. ܐܬܝܕܥ ܦܛܠܡܐܘܣ[2] ܦܝܠܣܘܦܐ ܚܟܝܡ. ܠ. ܘܒܚܘܪܒܐ ܫܪܘ ܡܘܬܢܐ ܕܚ̈ܠܝܡ ܕܒܝܬ ܡܠܟܘ.

ܘܒܫܢܬ. ܦ. ܕܝܠܗ ܕܦܛܠܡܐܘܣ ܐܬܚܙܝ ܡܢ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܪܒܐ ܘܒܢܘܗܝ܁ ܐܚܬܐ ܕܝܢ ܠܣܘܩܝ ܘܡܫܒܚܗ.

ܘܒܫܢܬ. ܗܘ. ܐܬܝܕܥ ܦܛܠܡܐܘܣ[3] ܐܦܝܦܢܝܘܣ ܫ̈ܢܝܐ. ܒܐ. ܘܫܕܪ ܠܐܦܣܩܘܦܘܣ ܪܒ [ܚܝ]ܠܗ ܘܒܢܐ ܒܪ̈ܝܬܐ ܕܡܘܪܝܐ ܕܝܗܘܕ ܘܢܦܩ ܠܐܘܒܠܗ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܪܒܐ ܘܒܢܘܗܝ܁[4] [ܘܢܦܩ ܒܢܘܗܝ ܠܒܠܗܘܢ ܒܪ̈ܝܬܐ]..................

....

....

[ܫܕܪ ܐܢܛܘܢܝܢܘܣ ܠܦܪܬܢܝܐ ܥܡ ܚܝܠܐ. ܩܟ.] *ܐ̈ܠܦܝܢ ܠܐܪܡܢܝܐ. ܘܟܕ ܡܬܟܬܫܝܢ ܥܡ ܕܒܝܬ ܢܘܗܕܪܐ. ܢܨܚܐ ܐܠܝܐܢܘܣ ܕܬܠܘܦܪܐ ܚܘܪܢ. ܦܠܓܐ ܚܕ ܪܒܐ. ܘܡܒܥܪ ܕܒܗ ܢܦܫ ܚ̈ܠܒܐ. ܘܒܠ ܬܚܘܬܘܗܝ. ܘܕܒܪܗ ܒܒܪܩܘܗ ܒܫܘܦܐ. ܦܠܓܐ ܕܝܢ ܪܦܪܦ ܢܦܫܗ. ܘܢܦܠ ܒܠܗܘܢ ܘܡܒܝܬ. ܘܒܪ ܫܠܐ ܡܪܒܐ. ܒܪܫܗ ܫ̈ܠܕܐ ܘܡܒܪܘ ܒܐܪܡܢܝܐ. ܘܒܪ ܡܒ̈ܪܫܝܢ. ܐܫܟ̈ܚܘ ܬܚܘܬ ܠܒܘ̈ܫܐ ܕܐܢܫ ܐܢܫ ܒܢܝܫܘܢ. ܒܗ ܕܗܘܒܐ ܕܦܬܒ̈ܪܐ ܕܒܒܢܝܢ. ܐܦ ܢܫܘܪܐ ܒܡܡܒܘ. ܡܫܕܪ ܬܠܬܐ ܐ̈ܠܦܝܢ ܕܡܫܦܐ. ܠܒܗ̈ܢܐ ܕܒܐܪܡܢܝܐ. ܕܕܒܒܪܘܢ ܡܘܪܒܢܐ ܚܠܦ ܦܘ̈ܢܝܗܘܢ ܕܒ̈ܢܝܗ. ܘܢܣܩܘܢ ܚܠܝܗܘܢ ܒܚܠܦ ܡܫܒܪܐ ܕܡܢܒܬܐ ܕܒ̈ܢܝܬܐ..

ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ. ܒܒܙܘ ܝܗ̈ܘܕܝܐ ܘܪ̈ܗܘܡܝܐ ܢܘܟܪܝܐ ܠܘܬ ܦ̈ܪܕܝܐ.

* 3 r°, col. *a*.

[1] Puncta pluralis desunt. — [2] Vox minio scripta. In marg. ܙ. — [3] In marg. ܣ. — [4] Desunt folia nonnulla : uncis inclusa e Mich., p. 80, 81, supplevi.

ܣܘܪܝܐ ܘܐܣܝܐ ܐܦܝܦܢܝܘܣ ܗܘ ܕܐܬܩܪܝ܂ ܐܠܗܐ
ܫܢܝܐ ܝܐ. ܀

ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܢܒܘ ܕܗܘܡܪܘܣ ܠܡܬܪܓܡܢܘܬܐ[1] ܒܐܠܦܐ.
ܘܠܒܬܗ [2] ܒܠܘܒܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܦ.[3] ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܡܢ
ܒܬܪ ܐܠܝܥܙܪ ܪܒ ܟܘܡܪܐ ܕܝܗܘܕܝ[ܐ.] ܦܩܕ ܒܥܘܢܬܗ
ܡܢܫܐ ܕܕܗ.

ܘܒܫܢܬ [ܠܒ.][4] ܕܡܠܟܗ ܕܦܛܠܡܐܘܣ. ܡܪܕܘ ܦܪܬܘܝܐ
ܕܗܘܘ ܦܬܘܟܝܐ ܥܠ ܡܩܕܘܢܝܐ[5]. ܘܐܩܝܡܘ ܥܠܝܗܘܢ
ܡܠܟܐ ܕܫܡܗ ܐܪܫܩܣ ܘܐܫܬܡܗܘ ܐܪܫܩܝܐ.

ܘܒܫܢܬ ܣܐ. ܕܡܠܟܐ ܕܝܘܢܝܐ: ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕ.
ܐܬܓܠܝ ܥܠ ܡܪܝܡ ܦܛܠܡܐܘܣ [6]ܐܘܪܓܛܘܣ ܫܢܝܐ
ܟܗ. . ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ. ܐܬܓܠܝ ܒܣܘܪܝܐ ܣܠܘܩܘܣ
ܩܠܝܢܝܩܘܣ ܫܢܝܐ. ܟܝ.

ܪܒ ܟܘܡܪܐ ܕܝܢ ܕܗܝܕܝܢ ܗܘܐ. ܫܡܥܘܢ ܒܪܗ ܕܚܘܢܝܐ.
ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܕܠܐ ܒܒܝܐ ܢܦܠ ܡܕܝܢܬܐ ܠܬܠܬܐ
ܕܡܪܝܡ. ܗܘܐ ܠܗ ܒܠܒܒܐ܀

ܘܒܫܢܬ. ܕ. ܕܦܛܠܡܐܘܣ. ܐܬܓܠܝ ܒܡܩܕܘܢܝܐ
ܕܡܬܩܪܐ ܣܘܛܪ ܫܢܝܢ.. ܘܗܘܬ ܦܣܛܘܣ ܬܘܒ ܒܪܘܡܐ.
ܘܗܘܝ ܩܘܡܬܐ ܕܒܒܐ. ܟܗ.܀

*col. b. ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ. *ܐܬܓܠܝ ܩܠܝܢܝܩܘܣ ܡܢ ܣܠܘܩܘܣ
ܩܠܝܢܝܩܘܣ.

ܘܒܫܢܬ. ܝܗ. ܕܡܠܟܗ ܕܦܛܠܡܐܘܣ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܩܠܝ.
ܘܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܠ. ܕܐܬܝܠܕ ܒܕܝܢܐ. ܦܐ. ܡܢ
ܗܘܐ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܚܘܢܝܐ ܪܒ ܟܘܡܪܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܗܘ
ܕܐܬܟܢܝ ܕܫܡܥܘܢ ܒܪ ܣܝܪܐ ܐܢܬܬܗ. ܗܘܐ. ܘܒܗ
ܒܙܒܢܐ. ܟܕ ܒܠܟܐ ܗܘ ܡܫܬܡܥܐ ܕܝܠܕܝܬܐ
ܕܡܬܩܪܐ ܕܒܪ ܐܣܝܪܐ. ܗܘܐ ܦܠܝܛܝܐ. ܒ. ܐܚܪܢܐ
ܗܘܢ. ܐܢܫܝܢ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ. ܕܗܢܐ ܫܡܥܘܢ ܒܗܢܐ

[1] Ms. ܠܡܬܪܓܡܢܘܬܐ". — [2] Ms. "ܒ. — [3] Ms. .ܒ.; ex Eus. ann. 1756 correxi. — [4] E Mich. Syri *Chron.*, p. 79, supplevi. — [5] Puncta pluralia desunt. — [6] Vox minio scripta.

ܦ[ܘ]ܠܘܣ ... ܬܐܘܕܘܪܘܣ ... [ܒ]ܣܣܘܣ[1] ... ܢܘܢܐ ... ܕܘܡܢܘܣ
... [ܗܢܘܢ] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܣܘܪܝܐ. ܘ. ܝ[ܘ]ܚܢܢ ... ܐܒܪܝ ...
ܐܠܝܫܥ ... ܫ[ܡܥܘ]ܢ ... ܕܒܪܐ ... ܫܠܡܝܐ ... [ܡܪܝ]
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܝܣܘܪܝܐ. ܘ. [ܐܦܝܦܢܝܘܣ] ... ܢܘܢܘܣ ... ܒܘܢܘܣ ... ܥܒܘܢ ...
[ܣ]ܒܪܩܝ ... ܡܪܩܘܢ ... ܠܘܝ ... ܗܢܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܒܘܠܘܢ. ܘ. *ܢܘܚܕܪܐ ... ܢܘܢܘܣ ... ܡܪܩܘܢ ...
ܕܪܘܡܐ ... ܐܢܛܘܠܝܘܣ ... ܐܢܛܝܘܟܘܣ ... ܘܗܢܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܕܝ
ܘ. ܣܛܪܛܝܓܘܣ ... ܝܘܢܐ ... ܢܘܢܘܣ ... ܐܘܣܛܘܬܝܣ ...
ܐܘܣܛܝܐ ... ܡܪܝ ... ܘܡܪ[ܝ] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܣܪܘܝܢ. [ܘ].
ܬܐܘܕܘܪܘܣ[2] ... ܐܘܣܒܝܢ ... ܝܘܚܢܢ ... ܬܐܘܕܘܛܘܣ ...
[ܝ]ܘܚܢ[ܢ ...] ܢܘܢܐ ... ܘܗܢܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܪ. ܘ.
ܬܐܘܦܝܠܐ ... [ܐ]ܒ[ܪܗ]ܡ ...] ܐܘܣ[ܛܝ]ܘܣ ...
[ܐܘܣ]ܛܘܢ ... ܐܪܣܛܝܐ] ... ܕܡ[ܣ]ܛܝܘܢ ... ܘܗܢܘܢ ܐܦ[ܝ]ܣܩܘܦܐ
ܕ[ܬܝܒܠܝ]. ܘ. [ܐܪܣܛܝܐ ... ܐܠܝ]ܣܢܪ ... ܕܒܪ[ܝܐ] ...
ܒܝ[ܬܐ ... ܐܠܝܫܥ ... [ܕ]ܝܬ ... [ܘܗܢܘܢ] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܝܬܢܝܐ
ܘ. ܐܘܣܛܠܐ[ܣܘ ... ܢܘ]ܝܢ[ܝܢ ...] ܬܐܘܕܘܪܘܣ ...
ܐܪܣܛ[ܘ]ܢ ... [ܐ]ܒܝܘ ... ܐܢܛܘܠܝܘܣ ... [ܘ]ܗܢܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
[ܕܦܘܠܘ] ... ܘ. ܒܠܒ ...][3] ܡܟܪܘܢܝܘܣ ... ܢܘܢܘܣ ... ܦܘܠܘ ...
[ܢܘܢܕܘ]ܐ[4] ... ܢܘܢܘܬ ... ܕܦܘܣܛܐܘܣ[3] ... ܒܠܝܘܢ[5]
ܒܒ.

ܬܘ[ܒ] ܕܝܢ ܒ[ܫܢܬ]. ܗ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܦܠܠܝܛܝܐܢܘܣ ܦܠܢܛܝܢܘܣ.
ܐ[ܬܟ]ܢܫܘ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ [ܕܡܠܟܐ] ܡܢ ܒܬܪ ܡܠܘܛ[ܝܘ]ܣ.
ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ [ܦ]ܘܪܦܝܪ ܥܫܪ. ܐܦ. ܘܡܢܡܕܝܢܬܐ ܐܬܟܢܫܘ
ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܥܫܪܐ. ܠܘ. ܘܡܢ ܒܬܪܟܐ. ܡܢ ܐܦܣܩܘܦܘܬܗ
ܘܦܛܪܘܣ. ܘܡܢ ܐܪܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܦܛܪܝܪܟܘܬܐ[6].
ܘܐܦ ܢܘܡܩܘܣ[7] ܬܠܬܐ ܕܡܬܬܪܓܡܢ ܒܝܕ ܡܬܪܓܡܢܐ.
ܘܩܪܘ ܥܠ *ܡܫܝܚ. ܢܘܡܘܣܐ.
ܘܒܫܢܬ. ܒܝ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܦܠܠܝܛܝܐܢܘܣ. ܐܬܟܢܫܘ ܬܘܒ ܥܠ

*col. b.

*2 v°, col. a.

[1] ܒܣܣܘܣ cum Mich. legi non potest. — [2] Ms. ܬܐܘܕܘܪܘܣ. — [3] E Brit. Mus., Add., 14,601, f° 162, suppl. — [4] E Mich., p. 82, suppl. — [5] Ms. ܒܠܝܘ[ܢ]. — [6] Puncta pluralis desunt. — [7] Ms. ܢܘܡܩܘܣ.

ܘܒܫܢܬ. ܟܚ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ: ܐܬܓܠܝ ܒܡܕܝܢܬ ܦܝ[ܠ]ܠܕܠܦܝܐ[1] ܦܝܠܝܦܘܣ ܫܠܝܚܐ. ܠܗ.[2] ܘܡܫܝܚܐ ܢܚܬ ܒܗ ܐܬܪܘܬܐ ܠܥܡܡܐ ܕܒܝܘܕܝܐ ܕܗܘܘ ܒܡܕܝܢܬ. ܘܫܕܪ ܦܘܪܢܣܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪ ܐܚܐ ܒܗܢܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܐܬܐ ܦܘܠܘܣ ܡܢ ܦܝܠܝܦܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܗܘ ܕܐܬܒܚܪ ܦܛܪ[3] ܠܗ ܐܦܝܣ. ܚܢܢܐ ܕܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܐܬܟܠܠ ܕܣܗܕܘܬܐ ܠܓܒܝ: ܘܡܢܟܐ ܦܛܪܘܣ ܟܠ ܫܢܝܐ ܗܠܝܢ. ܘܩܢܐ ܗܘܘ ܠܗ ܒܬܪܝܗܘܢ ܫܢܝܐ ܦܐܪܦܝܣ.

ܘܒܫܢܬ. ܗ. ܕܢܪܘܢ ܕܩܠܘܕܝܘܣ ܕܐܬܩܪܝ ܕܒܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܫܢܬ. ܠܚ. ܕܐܝܘܠܝܐܢܐ. ܘܒܗ. ܘܐܢܛܝܘܟܝܐ .܀ ܫܕܪ ܗܘ ܩܠܘܕܝܘܣ ܠܘܬ ܐܠܟܣܢܕܪ ܐܚܐ ܒܗܢܐ ܕܢܗܘܪܐ. ܕܢܗܘܐ ܒܫܕܪ ܠܗ ܠܗ ܟܬܒܐ ܕܠܘܬܗܘܢ ܕܟܢܫܐ. ܘܐܬܠܝ ܕܢܟܬܘܒ ܒܟܪܝܘܬ ܘܥܘܕܪܢ. ܕܢܫܬܠܡܘܢ ܐܝܟ ܡܢ ܒܟܢܫܐ ܠܫܢܝܐ. ܘܟܕ *ܫܕܪ ܠܗ ܠܗ ܬܪܝܢ ܢܦܫܐ: ܕܗܘܝ. ܟܕ. ܟܬܒ ܠܗܘܢ ܒܦܘܩܕܢ ܡܠܟܘܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܗܘܝ. ܠܗ. ܠܟܠ ܬܠܬ ܚܕ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܟܕ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܡܫܬܒ ܠܐ [ܢܫ]ܬܠܡܘܢ. ܐܦܠܐ ܐܝܟ ܐܦܐ ܕܝܢ ܠܡܬܠܬܐ. ܟܕ. ܒܟܠ ܬܠܬ ܫܢܝܢ. ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܫܢܝܐ ܐܝܟ ܗܘܐ. ܘܐܦܠܐ ܐܝܟ ܬܠܬܝܢ .ܘ. ܐܪܒܥܝܢ. ܘܟܕ ܐܬܦܢܝܬ] ܠܥܠܡܐ ܒܗܝ [ܫܢ]ܬ. ܐܫܬܟܚܘ [ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܐܢܝ[4] ܗܘ ܕܢܗܪ ܐ[ܦ] ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ. ܘ]ܦܬܚ ܐ[ܝܟ ܒܟܬܒ ܒܬܠܬܐ [ܕ]ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘ]ܟܠ ܗܠܝܢ ܗܘܬ ܐܘܪܚܐ ܕܫܢܝܐ ܕܝܢ ܕܒܟܬܒܐ ܕܦܫܝܛܐ ܠܬܠܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܠܝܢ. ܡܢ ܫܢܬܐ ܕܪ]ܘܡܢܝܠ .ܘ. ܘܦܘܣܦܘܣ... ܢܛܘܪܝܢܘܣ... [ܘܟܝܢܐ. ܗ]ܫܝܢ ... [ܢ]ܛܘܪܝܢܘܣ... ܐܠܟܣ... ܘܡܢ [ܫܢܬܐ ܕܫܢܝܐ ...ܘ. ܗܘܝܐ[5]... [ܫ]ܢܝܐ... ܐܪ،... ܫܢܝܐܘܣ... [ܒ]ܬܪ ...ܫܠܝܚܐ... ܡܢ [ܫ]ܢܬܐ ܕܠܗ.ܘ. ܢܦܫܢܐ...

* Brit. Mus. Add. 17,216, 2 r°, col. *a*.

[1] Vox minio scripta. — [2] In marg. ܒ. — [3] Ms. ܘ̈ܪ. — [4] Litteras uncis inclusas inde usque ad lin. 17 pag. seq. e Mich., p. 81-82, suppl. — [5] Ms. ܗܘܪܐ.

ܗܝܟܠܐ ܕܫܠܝܡܘܢ. ܪܦ.. ܘܡܢ ܕܐܬܒܢܝ .ܪܘ. ܥܠ. ܗ̇ܘ ܡܢܝܢ ܕܫܢܝܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܐܘܪܝܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܐ ܕܫܒܥܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܕܐ ܫܢܬܐ: ܘܕܗܘܡܪܐ ܘܕܫܒܥܡܐܐ ܘܕܐܪܒܥ: ܕܠܐ ܬܘܣܦܬܐ ܐܘ ܒܘܨܪܐ. ܢܦܩ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܫܢܝܐ[1] ܕܡܢ ܐܕܡ .ܒܫ. ܕܗܘܝܢ[1] .ܗܦܗ. ܐܘܠܘܡܦܝܐܕܐ: ܘܦܫܝܢ .ܝܘ. ܘܬܘܒ ܢܦܩ ܐܝܬ ܠܗܘܢ .ܝܠ. ܘܗ̈ܘܝܢ ܐܘܠܘܡܦܝ̈ܐܕܐ .ܪܟܠ. ܘܦܫܝܢ ܫ̈ܢܝܐ .ܘ. ܘܬܘܒ ܢܦܩ ܐܝܬ ܠܗܘܢ .ܗܘ. ܕܗ̈ܘܝܢ ܐܘܠܘܡܦܝ̈ܐܕܐ .ܫܒܥ. ܘܦܫ[ܝ]ܢ .ܝ. ܘܬܘܒ ܢܦܩ ܐܝܬ ܠܗܘܢ .ܕ. ܕܗ̈ܘܝܢ ܐ[ܘܠܘ̈ܡ]ܦܝܐܕܐ ܐܘ ܒܢܬ ܐ[ܘ]ܠ[ܘ̈ܡ]ܦ[ܝ]ܐ[ܕ]ܐ ܡܢ ܐܕܡ *ܐܠܦ. ܪܝܘ. ܘܦܫܝܐ ܫܢܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܘܠܘܡܦܝܐܕܐ ܕܗܘܬ .ܕ. ܫ̈ܢܝܢ. ܒܬܪ ܫܢܬܐ ܕܒܫܢܬܐ ܠܬܠܬܐ ܒܠܒܕ. ܘܐܝܬ ܐ̈ܢܫܝܢ ܕܒܫܢܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܐܡܪܝܢ. ܗ̈ܠܝܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܦ̈ܫܝܢ. ܗ̈ܠܝܢ ܪ̈ܒܘܐ ܐܝܬ ܥܠ ܫ̈ܢܝܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܒܬܠ ܐܡܪܬ, ܕܟܬܒܐ ܐܝܬ ܕܬܫܪܝ ܪܝܫ ܫܢܬܐ. ܘܫܘܪܝܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܐܘܠܘܡܦܝܐܕܐ ܘܒܫܢܬܐ. ܥܠ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܐܕܡ ܡܚܫܒ ܐܝܬ. ܠܐ ܚܣܝܪ ܐܝܬ ܕܬܘܣܦ ܘܠܐ ܬܒܨܪ. ܕܐܝܬܘܗ̇ ܫܢܬܐ ܕܡܫܬܪܐ ܟܕ ܡܢܝܢܐ ܗ̇ܘ ܕܥ̈ܢܝܢܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܐܕܡ .ܗ. ܐ̈ܠܦܝܢ. ܘܩܢ. ܒܫܢܬܐ .ܒ. ܕܐܘܠܘܡܦܝܐܕܐ .ܩܢ. ܘܒܬܠܬ ܫܢܬܐ ܗ̇ܝ .ܒ. ܒܫܒܬܐ. ܘܐܝܬ ܗ̇ܘܐ ܒܗܘܪܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ .ܒ. ܒܐܘܠܘܡܦܝܐܕܐ .ܝ..

ܘܒܫܢܬ .ܠ. ܕܡܠܟܗ ܕܒܪ ܕܡܠܟܗ ܕܦܛܠܡܐܘܣ ܒܪ ܠܓܘܣ: ܐܟܠܝ ܒܡܟܬܒܘܬܐ. ܕܦܝܠܕܠܦܘܣ ܫ̈ܢܝܢ .ܘ. ܘܒܗ ܒܢܝܐ. ܟܬܒܐ [ܫܠܡ]ܘܢ ܠܐܦܛܪܝܐ ܘܠܝܠܒ ܘܠܐܘܪܗ، ܘܠܗܠܘܦܐ ܘܠܠܕܘܩܐ. ܟܬܪܒ ܗܘܐ ܕܝܢ ܪܝܫ ܟܗܢܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܚܘܢܝܐ. ܘܐܦ ܒܪܗܘܡܝܐ ܗܘܬ *ܦܠܫܬܐ. ܘܐܫܬܒܚ ܬܘܬܒܐ ܕܡܒܐ. ܒܝ.. ܘܡܢ ܒܬܪ ܫܡܥܘܢ [ܪܝ]ܫ ܟܗܢܐ. ܗܘܐ ܐܠܥܙܪ ܐܚܘܗܝ. ܘܒܗ ܒܢܒܐ. ܐܚܪ ܦܠܘܡܘܣ ܢܡܘܣܐ ܠܡܦܫܩܘܣ ܒܝܘܢܝܐ. ܘܟܠ ܐܦܝܢ ܐܫܬܠܡ.

* 1 r° (seu v°), col. *a*.

* col. *b*.

[1] Puncta pluralis desunt.

ܡܟܬܒܢܘܬ ܙܒܢܐ

ܕܥܒܝܕ ܠܐܢܫ ܕܡܢ ܒܝܬ ܡܪܘܢ[1]

[ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܗܘ ܕܐܫܬܡܠܝܬ ܒܗ ܢܒܘܬܐ ܕܕܢܝܐܝܠ
Cod.Petrop., 1 v° (seu r°), col. c. ܕܡܚܦܠ][2] *ܨܦܝܪܐ ܕܬܝܫܐ ܕܐܬܐ ܘܩܛܠ ܠܕܟܪܐ ܠܕܪܝܘܫ
ܪܝܡ. ܡܒܝܬ. ܘܐܬܬܒܪܬ ܩܪܢܗ ܪܒܬܐ. ܘܩܡܘ. ܕ. ܡܢ
ܬܚܘܬܝܗ̇. ܐܬܩܝ[ܡܘ] ܕܝܢ ܒܕܘܟܬܗ [ܘܐ]ܬܩܝܡܘ ܒܬܪܗ.
ܕܝܠܗ ܡ[ܠܟ]ܘ ܐܪ̈ܒܥܬܗܘܢ. ܦܛ[ܠܡܐ]ܘܣ ܒܪ ܠܓܘܣ.
ܗܘ [ܕܝܢ] ܒܪ ܐܪܢܒܐ. ܘܐ[ܬ]ܩܝܡ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܫܢ̈ܝܐ
ܡ.: ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܕܐܬܩܝܡ. ܐܬܐ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܒܢܟܠܐ. ܘܫܒܐ ܡܢ ܬܡܢ ܫܒ[ܝ]ܬܐ ܘܐܘܬܒܗ̇
ܒܡܨ[ܪ]ܝܢ. ܘܡܬܝܕܥ ܗܘܐ ܒܝ[ܗܘ]ܕܐ ܗܘ ܪܒ ܟܗ̈ܢܐ
ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܫܡܥܘܢ ܒܪܗ ܕܚܘܢܝ.

ܘܗ̈ܠܝܢ ܐܝܟ ܕܐܬܩܝܡܘ ܒܬܪ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܒܡܩܕܘܢܝܐ.
ܐܬܩܝܡ ܦܝܠܝܦܘܣ ܕܗܘ ܐܪܝܕܐܘܣ ܐܚܘܗܝ ܕܝܠܗ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܒܐܣܝܐ ܐܢܛܝܓܢܘܣ. ܘܒܩܦܕܘܩܝܐ
ܩܣܢܕܪܘܣ. ܘܒܣܘܪܝܐ ܣܠܘܩܘܣ..

ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܫܟܠܠ.
ܘܐܬܩܪܝܬ ܥܠ ܫܡܗ ܐܢܛܝܘܟܝܐ.

ܘܒܫܢܬ ܝܓ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܝܠܗ ܕܦܛܠܡܐܘܣ ܒܪ ܠܓܘܣ.
ܐܬ[ܟܠܝ] ܥܠ ܣܘ[ܪ]ܝܐ ܘܒܟܠ ܦܘܠ[ܝܛ]ܝܣ ܣܩܠܘܪ
col. d. ܫܢ̈ܝܐ. ܠܒ. ܡ[ܢ] ܒܬܪ ܕܐܬ[ܟܠܝ] *ܗܘܐ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܫ̈ܢܝܐ. ܡܢܗ. ܘܒܬ[ܪ] ܕܐܬܟܠܝ. ܒܗ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܡܠܟܬ
ܝܓ. ܫ̈ܢܝܢ. ܘܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ: ܒܫܢܬܐ ܕܬܫܥܝܢ
ܕܪ̈ܘܚܝܐ. ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ..

ܒܫ̈ܢܝ ܕܝܢ ܫܢ̈ܝܐ ܡܢ ܐܕܡ ܒܕܡܟܐ ܠܗܘܦܪܐ. ܐܠܦ̈ܐ. ܗ.
ܡܝ.: ܘܡܢ ܐܘܠܡܦܝܐܕܐ ܩܕܡܝܬܐ.. ܬܣܦܠ.[3] ܫ̈ܢܝܢ[4]:
ܕܒܢ̈ܝܢ ܐܘܠܡܦ̈ܝܣ. ܩܝ. ܘܦܫܬ ܚܕܐ ܫܢܬܐ. ܘܡܢ ܕܗܘܐ

[1] Inscriptionem addidi. — [2] Initium deest. Quae praecedunt e Michaelis Syri *Chronico*, ed. Chabot, p. 72, supplevi. — [3] Ms. ܠܬܪ. — [4] Puncta pluralis desunt.

CHRONICA MINORA

PARS SECUNDA

EDIDIT E.-W. BROOKS

b

ܒܪܘܚܬܐ ܕܐܬܬܘܬܒܬ ܡܢ ܒܣܘܪ ܟܠܟܐ ܘܟܠܐ ܕܒܬܘܪܐ
ܗܘܐ ܠܒܢܝܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܕܫܬܐ ܡܢ ܕܫܪܝܘ
ܟܠܟܐ ܐܫܬܟܠܠܐ܀

ܫܠܡ ܡܠܝܠ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܡܢ ܦܝܠܣܘܦܘܬܐ܀

ܒܥܠܬܐ ܕܐܡܠܟܘܬ ܒܠܚܘܕ܆ ܥܠ ܬܒܪܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܠܘ ܠܡܕܝܢ̈ܬܐ ܕܠܒܘܬܗ ܘܐܬܒܪܗ̇ ܘܒܝܬܗ. ܐܡܠܟܘ ܕܝܢ ܒܬܪ ܒܪܗ ܒܩܘܡ ܘܬܠ̈ܬܐ ܫܢ̈ܝܢ ܀

ܘܒܫܢܬܐ ܕܝܢ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܐܢܫܛܣܝܘܣ: ܕܫܡܘܐ ܘܐܬܒܪܘ ܠܗܠܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܠܟ̈ܐ ܫܡܝ̈ܢ. ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܗܘܐ. ܒܪܗ ܒܠ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܒܟܠ. ܡܢ ܕܠܗ ܐܬܬܗ ܘܒܫܢܬܐ ܀

ܒܠ ܡܘܒܠܗ ܕܝܢ ܕܐܒܪܗܡ ܕܟܬܒܐ ܐܬܬܗ ܠܐ ܐܫܟܚܝܢ. ܐܠܐ ܡܢ ܕܫܪܝܬ ܗܘܐ ܗܘܐ ܒܡܫܝܚܐ ܦܘܒܐ ܐܒܪܗܡ. ܘܐܦ ܕܝܠܗ ܕܡܬܚܫܒ ܕܝܢ ܣܡܩܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܒܟܠܐ ܠܗ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܣܡܬܐ ܘܪܘܚܬܐ ܕܡܕܒܪܢܐ ܢܒܝܐ. ܘܐܝܟ ܗܢ ܕܡܬܩܪܒܢܐ ܒܒܢܝ ܗܘܐ: ܐܝܟ ܕܠܦܓܪܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܘܪܒܢܐ ܕܒܢܝ̈ܐ. ܒܢܝܐ ܕܘܒܠܬܐ ܗܘ. ܘܕܝܢ ܗܘ ܐܝܕܐ ܕܗܘܝܘ. ܢܗܒܝܢ ܐܦ ܡܫܡܗܘܬܐ ܗܢܐ ܕܫܡܐ. ܒܕܒܪ ܢܩܠܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܕܬܪܝܢ ܗܘܐ *ܐܦ ܒܗܘܕܝܐ ܕܕܘܒܠܬܐ. ܘܠܘ ܚܕܬܐ ܗܘ ܠܗܘܢ ܠܦܬܓܡܐ ܕܢܦܩܘܢ ܬܡܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܕܝܢ ܘܡܢ ܙܘܒܢܐ ܕܡܫܬܘܕܥܝܢ ܐܝܟ ܐܠܝܢ ܕܦܪܫܝܢ ܐܡܪܐ ܠܐܒܢܐ ܕܪܫ ܐܘܡܬܗܘܢ ܀ ܘܐܦ ܢܝܦܪ ܗܘ ܕܪܫ ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܡܫܒܚܗ ܠܗ ܒܠܒܐ ܕܦܠܚܐ ܐܬܬܗ. ܘܡܕܝܢܐ ܒܠ ܫܡ ܡܕܝܢ ܒܪܗ ܙܒܢܝܐ ܕܐܒܪܗܡ ܕܝܢ ܡܝܦܪܐ ܐܬܒܝܢܬ. ܗܕܐ ܕܐܦ ܢܬܪܒ ܒܬܘܪܒܐ. ܘܕܘܒܪܬ ܒܚܝܠ. ܘܐܬܪܐ ܕܗܦܟܐ. ܕܡܫܪܬܐ ܒܒܬܐ ܘܒܕ̈ܠܐ ܘܒܢ̈ܝܐ ܢܫ̈ܝܐ. ܒܗܢܐ ܦܠܚܘܬܐ ܒܡܫܪܬܐ ܐܦ ܐܬܪܐ ܕܢܦܠܐ: ܗܘ[1] ܕܡܫܒܚܐ ܒܠ ܢܝ ܢܒܝܐ ܒܡܫܒܚܬܐ ܕܦܬܪ̈ܐ ܕܡܦܪ̈ܫܐ ܡܩܒܠܘ ܕܝܢ ܐܦ ܗܘܘ ܒܡܕ̈ܢܚܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ. ܠܗܢܐ ܕܝܢ ܕܢܗܪܐ ܐܦ ܐܬܪܐ ܕܒܝܘܡ܀ ܗܘ ܕܐܦ ܗܘܘ ܒܠ ܢܝ ܢܒܝܐ ܩܢܘܡ. ܘܐܡܝܢ ܐܬܪܐ ܢܬܪ ܒܡ ܒܐܐܐ ܦܪ̈ܘܫܐ. ܘܐܬܪܐ ܕܢܒܝܐ ܕܩܘܡ ܒܡܢܝܢܬܗ ܕܡܕܒܪܐ ܘܐܬܪܐ ܕܦܘܠܐ ܘܢܘܪܬܐ ܀ * p. 689.

[1] Hoffm. emend. ܘܗܘ.

ܕܕܝܢܐܝܬ[1] ܐܝܬܝܗ̇. ܘܐܝܢܐ ܕܕܪܘܫ ܒܡܠܟܐ. ܬܓܪܘ ܘܣܒܠܘ. ܘܢܦܩܘ ܐܦ ܥܠ ܫܘܫܬܪܐ. ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܐܬܬܚܒܫܘ ܕܐܚܕܘܢܗ̇.܀ ܗܢܝܢ ܓܒܪܐ ܚܕ ܡܩܛܪܝܐ ܕܝܢ ܬܘܬܒܐ ܕܒܗ̇. ܐܬܚܒܪ ܥܡ ܓܒܪܐ ܚܕ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܝܬܗ ܥܠ ܫܘܪܐ. ܘܡܩܛܪܘ ܐܪܙܐ ܬܪ̈ܝܗܘܢ. ܘܢܦܩܘ ܠܘܬ ܛܝ̈ܝܐ ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ. ܕܐܢ ܢܗܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܢ ܬܘܠܬܐ ܕܒܙܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܡܫܠܡܝܢ ܠܟܘܢ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܩܝܡܘ ܠܗ̇ ܒܝܬܗܘܢ. ܘܢܩܒܘ ܢܩ̈ܒܐ ܕܝܢ ܠܓܘ ܬܚܝܬ ܫܘܪܐ. ܘܐܥܠܘ ܐܢܘܢ ܠܛܝ̈ܝܐ ܘܐܚܕܘܗ̇ ܠܫܘܫܬܪܐ. ܘܐܫܕܘ ܒܗ̇ ܕܡܐ ܐܝܟ ܡܝ̈ܐ. ܘܩܛܠܘ
*p. 688. *ܠܡܦܫܩܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܗܘܪܡܝܙܕ ܐܪܕܫܝܪ ܥܡ ܫܪܟܐ ܕܐܣܟܘܠܝܐ ܟܗ̈ܢܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ: ܘܐܫܦܟܘ ܕܡܗܘܢ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ. ܘܠܗܘܪܡܝܙܕܢ ܐܚܕܘܗܝ ܟܕ ܚܝ.܀

ܘܒܬܪܟܢ ܢܦܩ ܡܢܗܘܢ ܕܛܝ̈ܝܐ ܓܒܪܐ ܚܕ ܕܫܡܗ ܚܠܕ: ܘܐܙܠ ܠܡܥܪܒܐ ܘܟܒܫ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܘܡܕܝܢ̈ܬܐ ܥܕܡܐ ܠܐܪܒ. ܘܫܡܥ ܗܪܩܠܐ ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܫܕܪ ܠܘܬܗܘܢ ܚܝܠܐ ܣܓܝܐܐ. ܕܪܫܗܘܢ ܫܡܗ ܗܘܐ ܣܩܠܪܐ. ܘܙܟܘ ܐܢܘܢ ܛܝ̈ܝܐ. ܘܩܛܠܘ ܡܢܗ̇ ܝܬܝܪ ܡܢ ܡܐܐ ܐܠܦ̈ܐ ܡܢ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܠܪܫܗܘܢ ܩܛܠܘ. ܘܐܦ ܠܝܫܘܥܕܕ[2] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܚܐܪܬܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܬܡܢ ܠܘܬ ܒܒܪܒ ܡܥܝܢ. ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܐܝܟܢܕܘܬܐ ܒܝܬ ܛܝ̈ܝܐ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ ܩܛܠܘ. ܘܐܫܬܠܛܘ ܛܝ̈ܝܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܣܘܪܐ ܘܕܦܠܣܛܝܢܐ. ܘܨܒܘ ܕܢܥܠܘܢ ܐܦ ܥܠ ܡܨܪܝܢ. ܠܐ ܕܝܢ ܐܫܟܚܘ. ܒܕܡܬܢܛܪ ܗܘܐ ܬܚܘܡܐ ܡܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܒܚܝܠܐ ܘܡܫܝܢܐ ܣܓܝܐܐ. ܘܐܦ ܠܡܥܠܢܐ ܘܡܦܩ̈ܢܐ ܕܐܬܪܐ. ܗܢܘ. ܘܒܢܐ ܫܘܪܐ[3] ܥܠ ܗܦܟܬܗ ܕܢܝܠܘܣ. ܒܟܠܗ ܐܬܪܐ. ܘܠܚܘܣܢ ܒܪܟܒܬܗܘܢ ܐܫܟܚܘ ܕܢܥܠܘܢ ܠܡܨܪܝܢ. ܘܢܐܚܕܘܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܘܬܐܒܐܝܣ ܘܐܦܪܝܩܐ.܀ ܘܗܪܩܠܐ ܡܠܟܐ ܕܝܢ

[1] Ms. ܕܕܝܢ. — [2] Litterae ܕܕ supra lin. addit. — [3] Ms. ܚܘܪܐ; emend. Hoffm.

ܒܝܬܪ̈ܘܡܝܐ ܒܥܠܝܐ ܘܡܫܬܐ: ܕܐܝܟ ܦܪ̈ܘܣܝܐ ܕܝܢ ܟܠ
ܠܟܠ ܒܢܝܢ ܠܗ̇. ܕܚܕ ܒܝܢܝܗܘܢ ܒܬܘܪܐ ܐܕܪܒܝܓܢ[1].
ܟܠ ܥܡ ܐܕܪܒܝܓܢ[1] ܗ̇ܘ ܕܩ̈ܝܡ ܣܦܪܗ. ܘܐܚܪܢܐ ܕܒܗ̇
ܒܒܢ̈ܐ. ܘܒܬܘܪܐ ܡܥܒܪܝܢ. ܟܠ ܥܡ ܒܠܒܬܐ.
ܘܐܚܪܢܐ ܕܐܝܟ ܟܠ ܥܡ ܕܪܘܫ. ܘܪܒܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܐܬܬܗ̇ ܢܓܠܬܐ* ܒܥܒܝܬܐ ܕܚܝܘܬܐ ܕܝܢ ܓܘ̈ܪܐ * p. 68r.
ܠܒ̈ܢܝܐ܀ ܗܕܝܢ ܗ̇ܠܝܢ ܟܠ ܗܘܪ̈ܒܢܝܗܘܢ ܒܒܕܝܐ:
ܪܒܝܥܝܐ ܚܕ ܕܓ̈ܢܒܪܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܐܝܟ ܒܡܫܡܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܝܬܐ
ܒܝܪܐ ܠܒܢܬܗܘܢ ܕܓ̈ܢܒܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܠ ܕܡܠܬ ܟܠ
ܢܒܝܐ ܪܒܐ. ܘܡܫܒܚܐ ܒܝܬ ܥܝܢܐ ܠܗܘܢܐ. ܐܝܟ ܕܒܝܬܐ
ܗܕܐ ܒܪ ܘܡܠܟܘ ܩ̈ܘܡ ܒܡܘܠܕܐ ܒܪܫܝܬܐ. ܒܡܬܒܐ
ܐܚܪܢܐ ܠܗܘܢ ܠܓ̈ܢܒܪܐ. ܘܐܫܬܟܚܘ ܒܗܘܦܐ ܟܠ ܥܡ
ܒܦܘܩܕܢܗ ܕܦܪܘܩ. ܒܪ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܒܡܫܡܐ ܠܡܫܟܠ
ܗܘܪ̈ܒܢܝܗܘܢ. ܪܒܒ ܗܢܐ ܗܘܪ̈ܒܢܝܗܘܢ ܦܘܪܫܢܐ. ܕܒܐܬܪܬ
ܢܓܠܐ ܐܝܟܢ ܕܝܢ ܡܢܐ ܕܒܒܗܘܢ: ܒܗ ܕܡܒܥܒ ܠܗ
ܫܠܝܐ. ܘܥܒܕ ܠܗ ܠܐܝܟ ܒܡܫܡܐ. ܕܒܠܚܐ ܕܝܢ ܥܡܢܐ
ܘܫܪܒܐ. ܘܫܕܪ ܠܗ ܒܕܐܬܐ ܒܒܐ ܕܒܪܝܢ ܒܠܚܘܝ.
ܘܡܘܢ ܗܒܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܥܠܡܝܢ. ܘܗܕܝܢ ܒܝܕ ܬܘܒܠܝܗ
ܕܗܘܪ̈ܒܢܝܗܘܢ ܕܟܠ ܥܘܪ̈ܐ ܢܒܠܗ ܠܥܝܢܐ ܕܒܝܬܗܘܢ.
ܘܠܐܬ̈ܪܐ ܕܒܒܠܠܝܢ[2] ܗܘܘ ܐܝܟ ܕܒܘܬܐ ܒܝܬܗܘܢ ܡܛܠ.
ܕܚܕ ܒܝܢܝܗܘܢ ܐܬܬܗ̇ ܗܘܬ ܠܦܘܪܣܝܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܘܠܝ. ܘܠܐܒܪܗܡ ܒܦܛܪܝܪܟܐ ܕܦܪܬ ܢܒܥܗ.
ܘܫܕܪ ܫܠܘ̈ܬܐ ܗܦܟܬܐ ܟܠ ܦܠܓܐ ܘܫܪܒܐ ܐܝܟ
ܦܠܓܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܪܗܛܘ ܦܠܓܐ ܘܢܬܒܘ ܟܠ ܥܡܐ.
ܘܒܝ̈ܬܒܐ ܘܟܪ̈ܝܐ ܒܥܡܗ̇. ܘܡܛܠܠ ܠܟܠܗܘܢ ܦܪ̈ܝܫܐ
ܕܒܗ̇. ܘܠܒܝܬܐ ܕܒܗ̇ ܕܒܬܘܪܐ ܒܝܬ ܒܪ̈ܝ، ܕܢܝܐܝܠ
ܐܒܝܕܘ. ܘܠܦܠܓܐ ܕܡܒܥ ܗܘܐ ܬܚܝܬ ܢܦܒܘ. ܗ̇ܘ ܕܢܦܠܝܢ
ܗܘܐ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܬܐ ܕܝܢ ܢܦܩܘ ܕܪܘܫ ܘܒܡܪܫ.
ܘܠܐܦܣܩ̈ܘܦܐ ܕܗܐܝܟܐ ܕܒܗ ܗܦܝܟܐ ܗܘܘ ܗܘܬ ܫܠܝܐ
ܗ̇، ܢܝܦܠܬܐ[3] ܀ ܕܝܢ ܗܦܝܟܐ ܒܬܐܒܪܐ ܗܘܬ

[1] Ita Ms. pro ″ܐܕܪ. — [2] Fort. leg. ܒܒܠܝܢ (N.). — [3] Ms. ܢܝܦܠܬܐ.

*p. 686. ܘܦܩܕ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܠܡܕܒܪ̈ܢܐ ܦܠܢܝ * ܠܬ̈ܐܓܪܐ ܕܒܕܒܝ. ܘܡܢܘ ܠܬ̈ܐܓܪܐ ܕܠܗܘܢ ܦܠܚܝܢ ܗܘܘ ܘܟܕ ܫܡܥܬܗ ܐܬܟܢܫ ܐܟܪ̈ܐ ܒܢܝܐ. ܘܪ̈ܘܚܐ. ܘܪ̈ܒܘܟܐ ܘܒ̈ܢܘܟܐ ܠܒܢܝܢ ܗܘܘ. ܘܗܘܝܢ ܐܬܬܐܝܕ ܒܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܗ̇ܘ ܐܠܝܐ. ܘܥܒܕ ܐܬܬܐ[1] ܕܓܠܝܐ ܡܣܬܒܪܐ ܘܦܓܪܗ ܠܦܠܦܘܡܐ ܗ̇ܘ ܕܪ̈ܒܘܒܐ ܡܐܓ̈ܪܐ ܒܬܘ̈ܪܐ. ܘܐܬܦܠܠܓܬ ܕܝܢ ܡܠܘ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܗܝܕܝܢ ܒܪ ܚܕܐ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܡܕܝܢ ܕܩܕܝܡ ܠܡܒܢܐ ܐܠܝܐ. ܢܦܠ ܘܩܛܠ ܡܕܒܪ̈ܢܘܗܝ. ܘܗܝܕܝܢ[2] ܗ̇ܘ ܡܠܟܐ ܡܟܪܝܬܗ. ܘܐܫܬܪܝ ܐܢܘܢ ܠܢܗܪܐ ܚܕ. ܘܐܟܕܒܕ ܐܢܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܡܣܩ ܠܗܘܢ ܒܫ̈ܢܐ ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ. ܘܗܦܟܘ ܠܐܬܪܗ :.

ܦܠܡܘܣ ܕܝܢ ܐܡܠܝܟ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢܝܢ. ܘܒܢܐ ܠܐܦܠܒܝܐ ܘܠܠܕܝܩܝܐ. ܘܠܦܠܘܡܝܐ ܘܠܐܦܡܝܐ. ܘܠܐܕܘܣܐ ܕܝܠܗ ܐܡܪܗ. ܘܠܒܪܘܐܐ ܕܝܠܗ ܚܠܒ :. ܒܒܠ ܒܬܪ ܗܕܐ ܕܗܘܫܐ[3] ܒܬܘܪܝܐ ܡܫܒܝܩ ܒܢܬܗ. ܒܒܠ ܕܝܢ ܡܕܒܚܬܐ ܐܢܒܐ ܕܐܬܒܢܝ ܒܓ̈ܠܠܐ ܐܢܬܬܗ :. ܚܢܘܣ ܒܪ ܟܠܡܘܣ ܒܢܐ ܐܪܘܝ ܕܝܠܗ ܐܡܪܗ. ܘܐܟܒܪ ܕܐܢܬܬܗ ܢܝܒܘܢ. ܘܟܠܝܐ ܕܝܠܗ ܡܦܠܡܦܘܢ. ܘܟܠܝ ܕܐܢܬܬܗ ܚܦܪ̈ܐ ܕܡܦܠܪܘܢ. ܘܚܩ̈ܠܐ ܘܪܚܝܒܘܬ ܗ̇ܘ ܒܢܐ ܐܢܘܢ :.

ܒܗ ܕܝܢ ܒܗܘܢܐ ܘܒܢܐ ܕܝܢ ܠܟܠ ܐܡܪܝܢ. ܡܛܠ ܕܒܥܘ ܦܢ̈ܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܘܕܪ̈ܗܘܡܝܐ[4]. ܣܒܘ[5] ܘܟܠܘ ܐܦ ܠܒܝܬ ܗܕ̈ܝܐ. ܘܥܒܕܘ ܠܟܠܗܝܢ ܡܕܝܢ̈ܬܐ ܒܫܢ̈ܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܒܝܬ ܠܦܦ ܘܠܒܪܒܐ ܕܠܒܪ ܘܠܫܘܫܢ ܒܪܐܬܐ. ܘܦܫܛ ܫܘܫ ܘܫܘܫܬ̈ܐ ܕܦܦܠܘ ܚܫܘܟܝܢ ܗܘ̈ܘ. ܒܪ ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ ܦܪ̈ܣܝܐ ܠܐ ܦܫܛܘ ܕܐܡܣܝܒܘ[6] ܠܒܒܐ ܠܡܩܒܠ ܦܢ̈ܝܬܐ. ܐܠܐ ܐ ܗܘ ܢܒܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ: ܘܚܕ ܡܢ ܪ̈ܒܐ ܚܠܘܬܗ. ܕܫܒܗ ܗܘܪܟܢܘܣ ܡܕܝܢܐ: ܕܒܫܥ ܠܗ ܚܠ̈ܘܬܐ ܘܐܝܟ ܠܫܘܫ ܘܠܫܘܫܬ̈ܐ :. ܗܕܐ ܕܝܢ ܫܘܫܬ̈ܐ ܗܦܟܘ ܙܘܢܝܐ ܒܬܠܒܘܗ. ܘܢܬܪ ܒܚܘܣܢܐ

[1] Ms. ܐܬܐ. — [2] Ms. ܘܗܝܕܝܢ. — [3] Ms. add. ܠܗܘܢ (*bis*). — [4] Emend. N.; Ms. ܘܕܐܬ̈ܘܪܝܐ. — [5] N. mallet ܣܒܘ. — [6] Ms. ܕܐܡܣܝܒܘ.

ܕܫܒܩܝܢ ܗܘ̈ܝ ܠܗܘܢ ܘܡܫܬܠܛܝܢ ܗܘܘ ܒܗܝܢ. ܗܢܘܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܐܝܟ ܡܫܒܚܝܢ ܢܦܫ̈ܝ ܀

ܡܢ ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܕܒܪ ܪܫܘܬܐ ܬܠܬ ܫܢܝ̈ܢ ܘܦܠܓܗ̇ ܘܡܢܬ. ܘܐܬܬܚܝܕ ܦܓܪܗ ܒܒܝܪܐ ܕܒܪܝ ܣܪܓܝܣ ܕܡܡܪܒܬܐ ܀

ܡܬܬܢܝܚ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܗܘ ܙܒܢܐ. ܡܝܛܪ̄ܦܘ̄: ܘܐܦܝܣܩܘ̈ܦ̇ ܡܪܝ ܣܒܪܝܫܘܥ ܕܒܪܒܐ. ܗܘ ܕܡܐܟܘܠܬܗ ܕ̈ܕܒܘܪܐ ܗܘܬ. ܥܠ ܢܘܦ̈ܝ ܢܝܢܘܐ. ܘܐܝܫܘܥ ܕܢܘܕܒܝܢ. ܘܣܒܪܝܫܘܥ ܕܫܢܪܬܐ. ܘܝܘܚܢܢ ܕܫܝܒܪ. ܘܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ ܕܢܗܪܓܘܠ. ܘܡܘܫܐ ܕܢܝܢܘܐ. ܘܢܘܚ ܕܐܡ̈ܕܐ. ܘܣܒܪܝܫܘܥ ܕܛܝܪܗܢ. ܘܣܪܓܝܣ ܕܒܝܬ ܠܦܛ ܀

ܐܠܝܐ ܕܝܢ ܡܛܪ̈ܦܘܠܝܛܐ ܕܡܪܘ. ܒܗܕܐ ܫܢܬܐ ܬܠܡܕ ܡܢ ܛܘܪ̈ܟܝܐ ܘܥܡ ܒܢ̈ܝܢܐ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܡܢܘ ܓܝܪ ܢܗܪܐ ܐܬܝܗܘܢ. ܘܥܠ ܡܫܟܗ ܐܬܡܪܝܗ ܡܢܝܢܬܐ. ܘܐܬܬܪܐ. ܐܡܟܝܢ ܓܝܪ ܕܬܪܟܝܐ ܦܪ̈ܘܫܝܐ ܗ̇ܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܠܗܘܢ ܕܝܢ ܫܘܪܐ ܒܢܝܐ. ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܪ̈ܬܐ ܘܫܘ̈ܩܐ ܦܠܛܐ̈ܐ. ܘܢ̈ܘܟܝܐ ܘܡܕ̈ܪܐ. ܘܦܠܛ̈ܐ ܘܦܪ̈ܕܝܣܐ. ܒܢܝܐ ܕܝܢ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܪ ܦܝܠܝܦܘܣ. ܘܡܢܗ̇ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܥܕ ܚܒܫ ܘܡܟܒܕ ܒܒ̈ܒܫܐ ܦܠܛ̈ܐ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܐܫܡܥ ܕܢܗܘܐ ܠܐܬܪܗ. ܘܐܬܗܦܟ ܒܗܘ ܡܘܬܐ ܡܢ ܒܒܒܘ̈ܗ. ܥܠ ܢܗܪܐ ܦܪܬ. ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܓܣܘܦܝܐ[1] ܒܐܪܥܐ ܕܒܒܠ. ܐܡܠܟܝ ܕܝܢ ܫܢܝ̈ܢ ܬܪ̈ܬܥܣܪܐ ܘܫܢ̈ܝܐ ܫܬܐ ܀ ܥܠ ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܠܝܐ ܡܛܪ̈ܦܘܠܝܛܐ ܕܡܪܘ ܡܬܐܡܪܐ. ܕܥܕ ܡܬܒܪܝ ܗܘܐ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܡܬܢܗ̈ܪܐ ܒܝ̈ܢܐ ܕܠܗܘܢ ܡܢܗܘܢ[2]. ܦܓܥ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܚܕ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܡܗܪܒ ܥܡ ܡܠܟܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܥܕ ܒܡܫܪ̈ܝܬܐ ܬܠܝܢ ܗܘ̈ܝ ܐܠܝܐ ܕܢܦܘܫ ܥܡ ܡܠܟܐ. ܐܡܪ ܠܗ. ܕܐܢ ܡܫܝܚܐ ܐܢܬ ܠܝ ܐܠܗܐ[3] ܐܝܟ ܕܡܫܝܚ ܒܫܡܝܐ ܕܐܠܗ̈ܘܗܝ. ܡܫܝܚܢ ܐܢܐ ܒܐܠܗܝ.

[1] Fort., ܣܠܘܩܝܐ (نقّي) leg. (N.). — [2] Nonnulla verba hic supplenda esse suspicatur N., e. g. ܟܕ ܡܫܝܚܐ ܢܫܟܢ. — [3] Ms. ܐܠܐ.

ܘܫܪܪ ܐܢܬܝ، ܠܐܘܢܣܝܘܣ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܐܪܘܢ ܘܫܡܥܘܢ
ܒܠܝܘܗܝ ܓܒܪܐ ܢܒܝܐ ܘܡܬܢܗܪܐ. ܘܒܠܝܘܗܝ ܢܘ̈ܗܪܬܐ
ܕܢܦܫܗ، ܠܐ ܐܟܠ ܠܚܡܐ ܡܢ ܒܪܬܐ ܕܐܝܠܕܬܗ. ܘܠܐ
ܐܬܗܦܟ ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܐܠܐ ܡܢ ܐܬܪܗ ܒܫܢܬܐ ܗܘܬ ܗܘܐ
ܡܫܡܫ ܠܗ ܘܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܀
ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܘ ܗܟܢܐ. ܢܦܩ ܓܒܪܐ ܚܕ ܢܘܟܪܝܐ ܡܢ
ܟܠ ܐܪ̈ܥܬܐ: ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܕܫܡܗ̇ ܦܠܘܓܬܐ܂ ܐܝܟܐ
ܕܡܬܦܠܓܝܢ ܡܝ̈ܐ ܕܦܪܬ ܠܬܘܪܐ ܕܐܪܟܬܐ: ܘܐܡܪ
ܕܐܢܬܬܐ ܡܫܒܚܬܐ. ܘܟܕ ܠܘܬܗ ܙܘܓܐ ܘܓܒ̈ܪܐ[1] ܘܡܪ̈ܝܐ
ܐܝܟ ܐܪܒܥܝܢ ܫܢܝ̈ܢ. ܕܐܘܡܪܘ ܬܠܬ ܫܢ̈ܝܐ.
ܘܫܠܡ ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ. ܗܝܕܝܢ ܐܬܬܐ ܒܠܝܘܗܝ
ܩܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ. ܠܗܘܢ ܘܠܒܢ̈ܝܗܘܢ
ܘܠܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܘܠܢܫܝܗܘܢ ܘܢܦܩ ܡܢ ܩܪܝܬܗ ܀
ܘܐܬܐ ܠܐܬܪܐ ܕܒܝܬ ܡܘܩܕ ܐܬܬܪܝܨܘ[2] ܒܫ̈ܢܝܢܐ
ܒܩܪܝܬܐ ܕܫܡܗ̇ ܡܓܕܠܐ. ܐܢܫܝܢ ܓܝܪ ܕܢܚܫܝܢ ܗܘܘ
ܓܒܪܐ ܡܢ ܪܫܗ ܕܫܢܬܐ ܒܒܢܝܬܐ. ܟܠܗ ܐܪܥܐ:
ܘܡܫܡܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܟܠܗ̇ ܫܢܬܐ ܒܠ ܕܪܓܐ ܢܦܫܗ.
ܘܗܝܕܝܢ ܡܬܠܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܚܝܠܐ ܠܒ̈ܐܕܐ. ܘܒܪܫܗ
ܡܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܘܡܫܪܫܝܢ. ܫܢܬܐ ܟܠܗ̇. ܘܟܠ ܫܢܬܐ ܚܕ
ܢܚܫܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܬܘܒ ܡܢܬܝܢ ܗܘܘ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ ܚܕܒܗ̇
ܓܒܪ. ܘܕܒܚܝܢ ܗܘܘ ܒܚܒܗ̇ ܟܠܗܘܢ. ܘܗ̇ܘ ܕܡܬܬܠܕ
ܗܘܐ ܡܢܗ̇. ܟܕ ܫܢܬܗ ܡܫܬܠܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܒܕܡܟܐ
ܕܟܘܪܗ ܘܓܘ̈ܢܘܗܝ، ܐܝܟ ܡܥܢܝܐ ܗܘܘ. ܘܡܢ ܕܢܦܩ ܗܘܐ
p. 685. ܠܗ ܟܕ ܡܫܘܬܐ ܘܦܠܚ ܗܘܘ ܠܗ * ܒܡܫܡܫܐ. ܘܡܟܕܡ
ܗܘܘ ܟܕܝܢ ܚܛܝ̈ܬܐ ܕܡܘܬܢܐ. ܘܓܠ ܕܡܬܚܫܒ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ. ܡܫܡܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܚܙܐ ܚܘܪܬܐ. ܘܠܟܠܗ ܠܐ
ܚܦܪ ܗܘܐ ܒܕܟܝܘ. ܘܐܬܬܚܝܕܘ ܒܠܝܘܗܝ ܒܚܒܒܕܘܬܐ
ܐܠܗܝܬܐ. ܟܕ ܐܦܣܩܘܦܐ ܚܕ ܕܟܢܘ ܕܐܚܕܘܢܝܗܝ،
ܘܐܬܦܠܛ ܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܘܐܘܕܥܘܗܝ ܒܗܡ ܢܫ̈ܐ ܘܝܬܡܐ

[1] Prius, ut videtur, script. [illegible], postea emend. [illegible]: Hoffm., [illegible]. —
[2] Ms. ܐܬܬܪܝܨܘ.

ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܒܡܘܡܪܐ ܕܡܪܝ، ܐܒܪܗܡ ܕܐܝܠܐ. ܘܗܟܢ ܒܬܘܠܘ ܗܘܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܘܒܡܦܪܢܣܢܘܬܗ. ܘܡܢ ܕܐܬܬܣܝܡ ܥܠ ܡܢܪܬܐ ܕܬܘܠܡܝܕܘܬܐ: ܐܬܝܗܒ ܒܗ ܒܠܗܘܢ ܡܕܒܪܢܐ ܕܐܣܩܝܛܝܐ ܀

ܐܡܪܝܢ ܓܝܪ ܕܡܕܝܢܬܐ ܚܕܐ ܐܝܬ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܟܠܗ̇. ܘܫܬܝܩܐ ܒܝܬ ܡܫܘ̈ܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܥܡܪܝܢ̇ ܡܬܐܡܪܗܝܢܐ. ܘܟܕ ܫܡܥ ܗܘܐ ܒܝܕ ܡܢ ܢܨܪ̈ܝܐ ܐܣܩܝܛܐ ܚܕ ܬܡܢ. ܐܫܟܚܗ ܚܕ ܡܢ ܒܢܝ ܩܠ̈ܝܬܐ ܘܐܥܠܗ ܠܒܝܬܗ. ܘܒܥܐ ܠܗ ܕܢܘܪܐ ܐܣܩܝܛܐ ܕܢ ܛܝܒ ܒܗ ܢܘܪܐ. ܗܝܕܝܢ ܒܦܘܡܕܢܐ ܕܡܠܟܐ ܐܫܬܕܪ ܒܪܘܫܥܐ ܚܕ ܠܗ̇، ܡܢܝܬܐ ܒܡܘܒܕܢܐ ܡܕܡ. ܘܒܡܦܪܢܣܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܥܠ ܢܘܪܐ ܒܗ ܒܒܝܬܐ. ܘܟܕ ܚܙܘܗܝ ܗ̇ܘ ܐܣܩܝܛܐ ܐܝܟܢܐ. ܘܐܚܕܗ ܗ̇ܘ ܒܪܘܫܥܐ ܠܡܪܗ ܕܒܝܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܠܗ ܫܪܪܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܐܢ ܡܫܡܥ ܐܢܬ ܠܝ ܗܕܐ ܡܠܬܐ. ܛܠܐ ܐܢܐ ܠܟ ܥܠ ܡܫܒܬܐ ܒܡܠܬܐ. ܘܗܘ ܠܗ ܕܡܠܬܐ ܒܡܠܬܗ̇. ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܒܗ̇ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ ܕܛܠܝ̈ܐ *ܚܝ̈ܐ ܘܫܒܩܘܗܝ، ܘܗܕܐ ܕܗ̇ܘ ܐܣܩܝܛܐ p. 684. ܐܠܗܐ ܦܪܩܗ̇. ܐܝܟ ܕܬܬܓܠܐ ܡܫܒܬܐ ܕܦܓܪ̈ܝܗܘܢ ܕܛܠܝ̈ܐ ܀ ܡܬܐܡܪܐ ܕܒܝܕ ܡܢ ܢܨܪ̈ܝܐ. ܒܪ ܐܢܫ ܗ̇ܘ ܡܪܐܡܪܗ ܡܢ ܡܫܘ̈ܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܐܫܬܘܬܦ ܠܗ ܒܗܘܬܐ. ܒܗ̇ ܒܗ̇، ܡܢܝܬܐ. ܘܟܕ ܕܫܠܡܘܗܝ ܕܡܫܚ ܒܐܝܣܪܐ ܪܒܐ ܡܠܟܘܗܝ،

ܒܬܐ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܡܪܐܡܪܗ ܗ̇ܘ ܡܠܟܐ ܕܕܝܢܐ ܕܟܪܝ، ܣܪܓܝܣ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܝܗܘ. ܘܫܠܬܗ ܒܟܠ ܫܘܦܪܝܢ. ܦܠܓ ܓܝܪ ܡܢܗܘܢ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ ܒܫܘܦܪ̈ܘܗܝ، ܡܢ ܛܠܝ̈ܐ ܀ ܠܒܬܪ ܠܦܠܓ ܕܝܢ ܡܟܝܠ ܘܡܢܝܪ ܠܗܘܢ ܢܕܝܒ. ܠܣܪܓܝܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܣܪܓܠ. ܠܕܒܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܕܝܪܐ. ܘܐܦ ܠܫܘܡܪ ܗܠܝܢ ܡܬܐܡܪܗ ܐܝܟ ܕܝܫܝܢ ܠܕܡܘܬܗ. ܡܢ ܡܦܪܢܣܢܘܬܗ̇ ܘܠܐ ܐܬܛܟܝܢܘ[1]

[1] Ms. ܢܣܒ; R. H. ut rec.

ܐܬܦܠܛ[1]. ܘܐܡܪ ܠܐܬܘ̈ܬܐ ܕܗܘ̈ܦܟܐ ܘܕܡܕ̈ܒܪܢܐ[2] ܘܬܒܥ ܡܠܟ ܣܘ̈ܣܗ܆ ܘܐܫܬܠܛܘ ܦܪ̈ܣܝܐ ܒܡܫܘ̈ܪܐ ܘܒܟܠܗܘܢ ܐܬܘ̈ܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܠܐܬܘ̈ܬܐ ܕܗܘܡܒܝܢܐ. ܘܟܢܘ ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܘ̈ܬܐ ܕܗܘܪܢܐ. ܘܫܕܪ ܠܟܠܗܘܢ ܡܪܘܬܐ ܕܠܟܐ ܕܗܘܡܒܝܢܐ ܫܠܘܬܐ. ܘܡܛܠܬ ܕܒܝܬܗܘܢ ܦܪ̈ܣܝܐ ܢܬܪ ܕܡ ܕܡܠܐܐ ܐܠܦ̈ܝܢ. ܢܣܒܝܢܢ ܕܝܢ ܡܬܠܝܢܐ: ܒܗ ܚܕܐ ܠܒܝܫܘ̈ܪܐ

*p. 683. ܕܐܬܚܪܒܬ ܕܡ ܦܪ̈ܣܝܐ: ܘܬܪ̈ܒܝܢ *ܕܐܘܟܠܘ[3] ܐܝܟ ܠܗܘܠܐ: ܘܕܦܫܘ ܒܗ ܕܡ ܚܦܝܐ ܕܬܪ̈ܒܝܢ ܗܘܘ. ܐܝܠ ܚܕܪ ܒܒܝܬ ܦܪ̈ܣܝ ܒܒܪܟܐ ܡܢܬܐ ܀

ܘܗܘܪܡܙܘ ܕܪܚܡܝܢ ܫܒܒ. ܘܒܝܬ ܗܘܐܬܘܢ ܕܪ̈ܚܡܝܐ ܕܠܘܬܗ. ܡܦܪ̈ܟܐ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ܆ ܡܕܡ ܐܡܝܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܕܪ ܫܒܩ ܐܝܟܢ. ܘܟܢܘ ܐܦ ܠܡܠܝܬܗ ܕܗܘܪܡܙܘ. ܘܡܚܕܐ ܐܦ ܠܦܪܣܐ ܕܒܝܬ ܐܟܣܢܝܐ ܕܪܚܡܝܢ. ܘܐܫܒܘܚ ܒܡܠܝܬܗ ܕܗܘܪܡܙܘ. ܒܟܐܢ̈ܐ ܘܒܬܘ̈ܢܐ ܘܡܦܪ̈ܟܐ ܕܗܘܒܠܐ[4] ܘܕܫܐ̈ܪܐ ܘܗܘ̈ܦܟܐ[5] ܕܗܘܟܠܐ. *ܗܝ ܕܝܢ[6] ܕܠܐ ܠܫܡܝܢ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ܆ ܕܡܫܝܚܐ ܀

ܗܢܘܢ ܫܕܪ ܒܪ܆ ܢܣܒܝܢܢ ܡܬܠܝܢܐ܂ ܘܐܝܬܝ܆ ܠܒܪ̈ܘܡܐ ܠܦܣܘܩܐ ܕܫܪܬܐ. ܘܗܒܗ ܒܡܦܪܦܠܝܛܐ ܒܕܢܚܐ ܕܒܪ܆ ܘܦܪ̈ܝܣܘ ܕܠܒܪ ܕܡ ܒܕܝܢܬܐ: ܐܝܟ ܕܢܬܝܠܘܢ ܒܗܘܢ ܘܡܬܠܝܢܘܢ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܝܣܘ ܀

ܕܒܪ ܕܝܢ ܦܪ̈ܝܪܘܬܐ ܒܪ܆ ܢܣܒܝܢܢ ܬܒܝܢܘܬܐ ܡܢ̈ܝܢ. ܘܐܬܬܫܝܡ ܦܪ̈ܝܪ ܒܒܝܬ ܗܘܟܐ ܕܒܕܘܬܐ ܕܒܪܟܐ ܕܒܝܬ ܦܪ̈ܣܝ. ܘܐܬܬܫܝܡ ܒܒܕܘܬܐ ܦܪ̈ܝܪܘܬܐ ܒܪܐܟܡܘܗܝ[7]. ܗܝܟܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ܆ ܗܘܐ ܕܡ ܐܬܪܐ ܕܐܪܘܢ ܘܡܢܝܬܗ ܡܘܢܒܪ[8]. ܘܐܬܬܫܝܡ ܗܘܐ ܒܦܪ̈ܦܠܝܛܐ ܠܒܝܬ ܠܦܛ. ܠܒܫ ܕܝܢ ܐܫܦܒܟܐ

[1] Ms. ܐܬܦܠܛܝ; R. H. ut rec. — [2] Ms. ܡܕܒܪ̈ܢܐ; R. H. ut rec. — [3] Ms. ܟܠܗ. — [4] Legit Hoffm., probante N., ܘܒܠܐ. — [5] Legit N. ܗܘ̈ܦܟܐ. — [6] Ita Ms. ? ܘܡܚܝ (N.), sed ? ܗܝ, nonnunquam quasi pleonastice usurpatur, cf. p. 24, 9, 10, 12. — [7] Ms. modo ܐܟܡܘܗܝ modo ܒܪܐܟܡܘܗܝ scribit. — [8] Hoffm. de ܡܘܢܒܪ = ܒܡܒܪ (τὸ χλωμάρων, χλομ.) coniecturam facit.

ܕܗܢܐ ܪܒܫܠܐ. ܘܫܪܐ ܐܢܘܢ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܐܬܬܘ ܒܒܝܬ ܘܐܙܠܘ ܠܘܬ ܗܪܘܠܐ. ܟܕ ܫܡܥܘ ܒܒܝܬܗܘܢ[1] ܠܗܪܘܠܐ ܡܫܡܫܐ ܕܘܡܝܦܐ ܟܪܝܙܐ ܕܐܬܬܘ ܟܝ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܗܘܝ ܗܘܐ ܒܝܬ ܠܒܐ ܕܦܬܝܫܐ. ܟܕ ܡܘܬܒܐ ܡܦ̈ܢܝܐ ܕܠܐ ܗܝ. ܐܡܠܝ ܕܝܢ ܐܘܪܫܠܡ ܫܢܬܐ ܘܢ̈ܫܐ ܫܬܐ. ܘܗܢܐ ܦܪܐܗܘܢ ܪܒܫܠܐ ܕܡܠܠ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܐܡܠܝ ܐܘܪܒܝܢ ܢܘܢ̈ܝ. ܘܟܢܫ ܓܝܪ ܢܘܢ̈ܝ ܟܕ ܢܦܩ ܓܝܪ ܟܢ̈ܫܘܬܐ. ܚܕ ܓܝܪ ܠܟܢ̈ܘܫܬܗܘܢ ܟܢܫܗܝ ܓܝܪ ܒܫܬܝܗ ܟܢܫܒܐ ܘܟܢܫܬ. ܘܐܬܬܘܪܫ ܓܝܪ ܟܠܗ ܒܒܟܐ ܀

ܘܐܡܠܟܘ ܟܠܝܗܘܢ ܦܬܝܫܐ ܠܟܘܪܐ[2] ܐܢܬܬܗ ܕܫܪܘ, ܗܕܐ ܕܝܢ ܟܕ ܐܡܠܟܝ. ܒܫܒܟܬܐ ܫܕܪܬ ܠܘܬ ܗܪܘܠܐ: ܠܒܪܝ ܢܘܒܫܒ ܡܬܠܝܡܐ: ܐܝܟ ܕܢܒܓܐ ܠܗ ܒܒܗܘ ܫܠܒܟܐ. ܟܕ ܐܬܠܘ, ܠܗ ܡܘܪܝܡܘ ܕܢܝܟܝܢ. ܘܓܒܪܠ ܕܒܪܟܐ ܕܟܢܬ ܓܝܪ̈ܘ. ܘܟܪܘܬܐ ܕܓܘܦܪܐ. ܘܦܓܥ ܫܕܐܢܬ ܐܬܘܟܠܘ ܓܝܪ ܟܠܟܐ ܗܪܘܠܐ. ܘܟܒܕ ܠܗܬܘܢ ܟܠ ܕܝܓܘ. ܟܘܪܐ[3] ܐܢܬܬ ܫܪܘ, ܕܐܡܠܟܝ ܟܠ ܦܬܝܫܐ. ܠܫܢܬܐ ܟܟܘܬܐ ܕܫܘܡܐ ܡܢܬܝ ܀

ܘܐܡܠܟܘ ܟܐܘܦܠܒܪ ܡܕܢܬܐ. ܠܢܓܠܪܕ ܓܝܪ ܙܪܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܗܢܐ ܕܟܗ ܫܠܟܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܦܬܝܫܐ. ܘܐܫܡܠ ܘܐܬܐ ܠܟܫܘܪܐ ܘܟܒܕ ܠܗ ܪܒܫܠܐ ܕܫܟܡ ܪܘܡܦܠܡ. ܗܢܝܢ ܐܡܗ ܟܠܝܗܘܢ ܐܠܗܐ ܟܬܘ ܐܫܟܢܝܠ ܐܝܟ ܝܠܟܐ ܕܟܠ ܗܦܟ ܢܟܐ. ܘܟܕܟܪܝܗܘܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܟܢܫܟܕ. ܕܠܐ ܫܘܪܐ ܡܕܟܢܗܘܢ ܡܢܟܝܢ ܗܘܘ ܘܠܐ ܬܪ̈ܟܐ. ܘܠܐ ܝܢܟܐ ܘܠܐ ܗܟ̈ܬܐ ܘܐܫܬܠܦܘ ܒܟܠܗ ܐܪܟܐ ܕܦܬܝܫܐ. ܢܓܠܪܕ ܕܝܢ ܫܡܥ ܠܗܡܟܠܗܘܢ ܚܠܡ̈ܬܐ ܕܠܐ ܟܢܝܢ. ܘܚܪܒܘ ܓܢ̈ܝܒܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܦܠܠܘ ܐܦ ܠܪܘܡܦܠܡ. ܘܢܓܠܪܕ ܢܟܫ ܢܦܫܗ ܠܓܘ ܓܝܪ ܫܘܪܐ ܕܟܫܘܪܐ. ܘܠܫܢܬܐ ܟܟܪܘܡܝܐ

[1] Ms. ܒܥܡܡܗܘܢ. — [2] Ms. ܟܒܪܘܢ. — [3] Ms. ܟܪܘܢ.

ܘܡܟܪܘܗܝ ܒܡܟܪܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܗܘܐ ܗܕܪ ܡܫܝܚܝܐ.
ܥܠ ܕܒܪ ܒܟܠ ܝܘܡ ܐܒܗܘܗܝ. ܒܗ ܒܫܘܪܗ ܠܒܝܬܗ.
ܠܐܝܬܘܗܝ ܕܝܢ ܕܝܘܡ ܡܝܬܪܐ ܗܝܟܠܐ ܐܫܬܠܡܗ
ܘܫܘܪܒܪܐ ܥܠ ܕܗܝܟܠܗ ܠܐܒܗܘܗܝ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ
ܒܫܘܪܗ ܒܪ ܫܘܪܒܪܐ. ܬܠܬܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ.
ܘܗܘܐ ܫܠܡܐ ܘܫܝܢܐ ܒܝܘܡܝ ܫܢܝܘܗܝ ܟܠܗ. ܠܥܠܡܘܢ
ܕܦܘܠܚܢܐ: ܢܦܩܘ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܡܫܝܚܐ ܥܒܕܘ
ܐܦܪܘܢܝܐ. ܘܗܝܟܠܐ ܠܥܠܡܘܢ ܒܫܢܘܗܝ ܕܒܫܘܪܐ.
ܘܠܡܬܪܝܨܘ ܒܗܘ ܕܫܝܪܝܢ ܒܒܢܝܗܘܢ. ܘܒܬܪܟܢ
ܐܬܦܠܓ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܒܝܬܗ. ܕܒܟܠܐ[1] ܕܢܣܝܦܘܛ
ܡܠܒܘܬܐ. ܘܫܕܪ ܐܝܬܘܗܝ ܘܣܒܗܝܢ. ܘܗܘܝܢ ܓܒܪ
ܡܫܝܚܐ. ܘܐܙܠܘ[2] ܐܬܒܫܘܗܝ ܒܫܢܬܐ ܕܚܕܪܐ. ܘܦܩܕ
ܡܠܟܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܢܝܐ. ܘܣܒܗܝܢ ܒܟܠ ܐܫܝܪܐ.
ܒܫܢܬܐ ܕܝܢ ܐܬܬܫܝܡ ܪܫܐ ܫܘܒܫܒ ܚܕܝܡܐ. ܗܘ
ܕܒܪ ܒܚܠܝܡܘܬܗ ܢܨܒ ܐܝܬܐ. ܠܐ ܐܬܒܥܝ ܓܒܪ
ܗܕܪܐ. ܘܐܬܬܫܝܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܒܠܕ ܡܕܝܢܬܐ.
ܘܠܫܪܬܐ ܐܬܬܪܝܡ ܠܒܒܪܐ ܕܡܬܠܝܡܘܬܐ. ܡܬܒܥܠ
ܗܦܟܐ ܕܝܢ ܒܥܠܡܝܢ ܡܠܬܐ.
ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܒܪ ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬܐ ܕܗܝܟܠܐ: ܘܐܝܟ ܒܫܢܬܐ
ܕܡܠܟܐ ܐܫܟܚ ܠܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ. ܐܕܪܒܗ ܒܐܝܟܐ ܕܪܘܦܐ.
ܘܒܝܬ ܒܐܪܘܢܐ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܬܡܢܝܐ ܫܢܝܢ.
ܘܗܘܝܢ ܐܡܠܟܗ ܫܠܡܘܗܝ. ܠܐܪܕܫܝܪ ܒܪܗ: ܒܪܗ
ܕܐܚܘܗܝ ܫܡܘܐܝܠܐ. ܒܪ ܦܢ ܦܠܓܐ ܠܒܝܬ ܕܐܬܪܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܦܟܐ. ܚܕ ܕܝܢ ܒܪ ܬܪܝܢ ܫܢܝܐ ܕܦܘܪܣܝܐ. ܕܕܒܝܢ ܗܦܟܐ
ܠܡܪܘܬܐ ܡܘܫܐ: ܕܟܬܒܗ ܦܪܐܘܢ[3]: ܒܪ ܡܫܒܚ ܥܠ
ܐܪܕܫܝܪ ܦܠܓܗ ܕܐܡܠܟ. ܒܬܪ ܫܢܝܬܐ ܕܡܠܘܟܘܬܐ
ܕܦܪܣܝܐ. ܘܐܦܝܐ ܠܒܫܘܪܐ. ܘܒܪܐ ܠܫܢܝܐ ܕܦܪܣܝܐ.
ܘܥܠ ܘܗܝܟܠܗ ܠܐܪܕܫܝܪ. ܘܡܫܝܚܐ ܒܪ ܝܘܡܝܢ ܐܝܠܘܗ
ܡܢ ܒܟܠ ܐܫܝܪܐ. ܘܢܦܠܗ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܒܒܝܬܐ
ܕܒܟܠ* ܢܦܘܩܘ. ܥܠ ܕܒܫܪ ܡܢ ܢܒܝܬܐ ܚܢܘ ܠܒܝܬܗ. *p. 682.

[1] Ms. ܒܟܠܐ. — [2] Ms. ܘܐܙܠ. — [3] Fort. ܦܘܪܘܢ leg. (N.).

ܚܝܗ ܘܐܫܬܪܝܬ ܒܪܘܚܗ. ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܡܚܝܠܐ. ܠܐ ܬܕܚܠ ܐܠܗܐ܀ ܘܐܡܪ ܠܗ̇. ܐܝܟ ܐܢܬܝ, ܐܠܗܐ: ܘܗܐ ܕܝܢ ܡܫܟܐ ܚܕ ܡܬܬܪܦ ܐܢܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܡܪ. ܒܠ ܕܫܒܩ ܕܗܪܘܠܐ ܕܪܓܠܐ ܕܒܣܘܬܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ. ܘܝܗܒܐ ܕܐܝܟ ܗܘܢܐ ܠܟ ܕܒܗܬܐ: ܠܐ ܚܕܬܐ ܡܥܒܕ ܐܢܐ ܘܠܐ ܢܥܡܫܟ ܒܒܠܗ ܡܫܠܛܢܘ. ܘܒܗܬܐ ܕܝܢ ܘܕܣܠܬܐ ܕܐܣܪܬܗ ܟܕ ܗܠ ܢܥܡܫܟ. ܒܕܐܬܚܫܒ ܕܗ̈ܘܡܒܢܐ ܐܢܘܢ ܕܐܢܬ ܒܒܗܘܢ ܢܥܡܫܟ. ܘܗܘܐ ܟܠܗ ܠܕܗܡܪܬܟ. ܡܫܠ ܒܠܗ ܓܢܐ ܕܟܠܒܘܬܐ. ܘܡܒܒܐ ܘܐܢܫܪ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ. ܘܗܦܟܬ ܠܒܝܬܗ ܀

ܗܝܕܝܢ ܡܪܕܘ ܥܠ ܣܘܝܪܐ. ܣܘܓܐܐ ܕܝܠ̈ܕܬܐ. ܘܡܢ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܗܝܕܝܢ ܘܦܝܠܘܟܣܢܘܣ ܘܐܡܠܟܘ ܡܠܟܐ ܠܥܝܢܘ, ܒܪ ܣܘܝܪܐ. ܘܒܢܫܐ ܠܘܬܗ ܢ̈ܟܠܬܐ ܣܓܝ̈ܐܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܫܒܩ ܣܘܝܪܐ. ܐܣܪܘܗܝ, ܙ̈ܘܓܐ ܘܟܠܦܘ ܥܠܘܗܝ, ܣܓ̈ܠܐ ܕܟܗܢܘܬܐ. ܘܫܟܢܘܗ̇ ܠܟܠܒܘܬܗ ܒܠܠܝܐ ܘܒܝܡܡ. ܦܘ ܘܬܪ̈ܝܢ ܓܠ̈ܝܐ ܕܒܗ̈ܢܐ ܒܒܗܢ. ܕܐܬܠܘܢ ܠܗ ܕܝܢ ܒܬܪ ܒܢܝܗ. ܘܒܪܡܘ ܘܓܫܘ ܒܒܗܒܠܐ ܕܟܠܒܐ. ܘܟܕ ܣܒܐ ܠܣܢ̈ܩܬܐ ܕܐܬܕܪܟܘܗܝ ܦܘ ܘܗܠܝܢ ܓܠ̈ܝܐ ܠܘܡܒܠ ܣܕ̈ܪܐ ܟܪܝܡ ܗܘܘ. ܘܫܕܐ ܐܢܘܢ ܥܠ ܣܘܓܐܐ ܕܥܒܕܪ ܠܗܘ ܓܒܐ ܘܥܕܪܘܗ̇. ܘܟܕ ܕܣܠܬܗ ܠܐ ܐܬܟܢܝ ܕܥܒܕ ܘܐܣܪܘܗܝ, ܘܐܝܬܘ ܥܒܕܘܗܝ, ܒܟܣܝܬܐ ܕܓܒܪܐ ܕܫܟܢܗ ܒܣܘܪܣܦܝܕ. ܘܠܣܟܠܐ ܕܟܠܦܪ ܢܦܩ ܢܗܘܡ ܗܘܘ ܠܗ. ܗܝܕܝܢ ܬܟܒܘ ܡܫܝܚܐ ܘܦܝܠܘܟܣܢܘܣ ܕܝܢ ܡܥܝܪܘ, ܟܠܒܐ ܒܪ ܣܘܝܪܐ ܕܢܦܠܠܘܗܝ, ܠܣܘܝܪܐ. ܘܟܕ ܐܬܦܘ *p. 681.
ܠܗܘܢ ܥܠܘ[1] ܥܠܘܗܝ, ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕܝܢ ܗܘܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܡܫܝܚܐ ܦܘܩܐ ܕܢܟܣܘܗܝ. ܘܟܕ ܝܕܥ ܣܘܝܪܐ ܠܟܘܠܗ̇ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܒܪܢܫܐ ܣܘܢܝ ܠܝ ܕܬܦܠܠܘ. ܘܠܐ ܒܣܝܣܗ, ܡܫܝܚܐ. ܘܒܣܝܣܗ, ܢܣܘܪܟܣܢܘ ܒܝܢܬܐ ܥܠ ܒܬܦܗ. ܘܬܢܐ ܥܠ ܐܚܪܬܐ. ܘܐܡܪܘ ܥܠܘܗܝ, ܡܥܝܪܘ, ܒܪܗ.

[1] Ms. ܥܠ.

ܕܝܢ ܕܢܘܣܦ. ܗܘ ܦܩܕ ܡܕܡ ܕܡܘܬܗ. ܕܢܬܬܣܝܡ ܦܓܪܗ ܥܠ ܓܢܒ ܡܩܒܪܗ ܕܒܢܝ ܀ ܗܢܕܝܢ ܬܓܒ ܢܕܝܢ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܕܢܒܟܐ ܐܢܘܢ ܠܗܝܟܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܫܕܪ ܒܣܦܐ ܕܠܐ ܒܝܒܘܪ. ܘܫܕܬ ܐܢܘܢ ܒܟܠܗܘܢ ܡܫܦܪ̈ܐ. ܒܢܝܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܬ̈ܐ ܘܕܝܪ̈ܬܐ. ܒܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܀

ܡܫܒܚ ܕܝܢ ܐܢ ܚܝܠܐ ܕܦܪ̈ܘܫܐ. ܘܐܦ[1] ܥܠ ܒܢܬ ܡܢܝ, ܠܗܘܪܓܢܘܣ ܕܠܘܬ ܕܒܘܬܪܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܬ ܒܗ. ܘܫܕܪ ܣܘܓܐܐ ܡܢ ܦܠܚ̈ܘܗܝ. ܘܠܐ ܐܬܡܢܝܘ ܠܡܟܠ. ܒܕܡܬܟܠܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ. ܠܚܪܬܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܗܘ ܒܢܡܬܐ ܡܫܝܚܬܐ. ܘܟܕ ܡܛܠܐ ܠܬܪܥܐ ܕܗܝܟܠܐ. ܣܟܪܗ ܠܫܘܫܢܗ ܕܢܒܘܠ. ܓܪܘܐܝܬ. ܗܢܕܝܢ ܕܒܡ ܓ̈ܠܝܗܘܢ, ܕܫܘܫܢܐ ܒܐܪܥܐ. ܘܠܐ ܠܡܕܒܗܘܢ, ܐܝܟ ܗܘܐ ܘܠܐ ܠܒܫܬܗܘܢ. ܘܢܘܢ ܐܠܗܐ. ܕܐܦ ܡܫܡܗ ܕܢܒܘܠ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܠܘ ܚܝܠܗ ܕܚܝܠ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܕܢܪܕܐ ܐܢܘܢ ܠܗ̈ܘܡܢܝܐ[2] ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܕܠܐ ܡܨܐ ܒܫܘܪܐ ܕܢܫܬܠܛ ܒܐܘܪܫܠܡ. * ܘܫܕܪ ܕܐܢ *p. 680. ܡܫܬܘܕܥ ܐܢܐ. ܚܢܢ ܐܢܐ ܡܐܢܐ[3] ܕܫܐܡܐ ܒܕܒܘܬܗ ܕܗܝܟܠܐ ܕܡܢܝ, ܠܗܘܪܓܢܘܣ. ܘܫܒܠܘ ܒܒܒܪܐ. ܘܗܘܐ ܬܠܐ ܗܘ ܡܐܢܐ ܕܬܗܪܐ. ܒܗ ܒܗܝܟܠܐ ܕܒܡܐ ܠܗܫܐ..

ܒܬܪܡ ܕܝܢ ܒܫܢܘ ܒܡܫܦܪܬܐ ܕܟܠܒܐ ܢܬܒ[4] ܒܢܫ ܗܪܘܠܐ ܡܫܪ ܫܠ̈ܬܐ ܫܒܝ̈ܐܐ ܘܢܫܬ ܒܠܗܘܢ, ܘܐܬܬܢܝܒ ܒܫܢܘ ܡܢ ܡܕܒܚܘܗܝ. ܘܗܘܐ ܒܕܫܠܬܐ ܢܒܬܐ. ܘܢܫܬ ܗܪܘܠܐ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܒ̈ܢܝܐ. ܘܐܘܒܕ ܘܐܚܪܒ ܘܫܒܐ ܒܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܒ̈ܢܝܐ. ܘܟܕ ܗܪܒ ܠܡܫܦܪܬܐ. ܚܕܪ ܒܫܢܘ ܡܢ ܡܕܒܚܘܗܝ. ܘܐܝܟ ܠܚܢ̈ܘܐ. ܒܬܐܡܪܬܐ ܕܝܢ ܕܟܕ ܨܒܐ ܠܡܒܢܝܘ ܡܢ ܕܫܦܪܬܐ. ܡܫܒܚ ܗܠܐ ܕܢܘܫܐ. ܘܐܬܬܢܝܒ ܘܢܫܐ

[1] Sic Ms. — [2] Spatium vacuum relict. in Ms.; fortasse ܣܘܦܝ suppl. — [3] Ms. ܡܐܢܐ. — [4] Ms. ܢܬܒ.

ܒܒܝܬ ܐܪ̈ܟܐ ܕܒܕܝܚܘܬܐ. ܒܫܘܠܡ ܟܬܒܐ ܕܟܬܝܒ ܗܟܢܐ. ܕܟܠܐ ܕܗܘܐ ܐܘܠܝܢܐ ܥܠ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܟܕ ܬܪܒܐ ܡܢܝܢܐ ܕܠܡܫܒܠ ܝܡܐ ܡܬܬܚܝܬܐ ܘܐܬܬܒܬܪܘ ܦܪ̈ܘܫܐ ܘܐܣܪܘ ܐܠܦ̈ܐ ܘܕܘܪܫܬܐ ܕܝܘܕ̈ܝܐ ܘܐܬܒܘ ܒܗܘܢ. ܘܟܕ ܝܦ̈ܪܐ ܟܕ ܣܥܘܢ: ܒܗ ܗܪ̈ܟܐ ܕܝܦ̈ܪܐ ܐܫܬܘܬܦܘ ܒܗ ܝܦ̈ܪܐ ܘܒܠܘ ܠܡܕܪܫܘܬܐ. ܘܡܛܠܠ ܠܝܘܦ̈ܪܐ ܕܬܪ̈ܒܐ ܘܦܬܚܘ ܠܣܒ̈ܪܝܗܘܢ ܘܐܒܪܘ ܘܒܘܬܗ ܕܒܡܫܪܘ ܥܠ ܣܘܪܐ. ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܣܠܬܐ ܠܐܢ̈ܫܐ ܒܠܗܘܢ. ܘܐܦ ܐܠܦܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܗܝܡܢ ܗܘܐ ܒܗܝܢ ܟܠܐ ܕܥܕܬܐ ܘܕܐܘܪܒܢܐ ܕܢܪܣܘܣܗ ܒܝܕܗ. ܫܘܠܡܬ ܐܢܫ ܪܘܢܐ ܘܐܫܬܠܡܬ ܠܡܟܬܒܬܐ ܕܦܪ̈ܘܫܐ. ܘܟܕܪܘ ܐܢ̈ܫ ܠܡܫܪܝܘ ܒܗ ܡܠ̈ܝܕܐ ܕܒܕܝܚܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܕܒܛܠܘ
ܐܝܟܢܐ ܦܠܝܢ *ܡܠ̈ܝܕܐ ܠܗܬ ܢܕܝܢ. ܒܗ ܟܠܝܠܐ ܚܒܪ p. 679.
ܡܠ̈ܝܕܐ ܕܗܒܢܐ ܣܠܦܝܗܘܢ ܘܫܕܪ ܠܡܠܟܐ. ܕܢܬܪ ܢܙܒܢܘܗܝ ܠܡܠܟܐ ܠܢܣܒܬܗ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܒܥܝܬ ܐܘܪܫܠܡ. ܫܕܪܘ ܢܩ̈ܘܕܐ ܗܠܟܝܢ ܢܘܪܐ ܒܒܠܗܘܢ ܗܒܠܐ ܕܒܗ̇. ܒܗ ܕܝܢ ܒܗܢܐ ܢܩܕܢܐ ܐܟܪܕ ܐܦ ܗܒܠܐ[1] ܕܒܝܬ ܡܒܝܬܐ: ܗܘ ܕܒܗ ܡܩܡܦܠܝܛܘܣ ܘܗܠܝܢܐ ܐܬܒܝ: ܘܐܙܠܒܬ ܒܫܪ̈ܫܐ ܘܒܡܦܩ̈ܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܕܒܪ̈ܢܐ. ܘܐܦ ܠܗܬ ܪܒ ܣܠܩܐ ܕܦܪ̈ܘܫܐ: ܡܢܒܘ ܒܢܝ ܝܠܕ̈ܒܐ ܘܐܒܕܪܘ ܠܗ. ܕܒܠܗ ܕܗܒܢܐ ܘܫܟܐܒܐ ܘܦܛ̈ܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܗܢܐ ܡܣܒܝܢ ܬܘܫ ܡܟܪܘܗ ܕܣܘܟܒ. ܡܢܘܢ ܕܝܢ ܥܠ ܗܿܘ ܕܣܒܠܘܢ ܕܗܒܬ ܡܟܪܐ ܒܝܦܠܝܢ ܗܘ̇ܘ. ܘܒܕ ܢܦܩ ܠܗܘܢ ܐܬܪܐ: ܘܣܦܪܘ ܐܢܝ ܬܠܬ ܐܒ̈ܢܝ ܣܕܪܘܗܝ. ܐܫܟܚܘ ܓܘܪܢܐ ܣܕ ܒܕ ܒܬܣܒ ܒܠܘܗܝ. ܕܗܢܐ ܓܘܪܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܢܘܩܦ ܒܥܠܘܦܐ: ܗܘ ܕܢܦܩ ܡܒܪܐ ܠܦܓܪܗ ܕܣܘܟܒ. ܟܕ ܕܝܢ ܡܫܒܚ ܪܒ ܣܠܩܐ ܥܠ ܝܒܫܬܗܘܢ ܕܗܘܕ̈ܝܐ: ܦܓܪ ܐܝܟ ܒܡܫܐܝܬ. ܗܿܝ ܕܒܕ ܡܫܒܒܗ ܢܕܝܢ ܐܘܕܒܗ ܠܡܠܟܐ. ܘܦܩܕ ܥܠ ܗܘ̈ܕܝܐ. ܕܢܣܝܗܘܢ ܢܬܘܠܠ. ܘܢܘܢ ܢܕܡܦܘܢ. ܦܓܪܗ

[1] Ms. ܠܘܘܗ (?)

ܗܝܕܝܢ ܒܬܪ ܒܥܘܪܘ ܫܠܡܘܬܐ ܘܥܠ ܠܐܪܒܥܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܒܒܪ ܬܠ̈ܬܝܢ ܫܢܝܢ ܘܡܕܒܪ ܠܡܕܒܪܢܐ. ܘܡܒܛܠ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܐܘܪܚܐ. ܘܠܡܣܦܘܪܘܣܛ ܘܠܐܦܪܘܗܝ. ܘܡܟܝܢܘ ܟܢ̈ܫܐ ܒܦܪܨܘܦ. ܘܡܟܢܘ[1] ܠܗܘܢ ܡܟܘܦ. ܚܕ ܕܝܢ ܡܢ ܬܪܝܢ ܚ̈ܬܝܐ ܕܐܫܬܡܗ ܡܫܒܩܢܐ[2]. ܐܡܪ ܚܐܦܗ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܬܚܬܡ ܕܢܦܩܘܢ ܠܗ ܬܪ̈ܬܝܢ ܘܠܐ ܐܬܦܝܣܘ. ܘܥܒܕ ܥܠܝܗ̇ ܡܪܕܐ. ܘܟܢܫܐ ܥܠܝܗ̇ ܡܠܡܘ̈ܕܐ. ܘܬܪܒܘ ܠܥܘܪܐ ܘܥܠ ܥܠܝܗ̇. ܘܐܚܕ
*p. 678. ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܠܟ̈ܗܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܫܬܪܝ *ܒܗܘܢ ܡܛܠ ܡܫܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܘܡܐܢ̈ܐ ܕܒܝܬ ܓܘܐ. ܘܡܛܠ ܕܫܠܐ ܐܠܗܐ ܬܒܪ ܐܢܘܢ ܠܗ̈ܝܡܢܐ ܡܢ ܦ̈ܪܨܘܦܐ: ܥܠ ܕܐܫܬܘ ܐܝܟ ܕܟܐ ܘܒܢܐ ܕܡܠܟܐ ܟܡܪܝܢܐ ܘܕܒ̈ܢܘܗܝ. ܠܐ ܫܒܩ ܐܠܗܐ ܕܒܗܬܐ ܟܡܣܬܪܬܐ ܠܐ ܚܘܝܗ̇ ܠܗܘܢ. ܘܚܘܝ ܠܗܘܢ ܡܫܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܒܗ ܫܥܬ ܘܡܬܠܫ ܟܢܘܫܬܐ ܕܥܡܐ. ܘܡܟܝܢܘ ܡܟܝܢܘܬܐ ܚ̈ܕܬܐ. ܘܠܗ ܒܗܝ ܡܐܢ̈ܐ ܚ̈ܕܬܐ ܘܡ̈ܟܝܢܘܬܐ ܢܨܝ̈ܒܬܐ ܫܟܝܪܘ ܠܒܥܘܪܘ. ܘܟܕ ܡܛܠܘ ܠܗܘܢ ܢܕܝܢ. ܚܟܡ ܒܐܘܪܚܐ ܪܒܬܐ. ܘܒܬܪ ܦܫܩܐ ܕܡܢ ܡܠܟܐ. ܫܩܠ ܡܢܘܬܐ ܡܢܗ. ܘܠܗ ܫܕܪ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܡܠܟܐ. ܐܝܟ ܕܠܐܘܡܢܐ ܒܗܝ ܡܐܢ̈ܘ ܡܘܕܫܐ. ܒܒܝܬ ܓܘܐ ܚܕܬܐ ܕܒܢܐ ܒܦܛܪܝܘܦ ܀

ܗܝܕܝܢ ܫܠܡܘܬܐ ܕܦܛ̈ܪܝܪܟܐ. ܢܦܩܬ ܥܠ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ: ܗܿܝ ܕܛܒܥܬ ܒܟܘܪܐ܀ ܘܡܢܝܢܐ ܕܫܠܡܘ ܒܢܒܝܢ ܠܗ̇. ܘܬܪܥܐ ܢܨܝ̈ܒܐ ܐܝܬ ܠܗ̇. ܗܿܝ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܢܗ̇. ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܪܣܛܘܛܠܝܣ ܪܒܗ. ܘܒܢܐ ܐܬܟܬܫܘ ܥܠܝܗ̇ ܘܠܐ ܐܬܡܨܝܘ ܠܡܠܟܘܬܗ̇. ܗܝܕܝܢ ܢܦܩ ܠܗܬܘܢ ܓܒܪܐ ܕܫܡܗ ܦܛܪܘܣ ܕܫܢܬ ܡܢ ܟܠ ܡܛ̈ܪܢܐ ܡܢ ܛܠܝܘܬܗ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܐܝܟ ܕܢܬܕܪܫ ܒܦܠܣܦܘܬܐ. ܘܐܡܢܪ ܠܪܒ ܚ̈ܬܝܐ ܕܦ̈ܛܪܝܪܟܐ. ܕܐܝܟܐ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܠܝ ܡܕܝܢܬܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܦܛܪܘܣ ܐܫܟܚ ܒܒܪ ܡܢ ܢܘܡ̈ܝܢ

ܐܠܗܐ ܕܒܢܐ ܒܥܘܡܪܐ ܟܠ ܓܒܢ ܕܩܠܬ ܠܗܬ ܢܩܘܫܐ ܒܒܪܝܐ[1]: ܘܡܪܝ ܒܒܝ ܒܪ ܢܨܝܒܢܝܐ. ܗܢܐ ܗܟܝܠ ܦܘܩܕܢܐ ܥܒܕ ܟܠ ܕܡܢܐ ܗܘܐ. ܘܩܠܡ ܗܘܐ ܕܢܣܪܕܐ ܒܥܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܒܪܗܡ. ܘܠܫܪܬܐ *ܢܦܩ ܡܢ ܬܡܢ. *p. 677. ܘܐܙܠ ܒܢܐ ܒܥܘܡܪܐ ܐܦ ܗܘ ܒܡܫܒܚܘܬܐ ܕܠܗ ܕܥܘܡܪܐ. ܘܡܒܝܢ ܠܘܬܗ ܣܘܓܐܐ ܕܐܚܘܬܐ. ܘܒܕ ܠܒ ܡܢ ܢܛܪܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ. ܐܚܘܗܝ ܗܘܐ. ܓܒܪܐ ܠܗ ܒܒ̈ܬܐ[2] ܡܫ̈ܢܐ ܕܐܟܣܢܝܘܬܐ ܢܬܗܦܟܢ. ܕܒܪ̈ܘܗܝ ܕܝܢ ܒܒܢܝܢ ܗܘܘ ܠܒܠܬܐ. ܗܝ[3] ܕܒܕ ܥܒܕ ܢܕܝܢ ܡܛܠܠܬܗ ܐܬܬܐ ܠܢܬܗ. ܗܝ[3] ܕܒܕ ܢܣܗ ܒܒܠܗ ܗܘ ܘܗܘ ܣܘܓܒܠܐ ܘܒܦܪ̈ܐ ܒܢܬܐ. ܒܕ ܦܐܝܣ ܗܘ ܢܕܝܢ ܒܠ ܥ̈ܠܠܘܗܝ. ܡܪܘܗܝ ܗܘ ܡܕܝܢܐ. ܗܝ[3] ܕܒܬܪ ܘܒܢܐ ܐܢܬ ܠܗ ܗܘ ܢܕܝܢ ܠܝܒܐ ܕܗܡܒܐ. ܕܡܬܠܒܒܝܢ ܒܗ ܣܘܓܐܐ ܕܢܩ̈ܘܦܐ ܘܡܬ̈ܠܒܒܐ ܣܓ̈ܝܐܐ ܕܒ̈ܢܝܐ. ܘܒܡܬܠܒܒܬܗ ܣܒܪܐ ܒܢܬܐ ܡܢ ܡܫܟܐ ܒܪܢܫܐ ܕܘܩܦܗ ܕܦܪܘܩܢ. ܒܡ ܒܠܠܬ̈ܐ ܐܣܝܘܬܐ ܐܝܟ ܕܠܛܥܝܬܐ ܕܒܥܘܡܪܗ. ܣܦܝܢܐ ܕܝܢ ܪܘܡ ܗܪܬܐ. ܡܫܘܚܬܐ ܣܓܝܐܐ ܘܣܪ̈ܝܕܐ ܪ̈ܘܒܢܐ ܐܪܒ. ܒܢܬ ܗܠܝܢ ܬܪ̈ܝܢ ܡܛ̈ܠܐ ܡܒܒ̈ܕܐ ܕܢܠܬ ܐܠܗܐ. ܘܠܐ ܢܐ ܘܡܠܘ ܒܕܒܪܐ ܠܡܘܒܠܘ ܐܓܘܢܗܘܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܢܬ ܡܪܝ ܒܒܝ ܪܒܐ. ܠܐ ܡܒܡܝܢ ܐܝܟ ܕܠܒܘܡܪܗܘܢ ܢܗܘܐ. ܒܕܒܪܐ ܕܡܢܝܪ ܗܘܐ ܠܡܫܬܪܐ ܡܪܝ ܒܒܝ ܢܨܝܒܢܝܐ. ܒܕ ܚܙܐ ܠܗ ܡܥܒܪܐ ܒܒܝ ܘܒܝܪܐ. ܗܠܝܢ ܐܡܪܝܢ ܒܦܫܝܛܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܢܬܪ ܡܢ ܡܥܒܪܢܐ ܓܠܝܢ ܘܕܢܝܢ ܕܒܪ̈ܝܢܘܗܝ. ܘܡܗܕܝܢ ܡܬܒܪܐ ܣܓ̈ܐܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ. ܒܠ ܬܘܕܝܬܗܘܢ ܘܕܒܝܘܬܐ ܕܢܦܝܢ ܗܘܘ. ܣܡ ܕܝܢ ܡܪܝ ܒܒܝ ܪܒܐ. ܡܕ̈ܒܪܐ ܣܓ̈ܝܐܐ ܘܕ̈ܝܪܐ ܘܦܘܩܕ̈ܢܐ. ܣܡ ܕܝܢ ܐܦ ܡܕܝܢܐ ܡܪܝ ܒܒܝ ܢܨܝܒܢܝܐ. ܒܬ̈ܪܐ ܕܒܠ ܕܘܒܪ̈ܐ ܕܐܝܣ̈ܬܝܐ. ܕܣܠܩܘ ܒܬܗܘܢ ܠܡܒ̈ܒܝܢܗܘܢ. ܒܡ ܒܐܡܪ̈ܐ ܕܬܫܒܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢ ܠܗ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܀

[1] Ms. ܒܒܚܝܠ; R. H. ut rec. — [2] Sic Ms. pro ܘܒܕ̈. — [3] Ita Ms.

ܗܝܕܝܢ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܚܠܝܡ ܠܡܠܟܐ. ܕܐܝܬܝܗ ܠܪܘܫܐ ܕܚܡ ܒܢܝ ܓܒܪܐ. ܘܒܝܕ ܕܡܬܬܠܚܡܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܒܕܡܘܬܐ. ܢܒܥܘ ܡܢ ܓܒܘܬ ܢܦܫܗܘܢ ܠܪܘܫܐ. ܢܘܕܥ ܡܦܪܢܣܢܘܬܐ ܕܥܘܡܪ. ܘܡܫܟܠܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܟܝܢܬ ܗܠܝܢ. ܘܦܘܪܢܣܗ ܡܢ ܦܘܪܢܣܐ ܕܐܢܫܐ. ܘܐܦܣܩܘܦܐ ܕܢܡܪܚܘܢ. ܘܡܫܪܚܢ ܒܥܒܕܐ ܡܢ ܬܠܡܝܕܐ. ܘܡܛܒܥ ܕܪܫܐ ܒܕܝܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܐܬܚܝܒ ܓܒܪܐ ܘܒܢܝ ܓܒܗ. ܘܐܬܚܝܒ ܐܬܬܘܕܝܬܐ ܕܝܠܗ. ܘܐܟܚܕܐ ܡܠܟܐ ܠܓܒܪܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܗܕܐ ܠܒܝܬܐ ܘܠܐ ܐܬܦܢܝ. ܘܢܦܩ ܐܟܘܬ ܓܒܪܐ ܠܐܬܘܕܝܬܐ ܕܡܫܝܚܝܬܐ ܡܪܢܝܬܐ. ܘܐܦ ܦܘܪܢܣܐ ܕܐܢܫܐ ܡܦܪܢܣ ܗܘܐ ܡܠܟܐ. ܕܥܒܕ ܠܗܝܢ ܕܡܬܦܫܩܬܐ ܘܗܝܐ ܒܪܫܝܢܐ. ܘܡܚܝܢܐ ܠܡܪܥܝܬܗ ܘܠܟܠܗ. ܘܥܒܪ ܡܠܟܐ ܘܫܒܩܗ. ܫܢܬܐ ܚܕܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܢܦܩ ܒܒܗܝܪܘܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܫܘܫܐ ܕܒܝܬܐ. ܒܡܗܝܪܘܬܐ ܕܝܢ ܚܝܠܘܗܝ ܠܦܓܪܗ. ܘܫܒܩܘܗܝ ܒܝܬ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܐܝܟ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܗܘ ܘܒܢܝܐ ܢܕܝܐ ܒܬܪܥܐ ܕܡܠܟܐ. ܢܕܝܢ ܕܝܢ ܒܪܟܐ ܕܒܝܬ ܓܙܟܘ. ܘܗܘܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܕܘܬܐ ܫܐܠܓܪܐ. ܐܝܟ ܡܫܦܠܦܠܝܢ ܘܬܐܪܫܝܢ ܘܒܢܝܐ ܒܪܬܐ ܘܕܢܝܬܐ ܒܡܠܟܐ ܟܠܗ. ܓܘܫܡܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܒܥܒܝܐ. ܘܐܝܟ ܢܦܩ ܒܝܬܝ ܦܪܒܘ ܘܬܢܪ. ܗܟܢ ܪܚܡ ܗܘܐ ܠܒܣܪܘ. ܕܓܢ ܗܕܐ ܡܫܒܚܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܬܫܬܝܗܝܢ ܡܠܒܫܬܐ ܕܦܬܘܫܐ ܘܕܗܘܡܒܢܐ. ܒܬܐܟܒܪܐ ܕܝܢ ܕܓܠܝܢܐ ܓܢ ܝܦܪܐ ܠܝܦܪܐ ܐܠܦ ܐܫܬܝܢ ܡܥܒܕ ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ[1] ܗܘ ܢܕܝܢ.

ܡܢܟܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܒܗܘ ܘܒܢܝܐ ܒܕܘܟܝܐ ܕܡܢܬܪܬܐ ܡܢ ܒܒܘ ܕܐܢܫܐ. ܗܢܐ ܕܒܬܪ ܙܒܢ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܒܥܒܕܐ. ܗܘ ܒܗܢܐ ܠܗܘ ܒܗܟܢܐ. ܘܡܫܟܚܐ ܐܢܫܐ ܒܡܘܬܢܐ ܢܦܩܘ ܓܢ ܗܘ ܒܗܟܢܐ. ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܢܗܘܒ ܕܢܓܕ ܒܗܟܢܐ[2] ܕܒܝܬ ܒܒܐ. ܘܡܢ

[1] Ms. ܡܠܟܐ: R. H. ut rec. — [2] Ms. ܢ̈ܫ; R. H. ut rec.

ܠܦܓܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܒܒܪܬܗܘܢ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܛܘ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ܇ ܒܪ ܥܒܕ ܦܘܩܕܢܗ ܕܩܬܘܠܝܩܐ. ܘܫܒܩܘܗܝ ܠܦܓܪܗ ܥܠ ܓܡܠܐ ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܘܐܘܒܠܘܗܝ ܠܒܝܬܗ ܀ ܗܕܝܢ ܐܬܬܩܝܡ ܩܬܘܠܝܩܐ܇ ܓܪܝܓܘܪ ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܫܪܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܒܪ ܐܬܪܗ. ܒܪ ܛܒ ܒܢܝ ܒܕܬܐ ܒܠܗܘܢ ܒܗܝ ܡܠܟܐ. ܠܓܪܝܓܘܪ ܒܥܒܪܐ ܕܐܬܦܠܓܪ ܡܢ ܝܘܒܢܝܢ ܟܒܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܬܪ ܒܪܫܢܘܬܗ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪܝܢ. ܫܒܩ ܕܝܢ ܥܡܡܐ ܩܠܝܠ ܘܒܡܬ. ܘܡܛܠ ܣܪܒܘܬܗ ܘܫܐܝܠܘܬܗ ܕܓܪܝܓܘܪ ܕܠܘܩܒܠ ܒܕܬܐ. ܘܒܢܐ ܡܕܝܢ ܒܕܬܐ ܕܠܐ ܡܒܪܒܪܢܐ. ܘܐܦ ܡܠܬܐ ܐܬܡܦܠܓܝ ܠܗ[1] ܡܢ ܩܘܦܠܓܘܗܝ، ܕܓܪܝܓܘܪ. ܘܫܒܩܘ ܒܗ ܒܒܕܬܐ ܕܢܒܪܢܗ ܡܒܪ،[2] ܐܚܒܐ ܐܪܒܥܘܗܝ ܡܢ ܩܦܠܘܗܝ. ܓܒܪܐ ܢܒܦܐ ܘܫܡܒܐ. ܘܦܓܘ ܘܒܢܐ ܗܘܝ ܒܕܬܐ ܕܠܐ ܪܫܐ. ܓܒܪܐ ܕܝܢ ܥܓܪܐ ܦܓܘ ܠܣܝܡ ܗܘܐ ܥܠ ܐܪܬܕܘܟܣܝܐ. ܘܐܦܩ ܠܗܠܝܢ ܕܠܝ ܡܢ ܕܝܪܐ ܕܡܪܝ، ܦܛܘܢ ܘܡܢ ܕܝܪܐ ܕܫܪܝܢ ܘܡܢ ܐܣܝܢܬܐ܇ ܘܐܓܡܪ ܒܗܘܢ ܠܒܢܝ ܓܒܒܐ ܕܗܪܛܝܩܐ ܀

ܢܝܚ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܒܕܬܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ. ܢܘܢܒ ܕܢܒܢܒ. ܗܢܐ ܕܒܢܝܢ ܦܪܣܝܢܐ ܕܘܢܝܐ ܗܘܐ ܡܢܟ ܐܠܗܐ ܘܒܣܘܒܗ ܕܠܘܬ ܡܠܟܐ[3]. ܥܒܠ ܗܡܪܐ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܕܢܬܠܛ ܥܠ ܥܠܡܐ ܦܠܘܪܐ ܗܘ ܕܒܒܪܝܢ ܒܗ ܕܒܢܬ ܒܗܬ، ܡܦܠܓܢܐ ܕܡܒܠ. ܘܒܪ ܡܢ ܡܠܟܐ ܐܫܬܡܠܝܢ ܓܒܬܗ. ܕܢܦܓܘܪ ܘܢܪܘܦ ܐܝܟ ܠܟܠ ܕܘܒ. ܡܒܪܒܘܬܗ ܕܓܒܪܐ. ܠܐ ܫܒܩܬ. ܦܠܒܒ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܥܘܒܕܘܬܐ ܒܪ ܣܒܥܒܐ ܕܣܠܘܢ ܘܒܒܘܒܪܐ ܕܒܢܬܪܬܐ ܢܝܫ ܗܘܐ. ܫܘܒܠܒܪܢ ܕܒܪܒܐ ܕܒܢܬ *ܘܠܘܦ ܘܐܦܪܗܘܢ[4] ܕܐܪܬܐ[5] *p. 676. ܘܓܒܪܐ ܕܗܪܓܘܠ. ܓܒܪܐ ܪܒܐ ܘܦܪܫ ܣܓܝܐ ܀

[1] Ita Ms. — [2] Ms. ܡܢ. — [3] Expectaveris ܦܘܪܣܐ ... ܡܢ ܡܠܟܐ ܘܣܘܟܗ ܕܠܘܬ ܡܠܟܐ. — [4] In Ms. ܘ in litura add.; R. H. ut rec.; forte ܐܦܪܗܛ, cf. *Z.D.M.G.*, LXIII, 410; N. ܐܦܪܗܛ (?). — [5] Ms. ܕܕܐܬܪ̈ܐ.

ܘܡܬܬܠܝܡܐ ܒܒܝܬܗ. ܘܢܦܩܘ ܣܠܩܘܬܐ ܕܦܘܡܐ ܒܠܝܡܘܗܝ ܘܢܦܠܘ ܠܦܓ̈ܪܐ ܒܣܕܪܐ. ܘܐܬܡܛܠܠܘ ܡܛܥܢ̈ܝܬܐ ܕܝܢ ܬܪ̈ܝܢܘܗܝ ܠܓ̈ܒܐ. ܘܐܦ ܒܒܘܣܪܐ ܚܕܪܘ ܒܗ ܚܒܠܐ. ܘܚܙܐ ܕܝܢ ܠܒܢ̈ܝܢܘܗܝ ܕܐܒܘܗ ܗܘܐ ܒܡܫܟܢ ܦܘܩܕܗ. ܘܒܬܪ ܢܒܝܐ ܐܣܬܪ ܡܪܟܐ. ܘܐܫܬܦܠ ܗ̈ܘܦܟܝܐ ܒܗ ܡܛܠ ܦܘܩܕܢܐ ܀ ܘܐܬܒܬܫ ܡܠܟܐ ܒܗܢ ܕܝܢܐ. ܘܒܢܝܐ ܠܡܩܒ̈ܪܢܐ. ܘܒܒܪܘ ܬܠܠܐ ܬܠܝܬ ܫܘܪܐ. ܘܐܪܠܡܘ ܢܘܪܐ. ܘܒܦܘ̈ܪܣܐ ܡܛܥܢ̈ܝܬܐ ܕܒܒܪܘ ܬܪܒܘܗܝ ܠܫܘܪܐ. ܘܐܫܦܠܘ ܒܗ̇ ܕܒܟܐ ܐܝܟ ܕܒ̈ܢܝܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܢ ܕܠܗ̇ ܕܕܪܐ. ܒܚܝܘܗܝ ܠܦܪܕܐ ܕܒܬܘܪܐ ܡܬܬܠܝܡܘܗܝ ܕܦܓܪܐ ܒܦܪܘܠܐ. ܘܫܪܐ ܢܦܫܗ ܒܠ ܚܘܫܗ. ܘܐܬܛܠܠ ܕܒܒܘ ܘܒܚܝܬ. ܒܛܠ ܕܕܚܠ ܕܝܢ ܡܠܟܐ. ܕܢܒܐ ܗܘܐ ܕܐܘܪܒܝܢ ܒܩ̈ܘܬܡ ܒܒܚܝܬ ܐܝܟܐ ܠܗ. ܘܕܝܢ ܗ̇ܘ ܘܒܢܝܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܒܘܫܪܐ ܒܒܠܝܬܐ ܒܠ ܐܘܪܒܐ ܕܪ̈ܗܘܒܝܐ. ܐܬܒܒܫܟ ܕܝܢ ܕܘܪܐ ܒܫܢܬ ܐܘܪܒܣܘܪܐ ܫܢܝܢ ܕܒܘܣܪܐ ܀ ܒܪ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܒܗܢ ܕܝܢܐ ܡܬܒܬܫ ܗܘܐ. ܚܙܐ ܪܕ ܚܕ ܒܠ ܒܪܬܐ ܕܫܝܪܘܪ. ܘܒܝܬ ܐܢܫܝܢ. ܘܒܪ ܗܠܝܢ ܚܝܘ ܒܗܘܢܒܢܐ. ܒܗܢ ܢܬܚܫܠ ܐܦܝܣܩܘܦܘܗܝ: ܠܐ ܡܒܪܪܘ ܠܗܕܐ. ܘܫܦܪܘ ܒܠ ܪܕ ܘܦܪܕܘܗܝ[1]. ܘܐܬܝܐ ܠܝܘܒܢܝܢ. ܠܗܬ ܒܘܣܪܐ ܘܕܠܝܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܐܝܟ ܒܬܒܬܫ ܐܝܬ ܣܠܩ ܒܪܘܡܝܐ. ܘܐܝܟܐ ܪܕܦ ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܒܪܘܡܝܐ. ܘܕܠܐ ܒܚܝܠܐ. ܫܕܪ *ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝܗ ܠܝܘܐܢܝܐ *p. 675. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܫܝܪܘܪ. ܘܦܩܕ ܘܢܚܫܘܗܝ ܫܬ ܫܢܝܢ[2]. ܘܒܬܪܗ ܘܦܩܗ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܒܐܣܒܪܐ ܒܚܝܐ ܗܘܐ ܒܘܣܪܐ ܢܒܝܐ ܠܒܪܘܡܝܐ. ܡܛܠ ܡܘܪܝܒ. ܐܠܐ ܡܝܐܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܒܢܝܢ ܀

ܡܪܝ ܡܒܪܫܒܒ ܕܝܢ ܐܬܒܪܗ ܒܝܘܒܢܝܢ ܒܪܘܗܝܐ ܒܡܘܬܐ. ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ ܘܐܬܒ ܒܢܝܢ. ܕܢܫܪܘܗܝ ܠܡܒܪܠ ܕܝܢ ܚܪܒܢ. ܘܠܐ ܐܬܛܦܣ. ܘܒܪ ܕܢܬܩܒ ܘܫܬܒܩ. ܘܦܩܕ ܕܠܒܪܗ ܢܒܠܘܢܝܗܝ. ܢܓܝܢܐ ܕܝܢ ܢܒܗ ܕܢܡܘܣܒܘ

[1] Ms. ܘܦܪܘܕܘܗܝ. — [2] Ms. ܫܬܝܢ; R. H. ut rec.

ܠܟܣܪܘ ܢܦܐܫܐ ܡܢ ܩܘܪܒܐ. ܙܒܢܐ ܕܢܬܒܣܡ ܒܗ ܒܠܒ̈ܒܝܟܘܢ. ܘܒܒܣܘܡܝ ܐܦ ܡܢ ܢܒܝܢ. ܘܒܚܕ ܡܢ ܢܒ̈ܝܐ. ܩܪܝܗ ܠܢܒܝܢ ܠܫܡܥܘܬܐ ܘܫܠܦ ܠܫܡܥܝܢ ܦܬܐ ܕܒܢ ܓܠܠܐ[1] ܦܬ ܡܕܒܚܗ. ܘܦܩܕ ܐܬܡܛܪܬ ܢܒܝܢ. ܘܫܠܚ ܠܗ ܡܒܣܪܢܐ ܒܢܝ ܫܪܒܬܗ. ܘܐܬܬܘ̈ܬܐ ܡܫܢ̈ܝܢܐ ܫܒܗ ܘܐܫܬܒܗ ܡܢ ܒܟܣܪܘ. ܘܡܠܟ ܒܕܡܐ[2] ܠܓܪܒ. ܘܟܕ ܫܡܥ ܒܟܣܪܘ ܐܬܕܠܚ. ܘܒܡܫ̈ܝܢܘܬܐ ܫܕܪܗ ܕܢܐܬܐ ܠܘܬܗ ܘܠܐ ܐܬܛܦܝܣ. ܚܕ ܕܝܢ ܡܢ ܬܓ̈ܪܒܢܐ ܕܢܒܝܢ ܡܢ ܕܝܢ ܓܘܪܬܐ. ܕܫܡܗ ܡܒܢܝ. ܡܛܪ ܐܝܪܐ ܒܗܘ ܒܟܣܪܘ ܘܐܡܪ ܠܢܒܝܢ. ܕܡܠܟܐ ܦܩܕ ܕܢܩܘܡ ܠܟ. ܘܢܒܥܐ ܠܗ ܒܐܘܟܠܝܣ ܕܠܐ ܡܒܥܐ ܠܟ ܡܠܟܝ. ܘܐܦ ܒܗܘܢ ܐܢܬܬܗ ܕܢܒܝܢ ܐܡܪܬ ܠܗ. ܕܢܩܘܡ ܠܟ ܕܬܬܒܥ ܒܫܒܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܡܢ ܕܬܗܘܐ ܓܪܝܒܐ ܘܡܫܠܡܐ. ܡܢ ܫܒܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܡܛܠ ܠܬܪܒ ܡܠܟܐ. ܠܐ ܩܛܠܗ. ܐܠܐ ܦܩܕ ܕܢܬܪܒܗ ܢܗܘܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܐܝܟ ܕܒܬܐܡܪܐ ܒܝܘܡ ܒܗܘܬܐ ܩܛܠܗ ܠܗܢܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܢܨܝܒܝܢ ܀

ܗܘܪܡܝܙܕ ܒܪܗ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܡܠܟܘܬܐ *ܕܗܘܪ̈ܡܙܕܝܐ. ܓܒܪܐ ܚܕ ܕܫܡܗ ܦܘܩܐ. ܘܩܛܠܗ ܠܗ ܘܠܒܢܘ̈ܗܝ ܘܠܐܢܬܬܗ. ܘܥܒܕ ܚܕ ܡܢ ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܫܡܗ ܬܐܘܕܘܣܝܣ. ܘܐܙܠ ܠܘܬ ܒܟܣܪܘ. ܘܒܐܝܕܐ ܕܟܐ ܐܬܦܣܩ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܘܦܩܕ ܠܬܐܘܕܘܣܝܣ ܕܢܩܠܗ ܠܕܪܬܐ. ܘܢܬܬܦܝܣ ܬܓܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܥܠ ܡܪܕܘܬܐ. ܘܗܕܝܢ ܢܬܬܦܝܣ ܒܪܫܗ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܗܘܪܡܝܙܕ. ܘܝܗܒ ܠܗ ܟܣܪܘ ܚܝܠܐ ܘܐܙܠ ܥܠ ܗܘܪܡܙܕ. ܘܫܕܪ ܐܦ ܦܘܩܐ ܚܝܠܘܬܐ ܡܫܝܢܐ. ܘܫܪܐ ܥܠ ܟܘܬ ܘܫܒܩ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܪܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܦܪܩܗ ܒܝܕ ܬܐܘܕܘܣܝܣ ܘܫܪܟܗ ܠܚܝܠܘܬܗ. ܘܫܠܚ ܠܟܣܪܘ ܕܠܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܠܡܩܡ ܩܕܡ ܗܘܪܡܙܕ. ܘܐܫܟܚ ܟܣܪܘ ܡܢ ܡܫܝܢܐ ܒܗܝ ܚܝܠܬܐ ܡܫܝܢܐ ܒܫܠܡܐ. ܘܫܒܩܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܗܘܪܡܙܕ.

*p. 674.

[1] Ms. ܕܒܡ̈ܓܠܠܐ; emendavit Hoffmann. — [2] Ms. ܒܡܕܝܐ.

ܣܠܩܐ ܗܝܟܠܐ ܘܦܠܛܐ[1]. ܘܐܦ ܠܒܪ، ܗܒܪܝܫܝܬ ܒܒܬܗ. ܘܐܚܪܘ ܒܒܗܘܪܗ ܕܒܪܝܫܬܐ ܬܪ̈ܥܐ ܡܪܒܗܘܢ، ܘܗܘܝܢ ܒܝܕ ܫܩܘܠܐ ܕܬܘܠܝܡܐ: ܘܝܕܥܐ ܠܗܘܢ ܢܒܘܪܟ[2] ܕܠܐ ܦܪܕ ܠܗܘܢ ܒܫܬܐ. ܦܬܚܘ ܠܗ ܬܪ̈ܥܐ. ܘܟܕ ܕܥܠ ܗܦܟ ܒܡܝܬܗ. ܘܠܝܪ̈ܬܐ ܕܒܝܗܘܢ ܠܒܝܬ ܘܐܫܬܝܢ ܒܗܘܢ ܘܟܕ ܒܬܪܗܘܢ ܘܠܟܠ ܕܗܘܐ ܐܘܒܕ ܘܠܝܪܬܐ ܒܒ̈ܬܐ ܕܟܠ ܚܝܘ ܐܘܒܕ ܐܝܟܢ. ܘܡܠܟܝ ܠܒܝܗܘܢ ܠܦܬܗ ܕܒܪܝܬܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܒܪ، ܗܒܪܝܫܝܬ ܢܟܪ ܒܗܕܐ܀

ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܓܒܪܢܐ ܕܪܘܡܝܬܐ ܫܝܢܪܐ ܐܪܣܛܘܦܘܣ ܘܐܬܬܪܝܡ *ܡܢ ܡܠܟܐ ܒܗܘܢܐ ܫܪܒܐ. ܕܫܡܗ ܠܥܝܠ ܕܒܗܐ ܡܢ ܕܪܒܘܬ ܘܗܘܝܐ ܠܗ ܒܪܐ. ܘܡܪܝ ܫܡܗ ܡܪܕܘܫܝܐ. ܟܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܢܝܐ. ܘܟܕ ܦܠܒ ܡܢ ܡܪܝܡ ܗܪܦܝܣܐ ܗܘܐ ܠܒܪܢܫ. ܙܒܢܐ ܕܐܬܡܒܐ ܒܦܠܛܐ ܕܐܬܪ̈ܘܕܘܣܐ. ܘܟܕ ܕܐܦܡ ܐܢܬܬܐ ܢܒܗܘܝܬܐ ܕܠܒܝܢ ܗܘܐ܇ ܘܐܬܬܢܝܗ ܗܘܝܬ ܒܕܗܝܬܐ ܡܢ ܦܗܘܒܐ ܪܒܐ܂ ܘܢܗܒ ܬܪܬܝܢ ܢܫ̈ܐ ܣܦ̈ܬܐ: ܘܣܦܐܝܬ ܒܒܗܝܢ ܒܬܦܝܢ ܗܘܐ. ܐܦܝܣ ܡܬܠܝܡܐ ܕܢܦܡ ܣܦ̈ܬܐ[3] ܘܢܗܒ ܢܒܗܝܬܐ. ܘܠܐ ܐܬܛܦܝܣ. ܗܝܕܝܢ ܗܦܟ ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܡܢ ܠܒܟܐ ܕܡܛ̈ܠܝܡܐ[4]. ܘܫܩܠ ܒܢܫ̈ܬܐ ܐܘܣܟܠ ܠܒܢ̈ܝ ܠܒܟܐ ܕܝܠܗ.. ܢܒܗ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܕܦܠܛܐ: ܒܬܐܒܪܐ ܕܟܕ ܓܒܝܢ ܒܗܣܪܘ ܠܒܢܬ ܙ̈ܗܘܒܝܐ ܒܢ ܡܪܝܡ ܘܪܗܪܢ. ܬܒܥܗ ܕܢܐܙܠ ܒܒܗܝ ܘܠܐ ܐܬܛܦܝܣ. ܘܐܦ ܗܘܗܝܐ ܒܢܝܐ ܒܢ̈ܝܗ ܕܦܠܛܘ ܒܒܠܠܘ ܗܘܐ ܘܠܐ[5] ܢܗܒ ܠܗ. ܘܐܦ ܠܒܪܬܗ ܕܢܒܗ. ܕܦܠܛܘ ܫܦܝܪܐ ܗܘܝܬ ܬܒܒܗ ܒܗܣܪܘ ܘܠܐ ܫܠܡ ܢܒܗ. ܘܫܠܝܛ ܠܗ. ܕܠܒܪܬܐ ܕܒܢܝܬܐܝܬ ܒܪܘܒܐ ܠܐ ܢܗܒ ܐܝܟܐ ܒܪܬܗ. ܘܒܥܐ ܒܗܣܪܘ ܠܒܠܗܝܢ ܗܠܝܢ ܘܒܠܒܗ ܠܒܢܪ ܐܢܫܝܢ. ܒܒܐ ܕܝܢ ܕܗܘܝܐ ܠܗ

*p. 673.

[1] (N.); Ms. ܦ̈ܠܛܐ. — [2] Ms. ܢܒܘܪܟ. — [3] Puncta pluralis desunt in Ms. — [4] Ms. ''ܦܪ̈. — [5] Ms. ܘܗܘ.

ܐܝܬܘܗ̇ ܠܓܙܪܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܐܒܪ. ܢܝܚܡ ܕܝܢ ܕܡܝ
ܐܝܬܘܗ̇ ܐܠܗܝܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܕܡܛܠ ܓܢܒܐ ܘܦܪ̈ܕܝܣܐ
ܕܒܗ̇ ܡܬܠܒܫܐ ܗܘ̣ܐ. ܟܕ ܕܐܝܬܘܗ̇ ܗܘܝ̈ ܗܘܬ [ܒܬܘ̈ܕܝܬܐ][1]
ܕܦܪ̈ܘܫܐ ܘܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܐܬܒܢܝܘ ܠܗ̇ ܐܢ̈ܫܐ ܣܓܝ̈ܐܐ
ܘܡܫ̈ܒܚܐ ܘܢܨ̈ܝܚܐ ܒܝܢ *ܟܠ ܐܬܪ. ܘܡܝܬܪ̈ܐܝܬ. ܡܛܠ *p. 672.
ܐܣܟܠ̈ܐ ܡܫܬܡܗܐ ܕܒܗ̇ ܀ ܡܬܩܪܝܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗ̇ܝ
ܗܘ̇ܐ ܚܝܠܐ ܚܕܒܝܫܐ. ܗܘ̇ ܕܟܕ ܡܟܝܟ ܕܟܝܟ ܝܠܦ
ܠܡܩܪܝܢܐ[2] ܬܐܟܝܠܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ. ܗܢܐ ܓܒܪܐ ܗܘܐ
ܕܓܙܪܬ ܠܐ ܗܘܐ ܣܓܝ ܠܗܕܐ. ܘܐܦ ܠܡܠ̈ܝܗܐ ܕܡܣܒܠܝܢ
ܗܘ̣ܘ ܒܕܘܟܝܗܘܢ ܒܗܝ ܫܪܒܐ ܕܡܚܣܢܝܢܬܐ. ܢܦܩܐ
ܠܡܬܠܝܘ. ܘܠܐ ܐܬܒܢܝܘ ܠܗ. ܠܐܢܫ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܒܢܬܓܠܐ[3] ܡܬܠܒܫܐ ܗܘܐ܉ ܐܫܬܡܥܘܗܝ ܒܗ ܡܕܒܪܢܐ
ܬܪܬܠܐ ܚܘܪܒܐ. ܒܒܟܐ ܕܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܩܪܝܘܗܝ
ܘܫܡܗ ܒܪܫܗ[4] ܘܐܦ ܐܢ̈ܫܐ ܕܝܪ̈ܐ ܕܒܫܘܒܚܐ ܢܕܪ̈ܐ[4]
ܚܕ̈ܝ ܓܒܪܐ ܕܫܓܝܪ ܒܒܝܬܝܢ ܗܘܘ: ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ
ܡܢܟܠܝܢ. ܦܪܣܘ ܘܓܙܪ ܐܢܘܢ ܠܟܠ ܐܬܪ. ܘܡܢ ܗܝܕܝܢ
ܗܓܝܢ ܒܠܗܘܢ ܡܓܙܪ̈ܬܐ ܕܝܪ̈ܝܬܐ ܘܠܒܪ. ܘܫܪܝܪ ܡܠܟܐ
ܘܐܝܬܝܗ. ܘܦܩܕ ܠܗ ܕܢܬܒ ܒܕܝܪܐ ܕܫܡܥܘܢܬ. ܒܕ[5]
ܢܦܩ ܥܠ ܬܪ̈ܥܐ ܕܝܘܡܐ ܚܠܐ ܕܓ̈ܠܠܘܗܝ. ܘܗܝܕܝܢ ܫܪܝ..
ܡܪܝ܉ ܡܒܪܫܘܒ ܕܝܢ ܢܟܝܐ ܕܢܚܒ ܡܬܪܣܝܣ ܕܓܙܪܬ.
ܘܠܐ ܐܬܓܠܝܘ[6] ܠܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܗܝܕܝܢ ܦܩܕ ܠܗ
ܡܠܟܐ ܕܢܐܙܠ ܠܐܬܪܗ. ܘܐܙܠ ܒܢܝܐ ܠܗ ܕܝܪܐ ܒܐܬܪܐ
ܕܒܝܬ. ܒܕܘܟܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܟܪܟܐ ܕܝܘܪ̈ܬܐ. ܘܢܚܒ ܒܗ̇
ܕܝܪܐ. ܘܠܡܫܝ̈ܚܐ ܦܪܚ ܠܕܝܠܗ ܐܠܗܐ.. ܐܟܡܢ ܓܒܪ
ܡܢ ܒܬܪ ܡܫܬܐܠܢܘܬܗ ܕܓܙܪܬ. ܠܐ ܐܬܡܗܟܝܢ ܠܗ
ܠܡܪܝ܉ ܡܒܪܫܘܒ ܗܘ̇ ܕܢܣܒܪ ܢܦ̈ܫܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܢܝܢ ܀
ܗܝܕܝܢ ܡܪܕܐ ܢܝܚܡ ܥܠ ܒܣܘܪܗ. ܘܒܗ ܫܡܥ ܡܠܟܐ.
ܫܪܝ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܠܡܣܪܩ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܒܗܘ

[1] Verbum hoc recenter plumbo additum; eius loco spatium vacuum relictum est in Ms. — [2] Ms. ܒܡܩܦܝܢܐ. — [3] Ms. ܕܒܓܢܬܐ, in marg. emend. ut rec. — [4] Ita R. H.; in Ms. spatium vacuum relictum est. — [5] Nonnulla verba hic excidisse videntur; cf. 19, 8. — [6] Ms. ܐܬܓܠܝܣܘ.

ܠܒܘܣܪܐ. ܠܟܒܪܘ ܕܝܢ. ܦܩܕ ܡܠܟܐ ܘܦܫܛܘ ܟܠܗܘܢ
ܗܕܡ̈ܝܗܘܢ ܕܣܗܕܐ. ܘܫܕܪܘܗ ܠܒܝܠܦܛ ܘܣܦܩܘ ܬܡܢ.
ܘܐܦ ܠܪܫܗ ܕܟܫܠܛ. ܬܠܐܘܗܝ ܒܩܪܝܬܗ ܕܫܒܘܪ ܒܪ
ܘܪܗܪܢ ܗܘ ܕܒܢܐ ܒܠܗܘܢ. ܘܐܪܒܥܝܗܘܢ ܒܬܠܬܐ
ܘܐܪܒܥܝܗܘܢ ܒܬܪܥܐ ܕܡܠܟܐ..

ܫܘܒܚܝܫܘܥ ܕܝܢ ܪܫܐ ܕܒܬ̈ܣܘܠܝܢܐ[1] ܒܗ̇ ܕܗܫܐ ܐܬܐ
ܪܒܬܐ ܡܢܐ ܒܣܘܪܐ ܟܠܗܘܢ: ܒܗ̇ ܕܠܐ ܐܝܬ ܚܒܪܗ
ܠܒܢܝܬ ܗ̈ܘܦܟܢܐ. ܘܐܣܪܬܐ ܡܛܠ ܕܡܐܒܠܘܬܗ
ܕܛܒܥܬܐܘܣ ܕܢܟܒܢܐ ܐܪܟܘܦܐ[2]. ܦܩܕ ܢܛܪ ܗܘܐ
ܢܦܫܗ ܡܢ ܡܠܟܐ: ܒܬܪ ܡܠܝܠ ܘܒܢܐ: ܒܪ ܚܫܬ ܗܘܐ
ܦܛܪܟܐ ܠܚܙܬܐ ܕܛܠ̈ܝܐ: ܠܚܙܬܗ ܕܒܢܝܢ ܡܠܟܐ
ܕܛܠ̈ܝܐ. ܕܒܥܒܕ ܘܗܘܢ ܒܪܘܣܛܠܝܢܐ: ܡܢܐ ܕܡܛܠܘ ܠܗܒܪܐ
ܕܚܙܬܐ̇. ܐܬܒܪܗ̇ ܘܡܢܬ ܒܡܪܢܬܐ ܕܫܒܩܗ̇ ܒܝܬ ܩܘܫܝ.
ܒܪ ܕܝܢ ܫܒܥܝܢ ܗܘܐ ܫܢܬܗ ܕܒܢܝܢ. ܢܦܩܬ ܒܗܝ ܒܗ̈ܢܐ
ܘܡܗ̈ܝܡܢܐ ܕܚܙܬܐ. ܘܐܒܠܗܘܢ[3] ܒܚܘܒܐ ܪܒܐ
ܠܦܓܪܗ ܕܩܕܝܫܐ̇. ܘܣܡܘܗܝ ܗܘܐ ܒܒܝܬܐ ܚܕܬܐ ܕܒܢܝ.
ܘܗܘܝܬ ܒܕܬܐ ܘܒܢܐ ܕܠܐ ܡܬܒܢܝܐ ܘܗܘܝܢ ܐܬܒܢܝ.
ܫܘܢܕܘܗ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ̇. ܕܢܦܩܘܢ ܪܫܐ. ܘܫܠܝܚ
ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ. ܕܐܝܬܘ ܠܡܦܪܢܣܘܬ ܕܠܝܘܩ. ܘܫܝܢܘ[4]
ܠܟܘܢ ܪܫܐ. ܘܐܝܬܝܘܗܝ ܡܠܠܐܝܬ ܘܫܟܢܗܝ ܠܗܘܢ
ܪܫܐ. ܘܫܦܪ ܐܬܝܚܙ ܟܠܗܘܢ ܢܫ̈ܒܝܗܝ. ܡܢ ܡܠܟܐ
ܘܡܢ ܬ̈ܪܬܝܢ ܢܦ̈ܫܗ ܒܬ̈ܣܘܠܝܢܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܫܢܝܢ
ܐܪܒܥܝܬܐ ܘܡܢ ܡܪܢܫ ܪܗܘܡܝܬܐ܀

ܒܝܘܡܝܢ ܕܝܢ ܐܝܬ ܗܘܐ ܡܛܪܦܘܠܝܛܘܣ ܠܒܪܨܘܡܐ
ܒܢ̈ܨܝܒܝܢ. ܗܘ ܕܠܫܘܡܐ ܘܣܢ̈ܝܐ ܣܦ̈ܪܐ ܕܐܬܒ ܣܦܝܪܐ
ܒܬ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܚ̈ܒܪܐ ܦܘܠܘܣܐ. ܠܡܢܐ ܕܫܬܡܥ ܠܐ ܠܐ
ܡܫܡܫ. ܡܢ [ܡܢܟ][5] ܒܪܨܘܡܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܒܝܘܡܝܢ ܘܒܢܐ
ܡܠܝܠ: ܒܪܒܝܠ ܒܪ ܪܘܦܝܢܐ. ܗܘ ܕܒܪ ܦܩܕ ܡܠܟܘ ܗܘܐ
ܒܪܗܛܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܡܫܠܡܢܐ ܛܘܪܗܘܢ. ܘܫܛܦܘ

[1] Ms. ܕܒܪ̈ܣܘܠܝܢ. — [2] Ms. ܐܪܟܘܦܐ. — [3] Ms. ܘܐܒܠܗܘܢ. — [4] Sic Ms.; emend. N. ܘܫܘܢܝܘ. — [5] Deest in Ms.

ܘܬܪܐܝܬ ܒܗ̇ ܕܓܒܪܐ ܗܘܐ ܒܪܝ، ܫܘܒܚܗ ܐܪܝܟܐ ܫܒܝܚܬܐ ܘܡܒܗܪܬܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܝܐܬܐ ܩܢܐ ܒܡܫܪܘ ܠܡܡܠܠ ܡܬܘܠܝܡܐ: ܒܗ̇ ܕܠܐ ܐܙܠ ܒܒܗ. ܘܕܬܪ̈ܬܝܢ. ܒܗ̇ ܕܒܪ ܥܒܕ ܕܢܦܩ ܠܗ ܡܘܪܝܡܐ ܫܠܡܘܬܐ ܘܢܦܩ ܠܒܐܬܐ. ܠܐ ܐܫܟܚܗ ܒܐܘܪܚܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܬܘܠܝܡܐ ܒܗ̇ ܕܡܢܝܢ ܗܘܐ ܒܫܘܬܗ ܕܐܘܪܗܝ: ܕܢܘܒܕ ܒܕܘܬܐ ܘܒܢܝ ܕܪܘܦܐ ܒܠ ܒܪܩܦܠܝܐ. ܦܫ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܕܢܡܟܠܗ ܠܢܠܒܐ. ܒܡܘܪܝܡܐ ܢܦܩ ܠܒܡܫܪܘ ܫܠܡܘܬܐ ܘܦܓܪܐܐ ܘܐܫܒܠܗ ܠܒܕܝܢܬܐ. ܘܒܪ ܥܒܕ ܘܗܘܪܝ. ܐܫܟܚ ܕܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܒܗ ܫܠܡܘܬܗ. ܘܒܬܪ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܐܫܟܚܗ ܠܒܡܫܪܘ ܒܫܠܡܘܬܐ ܕܦܪ̈ܫܐ ܘܕܐ̈ܦܝܣܩܘܦܐ ܘܫܒܠܗ ܐ̈ܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܬܚܫܒ ܒܬܪ ܕܗܘܪܝ ܘܗܦܟ ܠܒܡܫܪܘ ܒܫܠܡܘܬܐ ܕܡܠܟܬܐ. ܒܬܐܦܝܣܩܘܦܐ ܚܢܢ ܕܡܬܚܙܝܐ ܗܘܝܬ ܠܗ ܠܒܡܫܪܘ ܕܒܗܘܬܐ ܕܓܒܪܐ ܗܢܐ: ܒܪ ܠܒܝܢ ܒܦܓܕܘܬܐ ܕܫܘܫܝܗ ܘܡܟܐܠ ܠܡܪܒܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܪ ܗܦܝܢ ܕܝܢ ܡܪܒܐ ܘܬܘܝܗ̇ ܠܚܙܝܢ ܐܢܬܬܗ ܐܡܪܬ ܠܗ. ܕܗܘܝܐ ܫܒܝܫܘܒ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܠܫܘܡ ܐܢܬܘܢ. ܘܫܒܚܗ ܒܪܚܡܘܗ ܘܫܝܢܗ ܀

ܒܗ̇ ܕܒܒܐ ܢܦܩܘ ܕܝܢ ܒܢܬ ܐܫܪ̈ܐ ܒܒܕܘ، ܘܒܩܦܠܩ ܐܢ̈ܫܐ. ܕܡܒܥܝܢ ܗܘܘ ܠܡܘܪܒܝܪ. ܘܡܛܠ ܡܒܕܪܝܢ ܗܘܘ ܠܒܡܫܪܘ. ܒܗ̇ ܕܒܝܢ ܓܒܫܐ ܕܐܡܪܗ ܐܢܬܘܢ ܗܘܘ. ܗܕܝܢ ܠܓܒܩܠܩ ܥܕܪܗ ܒܗ ܫܠܐ ܡܓܢܐܐ ܠܬܪܒܐ ܕܦܘ̈ܪܒܝܐ. ܒܝܕܘ ܕܝܢ ܥܒܡܗ̇ ܒܬܪܒܗ. ܘܒܝܕ ܕܒܒܗ ܗܘܐ ܠܗ ܒܝܕܘ ܠܒܡܫܪܘ ܡܩܠ ܒܠܠ̈ܬܐ ܕܟܠܒܘܬܐ. ܐܬܢܣܒ ܠܒܡܩܠܠܗ. ܘܒܬܪ ܕܐܙܠ ܒܝܕܘ ܠܘܬ ܒܩܦܠܩ ܐܢܫܘ. ܘܒܪ ܒܒܪ ܗܘܐ ܒܐܬܪܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܥܒܕ ܒܪܘܒܝܐ[1] ܕܬܠܝܢ. ܘܒܒܪ ܠܗ ܫܘܒܚܬܐ ܦܝܪܗ. ܘܫܕܪܗ ܠܒܡܫܪܘ. ܒܪ ܥܒܕ ܕܝܢ ܐܢܫܘ. ܒܥܙ ܫܠ̈ܡܘܬܐ ܕܦܘܪ̈ܒܝܐ *ܘܕܒܝܠܩܒܝܒ. ܘܐܬܬܐ ܒܒܒܐ ܠܒܡܫܪܘ. ܘܐܬܢܒܠ *p. 671. ܒܠܡܘ، ܓܒܪܐ ܦܘܪܒܝܐ. ܘܡܩܠܠܗ ܘܫܕܪ ܪܫܗ

[1] Ms. ܡܕܢܚ ܐܬܠ.

Mus. Borg. Syr. 82. p. 669.

ܫܪ̈ܒܐ ܕܒܕܢ ܡܢ ܦܝܠܘܣܘܦܘܬܐ ܗܘ ܕܝܢ ܬܫܥܝ̈ܬܐ ܥܕܬܢ̈ܝܬܐ ܘܕܦܘܣܩܣܘ̈ܦܝܛܐ ܗܘ ܕܝܢ ܬܫܥܝ̈ܬܐ ܥܠܡܢ̈ܝܬܐ ܕܡܢ ܡܘܬܗ ܕܗܘܪܡܝܙܕ ܒܪ ܟܣܪܘ. ܘܥܕܡܐ ܠܫܘܠܡ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܕܦܪ̈ܣܝܐ.[a]

ܗܘܪܡܝܙܕ ܐܡܠܟ ܠܬܪ̈ܬܥܣܪܐ ܫܢܝܢ. ܘܐܘܣܦ ܚܪܐ ܥܠ ܪ̈ܘܪܒܢܘܗܝ. ܘܥܠ ܥܠܡܐ[1] ܟܠܗ. ܘܚܙܐ ܕܡܢ ܪ̈ܒܘ ܚܝܠܘܬܗ ܕܐܫܬܕܪ ܒܗܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܦܠܘ̈ܓܬܐ. ܒܬܪ ܟܠܗܘ, ܘܗܟܢܐ ܘܪܗܛ ܙܪܘܢܐ. ܘܒܢܝ ܚܠܝܬܐ ܣܓܝܐܐ ܘܐܬܦܢܝ ܠܡܪܕܐ ܕܒܗܡ ܡܠܟܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܫܡܥܘ ܪ̈ܘܪܒܢܐ ܕܒܬܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܕܐܦ ܗ̣ܘ ܗܘܢ ܦܢܝܢ ܗ̣ܘܘ ܠܗ ܠܗܘܪܡܝܙܕ: ܥܠ ܡܪܕܗ ܕܒܗܪܡ.· ܐܬܟܪܝܘ ܒܗܡ ܚܪ̈ܕܐ ܘܐܘܣܦܘ[2] ܠܗܘܪܡܝܙܕ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ. ܘܐܦ ܠܥܝܢ̈ܘܗܝ ܥܘܪܘ ܐܢܘܢ. ܘܐܘܬܒܘ ܒܕܘܟܬܗ ܠܟܘܣܪܘ ܒܪܗ. ܟܕ ܡܛܠ ܥܒܕܐ ܠܒܗܪܡ.· ܐܬܡܨܝܢ ܛܒ ܠܗ ܥܠ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܪܡܝܙܕ. ܐܠܐ ܥܠ ܕܠܐ ܗ̣ܝ ܗ̣ܘ ܡܕܒܪ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܦܢܝ ܚܠܦܘܗܝ ܘܐܬܬܟܠ ܠܡܪܕܐ ܒܗܡ ܒܒܗܪܡ. ܘܐܫܬܡܠ[3] ܘܐܬܐ ܥܠ ܒܗܪܡ. ܘܟܕ ܕܒܝܫܐ[4] ܒܗܪܡ ܕܚܫܒ ܠܟܠܟܐ ܕܗܘܪܡܙ ܡܢ ܕܠܝܠ. ܒܪܡ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ, ܘܐܟܣܪ ܢܦܫܗ ܒܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.[5] ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܥܠ ܦܪܬ ܥܒܪ* ܘܟܠܗ ܘܩܘܣܝܗ[6] ܘܦܪܘܩܣܘܝܣ.· ܘܐܙܠ ܐܝܟ ܕܩܢܐ ܕܩܘܪܝܣܐ ܒܦܪ ܕܡܘܪ̈ܝܣܘܣ. ܘܟܕ ܕܗܘܐ ܡܬܐܡܪ ܕܐܪܘܩܣܐ. ܦܝ ܡܢܝ, ܢܩܦ ܡܘܪܝܣܘܣ ܡܢ ܗ̇, ܕܢܫܘܩ ܠܒܢܘܗܝ. ܘܐܦ ܗܘ ܟܕ ܩܘܪܝܣܐ ܦܢܐ ܠܒܠܗ ܠܟܣܪܘ: ܟܕ, ܕܠܐ ܐܬܠܘ, ܡܢ ܦܠܛܪܟܝܣ ܕܡܠܟܘܬܗ.

*p. 670.

[a] Siglum N. = Nöldeke, *Die v. Guidi herausg. syr. Chronik*, Wien, 1893; — R. H. = Codex monast. Rabban Hormidz; — Ms. = Apographon romanum.

[1] Fortasse ܥܡܐ leg. (N.). — [2] Ms. ܘܐܘܣܦ; N. emendat ܐܢܣܒܘܗ. — [3] Ms. ܘܐܫܡܥܘ. — [4] Ms. ܘܡܢ ܐܣܝܐ (?). — [5] Sic Ms. satis inconcinne, cf. N. — [6] Ms. ܘܩܘܣ. R. H. ut rec.

ܕܫܢܬܐ. ܒܒܪ ܫܝܢܐ ܒܝܬ ܦܪ̈ܣܝܐ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܒܝܕ ܪܘܦܝܢܐ ܦܛܪܝܩܝܘܣ. ܘܐܬܬܣܝܡ ܫܝܢܐ ܗܢܐ ܒܕܒܪܐ ܠܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܫܬܐ.

CV. ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ ܒܟܢܘܢ ܐܚܪܝ ܚܙܐ ܒܥܕܢ ܟܠܒܐ ܕܦܪ̈ܘܣܢܐ ܫܢܝܐ. ܘܥܒܪ ܠܒܝܬ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܫܒܐ ܠܣܘܪܐ ܘܠܚܠܒ ܘܠܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܐܦ ܒܐܦܝܦܢܝܐ[1] ܐܫܬܠܛ. ܘܗܦܟ ܘܐܬܐ ܒܕܒܪܐ ܠܐܘܪܗܝ. ܒܦܠܚܘܬܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܢܛܪܗ̇ ܡܕܡ ܠܐ ܚܪܒ ܒܗ̇. ܐܠܐ ܐܦܩܘ ܠܗ ܪ̈ܘܪܒܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܝܗܒܘ ܠܗ ܬܪ̈ܝܢ ܩܢܛܢܪ̈ܐ ܕܕܗܒܐ ܘܗܦܟ ܠܐܬܪܗ. ⁘

CVI. ܐܝܟ ܕܝܠܦܢ ܡܢ ܬܫ̈ܥܝܬܐ ܥܬܝܩ̈ܬܐ ܗܕܐ ܐܝ̈ܟܢ ܕܗ̈ܘܝ ܒܬ̈ܪܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܥܘܪܒܗ̇ ܕܡܒܪܒܪܬܐ ܘܬ̈ܕܢ ܬܓ̈ܪܕܠܗ̇. ܘܬ̈ܫܥܝܢ ܬܠܕܬܗ̇ ܗܘܐ ܡܢ ܕܐܣܬܠܩ ܡܫܝܚܐ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ, ܡܫܡܫܢܐ. ܘܒܢܬܐ ܡܕܒܪܢܬܐ ܐܬܬܪ̈ܝܒܘ[2] ܫܒܥܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܟܣܪܘܣ ܟܠܒܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܕܐܝܬܘܗ̇ ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܥܣܪ̈ܐ ܒܒܝܫܬܐ ܕܬܘܒܝܐ. ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝܢ ܐܚܪܝ. ܘܒܢܝܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܐܬܬܪ̈ܝܒܘ ܬܘܒ ܫܒܥܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ ܟܠܒܐ. ܕܐܝܬܘܗ̇ ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ *ܘܐܪܒܥܣܪ̈ܐ ܒܟܢܘܢ ܐܚܪܝ. ܘܒܢܝܬܐ ܕܬܠܬ ܬܘܒ ܐܬܬܪ̈ܝܒܘ ܫܒܥܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܐܢܫܝܢ ܘܬܐܕܘܣܝܘܣ ܟ̈ܠܒܐ ܕܬܐ. ܕܐܝܬܘܗ̇ ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܪܒܥ ܒܐܝܪܚ ܐܕܪ. ܒܬܫܥܣܪ̈ܐ ܒܗ ܒܬܠܬܐ ܒܫܒܐ ܒܗ̇ ܐܬܬܣܝܡ, ܗܘܐ ܡܪܝ, ܪܒܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ. ܘܒܢܝܬܐ ܕܐܬ̈ܪܒܒ ܬܘܒ ܐܬܬܪ̈ܝܒܘ ܫ̈ܒܥܝܢ ܢܣܛܘܪܝܢܐ ܟܠܒܐ. ܕܐܝܬܘܗ̇ ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬ. ܒܗ̇ ܐܬܬܣܝܡ, ܗܘܐ ܐܣܩܠܦܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ.

* 6 v. col. a.

[1] Erat hic fortasse origine ܒܚܡܬ ܐܦܘܡܝܐ (Hall.). — [2] Sic Ms.

ܒܪܘܡܬܐ ܟܘܟܒ ܫܡ̈ܝܢ ܗ̇ܘܐ ܗ̇ܘܐ ܘܐܟܢܐ ܪܒܐ ܘܡܫܝܢܐ.
ܘܢܦܠܬ ܒܗ ܫܘܠܐܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܦܪܟܬ ܬ̈ܠܘܕܝܗ̇
ܘܫܘܬ ܒܒܘܪ̈ܝܗ̇. ܘܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ XCVIII (XCIX).
ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝ ܐܚܪܝ܆ ܒܫܒܬܒܫܒܐ ܒܗ ܗ̇ܘܐ ܢܘܪܐ
ܪܒܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܐܘܩܕ ܫܘܠܡܗ[1] ܕܡܒܪܟ ܕܦܫ ܡܢ
ܘܒܠܐ. ܒܪ ܡܥܪܒܗ ܕܢܘܪܐ ܠܐ ܐܬܬܚܒ ܡܢ ܐܬܪܚܒܐ
ܗܘ. ܘܒܫܢܬ ܒܗܢܐ ܘܒܠܐ ܐܦ ܐܘܦܪܣ ܦܛܪܝܪܟܐ XCIX (XCVII).
ܘܐܬܦܛܪ ܬܫܥܐ ܒܪ̈ܒܝܐ ܘܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܥܠܘܗܝ ܢܡܘܣܐ
ܗܘܐ ܠܟܠܐ ܡܢ ܬܫܥ ܒܪ̈ܒܝܐ. ܗ̇ܘܐ ܕܝܢ ܒܬܪܗ
ܐܦܣܩܘܦܐ ܒܗ̇ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܦܪܝܡ ܐܡܝܕܝܐ.
ܕܐܬܘܗܝ܆ ܗܘܐ ܡܩܒܠ ܕܐܢܛܠܐ. ܘܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ C (CIII).
ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥ ܒܐܝܪܚ ܒܢܝܣܢ ܡܝܬ ܒܫܬܐ *ܒܗ *6 r. col. a.
ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ܆ ܐܢܕܪܐܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ.
ܘܐܬܬܩܝܡ ܒܬܪ ܡܪܝ܆ ܒܪܠܗܐ. ܥܠ ܟܘܪ̈ܣܝܗ ܕܡܪܝ܆
ܢܘܢܐ ܘܡܪܝ܆ ܐܣܩܠܝܦ. ܘܗ̇ܘܐ ܫܠܦܘܗܝ܆ ܐܚܝ. ܘܒܠ
ܠܐܘܪܗܝ܆ ܒܒܝ̈ܫܬܐ ܘܬܫ̈ܒܝܚܬܐ ܒܐܝܪܚ ܐܒ ܕܫܢܬ
ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥ. ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ CI (XCVIII).
ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܐ ܒܝܘܡ ܚܕ ܒܐܝܪܚ ܢܝܣܢ. ܗ̇ܘܐ ܡܪܝ܆
ܢܣܛܘܪܝܘܣ ܩܫܝܫܐ. ܘܒܫܬ̈ܐ ܒܐܝܪܚ ܐܒ ܕܠܘܬܗ̇
ܕܫܢܬܐ. ܐܬܬܚܝܢ ܕܠܒܐ ܢܣܛܘܪܝܘܣ. ܘܐܡܠܟܝ ܡܪܝ܆
ܢܣܛܘܪܝܘܣ ܒܠܚܘܕܘܗܝ܆ ܀ ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ CII (C).
ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܒܐܝܪܚ ܬܡܘܙ. ܐܬܐ ܢܚܬ ܡܪܝ܆
ܕܒܫܡܬܐ ܠܐܘܪܗܝ܆ ܐܝܟ ܕܢܒܪ ܠܢ̈ܦܫܬܐ ܕܝ̈ܘܡܬܐ.
ܘܒܐܝܪܚ ܒܢܝܣܢ ܡܝܬ ܕܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ CIII (CI).
ܘܬܠܬ ܒܐܬܒܢܝܘܬܐ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܥܠܘ ܗ̈ܘܝܢܐ ܠܒܝܬ
ܗ̈ܝܡܢܐ. ܘܫܪܒ ܘܐܝܢܐ ܥܒܕܐ ܠܒܝܬ ܩ̈ܠܝܒܐ.
ܘܥܒܕܐ ܠܢܘܗܪܗ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܡܢ ܗܕܐ ܥܘܒܕܐ
ܐܬܒܢܝܗ ܡܪܝ܆ ܕܒܫܡܬܐ ܘܒܫܢܬ ܒܬܠܬܐ ܥܕ̈ܬܐ ܒܝܬܐ.
ܒܫܢܬܐ ܒܐܝܪܚ ܒܗ ܐܚܪܝ܆ ܕܠܘܬܗ̇ ܕܫܢܬܐ. ܀ ܘܒܫܢܬ CIV (CII).
ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ *ܘܬܠܬ ܒܐܝܪܚ ܐܝܠܘܠ ܕܠܘܬܗ̇ * col. b.

[1] Ita Ms. pro ܫܘܠܡܗ.

ܒܕܒܝܪܗ̇ ܘܫܡܗ ܬܠܝܘܗ̇ ܘܟܕܒܘ ܒܗ̇ ܫܘܒܠܐ ܪܒܐ.
xci (xcii). ܘܟܘܪܗܐ ܓܠܝܬܐ. ܒܪܡ ܐܣܩܠܝܦ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܢ
ܐܘܪܗܝ, ܘܫܠܡ ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܟܕ ܐܘܦܪܘܣ
ܦܛܪܝܪܟܘܣ. ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܢܛܝܪ ܫܢܝܢ ܐܝܟ ܡܫܟܚܝܢ
ܢܨܚܝܢ. ܘܡܝܬ ܬܡܢ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܒܝܘܡܝܢ ܘܡܥܟܒܐ
ܒܐܝܪܚ ܚܙܝܪܢ ܕܗ̇ܝ ܕܫܢܬܐ. ܘܐܬܩܒܪ ܬܡܢ
ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܒܐܝܪܚ̈ܐ ܒܐܝܪ ܐܝܠܘܠ ܕܗ̇ܝ ܕܫܢܬܐ
ܐܝܬܝܘܗܝ ܠܦܓܪܗ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܩܒܪܘܗܝ ܒܒܝܬ ܡܪܝ
*5 v. col. a. ܒܪܠܗܐ ܥܠ ܡܪܝ ܢܘܢܐ *ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܒܗ̇ ܡܥܒܕ
xcii (xciii). ܦܘܠܐ ܕܩܕܡܬ ܐܣܩܠܝܦ ܐܬܬܘ, ܘܩܪܒ ܒܥܘܬܐ ܠܡܪܝ,
ܢܩܦܝܣܐ ܦܛܪܝܪܟܘܣ. ܘܟܬܒ ܬܘܒ ܠܡܠܟ ܠܐܘܦܪܘܣ
ܦܛܪܝܪܟܘܣ. ܘܡܛܠ ܠܡܠܟ ܕܟܬܒ ܘܡܫܠܚ ܐܓܪܬܗ
ܕܒܥܒܝܕܐ ܘܪܚܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡ, ܢܩܦܝܣܘܣ ܦܛܪܝܪܟܘܣ
ܐܬܦܢܝ ܘܡܛܐ ܠܟܘܪܣܝܗ. ܘܥܠ ܠܐܘܪܗܝ, ܒܬܫܥܐ
ܒܐܕܪ ܕܫܢܬ ܬܡܢܐܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ. ܒܬܪ ܬܡܢܝܐ
xciii (xciv). ܝܘܡܝܢ ܠܡܦܩܬܗ ܕܡܪܝ ܐܣܩܠܝܦ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܗܘ ܦܘܠܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܦܢܐ ܠܟܘܪܣܝܗ ܐܘܪܚܐ ܕܬܠܬ
ܫܢܝܐ ܬܡܢܝܐ ܒܝܪ ܢܬܬܐ ܬܡܢܝܐ ܘܬܠܬܝܢ ܒܐܝܪܚ
ܬܫܪܝܢ ܩܕܡ ܕܫܢܬ ܬܡܢܐܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܝܐ
xciv (xcv). ܐܬܬܢܝܚ ܦܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ, ܐܢܕܪܐܘܣ.
ܘܥܠ ܠܐܘܪܗܝ, ܒܥܣܪܐ ܒܐܝܪܚ ܫܒܛ ܕܗ̇ܝ ܕܫܢܬܐ
xcv (lxxxviii). ܕܫܢܬ ܬܡܢܐܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܝܐ. ܗܘܬ ܠܗ ܕܝܢ
ܒܛܝܠܘܬܐ ܘܡܪܝܦܘܬܐ ܠܢܦܫܗ ܐܠܗܐ ܡܠܒܒܐ
ܢܩܦܝܣܐ. ܒܥܕܬܐ ܕܠܐܩܠܝܪܘܣ ܩܘܡܪܘ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܒܕܢܦܩܘܢ ܕܒܕܬܐ ܒܬܪ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܠܗ̇, ܕܢܩܫܐ ܘܠܗ̇,
*col. b. ܕܩܘܡܘܠܝܛܘܣ. ܘܠܗ̇, *ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܐܦܣܩܘܦܘܬܐ
xcvi (civ). ܘܠܗ̇, ܕܥܠܡܕܘܢܐ. ܒܫܢܬ ܬܠܬܚܡܫܐ ܕܒܠܡܘܬܗ̇
ܕܢܩܦܝܣܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܫܢܬ ܬܡܢܐܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ
ܕܐܢܕܪܐܘܣܐ ܕܕܘܦܪܐ. ܐܬܬܐ ܕܕܡܝܐ ܠܚܝܐ ܐܬܚܙܝܬ
xcvii (xcvi). ܒܥܕܢܐ ܒܚܡܫܐ ܒܬܫܪܝ ܩܕܡ. ܘܒܫܢܬ ܬܡܢܐܡܐܐ
ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ ܘܐܝܟ ܐܬܪ ܒܫܡܝܢ ܘܬܫܥܐ ܒܗ ܒܝܘܡ

ܕܐܬܬܘܝܗ̇ ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܛܪܕ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܠܣܐܘܪܐ ܘܠܐܟܣܢܝܐ ܡܢ ܡܒܘܓ ܘܠܟܠ ܢܫ ܕܠܐ
ܡܩܒܠ ܠܐܬ̈ܟܒܠܬܗܘܢ ܣܘ̈ܢܗܕܘ. ⁘ ܘܒܫܢܬ LXXXVIII.
ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥܐ. ܐܬܬܐ ܦܛܪܝܡ ܠܐܘܪܗܝ
*ܕܢܦܩܘܢܗܝ ܠܓܠܘܬܐ. ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝ ܐܚܪܝ ܒܐܪ̈ܒܥܐ * 5 r. col. a.
ܒܗ. ܘܟܕ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܥܒܕ ܚܕܐ ܡܢ ܬܪ̈ܬܝܢ. ܕܐܘ
ܢܩܒܠ ܣܘܢܗܕܘܣ ܘܢܩܘܡ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ. ܐܘ ܕܐܢ ܠܐ
ܡܬܛܦܝܣ ܢܦܩ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܠܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܠܐ ܐܬܛܦܝܣ ܕܢܥܒܕ. ܐܠܐ ܥܪܩ ܘܥܠ ܐܬܝܒ ܒܝܬ
ܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܦܛܪܝܡ ܕܠܐ ܡܬܛܦܝܣ
ܕܢܥܒܕ ܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ: ܘܦܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܢܫܠܒ.
ܐܬܒܥܝ ܕܢܦܩܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܘܐܘܒܠܗ
ܠܣܠܘܩܝܐ. ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܟܗ̈ܢܐ ܕܡܢ ܒܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ
ܐܦܩܘܗ. ܦܩܕ ܕܢܦܩܐ ܠܟܘܪܣܝܗ. ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܡܬܬܐ
ܘܡܩܒܠ ܣܘܢܗܕܘܣ. ܘܥܠ ܦܘܠܐ ܠܟܘܪܣܝܗ ܠܐܪ̈ܒܥܝܢ
ܘܐܪ̈ܒܥܐ ܝܘܡܝܢ. ܘܗܘܐ ܐܒܢܝܐ ܣܓܝܐܐ ܒܐܘܪܗܝ, ܟܕ
ܠܐ ܡܩܒܠ ܣܘܢܗܕܘܣ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܟܗ̈ܢܐ ܕܠܐ
ܡܬܛܦܝܣ. ܫܕܪܘܗܝ ܠܐܘܟܐܛܐ. ܘܢܦܩ ܦܘܠܐ ܡܢ
ܐܘܪܗܝ. ܒܥܣܪ̈ܝܢ ܘܫܒܥܐ ܒܬܡܘܙ. ܕܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ
ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬ. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܐܣܩܠܝܦ. ܘܥܠ
ܠܐܘܪܗܝ, *ܒܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܠܬܐ ܒܬܫܪܝ ܩܕܡ܂ ܕܫܢܬ * col. b.
ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ. ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܪ̈ܚܝܢ ܕܢܦܩ
ܦܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܐܘܪܗܝ. ܘܒܐܝܪܚ ܟܢܘܢ ܩܕܡ LXXXIX.
ܒܥܣܪ̈ܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܐ ܒܗ. ܒܬܪ ܡܥܠܬܗ ܕܐܣܩܠܦ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܐܘܪܗܝ, ܛܪܕ ܐܢܘܢ ܠܕܝܪ̈ܝܐ ܕܡܕܢܚܐ.
ܠܗܘܢ ܘܠܟܠܗܘܢ ܕܝܪ̈ܝܐ ܚܒܪ̈ܝܗܘܢ ܕܐܟܘܬܗܘܢ ܥܠ
ܕܠܐ ܡܩܒܠܝܢ ܠܣܘܢܗܕܘܣ ܗ̇ܝ[1] ܕܟܠܩܝܕܘܢܐ. ܘܒܫܢܬ XC (XCI).
ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬ. ܒܟܠܗ ܬܫܪ̈ܝܐ ܣܓܝܐܐ
ܠܐܘܪܗܝ, ܘܒܢܬܐ ܕܐܪ̈ܒܥ ܘܬܪܒܥ ܫܥܘܪ̈ܝܗ̇ ܘܡܒܘܥ

[1] Verbum erasum hic est (fortasse Synodi Calched. epitheton) cuius tantum postrema littera ܐ vix, aut ne vix quidem dignosci potest, et in litura ܗ̇ܝ rescriptum.

LXXVII. ܒܗܘܢ ܐܣܝܪ. ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܠܐܘܦܝܡܝܘܣ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܦܘܠܝܣ. ܕܢܩ ܡܢ ܕܘܟܬܗ
LXXVIII. ܘܗ̣ܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܡܩܕܘܢ.·:· ܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ
ܘܫܒܥܣ̈ܪܐ ܩܡܨܐ ܣܓܝܐܐ ܐܬܐ ܘܣܦܪ ܘܐܟܠ ܟܠܗ
LXXIX. ܒܟܘܪܐ.·:· ܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܥܣ̈ܪܐ ܢܘܪܐ
ܣܓܝܐܬܐ ܐܬܚܙܝܬ ܒܦܢܝܬܐ ܕܓܪܒܝܐ ܕܡܬܚܒܪܫܐ
LXXX. ܟܠܗ ܠܠܝܐ ܒܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܒܐܒ.·:· ܒܫܢܬ
ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪܒܥܣ̈ܪܐ ܩܘܒܕ ܡܠܟܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܫܪܐ
ܥܠ ܐܡܕ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܝܬ ܢܗܪ̈ܝܢ ܒܝܘܡ ܚܡܫܐ
ܒܐܝܪ ܬܫܪܝܢ ܩܕܡ ܘܐܚܕܗ ܒܟܢܗ ܘܒܙܗ ܠܫ̈ܒܝܢ
LXXXI. ܘܫܒ̈ܝܐ ܢܣܒ. ܘܒܐܝܕܝ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢܗ̇ ܕܐܫܬܟܚܘ ܗ̇ܘ
ܐܬܐ ܘܫܪܐ ܥܠ ܐܘܪܗܝ. ܘܒܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܡܕܡ ܠܐ ܐܚܣܪ ܐܠܐ ܐܢ ܕܐܘܩܕ ܒܝܥܬ ܟܢܪ،
ܣܪܓܝܣ ܘܒܣܠܝܩܐ ܓܪܒܝܬܐ ܕܒܝܬ ܫ̈ܡܘܢܝܐ.·:·
LXXXII. ܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܚܡܫܥܣ̈ܪܐ ܘܫܪܐ. ܐܬܬܢܝܚ ܦܛܪܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܕܡܫܪܝܬܐ.
LXXXIII. ܘܗ̣ܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܦܘܠܐ.·:· ܘܒܫܢܬ ܚܡܫܥܣ̈ܪܐ ܘܫܬܐ
*col. b. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܢܣܛܣܝܘܣ *ܦܩܕ ܕܢܫܪܘܢ ܠܦܠܒܝܢܘܣ
ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܢܦܩܘܢ ܡܢ ܬܡܢ ܒܥܠܬܐ ܗ̇ܘ
ܕܡܩܒܠܬ ܬܡܢ ܣܘܢܗܕܘܣ ܕܐܬܟܢܫܬ ܒܟܠܩܝܕܘܢܐ
ܘܠܛܘܡܘܣܗ. ܘܢܦܩܬ ܡܢ ܬܡܢ ܢܘܪܐ ܘܚܪܒܬ ܥܠ
ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܕܟܠܗܘܢ ܕܩܪ̈ܝܢ ܗܘܘ ܕܦܩܘܕܝܗܘܢ. ܘܒܟܠ
ܗܢܐ ܦܫ ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܡܢ ܕܢܦܩܘܢ ܡܢ ܬܡܢ ܘܦܩܕܝܗܘܢ[1].
LXXXIV. ܐܦܩ ܕܝܢ ܠܡܩܕܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ.
ܥܠ ܕܠܐ ܐܫܪܪ ܠܣܘܢܗܕܘܣ. ܘܚܠܦܘܗܝ ܗ̣ܘܐ
LXXXV. ܛܝܡܬܐܘܣ. ܘܒܫܢ̈ܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ ܕܠܗ ܕܐܢܣܛܣܝܘܣ
LXXXVI. ܡܢܪ ܟܠܗܘܢ ܒܦܓܠܝܐ.·:· ܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ
ܘܥܣ̈ܪܝܢ ܘܬܫܥ ܒܐܝܪܝ ܬܫܪܝ ܒܬܫܥܐ ܒܗ. ܢܦܩ
ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܡܠܟܐ ܡܢ ܥܠܡܐ. ܘܗ̣ܘܐ ܚܠܦܘܗܝ
LXXXVII. ܝܘܣܛܝܢܐ. ܘܒܫܢܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܝܘܣܛܝܢܐ

[1] Sic Ms.

LXVIII. ܕܢܚܐ ܒܬܫܪܝ ܗܘܐ. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܫܥ
ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝ ܩܕܡ ܒܬܡ̈ܢܝܐ ܘܬܫܥܝܢ ܒܗ ܐܬܬܢܝܚ
ܗܝܒܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܐܬܐ ܠܕܘܟܬܗ ܢܘܢܐ.
ܘܒܢܐ ܒܝܬ ܡܪܝ، ܢܘܚ ܡܕܒܪܢܐ ܘܐܟܣܢܕܘܟܐ ܕܒܝܬ
ܡ̈ܣܟܢܐ ܬ̈ܫܝܫܐ ܠܒܪ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܫܡܫ. ܒܢܐ
ܕܝܢ ܒܗ ܒܐܟܣܢܕܘܟܐ ܕܡ̈ܣܟܢܐ ܒܝܬ ܣܗ̈ܕܐ ܠܒܪ،
ܣܘܪܟܐ ܘܡܟܪ، ܕܡܣܟ̈ܢܐ. ܒܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܕܝܪ̈ܬܐ
LXIX. ܘܦܘܪ̈ܩܣܐ. ܘܡܕܒܪ ܠܟܪ̈ܝܐ ܘܥܡ ܐܘܪ̈ܚܬܐ. ⁘ ܒܫܢܬ
ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܚܕܐ ܢܦܩ ܠܘܒܢܐ ܫܡܥܘܢ
ܕܐܣܛܘܢܗ ܡܢ ܥܠܡܐ ܒܬܪ̈ܝܢ ܒܐܝܠܘܠ ܒܐܪ̈ܒܥܐ
LXX. ܒܫܒܐ ܒܥܕܢ ܚܕܡ̈ܫܐ ܫ̈ܥܝܢ. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ
ܘܫܒܥܝܢ ܘܫܒܥ ܒܢܐ ܠܐܘܢ ܒܐܪ̈ܘܢܐ ܠܟܠܝܢܝܩܘܣ
ܘܫܡܗ̇ ܥܠ *ܫܡܗ ܠܐܘܢܛܘܦܘܠܝܣ. ܘܣܡ ܒܗ̇ ܐܦ * col. b.
LXXI. ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ⁘ ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ.
ܐܬܬܢܝܚ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܗ̣ܘܐ ܚܠܦܘܗܝ
LXXII. ܩܘܪܐ. ⁘ ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܘܚܡܫ ܡܪܕ
ܠܐܘܢܛܝܘܣ ܥܠ ܙܝܢܘܢ ܘܐܡܠܟ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܬܪ̈ܬܝܢ
LXXIII. ܫ̈ܢܝܢ. ⁘ ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܐܬܥܩܪܬ ܐܣܟܘܠܐ
LXXIV. ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܡܢ ܐܘܪܗܝ. ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܫܥ
ܐܫܬܒܩ ܕܗܒܐ ܠܐܘ̈ܡܢܐ ܕܒܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ ܒܐܝܪܚ
LXXV. ܐܝܪ. ܘܒܐܝܪܚ ܚܙܝܪܢ ܒܫܢܬܐ ܗܝ ܐܬܬܢܝܚ ܩܘܪܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܗ̣ܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܦܩܝܕܐ ܘܥܠ
LXXVI. ܠܐܘܪܗܝ. ܒܬܪܥܣܪ ܒܐܝܠܘܠ ܕܫܢܬܐ ܗܝ. ⁘ ܫܢܬ
ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܫ̈ܥ ܡܪܝܐ ܦܩܝܕܐ ܐܬܬܢܝܚ. ܡܕܡ
ܕܝܢ ܠܐ ܫܠܡ ܫܢܐ ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ. ܢܦܩ ܕܝܢ ܡܢ ܥܠܡ. ܘܗ̣ܘܐ
ܘܚܠܟܐ ܢܟܐ. ܫܡܥܘܢܐ ܕܝܢ ܕܗܘ̈ܝܐ[1] ܚܠܦ [ܬܠܬܐ[2]]
ܫ̈ܢܝܢ. ܘܣܩܦܘܠܝܣ ܕܒܝܬܐ ܐܬܗܦܟܬ. ܘܦܓܥܬ
ܟܠܗ̇ ܒܠܫܘܢ ܒܒܘܪܢܗ̇. ܗܦܟ ܡܢ ܗܝܟܠܐ
ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܬ̈ܪܝܢ ܒ̈ܢܝ ܩܠܝܬܗ. ܘܐܬܬܐ ܕܕܒܝܐ ܗܘܬ
ܠܝܠܝܐ ܐܬܬܢܝܚܬ ܒܫܒܬܐ ܢܦ̈ܠܬܐ ܦܓ̈ܠܐܐ ܒܐܝܪܚ* *4 v. col. a.

[1] Sic Ms.; legas ܘܐܬܕܝܠ. — [2] In marg., prima manu, ut videtur, adiect.

ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ. ܗܪܣܝܣ ܕܫܡܥܘܢ ܕܐܣܟܪܝܢ ܕܒܒܢܐ
LVI. ܢܒܟܐ ܣܓܒܬܐ ܐܬܬܓܒܝܬ.:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ
ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ. ܐܢܕܪܐܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܫܡܝܫܛ ܟܬܒ
LVII. ܗܘܐ.:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܚܕܐ. ܢܚܬ
LVIII. ܒܪܕܐ ܡܢ ܫܡܝܐ.:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ
ܘܐܪ̈ܒܥ. ܐܬܟܢܫܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܩܕܡܝܬܐ ܒܐܦܣܘܣ.:·
LIX. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܫܬ ܢܦܩ ܪܒܘܠܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ، ܡܢ ܥܠܡܐ ܒܬܡܢܝܐ ܒܐܒ.
ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ، ܗܝܒܐ. ܗܢܐ ܟܕ ܗܘܐ ܒܕܬܐ
LX. * col. b. ܥܕܬܐ. ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܒܝܬ *ܡ̈ܠܦܢܐ ܕܬܘܕܝܬܐ.:· ܫܢܬ
ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܩ̈ܘܡܘ ܕܡܠܟܐ ܗܢܐ.
ܐܝܬ، ܗܝܟܢ ܦܬܘܪܐ ܪܒܐ ܕܗܝܟܠܐ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܠܝܛܪ̈ܝܢ. ܘܐܬܬܩܝܡ ܒܥܕܬܐ
LXI. ܕܬܘܕܝܬܐ ܕܐܘܪܗܝ.:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ
ܘܬܠܬ ܥܒܕ ܢܣܐ ܕܗܝܟܠܐ ܠܐܘܪܝܐ ܕܒ̈ܥܕܘܗܝ،
ܕܬܐܘܕܐ ܥܠܝܡܐ ܡܕܒܪܐ ܐܝܟ ܣܦܠܐܠܘܣ.:·
LXII. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܫܬ ܗ̇ܘܐ ܕܝܘܣܩܘܪܐ
LXIII. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܬܪܗ. ܘܐܬܟܢܫܬ ܬܘܒ
ܠܐܦܣܘܣ ܣܘܢܗܕܘܣ ܐܚܪܬܐ. ܗܢܐ ܐܚܪܝܢ ܠܗܪܟܐ
ܦܠܒܝܢܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܘܦܠܒܝܢܘܣ.
ܘܠܕܘܡܢܘܣ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܠܐܝܪܝܢܐܘܣ ܕܨܘܪ ܘܠܗܝܒܐ
ܕܐܘܪܗܝ، ܘܠܐܘܣܒܝܣ ܕܕܘܪܘܠܝܡ ܘܠܕܢܝܐܝܠ ܕܚܪܢ.
LXIV. ܘܠܣܦܪܘܢܝܘܣ ܕܬܠܐ. ܘܠܬܐܕܪܝܛܘܣ ܕܩܘܪܘܣ.:· ܫܢܬ
ܫܒܥܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܘܬܠܬ ܢܦܩ ܗܝܒܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܡܢ ܐܘܪܗܝ، ܒܝܘܡ ܚܕ ܒܐܝܪܘܢ ܒܠܘܢ ܐܝܪ. ܘܒܝܘܡ
ܚܕ ܘܒܫܒ̈ܬܐ ܒܬܫܪܝ ܢܝܣܢ ܥܠ ܢܘܢܐ ܠܐܦܘܗܝ، ܘܩܡܘ
* 4 r. col. a. LXV. *ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܒܬܪ ܒܪܬܐ ܐܬܪܦܝܘ.:·.:· ܫܢܬ
ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܩܡ ܠܐܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
LXVI. ܒܪܗܘܡܐ.:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ
LXVII. ܐܬܟܢܫܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܟܠܩܝܕܘܢܐ ܡܕܝܢܬܐ.:· ܫܢܬ
ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܠܬ ܡܢ، ܐܘܣܒܝܣ ܗܝܟܠܐ ܘܓܪܫ

ܘܒܐܝܪܚ ܬܡܘܙ ܕܝܠܗ̇ ܕܫܢܬܐ. ܥܒܪܘ ܐܘ̈ܢܝܐ ܠܒܝܬ XL.
ܪ̈ܗܘܡܝܐ.܀ ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥ ܒܐܝܪܚ ܬܡܘܙ XLI.
ܒܥܣ̈ܪܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܒܗ̇. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܩܘܪܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ.܀ ܘܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܡܢܐ. XLII.
ܗ̣ܘܐ ܡܪܝ ܣܠܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ.܀ *ܒܫܢܬ *col. b. XLIII.
ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫ ܒܥܣ̈ܪܐ ܒܬܫܪܝ ܩܕܡ. ܢܦܩ
ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܣܠܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ.
ܘܒܬܠܬܐ ܘܒܥܣ̈ܪܝܢ ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝ ܐܚܪܝ, ܕܝܠܗ̇ ܕܫܢܬܐ XLIV.
ܗ̣ܘܐ ܡܪܝ ܦܩܝܕܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ. ܘܒܗ̇ XLV.
ܒܫܢܬܐ ܗܝ ܝܘܚܢܢ ܟܪܘܣܘܣܛܘܡܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܦܠܝܛܘ.܀ ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ XLVI.
ܘܐܪ̈ܒܥܣܪܐ ܡܪܝ, ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܡܦܣܘܐܣܛܝܐ ܠܡܦܫܩܘ ܟܬ̈ܒܐ.܀ ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ XLVII.
ܘܫܬܥܣ̈ܪܐ ܒܚܡܫܐ ܡܫܟܐ ܒܪ ܫܠܬܗ ܕܦܘܠܒܝܐ
ܡܪܝ, ܐܦܝܩܘ ܡܢ ܡܕ̈ܒܪܝܐ ܘܡܐܡ̈ܪܐ ܟܠ ܡܐܬܘ̈ܬܐ
ܕܗ̈ܘܢܝܐ ܠܒܝܬ ܪ̈ܗܘܡܝܐ.܀ ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܥܣ̈ܪܝܢ. XLVIII.
ܗ̣ܘܐ ܡܪܝ, ܕܝܘܓܢܝܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ. ܘܗ̣ܘ ܡܪܝ,
ܠܡܕܒܢܐ ܒܗ̇ ܡܪܝ, ܒܪܠܗܐ.܀ ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬ ܒܢܘܡܢܐ XLIX.
ܕܐܒܝ ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ, ܦܩܝܕܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܘܪܗܝ. ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܥܣ̈ܪܝܢ ܘܚܕܐ. ܗ̣ܘܐ L.
ܩܘܪܝܠܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܪܒܬܐ.܀ ܒܫܢܬ LI.
ܫܒܥܡܐܐ ܘܥܣ̈ܪܝܢ ܘܬܠܬ. ܗ̣ܘܐ ܒܐܘܪܗܝ, ܪܒܘܠܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܒܢܐ *ܒܝܬ ܡܪܝ, ܣܛܦܢܘܣ. ܕܐܝܬܘܗܝ, *3 v. col. a.
ܗܘܐ ܗܘ ܠܘܩܕܡ ܒܝܬ ܫܒܬܐ ܕܝܗ̈ܘܕܝܐ[1]. ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܝܢ
ܒܦܘܩܕܢܗ ܕܡܠܟܐ.܀ ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܥܣ̈ܪܝܢ LII.
ܘܐܪ̈ܒܥ. ܗ̣ܘܬ ܐܬܬܪܝܒ ܫܘܪ̈ܝܗ̇ ܕܐܘܪܗܝ, ܒ̈ܬܪܢܐ
ܘܒܢܬܐ ܕܬܠܬ ܒܬܘܪ̈ܝ ܐܘܪܗܝ ܘܐܪܦܘܪܝ, ܩ̈ܠܝܠܐ
ܘܒܢܝܐ.܀ ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ. ܡܢ LIII.
ܐܘܦܠܒܝܘܣ ܪܝܫܐ ܗܘܐ ܕܦܠܛܝܢ ܦܪܘܬܐ. ܒܗܢܐ ܗܘܐ ܕܝܢܐ LIV.
ܐܣܩܘܕ ܠܦܘܠܝܐ ܢܣܘܒ ܡܦܣܩܘܣ.܀ ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ LV.

[1] Pro ܝܗ̈ܘܕܝܐ reponendum esse ܥܒ̈ܪܝܐ censet Hall.

XXVII. ܦܪ̈ܘܩܐ ܘܡܢܬ ܠܗܘܢ.܀ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ
*col. b. ܘܫ̈ܪܟܐ ܒܐܘܪܗܝ ܥܒܕ ܐܦܠܝܢ ܘܠܘܩܝܘܣ ܪܒܐ. *ܘܩܠܘܣ
XXVIII. ܐܚܘܗܝ.܀ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܠܬ. ܢܦܩ ܡܢ
XXIX. ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ.܀ ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ
ܘܬܡܢܝܢ ܘܫܒܥ. ܐܬܒܢܝܬ ܒܝܬ ܡܕܡܕܪܫܬܐ ܪܒܬܐ
XXX. ܕܐܘܪܗܝ.܀ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ
ܒܐܝܪܚ ܚܙܝܪܢ ܒܬܫܥܐ ܒܗ̇. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ
XXXI. ܐܦܪܝܡ ܕܫܒܝܚܘܬܗ. ܘܒܐܝܪܚ ܐܝܠܘܠ ܕܗ̇ܝ ܫܢܬܐ.
ܢܦܩ ܥܡܐ ܡܢ ܥܕܬܐ ܕܐܘܪܗܝ ܒܪܕܘܦܝܐ ܕܐܪ̈ܝܢܐ.܀
XXXII. ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܫܥ ܒܐܝܪܚ ܐܕܪ.
ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܒܪܣܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ.
XXXIII. ܘܒܝܘܡ ܥܣܪܐ ܘܚܡܫܐ ܒܐܝܪܚ ܟܢܘܢ ܩܕܡ ܕܝܠܗ̇
ܕܥܕܬܐ[1] ܥܠܘ ܐܪ̈ܬܕܘܟܣܐ ܘܩܒܠܘ ܒܥܕܬܐ ܕܐܘܪܗܝ.
XXXIV. ܘܒܗܘ ܫ̈ܢܝܬܐ ܗ̇ܘܐ ܕܝܢ ܐܘܠܘܓܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܒܥܕܬܐ ܕܐܘܪܗܝ ܒܝܘܡ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ ܗܘ ܗ̇ܘܐ ܕܝܢ
ܐܘܠܘܓܝܘܣ ܗܢܐ ܒܥܬ ܕܝܢ ܕܡܫܐܠ ܕܐܬܡܪ ܒܗܬ ܕܝܢ
XXXV. ܕܡܥܠ.܀ ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ. ܒܗܕܐ
ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܪܒܐ ܒܐܘܪܝܬܐ ܠܡܫܝܚܝܐ ܕܒܝܬܘܬܐ.܀
*3 r. col. a. XXXVI. ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܠܬ. ܐܬܟܢܫܬ *ܣܘܢܗܘܕܘܣ
ܕܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ.܀
XXXVII. ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܫܥ. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ
ܡܪܝ ܐܘܠܘܓܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܪܝܟܬܐ ܕܡܫܒܚܬܐ.܀
XXXVIII. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܐ ܒܐܝܪܚ ܐܒ ܒܝܘܡ ܬܠܬܝܢ
ܘܚܡܫܐ ܒܗ. ܐܝܬܝܘ ܠܓܠܘܣܩܡܗ ܕܡܪܝ ܬܐܘܡܐ
ܫܠܝܚܐ. ܠܗܝܟܠܐ ܪܒܐ ܕܝܠܗ. ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܡܪܝ ܩܘܪܐ
XXXIX. ܐܦܝܣܩܘܦܐ.܀ ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬ ܒܣܦܛܡܒܪܐ
ܒܝܘܡ ܐܚܪܝ. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ
ܪܒܐ. ܘܡܠܟܘ ܒܢܘܗܝ ܚܠܦܘܗܝ ܐܪܩܕܝܘܣ
ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܦܠܛܘ. ܘܒܡܕܝܢܬܐ ܒܪܗܘܡܝ ܐܚܘܗܝ.
ܚܠܦ ܫܠܡܗ ܕܐܪܩܕܝܘܣ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܦܠܛܘ.

[1] Verba ܕܝܠܗ̇ ܕܥܕܬܐ interpolata esse suspicatur Hall.

ܐܬܬܪܥܘ ܫܘܪܝܗ ܕܐܘܪܗܝ، ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܘܩܢ̈ܝܢ. ܒ̈ܫܘܩܐ
ܕܩܠܝܦܛܘܣ ܡܠܟܐ. :·: ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ XII.
ܘܐܪ̈ܒܥ. ܣܡ ܩܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܫ̈ܬܐܣܝܗ ܕܥܕܬܐ
ܕܐܘܪܗܝ، ܘܒܢܐ ܘܫܠܡܗ ܠܒܢܝܢܗ̇. ܫܥܕ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪܗ. :·: ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ. XIII.
ܐܬܒܢܝܬ ܩܘܡܝܛܪܝܢ ܕܐܘܪܗܝ، ܒܝܘ̈ܡܝ ܐܝܬܠܗܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܒܬܪ ܫܢܬܐ ܕܗܘܬ ܒܗ̇ ܣܘܢܗܕܘܣ
ܢܟܬܐ ܒܢܝܩܝܐ. :·: ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒ̇ܥ. ܡܝܬ XIV.
ܐܝܬܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ، ܘܗ̇ܘ ܒܢܐ ܩܘܡܝܛܪܝܢ
ܘܓܒܐ ܡܕܢܚܝܐ ܕܥܕܬܐ. ܘܒܬܪܗ̇ ܕܫܢܬܐ. ܐܬܟܢܫܬ XV.
ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܢܝܩܝܐ. ܕܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢܬܥܣܪ̈
ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܝܢ. :·: ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒ̇ܥ. ܗܘܐ XVI.
ܒܢܝܢܐ ܘܬܘܣܦܬܐ ܒܒܢ̈ܬܐ ܕܐܘܪܗܝ. :·: ܒܫܢܬ XVII.
ܫܬܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܫܥ. ܡܝܬ ܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܨܝܒܝܢ. :·: ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ XVIII.
ܘܚܡܫ: ܗܘܐ *ܐܒܪܗܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ، ܘܗ̇ܘ *2 v. col. a.
ܒܢܐ ܒܝܬ ܣ̈ܗܕܐ. :·: ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ. ܒܢܐ XIX.
ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ ܒܪ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܐܡܕ ܡܕܝܢܬܐ. :·:
ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܚܕܐ. ܒܢܐ ܐܢܐ ܬܘܒ ܗ̇ܘ XX.
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܬܠܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܗ̇ܝ ܕܡܢ ܩܕܝܡ.
ܐܢܛܝܦܘܠܝܣ[1] ܡܬܩܪܝܐ ܗܘܬ. :·:·: ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ XXI.
ܘܬܡܢܐ. ܗܘܐ ܐܒܪܗܡ ܩܝܕܘܢܝܐ ܚܒܝܫܐ. :·:·: ܒܫܢܬ XXII.
ܫܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ،
ܐܒܪܗܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ، ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ. ܢܦܩ XXIII (XXIV).
ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܠܓܫ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܨܝܒܝܢ. :·: ܘܒܗ̇ XXIV (XXV).
ܒܫܢܬܐ ܐܬܐ ܒܪܣܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܚܪܢ ܠܐܘܪܗܝ،
ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ. :·: ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ.[2] XXV (XXVII).
ܐܬܗܦܟܬ ܢܝܩܘܡܕܝܐ. :·: ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ XXVI.
ܘܐܪ̈ܒܥ ܒܐܝܪܚ ܚܙܝܪܢ. ܢܦܩ ܡܠܝܛܝܘܣ ܘܐܦܪܝܡ ܚܟܡ

[1] Emend. Hall. ܐܢܛܘܢܝܢܐ ܦܘܠܝܣ. — [2] Fortasse ܘܬܪܝܢ addendum est, aut verba de Nicomedia interpolata esse dubitari potest, cf. Hallier.

ܠܒܪܝܐ. ܘܡܛܠ ܚܒܪ ܗܘܐ ܒܠܗ ܕܒܢܝܐ ܕܦܬܘܬܐ.
ܘܒܡܫܠܡܐ ܢܚܬ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܦܕܢܐ ܚܕܬܐ ܕܐܬܒܢܝ
ܗܘܐ ܠܗ ܒܠ ܪܝܫ ܡܥܡܘܕܐ. ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܢܐܪ̈ܐ
ܕܒܠܗ̇. ܒܗ ܠܗܘܢ ܦܫ̈ܝܐ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ ܒܡܫܡܫܘܬܐ
ܕܗ̇ܘܐ ܒܗ̇ ܠܠ̇ܝܐ ܒܫܘܩܐ ܪܒܐ ܕܡܬܘܪܐ [ܒܝܬ]-
ܦܫ̈ܝܐ. ܘܡܛܠ ܕܢܬܦܫܩ ܗܘܐ ܫܢܝܢܗ̇ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܡܕܡܝܢ̇. ܦܩܕ ܗܘܐ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܘܐܫܬܒܩܘ ܚܘܬ̈ܐ
ܕܬܒܝܬܐ ܡܢ ܟܘ̈ܝܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܒܬ̈ܝܢ
ܒܫܘ̈ܩܐ ܘܒܐܣܛܘ̈ܐ ܘܐܬܬܠܒܠܬ ܠܒܠܬܐ ܒܢܝܢܘܗܝ
ܢܒܥ ܚ̈ܝܠܝܢ. ܒܕܪܟܐ ܕܐܬܬ ܡܕܝܢܬܐ ܒܐܫܘܝܬܐ
ܘܐܬܬܠܠܬ ܒ̈ܝܒܫܗ̇. ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܒܪ ܥܕܫ ܘܡܫܡܥܐ
ܒܪ ܡܓܪܛܠܛ[1] ܦܩ̈ܕܐ ܕܐܘܪܗܝ, ܗܢܘܢ *ܒܬܒܘܗܝ, * 2 r. col. a.
ܠܡܒܪܢܐ ܗܢ̇ܝ. ܘܠܦܘܩܕܢܐ ܕܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܘܡܢ ܪܕܝܢ
ܘܒܡܠܟܢ[2] ܗܠܝܢ ܕܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܒܠܟܐ ܐܪܟܝܘܢ
ܕܐܘܪܗܝ, ܗܢܘܢ ܡܟܠܘ ܗܘܘ ܘܡܫܟܘ ܠܟܘ ܒܟܢܘܫܝܢ.
ܐܝܟ ܫܪ̈ܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ.܀ ܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܫܪ̈ܝܘ II (I).
ܡ̈ܠܟܐ ܕܢܡܠܟܘܢ ܒܐܘܪܗܝ.܀ ܒܫܢܬ ܡܐܬܝܢ ܘܫܬܝܢ III (II).
ܘܫܒܥ. ܐܡܠܟ ܗܘܐ ܐܓܘܣܛܘܣ ܩܣܪ.܀ ܘܒܫܢܬ IV (III).
ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܫܥ. ܐܬܝܠܕ ܡܪܢ.܀ ܘܒܫܢܬ V (IV).
ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ. ܒܢܐ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܢܦܫܐ ܠܐܝܩܪܐ
ܕܒܝܬܗ[3].܀ ܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܫܥ. ܢܦܩ VI (V).
ܡܪܩܝܘܢ ܡܢ ܥܕܬܐ ܩܬܘܠܝܩܐ. ܠܘܩܝܘܣ ܕܝܢ ܩܣܪ VII.
ܥܡ ܐܚܘܗܝ, ܫܥܒܕ ܐܢܘܢ ܠܦܪ̈ܬܘܝܐ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ ܒܫܢܬ
ܫܬ̈ܐ ܕܡܠܟܘܬܗ.܀ ܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܚܡܫ VIII (VI).
ܒܐܝܪ ܬܡܘܙ ܒܚܕܥܣܪ ܒܗ̇. ܐܬܝܠܕ ܒܪܕܝܨܢ.܀
ܘܒܫܢܬ ܚܡܫܡܐܐ ܘܫܒܥܣܪ. ܒܢܐ ܐܒܓܪ ܒܝܪ̈ܬܐ IX.
ܒܕܪܟܐ ܕܒܠܗ.܀ ܫܢܬ ܚܡܫܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܚܕ̇ܐ. X.
ܐܬܝܠܕ ܡܐܢܝ.܀ ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ *ܘܐܪ̈ܒܥܣܪ̇ܐ. XI. * col. b.

[1] Recentior manus vocales adscripsit ܡܓܪ̈ܛܠܛ. — [2] Pro ܒܡܫܡܫ (Hall.). — [3] Duval, *Hist. Éd.*, 51, dubitationem movet (sed coniuncte elatam) de emend. ܘܒܝܬܗ.

ܕܡܪܢ ܡܠܟܐ. ܘܫܡܠܝ ܗܘܘ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܫܬܒܩ ܗܘܐ ܡܕܒܚܘܗܝ. ܚܝܠܐ ܓ̈ܒܪܐ ܘܦܩ̈ܝܕܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܝܕ ܗܘܐ ܠܢܗܪܐ ܡܢ ܬܒܪܝܢܗ ܘܓܒ̈ܝܢܗ. ܘܦܪܝܫ ܗܘܘ ܬܡܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܒܕܬܐ ܕܒ̈ܝܬ ܦܠܓܝܬܐ. ܘܡܝܬܝܢ ܗܘܘ ܒܗܢܐ ܡܥܕܢܐ. ܢܛܪ ܡܢ ܬܪ̈ܝܢ ܐ̈ܠܦܝܢ ܕܚ̈ܝܠܐ. ܣܓ̈ܝܐܐ ܕܝܢ ܡܢܗܘܢ. ܟܕ ܕܡܟܝܢ ܗܘܘ ܒܠܠܝܐ. ܟܠܗ ܟܠܝܗܘܢ ܩ̈ܢܝܐ ܡܢ ܫܠܝܐ ܘܐܬܚܝܢܘ ܗ̣ܘܘ. ܟܕ ܡܠܝܐ ܗܘܬ ܡܕܝܢܬܐ ܟܠܗ ܕܬ̈ܠܠܬܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ *[1 v. col. a.] ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܦܘܪܥܢܐ ܗܢܐ ܕܗ̣ܘܐ ܗܘܐ. ܦܩܕ ܗܘܐ. ܕܟܠܗܘܢ ܐܘ̈ܡܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܢܪܫܡܘܢ ܗܘܘ ܚ̈ܘܣܪܢܗܘܢ ܡܢ ܠܘܬ ܢܗܪܐ. ܘܐܢܫ ܠܘܬ ܢܗܪܐ. ܠܐ ܢܟܠܐ ܠܗ ܚܘܬܐ. ܘܡܢܚܡܬܐ ܕܫ̈ܒܝܫܐ ܘܬ̈ܕܡܪܬܐ. ܐܬܬܘܣܦܬ ܚ̈ܘܣܪܢܐ ܕܒܒܟܐ ܢܗܘܐ ܦܬܝܢ ܕܢܗܪܐ. ܘܐܘܣܦܘ ܗܘܘ ܟܠ ܬܚܘܡܝܬܗ ܥ̈ܡܕܝܬܐ. ܐܝܟ ܓܒܪ ܬ̈ܚܬܐ ܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܘܡܫܬܚܠܦܝܢ. ܐܠܐ ܐܦ ܗ̣ܘ ܦܬܝܗ ܕܢܗܪܐ ܐܘܪܥ ܗܘܐ. ܕܬ̈ܚܬܐ ܕܬ̈ܠܠܬܐ ܒܚܕ̈ܝܢ ܘܫ̈ܘܩܐ ܡܡܠܐ ܗܘܐ ܒܡܫܬܘܬܗܝܢ ܕܡܢ ܟܠ ܓ̈ܒܝܢ. ܘܦܩܕ ܗܘܐ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܕܟܠܗܘܢ ܚ̈ܝܠܘܢ ܕܐܬܟܢܫ ܒܐܣܛܐ ܘܦܠܚܝܢ ܠܡܡܠ ܢܗܪܐ. ܕܡܢ ܬܫܪܝܢ ܡܕܡ ܘܡܕܡܟܐ ܠܢܝܣܢ. ܠܐ ܗܘܘ ܒܛܠܝܢ ܚ̈ܒܘܬܗܘܢ. ܐܠܐ ܚܘ̈ܝܐ ܕܢܦ̈ܩܝܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܫ̈ܡܫܐ ܡܢܗܘܢ ܗܘܘ ܒܛܠܝܢ ܒܥܘܪܐ. ܠܟܠ ܡܢ ܕܗܘܬܐ ܕܟܠܝܢ ܒܗ ܬ̈ܚܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܟܠܗ ܘܒܢܝܐ ܕܦܠܛܐ. ܘܡܟܐ ܕܐܬܓܪܫܘ ܒܠܠܝܐ ܘܫܡܥܘ ܩܠܐ ܕܬ̈ܚܬܐ ܢܡܕ̈ܝܢܐ ܕܫܪܝܘ ܕܢܦܠܘܢ ܠܡܕܝܢܬܐ.[1] ܘܟܠ ܚܕ ܕܫܡܥ ܩܠܐ ܘܡܗܡܟܐ ܘܩܠܐ ܢܦܩ. *[col. b.] ܗܘܐ ܬ̈ܚܬܐ ܬܟܝܢ ܡܢܗ ܒܗܢܝܐ ܕܫܒܩ ܦܘܩܕܢܗ ܕܡܠܟܐ. ܘܐܬܬܣܝܡ ܗܘܐ ܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܡܢ ܗܢܐ ܘܒܢܝܐ ܕܗ̣ܘܐ ܒܗ ܗܕܢܐ. ܒܥܕܢܐ ܠܢܘܡܬ ܡܠܟܐ. ܡܪܢ ܕܝܢ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܦܩܕ ܗܘܐ ܘܐܬܒܢܝ ܠܗ ܒܢܝܐ ܠܡܕܡܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܒܢܬ ܫܬܘܐ ܒܢܬ

[1] Nonnulla verba hic excidisse verisimillimum est.

ܬܘܒ ܬܫܥܝܬܐ ܕܣܘܥܪ̈ܢܐ ܐܝܟ ܕܦܣܝ̈ܩܬܐ.·:·

Cod. vat. syr. 163, 1 r. col. a.

ܒܫܢܬ ܚܡܫܡܐܐ ܘܬܠܬܥܣܪ̈ܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܣܘܝܪܘܣ. ܘܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܒܪ ܡܥܢܘ ܡܠܟܐ. ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝܢ ܐܚܪܝ. ܥܠ ܗܘܐ ܡܥܝܢܐ ܕܡ̈ܝܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܐܦܕܢܐ ܪܒܐ. ܕܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܪܒܐ. ܘܒܥܡ ܘܫܠܡ ܐܝܟ ܒܥܕܗ ܡܥܕܢܐ. ܘܡܠܐ ܗܘܐ ܘܫܦܥ ܠܒܪ ܠܓ̈ܢܝܢ. ܘܡܫܪܝ[1] ܗܘܘ ܕܪ̈ܬܐ ܘܐܣ̈ܛܘܐ ܘܒ̈ܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܢܬܡܠܘܢ ܡ̈ܝܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܡܪܢ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܣܠܩ ܗܘܐ ܠܗ ܠܬܘܩܢܐ ܕܛܘܪܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܐܦܕܢܐ ܕܝܠܗ. ܐܝܟܐ ܕܝܬܒܝܢ ܘܡܥܡ̈ܪܝܢ. ܥܒܕ̈ܘܗܝ ܥܒܕܐ ܕܝܠܗ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܟܕ ܣ̈ܓܝܐܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ: ܕܡܢܐ ܢܥܒܕܘܢ ܠܗܘܢ ܠܡ̈ܝܐ ܝܬܝ̈ܪܐ ܕܐܬܬܘܣܦܘ ܗܘܘ. ܒܪܡܫ ܘܗܘܐ ܡܛܪܐ ܪܒܐ ܘܥܫܝܢܐ ܒܠܠܝܐ. ܘܐܬܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܒܝܘܡܗ ܘܕܠܐ ܒܙܒܢܗ. ܘܐܬܘ ܡ̈ܝܐ ܢܘܟܪ̈ܝܐ. ܘܐܫܟܚܘ ܐܢܘܢ ܠܩܛܪ̈ܩܛܐ ܟܕ ܐܚܝܕܝܢ ܒܩ̈ܦܠܐ ܢܘܪ̈ܟܐ ܕܡܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܟ̈ܘܠܐ ܕܦܪܙܠܐ ܕܡܫܪ̈ܪܝܢ ܗܘܘ. *ܘܕܠܐ ܐܫܬܟܚܘ ܠܗܘܢ ܡܥܠܢܐ ܠܡ̈ܝܐ. ܗܘܐ ܠܗ ܢܗܪܐ ܪܒܐ ܠܒܪ ܡܢ ܫܘܪ̈ܗ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܪܘ ܗܘܘ ܡ̈ܝܐ ܥܠܝܢ ܡܢ ܒܝܬ ܬܪ̈ܥܝܬܐ ܕܫܘܪܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܟܕ ܩܐܡ ܗܘܐ ܒܦܘܪܓܣܐ ܪܒܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ. ܚܙܐ ܗܘܐ ܒܠܡ̈ܦܐܕܐ ܕܢܘܪܐ ܠܡ̈ܝܐ. ܘܦܩܕ ܗܘܐ. ܘܐܫܬܒܩܘ ܗܘܘ ܬܪ̈ܥܐ ܘܩܛܪ̈ܩܛܐ[2] ܬܚ̈ܬܝܐ ܕܫܘܪܐ ܡܥܪ̈ܒܝܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܕܢܦܩ ܢܗܪܐ. ܘܒܗ̇ ܒܫܥܬܐ. ܬܪ̈ܥܘܗܝ ܗܘܘ ܬ̈ܒܝܪܐ ܠܫܘܪܐ ܡܥܪ̈ܒܝܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܥܠܘ ܠܗ̇ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܚܪܒܘ ܠܐܦܕܢܐ ܪܒܐ ܘܦܐܝܐ

* col. b.

[1] Legas ܘܡܫܪܘ. — [2] Hallier mavult emend. ܐܩ̈ܛܪܘܣ.

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
J.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES SYRI

TEXTUS

SERIES TERTIA — TOMUS IV

CHRONICA MINORA

PARS PRIOR

EDIDIT IGNATIUS GUIDI

PARISIIS
E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

CAROLUS POUSSIELGUE, BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE : OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCIII

435628

SCRIPTORES SYRI

SERIES TERTIA — TOMUS IV

CHRONICA MINORA

Chronica minora.

BQ
3955.
.H8

12015

LIBRARY
Pontifical Institute of Mediaeval Studies
113 ST. JOSEPH STREET
TORONTO, ONT., CANADA M5S 1J4